

بەللى

قورئان پارىزراوه

وہ لامى كتیبى ئايا قورئان پارىزراوه

ئامىنە صدیق

ياسين زەنگەنە

ئىكرام كەرىم

تۆفيق كەرىم

ئەندازيار عوسمان

فازل قەرەداغى

پیشہ کی چابی دووم

به ناوی خواہی به خشنده و میهره بان

ئەم کتیبە ی بەردەستان کۆراوەی شەش کتیبە کە لەوەلامی کتیبیکدا نووسراوە به ناوی (نایا قورئان پاریزراوه)؟ کە کتیبیکە دژ به قورئان نووسراوە، پرۆژە ی تیشک به شەش کتیب وەلامی داوەتەو و بەزنجیره بڵاویانکردۆتەو، ئیمەش (گروپی راگەیانندن) لەتۆری ئایە، بەباشمان زانی کە ئەو کتیبە پیکەو بڵاوبکەینەو، بۆیە کاتیک کە برایانی پرۆژە ی تیشک پرۆژە مەعریفیە کە ی خۆیانیان راگرت، داوامانلیکردن کە مۆلەتی چاپکردنەو ی ئەو شەش کتیبەمان بدەنی، ئەوانیش بەسوپاسەو مۆلەتی لەچاپدانەو ی ئەو کتیبانەیان پیداین، لەسەر قسە ی برامان مامۆستا ئیکرام کەریم کە مۆلەتی لەهەر شەش نووسەرە بەرپێزە کە ی ئەو کتیبانە وەرگرت بۆمان و ئەوەشی پیراگەیاندین کە ئەو نووسەرە بەرپێزانە فرموویانە ئیمە بۆ خوا ئەو نووسینانەمان نووسیوەو بۆخواش پیشکەشی تۆری ئایە ی ئەکەین و هەندیکیان پیشنیاریان وابوو کە کتیبەکان وەك خۆیان و بیدەستکاری چاپکریئەو و خەتەکانیان وردنە کریئەو..

ئیمە بروامانواپە کە نە عدقل نە تەکنەلۆژیایو نە زانست و فەلسەفە ناتوانن جینگە ی دین بگرنەو و بێمنەت بین لێ، بەلام بەدڵنیاییەو هەم عدقل و هەم زانست ئەتوانن بەهەموو هیزیانەو بێنە پالپشت بۆ راستیەکانی ئیسلام و زەرورەتی ئەو راستیانە بسەلمین بۆ ئەم مرقفە وەك تاك و وەك کۆمەلگەش، وەك فیکرو وەك سیاسەتیش..

ئیمە دەرگای توێژینەو لەتۆری ئایەدا بەم کتیبە ئەکەینەو و ئومیدەوارین کە وەك پرۆژە پیرۆزە کە ی تیشک ژمارە ی توێژینەو کاغمان تا سەد نەوەستیت..

وما ذلك علي الله بعزیز..

گروپی راگەیانندی تۆری ئایە

پیشه کی پروژہی تیشک

کتیبیکی قه باره گه وره به ناوی (نايا قورئان پاریزراوه) که قه شهیه که به ناوی عه بدولا عه بدولفادیه وه نووسیویه تی و وه رگیژیکی بی ناوونیشان و بزپکاوی کوردیش وه ریگیپراوه ته سهر زمانی کوردی، ماوهیه که له ناو بازاردا دهست به دهست ئەکات و بووه ته داری دهستی ئەوانه ی که خه لکی به دبینه کهن به رانبه ر به ئیسلام و چیژ له وه ئەبه ن که خه لکی ریژ له ئیسلام نه گریژت و ئەوه ی ئیسلام ئەیلئیت ئەوان بیده نه دواوه با راسته قینه یه کی حاشا هه لئه گریژ بیت، ئە یانه وی ئەو قسه یه ی که یه کیکی وه ک قه شه جۆن تاکی مزده در له کتیبی "التبشیر والاستعمار" دا ئەلئیت، له خه لکی کوردی بکه نه راسته قینه ی حاشا هه لئه گر، قه شه جۆن تاکی ئەلئیت: " **يجب أن نستخدم القرآن، وهو أمضى سلاح في الإسلام، ضد الإسلام نفسه، حتى نقضي عليه تماماً. يجب أن نبين للمسلمين أن الصحيح في القرآن ليس جديداً، وأن الجديد فيه ليس صحيحاً**" یانی پیویسته قورئان - که برنده ترین چه که له ئیسلامدا - به کار بهینین دژ به ئیسلام خوئی، تا به ته واوه تی تیکیه شکینین، پیویسته ئەوه روشن بکه یه وه بو موسلمانان که ئەوه ی له قورئاندا هاتووه راسته تازه نییه و، ئەوه ی تازه یه و قورئان وتوویه تی راست نییه !

ئهم کتیبه له راستیدا کلیسا نووسیویه تی و ئەوه بدولا عه بدولفادیه ناویکی خوازراوه و پیوه ی دیاره که لیژنه یکی پسپۆر له کلیسادا نووسیویه تی و ئیمکاناتی ته واوی بو ته رخانکراوه تا ئەو کاره ئەجامبدات ..

کتیبه که بریتیه له یانزه بهش که شه شهسه د لاپه ره ی خه تووردی داگیر کردوه، له سالی ۲۰۰۸ دا چاپی یه که می کراوه هه رچه نده - نه فامانه - له بهرگه که شیدا نووسراوه ۲۰۰۹، کتیبه که به حسابی خوئی ۲۴۳ ره خنه ی له قورئان گرتووه و به و شیوه یه قه ناعه تی به خوئی کردوه که قورئان پاریزراو نییه ! و چاوه پوانی ئەوه ش ئەکات هه رکه س ئەو کتیبه بخوینتته وه قه ناعه ت بکات

که قورئان کتیبکی ناسمانی نییه و ئه وهی له قورئاندا هاتووه و راسته تازه نییه،
و ئه وهی تازه یه و قورئان و توویه تی راست نییه !

ئیمه له پرۆژهی تیشکدا - پاش ئه وهی بینیمان ئه م کتیبه له هه ندی له
راگه یاندنه کانه وه کراوه ته ته وه ره ی باس و خواس و له میانه ی ئه و گومانانه وه که
له و کتیبه دا هاتوون خه لکی به دبینه کریت به رانه ر ئیسلام - بریارمان دا که
وه لامیکی زانستی ئه و کتیبه بدهینه وه و ئه رکی وه لامدانه وهی ئه و کتیبه ش به
چه ند براو خوشکیکی توپژه ره له بواری ئیسلامناسیدا بسپیرین، به و هیوایه ی که
ئه م نایه ته پراوپر پرۆژه که مان بگریته وه و په یمانه خواییه که ش بیته دی که
ئه فه رموی: **(وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُن فِئْتَةً فِي الْأَرْضِ
وَفَسَادًا كَبِيرًا ۗ۷۳)** ئه وانه ی که کافرن هه ندیکیان پشتیوانن بو هه ندیکیان ئه گه ر
ئیه وش وانه که ن ئه وه فیتنه یه ک و گه نده لیه کی گه وره له سه ر زه ویدا
به رپانه بیته !

که واته ئه گه ر وه ک ئه وان بکه یین و پشیوانی یه کتری بین نه فیتنه و نه گه نده لی
گه وره له زه ویدا روونادات، بویه ئیمه ش وه ک ئه وانمان کردو به لیژنه یه کی پسپۆر
وه لامه کانمان دایه وه و دوهم کتیبیان بوو به نسیمی هه ردوو برای توپژه ره:
ئه ندازیار عوسمان و مامۆستا ئیکرام که ریم، نووسینه که ی ئه ندازیار عوسمان
وه لامی به شی هه شته می ئه و کتیبه یه و نووسینه که ی مامۆستا ئیکرامیش وه ک
پیشده ستیه که بو وه لامی ناو نیشانی کتیبه که ی عه بدولا عه بدولفادی که
ئه پرسى: (ئایا قورئان پاریزراوه؟) چونکه ئه و پرسیاره ئه وه نده ی روو له میژووی
نووسینه وهی قورئان ئه کات ئه وه نده روو له تیکسته که ی قورئان ناکات.

ئیمه ی ئه هلی ئیسلام ئه گه ر توانیمان بیسه لمینین که له رووی میژووییه وه
قورئان زور ده ستپاکانه نووسراوه ته وه و هیچی لی نه فه وتاوه - نه سوره تیک و نه
نایه تیک و نه ته نانه ت پیتیکیش - و وه ک خو ی له ده می پیروزی پیغه مبه ره وه
وه رگیراوه و نووسراوه ته وه و ده ست به ده ست به ئه مانه ته وه نه وه به نه وه

گواراوه ته وه، ئیتر پاسا و بیانوو نامینئ بۆ هیچ که سیک بپرسیت: ئایا قورئان پاریزراوه؟!، به لکو ئه وهی جیگه ی باسه ئه وهیه: ئایا ئه م قورئانه که به پاریزراوی گه یشتووه ته دهست خه لکی هیچی به که لکی تیدایه بۆ ئه م مروشه؟ ئایا قورئان سه رده می به سه رنه چووه؟ ئایا قورئان که لکی ئه وهی پیوه نه ماوه که ئه مرۆ ئه رکی ئاراسته کردنی تاک و کۆمه لگه بدهیته دهستی؟ یان نه خیر قورئان سه رده می به سه رچووه و کتیبکی بی سووده و زانست و فه لسه فه و ته کنه لوژیا جیگه ی پی لیزکردووه! له بهر ئه مه بوو ئیمه ش له پرۆژه ی تیشکدا ئه و دوو نووسینه مان کرد به یه ک و بهرگی دووه می ئه م زنجیره کتیبه مان تاییه ت کرد به نووسینی ئه و دوو تویزره به پیزه وه، و موژده ی ئه وه ش به خوینه رانی به پیزی کتیبه کانی پرۆژه ی تیشک ئه دین که ئه م زنجیره یه به رده وام ئه بییت تا هه موو به شه کانی ئه و کتیبه نازانستییه وه لأمئه دینه وه، خوای گه وره ئه و براو خوشکه تویزه رانه سه رکه وتوو بکات و پاداشتی به خیریان بداته وه و به ره که ت بخاته خامه به خزمه ته کانیان و ئه م کاره ش له ئیمه قه بوولبکات و به ره که تی تیبخات، چونکه هه ر خوی سه رچاوه ی به ره که ته ..

سلیمانی

۲۰۱۲/۵/۲۱

وه لامي پيشه كي كتيبه كه و

سه رنجه كاني وه رگير

به شي يه كه م

نووسيني : نامينه صديق

پیشه کی نوسهر

له کاتیکدا که خه ریکی نوسینی کتیبی خویندنه وه یه کی نوی بۆ ته فسیری سوره تی (ئالی عیمران) بووم، کتیبی (ئایا قورئان پاریزراوه) م بینی، که هه ندیکم لیخوینده وه ویستی ئه وه م بۆ دروستبوو ئه گهر خوا فرسه تبدات وه لامیکی ئه وه کتیبه بده مه وه، ئه وه بوو ناوی خوام لیهینا وه ده ستمدایه نوسینی وه لامه که و تا خالی سییه می سه ره تای کتیبه که رویشتم، بیستم که پروژه ی به ریزو به سه نگی "تیشک" بریاریان وایه به ده سته جه معی وه لامی ئه وه کتیبه بده نه وه و ئه رکی ئه وه وه لامانه ش بخرنه سه رشانی چه ند نوسه ریگ و - زۆر سوپاسیشیان ئه که م - منیشیان له ریزی ئه واندا دانا بوو که به شیک له وه لامانه ی پیبسیپرن، هه ر چه نده من داوامکرد وه لامدانه وه ی هه موو بابته کانی وه رگیپر په راوه که به من بسپرن، به لام ئه وان وایان پیباش بوو که زۆرتین نوسه ر له وه به رگریکردنه دا له قورئان به شداربین، بۆیه من ته نها ئه رکی وه لامدانه وه ی پیشه کی کتیبه که و ئه وه چه ند برگه یه م له بابته کانی وه رگیپر پیدرا که له دووتوی ئه م کتیبه دایه ..

کتیبی "ئایا قورئان پاریزراوه" تابلای کتیبیکی بی ماناوا نازانستی وه سیخخانه نووسراوه وه وه ی ئه یخوینتیته وه بۆی دهرئه که ویته که چ نوسه ره که ی - که بریتیه له قه شه یه که به ناوی "عه بدولا فادی" - و چ وه رگیپر که شی بۆ سه ر زمانی کوردی - که نادیاره و بینا و نیشانه - زۆر به رقه وه له سه ر قورئان نووسیویانه و خویان فریووداوه و به ته مای ته فره دان و چه واشه کردنی خوینه ره کانیشیان ..

زۆر سه یره - قورئان و ئیسلام به ئایینیکی زیانبه خش ئه زانن و داوا ئه که ن نه هیلریت قورئان دیراسه بکریت و نازادبیت بۆ ناراسته کردنی تاک و کۆمه ل!! ئه م وه رگیپر ئه لی: (ئه گهر محمده قورئانه که ی نه بووایه ئه وا عه رب نه ده بوونه شه په نگیزترین میلله تی ئه م سه رزه وییه) .. گالته به و قسه یه ئه کات که موسلمانان ئه لئین: ئیسلام به سووده بۆ هه ردوو دونیا .

وه رگیپر بی ناو نیشانه که ئه لی: (ئایینه ندان ئه لئین: گوايه ئیسلام هه ردوو دونیای به یه که وه گریداوه وه کوه یه گرنگیان پیئته دات!!...)، یان که باسی به جیمانی دونیای موسلمان ئه کات له ولاتانی تر ئه وه ئه کات به خه تای ئیسلام و ئه لی: (هۆی دواکه وتنی گهلانی ئیسلامی ئه وه یه که ئایینی ئیسلام

ٹایینیکی (سکونی) یه و ٹایینیکی بزواو و بزویئنه (دینامیکی) نییه مه گهر به ئاراسته ی بوغزاندن و جهنگ و تاپۆکردنی ئازادیه کاندانه بیت). (!!) ئه مه نده بیویژدان و نامه ننتیقیه ئایینی پرخورافه ی وه ک یانیزمی - پیقه بوولّه که ئایینیکی کۆنی هیندستانیه، که چی ئایینی ئیسلامی پیقه بوولّ نییه !! ئه وه تا ئه لّی: (....) که چی ئایینیکی هندی وه کو (یانیزم) ئافه رۆزه و نه هی له ئازاردانی هه موو گیانه وه ران و مرۆف ده کات...).

له راستیدا ئه مه که سه خانه گومانانه مرۆف نازانیّ چۆن قسه یان له گه لدا بکات، هه رچی بۆ باسبکه ییت چه نده جوان و مه ننتیقی و زانستی و به رژه وه هندی ئامیز بیت به و مه رجه ی په یوه هندی به ئیسلام و قورئانه وه ببییت لای ئه و ناشیرینه و نامه ننتیقیه و نازانستی و زیانبه خشه ! ئه گه ر ئه مه وا نیه، ئه ی یانی چی ئه و نووسه ره بینا و نیشانه ی لای خۆمان ئه لّی: (ئه وانه ی سه ر به په راویکی وه کو قورئان و به هیوان ده سه لات بگرنه ده ست که هیشتا نه یانگرتوه ته ده ست، نایانه و بیّت روونا کبیر سه ر به هه یچ ره و تیکی دیاریکراو بیّت...)، ئاخه خۆ ئه م قسه یه ئه گه ر وایدانیین قسه و بریاری ئه وانه بیت سه ر به په راوی قورئان خۆ ئه م قسه یه مه ننتیقیه و هه م زانستی و هه م به رژه وه ندیامیزه و هه م قسه یه کی جوانیشه ئیتر بۆ ئه بیّ ئه و وه رگیڤه ئاوه ها قسه که گیڤ بکات؟ و هه رایه کی له سه ر دروستبکات؟!

به هه ر حال من له و به شه وه لامه ی خۆمدا ئه وه ی زۆر به قسه ی ناقولّ و بیّتام زانیبیّت له سه ری وه ستاوم و وه لامم داوه ته وه و له وه ش دلنیام که ئه م وه لامانه که موکورتیان تیدایه، چونکه ئه وه ته نها په راوه که ی خواجه پاریزراوه له هه لّو که موکورتی و موعیزه ی به رده وامی ئه م ژبانیه، له خواجه په روه ردگاریش داواکارم به فه زلی خۆی ئه م نووسینه م لیقه بولّ بکات و ئیوه ی خوینه ری به ریزیش لوتفبکه ن دوغایه کی خیر بۆ منیش و بۆ پرۆژه به ریزه که ی تیشکیش بکه ن که به مشیوه یه ده ستمان ئه کات به خیرداو ئه رکی وه لامدانه وه ی گومان و چه واشه کاریه کانی له م هه ریمه داو له م رۆژگاره سه خته دا ناوه ته سه ر شانی.

نایا قورئان پاریزراوه

ئەمە ناوی کوردی ئەو پەراوێ عەرەببێیە کە قەشەییە ک بە ناوی عەبدوللا عەبدولفادی نوسیویەتی و وەرگێڕیکی کوردی بێپیناس کردویەتی بە کوردی، بەلام لە گەڵ وەرگێڕانە کەدا هاتووێ نوسینەکانی نوسەری پەراوێ کە ی دیسان داپشتوتەو بە چەندەها شیوازیتر و جگە لەوەش گومانیتری بۆ زیادکردوو، دوبارەبۆنەوێ زۆریشی کردوێ بۆ گومانەکان و هەر جارە ی لە ژێر ناوینشانیکێ جیاوازدا، ئیتر ئەگەر مەبەستی لەم کارە ی گەورەکردنی قەبارە ی پەراوێ کە بیئ یان مەبەستی ئەوێ بەو دوبارەکردنەوانە بە شیوازی جۆراوجۆر سەر لە خوینەرانی بشیوینی و دەستبێیان لیونکات، هەر کامیکانی مەبەست بویئ ئەوا بە دەستی بەتال لێی دەر دەچێت ! چونکە هەولەکانی بۆ خامۆشکردن و کوژانەوێ پوناکییە کە کە خوا خاوەنییەتی و بریاری پاراستنی داو، ئەوێ نەدەش هیزی پێداوێ هەر کە سێک بیهویئ خزمەتی بکات ئەوا بە کەمترین ماندویون ئەتوانیئ تیشکەکانی بگوازیئتەوێ بۆ ناو تاریکییەکان، ئیمە ووتمان بە دەستی بەتال لێی دەر دەچێت “ واتە دەست بەتال لە بەدیھینانی مەبەستەکانی بەلام ئەوێ قسە ی لەسەر نییە کە کۆلبەباری قورسی تاوان ئەبیئ و توشی بپێزی ئەبیئ لای هەموان چونکە هەرکەس خوا پساویکرد کە سێک نابێئ پێزی بگریئ (وَمَنْ يَهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ) واتە: هەرکەس خوا پساوی بکات لای کەس پێزی نامینی.

ئەمەش بەلێنی خوایە !! بۆیە نابینی ئەوانە ی وا لەمیژودا پەنجیانکیشاوێ بۆ دژایەتی قورئان و ئاینی ئیسلام بە پێزەوێ باسبکریئ، لەوانە یە لەسەردەمی خوێاندا پاداشتیکی ماددی وەرگرن بەلام هەرچیان بۆ بکریئ پێزو مەکانە ی کۆمەلایەتی لە گەڵ نابێئ و بەچاوی پێزەوێ سەیرناکریئ. ئەمەش تۆلەییەکی خوایە بۆ ئەو کەسانە و پیم وایە سزایەکی سەختە چونکە مرۆف لەم دنیا هەرچی ئەکات بۆ پەیداکردنی مەکانە و پێزە و لە ناخیدا بەدوای ئەوێ وێڵە.

دیاره تادونیا مابیت و فرسه تی تمه نیش هه بیټ ده رگای فراوانی گه پانه وهش بۆ لای خوی به به زهیش والایه و داناخریت، خو شحالی دونیا و قیامه تن ئه وانه ی ئه گه پینه وه بۆ لای خوی خاوه ن پیز و گوره یی که پیزی له مروؤ گرتوه (وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ).

ئیستهش فره مون له گه ل وه لامی هه ندیک له و گومانانه ی که وه رگی ر دروستیکردوه: - سه ره تا وه رگی ر له پینج خالدا پیشه کییه که ئه نوسی بۆ په راوه که و زۆرترین گومانی تیدا دانه نیت، به ویستی خوا هه رخالیک چه ند گومانی له خو گرتبیت به جیا له ژیر خالی ژماره یی خویدا وه لامه که ی ئه نوسمه وه .

۱- وه رگی ر ئه م ئایه ته (انا نحن نزلنا الذکر وانا له لحافظون) ده کاته ده ستنیک و ده یه ویټ بلیت: که خاوه نی قورئان به لینی پاراستنی قورئانیدا وه که چی جیاوازی وناکوکی تیدایه و و پاریزراو نییه !! بۆ سه لماندننی ئه م مه به سته ی ئه م چه ند ئایه ته ی تری قورئان ده کاته به لگه: (هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ (۷) سورة تى نال عیمران و(أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا (۸۲) سورة تى النساء

وه رگی ر ته فسیری ئایه ته کان ده کات و پاشان به ئاره زو چه زی خو ی ده لیت: (ئه و چه ند ئایه ته ئامازه ده که ن بۆ هه بونی ناکوکی و جیاوازی له قورئاندا، هه روه کو له سورته ی (النساء ۸۲) دا دیاره و باس له وه ده کات که ئه گه ر قورئان له خوا وه نه بوایه ئه و ناکوکی و جیاوازییه کی زۆریان له نیوان ئایه ته کانیدا ده دۆزیه وه، که واته هه ر وه کو ئایه ته که ده لی: ئه گه ر جیاوازی و ناکوکی زۆر - (اختلافا کثیرا) یشی تیدا نه بیټ ئه و جیاوازی که م له نیوان ئایه ته کاندا هه یه) پاشان بۆ سه لماندننی ئه م بۆ چه نه هه له یه ی نمونه ی خویندکاریک ده هی نیته وه که

بهائی قورئان پاریزراوه

دهلئیت من کوششم نه کردوه واتای ئه وه نییه که هیچ کوششی نه کردوه به لکو واتای ئه وه یه که کوششی کردوه به لام کوششیکی که می کردوه واته ئه گهر قورئان ئایه تی له گه لیه ک ناکوکی زوری تیدانه بیت ئه وا هه ندیکی تیدایه و ئه وه ش ده کاته به لگه له سهر ئه وه ی که قورئان لای خوداوه نییه و دهلئیت هه مان به لگه ش ئه وه ده سه لمیت که قورئان (معصوم - پاریزراو) نییه له هه له .

وه رگیز زور به خیرایی و به هه له شه ییی له خالی ژماره یه کی پیشه کیه که ی دا که لاپه ره ونیویکه ده یه ویت بلئیت: که سه لماندمان قورئان پاریزراو نییه و دژه وانه و هه له یشی تیدایه .

ئه وه ی به دیزایی میژوی پر له مملانیی نیوان قورئان و نه یاره کانی که س نه یه توانیوه ئه و بوختانه بسه لمینی و هه مووی چوکی داداوه له به رده م ئیعجازی یه ک پارچه یی و توکمهی و ته واوکاری نیوان ئایه ته کانی قورئاندا، که چی وه رگیزیک بو په راویکی شکست خواردوی قه شه یه ک زور به سانایی له پیشه کیه که یدا ئه و ئیدعا یه ده کات و واده زانیت هه نگی له کپوئی داردا دۆزیوه ته وه . من وای بو ده چم وه رگیز هه ر له بهر ئه وه ناوی خوئی نه نویسه وه چونکه هه موو دهره نجام و ته علیقه کانی وه رگیز له سهر بابه ته شیواوه کانی قه شه (عه بدوللا فادی) به م شیوه یه یه و شایه نی شانازی پیوه کردن نییه تاناوی خوئی له سهر بنوسییت هه روه ک چۆن قه شه که ش به ناوی خوازاوه وه نویسیوه تی: ئه وه ی لای خه لک زانراوه و سروشتیه شانازیکردن و دلخوش بوونه به لیکۆلینه وه ی زانستیانه و دهره نجامی دروست با جیگه ی قبولی خه لکیش نه بوبییت، دیاره نه وه رگیزو نه نویسه رمتانه یان به نویسه کانی خویمان نییه بویه ناوی خویمانان له سهر نه نویسه وه و له کاتی شه رمه زاربونیان له به رده م خوینه رانیاندا خویمان هه شارداوه .

با بیینه سهر وه لامی رسته و هاوکیشه بیینه ماکانی وه رگیز:

قورئان ناکوکی تیدا نیه

۱- **ولوکان من عند غیر الله لوجدوا فيه اختلافًا كثيرا**، واته: نه گهر نه م قورئانه لای جگه له خواوه بوایه نهوا بیگومان جیاوازی زوری تیدا ده بوو. وه رگیړ ده لیت: نه مه بهلگه یه بو نه وه ی که نه گهر قورئان جیاوازی زوریشی تیدا نه بیت نهوا جیاوازی که می تیدا یه.

له وه لامدا ده لیم: - باسی بونی دژه وانیه که م یان زور په یوه ندی به قورئانه وه نیه و باسی بونی دژه وانیه له ناو نوسینه کانی مرؤقدا یه، خوینه ری به پریز که می که به وردی سه یری نایه ته که بکه خوی ته عالا نه فه رمویت:

(ولوکان من عند غیر الله لوجدوا فيه اختلافًا كثيرا) واته: نه گهر نه م قورئانه لای جگه له خواوه بوایه نهوا دژه وانیه زوریان تیدا نه دوزرایه وه. که واته دژه وانیه له قورئاندا بوونی نیه و نه وه ی دژه وانیه تیدا نه بیت نهوا په راوه یه که لای مرؤقه وه نه نوسریت نه ویش مه رج نییه هه موو نوسراویکی به شهر دژه وانیه تییکه ویت به لکو نه گهر بیانیه ویت په راویکی بنوسن لایه نی پوخی و پاکیزه کردنی مرؤقه کان له نه ستو بگریت و هه ر نهوا په راوه په یوه ندی نیوان مرؤقه کان له سه ر بنه مای پیکه وه ژیان و خوشه ویستی بنیات بنیت و هه مان په راویش هه موو بنه ماکانی حوکمپانی داد په روه رانه ی تیدا بیت و له گهل نه مانه شدا ده رگاو کللیه کانی زانستی بونه وه ری تیدابیت، هه والی نادیاره کان و هه والی نهو دیوی مادده ش بدات نه وه ناتوان و ده سته وسان نه بن و کاریکی له وشپوه ته نها له خوا ده وشپته وه و جگه له خوا که س ناتوانیت هه موو نهوانه له په راویکدا کوکاته وه، په راوه که ش گورپانی شوین و کات کاری تینه کات و هه میسه وه لامی پرسیاره کانی پیبیت.

کاریکی به م شپوه نه گهر جگه له خوا بیه ویت بیکات نهوا پر ده بیت له کارو حوکمی دژه وانیه، بویه نه یه رموه دژه وانیه که م چونکه کاری به و گوره ییه به مرؤقه ناکریت و پرده بیت له دژه وانیه هه روه ک چون له ده ستورو یاساکانی دانراوی ده سته خه لکی دا ده رده که ویت و هه ر ماوه ی جاریک پیویست به هه موار کردن و

بهائی قورئان پاریزراوه

گورپانکاری دهکات ئه مه جگه له وهی که گشتگیر نابن ناتوانن وه لآمی هه موو داخوازییه کانی لایه نه پوچی و کومه لایه تی.....هتا) بده نه وه. که واته کاتیکی خوا ی گوره ده فهرموئی جیاوازی زوری تیدا ده بوو مه بهستی له دانراوه کانی دهستی خه لکییه و حه قیشی فهرمووه.

ئایه ته کانی جیتوند وکشاو دانایی خواو موعجیزه بوونی قورئان ئه سه لمینی

۱. ئایه تی (هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ (۷) واته: هه ر ئه و خوايه يه که دایبه زاندوته سه ر تو په پاره که که تیايدا ئایه تی جیتوند هه یه و ئه وانی تریش ئایه تی چونیه کن له شیوازا (مه بهستی جیاواز له خو ده گرن) ئه و که سانه ی له دلایندا لادان هه یه شوین ئه و ئایه تانه ده که ون که (موته شابیهن) به مه بهستی ئاژاوه نانه وه وده رهینانی مه بهست مه بهستی دروستی ئایه ته کان ته نها خوا ده یزانیته و ئه وانه ی له زانسته که دا پوچوون ده لاین: باوه رمان پیهیناوه هه مووی لای خواوه هاتووه و ته نها که سانی خاوه ن عه قلی بیخه وش ئه مه به یاد ده گرن.

وه رگیر ئه م ئایه ته ده کاته به لگه له سه ر ئه وه ی که گوايه قورئان دژه وانه ی یه کتری تیدا یه و ده لیت: وشه ی (العلم) یش له ئایه ته که دا مه بهست پیی قورئانه نه ک زانستی سه رده مه کانی پیش قورئان و زانستی ئه میستای نوئی دهره وه ی قورئان .

وه لآم: بونی ئایاتی موته شابیه له قورئاندا حیکمه تی زوری تیدا یه یه کیکی له حیکمه ته کانی نیشانه یه که بو جیا کردنه وه ی که سانی ئاژاوه گپرو خاوه ن مه رانه تاییه ته کان (ابتغاء الفتنة وابتغاء تاويله) و زیاتر به هه له بردنی که سانیکه که لاره ری هه لده بژین و مامه له خراپه که ده که ن (إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا

فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا
الْفَاسِقِينَ (۲۶) البقرة

واته :- (الله) پی شرم نیه که هروینه یه ک بیئته وه میشوله بیټ یان له و
سه روتر، ئه وانه ی باوه رپان هیناوه یه کسه ر حالی ده بن ئه وه حه قیکه لای
په روه ردگار یانه وه هاتووه و ئه وانه ش که بیباوه رپوون یه کسه ر ده لئین خوا به ئه مه
چ مه به سستیکی هه یه ؟ زوریک پی هیدایه ت وهرده گرن و زوریکیش پی لاری ده بن
و ته نها که سانیکیش لیان ده شیوی که لاریکارن .

که واته بونی ئه و جوره ئایه تانه هه روه ک چوئن هوکاری زیاد بوونی باوه ری
باوه ردارانه ئاواش هوکاری زیاتر سه رلیش یوانی ئه وانه یه که بیباوه ری هه لده بژیرن .
ئایا هه ر ئه مه بو خوی جوریکی تر نیه له ئی عجازی قورئانی که به ده م
که سه کانه وه بچیت به پی مهرام و مه به سستی شاراوه ی خودی ئه و که سانه ؟
ئهمیان باوه ری ده ویت بوی زیاد ده بیټ ئه ویشیان گومرایی ده ویت و ده سستی
ده که ویت (سبحان الله) .

ئایه ته کانی (محکات) و (متشابهات) له قورئاندا مایه ی مانه وه ی پوئی کارای
قورئانه له ژیاندا، هوکاره بو ئه وه ی قورئان کات و شوین ببه زینیت و ئایه ته کانی
هه میشه نوی بیټ . نه که به و شیوه یه ی که وهرگی رده لیت :- باسی ئه و ئایه تانه ی
که که س لیان تیناگات باسیکی نه شیواوه چه نکه خواوه ند له سورته ی موحه مه ددا
ده لیت: (أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا) (۲۴) ئایا پامانیان له قورئاندا
نه کردووه یان دلله کان قفلیان لی دراوه . یه کیک له دژه وانه کانی وهرگی ر له م لاپه ریه دا
ئه وه یه له م دیره دا ده لی: باسی ئه و ئایه تانه ی که که س لیان تیناگات، له پاشانیشدا
که ناچار ده بیټ ته فسیری هه موو ئایه ته که بکات ده لیت: ته نها خوداوه ند و ئه وانه ش
که بنجیان له زانستدا داکوتاوه واتای ئه و ئایه تانه ده زانن .

ئه گه ر وهرگی ر خوی یان هه رکه سیکی تر به پامانه وه سه یریکی لاپه ره ۷ ی
وهرگی ر بکات بوی دهرده که ویت که جگه له لاوازی به لگه که ی، په رچ کردنه وه یشی
تیدایه و به زیان به سه رخویدا ده شکیته وه : چونکه تیگه یشتن له قورئان نیازی پاک و

بهائی قورئان پاریزراوه

زانست و دهبر کردن و پامانی دهویت و کهسیک ئەمانەى نهبیّت ئەوا توشى سەر گەردانی دهبیّت و سەرى له‌بەر دەرناکات و له‌خویشى وایه باشى کردوه (قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا (۱۰۳) الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يُحْسِبُونَ أَنََّّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا (۱۰۴) أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا تُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزَنًا (۱۰۵) واتە: ئایا هه‌والتان پێبدهم کین ئەوانەى له‌هه‌موو کهس زیاتر کرده‌په‌شیمان ده‌بن؟ ئەوانه‌ن که په‌نج به‌باده‌ن له‌ژیاتی دونیاداو واش حیساب ده‌که‌ن که خویمان پیشه‌وه‌ریکی باشن. ئەوانه‌ که‌سانیکن که به‌ئایه‌ته‌کان وگه‌یشتن به‌په‌روه‌رده‌کاریان بپاوه‌پن. کارى ئەوان هه‌لوه‌شاوه‌یه‌و له‌پۆژی هه‌ستانه‌وه‌شدا هه‌چ به‌هاو قورساییه‌کیان بۆ دانانین.

بۆ به‌رچاو پونیه‌کی خوینهرى به‌رپز و وه‌رگپری نه‌ناسراویش، به‌پیی پئویست به‌ویستی خوا دهرباره‌ی ئەو ئایه‌تانه‌ ده‌نوسم که (متشابهاات) ن و پئوه‌رن بۆ نیازو مه‌رامى خه‌لكى و زانستیکى پیشه‌ داکوتراویان ده‌ویت بۆ لیتتیه‌گه‌یشتنیان هه‌روه‌ها موعجزه‌ن بۆ به‌زاندنى نه‌یاره‌کانى قورئان ، داواى لیبوردنیش له‌ خوا ده‌که‌م له‌هه‌موو که‌مى و ناته‌واوییه‌ک “ئایه‌ته‌کانى قورئان به‌ پیی ئەسل و فه‌رع ده‌کرین به‌ دوو به‌شه‌وه: ئایه‌ته‌کان که ئەسلئى قورئانن و خواش به‌ دایک بۆ کتیب ناویان ده‌بات ئەوانه (محکماات) ن، ئەو ئایه‌تانه‌ش که کیشدارن و وه‌چهن به‌سه‌یر کردنى بپرامان و دیراسه‌کردن نازانریت به‌ره‌مى کام ئایه‌تى دایکه ئەوانه ئایه‌ته‌کانى (متشابهاات)ن، به‌گه‌رانه‌وه‌ی ئەو وه‌چانه بۆ لای ئەسله‌کانیان و ته‌فسیر کردنیان له‌سایه‌ی دایکیاندا ئەوانیش ده‌بنه‌وه به‌ ئەسلو به‌ره‌مى دروستى خویمان ده‌ده‌ن، موعجزه‌ی ئەم ئایه‌ته‌ موته‌شابیه‌انه له‌وه‌دایه‌ هه‌میشه به‌ پیی زه‌مه‌ن تازه ده‌بنه‌وه و چه‌ندیک خه‌ریک بیت پێیانه‌وه هه‌ر وه‌ک هه‌لگۆزینی ئاوه له‌ ده‌ریا و لیتی که‌م ناکات. سه‌یر له‌وه‌شدايه‌ بارستایى قورئان و ژماره‌ی لاپه‌ره‌کانیشى هه‌ر وه‌ک هه‌موو په‌راویکی سروشتیه‌ به‌لام نه‌ک وه‌ک ئەوان کۆن بیّت و زانیارییه‌کانى به‌سه‌ر بچیت یان وه‌ک ئەوان ناکوکی و دژه‌وانه‌یى تیدا بیّت. به‌لکو هه‌میشه به‌هاره و دیوانی پرپه‌ره‌که‌تى

گهرمه و شویئکه وته کانی چالاک ونه یاره کانیشی دهستهوسان و کؤلبه بارن، (سبحان الله).

سه لاندنیك

له قورئاندا ده باره ی، عیسا پیغه مبه ر (سه لامی خوی لیبت) چه ند ئایه تیک هه یه که موته شابیهن و پیویست به وه ده کات موحه کم بکرین وه ک ئایه ته کانی:

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (٤٩) وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلَا حِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا (٥٠)

واته: په وانه کراویکیش بو لای نه وه کانی یه عقوب که ووتی من لای په روه دگاری ئیوه وه به لگه م هیئاوه بو ئیوه، من له قور بالنده دروست ده که م، فوی پیداده که م به ویستی خودا ده بیته بالنده و کویری زکماک و نه خووشی به له کیش چاک ده که مه وه پیتان ده لیم چی ده خوون و چیش پاشه که وت ده که ن، نه مانه نیشانه ن گهر ئیوه برودارن، نه وه ی پیش منیش هاتوو له ته ورات به راستی و ده گپم، هه ندی له وه ی لیتان حه رام کرابوو بو تانی حه لال ده که م و به لگه م لای په روه رده کاری ئیوه وه هیئاوه، زوو له خوا خو تان بپاریزن و پابه ندی فه رمانه کانی منیش بین.

١- خهلق کردنی گیانله به ران ٢- شیقای نه خووشی زکماک ٣- زانینی نهینیی ماله کان ٤- حه لال و حه رام کردن له ئایندا

نه مانه به دهرن له توانا کانی خه لکی، هه مووی کاری خوییه. پاشان خوا هه ر کاریکی نه نجام دابیت یان هه ر فه رمانیکیشی کردبیت صیغه ی بکه ره که ی به (کو)

بهائی فورٹان پاریزراوه

هیتاوه وهك صیغه كانی (خلقتنا السماوات و الارض، امرنا مترفیهها، جعلنا الیل والنهار ایتین،....)

به سهیر کردنی ئەم ئایه تانه و گوئیگرتن بۆ گاواره کان، گومانیک دروست ده بیئت ده باره ی مرۆف بوونی عیسا پیغه مبه ر، که سی خاوه ن مه رامی تاییه ت بواری بۆ خۆش ده بیئت بلّیت: که عیسا ناکریت مرۆف بیئت. گه ر وابوایه موسلمانیش زۆر ئاماده ده بوو بکه ویتته ناو ئەو هه له و سه رگه ردانییه ی که گاواره کانی تیکه وتوو ه که عیسا ی به نده و نیردراوی خوایی به خوا یان به کورپی خوا بزانیئت (په نا به خوا) و (سبحان الله عما یشرکون) ، ئایه ته موحه که مه کان عه قیده ی شوینکه وته کانی موحه مه دیان پاراستوو ه له پیلانی خاوه ن مه رامه تاییه ته کان و ئاژاوه گیپران.

ئایه ته موحه که مه کان وهك: **إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (٥٩) الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ (٦٠) فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ (٦١)**

واته بیگومان وینه ی عیسا لای خوا وهك وینه ی ئاده مه دروستی کرد له گل و پاشان پپی فه رموو: ده ی دروستبه ده بیئت، هه موو پاستیه کان ته نها لای خویه که واته تۆ نه بیته یه کیك له گومانکاران، دوا ی ئەم زانیارییه که بۆت هات هه رکه سیك ده باره ی ئەم پاستیه چه له حانیی له گه ل کردی یه کسه ر بلّی وه رن ئیمه خۆمان و مناله کانمان و ژنه کانمان ئیوه ش خۆتان و مناله کانتان و ژنه کانتان کۆبینه وه و به کولّ دوعای به نه فرین بوون بکه یین له درۆژنه کان.

سه یرکه چۆن خوای گه وه دلی ئیماندار داده مه زینیت به وه ی نه ترسانه گره وی مان و نه مان بکات له سه ر مرۆف بوون و بنیاده م بوونی عیسا پیغه مبه ر. که واته “سه لامی خوای لیبت له و پۆژه ی که وهك منالانی تر تیایدا له دایک بووه و له و پۆژه ش تیایدا وهك هه موو مرۆفیک ده مریت و له و پۆژه ش وهك هه موومان زیندوو ده کریتته وه (قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا (٣٠) وَجَعَلَنِي

مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا (۳۱) وَبِرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ
يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا (۳۲) وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا
(۳۳) ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ (۳۴) مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ
مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

واته: عيسا ووتی: من بهندهی (الله) م په راوی پییام و کردمی به هوالپیډراو،
پیرۆزی کردم له هر کوئییک هه بم ناموزگاریکردم تا له ژياندايم نوپژ بکه م و
زهکات بدهم، چاک بم له گه ل دایکم و خوا منی به زۆردار و نه گبته دانه ناوه، من
به هه موو شیوهیه که سه لامهت ده بم پۆژی له دایک بونم و پۆژیک که ده مرم پۆژیکیش
که زیندوو ده کړیمه وه، نه وه عيسای کوری مه ریه مه نه وه فرمايشته راسته ی که
ئیوه ده رباره ی به گومانن، شایسته ی خوا نییه که کور بۆ خوی دابنی نه و زۆر
بیگه رده و هر بزیاړیکیدا نه وهنده به سه به فرموویت ببه ئیتر ده بیټ.

که واته نه و کارانه ی عيسا پیغه مبه ر سه لامی خوی لیټت کردوونی موعجیزه و
به لکه بوون بۆ پیغه مبه ریټی عيساو راستبوونی بانگه وازه که ی، به هوی نه و پیرۆز
بوونه وه بووه که لای خواوه به خشرابوو به عيسا پیغه مبه ر. عيسا پیغه مبه ر
پیرۆزبوونه که ی ته نها له خویدا بووه و به ویستی خوا توانیویه تی نه و کاره گه ورا نه
بکات به لام موحه مه دی سه ردار ی پیغه مبه ران پیرۆزییه که ی له خویدا هه بوو به لام
موعجیزه و پیرۆزییه که ی به (قورئان) ه و تا نه به د هر به رده وامه و راستکه ره وه ی
هه موو بۆ چونیک ی هه له شی له خو گرتوه.

به تیپرامانه وه سه یری سوره تی (ال عمران) بکه ده بینی له سه ره تاکانی
سوره ته که دا باسی (موحه کم و مته شابیه) دهکات هر له و سوره ته شدا چهنده ها
ثایه تی مته شابیه موحه کم دهکاته وه و بۆچونه چه وته کان راسته کاته وه، وه ک:۔
سه لماندی مؤث بوون و به رز کردنه وی عيسا و به سه لامهت ده رچوونی له دهستی
ناحه زهکانی وشه ی (والسلام علی) له پیزمانی عه ره بییدا نه و (الی) به
وشه که وه هیه بۆ (الاستغراق) ه وواتای هه موو جوړیک ی سه لامه تی ده دات و

دهیسه لمینئى که عیسا پیغه مبه ر نه کوژراوه و نایه ته کانى (وَمَكْرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ (۵۴) إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ خُذْ هَذَا الصَّلَافَ فِي يَمِينِكَ وَارْتَمِعْ بِهِ إِنَّهُ كَانَ كَاذِبًا كَرِيمًا الَّذِي كَفَرْنَا بِهِ نَلِئَلُهُ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ وَأَنْتُمْ كَاذِبُونَ (۵۵) فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعْدَبْنَاهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ)

واته: ئەوان پیلانیان داناو خواش دایناو خوا باشتیرینی ئەوانه یه که پیلان داده پریژن، ئەوکاته ی خوا فه رموی ئە ی عیسا من تو دهنوینم و تو بهرز ده که مه وه بو لای خویم و توخواوین پاده گرم له وانه ی کافر بوون و ئەوانه ی شوین تو که وتن سه رده خهین به سه ر کافره کاندایا پوژی دوایی و پاشان گه پانه وه ی هه مووتان بو لای خویمه و حوکمی نیوانتان ده که م له ئەوه ی ئیوه پاتان له سه ری جیاوازه . به لام ئەوانه ی که کافر بوون به سزای سهخت سزایان ده دم له دنیاو ئاخیره تدا و که سیش به هانایان نایه ت.

ئەم نایه ته پیرۆزانه ش که هه ر له سوره تی (ال عمران) دایه و باس باسی موحه کم و موته شابیهه ولیره شدا ئەم نایه ته بواری تیدایه وشه ی (متوفیک) بکریته دارده ست و بوتریت که عیسا پیغه مبه ر وه فاتی کردووه و ناگه ریته وه سه ر زه وی چونکه وشه که دوو واتا هه لده گریت: . (مردن یان خه وتن).

ئەم نایه ته موته شابیهه کۆمه لیک خه لکیتر به خراپ که لکیان لیوه رگرتووه و سه ریان له خویمان شیواندوه و ده لئین عیسا ناگه ریته وه سه ر زه وی و هاتون هه رچی ده قی فه رمووده هه یه له باره ی هاتنه وه ی عیسا پیغه مبه ر به جوړیکیت ته ئویلی ده که ن یه کیک له وانه خوئی له خه لکی ده کاته مه سیحی چاوه پوانکراوو خه لکی به وه له خشته ده بات و ئاژاوه ی فیکری ساز ده کات.

ئەم جوړه پووداوانه به دریزایی میژوو له شوینه جیا جیاکاندا دریزه ی هه یه و پاشان ده بنه که فی ده ریاو ده پوون ، ئەوه ی ده مینیتته وه ئەوانه ن که له زانستدا بنجیان داکوتاوه و ئەوانه ش شوین زانا پله داره کان ده که ون و داوی به رچاوه

بهائی قورئان پاریزراوه

پوونيان لیده‌که‌ن، بۆیان پوون ده‌بیته‌وه که وشه‌ی (متوفیک) له‌ئایه‌ته‌که‌دا به‌واتای خه‌واندن دیت وله‌گه‌ل سیاقی ئایه‌ته‌کان و فه‌رمووده سه‌حیحه‌کاندا یه‌کده‌گرنه‌وه و موحه‌م ده‌بنه‌وه. پاشان کاتی هاتنه‌وه‌ی عیسا پیغه‌مبه‌ریش وسه‌رکردایه‌تی کردنی موسلمانان بۆ به‌ریاکردنی دادوهری له‌سه‌ر زه‌ویدا ئه‌و کات هه‌مووی شایه‌تی راستیته‌ی عه‌قیده‌ی موسلمانان ده‌بن.

بوونی ئایه‌ته‌موته‌شایه‌یه‌کان له‌قورئاندا پیره‌له‌کارزانی خوایی نه‌که‌به‌و شیوه‌یه‌ی که‌وه‌رگیر ده‌لێت: باسی ئه‌و ئایه‌تانه‌ی که‌که‌س لێیان تیناگات باسیکی نه‌شیاوه.

ئه‌وه‌مان پوون کرده‌وه که‌ئه‌و باسانه‌خه‌لکانیکی خوا هه‌ن لێیان تیده‌گه‌ن و پۆژگاریش راستیان ده‌سه‌لمینیته‌ت. بۆ ئه‌وه‌ی وه‌رگیریش که‌می‌که‌له‌حیکمه‌تی بوونی ئایه‌ته‌کانی موحه‌م و موتوشایه‌یه‌ شاره‌زا بیته‌ده‌لێن:

۱/ قورئان که‌لامی خواجه و موعجیزه‌یه‌ پیره‌له‌باسه‌کانی (ناساندنی خوا)، ناساندنی بوونه‌وه‌ر، میژووی مرۆفایه‌تی، یاسا‌کانی ژیان له‌سه‌ر زه‌وی، باسی ویستی مرۆف و ویستی خاوه‌نی بوونه‌وه‌ر، مردن وه‌ه‌والی پاش مردن، زیندوبونه‌وه‌ و پاش زیندوبونه‌وه‌ش، ریگه‌ی راست و هاوته‌ریب و گونجاو له‌گه‌ل هه‌موو بوونه‌وه‌ر و ریگه‌ی چه‌وت و دژه‌وانه‌له‌گه‌ل باقی دروستکراوه‌کان..)

کۆباسی هه‌ریه‌که‌یک له‌و بابه‌تانه‌پارچه‌پارچه‌کراوه‌به‌سه‌ر هه‌موو سوره‌ته‌کانی قورئاندا هه‌ر سوره‌تیک به‌جیا له‌سوره‌تیک تر باسیکی تۆکمه‌ی نه‌بچراوه‌و به‌ده‌بر کردنی ئایه‌ته‌کانی ناو سوره‌ته‌که‌جگه‌له‌سه‌ر سام بوون به‌ده‌برینه‌بیهاوتاکه‌ی ده‌بینی ئه‌م قورئانه‌هه‌موو مرۆفه‌کانی ده‌سته‌و سان کردووه‌له‌وه‌ی بتوانن وینه‌ی سوره‌تیک قورئان دروست بکه‌ن.

هه‌ر له‌ناو ئه‌م سوره‌تانه‌دا ئایه‌ته‌کانی (المحکمات هن ام الکتاب و اخر متشابهاً) جوانتر له‌مرواری بیگه‌رد له‌پال یه‌کدا و به‌ویستی خوا دانراون و

بهائی قورئان پاریزراوه

باسه که ته و او ده کهن، که چی له هه مان کاتدا هه ر یه ک له و ئایه تانه به جیا له یه کتر به جوړیک له په یوه ندی به سترون به ئایه ته کانی ناو سوره ته کانی تره وه .
 ئه وه ی که شایسته ی ووزه ی تیگه یشتنی ته واوه ئه و که سه یه که مه رامی دلی چاک بیټ و عه قلی پاک بیټ له زانراوه ی نادرست، به لام ئه وانیه به مه رامی پیس و به بریاری پیشوه خته وه دهستی بؤ ده بن شایسته ی ئه و به هره و خو شیه نین و سه ره نجامیش هه ر قورئان خو ی ئه و خاوه ن دل و عه قلّه ژه نگاویانه به هه له دا ده بات .

که واته : بوونی ئه و دوجوره له ئایه ت بؤ دابه زینی پاداشت و سزای دونیاییه بؤ هه ر دوو جوړه که له خه لکی و (الجزء من جنس العمل) ئه میان قورئانی ویست بؤ هیدایه ت دهستی که وت و ئه ویشیان قورئانی ویست بؤ لادانی خه لکی و ئاژاوه نانه وه که چی خو ی پړی وونکرد و به هه له دا چوو . (سو پاس و ستایش شایسته ی خوای گه وره یه)

۲/ قورئان له گه ل ئه وه ی خویندنه وه که ی بؤ عیبادته هه روه هاش بؤ دیراسه کردن و دهرهینانی یاساکانی ژیانه له و ئایه تانه ی که بنه ماو ده ستورن، بوونی ئایه ته کانی (ایات المحکّمات هن ام الکتاب و اخر متشابّهات) ئه و مه به سته ی پیکاوه که قورئان وه لامی به ره و پیشچونه کان و گورانکارییه کانی سه رده مه جیا جیا کان بداته وه و ئایه ته موته شابیهه کان کیشدارن و یاسای جوړاو جوړی جیاوازیان لیده رده هینریت و له بنه ماو ده ستوره کانیش لاندن که ئایاتی موکه ماتن . ئه م کارهش به که سانی خاوه ن ژیری ساغ و خاوه ن زانیاری بنجدا کوترای ده ویټ هه ر وه ک چو ن خوای گه وره له ئایه ته که دا ئامازه ی پیکردوه : **هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخْرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ (٧)**

۳/ کۆششکردن و به کارهینانی عه قلّ بۆ دهرخستنی راستیه کان و نهینیه کان “ له پیوستیه کانی ژیان سهرزهویه، تام و چیژی تایبه تی خوئی هه یه لای کهسانی پۆشنفکر و داهینه ره کانی ناو به شهریهت، جگه له مانهش کۆششکردن بۆمه بهستی خیری ژیان سهرزه مین هۆکارو کلیله بۆ گه یشتن به راسته ریگاکانی ره زامه ندی خوای خاوه ن بونه وهر. وهك خوئی ده فهرموویت: **(وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ (۶۹))**

واته: ئه و که سانهش که له پینا و ئیمه دا خۆیانان ماندو کردوو به بیگومان پینوینان ده کهین بۆ راسته ریگاکانی خۆمان و خواش هه روا له گه ل چاکه کاراندایه.

ئه م خۆماندوکردن و کۆششه، ئه م به کارخستنی ژیرییه، ئه م ئازادکردنه ی مرۆف و دهستکردنه وه ی بۆلێکۆلینه وه ی زانستیانه ی ئایه ته موته شابیهه کان له ژیر سایه ی ئایه ته موحه مه کاند “ نیشانه ی ئه ورپزه یه که خوا به و گه وره ییه ی خوئی له مرۆفی گرتوو و به راستگی پانی فه رموده ی خوایه که فه رموویه تی: - (ولقد کرمننا بنی ادم).

که واته: بوونی ئایه ته کانی موته شابیه “ له م گۆشه نیگایه شه وه “ ریزگرتنه له ژیری مرۆف و نرخاندنی کۆششی زانایانه.

ئه مانه و سه لماندنه که ی پێشو و هه ندیک له حیکمه ته کانی بوونی (واخر متشابها ت) دهرده خات “ ریز، ئازادی، نرخاندنی کۆششی زانایان، نوپوونه وه، له سایه ی پرپه ره که تی ئایه ته کانی خوادا ده ستده که ویت، (خوا خاوه نی فه زلی زۆره و زۆریش به خشنده یه).

قورئان ده می که سی نه به ستوه

وه رگێرله خالی دووه می پێشه کییه که یدا باس له وه ده کات (که هه ریه کیک له ئیمه هه ر له منالیه وه به ر له وه ی بچیته خویندنگا و دوا ی چونه خویندنگه ش و له

بهائی قورئان پاریزراوه

ژینگه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و ده‌وروبه‌ره‌وه‌و له‌ ئه‌نجامی به‌رکه‌وتن به‌شیوازه جیاوازه‌کانی به‌ریه‌ککه‌وتن له‌گه‌لکۆمه‌لگادا گوئی له‌ چه‌ندین (بکه‌و مه‌که‌و ده‌بی و نابی) بووه، پاشان گوئی له‌ چه‌ندین قسه و باسی به‌سالاچوو‌ه‌کان بووه که هه‌ندی پرسپاری له‌لا دروستکردوو‌ه) پاشان باس له‌وه ده‌کات که ئه‌م پرسپاران به‌هۆی وه‌سیله‌کانی راگه‌یانندن و په‌روه‌رده‌و فی‌رکردنه‌وه زیاتر ئه‌و پرسپاران به‌ه‌روژین و پاش ئه‌مانه‌گله‌یی له‌وه ده‌کات که له‌به‌ر هه‌ندی هۆ نه‌توانراوه ئه‌و پرسپاران ئاراسته بکریت و ئه‌و گله‌یه‌یشی هه‌یه که ئه‌و پرسپاران ئه‌گه‌ر تاکیکی کورد بی‌کات به‌هه‌ند وهرناگیریت و هک پاره‌ی قه‌لبه‌و ناچیت.

کاتی‌ک وهرگپ باس له‌ پرسپاره‌کان ده‌کات ته‌نها یه‌ک نمونه‌ش له‌و پرسپاران ناخاته پیشچاوی خوینه‌ر تابلین وایه یان وانیه، چونکه ئیمه‌ش وه‌ک وهرگپ منالی ئه‌م کوردستانه بوین وه‌ک ئه‌و گه‌راوین و تیکه‌لی خه‌لکیمان کردوو‌ه و هه‌موو جو‌ره پرسپاری‌کمان له‌لا دوست بووه و کردوو‌مانه، ئیتر یان وه‌لامی دنیایا که‌روه‌مان ده‌ست که‌وتوو‌ه یان خو‌مان به‌دوای ولامدا گه‌راوین یان زه‌مه‌ن و ژیان گه‌یاندوینی به‌ وه‌لامی راست.

نه‌بووه پیمان و ترا بی‌ت پرسپاری ئاوا قه‌ده‌غه‌یه، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر پرسپاره‌که‌ش ده‌ریاره‌ی خودی خاوه‌نی ئاسمانه‌کان و زه‌ویش بو‌بی‌ت، قورئانی پی‌رو‌زیش چه‌نده‌ها نمونه‌ی پرسپاری تیدایه، و به‌لکو بو‌سه‌لماندی بی‌رۆکه‌کان شیوازی پرسپار کردن به‌کارده‌هینی تا ژیری خه‌لکی ببزوینی و به‌ئامانجیان بگه‌یه‌نیت، بو نمونه له‌ سوره‌تی (واقعه) دا ده‌فه‌رمو‌یت:

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ (٥٨) أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ (٥٩) نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ (٦٠) عَلَى أَنْ نُبَدَلَ أَمْثَالِكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ (٦١) وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ (٦٢) أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ (٦٣) أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ (٦٤) لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ (٦٥) إِنَّا لَمُعْرِضُونَ (٦٦) بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ (٦٧) أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ (٦٨) أَأَنْتُمْ

أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ (۶۹) لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ
(۷۰) أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ (۷۱) أَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنشِئُونَ (۷۲)

واته: - ئایا بینیوتانه ئه و ئاوهی له ئیوه دیت (مه بهست پیی مه نی یه، ئه و ئاوهی که منالی لیدروست ده بیئت) * ئایا ئیوه مه نی خهلق ده که ن یان خوا * ئیمه له نیوان ئیوه دا مردنمان دارشتوه و که س پیش له بریارمان ناگریت * له وهی ئه گهر وینه تان بگورین و له وهی که نایزانن دروستتان که یه وه * ئیوه زانیتان دروست کردنی یه که مجار چۆن بوو ئه گهر به یادی بگره وه * ئایا بینیتان ئه وهی ده چیین * ئایا ئیوه به ره رم داری ده که ن یان ئیمه * ئه گهر بمانه ویت به پوش و په لاشمان ده کرد و ئیوه ش واقتان وورده ما * ده تان ووت ئیمه زیانمه ن بووین * به لکو رهنج به باده بووین * ئایا ئه و ئاوه تان بینیه که ده یخونه وه ئایا ئیوه له هه وره کان داتان به زاندوه یان ئیمه باراندومانه * ئه گهر بمانه ویت ده مانکرده تالوتفت ده یسا بو سوپاسگوزارنابن * ئایا بینیتان ئه و ئاگره ی ئیوه دایده گیرسین * ئایا ئیوه دره خته که یتان دروست کردووه یان ئیمه دروستمان کردووه *

ئه م ئایه تانه به چه ند پرسیاریک " کومه لیک پرسیاری تر و دریا یه که له ئه ندیشه و وه لام و درئه نجام لای خه لکی دروست ده کات " (خه لقی مرؤقیکی خاوه ن ئیراده و زانست و به توانای جیاوازه وه له تنۆکه ئاویک (مه نی) که هیچ به هایه کی نیه تاخوا له ناو رهحه می دایکدا جیگیری نه کات وپله به پله گه شه ی پینه دات و هوکاره کانی گه شه کردنی بو فه راهه م نه هینی و نه یهینیته بوون، ئه مانه گرنگن به لام ئه وهی زیاتر له مه ش گرنگه خه لقی تنۆکه ئاوه کانه که هه موو مواسه فاته کانی ئه و مرؤقه سهیره ی هه لگرتووه که به راستی خه لقی مرؤق و به دیهینانی بوخوی موعجیزه یه کی گه وره یه . کی توانای خه لق کردنی تووی مرؤقی (مه نی) هه یه ؟ وه لامه که ی ته نها (الله) یه .

بهائی قورئان پاریزراوه

پزگار نه بوونی هیچ که سیک له مهرگ که خوا بریاری داوه نیشانه ی چیه؟ ئایا دوا ی دروست بوون و مردن، گه رانه وه و زیندو بوونه وه بۆ نابیت؟ ئه و (الله) یه ی تونای دروستکردنی یه که می هه بیت و که سیش نه توانیت له بریاری مهرگ پزگاری بیت ئایا زیندو کردنه وه وسزا و پاداشتیش له وه ئاسانترنیه؟

توویک که مروّف دهیچینیت ئیترئه و تووه چون دروست بوو یان چون له زهوی و ئاوو خور خوراک و هرگرت و گه شنه ی کرد هه مووی کی کردی؟ ته نها الله خوا نه گه ر ویستی و ابیت هه رچی نه چینریت ببیته پوش و په لاش و مروّف نه توانیت سودی لیوه رگریت چی ده بیت؟، نه وکات مروّف جگه له حه سره ت و هات و هاوار چی بۆ ده کریت؟

ئاوی خواردنه وه که رۆژانه مروّف ده یخواته وه و ژیان دنیای له سه ر به نده کی له هه وره کان باراندی؟ ته نها (الله)

نه گه ر خوا بیه ویت بیگوریت به سوپرو تال ژیان چی به سه ردیت؟ بۆ به و نازو نیعمه ته به نه مه کنین و سوپاسی خوا ناکه ن؟

ئاگر که نه ویش سه رچاوه ی هه موو ژیاره کانی سه رزه و بیه و هه موو داهینانه کانی مروّف به شیوه یه که له شیوه کان پشت به گه رماو ئاگر ده به ستیت. کی درهخت و سوته مه نیه کانی دروست کرد؟ ته نها (الله)

خوای گه وره له ریگه ی پرسیار کردنه وه عه قلی مروّف ده دوینی که ئایا دروست کردنی مه نی، ئاوی ساز بارین به سه ر ووشکانیدا، سه وزایی و پوه که بۆ بژیوی، ئاگر بۆ گه رمی و داهینانه کان، نه مانه خویان خویانیان دروستکرد بۆ سوودی ژیان مروّف له سه ر زهوی یان دهستی به دیهینه ری ئاسمانه کان و زهوی نه مانه دهکات و مه به ستیان له پشته وه یه، هه روا له به تال نیه، بونی مهرگی مسه و گه ریش بۆ هه ر یه کیک، به لگه یه له سه ر گه رانه وه بۆ لای نه و خاوه نه ی که نه گه ر ویستی نه باران ده باریت، نه رووه که و سه وزایش ده بیت، نه سوته مه نیش ده مینیت، نه تووی مروّفیش (مه نی) خهلق ده بیت، نه و رۆژهش که بریاری

بهائی قورئان پاریزراوه

گه پانه وهی گشتی ددهات هه موو ئه مانه له ژيانی دونیادا کۆتایی پیډه هینی و ژیانیکی تر بریار ددهات که به ره می ئه م ژيانه کاتییهی تیدا وهرده گیریت. راستی ئه مانه ش له به راستگی پانی هه موو ئایه ته کانی قورئانه له لایه ن کتیبه بینراو و کراوه که وه یه (بونه وهر).

ئه مانه و چهنده ها پرسیاریت که له قورئاندا هاتوه و له سوننه تی پیغه مبه یشدا (صلی الله علیه واله وسلم) ئه توانم بلیم زۆریه ی گه یاندنی ته عالی می دینی له ریگه ی وه لای می پرسیاره کانی پیغه مبه ره وه بووه و نه بووه پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) به رگری کردبیت له وه لامدانه وه ی پرسیاریک هه رچهنده ئه و پرسیاره ش له پرووی ئاینیه وه سه یر بویت. به لام ئه گه ر وه رگی ر له گه ل خه لگانیکدا ژیا بیت توانای پرسیار کردنی نه بویت و ریگه ی نه درایت ئه و تا منال بووه ئوبالی به سه ر ئه وانه بوه که بواری فیروبونیا ن له دینه که ی بۆنه ره خساندوو و ئیسته ش که پیگه یشته وه خوی به رپرسه له فیکری خوی و باش نیه بریاری پیشوه خت و به پیی ئه و باکگراونده نه سازه بدات به سه ر دیندا و چاولیکاری و هاوه لی نادلسۆزیش کاریگری نه رینیا ن له م باره دا ده بیت.

.....۳

له خالی سینی می پیشه کییه که یدا وه رگی ر سی و چوار باس تیکه ل ده کات، له سه ره تادا گله یی له ئاینه گه راکان ده کات که گوتاری دژه وانیه ی پرسیاره کان لای ئه وان ئه وه یه که خه لکی دهره وه ی کایه ی ئاین نابیت قسه له سه ر ئاین بکات، ئیجا ده لیت: - پیاو سالارانی ئاین له ریی تاوانبارکردنی پرسیارکه ر به گالته کردن به قورئان و له ریی تاوانبارکردنی پرسیارکه ر به نه زانی دهرگا به پوی ره خنه و شیکردنه وه دا داده خه ن و په رخنه سه رکوت ده که ن و ده یانه ویت لیکدانه وه و شیکردنه وه ته نها له کایه ی پیاو سالارانی ئایندا بسورپیته وه. لیژده نا ئیه تیک و فه رموده یه که ده کاته به لگه ی دروستی گله ییه که ی.

بهائی قورئان پاریزراوه

پاش ئەمەش دەست دەکاته خستنه پوی رهخنهکانی و له‌دوای واتاکردنی ئایه‌تی (والذین اتیناهم الکتاب یفرحون بما انزل الیک..). ده‌لئیت: ئایا چۆن یه‌هودیه‌کان دلخۆش بوون به په‌راویک که ئەو هه‌موو هه‌ره‌شه‌یه‌ی تیا‌دابیت و باس له‌کوشت و بری ئەوانه بکات که باوه‌ر به ئاینه‌که‌ی موحه‌مه‌د ناهینن یان ئایا ئە‌گه‌ر یه‌هود باوه‌رپیان به‌هه‌ندیک له‌ته‌ورات نه‌کردبێ ئیتر چۆن به دابه‌زاندنی قورئان بۆ موحه‌مه‌د دلخۆش بوون؟

ده‌لئیت: ئە‌گه‌ر پرسیار بکه‌یت و بلئیت ئایا له‌به‌رچی هینده ناوی محمد به ناوی خواوه لکینراوه که له وشه‌یه‌کی لیکدراو ده‌چی٢٠٠٠ یان ئە‌گه‌ر که‌سیک بلئیت هه‌ندیکی زۆر له‌وه‌ی له قورئاندا هه‌یه نا‌کریت برپوا به‌پاستیان بکریت، ئە‌وسا ئاینه‌ندان له سۆنگه‌ی گوتاری قورئانه‌وه ده‌لئین: (ئە‌وانه‌ی بی‌باوه‌رن به‌خواو نێردراوه‌که‌ی ده‌یان‌ه‌ویت خواو نێردراوه‌که‌ی له‌یه‌ک جیا‌بکه‌نه‌وه، ده‌لئین برپوا به‌هه‌ندیکی ده‌که‌ین و به‌هه‌ندیکی تریشی بی‌باوه‌رین ئە‌وانه‌ ده‌یان‌ه‌ویت له‌و نێوانه‌دا ریگایه‌ک بدۆزنه‌وه (ان الذین یکفرون بالله ورسله ویریدون ان یفرقوا بین الله و رسله..))

ره‌خنه‌ی کۆتایی ئە‌م خاله‌ی ئە‌وه‌یه که‌بۆچی خوا خۆی قورئانی دابه‌شکردووه بۆ دو‌به‌ش موحه‌م و موتوشابیه که‌چی هه‌ره‌شه‌ و لێ‌پرسینه‌وه ده‌کات له‌که‌سانێ که‌قورئانیان دابه‌شکردووه بۆ دو‌به‌ش و باوه‌رپه‌ به‌شیکی نا‌که‌ن. ئە‌وه‌ی زیاتریش شایه‌نی باسه له سۆنگه‌ی په‌یقینی له‌وه‌و به‌ری خۆیه‌وه گوزارشت له‌وه‌ ده‌کات که یه‌کێک له سیفه‌ته‌کانی قورئان کشان و هاتنه‌وه یه‌ک وحه‌ددی نه‌بوونی شرۆفه و مانای وشه‌و زاراوه‌کانی‌تی یان هه‌ددی بونه له‌هه‌مان‌کاتدا، ره‌خنه‌ی وه‌رگێ‌ر لێ‌ره‌دا ئە‌وه‌یه که له‌و شو‌ینانه‌دا ئە‌و پێ‌ویستی پێیه‌تی هه‌ددی بی‌ت قورئان هه‌ددی نییه و له‌و مه‌سه‌لانه‌شدا که چاک‌وايه نا‌هه‌دی بن که‌چی ئایه‌ته‌کان هه‌ددی ده‌بن.

پسپۆر و تابه‌تمه‌ند، فه‌همی قورئان ئە‌کات

وه لآم: پرسپار ئه گهر بۆ گه یشتن به وه لآم و زیادکردنی تیگه یشتن بیټ هیچ خاوهن ژیرییهک نکولی لئناکات، له هه مانکادا قسه کردن و دهمکوتین له بابته تیگ که پسپۆرو شارهزا نه بیت تیایدا نامه عقوله، بۆ نمونه بجیته لای پزیشک و دهربارهی نه خوشینهکان و نیشانهکانی و خۆپاراستن و چارهسههر ههرچی پیرسیت بۆسه لامهتی خۆت و دهوروبه رت کهس نالئیت خراپت کردوه، مه گهر خراپه کار وابلئ، به لآم به بی بروننامهی پزیشکی و به بی ئەزموون و زانیاری چروپیری پزیشکی بیټ و رهخنه بگریت له تالئی دهرمان و پاریزی قورس و وه رزشی ماندوکه ر، به راستی ئه مه جگه له خراپه کاری و خۆکوژی هیچیتر نییه .

کاتیک خوا ده فهرموویټ (وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ (۹) مِنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ (۱۰) الجاثية

واته: کاتیک ئه و که میگ له ئایه ته کانمان ده زانیټ ده یگاته گالته ئه وانه سزای پرسواکه ریان بۆ هه یه، دوایشیان جه هه نه مه و ئه وهی به ده ستیان هیناوه هیچ به هانا یان نایه ت هه روه ها ئه وه یش که بیجگه له خوا ده یپه رستن، و بۆ ئه وان سزای گه وره هه یه .

ئه وانه ی که که میگ تروسکایی دهرباره ی ئاین ده که ویټه بیریان ئیتر بیانه ویټ وه ک پسپۆریکی زانسته ئیسلامیه کان دهرباره ی ئسلام قسه بکه ن، ده ی دیاره که هه رچی بلئین هه له یه، به تاییه ت ئه گهر ئه و توژه زانینه یشی به نیازی لادانی خه لک وه ریگرتبیټ، حالئ پراوپروه ک حالئ نه خوینده واریک وایه به دهرزی و ته داوی و دهرمانی تال و پاریزکردن گالته بکات و پینیشی ناخۆش بیټ پیی بلئیت کاکه گیان ئه وه کاری تو نییه و تو له بواری کارامه یی خۆتدا خۆت بنوینه یان وه ره له سه رچاوه ی سازگاری پرله زانستی ئیسلامدا پسپۆری په یدا بکه ئه وکات به هه له دا ناچیت و سزای پرسواکه ر و جه هه نه میس نابیټه به شت و ره نج به باده ش نابیت .

فهرموده‌ی (من کان یؤمن بالله والیوم الآخر فلیقل خیرا او لیصمت) یش که له‌گه‌ل نایه‌ته‌که‌ی پیشودا وهرگیژ کردبویه به‌لگه له سهر قسه‌کانی، به‌لام ئەم فهرموده‌یه خالیك و قوناغیکه بۆ په‌روه‌رده‌ی تاکه‌کانی ناو دائیره ئیسلامیه‌که نه‌ک بۆ که‌سانی دهره‌ره‌وه‌ی ئیسلام و نه‌ک بۆ ئەوانه‌ی بی‌ل و پاچیان هه‌لگرتوو و ده‌میان پرله فوو کردوه بۆ داروخان و کوژاندنه‌وه‌ی سه‌رچاوه‌ی نوری خواییی.

فه‌رمانه‌که بۆ ئیماندارانه، بۆ که‌سانیکه که له‌ناو دائیره‌ی ئیسلامدا چه‌ند پله‌یه‌کی په‌روه‌رده‌یی برپوه، له پاککردنه‌وه‌ی عه‌قل و دل و پاککردنه‌وه‌ی له‌ش و پۆشاک و پاککردنه‌وه‌ی ده‌ست و زمانیش به‌چه‌نده‌ها نایه‌تی وه‌ک نایه‌ته‌کانی سوره‌تی (الحجرات) (إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخْوَيْكُمْ وَأَتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ) (۱۰) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِنْ نِسَاءٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الْأَسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ (۱۱)

واته: به‌پاستی هه‌موو ئیمانداران برای یه‌کترن نیوان برابره‌تیتان سازو چاک بکه‌ن و له‌خوا بترسن به‌لکو به‌ر به‌زه‌یی خوابکه‌ون * ئە‌ی که‌سانیک باوه‌رتان هیناوه هه‌ندیکتان گالته به‌هه‌ندیکتان مه‌که‌ن له‌وانه‌یه چاکترین له‌وان ژنانیش به‌ ژنانی تر له‌وانه‌یه‌گالته پی‌کراوه‌کان چاکترین روشکینی به‌کتر مه‌که‌ن و ناواناتۆره‌ی ناشیرین له‌یه‌که مه‌نین خرابترین ناو لادانه له‌دوای ئیمان و هه‌رکه‌سیک په‌شیمان نه‌بیته له‌و کارانه ئە‌وانه خۆیان سته‌مکارن.

که‌واته ئە‌وه ئیمانداره که ئە‌بیته زمانی پاک بیته “یان خیر بلیته بۆ مه‌به‌ستی چاکسازی کردن و بلاوکردنه‌وه‌ی خۆشه‌ویستی یان بی‌ده‌نگ بیته. به‌لام ئە‌وانه‌ی له‌دهره‌وه‌ی کایه‌ی ئیسلامن ئاره‌زوی خۆیانه چی ئە‌لین و چۆن ئە‌لین و ته‌نانه‌ت ئە‌گه‌ر ئاره‌زویشیانه باکافریشبن (وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَعِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا) ۲۹

واته: پییشیان بلی هموو هه قیك لای خاوه نی ئیوه وه یه هه ركه سیك ئه یه ویت با ئیمان بینیت و هه ركه سیش ده یه ویت با کافر بییت، ئیمه ئاماده مان کردوه بۆ کافره کان ئاگریك که چوارده وری داو نئه گهر هاواری ئاویش بکه ن ئاویکیان بۆ دیت وه ک زه ییتی قرچا و ده موچا و ده برژینیت پیسترتین خواردنه وه یه و خراپترین هه وارگه یه .

خاوه ن کتیبه کان به قورئان دلخوشن

په خنه ی یه که می وه رگتیر له دوای گلله ییه کانی ئه وه یه که چۆن یه هود دلخوشده بییت به دابه زاندنی قورئان که قورئان ئه وه هموو هه ره شه یه ی تیدایه بۆ ئه وان و باس له کوشت و بری ئه وان ده کات په خنه کیشی له ئایه تی ۳۶ ی سوره تی (الرعد) وه رگرتوه .

نازانم وه رگتیر هیچ ته فسیریکی ده رباره ی ئه م ئایه ته پیروژه خویندۆته وه یان ئایا گوپی بۆ هیچ ماموستایه کی شاره زان گرتوه که ئه وه ئایه ته ی بۆ ته فسیر بکات، چونکه له کاتی کولبوونی بیر بۆ تیگه یشتن له قورئان، پیویست به ده برکردن و په یداکردنی زانستی فراوان هه یه یان پیویست به پرسیارکردن له زاناکان ده کات تا ئیشکاله که ت بۆ حه ل ده بییت (فاسئلوا اهل الذکر ان کنتم لاتعلمون).

ئه م ئایه ته که لای وه رگتیر بوته ته پرسیار ئه وه یه “ ناچپته عه قلیه وه که قورئان بۆ محمد دابه زیوه و هه ره شه ی تیدایه بۆ یه هود چۆن ده بییت یه هودییه کان دلایان پیخوش بییت؟

وه لام: **وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُو وَإِلَيْهِ مَآبِ (۳۶)** واته: ئه وه که سانه ی ئیمه کتیبمان پیداون، به وه ی که بۆتۆ دابه زیوه دلخوشن هه ندیکیان هه ن که باوه ر به بازیکی ناکه ن، بلی فه رمانم پیدراوه که ته نها الله په رستم که س نه که م به شه ریکی، ته نها له وه پارپیمه وه و بۆلای ئه ویش ده گه رپیمه وه . ئه م ئایه ته پیروژه ی سوره تی (الرعد) هه ر له ناو قورئاندا له چه ند شوینی تر دا به ئایه تیترا فه کراوه و

بهائی قورئان پاریزراوه

مه بهستی وشه‌ی (یفرحون) ی پوونکردۆته‌وه، وهك ئەم دوو ئایه‌ته‌ی كه له سوره‌تی (البقره) و سوره‌تی (الاسراء) دا هاتوو: (الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ) [البقرة: ۱۲۱] وقال تعالى: (قُلْ آمَنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلأَذْقَانِ سُجَّدًا وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا) الإسراء: ۱۰۷، ۱۰۸

ئایه‌ته‌که‌ی سوره‌تی به‌قهره ده‌فه‌رمویت: ئەوانه‌ی که کتیبه‌که‌مان پیدان به هه‌ق ده‌یخویننه‌وه ئەوانه‌ن که باوه‌ری پیده‌هینن هه‌رکه‌سیکیش پی‌ی کافر بی‌ت ئەوه‌ خۆیان زهره‌ر ده‌که‌ن . ئایه‌ته‌که‌ی سوره‌تی ئیسرائیش ده‌فه‌رمویت: بلی باوه‌ر بی‌نن یان نه‌یهینن ئەوانه‌ی که پی‌ش ئەم عیلمیان پیدراوه کاتی‌ک ئایه‌تی خویان بو‌ بخوینریت بو‌ کرپوش‌بردن به‌پروا ده‌که‌ون و ده‌لین به‌لینی خاوه‌نه‌که‌مان هه‌ر ده‌بی‌ت به‌دی‌بی‌ت.

که‌واته: ئایه‌ته‌که‌ی سوره‌تی ره‌عد که‌باس له‌ خو‌ش‌حالی خاوه‌نی کتیبه‌که‌ی پی‌ش ئیسلام ده‌کات باس له‌وانه‌یان ده‌کات که به‌هه‌ق و به‌عیلمه‌وه کتیبه‌که‌ی خۆیانیان خویندوه‌ بۆیه‌ به‌ دابه‌زینی قورئانیش دل‌خۆشن و ده‌زانن دابه‌زینی قورئان و هاتنی موحه‌مه‌دیش به‌ دیهینانی ئەو به‌ لینه‌یه‌ که‌ خوا له‌ ته‌وراتدا دابوی، بۆیه‌ باوه‌ری پیده‌هینن وی‌ی دل‌خۆشده‌بن. به‌لام ئەوانه‌ی ریچکه‌کانی تریان گرتبو‌ واته‌ کاتی‌کیش له‌ سه‌ر ته‌ورات بوون به‌هه‌ق پی‌ره‌ویان لینه‌کردوه، ئەوانه‌ قورئانیشیان به‌شده‌کرد و دانیان به‌ هه‌ندی‌کیدا ده‌نا و هه‌ندی‌کیشیان ره‌د ده‌کرده‌وه.

هه‌په‌شه‌ی قورئانیش له‌ یه‌هودیه‌کان له‌ یه‌هودی بونیان نییه‌، به‌لکو له‌ گیره‌شیوینی و پیلانگیری و به‌لینشکینی به‌رده‌وامی یه‌هودیه‌کانه‌، و سه‌یری هه‌موو قورئانیش بکه‌ بزانه‌ وایه‌ یان نا؟

بۆ ئه وهنده ناوی موحه مه د له گه ل ناوی خوا هاتوه؟

په خنه و پرسپاریکی تری وه رگپر ئه وه یه بۆ ئه وهنده ناوی محمد له گه ل ناوی خوادا باسکراوه که هه ندیجار له ناوی لیکدراو ده چیت؟

یان ده لیت هه ندیکی زۆر له قورئان ناکریت بره و به راستیان بکریت. ده لیت ئه گه ر ئه م پرسپاران ه بکریت وه لامه که یمان به ئایه تی ۱۵۰ ی سوره تی نساء ده ده نه وه (إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا)

وه لام: سه باره ت به وه ی بۆچی ناوی محمد پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) ئه وهنده له گه ل ناوی خوادا هاتوه؟ ده لیتین: خوی گه وه ره خوی فره مویه تی (وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ) ئه ی موحه مه د ناوبانگی تۆمان به رزکرده وه. ئه م ئایه ته ش بریاری خوی به بۆ ئه وان ه ی که ئه یانه وی ت باوه پ پارچه پارچه که ن و به ئاره زوی خویان له نیوان باوه رپون به خواو باوه رپون به راستی پیامه ی نه ره کانیدا جیاوازی بکه ن، باوه ر به ته نه ایی خوا ئه که ن له به ر ئه وه ی که ناچارن و خوا واجبی وجوده به لام گومان دروسته که ن له سه ر نیردراوه کانی و ئه و پیامه ی که هیناویانه، خوی گه وه ره ده ریچه و پیگای دینداری بۆ ئه وان ه دانانیت و ئه و باوه رپان لیقبول ناکات، هاتنه ناو بازنه ی ئاینی ئیسلام بۆ که سانی خاوه ن بره وانه ی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ) یه.

ده بی هه ره به و شیوه یه ش بی ت چونکه له وان ه یه مرۆف به سروشت و ژیری و تیرامان بگاته ناسینی خوا به هه ندی له ناو و سیفاته کانی به لام ئه مه ی که ئه و خوی به چ جور له کرده وه یه ک رازییه و به چی رازی نییه، چی بۆ مرۆف داناوه دوی له دونیا ده رچون، تۆله و پاداشتی چۆنه، چۆن و بۆچی مرۆفی به ده یه ننا؟ مرۆف و دروستکراوه کانیتری نه بینراو بینراو سنوری کارو ده سه لاتیان چه نده؟. ئه مانه و چه نده ها زانیاری پیویست له پیگه ی نیردراوه کانی خواوه نه بی ت مرۆف به دروستی پیانناگات. که واته هاتنی پیغه مبه ران و باوه رکردن به راستی پیامه که یان له

بهائی قورئان پاریزراوه

پوکنی باوه‌ری راسته‌قینه‌یه و هه‌رک‌ه‌س بیه‌وئیت باوه‌رداربیئت و باوه‌ری به پیغه‌مبهر گومانی تئیدابییته‌وا ناتوانیت باوه‌ریشی به‌خوا راست بیئت “ بویه ناوو یادی پیغه‌مبهر دواى یادو ناوی خوی گه‌وره دئیت . به‌لام موحه‌مه‌د پیغه‌مبهر وه‌ک مرؤقیک ئه‌وا حسابیکی تری هه‌یه که خوا و پیغه‌مبهر ئه‌وه‌یشیان پوونکردۆته‌وه “ وه‌ک ده‌فه‌رموویت: **قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا (۱۱۰)** واته: ئه‌ی محمد بلئ من به‌شه‌ریکم وه‌ک ئیوه وه‌حی خواییم بو دئیت که خواوه‌ندی ئیوه ته‌نهایه وه‌رک‌ه‌سیک ده‌یه‌وئیت به‌لیقای شاد بیئت با کاریک بکات چاککاری بیئت و به‌په‌رستنی خوا شه‌ریک په‌یدا نه‌کات.

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَبْصُرَ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ

موحه‌مه‌د ته‌نها نئردراویکه پیش ئه‌ویش پیغه‌مبهرانی زۆر هه‌بوون ئایا ئه‌گه‌ر بمرئ یان بکوژری پاشگه‌ز ده‌بنه‌وه؟ هه‌رک‌ه‌س وابکات ئه‌وا هیچ زیانیک به‌خوا ناگه‌یه‌نیئت و خوا پاداشتی شوکرانه‌کاران ده‌داته‌وه.

پیغه‌مبهران به‌نده‌ی گوپ‌رایه‌ل و پاکیزه‌ و گه‌یه‌نه‌ری فه‌رمانه‌کانی خوایین، خوا وه‌ک مامؤستا و فی‌رکارو پیشه‌نگ دایناون و پیزی ئه‌وانی له‌سه‌ر به‌نده‌کانی تر فه‌رزکردوه. جگه‌ له‌مه‌ نیوان ئه‌وان و خوا نیوانی دروستکاروو دروستکاره و نیوان په‌رستراوو به‌نده‌یه و نیوان خاوه‌ن فه‌زل و فه‌زل پئدراوه.

بیینه‌سه‌ر ئه‌وه‌ی له‌قورئاندا هاتوه‌که وه‌رگپ به‌زۆری ده‌زانیت باوه‌ر به‌هه‌مووی بکریت، ده‌لیم: واقع و نالیت چه‌نده‌ها شتی تر هه‌یه که‌لای خواوه‌ش نه‌هاتوه‌ زۆر شتیشی باوه‌رکه‌رده‌نی نییه‌که‌چی کاتیک به‌ئهموون بۆمان پوونبویه‌وه که هه‌رچی له‌و زانسته‌تائیسته‌پیمان ووتراوه هه‌مووی راست بووه ئیتر بو باقی زانسته‌که‌خۆمان ته‌سلیم ده‌که‌ین و چه‌ن و چوونی تئیدا ناکه‌ین.

بهائی قورئان پارېزراوه

وهك: ئه و پېشكه و تنه پزېشكى و پېشكه و تنى ته كنه لؤژى و..... كه پرويانداوه و به هميشه يى و به خيرا ييه كى بيوينه به ره و پېشده چيټ “ هؤكاره كانى په يوه ندى كردن هر له سيمدار و هؤكارى ساكاره وه تا ده گاته ئه م تۆرى جالجالؤ كه ييه هيچ دورنيه زؤر له وه زياترېش ئالييه تى په يوه ندى كردن و ئاسانكاريه كان دروست بن. ئه ي ئه گهر پېش ئه م هه موو هؤكاره ش باسبكرايه كه خه لكى ده توانيټ له يه ك كاتدا په يوه ندى بكات به چه ند ولاتي كه وه و به دهنگ و پرهنك له يه ك بگه ن چى ده ووترا؟ كه چى ئيمه ئيسته چونكه ئه م زانسته پېشكه و توه مان ديوه و به كاريد هينين هيچ به لامانه وه سه ير نيه ئه گهر هه والى دروست بوونى هر شتيكى ترمان پيبدري.

قورئانيش ده بيت له و شتانه ي كه سه لماوه باوه ربه وه ي ترى بكرټ كه له سه روى ژيرى هه نديك له مرؤفه كانه و هه نديك ناتوانن ته صه ورى بگه ن. وه رگيږ ليږده نه يو توه ئه وانه چين كه ناتوانيټ باوه رى پيټكات تا ئيمه ش له ويوه وه لامى بده ينه وه.

به هه ر حال وه لامى زؤريك له پرسياره كان و له وه لامدانه وه مان بؤ پرسياره كانى وه رگيږ و نوسه رى كتيبه كه دا ديټ و به ويستى خوا سوده بؤ هه موو ده بيت و ونبوى وه رگيږيش ده دؤزريته وه ئه گهر به راست و ونبوى هه بيت و ته نها نكوليكردنى بيبنه ما نه بيت.

دابه شکردنى قورئان به ههق و به ناههق

كؤتا ره خنه ي وه رگيږ له م خاله دا ئه وه يه كه خوا خؤى قورئانى دابه شكردوه بؤ دوو به ش كه چى هه ره شه ده كات له وانه ي قورئان دابه ش ده كه ن بؤ دوو به ش و به لگه كانى ئه م دوو ئايه ته يه (الذيين جعلوا القران عضيّن فوربك لنسئلنهم اجمعين عما كانوا يعملون) سورة تى (الحجر) ئايه تى ۹۰-۹۳.

بهائی قورئان پاریزراوه

وه لّام: بهائی خوا خوی نایه ته کانی قورئانی له روی ئه سلّ و فهرعه وه دابه شکر دوه بۆ نایه ته موحه که مه کان و نایه ته موته شابیهه کان و له پیشه وه باسی ئه وه مانکرد و هندی له حکمه تی بوونی ئه و دوجوره له نایه تمان باسکرد. ئیسته ش رونیده که یه وه که وه رگی له کویدا به هه له دا چوه، وه رگی یان ئه مه ی بیستوه و نقلی کردوه بیئ ه وه ی سه یریکی ئه و دوو جوره دابه شکر دنه بکات، چونکه به که مترین پله ی زانستی ده رک به وه له ناقولایه ئه کریت که ئه م کاک ی بینا و نیشانه تییکه وتوه، یان هه رموعجیزه ی خویه و ئه بی ناپاک له کاتی ده ست بردن یان بۆ قورئان توشی ئه و مه تاهیه یه بین!

تیکه لکردنی دووبا به تی زور جیاواز له یه که که جیاوازی نیوانیان به ئه ندازه ی ئاسمان و پرسیمانه ، ئه م چهن نایه ته ی سوره تی (الحجر) لای زانایان چهنده ها واتای بۆکراوه و هه مویشی گونجاوه و ئه بنه نمونه له خه رواری واتای نایه ته کان ، ئه مه ش چهن نمونه یه کی هه لبژارده ی ووته ی زانایانه و پاشانیش به سه ر خودی وه رگی و قه شه فادی باوانیدا ئه چه سپی، له ته فسیری (ئین کپیر) دا هاتوه که ووشه ی (المقتسمین) واته هاوپه یمانی له پینا و ده رچون له فه رمانی پیغه مبه ران و به درۆ زانینیان و ئازاردانیان وه ک خوی گه وره ده رباره ی گه له که ی پیغه مبه ر (صالح) فه رموی: **قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللّٰهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ** (النمل ۶۷). واته: به شه و خوی و شوینکه وته کانی ئه کوژین، موجاهد ئه لیت: تقاسموا واته: هاوپه یمانبوون .

(**وَأَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللّٰهُ مَن يَمُوتُ**) النحل: ۳۸. (**أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِّن قَبْلُ مَا لَكُم مِّن زَوَالٍ**) إبراهيم: ۴۴. (**أَهْلُوَ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللّٰهُ بِرَحْمَةٍ**) الأعراف: ۴۹ . ئه وانه بیان ه ویت هه رچی ره ت بکه نه وه هاوپه یمانیان بۆ ئه کرد و سویند خواری یه کتر ئه بون بۆیه ناوهران (مقتسمین)

له ته فسیری (الظلال) یشدا هاتوه: العضة: پارچه له (عضی الشاة) هاتوه واته: مه ره که ی پارچه پارچه کرد و ئه ندامه کانی جیا کرده وه له یه کتری، ئه وانه ن که په راوه پیشه وه کان و قورئانیش به توندی ئاگاداریان ئه کاته وه، قورئان و

بهائی قورئان پاریزراوه

پیغه مبریش داهینانیکي تازه و بی پیشینه نه بوو که ئه وان به لایانه وه نامۆ بیت، وینه ی قورئان کتیبیتر له پیشدا دابه زیوو ئه بوو قورئانیاں قبولکردایه و ته سلیمی بونایه .

له ته فسیری (الموردی) دا دهریاره ی (الذین جعلوا القرآن عضین) چوار پاقه هه یه

یه که م: کردن به چند به شیک هندیکی شیعر و هندیکی سیحر و هندیکی نه فسانه و نه وانیترا فالگرتنه وه، وه ک چون قه ساب گوشت له ت له ت نه کات. ئیبن عه بباس و زه حاک نه مه یان ووتوه .

دووهم: ووشه ی (العضین) کوی ووشه ی (عضه) و به واتای بوختان دیت و نه وان بوختانیاں بو قورئان دروستکردوه شاعیریکیش به م و اتا هیناویه تی و نه لیت:

إن العضية لیست فعل أحرار.. بوختان دروستکردن کاری که سه نازاده کان نییه .

سییه م: وشه ی (العضین) واته نه وانیه گالته جارن چونکه کاتیک له قورئاندا باسی میشوله و میش و میروله و جالجالۆکه کرا نه یانکرده گالته جارو یه کیکیان نه یوت من خاوه نی میشوله م و یه کیک نه یوت من خاوه نی میشم و به م شیوه یه هه ریه ک ناویکی نه وت، گالته یان به قورئان نه کرد، شه عبی و سوددی به م شیوه پاقه یانکرد.

موحه مه د موه ولی شه عراویش نه لیت:- کلمه (عضین) به واتای که رتکردن دیت به قه ساب نه وتری کاتیک گوشته که ی پارچه پارچه نه کات، واته په له کانی له یه ک جیا نه کاته وه دوا ی نه وه ی نه ندایه یه ک گیاندار بوون.

به م شیوه یه ش قورئان به یه ک کیان دابه زیوه و بیباوه پان نه یانه ویته پارچه پارچه ی بکن، نه و بیباوه پانه ش کومه لیک له جوله که و گاوروبوون که له سه رده می پیغه مبه ردا بوو نه یانویست قورئانیش به دهردی په راوه کانی پیشوو به رن.

بهائی قورئان پاریزراوه

ئەم ئایەتانه گشتییەو ئەو تەفسیرانەش نمونەن بۆ واتای ئایەتە پیرۆزەکان هەرۆک چۆن موشریکە کۆنەکان وجولەکەو گاور ھاو ھەلوئیسٹوبون بەرانبەر بەقورئان و پارچە پارچەیانکردووە ھەر جارە ی بەجۆریک و تەنھا مەبەستیشیان سەرلیشیواندنی کەسانی تازە پێگەیشتووی ئیسلامی یان ترساندنی کەسانی دور لەدینە تا لێی نزیک نەبنەو ئەمەیشە ئەو فوو ھاش و ھوشە ی دەمی بیباو ھەرەکان بۆ کۆژاندنەو ھە نوری خوا کە (قورئانە)، بەلام رەنج بەبادە بۆ خۆیان فوی دەمی لاوازی ئەوان چۆن نووری بیسنوری خوا کز ئەکات و بەلگەیشمان رەنجی بەزایە چوی ھەمو ئەوانە یە لەکاتی پێغەمبەرەو ھە (صلی اللہ علیہ والہ وسلم) فووئەکەن و بوھتان بۆ قورئان ئەکەن و تا ئیستەش ھەر ئەلین و قسە ی یەکتەر ئەجوونەو ھە کەچی نووری قورئان زیاتر تەنگ بە ئەوان ھەلئەچنی و بوغزی دلایان زیاتر ئەبیئت، ئەم ئایەتە پیرۆزانە لەو ھەشدا موجیزە ی خۆی دەرئەخات ئەو ھەتا قەشە یەک و چەندە ھا کەسانی تووتی ئاسا دەست تیکەلئەکەن بۆ لیدانی قورئان و بەش بەشی ئەکەن و ھەر لەم پەر او ھە ی کە وەلامی ئەدەینەو ھە چەند جۆریک بەشی ئەکەن جاریک ئەلین ئەم قورئانە لەفلانە ھە کیم یان فیسارە شاعیر یان ئەوی کاهین و ھەر گراو ھە جاریک تر ئەلین ئەم پارچە یە ی دژەوانە ی ئەو پارچە یە، دیارە لە شوینی خۆیدا و دوای وەلامدانەو ھە ی پێشەکییە کە ی و ھەر گێر یە کسەر وەلامی ئەو ئازاو ھە گێر یە ییشی ئەدەینەو ھە بە ویستی خوا.

و ھەر گێر ئەلئیت: لەسۆنگە ی پە یقینی لەو ھە بەرمەو ھە دەمەویت گوزارشت لەمە پئەو ھە بکەم، کە یەکیک لە سیفەتەکانی قورئان کشان و ھاتنەو ھە یەک و ھەددی نەبوونی شرۆفەو مانای ووشەو زاراو ھە کانییتی یان ھەددی بوونە لە ھە ممانکاتدا بەلام لەو مەسەلانەدا کە پێئویستمان بە ھەددی بوون نەبیئت ھەددییە و لەو مەسەلانەشدا کە چاکوایە ئایەتەکان نا ھەددی بن کەچی ئایەتەکان ھەددی دەبن)

بهائی قورئان پاریزراوه

وه لآم: ئه مه راسته كه كشان و هاتنه وه يه كي شروقه و واتاكانى ئايه ته كانى قورئان و حه ددى و حه ددى نه بوونى له سيفه ته كانى قورئانه و ئه و سيفه ته يه تى واىكردوه تىپه ر بوونى زه من و گوپانى زه مان و شوين كارى تينه كات و به شى هه مووى بكات، كه سى زور زاناو بنجاكوتاونه بيت له زانستى قورئاندا ناتوانيت ده رئه نجامى ته واو و راست له كو باسى ئايه ته كان ده ربه ينيت، كه سى زانا ش نيازى بيپه له و پارانه وه ي به رده وامى پيوسته تا بتوانيت ئايه ته كشاوو ناحه ديه كان ببه ستينه وه به ئايه ته چه سپيوو حه ديه كانه وه

(هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ (٧) رَبَّنَا لَا تَجْعَلْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ (٨))

به لى كه سى واش هه يه له شروقه ي ئايه ته كاندا به هه له دا ئه چى و پراوپر مه به ست نا ييكي ت و له وان هه ئيجته اديكى هه له بكات و له وان هه زور به چاكي شروقه بيكات و پراو پر مه به ست بيكي ت، تا قيامه تيش كو ششى زانا يان به رده وامه و شروقه كان نوينه بنه وه و له سنورى ئايه ته كانيش ده رنا چن ئه مه ش عه ينى پرزگرتنى خوايه له خودى مروف و ژيريه كه ي كه خوا كه لامى خو ي بو نارد وه تا صياغه ي ياساو ته عاليمه كانى لي بكي ت، به دريژايى ميژوش كه سى خاوه ن مه رامى تايه ت هه بون ويستويانه بو مه رامى تايه تى خو يان ده كه كانى قورئان به كار به ينن! به لآم ئه وانيش هه له و مه راميان ئاشكرا بووه، بو يه راست نييه و ناكري ت كه سى ناتايه ته مند له زانستى قورئاندا به ئاره زوى خو ي ده رباره ي ئايه ته كانى قورئان هيج بلت “ ئسته وه رگيري نه زان به قورئان چون ئه زانيت له كويدا قورئان پيوسته حه ددى بيت و له كويدا پيوسته كشاو بيت، له كاتي كدا باوه پرى به دانايى

و زانای و توانایی خوا نییه نه گین متمانہ ی به قورئانه که ی ده بوو ده یزانی هه مووی له جییه و ته و او دروسته .

جیهانیکی سهوزیان شمشیر

وهرگیز له خالی چواره می پیشه کیه که یدا چه ند پشیوی و لیتیکه لبونیت ده خاته سه رنه وانیت و نه لیت: هه لبه ته هه موان ده زانن که موسولمانان ده لین پوژی دوايي گرنگه و خواوه ند فه رمانمان پیده دات که بو نه و پوژه کاربکه ی چونکه له قورئاندا ده لی: (انما حياة الدنيا هشيمًا تذروه الرياح - ژيانی دونه پویشیکه و با ده بیات) ، که چی موحه مه د ده لیت: نه گه ر له و کاته دا که پوژی دوايين دیت. واته له و کاته دا که پیی ده وتریت سهروه ختی ئاخر زه مان، نه مامیکتان به ده سه ته وه بوو ویستتان بیروینن نه و بیروینن، واته تاوه کو کو تایی هاتنی دونه کاربکه ن.

واته لیره دا ووته که ی محمه د دزه وانه ی قورئانه که یه تی که واته بو نه وه ی نه می موسلمان بجیته به هه شت ده بیته پشتبکاته ژيانی دونه و هه رچی باوه ر به محمه د نه کات به شمشیر بکوژریت.

وه لام: وهرگیز ته نانه ت نه ی تونه یوه له نوسینی نایه ته که شدا راست بکات و نه وه ی نه و نوسیویه تی له قورئاندا بوونی نیه و به لام له وه نه چی به پیی و اتا که یدا مه به سته له م نایه ته ی سوره تی (الكهف) بیته که نه فه رموویت: **وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ فَأَخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا (٤٥)**

واته: ژيانی دونه یان بو وینا بکه وه ک ئاویک که له ئاسمانه وه دامانه زان دبیته و تیکه ل به پوه ک و سه وزایی زه وی بو بیته و پاشان وه ک پووش و په لاشی به ر بای لیها تبیته و خوا به سه ر هه موو شتی کدا به توانا بووه .

بهائی قورئان پاریزراوه

ئەم ئایەتە بەلگە یە لەسەر چەند شتیک " لەوانە: کورتی بەشە ژیانی ھەر تاکیک با ھەزار سالیئش ژیاپیئ لەسەر ئەم زەوییە وە کورتە بەھاریکە و ئەبیئ چۆن ھاتو ھاوش بگەرپتەو، ئەمە حەقیقەتیکی دیارو بەرچاوییە کە چۆن باران دەباریتە سەر زەوی مردوو زیندوی ئەکاتەو و سەوزایی و کشت و کال و بەردیئ و پاشان وورده وورده ووشک ئەبیئەو و دەبیئەو پووش و پەلاش و با پرشوبلاوی ئەکاتەو، ھاوش ژیانی کەسێک لە باوک و دایکیکەو و بەردیئ، لە لاوازییەو بۆ ھێزو بەخشین و پاشانیئش بۆ لاوازی و بۆ نەمان.

ئەم ئایەتە یەکیکە لەو چەندەھا نمونە و ویناکردنەھا کە قورئانی حەکیم لە بیئری ئیمانداردا ئەیچەسپینئ تا لەبیریاندا ھەمیشە ئامادەبیئ و بزانی ھاتونەتە دونیا بۆ مەبەستی دەرکردن و بەکارھینانی ھەموو خیری زەوی و خیری ئاسمان و بەخشینی بە خەلکی سەر زەوی ھەر وەک نمونەکە ی کە خوا ھیناوییەتەو.

ئەم فەرمودەییەش کە وەرگیئری بیناوانیشان بە دژەوانی ئەم ئایەتە ی ئەزانیت ریک رونکەرەو ھە ی ئایەتە کە یە و نمونە یە کە بە دیھینان و بە جیگە یاندنی ئایەتە پیروژە کە یە، سەیرکەن:

حدثنا هشام بن زيد قال: سمعت أنس بن مالك قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : **إذا قامت الساعة وبيد احدكم فسيلة فإن استطاع أن لا يقوم حتى يغرسها فليفعل.**

ھیشامی کوپی زەید ئەلئیت لە ئەنەسی کوپی مالیکم بیست ووتی پیغەمبەری خوا فەرمودیەتی کاتی دوونیا ئاخیر ھاتو لە دەستی یەکیک لە ئیو ھا فەسیلە یە کە ھەبوو ئەگەر توانی ھەلنەستی تا ئەپروینئیت با بیروینئیت.

فەسیلە جوړیکە لە نەمامی دارخورما کە ماوہ یە کە زوری ئەویئ تا بەرھەم بدات. ئەم فەرمودە یە ئەوپەری ھەستی خزمەتکردن بە خەلک و بەژینگە و ئاوەدانی لە مرؤفدا دروست ئەکات و دەبیئ ئەم ھەست و کارە بەردەوام بیئ تەنانەت لە کاتیکیشدا کە مائاواپی لە دونیا بکات.

بهائی قورئان پاریزراوه

که واته ژيانی دونیا لای ئیماندار کورته و ئه بیټ ته وای ئه وکاته به فرسه تېگریټ بۆ ئه وهی ئاوه دانی به رپابکات و خزمه تبکات و فه لسه فهی بونی بسه لمینئی و بۆ ئه م به سته ش په یوه ندی به خوی خاوه ن ده ستور و که ته لوکی ژیان نه بچرینئیټ بۆ ئه وهی کاتی گه رانه وهی کاره کانی وه رگراو بیټ و کرکئی به زیاده وه وه رگریټ.

ئه مه یه حالو مه سه له ی ژیان و ئه گه ر وه رگریټ ئه مه ی به به رجه سته کراوی نه بینویه لای موسولمانان ئه وه بزانیټ که ئه و موسلمانان که مته رخنه من و نمونه یه کی جوان و دروستی ئایینه که یان نین و ئیسلام له و که م و کورتیانه به دوره .

ئه و دهره نجامه ی که وه رگریټ له سه ر سه ره تا که دروستیکرد به دارپمانی سه ره تا که ئه ویش هه ره س دینئیټ و ئه وهیش که ووتی (هه رچی باوه رپه محمه د نه کات به شمشیر بکوژرئیټ) ئه وه هه رچه نده بیپاسا و تیهه لکیشی کردوه له گه ل ئه وه شدا زۆر له راستیه وه دوره و ئایه تی (لَا اِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ). واته: له م دینه دا هیه داسه پاندنیک نییه، شاره زایی له گومرایی جیا بووه ته وه هه رکه سی باوه ر به خوا بهینئیټ به تاغوتیش بیباوه رپئیټ ئه وه دهستی له راستی گیر بوه لئی به رنابیټ خوا بیسه ری زانایه .

ئه م ئایه ته وه لآمه بۆ ئه م بوختانه ی وه رگریټ، جووری نه فیکردنی داسه پاندن له ئیسلامدا به ئاداتی (لا نافیه للجنس) هاتوه که به هیژترین جووری نه فیکردنه و هه موو جووریکئی زۆرو داسه پاندن له ئیسلامدا نه فی ئه کات و هه ر له ئایه ته که شدا هوکاره کهیشی دیاریئه کات ئه ویش ئه وه یه که پاسته پئیټ و لاره پئیټ پونکراوه ته وه و مرؤفیش ئازاده له هه لبژاردنی رپگاکان و له چه نده ها ئایه تیترا خوا باسی ئه و ئازادییه ی فه رموه وه ک له (الکھف) دا ئه فه رموئیټ:

(وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ). به لّام ئازادی له هه لّباردنی ئاینی ئیسلام یان ههردینیکیترا دیاره واتای ئه وه نییه مرؤف ئازاد بیّت له تیکدانی ئاسایشی خه لکی یان ئازادی بو بلاوکردنه وهی دهرده کومه لایه تییه کان و ئه مهش له دونیادا دهستوری بو دانراوه و پاراستنی بهرژه وهندییه گشتییه کان و مافی تاکه کان و نه به زاندنی سنوری یه کتری له پیوستییه کانی ژیانی مه ده نین له ئاینی ئیسلامیشدا به پیکترین شیوه ئه وه دارپیزراوه و که سیش له سه هه لّباردنه کانی نه کوژراوه و بوونی ئه وه مه موه (جووله که و گاورو بوزی صابئه و...) له ژیر دهسه لاتی خیلافه تی ئیسلامیدا ئه یسه لمینی که کهس له بهر باوه پنه بوونی به موحه مه د نه کوژراوه و به لکو ژوریه ی ئه و ناموسلمانانه پله ی بهرزی ئیداری و ئابوریان به دهست بووه و له بازاردا رۆلی دیاروبه رچاویان هه بووه و له پله بهندی و تاییه تمه ندی دونیادا له سه رده می دهسه لاتی ئیسلامیدا ته نها په چاوی لیها تووی و تاییه تمه ندی زانستیانه کراوه و لابه لای دین و رهنگ و زماندا نه کراوه ته وه .“

بوونی ده ولّه تی مه مالیک و دهسه لاتی ئه یوبیه کان و زانایانی بوخاراو سه مه رقه ند و ئه نده لوسییه کان و بازاری زیگره ری و پزیشکه مه سیحیه کان و... شاهیدن له سه ر بوختانه کانی کاکی بینا و نیشان و سه رده می دهسه لاتی ئیسلامی باشترین نمونه ی دادپهروه ری کومه لایه تی بوه و میژوو سه رده می به و شیوه یه ی به خۆه نه بینیه . ئه گه ر ئه یه ویّت سه رده می ئه م ده ولّه ته به ناو ئیسلامیانه که هه رییه که یان به هه وای شوینیک شه ن ئه که ن به سه ر ئیسلامدا ساغکاته وه ئه وای دیسان سه ته مکاره و سه رکرده کانی ده ولّه ته ئیسلامیه کان له زور کۆنه وه به ده ولّه ته کانیا ن نه شازن و وه ک شاعیر ئه لیت:

وسادات المسلمین اعبد قزم

سادات کل اناس من نفوسهم

قورئان هەردوو ژيانی دونیاودواروژی پیکهوه گریداوه

بیناونیشان ئەلێت: گوتارهکان لەنیوان ژيانی دونیایی و ژيانی ئاسمانیدا دووفاقن بەلام ئاینمەندان دەلێن گوايه ئیسلام هەردوو دونیا بەیهکهوه گریداوه و ههكو يهك گرنگیان پێدهدات كه چي ناراستی ئەم ووتەیهش لەویوه دەردهکهوێت كه هه موو وولاتانی دونیا جگه له وولاته ئیسلامییهکان له دواي جهنگی جیهانی یهکهمهوه له ماوهی ٥٠ سالدا گهورهترین شارستانیان دروستکرد. ههلبهته وولاتیکی (١,٢) ملیاری وهکوچین ئەگەر كه لتوریکي ئایینی سهركوتکهرو شهڕهنگیزی ههبوایه ههلو مهرجی هه موو ره هه ندهکانی ژيانیان وهکو وولاته ئیسلامییهکان ده بوو كه واته گوتاری قورئانی هه موو بۆشاییهکان پڕناکاته وه كه لیئنی تیدايه.

وهلام: خوینەری هۆشیار سهیرکه چه نده سهیرو ساویلکانه هه ر چه نددیڕێك ئەداته دم يهك يه كسه ر بيموناسه به ئەلێت: كه واته، ئیتر بیئوهی هپچی سه لماندیئت دهره نجامێك له خه یاللدانی دهره هینئیت نازانم خوینەر به چی ئەزانئیت !! تو بلئی وابزانئیت كه سیکي خوینەر هه یه باوهر به و هاوکیشه و دهره نجامه بیبنه ما یانه بکات؟

بابیینه سه ره ولامه که، بهائی خوی گه وره له ئایینی ئیسلامدا دین و دونیای پیکه وه گریداوه هه رهك چۆن له شی ماده و رۆحی نادیاری له مرۆفدا گریداوه و تا له ژياندا بن ئەبیئت ته وازونی هه ردوکیان بپاریزن هه ركات له یهك جیا بونه وه ژيانیش کۆتایی پیدئت و موسولمانیش ئەگەر بوویه وه به ته نها دونیایی یان ته نها ئاخیره تی ئەوا ژيانیکي نادرست و به دهری ده بیئت له رینماییه کانی خوا، ئایینی ئیسلام بۆ ئەوه هاتوو دونیای مرۆقه کان ریکبخات، خوی گه وره پاداشتی شی له سه ره به جیهانی ئە و ر کخستنه داناوه و به ئە ندازه ی هه ولی مرۆقه کان بۆ به دیه یانی فه لسه فه ی بونیان كه ئاوه دانکردنه وه و ژیربارخستنی بونه وه ره و دهره یانی نه ئینییه کانی زه وی و ئاسمانه، پاداشت و یارمه تی خویان بۆ دئت وهك

خواتنه فرمويٽ: (وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاجِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ. (النحل. ١٤)

هر ٺه و خوايه زهرياي خستوته به رده ستي ٺيوه تا گوشتي تازهي لیبخون و خشلي لیده رهين و به خوتانه وه هه ليواسن، ٺه بيني كه شتيش له زهريادا كه شتته كن تا چاكي ٺه وتان ده سته وي به لكو شوكرانه بيژين.

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ (لقمان ٢٠) ناخو ٺيوه نه تانديوه كه هه رچي له ناسمان و زهويده هه يه خوا ژيرده ستي ٺيوه ي خستوه و به هره ي ناشكراو نهيني به سه رتانا رشتوه، له ناو خه لكيدا هه ن ده ربارهي خوا بيٺه وه ي بيزانن ده مه ده مي ٺه كن و بيٺه وه ي شاره زايان هه بي يان كتبيك بوي روشن كرديتته وه.

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمْ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمْ الْأَنْهَارَ (٣٢) وَسَخَّرَ لَكُمْ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبِينَ وَسَخَّرَ لَكُمْ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ (٣٣. ابراهيم))

ٺه و خودايه ناسمانه كان و زهوي به ديٺيناوه و له ناسمانه وه باراني باراندوه كه به روبومو روي ٺيوه ي بيٺه پويني و كه شتيگه لي بو ژيرباركردون كه به فه رماني خوا له زهريادا دين و ده چن و هه مو ٺه و پوبارانه شي بو پامكردون، خو ر و مانگيشي بو ٺيوه خستوته به ركار و شه وو پوژيش هه ر بو ٺيوه ژيرباره.

(وَسَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ (الجماعه. ١٣) ٺه وه ي له ناسمانه كان و زهويده هه يه هه موي بو ٺيوه پامكراوه ٺاله مه دا بو ٺه و كه سانه ي پائه مينن نيشانه هه ن.

(وَالِي تَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ ثَابَرُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ (٦١. هود)

بهائی قورئان پاریزراوه

بۆ گه‌لی سه‌مود صالحی بربایان خۆیانمان نارد ووتی ئه‌ی گه‌ل ته‌نها خوا بپه‌رستن ته‌نها ئه‌و خودای ئیوه‌یه له زه‌وی ئیوه‌ی دروستکردوه و داوای ئاوه‌دانیتان لیئه‌کات داوای لیخۆشبوونی لیبکه‌ن و پاشان بۆلای ئه‌و بگه‌رپینه‌وه، په‌روه‌ردگاری من به‌پراستی زۆر نزیکه‌ و زۆر به‌هانایشه‌وه دیت.

که‌واته‌ ئاینی ئیسلام ئاینیکی سکونی نیه‌ و هه‌میشه‌ بزواوه‌ و به‌لکو پله‌ی ئاینمه‌ندی به‌ستوه‌ته‌وه به‌ راده‌ی توانای مرۆڤ بۆ خویندنه‌وه‌ی ئایه‌ته‌ بینراوه‌کانی خوا (بونه‌وه‌ر) و به‌راستگێرانی ئایه‌ته‌ خوینراوه‌کانی له‌و پێگه‌یه‌وه‌ و ده‌سته‌واژه‌ قورئانییه‌کانی (قل سیروا، الم یروا، الم تر، ان فی ذلک لایات، ان فی خلق السماوات، فانظروا،...) ئاماژهن بۆ خه‌لک داوایان لیئه‌کات که‌ ده‌ستبه‌کاربن و ئاسمان و زه‌وی و ئه‌وه‌ی له‌زه‌ویدا هه‌یه‌ بۆ ئه‌وانه‌ چۆنی به‌کار ئه‌هینن ده‌ستکراوه‌ن به‌مه‌رجیک له‌به‌رژه‌وه‌ندی خه‌لکی سه‌رزه‌ویدا به‌کاریهینن گه‌نده‌لکار نه‌بن و خوا گه‌نده‌لکارانی خۆشناوئیت (وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ (٧٧)

واته‌: له‌وه‌ی که‌خوا پێی به‌خشییویت ئاخیره‌ت داواکه‌ و به‌شی دونیاشت له‌بیرنه‌چیت چاککاربه‌ وه‌ک چاکه‌ی خوا به‌رانبه‌رتۆ، له‌زه‌ویدا مه‌به‌ستی خراپه‌ و کاری تیگه‌رانه‌ مه‌که‌ به‌راستی خوا هه‌رگیز که‌سانی تیگه‌درو گه‌نده‌لی خۆشناوئیت.

ماوه‌ی ئه‌و په‌نجا ساله‌ش که‌ وه‌رگێر باسی ئه‌کات و سه‌رکه‌وتن و پێشکه‌وتنی چین ئه‌به‌ستیته‌وه‌ به‌وه‌ی که‌ خاوه‌نی ئاینیکی وه‌ک ئاینی ئیسلام نین و دواکه‌وتن و پاشکه‌وتنی ئه‌م په‌نجا ساله‌ی جیهانی ئیسلامیش ئه‌به‌ستیته‌وه‌ به‌ ئیسلامه‌وه‌، له‌وه‌لامی ئه‌م بیئینصافییه‌شدا ئه‌لین: سه‌رکه‌وتن و به‌رزبوونه‌وه‌ی ئه‌و وولاته‌ نائیسلامیانه‌ش پراستی و دروستی قورئان ده‌رده‌خات چونکه‌ خوا خۆی به‌ئیداوه‌ که‌سان و میلیله‌تانی خاوه‌ن زانست به‌رزیکاته‌وه‌ و ئه‌فه‌رمووی:

(يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ)

(١١)

واته: الله چه ندها پله بهرزيئه کاته وه ئه وانه تان که باوه پريان هيناوه و ئه وانه ش که زانستيان وهرگرتوه خوا ناگاداره به وهی ئیوه ئه نجامی ئه دن.

ئه وان که ئایینی ئیسلامییش پیاده ناکه ن و له جیهانی ئیسلامییش پیشکه وتوترن له بواره کانی مادیدیا ئه وه له بهر ئه وه یه ئه وان رویانکردوته زانسته کان و خواش هر له دروستکردنی ئاده م پیغه مبهرو له میهره جانه گه وره که ی بونه وهردا بریاری داوه سهرداری زهوی به زانست ئه کریت و هوکاری کردنی مروقیش به سهرداری زهوی ئاماده ییبه زانستییه که ی بوو وه که له سوورتهی البقره دا ئه فه رموویت (وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ (٣٠) وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (٣١) قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ (٣٢) قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ (٣٣)

ئه ی موحه مه د کاتیک خاوه نه که ی تو به فریشته کانی ووت من له سهر زه ویدا جینشین دانه نیم، ووتیان ئایاله وئی که سانیک دانه نییت که خراپه کاری بکه ن و خوینریژی بکه ن و ئیبه ته سببجاتی تو ئه که یه له پیناوی پاکراگرتنی تو داین فه رمووی من ئه زانم ئه وه ی ئیوه نایزانن، ئاده می فییری هه موو ناوه کان کرد و پاشان ئه و شتانه ی خسته پیشچاوی فریشته کان و فه رمووی ناوی ئه وانه م پینبلین ئه گهر راست ئه که ن له وه لامدا ووتیان، پاک و بیگه ردی بو تو ئیبه هه ره وه نده ئه زانین که فییرت کردوین و هه رتو زورزانای زور دانای فه رمووی ئه ی ئاده م هه والی ئه و ناوانه یان بده ری کاتیک ئاده م هه والی ئه و شتانه یدا به فریشته کان خوا

بهائی قورئان پاریزراوه

فرموی من به ئیوه م نهووت که نهینیه کانی ناسمان و زهوی نه زانم نهوهی ئیوه په نهانی نه که ن و ناشکرای نه که ن همووی نه زانم.

بهائی خوی بالادهست توانای زانینی هموو نهینیه کانی دونیای به ئاده م و نهوه کانی به خشيوه و له نهوه کانی ئاده مېش کئی توانی نه و ئاماده بیهی ژیری پهره پیدات و به کاری بهینیت نهوه شایسته یه سهردار بییت و نهوانهش که مته رخنه م نه بییت باجی که مته رخنه مییه که یان بدن، دونیاش دونیای مملانی و تاقیکارییه و هوکارو پنگای هرچی بگریته بهر دهستت نه که ویت و براوه نه بییت.

دهستاردهستگردنی دهسه لات سوننه تیکی که ونیهی

ئییمه ی موسولمان نه م سالانه ی که وه رگیتر باسی لیوه نه کات و که یفی پیدیت، نهوا بابزانی ئیمه ئیمانمان پیی زیاد نه کات نه زانین هه له ی به ره یه کی نه م دینه بوو که لاوازیبون یارمه تیده ربوون بو لاوازی دهسه لاتی ئیسلامی، له گه ل نهوه شدا نا ئومید نابین چونکه خوا خوی دلنه واییمان نه کات و نه فه رموویت: **(أَوْلَمَّا أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ** (١٦٥)

ئایا کاتیک توشی موسیبه تیکی هاتن که ئیوه دوئه وه نده نه وانتان تووشکرد به سه رسامییه وه ووتان نه مه چۆن روویدا نه ی موحه مه د بللی نه مه لای خۆتانه وه هات و به راستی خوا به سه ر هه موو شتیکیدا به توانایه .

که واته نهوه ی به سه ر جیهانی ئیسلامیدا هات پشتوینکردنه وه و که مته رخنه میبوو له لایه ن به ره یه کی لاوازی موسولمانانه وه، به لام نه وه ش بزنان سه رده مانیکیش هه بوو جه ندرجاری نه و په نجاساله ی تو ژماردووته باس هه ر باسی پیشکه و تنی جیهانی ئیسلامی بوو له هه موو زانسته کانی پزیشکی و خزمه تگوزاری و ئابووری و بیناسازی و زه خره فه و داهینانه جوړاو جوړه کان و نه مانه به ئیزافه ی نه و ئارامییه دهرونییه ی که تاکی موسولمان هه یبووه .

راستییه کیتیش هیه که خوا وهک سوننه تیکی دونیا دیناوه ئه ویش
 ده ستاوده ستکردنی دهسه لاته له ناو چینه کانی خه لکدا ئه م دفع و ده ستاو
 ده ستکردنه ش به جینایهت تا گوران لای ژیرده سته و سته میش لای
 دهسه لاتداریه دی نه یهت و حکمه تی ئه م سوننه ته ش بو ئه وه یه ئیماندارانی
 راسته قینه له که سانی تر جیا بکریته وه (إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ
 مِثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ
 وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ (۱۴۰))

واته: ئه گهر ئیوه توشی پیکران بین ئه وا ئه وانیش توش هاتون ئه وانه ش
 پۆژانیکن له نیوان خه لکیدا ده ستاوده سته پیئه کهین تا خوا ئه وانی ئیماندار بوون
 بنا سیینیت و له ناو ئیوه شدا شایهت حال وه رگریت و خواش سته مکارانی خو شناویت.
 که واته یه کیک له هۆکاره کانی پشتبهردانی خوا بو دهسه لاتی هه رده سته یه ک
 سته مکردنی ئه و ده سته یه و دروستبوونی ده سته یه کیشه که گۆرانکاری بکه ن و
 به سته مه رازی نه بن (ان الله لا یغیر ما بقوم حتی یغیروا ما بأنفسهم) ئه وه ی به سه ر
 هه ر که لیکدا هاتوه خوا نایگۆریت تا ئه وه ی له ناخیاندا هیه نه یگۆرن. ئیسته
 ده رکه وت ئه وه ی ئیسته گه لانی ئیسلامی تیکه وتوه له هه له و لاوازی موسولمانان و
 پیلانی سهخت و وه رگریتی هۆکاری سه رکه وتنه له لایه ن غهیره موسولمانانه وه یه،
 به لام بیگومان هه رئاوا به رده وام ناییت نۆره ی موسولمانانیش دیت، سه ره تاکانیشی
 ده رکه وتوه (ان شاء الله) .

وه رگری بیئاو نیشان هه ر له لاپه ره یانزه دا به زۆر ئه یه ویته هندی کویره ریگا
 له گه ل شارپ ریگا که ی ئیسلامدا به راورد پیبکات و ئه لیت: وه هابییه کان له سالی
 (۱۸۰۳) دا بیستو سی هه زار له ژن و مندالیان له که ره به لا کوشت که چی ئاینیکی هندی
 وه ک یانیزم ئافه رۆزه و نه هی له ئازاردانی هه موو گیانه وه ران و مروقه ده کات و
 داوا ده کات مروقه کان به ره و یه کتر هه نگاو بنین یان کریشنا که له خواری هیندستاندا
 شوانی مانگاگانه و به لام له سه ری هیندستاندا خوا وه ندیکی دایکانه یه و له خواری
 هیندستاندا خوا وه ندی دایکانه ئه وه نزه جگه له کریشنا، ته عالیمه کانی شه سترای
 ئه وه نزی که ته عالیمیکی په وشتییه داوا له دایکان ده کات و پرایانده سپیریته که چه ند

مندالیک بۆ پیاو بخه نه وه و په روه رده یه کی مرؤقدۆستانه یان بکه ن به لام له میژوی ئیسلامدا که سیکی وه ک خالیدی کوری وه لید هه یه که له شه پی هه لگه راوه کاندای داوی ته سلیم بوونی هه لگه راوه کان هه موویانی سه ریپی ته نها ژن و کچۆلکانی هیشته وه .

ئازاردانی میروو له نیوان قورئان و یانیزمدا

وه لام: خوینه ری به ریژ نه گهر به ووردی سه یری دارشته که ی بکه یت نه زانیت چۆن هه ولۆ ویلکردنی خوینه ره کانی نه دا، سه یرکه باسی روداویکی سالی (۱۸۰۳) ده کات که ئیسلام و ده قه کانی ئیسلام لیی به رپرس نییه و جگه له مهش روداوه که ی به بی سه رچاوه هیناوه که نه مهش به دهره له هه ر نوسینیکی نه کادیمی وه رناگریت و سه ره و ساحیه . دواپی نه م نمونه سه قه ته به راورد نه کات به چه ند ده ق و ته عالیمیک که له کریشنا ی خواروی هیندستان و کریشنا ی سه روی هیندستان و یانیزم ، نه وه ی له به رچاوی خوینه ر لاداوه که فه رمان و ته عالیمه بیهاوتا کانی ئیسلام چپانه یناوه بۆ به رژه وه ندی مرؤقه کانی سه رزه وی لی ره دا ته نها ده ربارهی نه و نمونه ی نه م له ناو نه و ئینه دانراوانه ی که پرن له خورافه و گزی بازی توانیویه تی بیدۆزیته وه منیش هه ندیک له کانیایوی سازگاری ئیسلام هه لئه گوزم و تینویتی تینوه کانی زانستی به سودی پیئه شکینم به ویستی خوا:

نه گهر یانیزم نه هی له ئازاردانی گیانه وه ران و مرؤقه نه کات و داوا نه کات به ره و یه کتر هه نگاوبننن، که پاش که میکیتر سه رچاوه ی هاتنی نه و ته عالیمه یشیان به روداویک ده خه ینه زوو، نه و ئاینی ئیسلام هه موو گیانه وه ران و بالنده کان وه ک میلله ت نه ناسینی وله سورته ی (الانعام) ئایه تی ۳۸ دا نه فه رمویت: **(وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ (۳۸))** واته: هیچ گیانه له به ریک نییه له سه ر زه ویدا و هیچ بالنده یه کی باله فریش نییه ئیلا وه ک ئیوه میلله تن. که واته نه ک ته نها نابیت ئازار بدرین به لکو ده بیت مافه کانی خۆرک و حه وانه وه شوینیان پاریزراو بیت و نابیت ته عاروفیش له گه ل نه وانیشدا به دوور بزانیت.

بهائی فورٹان پاریزراوه

له سوره تی (النور) یاشدا پۆلینی ئه وانیش له گه لّ خودی مرؤفدا له روی دروستکردنه وه ئه کات و ئه فه رموویت: **(وَاللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَىٰ بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَىٰ رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَىٰ اَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللّٰهُ مَا يَشَاءُ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ (۴۵))**

واته: خوا هه موو گیانه وه ریکی دروست کردوه له ئاو، هه یانه له سه ر سک ئه پروات و هه یانه به دووقاچ ئه پروات و هه شیانه به سه ر چواره وه ئه پروات، خوا بیهوی هه رچی ویست دروستی ئه کات، به دلنیا ییه وه خوا توانای به سه ر هه موو شتی کدا ئه کشییت.

هه روه ها داوا ده کات تیبینی له ژیان و پیکهاته یان بکریت و له سوره تی الانعام دا ئه فه رموویت: **(وان لکم فی الانعام لبعرة نسقیکم مما فی بطونه من بین فرث ودم لبنا خالصا سائغا للشاربین)** واته: بیگومان له گیانله به راندا بۆ ئیوه په ند هه یه له وهی له ناو سکی ئه واندا هه یه له نیوان خوین و پاشه رپۆدا شیریکی خاوین بۆ خواردنه وهی ئیوه به ره مه دینین نۆشی بخۆره کانیتی.

الله له گه وره یی ئه م ئیسلامه داوامان لیئه کات به چاوی دیراسه و لیکوئینه وه له گیانله به ران بپوانین و باسیکی زانستی ووردیش ئاماژه پیئه کات که زانستی سه رده م پاستیه که ی سه لماندوه ئه ویش کارگه ی دروستکردنی شیره له ناو گوانی گیانله به راندا و ئه وه زگایه شیری پر له خیرو سوود له نیوان خوین و پاشه رپۆدا ده رده هیئیت په پاریزراوی له گوانه کاندا دایه نییت بۆ به رژه وهندی مرؤفه کان

هه روه ها رازی نییه به سته م، کوشتنی که سیک به ناهه ق وه ک کوشتنی مرؤفایه تییه، سزای سه ختی داناوه بۆ بکوژ و ریگاکانی کوشتنی ناهه قی کوپرکردۆته وه و شه پيشناکات له پیناو به دیهینانی ناشتیدا نه بییت ئه مانه هه مووی به به لگه وه له دیژهی ئه م وه لامانه دا ئه سه لمیئریت بۆ نوسه ریش و عه وداله کانی پاستیش (ان شاء الله).

بهائی قورئان پاریزراوه

با ئیسته پوداوی که سی بگپرینه وه له سهر زمانی خویه وه که زیاد له من و ئیوهش ئه م ئایینانه ی ناسیوه که کاکی بیئاو نیشان پیااندا هه لدها نه ک له بهر باشی ئه وان به لکو له بهر بوغزی بو ئیسلام.

کابرایه که به ناوی په حمهت بوئرو که وه ک خوئی ده ریبریوه له عه ودا بوونی به دوا ی دۆزینه وه و ئه زمونکردنی دینه کاندا زور شوینگه پراوه و به چاوی خوئی زور شتی دیوه و هوکاری ده سته بهردار بوونی له هر یه که ک له و دینانه باس ئه کات و ئه وه ی جیگه ی مه به سته ئیمه یه له چیرۆکه که یدا لیره وه ده سته پیئه کات و ئه لیت: - ماوه یه کی کورت ئایینی بوزیشم تا قیکرده وه و تیگه یشتم ئه و راستیه ی من ویلی بووم له ئایینی بوزیدا بوونی نیه و پاشان په یوه ندمیکرد به ئایینی هیندوسییه وه که له هیندستاندا دروستبوو له دورگه کانی ئه نده نوسیدا په ره ی سه ندبوو منیش له نیوان ئه و دورگانه دا گه شتم ئه کرد که پر بوو له چالاکییه کانی شوینکه وته ی ئه و ئایینه و ماوه یه که له ناویاندا مامه وه تا فییری زۆریه ی ته عالیمه کانیان بووم و سه رکه وتمم به ده سته ئینا توانیم زور کاری سه رسوره ئینر بکه م وه ک پویشتن به سه رئاگر و بزما ری تیژدا له ش ئازنینین به سیخ به لام ئه مه ش ئاره زوی منی تیرنه کرد و تینویتی منی نه شکاند ، تا پوژیک له سه روکی په رستگای هیندوسه کانم پرس ی چی ئه په رستن؟

وتی:- (به ره ما ویشنو و شیوا) به ره ما خوا ی دروستکراوه کانه و ویشنو خوا ی چاکه یه و شیواش خوا ی خراپه یه ئه و سی خوا یه له له شی مروقیکا به رجه سته بووه به ناوی کریشنا که به پرزگار کاری جیهان ناوزه دکراوه لای هیندوسه کان، په حمهت بورنومو ئه لیت له دلی خوئدا وتم: که واته خوا په رستی لای ئه مان و لای گا وره کان جیاوازییه کی نییه مه گه ر له ناوه کاندا نه بیته ئه وانیش سی له یه کی کدا بانگ ئه که ن، به کاهینه هیندوسییه که م وت: باسی گه شه ی کریشنا م بو بکه . وتی: - دوو هه زار سال پیش زاین له هیند پاشایه کی سته مکار هه بوو به زه ی به که سدا نه ده هات ته نانه ت منال نیرنه کانی خوئی ئه کوشته نه ک سبه ی

بهائی فورئان پاریزراوه

کورسییه که ی لیدایگرکه ن، له شه ویکی تاریکدا ئه م پاشایه له بهر دهم کۆشکه که یدا دانیشتبوو بیینی ئه ستیره یه کی دره وشاوه له پارسه ریدا به خیرابی ئه رۆیشت پاشان وهستا و روناکییه که ی خۆی نارده ناو گه وپی مانگاگان کاتیك ئه م پاشایه پرسو پای زانایانی خۆیانی بیست ووتیان ئه مه به لگه یه له سه ر ئه وه ی خوا له مروقیکدا بهرجهسته ئه بیئت که ناوی نهینی ئه و که سه کریشنایه، منیش له دلی خۆمدا ووتم: ئه مه هه ر هه مان چیرۆکی ئاینی مه سیحیه له گه ل گۆرینی کاراکته ره کانی و خۆیشم کاتیك قه شه یه کی مه سیحیوم هه ر ئاوام ئه وت به خه لکی و لادیکی ئه مان لای ئیمه بهیت له حم بوو مروقه که ش مه سیحی ئیمه بوو که واته هه مان چیرۆکه و هه مان بنه مای عه قیده بیان هه یه و فریاد په سه جیهانییه که ش هه مان پرۆسه یه، له سه ر گفتوگۆ کردنم له گه ل راهیبه هیندۆسییه که به رده وامبووم پیم وت: گه ورده ئه گه ر من له سه ر دینی ئیوه بمرم بۆ کۆی ئه چم. وتی: نازانم به لام ئه بیئت خۆت له کوشتنی میروه کانی وه ک میرووله و میشلوله و ئه وانیتر بپاریزیت، وتیشی: له وانیه یه له ناو ئه و میروانه دا باوبا پیرانی مردوی تۆ هه بیئت.

په حمهت ئه لیت: بپارمدا وازله هه موو ئایینه کان بهیتم و ته نها ئسیلام مابوو دیراسه ی بکه م به لام له بهر ئه و هه موو بوغزه ی له مندا چیتزابوو هه ر له مندالیمه وه حه زم نه ئه کرد لپی نزیک بمه وه و ته نها گومانه کانم ده رباره ی ئیسلام ئه زانی، ئاواتم دۆزینه وه ی ئه و راستیه نادیاره بوو که ئارامگری و کۆششی به رده وامی ئه ویست، رۆژیک به ژنه که مم ووت: له م شه وه وه نامه ویت که س بیزارمکات، ئه مه ویت به ته نها له خوا بپاریمه وه، به م شیوه یه ده رگام له سه رخۆ پیوه دا و هاوارمکرد: ئه ی خواجه ئه گه ر به راستی تۆ ههیت ئه وا دهستمبگره بۆ رووناکی و پینمونیم بکه بۆ ئه و ئایینه ی که راسته و تۆ پیی رازیت بۆ خه لکی دین بیئت.

ئه م به ریزه "رهحمهت بۆنۆمۆ" دیزه به باسه که ی ئه داو ئه لیت: بانگکردنی خوا وه ک هیچ بانگکردنیکیتر نییه و منیش ئه و پارانه وه یه م بۆ ماوه یه کی کورت نه بوو به لکوو نزیکه ی هه شت مانگ به رده وام پارامه وه له شه وی سی و یه کی مانگی ئۆکتۆبه ری سالی ۱۹۷۱ که به رانبه ر ده ی په مه زانبوو وه ک جارن پارامه وه و خه وتم

بهائی قورئان پاریزراوه

له و خه و هدا نووری هیدایه تی خواییم بۆهات، بینیم دوونیا له چوارده ورم زۆرتاریکه و هیچم به دی نه ئه کردو یه کسه ر که سیك له بهرده ممددا ده رکه وت لئی وورد بومه وه ئه بینم له پووویه وه روناکی دیت و ده ورم روناك ئه کاته وه و ئه و پیاوه پیروژه زیاتر له من نزیکه وه ته و به بینیم به رگیکی سپی و میزه ریکی سپی له سه ره و ریشیکی لول و روویه کی گه شی هه یه و له ته مه نمدا وه ک ئه و جوانم نه دیوو به ده نگیکی پرله میهر ووتی شایه تومان بهینه وتم شایه تومان؟ چونکه تا ئه و کاته هیچم ده رباره ی شایه تومان نه بیستبوو، فه رموی: بلی: اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا رسول الله، منیش سیجار ووتمه وه، ئیتر پیاوه که دیار نه ما. کاتیک له خه و هه ستام ئه بینم هه موو له شم له ئاره قدا خوساوه، ئیتر هه رکه یه که م موسولمانم بینی پرسیارم لیکرد شایه تومان چییه و لای ئیوه چی ئه گه یه نیت؟ ووتی یه که م پوکنی ئاینی ئیسلامه هه رکه س بیلیت ئه بیته موسلمان، داوامکرد و اتاکه ییم پیبلی ئه ویش بۆ پرافه کردم ئیتر که و تمه خولیا ی ئه وه ی ئه بیته ئه و پیاوه پیروژه کی بوبیت که من بینیم له خه و ممددا کاتیک وه سفه که ییم بۆ هاوه له موسلمانه که مکرد، هیتافی کیشاو ووتی ئه وه موحه مه د پیغه مبه رت دیوه، (رجال و نساء اسلمو- لعبد الرحمان محمود ص ۱۳۰ ج ۱)

ئه وه راستی ئه و ئایینانه ی هیندۆسه کانه که ئه م لیژه وه بانگه شه ی بۆ ئه کات و پیایدا هه لئه دات، کریشنا بۆچی داوا ئه کات که زیان به گیانداران نه گه یه نن؟ ئایا وه رگی پ ئه وه ی زانیوه؟ ئایا ئه زانن بۆ باسی نه کردوه؟ چونکه ئه و دۆستایه تیه یان بۆ میرو له خورافه یه که وه سه رچاوه یگرتوه “ئه وان بروایان وایه و وائه زانن گیانی باوبا پیرانی مردوو ده چیته جهسته ی ئه و میرو ئاژه لانه وه نه ک له بهر پاراستنی مافی گیانداران و ناساندنیان وه ک میلله تیک وه ک ئه وه ی له ئاینی راستی ئیسلامدا هاتوه، ئه وه ش له خوا کانی ئه و ئایینه ی که ئه م به شانیدا ئه للی که هه مووی خورافه و چنراوی خه یالدا نه و هیچ بنه مایه کی زانستی و عه قلی پشتگیری ناکات.

قورئان وشه رهنګیزی

کاکي وهرګیږ به کۆتاییه کانی خالی چواره میدا دهریخستوه بۆچی به بالای
 ئایینه دانراوه کانی دهستی مرؤف و خواستی دنیا ویستاندا هه لئه دات و گلله یی له
 ئیسلام ئەکات چونکه ئیسلام به بۆچوونی ئه و خالید و جه زیره و عه لیلی کیمیایی
 دروستکردوه و سیګۆشه ی مرگ ئه خولقینی و پیی وایه قورئان و موحه مه د
 عه ره بیان کردۆته شه ره نګیزترین میله تی ئه م سه ر زه وییه !

ئه م بوهتان و وه همه له هه موو لایه که وه ناراست و بیویژدانیه “ قورئان و
 ته عالیمه کانی قورئان بۆ ژیا نه وه و خۆشگوزهرانی خه لکیه، پیغه مبه ر موحه مه د
 به ره حمه ت نیراوه بۆ خه لکی و خۆیشی نیانترین و به به زه یی ترینی مرؤفه کانه
 به شایه تی دۆست و دوژمنی خاوه ن ئینصافیش، واقعی موسولمانانیش ئه وه ی
 سه لماندوه که چه نده پا به ندی ئیسلام بو بن ئه وه نده له خزمه تی خه لکیدا ژیا ون و
 ئه وه نده خه لکی ئه مین بو ه له ده ست و زمانیان.

به لام ئیسلام دووره له خراپه ی هه موو خراپه کاریک که بیه ویت له ژیر په رده و
 پۆشاکي ئیسلامدا مه رام و چه زی شه ره نګیزی و ناژا وه گیږی خۆی پیاده بکات و
 و موسلمانیش هه رگیز بۆ جیا کردنه وه ی باش له خراپ به هه له دا ناچیت چونکه
 پیوه ره قورئانی و فه رمووده بیه کان له به رده ستایه بۆ که سی بیه ویت بیری
 پوونا کبیت، ئیمه ی موسولمان ئیسلام فیږی کردوین که مرؤفه کان جگه له
 پیغه مبه ران سه لامی خاویان لیبت هه موویان هه له ئه که ن و شایسته ی هه له کردنن
 بۆیه نابیت له وه سف و به گه وره دانانی که سایه تییه کاندرا پۆبچین و نابیت ببینه
 که س په رست، ئه مه ش له و شانازیا نه یه ی ئیسلامه که ئازادی مرؤفه کانی
 پنیاراستوه له چه زی پاوانخوازی و به کۆیله کردنی خه لک.

هه رچه نده تیشکی خۆر ئاماژه بۆکردنی ناویت له گه ل ئه وه شدا بۆ ئه و
 که سانه ی که خۆیان به نابینا پیشان ئه دن بیر خستنه وه ی له وانه یه سوودی
 هه بیت به لکو چاویان بکه نه وه یان ئه وه ی چاویان پیبه ستوه بیکه نه وه فرییدن .

بهائی قورئان پاریزراوه

هه ندى له ته عالیمی قورئانی بۆ فه راهه مهینانی ناشتی و خوښگوزهرانی: -
سه رکرده و کاربه دهسته کانمان نه بیئت ئاوابن: -

**فِيمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لَنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ
فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ (۱۵۹)**

ئه ی موحه مه د به به زه یه ک له خواوه تو ئاوا نه رمبووی بویان ئه گه ر تو گرژو
توند و دلپه ق بووایه ی ئه وا له ده وری تو هه ئه ته کین، که واته چاوپوشیانلیکبه و
داوی لیخوشبونیان بۆیکه له خوا و له کاروباری گرنگدا رایان وه رگره و کاتیك
کردته بریار پشت به خوابه خوا ئه وانه ی خوښه ویت که به پشتیوانی ئه و
کارئه که ن.

سه رکرده یه کی نه رمونیان له گه ل عامی خه لک، زمان شیرینی دلنه وا، دلسوژ و
لیبوره، خاکی و گوینگر بۆ پابوچونی چین و تویتزه کان.

**إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا
بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا (۵۸) النساء**

واته: خوا فه رمانتان پیئه کات سپارده کان بده نه وه ده ست شیاوو
خاوه نه کانیان و هه رکات له نیوان خه لکدا دادوه ریتانکرد نه بیئت فه رمانتان به داد
بیئت و خوا به باشترین ئاموژگاریتان ئه کات و خوا بیسه ری بینه ره.

که سی شیاو بۆشوینی شیاو و پاراستنی هه موو جوړه سپارده یه که هه موو
شتیکی هاوالاتی لای کاربه ده ستان سپارده یه، به رپاکردنی داد و حیساب نه کردن
بۆ که س جگه له بیسه ری و بینه ری خوا . ئه مه له کویدا هه یه جگه له قورئان.

کۆمه لگه ی ئیسلامیش به گشتی له سه ر ئه م ته عالیمه ناوازانه په روه رده

ئه کرین:

**وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَحَنَّةٍ غَرَضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ
(۱۳۳) الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ**

يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ (۱۳۴) وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ (۱۳۵) أُولَٰئِكَ جَزَاءُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ (۱۳۶)

واته: - پیشرکی بکن بۆ لیبورنیکی لای خاوه نه که تان و بۆ به هشتیک که پانتاییه که ی پانتایی ناسمانه کان و زهوییه ناماده کراوه بۆ پاریزکاران " نه وانه ی له خووشی و ناخووشیدا نه به خشن و جامی رقیان نه خونیه وه و له خه لک خووشه بن خوا چاککارانی خووشه ویت * نه وانه ش نه گهر کاریکی ناشیاویانکرد یان سته میان له خوکرد یه کسه ر خوابه یاد نه که ن و داوی لیخووشبوونی تاوانه کانیان نه که ن و کی وه ک خوا له تاوانه کان خووشه بیت و سوورنابن له سهر کرده وه کانیان له کاتیکدا نه زانن * نه وانه پاداشتیان لیبورده لای خاوه نه که یانه وه و باخاتیکیش که جوگه کانی پیدا نه روات و هه میسه ییه بۆ نه وان و باشترین پاداشتی ره نجه رانه *

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكَمُحَرَّمٌ بِه لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ (۱۵۱) الانعام

واته: - بلی: وهرن بائه وهی خوا له ئیوهی قاغه کردوه بۆتانی بخوینمه وه: هاوه ل بۆ خوا دامه نین، له گه ل دایکو باوکدا چاکه بکن، مناله کانتان مه کوژن له ترسی بژیوی ئیمه نه وانیش و ئیوهش رۆزی نه دهین، نزیک خراپه ی دیارو نادیار مه که ون، به ناهه ق که س مه کوژن، نه مانه بوون وه سییه ته کان به لکو ئیوه وابه سته ی بن.

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا

مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَلًا فَخُورًا (۳۶) الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ
النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا (۳۷)

واته: - خواش بپه رستن و هیچ هاوبه شی بؤ دامه نین به دایکو باوکتان
چاکه بکن به خزم و هه تیوو هه ژار و هاوسی نزیک و تهنیشت و هاوسه رو پربوار و
کارمه نده کانتان چاکه کارین خوی گه وره که سی لوتبه رزو خوبه زلانی خوشناویت
* نه وانه ی چرووکن و فرمان نه کهن خه لکیش چروکبیت و نه وه ی خوا به فه زلی
خوی پیداون نه یشارنه وه بؤ کافره کان سزای ریسواکارمان ناماده کردوه.

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانَ
الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَوْلَاهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا
وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا (۷۵) النساء

واته: - نه وه بؤ له پیناوی خوا و ژن و پیاو و لاوه چه وساو هکاندا ناجه ننگن، نه و
چه وساو انه ی نه لین نه ی خاوه نه که مان له نه م شوینه ی که کاربه ده سته کانی
سته مکارن ده ربازمانکه و لای خوته وه پشتیوان و فریاد پرده سیکمان بؤ بنیره.
پازی نه بوون به سته می کاربه ده ستان و رزگارکردنی چینی چه وساو له کاره
بنه پرهنیه کانی موسلمانانه و له پیناوی خوادایه.

مَنْ يَشْفَعُ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا وَمَنْ يَشْفَعُ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ
كِفْلٌ مِنْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقِيمًا (۸۵) وَإِذَا حُيِّمُ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا
أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا (۸۶) النساء

واته: - هه رکه س شه فاعه تیکی باشبکات نه واهه شی نه بیت تیایدا و
هه رکه سیش به خراب شه فاعه تبکات نه واهه بریه که ویت خوا بؤ ی هه مووشتیک
کاتیکی داناوه * نه گهر به سلاویک سلاوتان لیکرا به باشتر له نه و سلاوه یان وه ک
نه و بیده نه وه خوا هه مووشتیک هه ژمارنه کات.

نوینه رایه تی و بریکاریکردن به چاکه بؤ که سانی نه توان له کاره خیره کانه و
پاداشتی له سه ره و پیچه وانه که یشی پیچه وانه یه و سلاو بلاوکردنه وه و پاداشتی

بهائی قورئان پاریزراوه

چاکه ی خه لکی به چاکتر و وه رگرتنی به هه شت له سه ر خزمه تکردنی خه لکی له کامه ته عالیمداهه یه جگه له ئیسلام.

ئه مانه و چه ندها به هره و به خششی خوایی له قورئانه که ی خوادا هه یه و پیغه مبه ری خو شه ویستیش به فره مووده شیرین و کرداره گه وره کانی ئه وانه ی پروونکردو ته وه .

له ساباتی دلرفین و ئارامی ئیسلامه وه بیینه وه بو ده رهینان و دیاریکردنی درک و دالی نوسینه کانی وه رگیرو قه شه ی نوسه ر:

خالید و جه زیره و عه لی کیمیاوی به به ره می ئیسلام ئه زانیت. ئیمه ش ئه لئین به لئی خالید که مه به سستی خالیدی کورپی وه لیده به ره می ئیسلامه به لام عه لی کیمیاوی که مه به سستی ئه و سته مکاره به عسییه یه که حیزی به عسی ئیشتراکی به ره می هیئا و ئه ویش وه ک وه رگیپر له وانه یه له دایک و باوکیکی به رگه ز موسلمان بویت به لام پیشئه وه ی له کانیوی سازگاری ئیسلام بخواته وه و به و سه رچاوه گه شه بکات لایدابیت و ئیسلام له لاری ئه وان به ریبه .

که نالی (الجزیره) ش ئیمه نازانین کیی له پشته و بوکی کارئه کات، هیچ به رگریبه کی لیناکه یین و تفه نگیش به تاریکییه وه نانین، به لام له وانه یه وه رگیپر بویه پیی قه لسه چونکه بویرانه په رده له سه ر زوربه ی نه ئینییه کان هه لئه داته وه و له وانه شه بترسی له وه ی سه ره بیته سه ر شتانیك بو ئه و باشنه بیته، ئه گین بو له وه موو که ناله ی تر که ئیسلامیه و کاری خیرخوازی په روه رده یی له ئه ستوگرتوه باسی (الجزیره) ئه کات که نه خوئی و نه که سیش نه یووتوه که نالیکی ئیسلامیه .

خالیدی کورپی وه لید خوا لیی رازی بیته شوپه سوارو نه به زی به ره کانی جه نگ و رویه پرو بونه وه بوو، شمشیری تیژی خوا بوو بو له ناویردنی هه موو ئه وانه ی له به رده م نازادی خه لکیدا ئه وه ستان و نازادی ئایینیان قه ده غه ئه کرد، ده سستی زالمه کانی ئه گرت تا چه وساوه کان پرگار بکات، ئه و فره مانانه ی خوای جیبه جی ئه کرد که له سه ره وه باسمانکرد واته له پیئاو پیاووژن و منالی چه وساوهدا

ئەجەنگا تا زرگاریانکات، هەتا لەدوونیا دەرچوو له رەنجی بېوچاندا بوو “ تەپوتۆز، برینداری، نەخشەکیشان، بیداریشەوان، شاخ بەشاخ و غەریبی وولاتان بەشیبوو ئەگەر لەپالئەمانەشدا جارێک لەبۆچونەکانیدا بەپینکابیت ئەو سەروشتییە و ئەویش مەرۆق بوو، دادپەرورەری نییە کەسیکی بېناونیشان بېرێزی بەرانبەر بکات !!، وەرگێرلەم پەرپاوهیدا چەندەها جار ناویئەهێنی بێئەوێ بەلگەیهکی پوون بەدات بەدەستەو، هەموو ئازایەتی و خۆنەویستی و فیداکارییەکانی خالید لە پیناوە چەوساوهکاندا بە خۆینرێزی وەسف ئەکات و فرمیسکیش ئەرێزی بۆ نەیارەکانی ئیتەر هەرکەس وکۆمەلێک بن.

شەپو مەملانی لەسەر زەویدا هەربوو و هەر ئەشبێ ئەمە پاستییەکی حاشا هەلنەگرە بەلام پالئەری ئەو مەملانی و جەنگانە جیاوازن هەیه تەنھا لە پیناوە مانەوێ خۆیی و حەزی دەسەلاتداریدا ئەجەنگی و هەیشە بۆ دورخستەوێ ستم لەخۆی و میلیلەتەکی ئەجەنگی و جەنگی پینغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم و یارانێ بەپیزیشی تەنھا لەگەڵ ئەوانەدا بوو کە ئەبوونە رێگر لە ئازادی بانگەشە یاری ئیسلامی و ئەوانە خەلکیان بەکۆیلە خۆیان ئەزانی، عومەر ئاسا کە ئەیفەرموو (متی استعبدتم الناس وقد ولدتهم امهاتهم احرارا) ئەو لەکەیهو خەلکیان کردۆتە کۆیلە کە ئەوان بەئزادی لەداک بوون) بەلێ ئەجەنگا بۆ ئەوێ کەس نەکرێتە بەندە کەس و هەمووی بەندە خۆی بەدیھێنەری تاقانە بیت و هەمووی یەکسان بن وەک دانەکانی شانە، ئەجەنگا بۆ ئەوێ لە مالی خەپووەوێ لای دەولەمەندان بەشی هەژاران دەرکات بۆ ئەوێ چیتەر خەلک نەخویندەوار نەبیت و هەمووی بخوینیتەو فەرمانی خۆی (اقراً)، بەخەلکی بگەیهنیت، ئەم فەرمانە خۆیانیانە ناخەز و رێگری زۆرە و دژەوانە خۆست و بەرژەوێ ستمکارانە بۆیە ئەو جەنگانە خالید و یارانێ پینغەمبەر توشیانبوو لەو پیناوەدا بوو، ئەوان شایستە پیزلێتان و پیاھەلادان، ئەوان وەلامی خۆیان داووتەو کە ئەفەرمویت: **وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ**

الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانَ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أُمَّهَاتُهَا
 وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا (٧٥) واته: ئه وه ئیوه چیتانه
 واناچنه غهزا له پپی خودا و له پیئاو ئه وانهی ئه چه و سیئرینه وه له پیئاوان و ژن و
 منالان ئه وانهی ئه لالینه وه ! ئهی پهروه دگارمان له م شارهی که
 دهسه لاتداره کانی سته مکارن رزگارمانکه و له لای خوته وه یارو یاوه ریگمان بو
 دابنی.

خالید و هاوه لانی ئه و یارو یاوه رانه بوون که چه و ساوه کانی جیهان چاویان له
 پپیوو بویان، ئه وهی ئه وان کردیان بو خزمه تی خه لکی له که سیتر ناوه شیته وه
 چونکه به خشینی هه مووته مه ن بوو بیته وهی چاوه پپی پاداشته که ی له که س بکه ن.

پینجه م

له م خاله شدا ئه لیت: ئه وانهی سه ر به په راویکی وه ک قورئانن و به هیوان
 دهسه لات بگره دهست، که هیشتا نه یانگرتوته دهست نایانه ویت پوناکیر سه ر
 به هیچ په وتیکی دیاریکراو بیت به لام پوناکیری ئاینی که بوخوی
 سه ربه ئایدولوجیاو حیزیکی ئیسلامیه که حه تمه ن به ستایلی جیاوازه له پپیازو
 فه رهنگی قورئانه وه سه رچاوه ده به ستیت داوا له پوناکیران ده کات که حیزی
 نه بن و سه ر به هیچ پپیازیکی فکری و سیاسی و فه لسه فی و کومه لایه تی نه بن،
 بوئه وهی حیزب خوداییه کان واته گروه حیزیه ئیسلامیه کان ئه و پوئشنیرانه
 به پوئشنیر وه سفکه ن واته بوئاوزه دکردنی که سیک به پوناکیر له لایه ن که سایه تی
 ئیسلامگه راوه چه ند پیودانگ و مه رجیک دانراوه... هتد.)

وه لام: خوینه ری هوشیار ئه مه پیشده سته که بو هونینه وهی مه رجه کانی له
 ئه لیفه وه بو واو و ئیتر به ئاره زی خوی و له وه همی خویه وه دللو نیازه کانی دلی
 موسولمانان ئه خوینیته وه چون خوی به خه یال دونیایه ک شتی له خوی زلکردوه
 ئه یه ویت خه لکیش باوه رپکه ن نازانیت پوناکیری راسته قینه داوای به لگه ئه کات
 له سه رقه سه کان، که چی لیړه دا نوسه ر نادیاره و سه رچاوه ی نقل نادیاره . بوئمونه

ئه لئیت: پوناکبیری ئاینی ئه و مهرجانه ی داناوه !! نالئیت ئه و مهرجانه له کام سه رچاوه دا هاتوو و کیدایناوه و ئه گهر ئیسلامیه کان وه کو خوی ئه لئیت هیشتا دهسه لاتیان نه گرتوته دهست ئیتر چۆن و به کام دهسه لات ئه توانن مه رج له سه ر نوسه ری عیلمانی دابننن که کول فی کول خویانن و خاوه ن دهسه لاتن ئه وه جگه له وه هم یان بوختان هیچیتر نییه .

مه رجه کانیش بیگومان دانه ری نییه جگه له نوسه ری بینا و نیشان، به لام هر پیویست ئه کات له سه ر هه ندیکیان هه لویسته بکه ین له بهر نوسه ر خۆیشی به لکو بۆی به سوود بییت .

خوا بو باوه ره ییان زۆر له کهس ناکات

پوناکبیر ده بییت باوه ری به هه بوونی (نابونیککی وشه یی) هه بییت (ده بییت) ناوزه دی ئه و نابونه ش (ئه للاه) بییت به و مواسه فات و قیاساته ش بییت که له بیروینا (خه یالدان) ی عه ره بی قورئاناوی بوه وه سه رچاوه ی به سته بییت .

وه لام: کهسی موسلمان هه مووی باوه ری وایه که خوا خوی بو هیدایه تدان زۆری له کهس نه کردوه و هه لبژاردنی داوه ته دهست خه لکی وه ک ئه فه رمویت: **وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ** (٩٩) یونس

ئه ی موحه مه د ئه گهر خاوه نه که ی تو ویستی له سه ر بوایه هه مو سه رزه وی باوه رپانته هینا ئایا تو زه بر له خه لکی ئه که ییت تا باوه رداربن ..

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَعِثُوا يُعَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا (٢٩) إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا (٣٠) الكهف

بهائی قورئان پاریزراوه

بَلَّيْ نُهَوَى پَاسْتِيه لای خاوه نه که تانه وهیه که واته هه رکه سَيِّک وویستی با
 باوه ربهینى و هه رکه سیش ویستی با کافر بیټ ئیمه ناماده مانکرده بو
 بیباوه ره کان ئاگریک وهک چادر چواده وریان نه گریټ کاتیکیش هاوار نه کهن به
 ئاویکی وهک کانزای تواوه به هانا یانه وه دین ده مووچاوه کان نه برژینى خراپترین
 خواردنه وه و هاو ده م * نه وانه ش که باوه رپنه هینن و کاری چاکه نه کهن ئیمه که سی
 کاره کانى چاک بیټ به فیروى نادهین.

هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا (١) إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ
 مِنْ نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا (٢) إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا
 كَفُورًا (٣) إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلَ وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا (٤)

ئایا به سهر مرؤفه کاند کاتیک هاتوه که نه و شایسته ی باسکردن نه بو بیټ *
 ئیمه مرؤفمان خولقاند له ئاویکی ئاویته پالفته ی نه کهین و کردمانه بیسه ری بینه
 * ئیمه رپنما مانکرد بو رپگا کان ئیتر یان نه بیته پیزان و سوپاسگوزار یان
 زور بیباوه ر نه بیټ * ئیمه بو بیباوه ره کان ناماده مانکرده زنجیرو کوټ و
 کولیننه.

فَذَكَّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكَّرٌ (٢١) لَسْتُ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ (٢٢) إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ
 (٢٣) فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ (٢٤) إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابُهُمْ (٢٥) ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ
 به یاد بهینه تو ته نها به یاد کاریت * تو به سهر دلی نه و اندا زال نیت * نه وانه ش
 که بیباوه رن * الله سزا گه وره که یان نه دات * گه رانه وه یان بولای ئیمه یه و له سهر
 ئیمه شه حیسابکردنیان.

نه م ئایه تانه و چهنده ها ئایهت و فهرموده ی تر ئیمه ی موسولمانی فیرکردوه که
 باوه ربهینان به زور نییه خه لکی ئاره زوی خویه تی چی هه لئه برژیری ته نها
 نه وه نده مان له سهره که نه وه ی نه یزانین نه بیټ به گوئی خه لکیدا بدهین نه ویش
 له به رنه وه ی خواو پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) له سهرمان واجبی کردوه

که دلسوز بین و خه لکی بانگ بکین بۆ پینگاکه ی خوا به حکمهت و ناموزکاری چاک و موناقه شه کردن له گه لیان) .

ئه مانه هه موو به لگن له سهر ئه و ئازادییه ی خوا به خشییویه تی به بنده کانی و موسلمانیش پیاده ی فه رمانی خاوه نه که ی ئه کات.

که سی روناکبیر بییت ئه زانییت قورئان زاده ی ئه قلی مرؤقه نیه

له خالی (ب) دا وه رگیزئی دیعای ئه وه ئه کات که روناکبیری ئاینی به مه رجی داناوه: نابی روناکبیر بلییت قورئانیش هه روه کو هه رپه رپاویکی تر زاده و ده رچوی ئه قلی مرؤقه و له سهر ئه رزشیکی پیشینه و زهمینه یه کی کۆمه لایه تی و ئابووری و فه ره نگی سه رده مه که ی خۆی و به ر له خۆی بنیاتنراوه ده شییت له هه له ی فیکری و مه عریفی به ده ر نه بییت.

وه لام: ئه مه ی که تو ئه ته وییت بیلییت زۆر کۆنه و ئه گه ر نازانی ئه و با پییت بلیم ئه م قسانه ی قه شه فادی که وه رتگرتوو ه و ئه یلییته وه له سه رده می دابه زینی وه چی خواشیدا ئه وترا و خوا بۆ ئیمه ی باسکردوه و وه لامیشی داوه ته وه وه ک ئه م چه ند ئایه ته پیروژه :

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ
وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ (٣٧) أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ
مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (٣٨) بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ
يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ كَذَّابٌ كَذَّابٌ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الظَّالِمِينَ (٣٩) وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ
(٤٠) وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ بَرِيئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا
تَعْمَلُونَ (٤١) وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ
(٤٢)

بهائی قورئان پاریزراوه

واته: ئەم قورئانه نابیټ ههلبه ستراو بیټ و نابیټ لای بیجگه له خواوه هاتبیټ بهلکو ئەم قورئانه راستگی پراوه کانی پیشخویه تی و دریزه ی ئەم کتیبه ش هیچ گومانیکه تیډا نییه و لای خاوه نی جیهانیانه وهیه * یان ئەلین موحه مه د خوی دایرشتوه و چنیویه تی بلی ده ی ئیوه ش سوره تیکی وه که ئەو بهینن و ئەتوانن بانگی هه رکه سی بکه ن جگه له خوا بانگیان بکه ن ئەگه ر ئیوه راست ئەکه ن * بهلکو ئەوانه ئەوه به درۆ ئەزانن که نه یانتوانیوه به ته واوی له زانسته کانی شاره زابن و هیشتا ته ئویلی قورئانیان بۆ نه هاتوه، هه ر به م شیوه یه ش ئەوانه ی پیشوو باوه رپان نه کرد ده سه یر بکه سه ره نجامی سته مکارانی پیشوو چۆنبوه * هه یه باوه ری به قورئان هیناوه و هه یشه باوه ری پئی نییه خوا به که سانی گهنده لکار زانترینه * ئەگه ر ئەوانه هه رباوه رپاننه هینا ئەوا بلی کاره کانی خۆم بۆ خۆمه و کاری خۆشتان بۆ خۆتان، ئیوه له کرده وه کانی من به رین و منیش له کاره کانی ئیوه به ریم * له ناویاندا هه یه گوئی له تو ئەگریت ئایا تو ئەتوانیت که ر بیسه ر بکه یت هه رچه نده ئەوانه عاقل نابن.

وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ (٣١) الانفال

واته: کاتیک ئایه ته کانی ئیمه یان بۆ ئەخوینریتته وه ئەیانوت بیستمان و ئەگه ر ئیمه ش بمانه ویت وه که ئەمه ئەلین، ئەمه هیچ نییه ئەفسانه کۆنه کان نه بیټ.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا إِفْكُ افْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا (٤) وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلَى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا (٥) قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا (٦) وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا (٧)

الفرقان

واته: ئەوانه ی که باوه رپان نه هینا وتیان ئەمه ته نها ههلبه ستراویکه و خوی دایرشتوه و چه ندیکیریش یارمه تیاندا، به راستی ئەوه ی هینا یان سته م و درۆبوو

بهائی قورئان پاریزراوه

* وتیشیان ئه فسانه کۆنه کانه و کردویه تی به نوسراو به یانیاں و ئیواران بۆی ئه خویننه وه * بلّی ئه وه دایبه زاندوه که هه موو نهینیه که له ئاسمانه کان و زهوی ئه زانیّت به پراستی ئه و زۆر لیبوردیه به به زهیه * ووتیان ئه مه چۆن نیرراویکه خۆراک ئه خوات و به زه ویدا ئه پروات با فریشته یه که دابه زیایه له گه لّ ئه ودا کاری ناگادار کردنه وه ی بکردایه .

که واته : ئه م قه وانانه زۆر کۆنن و له گه لّ هاتنی قورئاندا ناحه زه کانی هه ر ئه وه یان له عه قلّ هه لّ هاتوه ئه وانه بلّین و قورئانیش زۆر بیباکانه له پیشه په فتی خۆی بهرده وامبووه باشتترین وه لامیش بۆ ئه و که سانه ی ئه لّین قورئان وه که هه ر په پراویکیتر زاده و ده رچووی ئه قلی مرۆقه و له سه ر ئه رزشیکی پیشینه و زه مینه یه کی کۆمه لایه تی و ئابووری و فه ره نگی سه رده مه که ی خۆی..... و له م جۆره قسانه ئه وه یه بلّین : ئه م قورئانه خوا ناردوویه تی که هه موو نهینیه کانی ئاسمانه کان و زهوی ئه زانیّت و ئه م قورئانه ناوه پۆکی په راوه کۆنه کانی له خۆ ئه گریت و به پراستیان ئه گپرت و په پراویکه ئایه ته کانی جیتوند و کشاویشه ، نه گومان نه هه له ی تیدانییه ، ئه گه ر به که می ئه زانن ئاده ی بتوانن وینه ی ئه و بهینن، هۆی ئه وه ی که ئیوه باوه ری پیناهینن ئه وه یه شاره زاییتان به زانسته کانی نییه و پاقه و ده ره نجامه کانی نازانن .

له گه لّ ئه مانه شدا هه موو که س ئازاده له باوه رپیکردنی یان به درۆخستنه وه ی چونکه خوا بۆ ئه وانیه به درۆی ئه زانن سزای قیامه تی ئاماده کردوه و له دونیادا هه رکه س چۆن ئه یه ویت با به وشپوه کاربکات .

پیرۆزی بۆ قورئانه نهك وشه‌ی عه‌ره‌بی

ج - له‌م خاڵه‌شدا ئیدعای ئه‌وه ئه‌کات گوايه ئیسلامیه‌کان مه‌رجیاندا ناوه‌ که: نابیت پوناکبیر هه‌رگیز باس له‌ لاپه‌ره‌ ره‌ش و پرله تاوانه‌کانی میژوی ئیسلام بکات ده‌بیت ووشه‌ی عه‌ره‌بی پیرۆزه شکۆمه‌ند رابگریت.

وه‌لام: ئه‌وه‌تا تو زۆر بێشه‌رمانه‌ و بێبه‌لگه‌ و بوختان ئه‌که‌یت و هه‌موو ناهاه‌قییه‌ک ئه‌لێیت و چه‌نده‌های وه‌ک تو‌ش به‌هه‌موو زمانیک ته‌بیارکراون بۆ ئه‌و کاره‌ و نه‌ک هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ش به‌لکۆ ئاسانکاریکراوه‌ بۆ ئه‌و مژده‌ده‌رانه‌ له‌ ناو جه‌رگه‌ و زیدی موسولماناندا به‌ پاره‌و موچه‌ی چاکه‌وه‌ له‌ ناو چینی میردمنالاندا ((ئه‌و چینه‌ی جارێ بواری شاره‌زایی ته‌واوی نه‌بووه‌ له‌ دینه‌که‌ی بگات)) بوختان به‌ده‌م پێغه‌مبه‌ری ئیسلام و ئیسلامه‌وه‌ بکه‌ن و تووی دوژمنایه‌تی ئسلامیان تیدا بچینن و قوتابخانه‌ی میدیای نمونه‌یی و جێرمایه‌ی موژده‌ده‌ریش* نمونه‌یه‌که‌ له‌ خه‌رواری ئه‌و پیلان دژایه‌تییه‌ زۆره‌ی به‌رانبه‌ر قورئان و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ئه‌کریت. چی ماوه‌ نه‌تانووتبیت و نه‌تانکردبیت به‌لام که‌ ئیسلام جوانه‌ و په‌له‌ له‌ خۆناگریت و لاپه‌ره‌کانی میژوی ئیسلامیش به‌سه‌نه‌ده‌وه‌ پاریزراوه‌ و پره‌ له‌سه‌روه‌ری و پره‌حمه‌ت بۆ مرۆفایه‌تی و هه‌موو درۆو بوختانیکیش که‌ به‌رانبه‌ری ئه‌کریت شکست ئه‌هینێ ئیتر ئه‌وه‌ که‌ی واتای ئه‌وه‌یه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی موسلمانان رازی نین که‌س ناتوانیت له‌گولێ کالتر به‌ ئیسلام بلێت و بۆیه‌ سه‌رناگریت.

ئه‌وه‌ش که‌ ئه‌لێت ده‌بیت ووشه‌ی عه‌ره‌بی پیرۆزو شکۆمه‌ند رابگریت ئه‌وه‌ش هه‌ردرۆیه‌ چونکه‌ که‌س به‌و شیوه‌ی نه‌ووتوه‌ و موسولمانان ته‌نها قورئان له‌ ناو نوسینه‌کاندا به‌ پیرۆز و شکۆمه‌ند ئه‌زانن و ئیتر هه‌موو نوسین و ووشه‌یه‌کیتر قابیلی هه‌له‌ و راستیه‌ و خۆ ئه‌م په‌راوه‌ی تو وه‌رتگیاروه‌ ووشه‌کانی عه‌ره‌بی بوون و به‌ ناوی (هل القرآن معصوم) هه‌و بووه‌ و پریشه‌ له‌ ساخته‌کاری و درۆ چۆن ئێمه‌ ئه‌بیت بچوکتیرین رێزو به‌ها دابنێین بۆ درۆ و بوختان و چه‌واشه‌کاری !! نا، کاکه‌ “ئێمه‌ی موسلمان خوا فی‌ری کردوین عه‌ره‌ب و کورد و تورک و ئینگلیز لای

خوایه کسانن و له پیشتترینیان ئهوانه ن که زیاتر چاککارن وهك خۆی ئهفه رمویت (ان اکرمکم عند الله اتقاکم) بهریتترینتان لای خوایهوانه ن که پاریز ئهکهن له خرابه .، له شکرى ئیسلامی بهرفراوانیش باش له مه حالی بوون بویه ئهبینین سوپاسالارهکانی میژووی ئیسلامی تیکه ل بوون له کورد و عه ره ب و هیندی و فارسی و... و بهه مانشیوه له شکرهکانیشیان، تهنها ئیسلامبوو کویله ی هیندی و قبتی تورکی هینایه شوینی بریار و بوونه خاوه ن دهولت و حوکمی هاوونشتمانی عه ره بیشیان ئهکرد، ئیسلام خزمهتی مرؤقایه تیکرد نهك خزمهتی تاکه زمانیک و تاکه میلله تیک و بوونی زمانه کان و خیل و میلله تهکانیش بههؤکار ئهزانیت بو یه کترناسن و پیشکه وتن وهك خوا فییری کردین (يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ (١٣)

واته: ئه ی خه لکینه ئیمه ئیوه مان له ژن و پیاویک خولقاندوه و ئیوه مان کردوه به گه لی جیاواز و خیللی جیاواز بو ئه وهی ته عاروف بکه ن، به راستی بهریتترینتان ئهوانه ن که پاریز له خرابه ئهکهن.

هاوسانی ئینسانه کان چۆن دیته بوون؟

له خالی (د) دا به ده م ئیسلامییه کانه وه ئه لیت: پوناکبیر نابیت باس له وهکیه کی و هاوسانی ئینسانه کان بکات به تاییه ت وهکیه کی له پوی دارایی بژیوه وه) چونکه په نجه کانی ده ست وهك یه ک نین.

له خالی پیشودا بو وهکیه کی و هاوسانی ئینسانه کان وه لام هه یه به لام ئه وهی سهیره په ندیکی کودی وهك لیچون ئه هینتی بو قسه کانی و ئه یکاته به لگه بو ئه وهی که نابیت باس له وهکیه کی بژیوی و دارایی بکریت چونکه په نجه کانی ده ست وهك یه ک نین ئیمه ی موسولمان به لگه مان بو مه فاهیمه ئیسلامییه کان یان

بهائی قورئان پاریزراوه

دهقى قورئانه يان فەرموودەى صەحیحە بەلام ئەکریت ھەر بەنمونەکەى خۆى وەلامى بدەینەو بەئى ھەرۆک چۆن پەنجەکانى دەست وەک یەکنین و ئەگەر وەک یەکبونا یە لەکار ئەکەوتن نەئەبوونە ھاوکار بۆ تەواکردنى کارە زۆر جۆربە جۆرەکان، مرقەکانیش بەھەمانشیۆ وەک یەک نین و حەزۆ ئارەزۆ لێوہشاوہبیان جیاوازە “ ھە یە ئارەزۆى سەروساماندارییە و ھە یە ئارەزۆى نوسینە بابژۆییەکەى مەژى و مەمرەشبیٹ و ھەیشە لەحەیواندارى و باخداریدا خۆى ئەبینى و ھەیشە ئارەزۆى ژیانیکى پڕلەمیہرە با لەژیر خیمەشدا بەسەرى بەریت !! نیتەر بۆخۆیشت ئارەزۆەکانیتەر بژمیہرە .

ئاینى ئیسلام لەبەر ئەوہى ئاینیکى زۆر واقعییە و لەگەل تەواوى مرقەکاندا گونجاوہ و ھەموى بەختەوہر ئەکات، بۆیە ئازادى کارو بەدەستھێنانى بژۆوى تاکەکان زەوت ناکات تەنھا ئەوہ نەبیٹ نابیت فیرى مشەخۆرى بکرین، بەلام بازارپیشى بپریکخستن بەجینەھیلاوہ و دەولەمەندو سەرمایەدارانیشى فیرى بەخشین و زەکاتدان کردوہ و ئەوانەیشیان کە نابەخشن بەزۆر زەکاتەکیان لێوہرئەگریت بۆ ھەزارەکان و خاوەن پێداویستیە تاییەتیەکان و بۆیە ئەمەش ئەکات تا سامان و پارە و بازار نەبیٹە تاپۆى دەولەمەندەکان.

حُدِّ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلَّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (۱۰۳) أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (۱۰۴) التوبة

کەواتە نە سەرمایەدارى پۆژئاوا کە چینیکی زەبەلاحى سەرمایەدار بخولقینى کە بوونەتە خاوەنى بازارو بەزەبرى سامان تەوجیہى دەولەتیش ئەکەن، ھەرچیان بویت بەپارەو سامانە بێشومارەکیان ئەیکەن ! نە ئیشتراکی پۆژھەلاتیش کە توانایەکی زۆرى دارایی و بەرھەمھێنان بەفیرۆ ئەچیت ! لەو ناوہندەدا کەسانى ئارەزۆمەندو لیزانى بازار و ئابورى بالەکاردا بن بەلام ھەژاران و نەداران لەبیرنەکەن ئەوانەش کە لەبازاردا لیاقەیان نییە و کەسى ئەو مەیدانە نین با بە

داهینان و کاریتره وه خه ریک بن پیکه وه وه که په نجه کانی ده ست هاوکارین بویه کاری که سیان که م نییه و کومه لگا له کاری که سیان بینیا نییه، سته میش له سر هیچ لایه که دروست نابیت، چونکه هه ریه کیک کاری شایسته به خوی ئه کات و هه مویشی به جوریک سوود له کاری ئاره زومه ندانه ی بازار ئه بینئ و ئه وانیش شادومان چونکه له لایه که توانا کانیان له گه پدایه له لایه کیتیش هه ست ئه که ن که سانیکی پیویست و خیردارن هه ژاران و نه دارانیش بی هیچ مننه ت و چاو خواریه که له سامانی سامانداراندا به شیان هه یه و خوا بویداناون و ده سه لاتی ئیسلامی له سه رشانیه تی تا ئه و کاته ی کاری شیواو بۆ بیکاران دابین ئه کات سه ره رزانه بیانژینیت.

ریزو دادپه روه ری حه قیقی له گه ل ژیانی خه یالی (وه کیه کی دارایی و بزئوی) نیوانیان ئاسمان و پرسمانه. له ئیسلامدا سروشتی جیاوازی تاکه کان و لیوه شاوه بیان به هه ند وه رنه گیریت و یاساکان دانراوه بۆ ته واوکاری و هه ماهه نگی نیوانه کان به لام ئه وه لای هیچ یاساو ده ستوریکتر بونیان نییه .

ئیسلام خوی به هه موو مه وداکانی ژیانی کیدائه کات؟

له خالی (ه) دا گله بی له وه ئه کات بۆ نابیت ئه وان حیکایه ته ئه فسانه ییه کان په تبکه نه وه و بۆ ئه گه ر کردیان تاوانبار ئه کرین و بۆ ئایینگه راکان ئه وه به هه ند وه رناگرن که ئه م کاره بۆ نه هیشتنی سته می چینایه تی و نابه رابه ری کومه لایه تی و نه زانییه ..

یان بۆ ئیسلام بۆی هه یه که خوی به هه موو مه وداکانی ژیاندا بکات و هه موو وورده کارییه کانی ژیانی رۆژانه بته نیت به لام هیچ ئایدیواو دید و بۆچوون و سستمیکی سیاسی و فله سفی و.. له دهره وه ی ئیسلامه وه ریگه ی پینادریت گه شه بکات.

بهائی قورئان پاریزراوه

وه لآم: په تکرده وهی حیکایهت و نه فسانه کان و وه رگرتیان چ په یوه نندیه کی به رووناکبیره ئیسلامیه کانه وه هیه و نه گهر مه به ستیشی نمونه و پروداوو چیرۆکه کانی ناو قورئانه ئهوا به لئی ئیمه باوه پیمان وایه هه مووی هه قه و لای خواوه هاتوو و باشتترین جووری چیرۆکن و زۆر ناوازه ن بۆ سه لماندنیشیان به لگه مان هیه له بهر ئه وهی ئه و باسه شوینی تایبه تی خوئی ئه بیته له وه لآمی ئه م په پراوه دا ئه و لیره دا پیویست به باسکردن ناکات و هه رکه سیش باوه ری به و چیرۆک و پوداوانه نییه و په تیده کاته وه ئه و هه موو قورئانیش په تته کاته وه، ئه م جوړه ئایه تانه ش له ئایه ته کانیتری قورئان جیانا کریته وه و هه رکه سیش ئه وه بکات ئه وایان له نه زانین و نه ناسینییه تی بۆ قورئان یان له وانه یه وه ک سه رچاوه یه کی بژیوی سه یری بکات یان هه ر چه زیکی لاساییکردنه وه بیته و به ره مه یکی مه عنه وی لیچاوه ری بکات.

ده رباره ی ئه وه ش بۆ ئیسلام بۆی هیه خوئی به هه موو مه وداکانی ژیانی ئینساندا بکات، ئه لئین ئه وه بریاری خوایه و هیژ و شمولیه تی ئیسلام و په یامه که ی ده رته خات ! کاتیکیش خوئی به هه موو مه وداکانی ژیانی پوژانه ی خه لکدا ئه کات و هه ژموونی به سه ر هه موو په هه نده کانی ژیاندا هیه: ئه وه تایبه ته به و که سانه ی پیږه وی ئه که ن و رازی ئه بن ئیسلام ئایینیان بیته، ئه گین که سانیتیر باتائه توانن بیباوه رپن و له هیه چ ژیاناندا کارپیینه که ن و سوره تی (الکافرون) و ئایه ته کانی پیشوش له نیوانمادا بیته. ئایا ئه مه ئیره یی بردن نییه به ئیسلام؟ که به بی ده سه لات ئه توانیت حوکمی ژیانی پیږه وکارانی بکات و جگه له ئیسلامیش ئه و کاره ی پیناکریت با هه موو هیژی دنیا پشتگیری لیبکات.

شایه تی له دوژمن وهرناگیری

له خالی (و)یشدا تیکه لئ و پیکه لیه ک دروست ئەکات ئەیه ویت تۆمه تی زۆر خراب بداته پال زیاتر له چوارده سده دی پرله سهروه ری و داهینانی حوکمی ئیسلامیدا و به بهر بهریهت و هه مه جیهت تاوانباری بکات که چی بۆ سه لماندنێ قسه کانی ئەچیت شایه تی و نوسینی که سیکیتری ناحه ز به ئیسلام و بوختانچی دینیت ئەویش سوپاسالار و سه رفه رمانده یه کی پروسیاییه (فیلد مارشال هولمس فۆنی مولته که) که ئەلمانیه .

ئیسلام هه موو موسلمانبوه کان و ناحه زانی به ویزدانیش شایه تی ناوازه یی و خیرداری بۆ ئەدهن بۆ له و پیاوه لدان و شایه تیدانه بئیشماره وهرگیڕ هاتوو بوختانی فه رمانده یه کی پروسیایی ناحه زو دوژمنیکی سه رسه ختی ئیسلام و موسلمانان ئەهینی که به گه شه ی ئیسلام تروسکایی دین و عهرشی له رزۆکی ئەوان وه لانرا، ئەوه ی که قسه ی له سه ر ناکرێ ئەوه یه شایه تی له ناحه ز وهرناگیریت، وهرگیڕ کاتیک ئەیه ویت بیسه لمینی که کورد له میژوی ئیسلامدا سته می لیکراوه ئەوه زۆر هه له یه چونکه کوردستان له و شوینانه بووه که خۆیان باوه شیان بۆ ئیسلام کردۆته وه و ئیسلامیان هه لئژاردوه، و پاشانیش هه ر شه ریک بوبیت له ناو خودی کورده کاندا ئەوه ئیسلام لئی به ر پرسیار نییه و راستیه که ی ئەوه یه که مه سعود عبدالخالق له لاپه ره (٤٢) ی په راوی (رۆلی عه لمانیه ت له دروست بوونی مه ینه تی کورد) دا ئەلئیت: به دریزایی ته مه نی خیلافه ت کورده کان سه ره بخۆ بوینه جگه له هه ندی دۆخی تایبه تی و هیرشه کانی دهره کی نه بیئت) ئەویش له په راوی (تاریخ الاکراد ١٩١-١٩٢) وهریگرتوه و له په راوی (الملل والنحل والاعراق) ییش وهریگرتوه (زۆربه ی خه لیفه کانی هه ردوو ده وله تی عه بباسی و ئەمه وی ته نها به نامه یه کی موالات له کورده کان دلیا ئەبوون وراسته و خۆ فه رمانه رای کوردیان نه ئەکرد) ، هه ر له ویشدا نوسه ری (رۆلی عه لمانیه ت..) نه قلی ئەمه ش ئەکات و ئەلئیت: کورده کان خاوه نی ده سه لاتێ خۆیان بوون، شیخی

بهائی قورئان پاریزراوه

ئیسلامی عوسمانلی (خواجه سه عده دین) له (تاج التواریخ) دا ده لئی: کورد هر سه ربه خۆ بوینه ئەگەر ئەو کیشه ناو خۆییەیان نه بوایه ئەوا فارس و هه موو جیهان لێیان ده ترسا)، له سه رده می عوسمانیشدا حالی کورد چاکتر بووینه، له نوسینه کانی محمد امین زکی به گ هاتووه:

(حکومه تی عوسمانی به واسیته ی دامه زانندی به عزیّ حکومتی محەلی قهومی کوردی به ته وای له خۆی رازی کردبوو. له لاپه ره ۹۹دا به به لگه وه باسی سنوری کوردستانی سه ربه خۆ ئەکات له سایه ی سه رده می خیلافه تی ئیسلامیدا که کورد نه پیشتر و نه ئیسته ش به خۆیه وه نه بینیه که سیک ئەیه ویت درێژه ی ئەو باسانه بزانیّت با سه یری ئەو په رپاوه ناوازه یه بکات، و بو شاره زا بوونیش به میژوی پرله سه روه ری و داهینان و ناشتیخوازی و به زه یی سه یری په راوی (میژوومان بوختانی به ده مه وه ئەکریت) بکات که له نوسینی دکتۆر یوسف القرزاوییه و له وه رگیڕانی ئیکرام که ریمه، ئەو دوپه راوه ی باسمانکرد زۆر به زیاده وه وه لّامی ئەم خالی (ه)ی وه رگیڕیان تیدایه و نوسینه کانیشیان پشت ئەستوره به به لگه و لیڤه دا پیویست به دوباره بونه وه ناکات و ئەوه یشی جیگه ی سه رنجه له نوسینی نوسه رانی دژه ئیسلامدا تۆمه تی دووباره بووه وه یه هه رجاره ی به ئاوازیک و شیوازیکه وه و ئەوه یشی جیگه ی دلخوشییه ئەوه یه ئەگه ر که سی پۆشنبیر و خوینەر تۆمه تیکی بیست هه ز ئەکات قسه و به رگری به رانبه ریش بیسیّ ئەوکات دیاره قسه ی به لگه دار و ده نگی دلیر چه نده جیاوازه له ژاوه ژاو دروستکردن و چه واشه کاری خوینه رو پۆشنبیریش با حوکمی خۆی بدات.

نایا له قورئاندا نایه تی دژهوانه ههیه؟

وهرگیز له لاپه ره (٤٥١) بۆ (٤٥٣) دا هه ندیک نایه تی پیروژ ئه هینی و به رانبه ر به یه ک دایانته نی له ژیرشه ش ناو نیشاندا و ئه یه ویت بلیت قورئان نایه تی دژهوانه و ناکۆکی تیدیاه، ئیمه ش به ویستی خوا پاش راقه کردنی پونیده کهینه وه ئه م نایه تانه چۆن ته و اوکارو یان راقه کاری یه کترن نه ک دژهوانه و ناکۆک.

ئێسته فه رموون با پیکه وه رامانیکی وورد له فه رمایشته پیروژه کانی خوا بکه ین: - مال و منال جوانی دونیان..... دوژمنن

١- نایه تی ٤٦ ی سوره تی الکهف (الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا (٤٦)).

له گه ل نایه تی (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن مِّنْ أَرْوَاحِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِن تَعَفَوْا وَتَصَفَّحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (١٤) إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ (١٥) التغابن

ئه هینی و بۆ یه که میان سه رباسی (مناله کانتان جوانی ژیا نی دونیان) و بۆ دوه میان سه رباسی (هه ندیک له مناله کانتان و ژنه کانتان دوژمنتانن) دا ئه نی ئه یه ویت وا له خوینهر بگه یه نیت که ئه م دو نایه ته پیروژه دژ به یه کن.

به ریزه که م! سه یری به هه له تیگه یشتن یان هه ولی به هه لا بردن بکه بزانه چۆن وهرگیز ئه یه ویت خوینهرانی بخاته تاریکیه وه !!

وه لام: نایه تی یه که م نایه تی ژماره چل و شه شی سوره تی (الکهف) ه که ئه مه ته فسیره که یه تی: دارایی و کورداری زینه تی (جوانکاری) ژیا نی دونیا یه و ئه و چاکانه ی ئه میننه وه لای په روه ردگاری تو باشتر پاداشتیان هه یه و باشتر چاوه رییان لینه کریت.

ئه م نایه ته پیروژه له پاشکۆی روداویکدا هاتوه که خوای بالاده ست به م شیوه یه بۆمان ئه گیزیتته وه :

بهائی قورئان پاریزراوه

ئەى موحه مه د نمونهى ئەو دوو پياوهيان بۆ بهينه وه كه به يه كيكيان دو باخمان پيدا بوو له ترى و چواردهور درابوو به خورما و له نيوانياندا بيستانمان دانابوو، ههردوو باخه كه به روبومى پيگه يشتبوو له هيجى كه منه بوو له نيوان باخه كانيشدا كانياو جوگهى هه لختبوو، له كاتى به روبومدا به هاوه له كهى ووت: (له تووى قسه كانيدا كه به يه كه وه ئەيان كرد) من له توۆ زياتر سامانم هه يه و له توۆش زياتر دەورم پرە، كه چويه ناو باخه كه يشه وه ستمى له خوێکرد و ووتى: وانازانم ئائمه به هيج كوټايى بيت و واشنازانم قيامت هه لسى و ئەگەر بگه پيمه وه بۆلاى خاوه نه كه يشم ئەبيت له مه زياترم بۆ بگه پيټه وه .

هاورپيكهى له دوتووى ئەو گفتوگويهى ئەيكرد له گه ليدا پيى ووت: ئايا بيباوه رپويت به وهى له گل دروستيكرديت و پاشان له تنۆكه و پاشان توويكرده پياويك به لام من ته نها ئەو الله يه خاوه نمه و كهس ناكه مه هاوبه شى، ئەگه ر توۆ من وائەبيني له توۆ سامان و كورم كه متره له وانە يه خاوه نه كه م له باخه كهى توۆ باشترم پييدا و به لايه كيش له ئاسمانه وه بباريني به سەر باخه كه دا بيكاتە خاكه سار، به روبومه كه هه مووى له ناوبراو كابرأى خاوه ن باخيش ده ستى به ده ستا ئەهينا له ئاهى ئەو هه موو خه رجيبهى كه بۆ ئەو باخهى خه ر جكر دبوو وا ئيستەش دارو په ردوى به سه ريه كا كه وتن و ئەيووت ئاى خوژگه هاوبه شم بۆ خوا دانە ئەنا، ده ستە و تا قمىكى نه بوو پشتى بگرن و خویشى نه يتوانى هيج بكات، ئاله ويدا پشتيوانى و پشتگيرى خوايى دياره، ته نها ئەو توۆله و پاداشتى باشترينه . نمونهى ژيانى دونياشيان بۆ بهينه وه ك بارانيك كه له ئاسمانه وه دامانبه زاندوه و تيكه لى زهوى ده بيت و سه وازيى دروسته كات و پاشان ئەبيتە پوش و په لاشى ده مبا خوا به سه ر هه مووشت به توانايه، مال و سامان و كور جوانى ژيانى دونيان به لام ئەو چاكانهى ئەمینه وه لای خاوه نه كه ت پاداشتيان باشتره و باشتريشه هيوايان پيوه ببه ستري.

كه واته به پيى سياقى ئايه ته پيرۆزه كاندا ده رئه كه ويټ:

بهائی قورئان پاریزراوه

۱- دهسه لآت و دارایی و کورپداری به پیوه ری که سانی دونیا په رست مایه ی شانازییه و لای خوا تهنه ها وه ک نارایشی ژیانی دونیا یه و وه ک سه وزایی به هار ته مه نیتی و به نه اندازه ی باخی خاوه ن باخه که ش جیگه ی هیوا یه .

۲- هر وه ک چۆن زینه (خشل و ئارایش، هرشتیک مایه ی پازاندنه وه بیئت) مروقی پی نه خله تی و ئاوا نه و جوانیانه ی دونیا هه ندیکی پی نه خله تی وه ک کابرای خاوه ن باخ و هه ندیکیش وه ک هاوه لی خاوه ن باخه که نه بن ((نه سلای دونیا یان بینوه به بی زینه ته که)) و پی ناخله تین و نه زانن نه وه ی جیگه ی هیوا یه کاره چاکو چاکسازه کانه (الباقیات الصالحات) .

۳- له نایه تی (۲۸) یشدا واته (۳) نایه ت پیش نه م باسانه خوی گه وره داوا له پیغه مبه ر(صلی الله علیه واله وسلم) نه کات که ئارامبگریت و هاوه لی نه وانه بکات که خواویستن تهنه ها بوخوا کار نه کهن، داوا ی لی نه کات چاویان لیوه رنه گپری بۆلای که سانی تر که خاوه ن زینه تن (ساماندار، که سدار) به لام غافلن له یادی خوا و شوین ناره زوه کانیان که وتون، به ویستی نه وان نه کات چونکه په نج و کاری نه وان خه سارو هه لوه شاوه یه .

۴- له نایه تی (۱۴ بۆ ۱۸) ی سوره تی ئالی عیمرانیشدا خوی گه وره باسی نه وه نه فه رمویت که ئارایشکردن و پازاندنه وه ی نه و شتانه ی مروق خۆشه ویستی بۆی هه یه کاری شه ی تانه و بۆ له خشته بردنی مروقه و بۆ نه وه یه مروق هه موو ژیانی پییا نه وه خه ریک بیئت و له کاری چاکه غافل بیئت ، خوی گه وره پرووی راسته قینه ی نه و شتانه بۆ مروق ده ره خات و باشتر و جوانتر له وه یان پیشان نه دات که کاری چاکه کردنه و به رزبونه وه یه بۆ پله بالاکان و بۆ شاهیدبوونی راستیه کان له گه ل خواو فریشته کانیدا و ئاگاداریش نه دات نه و پله یه له ناو مروقه کاندان زاناکان پیی نه گهن که واته بابه زانسته وه خه ریکبن نه ک به شانازیکردن به شتانیکی که مته مانی به سه رچوو .

بهائی قورئان پاریزراوه

۵- ئەم ئایه ته پیرۆزانهی له م باسه دا هاتون پره له پریز و دلنه وایه بۆ که سانی هه ژارو بیزینه و هیوای ئه وه بیان پینته دات ئه توانن بگه نه پله بالاکان، خه لکی موسولمانیش فیڕ ئه کات هاوپی هه ژاران به مایه ی دلخۆشی بزنان و شانازی به شتانیکه وه نه که ن که ماوه کورتن و ئه وه ش نه که نه پیوه ر بۆ که سانیتیر به لگو کرداری چاک و زانست بکه نه ئامانچ، ئه و که سانه ی به شیان له و زینانه ش زۆره با ئاگادارین بۆ چاکه کاری به کاریبهینن و نه یکه نه په رستراوی خۆیان.

که واته به لئی خوا پاستی فه رموو ه که دارایی و منداڵ جوانی ژیا نی دونه یه و ئه وه یشی ئه مینیتته وه کاری چاکه یه و کوردیش موسولمانانه ووتویان ده وران ده ولته ت له ده ست ده ردینئ به لام ناوی چاک تا سه ر ئه مینئ.

ئایه ته که ی که وه رگپری نه شاره زا به ئایه ته کان هیناویه تی بۆ به رانه بری ئەم ئایه ته ئایه تی (۱۴) ی سوره تی (التغابن) ه.

فه رموو ئیوه و حه کیمی ئەم ئایه ته پیرۆزه و چوینیتی ته و اوکاری ئه و باسه ی پیشه وه: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِنْ تَعَفَّوْا وَتَصَفَّحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (١٤) إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ (١٥)**

واته: ئە ی که سانیک که باوه رتان هیناوه هه ندئ له هاوسه رو مناله کانتان دوژمنتان ئاگاداریان بن و ئه گه ر لیبوره و چاوپۆشی و لیخۆشبونتان هه بیته ئه و خوای گه وره ش لیبوره ی به به زه بیه، مال و مناله کانتان ته نها بۆ تا قیکردنه وه تانه و (الله) پاداشتی گه وره ی لایه.

لیره شدا با ئه وه بری وه رگپرو خوینه رانیش بهینینه وه که وه رگپر ئایه ته کانی قورئان پارچه پارچه ئه کات نه ک هه ر له باس و سیاقی ئایه ته کان به لگو له ته نها ئایه تیکیشدا نیوه ی ئه هینئ که ئه مه و وینه ی ئه مانه یه هه ره شه ی له سه ره که له پیشه وه لیی تینه گه یشتبوو ئه یووت خوا خۆی قورئانی به شکرده بۆ موحه کم و موته شابیه که چی هه ره شه ئه کات له که سانیک قورئان به ش به ش ئه که ن، له

بهائی قورئان پاریزراوه

پیشه وه وه لآمی ئه وه ایمان داوه ته وه و لیږه شدا ئه لئین ئه م جوړه دابه شکردن و پارچه پارچه کړدنه ش له و جوړانه ن که بهر هره شه ی خوا ئه که ون چونکه له و اتاو مه بهستی خوا لائهدریت، ئایه ته کان یه کتر راقه ئه که ن و باسه کان ته و او ئه که ن نه ک ئه وه ی خوانه خواسته دژ به یه ک بن و له وه لامدانه وه ی ئه م به شه ی نوسراوه که پدا زیاتریش وه لآمی گومانه کانی پیشوی پشتراست ئه کاته وه چونکه ئه بن به نمونه بوی.

ئهم دوونایه ته ی سوره تی (التغابن) یش دریژه پیده رو ته و اوکاری یه که مه چونکه له یه که م باسدا ئه وه زانرا دارایی و منال زینه ی ژبانی دونیان و ته مه نیان که مه و ئه وه ی ئه مینیتته وه کړده وه ی چاکه . لیږه دا ئیمانداران ئاگادار ئه کات له ناو ئه و زینه تانه ی دنیا هیه دوزمن ئه بیته بویان و فیریان ئه کات چون مامه له بکه ن ئه گه ر توشی بوون.

هاوسره کان له دنیا دا هه یانه ژور گونجاون به یه که وه و پراو بوچونیان نریکه له یه که وه و هه یشیانه ئاراسته ی بیرو بوچونیان جیاوازو دژه وانه یه و ئه م ئه لئ ی سیرو ئه و ئه لئ پیاز، هه یه له گه ل هاوسه ریدا گونجاوه به لام له گه ل هه ندی له مناله کانیدا ئاراسته ی پیچه وانه یه هیه خیزانیک خالی نییه له بوونی جوړیک له دژایه تی. خوا ئیماندار فیږه کات و ئاماده ی ئه کات که نابیت پراو بوچونی دژ به پراو بوچونی خو ی وهرنه گریته، نابیت دیکتاتور و خو سه پین بیت، به لکو له و بارودوخه دا ئه بیته دانایانه له نگره ی خانه واده که ی راگری و به ئاگابیت و خو ی له ته قینه وه ی ئاگری جیاوازی بپاریزیت، ووشه ی (فَأَحْذَرُواهُمْ) به کار ئه هینی که به واتای (خوتانیان لیپاریزن) و رینمایان ئه کات بو (تَعْفُوا وَتَصَفَّحُوا وَتَغْفُرُوا) (چاپووشین و سینه سافی و به خشین) تا بتوان پیکه وه بزین و خاله هاوبه شه کان بره و پیبده ن، هه همیشه به رانبه ر به ئه وانه ی هه لگری سروشت و ئاراسته ی جیاوازن له خیزانه که دا لیبورده و به خشنده بن و بزنان منال و دارایی مایه ی تاقیکارییه بو دهرچون و دهر نه چونی خه لکی له پیشه اته کانی ژبان، بو پیوانه کړدنی پاده ی

بهائی قورئان پاریزراوه

ئارامگری و ئیرادهی بهنده کانه، دیاره بۆ که سانی سهرکه وتوو به پئی پله کانیان لای خوا پاداشتی گهره ههیه.

ئادهی با وه رگیرو ئه وهی ههیه بتوانیت یاسایه کی له ئه مه جوانتر بهینی بۆ پاراستنی ئاراسته جیاوازه کان له ناو یه ک خیزاندا و کی ئه وتوانیت جگه له خوا ئاوا ئارامی له دلی شوینکه وته کانیدا دروستبکات و سهرکردهی خیزانه کان بکاته خزمه تکاریکی دانای به خشنده و ئه لئی شاعیر له م ئایه ته وه ئیلهامی بۆ هاتوه که ئه لئی:

ئه بی به خشنده ملکه چ کا له ئاستی موچه خوری خوی

سوراحی سهر فرودینی له بۆ پیاله که تیکا بوی

خوینهری به ریز جاریکتر ئه و باسه بخوینه وه و جهند جاریتیش به چهنده ها له راقه ی جیاوازی افه کاران ئه و ئایه تانه بزانه چهنده پرن له دانایی! چهنده مروقه کان پیوستیان پیانه! بۆ ئه وهی ژانیان ئارام و پرله به رهه م بیته.

قسه ی نهرم - قسه ی رهق

۲- له لاپه ره (۴۵۱) دا دوو سه رباس به رانه به یه ک دا ئه نی و له ژیر یه که میان ئایه تی (۲۸) ی سورته تی (الاسراء) و سورته تی (طه) ئایه تی (۴۴) و سورته تی (لقمان) ئایه تی (۲۳) له ژیر دوه میان ئایه تی (۶۳) ی سورته تی (النساء) دانه نی و سه رباسی یه که میان: قسه ی چاک و نه رمونیانیا ن بۆ بکه و دوه میشیان قسه ی توندیان پیلی.

با پیش هه موو شت راقه ی به لگه کانی باسی یه که م بکه ین بزانی تا چ ئه ندازه یه ک حالی نه بووه یان چۆن ویستویه تی گه نجانی نه شاره زا و لاواز له خشته به ریت، فه رمون:

لیږه شدا نه ک هر وازی له سیاق و ئه سلی باسه که هیناوه به لکو ته نها سییه کی
یه ک نایه ته که ی هیناوه (فقل لهم قولا میسورا) قسه ی چاک و نهرمونیا نیان بو
بکه، ناخر ئه و قسه یه بو کی بکات و بوچی؟

خوای گه وره ئه فهرموویت: **وَأْتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ
تَبْذِيرًا (۲۶) إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا (۲۷) وَإِنَّمَا
تُعْرِضَنَّهُمْ عَنْهُمْ ابْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَيْسُورًا (۲۸) وَلَا تَجْعَلْ
يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسِطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا (۲۹)**

خزمان و هه ژارو پېیوار هه ریه که یان مافی خوایانیان پېیده و به زیاده ش مال
به فیرومه ده، به پاستی که سانی سامان زایه کهر برای شهیتان و شهیتان بو
خاوه نه که ی زور بیئه مه ک بوو، ئه گه ر خوت له وانه لادا له بهر ئه وه ی چاوه پړی
به زه یه کی خوا بویت ئه و قسه ی نهرمونیا نیان بو بکه، دستت مه که ره گه ر دنت و
به ته واویش والای مه که نه ک ئیتر که فته کار بیت.

ئه وه نده ی له زانیاری که می ئیمه وه به قورئانی پیروزو حکیم هه مانه ئه م
چه ند نایه ته پیروزه ئه م چه ند حکمه ته گه وره یه ی تیدا به دی ئه که یین :

۱- خزم و هه ژار و پېیوار مافیان هه یه له سامانی سامانداراندا به فهرمانی
خوایی ئه و مافانه دیاریکراوه ده بیت بی مننه ت و شاباشیکردن پئیان بدریئت.

۲- ته وازن راگرتن له بنه ما سه ره کییه کانی ئیسلامه له هه موو شتی کدا و ئه و
ته وازونه سامان و به خشینیشی گرتوته وه، نه به فیرو دان و نه چروکیش، نه دست
به گه ر دنه وه نوسان و نه والاکردنیشی به شیوه یه ک بیکار بکه وی

۳- له کاتی نه داریشدا کاتیک له داوی خزم و هه ژارو پېیوار خوت لائده دیت
چونکه نیته و ناته ویت نه بونییه که ت بزانیئت تا خوا له به زه یی خویه وه
دهرگایه کی رۆزیت لیئه کاته وه ئه و به قسه ی خو ش و نه رم دلای داواکار
ناپه نجینی و رازیان ئه کات.

بو به لگه ی دووه می یه که میان که نایه تی (۴۴) ی سوره تی (ظه) یه فهرموون:

اَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ (۴۳) فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ (۴۴)
 قَالَا رَبَّنَا إِنَّنَا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَىٰ (۴۵) قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا
 أَسْمَعُ وَأَرَىٰ (۴۶) فَأْتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ
 قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَىٰ (۴۷) إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ
 الْعَذَابَ عَلَىٰ مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ (۴۸) قَالَ فَمَنْ رُبُّكُمْ يَا مُوسَىٰ (۴۹) قَالَ رَبُّنَا الَّذِي
 أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَىٰ (۵۰) قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ (۵۱) قَالَ عَلَّمَهَا
 عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَىٰ (۵۲) الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ
 لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّىٰ (۵۳) كُلُوا
 وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي النُّهَىٰ (۵۴) مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ
 وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَىٰ (۵۵)

ليږدهدا نئيمه بو وهلامی نهمه ديسان نايه ته که نه خهينه وه ناو سياقه که تا زياتر
 پوون بيته وه که گوته نهرمه که کامه يه و بو کييه؟

واته: نهي موساو هارون برؤن بو لای فيرعه ون چونکه ملهوربووه، قسه يه کی
 نهرمی پيبلين به لکو به يادی بيته وه يان له خوا بترسی، ووتيان خوايه نيمه ترسی
 نه وه مان هه يه زياده پوی بکات، خوا فهرموی مه ترسن من له گه ل ئيوه م نه بیسم و
 نه بينم، وهرن بو لای پيی بلين نيمه لای خواهني تووه هاتوين بو نه وه ی به نی
 ئيسرائيل له گه ل نيمه بنيريت و سزايان نه ده يت به لگه ی راستيتی قسه کانيشمان
 پييه و ههرکه سيش شويني پينماکان بکه ویت پاريزراو نه بيت، نيمه وه حيمان بو
 هاتوه سزا ته نها له سهر که سانیکه که درؤزنن و پشتيان هه لکردوه، فيرعه ون ووتی
 ده ی که واته خواهني ئيوه کييه نهي موسا؟، وتی: په روه ردگاری نيمه نه وه يه
 هه موو شتيکی دروستکرد و پاشان ريگای ژيانيشی فيرکرد، فيرعه ون ووتی: نهي
 دهنگ و باسی سه رده مه کانی پيشوو چييه؟

وتی: نه وه هه مووی لای خوا نوسراوه و خوا هيچی ليوون نابيت و هيچيشی
 له ياد ناچيت، نه و خوايه ی زهوی بو کردونه لانکه و ريگاکانيشی بو کيشاون و له

ئاسمانیشه وه بارانی بۆ باراندون به و بارانه له نیرو میی هه موو پوه کیکی بۆ دهرهیناون، بخۆن و گیانله به ره کانیشتان بله وه پینن ئه مانه به لگه ن بۆ خاوه ن ژیرییه کان، له و دروستمانکردن و له و پوه ئه تانگه پینینه وه و له ناو ئه ویشه وه دیسان دهرتان ئه هینینه وه .

کورتهی ئه م چه ند ئایه ته پیرۆزه ش ئه مانه یه :

- ۱- پیغه مبه ران سه لامی خوايان لیبت خوی گه وره بۆ به رژه وه ندی خه لکی چه وساو ه ناردوونی (فارس ل معنا بنی اسرائیل ولا تعذبهم....)
- ۲- زمانی گف ت و گۆ وواندنی ژیری و به لگه هینانه وه بنه مای ئایینه ئاسمانیه کانه خوا خه لکی فی رکردوه له ریگه ی نی رراوه به پیره کانیه وه .
- ۳ - گوته ی نه رم ئه گه ر بۆ فی رعه ون داواکرایت له لای خوا وه - که فی رعه ون ئه و پهری نمونه ی له خوا یاخییونه - ئه و ئه بی ت مرؤف لیره وه هه ست به و به زه ییه زۆره ی خوا بکات و بزانت هه ر په نای ئه و باشه وه هه قه پيشپرکی بۆ بکات .
- ۴- دروستکردنی هه موو شتیک و کارکردنیان به پیی لیوه شاوه بیان و لانه دان لی، پاخستنی زهوی و شیاوی بۆ ژیان، باران بارین و ژیان وه ی زهوی، نیرو میی هه موو دروستکراوه کان و هه موو ئه مانه ش له به رژه وه ندی ئاده میدا بیت ئه مانه نیشانه ن بۆ ئه وانه ی خاوه ن ژیری بی خه وشن (ان فی ذلک لایات لا ولی النهی).
- ۵- ئه و قسه نه رم و گف ت و گۆ یانه بۆ ئه وه یه سته مکاران ژیریان بخه نه کارو واز له چه وساندنه وه ی خه لکی بی ده سه لات به یزن و ئامۆزگارییه کان له بیر نه که ن ئه وکات ئه وانیش پاریزراو ئه بن (والسلام علی من اتبع الهدی) ئه گه رنا ئه و با بترسن له سه ره نجامی مله ورپی و زۆردارییه کانیا ن چونکه خوایه کی بالاده ست له سه ره وه ئاگاداریانه و که گه رانه وه ناو گل و له ویشه وه زیندوکرانه وه ئه و حساب و توماره کانیا ن ئه بیننه وه و ئیتر ه یچیش به دادیا ن نار په سی ئه مه جگه له وه ی وه ک فی رعه ونیش ئه بیت دونیا به جیهیلن (ان العذاب علی من کذب وتولی) .

بهائی فورئان پاریزراوه

به لگه ی سییه می سهر باسی یه که می: ئم نیوه ئایه ته ی هیئاوه (وجادلهم بالئی هی احسن) و واتاکه ی نوسیویه تی: به و شیویه یه ی که چاکترینه گفت و گویان له گه ل بکه ن.

به لئی ئیمانداران ده بیټ به و شیویه یه ی که چاکترینه گفت و گو بکه ن و جگه له موراعات کردنی ئه و په پی ئادابی گفتوگو ده بیټ دلسۆزیش بن بو ئه و که سانه ی گفتوگویان له گه ل ئه که ن و به هیوای پزگارکردنیان بن له و ئاگره ی به ره و پروی ئه پۆن، ته نانه ت ئه گه ر خراپه یان به رانه رکه ر ئه و ا باشتر بویان لای خوا ئه و ه یه که ئارامبگرن هه رچه نده هه قیشیان بیټ تۆله بکه نه وه ئه و ئارامگرتنه یان بو خوایه و خوا هه میشه یاوه ری ئه وانن گوپرایه لیئه که ن و چاککارن.

ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ (۱۲۵) وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ (۱۲۶) وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ (۱۲۷) إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ (۱۲۸)

واته: بانگه بۆلای راسته ریگه ی خوا به حکمه ت و گفتی چاک و به و شیویه ی که باشترینه گفتو گویان له گه ل بکه خوا زاناره به وانه ی لایانداوه و زانانتریشه به وانه ی له سه ر پیگا که ن، ئه گه ر ویستان تۆله ی خراپه ش بکه نه وه ئه و وه ک ئه وه ی به رانه رتانه رکه ر بیکه ن و ئه گه ریش ئارامبگرن ئه وه بو ئارامگران باشتره، ئارامگه ره ئه و ئارامگریه شت ته نها به خوایه و په ژیوار مه به بویان و ته نگه تاویش مه به له و پیلانانه ی ئه یگپن، به راستی خوا له گه ل ئه وانه دایه ته قوایان هه یه و له گه ل چاکه کاراندایه .

ئهم ئایه ته په روزه نه ئه م خالانه له خو نه گریت:

بهائی قورئان پاریزراوه

۱- دانایی له هه‌لسوکوت و دلسۆزی له ئامزگاری و باشتترین جوړی گفتوگۆ (الحکمة، الموعظة الحسنة، المجادلة بالتي هي احسن) له سیمما هه‌ره به‌رزه‌کانی شارستانییه‌تی ئیسلامه، پێش ئیسلام ئه‌مانه نه‌زانرابون مه‌گه‌ر لای پێغه‌مبه‌رانی هاوکارو هاو پیشه‌ی پێغه‌مبه‌ری ئیسلام نه‌بی‌ت که هه‌مویان له‌یه‌ک سه‌رچاوه‌وه پێنمایان وه‌رگرتوه.

۲- ئارامگرتن و پشوو‌دریژی بانگخوازانی پینگای خوا به‌ فیرو ناچیت و پادا‌شتی له‌سه‌ر وه‌رئه‌گرن و مایه‌ی ئه‌وه‌یشه‌ خه‌لکی یاخی له‌وانه‌نه‌وه هه‌ست به‌ زۆری به‌زه‌یی خوا و ئه‌ندازه‌ی پێزداری مرو‌ف‌ه‌ بکه‌ن لای خوا.

۳- ئه‌وانه‌ش هه‌ست و ژیریان نا‌جولین ئه‌وا به‌ زۆر نییه‌ و ئه‌بی‌ت بانگخواز په‌ست و نه‌نگ نه‌بی‌ت و پشت به‌ خوای خۆی ببه‌ستیت چونکه‌ خوا له‌گه‌ل‌ خوا‌یستان و چاکسازاندا‌یه.

به‌لگه‌ی چواره‌می سه‌رباسی یه‌که‌می ئه‌م ئایه‌ته‌ی سوره‌تی لوقمانه: **وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا** هه‌رکێ بی‌باوه‌ری ده‌ربه‌ری به‌ بی‌باوه‌ری کردنه‌که‌ی په‌ژیار مه‌به‌ چونکه‌ ئه‌وان بۆلای ئیمه‌ ده‌گه‌رینه‌وه ئیمه‌ هه‌والی ئه‌و کارانه‌یان پێده‌ده‌ین که ده‌یانکرد...

ئه‌م ئایه‌ته‌ وه‌ک رافه‌و پونکه‌ره‌وه‌ی (ولاتحنز عليهم) ی ئایه‌ته‌که‌ی پێشووه‌ و ئه‌م ئایه‌تانه‌ش که نمونه‌یه‌که‌ له‌ جوړی باشتترین گه‌ت و گۆ که خوا له‌ سوره‌تی (النحل) دا داوا‌یکردبوو، فه‌رموون ئیوه‌ و ئه‌م ئایه‌ته‌ پر له‌ حیکمه‌تانه‌:

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ (٢٠)
وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا آبَاءَنَا أُولَئِكَ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ (٢١) **وَمَنْ يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ (٢٢)** **وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ (٢٣)** **نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ**

نَضَطْرُهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ (۲۴) وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ
اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (۲۵) لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ
هُوَ الْعَنِيُّ الْحَمِيدُ (۲۶) وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَفْلاَمٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ
سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (۲۷) مَا خَلَقَكُمْ وَلَا بَعَثَكُمْ إِلَّا
كَنَفْسٍ وَاحِدَةً إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ (۲۸)

واته: ئایا نابینن که خوا هموو ئه وهی له ئاسمان و زه میندا هه یه بو ئی وهی
سانا کردوه و به هره کانی دیارو نادیارى خوئی به سه را پرشتون له ناو خه لکیشدا
هه یه به بی زانیاری و بی ریبه ری و په راوئیکی پو شنگه ر خه ریکی گفتوگو کردنه
ده رباره ی خوا، کاتیکیش پییان ئه وتری شوین ئه وه بکه ون لای خواوه دابه زیوه
ئه لئین به لکو شوین ئه وه ئه که وین که با پیرانمان له سه ری بوون، یان هر ئه وه یه
که شه یتان بانگیان ئه کات بۆلای سزای سوتینهر، هه رکه سیک خوئی ته سلیم بکات
به خوا و له چاکه کارانیش بیته ئه وه به راستی دهستی گیر کردوه له وهی پسانی بو
نییه و سه ره نجامی هه موو کاره کانیش لای خوایه، هه رکه سیش بیباوه پربوو
بیباوه ریبه که ی دلگرا نته کا بۆلای ئیمه ئه گه ری نه وه و هه والی کرده وه کانیمان
ئه دریته وه خوا به نه ئینی سینه کان ئاگاداره، که میک نازی په روه ریان ئه که یین و
پاشان په لکیشیان ئه که یین بۆلای سزای بیبه زه بیانه، ئه گه ن پرساریان لیبکه یت
کی ئاسمانه کان و زه وی دروست کردوه بیگومان ئه لئین (الله) بلئی سوپاس بو خوا
به لکو زۆریه یان نازانن، ئه وه ی له ئاسمانه کان و زه ویدایه هه مووی مولکی خوایه و
هر ئه و خوایه بیئاتاج و زۆر سوپاسکراوه، ئه گه ر هه موو ئه و دره ختانه ی له زه ویدا
هه یه قه لم بیته و ده ریاش مره که بی و حه وت ده ریای تریش بیینی ووشه کانی خوا
ته واو نابیت خوا زال و کاردرسته، دروستبوون و زیندو بونه وه تان ته نها وه ک
نه فسیکه خوا بیسه ری بینه ره.

ئه وه ی له م ئایه تانه وه رئه گیریت:

بهائی قورئان پاریزراوه

۱- ئەم سى شته (زانست يان رېبهرى يان بهلگه نامه) ئەكرين به سه رچاوه و دادوهر، له كاتى گفتوگۆ كردندا بى يه كيك له وانه گفتوگۆ ته نها چه له حانييه و سه ره نجامى نابيت، له ناو خه لكيشدا هه ن له خويانه وه ده رباره ي خواو دينى خوا گفتوگۆ ئەكەن و قسه كانيان بنه مايه كى زانستى نييه، بى ياساو رېبهرى و به لگه ي پيويست دەم له و باسه گرنگانه ئەكوتن، وهك قه شه فادى و وه رگيره نه ناسراوه كه ي.

۲- بۆ ئەوه ي بگه ينه ده ره نجاميك له كاتى گفتوگۆ له گه ل كه سانى بيسه رچاوه و مه رجه عدا ئەوا ئەبيت نيشانه كه ونىيه كان ((كه بۆ هه موو كه سىكى كالفاميش دياره)) بگه ينه ده روازه بۆ چوونه ناو ئەو شتانه ي ووردن و ژيرى به كارى ئەويت وهك ئەوه ي خوا له م ئايه تانه دا ئاماژه ي پيكر دوه “ئەو دەسه لاتە ي به مروڤ دراوه به سه ر بوونه وه دا بۆ چىيه ؟ ئەو هه مووه به هره ديارو شاراوه ي مروڤ ئەنازى پىيانه وه كى بۆ رشتوون؟ بۆ ئەبيت وه لامى دروستكردنى ئاسمانه كان و زهوى لاي ژيره كان هه ر (الله) ئەبيت؟ و له م جووره به لگانه ي بوونه وه ر و بينراوه كان زۆرن بۆ ئەوه ي لىيانه وه بگه ينه پله ي سوپاسگوزارى بۆ خواى تاقانه به لام دياره زۆريك له خه لكى ناگه نه ئەو پله يه چونكه بوارى پامانيان بۆخويان دانه ناوه يان به ماده هۆشبه ره كان بيهۆشن له و بابە تانه.

۳- ئەو كه سانه ي نه به لگه ي زانستى و ژيرى و نه به لگه ي په راوى ئاسمانى وه رناگرن ئەوا نابيت به بىباوه رپيه كانيان دلگران بين، حيسابى ئەوانه لاي خوايه، خۆى هه والى سه ره نجامى كاره كانيان ئەداتى پاشه وه ي له نازى دونيا ئەيانژينى بىگومان خوا خۆى ئاگاداره به وه ي له سینه كاندايه.

ئەم ئايه تانه ي كه وه رگير هيناويه تى و پاريزى له وه كردووه هه موو ئايه ته كان به ته واوى به ينى له به ره وه ي نهك هيزو موجيزه ي گه وره بى ئايه ته كان دللى خوينه ران كيش بكات و پيسه كه ي بيته وه به خورى و هه ر ئايه ته كان خويان ته مومزى گومانه كان بره ويننه وه. ئيمه ئەلئين قورئان زۆر زياتر له وانه باسى

بهائی قورئان پاریزراوه

نهرمونیانی و بهزهیی ئەکات و پیغه مبهره که یشی به نهرم و نیان و زمان شیرین ئەده بداو و پیغه مبه ریش (صلی الله علیه و اله وسلم) ئیماندارانی فی کردوه له هه موو کاروباریکدا نهرمی به کاربهینن، نیانی جوانی ئەدات به کاره کان (عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّهَا كَانَتْ عَلَى جَمَلٍ فَجَعَلَتْ تَضْرِبُهُ فَقَالَ النَّبِيُّ -صَلِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ-: « يَا عَائِشَةُ عَلَيْكَ بِالرَّفْقِ فَإِنَّهُ لَمْ يَكُنْ فِي شَيْءٍ إِلَّا زَانَهُ وَلَمْ يُنَزَعْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا شَانَهُ ». أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ فِي الصَّحِيحِ

دایکمان عائشه ئەلئیت: که به سواری پشتی حوشتریکه وه بوه و له حوشتره که دیاوه پیغه مبه ر پئی فهرمووه: ئەی عائشه نهرمو نیان به چونکه نهرمی له هه رچیدا هه بوو جوانی ئەکات و له هه رچییه کیش دهرتهینا ناشیرینی ئەکات. ئەگەر کاکی وهرگئیر سه رنج بدات نهرمونیانی و بهزهیی ئیسلام گه یشتوته گیاندارانیش، له هه موو قورئانیشدا دژه وانیه که بو ئەم چه مکه نادوژیته وه و ئەم ئایه تهش که تو و ئەزانی له گه ل ئەمه دا پیک نایهت و (قولا بلیغا) به زور تهفسیری ئەکهیت به قسه ی رهق و ووشک ئەوه زور به هه له دا چویت و ئیتر ههقت نیه زویر بیت له وهی که ئەگەر که سیک پیت بلئیت لیگه ری با که سانی تاییه تمه ند قسه له سه ر پاره ی قورئان بکه ن چونکه تو نایزانی.

خوینهرانی به ریز فهرموون ئیوه و ئەو ئایه ته پیرۆزه با پیکه وه بزانی چوون ئەو ئایه ته به شیکه له کۆبه ندی ئادابه کانی گهتوگۆکردنی ئیسلامی:-

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا نُزِّلَ إِلَيْكَ وَمَا نُزِّلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا (٦٠) وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُتَنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا (٦١) فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ تُمْ جَاءُوكَ يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا (٦٢) أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا (٦٣) وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا

لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ
الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا (۶۴)

واته: ئايا نابینى ئەوانەى لافى باوەردارى به قورئان و پەراوەکانى پيش تو
ليئە دەن ئەيانەوى گوى لەمستى زالمەکانبن و فەرمانیان پیکرابوو بەو تاغوتانە
کافرین و شەیتان ئەیە ویت زۆر ویلیانکات، ئەگەر پشیمان بووترى وەرن بۆلای
ئەوهى خوا دایبە زاندوه و بۆلای پیغەمبەر ئەبینى کەسانى دوورپو خویان لە تو
لانی دەن، ئەى حالیان چۆن ئەبیت کاتیک توشى گرفتیک ئەبن بەوهى خویان
بەخویانیانکردوه پاشان دین و سویند بەخوا ئەخۆن کە بەوکارەیان وویستویانە
چاکسازى و گونجانیك دروستکەن، ئەوانە خوا ئەزانى چى لە دایاندا هەیه .

کەواته “پشتیان تیبکە وئامۆژگاریان بکە و قسەیه کیان بۆیکە بگاتە دلیان، هیچ
پەيامبەر یکمان نەناردوه بۆ ئەوه نەبیت بە ئیزنى خوا گوپرایەلى بکریت، ئەوان
ئەگەر سته میان لەخویانکرد بهاتنايه بۆلات وداواى لیبودنیان بکردایه لەخوا و
پیغەمبەر داواى لیخۆشبونى بۆ بکردنايه ئەیانبینى خوا زۆر لیپوردەى بەبەزەیه .

ئەوهى ئەم ئایە تانەش وەرئەگیریت:

۱- ئەم گفتوگۆیه لەگەل بیباوەرەکاندا نییه بەلکو لەگەل کەسانى دوورپو
ناپاکدایه کە بەحیساب لەناو موسولماندان و بەدلیش لەگەل بیباوەراندان .
حەزئە کەن بۆ یەکلەکردنەوهى داواکانیان پەنا بۆ حوکمی تاغوت ببهن، بەلام
کاتیک لەوکارەیان زەرەرى بکەن دینهوه و سویند کەلەکە ئەکەن کە نیازیان بەو
کارە باش بووه .

۲- موسولمان داواى لیکراوه لەگەل کەسانى دوورپوشدا باش و دلئسۆز بیئ
چونکە نیفاق لەددايه و حیسابى دلئیش لای خوايه، کاروکردهوهى دووروه کانیش
تیکەلە و نیشانەکانى جۆراو جۆرن، مروق بەهەلەدا ئەبەن بۆ جیاکردنەوهیان لە
کەسانى باوەردارى لاواز بۆیه ئەبیت چاوپۆشیان لیبکریت بەلام لە ئامۆژگارى
فەرماؤش نەکرین و قەسەیه کیان بۆبکریت راجلکینه ربیئ ئەو قسەیهى ئەگاتە

ناخیان، یان قسه‌ی پنهانیان بۆبکریّت، واته دلسۆزه‌که‌یان دوو به‌دوو هه‌له‌کانیانیان پووبه‌پوو بکاته‌وه.

۳- که‌سی دووپوو بۆ پاراستنی جه‌ماوه‌ره‌که‌ی ئه‌و بارودۆخه‌ی بۆ خۆی هه‌لبژاردوه و حه‌ز ئه‌کات وه‌ک ئه‌لین (له‌هه‌موو دیوانیک چه‌که‌یه‌کی هه‌بیّت)، خوای گه‌وره‌و نه‌ینیزانیش زانایه به‌وه‌ی له‌ده‌رونی ئه‌وانه‌دا هه‌یه به‌وه‌ی به‌وشیوه حه‌که‌یمانه چاره‌یان ئه‌کات.

یه‌که‌م گرنگی نه‌دان به‌کاره‌کانیان. دووه‌م: ئامۆژگاریکردنیان. سییه‌م: له‌ دل و ناخیان بده‌یت به‌وه‌ی ئه‌گه‌ر به‌رده‌وام بن ئابرویان ئه‌چی و بیکه‌س ئه‌بن یان هه‌ر قسه‌یه‌کیت که‌هیوای پوخوایان وینابکات.

۴- ئه‌وانه‌ش که‌ ماوه‌یه‌ک له‌ ژیانیان له‌سه‌ر چه‌ند په‌ت گه‌مه‌یانکردوه و وویستی خله‌تاندن و ناپاکیانکردوه ئه‌گه‌ر بگه‌رینه‌وه له‌ی خواو داوای لیخۆشبوون بکه‌ن ئه‌بینن که‌خوا ناوومیدیان ناکات چونکه‌ خوا زۆر لیبورده‌ی به‌به‌زه‌یه (سوپاس بۆ خوا به‌به‌زه‌یه).

سه‌یرکه‌ خوینه‌ری به‌رپۆز ! به‌مشیوه‌یه ده‌رکه‌وت ئه‌م ئایه‌تانه‌ش ته‌واوکاری ئایه‌ته‌کانی پیش خۆی بوو ئه‌وان ئادابه‌کانی گه‌فت و گو‌بوو له‌ته‌ک بیباوه‌پان و ئه‌مانیش بۆ گه‌فتوگو بوو له‌ته‌ک دووپوه‌کان، هه‌روه‌ها ئه‌م قسه‌ توندو گه‌یه‌نه‌ره‌ش هه‌ر به‌زه‌یه و بۆ ئه‌وه‌یه ئه‌وانه‌ش که‌ بواریان به‌ شه‌یتان داوه ویلیانکات به‌لکو بگه‌رینه‌وه سه‌ر پاسته‌ ریگاکه‌ بۆ له‌ی خوای خاوه‌ن سۆز و به‌زه‌یه‌ی پاشانیش بۆ به‌هه‌شتی پان و به‌رین.

پوخۆشی - گرژومۆنی

بۆ یه‌که‌میان فه‌رموده‌ی (کثرة الضحك تمیت القلب) ده‌هینیی و واتای ئه‌کات و ئه‌لیت به‌ دیویکدا ئه‌م ووتیه‌ پاسته !! ته‌نها ئه‌م دوو وشه‌ش له‌ ئایه‌تیکیتر ئه‌هینیی (تضحکون ولا تبکون) به‌ (ئایا ئیوه‌ پیده‌که‌نن و ناگرین) واتای ئه‌کات

بهائی قورئان پاریزراوه

و دیسان پارچه یه که له نایه تیکیتر ئەکاته وه و دایه نیت (خروا سجدا وبکیا) له په روکه وتن به کرنوش بردن و گریانه وه.

بۆ دووه میشیان ئەلێت: له قورئاندا به پۆزی قیامت ئەوتریت پۆژیکی گرزومۆن و توند له گرزومۆنیدا (یوما عبوسا قمطیرا) و دواى ئەم فەرموودهى (ان الله یحب الطلق البسم) به (خواوه ند مرۆفی روخۆشى دەم به زەرده خه نهى خو شده ویت)، واتای ئەکات و دواى ئەمیش فەرمودهى (اطلب الخیر عند حسان الوجوه) دینى و به (هیواى چاکه له پرووه خو شه کان بکه ن) واتای ئەکات.

خوینەرى به ریز: بیگومانم تۆش هەر به سه یرکردنى ئەمانه نا هەقى بیانوه کانی وه رگێرت بۆ دەرکه وتوه چونکه هیچ دژه وانیه که به دى ناکریت و بابه ته کان سه ربه خون، به لام له بهر خو شى بابه ته که (پیکه نین و گریان) ، (زەرده خه نه و گرزومۆنى) و گرنگیان بۆ ژيانى مرۆڤه ره ها ئیجازى خوا له چاندنیان له ئەسلى دروستکردنى مرۆڤدا که مێک له سه ریان هه لۆیسته ئەکه ین ئەوکات بۆ خو ى نه زانى وه رگێریش زیاتر دەرئه که ویت.

له قورئاندا ده جار باسى پیکه نین کراوه له هه شت سورته تى جیاوازدا (النجم ۶۰/، ۴۳، عبس/ ۳۹، هود/ ۷۱، التوبه- ۸۱، الزخرف- ۴۷، المطففين- ۲۹، ۳۴، النمل ۱۹، المؤمنون ۴۳).

له سورته تى (النجم) دا له دوو شویندا باسى پیکه نین هاتوه یه کیکیان ئەوه یه که وه رگێر هیناویه تى و به هه له نوسویه تى و به هه له ش پاقه ی کردوه له خو یه وه هه مزه ی ئیستفه امى له پیشه وه داناوه و فایشى به ئامرازى نه فیه که وه لکاندوه نازانى چۆن مامه له له گه ل قورئاندا ئەکریت یان نه یزانیوه قورئان ساناترین هه له له نوسینه وه یشیدا وه رناگریت و پى ئەزانریت، با بیینه سه ر کۆباسى پیکه نین له قورئاندا بزانین ئەو خوایه ی که گریان و پیکه نینى تیا خه لق کردوین چى ده باره ی ئەفهرمویت:

دوو نایه ته که ی سورہتی (النجم) به م شیوہ یه: **وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَى (۴۳)**
 ئه و خویه خوی پیکه نین و گریانی دانا. **وَتَضَحَّكُونَ وَلَا تَبْكُونَ (۶۰)** ئیوہ
 پیده که نن و ناگرین.

نایه ته که ی سورہتی عبس ئه فه رموویت: **وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ (۳۸) ضَاحِكَةٌ**
مُسْتَبْشِرَةٌ (۳۹) کومه له پرویه ک له و پوژده دا گه شن پیئه که نن و مژده به خشن،
 سورہتی هود ئه فه رموویت: **وَأَمْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاَهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ**
إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ (۷۱) خیزانه که ی ئیبراهیمیش وه ستابوو پیکه نی ئیمه ش مژده ی
 بوونی نه وه یه کمان پیده به ناوی ئیسحاق و له ئیسحاقیش یه عقوب. سورہتی
 (التوبه) ش ئه فه رموویت: **فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ**
(۸۲)

له باسی ناپاک و دوپروه کاندایه که گالته یان به ئیمانداره کان ئه کرد خوی
 گهره ش دهر باره ی ئه و جورانه ئه فه رموویت: باکه م پیبکه نن و زور بگرین له
 تۆله ی ئه وه ی به ده ستیانہیناوه.

له (الزخرف) دا ئه فه رموویت: **فَلَمَّا جَاءَهُمْ بَآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ (۴۷)**
 کاتیک موسا نایه ته که ی خوی بو هینان ئه وان به نایه ته که کان پیده که نین
 له سورہتی (النمل) یشدا: **فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ**
أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأُدْخِلْنِي
بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ

سوله یمان پیغه مبه رسه لامی خوی لیبتت به خنده وه پیکه نی به قسه ی
 میروله که و ووتی ئه ی خاوه نه که م دهر فتم بده ری که سوپاسی ئه و به هره یه ت
 بکه م که به من و دایک و باوکمت به خشیوه و ئه و کرده وه چاکانه ش بکه م که تۆ
 پیی پازیت و به به زه یی خۆت له ناو به نده چاکسازه کاند دامنہی.

له سورہتی (المؤمنون) دا ئه فه رموویت:

إِنَّهُ كَانَ قَرِيبٌ مِّنْ عِبَادِي يُقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ
(۱۰۹) فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِحْرِيًّا حَتَّىٰ أَنْسَوَكُم ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ (۱۱۰)

واته: خوا ئه فه رموویت که رتیک هه بوون له بهنده کانی من ئه یانوت خوی خاوه نی ئیمه باوه رمان هیئاوه لیما نخوشبه و په حمان پیبکه، تو باشترینی به به زه بیه کانی، ئیوه ئه وانتان کرده گالته جاری خوتان و به و هویه وه منتان له یادکرد و ئیوه به ئه وان پیده که نین

له سوره تی (المطفین) دا ئه فه رموویت: إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ (۲۹) وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ (۳۰) وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ (۳۱) وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُّونَ (۳۲) وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ (۳۳) فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ (۳۴) عَلَىٰ الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ (۳۵) هَلْ تُؤِوبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ (۳۶)

واته: ئه وان هه که تاوانبار بوون له دنیا به ئیمانداران پیده که نین و کاتیک به لایندا تینه په رین سوکایه تیان پیته کردن و ئه گه رانه وه بو ناو مال و منالیان به ده مبارزی و کاتیک ئیماندارانیان ئه بینی ئه یانوت به راستی ئه وان هه سهرلیشیواون، خو ئه وان نه کرابوون به پاریزه ری ئه وان، ئه و ئه مرؤ ئیمانداران له سهر ته ختن و سهیری تاوانباران ئه که ن و پییان پیده که نن، ئایا ئاوا بیباوه ره کان پاداشتیان وه رگرت هه .

ئهم ده ئایه ته پیروژه ی که باسی پیکه نینی تیدایه ئه م خالانه له خو ئه گریت:

۱- پیکه نین و گریان دوو غه ریزه ن و خوا وویستی کردوه له مرؤ قدا هه بیته (انه هو اضحك وابکی) هه ردووکیان له یه کاتدا بو خه م و خوشی دروست ئه بن هه رچه نده پیکه نین زورتر له کاتی بوونی کاریگه رییه کانی شادی و ههستی بلنیدیدا دروست ئه بیته که چی جاری و هه یه که خه م ئه گاته ئاستیک هه ر پیکه نین پووئهدات وه که عه ره بیش ئه لیت (شر البلیة ما یضحک) .

گریانیش کاتیک پوو ئه دات هؤکاره کانی خه م و په ژاره و له ناخدا دروست بېت
 نه وکات په ننگ و پووئه گورپیت و چاوه کانیش فرمیسک ئه پیزن، گریانی شادیش
 هه یه نه ویش کاتیکه شادی بگاته ئاسته به رزه کانی. کاریگه ریبه کانی پیکه نین و
 گریان له که سیکه وه بؤکه سیکیتر ئه گورئ و جاری وا هه یه پیچه وانه شه ئه بېته وه
 واته نه وه ی تۆ بؤی ئه گریت خه لک پی پی پیئه که نیت، وه که نه وه ی ئیمانداران
 ئه پارپینه وه و فرمیسک ئه پیزن کاتیک داوای به زه یی و لیخۆشبوونی خوا ئه که ن
 که چی بیباوه پان به و دیمه نه پیده که نن.

۲- نه وانه ی له دنیا باوه پریان هیناوه و لایان به لای گالته و ته شه ری ده مباراندا
 نه دابیته وه نه وا له قیامه تدا زور شاد و دم به خنده نه بن و خواش تۆله یان بؤ
 نه کاته وه به خستنه ناگری نه وانه ی باوه پریانان به سهر لیشیواو نه زانی (فالیوم
 الذین امنوا من الکفار یضحکون هل ثوب الکفار ماکانوا یفعلون).

۳- خوی گوره له یه ک نایه تی نه و ده نایه ته دا نه فه رمووی: باکه م پیبکه نن و
 زور بگرین. نه ویش به ناپاک و دوو پوووه کانی فه رمووه، نازانم چۆن وه رگیر
 نه مه یانی نه کردۆته به لگه؟؟ نایا له بهر نه وه بووه نه یزانیوه نایه تی ئاوا
 هه یه!! یان نه گهر له بهر هه رهۆیه کیت نه یهینابیت! نه وا پیش و پاشی نه و پارچه
 نایه ته باسی که سه ناپاکه کان و سیفه ته کانیان نه کات که گالته به باوه پداره کان
 نه که ن هؤکاری گالته کردنیشیان نه وه یه باوه پداران له که م که م و له زور زور
 نه به خشن، به گیان و به مال دریغی ناکه ن، که چی دوو پوووه کان، سویندی درؤ،
 په یمان شکاندن، له خۆبایی و چروکی له سیفاته بنه رتییه کانیا نه. نایا نه مانه
 هه قیان نییه زور بگرین و که م پیبکه نن چونکه سزای نه و کرده وه خراپانه یان
 چاوه ریپانه؟ نه م نایه ته بریاری خویه و لامی نه مر لکاوه به کرداری پیکه نین و
 گریانه که وه (فلیضحکوا قلیلا و لیکوا کثیرا) که واته نه وان هه رچه نده پیبکه نن و
 گالته بکه ن له دنیا هه ر که مه له چاوه نه و گریانه دریزه ی قیامه تیان که
 دلنه واییکاریشیان نابیت (په نا به خوا) .

بهائی قورئان پاریزراوه

٤- پیکه نینه که ی سوله یمان پیغه مبه ریش سه لامی خوی لیبت بۆ بینینی نیشانه ی خوا بوو که چۆن میروه کانیش وه ک ئیمه ئه ژین و زمانی تایبته به خۆیشیان هه یه و ههروه ها له باسه کانی هه ست و نهستی مرۆف ئه زانن، ههروه ها پیکه نینی ساره خاتونی خیزانی ئیبراهیم پیغه مبه ریش سه لامی خوی لیبت له بهر ئه وه بوو هه والی له ناوبردنی زۆرداران و پرزگار بونی لوت پیغه مبه رو باوه پدارانی بیست به و هه واله شاد بووله و شادییه شدا هه وال و مژده ی بارداری به ئیسحاق وه بیست.

٥- روخۆشی و دهمبه خنده ییش له ئیسلامدا به چاکه دائه نریت و موسولمان له سه ری پاداشتی بۆ دائه نریت، له نیوان محرهمه کان و هاوپیاندا ده رگای خۆشه ویستی ئه کاته وه که پروانامه ی گه یشتنه به ئیمان و کللی چوونه به هه شته، پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) ئه فه رموویت: **لن تدخلوا الجنة حتى تؤمنوا و لن تؤمنوا حتى تحابوا الا أدلکم علی شیء اذا فعلتموه تحاببتم، قالوا: ما هو یا رسول الله؟ قال: أفشوا السلام بینکم.**

واته: هه رگیز ناچنه به هه شته تا باوه پنه هیئن، باوه پیش ناهینن تا یه کترتان خۆشنه ویته ئایا شتیکتان پبیلیم ئه گه ر کردتان یه کترتان خۆشنه ویته؟ ووتیان: ئه ی پیغه مبه ری خوا ئه و شته چییه؟ فه رموی: زۆر سلوو له یه کتر بکه ن.

عَنْ أَبِي ذَرٍّ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ: «يَا أَبَا ذَرٍّ لَا تَحْقِرَنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا وَلَوْ أَنْ تَلْقَى أَخَاكَ بِوَجْهِ مُنْبَسِطٍ، وَلَوْ أَنْ تُفْرِعَ مِنْ ذُلُوكَ فِي إِتَاءِ الْمُسْتَسْقَى، وَإِذَا طَبَخْتَ قِدْرًا فَأَكْثِرْ مَرَقَتَهَا وَاعْرِفْ لِجِيرَانِكَ مِنْهَا». رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

واته: پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) به ئه بوزه ری فه رموو: ئه ی ئه بوزه ر هیه چ کاریکی چاک به که م مه زانه با ئه و چاکه یه ش روخۆشیت بیته کاتیک ئه گه یته به براده رکه ت یان به به تالکردنه وه ی دۆلچه ئاوه که ت له ده فری ئاوخازدا، ئه گه ر خواردنت لیئا شله که ی زیاده که و له و خواردنه بۆ دراوسیکانیش بنیره.

بهائی قورئان پاریزراوه

ئەمانە و پیشە وایەتی پیغەمبەریشمان (صلی الله علیه واله وسلم) له ره‌وشت جوانی و پوخووشی و نەرمونیانی بۆمان دەرئەخات که سلاوو خووشە و بیستی و خەندە و دلآویی له سیمای باوەرداره و له ئیسلامیشدا وەک باسمانکرد دەقەکان بەیەکەو بەسەکان تەواو ئەکەن و پراقی یەکتەر ئەکەن ! ماوەتەو بەلێن یەکیک له سیفەتەکانی قیامەت (**عبوسا قمطیرا**) یە وەک لەم ئایەتە سوره‌تی (الانسان) دا هاتو (**يُوفُونَ بِالْأَدْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا (۷) وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا (۸) إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا (۹) إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبَّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا (۱۰) فَوَقَّاهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا (۱۱) وَجَزَّاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا (۱۲)**)

واتە: ئەوان بە جێهێنەری نەزرەکان و ترسیان له پۆژیک هەیه مەترسی و خراپەیی لێئەباری، لەبەر خووشە و بیستی خوایە نانبدەن بەهەژاران و هەتیوان و دیلەکان، ئەلێن تەنھا بۆخوا ئیئە ئیو تیرئەکەین و سوپاس و پاداشتمتان له ئیو ناویت، ئیئە ترسمان له خوای خۆمان هەیه له پۆژیکی گرژی توند له گرژی مۆنیدا، خوا له خراپەیی ئەو پۆژە ئەوانی پاراست و شادی و گەشی بەبالا بێن.

خوینەری هۆشیار سەیرکە چۆن وەرگێر لێی تیکەل بوو، لێرەدا (**عبوسا قمطیرا**) یەکیکە له سیفەت و پووێکانی پۆژی زیندوبونەو و تەنھا لەپۆی خراپەکاراندا توند و گرزە و له هەموو لایەکەو بەلایان بۆ ئەباری بەلام ئەوانەیی له دنیا سفرەو خوانداربوون بۆ هەژاران و بیسەرپەرشتان و دیلەکان ئەوانە قیامەت له پویاندا گەشە و چاکەکاران تیایدا پوگەش و شادمانن.

ئیتەر ئەم سیفەتە پۆژی دوايي له‌کۆی و ئەم باسە له‌کۆی؟ مەگەر له‌ویدا بەیەک بگەنەو له‌و پۆژەدا کەئەو سیفەتەکە یەتی هەیه دلخووشە و پینئەکەنیئ و چاکەکانی بۆتە قەلغان بۆی و هەیشە واو یلاو پۆپۆیەتی چونکە چاکە یەکی نەکردوێ دادی بدات و پزگاری بکات.

که واته: ئیسته روونبویه وه پیکه نین و گریان دودانراوی خواین وهۆکاری پوودانیان جوراوجۆرن، ئیسلام باس له دانه رو پاستی بوون و سروشتی ئه و دوو غه ریزه یه ئه کات له مرۆفدا.

وهك بینیمان نهك هه ر باسی دژه وانه یی له ئارادا نییه به لکو هه ردووکیان پیوستن بۆ ژبانی مرۆف و بونیان هیچ دهستی مرۆفی تیدا نییه و نیشانه ن بۆ جوانی دروستکراوه کانی خوا (پاک و بیگهردی بۆ ئه و خویه ی هه موو شتیکی خه لقکرد و پاشان رینمایکرد).

مرۆف ریزی لیگیراوه، مرۆف لاوازه - سته مکاره - نه فامه

۴- وه رگێر لێرده نا یه تی (ولقد کرمننا بنی ادم) و (ولقد خلقنا الانسان فی احسن تقویم) له لایه ک دانه ئی و له به رانه ریدانایه تی (وجعلناهم قرده وخنازیر...) و (وخلق الانسان ضعیفا) و چه ند ووشه یه کی وهك (ظلوما، جهولا، کفورا) ئه هیئی که ئاماژه ن بۆ چه ند ئایه تیکتر.

له م باسه شدا هه روهك ئه وان ی پیشوو به که مێک پامان له ئایه ته پیرۆزه کان ده رئه که ویت که ئه بن به به لگه له سه ر وه رگێر نهك ئه وه ی به لگه بن بۆی "ئه وه ی دیاره ئه وه یه خویه کی به خشنده ی خاوه ن ریز و به ده سه لات مرۆفکی خه لقکردوه ورپیزی لێناوه، جوانترین شیوه ی بۆداناوه، له گه ل ئه وه ی ئه م مرۆفه له چاو بوونه وه رو زۆربه ی دروستکراوه کانیتردا لاوازه ! که چی خوا به شیوه یه ک ژیری و توانای زانستی پێداوه هه موو بونه وه ری بۆ ده سه ته مۆکردوه و خسته یه تییه ئیختیاری، له گه ل ئه مانه دا هه ندیک له و مرۆفانه له جیاتی سوپاس و پیزانین و ملکه چی بۆ خاوه ن به هه ره کان له رینماکان لئه ده ن و سته مکارو گێره شیوین ئه بن!، رپگرو به ربه ست ئه بن له چاکه کردندا ! ئه مانه له و رپیزو به هه رانه دانه مالرین، ئایا هه قیان نییه؟؟ یان له مێژوودا هه یانبوه له وانه ش خراپتر بوون بۆیه مافی مرۆف بونیشیان لێ سه نراوه ته وه و خوا کردونی مه یمون و به راز.

کواته: خوا پړیزی له مروؤفناوه و بهرزیکردو ته وه به سهر هه موو دروستکراوه کانیتريدا و ئه م پړیزه هر بهرده و امه تا ئه وکاته ی ئه م مروؤفه بیئه مه کی و شهره نگیزی دهست پیئه کات و به خالقی بیمنهت ئه بیټ و ئیعلانی شهر ئه کات له گه لی، (په نا به خوا) ئیتر له و پړیزو به هرانه دائه مالپړی، مه گهر هر خوا خوئی بزانیټ له دواى مؤله تی دیاریکراویشی له قیامت چی به سهر ئه وانه ئه هیئی.

تۆله سه ندن له سه رتان نوسراوه، لیبورد بن

ه — له ژیر سهر باسه کانی (تۆله سه ندنه و ه تان له سه رنوسراوه) و (تۆله سه ندنه وه و لیبورد بن) دا و هرگیږ دیسان دیت و ئایه ته کان پارچه ئه کات نیوه ی لیرو نیوه که یتری له ولا ئه نوسی و به ویشه وه ناوه ستیټ به لگو رسته یه کی عه ره بی له دوو پاچه ئایهت دروست ئه کات و ئه یه ویت له خوینه ری بکاته ئایهت ! نازانی ئاوازی ئایه ته کان موجیزه ن و هرگورا خوینه ری قورئان ههستی پیئه کات، ئایا کام خوینه ری قورئان هه یه نه زانی ئه مه ئایهت نییه (کتب **علیکم القصاص كما کتب علی الذین من قبلکم**) ئه مه ئه گهر (القصاص) ه که بکهین به (الصیام) ئه و له ئایه تی ۱۸۳ ی سوره تی (البقره) یه و ئه گهر (کتب **علیکم القصاص**) بیت ئه و ئه م ئایه ته ی خواره وه یه که هر له سوره تی (البقره) دایه ئایه تی (۱۷۸) و دیاره و هرگیږ مه به سستی ئه مه یانه به لام له بهر چه واشه کاری و زورکردنی به لگه کانی ئه وه ی دروستکردوه، هه روه ها ئه و ووشانه ی له ئایه ته کاندایه و له لامه کانی خوئی تی دایه و خوینه ر سه رسام ئه کات لایداوه چونکه ئه زانیټ ئه گهر وه ک خوئی ئایه ته کانی بهیټایه و پاقه ی بکردایه ئه و خزمه تی به قورئان ئه کرد و پاریزراوی قورئانی ئه سه لمان، به لام به و شیوه یه ی کردوه که باسما نکرده ئه مه ش ناپاکیه کی پرونه و که سی به و شیوه ناکریټ به ئه ندازه ی گهر دیله یه ک متمانیه ی

بهائی قورئان پاریزراوه

پېښکړیت، چونکه دهرکوت هه له کان و هه ولى به هه له بردنه کانی مه به سستی له پشته وه یه نه ک نه زانین.

با بچینه سهر باسی قورئان و باسه کانی تۆله سهندنه وه و لیبور دن و دهرخستنی چه کیمی خوی ته عالا له نار دنی ئه و فه رمانانه دا:

له قورئاندا باسی تۆله کردنه وه (القصاص) له م دووئایه ته ی سوره تی (البقره) دا هاتوه و ئه فه رموویت: **(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلَى الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنثَى بِالْأُنثَى فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبِعْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنْ اعْتَدَى بِعَدْوِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۱۷۸) وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (۱۷۹)**

واته: ئه ی بپروامه ندان تۆله سهندنه وه تان له کوشتندا له سهر نوسراوه ئازاد به ئازاد و کویله به کویله و ژن به ژن بۆ ههرکه سیك له خوینی براكه ی خوشبوو ئه وا به چاکه هه لس و كهوت بکړیت و هه قی خوینه کهش به باشی بدریت ئه مه یان بارسوکی و به زه یی په روه ردگار تانه، ههرکه س دواى ئه مه ده سندرئیکرد ئه وا سزای به ئازاری بۆ هه یه * بۆ ئیوه له تۆله سهندنه وه دا ژیان هه یه ئه ی خاوه ن ژیرییه کان به لکو ئیوه ته قواى خواتان هه بیته.

الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ (۱۹۴) البقره

واته: مانگی شه په س به ران بهر به مانگی شه په س، شکاندنی هه ر پیزیکیش تۆله ی هه یه. سا ههرکه سی ده سندرئیکردنه سهر ئیوه ئیوه ش هه ر به ئه ندازه ی ئه وه ده سندرئیکردنه بکه نه وه و له خوا بترسن خوا له گه ل خو پاریزه راندا یه.

وَكُنْتُمْ عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ (۴۵) (المائدة)

واته: له ته وراتدا بۆ ئه وان پيرامانداوه كه گياننك به گياننك، چاو به چاوو لوتيش به لوت، گوی به گوی و دانیش به دان، برینه کانیش تۆله یان ههیه، کى به خودى خوى دهست له تۆله كهى هه لگريت ئه بيته كه فاره تى تاوانى، هه ركه سى به فه رمانى دابه زيوى خوا حوكم نه كات ئه وانه له پيړى سته مكارانن.

كه واته:

۱- ئاينى پيرۆزى ئيسلام ئاينىكى واقيعيه وه گه ل سروشتى مرؤفه كاندا گونجاوه ئه وه هه ستهى له دلى كه س ودۆستى كوژراوه كه دا دروست ئه بيته فه رامۆشى ناكات و له هه مان كاتيشدا دهستى لييه رنادات بته قيته وه و ته پ و ووشك پيكه وه بسوتيني، به لكو له و نيوه نده دا رايده گريت.

۲- ئه و سنورهى كه ئيسلام بۆ كوشت و بر دايئاوه نه فسه كان تيايدا يه كسانن و خوينى كه س له كه س زياتر نيه بكوژ به كوژراوه كه ئه كوژرته وه و زياده پويشى تيدا ناكريت.

۳- ئه گه ر خاوه نى كوژراوه كه به خوينبایى پارزيوون ئه وا ئه بيته به جوانى و چاكى خوينبایيه كه يان پيشكه ش بكریت و هه لس و كه وت ئاسايى بكریته وه. ئيتىر دواى ئه وه هه ركه س ده سترپيژى كرد ئه وا سزای سه ختى بۆ هه يه چونكه په يمانى شكاندوه و خيانه تيكردوه و دواى ئارامى پشيووى دروستكردوه .

۴- هه لبژاردن له نيوان خوينبایى وه رگرتن و كوشتنه وهى بكوژه كه له ده ستهى كه س و دۆستى كوژراوه كه دايه و كه س بوى نيه شتتیک به سه رياندا فه رز بكات كه ئه وان نه يانه ويته.

۵- ئه م تۆله سه نده وه بۆ به رده وامى ژيانه، ژيانى پىر له ئاشتى و دلّسافى و دادوه رى، ژياننك تيايدا ته نها تاوانبار به تاوانه كهى گيرۆده بيته نه ك ژياننك هه ركه سيك بيه ويت ناگرى ناژاوه هه لگيرسنى و گه ل وميله تيك گيرۆده بكات كه چى خويشى وه ك باسكى بانان بوى ده رچى! ئه بيته كه سانى ناپاك به تارمايى مه رگ

بترسینرین پیش ئه وهی بیان ویت فرمانی مهرگی کهس دهرکهن، بهائی ژیان بۆ چاکخوزان و بهرهداران ئاوا فراهه م ئه هینریت. کۆمه لگایه ک ئیسلام بینای بکات ژیانی دانیشتوانه کهی ئه پاریزیت، ناشتی و پیکه وه ژیانیان دهسته بهر ئه کات.

ئه مانه دهرباره ی کوشتنی عه مدی به لام ناکۆکیه کانیتر که له نیوان ئه ندامانی کۆمه لگادا پوو ئه دات به هۆی به ریه ککه وته ی سروشتیه وه ئه وا باشترین هه لوئستی ئیسلامی لیپوردنه و چاکه کردنه به رانبهر هه له کار (وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ) (۱۳۴) هه رچه نده به ئه ندازه ی خۆی ئه توانیت هه ق بکاته وه (فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَانقُوا اللَّهَ). ئه ویش له ریگه ی دادگاوه نه ک هه روا بیسه روبه ری.

له و کاتانه دا ههروه ک له ئایه ته پیروژه کاندایاره خوا داوی ته قوا ئه کات ئه ویش ههستی چاودیاری خوا له و که سانه دا دروست ئه کات که هه قه که یان به دهسته ده بیته له خوا بترسن، زیاده پۆیی نه کهن، بیتاوان به دووربگرن، داوی چه سپانی تاوانه که به سه ر تاوانباردا و نه مانی گومان هه قه که یان به ته نها له تاوانبار وه رگرنه وه، به مشیوه یه کهس به ئاگری تاوانی کهس ناسوتی و پیکه وه ژیان و هه ماهه نگی خیل و کۆمه له کانیش نابیته کینه و ناکۆکی درپژخایه ن.

که واته، ئه وهی وه رگیر پارچه پارچه یکردبوو ئه مه وینه راسته قینه که بیوو ئه وهش که تیکه لیکردبو ئاوا ئه خرینه وه شوینی خویان.

ئه وهی ماوه (تۆله ی خوایه) واته: ئه وه قانه ی خوا که ئه که ویته گه ردنی نکولیکاران. وه رگیر هاتوه دوان له و ئایه تانه یشی به م باسه تیکه لکردوه ئه وانیش ئایه تی هه شتی سوره تی (الزلزله) یه له گه ل ئایه تی ۴۸ ی سوره تی (النساء):

يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ (۶) فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ (۷)
وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ (۸)

واته: له و پوژده دا خه لکی په رته وازه دینه در بؤ نه وهی کاره کانیا نیشانبدن، هرکه سیك به نه ندازهی گهر ديله يه ك چا كه بكات نه بیبینه ته وه و هرکه سیش به نه ندازهی گهر ديله يه ك خراپه بكات ده بیبینه ته وه.

كاكي وهرگير !! نه و پوژده كام پوژده يه، سهيركه چو ن نه بیت باسه كه نه بچرینیت، نه و پوژده له نایه ته كانی پیشوی سوره ته كه دا باسکراوه كه نه مانه يه و نه فه رمویت: كاتیک زمین له رزه كهی خوی کرد، زهوی هه موو باره كهی خوی هه لپشت، و مروفیش ووتی نه وه زهوی چیه تی، نه و پوژده هه والی خوی په خش نه كات، كه خوا فه رمانی پیکردوه.

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا (۱) وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا (۲) وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا (۳) يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا (۴) بَانَ رَبُّكَ أَوْحَىٰ لَهَا (۵)

نه وه نه و پوژده يه كه توماری كرده وه و گفتاره كان هیچی لیون نه بووه و هه مووی نه بیبینه ته وه، تاوانباران سه رسام نه بن و هاوار نه كهن (ووضع الكتاب فترى المجرمين مشفقين مما فيه ويقولون يا ويلتنا مال هذا الكتاب لا يغادر صغيرة ولا كبيرة إلا أحصاها ووجدوا ما عملوا حاضرا ولا يظلم ربك أحداً (۴۹)) (الكهف) په راوه كه دانه نریت و تاوانباران له وهی تیانوسراوه ترسیان لیته نیشی و نه لئین: وای بؤ نیمه نه م په پاره چیه بچوك و گه وره ی نوسیوه و نه وهی له دونیا كرده بیان ناماده يه و خواش سته م له كه س ناكات.

به لام خوی گه وره له فه زل و به زه یی خوی هه میشه هیوا به به نده كانی نه دات به م نایه ته یتر كه وهرگير له كوتایی نه م به شهیدا نوسیویه تی و تیکه لی به و باسانه یتر كرده وه:

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا (۴۸) واته: خوا نابوریت كه هاوبه شی بؤ دابنریت و ده بوریت له وهی له مه كه متره بؤ نه وهی كه بیه ویت، هرکه سیك هاوبه ش بؤ خوا دابنی نه وه تاوانیكي گه وره ی چنیوه.

بهائی قورئان پاریزراوه

ئەم ئایەتەش سۆزۆ بەزەیی خوا دەرئەخات بۆ ئەو بەندانەیی که تاوانیان زۆره
بەمرجیک پلەیی خوا یە تیان بە که سیتەر نەدابیت جگە له (الله).

ئەم ئایەتە پیرۆزه بەدوای ئایەتیکیترا هاتوه که خوا له و ئایەتەدا داوای له
ئەهلی کتیب کردوه باوهر پەم قورئانە بهینن پیش ئەوهی خوا لییان تورپه بیت و
له بەزەیی خۆی بەرییان بکات یان پیش ئەوهی وهک ئەوانەیان لیبکات که
پاوه ماسییان له شه مەدا کرد دوای ئەوهی خوا له وانی قەدەغە کردبوو، وهک
ئەفەر موویت: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آتُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بَمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ
نَطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَى أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ
مَفْعُولًا (٤٧) إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ
بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا (٤٨).** (النساء)

که واتە: ئەوانەیی باوهر بە قورئان ناکەن که لای خواوه دابەزیوه ئەوانە "خوا
لییان تورپه یه و با چاوه ری سزا بکەن و بزانی ئەگەر له و کاره پەشیمان نەبنه وه و
بیگومان له قیامەتیشدا خوا لییان خۆشنا بیت، بەلام ئەوانەیی پلەیی خوا یە تی
(ئەمر و نهی) تەنها به (الله) ئەدەن و ئەویش له پیگەیی قورئانە وه پیمان ئەگات
ئەوا هەرچیتریان هەبیت له که موکورتی نیوان خۆیان و خوا ئەوا ئەگەر خوا
بیه ویت لییان خۆش ئەبیت.

ئەم دوو ئایەتە ئامازەیی ئەوهیشی تیدایه ئەوانەیی باوهر بە قورئان ناکەن که
خوا دایه زاندوه، هاوبهشی بۆ دائەنن، هیچ بە لگەیان پینییە چونکه
ئەفەر موویت (**فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا**) ئیفتیرا: بوختان و قسهی بیبنه مایه و
ووشەیی (قد) یش که چوو ته سەر کرداری رابردوو واتای بیگومانی ئەگە یه نیت،
ئەوانه بیگومان بوختانچی و خاوهن تاوانی گەورەن بۆیه خوا له بەزەیی خۆی
دووریان ئەخاتوه و فەرمانی خواش گەپانە وهی بۆ نییه.

که واته: تا فرسه تی ژیان له بهرده ستایه و تا ده رگای په شیمانی و گه رانه وه نه به ستراوه با ئه وانیه به رانبه ر به قورئان هه له یان کردوه په شیمان ببنه وه و بگه پینه وه ئه گین ئاره زوی خو یانه و دوا ی ئه وه که س به هانایان نایه ت. ئه مانه و چه نده ها یاسای تری قورئانی ده ربارهی لیبوردن و تۆله هه ن و هه ریه که یان هه لومه رجی تایبه تی خو یی هه یه و کاتیک کۆباسیکیان لیدروست ئه که هیت ئه زانیت تۆکه می ده که کان ته نها له خوی حه کیم و زانا و به توانا ئه وه شپته وه و تینه گه هیت ئه م قورئانه پاریزراوه و خوا خاوه نییه تی.

بی حساب رۆزی ئهدات، وهک یهک رزق به هه موان ئهدات

۶- له ژیر باسی (به بی حساب رزق ده دات) و (وهک یهک رزق به هه موان ده دات) بۆ ئه م بابه ته یشی هه ر چه ند پارچه یهک له ئایه تی هیناوه و تیکه لی و گاله گالیکی دروست کردوه. له ژیر باسی یه که مدا ته نهائو پارچانه ی که هیلمان به ژیردا هیناوه دایناوه:

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكْرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنَّى لَكِ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ (۳۷) ال عمران

وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَادِّي رِزْقِهِمْ عَلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِعِمَّةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ (۷۱) النحل
وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ (۷) الرعد

بۆ باسی به رانبه ریشی که به حیسابی خوی دژه وانیه باسی یه که مه ئه م چه ند پارچیتر که هیلمان به ژیردا هاتوه دانه نیت:

قُلْ أَنِتُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَنْدَادًا ذَلِكَ رَبُّ
 الْعَالَمِينَ (۹) وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ
 أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلسَّائِلِينَ (۱۰) (فصلت)
 أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ (۳۸) وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ (۳۹) وَأَنَّ سَعْيَهُ
 سَوْفَ يُرَىٰ (۴۰) ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْآوْفَىٰ (۴۱). (النجم)

وهلام: راقه و ته فسیری نایه ته کانی به شی به که م به مشیویه:

نایه تی به که میان باسی مه ری می کچی عمران به سه لامی خوی لی بی ت که خوی
 گوره ده ربار هی نه فه رموویت: خوا وه ری گرت به شیویه کی چاک و په روه رده یه کی
 چاکی کرد سه په رشتی کردنی خسته نه ستوی زه که ریا هه رکات زه که ریا نه چوویه
 په رستگا که یه وه نه بیینی پوزی لایه ووتی نه ی مه ری م نه مه ت له کو بیوو نه ویش
 ووتی: نه وه لای خوی به، خوا بو هه رکه س بیه ویت به بی حیساب پوزی نه داتی.

نایه تی دو هه میان باس له جیا وازی نه ندازه ی پوزی خوا بو به نده کانی نه کات و
 نه فه رموویت: خوا فه زلی هه ندیکتانی داوه به سه ر هه ندیکتیرتاند له پوزیدا و
 نه وان هه که زیاده یان پی دراوه زیاده که ی په خش نا که ن به سه ر داروده سه ته که یاندا
 له وه دا وه که یه کن نایا به به هه رکه کانی خوا نکولی نه که ن.

نایه تی سییه میس باسی بریاریکی خوا نه کات که نه وان هه سوپاسگوزارن بو
 به هه رکه کانی خوا نه و بو یان زیاد نه کات و نه وان هه که بیئه مه کن هه ره شه ی سزای
 توندیان بو هه یه .

نه م نایه ته پیروزانه هه موویان مو حکه من، ئیراده ی خوی گه وره ش له پوزی
 به خشیندا به پیی نایه ته کان به م شیویه یه:

۱- که سانیکی خواناسی پاک و دلپر له خیر نه وان هه شایسته ن و له هه موو که س
 زیاتر به هه ری خویان پی دراوه وه که پیغه مبه ران “نه وان هه پوزی زانست و ژیری و پیز
 وتوانای تیگه یشتن و به ریوه بردن... له هه موو جو ره پوزییه کیان پی دراوه، خوا

بهائی قورئان پاریزراوه

خوا نانسن ئه وه حالیان جیاوازه و خوا به جوړیکتر مامه له یان له گه لږ ته کات وهک
له م ئایه تانه ی سوره تی (الزخرف) دا دیاره:

وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِيُوتِيَهُمْ سُقْفًا مِنْ فضةٍ
وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ (۳۳) وَلِيُوتِيَهُمْ أَبْوَابًا وَسُررًا عَلَيْهَا يَتَكَبَّرُونَ (۳۴) وَزُخْرَفًا وَإِنْ
كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ (۳۵)

واته: ئه گهر له بهر ئه وه نه بیټ که خه لک ئه بنه یه ک میلله ت ئه و بؤ ئه وانه ی
به خوی به زه یی بیباوه پڼ سه قفی ماله کانیا نمان ئه کرده زیوئه و پلیکانانه ش که
پییدا سه رنه که ون هه مو درگای ماله کانیشیان له زیو ئه بوئه و ته ختانه ش که
له سه ریان پال ئه دهنه وه، شتی تری هه مه په نگه ش، ئه وانه هه مووی خو شی ژیان ی
دونیان و ژیان ی قیامه تیش لای خوا باشتره بؤ ئه وانه ی ته قوای خویان هه یه .

که واته: خوی به به زه یی بؤ ئه وانه ی باوه ریان به خوا و زیندوبونه وه نییه له
خو شیه کانی دنیا زور به شیان ئه دات و ئه گهر له بهر ئه وه ش نه بوایه که ئه بیټه
فیتنه یه کی گوره بؤ ئیمانداران ئه و حال ی هه موو بیباوه ران به و شیوه ئه بوو که
له ئایه ته کاندایه باسی فهرمووه .

بابیینه سه ر ئه و ئایه تانه ی که وه رگړې له به ران به ری ئه م ئایه تانه دایناوه و
به حیسابی خوی دژه وانه ی ئه مانه یه:

قُلْ أَنْتُمْ لَكُمْ كُفْرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَنْدَادًا ذَلِكَ رَبُّ
الْعَالَمِينَ (۹) وَجَعَلَ فِيهَا رِوَاسِي مِنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ
أَيَّامٍ سَوَاءً لِلنَّاسِ لِيَوْمِ (۱۰) فصلت

أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى (۳۸) وَأَنْ لَيْسَ لِلنَّاسِ إِلَّا مَا سَعَى (۳۹) وَأَنَّ سَعْيَهُ
سَوْفَ يُرَى (۴۰) ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَى (۴۱)

ئایه تی یه که میان: ئه ی موحه مه د بل ی ئایا ئیوه سورن له سه ر ئه وه ی بیباوه پڼ
به وه ی که زه یی له ماوه ی دوو پوژدا دروست کردو هاوبه شیشی بؤ دانه نیڼ ئه و

بهائی فورٹان پاریزراوه

خواهونی جیهانیانه، له ناو زه ویدا کیوه کانی به به رزی دانا و فه ری تیخست و بژیویشی تیدا دانا له چوار پوژی یه کساندا بو ئه وانه ی ئه پرسن.

له نایه تی دوه میشدا که نایه تیکی گشتیه و باسی هه موو جوړه هه و لیک نه کات که مروژ پیی هه لئه سی و ئه فه رمویت: تاوانی که سیك مه خه نه سه ر که سیکیتر و مروژ هیچی له سه ر نییه ئه وه نه بیته که کردوویه تی و کو ششه که یشی له دوایدا هه لئه سه نگیتریت و ته واوترین پاداشتی ئه دریتته وه.

که واته: ئه مه داوای خویه بو دادگای ئیسلامی که هه رکه س به ران به ر کرده وه کانی خو ی به رپرسه و که سیش له سه ر تاوانی که سیت نابیته پرسیری لیبکریت، و له لای خواش هه ر به و شیوه یه یه هه رکه س کاری خو ی بو هه ژمار ئه کریت و پاداشت و سزای ته واوی له سه ر وه رئه گریته.

خوینه ری به ریز: ئایا له م نایه تانه و ئه وانه ی پیشوودا چ دژه وانیه که به دی ئه کریت؟! بیگومان هیچ، به لام ئه وه ی وه رگیپر لیی حالی نه بووه ئه وه یه که وشه ی (سَوَاءٌ لِلْسَّائِلِينَ) ی هیئاوه و پاڅه ی کردوه و ئه لیت: خواوه ند بژیو و قوتی هه موانی وه که یه بو پرسیارکه ران ته قدیرو پیوانه کردوه.

ئه م پاڅه یه هه له یه ده بو که خو ی نازانیت له ته فسیری زانایه که وه نقلی بکردایه و به هه رسیجوړه خویندنه وه که ی وشه ی (سواء) به (نه صب و به جه ر و به ره فع) ئه و واتایان تیدا نییه! به لکو یان ئه بیته سیفته تی چوار پوژه که که چوار پوژی یه کسان بوون یان حاله له بژیوی و پیوانه که که له دابه شبونیان له ناو زه ویدا یه کسانه یان مه صدره و به شی گوزاره یه بو نیهادیکی نادیار.

ئه م وورده کاری دروستکردنی زهوی و بژیوییه بو ئه و که سانه یه له ماوه ی دروستکردنی زهوی و ئه وه ی له زه ویدا هه یه پرسیار ئه که ن، ئه م نایه تانه ئاماژن بو چه نده ها راستی زانستی که پرسیارکه ران پیویسته به دوایدا بگه رین، له وانه ته مه نی زهوی و ماوه ی دروستبونی یان دابه ش بوونی جوړی قووت به ناو زه ویدا و یه کسانبونی.

له وانه یه وهك ئه وه بیټ كه له ناو مرؤفه كاندا هه یه جوړه كانیان جیاوازه و بونی ئه و جیاوازییه ش هه ماهه نگی و پیکه وه ژیانینی سازکردووه، هه روه ها پوژی ش له ناو زه ویدا دابه شکراوه به جیاوازی جوړو پیویستی بر، پارچه یه كه زهوی كشت و كالییه، پارچه یه كه كتر كانزا داره و هه یه نهوت و هه یه دارستانی چر و... به م شیوه یه ئه م پیوانه و دابه شکردنه بو ئه وه یه ئالوگوری بازرگانی و پیویستی میلیله تان به یه كتر هه ر به رده وام بیټ و بو هه ركه س و میلیله تیکیش به دواى ئه و پوژی و به هرانه دا بگه ری بیگومان نا ئومید نابیټ و دهستی ئه كه ویت.

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ - وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ

۷- دو باسی جیاوازی بی سهریاس هیناوه یه كه میان ده رباره ی كه سیټی پیغه مبه ره و دوه میان ده رباره ی هه ددی زیناكاره.

بو یه كه میان ئایه تی ۷ی سوره تی (الضحی) ی هیناوه (وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ) و له به رانبه ریدا ئایه تی (وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ (۴) سوره تی (القلم) ی داناوه.

بو باسی دووه میان ئایه تی ۲ی سوره تی (النور) ی هیناوه (الرَّانِيَةُ وَالرَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيَشْهَدُ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (۲) و له به رانبه ریدا فترموده تی (من ستر مسلما فی الدنيا ستره الله يوم القيامة) ی داناوه و له په راویزیشدا ئه لیټ ئه مه پیچه وانه ی به ئاشکرای جه لد لیدانه.

له وه لامی ئاماژه ی یه كه میدا به ویستی خوا ئه لیټین: ئه م ئایه ته (وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ) له سوره تی (الضحی) دایه كه سهراپای سوره ته كه له وه سفی جه مال و كه مالی پیغه مبه ره وهك شاعیر ئه لی:

وه زوحا وه سفی جه مالی تویه ئه ی خهیره لبه شهر

نیرگزی چاوت ده لیله یه عنی ما زاغ البصر

ئەم ئایەتەش که وەرگێڕ لەو سورەتە هیناویەتی و بەدژەوانەیی ئایەتی (وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ) دایناوێ گەورەترین هەلەیه چونکە راستی و گەورەیی واتای ئایەتی دووهمیان بووێ بنەما بۆ یەکەمیان و هەردوو ئایەتەکانە لازم و مەلزومی یەکن، خوا خۆی ئەزاننیت لەکوێدا و بەکێدا نامەیی خۆی پەوانەیی بەندەکانی ئەکات (وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رَسُولُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمَ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ (۱۲۴)

بهائی موحەمەد پیغەمبەر درودی خوای لەسەر بیئت خاوەنی گەورەترین پەوشت بوو، هەر لەمناڵییەوه تا ئەوکاتەیی دنیای بەجیھێشت، خوای گەورە شایەتی ئەوێ بۆ داوێ بەو ئایەتەو چەند ئایەتیکیتر لە سورەتی ئالی عیمران و سورەتی ئەحزاب و نەیاران و موشریکەکانی مەککەش هەمان شایەتیان بۆ داوێ بەوێ نازناوی راستگۆی ئەمانەتپارێزیان پێداوێ پێش ئەوێ بیئت بە پیغەمبەر، دواي بوو بە پیغەمبەریش هەرشایەتی گەورەییان بۆ ئەدا هەرچەندە نەیارو دوژمنیشی بوون، بۆ نمونە لەکاتی میوانداریان لای هیرقل پاشای رۆم بەناچاری نەک بەدرۆ بخزینەوه شایەتی خانەدانی و پەوشت بەرزیا بۆیدا ئەمەش ئەو بەشەیی رۆداوێکە یە که پەيوەندی بەباسەکی ئیمەوه هەیه: **عن ابن شهاب، عن عبید اللہ بن عبد اللہ: أن عبد اللہ بن عباس رضي الله عنهما أخبره قال أخبرني أبو سفيان: أن هرقل قال له: سألتك ماذا يأمرکم. فزعمت أنه أمرکم بالصلاة والصدق والعفاف والوفاء بالعهد وأداء الأمانة. قال: وهذه صفة نبي.**

واتە: لە ئیبن شەهابەوه لە عوبەیدوللای کورپی عەبدوللاوێ که عەبدوللای کورپی عەبباس خوا لەخۆی و باوکی رازی بیئت هەوالی پێداوێ و ووتویەتی: ئەبو سوفیان هەوالی پێدام: که هیرقل پێی ووتوێ: پرسیارم لیکردی موحەمەد فەرمانی چیتان پێئەکات و تۆش ووتت بەنوێژ و بە راستگۆیی و پاکیزەیی و وەفاکردن بە پەیمانەکان و ئەمانەتپارێزی. هیرقل ووتی: دەی ئەمەیه سیفەتی پیغەمبەران.

بهائی قورئان پاریزراوه

که سیک خواو و دوست و دوژمنه کانی بهو شیوهیه پیناسه‌ی بکه‌ن شایسته‌ی
 نه‌وه‌بووه که هه‌لگری نه‌مانه‌ته‌گه‌وره‌که‌بیت نه‌ویش گواسته‌وه‌ی په‌یامی‌خوایه
 بو‌خه‌لکی‌خوا، بویه‌خوا نه‌فه‌رموویت: خوا‌خوی‌زاناترینه‌به‌وه‌ی په‌یامه‌که‌ی
 له‌کویدا‌دائه‌نیت.

پیغه‌مبهری‌خوا‌پیش‌پیغه‌مبهرایه‌تی‌به‌ماوه‌یه‌ک، له‌بیرکردنه‌وه‌و‌گه‌راند‌بوو
 به‌دوای‌وونبویه‌کید‌و‌پیش‌سی‌سالی‌له‌بوون‌به‌پیغه‌مبهری‌بو‌نه‌ومه‌به‌سته
 خه‌لوه‌تی‌نه‌گرت‌له‌نه‌شکه‌وتی‌حه‌پرا، نه‌وه‌و‌دالبوون‌و‌گه‌رانه‌ی‌به‌دوای‌ریگه‌ی
 راستی‌ژیاندا‌و‌هاتنی‌وه‌حی‌خوا‌ی‌و‌دوژینه‌وه‌ی‌ریگه‌راسته‌که‌ته‌فسیری‌نایه‌تی
(وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ) یه، وه‌ک‌نه‌م‌نایه‌ته‌ی‌تریشه‌که‌نه‌فه‌رموویت: وَكَذٰلِكَ
اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ اَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِی مَا الْكِتَابُ وَلَا الْاِيْمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُوْرًا
نَهْدِیْ بِهٖ مِّنْ نَّشَآءٍ مِّنْ عِبَادِنَا وَاِنَّكَ لَتَهْدِیْ اِلٰی صِرَاطٍ مُّسْتَقِیْمٍ) الشوری: ۵۲

واته: به‌مشیه‌یه‌ژینه‌ریکمان‌وه‌حی‌کرد‌بو‌تو‌به‌فه‌رمانی‌خومان‌تو‌قورئان
 و‌ئیمان‌نه‌نه‌زانی‌به‌لام‌ئیمه‌قورئانمان‌کردو‌ته‌پووناکیه‌که‌ریگه‌ی‌نه‌و‌به‌ندانه‌ی
 پیروناک‌نه‌که‌ینه‌وه‌که‌نه‌مانه‌وویت‌و‌به‌راستی‌تو‌بیگومان‌خه‌لکی‌بو‌راسته‌پری
 بانگ‌نه‌که‌یت.

که‌واته: موحه‌مه‌دیکی‌په‌وشت‌به‌رزی‌دلسوز‌و‌خه‌مخوری‌خه‌لک‌ویلبوو‌به‌دوای
 هیدایه‌تدا، وه‌لامدانه‌وه‌ی‌خوا‌بو‌ی‌و‌کردنی‌به‌سه‌رمه‌شقی‌هه‌موو‌جیهان‌و‌ناردنی
 قورئان‌بو‌ی‌وه‌ک‌ریگه‌ی‌ژیان، نه‌مانه‌هه‌مووی‌له‌لایه‌ک‌توکه‌می‌و‌حه‌کیمی
 نایه‌ته‌کانی‌خوامان‌فی‌ر‌نه‌کات‌له‌لایه‌کیتر‌نه‌گۆری‌فه‌رمان‌و‌سوننه‌تی‌خوا
 له‌که‌وند‌ده‌رئه‌خات، بیگومان‌نایه‌ته‌کانی‌قورئان‌له‌ژیاندا‌قسه‌ی‌خویان‌نه‌که‌ن،
 ژیان‌له‌گه‌ل‌نایه‌ته‌کانی‌سوره‌تی‌**(الضحی)**‌دا‌هه‌موو‌نه‌وانه‌مان‌فی‌ر‌نه‌کات.

باسی‌دووه‌می‌دانانی‌نایه‌تی‌دووه‌می‌سوره‌تی‌(النور)‌و‌له‌به‌رانبه‌ریدا
 فه‌رمووده‌ی‌**(من‌ستر‌مسلم‌...)**‌و‌ئیدعا‌کردنی‌نه‌وه‌ی‌گوايه‌دژه‌وانه‌ی‌یه‌کن.

بهائی قورئان پاریزراوه

له وه لامدا ئه لئین: ئاینی ئیسلام هاتوه بۆ پاراستنی نهفس و سامان و ناموس و دین و عهقل و بۆ ئه م مه بهستهش کۆمه لئیک ریوشوینی دیاریکردوه و ئایه ته که ی سوره تی نور یه کیکه له ریگاکانی پاراستنی نهفس و فهرموده کهش بۆ پاراستنی ناموسه .

زیناکردن، په یوه ندی ناشه رعی نیرومی له م سه مه دا به ره مه که ی که نه خۆشی ئایدزه به ناشکرا دیاره و دروینه ی ژیان ی خه لک ئه کات له لایه ک به له کارخستنی ئه وه ی توشی ئه بییت ، له لایه ک به وه ی که نه خۆشییه که بۆته مۆته که یه ک بۆ ئه وانیه ی له گواستنه وه ی ئه ترسن له ریگه یه ک له ریگه کانی گواستنه وه ی و متمانه یشی له نیوان ئه ندامانی کۆمه لدا که مکردۆته وه ، ئه وه موو هه ول و سامانه بیشمارهش با بوهستی که له پیناوی توشبوان و گه پان به دوای ده رماندا خه رج ئه کریت، ساله هایه لایه نه په یوه ندیداره کان خه ریکن به بلاوکردنه وه ی پۆشبیری سیکسی و هۆشیاریدان و بۆماوه یه ک به ندرکردنی له شفرۆشان که چی نه خۆشییه که له زیادبوندایه و بانده کانی بازرگانی به مروؤ و بازرگانی به له ش هه ر له زیاد بووندایه ، به لام ئه گه ر ئه و چاره سه ره ئیسلامیه ئه زمونکراوانه به کاربه پینرانایه بیگومان ئه و به لایه قه لچۆ ئه بوو.

ریوشوینه کانی ئیسلام بۆ پاراستنی نهفس له نه خۆشی ئایدز و نه خۆشییه کۆمه لایه تییه کانیتر که به هۆی ئه و په یوه ندییه ناشه ر عییه وه دروست ئه بییت ئه مانه ن:

- ۱- چاوداخستنی هه ردوو په گه ز له ئاستنی نامحره مه کانیان.
- ۲- مۆله ت وه رگرتن و چاوه ریی مۆله تدان بۆ چوونه مالی یه کتر.
- ۳- ئه ندامانی خیزانیکیش بۆ چوونه ژوری تایبه تی یه کتر ئه بییت ته قه له ده رگا بدن و مۆله ت وه رگرن.
- ۴- پاراستنی هه ردوو په گه ز بۆ عه وره تیان و داپۆشینی. ژنیش ته نها ده ست و ده موچاویان عه وره ت نییه .

۵- تهنیا نه بوونه وه له گه ل نامه حره مدا.

۶- باسنه کردنی ئه و با به تانه ی ووروزینه رن لای نامه حره مدا.

۷- دواندنی عه قل و عاتیفه ی ئه و که سانه ی حه زیان به کاری به دره وشتی هه یه بوئه وه ی به قه ناعه ته وه وازیهین وه که ئه وه ی که پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) کردی له گه ل ئه و که سه ی که هات و داوای مؤله تی شهرعی ئه کرد بو کردنی ئه و تاوانه .

۸- ئه گه ر تاوانی زینا به سه ر هه ر دوانیکدا چه سپا ئه ویش کاتیک ئه چه سپی که خو یان دان به تاوانه که دا بنین یان ئه بیئت چوارکه س به یه که وه ئه و تاوانه یان بینییئت ئه وکات هه ریه که یان سه د جه لدیان لیئه دریئت و ئه م حوکمه به زه یی تییدا نییه و ئه بیئت کومه لیک له باوه ردارانیش جیبه جیکردنی ئه م حه دده بینن .

دیاره له کومه لگایه کدا که ئیسلام دروستی بکات زور به که می زینا پروو ئه دات تییدا له بهر ئه و هه موو مه ودایه ی که دایناوه له نیوان مرؤق ئه و تاوانه خراپه دا، ئه گه ر که سیک ئه وه هه موو به ربه سته ی شکاند و گه یشته ئه و تاوانه کاولکاره و به شیوه یه بینرا یان خو ی دانپیانانیکرد ئه و ئه بیئت نه فسییه ت و جه سته ی سزا بدریئت (نه فسی به کوبونه وه ی پاکیزه کان و بینینی سزاکه ی و جه سته ییشی به سه د جه له که) چونکه ئه و کاره ی بو وه لامدانه وه ی داوای ئه و دوانه کردوه . ئه گه ر ئه و دووانه سزا وه گرن بو جاریکیت ته می ئه بن ئه زانن ئه و باجه ی ئه یده ن زیاتره له خو شی چه ند ساتیکی زور که م، هه روه ها بوونی سزایه کی له و جو ره بو ئه و تاوانه ونه بوونی به زه یی و چاوپو شی له جیبه جیکردنی سزاکه دیاره دوای چه سپاندنی به و دوو ریگه یه ی که باسمانکرد ئه وه کاریگه ری زوری ئه بیئت له سه ر هه موو خه لک و به مشیوه یه ش پرؤسه ی زه واج گه شه ئه کات چونکه ته نها ریگا ئه بیئت بو تیرکردنی ئاره زوه کان و متمانه له ناو خیزانه کاندایته و ئه بیئت و کومه لگا به دوور ئه بیئت له و هه موو نه خو شییه ش و چه نده ها خیرو بییریت که بونی کومه لکای به روه وشت ئه یهینی .

بهائی قورئان پاریزراوه

کهواته، ئه و جه لډ و سزايه عه يني به زه يي و حیکمه ته بو ژياني پرله ناشتي و ناسايشی گه لان نه گهر بزنان.

ماوه بليين : نایا که نه م سزاو تو له يه هه يه هه روا زماني خه لکيش کراوه يه و له کاردايه به رانبهر به خه لکی و هه رکه س رقی له هه رکه س هه ستا به ناساني نه توانيت له که داری بکات و بهر سزای بدات؟؟

نه خير هه روه ک چون بو چه سپاندنی نه و سزايه دوو مهرج دانراوه و نه وهی په يوه ندی به خه لکه وه يه زور قورسه و بو قسه کردن له سهر بابه تيکی وا هه ستيار نه بيت چوارکس به يه که وه نه و تاوانه ببينن نه گين نابيت هه ر باسيشي بکه ن و نه گهر باسيانکرد نه و جه لديان ليئه دريت، ناموس و ناوبانگی خه لکی نابيت له که داربکريت و له کاتي بينيني هه ر عه ييو عاريکی خه لکيدا نه بيت باسنه کريت و په رده پيوش بکريت. **عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: خَطَبَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى أَسْمَعَ الْعَوَاتِقَ فِي بُيُوتِهِنَّ، أَوْ قَالَ فِي خُدُورِهِنَّ، فَقَالَ: يَا مَعْشَرَ مَنْ آمَنَ بِلِسَانِهِ وَلَمْ يَدْخُلِ الْإِيمَانُ قَلْبَهُ، لَا تَعْتَابُوا الْمُسْلِمِينَ، وَلَا تَتَّبِعُوا عَوْرَاتِهِمْ فَإِنَّ مَنْ تَتَّبَعَ عَوْرَةَ أَخِيهِ تَتَّبَعَ اللَّهُ عَوْرَتَهُ، وَمَنْ تَتَّبَعَ اللَّهُ عَوْرَتَهُ يَفْضَحْهُ فِي جَوْفِ بَيْتِهِ.**

رواه أبو يعلى الموصلي: ورواه أحمد بن حنبل، والحاكم، والبيهقي في الكبرى.

واته: به پائی کوپی عازب ووتی: پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ووتاری بو داین و نه وه نده دهنگی به رزکرده وه تائه وانه ی ناو ماله کانیش گویان لیوو فه رموی نه ی نه وانه ی به زمان باوه پرتان هیناوه و هیشتا باوه ر نه چوه ته ناودلی له پاشه مله باسی موسولمانان مه که ن و به دوا ی عه یبباندن مه گه پین چونکه هه رکه س به دوا ی عه یبی پراکه یدا بگه ری نه ووا خوا به دوا ی عه یبه کانیه وه نه بيت و هه رکه سیش خوا به دوا عه یبه کانیه وه بیت ناشکرای نه کات با له ناوجه رگه ی ماله که ی خویشیدا بیت.

عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (من نفس عن مؤمن كربة من كرب الدنيا نفس الله عنه كربة من كرب يوم القيامة، ومن يسر على معسر يسر الله عليه في الدنيا والآخرة، ومن ستر مسلماً ستره الله في الدنيا والآخرة، والله في عون العبد ما كان العبد في عون أخيه، ومن سلك طريقاً يلتمس فيه علماً سهل الله له به طريقاً إلى الجنة، وما اجتمع قوم في بيت من بيوت الله يتلون كتاب الله، ويتدارسونه بينهم إلا نزلت عليهم السكينة، وغشيتهم الرحمة، وحفتهم الملائكة، وذكرهم الله فيمن عنده، ومن بطأ به عمله لم يسرع به نسبه) رواه مسلم

واته: ئه بی هورهیره ئه لئیت: پیغه مبهه ره موویه تی: هه رکه س گرفتیک له گرفته کانی دونیا له سهه ئیمانداریک لابتات خوای گه وره گرفتیک له گرفته کانی قیامه تی له سهه لائهدات، هه رکه س کارئاسانیکرد بۆ نه توانیک خوای گه وره له دونیاو قیامه تیشدا کارئاسانی بۆ ئەکات، و هه رکه سیکیش که سیکی پۆشی خوا له دونیاو قیامه تدا ئه بیووشی، خوا له یارمه تیدانی بهنده که یادیه مادامیک ئه و بهنده یه له یارمه تی براده ره که ییدا بیئت، هه رکه سیش ریگه ی وه رگرتنی زانست بگریته بهر خوا ریگه ی به هه شتی بۆ ئاسان ئەکات، کومه لیکیش ناییت له مالیک له مال له کانی خوادا کۆببنه وه و قورئان بخوینن و دیراسه ی بکه ن ئیلا ئارامی دایانئه گریت به زه یی خوا دایانئه پۆشیئت و فریشته کان ده وریان ئه دن و خوا باسیان به باشه ئەکات لای ئه وانه ی لای خوئی، هه رکه سیش به کرده وه کانی دواکه ویت نه سه بی پیشی ناخات.

خوینه ری به ریژ: غه بیهت نه کردن و چاوپۆشیکردن و یارمه تیدانی یه کتر و به ره و زانست پۆیشتن و دیراسه کردنی قورئان له سیفات هه کانی هه رکه مبه لگه یه ک بیئت و پیوه ریش له ناویاندا کرده وه بیئت نه ک نه سه ب، ئه بی ژیان له و کومه لگه یه دا چه ند خووش و پرله ئاسایش بیئت، ئیمه ئیسته چهنده پیویستیمان به و په وشت و به ها بلئدانه یه ؟

ئەو باسانە یەکه میان تاوانیکه چه سپاوه له دادگای ئیسلامیدا و بیدهنگ بوون لئی و چاره سەر نه کردنی مه رگ و په کخستنی کۆمه لگای به دواوه یه وه ک باسانکرد، دووه میشیان ئەو جۆره تاوانانەن یان ئەو که موکو پریانەن که هه موو که س بۆی هه یه توشی بیئت تاوانی ئاسایین وزیانە که یشی له که سی تاوانبار تیناپه ریئت یان هه قی که سیتری تیدا پیشیل ناکریت، ئەوا نابیئت به دوایدا برۆی و ئەگەر ئاشکراش بوو چاوپۆشی لیبکه ی باشه، ئایا ئەمه پر نییه له دانایی؟ ئایا هه مووی له بهرژه وه ندی کۆمه لانی خه لکیدا نییه؟ ئایا ئەم قورئانه لای خوا یه کی چه کیم وزاناه نه هاتووه بۆ پیغه مبه ریکی ره وشت به رزی ئەمین؟.

هه له کانی وه رگپەر ده ربارهی چه جی مائی خوا

یه که م: تیناگەن ئەگەر سته م و تاوان له ناو مائی خوادا قه ده غه و یاسا غه و خوابه شوینیکی ئارام ناوی ئەبات بۆچی له میژوودا له ناو مه ککه دا چه نده ها شه پرو کوشتار رویداوه؟ یان بۆچی له ناو هه موو ماله کانی خوادا (مزگه وته کان) ته نها که عبه دا پاریزراوه؟ وه رگپەر ئەلیت: له وانه یه مرۆف له ئەندیشه یشیدا بیئت بلیئت ئایا خوا له وییه یان نا؟

وه لام: پرسپاری سهره تایی ئەم کۆمه له پرسپاره وه ک ئەم پرسپاره یه: ئایا که مه شروب (ماده ی هۆشبه ر) خواردنی چه رامه ئەی بۆ خه لگی مه شروب ئەخۆن؟ یان مزگه وته کان خوا دایناوه بۆ یادی خواو کاروباری ئیسلام ئەی بۆ جار جار پرو ئەدات بۆ جگه له و مه به ستانه ش به کار ئەهینریت؟

وه لام: به لئی که عبه ی مائی خوا له و کاته وه ی دروستکراوه بۆ ته و اف و سوچه و رکوع بردن و ئیعتکافکردن دانراوه. بۆ به ئەنجام گه یاندنی ئەمانه که شیکی ئارام و داراییه کی به رده وام پیویسته.

ئەمه ی که به درییژی میژوودیاره، ئەوانه ی کاروباری چه جی مائی خوا به ریده که ن له ریگه ی بازرگانی هاوینه و زستانه وه تا ده گاته به ره مه می نه وتی و ئەو

همموه پاره‌یه‌ش که حاجیه‌کان ئه‌یبه‌ن و له‌وی خه‌رجی ئه‌که‌ن بۆ دیاری و شوینی مانه‌وه وایک‌دوه خه‌لکی مه‌ککه له ده‌وله‌مه‌ندترینی خه‌لکانی سه‌رزه‌وی بوون و ئه‌مه‌ش وه‌ک خوا خۆی ئه‌فه‌رمویت:

لِإِيْلَافٍ قُرَيْشٍ (۱) إِيْلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ (۲) فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ
(۳) الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ (۴)

خو نه‌ریتی گه‌شتی زستانه و هاوینه‌ی قوره‌یشیه‌کان ، که‌واته با خاوه‌نی ئه‌م ماله‌ بپه‌رستن که تیری کردن له‌کاتی برسیتیداو ئاسایشی پیدان له‌کاتی ترسدا.
لی‌رده‌ا قه‌شه فادی و وه‌رگیر قسه‌یان ده‌رباره‌ی ئه‌و بوژانه‌وه زۆره‌ی ئابوری نییه که مالی خوا به‌دیرزایی می‌زوو هه‌یبوه و له شوینی‌تردا به‌شیوه‌یه‌کیتر ده‌ربهرین له ئیره‌یی ناخیان ئه‌که‌ن ده‌رباره‌ی ئه‌م خاله و دینه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ش به‌ویستی خوا.
ئه‌و ئاسایش و ئارامیه‌ی که خوا بۆ مالی خۆی دایناوه به‌و فه‌رمانانه بووه که خوا له‌په‌یگی پیغه‌مبه‌رانه‌وه داوایک‌دوه فه‌راهه‌م به‌ئیزیت بۆ حاجیانی مالی خوا:

(وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنَا وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهَّرَا بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ (۱۲۵) وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمْتِعْهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَى عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ (۱۲۶). البقرة

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِّلنَّاسِ لِلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ (۹۶) فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ (۹۷) قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ (۹۸) قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُصَدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مِنْ آمَنَ تَبِعُونَهَا عَوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ (۹۹) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تُطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ (۱۰۰) ال عمران

ئامازەکانی ئەم ئایەتە پیرۆزانە :

۱. (وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا) ئیمە ماله که مان داناوه رووگا و ئارامگا بێت بۆ خەلکی ئەم (جعل) ه هەمان جەعلی ئەم ئایەتە یە که ئەفەر مویت: **وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ (۲۱)** له ئایەتەکانی خویە بۆئێوه له خۆتان هاوسەری دروستکردوون بۆ ئەوهی لایان ئارامبگرن و له نێوان ئێوه شدا خۆشه‌ویستی و بەزەیی داناوه.

هەرچۆن خۆی گەوره زەواجی داناوه بۆ ئارامبونه‌وه و هۆکاری ئاوه‌دانی و درێژە پێدانی ژیان و له‌و نێوه‌نده‌شدا خۆشه‌ویستی و بەزەیی داناوه، ئەم خۆشه‌ویستی و بەزەییە ئەگاتە پله‌ بالاکان له‌کاتی گونجان و له‌یه‌ک‌گە‌یشتن و نه‌بوونی کێشه، به‌لام له‌کاتی نه‌گونجاندا کزو خامۆشیش ئه‌بێت، خۆی گەوره هه‌روه‌ک چۆن هاوسه‌رگه‌یری داناوه بۆ ئارامبونه‌وه و سۆزو خۆشه‌ویستی هه‌ر ئاواش هه‌جی مالى خۆی داناوه بۆ ئەوهی قیبله‌ بێت و مایه‌ی ئارامی و ئاسایش بێت، ئیتر کاتێک مرقه‌کان به‌کاری تێکده‌رانه ئه‌وه ئه‌شێوینن ئه‌وه لادانه له‌سروشت و داواى خوا و خه‌لکه‌کانیش به‌پێی ئه‌و لادانانه مامه‌له‌ی خۆیان له‌گه‌ڵ ئه‌کریت، له ئایه‌تەکانی خۆی گه‌وره‌یه که مالى خوا هه‌رکەس به‌نیازی پاکه‌وه بۆی بپروات ئه‌وا ئه‌مین ئه‌بێت له‌ سزاو به‌ده‌رونێکی ئارام و سافه‌وه ئه‌گه‌ر پێته‌وه ئه‌م ئارامی و بارسوکییه هه‌موو حاجیان هه‌ستی پێته‌که‌ن و هه‌رکەس به‌ پێی مه‌به‌سته‌که‌ی. ئه‌مه له‌لایه‌ک له‌ لایه‌کیتر خۆی گه‌وره داوا ئه‌کات له‌و دوو پسته هه‌والیه‌دا ئارامی مالى خوا بپارێزیت. که ئه‌مه‌یان ئه‌رکی کاربه‌ده‌ستان و گشت موسولمانانه. په‌راوه فیه‌یه‌یه‌کان پهرن له‌ یاسا بۆ جیه‌جێکردنی ئه‌م داواو ئامازه‌یه‌ی خۆی گه‌وره، دیاره نه‌قه‌شه فادی خاوه‌ن ئیره و نه‌ وه‌رگێریش "هه‌روه‌ک چۆن ته‌فسیری ئایه‌تەکانیان له‌ زانایان وه‌رنه‌گرتوه هه‌ر ئاواش پراو بۆچوونی زانایانی فیه‌یه‌یان له‌و باره‌وه نه‌زانیه‌وه.

۲- ئیبراهیم پیغه مبهرو ئیسماعیل پیغه مبهری کوری سهلامی خویان لیبت کاریان دوباره دروستکردنه وهی مالی خوابوه، به پیئی ئایه ته کان ئەمان له سه ر بناغه کونه که وه دیواریان هه لچنیوه ته وه (وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ) کاتیک ئیبراهیم له سه ر بناغه که دیواری دانه نا، و له سورتهی (الحج) یشدا ئەفه رموویت: (وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ) کاتیک شوینی مالی خوامان پیشانی ئیبراهیمدا، چیرۆکی جورئ پیشاندانه که و کاره کانی ئەودوو پیغه مبه ره به ریزه له پهراوه کانی فهرمووده و میژوودا زۆرن.

۳- که عبهی مالی خوا یه که م مال بووه بو خوا په رستی دروستکرایت واته هر له کاتی ئاده مه وه هه بوه (إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ) به راستی یه که م مالیک بو خه لکی دانرایت مه که که بوه پیروژه و پینما یه بو جیهانیان، به پیئی ئەم ئایه ته و ئایه تی **فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا** یش ده رئه که ویت نه که ته نها موسولمانان به لکو بو هه موو خه لک و جیهانیش مالی خوا مایه ی پیروزی و ریده رکردن و به رژه وه ندییه، ئایا چۆن؟ ئەوه نازانم ئایا په ی به هه موی براوه یان نا؟ و به لام بیگو مانم رۆژیک دیت که بزانی ت چونکه خوا به لینی داوه هه موو ئایه ته خوینراوه کان له له بونه وه ردا ببینیت و ئەفه رموویت: (وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا). بلی سوپاس بو خوا له مه ودوا ئایه ته کانتان پیشان ئەدا و ئەوجا ئەیناسنه وه، و ئەشفه رموویت (سُرِّيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ). ئایه ته کانی خۆمانیان پیشان ئەدهین له ئاسۆکان و ناو نه فسی خویشیان تا بۆیان روونبیته وه که قورئان زۆر هه قه. ئەم ته فسیره ی بونه وه رو نه فس بو ئایه ته کانی خوا دریز ئه بیه ته وه و به رده وام ئەبیت! به دریزایی و به رده وامی خه لکی له سه ر دیراسه کردن و گه ران به دوای نه پینیه کانی بونه وه رو نه پینیه کانی ئەم مرۆقه مه زنه، بوونی پیتی (س) له سه ر فیعلی هه ردوو ئایه ته که (سیریکم، سنریهم) بو داهاتوو و ئەو راستیه ئەسه لمینی.

بهائی قورئان پاریزراوه

بۇ نمونه: سورانه وهی خه لکی به ده وری مالی خوا واته ته وافکردن ئه بیئت به پیچه وانه ی میلی کاتژمیره وه بیئت، ئه مه هر له سه ره تای عیباده تی جه جکردن وه به وشپوه فهرزکراوه و نه زانراوه بۆچی ئه بیئت به و شیوه یه بیئت؟! که چی له سه رده می پیشکه وتنی زانستدا ده رکه وتوه ئه و سورانه وه یه هاوئا هه نکه له گه ل سروشتی هه موو سورانه وه کانیترا، سورانه وه ی ئیلیکترون به ده وری ناوک و سورانه وه ی ئه ستیره کان به ده وری خۆرو سورانه وه ی مه جه پرره کان به ده وری کونه ره شه کان و.. (که نالی - الرساله - تاریخ سوهیدان له بهرنامه ی نهینیه کانی جه به به لگه ی زانستی باسی هه موو ئه و سورانه وانه یکرد له به نه وه ردا که وه ک ته وافکردن)

ئایا ئه مه هاوئا وازبونی راسته قینه نییه له گه ل بونه وه ردا که زۆریک له چاکسازانی بواری ووزه و دهرونی به دوایدا ویلن؟! ئایا ئه مه به شیک نییه له و پینمایه ی که خوا فرمویه تی له جه جدا هه یه؟ ههروه که ئه مه له وانیه چهنده ها نیشانه یتر بدۆزریته وه له جه جدا که بینه به لگه له سه ر پاریزراوی قورئان و راستگویی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم).

۴- وشه ی (بکه) وه ک له و ئایه ته ی پیشودا هاتوه ناویکه بۆ مه که و قه شه فادیش چاک ئه و وشه یه ئه ناسی چونکه له ته واتدا هاتوه زانای یه مه نی عه بدولمه جید زه نه دانی له په راوی (الایمان بالرسول صلی الله علیه وسلم) دا ئه لیت: له ته وراتدا هاتوه که داوود سه لامی خوی لیبت به مالی خوادا هه لیداوه و هیوای خواستوه له وی بیئت هۆکاری هیوا خواستنه که یشی چهنده نی پاداشتی عیباده ته له وی، ته ورات له داووده وه بۆمان نقل ئه کات که ووتویه تی: چهنده خۆشحالن ئه وانه ی له تۆوه هیز وهر ئه گرن، ئه وانه ی شه یدا ی جه جکردن بۆ ئه و کۆمه لگه دینییه ی تایبه تکراره بۆ په رستنی الله ئه وان له دۆلی به ککه ی ووشکه لانه وه ئه رپۆن و ئه بیته شوینی کانیاو. ئه مه ش **دقة کتیه تی** **وجاء فی التوراة** **أن داود علیه السلام یترنم ببیت الله ویتمنی أن یكون فیہ، ویعلل ذلك بمضاعفة**

الأجر هناك (٤٥) وتقول التوراة نقلاً عنه (٤٦): " ما أسعد أولئك الذين يتلقون قوتهم منك، الذين يتوقون لأداء الحج إلى جبل المجتمع الديني الذي خُصَّ لعبادة الله (٤٧) وهم يمرون عبر وادي بكة الجاف فيصبح مكاناً للينابيع " (٤٨). (ق).

هر چه نده له وولاته عه ره بيه كان و له هه ندى نوسخه دا قه شه كان له ته رجمه كردنى ده قه كه دا وشه ی (بكه) يانكردوه به (بكاء) بۆ ئه وه ی له و اتايه به دورى بخه نه وه به لام نوسخه ئینگلیزییه كان ناوه كه هه ر به شیوه ی خو ی نوسراوه ته وه (Baca) و ئه وه ش راسته چونكه ناو له ته رجمه كردندا نابییت و اتاكه ی بنوسریت له جیاتى خو ی.

۵- نایه تی ۹۸ و ۹۹ فه رموده ی خوايه بۆ قه شه فادی و هاو وینه كانى له ئه هلى كیتاب ده رباره ی چه جکردن و ئه فه رمویت : بلی ئه ی ئه وانه ی خاوه نى په راوى ئاسمان بۆ ئیوه به نایه ته كانى خوا کافرن و ئه شزانن خوا شایه ته به سه ر ئه وه ی ئه یکه ن، ئه ی ئه هلى کتیب بۆ ئیوه ئه وانه ی باوه رپانه ئیئاوه لایان ئه دن له رینگه ی خوايى هه ر به لارى ئه تانه ویت و ئیوه ش شایه تن و خواش غافل نییه به کرده وه کانتان.

گه وره یی و پاکی بۆخوا سه یرکه ن چۆن قه شه فادی و هه موو مزده ده ره كانى هاو شیوه یان بوونه ته پۆشه ر بۆ ئه و نایه تانه ی که له ته وراتدا هاتوه و به لگه ن بۆ راستى قورئان و پیغه مبه رى ئیسلام و چۆن له هه ولئى له رپى لادانى ئیمانداراندا ن به گومان دروستکردن و خویشیان ئه زانن ئه وه ی ئه یکه ن بۆ له خسته بردى موسولمانانه .

۶- نایه تی دواى ئه و دوو نایه ته ی پيشوو واته نایه تی سه د بۆ وه رگیپر و که سانى له خسته براوى وه ک ئه وه و ئه فه رمویت : ئه ی که سانیک که بروامه ند بوون ئه گه ر گوئى له مستى کومه لیک له ئه هلى کتیب بین ئه وا دواى ئه وه ی باوه رپتان هیناوه بیباوه رپتان ئه که نه وه .

بهائی قورئان پاریزراوه

ئەم ھەوالە قورئانیانە و چەسپاندنی وەك مۆر بەسەر ژیان و باسی ھەرشتیکە که ھەوالی لیداو ھە بەلگە نییە لەسەر راستی و پاریزراوی قورئان؟؟

پرسیاریکیتر که ئەیکات ئەمە یە: بۆچی لەناو ھەموو مالەکانی خوادا (مژگەوتەکان) تەنھا که عەبەدا پاریزراو؟ وەلامی ئەم پرسیارە لەو لامی پرسیارە پیشوودا ھەبو و مالەکانیتری خوا واتە مژگەوتەکانیش خوا ھەرداواوی لەبەندەکانی کردو ھە بیپاریزن لەو ھە بۆ جگە لە کاروباری ئیسلام بەکاربھێنریت و پاکو خاوینی پابگرن و با ئاوەدان بیت، ئەمانە و بەرپاکردنی ھەجی مالی خوا و ئارام پراگرتنی لە ئەرکەکانی بەندایەتی موسولمانانە، بەلام کاتی کار ئەگاتە ئەو ھە خوا ھە خواستە سوکایەتی بەخودی که عەبەبکریت و بەرگری کردنیش لە توانای موسولمانان بەدەر بیت ئەو سورەتی (الفیل) شایەتە ناھەزان و ھیرش بەران چیان بەسەر دیت، ئەم ھەولەش لەئایندە دووبارە ئەبیتەو ھە دوژمنانی مالی خوا نغروی زەوی ئەبن، دایکمان عائشە لە پیغەمبەر ھەو ئەگێریتەو ھە: **عَنْ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ أُمِّ عَبْدِ اللَّهِ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (يُعْزَوُ جَيْشُ الْكُفَّةِ إِذَا كَانُوا بَيْنَاءَ مِنَ الْأَرْضِ يُخَسَفُ بِأَوْلِهِمْ وَآخِرِهِمْ). قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، كَيْفَ يُخَسَفُ بِأَوْلِهِمْ وَآخِرِهِمْ وَفِيهِمْ أَسْوَأُهُمْ؟) (۲) وَمَنْ لَيْسَ مِنْهُمْ؟! قَالَ: (يُخَسَفُ بِأَوْلِهِمْ وَآخِرِهِمْ ثُمَّ يُعْعَثُونَ عَلَى نِيَابَتِهِمْ) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. هَذَا لَفْظُ الْبُخَارِيِّ**

کاتی پرسیار ئەکات و ئەلێت: لەوانە یە مەوۆف لە ئەندیشە یاشیدا بیت بلیت ئایا خوا لەوی یان نا؟ ئیمەش ئەلێن خوی گەر ھە ئەو مالە ی خوی و مژگەوتەکانی بۆ بەرژەو ھەندی خەلک داناو ئەگین خوی گەر ھە خوی لە ئاسمانەو لەسەر عەرشە وەك ئەفەر مویت: **الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى (۵)**

. بیسەر و بینەر زانا و ئاگادارە و ھیچی لیون نابیت (سوپاس بۆ خوا) .

دوو ھەم: ھەر لە باسی ھەجدا ئەلێت: ھەموو کۆچ و سەفەرێک بۆ مەبەستیگە بۆچی تەنھا چوون بۆ کہ عەبە ناوئراو مەبەست (الحج)؟ ئایەتی (۲۷) ی

سوره تی(الحج) له گهل هۆکاره کانی گواستنه وهی ئیستادا ناگونجی و پارانه وه که ی ئایه تی ۱۲ ی سوره تی الزخرف یش بو ئیستا نابیت.

هه ره شه که ی ئایه تی ۳۳ ی سوره تی (الشوری) ده ریده خات له بیروینای پیغه مبه رو الله که یدا نه بووه که فرۆکه و شه مه نده فه رو ئوتومبیل دیته کایه وه؟ ئاشکرایه بهر له موحه مه د بیروکه ی چون بو حه ج هه ر بووه و ئه لبه ته کرداری حه جکردن وه کو مه راسیم و سرۆتیکی ئاینی کاراکته ری سیاسی و ئابوری له پشته وه بووه .

(فلیعبدوا رب هذا البيت الذي اطعمهم من جوع وامنهم من خوف) ئه لیت ئه وه

به نی هاشم بوون نانیان به خه لکی ئه دا نه ک ژوره ووشکه که له که که .

وه لام : زۆر سهیره راسته وشه ی حه ج له زمانزانیدا به واتای مه به سترکردنی یه که له دوای یه که دیت و له زاراوه شدا به واتای نیازکردنی مالی خوا دیت له کاتیکی دیاریکراودا و به شیوه یه کی دیاریکراو که شه رع ی خوا پوونیکردۆته وه، عومره ش له زماندا سهردانیکردن و ئاوه دانکردنه وه یه و به سهردانیکردنه دهوتریت که به مه سستی ئاوه دانکردنه وه ی مالی خوا بیت.

ئایا هه موو ناوانه کان هه ر به و شیوه یه نه هاتوه؟ بو زیاتر پوونکردنه وه ی گونجای ناوی (حه ج) له م فه رزه ئیسلامیه ئه لین: به جیهینانی ئه و فه رزه ئیسلامیه مه به سستی هه موو باوه رمه ندیکه و کاتیکیش بو یان پیکده که ویت به مه به سستی پاکبوونه وه و نزیکبوونه وه ی زیاتر له خوا و مه به سستی پارانه وه وخۆنه گه ر له گهل ئه م مه به ستانه شدا مه به سستی گه شت و بازرگانیش بکه ن هه ر دروسته و جارانیس که ئیسلام حاکمبوو به مه به سستی چاره سه ری گرفته سیاسی و کۆمه لایه تی و ئابوریه کانیش ئه چوون. که واته سه راپای مه به سته و جگه له وه ش هه ر له گهل ته واو بو نیشیدا جاجیان مه به سستی گه رانه وه ی ئه که ن له سالانی داهاتودا و هیواخوازن ئه وه کۆتا جار نه بیت. ئیسته زانیت به جیهینانی ئه م فه رزه

بهائی قورئان پاریزراوه

خوی مه بهسته و ناوه که پرپه پیستییه تی و کالاً له قهه بالایه وئهم قورئانه له تهنهها یهک ووشه ی وهک (حه ج) یشدا گومان هه لئاگریت.

پاشان له باسی ئه و هۆکارانه ی که بۆ حه جکردن به کار هاتوه (حوشتر و ئه سپ و حوشتری لات و...) له تکه هۆکاره کانی ئیسته دا ئه لیت ئه و پارانه وه ی له سوره تی (الزخرف) دا هاتوه له گه ل هۆکاره کانی گواستنه وه ی ئیستادا ناگونجی و بۆ ئیستا ناشیت.

له تیکه لیه که یدا له لایه ک باسی به کارهینانی گیانه وهر ئه کات وهک هۆکاری گواستنه وه و باسی ئامیره خیراره وه کانی ئه کات هر له ئوتومبیل و فرۆکه تا ژیراوری ئه تومی و ئه لیت هه رگیز له بیرۆنای پیغه مبه ر یان خودا وه ند (الله) که یدا نه بوه که فرۆکه و شه مه نده فه رو ئوتومبیل دیته کایه وه.

وه لام: ئاینی ئیسلام هیچ دژایه تیکردنیکی نییه له گه ل پیشکه وتنه کاند و به لکو هه موو ئه و پیشکه وتن و ئاوه دانیا نه ش به به ره می ئاسایی و دروستی جینشین بونی مرؤف ئه زانی و موسولمانانیش ئاوا سه یری هه موو پیشکه وتنیکی زانستی ئه کهن بویه وهک نوسه ریش ئه لیت له مرؤدا له گه ل لیدانی سلفی سه یاره دا گویمان له ئایه تی (سبحان الذی سخر لنا هذا...) ئه بیته. به راستی ئه و ئایه ته پیروزه ئه وه نده ووشه کانی گونجاوه و له گه ل هه موو هۆکاره کانی گواستنه وه دا ئه گونجی، خوینه ری به پیز سه یرکه موعجیزه ی دهر برینی ئه م ئایه ته پیروزه چۆن ئه یسه لمینی که لای خوایه کی زاناوه هاتوه و ئاگاداری هه موو گۆرانکارییه کانه “ ئایه ته که به م شیوه یه یه و ئه فه رمویت:

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَالْآنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ (۱۲) لَتَسْتَوُوا
عَلَىٰ ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا
هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ (۱۳) وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ (۱۴). الزخرف

ئه وه ی که هه موو جوته کانی دروستکرد و بۆ ئیوه ش له که شتی و ئاژهل دايناوه ئه وه ی سوواری ئه بن، بۆ ئه وه ی له سه ری ئارامبگرن و یادی به هره ی خوابکه ن

بهائی فورٹان پاریزراوه

کاتیک ئارامتانگرت له سهری و بلین پاکى و دورلهه له یی بۆ ئه و خوایهی ئه مه ی بۆ پامکردوین و پیش ئه مه ئیمه نه مانبوو، ئیمه ش بۆ لای خاوه نه که مان ئه گه پیننه وه .

۱- وشه ی (الفلك، الانعام) دوو وشه ی کۆن و هه ر زه میریک که ئه بیته بۆیان بگه پیننه وه ئه بیته زه میری می بیته که چی زه میری (ظهوره، علیه، هذا، له) هه موویان بۆ وشه یه کی نیر ئه گه پیننه وه و له ئایه ته که شدا (ما) که به واتای (الزئی) دیت هه موو ئه و زه میرانه ی بۆ ئه گه پیننه وه، وشه ی (جعل) ش له زمانی عه ره بیدا وشه یه کی تیپه ره بۆ زیاتر له به رکاریک، به رکاری یه که میان (لکم) و به رکاری دوه میشیان (ما) یه و وشه ی (الفلك، الانعام) له ویدا نمونه ن بۆ وه سیله ی گواستنه وه یه کیکیان نمونه ی داهینانی مرۆقه که خوا پیشی خستوه و دوه میان نمونه ی هۆکاری سه ره تایی و سروشتیه، ئه گین بنه مای رسته که له (فعل و فاعل و هه ردوو مفعوله که) به بی ئه و دوانه یه و هه موو جوړیکی هۆکاری گواستنه وه ی له ژیردا جیده بیته وه .

۲- خوی گه وه ئامازه ی به که شتی ئاسمانیش کردوه و پیش وهخت مؤله تی داوه (يَا مَعْشَرَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ) الرحمان: واته: ئه ی کۆمه لی جنۆکه و مرۆقه ئه گه ر توانیتان ناوچه کانی ئاسمانه کان و زه وی ته یکه ن بیکه ن ناتوانن به سولتان نه بیته .

ئیمه لیره دا باوه رمان به وه هه یه که جیهانی په ریش (جن) جیهانیکی تایبه ته و تا پیش هاتنی پیغه مبه ر خۆبه خو توانای گه رانیان هه بوه به ناو ئاسمانه کاندایه لām به هاتنی پیغه مبه رمان (صلی الله علیه واله وسلم) ئه وه یان لی قه ده غه کراوه . به لām ئیسته ئه وانیش و ئیمه ش ئه گه ر بمانه ویت ئه وه بکه ین ناتوانین به سولتان نه بیته و وشه ی سولتانیش له زمانی عه ره بیدا چه ند واتایه کی هه یه له وانه به ده سته ینانی توانای ته واوه بۆه رکاریک .

پێغه‌مبهران سه‌لامی خوايان لیبیت هه‌ریه‌که‌یان به شه‌ریعه‌و به‌رنامه‌یه‌که‌وه هاتون و به‌هه‌موویانه‌وه بینای ئایینه‌کانی سه‌ر زه‌ویان ته‌واو‌کردوه، کۆتا ئاین که ئیسلامه ته‌واو‌کارو له‌خۆگری هه‌موو خاله‌گرنه‌گه‌کانی ئایینه‌کانی پێش خۆیه‌تی، ئه‌وه‌ی جیگه‌ی باسه‌ لێره‌دا ئه‌وه‌یه قورئان ئاماژه‌ی به ده‌سه‌لاتی (ذو القرنین) کردوه له سوره‌تی پیرۆزی (الک‌هف) دا و باس له‌وه ئه‌کات که فه‌رمانه‌وایه‌تی هه‌موو سه‌ر زه‌وی کردوه و هۆکاری هه‌موو کاریکی له به‌رده‌ستدا بووه، یه‌که‌یک له هۆکاره‌کان خه‌یراره‌وی گواسته‌وه‌ی بوه له پۆژه‌لات بۆ پۆژئاواو و له‌ویوه بۆلای گه‌له‌ سه‌ته‌مدیده‌کان بۆر‌گه‌ر‌کرد‌نیان، له‌ئهمانه‌ش زیاتر ئاماژه‌ی خه‌یراتر له‌وه‌یشی تێدایه ئه‌ویش توانای گواسته‌وه‌ی یه‌که‌ عه‌رش له یه‌مه‌ن بۆ شام له‌یه‌که‌ چاوتروکاندندا و به‌پێی ئاماژه قورئانییه‌که ئه‌و که‌سه‌ی ئه‌کاره‌ی کردوه به‌ هۆی بونی زانسته‌وه کردویه‌تی: **قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ (٣٨) قَالَ عَفْرَيْتُ مِنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٍّ أَمِينٌ (٣٩) قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفَكَ فَلَمَّا رَأَهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ (٤٠)**

واته: سوله‌یمان فه‌رمووی ئه‌ی کاربه‌ده‌سته‌کان کۆی له ئیوه عه‌رشه‌که‌ی شازنه‌(به‌لقیس) م بۆ دینی پێش ئه‌وه‌ی به‌ موسولمانی بێن بۆلام، دیویک له‌ ناو جنۆکه‌کان ووتی: من بۆت ئه‌هه‌نم پێش ئه‌وه‌ی له دانیشه‌ته‌که‌ت ته‌واو بیت و من بۆ ئه‌وکاره به‌تواناو ئه‌مینم، ئه‌وکه‌سه‌ی که زانستی کتێبه‌که‌ی پێبوو ووتی: من بۆتی ئه‌هه‌نم پێشه‌وه‌ی چاوتروکینی و کاتیک عه‌رشه‌که‌ی بینی له‌لایدا جیگه‌ی بوه‌ ووتی: ئه‌مه به‌فه‌زلی خاوه‌نه‌که‌مه‌وه‌یه و تاقیمه‌کاته‌وه ئایا سوپاسگوزار ئه‌بم یان بێمه‌که‌ و پێنه‌زان و هه‌رکه‌س سوپاسگوزار بوو ئه‌وا بۆخۆیه‌تی و هه‌رکه‌سه‌یش بێباوه‌پێت ئه‌وا په‌روه‌رده‌کارم بێباک و به‌خشنده‌یه.

بهائی قورئان پاریزراوه

ئو ھۆکاری گواستنه و ھیه که له دهولته تی ئاینی زیلقه رنه یندا ھه بوو له وانه یه ئیسته ھه بیته به لام ھیشتا ئو خیرا رھو ھی له دهولتی ئاینی سوله یماندا ھه بوو تا ئیسته ش بوونی نییه و ھه موو ھۆکاره کانیش پارانه و ھه که ی پیشو که و ھه رگیپر پیی په سته (سبحان الذی سخر لنا هذا وما كنا له مقرنین) پراوپرپانه! به مشیو ھیه چرھه دوکه ل یان ته مومژھه که ی قه شه فادی و ھه رگیپر رھو ییو ھه و ھه رکه و ته ھه موو ھه ق لای خوا یه و قورئانه که ی به ھه ق نار دوو ھه .

کاتیکیش ئه لیت: ئاشکرایه بهر له موحه مه د بیرۆکه ی چون بو حه ج ھه ر بوو و ئه لبه ته کرداری حه ج کردن و ھه کو مه راسیم و سروتیکی ئاینی کاراکته ری سیاسی و ئابوری له پشته و ھه بوو .

له وه لامدا ئه لین: به لئ حه ج کردن پیش موحه مه د پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) ھه ربوه و ئه وه گه ر توش نه یلیت ھه روا بوو و گومانیش و ھه رناگریته، چونکه خوا ئه و راستییی ھه بو باسکردوین و ته نانه ت چونتی بنیاتانه و ھه ی و جوگرافیای شوینه که پیش ئاوه دانی و دوا ی ئاوه دان بونه و ھه ی و ھه روه ها چونتی دروستبونی لادانه کان له مه راسمی حه جدا و پاشان به ناردنی پیغه مبه ری خو مان چون مه راسیمه کان پیکخرانه و ھه موو ئه وانه له ئایه ته کانی په یوه ند به و مه راسیمه دا باسکراون. ئه مه ی که مه راسیمیکی دینی بیته و کاراکته ری سیاسی و ئابوری له پشته و ھه بیته و ھه ش ھه ر وایه چونکه ئیسلام ئاینیکی گشتگیره و قه شه فادی بویه ئه و ھه ی به لاوه سهیره چونکه وارا هاتوه که دین ته نها په یوه ندی نیوان خوا و به نده بیته و ده ست له ژبانی ئابوری و سیاسه ت و ھه رنه دات، کاتیکی ئه م مه راسمه ئیسلامییه ئه بینی که له ماله پیروژه که ی خوا دا په یوه ندی به نده کان به خوا و ھه و ئه بیته و له گه ل ئه و ھه شدا ھه ر ئه م حه ج ھه ئه بیته کونگره یه کی ھه مه لایه نه بو ھه موو رهنگ و زمانه کانی جیهان و له ویدا ھه مووی به یه کسانی ئه ندامن! یه کتر ناسین و ھه سته ئه ندامبو نیان له م ئایینه جیهانییه دا زیاتر گه شه ئه کات و به ھه مان حه جیش ریگه یان پیدراوه بازرگانیش بکن.

ئەم ږه‌خنه و گله‌ییه‌ی قه‌شه‌فادی ته‌نھا ئیره‌ییه و هیچ‌یتر چونکه له‌هیچ
 ئاینیکی‌تردا نه‌یدیوه ئاوا دین و دنیا پیکه‌وه به‌ستریته‌وه!
 هر له‌میانه‌ی ئەم به‌هه‌له بردنی خه‌لکیدا کۆتایی سوره‌تی قوره‌یش ئه‌هیڤ و
 واتای ئەکات و پاش هه‌ندی هینان و بردنی باسه‌که ئه‌لئیت: ئه‌وه به‌نی هاشم
 بوون تریتیان به‌خه‌لکی ده‌دا نه‌ک ژوره وشکه که‌له‌که‌که.

وه‌لام: خوینه‌ری به‌ریز: ئەمه‌ ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌که‌یه: **فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ**
(۳) الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ (۴)

واته: با په‌روه‌ردگاری ئەم ماله‌ به‌رستن که له‌ برسیتیدا خۆراکی پیداون و له
 مه‌ترسیش دئنیای کردنه‌وه.

له‌کوویی ئه‌و ئایه‌تانه‌دا هه‌یه ئاماژه‌بیته‌ بۆ ئه‌وه‌ی که ئه‌و وشکه که‌له‌که خۆراک
 به‌خه‌لک ئه‌دات، هه‌رکه‌سێک باوه‌ری به‌وشیوه‌بیته‌ ئه‌وه له‌ بازنه‌ی ئیسلامدا
 وه‌رناگیریت، ئایه‌ته‌که‌ داوا ئه‌کات خاوه‌نی ئه‌و ماله‌ به‌رستین چونکه ئه‌وخه‌لکی
 تیر ئه‌کات و له‌مه‌ترسی دئنیایان ئه‌کات.

سییه‌م: ئه‌لئیت: ئایا خواوه‌ند جیگه‌و شوینی تری له‌سه‌رزه‌وی نه‌بوه له‌هه‌موو
 ږویه‌که‌وه شیاو‌تر بیته‌ تاکو مرۆڤ به‌ده‌ستی خۆی مالیک بۆ خواوه‌ند بنیات بنیته‌ و
 بیکاته مه‌به‌ستگه‌؟ و پاشان دیته‌ سه‌رباسی کرنوشگه‌و مه‌به‌ستگه‌ی گه‌لانیتر و
 له‌گه‌لیدا چه‌ند مه‌راسیمیکی کاتی نه‌فامی بۆ چه‌جکردن باس ئه‌کات و ږپگه
 خۆشه‌ئکات بۆ ئه‌وه‌ی بلئیت: په‌یامه‌ین: خاوه‌ن نامه‌) ویستویه‌تی هه‌رچییه‌ک
 که‌نه‌خوارزوه‌و په‌یوه‌ندی به‌ پیش ئیسلامه‌وه هه‌یه بیسپریته‌وه و شوینکاری
 نه‌هیلت به‌لام هه‌رچییه‌ک بۆ یه‌ک‌خستن و کۆکردنه‌وه‌ی عه‌ره‌ب سود مه‌ند بیته
 به‌یلتیه‌وه ئه‌گه‌رچی بۆ سه‌رده‌می پیش ئیسلامیش بگه‌رپته‌وه. که‌واته محمد
 له‌کرداری چه‌جکردنه‌که‌یان نارازی نه‌بوه به‌لکو له‌ فیکه‌ فیک و چه‌پله‌و
 خۆپوتکردنه‌وه‌که‌یان نارازی بووه هه‌رچه‌نده‌ به‌(صلاه - نوێژو پارانه‌وه) ناو زه‌دی
 کردوه. ل ۵۳۶.

وه لام: وهك له پيشه وه باسما نكرد نه و ماله بو بهرزه وه ندى هه موو خه لكى سه رزه وى دروستكراوه. هه موو سه رزه وى و ئاسمانه كان مولكى خوايه، بوچى نه و شوينه ي هه لباردوه بو مه به سته گه و قيبله و ئايا شوينى شياوتر هه يه يان نييه؟ نه وه ي لاي هه موو ژيريكه وه دياره نه وه يه كه خاوه ن مولك به ويستى خو ي شوينه كانى مولكه كه ي ديارينه كات و خو ي زانايه كه نه و شوينه شياوه بو نه وه يان نا، هه ر نه وه نده ي نه و شوينه هه رگيز ده ورى چول نييه و به رده وام خه لكى شه يداي ديدارى نه كه ن، نه مه له خويدا نيشانه ي گونجاني شوينه كه يه، خواي گه و ره ئامازه ي به وه داوه ي نيشانه گه ليكي تيدايه و وهك له پيشه وه ووتمان ته نها دوان له و نيشانانه له قورئاندا باسكراوه و نه وانيتري نه بيت مرو ف به عه قل و زانست بيدو زينه وه كه نه مه ش نيشانه ي ريزي خوايه له عه قل و زانستى مرو ف كه نه وانه ش مه ناتي نه رك به ردارى و به رزبونه وه ي مرو ف به سه ر دروستكراوه كانيتردا. ئيمه له نه وانه ي وهك قه شه فادى له پيلانگيريدان نه پرسين ئايا له ئاينه كه ي خوئاندا وه سفى نه و شوينه نه كراوه كه حه جى ليئه كرئت؟ به شياوترين شوين دانه نراوه؟ به لئى بيگومان باسكراوه و نه شعيا په يامبه ر ده رباره ي كه عبه ي مالى خوا نه لئيت:

**فقومي واشرفي فانه قد ورى زندك ووقار الله عليك انظري بيك حولك فإينهم
مجتمعون بأيتك بنوك وبناتك على الأيدي فحينئذ تنظرين وتزهرين ويخفق قلبك
ويتسع وكل غم قيذار تجتمع إليك وسادت نبايوت يخدمونك وتفتح أبوابك الليل
والنهار فلا تغلق ويتخذونك قبلة وتدعين بعد ذلك مدينة الرب**

وقال أشعيا باسم الكعبة وحجها وتعظيمها: "إنه سيرد عليك أبناؤك من بلد بعيد. ومعهم فضتهم وذهبهم من أجل اسم الرب إلهك قدوس إسرائيل الذي أحمدك. وتبنى أبناء الغرباء سورك. وتخدمك ملكوهم. وتفتح أبوابك آناه الليل والنهار فلا تغلق. وتدخل إليك أرسال الأمم. وتقاد إليك ملوكهم أذلة. وكل أمة لا تخضع لك تبسدد تبديداً. والشعوب التي لا تخدمك/ (٢/١١٥/ب) تصطلم اصطلاماً. الكتاب: تخجيل من

المصدر: موقع شبكة مشكاة الإسلامية

<http://www.almeshkat.net>

ئەى بۆ ئەو پەرخنەىە لە تەورات ناگرن؟! كاتىكيش وه رگىپىكى كوردزوبان كه نازانين كىيە و دىنى چىيە ئەوه دوباره ئەكاتەوه ئەوا ئىمە ئەپرسين ئايا بۆ تۆ لەگەل پرسىار كوردنە كه تدا پيشنيارى شوينىكىترت نه كرد كه بەلای ژىرى تۆوه گونجاوتر بىت لە مەككە؟! يان هەر بەدواى بيانودا ويلن و بەدگومانن، باوهر بەراستبونی ئايە تەكانى خوا ناكەن تاسزاكەى خوا نه بينن؟ وهك خۆى ئەفەرموئيت:

وَلْيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (٥٤) وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَقِيمٍ (٥٥).

ئەمەش كه ئەلئيت پەيامهين: ويستويه تى هەرچىيەك كه نه خوازراوه و پەيوەندى بە پيش ئىسلامەوه هەيه بيسرپىتەوه و شوينكارى نه هيايت بەلام هەرچىيەك بۆ يەكخستن و كۆكردنەوهى عەرەب سود مەند بىت بهيلايتەوه ئەگەرچى بۆ سەردەمى پيش ئىسلاميش بگە پىتەوه.

وهلام: ئەوهى كه كراوه لە سرپنەوهى ئايينه كانى پيشوو يان هيشتنەوهى هەندى سروت و بنەما يان زيادكردن تەنها خوا خۆى كردوو يەتەتى بەلگەيشمان ئەم خالانەيه:

١- ئەوهى كه سەراو تەوه عەقلى بيخەوش و زانست و سروشتى پاكيش بە چاكيان نازانئيت بۆنومونه (بته كان، خوین سپين بە داروديوارى كه عەبەدا، فيكە فيك و چه پلەريزان لە جياتى نوين) ئايا لابرندى هەموو ئەوانە پرنبيە لە حىكمەت و دەريناخت كه (الحكيم) ئەوه يكرديت.

٢- گونجانی باسە كانى حەج وهك سروتيكى خوايى لە قورئاندا لەگەل هەواله كانى تەورات و هيشتنەوهى ئەو عيبادەتەو پاككردنەوهى لە هەموو ئەو خورافاتانەى پيوەى لكينراوه.

۳- ئه وهى كه ئىسته ئه كرىت له حه جدا هه مووى بۆ يه كخستن و كۆكردنه وهى هه موو ئىنسانىيه ته (نهك عه رهب) به دهنگ و پهنگ و ئاستى جياوازه وه، بۆ ده سته به ركردى پېويستىيه پړوحى و ئابورى و سياسه تى و لاشه يى مرؤقه له يه ككاردا، سه يرىكى بىلايه نانه ي مه راسيمى حه ج بكه ئايا ئه وه نابىنى؟ ئايا ئه مه له خۆيدا موعجيزه نيه؟ ئايا چ مرؤقىك توانيويه تى له له نه خشاندى مه راسيمىكدا ئاوا سه ركه وتوو بىت؟ ئه ي پىغه مبه رىكى نه خوينه وار چۆن ئه توانى ئه وه بكات؟ كه واته ته نها خواى ئاگادار به هه مووشتىك ئه وه يكرده .

۴- حه جكردى له يه ككاتدا و به بىجياوازى بۆ هه موو زمانىك و هه موو په نىگىك، جوانترين و ديارترينى نيشانه كانى جيهانگىرى ئىسلاميه و ته فسىرى ئايه تى (وما ارسلناك الا رحمة للعالمين) . ۵.

كه واته حه جكردى بۆ به رژه وه ندى هه موو مرؤقه كانى سه رزه وييه و كۆنگره ي سالانه ي هه موو موسولمانانه و يه كسانبوونى هه موو مرؤقه كان ئه سه لمىنى و له ويدا نه رىنگ و نه زمان و نه جياوازى چىنايه تى بونيان نيه و ئه وهى هه يه مرؤقبوونه، خۆشه ويستى و ئاسوده ييه نزيكبونه وه يه له پاكيىتى و به رزبونه وه، هه موو به هايه كى بلنده كه شايسته ي ئيره يى پىبردنه له لايه ن ئه وانانه وه كه بىبه شن له و به هرانه .

چوارهم: له لاپه ره ۵۲۷ و لاپه ره ۵۳۸ دا ئه م چه ند تىكه لى و ته مومزه يتر له سه ر حه ج دروست ئه كاته وه و ئه لى: سه ربىرىنى ئاژه ل له كه عبه دا پىش ئىسلاميش هه بووه ئه وانى پويان ده كرده كه عبه ئاژه لىان له گه ل خۆيان ده برد و بۆ سه ربىرىن پىشكه شيان ده كرد چونكه سه ربىرىنى ئاژه ل له كه عبه دا نيشانه ي په رستىارى بووه هه روه كو له گوتارى قورئانيدا هاتوه (الله نسكى ومحياى ومماتى - بۆ (لا هه سه ربىرىن)النسك: العباده: په رستن) و په رستىارىم به لام له وه ويه ر ئامازه مان به وه دا كه نسك به ماناى سه ربىرىن دىت كه مه به ست له خۆنزىك كرده وه ...

بهائی قورئان پاریزراوه

وه لآم: پيش همو شت ئه بيټ بلټيم گوتاري بهو شيوه له همو قورئاندا نيه و ئه م دسته واژه له هر شويټنيكت هيناوه ئه وا بهو شيويه ش واتا ناکريټ، ئه م وشه ي (لاه) هت له کويوه هينا؟ ئه گهر له قورئاندا (الله) هه يه ئه وه پيکها توه له لامی جهرو وشه ي پيرؤزي (الله) يه که به پيټي ياسا کاني خوټندنه وه ي قورئان بهو شيوه ئه خوټنريټه وه و واتاکه ي واته بؤ الله نهک بؤ لاه. نازانم چ خاوه ن ويژدانټيک ئه وه ئاستي بيټ ئه توانيټ ريگه به خوټي بدات دهر باره ي قورئان قسه بکات که زاناو دانا کاني سه رسام و دسته وه ستان کردوه؟

ئاژهل سه ربيرين له مه که که دا له پاشماوه ي ئايني يه کخوپه رستي ئيبراهيم پيغه مبه ره و ئيسلام به فرماني خواي ئيبراهيم و موحه مه د خستيه وه سه ر شيوه راسته که ي پاش له گيژنه دهرچووني دواي هينانه کايه ي بته رستي.

هه رده رباره ي ئه و بابه ته دا ديسان دووشه ي عه ره بي ئه داته پال قورئان (انه يطعم ولا يطعم) و ئه ليټ: (هه روه کو له گوتاري قورئانيدا هاتوه **انه يطعم ولا يطعم**) واته ئه وه که دهرخوارد ده دات و ناخوات که چي سه ربيرينه کان له بهر ئه وو بؤ ئه و ده کريټ! خاوه ند ميراتگري ئاسمانه کان و زه وييه و ميراتگري هه موو ئه وه شه که له ئاسمانه کان و زه ويذا هه يه و هه موي بؤ ئه و ده گه ريټه وه که چي مروټ له هه ندي جوړي تاييه ت له ئاژه له کاني خودي خاوه ند سه ربيرين بؤ خاوه ند ده کات! که له و خاوه نده نزيک بيته وه که چي خاوه ند له سوره تي (البقره ۱۸۶) به پيغه مبه ره ده ليټ (**اذا سالک عبادي عني اني سميع قريب استجيب دعوة الداع اذا دعان**) واته خاوه ند نزيکه، يان له خه لکي خاوه ن باوه ر نزيکه، که واته هيج پيويست ناکات خه لکي ئاژهل سه ربيرټ بؤ ئه وه ي خاوه ند ليټه ي نزيک بيټه وه...).

وه لآم: زور به لاه وه سه يره بؤ ناتواني ئايه تي به راستي نقل بکات؟! ئه وه ي يه که ميان (**وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ**) ه ئه وه ي دوه ميش ئه مه ئايه ته که يه و خوا

ئەفەرموئیت: (وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ) (۱۸۶)

بهائی "ئاسمانهكان و زهویی و ئهوهی له نیوانیشیاندا ههیه مولکی خوییه و له ژیر فهیمان و ویستی خوا دهرناچیت خوی گهره به ئیراده و ویستی خوی مروقی خسته سهرزوی و ئاسمان و زهویی بۆ دهسته مۆکرد، ههروهها ژیری و زانست که ئالهتی به پریوه بردن وئاوه دانکردنه وهیه پیی به خشی پاشان پینماییی نوینه رهکانیشی یه که له دوی یه که بۆ نارد و کاملی ئازادی هه لبراردنیشی پیداه.

ئهم مروقه هه رچی ئه کات له چاک له خراب به ره مه که ی بۆ خویه تی، خوی گهره به گهره یی خوی پیزی له مروق گرتوه کاتی که له م مولکه ی خویدا مروقی نیشه جی کرد دهستکراوه یشی کرد که چیئه کات بیکات به لام ئه گهر به قسه ی نوینه رو پینماییه کانی خوی کرد ئه و ئه بیته خوشه ویستی خوا و پاداشتش وهرئه گریت و به پیچه وانه شه وه پیچه وانه که یه تی.

ئاژه لیش له و دروستکراوانه یه که خوا بۆ به رژه وهندی مروق دروستیکردوه و له پینماییه کانی خوی گهره یه ئه گهر مروق توانای هه بوو له و مالهی به دهسته یه پناوه قوربانی بکات و هه ژارانی پی تیر بکات، به گویکردنی ئهم فهیمان له به رخوییه ئه گین وه که خوا خوی ئەفەرموئیت: (لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومَهَا وَلَا دِمَاؤها وَلَكِنْ يَنَالَهُ التَّقْوَى مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَيَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ) (۳۷)

گوشت و خوینی ئه و ئاژه له ناگات به خوا ئه وهی ئه گات دروستبونی ته قوایه له ئیوه وه به مشیوه ئه و ئاژه لانه ی بۆ دهسته مۆکردن بۆ ئه وهی خوا به گهره بزانه له سه ره ئه و پینماییه ی بۆتان و مژده ش به چاککاران به.

به خشینه وهی گوشت له پال خیره کانیترا و پشتگویی نه خستنی ئهم خیره بۆ ئه وهیه زورجار هه ژار کاتی که پارو سامانی پیئه دریت زورتر بیر له کرینی پیداو یستیتر ئه کاته وه و له وانه یه چه زو پیویستی لاشه یی مناله کانی له بیربکات که چه نده پیویستی به خوراکی چاکه تا ته ندروستانه گه شه بکه ن به لام خوا

بهائی قورئان پاریزراوه

بهزه بیه که ی له بهزه بی باوک بۆ مناله کانی زیاتره بویه کاتیک سهیری قورئان و پینماییه کانی پیغه مبهه نه که یین پره له داوای خیری له و جوره: **(وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا)** واته: له خو شه ویستیان بۆخوا خۆراک ئه ده ن به هه ژارو هه تیوو دیل.

فِي الصَّحِيحِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ: (سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُّ الْإِسْلَامِ خَيْرٌ؟ قَالَ: تَطْعَمِ الطَّعَامَ، وَتُقْرَأِ السَّلَامَ عَلَىٰ مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ) له پیغه مبهریان پرسى کام نیشانه ی ئیسلامه تییه باشتیرینه؟ فه رموی: خۆراک به خشین (نانبده یی) و سلاوکردن له ناسیا وونه ناسیاو.

في الصحيح عن أبي موسى الأشعري عن النبي (قال: أطيحوا الجائع، وعودوا المريض، وفكوا العاني) برسی تیربکه ن و سهردانی نه خو شه بکه ن و کۆیله ئازاد بکه ن.

وفي صحيح مسلم عن أبي ذر عن النبي قال له: (يا أبا ذر! إذا طبخت مرقة فأكثر ماءها، وتعهد جيرانك) ئه ی ئه بو زه ر ئه گه ر گۆشتاوت لیئا ئه وا ئاوی زۆرتری تیکه و دراوسی کانت بیر نه چیت.

ئه مکاره باشانه بۆ بهرزه وه ندی و خو شه گوزهرانی و پیکه وه ژیانى خه لکی سه رزه و بیه و له گه ل ئه وه شدا مرۆقه له خوا نزیك ئه خاته وه چونکه گوپرایه لیه له پینماییه کانی خواو پیغه مبه ره که ی، ئه م نزیکونه وه یه به رزبونه وه ی مرۆقه به پله کانی چاکه دا هه رکه س به پیی هه ولئى خۆی و هه یه ئه گاته پله ی (الاحسان) ئیتر خۆی ئه بیته په کپارچه له چاکه، ئه وکه سانه ی که گه یشتونه ته پله بالاکانی چاککاری ئه وانه هه ر به له دونیا ده رچونیان ئیتر له نازو به هره کانی خوا دا ئارامنه گرن و خوا له وان رازییه و له نزیکه کانن.

به لام ئه وه ی که نوسه ر لیئى حالى نه بوه ئه م ئایه تی ۱۸۶ ی سوره تی البقره یه که ئه فه رمویت: **(وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ) (۱۸۶)**

بهائی قورئان پاریزراوه

واته: ئه گهر بهنده كانم پرسپاری منیان لیکردی ئه وه من نزیکم و وه لامی داوی داواکاره کان ئه دمه وه کاتیک بانگم ئه کهن با ئه وانیش وه لامم بده نه وه و باوه پرم پیبهینن به لکو پییگه ن.

ئه م ئایه ته حه کیمه هه له ی چه ند بیروباوه پریکی باوی ناو ئاینه کانیترا (دانراو و گۆپراو) به رانبهر به خوا دهرئه خات، هه لپه رستان له هه موو ئاینه کانیترا بۆ به رژه وه ندی کۆمه لیک له نیوان مروّف و خوا دا په یوه ندکار دائه نین ئیتر ئایا بت بیّت یان مه زارگابیت یان ئه و مروّفانه ی وه ک دهرگاوان خۆیانیان ناساندوه، ئه مانه به کیشانه وه ی سامانیکی زۆر خه لکی خۆیان به واسیته و وه سیله داناوه بۆ گه یشتن به خوا.

به لام قورئانی پاریزراوو مه زن به م ئایه ته هه موو په رده و واسیته کان لانه دات و حه قیقه تی نیوان خوا و مروّفمان بۆ دهرئه خات که خوا نزیکه و بیسه ری بهنده کانیتی، ئه گهر بانگی بکه ن وه لامیان ئه داته وه، ته نانه ت له و ساته وه ختانه ی که موشریکیش پیئه گیریّت و داوا له خوا ی ته نها ئه کات خوا به هانای ئه بیّت، وه ک ئه فه رمویّت: **وَإِذَا أَدَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُمْ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا فَلِلَّهِ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُوبُونَ مَا تَمْكُرُونَ (۲۱) هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّى إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيحٍ طَبِئَةٍ وَفَرَحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَنْجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ (۲۲) فَلَمَّا أَنْجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغَيْتُمْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۲۳)**

واته: کاتیک دوی ناخۆشی خۆشی ئه هینین بۆ هه ندی که س ئه بینی دهرباره ی ئایه ته کانمان پیلان ئه گین بلی خوا له پیلانی په له تره و نیرواوه کانیشمان پیلانه کانیان ئه نوسن، ته نها ئه وه له وشکانی و ئاودا ئیوه دینی و دهبه کاتیک له ناو دهریادا شنه با ئه بینن پیی شاد ئه بن به لام که ئه بیته ره شه باو تۆفان بیگومان

ئەبن له تیاچوون له وکاته دا به تهنه خوا بانگ ئەکەن و بهلین ئەدەن ئەگەر ئەمجاره رزگاریان بیټ ئەوا زۆر سوپاسگوزار ئەبن، کاتیکی خوا رزگاریان ئەکات بهناھەق لەزەویدا ستمکاریئەکەن، ئەی خەلکینه ستمکاریتان لەزیانی خۆتانە و دونیا کەمیکە و پاشان بۆلای ئیمە ئەگەر پینەو و ئەوکاتە پیتان ئەلین چیتانکردو.

بەرستی هەر ئەم نەرمداوانە دیارە کە ئەم قورئانە لای خواپەکی زۆر بەبەزەیی و بەخشندهو و دابەزیو و پاریزراوه چونکە ئەو تەحەمولە لەتوانای هیچ مرۆفیکدا نیە، ئەم نمونەییە ئیستەیی وەرگیری بینا و نیشان و قەشە فادی موزەوەر کە خوا خۆی ئەیانناسی بەم شیوہیە بەرانبەر بە ئایەتەکانی خوا پیلان ئەگێن کەچی خوا مۆلەتیان ئەدات لە دنیاو بیگومان توشی حالەتی پیگیرانیان ئەکات بە نەخۆشی بیټ یان لەناو هەر مەترسییەکیتردا بیټ بۆ ئەو هی لەگەڵ سروشت و ناخیاندا تهنه ببنەو و خوای تهنه یان بۆ دەرکەوینەو و ئەو خواپەکی بەهۆی پۆچونیان بە خراپەکاندا لێیان بزر بوو بیدۆزنەو کە ئەمەش بەزەیی و بانکردنەو و یانە و دیسان ژیریان ئەدوینێ کە هەموو دەرچونیک لە فەرمانی خوا خراپەکەیی بۆ مۆف خۆیەتی (بەلیکۆلینەو لە تاوانەکان ئەزانریت) و مانەو لە دنیا بۆ کەس نییە و دیارە بۆلای خوا ئەگەر پینەو (إِنَّمَا بَعَيْتُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۲۳) .

کەواتە: خوای گەورە نزیکە و بیسەر و بینەری بەندەکانی و وەلامی داواکانیان ئەداتەو و پیویست بە نیوهند واسیتەناکات و قوربانیکردن و هەموو چاکەکان نیوهند نین بەلکو وەسیلەن بۆ گەیشتن بە پەزنامەندی خوا نەک ئەو بیټ کە نوسەر لێی تیکەل بوو و بە بتەکانی سەردەمی نەفامی ئەچوینێ. ئایا ئەو ژیریە، ناندان، ئازادکردنی کۆیلە، بەخشین، گەرپان بەدوای زانست، گەرپان بەناو بونەو وەر و پامان و لیکۆلینەو لێی و...) کە لەکارەچاکەکان و وەسیلەن بۆ

بهائی قورئان پاریزراوه

نزیکه و تنه وه و گیشتن بهر زامه ندى خوا بیچوینی به تاشینی بهردو
داروپه رستنی بۆ ئه وهی به خه یال نزیکتکاته وه له خوا؟

هه رکه سیک ئه وه بلی دياره له چ ئاستیکی ژیریدایه .

پاشان ئه لیت: دواى ئه وهی پیغه مبه ر به نسبته عه ره به کانی دورگه وه
خواوه ندى له زه و بییه وه هه لکیشایه وه بۆ ئاسمان و خواوه ندى به ته واوه تی له سه ر
زه وی دابری ده بیته بۆ نزیکونه وه به محمد و قورئان و مه ککه دا تپه پین
له هه مانکادا خواهنی قورئان ده بو ئه وهش بلیته که خواوه ند به ته نها له
ئاسمانه کاندایه به لکو له سه رزه ویشه هه روه کو له (الزخرف ۸۴ دا ده لیت: هو اله
فی الارض وهو اله فى السماء).

خوینه رى به ریز: سه یری ئه و سه ر لیثیواویه به راستی خویشی نه یزانیوه چی
ئه لئ! یانی چی ده بوو خواهنی قورئان ئه وهش بلیته ... هه روه کو له الزخرفدا
ده لیت (... ؟ پاشان وه ک ئه وهی هیچ جاریک موه فه ق نه بوه بۆ نویسنی ئایه تیک
به راستی ئه مجارهش هه ر به هه له نقلیکردوه و ئه مه ئایه ته پیروژه که یه **(وَهُوَ الَّذِي**
فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ (۸۴) .

پیغه مبه رى خوا (صلی الله علیه واله وسلم) خواى به خه لکی ناساند و
هه رکه س بیه ویت به دروستی بیپه رستنی ئه بیته له خواوه ته عالیم وه رگریته چونکه
ئه وکارانه به دهره له ئاستی ژیرترینه کانی خه لکی که واته ئه بیته خوا خوی
نیردراوی هه بیته و ئه و نیردراوهش به لگه ی نوینه رایه تی پیشانی خه لکی بدات،
ده ی هه ر ئه مه یه له موحه مه د پیغه مبه ر هاتوته دی و نیشانه ی
نوینه رایه تییه که یشی ئه م قورئانه پاریزراویه که به پیی نیازی خراپی ئه م
وه رگریپه قه شه فادی بویان چوه و سه ری لیثیواندون و خویشیان نازانن چۆن
لییان تیکه لبه وه ئه وه موه هه له زه ق و ناقولایانکردوه .

ديسان هه ر له و لاپه ره یه دا ئه لیت: که واته وه کو له مه و به ر وتمان له کاتیکدا
کورد ه واری واده زانن کرداری حه ج کرداریکی عه ره بیه به ته نها، هه ربه و شیوه یه

بهائی قورئان پاریزراوه

تیگه یه نراون که کرداری چه ج به تهنه کوردراییکی عه ره بی و ئیسلامیه و تهنه به وان تایبه تمهنده که چی هه مو ئاینه کان چه جی خوئان هه بوه و که عبه و شوئینی پیروژو سه برپینگه ی خوئان هه بوه ... تاده گاته ئه وه ی ئه لئیت پوکردنه مه ککه بو پیش ئیسلام ئه گه ریته وه و مه به سستیکی ئابوری و پامیاری له پشته وه بوه و عه رب پیش ئیسلامیش که عبه یان هه ربه پیروژ راگرتوه .

سه یرکه ن چۆن به دهم کورده وارپییه وه قسه ئه کات؟ له کوی کورده واری برپویان وایه؟ ئه گه ر کورده کان باوه ریان وایه بو سه ره ی بو ئه گرن؟ بو ئه وه هه مو کۆمپانیای چه ج و عه مره له کورده ستاندا کار ئه کهن و به رده وام کاریشیان هه یه؟ ئه وه ی که ئه لئیت: هه موو ئاینیک چه ج و سه برپینگه ی خوئان هه بوه! ئه وه ئه گه ر ئاینه کان لای خواوه هاتن ئه وه وایه و له یه ک سه رچاوه وه دابه زیون و وه ک له پیشیشه وه باسمانکرد به لئیت ئه م چه جکردنه ی خوا پازی بوه چه جی شوئیکه وته کانی موحه مه د پیغه مبه ر بیته له سه ر هه مان ئه ساسی چه جی ئیبراهیم و ئیسماعیل پیغه مبه ریش بوه و وه ک باسیشمانکرد ئه وه له گه وره یی ئیسلامه که به رژه وه ندییبه ئابوری و پامیاری پۆحییبه کان پیکه وه ئه سازینیی و ئه وه ی گرنکه جیهانگیره و تایبه تیش نییه به هیه چ زمان و په نگیکه وه .

چه ند پرسیاریکیتر ئه کات و ئه لئیت: هه روه کو خواوه نی قورئان ده لئیت: خواوه ند میراتگری ئاسمانه کان و زه وییه (الله میراث السموات والارض) به لام ئه وه ی له به رچاوه ئه وه یه که هه مو شوئینیکی ئه م سه رزه وییه به ده ست که مینه یه که وه یه ، هه روه ها ده کریته ئه و پرسیاره ش بکه یان ئایا خواوه ند چاوه پروانی له ناوچونی گشت مرؤفده کات تا کو بیته میراتگری ئاسمانه کان و زه وی؟ یان ئایا ساته وه ختی ئیستا مرؤفده وی له خواوه ند داگیرکردوه و خواوه ندیش خوازیاره له مرؤفی بسه نیته وه؟ ئایا خواوه ند به و مه زنییه خه یالییه ی که له بیرونی مرؤفدا هه یه له لایه ن عه ره به وه تهنه ئه و ژوره وشکه که له که ی به مولک بو دیاریکراوه له کاتیکدا هه ر خواوه نی قورئان خوی ده لئیت هه موو گه ردون مولکی ئه وه؟

بهائی قورئان پاریزراوه

وه لآم: ئەمه نمونهی ئەو بزربوونهیه که بیباوه پان نازار ئەدات، وینای ئەوه یان بۆ ناکریت مروفیک ئەو هه موو ریژهی لیبگیریت، ئاسمان و زهوی بۆ دهسته مؤ بکریت! لای کیشه وه لای ئەو خوا مه زنه ی که خاوه نی هه مو بونه وه ره! نازانی ئەو چوار دیواره ئەگه ر بۆ خواجه خوا بۆ چیه تی که خاوه نی هه موو بونه وه ره؟ مروف ئەم هه موو ناله بارییه ئەکات بۆ سزا نانیریت؟ ئەمانه و چه نده ها پرسایاری تریش ئەگه ر به هۆی قورئانی پاریزراوی خوا نه بوایه موسولمانانیش ئەکه وتنه ئەو گیزاوه فیکرییه وه و پیم و ابیت ئەوه واتای کوله مهرگی و نه زانییه.

کاکه، خوای مه زن بۆ هه مو شتیک کاتیکی دیاریکردوه، کاتی مانه وه ی مروفایه تی له سه ر زهوی کۆتایی دیت هه ر وه ک چۆن سه ره تای هه بوو تا ئەو کاته ش بریاری خوا وایه مروف خاوه نی هه لئزاردن بیت و به ویستی خۆی کاریکات و هه موو پیداو یستییه کی ژیانیشی خستۆته ئیختیاری جا هه رکات کاتی دیاریکراوی ته واوکرد ئیتر هه یچ مۆله تی نادات و سپارده کانی لیوه ئەگریته وه، ئاسمانه کان ئەپچیتته وه و زه ویش فه رمانه کانی خوای خۆی به جی ئەهینی و ئەوه واتای میراتگری ئەگین له سه ره تا کۆتایی هه رخوا خاوه نی خه لق و ئەمه ر.

بۆ مه به سستی ماله که ی خوا له سه ر زه ویدا له پیشه وه وه لآمی ته وای ئەوه مان داوه ته وه.

له لاپه ره ۵۳۹ و لاپه ره ۵۴۰ باسی هیرشه که ی ئەبره هه ئەکات بۆ سه ر که عبه چاو پۆشی له هیرشی کاولکاری و پراپوتی له شکره که ی ئەبره هه ئەکات و باسی پالنه ری هیرشه که ناکات که ته نها ئیره یی ئەبره هه بوو به رانه ر به که عبه و خه لگی مه ککه، ئەمانه واز لیئه هینی و باسی ئەوه ئەکات که ئەبره هه کلیسایه کی جوان و پیک و پیکی دروستکردوه بۆ ئەوه ی هه جی بۆ بکریت و گله یی ئەوه ئەکات که بۆچی عه ره ب ئەوه یان پیقبولنه کراوه و بۆچی بت په رستی خۆیان پیباشتر بوه له ئاینیکی ئاسمانیتر وه ک مه سیحیه ته که ی ئەبره هه و هه جی مالی ئەبره هه؟ قسه کانی نیوان ئەبره هه و باپیری پیغه مبه ر نقل ئەکات و ئەلیت

بهائی قورئان پاریزراوه

عبدالمولوته لیب وه کړینه وهی ه لویستی خوی ووتویه تی: که عبه په روه ردگاری خوی هیه ده پاریزیت. و واتایه که له قسه کهی دهرده هینی و ده لیت واته من هیچ هه قم به سر که عبه وه نیه به لگو وشتره کانی خومم پییده نه وه. و له م باسه ش ئیستنتاجی ئه وه ئه کات که عهره به کان له گه ل بوونی ئه و ۳۶۰ بته ی ناو مه ککه دا باوه رپان به خوی تاک هه بوه، دهرکه و تنی موحه مه د مه و دایه کی ئاینی هه بوه به لام سیمایه کی سیاسی و ئابوری و نه ته وایه تیشی هه بوه، بچی خوا پیش هاتنی موحه مه د هه بونی بته کانی له که عبه دا یاساغ نه کردوه؟ چوون به خودی خوی ئه و بتانه ی له ناو نه بردوه و ئه و کاره ی به مروؤ سپاردوه؟

وه لام: ئه وهی که عهره ب له و کاته دا له ئه بره هه ی قبول نه کرد هیچ نه ته وه و کومه لیکي ئازاد ناتوانن قبولی بکه ن، کاکي نه ناسراو ئه توانیت له م باسه ی خو ته وه جیاوازی بکه یت له نیوان دانانی سروت و مه زارگه یه که پالنه ری ئابوری و سیاسه تی له پشته وه بیټ (کلیسکه ی ئه بره هه) و سروت و قبیله یه که خوا داینابیت و دلی خه لگی پیوه به سستیټ !! مالیکي جوان و ریکوپیکي دروستکراوی ئه بره هه و پشت ئه ستور به له شکری به توانای خاوه ن زهر و خاوه ن فیلی زه به لاج به رانبه ر مالیکي (خوت ووتنه ی ووشکه که له ک) له شوینیکي ووشکه لانی بی سه وزایی له بن دهستی کومه لیکي نه خوینده واری په رته وازه که چی وه که عبدالمولوته لیب ئه یزانی ئه و مالله خویه کی هیه ئه پاریزیت و پاراستیشی و ئه و له شکره خاوه ن فیل و ده سه لاته ی کرده کای جووراو و ئه و فیله ش که تو ئه لیبی له وانه یه شه که تی ریگا بوبیت بویه نه یتوانیوه بیروخینی! ئه ی بو که رویان له که عبه وهر ئه گپرا به چالاکانه ئه پوشت؟ یان ئایا فیله وانه کان وه که تو نه یان ئه زانی ئه و فیله شه که ته و باپشوویدات ئه و کاته ئه و کاره ی پییکه ن!!، ئه ی ئه و له شکره زه به لاجه چ دهردیانبوو ئاوا دارزان و بوونه سه رگوزشته ی زمانی خه لک ومیژونوسان؟

بهائی قورئان پاریزراوه

که واته: ئه و خه لکه بته پرسته ی ئه و کاته هیشتا هندیک له قسه و باسی پیغه مبه رانیان لامابوو به تایبته ئه وانه ی هیشتا له سه ر دینی ئیبراهیم بون و په راوه پیشوه کان (ته ورات و ئینجیل) به ده ستکاریه وه له ناو جه زیره دا هه بوو بویه ئه یانزانی که که سیک بیه ویت قبیله و حج بگوریت ئه بیته پیغه مبه ر بیته و پیغه مبه ریش ئه بیته به لگه ی راستبوونی خوی پیشانی خه لک بدات ئه و کات خه لک ئه توانن متمانیه ی پیبکه ن، ئه و خه لکه ی به رانه ر که نیسه ی جوان و له شگری کاوکار ملیان نه دا به هاتنی پیغه مبه ر (صلی الله علیه و اله وسلم) و متمانیه پیکردنی پازی بوون ئه و بتانه ی ساله ها بوو کپنوشیان بو ئه برد تیکیانشکاندن و له نویژیکدا فه رمانی قبیله گورپین به پیغه مبه ر کرا بیچه نوچون له نویژه که دا قبیله یان گوری له قودسه وه هه ربو لای ئه و که عبه یه ی دلله کان کیش ئه کات بیته وه ی جوانیه کی دونیایی تیدا بیت ئایا ئه مه موعجیزه نییه؟ بوکه س ناتوانیت شوینیکتری له وشپوه ئاوا شیرین بکات؟.

نوسه ر ئه لیت: بو پیش هاتنی موحه مه د خوا هه بونی بته کانی له که عبه دا یاساغ نه کردوه؟ چوئن به خودی خوئی ئه و بتانه ی له ناو نه بردوه و ئه و کاره ی به مرؤف سپاردوه؟

ئه وه ته ی دنیا دنیا به خوای گه وره هه موو جووره په رستنیک ی جگه له په رستنی خوای تا قانه یاساگر دوه و ئه م فه رمانه یشی به هه موو پیغه مبه رانداوه بیگه یه نن به خه لکی. به لام خه لکیشی سه رپشک کردوه له هه لبژاردنی پرپه وی ژیان، هه یه له جیاتی خوای تا قانه و بیهاوتا دیت و به ده ستی خوی خوایه کی تر بو خوئی ئه تاشی و ئه یکاته شه ریکی خوای ته نها و هه یه مانگا یان جرج یان مردوویه ک به ده سه لاتدارو شه ریکی خوا دانه نی و هه یه (په نا به خوا) کوپ بو خوای بینیاز قه رار ئه داو له گه ل خوا ئه یکاته په رستراو ئیتر بژمیره له ناو ئه مانه شدا هه یه له فه رموده ی خوا خویه وه خواو مرؤفیشی ناسیوه و ئه زانی خوا ریزی لیگرتوه و بیسه رو بینه ریه تی و پیویستی به واسیته نییه.

بهائی قورئان پاریزراوه

(الله) به درۆ خستنه وهی ئه و خوادروئیا نهی له ئه ستۆی پیغه مبه ران و مروقه باوه رپه منده کان داناوه، بوونی هر به ره یه ک له وانه کراوه ته مایه ی تاقیکاری بو ئه وانیترو نمره ی له سه ره. ئه ی نازانی ژیان و پاشان مردن هر بو ئه و مه به ستی تاقیکاریه دانراوه خوا خوئی ئه فه رموئیت (تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۱) الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَفُورُ (۲) واته: پیرۆزه ئه و خوا یه ی مولکی به دهسته و به سه ره موو شت به توانایه، ئه و خوا یه ی مردن و ژیا نی خهلق کرد بو ئه وه ی تاقیتان بکاته وه کامتان باشتین کار ئه کهن و ئه و خوا یه زۆر زال و لیبورده یه.

بهائی خوا خوئی به توانایه هه مووکات خراپه کاران وه ک له شکره که ی ئه بره هه به یه کتیک له له شکره کانی له ناو به ریته به لام ئه و کاره ی به باوه رداران سپاردوه و له سه ر کۆششیان له و کاره دا به هه شتیان ئه داتی، خوا حه کیمه وزانایه چۆن و چ کاتی ک یارمه تی ئه نیری یان چ کاتی ک ئه و کاره خوئی ئه ی کات “کۆمه لیک ماوه یه کی زۆره بت په رستن و هیشتا نه گه راونه ته وه بو به رستنی ته نها (الله) نه هیزی ئه و به ره نگار بونه وه یان هیه نه خوا ی گه وره ش ئه و شه ره فه یان ئه کاته نسیب بو یه خوا ی گه وره خوئی له شکره که ی ئه بره هه ی له ناو برد (والله اعلم).

هه رچه منده نوسه رو وه رگێر له رسته ی (والله اعلم) زۆر قه لسن به لام بائه مه ش بزائن “کاتی ک ئیمه ئه مه ئه لئین که ده رباره ی علله ت یان حیکمه تی کاری ک یان فه رموده یه کی خوا قسه و بو چونی خۆمان ئه لئین چونکه ئه زانین ئه وه ی ئیمه ووتومانه هه مووی نییه و دیاره به هه موو عیله ت و حیکمه ته کانی خوا زاناته ره.

له لاپه ره ۵۶۱ یشدا هه مان قسه کانی پێشوو دو باره ئه کاته وه و ئه مجار ئه لئیت: ئه مه له گه ل (ان الله غنی عن العالمین - خوا وه ند له هه ردوو جیهانیان بئینیازه) دا ناگو نجیت.

وه لام: ئه م پارچه ئایه ته کۆتایی ئایه تی (۹۷) ی سوره تی (ال عمران) ه که باسی حه جی مالی خوا ئه کات (فیه آیات بئینات مقام ابراهیم ومن دخله کان آمناً

وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ (۹۷) له چه جدا نیشانانی رونی تیدایه شوینی ئیبراهیم و هرکه سیش چووئه وئی دلتیا ئه بوو، بۆ خوا له سهر خه لکی توانادار چه جی ماله که دانراوه و هرکه سیش کافر بیئت ئه وه خوا له جیهانیا بئینیازه .

ئهمه وه لاهمه بۆ وه رگپرو قه شه فادی و هه موو ئه وانه ی وه که ئه وان بیرئه که نه وه ده رباره ی چه ج خوا بئینیازه له وانه، خوای گه وره بئینیازی سوپاسکراوه به لام بئینیازیکی خاوهن به زه ییه و ئه فه رمویت: (وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ) واته: خاوهنه که ی تو بئینیازی خاوهن به زه ییه ..) که واته ئه م پووونکرده وه و شیکردنه وه و لیبورده یی و بانگکردنه وه ی یه که له دوا ی یه کی بۆ به نده لاپیکانی له به زه یی زۆری خاوه یه نه که ئه وه ی نیازی به کرده وه ی به نده کانیبی، پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) له فه رموده یه کی قودسیدا ئه فه رمویت: خوا فه رمویه تی: ئه ی به نده کانم ئه گه ر له یه که م که سه وه تا کو تاییتان ئینس و جینتان وه که به ته قواترین که ستان بن هیچ له مولکی من زیاد ناکات، ئه ی به نده کانم ئه گه ر یه که م تا کو تاییتان به ئینس و جننه وه وه که خراپترین که ستان بن هیچ له مولکی من که م ناکات، ئه ی به نده کانم ته نها ئه وه نده یه کرده وه کانتان هه ژمار ئه که م بو تان و پاشان پاداشته که یتان ئه دمه وه هه رکه س توشی خیر بوو ئه وا با سوپاسی خوا بکات و هه رکه سیش جگه له وه ی بینی ئه وا با ته نها لومه ی خو ی بکات. ئه مه ش ده قه که یه تی: (في صحيح مسلم: "يقول الله تعالى: يا عبادي لو أن أولكم وآخركم، وإنسکم و جنکم کانوا علی أتقی قلب رجل منکم، ما زاد ذلك في ملكي شيئاً. يا عبادي، لو أن أولکم و آخركم، و إنسکم و جنکم، کانوا علی أفجر قلب رجل منکم، ما نقص ذلك من ملكي شيئاً. يا عبادي، إنما هي أعمالکم أحصیها لکم (ثم أوفیکم إياها) (۲) فمن وجد خيراً فليحمد الله، ومن وجد غير ذلك فلا يلومن إلا نفسه"

که واته: خوای گه وره بیباک و بئینیازه له به نده کان ی به لام به به زه ییه به رانبه ریان و کارئاسانیا بۆ ئه کات (یرید الله بکم الیسر ولا یرید بکم العسر) و

بهائی قورئان پاریزراوه

رېگه ی لیخوشبونیان بۆ والا ئەکات، کاری ئاسان و که میان به زۆر دائه نی و ئەوهیسی هیچی له دهستانه بی ئەتوانی به نیازی دلی وهك به خشنده کان پاداشت وەرگریت، ئەوهی خوا بناسی ئەزانیت به هه موو جوړیک خوی گه وره پیزو سۆزو به زهیی به مرۆف و له مرۆف گرتوه. کی جگه له و خویه شایستهی ستایش و په رسته نه؟

له لاپه ره ۵۴۲ و ۵۴۴ دا باسی پۆخاندنی دیواری ئه ریکا ئەکات له لایه ن (یوشع) ی کوری نون و ئەلئیت ناوی خوی (هوشیایه) به لام له قورئاندا به یوشع ناوی هاتوه و ئیت دیته وه سه ر باسی بازاره کانی مه ککه و ناوی مه ککه و دیسان ئایه تیکیتر به هه له نقل ئەکات و باسی سیلاوه که ئەکات که پیش هاتنی پیغه مبه ر که عبه ی پوو خان و چۆن مه ککه شوینیکی بازرگانیبوه وه سفی بازرگانی مه ی و پاره به سودانی یه هودییه کانی مه ککه ئەکات و ئەلی به چپری له ویدا بوون، دیته سه ر باسی کورده کان و فارس و مه سیحیه کان و به شیوه یه کی نه شازو ره کیك باسه کان تییه لکیش ئەکات و له کۆتاییدا ئەلئیت: له که ش و هه وایه کی ئاینی ئارامدا هه مو قوناغ و شیوازه کانی په رستن به یه که وه له دورگه دا هه بوو هه ر له ئاینه کانی حه نفای و صابئی و مه سیحی هه تا ده یان و سه دان ئاینیت به راده یه ک له که عبه دا به ژماره ی پۆژه کانی سال په یکه ری جیا جیا یانکردبوه هیما ی خوا وه ند واته ژماره یه کی زۆر له عه ره به کانی دورگه بوونه حه نفای و یه هودی و صابئی و مه سیحی.

وه لام: من نازانم ئەم دوو لاپه ره یه بۆ ئەوه نده حالیان شپه له گه ل ئەوه ی هه مووی درۆیه ریکخستنی درۆکانیش هه ر زۆر ناله باره، ئاخۆ بۆچی وایه؟! خوینه ری به ریز سه یرکه له هه موو قورئاندا ناوی (یوشع) نییه، ئیت چۆن ئەلئیت له قورئاندا به یوشع ناوی هاتوه، ئایه تی (رَبَّنَا اِنِّي اَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ) به هه له ئەنوسیت (ونحن بواد غیر ذی زرع) و ئەیکاته به لگه له سه ر ئەوه ی که باکشنو کالیش نه بوه به لام بازرگانیبوه و بازرگانی

بهائی قورئان پاریزراوه

مه‌ی و شه‌رابیانکردوه و یه‌هودییه‌کان به‌چری له‌مه‌ککه‌بوون. ئاخ‌ر ئه‌مه‌که‌س وانا‌ئیت! یه‌هودی له‌مه‌ککه‌نه‌بوون، بازرگانی شاری مه‌ککه‌ش له‌دوای ئاوه‌دانبونه‌وه‌ی مه‌ککه‌ده‌ستیپیکرد و ئه‌وان عاده‌تی گه‌شتی هاوینه‌و زستانه‌یان دانا.

وه‌رگیپر زۆر شین بۆ مه‌یفرۆشتن و ژماره‌ی زۆری بته‌کان و زه‌رده‌شتی و به‌سودانی پاره...ئه‌کات! بۆ؟ خۆ ئه‌وه‌ی خۆی باسی کردوه ئه‌وه‌باشترینه‌کانی سه‌رده‌می پێش پیغه‌مبه‌رایه‌تی پیغه‌مبه‌ر بوه:

ئایا له‌جیاتی مه‌ستی و مردنی سست، هۆشیاری و ساغی به‌رده‌وام باشتر نییه‌؟.

له‌جیاتی بتی زۆری که‌رو کوپ‌ر و بیخیر (الله) ی تا‌قانه و بیسه‌رو بینه‌رو به‌توانا دانا‌ی به‌به‌زه‌یی باشتر نییه‌؟.

له‌جیاتی سوو‌خۆری و به‌دیل‌گرتنی قه‌رزار به‌خشنده‌یی و قه‌رزی بیسو و باشتر نییه‌؟.

وه‌لامی ئه‌وانه‌ ئاشکرایه، ده‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ئه‌وانه‌ی چه‌سپاند ئایا عه‌قل نالیت که پیغه‌مبه‌ر لای خوا‌ه نیراوه و کتیبه‌که‌یشی باشترین کتیبه‌؟.

پاشان خوینه‌ری به‌ریز ئه‌گه‌ر که‌میک له‌کو‌تایی باسه‌که‌ی رابمینی ئه‌بینی له‌بابه‌ته‌که‌ی کلۆل‌تره. خۆی له‌وه‌و پێش باسی پاپووتو شه‌پو به‌کو‌یله‌گرتن و مملانیی زله‌یزه‌کانی کردوه که‌چی لی‌رده‌دا ئه‌ئیت (له‌که‌ش و هه‌وایه‌کی ئارامدا...)?

پاشان ئه‌ئیت: هه‌تا ده‌یان و سه‌دان ئاینی تر به‌را‌ده‌یه‌ک له‌که‌عبه‌دا به‌ژماره‌ی پۆژه‌کانی سال‌ په‌یکه‌ری جیا‌جیا‌یانکردبووه هی‌مای خوا‌ه‌ند. واته ژماره‌یه‌کی زۆر له‌دورگه‌بوونه‌هه‌نفا‌یی و یه‌هودی و صابئی و مه‌سیحی. ئاخ‌ر بوونی ئه‌وه‌نده په‌یکه‌ر که‌ی ئه‌وه‌ واتا‌که‌یه‌تی!!! هه‌ر ئه‌و که‌ش و هه‌وا ناله‌بار و په‌رته‌وازه‌یی و نه‌فامی و سه‌رگه‌ردانییه هۆکار بوون بۆ پی‌ویست بوونی هاتنی په‌یامه‌ینه‌ریک لای

خواوه بۆ پزگار بوون و به لگه یشن له سه ر دانایی خوا که قورئان و پیغه مبه ره که ی نارد تا ئه و کۆمه لگه پزگار بکه ن له کۆیلایه تی و ژێرده سته یی.

له لاپه ره ۵۴۵ و ۵۴۶ دا باسیکیتری میژوویی ئه هیئی و له باسه کانیتری باشتر نییه، باسی سه لمانی فارسی ئه کات که به ره و دورگه هه له اتبوو، که خۆی هیژبودانی ئاته شگه بوه و دژی کۆیلایه تی و مولکداری بوه. ئه لئیت: مه زده کی بوه و ئایه تی (لسان الذی یلحدون الیه...) مه به سته ی له سه لمانی فارسییه، سه لمان له گه ل ئه وه ی دژایه تی زه رده شتی کرده به لام باسی ئه و ئایه ی بۆ محمد کرده... سه لمان به ر له خۆ به پیغه مبه رکردنی محمد و پیش موسلمان بوونی خۆیدا ئه و له لایه ن پیغه مبه ره وه کرپابوو، له یه کچون له نیوان زه رده شتی و ئیسلام و ئایینی ئیبراهیم دا هه یه له وانه شیوه و ژماره ی نوێژه کان و سه ر هه لدان ی هۆشیده ر.. له ئایینی زه رده شتیدا (شۆسیانت) واته (مهدی المنتظر) له نزیک بیری زه مزه م سه ر هه لده دات و باسکردنی به رزه خ فریشته کان فریشته ی مردن، له یه کچوی پاکی بنه ماله ی هه ردولا، له وانه یه کارتیکه ری سه لمان له سه ر که سی محمد وای کرد بیئت که پیغه مبه ریش دژایه تی ئه و ئایینه بکات.

وه لام: ئه و ئایه ته له ته فسیره کاندایه جۆراو جۆری هه یه و یه کیک له پراشه کانی ئه لئیت موشریکیکی مه ککه و وتویه تی موحه مه د ئه م قسانه ی له عه جمیکه وه وه رگرتوه و ئه و عه جه مه ش هه رجاره ی که سیک ئه لئین (عداس، سه لمان، دوو غولامی پۆمی له مه ککه بوون به زمانی خۆیان کتیبیکیان هه بوو ئه یانخوینده وه) و ئیبن که سیر ئه لئیت: زه ححاک و تویه تی: ئه و که سه سه لمانی فارسیه، ئه م قسه یه لاوازه، چونکه ئه م ئایه ته له مه ککه دا دابه زیوه و سه لمان له مه دینه به خزمه ت پیغه مبه ر گه یشتوه و موسولمان بوه، عه بدوللای کوری موسلیم ئه لئید دوو غولامی پۆ میمان هه بوو کتیبیکیان به زمانی خۆیان ئه خوینده وه و پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) جار جار گوئی بۆ ئه گرتن و موشریکه کان

بهائی قورئان پاریزراوه

ووتیان له وانه وه فیئر ئه بیئت و خوای گه ورهش ئایه تی (لسان الذی یلحدون...) دابه زاند.

ناحه زانی قورئان له کۆن و تازه دا وه ک یه ک پیلان ئه گپن! یان ئه وانه ی تازه هیچیان پینیه جگه له جوینه وه ی قسه و بوختانی ناحه زانی کۆن!.

بۆچی له ناو ئه وانه ی که ئیحتمالی هۆی دابه زینی ئایه ته پیرۆزه که ئه یانگریته وه چوه سه لمانی فارسی هه لبراردوه!! که بۆچونیکى ناراست و لاوازه؟ ئایا له بهر ئه وه بوه باسی ئاینی مه زده کی و زه رده شتی بینیته کایه وه؟ یان ئه مه ش هه ر موعجزه ی ئایه ته که یه که له دواى باسی بوه تانه که دا فه رمویه تی خوا هیدایه تی ئه وانه نادات که باوه رپیان به ئایه ته کانی خوا نیه بۆیه له ناو ئه وانه دا ئه مه یانی هه لبراردوه که هیچ رپی تیناچیت و لاوازه؟، ئه وانه ی که به ده م خواوه درۆئه که ن ئه وانه ن که درۆزنن و راستیان نییه، سه یریکه ن چی ئه فه رمویت: **وَلَقَدْ نَعَلْمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ (۱۰۳) إِنَّ الدِّينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۱۰۴) إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الدِّينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ (۱۰۵)**

واته: ئیمه ئه وه باش ئه زانین ئه وان ئه لئین ئاده مپیه ک فیری ئه کات، ئه و که سه ی نیازانه له عه ره بیدا کۆله و ئه م قورئانه ش عه ره بییه کی ره وانه، ئه و که سانه ی باوه ر به ئایه ته کانی خوا ناهینن خوا رینمایان ناکات و سزای به ئازاریان بۆ هه یه، ته نها ئه وانه درۆ به ده م خواوه ئه که ن که باوه ر به ئایه ته کانی خوا ناکه ن و ئه وانه خۆیان درۆزنن. خوا راستی فه رمووه (سبحان الله).

ته به رانی له سه لمانی فارسیه وه ئه گپرتیه وه ووتویه تی: به دواى دیندا ئه گه رام که وتمه ناو کۆمه لیک له پاشماوه ی خواناسه کانی ئه هلی کیتاب وه ک خوا ئه فه رمویت: ئه وان موحه مه د وه ک کورپی خۆیان ئه ناسن ئه یانووت ئه مه سه رده می پیغه مبه ریکه له زه مینی عه ره به کاندایه دایک ئه بیئت چه ند نیشانه یه کی هه یه پیی ئه ناسریتیه وه“ له وانه له ناوشانیدا مۆری پیغه مبه رایه تی پیوه یه.

بهائی قورئان پاریزراوه

که واته وهك خۆی ئه لایت به دواى دیندا ویلی شاران بوه و زیدی خۆی به جیهیشتوه به پیی نیشانهی ئه و شوینهی که کۆتا پیغه مبه ر تییدا درده که ییت له دورگه دا گیرساوه ته وه به لام ئه و له مه دینه بوه که پاشماوهی ئاینی گاورو جوله که ی لیبوه و به پیی لیگۆلینه وه کانی خه لکی خاوه ن کتیبی ئه و سه رده مه و لوتبه رزی و هاشوهوشی جوله که ی ئه و کاته وای بو ئه چون له مه دینه درکه ویت، به لام خوا خۆی ئه زانیت له کویدا و به کیدا په یامی خۆی ئه نیړیت و هه مان ئه و نیشانه خه لقی و خوله قیانه ی تییدا بوو که له کتیبه کانی ئه واندا هه بوو.

بهائی سه لمانی فارسی به کیك بوه له رۆشنبیره چا وکراوه کان که به هه ق نه بییت دلوا نه بییت بویه به رده و امبوو نه به زه رده شتی و نه به مه زده کی و نه به گاورو نه به جوله که رازی نه بوو له ولاتیکی پیشکه وتوی سه رده می خۆیه وه هاتبوو له شوینی خۆشیدا خاوه ن پله بووه که سی به و شیوه دیاره تا به لگه ی راست و پوون نه بیینی به ئاسان پا به ند نابیت، که سی به و شیوه ئه گه ر خۆی ئه و توانای هه بوایه دربه ده ری و دیلی به سه رخویدا نه ئه هیئا به لکو ئه بویه سه ردارو ده مرپاست و خیری بو ئاگر په رسته کانی لای خۆی ئه دایه وه، که سیك نیه له م دنیا خیریکی لابییت که مایه ی ریزو گه وره یی و رزگاری بییت خۆی راینه گه یه نییت بیداته که سیکی نه خوینده وار بلی تو بیگه یه نه !، ئه وه پله یه که ئیره یی پیئه بریت چون سه لمان یان غولامی پۆمی یان هه رکه سیکیتر ئه یبه خشیت به باوکی خۆیشی چ جای ئه وه ی بیده نه که سیکی نه خوینده واری غه یره ؟ جگه له وه قورئانیکی ره وان و ساز چون که سیکی کلۆل له زمانی عه ره بیدا ئه توانیت به یینی؟ ئه م قورئانه په وانبیژه کانی به خۆیه وه سه رسامکرده و دواى هاتنی قورئان زانستی دره برین و په وانبیژی عه ره بی نوسرانه وه و نمونه کانیشیان ئایه ته کانی قورئان بوو.

ئه و سه لمانه ی که نوسه ر به سه رچاوه ی قورئانی ئه داته قه له م، ئه گه پرنه وه کاتیك گوئی له ئایه تی: **(ان جهنم لموعدهم اجمعین)** بوو له کاریگه ری ئه و ئایه ته سی پۆژ خۆی شارده وه، پاشان هیئایانه لای پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم)

بهائی فورئان پاریزراوه

لیی پرسى؟ ئه ویش ووتى: ئه ی پیغه مبه رى خوا به و خوايه ی توی به هه قه وه ناردوه ئه و ئايه ته جه رگمى برى، ئینجا خواى گه وره ئايه تی (ان المتقين فى جنات وعیون...) دابه زاند.

کاتیک که ئه لیت سه لمان به ر له خو به پیغه مبه رکردنی محمد و له پیش موسلمان بونی خویدا له لایه ن پیغه مبه روه کپر ابویه وه، ئه مه پیشیان هه ر دروی ناو چاوی خویه تی چونکه وه ک باسمانکرد ئه و له مه دینه به وه وه ک خوئی بۆمان ئه گپیتته وه، عه بدوللای کورپی عه بباس ئه لیت سه لمانی فارسی دهنگ و باسی خوئی بۆ گپرامه وه و ووتى: من فارسیم و له خه لکی گوندی جه یونم و له وئی ئه ژيام باوکم کوپخای دى که بوو ئه وه نده ی خوشه وىستم منى له جیى هه موکه سی دانابوو، له ئاگر په رستیدا ئه وه نده چالاک بووم تا گه یشتمه پله ی هیزبودانی ئاته شگه، باوکم مولک و باخاتیکی گه وره ی هه بوو پوژیک به هوی خه ریکبوونی به کاریکیتره وه منى له جیى خوئی نارد بۆ سه ره رشتی باخاته که ی له ریگه دا گه یستم به که نیسه یه ک و گویم له دهنگی نوپزه که یانبوو لیانزیک بومه وه تا بزانه چی ئه لین تا ئه و کاته له بهر ئه وه ی باوکم دهستی لیبه ر نه دابووم بچمه هه یچ شوینیک هه یچ ده رباره ی خه لکی نه ئه زانی، کاتیک ئه وانم بینى نوپزکردنه که یان سه رنجى منى پاکیشا و وتم به خوا ئه مه له دینه که ی ئیمه باشتره ئیتر لای ئه وان مامه وه تا خوړئاوابون و کاره که ی باوکم له یادکرد و پرسیارم لیکردن و وتم سه رچاوه ی ئه م دینه له کوپیه ووتیان له شامه، ئیتر گه رامه وه بۆ لای باوکم ئه زانه ناردویه تی به دوامدا له بهر من کاره که ی خویشی ته واو نه کردبوو، ووتى ئه وه پۆله گیان له کوئی بویت ئه مه له ره فتاری تۆ ناچیت؟ وتم به خوا لای خواناسه کانی که نیسه بووم نوپزکردنه که یان سه رنجى منى پاکیشا.

به م شیوه یه سه لمان په یوه ندى له گه ل ئه واندا زیاد ئه کات و په یوه ندى له گه ل باوکیدا لاواز ئه بیئت تا ئه گاته ئه و راده یه ی داوا له سه ره رشتیارانى که نیسه ئه کات بیگه یه ننه شام بۆ ئه وه ی خوئی له سه رچاوه که وه ئه و دینه وه رگریت،

بهائی قورئان پاریزراوه

ئەوانیش ئەوکارەى بۆ ئەكەن بەلام كە ئەچیتە ئەوى لە پەوشت و دورویى قەشەكان تورپە ئەبیت و بیر لەو ئەكاتەوہ دواى ئەو ھەوالانە بکەویت كە لەتەوراتدا بیستویەتى دەربارەى كۆتا پزگارکەر بۆ ئەو مەبەستە پزگەى ئاوى ئەگریتە بەر لەوى چەند چەتەىەكى جولەكە ئەیگرن و وەك كویلەىەكى خۆیان ئەیناسنن ولە مەدینە ئەیفروشن و وەك بۆخارى لەفەرمودەىەكدا ئەلى: چەندەھا جار كرىن و فروشتنى پزكاراوه تا ئەو كاتەى ئەبیسى لە مەككە فریادپەرسەكە دەركەوتوہ بەلام لەبەر ئەوہى كۆیلەبوہ نەیتوانیوہ بچیتە خزمەتى تا ئەو كاتەى پیغەمبەر(صلی اللہ علیہ والہ وسلم) كۆچ ئەكات بۆ مەدینە. سەلمان ئەلىت: دواى كارەكانم ئیوارە ھەنى شتم ھەبوو بردم و چومە خزمەتى پیغەمبەر لە قوبابوو وتم: بیستومە تۆ پیاوچاكى و ھەندى ھاوہلت لەگەلدايە لیرە غەرىبن و منیش شتیکم لایە بۆ خیر دانراوه ئەبینم زیاتر بە ئیوہ ئەشى.

پیغەمبەر (د.خ) دایە ھاوہلەكانى خۆى ھیچى لاینەخوارد كە ئەوہم بینى و وتم ئەمە یەكەم نیشانە راست دەرچوو، ئیتر چوم و ھەندى شتیتەرم كۆكردوہ و تا ھینام پیغەمبەر گەشتبوہ مەدینە، بوم برد وتم تۆم بینى لە خیرەكەت نەخوارد بۆیە ئەمەیان دیارییە بۆتۆم ھیناوه ئەبینم لى خوارد و ھاوہلەكانیشى بانگ كرد لىناخوارد، لەدلى خۆمدا وتم ئەوہ دوہم نیشانەش وابو، جاریکیتەر لە بەقیعی غەرقەد بوو بۆ بەشداریکردن لە ئەسپەردەکردنى تەرمى یەكێك لە ھاوہلەكانى لەگەل ھاوہلەكانیدا لەوى دانیشتبون، سلۆم لىكردو ھەولم ئەدا سەیری ناوشانى بکەم دو پارچەى لەبەردابوو ئەمویست ئەو نیشانە ببینم كە بۆیان باسكردبوم، كاتیك پیغەمبەر ھەستىكرد لەھەولى ئەوہدام خۆى پارچەكەى سەر شانى لادا یەكسەر مۆرەكەم بینى خۆم پینەگىرا كە وتم بەسەر دەستویى دا و ئەگریام، پیغەمبەر(صلی اللہ علیہ والہ وسلم) داواى لىكردم ھەستم و منیش چىرۆكى خۆم بۆ گىراپەوہ و پیغەمبەر(صلی اللہ علیہ والہ وسلم) پى خۆشبوو ھاوہلەكانیشى ئەو بەسەرھاتە ببیستن، لەبەر كۆیلایەتى لە شەرەفى

بهائی قورئان پاریزراوه

به شداریکردنی به درو ئوحد بیبهش بووم، پیغه مبه ر فهرموی سه لمان خۆت بکره وه منیش داوای خۆکرینه وه مکرده وئوه وهی منی کریبوو به ژیانه وهی سیسه د دارخورماو چل هۆقه رازیبو، پیغه مبه ر به موسولمانانی فهرموو: یارمه تی هاوه له که تان بدهن، ئیتر هاوه لآن به بیست و به سیو به پانزه و بده نه مام یارمه تیان ئه دام واته هه رکه س به پیی توانای خۆی تا هه مویم ته واو کردو له ریوایه کانیترا هاتوه که پیغه مبه ریش (صلی الله علیه واله وسلم) خۆی به دهستی پیروزی خۆی ناشتونوی.

ریوایهت زۆرن ده رباره ی سه لمانی فارسی خوا لیی رازی بیته.

ئوهی گرنگه ئیسته ئوهیه له هه مو ریوایه ته کاندای هه چی وهک ئوه نییه که ئه م (وه رگیزی بینا و نیشانه ئه یلیت و کاتیکیش ئه لیت له نیوان زهرده شتی و دینی ئیبراهیم و ئیسلامدا له یه کچون هه یه و نمونه ی نوێژو پاکی بنه ماله ی نیرواوه کاندای ئه هینیته ئیمه ش ئه لاین له وه زیاتریش هه یه رۆژوو تۆله ی کوشتن و بانگخواریان بو لای خوای ته نها. ئاخر ئه مانه به لگه یه له یه ک سه رچاوه بونیان و ئایه ته کانی قورئان ئه سه لمیئی و خوا خۆیشی ئه فهرمویت:

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا (١٦٣) وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا (١٦٤) رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا (١٦٥) لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا (١٦٦) إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا (١٦٧)

واته: ئیمه فهرمانی خو مانمان خسته دلت هه روهک نوح و پیغه مبه رانی داوی ئه ویشمان واتیگه یاند خستیشمانه دلی ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه عقوب و نه وهکان و عیساو ئه ییوب و یونس و هارون و سوله یمان زه بوریشمان دا

بهائی قورئان پاریزراوه

به داوود، پیغه مبه رانیتیش که بۆتۆمان باسکردون و ئه وانهش باسماننه کردون و خودا خۆیشی موسای دواندوه، هه موویان ترسینه رو مژده دهر بوون بۆ ئه وهی ئه و خه لکه هیچ به لکه یه کیان له لا نه بی بۆلای خوا، خودا خاوهن ده سه لاتی کارزانه، خودا خۆی ئاگاداره و فریشته کانیش هه موویان ئاگادارن که خوا به زانستی خۆی ئه مهی بۆ ناردووته خوار و ئاگادار بونی خوا به سه، ئه وانهی له ریگه ی خوا لاینداو ناهه قییا نکرده بیگومان ویل و زۆر سه رگه ردانن.

که واته “ ئه وهی که که سانیکی وهک ئه م نوسه ره ئه یانه ویته بیکه نه تانه بۆ ئیسلام ئه وه نیشانهی راستبونی ئیسلام و پیغه مبه ره که یه تی و جگه له وهش ئیسلام پۆلی پاکه ره وه و لاده ری خه وش و خالی سه ر دینه کانی پیشخۆی بینی، واته ئه وهی که که سانی پشتی په رده ئه لێن موحه مه د سو دی له خاله ئیجابیه کان وه رگرت و وازی له خاله سلبيه کانی ئاینه کانیتر هینا، ئه وه له توانای سنورداری مرۆف به دهره و ته نها خوا پییکردو که سیکی وهک نه جاشی پاشا له قورئاندا ئه وه ئه بینی بۆیه باوه ر ئه هینی، ئه م قورئانه ناوه رۆکی په راوه کۆنه کانیشی له خۆ گرتوه وه و هه موویان به پاس ئه گپری.

له بنه ماکانی باوه ری ئیمه ئه وه یه باوه ر به په راوه پیشوه کان و په یام هینه ره پیشوه کان بهینین و جیاوازی له نیوانیاندا نه که یین.

که واته “ هه رچیتان بینی چاک و به سود بوو له ئاینه کانیتردا ئه وه شوینه واری په یامه پیشوه کانه چونکه وهک خوا خۆی فه رمویه تی: هیچ شوین و میلیه تیک نه بوه بی هوشیده ر بوبیت (وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكذِّبِينَ (۳۶)

واته: له ناو هه موو گه لیکدا پیغه مبه ری کمان ناردوه که خوا په رستن و له په رستن جگه له و به دورین هه بون پینماییه کانی خویان وه رگرت و له ناویشیاندا

بهائی قورئان پاریزراوه

هه بوو هه قی ویلکردن بوو به سهر زه ویدا بگه پین بزائن سهره نجامی ئه وانه چوئن بووه که پیغه مبه رانیان به درؤ زانیوه .

وه رگیپر له کوتایی باسی چه جیشدا دیسان دهره نجامیکی نه ساز به باسه که ی ئه هیئی و ئه لیت: که واته سهره لدانی مه ککه وه کو سه نته ری بازرگانی و شاره زابونی عه ره ب له کلتوری گه لانیتر شتیک نه بوه جیگه ی سهر سورمان بیئت ئه وه ش به هوی هه لکه وتنی دورگه ی عه ره به وه بوه و شاری مه ککه ش پوئی خوئی له دورگه ی عه ره بدا هه بوه، که واته چه جکردن به ته نها سروتیکی عه ره بی و ئاینی نه بووه چونکه پوالات و خه سلته تی بازرگانی و هی تریشی له خوگرتوه .

وه لام: ئه و به لگانه ی که نوسه ر هینای سه لمانی فارسی و ئاینی مه سیحی ئه وه هیجیان بو مه ککه نه بوون و ئه بوو به و پیوه ره ی ئه و ده سه لاتی ئیسلام له مه ککه گه شه ی بکردایه، یان به دریژایی میژوو چه نده ها شوین بونه ته سه نته ری بازرگانی و شوینی گه شتیاری بوچی له وشوینانه شدا هاوشیوه ی قورئان و موحه مه د پیغه مبه ر(صلی الله علیه واله وسلم) دوباره نه بوه ته وه؟! پاشان ئه و(هی تریش) ه مه به ستت هه رچی بیئت ئه وه بو خوئت، چونکه دهرکه وت چه ج سروتیکی ئیسلامی و جیهانییه و بو به رژه وه ندی مروقایه تیه، ئاماژه ی یه کسانی مروقه کانه، پیکه وه ژیان، ئالوگوری پویشنبری و زانستی، گه وره یی خوا، به ندایه تی بو الله بو به ده سته یئانی خیرو خووشی و ئازادی له به کویله بونی که سیتر، ئه مانه و له مانه زیاتریش له سروتی چه جدا به رجه سته ئه بیئت.

وه رگیپر و ژیانی به رزه خ

نوسه ر به دوو لاپه ره و نیو له ۵۴۷ و ۵۴۸ تا ۵۴۹ ش باس له بابته تی به رزه خ ئه کات و ئه م ئه م تیکه لی و هه لانه ی لای خواره وه ئه کات:

بهائی قورئان پاریزراوه

۱ — ئه لیت: ووشه‌ی به‌رزخ به‌رگره له‌نیوان زیندوبونه‌وه و مردنداو ده‌قه‌کانیش باس له زیندوبونه‌وه‌ی ناو‌گۆر‌ئه‌که‌ن و ووشه‌که دژی مانا‌که‌یه‌تی!
 وه‌لام: به‌ئیی ووشه‌ی به‌رزخ به واتای به‌رگر دیت به‌لام له‌چی به‌رگره؟ به‌ئیی
 مرۆف دوا‌ی مردنی زیندو ئه‌کریت‌ه‌وه و باوه‌هینان به‌و زیندوبونه‌وه له
 پپو‌یستیه‌کانی باوه‌ری باوه‌رپه‌نده‌و بابزانی خوی گه‌وره خوی ده‌رباره‌ی به‌رزخ
 چی ئه‌فه‌رمو‌یت له قورئانه پاریزراوه‌که‌یدا: له سوره‌تی پیرۆزی (المؤمنون) دا
 هاتوه:

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ (٩٩) لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا
 تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ (١٠٠) فِإِذَا نُفِخَ
 فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ (١٠١) فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ
 هُمُ الْمُفْلِحُونَ (١٠٢) وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ
 خَالِدُونَ (١٠٣) تَلْفَحُ وُجُوهُهُمُ النَّارَ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ (١٠٤)

واته: کاتیک که مردن دیته سهر یه‌کیکیان ئه‌لیت ئه‌ی خاوه‌نه‌که‌م بمگه‌پینه‌وه
 به‌لکو له‌وکرده‌وه چا‌کانه‌که‌م که نه‌مکردبوو، نه‌خیر ئه‌وه ته‌نها قسه‌یه‌که بو‌خوی
 ئه‌یکا و له‌مپه‌ر (پیرگر) له‌دوا‌یانه‌وه هه‌یه تا پۆزی قیامه‌ت، کاتیک فوو به‌که‌لله
 شاخدا‌کرا ئیتر نه‌خزمایه‌تی له نیوانیاندا ئه‌میئیی و نه‌له‌یه‌که ئه‌پرسن، هه‌رکه
 کیشانه‌که‌ی سه‌ری هینا ئه‌وانه له‌ پرگاربوه‌کانن و هه‌رکه‌س کیشانه‌که‌ی که‌می
 هینا ئه‌وانه‌ خۆیانیان دۆراندوه و له‌ دۆزه‌خدا ده‌میینه‌وه ئاگرده‌موچاویان
 ئه‌پروزیئیی و له‌ج و لیویان ئه‌قرچینی.

خوینه‌ری به‌ریز، نوسه‌ری بیئاگا بزانه“ ئه‌و له‌مپه‌رو پیرگره له نیوان مردوو
 هاتنه‌وه‌ی بو‌ژیانی دنیا دانراوه نه‌که له نیوان ئه‌وو زیندوبونه‌وه چونکه مرۆف به
 مردنی قوناغی دوه‌می ژیا‌نی ده‌ست پینه‌کات و ئه‌و قوناغش نیوپری نیوان دنیاو
 قیامه‌ته، به‌گه‌یشتنی مرۆف به‌و قوناغه ئیتر ویست و توانای هه‌لبژاردن و کارکردنی
 لیئه‌سه‌نری، ئیتر ئه‌بیته‌ چاوه‌پیی به‌ره‌می کاره‌کانی دنیا‌ی بکات و گه‌پانه‌وه‌ی

بهائی قورئان پاریزراوه

بۆ ژيانی دوتيا محالّه، له ویدا هه موو که سى به یه قین ئەگات و به های هه موو کاروکرداریکی بۆ دهرئه که ویت، ئەوهی که زۆر هه سره تی بۆ ئەخوای ئەوه کاره چاکانه یه که ئەم به شی خۆی لینه بچرانده به مه رجیکیش زۆر ئاسانبوون.

ژيانی به رزه خ “ ژيانیکه به لیکۆلینه وه و ئەزمون و زانست نازانریت و هه موی له کاره نادیاره کانه و ته نها پێگه ی زانینی ئەبیت له مالیکى نادیاره کانه وه فییری ببین و به لگه ی راستی و بونیشی به ستراره به سابتبونی راستی و هه قبونی ئەوهی هه واله کانی هیناوه، ئەوه موحه مه د پینغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) وه ک خۆی له سه رده می خۆیدا به راستگۆی ئەمیندار ناسراوه و له سه رده می ئیستاشدا دۆست و دوژنی به ئینسافیش ئەو شایه تییه ی بۆ ئەدهن، قورئانیش خۆی شایه تی بۆ راستی خۆی ئەدا و تا ئیسته ش له هه موو بواره کاندایه موعجیزه یه، ئەوه تا له م وه لامدانه وانهدا دهرئه که ویت چۆن به پاریزراوی ماوه ته وه له گه ل ئەوه هه موو هیزه کۆکراوه دا که له دژی به رپاکراوه.

که واته، ووشه ی به رزه خ واته له مپه رو پێگر له گه رانه وه یان بۆ دوتيا و ووشه قورئانییه که ش پر به واتا که یه تی و ئیتر وه رگێپو نوسه ر یان حاللی نه بوون یان باله کوته یان کردوه بۆ دروستکردنی ته په تۆز له سه ر زانراوه که ئەگین بگه رین بزانی کى دواى ده ستپیکردنی ژيانی به رزه خ گه راوه ته وه بۆ ژيانی دوتيا مه گه ر به موعجیزه ی عیسا پینغه مبه ر (سه لامی خوا له خۆی و دایکی بیت) ئەویش به ئیزنی خوا بوه و ته نها بۆ ئەوه نده بوه که پینغه مبه ریتی عیسا بسه لمینی.

ته نانه ت ئەوانه ش که بوه که سیان ئەوه نده نه ژیاون تا بتوانن کاریکی چاکه بکه ن و به رزه خ هه ر له مپه ر بوه له گه رانه وه یان بۆ ژیان و کارکردن و هه یچ دژایه تییه ک له نیوان ووشه و واتا که یدا نییه و سوپاس بۆ ئەو خوایه ی که په راویکی نارده هه یچ لارییه کی تیدا نییه.

۲- ئەلایت: هه لبه ته ئەوهی زمانی عه ره بی نه زانیت یان هه ر ئاینیکیتری هه بیت سزا ئەدریت به لام ئەگه ر موسلمان بیت و عه ره بی چاک بزانییت و به ته واوی

بهائی قورئان پاريزراوه

وه لامي پرسياره کان بداته وه ئهوا گوره کهى بو فراوان نه بيت و به هه شتى ليوه نه بينيت که چى له گوتاره ئايينه کانداهه هه شت له ئاسمانه کانه و به ته نها پانتاييه کهى هيندهى پانايى ئاسمانه کان و زه وييه، چون مردويه کى ئيماندار له گوردا له نه فغانستان و مردويه کى تر له گوردا له سودان و يان له موريتانيا و له کوردستان يه کيکيتريش له هر ولا تیکيتردا و له هه مانکاتدا يان له چهند زه مه نيکى جياوازدا ده بينين، له کاتیکدا هه موو ده زانين که سيک دواى مردن جهستهى چى به سهر ديت؟!

وه لام: لي ره دا که نه لیت هه لبه ته نه وهى که زمانى عه ره بى نه زانیت سزا نه دریت نه وه هه له و درويه کى زور پروونه و بوخوى و وتويه تى چونکه خواى گه وره خواى هه موو نه ته وه و زمانه کانه و ئيسلاميش ئاينى هه موو نه ته وه و زمانه کانه **(وما ارسلناك الا رحمة للعالمين)** و به پرسياريتى و ليپرسينه وه ش به يه کسانى بو هه مووانه و هه موو ئايينه کانيتريش هه ريه که يان تاخوا پارزيبوه بمينى له کاردا بيت شوينکه و توانيشى له ره زامه ندى خوا نه بن و هه رکاتيش گورى به ئاينى تر نه بيت شوينکه و تهى دىنى پيشو به وه رازى بيت و تازه که وه رگرى. نه گه ر نه وه نه کات نه وه له فه رمانى خوا ده رچوه و هه قى سزاي هه يه، نه م کاره به رده وام بوه تا خوا خوى برياريدا که ئيسلام کوئا ئايينه و موحومه ديش کوئا په يامه ينه ره و نه بيت هه موو ئاينمه ندانيتر پيره وى نه م فه رمانه بن، که واته به هاتنى قورئان و موحه مه د ئيتر شه رعييه تى ئايينه ئاسمانيه کانيتر وه ک پيره و سپرانه وه وه ک ريزو يادو به شيك له باوه ر نه ميننه وه.

نه م گورانكار بيان هه ش به پيى پيوستى و به رزه وه ندى گه ل و نه ته وه کان هاتوه و قورئانيش پيره ويكى دريژخايه نه، به تيبه ربونى زه مه ن كون نابيت و له توانايدا هه يه وه لامي پيوستيه كانى هه موو زه مه نيک بداته وه، بويه پيوست به هاتنى دين و په يامه ينه رى ترنييه و نه مه ش به شيك له موعجيزه بوونى نه م قورئانه، پيره وانى ئايينه کانيتريش دواى هاتنى قورئان و موحه مه د پيغه مبه ر ئاره زوى خوiane

بهائی قورئان پاریزراوه

هرچونیک له دین پیره و نه کهن به لام خوا لیان وهرناگریت چونکه به پیی بریاری
 نه و نه کراوه و دینیش بو خواجه نه بی به پیی رینمایى نه و بگریت.

به شی دوهمی قسه کانی له م خاله دا زورسهیره گومان له وه نه کات که مردوی
 شوینه جیا جیاکان له یه ککاتدا بتوانن به ههشت ببینن!

نه لپی له م سهرده مه دا ناژی؟! یان له وانه یه نه مه گومانی ناحه زانی کونی
 قورئان بیت و له سوچی نوسراویکی کوندا نه مه ی بینیبی و بیبرلیکردنه وه نقلی
 کردبیت؟! نه گین نه وه ی ناله ته ته کنه لوزیه کانی نه م سهرده مه ببینی زور نه و
 هه والانه ی قورئان و فرموده ی لا ناسایى نه بیت، نه گهر مروقه بتوانیت نامیریک
 دروستبکات دیمه نیکی نه وپه ری زهوی بو هه موو زهوی بگوینیتته وه یان دیمه نیکی
 که شکه شانى فه له ک بگوینیتته وه و له توانادا هه بیت هه موو سه رزهوی له
 شاشه یه که وه ببینن بو خوی دروستکهرى نه و مروقه ناتوانیت له وه به هیتر
 دروست بکات ببینن به ههشت بو مردوه کان و له یه ککاتدا یان ببینی دوزه خ
 له یه ککاتدا بو مردوه خراپه کان زور ناساییه و به تایبه تیش نه و کاته ی روح له
 قه فه سی له ش نازاد بوه و بو ی هه یه لیى ده رچیت، به راستی نه م نه م گومانه ی
 که ویستی له سه ر نه و هه واله نادیارانه ی نیسلام دروستی بکات کاته که ی زور
 به سه رچوو بوو.

۳- نه لیت: دواى نه وه ی هه موو مروقه (حشر _ کو ده کزینه وه) و به سه رپردی
 (ریگه _ صراط) دا تی ده په پن و به ره و ئاوی روبرای (کوثر) ده برین، که ئاوه که ی
 له (عه بیر) بو نخوشترو له شیر سپیتره نه گهر که سیک هه زار سال له دوزه خدا
 بو بیت و بو یه کجار له و ئاوه بخواته وه هه رگیز تینووی نابیت؟! که واته که سی
 دوزه خى ده چیتته به ههشت و ته نها بو یه کجار ئاو خواردنه وه ی له به هه شتدا به سه
 بو نه وه ی هه رگیز تینووی نه بیت که واته ئیتر چ پیویست نه کات نه و هه موو روبره
 له به هه شتدا هه بیت؟.

بهائی قورئان پاریزراوه

وه لّام: بهائی هه موو خه لک کۆده کرینه وه به لّام هه موویان ئه و پینگه یه (صراط) نابین، بهائی ئاوی که وسه ر له وه ش زیاتره که باس تکر دوه به لّام هه مووی لئی ناخون و دوا ی پرده که ش نییه به لکو جوگه ی لیّه پناوه ته سه ر گوپانی کۆکردنه وه که، ئه وه ی لئی بخوات تینو برسی نابیت تا ئه چیته به هه شته وه و ئه مه ش راستی ئه و هه واله یه که نوسه ر لئی شیواوه .

خوای گه وره له کورتترین سورته ی قورئاندا ئه فه رموویت (إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكُؤْتُرَ
(۱) فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ (۲) إِنَّ شَانِكَ هُوَ الْآبَتُر (۳)

واته: ئیمه که وسه رمان به تۆدا که واته نوپژ بۆ خاوه نه که ت بکه و قوبانی بکه ئه وه ی ناتۆره ت لیئّه دات خو ی دوا بپاوه .

که وسه ر به واتای خیری زۆر دیت و ناویشه بۆ ئاوی به هه شت که خوای گه وره جوگه یه کی لیّه پناوه ته گوپه پانی کۆبونه وه که و به ده ست موحه مه د پیغه مبه ره (صلی الله علیه واله وسلم) .

ئاوی که وسه ر به پپی فه رموده کان سارد و شیرین و سپییه به سه ر یاقوت و مرواریدا ریئّه کات و پۆخه کانی له ئالتون و زیوه ئه و ئاوه هه که سیک لئی بخوات تا ئه چیته به هه شت تینوی نابیت، ئه مه ش فه زلیکه خوا به خشیویه تی به ئیماندارانی ئوممه تی موحه مه د درودی خوای له سه ر بیت، ئه و ئاوه خه لکی دۆزه خ بۆیان نییه بینۆشن وه ک ئه وه ی گومانکار لافی لیئّه دات و ئه وه بۆ شوینکه وته کانی پیغه مبه ره (صلی الله علیه واله وسلم) .

ماوه ی کۆکردنه وه ی خه لکی و وه رگرتنه وه ی تۆماری کرده وه کان و کیشانه ی کرده وه کان و لیپرسینه وه و لیپچینه وه هه مووی ماندوکه رو دژواره و له گه ل ئه مانه شدا خۆر نزیکرابیته وه و سیبه ری کیش نه بیت، ئه مانه خوای گه وره ئاسانی ئه کات له سه ر ئیمانداران به هۆی ئاوی که وسه رو سیبه ری عه رشی خوا و مژده ی ناوبه ناوی فریشته روگه شه کان پییان .

بهائی قورئان پاریزراوه

که واته “ئو ئاوه بۆ ئو ماوه یه و بۆ ئو که سانه شه، ئیتر ئه وهی خوا بۆی ئاماده کردون له به هه شتدا هه ر نابریته وه، به نیسبه ت دۆزه خییه کانه وه په نابه خوا تینویتی و برسیتی و گه رما و پرسیواییان بۆ هه یه، له دونیاشدا وه ک له ئایه ته کانی سورته تی که وسه ردا هاتوه ناحه زان و ناتۆره لیده رانی پیغه مبه ر دوابراو و بیئاز ئه بن، ده سه یریکی میژوو ناوبانگی ناحه زانی پیغه مبه ر بکه و سه یری نازداری و شوّره تی پیغه مبه ر بکه و پاشان بلّی خوا راستی فه رموه و ئه م قورئانه که لامی خوايه بۆیه ئه وهی ئه یفه رموی وه ک خۆی ده ره ئه چیت.

٤ / ئه لیت: سوډی (وانه پیگوتن: تلقین) یان په ند دادانی مردوو چییه له کاتی کدا دۆزه خیی دۆزه خیی و به هه شتییش به هه شتییه ؟ یان ئایا مردوو گوئی په ند دادان و وانه پیگوتنه وه یه ده بیّت، یان له و وانه پیگوتنه وه وه فیّری ئه وه ده بیّت تا کو به شیوه یه کی چاک وه لامی ئه و دوو فریشته یه بداته وه، که له ناو گۆردا پرسیا ری لیده کن؟!

وه لام: ته لقینی مردوو له کاره داهینراوه کانه ئه گین پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) خۆی نه یکرده وه و ئه و خه لکش له سه ر چه ند هه دیسیکی لاوازو ئه م فه رموده سه حیحه ئه و کاره یان داهینراوه له فه رموده یه کی سه حیحا هاتوه پیغه مبه ر فه رمویه تی: **(لقنوا موتاکم لا اله الا الله)** رواه مسلم والأربعه. واته ته لقینی مردوه کانتان به لاله الا الله بکه ن. مردوو لیّره دا ئه کریت وه ک واتا هه قیقیه که ی وه ریگری و ئه شکریّت وه ک واتای مه جازی وه ریگریّت. به واتا هه قیقیه که ی ئه م ته لقینه داهینراوه یه و به واتا مه جازییه که ی کاتی که که خاوه نی که سه که له کاتی سه ره مه رگدا به ته نگی کۆتا تۆماری که سه که یانه وه بن و له هه ولی ئه وه دا بن کۆتا وشه ی به به هاترین وشه بیّت.

پیغه مبه ریش فه رمویه تی هه رکه سی کۆتا وشه ی لاله الا الله بیّت ئه چیت به هه شته وه، به پیی ئه وهی که پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) دوا ی ئه سه پرده کردنی مردوو ته لقینی که سی نه کردوه و ئه وه ش سابه ته دوا ی مردن مروّف

کارکردنی بۆ نښه، نوسه له وه دا راسته کات به مردن به هه شتی به هه شتی و دۆزه خیش دۆزه خیی و هه رکه س کاروکرده وهی خوئی، مه گه ر له و پریگا دیاریکراوانه وه نه بیته که لئی به جیماوه، که واته ئه بیته مردن له و فه رموده یه دا سه ره مه رگ بیته نه ک مردوی ئه سپه رده کراو، به پئی ئه زمونه کانیش ده رکه وتوه ئه وهی له ژیانیدا چاکه کار نه بو بیته له سه ره مه رگیشدا نه یوانیوه ئه و ووشه پیرۆزه بلایته به لام چاکه کاران و که سه به سۆزه به زه ییه کان ئه وانهی له دونیادا به پئی ئه و ووشه کاریانکرده بیته زۆر به ئاسانی له سه ره مه رگیشدا کاتی که به و وشه یه ته لقینکراوه یه کسه ر ووتویه تی و پاش شکانی زمانیشی به په نجهی شایه تمانی ئه و شایه تییه ی داوه و ئه مه ش په ند بوه بۆ که سانی زیندوو یارمه تی و به زه ییه بۆ که سانی که له مالئاوایی دونیادان و به ره و ژیانیکی نوئی هه نگاو ئه نین که ئه و وشه پیرۆزه له سه روی هه مو ئه و کرده وانن که جیگه ی قبولی ملیکی ئه و پۆژانه یه .

ه / ئه لیت: له (النمل: ۸۰) دا ده لیت: **(انک لا تُسمع الموتی ولا تُسمع الصمّ**

الدعاء) واته تۆ ناتوانیت (که پ) و مردوو گوئیستی داواو بانگیشی باوه ر بکه یت — واته مردوو، که مه به سستی له بیباوه ره گوئی له قسه کردن نابیت، هه رچه نده لیره دا مه به سستی له که پو مردوو مه به سستی له بیباوه ره به لام ئایه ته کان ئه وه ش ده گه یه نن، که مردوو گوئی له داواو قسه کردن نابیت که چی له ناو گوپدا له دوا ی ناشتنی مردوو که قسه ی بۆ ده کریت و په ندی داده دریت و گوایه فریشته دین قسه ی له گه ل ده که ن.

وه لام: له وه لامی پیشودا وه لامی ئه مه یشی تیدایه و بویه هیناومه له به ر ئه وهی ئه و حه قیقه ته ش باس بکه م که قورئان ده ریخستوه مردو له ته ک که پ گوئیستی قسه نابن هه ره ک چون که سی بیباوه ر کاتی که ته وه لا ئه بیته و پو له هه ق وه ره ئه گپری ئه ویش وه ک ئه و مردو یان وه ک ئه و که ره ی لیدیت و نابیسیت، ئه م چواندن بۆ ئه وه یه که سی باوه ر مه ند بیه یوا نه بیته کاتی که ئه بینئ ئه و هه موو ئایه ته گه ردونیه ی که ئایه ته کانی قورئان ئه سه لمینئ که چی هه یه وه ک که پو

بهائی قورئان پاريزراوه

مردوو هيچ ناييسى و به هيچ داناچله كي، بابزانيت نه وانه خويان بپاريانداوه له ناستي قورئان كه پرو بيههست بن و نه گه پينه وه بولاى.

ئيمه ش كاتيک ئه م وه لامانه ئه ديهينه وه ئه زانين له وانه يه نوسه رو وه رگير له ناستيدا وه ك مردووين چونكه پيش وهخت خويان زانيويانه قورئان هه قه و كه لامى خوايه و تهنه بۆ خله تاندنى هه نديك ئه و نوسينه يان چنيبيت به لام به ئه ركي خوئمانى ئه زانين پوي راستى سه راب و تروسكه ي كزولاوازو خوّل له چاوكردنى ئه و بيهه ستانه بۆ خه لكى خيردار دهربخه ين تا شه پيان له سه ر خويان كوئا بيت، خوئه گه ر له وانه شبن هيشتا هيواى زيندوبونه وه يان ليئه كريت ئه وه زور خوشحال ئه بين ئه گه ر له رزگار بوانبن.

كه واته، به ره ي باوه رمه ند به قورئان هه رگيز به ژماره و هه ولى بييا وه ران بيه يوا نابن چونكه خوا خو ي بون و هه ولى ئه وانى بۆ باسكردون و به رچاويان پوناكه .

6- ئه لئيت: هه لبه ته كه لتورى ئاييني داواده كات كه مرؤقه هه رده م ده بيت خو ي به تاوانبار بزانييت و پيرؤزي و به رزي تهنه به كه سايه تيبه ئايينه كان بدات و له به رانبه ر ئه واندا مرؤقه خو ي به كه م و نزم و ناپيرؤز بزانييت..

وه لام: له وانه يه ئه م قسه يه لاي قه شه فادى بيروباوه ركه ي به و شيوه يه بيت به لام لاي ئيمه ي موسولمان باوه رمان وايه هه وو مرؤقيك به شي خو ي هه له و تاوان ئه كات و تهنه په يامبه ران له تاوان پاريزراون و كه س بۆي نييه لافى پيرؤزي و بيتاوانى ليبدات، مرؤقه كان يه كسانن و پله ي ديندارى و ته قوا خوا ئه پيئوي و ئه وه ي له ئيمه وه دياره كرده وه كانه، داوامان ليكراوه به ديندارى كه سدا هه لئه ده ين و كه سيش به پيرؤز نه زانين، هه رچه نده سوپاسگوزارى و پيزانين و ئه مه كدارى به رانبه ر به چا كه ي خه لكيش له ره وشته به رزه كانى ئاييني ئيسلامن و زياده رپويشى تيذا ناكه ين، ئه وانه ي ئه كه ونه زياده رپويى لئه دهن وه ك ئه وانه ي دهرباره ي عيسا په يامبه رو دايقى كه وتنه هه له ي گه وره وه، نكولى له وه ش ناكه ين له ناو موسولمانانيشدا هه ندى كۆمه ل به و دهرده چوون.

ریژهی بوونی جه لال و حه رام و دیاریکردنی له لایهن که سی

موحه مه ده وه

له ژیر ئه م بابه ته دا ئه یه ویت گومان له سه ر حه رام بوونی خوارده وه ی مه ی دروست بکات به دوو ریگه یه که میان ئه لیت: بازرگانیکردن به مه یه وه کاری گاوردو جوله که کان بوه و موحه مه د ویستویسه تی له و ریگه وه ژیرخانی ئابوری ئه وان هه رس پببیتیت. بۆ دوه میشیان ئه لیت گوايه تاکاتی خیلافه تی عومه ریش مه ی خوراوه ته وه و عومه ر حه رامی کردوه، و ئه لیت: مه سه له ی حه رامکردنی مه ی به و جوړه نه بوه وه کو باسی ده که ن که گوايه هه مو خه لکی له یه ککاتدا به بیستنی فه رمانی قه ده غه کردنی مه ی یه کسه ر هه رچی شه راب و مه ی یه ک هه یانبوه رشتویانه ته کۆلانه کانی شاری مه ککه وه.

له پیشیشه وه ووتویه تی: شیوه ی خواردن و هه لبژاردنی خواردن و ئه و که سانه ی که له گه لیاندا خواردن ده خوریت په یوه ندی به خودی که سی که خویه وه هه یه و چاکوايه ئایین خوی نه خاته ئه و باس و مه سه لانه وه.

به شیوازیکي گالته پیکردنه وه له په راویژدا ئه لیت: سه یره له یه کیک له خوتبه کانی المتولی الشعراویدا باسی ئه وه ی ده کرد که ئه و گویدریژهی که سی که پیی ده چیت بۆ مه ی خوارده وه گویدریژه که پیی ناخۆشه تۆ بۆ ئه و کاره به کاری ده هینی !! ئه ی ئه گه ر ئه و که سه به ئامیریک چو بۆ خوارده وه ی مه ی؟.

وه لام: سه یره ئه م بیناو نیشانانه زه رده شتی و مه زده کی و قه شه فادی و.. له هه موو په راوه کانیاندا باسی مه ی ده هیننه به رکار !! ئایا له بهر ئه وه یه که دیاری ده سستی بیباوه ره کانه و ئه وه یان هه یه بازرگانی پیوه بکه ن !!؟؟ که چی لای موسولمانان بیبه هاو یاساغه؟ یان ئه یانه ویت عه قلی میلله تانی ئیسلامی پیی دوگما بکه ن و وه ک خویان ئالوده ی ماده هۆشبه ره کان بن؟ یان هه ر خوی شه یتانیا نگرته و ئه یانه ویت له گه ل خویاندا به نی ئاده می هه موی راپیچی نه فرینی

بهائی قورئان پاریزراوه

خوایی بکهن و ئه زانن به زانندی سنوری قاغهی خوا (حه رامکراوه کان) مروّقه کان به دهردی شهیتان ئه بات له لایه ن خواوه ؟.

ئه وهی که خواردنه وهی مادده هۆشبه ره کانی یاساگر دووه الله یه نهک په یامبهر (صلی الله علیه واله وسلم) و خوی گه ورهش به چه ند هه نگاوێک مروّقه کانی له و ئالوده بونه پزگارکرد وهک له په راوی (ناشتینامه وه لامیک بو خوینننامه ی زهرده شتی) دا پله کانمان باسکردوه، هه ر ئه و پله بهندی و داناییه له هه رامکردنی (مه ی) ئه یسه لمینی که قورئان لای خواییه کی داناوه هاتوه بو بهرژه وهندی هه موو مروّقه کان ئه گین موحه مه دیکی نه خوینده وار له کوی ئه زانی و چۆن ئه توانیت به گژ ئه و هیزه دهرونی و دهره کیانه دا (ئالوده بوون، بهرژه وهندی گاوو جوله که، شهیدا بونی ئه و ماده له لایه ن شاعیران و نوسه رانی ئه و سه رده مه) بیه وه و له ماوه یه کی کورتدا بیکاته خه بهری کانه بیئه وهی خه رجی بی شمارو ده زگای راگه یانندن و به ندیخانهش بخاته خزمه تی ئه و کاره وهک ئه وهی سه رده مانیکه ده ولته عیلمانییه کان له هه سترکردنیان به مه ترسی ئه و ماددانه ئه یکه ن و نهک هه ر بیهوده یه به لکو زیادیش ئه کات.

کاتیکیش ئه لیت: شیوه ی خواردن و هه لبژاردنی خواردن و ئه و که سانه ی که له گه لیاندا خواردن ده خوریت په یوهندی به خودی که سیک خویه وه هه یه و چاکوایه ئایین خوی نه خاته ئه و باس و مه سه لانه وه.

ئه وه دیاره هیچ ناگادارنییه له گرنگی و کاریگه ری خوراک له بونیاتنایی که سیتی و ته ندروستی مروّقه، ئایینی ئیسلام وهک ئایینه کانیتز نییه و ده خاله ت ئه کاته سه رجوری خواردن “خواردنی چاک و پاک و به سود هه لال ئه کات و خواردنی پیس و خراپ زیانبه خش یاساغ ئه کات، گوشتی مرداره وه بوو، مه ی، ریبیا، گوشتی به راز، خواردنی خوینی په وان) له وانه ن که هه رامکراون و زانستی تازه ش ئه وهی سه لماندوه هه ریهک له وانه زینانی گه وره یان هه یه له سه ر که سیتی و ته ندروستی مروّقه بو نمونه “گوشتی مرداره وه بوو واته گوشتی ئه و گیانداره ی

بهائی قورئان پاریزراوه

بهی سهر برینیکى شهرعى گیانى له دهست دابیت خواردنی له لایه ن خواوه
 هر امکراوه و تویرینه وه زانستییه کانیش ئه لئین: خوین له بارتیرین ناوه نده بو
 گه شه سهندنی میکروبی زیانبه خش و کاتیک گیاندار گیان له دهست ئه دات بهی
 سه برینیکى شهرعى خوینه که ی له له شیدا ئه مینیتته وه وه هندیکیشى ئه گه پیتته وه
 بو سییه کانی له سییه کانیدا ئه مینیتته وه و به ماوه یه کی که م گوشته که ش پرئه کات
 له ماده ی زیانبه خش و له ویشه وه ئه گویریتته وه بو له شی بخوره که ی.

یان سووخورى (پیبیا) که سه رچاوه و بنیاتنه رى جیاوازی چینایه تیه، مژهرى
 خوینی هه ژاران، له کارخه رى زوریک له خه لکيه .

یان خواردنی مالى هه تیوان؟ یان قورخکردنی بازار بو بهرژه وه ندى دهسته و
 تاقمیک؟.

ئه مانه ن خوا هرامی کردون و بوار نادات خه لک ئاره زوی تیدا به کاربهی
 چونکه هه موئه وانه له کۆتاییدا بهرژه وه ندى دهسته یه که له خوینمژان دهسته بهر
 ئه کات و هه موو خه لکی و کۆمه لگه ش پییه وه ئه نالینى ئیتر چۆن خوی خه لکی
 ده خاله ت نه کات؟؟

له وه شدا ده خاله ت ئه کات که باشتیرین خوان ئه و خوانه یه هه ژارو ده وله مه ند
 پیکه وه کۆئه کاته وه، له گه لیبیا وه رانیشدا ئه کریت بخوین به مه رجیک خواردنه که له
 هر امکراوه کان نه بیته، ئه گه ر ئه م ده خاله تانه نه بوایه ده وله مه نده کان سفره و
 خوان و دانیشتیان له هه ژاران جیا ئه کرده وه و ئه وکات که مئه ندامان له کۆپو
 کۆمه لدا په راویژئه خران چونکه ئه وانه ی بالا دهست و خاوه ن دارایین ناتوانن
 ههست به ههست و خواستی که سانیتیر بکه ن مه گه ر خوی ئه و که سانه ههستیان
 بیاریژیت و خواستیان بهینیتته دی. ئیتر بو خوا ده خاله ت نه کات؟؟

وه رگپ له کۆتایی ئه م بابته شدا دیسان باسی مه ی خواردنه وه ئه کاته وه و
 خوی وه که موجته هیدیک لیئه کات و ئه یه ویت مه ی خواردن ئاسایی بکاته وه و
 ئه لیت: مه ی له بهرئه وه هر امکراوه چونکه بق و دوژمنایه تی ده خاته ناو

بهائی قورئان پاریزراوه

موسولمانانه وهو له یادکردنه وهی خواو نوویژکردن دوریان دهخاته وه که واته نه گهر خواردنه وهی مهی نه بیته مایه ی دورکه و تنه وه له نوویژکردن و نه بیته مایه ی ئاژاوه له نیوان موسولماناندا نه وکاته حه رام نابیت.

له م بابه ته شدا جاریک درۆیه دهم عومهری کورپی خه تتابه وه دهکات و جاریک نیوهی فه رموده یه کی عومهر به بوختان نه لکینی به به بابه تیکی جیاوازه وه و جاریکیش به مه به ست وشه ی نه بیز نه گورپی بو ووشه ی خه مر که نه ویش هه رده رباره ی ئیمامی عومهره .

وه لام: حه رامی مهی و جوره کانی مهی هیچ گومان هه لئاگریت و به دهقی ئایه تی قورئانی نه و حوکمه ی به سه ردا دراوه و خوا نه فه رمویت: **(يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (۹۰) إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنتَهُونَ (۹۱) وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ (۹۲)**

خوای گه وره به (رجس) واته به پیس و قیزه ون ناویبردوه و به فه رمانی (فاجتنبوه) واته دوری لیبگرن پاشان هه ندی له زیانه کانی نه خاته پیشچاوی باوه رداران تادلنیا بن و دوا ی نه وه ش ئاگاداریان نه کاته وه له سه ریچی فه رمانی خواو پیغه مبه رو هوشیاریش نه دات که پیغه مبه ر ته نها گه یانددتی فه رمانه کانی له سه ره .

له هه ندی له ریوایه ته کاندا هاتوه که ئیمامی عومهر پرسیا ری حوکمیکی شافی مهی خواردنی له پیغه مبه ر کردوه و ووتویه تی: مهی عه قل و سامان له خه لکی زه وت نه کات. که واته ئیمامی عومهر به سه روشتی پاک و به ژیری تیژی خو ی دهرکی به وه کردوه که خواردنه وه یه ک بیته مایه ی نه مانی ژیری و به فه ردان ی سامان نه بیته خوا دهرباره ی ئایه ت بنیژیت و حوکمی یه کلاکه ره وه بدات دهرباره ی.

بهائی قورئان پاریزراوه

عومەری کورپی خەتتاب خوا لئی رازی بیئت له ژیانى پریپروژیدیدا ئەوەندە پراوەستاوبووە بۆ جیبەجیکردنی ئایەتەکان و لەو بارەدا هیچ نەرمییەکی نەنواندووە بۆیە دوژمنان هەركات بیانەویت شەرعییەت بەکارئیک بەدەن پەنا بۆ ختانکردن ئەبەن بە دەم هاوێلانێ پینغەمبەر (صلی اللہ علیہ والہ وسلم) بەتایبەت ئیمامی عومەر بەلام لەبەر بونی زانایانی فەرموودەناسی هەموچار هەولەکانیان شکستی هیناوە، ئەم کابرایەش کاتیک فەرموودەکان ئەهینێ بە ئارەزوی خۆی مەقسەستکارییان تیدا ئەکات یان ووشەکانی ئەگۆرپیت لەخۆی وایە کەس پیننازانیت و باشیکردووە نازانیت پەتی درۆ هەمیشەکورتەو خەجالەتی لەدواپە.

ئەوێ ئیمامی عومەر لەدوای موسولمانبونی خواردوویەتی سرکەى خورمابوووە کاتیکیش ئاوی تیکردووە دیارە لەبەر تەپکردنەوێ بوو لەفەرموودەکەشدا پالئەری خواردنی بۆ ئەو سرکەیه باسئەکات کە یارمەتیدانییەتی بۆ هەرسکردن، ئەگین مەى بەئاو تیکردنی نەپاک ئەبیتەووە نەحەلال ئەبیئت (خورما و تری و جۆ چەندەها بەرھەم و لیدروسستکراویان هەیه وەک دۆشاوو سرکە و مەى و بەوشکراویش)

ئەوێ لە بەرھەمی ئەوانە حەرمامکراوە ئەوێ کە ھۆشئەبات وەک ئیمامی عومەر دوپاتی کردۆتەووە و باقی بەرھەمەکانیان حەلالە.

پاشان لەم درۆیەگەورەتر ئەکات و ئەلیت: عومەر لەدوای مردنی پینغەمبەر ووتی (کأننا علی عهد رسول الله وانا احرمها) عومەر وتی هەر وەکو ئەو وەهایە کە لەسەردەمی پینغەمبەردابین من خواردنەوێ مەى حەرمامدەکەم).

وہلام: خوینەری ھۆشیار سەیری پادەى ناپاکى ئەم بیناونیشانە:

یەکەم: ووشەى (متعتان) ی لە لەسەرەتاوہ مقەست لیداوہ.

دووہم: ووشەى (کانتا) ی گۆرپوہ بە (کأننا).

سێیەم: ووشەى (انھى عنھما) ی گۆرپوہ بە (احرمھا) لەمەیاندا پیرەوی

مامۆستایەکی خۆیکردووەو درۆیە ووتەکەش ئەمەیه: قال: "متعتان کانتا علی

عهد رسول الله صلى الله عليه وسلم أنا أنهى عنهما وأعاقب عليهما: متعة النساء وومتعة الحج". ئەم سەرە پارچەى كه له بابەتێكى تەواو جیاواز بە بابەتى مەى خواردنەوه هیناویەتى و واتایەكى تەواو نادروستی لێدەرھیناوه واتای چى ئەگە یەنیت؟؟ كە سێك بتوانیت لە یەك پستەدا ئەوەندە گزى بكات چۆن ئەكریت ئاوا بەبى هیچ فلتەریك نوسینەكانى بلاویكریتەوه؟ یان چۆن دەبیت بیرى خەلكى بخریتە ژێر پەحمەتى وەها كەسانیکەوه؟

وهرگیرو باوهر به قه زواقه دهر

له ژێر ناو نیشانی (پایەندەبوون و لیتتیکەیشتن — التسير والتفقه) باسى قەدەرى خوا له یازدە خالدا ئەکاتە پرسیارو کاتیک خۆى وەلامى پرسیارەکان نازانیت ئیتەر دەست دەکات بە (کەواتە) کانى و بەئارەزوى خۆى دەرەنجام لەو ئاسۆتە مومژاوییه دەر دەهینیت و دیسان دەست دەکاتەوه بە پرسیار ئەمجارە بەبى خال دیاریکردن، کورتەى باسەکە ئەوەیە تیناگات ئایا مەرۆف رایەندەکراوه لای خواوه یان نا؟ و بۆ ئەو مەبەستە واتای هەندى ئایەت بە ناتەواوى ئەهینى . فرمون ئیوه و چۆنیتى دەرچون لەو گێژاوه (بەویستى خوا) .

۱- له نیاوان (سبیل الله) و (سنة الله) تیکەلى ئەکات و لەلایەك ئەلئیت: چۆن دەبیت ریگەى خواوەند، یاساو دەستورو سونەتیک بن و لەهەمانکاتیشدا حەزەکانى خواوەند بن و لەنیاوان خواوەند و مەرۆفدا هاوبەش و ناکۆک بن لە کاتیکدا هیچ کەسێك یان هیچ شتێك وەکو ئەو نیه . لیس كمثلە شىء . له خالى دواى ئەو ئەلئیت: ئەگەر ئەو ریگەیه بەسەر خودى خواوەنددا سەلمابیت و پیادەکرا بیت ئەوا چۆن بۆ مەرۆف ئەلویت وەك خواوەند یان پەیغام هاوردەکان بیت لەکاتیکدا بەپێى شەرۆفەکانى دەق مەرۆف لە توانایدا نیه وەکو فریشتەکان و خواوەند بیت.

بهائی فورٹان پاریزراوه

وه لآم: سبیل الله و سنة الله جیاوازن یه که میان ئه و ریگه یه که خوا دیاری کردوه
 بؤ پیغه مبه رو شوینکه وته کانیان، واته ئه و پیره وه یه که خوا پیی رازییه بنده کانی
 پیاده ی بکن و ریگه ی گه یشتنه به په زامه ندی خوا، نهک وهک ئه وه ی نوسه ر
 بیر ی لیگرد بیته وه که گوا یه ئه و ریگه یه به سه ر خوادا پیاده کرابیت و سه لما بیت
 پاکو گه وره یی بؤ خوا خوی خاوه نی هه موو دروستکراویکه، با له خوی گه وره ی
 بیستین بزاین مه به ست به سبیل الله چیه: **وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا
 تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (۱۵۳)**

واته: نا ئه مه یه ریگه گه ی من راسته رییه شوینی بکه ون و شوین ریگا کانیت
 مه که ون که په رته وازه تان نه کات له دوری ریگه ی خوا ئه مه یه که ئاموژگاری ئیوه ی
 پیته کات به لکو خوپاریزین.

**وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ
 الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ).**

واته: ئه وانه شی باوه رپیان به خوا هیناوه و کوچیان کردوه و له پیناوی خوادا
 کوششیان کردوه و ئه وانه ش لانه دارو پشتیوانیان کرد ئه وانه باوه رپاری هه قیقین
 لیبوردن و پوزی نه بر او ه یان بؤ هه یه.

**يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لِيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ
 وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ).**

واته: ئه ی که سانیک که باوه رپابوون به راستی زوریک له گه وره پیاوانی جوله که
 و گاور بخوری مالی خه لکن به ناهه ق و خه لکی له ریگه ی خوا لانه دن و ئه وانه ش
 که ئالتون و زیو له خه زینه ئه نین و له پپی خوا نایبه خشن مژده ی سزای به نازاریان
 بده ری

**إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ
 وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ).**

بهائی قورئان پاریزراوه

واته: خپرو خاکه بۆ هه ژاران و نه داران و نه وانه يه که کارمه نندن له و بواره دا و بۆ نه وانه ش دلگیر نه کړين و بۆ پرگارکردنی کۆيله و قهرزارو رپيوارو له پيناوخوا فهزيکی خوايه و خوا زور زانايه زوردانايه .

(وَلَا يَأْتِلِ أَوْلُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ)

واته: با نه وانه ی خاوهن فهزلن سویند نه خون که ئیتر به خزم و نه دارو کۆچه رانی له پيناو خوا نه به خشن ئایا چه ز ناکه ن خوا لیبوره ده بیټ بوټان و خوا لیبوره دی به به زه ییه .

که واته: سبیل الله بریتیه له پیگای راستی خوا نه و پیگه یه ی مرقه نه گه یه نیټ به په زامه ندی خوا (کارکردن به فرمانه کان و وازهینان له به رگری لیکاروه کان)، کاتیکیش سبیل الله له گه ل چاکه کانیتردا باسئه کړیت ئه م تاییه ت نه بیټ به واتای (کۆشش کردن له پيناو به رز پارگرتنی دینی خوا) .

به لام (سنة الله) ئه مه یان هه موو ئه و بنه ما جیتوندانه نه گریته وه که خوا له بونه وهردا چه سپاندویه تی و بونه وهر له سه ر ئه وه ریئه کات، لیی لانادات، واته قه دهره برپاوه کان که نوسراون و گوران و لادان لییان محاله .

بابزانین خوا ده رباره ی ئه مه یان چی ئه فه رمویټ:

(فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ)

غافر: ۸۴، ۸۵

واته: کاتیک به لای ئیمه یان بینی که بویان دیت ووتیان باوه رمان به خوا ی ته نها هینا و حاشا له وانه بیټ که ئه مانکرد به هاوبه شی خوا، پاش بینینی به لای ئیمه ناکریت باوه رهینان سودی بۆ نه وان هه بیټ، رپوشوینی خوا به و شیوه یه بووه بۆ به نده کانی و له ویدا بیباوه ران زه ره رمه ند بوون .

قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكْدِبِينَ (۱۳۷)

واته: پیئش ئیوه ریوشویئ گراوته بهر دهی به زه ویدا بگه ریئ سهیرکه ن
سه ره نجامی ئه وانه چۆن بووه که په یامبه رانیان به درۆ زانیوه .

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ
وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا (۳۸).

واته: پیغه مبه هر هیچ ئیحراج ناکریت له سه ره ئه وهی که خوا بوئی فه رزکردوه
ئهمه ش هه مان ئه و ریو شوینه بووه که خوا بوئ هه وانهی پیئش ئیوهی داناه
فه رمانی خوا قه ده ریکی به جیهی نراوه .

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خِلافَكَ إِلَّا قَلِيلًا
(۷۶) سُنَّةٌ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا (۷۷) الاسراء

واته: خه ریکبوو له و سه رزه مینه گچهلئ پیبگیپن بوئ هه وهی له وئی ده رتکه ن
گه ر و ابوايه ئه وانیش هه رکه میک له دواى تو تیايدا ئه مانه وه، ئهمه پیودانیکه بوئ
پیغه مبه رانی پیئش توش هه روا بوه و نابینی یاسای ئیمه گورانی به سه ردا بیئ .

به و شیوه یه خواى بالا ده ست ئه م ژیا نه ی له سه ر چه ند یاسایه ک ریخستوه
ئو یاسایانه براوه ن، خو لادان لیى محاله، له قورئاندا ئاماره ی به و یاسایانه کردوه
که مروؤ ئه توانیئ له ژیا نیدا سو دی لیببینیئ وه ک: (ئه وانه ی به گز پیغه مبه راندا
چونه ته وه توشی سزای به ئازارو شکستی هاتون، سه ره نجامی که سى پیئنه زان و
پیپز سوکی و پیسوا ییه، به به خشین مال زیاد ئه کات و به سوخو ریش مال که م
ئه کات، ئه وه ی له تاوان خو ی بیپاریزئیئ له گرفت زوو پزگاری ئه بیئ، ئه وه ی چاک
بچینی چاک ئه دوریته وه، مردن ئه بیئ هه مووی بیچه ژئیئ، یادی خوا ئارامی به دل
ئهدات، و...) هه موو ئه مانه و چه نده ها یاسای نه گورایى خوا یی له م بونه وه ردا
هه یه و مروؤ پیویستی به بیرکردنه وه و رامان هه یه تا له سوننه ته کانی خوا بگات،
ئهمه ش بیگومان سو دی هه یه بوئ هه وه ی بزانیئ چۆن ئه وه ی له ده سستی تو دایه

بکه‌یته هۆکار بۆ هینانی خیرو خوۆشی و خوۆلادان له و به‌لاو ناخوۆشیانه‌ی که نوسراون.

که‌واته “ لیره‌یشه‌وه له باوه‌ر بون به قه‌ده‌ری خیرو شه‌ر باشتر حاالی ئه‌بین و ئه‌زانین مرۆف ئیختیاری سه‌ره‌نجامی هه‌موو کاره‌کانی ئه‌کات به‌کردنی ئه‌و کارانه‌ی ئه‌بنه هۆکار بۆ دابه‌زینی قه‌ده‌ره‌که ئیتر هۆکاره باشه‌که باشی له‌دوايه‌تو خراپه‌که‌ش خراپ.

ئه‌وه‌یه جیاوازی نیوان سوننه‌ی خواو سه‌بیلی خوا

۲/ نازانیت سوودی پارانه‌وه و نوێژ و زیکره‌کان و تاکیکردنه‌وه چیه ئه‌گه‌ر خوا له ئه‌زه‌له‌وه بریاریداوه و چاره‌نوسی داواکارانی پایه‌نده‌کردبیت!، پرسیار ئه‌کات ئایا خوا ده‌یه‌ویت له پیناو ده‌ستورو یاسا‌کانی ئه‌ودا بژین؟ یان پریگه‌ی ژیانمان ده‌دات ئه‌گه‌ر چی له‌سه‌ر حیسابی ته‌عالیمه‌کانیشی بیت؟، ئایا به‌نسبه‌ت خواوه کامیان گرنگتره مرۆف یان ئاین و ته‌عالیمه‌کانی خوا؟ کۆتایی ئه‌م پرسیارانه‌ی ده‌رباره‌ی قه‌ده‌ر به دوو پرسیاریت ئه‌هینێ و ئه‌لی ئایا ئاینه‌کانن که ناتوانن مرۆف تیبگه‌یه‌ن یان یاسا‌کانی خواوند ناتوانیت بزانیته؟ ئایا مرۆف نه‌زانه و یاسا ئاینیه‌کانیش باریکی گرانن به‌سه‌ر مرۆفه‌وه یان ئیمه‌ی مرۆف ناتوانین به‌سنوری دیاریکراو جیگیر له یاسا ئاینیه‌کان تیبگه‌ین؟

وه‌لام: ئه‌وه‌ی که گومان هه‌لناگریت ئه‌وه‌یه که خوا داوای شتی بیه‌وده له که‌س ناکات و خوۆشی هیچ شتیکی بیه‌وده دروست نه‌کردوه، پارانه‌وه بۆ به‌ده‌سته‌ینانی خواسته‌کان، نوێژ بۆ ئارامبونه‌وه و به‌هیزبونه له‌به‌رده‌م تاوانه‌کان، زیکره‌کانیش بۆ پاکبونه‌وه و ده‌رکردنی شه‌یتان و سافبونی ده‌رونه، هه‌موئه‌و کاره چاکانه‌ش به‌جۆریک بیبه‌ش نین له به‌ره‌می یه‌کتری، تاکیکردنه‌وه‌کانیش بۆ ده‌رخستنی راستگویی و دروستی ئه‌وانه‌ی پیشوه .

بهائی قورئان پاریزراوه

خوای گوره دهستورو یاسای بۆ به پړیوه بردنی بونه وهر چه سپاندوه و نه مه یان نه گوره، دهستوری ژیانیشی بۆ مروّقه کان ناردوه که به پپیی سهرده مه جیاوازه کان بۆی گورپون تا گه یشتوته سهرده می کوتا په یامبه رو که دهستوریکی دریزخایه نی توکمه ی ناردوه و وه لآمی هه موو داوا جوربه جوره کان نه داته وه و مروّقیشی دهستکراوه کردوه بۆ دهرهینانی یاساکان له و بنه ما دهستوریانه ی قورئان له مه شدا په یامبه ره که ی کردوته سهرمه شقیان.

مروّقه کان به گشتی له به رده م وهرگرتن یان وهرنه گرتنی نه و پړیوه و بهرنامه یه دا نازادن وه که خوا نه فهرموی: **إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا (۲) إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا .. (الانسان)**

واته: ئیمه مروّقمان خه لفرکد له تنوکه ئاویکی تیکه ل و کردیشمان به بیسه ریکی بینه ر، پینما مانکرد بۆ ریگه راسته که یان سوپاسگوزار نه بییت یان نکولیکار.

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَعِثُوا يُعَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا (۲۹) إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا (۳۰) الكهف

واته: بلای هه موو راستیه کان لای خوایه وه یه هه رکه س نه یه وییت با باوه پری پپیه نیی و هه رکه سیش ویستی با کافر بییت، ئیمه ئاماده مانکردوه بۆ سته مکاران ئاگریک که گه مارویان نه دات کاتیکیش هانا نه به ن ئاویک به هانا دینن وه که پړونی قرچاوه و پووه کان نه برژینی خراپترین خواردنه وه و خراپترین ژینگه یه، نه وان هه ش باوه پردارن و کاری چاکه نه که ن ئیمه هه رکه سی چاکه بکات کاری به زایه ناکه یان.

که واته: خوا ریگه ی ژیانی نازادانه ی به مروّقه کان داوه و بهرنامه و ته عالیمه کانیشی بۆ بهرژه وهندی نه وان ناردوه به لآم له سوننه ته که ونیه که شدا هه یه: که پارزیبون و پیاده کردنی نه و ته عالیمانه خووشی و شادی به دواوه یه و په دکردنه وه یشی په شیمانی ناخووشی به ره م دینی.

بهائی قورئان پاریزراوه

به پیئی نایه ته کان خوای گه وره که سی رایهنده نه کردوه و چاره نویسی
هرکه سییشی خستوته ئیختیاری که سه که خوی.

ئه وهی که رایهنده کراوه و گورانی نییه ریوشوینه کانی به ریوه بردنی بونه و هرو
سه ره نجامی هرکاریکه که مرؤقه کان ئه یکن، هرچه نده له مهی دوه مدا به
پارانه وه و گه پانه وه گورانکاری به سه ردادیت ئه ویش به ویستی خوا.

بۆ نمونه: که سیک له گه ل دایک و باوکی خراپه کاره ئه م که سه به پیئی سوننه ته
که ونییه که له مناله کانی خوی چاکه نابینی و له قیامه تیش زیان له و کرده وهی
وه رئه گریت به لام ئه گه ر په شیمانی دهربری و له خوا پارایه وه که لیی خوشبیت ئه و
خوا وه لامده ره وهی داواکانه و ئاگاداره به قهره بوی زیانه کان، یان که سیک
ریوشوینیکی خراپی له خواردن گرتوته بهر و ئه بیت به پیئی سوننه ته که ونییه که
توشی نه خوشی بیت و کاتیک توشدیت پارانه وه و چاره سه ر پۆلی خوی ئه بیت بۆ
پرگار بون له وهی خوت به خوتت کرده و هینانی ناوی خوا له سه ره تای
خورا که کانیشدا له زیانی خوراک رزگارت ئه کات، ئیتر به م شیویه ... ته نانه ت
مردنیش که شتیکی حه تمییه ئه کریت مرؤقه خوی ئاسانی و گرانییه که ی دیاری
بکات، زیاد کردنی به شه پۆزی دیاریکراویش شتیکی پوونه که به دورکه و تنه وه
له سوخوری و دهرکردنی زه کات لیی و ده ستگیرویی هه ژاران زیاد ئه کات،
پیچه وانه که ییشی پیچه وانه یه .

که واته: وه ک خوای گه وره ئه فه رمویت: **وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى (۱) وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى (۲) وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى (۳) إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَى (۴) فَأَمَّا مَنْ أُعْطِيَ وَاتَّقَى (۵) وَصَدَقَ بِالْحُسْنَى (۶) فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَى (۷) وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى (۸) وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى (۹) فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَى (۱۰)**

واته: سویند به و شه وهی کاتیک هه مو شت داده پۆشی، به و پۆزه ش که کاتیک
دهرده که ویت، به وه ش که نیرو میی خه لکرد، هه و لدان تان جیاوازه، ئه وانه تان
به خشیان و خویان پاراست، به پاداشتی هه ره باشیش برپای هه بوو، ئه و بۆجیی

بهائی فورئان پاریزراوه

حهسانه وه رپی بۆ ئاسانه کهین، به لام ئه وهش که چروکبو و خویشی بینیا
له قه له مدا، پاداشتی هه ره باشی پیدرو بوو، ئه وه ریگه هه ره دژاره که ی
ده خه ینه بهر.

ته عالیمه کانی خوا هه موی پونه و تیگه یشتن لیان ئاسانه بۆ که سانیک به
نیازی تیگه یشتن ئه یخوینن، بۆ که سانیکیش نیازیک نین و مه رامی چه په لیان هه یه
ئه که ونه گیژاو یکه وه ده رچون لیی زۆر ئه سته مه، ئه مهش راستی ته عالیمه کانی
خوا ده رئه خات که ئاوینه ی نیازه کانه و نیازی خوینه رانی ئه خوینته وه!، بۆ
وه رگرتنی وه لامی شیفا به خشیش پیویست به پۆچون و زانستی ته واو هه یه له هه ر
باسیکی تایبه تدا.

که واته “ ته عالیمه کانی ئیسلام باریکی گران نییه، نه خسته نه گه ری تواناکان و
که مئه زمونی وائه کات هه له له بیروپاکاندا دروستبیت، یان له ده روندا نائارامی
هه بیته به رانه بهر به هه ر ته عالیمیکی خوی، ئه وهش به لگه نه ویسته که خوا توانای
ژییری زۆری به مروّف به خشیه وه و توانای فیرونی هه موو شتیکی پیداو وه مه ودای
بیرو ژیری زۆرفراوانه .

له ته عالیه مه کانی خویه که مروّف هه میسه بیرو په ندگیرو زانا بیته و به هه ق
جینیشته ی سه رزه مین بیته، جینیشته یه که له جوانیه کانی سروشتی
دروستکراوه کان سود وه رگریته بۆ چاککاری و ئاوهدانی ئه مه یه که خوا
ئه فه رمویته: (إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا) الکهف
واته: ئیمه ئه وه ی له سه رزه وی کردومانه بۆ پزاندنه وه و جوانی زه وییه تا
تاقیانکه ینه وه کامیان چاکترین کارئه که ن.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ
لِّلْمُؤْمِنِينَ (٥٧) قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ

(٥٨) یونس

بهائی قورئان پاریزراوه

واته: ئه‌ی خه‌لکینه بیگومان لای په‌روه‌رده کارتانه‌وه ئامۆژگاریتان بۆ هاتوه و شیفا به‌خشه بۆ ئه‌وه‌ی له‌ سینه‌دایه‌وه مه‌شخه‌لی پښه و پرله میهره بۆ باوه‌رپه‌نده‌کانی، بلی با به‌فه‌زل و به‌زه‌بیه‌که‌ی دلخۆشبن ئه‌وه پرخیرتره له‌وه‌ی هه‌ر کۆیئه‌که‌نه‌وه .

ده‌رچون له‌ گێژاوی فیکری و نه‌مانی گومان و تیگه‌یشتن له‌ نادیاره‌کان فه‌زل و به‌زه‌یی خواجه بۆ باوه‌رداران، خۆشترین ژيانه‌ که‌ بپروامه‌ندی راسته‌قینه‌ نه‌بیته‌ که‌س نه‌یچه‌شتوه جگه له‌وان هه‌رخه‌ریکی کۆکردنه‌وه‌یه و ده‌رونی ئالۆزو سینه‌ی پرله‌ده‌غەل و بیری پرله‌ گێژاوه، خوا به‌و حاله‌ته‌ی پازی نییه به‌لام خۆی به‌ پتکردنه‌وه‌ی ته‌عالیمه‌کانی خوا به‌سه‌رخۆیدا هیناوه .

ئه‌وه کورته وه‌لامی گوشراوی قسه‌و پرسیاره‌کانی نوسه‌ربوو ده‌رباره‌ی پایه‌نده‌بوون و لیتتیه‌گه‌یشتن هیواخوازم سوڤه‌خشی بیت بۆ هه‌موان چونکه ئه‌وانه ئایه‌ته موحه‌که‌مه‌کان بون ده‌رباره‌ی ئه‌و باسه وئه‌کریت هه‌موو ئایه‌ته‌کانیتر له‌ ژیرپۆشنایی ئه‌م ئایه‌ته موحه‌که‌مانه‌دا بناسریته‌وه و پاقه‌ی دروستی خۆی وه‌رگریته، هه‌رکەس جگه له‌وانه بلیته ئه‌وا شوین موته‌شابییه ئه‌که‌ویته و ئه‌وان ئه‌کات به‌ ئه‌سل بۆ باسه‌که بۆیه سه‌ر له‌به‌ری ده‌رناکات و ئه‌که‌ویته مه‌تاهه‌وه .

ئه‌قلى مروّف زادگه‌ی زانین و زانیارییه

۱- سه‌ره‌تا به‌وه ده‌ستپێنه‌کات که نازانیت ئایا مروّف به‌پښه یان بیه‌زنو بینه‌رخه ئه‌لی که‌سایه‌تی ئاینه‌گه‌را ئه‌مه ئه‌لین و ئایه‌ته‌کانی (وخلق الانسان ضعیفا) و (ثم ردنا ه اسفل سافلین) ئه‌کاته به‌لگه و دیسان ئه‌لیته: که‌چی ئاینه‌گه‌راکان ئه‌لین: خواوه‌ند ئاسمان و زه‌وی و ئه‌ستیره‌کان و مانگ و خۆری له‌به‌ر مروّف خولقاندوه . دواى ئه‌مه‌ش ئه‌لیته: له‌خودی ده‌قی قورئانی و پاقه‌کانیدا باس و خواسته ئاینیه‌کان له‌سه‌ر پښکه‌ی په‌یره‌و پرۆگرام نین و ئه‌زموننه‌کان به‌هه‌ند

بهائی قورئان پاریزراوه

وه رناگرن، به لکو شیوازی (دابینکردن - الاقناع) ی بو زوره ملی ده گرنه به رو به شیوازی فشاری جیاجیاو به پیی بارودوخ، گوشاری پوخی و نه قلی و دهروونی به کارده هیئن و مراوه غه و پیچکردنه وه به دهوری باسه کانداه به سستیانه و وشه کاریش به مه به سستی په رده پویشکردنی سته می فیکری و کومه لایه تی به کارده هیئن.

پاشان دیت و پخنه له فهرموده یه ک نه گریت و نه بیته بریکاریکی یه هودی و بهرگریه کی نه زانانه نه کات لیان.

وه لام: کام ناینگه را وتویه تی مروفت بی ریزه؟! له گهل نه وه دا نه گهر نه و که سه قورئان خوینیبت نه زانیت که خوا چه نده ها جار له قورئاندا ری زلیانی بو مروفت دوپا تکردوته وه و فه زلی نه می مروفتی داوه به سه ره مو دروستکراوه کانیترا، خوا خوی فرمویه تی نه وه ی له ناسمانه کان و زه ویدا هیه به نه می مروفتی ده سته مو ژیربار کردوه، (وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا) (۷۰) الاسراء

واته: بیگومان ری زمان له بیاده می گرتوه و له وشکانی و زه ریادا هه لمانگرتن، پوزی پاکرمان پیداون له چاو دروستکراوه کانیترا ماندا زیاتر فه زلمان پیداون به قه دری زیاتر.

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّبِينٍ (۲۰) لقمان

واته: نایا نابینن که خوا نه وه ی له ناسمانه کان و زه ویدایه بوئیوه ی ده سته مؤکدوه و دهره وه و ناوه وه ی به هره کانی خو مان به سه رتانداه رشتوه هیه له ناو خه لکیدا دهرباره ی خوا به بی زانیاری و بهرچاوپرونی و به بی په راویکی پویشنگه را ده مه ده می و موناقه شه نه کات.

بهائی قورئان پاریزراوه

ئایا تهنهئا ئه و دوو ئایه ته هه موو وه لامه كان ناداته وه؟ ئایا ئه وه ننده بهس نییه بوئه وهی مرؤقه كان به دهم ژيانی پرله ریژه وه بیپه روایانه برؤن؟ ئایا ناکریت بو ئه و ریژه فه زله پیژان و به ئه مه ك بن؟ ئایا ئایه تی دووهم مرؤقی دهستکراوه نه کردوه هه مو ئاسمانه كان تهی کات و به ناخی زه ویدا رؤ بچیت؟ ئایا ئه وانه ی ئه لئین وانیه له وانه نین که بیژانست و بیپه لگه ده رباره ی خوا قسه ئه که ن؟.

منیش ئه لئیم ئه وانه ی که قسه ی که سانی دور له دینی ئیسلامیان زالکردوه و ایکردوه ئه وان ئاسمانه كان و زهوی ته یکه ن و جینیشته یی خویمان بسه لمینن، ئه وه ئیمه یین گه لانی موسولمان که ناته واوین، نه ک قورئان، نازانم بو له هه موو کاریکدا له م سه رده مه دا رؤحی ئایینی ئیسلام لای وولاته پیشکه وتوه کانه؟ ئایا ئه وان خوینهری چاکن بو هه موو په راویک و له ئیمه باشتر سویدیان له ئامازه کانی قورئان وه رگرتوه؟ یان هه ر سویدیان له ژیری و په راوه بینراوه که (بونه وه ر) ی خوا وه رگرتوه و گه یشتون به به راستگی پرانی په راوه خوینراوه که (قورئان)؟ له وانیه ئه مه ی کۆتایش بیته به هه رحال مرؤق کاتیك خوا دروستیکرد ئاماده یی زوری پندا و کائنیکی به ریژه لای خوا، ئه م کائنه به ریژه به هیزی ژیری ئه توانیت به سه ر هه موو به هیزه کاندای زالی بیته له گه ل ئه وه شدا وه ک له ش و لار له زۆریه ی دروستکراوه کانی خوا لاوازتره .

به لئى خوا فه رموویه تی (**وَحْلِقِ الْاِنْسَانَ ضَعِيفًا**) سه ره تا که خوا خه لقی ئه کات زۆر لاوازو بیده سه لاته خوا گه شه ی پیئه کات و په روه رده ی ئه کات تا ئه و مرؤقه کامله ی لیدروست ئه بیته، پاشان که م که م هه ر له هیزی بیریه وه تا بازوی و تا ئه ژنتوکانی به ره و لاوازی ئه رپونه وه، ئایا ئه مه هه قیه ته ی مرؤق نییه؟ له ریژگرتنی خواجه بو مرؤق له کاتی بیپه یزی مرؤقیشدا دللی دایک و باوکی بو پر ئه کات له خۆشه ویستی بو ئه وه ی به رگه ی چاودیریکردن و به خپوکردنی بگرن و له بیپه یزی دوه میشدا یان خاوه ن به زه بییه کانی کۆمه لگه یان نه وه کانیان رۆلی

بهائی قورئان پاریزراوه

چاودیرکردنیان له ئهستۆ ئهگرن. کئی ههیه له ئیمه له کاتی گه نجیتیشدا

له پوبه پوبونه وهی ئازاریکی تونددا ههستی به بیهیزی خوی نه کردبیت؟

که واته: ئه وهی خالی به هیزه له مرۆفدا ژیری و ئیرادهی پۆلایی و

له بننه هاتویه تی نهک لاشه ی، ئه و دوو باسه ش واته باسی پیز و فهزل و سهرداری

له گه ل ئه وهی لاواز بیت له ههندی پوه وه هیچ دژایه تی و ناکوکییه ک نییه .

کاتی که وهرگیر ئه لیت: له خودی دهقی قورئانی و پاقه کانیدا باس و خواسته

ئایینییه کان له سهر پچکه ی پهیره و پروگرام نین و ئه زمونه کان به هه ند وهرناگرن،

به لکو شیوازی (دابینکردن - الاقناع) ی بوزوره ملی دهگر نه به رو به شیوازی فشاری

جیا جیا و به پپی بارودوخ، گوشاری پۆحی و ئه قلی و دهرونی به کار ده هیئن و

مراوه غه و پیچکردنه وه به دهوری باسه کاندا مه به ستیانه و وشه کاریش به مه به سستی

په رده پۆشکردنی سته می فیکری و کۆمه لایه تی به کار ده هیئن.

له وه لامیدا ئه لئین خۆزگه ئه م قسه یه هه رکه س بیکردایه وهرگیر نه یکردایه

چونکه باس و خواسته کانی وهرگیر سهراپای بوختان و درۆ هه له یه، ئه ی ئیسته

ئه م تۆمه ته گه ورانه ئه داته پال دهقه کانی قورئان بۆ ته نها نمونه یه کی

نه هیئاوه؟!

له باسه کانی پیشودا باسی نمونه یه ک له دواندنی قورئانمانکرد بۆ ژیری مرۆف

له سوره تی (الواقعة) دا، ئیسته ش ئه لئین ئه وه ی ئه و به گوشاری پۆحی و ئه قلی و

دهرونی ناوی ئه بات ئه وه گوشار نیه به لکونیشانه ی ئه وه یه ئه م قورئانه خاوه ن و

کردگاری ئه قل و پۆح و دهرون ناردویه تی بۆیه توانیویه تی هه رسی لایه نه که

بدوینی، گه رده نه کان که چ ئه کات بیئه وه ی سوپا بخاته کار، ته نها وشه یه و له

پیته کانی سهر زاری خه لکیش پیکهاتوه که چی وه ک قسه و یاسای خاوه ن

سوپا کانیش نییه و له هه موویان به هیزتره، کامه سته می کۆمه لاپه تی و کامه

سته می فیکری؟ بۆ نالیت ئه وه؟ تا وه لامه که ی وهرگریت. خه لکی سته مدیده

له ژیر زه برو زه نگدا هه میشه له هه ولی رزگاریدان و به هه ر نرخیکیش بوه به ده سستی

ئەهینن ئەی چۆن تەنھا ووشە بەبێ لەشکر و دەسلەت ئەتوانیت ستم بکات؟ بۆ
ئەو خەلکانە شەیدای بوون و بەرەو روی ئەچن؟ ئایا لەبەر ئەو نییە کە هەست
بە ئازادی ئەکەن لەهەموو جوړیکی کۆیلایه‌تی و تەنھا خوای خالقیان بەخواه‌نی
خۆیان ئەناسن؟ ئایا لەبەر ئەو نییە کە ئاسودەیی کۆمەلایەتیان لەویدا
دەستەبەر ئەکەن؟ بهائی لەبەر هەموئەوانە و لەوانە زیاتریشە.

کاتیکیش وەرگێڕ دیت و پرخنە لەم فەرمودەییە ئەگریت (علماء امتی کانبیاء
بني إسرائيل) ئەبیتت بەرگریکاریکی یەهودی و بەرگرییەکی نەزانانە ئەکات لێیان
و ئەلێت: هەرودها گوته‌که‌ی موحه‌مه‌د ئەو دە‌گه‌یه‌نیت کە زانایانی ئاینی (امة)
ی موحه‌مه‌د لە ئاستی پەيامبەرائی گەلی ئیسرائیلیدان، لەدەرەوی ئەم باسە
قسەکردنی پیغەمبەر بەو پیتە لایەنی نەتەواپەتی تێدایە و عەرەبی بە (امة) گەل
و نەتەو ناوژەدکردووە بەلام یەهودییەکانی بە (امة) ناوژەد نەکردووە هەرچەندە
امە مەبەست لە نەتەوێکی ئایینی بەلام ناوئەهینانی گەلانیتر بە (امة) لە
بەرگەراییی و نەژادپەرستی بەدەر نییە ئەگەرچی ئەو نەژاد پەرستیە لەدیدیکی
ئایینیشەو بەیت ئەوا هەر نەژاد پەرستیە.

ئەمە جگە لەوێ کە زانای ئاینی عەرەبی لە ئاستی پیغەمبەرائی گەلی
ئیسرائیلیدا داناووە ئەوێش بۆ خۆی لەگەڵ مەنتیقی ئاینیدا ناگونجیت. وەرگێڕ
و ئەلام: ئەوێ حەدیس نییە و تەنھا قسەیه‌که‌ لەسەر زاری خەلکی، حافیزی
عیراقی ئەلێت: ئەسل و سەنەدی نییە، واتە فەرمودەیی لاواژە، ئەوێ لەم
بارەیه‌و هاتبیت و صحیح بیئت ئەوێ (العلماء ورثة الأنبياء) زاناکان میراتگری
پیغەمبەران، لەگەڵ ئەوێشدا پەرخنەکانی وەرگێڕ لەو دەستەواژەیه‌ لەجی خۆی
نییە، چونکە ئوممەتی پیغەمبەر (صلی الله علیه و آله وسلم) هەموو پەنگ و
نەژادەکان لەخۆ ئەگریت و تەنھا عەرەب ناگریتەو پاشان بەنی ئیسرائیل بونەتە
ئوممەت بۆ زۆریک لە پیغەمبەران و هەرگیز بە ئوممەتی بەنی ئیسرائیل

بهائی قورئان پاریزراوه

ناونه براون! بهلکو هر له بهنی ئیسرائیل بوون بوونه ئوممهتی موسا پیغه مبه ر و هر له وان بوو ئوممهتی عیسا پیغه مبه ر و به و شیوه یه .

که واته وه رگیپر جگه له وهی ویستویه تی له فرموده یه کی کارپینه کراو و بیئه سل و سه نه د ریگه خو شکات بو په خنه گرتن له پیغه مبه ری داناو زانا که چی په خنه کانیشی له به لگه که ی لاواز تریوو، پیغه مبه ری ئیسلام پیغه مبه رانی پیش خوی به برا کانی خوی ناوزده ئەکات و خواش باوه ر به ه موو په یامبه ران و جیاوازی نه کردن له نیوانیان له بنه ماکانی باوه ر دئه نی، مه نتیقی ئاینی خواو پیغه مبه ر دیاریئه گن و ئەزانن چی ئەگونجی و چی ناگونجی له گه ل ئەو مه نتیقه دا نه ک که سیکی وه ک وه رگیپر که ناحه زه به ئیسلام و ه موو هه ولّه نه زۆکه کانی خستۆته گه ر بو شار دنه وهی راستیه کان.

۲- له لاپه ره (۵۵۵) و دواي ئەوه شدا هر له م بابه ته دا ئەم چه ند قسانه ئەبزرکینی و ئەلیت: سروشت به خودی خوی کراوه و ئاسان نییه له به رده م مرو قدا به لکو (قاسی - دژواره) به لام مرو ق له ری پی دۆزینه وهی په یوه ندیه له یاساچوه کانی نیوان بونه جیاوازه کانی سروشتی ده وره ردا پۆلی کارای بینیوه تا کو بو خزمه تکردنی خوی پامیان بکات، گه رنا سروشت و سیستم و په یوه ندیه له یاساچوه کانی سروشت له پیناو خزمه تی مرو قدا ئافه ریده نه کراون، ئاینه کان نه خو شیه کان به ده ستلیدانی شه یتان یان به رق و تۆله ی خواوه ند وه سفده که ن، یان هندی جاریش به پیچه وانه یه کی سه ر سو ره پینه ره وه ئاینه گه راکان نه خو شی به میهره بانی و یادکردنه وهی خواوه ند بو به نده کانی خوی راقه ده که ن.

ئەلیت: له گوتراوی پیغه مبه ردا هاتوه ده لیّت (تداووا فان الله لم یضع داء الا **ووضع له دواء**) ئاشکرایه ده رمانی ئیسلامیش (به رزکردنه وه: الرقی) بووه واته به رزکردنه وه له ئاست به چاوه وه بون و برنوتی کردنه لوت و پژماندن و خوین لیده ره ینان به زه رو له وجۆره چاره سه رانه . هه روه ها ده لیّت (اذا سمعتم بالطاعون **بارض فلا تدخلوها، وهذا وقع بارض وانتم فيها فلا تخرجوا منها** - واته ئەگه ر

بهائی قورئان پاریزراوه

بیستان تاعون له زهویه کدا بلاو بوته وه مه چنه ناویه وه نه گهر له زهویه کیشدا بون و تاعنی لیکه وته وه لیی دهرمه چن) کاتیك که وتویه تی له و زهویه دهرمه چن به و مه به سته نه بوه که نه خوشیه که له ناوچه کانیترا بلاو نه بیته وه به لکۆ به و مه به سته بوه که که سی راکردوه باوه پرپی به قه دهر مه شسته تی ئیلاهی نیه .

نه گهر ئاینکه راکان باس له ته واویتی له خولقاندندا بکه ن یان بیان وهییت ناته واویه کان وه کو به لکه له سهر کارامه یی نه قلی نه زه لی پیشانبدن نه وا نه وکاته ئیمه ش باس له و پیودانگانه ده که یین که پیودانگی مرویین و ناته واوی دیارده و پوداومه سه له کانیان پیرافه ده که یین هه زاران که موکورتی له خهلق و دروستبوندا ده خهینه پوو، کارمندی مروّف له وه دایه که له پرپی نه ندازه ی ره چه له کی و چاککردنی جینه کانه وه به چاککردنی توخم و حۆرو به هه لبرژاردنی نه ژادی چاک و چاککردنی سیفاته بۆما وه بییه کان هه لده ستییت .. وه رگیژ

وه لام: سروشتیک به م هه موو یاسا و رکوپیکی و گه وره ییه به کۆمه له کانی خۆره کان له بونه وه ردا و پیکردنیان له سهر خولگی خویان به یاسای تایبته به خویان، به بونی وه رگیژ له سهر شیاوترین پارچه ی بونه وه ردا بۆ ژیان، به کاره وردو هه ستیاره کانی ناو میشک و دلّ و شانەکان و خانه کانی له شی مروّف، به هاتنه دونیا و لیده رچونی، شه وو رۆژ، نیرومیی هه موو دروستکراوه کان .. نه مانه و هه ربژمیره بیپرا نه وه .. کی نه لی بی خاوه نه؟ کی نه لی خۆکرده؟ بۆ نه گهر نه م سروشته خۆکرده ته نها یه کجار له کاردا بوو ئیتر که س له پر کاریکیتری له و شیوه ی سروشتی نه بینی؟ نه و قسه نه وه ندده نازانستانه یه ته نها که سانی زۆر سه ره تای نه بیته که س نه وه نالیته چونکه پاش ناسینی گه ردون زانینی ورده کاری دروستکراوه کان زانراوه نه بیته دروستکاریکی داهینه ری به توانا نه م کارانه ی به دیه پنا بیته نه ک سروشت که به که پروکویژ ناسراوه .

نه مه ش که سروشتی ژیان له به رده م مروّفدا دژواره نه وه پاسته و به ویستی خویوه نه گه وانه بوایه ئیتر نازایه تی مروّف و توانا شاراوه کانی نه م دروستکراوه

سه رسوپهینه ره چۆن نه که وتنه گهر؟ خوی گه وره به ئاده می فه رموو: **فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى** (۱۱۷) (طه) واته به ئاده ممان ووت: نهی ئاده م نه م شهیتانه دوژمنی خۆت و ژنه که ته ئاگاداریین به به ههشت وه دهرتان نه نیئت نه وکات گرفتار نه بیت.

هه روه ها نه فه رمویت: **(لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ)** مرؤفمان دروستکرد له ناو قورسیکاندا، که واته: خوا مرئی دروستکردو له سه ر زه وی جینشینیکرد و ئاسمانه کان و زه وی بۆ دهسته مؤو ژیربارکردوه وه ک مادهی خام، ژیری و ئاماده یی زانستی به مرؤف به خشیه وه ئیتر مرؤفه کان هه میان وه ک تاک و کو نه وه تان له ژیر چاودیری و تاقیکردنه وه دا و ئازادن چۆن کاری تیدائه که ن، پینمایی و نه خشه ی کارکردنیشی بۆ ناردون، هه رکه س به پیی جووری کارو دروستی کاره که یشی له پاشانیش (واته دوی ته واوبونی دونیا یان) نامه ی کاره کانیا ن نه دریتته وه ده ستیان.

کاتیک وه رگپر قسه له سه ر دوو فه رموده ی پیغه مبه ر (د.خ) نه کات و نیازی دلی پیغه مبه ر نه خوینیته وه و شتیک نه لیئت ده رباره یان که که س نه یووتوه و زور ناراستیشه، ئایا لی ره دا وه رگپر خوی به چی هاتوه ته پیشچاوو؟

سه یرکه فه رموده ی **(تداوو عباد الله فان الله لم يضع داء الا ووضعه له دواء)** نهی به نده کانی خوا ده رمان به کاربه یین چونکه خوا هه ر نه خویشیه کی دانابی ده رمانیشی بۆ ناردوه.

نه م فه رموده یه جگه له وه ی که ئامارزه یه بۆ نه وه ی په ره بدریت به زانستی ده رمانسازی و ئامارزه یه بۆ نه وه ی نه خویشی بیچاره سه ر نییه چیتری تیدایه؟ کاتیکیش نه خویشیه که نه بیته کوشنده نه وه واتای نه وه یه که هیشتا چاره سه ره که ی نه دوژراوه ته وه نه ک نه وه ی که چاره سه ری نه بیئت.

ئایا نه م فه رموده به لگه نییه بۆ نه وه ی که موحه مه د پیغه مبه ره؟ چونکه هه والی به هه قیقه تیکی زانستیداوه وه ده رگای زانستی پزیشکی والا کردوه و نه و

سهره کهیشی بینووه! . یان ئه و فهرموده پتر که دیسان وه رگیڤری بیویژدان ئه یه ویت به ناهه ق روه ئیعجازییه که ی داپوشیت (اذا سمعتم بالطاعون بارض فلا تدخلوها، واذا وقع بارض وانتم فیها فلا تخرجوا منها) - واته ئه گهر بیستان تا عون له زهویه کدا بلاو بوته وه مه چنه ناویه وه ئه گهر له زهویه کیشدا بون و تا عون لیکه و ته وه لیی دهرمه چن) ئه مه بۆ زال بوون و کۆنترۆلکردنی نه خووشییه دهرمه کانه و باشترین ریوشوینه که زانستی تازهش پشتگیری لیئه کات له پیناوه سه لامه تی دانیشتوناندا.

پارانه وه بۆ چاره سهر دوا ی به کارهینانی دهرمانه و پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه واله وسلم) خوی موسلمانانی فیری ئه وانه کردوه، کاتی که نه خوش دهرمان ئه خوات و ئه شزانی که خوییه کی بالاده ست و به توانای هه یه، داوا ی لیئه کات ئه و دهرمانه به زایه نه چی و رۆلی خوی هه بیته، چونکه چه نده ها که س هه ن به خواردنی دهرمانه کانیش چاک نابنه وه، ئیمه ی موسلمان باوه رمان وایه هه رچیمان به سهر دیت له نه خووشی یان هه رچییه کیتر له هه له ی خو مانه ئایا هه له ی له خو راک ی بیته یان له هه لسوکه و تیکی دزه وانه له گه له ئه و سروشته ی خوا داینا وه توشبو یین له و کاتانه دا په نا بوخوا ئه به یینه وه پاش گرتنه وه بهری ریوشوینه دروسته کان، برواشمان وایه خوا په شیمانیمان ئه بیستی و په شیمانیش وه رته گری، یارمه تیده ریشمانه هه رکات داوا ی یارمه تیمان لی کردو هۆکاره کانیشمان گرت به ر.

ئه و دهرمانه سه ره تایبانه ش که وه رگیڤر باسیان ئه کات و چاودائه خات له و سامانه پزیشکییه زورانه ی ئامازه کانی پیغه مبهرو زانایانی په روه رده کراوی پزیشکایه تی ئیسلامی پیشکه شیان کردوه "ئه وه ش دوانیان که باسمان کرد" کی ئه یه ویت له و باسانه شتی که بزانیته باسه یری په راوی (الطب النبوی) ی ئیبنو قهیمی جه وزیه و میژوی پزیشکایه تی ئیسلامی بکات له په راوه میژوییه کاندانه و کات ئه زانی ئه وه ی ئه وان کردویان له مباره یه وه هه ولی بیوچان بووه بۆ به ره و پیشبردنی

بهائی قورئان پاریزراوه

زانستی پزیشکایه تی نه ک نه وهی خه ریکی نوشته و خورافات بووبن وه ک وهرگیږ
نه یه ویت به زور بیگه یه نی.

به شی یه که می پرسیماری کۆتایی له به شی سهر وهی ئەم وه لامانه دا هه بوو
به لام به شی کۆتاییه که ی که باس له کارامه یی مرۆف ئەکات ئەوا ئەلین: به لئ مرۆف
کارامه یه به لام هیشتا نه گه یشتوته ئاستی هه موو ئەو ئاماده بیانه ی که خوا تیایدا
دایناوه ئیتر ئایا دور له دین بیت یان دیندار هه ر ئەو دروستکراوه یه که خوا پیری
کردوه له به هره ی جۆراو جۆر و هه رکات ویستی به هره کانی بخاته کار ئەتوانی و
ئاماده یه و خوا به لئینشی داوه خاوه ن زانیاریه کان له دونیا پله دارکات ئیتر مه رجی
دینداریشی بۆ دانه ناوه هه رچه ند دینداران خویان خاوه ن پله ی تایبه تن لای خوا
خوا ئەفه رمویت: **(يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ) (۱۱) المجادلة**

واته: الله ئەوانه به رزئه کاته وه که له ناو ئیوه دا باوه ردارن، ئەوانه ش که خاوه ن
زانیارین خوا به وکارانه ی ئەیکه ن ئاگاداره .

که واته: ئەوهی که وهرگیږ پپی سه رسامه له تواناکانی مرۆف هیشتا که مه له
ئاست ئەوهی خوا به مرۆفی به خشیوه له توانا و ئاماده یی، به رزبونه وهی زانایانی
وولاته بیدینه کانیش هه ر راستی قورئان دهرئه خات که به لئ ئەوه به لئینکی خویه
هاتوته دی ئەوان به عیلم به سه ر موسولماناندا پله دار بوون و ئەگه ر موسلمانان پوو
بکه نه وه عیلم و په ی بردن به نه یینییه کانی بونه وه ر ئەوکات موسلمانان پله داری
باوه رو پله داری زانستی به ده ست ئەهیننه وه و ئەبیته نور علی نور (ان شاء الله).

حه ز ئەکه م لیږه دا ئامازه یه کی قورئانی بخمه پشچاوی وهرگیږ و خوینه ران
که هیشتا ته فسیری عه مه لی نه هاتوته دی وهه واله له نادیاریک پوژیک ئەبیت خه لکی
ئوه ببینن، خوا له سوره تی (الشوری) دا ئەفه رمویت: **(وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ) (۲۹).**

واته: دروستکردنی ئاسمانه‌کان و زهوی و ئه‌وهی له ههر دوکیاندا هه‌یه له گیاندار له نیشانه‌کانی خوان و ئه‌وخوایه گهر بیه‌ویت توانای کۆکردنه‌وه‌یانی هه‌یه .

که‌واته “ به‌پیی ئه‌م ئایه‌ته پیرۆزه له ئاسمانه‌کانیشدا گیانداران هه‌ن و ئه‌ژین، یه‌کتر بینین و ئاشنابوون به‌یه‌کتر له‌نیوان گیاندارانی سه‌رپوی زهوی و گیاندارانی ئاسمان محال نییه‌و پرسی تینه‌چیت، ئه‌کریت کاری بۆ بکریت و ههر کۆمه‌لیک دیندار یان بیدین گهر کار بۆ ئه‌وه‌بکه‌ن له‌وانه‌یه به‌ده‌ستی بهینن و له‌هه‌مانکاتیشدا ئه‌بیتته‌وه به‌شایه‌تییه‌کتر له‌وه‌زاره‌ها شایه‌تییه له‌سه‌ر پاریزراوی و راستی قورئان و پیغه‌مبه‌ریتی موحه‌مه‌دی نه‌خوینده‌وار(صلی الله علیه و اله وسلم) .

ئایا خواوه‌ند نیازی به‌مرۆڤ هه‌یه ، یان بێنیازه له‌مرۆڤ

وه‌رگێر له‌م باسه‌دا تیکه‌لی کردوه له‌ نیوان ئه‌وه‌ی ئایاخوا بێنیازه له‌خه‌لکی وه‌ک خۆی ئه‌فهرمویت (ان الله غني عن العالمين) و ئه‌لیت: که‌چی کاتیک سه‌ره‌نج له‌ده‌قه‌کانی ووتاری قورئانی ده‌ده‌ین ده‌بینین پێچه‌وانه‌ی ئه‌و گوتاره‌مان بۆ ده‌رده‌که‌ویت واته ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌ویت که‌ خواوه‌ند نیازی به‌مرۆڤ هه‌یه هه‌ره‌یچ نه‌بیت له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌ست به‌بونی بکه‌ن. وه‌رگێر

پاش ئه‌مه‌ دیتته سه‌رئه‌و سه‌رنجانه‌ی که‌ نه‌یداوه چونکه ئه‌گه‌ر سه‌ره‌نجی بدایه‌ خۆی وه‌لامی ده‌ست ئه‌که‌وت، ئه‌مه‌ش پاساوه‌کانیتی بۆ سه‌لماندنی قسه‌کانی: دانانی سزا له‌سه‌ر تاوانه‌کان، دروستکردنی جن و ئینس بۆ په‌رستن، نوێژکردن بۆ یادکردن، پۆژوگرتن که‌ ته‌نها بۆ خودی خواوه‌نده، وه‌رگێر ده‌رباره‌ی پۆژوش حوکمیکی تازه ئه‌دات که‌ گوايه مه‌ندوبه‌و فه‌رز نییه‌و ئه‌مه‌ش دیاره وه‌ک حوکمه‌کانی پێشو هه‌ر له‌ گیرفانی خۆیی و بێ بنه‌ما ئه‌لیت، کۆتاییه‌که‌یشی به‌م گووته دانراوه که‌ به‌ده‌م پیغه‌مبه‌ره‌وه (د.خ) دروستکراوه (کنز مخفيا فاردت ان اعرف فخلقت الدنيا) ئه‌هینئ و له‌مانه‌وه ئه‌گاته که‌واته‌که‌ی و ئه‌لی: که‌واته

بهائی قورئان پاریزراوه

خواهوند بینیانیه له مرؤف و پیویستی به مرؤف ههیه تاكو ههست به خوایهتی ئه و بکهن.

وه لآم: بۆ رهواندنه وهی ئه م تاریکیه پیویسته بزانی خوا خۆی چۆن باسی بینیازی خۆی ئه فه رمویت و وه رگێر له کویدا لئی تیكچوه:

یه کیک له ناوه پیرۆزه کانی خوا ی گه وره (الغنی) ه و ئه و ناوه واته: زۆر بینیا، له چه ند ئایه تیکی قورئاندا ئه م ناوه هاتوه "بۆ نمونه له م دو ئایه ته ی سوره ته کانی (لقمان و فاطر) و له لقماندا ئه فه رمویت: **(لِلّٰهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضِ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَنِيُّ الْحَمِيْدُ ۲۶)** واته: ئه وهی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه مو لکی خوایه به راس تی خوا خۆی بینیازی ستایشکراوه. وه سوره تی (الفاطر) یشدا ئه فه رمویت: **(يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْعَنِيُّ الْحَمِيْدُ ۱۵)** واته: ئه ی خه لکینه ئیوه نیازتان به خوا هه یه و خوا خۆی بینیازو ستایشکراوه.

به لئی (الله) که خوا هنی ئاسمانه کان و زه وهی بیّت و هه مو مه خلوقه کانیش کاروباریان لای ئه و بیّت دیاره بینیازه له وهی که هه مو یان له ناو به ریّت یان بیانگۆریّت، هه چی بویت ئه ی کات و که س ناتوانیّت به رگیری له فه رمانه کانی بکات. به لآم له بهر ئه وهی زۆر دادپه روه ری زۆر خوا هن به زه ییه راسته ری به به نده کانی ئاشنا ئه کات و ریگای چونه به هه شت و خۆشی تاهه تاییان بۆ ئاسانه کات به م شیوه یه: **قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَدَىٰ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ (۲۶۳)** زمان شیرینی و لیبوره یه که لای خوا باشتره له به خشینک ئازاردانی به دوا بیّت (مننه تکر دن).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِأَخِيذِهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ۲۶۷ (البقرة) ئه ی که سانیک که باوه رتان هیناوه له وماله حه لاله ی به ده ستتان هیناوه ببه خشن و له وهش که له زه وهی بۆ ئیوه مان ده رچاندوه و

نیازمه‌که‌ن له بیبه‌هاکانی ببه‌خشن به‌شیوه‌یه‌ک‌ئه‌گەر به‌خوتان بدریّت وه‌ریناگرن مه‌گەر چاوپوۆشی بکه‌ن و بزنانن که به‌راستی خوا بینیازو سنایشکراوه .

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ (٤٠) النمل . واته: ئه‌وه‌ی که زانیاری له کتیبه‌که هه‌بوو وتی: من به‌چاوتروکانیک‌ه‌رشه‌که‌ی به‌لقیست بو دینم، کاتی‌ک سوله‌یمان ه‌رشه‌کی بینی لای خو‌یه‌وه دانرابوو ووتی: ئه‌مه‌ فه‌زلی خوایه‌ تا من تاقیکاته‌وه نایا پی‌زان و سوپاسگوزار ئه‌بم یان بیته‌مه‌ک، هه‌رکه‌سینک سوپاسگوزار بی‌ت ئه‌وا بو‌خووی باشه و هه‌رکه‌سی‌کیش بیته‌مه‌ک بی‌ت ئه‌وا خوا بینیازو به‌خشنده‌یه .

وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ (١٢) لقمان _ واته: دانا‌ییمان به‌ لوقمان به‌خشیبو سوپاسگوزاری خوابه هه‌رکه‌س پی‌زان بی‌ت ئه‌وا بو‌خو‌یه‌تی و هه‌رکه‌سی‌ش بیته‌مه‌ک (کافر) بی‌ت ئه‌وا بیگومان خوا بینیازو و ستایشکراوه .

إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ (٧) الزمر _ ئه‌گەر ئیوه کافرین ئه‌وه خوا بینیازه له ئیوه و به‌کوفر پازی نییه بو‌ به‌نده‌کانی و ئه‌گەر سوپاسگوزارین ئه‌وه خوا پی‌ی پازی ئه‌بی‌ت بو‌تان تاوانی که‌س به‌سه‌ر که‌سیترا مه‌ده‌ن پاشان ئه‌گه‌رینه‌وه بو‌لای خاوه‌نه‌که‌تان و هه‌والی کاره‌کانتان ئه‌داتی و زانایه به‌وه‌ی له‌ناوسیبه‌کاندا ئه‌گوزهری .

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (٥) ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَعَالُوا أَبْشَرُ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ (٦)

واته: ئایا هه والی بیباوه ره کانی پیش خۆتان پینه گه یشتوه که ئۆبالی کاره کانیان چه شت و سزای به نازاریشیان بۆ هه یه، چونکه ئه وانه کاتیک نیردراوه کانی خوا پشتته ستور به به لگه ئه هات بۆ لایان بیباوه پ و ته وه لا ئه بوون و خواش له ئه وان بینیا بوو، خوا زۆر بینیا زی سویاسگوزاره .

به م ئایه ته پیرۆزانه دا ده ره ئه که ویت خوی گه و ره نیازی به هیچ دروستکراویکی نییه، کاره کانی به خشین، باوه رداری، چه سپاندنی سنوره کان، پیزانین و به ئه مه کبون، ئه مانه و هه رکاریکی تر که خوا داینا بیته هه موی له به رژه وه ندنی مروّفه خۆیدایه و پاداشتی دونیایی و قیامه تی له سه ر وه ره ئه گریت و ئه گه ر هه ر هه موو خه لگیش ته وه لا بن و کافرو بیئه مه ک بن به به خشینه نه بپراوه کانی خوا ئه وا ته نها خۆیان زه ره رمه ند ئه بن ئه گین هیچ له مولکی خوا که مناکات.

ئه مه ی که خوی گه و ره مروّفه و جنۆکه ی بۆ په رستش خه لق کردوه، په رستشیک که خۆی له هه لگرتنی ئه مانه تی خوا خۆی ئه بینیته وه . کاتیکیش فریشته کان چه ز ئه که ن هۆکاری دوستکردنی ئه م مه خلوقه بۆکاریکی ئاواگه و ره بزانی، خوی گه و ره ئه فه رموویت (انی اعلم مالا تعلمون) واته: ئه وه ی ئیوه نایزانن من ئه بزانی .

که واته دروستیکردن بۆ ئه و کاره گه و ره، ناشزانری بۆ ئه و ئه رکه گه و ره (هه لگرتنی سپارده ی خوا و کاریکردنی) بۆ ئه م مه خلوقه گونجا !!!، ئه م مروّفه سه رکه شه شایسته ی ئه و به رپرسیاریه ته یه !!!، خوا له کاره کانیدا پرسیا ری لیناکریت، ئه و نه ینیانه ی که مروّفه پیویستی تیناکه ویت بۆ کاره کانی له سه ر زه ویدا هه ر به شاراوه یی ماوه و ئه مینی مه گه ر رۆژی گه یشتن به خوا ئه وانه بزانیته .

گرنگ ئه وه یه بزانی ماوه ی مانه وه مان له سه ر زه ویدا دیاریکراوه، هه روه ک چون ئه م بونه وه ره ش بۆ کاتیک دیاریکراو دانراوه، ئه وه ی لی ره ئه یکه یین له دونیایه کی ته واو جیاواز لی ره وه ریئه گرینه وه، ئه وه ی ئه م هه واله ی پیداوین هه رچی فه رموو ه راست ده رچه بئگومان ئه م هه واله ییشی راست ده ره ئه چیته .

بهائی قورئان پاریزراوه

وهرگیز ههروا به یاسای (دهمه چیت لی کهمه) ئەلی: پۆژوو مەندوبه نهك فهرز ئەلی ئەمه له شروقهکاندا هاتوه و ئاماژه به شروقهی که سیش ناکات، که چی خوی گه وره به دهقی ئایهت پۆژوی مانگی په مه زانی فه رزکردوه و هه والیشمان ئەداتئ که پۆژوگرتن له سه ر هه موو میلیه تانی پئیش ئیمه ش فه رزکراوه و ئەفه رمویت: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (۱۸۳) أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامٍ مَسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۱۸۴) شَهْرَ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (۱۸۵)**

واته: ئەى ئەوانه ی باوه پرتان هیناوه پۆژوگرتن له سه ر ئیوه نوسراوه هه روهك چۆن له سه ر ئەوانه ی پئیش ئیوه ش نوسرا بوو به لكو ئیوه ته قواتان هه بییت، چه ند پۆژئیکى دیاریکراوه هه رکه س نه خۆش بوو یان له سه فه ردا بوو ئەوا له پۆژانیترا به جئى به ئینى ئەوانه ش نه توانن باربۆ خواردنئى هه ژاریکبه دن هه رکه سیش زیاده خیربکات بۆخوی باشه گه ر پۆژوبگرن بۆ ئیوه چاکتره ئه ر بزائن، مانگی په مه زان ئەو مانگه یه که قوئانی تیدا دابه زیوه که له قورئاندا پئیمونى خه لکی تیدایه و به لکه ی هیدایهت و جیاکه ره وه ی تیدایه هه رکه س له ئیوه گه یشته په مه زان با به پۆژو بییت و هه رکه سیش نه خۆش بوو یان له سه فه ر بوو ئەوا له پۆژانئى داها تودا به جئى بگه یه نئى خوا کارئاسانى بۆ ئیوه ئەویت و نایه ویت بارگرائتاکات، ژماره ی رۆژه کان ته واو بکه ن و خوا به گه وره بگرن له سه ر ئەوه ی که پئیمونیکردن و به لكو سوپاسگوزاربن.

ئەمه حوکمی پۆژوگرتنى مانگی په مه زانه و پره له به رژه وه ندی بۆ خودی پۆژوگران و له قیامه تیشدا ئەوه نده پاداشته که ی زۆره دیارینه کراوه.

بهائی قورئان پاریزراوه

که واته: (الله) خاوه نی دروستکراوه کانه و کاروباری هموو دروستکراوه کانیش به دستی خوئیته، دستکراوه بینیازه، ئەگەر هموو مرقایه تی بچنه به ههشت هیچ له مولکی خوا که مناکات و ئەگەر همویشیان بچنه دۆزهخ هیچ له مولکی خوا زیادناکات، له گهڵ ئەوه دا زۆر به به زهیی و به خشنده و میهره بانه به نرخیکی ئاسان به ههشتیکی نه براوه و پرله خووشی و شادییان ئەداتی، له تاوانه کانیان خووش ئەبیته هه ركات داوای لیخوشبونیا نکرده، هه ر ئەرکیکی له سه ر دانابن به رژه و هندی ژیا نی دونه یای تیدا یه که چی پاداشتی گه وره یشی له سه ر داناوه، زۆر مامه له یه کی سه یرو پر له گرنگی پیدان و پرزو به زه ییه، ئەمانه هموی بو؟؟، خوا ئەیزانی و ئیمه و فریشته کانیش نایزانین (انی اعلم مالا تعلمون) به لام سوپاس و پیزانینی بی شماری لایه قه .

ئوهی له سه ر ئیمه یه خوا له خۆمان رازی بکه ین به وهی ئاوه دانی زهوی بپاریزین، خیری ئاسمانه کان و زهوی له به رژه و هندی خه لگانی زهوی به کاربیین و له هه مو ئەوانه شدا په یوه ندی به رده واممان به خواوه هه بیته و پرینمایه له په راوه موعجزه و پاریزراوه که ی وه رگین، دیاره هیچ که سیک تا زانستی ته و اوو نیازی پاکی نه بیته نازانیت و ناتوانیت دروستانه له و په راوه پاریزراوه تی بگات سوپاس و ستایشی خوا ئەوه ندهی لایه ق به گه وره یی بیسنوریه تی.

۱۹ ره مه زانی ۱۴۳۳ / ۶ ی ئابی ۲۰۱۲

ئامینه صدیق عه زیز

وه لامي پرسياره زانستيه كان

به شي دووهم

نوسيني

نه ندادزيار عوسمان و نيكرام كهريم

بهائی فورٹان پاریزراوه

پیشه کی ئیکرام که ریم

سوپاس بۆ خوای گه وره و میهره بان، سه لات و سه لامیش له سه ر پیغه مبه ری سه روره، دروودو رحمه تیش بۆ سه ر صه حابه به پریره کانی که به نه و په ری پاکیه وه قورئانی پرۆزو فه رموده شیرینه کانی پیغه مبه ریان گواسته وه بۆ دوی خویان.

برایانی به ریزم له پرۆزه ی تیشک، فه رمویان نه و ده روزه یه مان بۆ بنیری که بۆ وه لامی نه و پرسیاره نووسیووم له سه ر به رگی کتیبی "ئایا قورئان پاریزراوه"، تا له گه ل نووسینیکی به ریز نه ندازیار عوسماندا پیکه وه بکرینه کتیبی دووم له زنجیره وه لامی کتیبی ئایا قورئان پاریزراوه، منیش پاش نه وه ی که ده ستکارییه کی پیوستم کرد تا بگونجی له گه ل نه و داوایه داو بۆم ناردن، من وه ک خۆم شانازی نه که م به وه ی نووسینیکم بکریتته هاوپی نووسینیکی برای به ریزو بانگخوازی ناسراو نه ندازیار عوسمان، هیوادارم که نه وه کاریکی باش بوو بیئت، بۆ زانیاری خوینه رانی به ریزیش برایانی تیشک نه رکی وه لامدانه وه ی به شیکی نه و کتیبه شیان خستووته سه رشانی من و ئومیدم وایه خوای زاناو دانا فه ربخاته کاته کانمان و وه ک خوی نه وه ی نه و کاره نه نجام بده یان.

نه م پیشه کییه م بۆ نه و به شه نووسیوو که به من سپیردرابوو، به لام وا بوو به نسیمی ئیره و نوره بری پیکراو به دلنیا ییشه وه نه و کاره باشه که خوا بریاری له سه ر نه دات و ریکیه خات..

وان الله لهاد الذین امنوا الی صراط مستقیم

۲۰۱۲/۴/۱۵

بهائی فورٹان پاریزراوه

ورده کارى پرؤسهى کؤکردنه وه نووسینه وهى قورئان به لگه یه له سهر پاریزراوى قورئان

ئوهى جیگه ی یه قین و قه ناعه تی هه موو موسلمانیکه ئه وه یه که ئه م قورئانه ته نانه ت پیتیک چیه لئی نه فه وتاوه وه مووی وه ک چۆن له ئاسمانه وه دابه زیووه ته سهر پیغه مبه ر(صلی الله علیه واله وسلم) ئا به و شیوه یه هه مووی هه ر له ژیانى خۆیدا نووسراوه ته وه وه له لای سه حابه کان پاریزراوه وه به و پاریزراویه نه وه به نه وه تا ئه مپۆ هاتووه، به دوو به لگه ی حاشاهه لئه گر:

یه که م: به ئینی خوا بۆ پاراستنی قورئان

خوای گه و ره که قورئانى ناردووه بۆ پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) هه ر خووشی ئه فه رمویت: **(إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ)** (الحجر: ۹). واته: به دلنیا ییه وه ئیمه قورئانمان ناردووه ته خواره وه و به دلنیا ییشه وه هه ر خۆمان پاریزگاری ئه بین، ده که خوای گه و ره وه ها وه عدیک بدات به بیگومان هه لومه رج و هه موو که ره سه یه کیش بۆ پاراستنی ئه ره خسینی وه ک:

- عه شقو خووشه ویستی ئه خاته دلّی خه لک که له هه موو لایه که وه بکۆشن بۆ ئه وه ی له به ری بکه ن و له سنگیاندا بیپاریزن و نه وه دواى نه وه به دل و به گیان بیپاریزن.

- هه بیه ت و سامی ئه خاته دلان که بی ده ست نوێژ ده ستی بۆ نه به ن، سویندی ناهه قی پی نه خۆن و به و په ری ریژه وه ناوی به رن.

- گیانیکى که مه ندکیشی وا ئه دات به م قورئانه که هه ژموون به سهر ده روونه کاندایه یدا بکات و زۆر ساده جیاوازی بکریت له گه ل کتیبی تردا.

- بکۆشن بۆ ئه وه ی هه رچی ئاوازی جوان هه یه بیخه نه خزمه تی قورئان تا هه میشه له سهر زمانى خه لکی بیته، ئه وه تا عیراقیه کان به ئاوازیک و

بهائی قورئان پاریزراوه

میصرییه کان به ئاوازیك و سعودییه کان به ئاوازیك و لاتانی روژئاوای عه ره بی به ئاوازیك و هه تا دنیا دنیایه قورئان به رده وام له دل و میشك و سنگه كاندا حزوری هه یه و مایه ی شانازی و پشوی دهرنیشه و له چاپخانه و به رده ستی نووسه رانیشدا به هه مان شیوه حزوری هه یه و خزمه تی دیرو لاپه ره و رازاندنه وه ی په ره کانی ئه کریت، که ئه وانه هه موو ته نیا عیشق و هیدایه تیکی خواییه و هیچی تر.

- وایان لیده کات هه رییه که و له گۆشه یه که وه بکه ونه دهره ئینانی نه ئینییه کانی ئه م قورئانه، ئه م ئیعجازی لیده ره به ئینیت و ئه و سیسته مه کانی ژیان و ئه و سیستمی حوکم و ئه ویتتر خه می چاپی جوان و پوخت و ئه وانی تر له خولیا ی قیرانات و ئه حکام و بنه ماکانی زانست و په روه رده و... لیده ره به ئینیت و ئه و کارانه ش به جیهاد و تیگۆشان له قه له م بدات و ماندوو بوون له و پیناوه دا نه زانیت...

بهائی خوی گه وره پاراستنی کتیبه کانی تری پیغه مبه رانی پیشووی سپارد به خه لکه که خوی به تاییه تی زاناکانیان، ئه وه بوو ئه وان نه یانتوانی بیپاریزن و خه لکی له بهر (که مدینی) یان یان له بهر (نه فامی) یان پریان کرد له ئه فسانه و قسه ی ناره و او لادان، وه ک ئه فه رموی:

(مَنْ الَّذِينَ هَادُوا سَمَاعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَاعُونَ لِقَوْمِ آخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ * سَمَاعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَّالُونَ لِلسُّخْتِ فَإِنْ جَاؤُوكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ) (المائدة: ٤١ - ٤٢).

پاش یه ک دوو ئایه تی تر ئه فه رمویت: (لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّيْبَانِيُّونَ وَالْآخْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ) (المائدة: ٤٤). واته: ئه ی پیغه مبه ری خوا به وه دلگران مه به که له ناو جوله که کانیشدا هه ن هه میشه گوئی بو دروو ده له سه ئه گرن و به رده وام گوئیان شلکردوو ه بو خه لکانیکی تر که هیشتا

بهائی قورئان پاریزراوه

نه هاتوونه ته لاتو خه ریکی لادان و گورپینی قسه نو له مه به سستی خوی لای نه دهن، نه لاین: (نه گهر چوونه لای موحه ممدو ئاوه هاو ئاوه ها بریاری بو دان نه وه لیی وهر بگرن و نه گهر واشی پینه وتن نه وه خوتانی لی پاریزن،^۱ جا نه گهر خوا بیه وی سهر له یه کی بشیوینی نه وه تو ناتوانی هیچ شتیکی بو پیدا بکه ی له روی خوادا، نه وانه نه و که سانه ن که خوا نایه وی دلیان پالفته بییت، له دنیا هر سهر شوپیان بو نه مینیتته وه له ناخیره تیشدا سزایه کی گهره یان بو هیه، زور زور گوئی نه گرن بو دروو ده له سه و به رده وام خه ریکی مالی حرام خواردن (که به رتیلو سوو خواردن خووی هه میشه بیانه) ... پاش نه وه نه فه رموی: "نه و جوله کانه و پیاهه خواناسه کانیا و زاناکانیا نه رکی سهرشانیا بو که کتیبی خوا پاریزن و له سهر نه وه ش شایه ت بوون ..."

به هر حال شوینی مه به ستمان له نایه ته که دا وشه ی (استحفظاً) ه^۲، که مانای نه وه یه داوایان لی کراوه خوین کتیبه که یان پاریزن، که چی نه وان نه یان توانی بیپاریزن و پرپوو له (لادان) و (قسه ی خولقاو) ... به لام خوی گهره نه رکی پاراستنی (قورئان) ی نه خستوته سهرشانی پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) یان (صه حابه) (ره زای خویان لی بییت)، یان جگه له وان، به لکو نه فه رموی: (نیمه خومان نه بیپاریزن)، که خوی گهره ش واده ی وابدات ئیتر سروشتیه هه رچی که ره سه هیه بو ی فه راهم به ینی .. بو نمونه وه زانایان به کورتی

^۱ زانایان نه لاین: "نه وه گه مه یه که له گه مه کانی جوله که به تهورات، نه گهر ده وه مه ندیک له ناویاندا خراپه یه کی بگردایه و حوکمه که ی له تهوراتدا قورس بویه، نه جباره کانیا به رتیلیکی باشیان وهر ته گرت و نه یانوت: برۆ بو لای موحه ممد جا نه گهر حوکمیکه بهم شیوه یه (شتیکیان نهوت) سوکی پی وتی نه وه لیی وهر بگره و شوینی بکه وه نه گهر واشی نه کرد نه وه لیی دوور بکه وه ره وه و ناگاداربه لیی". (ص ۱۱۴، المفردات، محمد الحمصی). ته فسیری نه و نایه ته ی سهر وه.

^۲ له زمانی عهره بیدا هر وشه یه ک (نه لفو و سین و تانی) بجیته سهر مانای (طلب) ی تیدا دروست نه بی، وه ک (استغفر الله)، یان (استودع الله)، یان (استعمرک فیها) سهیری (المنجد، المقدمه)، بابه تی (استغفر) بکه.

بهائی قورئان پاریزراوه

ریزبهندی ئه و که رهستانه ئه که ن که خوای گه وره ئه م قورئانهی پیپاراستووه،
ئه فه رموو:

یه که م: خوای گه وره سنگی پیغه مبهری (صلی الله علیه واله وسلم) سازو
ناماده کرد که ئه م قورئانهی تیدا نه خش بییت وه که نه خش له سهر به ردییکی
موباره که به راده یه که که هرگیز له بیرینه چیت وه که ئه فه رموی: (سنقرک فلا
تنسی) ئیمه پییتی ئه خوینینه وه و نایه لاین له بیریشیت بجیتته وه.^۲
دووه م: خوای گه وره به رده وام جوبه رئیلی ئه نارد بو ئه وهی (موداره سه) ی
قورئان بکات له گه ل پیغه مبهردا .

سییه م: پیغه مبه ریش (صلی الله علیه واله وسلم) به سهر ئه صحابه کانیدا
ئه یخوینده وه و پیی له بهر ئه کردن و به دوا داچوونی ئه کردو زور هانی ئه دان که زور
زور ئه م قورئانه بخوینن، جوان بیخویننه وه، به خه لکی بلینه وه، کاری پی
بکه ن، زوری له بهر بکه ن... ئه وه تا ده یان و بگره له سهدان فه رموده دا عه شقی
ئه م قورئانه له دلاندا ئه چینی.. بو نمونه ئه فه رموی:

خوا فه رموو یه تی: **"من شغله القرآن و ذکرى عن مسألتى أعطيته أفضل ما اعطى
السائلین"**. واته: هر که س قورئان و یادی من سه رقالی بکات و نه یه ره زئی داوای
شتم لی بکات له وانه شتی چاکتری ئه ده می که داوام لیده که ن.

- پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) ئه فه رموی: **"إن الله يرفع بهذا الكتاب
أقواما ويضع به آخرين"** رواه مسلم. واته: خوای گه وره به هوی ئه م قورئانه وه
چه ندان میلله ت هه یه به رزو به حورمه تیان ئه کات و هر به هوی ئه م قورئانه شه وه
چه ندان میلله ت سوکو بی حورمه ت ئه کات.

^۲ هه ندی که عه ره بی نازانن ئه لئین (لا تنسی) یانی: له بیرت نه چی! واته: "لا" یه که به "لا" ی ناهیهه مانا نه که ن!
له کاتی که دا که ئه و "لا" ی نافییهه نه که "لا" ی ناهیهه.. نه گه ر به "مه بنی للمعلوم" بیخوینیتته وه ئه وه
یانی: له بیری تو ناچیتته وه، نه گه ر به "مه بنی للمجهول" بخوینیتته وه ئه وه یانی: ئه م قورئانه هرگیز
له بیرناچیتته وه..

بهائی قورئان پاریزراوه

- پیغهمبهر (صلی الله علیه واله وسلم) نه فهرموئ: "خیرکم من تعلم للقرآن وعلمه". رواه البخاری.

- پیغهمبهر (صلی الله علیه واله وسلم) نه فهرموئ: "الذي یقرأ القرآن وهو ماهر به مع السفرة الكرام البررة، والذي یقرأ القرآن ویتنعتع فیہ وهو علیه شاق له أجران" متفق علیه.

- پیغهمبهر (صلی الله علیه واله وسلم) نه فهرموئ: "من قرأ حرفاً من كتاب الله فله حسنة، والحسنة بعشر أمثالها لا أقول (الم) حرف، ولكن (الف) حرف، و(لام) حرف و(میم) حرف". رواه الترمیذی.

- پیغهمبهر (صلی الله علیه واله وسلم) نه فهرموئ: "إن الذي ليس في جوفه شيء من القرآن كالبيت الخرب" الترمذی.

- پیغهمبهر (صلی الله علیه واله وسلم) نه فهرموئ: "من قرأ القرآن وعمل بما فیہ، البس الله والديه تاجاً يوم القيامة ضوءه أحسن من ضوء الشمس في بيوت الدنيا فما ظنكم بالذي عمل بهذا" ۴. رواه أبوداود.

- پیغهمبهر (صلی الله علیه واله وسلم) نه فهرموئ: "ما أذن الله لشيءٍ ما أذن لنبي حسن الصوت يتغنى بالقرآن يجهر به" متفق علیه.

- مه دحی نه بوموسای نه شعهری دهکات که به دهنگیکی خوئ قورئان نه خوئی و نه فهرموئ: "لقد أوتيت مزماراً من مزامير آل داود" متفق علیه. ۵

بهائی، نه و فهرمودانه وای کرد صهحابه به دل و به گیان بکه ونه قورئان له به رکردن و قورئان نووسینه وه و خویه کلاکردنه وه بؤ دیراسه کردنی و خو به ختکردن له پیئاویدا.

^۴ التبیان، النوی، پهراویزی تفسیر الجلالین. ص ۵۰۴.

^۵ هه موو نه و فهرمودانه ی رابورد له کتیبی (ریاض الصالحین) نیامی نه وه دی و ده رگیراون و هه موو فهرموده دی "صحیح"، یان "حسن". جگه فهرموده دی یه که میان نه بیته که له کتیبی (المدخل الی فقه القرآن، فرج توفیق) و ده رگیراوه نه و ده لئ: تیرمیزی ریوایه تی کردوه و "زهه بی" ده لئ: (حسن) ه، به لام (قسطلانی) ۵ نه فهرموئ ریوایه ته که نه فهرموئ: (من شغله القرآن عن ذکره وعن مسألتي...).

بهائی قورئان پاریزراوه

چاره م: ئەم کتیبه پیرۆزه ی خوا تهنیا به نووسین نه پاریزراوه به لکو به دهنگ و به رهنگیش، یانی هه مووی به دهنگ وه وهرگیراوه و پاشان نووسراوه ته وه، که ئەمه بۆ ههچ کتیبکی تر نه ره خساوه، نه کتیبه ئاسمانیه کان و نه کتیبه زه مینیه کانیش، بۆیه ئەوه ی که ههچ گومانی تیدا نییه ئەوه یه که ریگه ی وهرگرتنی ئەم قورئانه به به رده وام بریتی بووه له وهرگرتنی به گوی پاشان نووسینه وه ی به ده ست، وه ک زانایان سه لماندوویانه و ئەلین: ئەم قورئانه به دهنگه کانیه وه وهرگیراوه و نووسراوه ته وه:

- به دهنگ وه پیغه مبه ر(صلی الله علیه و اله وسلم) له جوهره ئیلی وهرگرتووه .
- نووسه رانی نیگا سه ره تاو هه موو موسلماننی تریش له پاشاندا به دهنگ وه له پیغه مبه ری خویان وهرگرتووه (صلی الله علیه و اله وسلم).
- هه موو موسلمانانی تر به دهنگ وه له نووسه رانی نیگا وه وهریانگرتووه .
- ئیستاش ئەم قورئانه هه ر به دهنگه که یه وه له مامۆستایانی شاره زاو پسپۆر وهرده گیریت له لایه ن هه موو تاکیکی موسلماننه وه .

ئەمه بناغه و بنه مایه له گواستنه وه ی قورئاندا نه وه به نه وه، له و کاته ی که قورئان هاتووه ته خواره وه تا ئەم ساته و تا قیامه تیش دیت، هه رده بیته ئەوه ی قورئان وهرده گریته و ئەوه ی قورئان نه گه یه نیته .

بناغه له گواستنه وه ی قورئاندا بریتی نه بووه له نووسینه وه ی و نووسینه وه ش نابیته بناغه بۆ گواستنه وه ی قورئان، چونکه قورئان پیویسته به دهنگ وه وهربگریته و هۆشی بدریتی پیش ئەوه ی که له قورئانه که دا بخوینریته وه، تا هه تایه ش قورئان خوین پیویستی زۆری به وه ئەبیته که لای مامۆستای شاره زاو قورئان خوین قورئان به دهنگه که یه وه وهربگریته، چونکه له قورئاندا وشه و دهربرینی وا هه یه که ئەسته مه که س بتوانی خۆی به تهنیا له قورئاندا به راستی و دروستی بیخوینریته وه، با ئەه که سه چه ندین رۆژو چه ندین مانگیش خۆی پیوه خه ریک بکات (...). 6!!

^۱ المفصل في الرد على شبهات أعداء الإسلام جمع وإعداد الباحث في القرآن والسنة، علي بن نايف الشحود، (۷۳/۵).

بهائی قورئان پاریزراوه

به لگه ش له سهر ئه م راستییه ئه و فهرمودانه یه که باس له ورده کارییه کانی نووسینه وه و گواستنه وه ی قورئان ئه که ن، وه که فهرموده که ی زهیدی کوپی سابیت که ئه فهرموی: **(کت اکتب الوحي عند رسول الله (صلى الله عليه واله وسلم) وهو علي علي، فاذا فرغت، قال: اقرأه، فاقراه، فان كان فيه سقط أقامه) ۷** من له خزمه تی پیغه مبهردا (صلى الله عليه واله وسلم) نیگام ئه نووسییه وه و ئه و بوی ئه خویندمه وه، که لئیه بوومه وه، ئه یه فهرموی: بیخوینیه ره وه! منیش ئه مخوینده وه، جا ئه گهر هه له یه کی تیا بوا یه راستی ئه کرده وه... یان ئه و فهرموده یه که موضعه بی کوپی سه عد ریوا یه تی ئه کات که عوسمان له دریزه ی راویزه کانیدا (پرسی: کئی له هه موو که س نووسه رتره، وتیان: زهیدی کوپی سابیت - نووسه ره که ی پیغه مبهردا (صلى الله عليه واله وسلم) -، پرسی کئی زور عه ره بیزانه؟ وتیان: سه عدی کوپی عاص، عوسمان فهرموی: ده ی با سه عد (قورئانه که) بخوینیه وه و زهیدیش بینووسیت!) ۸!

پینجه م: له سه رده می پیغه مبهردا هه موو قورئان له به رکارا هه مووشی نووسرایه وه یانی قورئان هه م خویندنه وه ده نگه که ی له پیغه مبهردا وه رگیرا هه م نووسین و ره سمه که شی، به لام به پهرش و بلاوی و هه رییه که ی ئه وه نده ی بوی لوا بوو له لای هه بوو.

شه شه م: عه ره ب به وه به ناوبانگ بوون که ئه هلی ئه ده ب و ره وان بیژی و شت له به رکردن بوون و قه سیده ی هه زار به یتیمان له به رکردووه، بویه ئاسان بووه هه موو قورئان له به ر بکه ن وه که ئیستا ئاسانه، ئه وه ش وه عده ی خوا یه و ئه فهرموی: **(وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ) (القمر: ۱۷)** ئیمه به دلنیا ییه وه ئه م قورئانه مان ئاسان کردووه بۆ ئه وه ی یادبگیری، ئایا هه یه به یادی خوی بخاته وه.

به لگه ی دووه م: ورده کاری پرۆسه ی نووسینه وه ی قورئان

^۷ علوم القرآن، محسن عبدالحمیدو رشیدی علیان و غانم قدوری: ص ۴۳.

^۸ إرشاد الساري، ۷/۴۴۹، (فضائل القرآن)، ابن کثیر (۱/۳۹).

ئەو هی جیگە ی گومان نییە و میژوونوسان لە سەری ریکەوتوون ئەو هیە کە کۆکردنەو و نووسینەو هی قورئان بە چوار قۆناغدا تێپەرپووه :

- ۱- قۆناغی سەردەمی پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ والہ وسلم).
- ۲- قۆناغی سەردەمی ئەبو بەکر (خوای لی رازی بیئت).
- ۳- قۆناغی سەردەمی عوسمان (خوای لی رازی بیئت).
- ۴- قۆناغی سەردەمەکانی دوا ی عوسمان (خوای لی رازی بیئت).

۱- قۆناغی سەردەمی پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ والہ وسلم) :

شتێکی بە لگەنە ویست و سەلماو هە کە پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ والہ وسلم) هەر لە ژبانی خۆیدا نزیکە ی (۶۰) کەسی دانابوو بۆ نووسینەو هی قورئان، هەر جارێک (وحی) بەهاتایە سەری، ئەینارد بە شوین یەکیک یان زیاتر لە و شەست کەسە داو ئەو ئایەتانە ی بۆ ئەخویندەو هە کە بۆی هاتبوون، پێشی ئەفەرموو، لە فلانە شوین و لە لای فلانە ئایەت و سوورەتدا بینوسە. پاشان کە ئەینوسی پێی ئەخویندەو هە ئەگەر هەلە یەکی کەردبایە بۆی راستە ئەکردهو ۹.

ئیمامی بوخاری لە (صحیح) هە کەیدا ئەفەرموی: بەرایی کوری عازب ئەلئیت: کە ئەم ئایەتە دابەزی: (لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَّ اللَّهُ الْحُسْنَى وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا) (النساء : ۹۵). پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ والہ وسلم) فەرموی: " ادع لي زيدا، وليجيء باللوح، والدواة، والكتف او الكتف والدواة". واتە: بپۆ زەیدم بۆ

^۹ زەیدی کوری پابت لە رەویایەتیکدا ئەلی: (کنت اکتب الوحي عند رسول الله (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) وهو يلي علي، فاذا فرغت، قال: اقرأه، فاقراه، فان كان فيه سقط أقامه). علوم القرآن، محسن عبدالحميدو رشدي عليان و غانم قدوري: ص ۴۳.

بهائی قورئان پاریزراوه

بانگ بکه و پیښی بلئی له گه لّ خویدا له وح و مه ره که ب و ئیسقانیکی ده فه ی شان بهیښی، یان ده فه یه کی شان و مه ره که ب بهیښی.

"ابن کثیر" گه وره میژوونووسی موسلمان له کتیبی "البداية والنهاية" دا ناوی یه که به یه که ی نووسه رانی (وحی) که له به رده سستی پیغه مبه ردا (صلی الله علیه و آله وسلم) (وحی) یان نووسیوه ته وه ئه هیښی و له ژیر ناو نیشانی (فصل، أما کتاب الوحي وغيره بين يديه صلوات الله وسلامه عليه و رضي الله عنهم أجمعين) يه که یه که ناوو ژيان نامه یان باس ئەکات و بو نموونه ئه فه رموی:

"فمنهم الخلفاء الأربعة: أبو بكر وعمر وعثمان وعلي، .. ومنهم أبان بن سعد بن العاص بن أمية.. منهم أبي بن كعب.. ومنهم أرقم بن أبي الأرقم .. ومنهم ثابت بن قيس بن شماس الأنصاري .. ومنهم، حنظلة بن ربيع .. ومنهم خالد بن سعد بن العاص .. ومنهم خالد بن الوليد .. ومنهم الزبير بن العوام .. ومنهم زيد بن ثابت بن الضحاک .. ومنهم عبدالله بن أبي سرح .. ومنهم عامر بن فهيرة .. ومنهم معاوية بن أبي سفيان .. ومنهم مغيرة بن شعبة الثقفي (..) ۱۰.

(ابن کثیر) نزیکه ی (۳۰) که س له ویدا باس ئەکات که له خزمه تی پیغه مبه ر دا (صلی الله علیه و آله وسلم) کاریان ئه وه بووه که (وحی) بنووسنه وه له سه ر ئه و پیست و ته نکه به ر دو په لی خورمایانه ی که له وه سه رده مانه دا هه بووه، هه ندی له زانایان وه که ته حقیقیان کردووه ژماره ی نووسه رانی وه حی شه ست که س بوون) ۱۱.

له سه رده می پیغه مبه ردا (صلی الله علیه و آله وسلم) به سی شیوه قورئان ئه پاریزرا:

۱ - به له به رکردن.

۲ - به نووسینه وه ی له لایه ن نووسه رانی (وحی) یه وه.

^{۱۰} البداية والنهاية، ابن کثیر، (۵ / ۳۶۴).

^{۱۱} التفسیر المنیر، وهبة الزحيلي، (۲۲/۱).

بهائی قورئان پاریزراوه

۳- به نووسینه وهی له لایه ن خه لکی تره وه، جگه له نووسه رانی (وحی). (دیاره له مه ککه دا و له مه دینه شدا).

پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) خوی که قورئانی بۆ ئه هات وه ک نه خشی سه ر به رد له سنگیدا نه خش ئه بوو، ئه یخوینده وه بۆ ئه صحاب و ئه وانیش هه ریه که وه به پیی توانای خوی لپی له به ر ئه کرد یان ئه ی نووسییه وه بۆ خوی، (أبو عبیده) که زانایه کی ئیسلامیه ۱۲ له زانستی (قراءات) داو له کتیبه که یدا به هه مان ناوه وه، هه ندی له وه صه حابانه ئه ژمی ری که هه موو قورئانیان له به ر کرد وه له وانه: "چوار خه لیفه کانی راشدین و ته لحه ی کورپی عوبه ی دوللاو سه عدی کورپی ئه بی وه قاص و عه بدوللا ی کورپی مه سعود و حوزه یفه ی کورپی یه مان و سالمی کورپی مه عقل و ئه بوهوره ی ره و عه بدوللا ی کورپی سائیب و هه ر چوار عه بدوللا ناوه که (ئین عومه ر، ئین عه باس، ئین عه مرو ئین زوبه ی ر) و عائیشه و حه فصه و ئوم سه له مه (ئه مانه له کۆچکه ران).

له پشتیوانانیش ئه مانه ئه ژمی ری: "عوباده ی کورپی صامت، و موعاز و موجه ممه عی کورپی جاریه و فه چاله ی کورپی عوبه ی دو مه سه له مه ی کورپی موخه لله د. باسی گرنگترین حافظانی قورئان ئه کات که بریتین له: عوسمان و عه لی و ئوبه ی کورپی که عب و ئه بوهره داو موعازی کورپی جه به ل و زه ی دی کورپی سابت و ئین مه سعود و ئه بو موسای ئه شعهری " ۱۳.

پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) هه موو سائیک و له ره مه زاندا له گه ل جوهره ئیلی مامؤستایدا جاریک ده وری قورئانی ئه کرده وه ئه م قورئانه که ی بۆ ئه خویندو جوهره ئیلیش (علیه السلام) گوپی بۆ ئه گرت. ۱۴

^{۱۲} ناوی قاسمی کورپی سه لامی نه زدی خوزاعیه، یه کیکه له گه وره پیاوانی (حه دیس) و (زمانی عه ره بی) خاوه نی کتیبی به ناوبانگی (الأموال) ه سالی ۲۲۴ ی کۆچی مردووه.

^{۱۳} التفسیر المنیر، وهبه الزحیلی ۲۳/۱.

بهائی قورئان پاریزراوه

ئەو ساله که پیغه مبهەر (صلی الله علیه واله وسلم) وه فاتی کرد دوو جار له رهمه زاندا دهوری قورئانی کرده وه له گه لیدا، ۱۵ بهو شیوه یه پیغه مبهەر (صلی الله علیه واله وسلم) قورئانیشی به سهر ئه صحابدا ئه خوینده وه و ئه وانیش له بهرئه وهی ههر به وه به ناوبانگ بوون که هیزی له بهرکردنیان زۆر بووه ۱۶ و قورئانه که یان له بهرئه کردو به خه لک و مال و منالیشیان له بهرئه کرد، ئیبنولجه زهری خاوهنی کتیبی (النشر في القراءات العشر) ئه فهرموئ: "پشتبهستن به له بهرکردنی دل و سنگ (نهک به نووسین و کتیب) له گواستنه وهی قورئاندا نه وه به نه وه یه کیکه له گه وره ترین ریژو پله و پایه یه که خوا داویه تی به م ئومه تی ئیسلامه" ۱۷.

شیوهی دووهه میس: ئەو ژماره زۆرهی نووسه رانی (وحی) که ههریه که یان لای خۆیه وه ئه وهی بۆی ریکه و تبیت له قورئان له سهر ئه و شتانه نووسیویه تیه وه که پیغه مبهەر (صلی الله علیه واله وسلم) بۆی خویندوو ته وه، که هه ندیکیان توانییان هه موو قورئان بنووسنه وه و له پارچه پارچهی شتدا لای خۆیان هه لیبگرن، بوویانه ئه وهی له بهری بووه بۆ پیغه مبههری (صلی الله علیه واله وسلم) خویندوو ته وه و زانایان ئه لئین (زهیدی کورپی ثابت) ئه وهی له لای بووه له قورئان بۆ کۆتا جار له و ساله دا که پیغه مبهەر (صلی الله علیه واله وسلم) کۆچی دواپی کرد - صوحوفه کانی - خۆی نیشانی پیغه مبههەر (صلی الله علیه واله وسلم) داوه و پیغه مبهه ریش نزای سه رکه وتنی بۆ کردوو ه ۱۸ جگه له زهید هه ریه که له عه لی

^{۱۴} له فزی فهرموده که ئه فهرموئ: "يعارضني القرآن" که صیغه ی موشاره که یه و ماناکه ی ئه وه یه یهک بۆ یه کیان خویندوو ه، جارئ ئەم و جارئ ئەو.

^{۱۵} هه مان سه رچاوه، (۲۲/۱)، ههروهه ها مختصر صحیح البخاری، ص ۱۰، رقم الحدیث (۶).

^{۱۶} عه ره بی جاهیلی و سه رده می پیغه مبهه ریش (صلی الله علیه وئله وسلم) به ناوبانگ بوون بۆ له بهرکردنی قه سیده ی دوردریژو (معلقاتی سبع) و ... هتد. هه موو ئه و قه سیده و شیعرانه یان دهم به دهم گه یاندوو ته شوینه دووره کان.

^{۱۷} مباحث في علوم القرآن: مناع القطان (ص ۱۱۸).

^{۱۸} علوم القرآن: أحمد عادل کمال، ص ۴۹.

بهائی قورئان پاریزراوه

کورپی ئه بی تالیبو و عه بدوللای کورپی مه سعودو ئوبه بی کورپی که عب - صوحوفی ۱۹ - زوریان له قورئان هه بووه .

شیوه ی سییه میش: خه لکانیکی تری ناو صه حابه ش هه بوون که بۆ خۆیان قورئانیان نووسیوه ته وه و مال و منال و خه لکی تریان فییری قورئان کردوه، چ له مه ککه دا پئیش کۆچکردن بۆ مه دینه و چ له مه دینه دا، ئه وه تا له چیرۆکی موسلمانبوونی حه زره تی عومه ردا باسی ئه وه ئه کریت که عومه ر پارچه یه ک قورئانی به دهستی خوشکه که یه وه بینی که سوره تی (طه) ی تیدا نووسرابوو، که خویندییه وه کاری تیکردو چوو بۆ خزمه تی پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) بۆ ئه وه ی موسلمانیتی خۆی رابگه یه نیت. ۲۰

بهائی له ژبانی پیغه مبه ردا (صلی الله علیه واله وسلم) قورئان له یه ک (مصحف) دا به کۆیی نه نووسرایه وه (هه رچه نده هه مووی به نووسراوی و په رش و بلاوی هه بوو لای صحابه) ۲۱، چونکه به رده وام قورئان ئه هاته خواره وه و هه ر جاره ی له شوینیکه وه و به جیا له سه ر ته خته به ردیک، یان پارچه پیستیک ئه نووسرایه وه، ئه گه ر وانه بوایه ئه بوو به به رده وام خه ریکی سرپینه وه و گۆرپینی لاپه ره و ئایه ته کانی بوونایه، به لام ئه و کاته ش له لایه ک پشت به بوونی پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) خۆی ئه به ستراو له لایه کیش پشت به له به رکردنی ئه و هه مووه صه حابه یه ئه به ستراو له لایه کی تریشه وه پشت به ئه و صوحوفانه

^{۱۹} - صوحوف - کۆی - صحیفه - یه و به مانای چهند لاپه ره و پارچه یه ک له قورئان دیت، وشه ی (مصحف) به بوونی (بۆز) و (سه ر) و (ژیر) بۆ میمه که نه خوینرتیه وه، (مصحف) یش به شوینی ئه و صوحوفانه نه وتیری و پاشان به قورئان وترا (المصحف الشریف)، ئه لئین ئه بو به کری صدیق (ره زای خوی له سه ربیت) پاش نووسینه وه ی قورئان راویژی به صه حابه کردوه ناوی بنیین چی؟ رایان وابوو ناو بنری (مصحف) و شه ویش ئه و ناوه ی لیئاوه. (التفسیر المنیر: وهبه الزحیلی، ۱/۱۶).

^{۲۰} عثمان بن عفان شخصیته وعصره، الصلابی، ص ۲۴۵.

^{۲۱} عثمان بن عفان شخصیته وعصره، الصلابی، ص ۲۴۵.

ئەبەسترا که بەردەوام ئەنووسرایه‌وه، بۆیه پێویستی بەبوونی یەك - مصحف - نەبوو.

ماوهی هاتنه خواره‌وهی قورئان بیست و سی سالی خایاند وهك زانایان باسی ده‌کەن، به‌لگه‌شیان ئەوه‌یه که پێغه‌مبەر(صلی الله علیه واله وسلم) له ته‌مه‌نی چل سالی‌دا بوو‌ته پێغه‌مبەر له ته‌مه‌نی ۶۳ سالی‌شدا وه‌فاتی کردووه. ۲۲

۲- قونای سهردهمی چه‌زهرتی ئەبویه‌گر (خوای لی رازی بیټ)

پاش ئەوه‌ی پێغه‌مبەر (صلی الله علیه واله وسلم) کۆچی دوایی کرد و زۆریک له "ئەعرابه‌کان" له دین پاشگه‌زبوونه‌وه و چه‌زهرتی ئەبویه‌گریش جیهادی راگه‌یاند دژی هه‌موو ئەوانه‌ی که:

- ۱- وازیان له ئیسلام به‌ته‌واوه‌تی هینابوو.
 - ۲- ئەوانه‌ش که وازیان له هه‌ندیکی دین هینابوو "وهك زه‌كاتدان بۆ نمونه".
 - ۳- ئەوانه‌ش ده‌ستیان دایه‌ راگه‌یاندنی دینی تازه‌و پێغه‌مبهرایه‌تی درۆییانه‌..
- ئەوه‌بوو شه‌پێکی گه‌وره‌ له‌گه‌ڵ ئەه‌لی یه‌مامه‌دا (سوپای موسیله‌مه‌ی درۆزن) روویداو له‌و شه‌پانه‌دا، که هه‌ندی له زانایان ئەفه‌رموون: "له‌و شه‌پانه‌دا نزیکه‌ی هه‌زارو دوو سه‌د سه‌حابه‌ی تیدا شه‌هید بوون، ۲۳ که (۳۹) که‌سیان و له‌ ریوایه‌تیکی تردا ئەفه‌رموئ: (۷۰) که‌سیان له‌وانه‌بوون که هه‌موو قورئانیان له‌به‌ربوو. ئەمه‌ وای کرد که یه‌کیکی وه‌کو چه‌زهرتی عومه‌ر دابچله‌کی و بچیتته‌ خزمه‌ت چه‌زهرتی ئەبویه‌گرو پێشنیاری ئەوه‌ بکات که با قورئان له‌یه‌ك - مصحف - دا بنوسریتته‌وه‌و لیژنه‌ی شاره‌زای بۆ دابنریت نه‌وه‌ك ئەم جیهاده هه‌موو

^{۲۲} فضائل القرآن، ابن کثیر، ص(۱۵).

^{۲۳} ریوایه‌تی ئەفه‌رموئ هه‌وتسه‌د که‌س کوژاون (إشاره‌ الساری ۴/۷/۴۴۱).

حافزه کانی قورئان له ناوبه ریټ و به شیک له قورئان نه مینئ... ئیمامی بوخاری
ئەفه رمویټ: زهیدی کورپی پابت ئەفه رمویټ:

"أرسل الي أبوبكر مقتل أهل اليمامة فإذا عمر ابن الخطاب عنده، قال أبوبكر
(رضي الله عنه) ان عمرا أتاني فقال: ان القتل قد استحرَّ يوم اليمامة بقراء القرآن
وإني أخشى أن يستحرَّ القتل بالقراء بالمواطن فيذهب كثير من القرآن وإني أرى أن
تأمر بجمع القرآن، قلت لعمر: كيف تفعل شيئاً لم يفعله رسول الله، قال عمر: هذا
والله خير، فلم يزل عمر يراجعني حتى شرح الله صدري لذلك، ورأيت في ذلك الذي
رأى عمر، قال زيد: قال أبوبكر: إنك رجل شاب عاقل لانتهمك وقد كنت تكتب
الوحي لرسول الله (صلى الله عليه وآله وسلم) فتتبع القرآن فأجمعه، فوالله لو
كلّفوني نقل جبل من الجبال ما كان أثقل عليّ مما أمرني به من جمع القرآن، قلت:
كيف تفعلون شيئاً لم يفعله رسول الله قال: هو والله خير. فلم يزل أبوبكر يراجعني
حتى شرح الله صدري للذي شرح له صدر أبي بكر وعمر (رضي الله عنهما)،
فنتبعت القرآن أجمعه من العسب واللحاف وصدور الرجال، حتى وجدت آخر سورة
التوبة مع أبي خزيمة الأنصاري لم أجدها مع أحد غيره، لقد جاءكم رسول الله من
أنفسكم عزيز عليه ما عنتم... حتى خاتمة براءة، فكانت الصحف عند أبي بكر حتى
توفاه الله ثم عند عمر حياته ثم عند حفصة بنت عمر (رضي الله عنها)" ٢٤.

واته: ئەبوبه کر دواى کوشتاره کهى خه لکی یه مامه ناردى به شوینمدا، که
رؤیشتم عومه ری کورپی خه تتابیش لای ئەو بوو، ئەبوبه کر (خوای لى رازى بیټ)
فه رمویټ: عومه هاته لام و پیى وتم: کوشتن له رۆژى یه مامه دا زۆریک له قورئان
خوینه کانی تیا بردووه و منیش زۆر له وه ئەترسم کوشتن له مه ودوا و له شه په کانی
تردا هه روا بکات له قورئان خوینه کان و زۆریک له قورئانمان له دهست بچیت، بویه
رام وایه که فه رمان بدهی قورئان کۆبکریته وه (له یه ک "مصحف" دا) منیش به
عومه رم وت: چۆن شتیك ئە کهى که پیغه مبه ری خوا (صلى الله عليه وآله وسلم)

^{٢٤} إرشاد الساري: القسطلاني، (٧/٤٤٧ و ٤٤٨).

بهائی قورئان پاریزراوه

نه یکردووه، عومەر ئه یوت: ئه و کاره سویند به خوا خیریکی گه وره یه و عومەر به رده وام هاتوچوی ئه کردم (بۆ ئه و کاره)، تا خوای گه وره ش سنگی منیشی گوشاد کرد بۆ کاره که و هه مان ئه و رایه م بۆ دروست بوو که بۆ عومەر دروست بوو، "زهید" ئه فه رموی: ئه بوبه کر فه رموی: تو پیاویکی گه نج و ژیری، ئیمه ش هیهچ تومه تیگمان له سهرت نییه، ۲۵ له خزمهت پیغه مبه ریشدا تو هه ر (وحی) ت بۆ پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه واله وسلم) ئه نووسییه وه، که واته ده ست بکه به گه ران به شوین هه موو قورئانداو کوی بکه ره وه، سویند به خوا ئه گه ر ئه رکی گواسته وه ی شاخیک له شاخه کانیا ن بسپار دایه پیم له وه گرانه تر نه ئه بوو که ئه رکی کۆرکرنه وه ی قورئانیا ن پی سپاردم، وتم: (باشه) چون شتی که ئه کهن که پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه واله وسلم) نه یکردووه؟

ئه بوبه کر فه رموی: وه لاهی ئه مه خیریکی گه وره یه، ئه بوبه کر به رده وام باسه که ی له گه لمد ئه کرده وه، تا خوای گه وره سنگی منیشی گوشاد کرد بۆ ئه و کاره وه ک چون سنگی ئه بوبه کوه عومه ری بۆ گوشاد کرد (رهزای خویان لی بیت) دوا ی ئه وه ئیتر دهستم دایه قورئان کۆکرنه وه له هه موو ئه و شتانه دا که تییدا نووسرا بوویه وه وه ک (په لی پانی دارخورما) و (ته نکه به رد) و (سنگو دلی پیاوان).. تا ئه وه ی کۆتایی سوره تی (ته وبه) م لای (ئه بی خوزه یمه ی) ئه نصاری ده ست که وت که لای که سی تر دهستم نه که وت که ئه فه رموی: **(لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ * فَإِنْ تَوَلَّوْاْ فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ)** (التوبة: ۱۲۸-۱۲۹). ئیتر دوا ی ئه وه هه موو ئه و صوحوفانه (پارچه قورئانانه) لای ئه بوبه کر هه لگیران تا کۆچی دوا یی کردو پاشان لای عومه رو تا له ژیا ندا بوو، پاش ئه ویش خرایه لای - حفصه ی کچی عومه ر - رهزای خوای لی بی - ..

^{۲۵} قسطلانی نئی: "لائنتهمك: أشار الى عدم كذبه به وأنه صدوق". واته: ناماژه بۆ ئه وه نه کات که دروی لی نه بیسترا وه و پیاویکی زۆر راستگۆیه". هه مان سه رچا وه و لاپه ره.

بهائی قورئان پاریزراوه

له م ریوایه ته وه هندی شتی ورد هه یه جیگه ی خوئیته تی ئاماژه یان پیّ بدهین:

۱- بریاری کۆکردنه وهی قورئان له ئه نجامی ئه وه وه هات که قورئان خوین و حافظه کانی قورئان به زۆری به شداری شه ره کانیا ن ئه کردو له ریزی یه که می شه په کاندای بوون مه ترسی ئه وه دروست بوو به نه مانی ئه وان هندی له قورئان له ناوچیی، ئه وه ش وانیه که بۆ زانایان و رۆشنبیره موسلمانانه کان که به رزکردنه وهی ئالای ئه م دینه کاری هه موو لایه که و نابیی ئه وان خوئیانی لیّ بدزنه وه .

۲- کۆکردنه وهی قورئان با کاریکه پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) نه شی کردوو، به لام مادامیک به رژه وه ندییه کی گه وره ی تیدایه ئه و صحابه گه ورانه پیی هه ستان و ئه وه بوو دوایش هه موو موسلمانان به شدارییان کرد له و کاره خیره داو تا دونیا دونیایه خه لک وه ک سه روه رییه ک باسی ده که ن بۆ عومه ر وه ک پيشنیا رو بۆ ئه و ئه بوبه کر وه ک بریارده رو بۆ زهید وه ک هه لسورپینه رو بۆ صحابه ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) وه ک خه لکیکی به شدار له و کاره گه وره دا.

۳- ئه و ریوایه ته ئه وه ده رده خات که ئه صحابی پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) به ره یه کی ناوازه وه هه ستیار بوون، له لایه که وه زۆر به ترسه وه بریار له کۆکردنه وهی قورئان ئه دن و له لایه که وه خه می فه وتانی قورئانیا ن هه یه که سه رچاوه ی وه رگرتنی بیروپا و ره وشت وه هه موو پرنسیپه کانی ژیا نه له لایه کی تریشه وه ئه و کاره ئه وه ند ه گه وره یه لایان گواستنه وه ی کیویک ئاسانتره له و کاره، که چی ناوی خوا ی لی دینن و بریاری له سه ر ئه دن.

۴- له ریوایه ته که وه که ش وه هه وای خۆشه ویستی و برایه تی و موسلمانیتی به ئاشکرا ده رده که ویت که که س رای خۆی ناسه پیئیی به سه رکه سداو له ریگه ی حیوارو گفتوگۆوه بریار له مه سه له چاره نووسه کاندای ئه دن و که راشیا ن دپته سه ر کاره که هه موو به دل و به گیان کاری بۆ ده که ن وه ک ئه وه ی هه ر له سه ره تا وه رایان له سه ری بوویت!

۵- له و ریوایه ته وه دهرده که ویت هه لبرژاردنی (زهید) بۆ ئه و کاره له بهر زۆر هۆی گرنگ بووه، له وانه:

أ - پیاویکی گهنج و به تاقت بووه و له ترۆپکی وزه و وردها بووه، چونکه ئه و کاته ته مه نی (۲۱) سالان بووه، وهك هه ندی له زانایان ئه لئین. ۲۶

ب - که سیکی شیاو بووه بۆ ئه و کاره، چونکه خاوه نی (عه قلیکی چاک) بووه و توانای له بهرکردن و به دوا داچوونی زۆر بووه، ته نانه ت که پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) ئه چیته (مه دینه) داوای لی ئه کات خۆی فیری زمانی یه هودی بکات (واته: زمانی عیبری)، زهید له (پازده روژ) دا فیری زمانه که ئه بیته، زهید خۆی ئه فه رموی: که پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) هاته مه دینه بردمیان بۆ خزمه تی، زۆر سه ری لیم سوپما، عه رزیان کرد: ئه ی پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه واله وسلم) ئه مه یه کیکه له کورانی (به نی نه ججار) و نزیکه ی نۆزده سوهره تی له قورئان له بهرکردووه تا ئیستا، پیغه مبه ر ئه وه سه رنجی راکیشاو فه رموی: **"یا زید تعلم لی کتاب یهود فأنی والله ما آمن یهود علی کتابی"**. (زهید خۆت فیری نووسینی جوله که بکه بۆم، چونکه سویند به خوا جوله که به ده ست پاک نازانم بۆ نامه کانم)، زهید ئه لئ: پازده شه و تینه په ری زۆر به چاکی فیری نووسینی زمانه که یان بووم، هه ر نامه یه کی ئه وان به اتایه ئه م خوینده وه بۆ پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) و هه ر نامه یه کیشی ببوایه بۆ ئه وان بۆم ئه نووسی. ۲۷

^{۲۶} عثمان بن عفان، شخصیته وعصره، الصلابی، ص ۲۴۸. ابن کثیر له (البداية والنهاية: ۳۷۰/۵) دا نه لئ: که پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) ته شریفی چووه مه دینه، "زهید" یازده سالان بوو، بۆیه که شه ری (بدر) روویدا له بهر منالی نه یانبرد بۆ شه رو ههروه ها بۆ ئو حودیش، یه که م شه رتیک به شداری تیدا کرد شه ری (خه ندهق) بوو، پاش ئه وه به شداری هه مو شه ره کانی کردووه.

^{۲۷} البداية والنهاية، (۳۷۰/۵). "ابن کثیر" ئه فه رموی: نیمامی ئه حمده ریوایه تی کردووه. نیمامی بوخاریش له (کتاب الأحكام، باب ترجمة الحکام) دا ئه م فه رموده یه شه هینیت. (ارشاد الساری: ۲۵۸/۱۰).

ج - پیاوویک بوو جیگه ی متمانه بووه و کهس قسه ی له سهر نه بووه و په سهندیده ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) بووه، بو کاری واش هه ر ئه و جوړه پیاوانه ئه بیټ ته رخا ن بکری بو دلئیایی زیاتری خه لک.

د- خاوه ن ئه زمونځیکش بووه له و مهیدانه داو یه کیک بووه له نووسه ره کانی (وحی)، نه ک هه ر ئه وه، به لکو زهید به (کاتب الوحي) یان (کاتب الرسول) (صلی الله علیه واله وسلم) ۲۸ ئه ناسرا له ناو صه حابه و له سهرده می پیغه مبه ردا (صلی الله علیه واله وسلم).

ه - له سه روو ئه مانه شه وه (زهید) له لایه که وه هه موو قورئانی له بهر بوو، ۲۹ له لایه کیشه وه - مصحف - یکی خوی هه بوو، که زانایان ئه لئین: بو کوټا جار پیشانی پیغه مبه ری (صلی الله علیه واله وسلم) داوه له و ساله دا که کوچی دواپی کردووه ۳۰.

جا حه زره تی ئه بو به کر (ره زای خوا ی لی بیټ) هه ستا لیژنه یه کی له حه زره تی عومه رو زهید دروست کرد بو ئه و کاره و بهرنامه یه کی وردی بو دانان ده رباره ی چوئیتی کاره که یان، پی و تن: له بهر ده م ده رگای مزگه و تدا دابنیشن و هه رکه س هه ر قورئانیکی لابوو به دوو مه رج لی و هه ر بگرن.

یه که م: به نووسین هه بیټ لای یه کیک.

دوو هم: یه کیک له به ری بیټ.

ئه بوداودی حه دیسزان ئه فه رموی: عومه ر (خوا ی لی رازی بیټ) رایگه یاند هه رکه سیکی شتیکی له قورئان لاهه یه و له پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه واله وسلم) ی و هه رگرتوو ه بابیه ئینی بومان^{۳۱} و ژماره یه ک صه حابه دانران بو

^{۲۸} ارشاد الساری، (۴۴۹/۷).

^{۲۹} سیر أعلام النبلاء، الذهبي، (۴۳۱/۲).

^{۳۰} علوم القرآن، أحمد عادل کمال، ص ۴۸، ۴۹.

^{۳۱} ارشاد الساری، (۴۴۷/۷).

بهائی قورئان پاریزراوه

نووسینه وهی ئه و قورئانانه و ئوبه ی کوری که عب بۆی ئه خویندنه وه و ئه وانیش
ئه یانوسى ۳۲.

هر ئه بوداود ئه فه رموی: "وكان لا يقبل من أحد شيئا حتى يشهد شاهدان" ۳۳.
هیچیان له کهس وهر نه ده گرت ئه گهر دوو شایه تی پیننه بوايه .

ئین حه جهر (رحمه الله) ئه فه رموی: "المراد بالشاهدين: الحفظ والكتابة" ۳۴.
مه به ست به دوو شایه ت ئه وه یه: هه بیّت له به ری بیّت و هه بیّت به نووسراوی لای
هه بیّت و ته نیا یه کیکیان بهس نیه . ئه وه تا زهیدی کوری سابیت ئه فه رموی: کۆتا
ئایه تی سوره تی (التوبه) م ته نیا لای ئه بی خوزه یمه ده ست کهوت (واته به
نووسراوی) ۳۵، ئه گه رنا خو زهید خوئی و عومه رو ئه بوبه کرو زۆربه ی سه حابه ش
ئایه ته که یان له به ربوو ۳۶ ئه م لیژنه یه نزیکه ی دوو سال ۳۷ خه ریکی کۆکردنه وه ی
هه موو ئه و صوحوفانه بوون که لای خه لکی هه بوون و گشتیان له یه ک (مصحف) دا
کۆکرده وه به و شیوه یه ی که له سه رده می پیغه مبه ردا وه رگه رابوو .

جیاوازی ئه م نووسینه وه و کۆکردنه وه ی قورئانه له گه ل سه رده می پیغه مبه ردا
(صلی الله علیه واله وسلم) چه ند شتیکه:

^{۳۲} ارشاد الساری، (۷/۴۴۹).

^{۳۳} ارشاد الساری، (۷/۱۶۴).

^{۳۴} مباحث فی علوم القرآن، مناع القطان، ص ۱۲۲.

^{۳۵} ارشاد الساری، (۷/۴۴۷)، قسطلانی له (ارشاد الساری)، ۷/۱۶۳ دا ته لئ: (فالمراد بالنفي نفي وجودهما
مکتوبین لا نفي کونهما محفوظین). مه به ست له وه ی که ته لئ: لای کهس نه بوو، یانی به نووسراوی لای کهس
نه بوو، نه ک کهس له به ری نه بووه!

^{۳۶} مباحث فی علوم القرآن القطان ص ۱۲۲.

^{۳۷} هه ندئ له زانایان ئه فه رموون: (دوو سال، یان سه س سال)ی خایاند. علوم القرآن، أحمد عادل کمال، ص ۴۸.
به لām دروست نه وه یه که له سالی یازدهی کۆچییه وه دهستی پینکراو پیش مردنی خه لیفه نه بوبه کر له سالی
سیازدهی کۆچیدا به کۆکراوه یی له مالی حه زه تی نه بوبه کردا دانرا، (تاریخ القرآن، محمد طاهر الکوردی،
ص ۲۸).

بهائی قورئان پاریزراوه

- له سهردهمی پیغه مبهردا هر پارچهی لای یه کیك بووه و له یهك (مصحف) دا کؤنه کراوه ته وه .

- له سهردهمی ئه بوبه کردا هه مووی له یهك (مصحف) دا کؤکراوه ته وه .

- له سهردهمی پیغه مبهردا (صلی الله علیه و اله وسلم) قورئان به بهش بهشو پرشو و بلاوی هه بوو، واته هه بووه له سوره تیک چه ند ئایه تیکی لایبووه، یان له قورئان چه ند سوره تیکی لایبووه که ریزبه ندی تیدانه بووه .

- له سهردهمی ئه بوبه کردا (رهزای خوی لی بیّت) هه مووی ریزبه ندی کراوه و بهو شیوه یه ی که له خزمهتی پیغه مبهردا (صلی الله علیه و اله وسلم) وهریانگرتووه نووسیویانه وه، چونکه نووسینه وه و دانانی سوره ته کان و ئایه ته کان کاریکی تایبه ته به پیغه مبهری خواوه و ئه ویش بهوشیوه یه گه یاندوویه تی و دایناوه که خوی گه وره فرموویه تی. ۳۸

- جگه له مانهش ئه م کؤکردنه وه یه ته نیا قورئانی تیدا نووسراوه ته وه و هیهچ جوړه ته فسیریک، یان شه رحیکی له گه ل نه بووه، که له سهردهمی پیغه مبهردا (صلی الله علیه و اله وسلم) هه بووه له گه ل قورئانه که دا، ته فسیریان شه رحیشی نووسیوه بۆ زیاده تیگه یشتنی خوی.

- ئه م کؤکردنه وه یه ئه وپه ری ورده کاری و مه رج و ئیحتیاتی تیدا کراوه و به شیوه یه کی زانستی نووسراوه ته وه، به لام ئه م حاله ته له سهردهمی پیغه مبهردا (صلی الله علیه و اله وسلم) به و وردییه نه بووه .

- ئه م نووسینه وه ته نیا ئه و ئایه ت و سوره تانه ی تیدا نووسراوه ته وه که (نه سخ) نه کراون، که له سهردهمی پیغه مبهردا (صلی الله علیه و اله وسلم) ئه مهش ره چاونه کراوه .

– ئەم کۆکردنەوه (ئىجماعى ئوممەتى ئىسلامىي) لەسەر دروست بوو، بە پىچەوانەى ئەوانەى سەردەمى پىغەمبەر (صلی اللہ علیہ والہ وسلم) کە زۆرتر کارى شەخصى بوون.

بەو شىۆەىە قورئان لە سورەتى (الفاتحە) ەوہ تا سورەتى (الناس) کۆکرایەوہو ەمووی خرایە نىوان دوو بەرگەوہو تەسلىم بە حەزرتى ئەبو بەکر کراو لای ئەو مایەوہو تا کۆچى دواى کردو پاشان لای عومەر مایەوہو تا ئەویش کۆچى دواى کردو پاشان خرایە لای حەفصەى کچى عومەر دایكى موسلمانان (رەزای خوا لە ەموویان بىت) و ئەو خەلىفە بەرزانە لە دڵە خورپەى فەوتانى قورئان کەوتن و صحابەش کە ەستیان ئەکرد قورئان بە گشتى و بە نووسراوى و تەواوى ەى بەو شىۆەىەى پىغەمبەر (صلی اللہ علیہ والہ وسلم) لە خواوہ بوى ەاتووہ، بىخەم بوون و لە ئاسوودەبىدا ئەژيان.

۳- قۇناغى سەردەمى عوسمانى كورى عەففان (رەزای خواى لى بىت)

قورئان ەىچ ترسىكى لەسەر نەمابوو بە کۆکردنەوہى لە لایەن حەزرتى ئەبو بەکرەوہ، حەزرتى عومەریش یاسایەكى دەرھىنابوو کە كورتەكەى ئەمەىە "رینگە بە ەىچ گەورە صەحابىيەكى كۆچكەر نادرى مەدىنە جىبھىلى و بچىتە ولاتىكى تر بە پرس نەبىت و بۆ كاتىكى ديارى كراویش نەبى" ۳۹. كە حەزرتى عومەر كۆچى دواى كرد و فتوحاتى ئىسلامى تا دەھات زىادى ئەکرد، پىويست بوو كە گەورە صەحابىيەكانىش بچن بە ولاتاندا بۆ فىرکردن و پەرودەكردنى خەلك، ئەو ەبوو ەر صەحابەى كەوتنە ولاتىك و خەلكى ئەو ولاتانە بە پىى شىوازى ئەو صەحابەىە قورئانىان ئەخویندو خویندنەوہكانىش لە ەندى (شویندا) جىاوازيان ەبوو، دىمەشقىيەكان بە پىى خویندنەوہى (مىقدادى كورى

^{۳۹} علوم القرآن، أحمد عادل كمال، ص ۴۹.

بهائی قورئان پاریزراوه

ئەسود) و خەلکی کوفە بە پێی خویندنه‌وهی (عەبدوللای کورپی مەسعود) و خەلکی بەسره بە پێی خویندنه‌وهی (ئەبو موسای ئەشعەری) و زۆریک لە خەلکی شامیش بە پێی خویندنه‌وهی (ئوبەیی کورپی کەعب)، قورئانەکانیان ئەخویندەوه و لەبەرئەوهی قورئانیش بە حەوت جوړ خویندنه‌وه ئەتوانرا بخوینریتەوه جیاوازییەکی زۆر کەوتە ناو موسلمانان و بووێه کیشەیه‌کی گەوره.. بۆ نموونه:

- بە پێی ئیعراب وشەیه‌ک جارێ بە "مرفوع" و جارێک بە "منصوب"ی ئەخوینرایه‌وه وه‌ک: (فَتَلَقَى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ)، وشەیی (آدَمُ) لە یه‌که‌مدا (فاعله) و لە دووه‌مدا (مفعول به)یه.

- بە پێی پێش و پاش خستنی هەندی وشە وه‌ک (فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ) بە دوو شیوه ئەخوینرایه‌وه و ئەمیان پێش ئەویان ئەخراو ئەویان پێش ئەمیان ئەخراو بەوشیوه‌یه‌ش دوو مانای بۆ دروست ئەبوو، "وَيُقْتَلُونَ فَيَقْتُلُونَ" یانی: که‌ خۆیان ئەکوژرێن و راسته‌وخۆ ئەبنه‌ هۆی کوشتنی خەلکی تر، ماناکه‌ی تریان "فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ" خەلک ئەکوژن و خۆشیان ئەکوژرێن.

- بە پێی صیغه‌کانی (تاک) و (جووت) و (کۆ) ئەخوینریتەوه وه‌ک (أمانتهم) که‌ به‌ (أماناتهم)یش ئەخوینریتەوه.

به‌هه‌رحال ئەم خویندنه‌وه جیاوازانە له‌ هەندی شویندا بووێه مایه‌ی موناغه‌شه‌و ره‌خنه‌ له‌ یه‌کتری گرتن و ئەم ئەبیوت خویندنه‌وه‌که‌ی من راسته‌و ئەو ئەبیوت خویندنه‌وه‌که‌ی من له‌ هی تۆ چاکتره‌و ئەمه‌ش وای ئەخواست که‌ چاره‌سه‌ریکی بۆ بکری.

به‌ پێی ریوایه‌ته‌ میژووویه‌کان دوو رووداو زیاتر فشاری خسته‌ سه‌ر موسلمانان که‌ چاره‌سه‌ریک بۆ کیشه‌که‌ بدۆزنه‌وه.

رووداوی یه‌که‌م: (طبری) ئەلئیت: "له‌ کاتی خیلافه‌تی عوسماندا مامۆستایه‌ک به‌پێی خویندنه‌وه‌ی یه‌که‌یک قوتابیه‌کانی فیر ده‌کردو مامۆستایه‌کی تر به‌پێی

بهائی قورئان پاریزراوه

خویندنه و هیه کی تر، که ئەم قوتابییانه ئەگەیشتنه یه کتری ئەبوویه موناقه شەیان و ئەم موناقه شەیه ش بەرز ئەبوویه وه بۆ مامۆستا کان ۴۰ ئەمه گەیشته عوسمان و ئەویش چوو یه سەردوانگه و تارێکی دا بۆ موسلمانان و فەرمووی: "ئێوه لەم نزیکانه ی مندا وا جیاوازن و هەریه که ی به شیوه یه که ئەخیوینن، ئە ی ئەبێ ئەو خەلکه دووره دەسته چه ندیک جیاوازیان زۆرو توند بیټ، ئە ی هاوه له کانی پیغه مبه ر (صلی الله علیه و اله وسلم) تکایه کۆبینه وه و با (پیشه و ا) یه که بۆ هه موو خه لکی بنووسین" ۴۱.

ریوایه تی دووه م: ئەنه سی کوپی مالیک (رهزای خوی لى بیټ) ئەلئیت: (حوزه یفه ی کوپی یه مان) که به شداری فه تی (ئەرمینیا) ی کرد که هه ردو و سوپای عیراق و شام تئیدا به شداری بون، (حوزه یفه) خویندنه وه ی هه ردوولا ترساندی و خۆی گه یانده عوسمان و عه رزی کرد، ئە ی ئەمیری ئیمانداران! فریای ئەم ئوممه ته بکه وه تا وه ک "یهود و نصاری" جیاوازیان له په یامه که ی خوادا بۆ دروست نه بووه، عوسمانیش خیرا ناردی بۆ لای (حه فسه) و داوای کرد ئەو (مصحف) ه ی که لایه تی بۆمی بنیرئ با چه ند (مصحف) یکی تری له به ر بگرینه وه و پاشان ئەینیرینه وه بۆی، حه فسه ش ناردی بۆیان و عوسمانیش فه رمانی کرده که (زیدی کوپی ساییت) و (عه بدوللای کوپی زوبیر) و (سه عدی کوپی ئەبی وه قاص) و (عه بدوره حمانی کوپی حارسی کوپی هیشام) ده ست به نووسینه وه بکه ن و پئی فەرموون: له هه ر ئایه تیکدا جیاوازی که وته نئوانتان له سه ر چۆنیه تی نووسینه که

۴۰ "نه یوب" که یه کیکه له (زاوی) یه کانی ئەم ریوایه ته ئەلئ: وام بیستوهه که هه ندیکیان نکولییان له خویندنه وه ی ئەوی تر نه کرد... هه ندیکه سی نیاز خراب هه یه.. ئەلئین: "هه ندیک ئەوی تریان به کافر ئەزانی" ریوایه ته که وانالئ، به لکو ئەلئ: "حتی کفر بعضهم بقراءة البعض". واته نکولئ کردن له خویندنه وه ی ئەو و حساب نه کردن بۆی". ئیتر کوا بلئ: (کفر بعضهم بعضا) بۆ نمونه.

۴۱ مباحث في علوم القرآن، مناع القطان، ص ۱۲۵. له ته فسیری (طبری) جوزئی یه که، ص ۶۱ و ۶۲، وه ری گرتوه.

بهائی قورئان پاریزراوه

ئەو ەپرېار بدهن به زمانى قورپه‌يش بينوسنه‌وه، چونكه ئەم قورئانه به زمانى ئەوان دابه‌زيوه، ئەوانيش وايان كرد... ٤٢.

به پيى ريوايه‌ته ميژويه‌كان كه دريژهي ئەو باسو خواستانه‌يان هيناوه
 حەزرەتى عوسمان (رەزاي خواي لى بيت) دواي ئەم دوو رووداوه راويژ به هاوه‌له
 به‌ريژه‌كاني پيغه‌مبەر (صلى الله عليه واله وسلم) ئەكات له هەموو تويزه‌كانيان چ
 موهاجيري و چ ئەنصاري (كۆمه‌ليک له گه‌وره پياواني صەحابه و گه‌وره
 پيشه‌وايان و زاناياتى ناو صەحابه كه له سه‌رووي هەمويانه‌وه حەزرەتى عەلى
 كورپى ئەبى تاليب بوو، عوسمان (خواي لى رازى بيت) ئەم كيشه‌يه ئەخاته
 به‌ردهم نوخبه‌ي ئەم ئوممه‌ته ئيسلامييه و ئەوانيش و ئەميش ليكۆلينه‌وه‌ي باش
 ئەكەن له‌سه‌رى و هەريه‌كه‌ي راي خۆي دەرئەپرئيت و ئەم راي ئەوان و ئەوان راي
 ئەمیان بۆ دەرئەكه‌ويت و عوسمان (راي ئەوه ئەدات كه (ـ) مصحف ـ يكي
 پيشه‌نگ) بۆ خەلكي بنووسري و پاش ئەم راويژه ئەوان رازيبووني خويان بۆ
 رايه‌كه دەرئەبرن و ئەلئين: "نعم ما رأيت"! به‌راستي ئەمه باشترين رايه "٤٣.

دواي ئەوه عوسمان ليژنه‌يه‌كي (دوازه كه‌سى) ٤٤ دانا بۆ ئەم ئيشه‌كه چوار
 قورئانخوينه‌ ناوداره‌كه‌ي تيدا‌بوو "زه‌يدي كورپى سابيت، عەبدوللاي كورپى زوبير،
 سه‌عدى كورپى عاصو و عەبدوره‌حماني كورپى حارسى كورپى هيشام".

ريوايه‌ته‌كه ئەلى: "ئوبه‌يي كورپى كه‌عبو موضعه‌بى كورپى سه‌عدو ماليكى
 كورپى ئەبى عاميرو كه‌سيري كورپى موفليح و ئەنه‌سى كورپى ماليك و عەبدوللاي
 كورپى عەبباسيش له‌و ليژنه‌يدا هەبوون، وه‌ك له "إرشاد الساري، ٤٤٩/٧) دا
 هاتوه‌.

^{٤٢} هەمان سه‌رچاوه‌ و لاپه‌ره‌.

^{٤٣} عثمان بن عفان الصلبي، ٢٥١ ٢٥٢.

^{٤٤} عثمان بن عفان، صادق عرجون، ص ١٧١، ريوايه‌ته‌كه هەي ئەبوداودي حەديسزانه (إرشاد الساري، ٤٤٩/٧).

له ریوایه تیکی ترده هاتوووه که عوسمان له دریژهی راویژه کانیدا (پرسی: کئی له هه موو کهس نووسه رتره، وتیان: زهیدی کوپی سابیت - نووسه ره که ی پیغه مبهه (صلی الله علیه واله وسلم) - پرسى کئی زور عه ره بیزانه؟ وتیان: سه عدى کوپی عاص، عوسمان فه رموی: دهی با سه عد (قورئانه که) بخوینیته وهو زهیدیش بینووسیت) ۴۵.

ئه بو سه عید - هانئى دیمه شقى که مه ولای عوسمانى کوپی عه ففان بوو - ئه لیت: "كنت عند عثمان وهم يعرضون المصاحف، فأرسلني بكتف شاة الى أبي ابن كعب فيها (لم يتسنّ) و (فأمهل الكافرين) و (لا تبديل للحق) قال: فدعا بدواة فمحا احدى اللامين وكتب (لا تبديل لخلق الله) ومحا (فأمهل) وكتب (فمهل الكافرين) و كتب (لم يتسنه)، ألحق فيها الهاء). ۴۶ به پیى ئه م ریوایه ته بیته حه زه تی عوسمان ئه م ئه بوسه عیده ی بو ئه وه داناوه له نیوان خووی و لیژنه که دا تا ریئووسی قورهیش له نووسینه وهی قورئاندا ره چاو بکه ن بو هه ر وشه یه ک که یه ک را نین له نووسینه که یدا.

ریوایه ته که ی ئیمامی بوخاری ئه فه رمویت: (حتى اذا نسخوا الصحف في المصاحف ردّ عثمان الصحف الى حفصة وأرسل الى كل ائق بمصحف مما نسخوا و امر بما سواه من القرآن في كل صحيفة أو مصحف أن يحرق). ۴۷ واته: که صوحوفه کانیان هه موو له چه ند - مصحف - ی کدا نووسییه وه، عوسمان (صوحوفه کانى) نارده وهو بو لای حه فصه وهه ر - مصحف - یکی له و - مصحفانه

^{۴۵} إرشاد الساری، ۴۹/۷.

^{۴۶} جامع البیان، الطبری، (۳۸/۳).

^{۴۷} هه مان سه رچاوه و لاپه ره.

– نارد به ولاتیکداو فهرمانی دا که جگه له و – قورئان – ه هه رکه س صوحوفی تر
یان – مصحف – ی تری لا هه یه با بیستوتینیت (۴۸۰)

ژمارهی نهو – مصحف – انه ی که چه زه تی عوسمان – رهزای خوی لیبیت –

له بهر – مصحف – هکه ی چه زه تی نه بو به کر نووسیه وه ..

زانایان بو ژمارهی نه و قورئانانهی عوسمان له بهر قورئانه که ی لای خاتوو
حه فصه گرتیه وه چه ند رایه کیان هه یه، هه ندی نه فه رموون: چوار قورئانی له بهر
گرته وه – که نه مه یان رای زۆریه ی زانایانی له سه ره، هه ندی نه فه رموون: پینج
قورئان و هه ندی نه فه رموون شه شو هه ندی حه وت و هه ندی هه شت .. بو چواره که
نه فه رموون: دانه یه کیان له مه دینه گل دایه وه و دانه یه کیان نارد بو شام و دانه یه ک
بو کوفه و دانه یه ک بو به صره، بو پینجه که نه و چواره ی پیشوو، دانه یه کیش بو
– مه که که – بو شه شه که ش نه و پینجه ی پیشوو له گه ل شه شه می که هه ندی
نه فه رموون بو به حره ی نیردراوه و هه ندیک نه فه رموون دانه یه کی تاییه ت به
چه زه تی عوسمان خوی بووه و بو حه وته میش نه و شه شه و دانه یه کی (یه مه ن) یش
و بو هه شته مین نه لین: نه و حه وته ی پیشووی ولاتان و دانه یه کی تاییه تیش که
عوسمان خوی تییدا نه یخویند و هه ر به سه ر نه و قورئانه شه وه شه هیدا کرا. ۴۹۰
چه زه تی عوسمان هه ر قورئانیک ی نه نارد بو نه و ولاته که سیکی شاره زاشی
له گه لدا نه نارد بو نه وه ی خه لکی فییری چوئیتی خویندنه وه که ی بکات و بویان روون

^{۴۸} نین حه جهر له (فتح الباری: ۱۸/۹) دا له راقه ی نه م فه رموده یه دا و له مانا کردنی (أن یحرق) دا
نه فه رمویت: له زۆریه ی ربوایه ته کاندایه فه رموی: (أن یحرق) واته پیستی (ح) هکه نوخته ی هه یه، و نه وه شیان
چه سپاوتره و (خه رقی) کتیب یان جل و بهرگ بریتیه له دراندن و له توکوت کردنی .. واته: فه رمانی دا که
هه موو نه و – صفح – مصحف – انه ی تر بدرینن و له توکوت بکرین، دیاره له توکوت کراوه و پاشان
سووتینراوه.

^{۴۹} أعضاء البیان فی تاریخ القرآن، صابر أبو سلیمان، ص ۷۷.

بکاته وه چه ند گریمان هه لده گری بۆ خویندنه وه .. بۆ نمونه عه بدوللای کورپی سائیبی له گه ل قورئانه که ی مه که که دا نار دو موغیره ی کورپی شهابی له گه ل قورئانه که ی شامدا نار دو ئه بوعه بدورپه حمانی سوله می له گه ل قورئانه که ی کوفه دا نار دو عامری کورپی قه یسی له گه ل قورئانه که ی به سره دا نار دو فه رمانی به (زهیدی کورپی پابت) یش کرد که له رووی قورئانه که ی مه دینه وه قورئان به خه لک بلیته وه .۵۰

هه ندی شت لی ره دا هه یه خه لکی ناحه ز وه ک برینی ک سه یری ده که ن و به سه ری وه ئه نیشه وه :

- ۱- ئه لئین عوسمان قورئان سوتینه و کاریکی خراپی کردوه ! .
 - ۲- ئه لئین عه لی و عه بدوللای کورپی مه سعود - مصحف - ی تاییه تی خویان هه بووه و دانیان به - مصحف - ه که ی عوسماندا نه ناوه ! .
 - ۳- ئه لئین کاتی خۆشی ئه بوبه کرو عومه ر به ئاره زووی خویان ئایه ت و سوره تیان زیاد کردوه بۆ قورئان ! .
- له وه لامدا ئه لئین:

۱- که خوا په یمانبدات قورئان ئه پاریزی ت ئیتر ئه پپاریزی ت و که س ناتوانی دهستی بۆ به ری ت، ئه وه بوو خوی گه وره سه حابه ی به کاره ی نا تا واده که ی خوی پپیان بپنیه دی که ئه فه رموی: " **وانا له حافظون** " .

۲- ئه بوبه کریش و عومه ریش و عوسمانیش ئه و کاره یان به نه ینی نه کردوه و به راویژو له رووی مه نهه جیکی زانستی زور وورده وه ئه نجامیان داوه :

— مونا قه شه یه کی وردی کراوه له لایه ن ئه بوبه کرو عومه ره وه و چه ندجار موراجه عه و دووباره کراوه ته وه و له وه ترساون ئه وه (بیدعه) بی ت بۆیه ئه بوبه کر ئه فه رموی: "کیف تفعل شیئا لم یفعله رسول الله"، عومه ریش هه ر ئه وه نده ی ئه زانی ئه یفه رموو: " **هذا والله خیر** "، له ریوایه تیکی تر دا ئه فه رموی: " **انه والله خیر** "

بهائی قورئان پاریزراوه

ومصلحة للمسلمين ۵۱۰۰ جا ئیتر ئەم زیاده - صحیح - بیټ یان نا، خو وشەى (خیر) هکه ئەو ماناشی تیدایه ..

— لیژنەیهکی پسیپۆر لەناو صحابەکاندا ئەو کاره دەکەن و مەرگی وەرگرتنیشیان ئەو یه که دووشایهت هەبیټ بۆ هەر صحیفه یه که دێته بەردهستی لیژنەکه:

۱- ئەبێ یه کێک هەبیټ له بهری بیټ "دەنگه کهی".

۲- ئەبێ یه کێک به نووسراوی لای هەبیټ "رەسمه کهی".

- هەبووه پارچه یهکی لایهوه، به لām یه کێک له وشه کانی قورئان نه بووه، به لگو یان شهرحی خوێ بووه له سهری یان جوړیك خویندنه وه بووه، یان مانایه که بووه بۆ وشه یه که وه: له مصحفه کهی ئیبن مه سعوددا له جیاتی بلی (کالعهن المنفوش) ئەخویندنه وه (کالصوف المنفوش) ۵۲، به لām ئەوه خویندنه وهی مانابوو نه که له فز بۆیه وەر نه گیرا وه که چۆن خویندنه وه (شان) هکانی تریش وەر نه گیران بۆ نمونه خویندنه وه کهی ئیبن عباس بۆ ئایه تی (۷۹) سورته تی (الکھف) که ئه یوت: ئەم ئایه ته **(وَكَانَ رِزَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا)** (الکھف: ۷۹). ئاوه هایه (وکان امامهم ملك ياخذ كل سفينة صالحة غصبا"، که چی جمهوری صحابه وایان نه ئە خویندنه وه و ئه ویش هاته سه ر رایه که ی ئه وان.

- هه ندی ریویات ئە لئیت بۆ بوونی (واو) ێک ده ستیان له نووسینه وه ی ئایه تی (۱۰۰) له سورته تی (التوبه) هه لگرت ۵۳ تا له کاتی (حج) دا له هه موو موسلمانان

^{۵۱} عثمان بن عفان، الصلابي، ص ۲۴۷.

^{۵۲} مباحث في علوم القرآن، القطان، ص ۱۵۲.

^{۵۳} هه ندی له زانایان ئە لئین: "جاری وابوو له نووسینی ئایه تی کدا یه که رانه بوون، ئە یانوت: پێغه مبه ر (صلی الله علیه وئله وسلم) ئەم ئایه ته ی به فلانی کوړی فلان له بهر کردوو ه ئە یاننارد به شوینیدا و جاری واهه بوو نه وه که سه سه ی شه و له مه دینه وه دوور بوو، که ئە هات (لیژنه که) پێیانته وت: پێغه مبه ر (صلی الله علیه وئله وسلم) فلانه ئایه ت و فلانه ئایه تی پێ و تووی؟ ئیتر لیژنه که به وشیده یه ئە یاننوسی که نه وه ئە یخویندنه وه. أحمد عادل کمال، علوم القرئین، ص ۵۵.

بیرسن بزائن نایا خه لکی ئه و ئایه ته یان چۆن له بهر کردوو به (وا) هکه وه یان به بی (وا) هکه .. ئایه ته که ش ئه فرموی: **(وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ..)** (التوبه: ۱۰۰). که مانای ئایه ته که له گه ل (وا) هکه دا شتی که و بی ئه و (وا) ه شتی که، مه به ستمان (وا) ی پی ش (الذین اتبعوهم) ه. به بی (وا) هکه مانای ئایه ته که به م شیوه یه ئه بی ت: که خوی گه وره باسی ری زی هه ندی له خه لکه که ی لادی نشین ئه کات، دی ته سه رباسی که سان یکی تر که ئه وان باشتر و به ری زتر و ئه فرموی (۵۴): هه روه ها ئه و که سانه ش که له ری زی پی ش که وتوو یه که مینه کاندان چ له موهاجیران و چ له ئه نصاره کان ئه وان ه ی که به ری کو پی کی به شوین ئه واندا رویشتن خوا له ئه وان رازی بووه و ئه وانیش له خوا رازی بوون ..) به لام ئه گه ر (وا) هکه ی هه بی ت واته (والذین اتبعوهم) بی ت مانا که ی وای لی دی ت: (.. هه روه ها ئه و که سانه ش که له ری زی پی ش که وتوو یه که مینه کاندان چ له موهاجیران و چ له ئه نصاره کان بن و چ له وان ه ش بن که به ری کو پی کی به شوین ئه واندا رویشتون، خوا له ئه وان رازی و ئه وانیش له خوا رازین ..). به و شیوه یه یه که مجار **(الذین اتبعوهم)** به بی (وا) ئه بی ته (صفه)، یان (عطف بیان)، به لام له دووه مجاردا ئه بی ته کو مه لی کی سییه م و (عطف) ئه بی ت له سه ر دوو کو مه له که ی تر که (مهاجیران) و (ئه نصاران).

- ئه وه بوو ئه وان ه ی هاتبوون بۆ (حج) ئه وه یان دوویات کرده وه که ئه و (وا) ه هه یه و ئه وان به (وا) هکه وه له خزمه ت پیغه مبه ردا له به ریان کردوو، ئه وه ش بوویه پالپشتیک بۆ ئه وان ه ی که له لای لی ژنه که ئه یانوت به (وا) وه له به رمان کردوو و وه ک بویه پالپشت بۆ ئه ندامانی لی ژنه که.

- ئه م پرۆسه ی نووسینه وه ی قورئانه که به بریاری (جهماعی) و به لی ژنه و به ورده کاری و ئیحتیا تکر دنه وه و به و شیینه یه که دووسال زیاتری خایاند وه ک

^{۵۴} ئه و زیاده یه کورته ی ئایه ته کانی پی شووه، وه ک دکتۆر وه هبه ت زوحه یلی ئه یلی ت. (التفسیر المنیر، ۶/۲۱).

بهائی قورئان پاریزراوه

ریوایه ته که ی پیشوومان هینا و پاشان نه بوبه کر او پیزی به صهحابه کرد کامه ناو گونجاوه له م قورئانه بنییریت هموو وتیان: (مصحف).

- عوسمانیش له رووی نه م موصحه فه وه نوسخه کانی قورئانی زورکردو به ناو هه ریمه کاندایا ویکردنه وه ..

- کاریکی ئاوه ها جگه له خه لکی خراپ و دوو دل و ناحه ز به دین و دینداری، کئی هه یه گومانی بو نه وه بچیت که صهحابه یان فلان و فیسار له صهحابه به ئاره زووی خوئی ئایهت و سوره تی دانابیت، صهحابه یه که پیغه مبه ر (صلی الله علیه و اله وسلم) بفرموی: "من کذب علی متعمدا فلیتبوأ مقعده من النار". ۵۵ هه رکه سیک درو یه که به ده م منه وه بکات با شوین بو خوئی له ئاگردا چاک بکات، نه ی نه بی دهر باره ی که سیک په نا به خوا به ناوی خواوه درو یه که بکات چی بفرموی؟! پاشان با دووشتی تریش هه ر بلین:

۱- باشه هه ر نه و صهحابه نه به بوون که به دل و به گیان خو یان فیدای نه م قورئانه کرد، باشه هه موویان به شدار نه بوون له م کاره پر شانازییه دا، هه موو که سیک لای خو یه وه نه م خه مه ی هه لئه گرت و پیکه وه پرۆسه که یان نه گه یانده نه نجام.

۲- باشه خو هه ر وشه و رسته و هونینه وه کانی نه م قورئانه خو ی شایه تن که که س دهستی نه بردووه بو نه م قورئانه و نه م کتیبه هه ر نه و کتیبه یه که خوی گه وره (تحدی) ی هه موو مروقه کانی پی نه کات و ته نانهت یه که پیت "یش چیه له م قورئانه نه فه و تاوه و یه که پیت چیه بو ی زیاد نه کراوه، باشه خو هه ر نه م قورئانه ی که نیستا هه یه و له به ردهستی موسلماناندا یه، نه گه ر قسه ی خه لکه بو که س ناتوانی وه که نه و بلئی؟ بو هه موو دونیا له به رده میدا سه ری ری ز دانه نه وینی و هه ری هه که ی له گو شه یه که وه سه رسوپرمانی خو ی بو ی دهر نه بریت و به شانازییه وه

بهائی قورئان پاریزراوه

باسی ئەکات و ئەیسە لمینئی که ئەم سورەتەیان کورتەیه که بۆ ئەو هی دوای خۆی و ئەمیان پیکه وه به ستر او ته وه به ئەویانه وه !.

سه بارهت به خالی یه که م و دووه می ئە و گومانانەش که ئەلی: " علی " یان "عه بدولائی کورپی مه سعود" ره خنه یان بووه و به و کاره رازی نه بوون و خاوه نی - مصحف - ی خویان بوون، ئەوه درۆیه کی شاخداره و بوختانی ناحه زانه ی (رۆژه لاتناسانه) و خه لکی نادانا ئە یگوازنه وه، ئەگینا راستیه که ی ئەمه یه:

- راسته زۆریک له سه حابه ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) - مصحف - ی تایبه تی خۆی هه بووه و چه ندیک بۆی ریکه وتبئ قورئانی نووسیوه ته وه هه بووه زۆری نووسیوه ته وه وهک (زهیدی کورپی سابیت) و (ئوبه یی کورپی که عب) و (عه لی کورپی ئەبی تالیب) و (عه بدولائی کورپی مه سعود) .. و جگه له وانیش هه بووه که م و که مترو به وشپوه یه، چونکه پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) ئە یفه رموو: " لا تکتبوا عنی شیئاً سوی القرآن .." ۵۶.

- ئەو قورئانانە شتی شه خصی بوون، ناسیخ و مه نسوخیان تیدابوو، شه رحی تیدابوو، مانای هه ندئ وشه ی تیدابوو، خویندنه وه یه کی (آحاد) ی تیدا بووه و هه روه ها.

- له بهرئه وهش که قورئان به حه وت خویندنه وه خوینراوه ته وه و کاریکی ریگه پیندراو بووه، که س نکولی له وه نه کردوو کابرا چه ند پارچه قورئانی خۆی هه بیته و به یه کیکیش له و خویندنه وانه بیخوینیته وه، به لام که بریاری - سه حابه - هاته سه ر ئەوه که هه موو قورئانه کان له یهک - مصحف - دا کۆبکریته وه، چه عه بدوللآو چه عه لی و چه غه یری ئە وانیش دایانه پال کاره که و پرۆسه که یان سه رخست.

- "عه لی" یش ده رباره ی کاره که ی ئە بو به کوه ده رباره ی کاره که ی عوسمانیش له قسه ی جوان به ولاره هیچی تری به ریوایه تی راسته قینه ی میژوو

^{۵۶} علوم القرآن، د. محسن هاوریکانی، ص ۴۴.

لینه گوازاوه ته وه، به لکو نه فه رموی: "یا أيها الناس! لا تغلوا فی عثمان، ولا تقولوا له الا خیراً، فوالله ما فعل الذي فعل - أي فی المصاحف - إلا عن ملأ منا، جميعاً (أي: الصحابة).. والله لو ولیت، لفعلت مثل الذي فعل). ۵۷. واته: خه لکینه! رۆمه چن له مه سه له ی عوسمانداو له خیر به ولاوه شتیکی تر مه لئین، سویند به خوا نه وه ی نه و کردی - یانی ده ربارهی مه صحفه فه کان - به دیار چاوی ئیمه وه کردی (واته صحابه کانه وه).. سویند به خوا نه گهر منیش کاربه ده دست بوومایه هه مان کاری نه وم نه کرد.. "نهک نه مه، به لکو ده ربارهی نه بوبه کریش نه لئ: "أعظم الناس أجراً فی المصاحف أبوبکر، رحمه الله علی أبی بکر، هو أول من جمع کلام الله". ۵۸. واته: گه وره ترین پاداشت دهستی نه بوبه کر که وتووه سه بارهت به مه صحفه فه کان، ره حمه تی خوا له نه بوبه کر یه که م که سیک بوو قسه ی خوی کوکرده وه.

- بو مه سه له ی عه بدوللای کوری مه سعودیش که گوايه نارپه زایی ده رپریوه له کاره که ی عوسمان و ریزیه ندی سوره ته کانی نه و مه صحفه فه وتوویه تی (معوذتین) قورئان نییه. نه وه زانایان وه لامی زوریان داوته وه به شیوازیکی زانستی ره دی نه و گومانه یان داوته وه و ئیمه کورته یه کی لیره دا نه نووسین.

۱- ئیمامی نه وه وی نه فه رموی: "أجمع المسلمون علی أن المعوذتین والفاحة من القرآن، وان من جحد شیئا منها کفر، وما نقل عن ابن مسعود باطل لیس بصحیح". ۵۹. نهک هه نه مه به لکو "ئیین حه زم" نه لئ: "هذا کذب علی ابن مسعود وموضوع". ۶۰. واته: هه موو موسلمانان له سه ر نه وه یه کده ننگن که (معوذتین) و (فاحة) به شیکن له قورئان و نه وه شی نکولی له شتیکی بکات کافر نه بیئت و نه وه ش له

^{۵۷} فتح الباری، العسقلانی، ۱۸/۹.

^{۵۸} مباحث فی علوم القرآن، القطان، ص ۱۳۲.

^{۵۹} هه مان سه رچاوه، ص ۱۳۱.

^{۶۰} هه مان سه رچاوه، ص ۱۳۱.

ئیبین مه سعوده وه ئه گپرنه وه پووچ و ناراسته .. قسه که ی ئیبین حه زمیش یانی: ئه وه درۆیه به دهم ئیبین مه سعوده وه ئه کریت و بوختانه بۆی هه لده به ستن.

۲ - ئیبین که سیر له (البدایه والنهایه، ۲۱۶/۷) دا ئه لئ: ئیبین مه سعود که مه صحه فه که ی خویان لیسه ندو سوتانیدیان گله یی لیکردن و پیی ناخۆش بوو، عوسمانیش (رهزای خوی لئ بی) نامه یه کی نووسی و تئیدا بانگی ئه کات بۆ ئه وه ی به شوین صه حابه دا بپوات که هه موو یه کده نگن له سه ره ئه و کاره که به رژه وه ندییان تیدا بینیه داوا ئه کات ئه ویش یه ک قسه بیّت و جیاوازی دروست نه کات ئه ویش یه کسه ره تۆبه ئه کات و بریار ئه دات وه ک ئه صحاب بکات و واز له جیاوازی و واز له جوداخوازی بهینیت (رهزای خوی لئ بیّت)، نه ک هه ره ئه مه، به لکو ئیبین مه سعود ئه لئ: **"إن الله لا ينتزع العلم إنتزاعاً، ولكن ينتزعه بذهاب العلماء، وان الله لا یجمع أمة محمد علی ضلالة فجامعهم علی ما اجتمعوا علیه..** ئه م قه ناعه ته شی نووسی بۆ عوسمان ۶۱.

۳ - میژووی راسته قینه ش ئه لئ: "وقد ورد أن ابن مسعود رضي و تابع عثمان ولله الحمد" ۶۲. واته ریوایه ت هاتوو ه که ئیبین مه سعود له پاشاندا رازی بووه و شوین عوسمان که وتوه و سوپاس هه ره بۆ خواجه.

۴- علی محمد محمد الصلابی ئه لئ: گوئ به وه نادری که یه کیکی وه ک (تاها حسین) له کیشه ی موصحه فدا هه رچی بلئ و قسه ی ناره وا بگوازیته وه ده رباره ی په یوه ندی (ئیبین مه سعود) و (عوسمان) و شیوازیکی ژه هراویانه بهینئ، چونکه ئه و بیروپراکانی له مامۆستا رۆژه لاتناسه کانیه وه وه رده گریت که پشتیان به ریوایه تی لاواز و بوختان به ستوو ه یان ئه و ریوایه تانه ی رافزه کان ئه بهینن بۆ شیواندنی په یوه ندی صه حابه به یه که وه، رهزای خوا له هه موویان بیّت. باشه ئیبین مه سعودیک که ده ست له نویری (قصر) هه لبگریت له (مینا) دا له ترسی ئه وه ی نه وه ک خه لک جیاوازی بکه ویته ناویان و فیتنه دروست بیّت و به شوین

^{۶۱} عیمان بن عفان، الصلابی، ص ۲۵۶.

^{۶۲} سیر اعلام الانبلاء، الذهیبی، (۱/۳۴۹).

بهائی قورئان پاریزراوه

خه لیفه عوسماندا ئه پوات، ئایا ئه وهی لیچاوه پروان ئه کریت که بکاته سهر مینبهره
خه لک هان بدات و فیتری جوداخوزیان بکات، ئه ویک که ئه فه رمویت: "أن الخلاف
شر" جوداخوزایی یه کپارچه شه ره .. ۶۳.

پاشان قسه یه کی (عبدالستار الشیخ) ئه گوازیتته وه له کتیبی (عبدالله بن مسعود
رضی الله عنه، ص ۳۳۵) دا ئه لئ: میژوونوو سه کانی رافزه، ته زویریکی زوریان له
ریوایه ته کاندنا کردوو و داویانه ته پال (ئیبین مه سعود) سه باره ت به په یوه ندی ئه
به حه زه تی عوسمانه وه (ره زای خوای لی بیت)، له ریگه ی ئه و ریوایه ته
هه لبه ستروانه وه و ایان نیشان داوه که گوایه صحابه خه لکیک بوون به رده وام
خه ریکی پاشقول له یه ک گرتنبوون و رقیان له یه کتری بووه و که له شه ق و
جنیوفرۆش بوون، که به راستی ئه و ریوایه تانه هه موو بوختان و له به رده م
لیکۆلینه وه ی هیمنانه و بابه تیانه دا خۆیان ناگرن و زه وقی ساغی هه موو
ئیمانداریکیش په رچیان ئه داته وه و پیاوی ژیریش بره و به شتی و ناکات. پاشان
ئه لئ: "هه ندیکیان ئه م درۆیه ی تر ئه کات و بوختانیک ئه لئ، گوایه: (ئیبین
مه سعود) قسه ی به عوسمان وتوو و به کافری زانیوه، و که عوسمانیش بوه ته
کاربه ده ست ئه وه نده ی لیداوه تا له ژیر ده ستییدا مردوو، ده ی هه موو زانایانی
میژوو ئه وه ئه زانن که (ئیبین مه سعود) عوسمانی به کافر نه زانیوه، به لکو له
کوفه دا به یعه تی بو وه رگرتوو وه فه رموشی تی: "ئیمه ی ئه صحابی موحه ممه د
(صلی الله علیه واله وسلم) کۆبوینه وه و که مته رخه میمان نه کردوو و باشترین
که سی ناو خۆمان کردوه به خه لیفه و به یعه تمان پیداو، فه رموون ئیوه ش
به یعه تی پیدهن" ۶۴.

ئیتروای ئه مانه چی تر بلین بو ره تکرده وه ی ئه و گومانانه ی که پیاوی
ناحه زو ده روون نه خۆش به ربادیان ئه کهن، نازانم له ناو ئه و هه مووه صحابه شدا
ئه گهر یه کیک رایه کی پیچه وانه شی بووی (به گریمان) بو ئه بی مانای خراپی
لیده ره بیئری؟! ئه ی بو نه وتری ئه وه سه ره تا رای وابوو و پاشان هاتۆته سهر

^{۶۳} عثمان بن عفان، الصلابی، ص ۲۵۷.

^{۶۴} هه مان سه رچاوه، ص ۲۵۷.

بهائی قورئان پاریزراوه

رای هاوه لآن (بۆ نموونه)، یان ئه وهنده ی لیزانیوه، یان وای زانیوه بهرژه وهندی له وه دایه، یان ئه و رایه به لگه یه له سه ر ئه وه ی که له و کۆمه لگه یه دا ریگه دراوه هه موو که س رای تایبه تی خۆی هه بیته، چی تیدایه خۆ ئه و کۆمه لگه یه به ره یه که نه بوون له فریشته، به لکو کۆمه لیک مرۆرژ بوون، به لآم له لوتکه ی پیاوه تی و مرۆفایه تیدا، هه چی تیدانییه یه کئ یان دوان و سیان هه ل ه ل ش بکات و ریزه پریه کی تیدا هه بیته، گرنگ ئه وه یه ئه وانه به راستی هه یما ی به ره ی دینن، بۆیه خوی گه وره ده رباره یان ئه فه رموی: "کنتم خیر أمه أخرجت للناس" (ئال عمران)، پیغه مبه ریش (صلی الله علیه واله وسلم) ده رباره یان ئه فه رموی: "أصحابی کالنجوم بأیهم اقتدیتم اهتدیتم" ۶۵. واته: هاوه لانی من وه که ئه ستیره وان چاو له هه رکامیان بکه ی ریته له ریگه ی هیدایه ت ئه که وئ، (عه بدوللا کورپی مه سعود) یش ئه فه رموی: خوی گه وره سه یری دللی هه موو به نده کانی خۆی کرد بینی دللی موحه ممه د (صلی الله علیه واله وسلم) چاکترین دلله له ناو به نده کانییدا بۆیه تایبه تی کرد به خۆیه وه و په یامی خۆی پیدا نارد و پاش ئه وه سه یری دللی هه موو به نده کانی کرد دوی دللی موحه ممه د، بینی دللی هاوه له کانی چاکترین دلن، بۆیه کردنییه وه یری پیغه مبه ره که ی، له سه ر دین شه پریان ئه کرد، ئه وه ی موسلمانان به چاک ئه بینن لای خواش چاکه، ئه وه شی ئه وان به خراپی بزنانن لای خواش خراپه). ۶۶

۶۵ "ئین عه بدولبه ر" له کتییی "جامع بیان العلم وفضله" ۹۱/۲ دا هیناوتیتی و هه ندئ له زانیان ئه فه رمون: "شوبه اندنی هاوه لآن به ئه ستیره کانی ئاسمان چه ند (وجه شبه) یکی تیدایه له وانه: ئه ستیره ئاسمان جوان ته که ن (ولقد زینا السماء الدنيا بزینة الکواکب" ته مانیش ئاسمانی دین ئه رازینسه وه، ئه ستیره شه ی تانه کان به رده باران ته که ن (رجوما للشیاطین) ته وانیش خه لکانی شه ی تان سروشته به رده باران ته که ن به ژیاننامه ی گه شیان، ئه ستیره هیدایه تی تیدایه "وبالنجم هم بهتدون" ته وانیش هیدایه تیان پیوه یه ته گه ر چاویان لی بکه ی، ئه ستیره پاریزگاری ئاسمان ته کات "وحفظا من کل شیطان مارد" هاوه لانی ئیش پاریزگاری له دین ته که ن و نایه لئ که س دهستی تی بجات!! ته مه ش راستییبه که هه رکه س که مێک به یری لی بکاته وه ته یسه لمینتی.

۶۶ شرح العقیده الطحاویة، ابن أبي العز الحنفی، ص ۶۹۶.

بهائی قورئان پاریزراوه

عەلێش-رەزای خوای لیبیّت-ئەفەرموی: " لَقَدْ رَأَيْتَ اصْحَابَ مُحَمَّدٍ {صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ} فَمَا اَرَىٰ اِحْدًا يَشْبَهُهُمْ مِنْكُمْ، لَقَدْ كَانُوا يَصْبِحُونَ شَعْنًا غَبْرًا وَ قَدْ بَاتُوا سَجْدًا وَ قِيَامًا، يَرَاوِحُونَ بَيْنَ جِبَاهِهِمْ وَ خَدُوهُمْ، وَ يَقْفُونَ عَلٰى مِثْلِ الْجَمْرِ مِنْ ذِكْرِ مَعَادِهِمْ " ۶۷ .

هەر وهها ئەفەرمویت: " لَقَدْ كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللهِ {صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ} نَقْتُلُ اَبَانَنَا وَ اِبْنَانَنَا وَ اِخْوَانَنَا وَ اَعْمَامَنَا، مَا يَزِيدُنَا ذَلِكَ اِلَّا اِيْمَانًا وَ تَسْلِيْمًا .. فَلَمَّا رَاىَ اللهُ صَدَقْنَا اَنْزَلَ بَعْدُوْنَا الْكِبْتَ وَ اَنْزَلَ عَلَيْنَا النَّصْرَ حَتَّى اسْتَقَرَّ الْاِسْلَامُ مَلْقِيَا بِجِرَانِهِ، وَ مَتَّبِعُوْنَا اَوْطَانَهُ، وَ لَعَمْرِي لَوْ كُنَّا نَأْتِي مَا اُتَيْتُمْ، مَا قَامَ لِلدِّينِ عَمُودٌ وَ لَا اَخْضُرَ لايْمَانٌ عود " ۶۸ .

مهولهوی گه وره شاعیریش دهریاره ی - سه حابه - ئەفەرمویت:

ئەوانن ئەوان چاکیان بناس

(خیر أمه أخرجت للناس)

ئە دەس ئەوان کەوت دەرەجە ی قوبوول

رەزامەندی حەق، صوحبەتی رەسول

بکە بە چاوی تەماشایان

لە قورئانەدا مەدح و ئەنایان

ئینصافت بوئ نەظەرکە وور وورد

چلۆنە شەخصی خودا سەنای کرد

نەک هەر لە جایی، جایه کئ، جا دوو

راس وه بی جا دوو (جاهدوا، جادوا)

بە موحاهیدە ی ئەصفەر و ئەکبەر

بە جودی مەیسور یان مەعسور یە کسەر

بە ئەفس و بە مال (فی سبیل الله)

(بِالله، مع الله، فی الله، لله) ۶۹.

۶۷ نهج البلاغه ص ۲۱۷ .

۶۸ نهج البلاغه:ص: ۱۲۹-۱۳۰ .

۶۹ عه قیده ی مهرضیه، مهولهوی، شەرحی مهلا عه بدله که ربی مدرس، ل ۴۶۵ .

٤- قوئانی سه‌رده‌مه‌کانی دوا‌ی عوسمان (خوای لی رازی بیټ)

وتمان سه‌زهره‌تی عوسمان له‌سه‌ر قورئانه‌که‌ی سه‌زهره‌تی ئه‌بویه‌کر (هه‌شت) قورئانی نووسیییه‌وه‌و ناردی به‌ ولاتاندا بۆ ئه‌وه‌ی جیاوازی له‌ خه‌ت و خویندنه‌وه‌دا نه‌هێلێ، هه‌موو موسلمانان له‌ هه‌موو ولاتیکدا ئه‌و قورئانه‌ پێشه‌وايان بیټ، بۆیه‌ نووسه‌رانی میژوو ئه‌لین: ئه‌و قورئانانه‌ ناوناون (قورئانه‌ پێشه‌نگه‌کان = المصاحف الأئمة) نووسینه‌وه‌ی ئه‌م موضه‌فانه‌ وه‌ک له‌ رێوایه‌ته‌کاندا هاتوه‌ به‌ خه‌تیکی (جوان و درێژکراوه) نووسراون. ئیمامی بوخاری له‌ کتێبی (التاریخ الصغیر: ٩٤/١) دا ئه‌لێ: **(وقد أدرك مصعب بن سعد صحابة النبي حين مشق عثمان رضي الله عنه) المصاحف، فرأهم قد أعجبوا بهذا الفعل منه**.. زانا‌یانی زمانه‌وانی ئه‌لین: "مشق فی الکتابه: مدّ حروفها وأسرع فيها، ويقال: في قده مشق: أي طول مع رقه" ٧٠. واته: له‌ نووسینه‌که‌دا مه‌شقی کرد، یانی پیته‌کانی درێژکرده‌وه‌و خێراش ئه‌ینووسی، ئه‌وتری: "فی قده مشق" (بالای مه‌شقی تێدایه) یانی به‌رزوه‌و باریکه‌. که‌واته‌ مانای رێوایه‌ته‌که‌ بریتیه‌ له‌: موضه‌بی کورپی سه‌عد ئه‌و کاته‌ی که‌ عوسمان به‌ خه‌تیکی درێژو جوان ٧١ مه‌صه‌فه‌کانی خێرا نووسیییه‌وه‌، گه‌یشه‌ خزمه‌تی سه‌حابه‌ به‌ پێزه‌کان بینی هه‌موو (موجه‌به‌ن = سه‌رسامن) به‌و کاره‌.

ئێتر ئه‌وه‌بوو دوا‌ی ئه‌وه‌ له‌ هه‌ر شوێنیکدا قورئان بنووسرایه‌ته‌وه‌ له‌ به‌ر ئه‌و قورئانانه‌ ئه‌نووسراوه‌وه‌ که‌س قورئانی تری لانه‌ما، چونکه‌ خه‌لیفه‌ی موسلمانان فه‌رمانی (دراندنی، یان سوتاندن)ی هه‌موو مه‌صه‌فه‌یکی تری ده‌رکرد بوو، هه‌موو ئومه‌تیش فه‌رمانه‌که‌یان جێبه‌جێ کرد، هه‌ندێ له‌ میژوونوسان ئه‌لین له‌ کاتی شه‌ری "صفین" دا خه‌لکی شام پێنجه‌د قورئانیان به‌رز کرده‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی شه‌ره‌که‌ رابگیریت، ده‌ی خۆ ماوه‌ی نیوان نووسینه‌وه‌ی قورئان و شه‌ری "صفین"

^{٧٠} المنجد، وشعی (مشق)، ص ٧٦٣.

^{٧١} علی الصلابی له‌ (عیمان بن عفان، ص ٢٥٢) دا ئه‌لێ: (مشق فی الکتابه: أي: مد حروفها و جودها، فاله‌گ مشق و مشوق).

بهائی قورئان پاریزراوه

نزیکه‌ی حوت سالّ بوو. ۷۲ که واته دواى ئه‌وه له بهرئو و (قورئانه پیشه‌نگانه) قورئانى ترئه نووسرایه‌وه و روونوسه‌کانی زیاد ئه‌کرا.

راسته قورئانه‌کانی سه‌رده‌می عوسمان جوان نوسراونه‌ته‌وه و روشن بووه، به‌لام له بهر ئه‌وه‌ی که خالبه‌ندی و سه‌رو بووری نه‌بووه، هه‌ندی که‌سی عه‌ره‌بینه‌زان که وتوونه‌ته هه‌له‌وه له کاتی قورئان خویندندا بویه بیر له‌وه کراوه‌ته‌وه که خالّ بو پیته‌کان دابنری. له کاتی هه‌زه‌تی عوسماندا مه‌صحفه‌که به‌و شیویه نووسراوه تا زیاد له خویندنه‌وه‌یه که هه‌لبگرئ بو نمونه نووسراوه: "وانظر الى العظام كيف ننسرها ثم نكسوها لحما" هه‌لی گرتووه به "ننشزها" بخوینریته‌وه و هه‌لی گرتووه به "ننشزها" بخوینریته‌وه، یان "ان حاءکم فاسق بنبا فتینوا" هه‌لی گرتووه به "فتینوا" بخوینریته‌وه، هه‌لیشی گرتووه به "فتشبتوا" بخوینریته‌وه که مانا‌کانیان له‌یه‌که‌وه نزیکه.. ئه‌م جوړه نووسینانه لای عه‌ره‌ب شتیکی سه‌یر نه‌بوو، خویندنه‌وه‌که‌شی شتیکی زه‌حمه‌ت نه‌بوو لای ئه‌وان، به‌لام بو جگه له عه‌ره‌ب زه‌حمه‌ت بوو، زورجار ئه‌که‌وتنه هه‌له‌وه، بویه موسلمانان بیریان له‌وه کرده‌وه که ئه‌و کیشیه چاره‌سه‌ر بکه‌ن، و خالّ و سه‌روبوور بو قورئان بکه‌ن بو ئه‌وه‌ی هه‌موو که‌س بتوانی قورئان بخوینریته‌وه به‌بی هه‌له، زانایان چه‌ند رایه‌کیان هه‌یه ده‌ریاره‌ی ئه‌وه‌ی ئایا یه‌که‌م که‌س کئی بی‌ری له‌مه کرده‌ته‌وه و له سه‌رده‌می کیدا بووه.

- زۆربه‌ی زانایان رایان وایه یه‌که‌مین که‌سیک که بی‌ری له‌م کاره کرده‌ته‌وه و پی‌ی هه‌ستاوه (ئه‌بوئه‌سوه‌دی دوئه‌لی) یه، که پی‌اوئیکی عه‌ره‌بیزان و زۆر خویندنه‌وار بووه هه‌ر ئه‌م (ئه‌بوئه‌سوه‌ده) به فه‌رمانی عه‌لی کوپری ئه‌بی تالیب بنه‌ماو ریسا‌کانی (زمانی عه‌ره‌بی) داناوه. ۷۳.

^{۷۲} أحمد عادل کمال، علوم القرآن، ص ۶۷ و ۶۸.

^{۷۳} القطان، مباحث في علوم القرآن، ص ۱۴۳، ئه‌بوئه‌سوه‌ده یه‌کیکه له (تابعینه) به‌رئو‌کان و له‌به‌صره دا سالی

۶۹ ی کۆچی وه‌فاتی کردووه.

زییاد که والی (بصره) بوو داوای کرد له (ئهبوئنه سوه دی دوئلی) خزمه تیک به قورئان بکات و سهرو بؤر بؤ قورئان دابئی تا خه لکی له خویندنه وه دا هه له نه که ن، ئه ویش هر دواى ئه خات و کاره که ناکات، تا رۆژیک گوئی له کابرایه که ئه بیئت ئه م ئایه ته ئه خوینیتته وه (إن الله بريء من المشركين ورسوله) ئایه ته که یانی: خوا و پیغه مبهری خوا (به رین) له موشریکه کان، "رسوله" له ئایه ته که دا (مه رفوعه) و بؤری هه یه که چی کابرا (رسوله) ی به "مجرور" ی خوینده وه و ژیری دا به لامه که، مانای ئایه ته که هه له یه کی گه وره ی تیکه وت، چونکه ئه وکاته ماناکه ی وایلیدی: خوا "به ریه" له موشریکه کان و له پیغه مبه ره که شی!!

(ئهبوئنه سوه دی دوئلی) راجله کی و وتی: "بیگه ردی بؤ خوا له وه ی خوئی بهری بکات له پیغه مبه ره که ی و به په له خوئی گه یانده "زیاد" و پیی وت: ئه و کاره ی خستوته سه رشانم رایئه په رینم، هه ستا ده ستیکرده خالبه ندی بؤ قورئان، بؤ (سهر = فتح) خالیکی له سه ر پیته که داده ناو بؤ (بؤر = ضم) خالیکی له ناوه راستی پیته که دا دائه ناو بؤ (ژیر = کسر) خالیکی له ژیر پیته که وه دائه ناو بؤ (زه نه = سکون) دوو خالی له سه ر پیته که دائه نا. ۷۴

ئیمامی سیوطی ئه لی: یه که مین که س که ئه م کاره ی کرد (ئهبوئنه سوه دی دوئلی) بوو به فه رمانی خه لیفه عه بدولمه لیکى کورپی مه روان نه ک به فه رمانی (زیاد)، چونکه نزیکه ی چلو ئه وه نده سال خه لک هه ر له بهر مه صحه فه که ی عوسماندا قورئانیا ن ئه خویند تا هه له و خویندنه وه ی نادروست له عیراقدا په ره ی سه ندو کار به ده ستان بیریا ن له خال و شیوه ی نووسین کرده وه.

هه ندی ریبوایه تی تریش هه یه که ئه وکاره ئه دهنه پال خه لکی تروه ک: شیخ حه سه نی به صری، یه حیا ی کورپی یه عمور، نه صری کورپی عاصمی له یثی، ۷۵ (ئهبوئنه سوه دی دوئلی) که به و کاره ناویانگی ده رکردوه، له وانیه هه ریه ک

^{۷۴} القطان، مباحث في علوم القرآن، ص ۱۴۳.

^{۷۵} "نه صری له یثی" یه کینه که له فیقه زانه کانی تابعین و له به صر ده داو له سالی (۸۹) کۆچی دا وه فاتنی کردوه.

بهائی قورئان پاریزراوه

له وانه له گۆشه یه كه وه خزمه تیکیان له جوانکاری قورئان دا به جوریک ئه نجام دابیت بویه له م باسه دا ناویان ده هیئریت.

- نووسینه وهی قورئان سهردهم دواي سهردهم جوانکاری و ئاسانکاری زیاتری به خویه وه ئه بیني و وای لی هات چه ند رهنگیک بۆ نووسینی پیته کان به کار ده هیئرا، هر پیتیک به رهنگی سوور بنووسرایه به لگه ی ئه وه بوو كه له کاتی خویندنه وه دا ناخوینریته وه (واته ته له فوزی پی ناکری) وه ک پیته شه مسیه کان، پاشان (خلیل بن أحمد الفراهیدی) - زانای گه وره ی عه ره بیزان و دانهری زانستی (کیشو سهراوو به حره کانی عه روز و ماموستای (سیبویه) ناو داریشه، سالی (۷۰) کۆچی له به صره وه فاتی کردوه - ههستا به دانانی (سهرو بۆرو زه نه و ژیر) به شیوازیکی تری تازه، (ژیر) (لاکیشه یه کی دریژ) له ژیر پیته که داو (سهر) لاکیشه یه کی دریژ له سهر پیته که داو بۆر (واویکی بچوک) له سهر پیته که و بۆ (تنوین) دوو وای بچوک، یان دوو ژیری بچوک، یان دوو سهری بچوک و به رهنگی سوور هه موو ئه و پیتانه ی ئه نوووسی که ناخوینریته وه و ته له فوزیان پی ناکری، ته نانه ت نیشانه ی (ئیقلا ب) و (ئیدغام) یشی به وشیه یه دانا" ۷۶.

- پاشان سهردهمی سییه می کۆچی هاته پی شه وه و نیشانه ی (مد) و (شده) و (هه مزه ی وه صل) دامه زان و پاش ئه وه ش پله پله خه لکی ناوی سووره ته کان و (مکی) و (مدنی) یان له سه ره تای سووره ته کاندای به زه خره فه و جوانکارییه وه ئه نوی و نیشانه کانی (وه قف) و وه ستان له سهر ئایه ته کان یان دانا له روی مانا و ئه و ریوایه تانه ی له سهریان هه بوو، دواي ئه وه ش (جوزئه کان) و (حیزبه کان) و نیشانه ی (سجده) و (سکته) و هه موو ئه وانه یان دانا.

^{۷۶} هه مان سه رچاوه ی پی شوو، ص ۱۴۴، ههروه ا (أصول الأحكام، د. حمد الکبیسى و دكتور صبحی جمیل، ص ۴۳).

بهائی قورئان پاریزراوه

راسته زانایان له سه ره تادا به ترسه وه ده ستیان بۆ قورئان نه بردو نه یان نه ویرا ده سکاری هیچ شتیکی بکه ن، نه شیوازی نووسینه که و نه هیچی تری، چونکه نه وه قورئانه و که لامی خویه و ئاسان نییه خه لکی هه روا بی ترس دهستی بۆ به ریّت، نه م ترسه ی موسلمانان بۆ جوانکردنی قورئان و ریخستنی زیاتری سوره ت و ئایه ته کانی زیاتر له دوو شته وه سه رچاوه ی گرتبوو:

یه که میان: نه وه مووه ترسو چه زه ره ی که نه بو به کزو عومه رو سه حابه کانی تر به خه رجیان دا له کۆکردنه وه نووسینه وه ی قورئاندا، نه وه بوو به ره ده وام پرۆسه ی نووسینه وه یان نه هیئاو نه برد و نه یان نه زانی نه نجامی بدن یان نا، تاکه به لگی ده ستیان نه وه بوو نه یانوت: "ینه والله خیر".

نه م ترسه ی سه حابه له به ره نه وه بوو نه ترسان نه وه بیدعه و بی شه رع ی بیّت کاریک بکه ن که پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) نه یکرد بیّت، به لام پاشان (به رژه وه ندی موسلمانان) له وه دا بینیه که نه م قورئانه هه مووی کۆبکریته وه هیچی لی نه فو تی و کاره که ش به لئ پیغه مه به ر (صلی الله علیه واله وسلم) خۆی نه یکرد وه، به لام خۆ ریگه ی داوه خه لکی بینووسنه وه لای خۆیان هه لی بگرن و بۆ خۆشی نه وه هه مووه "نووسه ری وه حی" هه بووه و ته واوی ئایه ته کانی قورئانی پی نووسیونه ته وه.

دووه میان: قسه یه کی عه بدوللای کوری مه سعود هه بوو دوا ی خۆی موسلمانانی زۆر نه ترسان له وه ی ده ست بۆ قورئان به رن، قسه که نه فه رموی: "جرّدوا القرآن ولا تخطوه بشيء". قورئان له هه مووشتیکی تر دا برن و شتی تری تی که ل مه که ن. نه مه وای کرد که خه لکی نه ویرن له و ریوره سمه لابده ن که چه زه ته ی عوسمان و سه حابه دایان نابوو بۆ قورئان. ۷۷ بۆیه ماوه یه کی زۆر هه ر به و شیوازه قورئان

^{۷۷} بیرمه له سالی ۱۹۸۲ دا به ریژ مامۆستا عومه ر ریشاوی که زانایه کی خۆینده وارو به توانای ناوچه ی هه له بجه بوو فه رموی: من رام له وه نییه قورئان جگه له ناوی سوره ت و ئایه ته کان هیچی تری له گه لدا چاپ

بهائی قورئان پاریزراوه

ئەنوووسرایه وەو ئەخوینرایه وەو که نزیکه ی په نجا سالی خایاند ۷۸ به لام ئەو هبوو له پاشاندا زانایان هه ریه که یان له سه رده می خویدا جوړیک له (خیر)ی ئەبینی له جوانترکردنی - مصحف - داو هندی سه ره تادانانی خالیان به (دروست) ئەزانی، چونکه لایان وابوو ئەو ه ده ستکاری کردنی قورئان نییه، به لام (پینجیهک) کردن و (ده یه ک کردن) و (ناوی سوره ته کان) و ئەو شتانه یان به (دروست) نه ئەزانی.. ئیمامی نه و هوی ئەفه رمویت: "هه موو زانایان یه کده نگن له و هدا که نووسینه و هوی قورئان و روونکردنه و هوی و ده برپینی و لیکدانه و هوی رینووسه که ی بی ژور له خو کردن و هه لواسینی کاریکی ژورباشه، زانایان ئەفه رموون: شتیکی باشه (موسته حه به) خال و شیوه ی تایبه ت بو قورئان دابینی، چونکه قورئان له و ه ئە پاریزریت که ناوازی هه له ی بدهیتی یان به هه له بیخوینیته و ه، ۷۹ ئەو قسه یه ی (شه عبی) و (نه خه عبی) ئەیکه ن وایه خال دانان بو قورئان که راهه تی هه یه، ئەو ه ئەوان له زه مانی خو یاندا به که راهه تیان زانیوه له ترسی ئەو ه ی نه ک گۆراندکاری له قورئاندا دروست بکات و ئەمرو ئەو ترسه نه ماوه و ئەو ه ش نابیته ریگر گوایه ئەو ه (بیدعه) یه، چونکه ئەو ه (بیدعه یه کی حه سه نه) یه و ریگه ی لی ناگیری وه ک چو ن ریگه له و شتانه ی تریش نه گیراوه که له م ئیشه ئەچن، وه ک دانانی کتیب له زانسته کاندایان دروستکردنی قوتابخانه و په یمانگا و ۸۰ شتی تریش... والله أعلم). ۸۱.

بکری، چونکه سه ره ته کیشی بو ده ستبردن بو قورئان، دیاره هه ره ئەو ترسه بوو که عه بدوللای کوری مه سعود باسی لیوه ته کات.

^{۷۸} القطان، علوم القرآن، ص ۱۴۳.

^{۷۹} له لای أحمد عادل کمال نووسراوه (صیانه من اللحن فيه وتصحيحه)، به لام له (تبیان) ه که دا نه لئ: (.. و تصحیفه)، بۆیه ئیمه له سه ره ده قه سه ره کییه که ی رۆیشیتین و تهویان و به هه له زانی.

^{۸۰} نه و هوی وشه ی (الرباط) به کارهیناوه که (الرباط) کۆیه که ی (رباطات) ه، به مانای (المعاهد المبنیه والموقوفه للفقراء) دیت، واته په یمانگای دروستکراو که تایبه ته و وه قفه بو هه ژاران.

^{۸۱} تفسیر الجلالین، آداب حملة القرآن، النووي، ص ۶۳۳.

بهائی قورئان پاریزراوه

- ئیستاش موناقه شهیه کی بهرده وام له ناو زانایاندا ههیه له سه ر ئه وه ی ئایا دروسته قورئان به رینووسی ئیستا بنووسریته وه یان نا؟ واته: به هه مان شیوازو خالبه ندی و فاریزه وه .. زانایانی ئیسلامی سی رایان ههیه له سه ر ئه م پرسه و هۆکه شی ئه وه یه که هه ر له دیزه مانه وه ئه و سی رایه هه یه و له هه موو سه رده میکدا هه ندی (یار) و هه ندی (نه یار) بۆ یه کئیک له و رایانه دروست ئه بییت، بناغه ی پرسه که ش ئه وه یه (ئایا ئه و ریوره سمه ی مه صحه فی عوسمانی پی نووسراوه ته وه شتیکی ته وقیفی و خواییه و دروست نییه و لیی لابدیری، یان شتیکی عورفی و ئیعتباریه ۸۲ و بۆ خه لک دروسته له هه ر سه رده میکدا به پیی رینووسی ئه و کاته ی خویان قورئان بنووسنه وه .

رای یه که م: ئه لیت: رینووسی قورئان ته وقیفیه و دروست نییه لیی لابدیری و بگۆردی ئه مه ش رای زۆرینه ی زانایانه، و به لگه کانیشیان ئه وه یه که نووسه رانی (وحی) هه ر به م پیت و رینووسانه له خزمهت پیغه مبه ردا قورئانیان نووسیوه ته وه و پیغه مبه ریش (صلی الله علیه و اله وسلم) بۆی سه لماندوون و پیی رازیبووه، پاشان ئه بوبه کریش به هه مان ریوره سم قورئانی نووسیوه ته وه و عوسمانیش هه ر به هه مان شیوه ئه و هه شت قورئانه ی له به ر قورئانه که ی ئه بوبه کرگرته وه و هه موو سه حابه ش پشتیوانیان له و نووسه رانه و له ئه بوبه کرو عوسمان کردووه و پاشان تابعین و شوینه که وته ی تابعینیش هه ر له سه ر ئه و ریوره سمه رویشتون و ته نانه ت له چه رخی زیپینی دانان و وه رگێرانیشدا که پرۆسه ی نووسینه وه گه یشته لوتکه،

^{۸۲} (ته وقیفی) زاراوه یه کی شه رعیه یه و مه به ست پتی ئه وه یه شه رع ئه و شته ی داناوه و چه قی له سه ر گیاره و دروست نییه که بگۆردی، ئیستا که نه وترئ: ته رتیبی نایه ته کان ته وقیفین، واته: پیغه مبه ر (صلی الله علیه و اله وسلم) دایان، یان به هه مان شیوه ئه وترئ ریزه ندی سوره ته کان ته وقیفین، به لام ئه وترئ دانانی خا له سه ر پیتسه کان ئیعتبارین، واته: سه حابه دایان ناوه، هه روه ها دانانی جوزسه کان و سه رو بۆرو ناوی سوره ته کان و دیاری کردنی (مه ککی) و (مه دهنی) .. و هه روه ها.

بهائی قورئان پاریزراوه

رپوره سمی عوسمانی له نووسینه وهی قورئاندا هر سام و ریژی خوئی هه بووه و کهس بیری له گۆرینی نه کردوه ته وه .

به کورتی: رپوره سمی عوسمانی رای پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) و رای هه مو صه حابه و رای هه موو ئوممه ت و رای هه موو پیشه وایانی خاوه ن ئیجتیهاد و رای هه موو چوار مه زه به فیهیه که ی له سه ره و به یه قی و نه یسا بوریش نه مه ده لئین و له و سه رده مانه دا کهس پیچه وانه ی ئه م رایه نه بووه . ۸۳

رای دووه م: زۆرێک له زانایان رایان وایه که رپوره سمی عوسمانی شتیکی ته وقیفی نییه و پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) داینا بیته ، به لگو شتیکی زا راوه ییه و عوسمان پیی رازی بووه و ئوممه تیش له ویان وه رگرتوه بویه دروست نییه ئیمه ش بیگۆرین و پیچه وانه ی ئه و قورئانه بنووسینه وه ، (ئه شهه ب) که زانایه کی موسلمانه ئه لئ: پرسیاریان له ئیمامی مالیک کرد ئایا دروسته به پیی ئه م رینووسی هیجائییه ی ئیستا خه لکی دایان هیناوه و له سه ری ئه رۆن، قورئان بنووسریته وه ؟ فه رموی: "نه خیر، هر ئه بی به شیوه ی نووسینی یه که مجاری قورئان بنووسریته وه" ئیمامی ئه حمه دیش ئه فه رموی: "حه رامه به پیچه وانه ی نووسینی مه صه فه که ی عوسمانه وه ، (واو)، یان (یاو)، یان (ئه لیف)، هر پیتیکی تر بنووسریته وه (له کاتی نووسینه وه ی قورئاندا) . ۸۴

رای سییه م: هه ندی له زانایان رایان وایه ئه م رپوره سمه ی عوسمان شتیکی زا راوه یی و عورفیه و دروسته به رپوره سمیکی جیاوازتر له و رپوره سمه قورئان بنووسریته وه و هیچی تیدا نییه ، (ئیبین خه لدون) و (عیزه ددین کوپی عه بدولسه لام) له سه ر ئه م رایه ن، (ئه بوبه کری باقه لانی) - که زانایه کی گه وره ی ئیسلامیه - له کتیبی: "الانتصار" دا ئه فه رموی: "سه باره ت به نووسینه وه ی قورئان خوی گه وره هیچ رپوره سمیکی تایبه تی فه رز نه کردوه و داینا بی هه ر ئه بی به وشپوه

^{۸۳} أحمد عادل کمال، علوم القرآن، ص ۶۴.

^{۸۴} القطان، علوم القرآن، ص ۱۴۰.

بهائی قورئان پاریزراوه

خه تخۆش و نووسه رانی قورئان کتیبی خوا بنووسنه وه و خو به دووربگرن له رینووسی تر، چونکه ئەمه به ریگه ی دهق دائه مه زری و هیچ دهقی کیش نه هاتوه ئەمه ی کردبیته کاریکی ته وقیفی (نه ئایه تیکی قورئانی و نه حه دیسیکی پیغه مبه رو نه ئیجماعیکی ئوممه تی ئیسلامی و نه قیاسیکی شه رعیش). ۸۵ به کوورتی ئەوه ی لافی ئەوه لیبدا ت که واجبه خه لکی هه ر ئەبیت به رپوره سمی تایبه ت قورئان بنووسیته وه، ئەوه ئەبیت به لگه بو ئەم لافلیدانه ی بهینیته وه و له کوئی ئەشتوانی به لگه پهیدا بکات). ۸۶ هه ندی له وانه ی که له م زانستی قورئانه دا کتیبیان نووسیوه رایه کی تر ئەهینن، گوايه هه ندی له زانایان رایان وایه که نه ک هه ر "جائیز" و دوورسته به رپوره سمیکی تر قورئان بنووسریته وه، به لگو "واجبیشه" به پیی رینووسی سه رده م قورئان بنووسریته وه، چونکه رپوره سمی عوسمانی هه ندی خه لکی نه زان ئەخاته هه له وه، له گه ل ئەوه دا پیویسته رینووس و رپوره سمه عوسمانیه که ش وه ک که له پوریکی به نرخ پاریزگاری لی بکری ت که له پیشینه صالحه کانه وه بو مان جیماوه و ئەم رایه ش ئەده نه پال یه کیکی وه ک عیزه دین عه بدولسه لام. ۸۷

له سۆنگه ی ئەم رایه و رای پیشووه وه، هه ندیک له م رۆژانه دا داوا ئەکه ن که قورئان به رینووسی تازه وه وه هه موو کتیبیکی تر چاپ بکریته وه تا خه لکی به ئاسانی بیخوینیته وه و خویندکاری هه موو قوناغه کان لی تیگه ن و هه ست به جیاوازی قورئان و کتیبی تر نه که ن و سوود له خالبه ندی نوئ بکه ن و بزائن کوئ پرسیاره و کوئ هاواره و کوئ سه رسوپمانه و ... هتد.

به لام ئەوه ی که رای گشت موسلمانانی ئەم سه رده مه ی له سه ره و فه توای کۆره فیهیه کان و سه نته ره کانی زانستی له سه ره ئەوه یه که ده ستگرتن به رپوره سمی

^{۸۵} ئەو رایه ی (باقه لانی) م کورتر کرد و ده ته وه.

^{۸۶} القطان، علوم القرآن، ص ۱۴۱.

^{۸۷} أحمد عادل کمال، علوم القرآن، ص ۶۵.

بهائی قورئان پاریزراوه

عوسمانییه وه له کاتی چاپکردنی قورئاندا کاریکی داواکراوه و نابی لپی لابدریت له بهر چه ند هویهک:

۱- هیشته وهی ئه و ریوره سمه که له و چه رخه ئیسلامییه کۆنانه وه بۆمان ماوه ته وه.

۲- ریگه گرتن له گۆرین و یاری کردن به وشه کان و گالته کردن به پیته کان، چونکه ئه م ریئووسه تازانه ئه که ونه بهر گریمانی گۆرین و له بری دانان و ریگه گرتنیش له وانه سه باره ت به قورئان کاریکی پیویسته.

۳- زیاده ئیحتاتیکه بۆ ئه وهی قورئان هه ر له سه ر بناغه بنه ره تییه که ی خوی وه ک وینه و وه ک نووسینیش بمینیته وه.

۴- کاریکه تا ئه مرقۆ هه موو ئوممه تی ئیسلامی له سه ری رۆیشتوون و بووه ته ریگه و ریبازی ئیمانداران و خوی گه وره ش ئه فه رموی: **(وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا) (النساء: ۱۱۵)**.

۵- ملکه چکردنی قورئان بۆ ریئووسی تازه سه ره ئه کیشی بۆ ئه وهی فیتنه یه کی نوی وه ک فیتنه ی سه رده می سه زه ته ی عوسمان دروست ببیت و یه کی که بلی "ریئووسه که ی من له وهی تۆ چاکتره" و یه کی که تر بلی: "قورئانه که ی من له وهی تۆ چاکتره و سه ر بۆ بیئه زمی و جۆریک بییدینی بکیشی.. سه زه ته ی عوسمان ئه وکاته فه رموی: " .. ما تقولون في المصاحف؟ فان الناس قد اختلفوا في القراءة حتى ان الرجل ليقول: قراءتي خير من قراءتك وقراءتي افضل من قراءتك، هذا شبيهه بالكفر، قالوا: ما الراي عندك يا امير المؤمنين؟ قال: الراي عندي ان يجتمع الناس على قراءة..". ۸۸. واته: خه لکینه چی ئه لئین ده رباره ی ئه م قورئانه ی لای خه لکی هه یه؟ خه لکی جیاوازییه کی زۆریان که وتۆته ناو له کاتی قورئان خویندنه وه دا، وای لیهاتوو ه ئه م پیاوه ئه لئ: خویندنه وه که ی من خیری له

بهائی قورئان پاریزراوه

خویندنه وه که ی تو زیاتره و خویندنه وه که ی من له خویندنه وه که ی تو باشتره و ئەمەش له کوفرو بیدینی ئەچئ، وتیان: جا رای جه نابت ئەی گه وره ی ئیمانداران چیه؟ فه رموی: رای من ئەوه یه هه موو خه لکی له دهوری یه ک خویندنه وه کۆبینه وه، ئەوه تا چه زره تی عوسمان ئەو جوړه قسانه به جوړیک له بیدینی ئەزانئ، چونکه گالته کردن به - مصحف - و خویندنه وه ی یه ککی تر - په نا به خوا - سه ر له و شتانه وه ده رئه هینئیت.

۶- به پۆره سمی عوسمانی سام و تاییه تمه ندی قورئان وه ک خوی ئەمینیته وه و که س زات ناکات وه ک کتیبیکی تر هه لئس و که وتی له گه لدا بکات، به لکو وه ک کتیبیکی پیروژ و موعجیزه ئامیز سه یر ده کری.

۷- له ریگه ی ئەو ریوره سمه وه ئەزانریت ئەو وشه یه چه ند جوړ خویندنه وه ی هه یه و کامیان دروسته و کامیان نادرسته " ۸۹.

۸- بوونی ئەم ریوره سمه ی قورئان به و شیوه یه ی که هه یه، هه میشه ئاماژه بو ئەو به ره نه جیبزادانه ئەکات که ته مه نیان بو خزمه تکردنی ئەم قورئانه دانا، به رده وام به کردنه وه ی ده می ئەم قورئانه ئەو سه رده مانه حوزور په یدا ئەکه نه وه و به رجه سته ئەبن و ئاموژگاری به ره ی نوئ ئەکه ن و داویان لی ئەکه ن: مه رد بن ده ست به م قورئانه وه بگرن، بیخویننه وه و کاری پی بکه ن و به دنیا دا بلأوی بکه نه وه، رایبگه یه نن که ئەم قورئانه په یامی خویه و له ئاسمانه وه هاتوه بو سه ر دلئ به پیزترین خولقاوی خوا که چه زره تی موحه ممه ده (صلی الله علیه واله وسلم) و ئەویش به بی ئەوه ی یه ک ئایه ت یان یه ک وشه چیه لی بشاریته وه، گه یان دی به ئەصحاب و ئەوانیش به تابعین و ئەوانیش به نه وه کانی دوی خویان و تاگه یشته ده سته ئیوه. ئەم حوزره ی ئەو هه مووه سه رده مه ئیسلامیه له شیوازو ریوره سمی مه صحه فی عوسمانیدا کاریکه زور به نرخ و شایه نی ئەوه یه

^{۸۹} بو وەرگرتنی ئەو خالانە سوودم لەم کتیبانە وەرگرتو: (التفسیر المنیر، جەلدی یە کەم، مباحث فی علوم القرآن، مناع القطان، أحمد عادل کمال، علوم القرآن).

بهائی قورئان پاریزراوه

له سهري بوه ستين، به لام نه گهر قورئان به رينووسى تازه نووسرايه وه و چوه ريزى كتيبى كاني تره وه نه هم مووه مه شهده ون نه بى وه كه نه وه سه كه تازه هاتبيته بوون.

زانايان و به تايبه تي (ليژنه ي فه تو اي نه زهر) له گه ل نه وه دا كه چاپكردنه وه ي قورئان به دروست نازانن به پي رينووسى تازه، به لام نووسيني هه ندي نايات له كاتي ده رسوتنه وه دا يان له كاتي به لگه هينانه وه دا له كتبيكا كه نه نووسري يان له ناو كتبي كاني وه زاره تي په روه رده و فيركردندا يان پيشانداني له سه ر شاشه ي ته له فزيون و نه و شتانه دا، هيچ ريگريه ك نيه و دروسته بكرت ۹۰ و نه وه ي دروست نيه بكرت چاپكردنه وه ي قورئانه به رينووسى تازه.

"محمد الغزالي" يش زاناو گوره نووسه ري ئيسلامي ميسريش به ره حمه ت بيت، له كتبي (السنة النبوية بين أهل الحديث وأهل الفقه) دا نه لي: له به رنه وه نه بوايه كه ئيجماعي نوممه تي ئيسلامي له سه ر نه وه هيه پاريزگاري له ريوره سمى عوسماني بكرت له كاتي چاپكردنه وه ي قورئاندا نه موت چاپكردنه وه ي قورئانيش به رينووسى تازه هيچي تيدانيه ۹۱ / ماموستا مه لا كه ريمي موده ريس - رحمه الله - ده باره ي نه م ريوره سمه ي قورئان نه فه رمويت:

ده خيل سه د ده خيل نه كه ونه خه يال
 بو گوريني خه ت بكه ونه ضلال
 ره سمى خه ط (سه دده) كاتي كه شكا
 لافاوي نه گبه ت عالمي نه با
 با هر به و له هجه له سه ر هه تا خوار
 به وشيوه يه خه طه گرتي ئيستقرار
 بمينيتته وه هه تا هه تايه

^{۹۰} التفسير المنير، وهبه الزحيلي، ۲۷/۱. له ويذا ناو و ژماره ي نه و كوفاره ي هيناره كه نه وه فه توايه ي تيدا بلاو كراو ته وه.

^{۹۱} السنة النبوية بين أهل الحديث وأهل الفقه، محمد الغزالي.

مايهی مانه وهی دینی خودایه ۹۲.

هه ربؤ زیاتر سه لماندنی ئه وهی که قورئان پاریزراوه و دهستی لادانی پینه گه یشتووه پیمباشه وه که به اوردکردنیک ئه م برگه ش باس بکهین ئه ویش ئه وهیه که ئایا قورئان جیاوازی ههیه له کتیبه ئاسمانیه کانی تر به تاییه تی ته ورات و ئینجیل؟ چونکه له میانه ی ئه و به اوردکاریه وه خوینهر ئه و پانتاییه ی بؤ روشننه بیته وه که له نیوان قورئان و کتیبه کانی تر دا ههیه و زیاتر ئه گاته ئه و یه قینه ی که: بهائی، قورئان ته نیا کتیبی ئاسمانی پاریزراوه، که نه دهستی ترس و نه دهستی که مدینی پینه گه یشتووه وه که خوی نه وه به نه وه به پاریزراوی تا ئه مپؤ هاتووه و تا قیامه تیش هه روا ئه بیته ..

له کتیبی دهروازه یه که بؤ زانسته کانی قورئان و له باسی دهیه می به شی چواره مدا باسیکی دریژی ئه و جیاوازیانه مان کردوه که له نیوان قورئان و هه ریه که له ته ورات و ئینجیله کاندا ههیه - چ له شیوازی نووسینه وهیدا بیته، چ له ناوه رپؤک و بابه ته کانیدا بیته - لیره دا وه که وه لامیک بؤ ئه و گومانه ی که ئه وتری: چ جیاوازییه که ههیه له نیوان قورئان و ئینجیله کان و ته وراتدا، مه گه ره موو کتیبی ئاسمانی نین؟ هه موو نه نووسراونه ته وه و تا ئه مپؤ و نه پاریزراون؟ ئه ی ئیتر بؤ ئه بی قورئان تاکه کتیبی ئاسمانی پاریزراو بیته و ئه وانی تر وانه بن؟!

ئیمهش به خال و به کورتی ئه لیین:

۱- ئه م کتیبانه ی که چ مه سیحی و چ یه هودی ناویان ناوه (العهد القديم) و (العهد الجدید) که مه به ستیان به یه که میان ته ورات و نامه کانی موسایه (سه لامی خوی لی بی) و مه به ستیان به دووه میان ئینجیله کان و نامه کانی حه وارییه کانه، که سیان به سه نه دیکی نه پچراو (سند متصل) نه گه یشتون به خه لکی، به لکو هه ره موویان نزیکه ی په نجا شه ست سال داوی حه زره تی مه سیح نووسراونه ته وه.

۹۲ نوری قورئان، مه لا عه بدولکه ریمی موده ریس، ص ۱۱۵.

۲- هه ریه که له و ئینجیلانهش که نووسراونه ته وه به دهستی که سییک نووسراوه ته وه و کاری شه خصی بوون، نووسینه وهی ژیان و راسپارده کانی عیسایه له گوشه نیگای خویه وه، که ئه مهش هه لده گری ئه و که سه قسه ی خوئی تیکه لکردبئی وهک (وشه) و وهک (بیروکه) و وهک (مانا) شو هه لیشه گری زور شت هیه له بیری کردبئیت و له بیری نه مابیت وهک (وشه) و وهک (بیروکه) و وهک (مانا) شو، چونکه پرۆسه ی شه خصی هه روایه - له هه مووکات و سه رده میکدا - تیکه له به که م و کورتی، ناکری ئه و قسانه به قسه ی خوا دابنرین وهک چوون موسلمانان بو نمونه سیره ی ئیبن هیشام به قسه ی خوا دانانین، چونکه له راستیدا لیچوونییکی زور له نیوان کتیبه کانی سیره و ئینجیله کاندایه هیه له رووی بابته و شیوازه وه، وهک هه ندی له زانایان له وانه "دکتور سه فەر حه والی" له کتیبی "العلمانية" دا ئه لئى: (إن أشبه الكتب الإسلامية بالأنجيل، من جهة موضوعها لا من جهة ثبوتها، هي كتب السيرة ... فهل يمكن بأى حال من الأحوال القول بأن سيرة ابن هشام مثلاً وحي منزل من الله؟ إن هذا لمحال شرعاً وعقلاً، فكيف وسيرة ابن هشام مقطوع بنسبتها إلى مؤلفها ومتصلة السند بصاحب السيرة صلى الله عليه وسلم ومحفوظة بأصلها العربي، لم تتناولها الترجمات، كما هو الحال في الأنجيل) ۹۳.

۳- مه سیحیهت و مه سیحیه کانی دواى هه لکیشانه وهی حه زره تی مه سیح تووشی راوه دونان و شکه نجه و ئازاری زور بوونه وه، به تاییه تی له لایه ن یه هودییه کانه وه، بویه هه ریه که له و حه واریبانه و قوتاییه کانیان ئاواره ی ولاتان بوون و که وتنه ژیر چاودیری و که سییک یان ده سه لاتیک یان ده سه لاتاریک نه بوو له و روژگارانه دا ئه م قوتاییبانه و مژده کانی حه زره تی مه سیح بگریته باوه شو کار بو نووسینه وه و پاراستنیان بکات، له راستیدا ریوایه ته میژوویه کانیس باس له وه ئه که ن که له و ماوه یه دا بووه که ئینجیله کانی نووسراونه ته وه.

بهائی فورٹان پاریزراوه

۴- هر پاش ئه وهی که - حه زره تی مه سیح - له دایک ئه بیّت و سروشى له خواوه بو دیت یه هود ئه چنه بنکلیشه ی حاکی رۆمانی ئه و کاته که ناوی (قهیسه ر گیارۆس) ئه بئ ئه ویش فه رمانی ده ستگیرکردنی حه زره تی مه سیح ئه دات و له خاچی ئه دات- به پیی قسه ی مه سیحیه کان- و ده ست به گرتنی شوینکه وته کانیشی ئه کات، پاش ئه م قه یسه ره ش دوو قه یسه ری تر دین که تالای دنیا ئه که ن به قورگی قوتابیانى حه زره تی مه سیحدا و قیران ئه خه نه ناو مه سیحیه کانه وه، له سه رده می قه یسه ری دووه میاندا "متی" ئینجیله که ی خۆی ئه نووسیته وه به زمانی "عیبرانی" و "یوحنا" که ئینجیلیکی تایبه تی به خوشی هه یه وه ریئه گپێته سه ر زمانی "یۆنانی". سه خترین سه رده م بو مه سیحیه کان سه رده می پاشا (نیرۆن) بو له سالی (۶۴) زاینی و پاشان سه رده می پاشا (تراجان) له سالی (۱۰۶) زاینی و سه رده می (دیسوس) بو له سالی (۲۴۹) زاینیدا و "پاشا نیرۆن" به وه تۆمه تباری ئه کردن گوايه ئه مانه (رۆما) یان سوتاندبیت، بۆیه که وتنه ئه شکه نجه دان و ئازاردانیان به شیوه یه که که میژوو که م شتی وای به خۆیه وه بینیه وه. بو نمونه:

ئه هاتن ئه م مه سیحیانه یان ئه گۆپی و جلی ئازهلان له بهر ئه کردن و فرییان ئه دانه بهر سه گی هار و ئه وانیش له ت و په تیان ئه کردن.

ئه هاتن له خاچیان ئه دان و جلیکی چه وری نه وتینیان له بهر ئه کردن و پاشان له شه ودا ئاگریان تیه بهر ئه دان و وه که چرا به کاریان ئه هینان بو رووناککردنه وه ی پیگه و بانه کان و (نیرۆن) خۆی له ژیر پۆشنایی ئه م (چرا ئاده میانه) دا هاتووچۆی ئه کرد!!

(مه رقس) ئینجیله که ی خۆی له م سه رده مه دا نووسییه وه له و کاته دا له "رۆما" بو وه روه ها (لوقا) ش ئینجیله که ی خۆی له سه رده می ئه م قه یسه ره دا نووسییه وه.

بهائی قورئان پاریزراوه

پاش ئەم سەردەمه (یوحنا)ش ئینجیله‌که‌ی خۆی نووسییه‌وه و له سەردەمی (دەقلیدیانوس)دا که نزیکه‌ی سی سەد هەزار مەسیحی کوشت ئەمەش سالی (۲۸۴) زاینی ئەکات، ئەوانه‌ی میژووی مەسیحییه‌ت ئەنووسنه‌وه ئەو هەموه‌ه‌شکه‌نج و ئازار و توقاندنه‌ه‌که‌نه‌ه‌و که (سند)ی نه‌چراو نییه‌ بۆ ریوایه‌تی کتێبه‌کانیان و ئەوه‌ش وا ده‌کات که په‌نا بۆ کاری نهیّی بریّت و له کاتی نهیّی و خۆشاردنه‌وه‌شدا چه‌ندین شت پروو ئەدات که راستی مه‌سه‌له‌کان ئەشارینه‌وه و دلنایای کز ده‌بیّت له مرۆڤدا به‌رانبه‌ر راستی ئەو زانیاریانه‌.

۵- ئەم پرۆسه‌ی نووسینه‌وه‌ی ته‌ورات و ئینجیلانه‌ پرۆسه‌ی شه‌خصی بوون، "دوو"ان له‌و ئینجیلنووسانه‌ که بریتین له "لوقا" و "مەرقص" له‌ بناغه‌دا هەر چه‌زهره‌تی عیسا‌شیا‌ن نه‌بینیه‌وه‌ قوتابی ئەو نه‌بوون، کاریکی تاکه‌که‌سی بووه‌و له په‌نه‌ندا ئەنجامدراوه‌و کاری پێداچوونه‌وه‌و ته‌وسیق و موناقه‌شه‌ی نه‌کراوه‌و ئەوه‌نده‌ی نووسیوه‌ که له‌ بیرى ماوه‌و شته‌کانیشی به‌ مانا گواستوه‌ته‌وه‌ نه‌ک به‌ له‌فز، که ئەمەش به‌ ته‌واوی پێچه‌وانه‌ی پرۆسه‌ی نووسینه‌وه‌ی قورئانه‌ که کاریکی ده‌سته‌جه‌معی و ئاشکرا بووه‌و به‌ دیاری چاوی خه‌لکه‌وه‌ بووه‌و پرۆسه‌ی جه‌مک‌ر‌ده‌وه‌ی قورئانه‌ نووسراوه‌کان بووه‌و نه‌ک نووسینه‌وه‌ی ئەوه‌ی رابووردووه‌و له‌ لایه‌ن صه‌حابه‌کانی پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ (صلی الله‌ علیه‌ و اله‌ و سلم) نووسراوه‌ته‌وه‌و به‌ له‌فز نووسراوه‌ته‌وه‌ نه‌ک به‌ مانا، و دونیایه‌ک وورده‌کاری و موناقه‌شه‌ش ته‌نانه‌ت له‌سه‌ر پیتیکیش کراوه‌، یان له‌سه‌ر شکلی ئەو وشه‌یه‌ کراوه‌ که چۆن ئەنوسریّت، هەر بۆ نمونه‌ زانایان ئەفه‌رموون: له‌هەر شوینیکدا که باس له‌ ئافره‌تیکی ناسراو کرابیّت ئەوه‌ وشه‌ی (إمرأت) نووسراوه‌ -به‌ تیی دریژ- و له‌هەر شوینیکیشدا باس له‌ ئافره‌ت به‌ گشتی کرابیّت ئەوه‌ وشه‌ی (إمرأة) نووسراوه‌ -به‌ تیی خړ- و له‌و ریۆپه‌رسمه‌ی قورئان لایان نه‌داوه‌!!

۶- خ‌وا‌ی‌ گه‌وره‌ که‌ باسی‌ ئایینی‌ مەسیحییه‌ت‌ و یه‌هودییه‌ت‌ ئەکات‌ ئەفه‌رموی‌ (یکتمون ما انزلنا من الكتاب)، هه‌روه‌ها‌ ئەفه‌رموی‌: (يحرّفون الكلم عن مواضعه).

ههروهها ئه فهرموئی (ویل للذین یکتبون الکتاب بایدکم ثم یقولون هذا من عندالله و ما هو من عندالله و یقولون علی الله الکذب وهم یعلمون). جیاوازی نیوان ئه م ئینجیلانهش له ناو خوئاندا و جیاوازیان له گهل ئینجیلی (برنابا) دا و جیاوازیان له گهل قورئانیشدا، ئه و دلتیاییه ئه دات به مرؤقی عه و دالی پاستی که ئه و کتیبانه دهستکاری زور کراون و بیر و رای به شهری زوریان تیکهل بووه و به و شیوهیهش نیوان زهوی و ئاسمانیان له گهل قورئان و حه دیسی پیغه مبهردا (صلی الله علیه و اله وسلم) هه یه .

قورئان که هه ر له سه رده می پیغه مبهر (صلی الله علیه و اله وسلم) خویدا هه مووی نووسرایه وه و پیغه مبهر (صلی الله علیه و اله وسلم) له ریگهی نووسه رانی (وحی) یه وه که ژماره یان له (چل) که س و له ریوایه تیکی تردا (شهست) که س بوون به و شیوهیهی که له حه زه تی جویره ئیله وه وه ری گرتبوو (وشه) به (وشه) که یاندیه نووسه رانی (سروش) و هه ر جاریک (وحی) بهاتایه سه ری، ئه ینارد به شوپن یه کیک یان زیاتر له و شهست که سه داو ئه و ئایه تانهی بو ئه خوینده وه که بوئی هاتبوون، پیئشی ئه فهرموو، له فلانه شوین و له لای فلانه ئایهت و سووره تدا بینووسه . پاشان که ئه ینووسی پیی ئه خوینده وه و ئه گه ر هه له یه کی کردبایه بوئی راسته ئه کرده وه، وهک زهیدی کوری سابیت ئه فهرموئی: (کنت اکتب الوحي عند رسول الله (صلی الله علیه و اله وسلم) وهو یملی علی، فاذا فرغت، قال: اقرأه، فاقراه، فان کان فیہ سقط أقامه) ۹۴. من له خزمه تی پیغه مبهردا (صلی الله علیه و اله وسلم) نیگام ئه نووسییه وه و ئه و بوئی ئه خویندمه وه، که لیئته بوومه وه، ئه یفه رموو: بیخوینره وه! منیش ئه مخوینده وه، جا ئه گه ر هه له یه کی تیا بوایه راستی ئه کرده وه .

و پاشان حه زه تی ئه بو به کر له ریگهی لیژنه ی تاییهت و به لگه نامه ی ورد و ورد کردنه وه و وه رد کردنه وهی هه موو ئه و په ره و پارچه قورئانانه وه که هه بوون

^{۹۴} علوم القرآن، محسن عبدالحمیدو رشدي علیان و غنام قدوري: ص ۴۳.

بهائی قورئان پاریزراوه

جاریکی تر قورئان دواى يهك سال له مردنى پیغهمبهر (صلی الله علیه واله وسلم) کۆکرده وه و نووسیه وه ۹۵ و پاشان چۆن له سهرده می حه زره تی عوسماندا، له پووی ئه و قورئانه وه چه ندین نوسخه ی تر نووسرایه وه و نیردرا به هه ریمه کاندایا تا خه لکی گومانیان له سهر قورئان بۆ دروست نه بیئت و به دهردی یه هودو نه صارا نه چن، دواپی که س نه زانی کامه قسه ی خواپه و کامه قسه ی خه لکی تره که خراوه ته ناو کتیبی خواوه .

۷- ئینجیله کان دونیایه ک جیاوازی له نیوان خویاندا هه یه، جاری ئه مه یه ک ئینجیل نییه به لکو چه ندین ئینجیل هه یه وه ک میژوو بۆمان ئه گپیته وه که له سهرده می کۆندا چه ندین ئینجیلی تر نووسراونه ته وه و ده ست به ده ستیان پی کراره و جینگه ی پروای خه لکی نه صرانی بووه و کاریان پی کردوه، وه ک ئینجیلی (مرقیون) و ئینجیلی (دیصان) و ئینجیلی (مانی) و ئینجیلی (سبعین) و ئینجیلی (برنابا) و ئینجیلی (ته زکیره) و هه ندی ئینجیلی تریش ... به لام له کۆتایی سه ده ی دووه م و سه ره تایی سه ده ی سییه مدا کلئسا ویستی سنوریک بۆ کتیبه کانی ئینجیل دابنیئت و هات ته نیا چوار ئینجیلی له وه مووه ئینجیله په سه ند کردو سه لماندنئ ئه ویش ئه مانه ن: (متی) و (مرقس) و (لوقا) و (یوحنا) که دوانیان وه ک وتمان له لایه ن که سانیکه وه نووسراونه ته وه که قوتابی خودی حه زره تی مه سیحیش نه بوون! که بریتین له (مه رقس) و (لوقا).

جگه له وه ش ئه م ئینجیلانه له ناو خۆشیاندا جیاوازی زۆر هه یه و یه ک ئه وی تریان هه لده وه شینیته وه له بری ئه وه ی یه کتری به سه لمینن.. بۆ نمونه :

۱- له هه ردوو ئینجیلی "متی" و ئینجیلی "لوقا" دا نه سه بی یه سوع - که بریتیه له خوالای ئه وان - ئه گپیتنه وه بۆ "داود"، دروست له "متی" دا له نه وه ی

^{۹۵} له پیشه وه له سه ره تایی کتیبی "ده روازه یه ک بۆ زانسته کانی قورئان" دا به دریتی و ورده کاریه وه پرۆسه ی نووسینه وه ی قورئانمان باسکردوه چۆن لیژنه ی بۆ دانراوه و ره چاوی وردترین سیستمی نووسینه وه کراره بۆ کۆکرده وه و نووسینه وه ی قورئان، تکایه بۆی بگه ریتنه وه .

"سولهیمانی کورپی داوده (متی ۱: ۶)، که چی لای "لوقا" له نه وهی "ناسانی کورپی داوده (لوقا ۳: ۳۱) .

۲- له "سفر التکوین" دا (۱: ۳-۵) ئه لئی: «خلق النور واللیل والنهار فی الیوم الأول»، که چی له "سفر التکوین" دا (۱: ۱۴) ئه لئی: «خلق النور فی الیوم الرابع» .

۳- کئی ئه و خاچهی هه لگرتوووه که به حسابی ئه وان خوا یان کورپی خوی له سهر له خاچدراوه !!!

مرقس (۱۵: ۲۱)، ولوقا (۲۳: ۲۶)، ومتی (۲۷: ۳۲) هه موویان ئه لئین ئه و که سه "سه معانی قه یروانی" بووه، که چی "یوحنا" (۹: ۱۷) باسی ئه وه ئه کات که ئه و که سه عیسا خوی بووه - سه لامی خوی لیبتت - .

۴- پاش مردنی مه سیح هه ریه که له "مرقس" و "لوقا" و "متی" له سهر ئه وه یه کپران که نیزه نه کراوه به جه ستهی عیسا دا، که چی "یوحنا" باس له وه ئه کات که له خاچدراوه که سه ربازه کان نیزه یه که ئه کهن به که له که ییداو ئاوو خوینی لیبتته ده ره وه، بپوانه (یوحنا ۱۹: ۳۱-۳۴)

۵- له "سفر التکوین (الإصحاح ۲: ۳) دا ئه لئی: "تعب الرب فاستراح فی الیوم السابع"، ئه مه ش دژ به وه یه له "سفر اشعیاو (الإصحاح ۴۰: ۲۸) دا هاتوووه که ئه لئی: "الرب لا یکلّ ولا یعیا".

۶- له "سفر التکوین (الإصحاح ۶: ۶-۷) دا ئه لئی: "ندم الله أن خلق الإنسان وقرر أن یمحوه عن وجه الأرض"، ئه مه ش پیچه وانیهی ئه وه یه که له "سفر العدد (الإصحاح ۲۳: ۱۹) دا هاتوووه که ئه لئی: "لیس الله إنساناً فیکذب ولا ابن إنسان فیندم".

۷- له "سفر التکوین (الإصحاح ۲۰: ۱۲) دا ئه لئی: ئیبراهیم سارهی هیئا له بهر نه وهی که کچی باوکی بوو، که چی له "سفر اللاویین (الإصحاح ۱۸: ۹) دا ئه و کاره به حه رام دائه نیئت و له "سفر التثنیه (الإصحاح ۲۷: ۲۲) دا نه فره تئه کات له و که سه ی کاری واکات!

بهائی قورئان پاریزراوه

۸- له ئینجیلی "متی (الإصحاح ۸: ۲۸-۳۴) دا ئه‌ئێ: مجنونان یکلما المسیح لإخراج الشیاطین منهم فأخرجها ودخلت في الخنازیر، ئەمەش پیچەوانەى ئەو هیه له ئینجیلی مرقس (الأصحاح ۵: ۱-۱۷) دا هاتوو هه که: مجنون واحد وقد أخرج المسیح منه ۲۰۰۰ شیطاناً ودخلت في ۲۰۰۰ خنزیر .

۹- له ئینجیلی متی (الإصحاح ۱۱: ۱۴) دا ئه‌ئێ: مه‌سیح وتوو یه‌تی: یه‌حیا بریتیه له "ئیلیا"، که چی ئینجیلی "یوحنا" (الإصحاح ۱: ۱۹-۲۸) دا ئه‌ئێ: یه‌حیا نکولی له وه ئه‌کرد که ئه‌و "ئیلیا" بیټ

۱۰- له ئینجیلی مرقس (الإصحاح ۱۰: ۲۷) دا ئه‌ئێ: لآن کل شیء مستطاع عند الله، ئەو هه‌ش دژ به‌وه‌یه له (الإصحاح ۱: ۱۹) دا هاتوو هه که ئه‌ئێ: "لم یستطع الله طردهم لآن مرکباتهم حدید" !

۸- له و زانیاریانه‌ی پیشووه‌وه بۆمان ده‌رده‌که‌ؤیت که کتیبه ئاینه‌کانی تر، چونکه ئه‌رکی سه‌رشانی هه‌لگرانی ئه‌و دینه بوه بیپاریزن و بیگه‌یه‌نن، که‌لین و که‌موکورتی زۆریان تیکه‌وتوو و هه‌ریه‌که‌ی له لایه‌که‌وه هه‌ولتیکه شه‌خصی خۆی داوه بۆ ئه‌وه‌ی زۆرتین پاسپارده و رینماییه‌کانی ئه‌و پیغه‌مبه‌ره (صلی الله علیه و‌آله وسلم) کۆبکاته‌وه و بیگه‌یه‌نٔته خه‌لکی، یه‌کێکی تر به‌ جوړیکی تر و ئه‌وه‌ی تریش به‌ جوړیکی جیاواز له هه‌مووان، بۆیه کاره‌که وای لیها‌توو جیاوازی و ناسازی زۆر له و کتیبانه‌دا دروست بوون و جیاوازیه‌کانیش شتی ورد و ناگرنگ نین، به‌لکو شتی گه‌وره و زۆر هه‌ستیارن چ بیر و باوه‌ر ده‌رباره‌ی "خوای موته‌عال یان ده‌رباره‌ی پیغه‌مبه‌ران یان ده‌رباره‌ی یاسا و هه‌لسوکه‌وته‌کان"، یان ده‌رباره‌ی خوای گه‌وره و به‌نده‌کانی...

خوای گه‌وره ده‌رباره‌ی پاراستن و ئه‌رکی پاراستنی ئه‌و کتیبانه ئه‌فه‌رموی: **(لِّلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّابُّونَ وَالْآخْبَارُ بِمَا اسْتَحْفَظُوا مِنَ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ)** (المائده: ۴۴). وشه‌ی (اسْتَحْفَظُوا) واته داوای ئه‌وه‌یان لیکرابوو که کتیبه‌کانی خۆیان بیپاریزن.. به‌لام خوای گه‌وره ده‌رباره‌ی پاراستنی قورئان ئه‌فه‌رموی: **(إِنَّا**

نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ (الحجر: ۹) که به ئاشکراو به چهند دَلْنِیا کردنه وه ئه فهرموئ (ئیمه خوْمان قورئان ئه پاریزین) ئه وه بوو که پاراستنی ئه و کتیبانه سپیدرا به خه لکه که خوئی نه یانتوانی وه ک پیویست بیپاریزن و دهستی خه لگی (که م دین)، یان (بی دین) ی پیگه یشت و ئه مان له بهر (سته مکاری خوْیان) و ئه وان له بهر (نه زانینی خوْیان) ئه و هموو کاره ساته یان به سهر ئه و دینانه دا هینا، به لام که خوای گه وره واده ی پاراستنی قورئانی دا، ههر له سهرده می پیغه مبهردا (صلی الله علیه واله وسلم) ئه وه هموو که ره سه یه ی بو فراهه م کرد و پاشان ههر له سالی یه که می دوی مردنی پیغه مبهردا (صلی الله علیه واله وسلم) و دورست دوی شه پی خیللی (موسه یله مه ی دروْزن) خستییه دلی صه حابه وه که هه موو قورئان له یه ک (به رگ) دا کۆبکه نه وه تا له نه فه وتانی ته نانه ت ئایه ت و پیته کیچی دَلْنِیا ببن، ئه وه بوو له سهرده می عوسمانیشدا (رهزای خوای لی بیْت) خوای گه وره هه لومه رجه کانی وا ری کخست صه حابه بیر له زیادکردنی روونوسی ئه و قورئانه بکه نه وه به هه ریمه کاندای بلّوی بکه نه وه تاخوای گه وره بو هه تا هه تایه دَلْنِیا بی بداته خه لگی که ئه م قورئانه ههر ئه و قورئانه یه که خوای گه وره دایه جویره ئیل و ئه ویش دایه چه زه تی موحه ممه د و ئه ویش (صلی الله علیه واله وسلم) گه یاندییی صه حابه کان و ئه وانیش به ئه مانه ته وه (رهزای خوایان لی بیْت) نووسیانه وه و گه یاندیانه هه موو مروّقایه تی ..

ئه مانه وامان لیئه کات که قورئان وه ک هیچ کتیبکی تری ئاسمانی، یان زه مینی سه یر نه کریت، به لکو مامه له ی تایبه تی له گه ل بکریت، به راسپارده ی خوا دابنریت و به و رۆحیه ته وه چۆک له به رده میدا دابدریت وه ک عه بدوللای کوری مه سعود (رهزای خوای لی بیْت) ئه فهرموئ: **"ان من کان قبلکم رأوا القرآن رسائل من ربهم فکانوا یتدبرونها باللیل ویفتقدونها فی النهار"** ۹۶. واته: ئه وانیه ی پیش ئیوه واسه یری قورئانیا ن ئه کرد که ئه مه چه ند نامه یه کی خوای گه وره یه و بو ئه وان

^{۹۶} التبیان، النوی، پهراویزی: مفردات القرآن، ص ۵۶۱.

بهائی قورئان پاریزراوه

هاتووه، بۆیه به شه و به رده وام لئی وردئه بوونه ووه و به رۆژیش به رده وام هر له بیرو خولیای ئه ودا بوون.

له بهر دوو خالی گرنگیش بوو که ئه م بره گه یه مان کرده سه رده تا بۆ وه لامه که مان: یه که م/قه شه فادی ئه پرسى ئایا قورئان پاریزراوه؟.. که چی نه وه لامى ئه و پرسیاره ئه داته وه له رووی میژووییه وه، نه پیوه ریکی دروستیش ئه داته خوینه رانی تا له رووی ئه و پیوه ره وه خویمان وه لامى پرسیاره که ی بده نه وه..

دووه م/پیوه ری دروست بۆ سه لماندنى پاریزراوی قورئان -یان هر تیکستیکی تر- ئه وه یه باسی پرۆسه ی نووسینه وه ی بکریت له رووه میژووییه که یه وه و تا دواى ئه وه بووتریت: به م پیوه ره دهرئه که ویت که ئه م تیکسته و ئه م ده قه میژووییه دروست هه لگراوه و رشته ی هاتنه که ی جیگه ی متمانه یه، دواى ئه مه ئه کری خه لکک باس له وه بکات ئایا قورئان مه به ست و ئامانجه کانی ته واو بووه و که لکی نه ماوه و سه رده می به سه رچووه، یان نه خیر قورئان هر به سووده و بۆ ئه وه ئه شیت که ئاراسته ی کۆمه لگه بکات له کایه یه که یان زیاتری ژياندا..

ئومید ئه که م به مه ی رابورد توانییتمان به کورتی ئه وه مان سه لماندیت که نووسینه وه ی قورئان له رووی میژووییه وه هیچ گومانیک هه لناگریت و تاکه کتیبیک که ئه وه مه ووه ورده کاریه بۆ نووسینه وه و پاراستنی کرابیت و به بی ده ستکاری مابیته وه ته نیا قورئانه، ئیتر دواى ئه وه قه شه فادی یان وه رگیڤه بزپکاوه که ی لای خویمان ئاره زووی خوینانه و بۆ قورئان ئه پوانن و به کتیبیکی به سوودی ئه زانن یان به کتیبیکی بی که لکی ئه زانن و وا گومان ئه به ن که زه مه نی به سه رچووه و عه قل یان فه لسه فه، زانست یان ته کنه لوژیا جیگه یان پی لیژکردووه و پیویست به قورئان نه ماوه!! ئه وه ئیتر داهاتوو سه نگی مه حه ککه و ئه یسه لمینیت ئه و قسه یه چه نده راسته یان چه نده ناراسته و دووره له زانست و عه قل وه و خواى گه ورده ش ئه فه رموی: "سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ" ..

پیشه کی نه ندازیار عوسمان

الحمد لله رب العالمین، والصلاة والسلام على رسوله الامین و علی اله واصحابه اجمعین، و بعد:

دوژمنان له ری گومان دروست کردنه وه له سهر قورئان ده یانه ویئت موسلمانان سارد بکه نه وه له قورئان ، وهك وه لامیک بؤناحه زان نامیلکه یه کم به ناوی (قورئان پاریزراوه) که وه لامی هندی له و گومانانه بوو بلاو کرده وه .

ئه مه بیجگه له وهی له په پراوه کانی ترمدا وهك (له خزمهت قورئاندا ، رمان له قورئان ، دیمه نه کانی قورئان ، فراوانی مانا له قورئاندا ، خو پاراستنی قورئان له هندی مانا ... هتد) گرنگیه کی تاییه تم داوه به وردبونه وه له قورئان و ئی عجازه کانی قورئان.

له کونگره ی به رگری له قورئانیشدا که سه نته ری زه هاوی سازی کرد (۲۲-۲۳) ی ۱۲-۲۰۱۱ ، وه به ندهش شهره فی به شداریکردنم پیبرا، داوام له ناماده بووان کرد که وه لامی کتیبی (هل القرآن معصوم) بدریته وه که نه وهش به رگریه کی گرنگه له قورئان . دیاره کاره که یان پیباش بوو ، پرؤژه ی تیشک کاره که یان سپارد به شهش نووسهر و به ندهش ئه م به شه م به رکه وت .

پاش ئه وهی به شهش به رگ چاپ کرا ، داوام کرد کوی بکه ینه وه ، مامؤستا ئیکرام له توری ئایه ره زامه ندی نووسهره کانی وه رگرت و به ندهش پیچوومه وه و ناماده م کردو پشت به خوا کتیبخانه یه کیشی بو ئه دؤزمه وه ئه رکی چاپ و بلاو کرده وه که ی بگریته ئه ستو . .

خوای گه وره قورئان بکاته به هاری دلان و شه فاعه تکاری دوارؤژمان .

وهلامی پرسپاره زانستیهکان

پیش ئه وهی که بچینه سهر وهلامی پرسپاره زانستیهکانی (هل القرآن معصوم) ئه بیّ چهند راستیهک ههیه بیزانین:

۱- قورئان زۆر راستی شیوینراو له ناو تهورات و ئینجیلدا راست دهکاتهوه، بۆ نمونه: له باره ی حه زره تی سوله یمانه وه سه لامی خوی لی بیّ ده فهرمویت : (وما کفر سُلیمانَ ولکن الشیاطینَ کَفَرُوا) البقره/ ۱۰۲ . واته: سوله یمان کوفری نه کردووه و شه یاتینه کان کوفریان کرد .

پهنگه که سیکی فیتره ت پاک سهری بسورمیّ له م دیفاعه ی قورئان له حه زره تی سوله یمان، به لام ئه گهر سه یری (العهد القديم) بکه ین و سه یری بیروباوه یری شیواویان بکه ین، ده بینین که زۆر به خراپی باس له پیغه مبه ران ده که ن، به تایبته حه زره تی سوله یمان که کوفرو سحری ده خه نه پال و ده لئین: بتی په رستوه به هوی کاریگه ری ژنه کانیه وه له سه ری ..

به لئی .. قورئان ئه و بیروبوچوونه ناراستانه ی جووله که و گاوره کان ی راست کرده وه وباسی (معصوم) ی پیغه مبه رانی کرد .. دیاره حه زره تی سوله یمان هه زاران سالّ پیش حه زره ت ژیاوه و، هیچ زانیاری یه کی وا له باره یه وه له به رده ستا نه بووه له و سه رده مه دا، که چی چونکه قورئان که لامی خوايه و وه چی یه، ده بینین زۆر به جوانی به بیّ ئه وه ی گویّ باته خه لکی ده لئین چی، یان نالئین چی، هه قی خوی ده چه سپینئ و دوی چوارده سه ده له هاتنی قورئانیش ئه وانیه که (دائره المعارف) ی به ریتانیا ن داناوه له وه لانه خویان ده پاریزن و ده گه رپینه وه سه ره ق و راستی و ده لئین: (لقد کان سلیمانَ موحداً) واته: به راستی سوله یمان یه که تاپه رست بووه .

هه روه ها له (دائره المعارف) ی (عهد القديم والجديد) یشدا که هه ولّ و کۆششی زۆر زانی مه سیحی به ئینصافه، هه موو ئه و خورافاتانه یان دایه دواوه و

بهائی قورئان پاریزراوه

وتیان: (حه زه تی سوله یمان دوور بووه له بت په رستی و شتی نالائیق) دراسات قرآنیة - ل/۹۶ الندوی.

۲- له (عه هدی قدیم) دا نهم دهقه هه یه که ده لئی (خلق الله السماوات والأرض في ستة أيام، فاستراح في اليوم السابع) سفر التکوین ۲-۳. واته: خوا ئاسمانه کان و زهوی له شهش پوژدا به دی هینا و پوژی حه و ته میس پشووی دا (ئاشکرایه که ئه مه ته حریف کراوه).

قورئانی پیروژ ئه مه ی راست کرده وه و له سوورته ی (ق/۳۸) دا و ده فهرمویت (وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ) واته: به راستی ئیمه ئاسمانه کان و زهوی و هرچی له نیوانیاندا هه یه به شهش پوژ دروستمان کردون، هیچ ماندوویه تیه کیش پروی تینه کردین.

ئه وهی جیی سه رنجه ئه وهیه که پاش چوارده سه ده زانایانی مه سیحی و وه رگی پهرانی ته ورات ناچار بوون ئه و دهقه بگوین و به م شیوه یه ی لیبکه ن (خلق الله السماوات والأرض في ستة أيام، فرغ من أعماله التي كان يقوم بها في اليوم السابع) سفر التکوین/۲۰۲ British And Foreign Bible Society
عه هدی قدیم سالی/۱۹۵۸ واته: خوا به شهش پوژ ئاسمانه کان و زهوی به دی هینا و له کاره کانی بووه وه له پوژی حه و ته م دا (ل/۹۸ دراسات قرآنیة/الندوی).

۳: که سایه تی هامان و ئیبعازی قورئان:

قورئانی پیروژ هندی شتی فهرمووه له باره ی میسری کۆنه وه، که که س تا ئه م دواییه نه یزانیوه بۆ نمونه: یه کی له و که سایه تیانه ی که له زه مانی فیرعه وندا ژیاوه، (هامان) بووه، که له گه لّ باسی فیرعه وندا قورئان باسی ده کات له شهش جیگادا و ئه وهش دهرده خات که زۆر نزیک بووه له فیرعه و نه وه.

شایانی باسه له ته ورات دا باسی (هامان) نه هاتووه، ئه وه نه بی که له کۆتایی به شی دوایی (العهد القديم) دا، ناوی هاتووه وه که یارمه تیده ری پاشای

بهائی قورئان پاريزراوه

بابل که له دواى هزار و سهد سال له زهمانى حه زره تى موسادا ژياوه و زولمى زورى له جووله که کردوه (دياره ئه وهى له ته ورات دايه ده ستکاري کراوه) . دوزمئانى ئيسلام و زور له ناحه زان پروپاگه ندهى ئه وه يان ده کرد که حه زره ت (صلى الله عليه واله وسلم) له ته ورات و ئينجيله وه شتى وه رگرتبى، که ئه مه ش گريى له دللى هه ندئى نو موسولماندا دروست ده کرد که تازه و که م شاره زابوون، که دياره ئه مانه ش هه مووى دوورن له راستيه وه و قورئان هه له و که م و کورتى و ناته و او ييه کانى ته ورات و ئينجیل راست ده کاته وه و به ده سه لاته به سه ريانا، وه ک قورئان خوئى وه سفى خوئى ده کات و ده فه رموى (ومهمناً عليه) واته: قورئان (مه يمن) ه و (مسيطر) ه به سه ر هه مو ئه و په راوانه دا که زووتر هاتوون و ده ستکاري کراون .

قه ده رى خوا و ابو که ئه م راستيهى قورئانيش سه لمينرى بو جيهان، ئه ويش به وهى که دووسه د ساليک له مه و به ر نووسينى هيرؤغليفى دوزرايه وه و په مزه کانى شيکارکرا، به مه ش توانيان نووسينه کانى ميسرى يه کؤنه کان بخوينه وه، تا دووسه د سال له مه و به ر که س نه يده توانى له و زمانه تيبگات که ميسرى يه کؤنه کان شتيان پى نووسى بو، ئه م زمانه ش چه ند سه ده يه ک دريژهى کيشاوه و پاش بلابوونه وهى مه سيحيه ت له سه دهى دووه م وسيه مى زابينيدا، ميسرى يه کان بيچگه له گورپينى ئاينه که يان زمانه که شيان گورپدراو ورده ورده لاوازبوو، که س پى نه ده نووسى و ده لىن دوانووسين که به زمانى هيرؤغليفى يه له سالى ۳۹۴ زابينيدا بووه .

ئيتر ئه و زمانه له بير کرا تا سالى ۱۷۹۹ زابينى که به ردى (په شيد) دوزرايه وه که ده گه ريته وه بو سالى ۱۹۶۱ ي پيش زابين .

نووسينه کانى سه ر ئه م به رده سى نووسين بو، نووسينىک به زمانى هيرؤغليفى و نووسينىک به زمانى ديمونىکى که شيوهى نووسينى ده ستى زمانى هيرؤغليفى يه و نووسينىکيشى به زمانى يونانى، جا به هوئى يونانيه که وه توانرا له ده قى

بهائی قورئان پاریزراوه

نووسینی هیروغلیفی یه که تیښگن، که ئه مهش له لایه ن زانای فه پره نسی (فرانجیس شامبیلون) هوه جیبه جی کرا .

دۆزینه وهی ئه زمانه کۆنه میسری یه کان خیری تیا بوو، به وهی که ناوی هامان هاتوو له سهر به ردیک له مۆزه خانهی (هۆف) له قییه ننا و تیا باس ده کات که (هامان) نزیک فیرعه ون و له حاشیه ی بووه . وه له قاموسی (الأشخاص فی الملكية الجديدة) دا (که نووسراوه به هۆی ئه و زانیارانه ی که ده ستیان که وتوو له و به رده و له و دۆزراوانه ی تری میسریه کۆنه کانه وه) هاتوو که هامان به رپرسی به رد هه لکه نه کان و به رپرسی بینا کردن بووه ، بۆیه له قورئاندا هاتوو که فیرعه ون داوا له هامان ده کات که بینایه کی به رزی بۆ دروست بکات، تا گوايه له سهر ئه و بینا به رزه وه سه یری ئاسمان بکات و بزانی خواکه ی موسای لییه یان نا، دیاره ئه مهش بۆ خلا فاندنی خه لک و سه رقال کردنیان بووه .. جا قورئان له باره ی هامانه وه ده فه رمو یت :

أ. (وقال فرعون یا أيها المأ ماعلمت لكم من اله غیري، فأوقد لي یا هامان علی الطین، فاجعل لي صرحاً لعلی أطلع إلی إله موسی وانی لأظنه من الکاذبین) القصص/ ۳۸ .

واته : فیرعه ون سه رکه شانه وتی: ئه ی خه لکینه من که سی تر شک نابم که شایسته بیته به وهی خواتان بیته جگه له خۆم، ئه ی هامان تۆ له گل خشتی سووره وه کراوم بۆ دروست بکه و قه لایه کی به رز و پته وم بۆ بینا بکه به لکو پیایدا سه ربکه وم، تا خوی موسا ببینم، هه رچه نده من به راستی بروام وایه که موسا له درۆزنه کانه .

ب. (وقال فرعون یا هامان ابن لی صرحاً لعلی أبلغ الأسباب، أسباب السماوات فاطلع إلی إله موسی وانی لأظنه کاذباً) غافر/ ۳۷. واته : فیرعه ون وتی: ئه ی هامان بورجیکی به رزم بۆ دروست بکه ن، بۆ ئه وه ی هه ندی هۆکارم ده سته که ویت، هۆکاری به رزبوونه وه بۆ ئاسمانه کان، تا له و یوه سه رکه وم و نه ینیه کان

شاره زابیم، تا سهردانئیکی خوای موسا بکه م و بیبینم، هرچه نده من دلنیام که درۆزنه .

ج. (لقد أرسلنا موسى بآياتنا وسلطانٍ مبين إلى فرعونَ وهامان وقارون فقالوا ساحرٌ كذاب) غافر/ ۲۴ واته: سویند به خوا به پراستی ئیمه موسامان په وانه کرد هاوړی له گه ل چه نده ها به لگه و نیشانه ی ئاشکرادا، بۆ سهر فیرعه ون و هامان و قارون، به لام نه و سته مکارانه وتیان: جادو و گه ریکی درۆزنه .

د. (وتريدُ أن نمن على الذين استضعفوا في الأرض ونجعلهم أئمةً ونجعلهم الوارثين، ونمكن لهم في الأرض ونري فرعون وهامان وجنودهما منهم ما كانوا يحذرون) القصص/ ۶

واته: به نارذنی چه زره تی موسا ویستمان دهر وو بکه ی نه وه له به نی ئیسرائیلیه چه وساو هکان ومنه تی خیر بکه ین به سه ریاناو بیانکه ی نه پیشه واو میراتگری سامان و ده سه لاتی سته مکاران، هه روه ها ویستمان پایه داریان بکه ین و ده سه لاتیان بچه سپینین له ولانداو، نه وه پیش بهینین بۆ فیرعه ون وهامان و سه ربازانیان که لئی ده ترسان (وأوحينا إلى ام موسى أن أرضعیه فإذا خفتِ علیه فألقیه في الیم ولا تخافي ولا تحزني إنا رادوه إليك وجاعلوه من المرسلين) (القصص/ ۷) ئیمه دایکی موسامان ئاگادار کرد، که شیر ی بداتی و پیمانوت جاکاتی که مه ترسیت په یدا کرد له وه ی که پی بزانریت فرپی بده ره پووباری نیله وه، نه بترسه توشی به لابییت، نه خه فه تیشی بۆ بخۆ، چونکه ئیمه به پراستی ده یگیرینه وه بولات و له ئاینده شدا ده یکه ی نه یه کی که له پیغه مبه ره په یامداره کان .

و. (فالتقطه آل فرعون ليكون لهم عدواً وحزناً، إن فرعون وهامان وجنودهما كانوا خاطئين) (القصص/ ۸) واته: نه وسا ئیتر داروده سته ی فیرعه ون هه لیان گرت ه وه، تا سه ره نجام ببیته درۆمن و خه فه ت بویان، به پراستی فیرعه ون وهامان و سه ربازه کانیا ن گونا هکار و تاوانبارو هه له بوون .

ه. (وقارون وفرعون وهامان ولقد جاءهم موسى بالبيات فاستكبروا في الأرض وما كانوا سابقين) العنكبوت/ ۳۶ .. واته: قارون و فیرعون و هامانیشمان له ناوبرد، سویند به خوا بیگومان موسا به لگه ی زوری بوهینان، که چی خویان زور به گه وره دانا له زه ویدا، سه ره نجام نه یانتوانی له سزا و توله ی خوا خویان پزگار بکه ن و له دستمان ده رچن .. (المعجزات القرآنية/ هارون یحیی/ ل/ ۷۳ و هرگپرانی ئورخان محمد علی/ ۲۰۰۳). (په راوی ژیانوه وه / نه ندازیار عوسمان).

۴- موعجیزه ی هاتن به ره و نیسلام

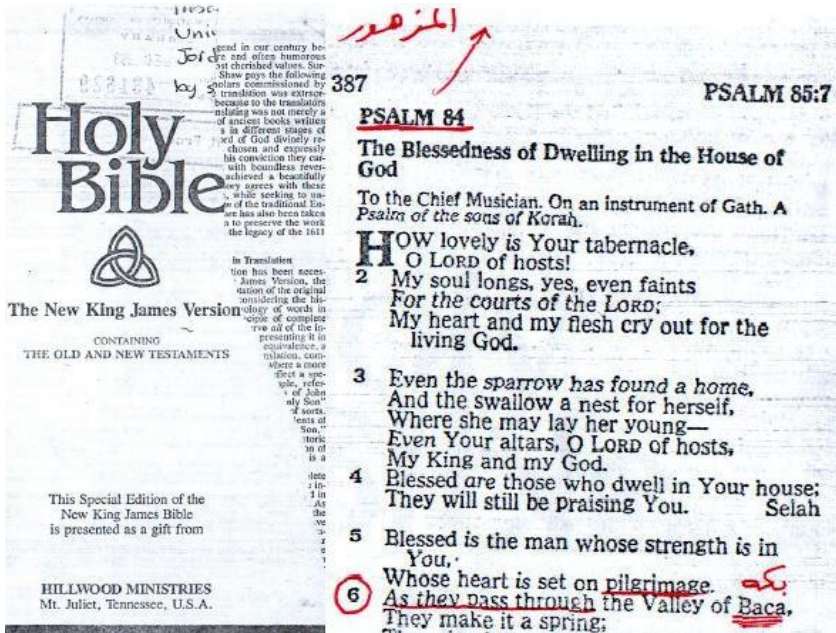
قورئانی پیروژ تاکه په پراوه که خوی گه وره په یمانی پاراستن و بلا و بونه وه ی داوه به روژه لات و روژئاوادا هه روه ک ده فه رمویت (يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ * هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ) الصف: ۹، و پیغه مبه ریش (د.خ) ده فه رمویت (سیبلغ هذا الأمر - أي الإسلام - ما بلغ الليل والنهار) ..

قورئان به پیچه وانه ی په پراوه کانی تره وه یه که ده ستکاری کراون و به رده و امیش ده ستکاری ده کریږ و، هه رچی ده که ن نازانن چوڼ له هه له و ناته و او یه کانی په پراوه که یان پزگاریان بیټ.

(کیتابی موقه ده س - ته ورات و ئینجیل) شتی وای تیا یه که شه رمه زارن له ئاستیا، نه وه تا بوختان بو ده یان پیغه مبه ر ده که ن سه لامی خویان لیبت، که (مه ی) یان خوار دوته وه وزینایان له گه ل (محارم) دا کردووه .. (هه روه ک لوط و داود و ابراهیم و زکریا .. هتد) سه لامی خویان لیبت .. نه و که سانه ش که کیتابی موقه ده سیان نوسیوه ته وه وه ک (مرقص) و (پولس) و (لوقا) .. هتد، قوتابی حه زره تی عیسا نه بوون، نه و کیتابی به ناو موقه ده سه ش که له به ر ده ستایه و وه رگپردراوه بو ئینگلیزی، نوسخه ی نه سللی دیار نیه، باشه له چیه وه وه رگپردراوه که س نازانیت؟!

نمونه یه ک له ته حریف کردن:

له نوسخه ی ئینگلیزی مه لیک جیمس ی کیتابی موقه دهس دا هاتووہ:)
 Blessed are they that dwell in thy house. they will
 be still praising you, blessed is the man whose
 strength is in you, whose heart is set on
pilgrimage as they pass through the valley of
Baca make it awel)
 (PSLAMS (4-6) / (وهرگیزانه عه ره بیه که ی) "طوبی لأناس عزمم بك طرق
 بیتک (الأصل كلمة الحج) في قلوبهم، (٦ : ٨٤) عابرين في وادي البكاء يصيرونه
 ينبوعاً أيضاً ببركات يغطون مورة"

لهم دهقه دا دوو وشه دهستکاری کراوه، یه که م وشه ی
 (pilgrimage) که مانای (حج) دهگه یه نی له نوسخه ی عه ره بیه که دا هر لایان
 بردووہ، ههروه ها وشه ی (baca) که ناویکی مه که یه و له قورئانیشدا هاتووہ، له
 نوسخه ی عه ره بیه که دا کردویانه به (وادی البكاء) جا بو ئه وشه ئه مه یان کردووہ
 تا مه سیحیه عه ره به کان که قورئان ده بیستن نه لئین ئه و دهقه ی ئینجیل باسی
 مه که ی تیایه و بیته مایه ی موسولمان بوونیان.

که ده فہرمویت (كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلالًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ قُلْ فَأَتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ، فَمَنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ، قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ، فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ) (۹۷ ال عمران).

ئەوہی سەیرە ئەوہیە لەپیش باسی بەککەوہ قورئان باسی ئیفتیراوە تەحریفاتی گاوە جوولە کەکان دەکات، ئەوہ تا لای ئەوان ئەو بەلگە گەورەہیە ہاتووہ و ناوا تەحریفیان کردووہ !!

ئەم بابەتە دکتۆر زەغلول النجار لە گۆشەہیەکی خۆیدا لە پۆژنامەہی (الاهرام) دا بلاوی کردەوہ، وتارەکانی ناوبراوە ئەہرام دا بووہ تەماہی موسلمانبوونی ژمارەہیەکی زۆر لە گاوەکانی میسر.

د. زەغلول دەلیت: پاش بلاوکردنەوہی ئەو وتارە، لەسەر سەفەریبووم لە فرۆکەخانە لاویکی مەسیحی بەناوی (جۆن) ہات بۆ لام و پرسباری لەو بارەہیەوہ کرد، منیش وتم: ئینگلیزی دەزانی وتی: بەئێ دەرچووی کۆلیژم و ئیستا ژمیریارم، وتم: زۆر چاکە ئەوہ ہەردوو دەقە ئینگلیزیہکە و عەرەبیہکەہیە لەبەردەستایە خۆت بەراوردی بکە، بزانی تەحریف کراوە یان نا.

پاش ئەوہی گەرامەوہ میسر بینیمەوہ مژدەہی دامی کە موسولمان بووہ و تەنانەت پەمەزان بەپۆژوو بووہ تەراویحیشی کردووہ، ہەرہا وتی: دایک و باوکم مەسیحین و زۆر دەولەمەندن و تەنہا منیان ہەہی، دەترسم موسلمان بوونم ئاشکرا بکەم جەلئە لییان بدات، منیش وتم: دەتوانی جاری ئاشکرای نەکەہی لەبەر ئەوان.

پاش دوو مانگی تر بینیمەوہ لە دویەہی وتی: ہاتووم لیرە فیتری ئیسلام بيم، تا بتوانم بە چاکی بەرپەرچی ناحەزانی ئیسلام بدەمەوہ!

بهائی دهستکاری کردنی تهورات و ئنجیل و پاریزراوی قورئان وادهکات که خه لگی دهسته دهسته له هه ر چوار قورپنه ی دنیاوه بین به ره و ئیسلام، دکتور زه غلول ده لئیت: به راورد کردنی ئاینه کان و خسته پووی ته حریفاتی تهورات و ئنجیل مه سه له یه کی زور گرنگه که موسولمانان و بانگخوزان کاری له سه ر بکه ن .

پاش ئه و سه ره تابه که زانینی پیویسته، فهرموون بابچینه لای پرسیاره به ناو زانستیه کانی فادی له په راوی (ئایا قورئان پاریزراوه ؟):

۱- په یکه ریک ده بوړینیت

پ ۱۷۸ / له م پرسیاره دا نو سه ری (ئایا قورئان پاریزراوه) ئه م ئایه تانه دینیت که باس له گویره که یه کی ئالتونی زه مانی چه زره تی موسا ده کات:

أ. (وَاتَّخَذَ قَوْمٌ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ خُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ) (الأعراف : ۱۴۸).

میلله تی موسا، له دوا ی موسا له خشله کانیا ن گویره که یه کیان دروستکرد، که جهسته یه ک بوو ده بیوران د ده یان په رست، ئایا نه یان ده بیینی که ناتوانیت قسه یان له گه لدا بکات و ریگه یان پیشاندات به و کاره یان له سته مکاران بوون.

ب. (وَلَكِنَّا حُمَلْنَا أَوْزَارًا مِّن زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَدَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ * فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ) (طه: ۸۷-۸۸). ئیمه هه ندیک له خشلی قیبتیه کانمان له گه ل خومان هینابوو له بوته یه کدا تواند مانه وه، سامریش شتیکی تیگرد و بووه جهسته ی گویره که یه ک که ده بیوران د.

ئینجا پرسیار ده کات و ده لئیت: ئایا قورئان ئه م هه واله ی له کوپوه هه له ینجاوه، که هیچ بنه مایه کی میژووی نییه؟ ئایا ئه وه شیاوو مه عقوله، که گویره که یه کی ئالتونی هه روه کو گویره که یه کی سروشتی ببوړینیت؟

ئایا ئه و سامریه ی که باسی لیوه ده کریت ئاواته خوازی ئه وه بووه، که گویره که زیړینه که ببوړینیت و هارونیش داوا ی ئه وه ی له خواوه ند کردووه و خواوه ندیش

بهائی قورئان پاریزراوه

لهسه رچااكردن و دروستكردنى بتهكه رازى و موافق بووه و گویرهكهكesh
بۆراندووويهتى بۆ ئهوهى خهلكى ههلفرپوئىنيت تاكو جگه له خوا ئه و گویرهكه
ئالتونيه بپهستن؟ ئايا سامرى و هارون و خواوند كوئمپانيايهكى يهكگرتوو بوون
بۆ دروستكردنى بت؟

وهلام:

فادى ئهيهوئيت بيسهلمينيت كه قورئان ههلبهستراوه، جا لهبهرئهوهى
مرؤفئيكيش ههلى بهستوو كهواته دهبيت له سهرچاوهيهكهوه وهرى گرتبيت،
كهواته قورئان ئه م باسهى لهكوئوه هئناوه؟

ئيمهى موسلمان دلئايين كه قورئان كهلامى خوايه و هه مووى راسته، چونكه
كهس له خوا قسهى راستر نيه، ناگونجى و ناكرى بگهريين به دواى سهرچاوهى
ئهو شتانهى كه قورئان باسى دهكات، چونكه قورئان باسى سهردهميك دهكات
كه ئهوكاته هه ر ئادهميراد نه بووه (هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ
شَيْئًا مَّذْكُورًا) (الإنسان : ۱)، كاتيك قورئان باسى دروستكردنى ئاسمانهكان و
زهوى دهكات، نه مرؤف هه بووه، نه كهس شيس هاوكارى خوا بووه، كهواته تهنها
خوا بۆ خوى دهزانيت چۆنى دروستكردوو، يان سهرهتاي بهديهئانى مرؤف له
گلهوه و پاشان له ئادهم و حهواوه، خو ئه مهش بۆ خوى غهيب و په نهانايكه و
تهنها خوا خوى دهيزانيت هه رچهنده رهنكه له به به ر دبووه كان و شوئنه واره هه ره
ديرينه كاندا، مرؤف هه ندى به لگهى دهست بكه وئيت و هه ندى راستى بسه لمينيت
له م بواره دا، به لام عيلمى يه قين ئه وهيه كه له قورئان و فه رمودهى راست دا
هاتوو، قورئانى هانى مرؤف ده دات بۆ گه پان به زه ويدا و بۆ ليكؤلينه وه تا شتيك
له م راستيانهى بۆ ده ر بكه وئيت هه روهك ده فه رموئيت: (قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا
كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ) (العنكبوت : ۲۰).

قورئان له هيچ سه رچاوه يه كه وه وه رنه گيراوه، هه رچهنده هه ندى له رووداوو
به سه رهاته كانيش له په راوى پيروذا (تهورات و ئينجيل) دا باسكراون، قورئان ئه و

ته حریفاته‌ی که له و په‌راوانه‌دا هاتووو نه‌ک هه‌ر وه‌ری نه‌گرتووو به‌لکو راستیشان ده‌کاته‌وه .

مه‌سه‌له‌ی ئه‌م گویره‌که زی‌رینه له‌لای ئه‌وانیش هاتووو و فادی ئاگای لی نیه؟! ، له سیفری خروج دا ده‌لئیت (گه‌ل بینیان موسا دواکه‌وتووو له دابه‌زین له کی‌توه‌که، گه‌له‌که لای هارون کۆبوونه‌وه و پی‌یان وت: هه‌سته خواجه‌کمان بۆ دروست بکه له پی‌شمانه‌وه ب‌روات، به‌راستی موسا ئه‌و پی‌اوه‌ی که ئیمه‌ی له میسره‌وه هینا نازانین چی به‌سه‌ره‌اتووو .

هارون پی‌ی وتن: ئالتوون و گواره‌ی گوپی ژنه‌کانتان و کچه‌کانتان و کورپه‌کانتان داکه‌نن و بۆم بهینن، گه‌لیش هه‌موویان گواره‌کانیان له گوپیان داکه‌نن و هینایان بۆ هارون، وه‌ریگرت و دا‌پرشت به‌ قالب و گویره‌که‌یه‌کی لی دروست کرد، وتیان: ئه‌مه خواکه‌ته ئه‌ی به‌نی ئیسرائیل که له خاکی میسره‌وه هینا‌ونی، کاتی هارون ئه‌مه‌ی بینی قه‌سابخانه‌یه‌کی له‌به‌رده‌م گویره‌که‌که‌دا دروست کرد و پی‌ی وتن: سبه‌ینی جه‌ژنه بۆ په‌روه‌ردگار.

به‌یانی زوو هاتن، که‌لوپه‌لی ئاگرو برژانیا هینا و قوربانیا کرد و گه‌ل که‌وته خواردن و خواردنه‌وه و پاشان هه‌ستان بۆ یاریکردن.

کاتی موسا به‌ تووره‌یی و داخ و خه‌مه‌وه گه‌راپه‌وه ناو گه‌له‌که‌ی، سه‌رزه‌نشتیکی توندی هارونی کرد له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که کردوو‌یه‌تی و پی‌ی وت: ئه‌م گه‌له‌ چیان پی‌ کردوو‌ی، تا ئه‌م گونا‌هه گه‌وره‌یه‌ت هینا‌یه سه‌ریان؟ .

له ریوا‌یه‌تی په‌راوی پی‌رۆزیا‌ندا هارون تا‌وانباره به‌وه‌ی که گویره‌که‌ی بۆ دروست کردوون، قورئانیش ئه‌مه‌ی بۆ راست کردوو‌نه‌ته‌وه و ده‌فه‌رمو‌یت (سامری) که یه‌کی‌که له به‌نی ئیسرائیل ئه‌و گویره‌که‌که‌ی دروست‌کردوو و، هارون نا‌پازی بو‌وه به‌مه و ئامۆزگاریشی کردوون و پی‌ی وتوون: ئه‌وه تا‌قی‌کردنه‌وه و فیتنه‌یه بۆ‌تان، که چی ئه‌وان به‌گوپیان نه‌کردوو و به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر بت په‌رستی (گویره‌که په‌رستی) هه‌تا موسا گه‌راپه‌وه لایان **(وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلِ يَا قَوْمِ إِنَّمَا**

فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي * قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّى
يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى (طه: ۹۰، ۹۱).

بۆ ئه وهش که فادی ده لیت: گویره که یه کی ئالتونی چۆن ده بوړینی؟ ده لیتین: ئه مه رهنگه وهک موعجیزه یهک بووی بۆ فیتنه و تاقیکردنه وهی ئه و گه له سه رسه خته ی که له میژوودا وینه یان که مه، ئاخو که ی ره وای هه قه گه لیک پاش ئه وهی به چاوی خویان تیاچوونی فیرعون و داروده سته که یان بینی به و موعجیزه گه وره یه ی که به حره که شهق بوو، ئه و فیرعه ونه ی که خوی به خوا ده زانی خنکاو تیاچوو، ئنجا به موسایان وت: (اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ) (الأعراف: ۱۳۸)، خواجه کمان بۆ دانئ بیپه رستین هه روه کو ئه و گه له ی که بینیان بت ده په رستن.

ئینجا نازانم بۆ لای ناوبراو سهیره شتی واپوو بدات، مه سه له ی موعجیزه بوونه که شی بخه نه لاوه، مه گه ر مرؤف له ماده ده یه کی بی گیان ئامیری واپه دروست ناکات که لاسایی دهنگی گیانله به رانی پیده کاته وه، ئاخو واپه دروست نه کرابی که هه واپه ناویا رویشتی و ئه و دهنگی لیوه هاتبی که وهک بوړه ی مانگا بووه، ئه م رووداوه هه رچوئیک بووی، ئه وه تا له په راوی پیروزی خویاندا هاتوو هه رچه ند ته حریفیش کراوه، قورئانیش به راستی باسی کردوو، پاشان نه جووله که یه نه گاوریکی ئه و زه مانه نه هاتن ره خنه له مه بگرن و بلین: کوا شتی واپه بووه، مه گه ر گاوری واپه جووله که ی ئه و سه رده مه و زاناکانیان که سیان عه قلیان به مه نه شکا فادی نه بیئت!؟

۲- موستیه ی جادویی!

۱۷۹/ له سوره تی ص/ ۳۴- ۳۵ دا هاتوو: (وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهٖ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ * قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي) (ص: ۳۵) سوله یمانمان تاقی کرده وه جهسته ی ساوایه کی ناته واپمان خسته سه ر

بهائی قورئان پاریزراوه

کورسی عرشه که ی پاشان په شیمان بووه وه و وتی: په روه ردگارم بمبه خشه و پادشایه تیه کم بده ری که بو بیجگه له خوّم و له دوی خوّم بو که س نه شیت.

ئینجا فادی له هندی ته فسیره وه باس و خواسیک ده هیئی و ده یکات به مال به سهر قورئانه وه و پرسپاریان له سهر دهکات و ده لیت: ئایا مانای ئه و موسیله جادویه چپیه، که هرکه سیک له مروّف و جنوکه بیکاته په نجه ی ده بیته پاشا؟ ئایا چوّن شهیتان ژن ده هیئیت له کاتیکدا شهیتان له ئه رواحه کانه؟ ئایا که ی سوله یمان پادشا (۴۰) روژ ه لگری ماسی سوالکهر بوو؟

ئو داستان و حیکایه تانه ئه گه رچی له هندی په پاری ته فسیردا هاتوو و له ئیسرائیلیات ه کانه وه سه رچاوه ی گرتوو، به لام هیچی مال نییه به سهر قورئانه وه و زانایانی شاره زای ته فسیری قورئانیش ه موو ئه و روودا و به سه رهاتانه یان به درو داناوه و بروایان پی نییه.

حه زه تی سوله یمان سه لامی خوی لیبیت پیغه مبه ریکی (معصوم) ه و هه رگیز قایل نه بووه که بتیک بو ژنه که ی دروستبکری و له مال که یدا بپه رستری، شتی و موسلمانیکي ناسایی نایکات، چ جای پیغه مبه ریک.

۳- نازاردانی ناو گور

پ ۱۸۰: له سوره تی (الجمعه / ۸) دا هاتوو: **(قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ)** (الجمعه : ۸). بلئ ئه و مردنه ی له دهستی را دهکن به شوینیا نه وه یه، ئه وسا بو لای زانای په نهان و شایه تیدان ده گه ری نه وه و هه والی ئه و کارانه تان پیده دات که کردو تانه. له حه دیسی بوخاریدا هاتوو: له عائیشه ی ژنی پیغه مبه ریان گپه یه وه که ئه و وتوو یه تی دووان له پیره پیاوانی یه هودی شاری مه دینه هاتنه لام و وتیان: خه لکی له ناو گوره کانیاندا نازار ده درین، منیش به دروم خستنه وه و ئه وانیش له لای من چوونه ده ره وه.

بهائی قورئان پاریزراوه

پاشان پیغه مبهەر هاته وه و ئه وه م پی و ت که ئه وان پییان وتم، وه به پیغه مبهرم وت: من له وه دا با وه یم پی نه کردوون.

ئه ویش وتی: ئه وان راستیان کردووه ئه وان له ناو گوڤدا سزاو ئازاریک ده درین، که هه رچی گیانه وه ره هه یه گوئی له ده نگیانه، عایشه وتی: پاشان هه رگیز له نوێژدا پیغه مبهرم نه بینووه مه گه ر ده یوت: ئه ی خودایه بانگ له تو ده که م، که بمپاریزیت له په ککه وته یی و ته مبه لئ و ترسنوکی و پیری و بانگت لیده که م که له ئازاردانی ناو گوڤر بمپاریزیت.

ئینجا ئه م فه رموده یه ی تری پیغه مبهر (صلی الله علیه واله وسلم) دینیت که بوخاری پیاویه تی کردووه: (کاتیك که عه بد (مرؤف) ده خریته گوڤه که یه وه و هاوړیکانی به جیی ده هیلن گوئی له ته په ی پیلاره کانیا ن ده بیته، ئه وسا دوو فریشته دین و دایده نیشینن و پیی ده لئین: ده رباره ی ئه م پیاوه (موحه ممه د) چیت ده ووت؟

ئه ویش ده لئیت: شاهیدی ده دم که ئه و به نده و نیردراوی خوایه، ئه وسا پیی ده و تریته: سه یری جیگا که ت بکه له ئاگردا، خوا بوئی گوڤر پیاویته وه به جیگه یه که له به هه شتدا. پیغه مبهر وتی: هه ردووکیان به یه که وه ده بینیت.

به لام بیباوه رو دووړوو ده لئیت: نازانم، من ئه وه م ده ووت که خه لکی ده یووت، نه زانیومه و نه نوێژو نه زرم نه کردووه، یان نه قورئانم خویندووه ته وه، ئه وسا به چه کوشی ئاسن له نیوان هه ردوو گوئی ده دن، ئه ویش هاواریک ده کات، که هه رچی له و ناوه دایه گوئی لئی ده بیته ته نها مرؤف و جنوکه نه بیته.

ئینجا فادی پرسیار ده کات و ده لئیت: ئه گه ر مردوو له ناو گوڤدا بیسته ر بیته و هه ست به ئازار بکات، ئایا له به رچی جگه له ئازه لان که س هاواری ئازاری مردووی ناو گوڤره کان نابیستیت؟ وه ئه گه ر ئه وان هه ی له ناو گوڤردان دان به پیغه مبه ریا هه تی (موحه ممه د) دا بنین له ئازاردان ده به خشرین؟ ئه ی ئایا له به رچی موحه ممه د خوئی بانگی له خوا کردووه بو ئه وه ی له ئازاردانی ناو گوڤر بیپاریزیت؟

له وانه یه ئه فسانه ی ئه و دوو پیره میږده ی که عائیشه به دروی خستنه وه بۆ ئه وه بگه پښته وه که گویان له دهنگی که سیک بووه، که دوا ی ئه وه ی وایان زانیوه مردووه خیرا ناشتویانه و کاتی که به ناگاهاتوته وه دوا ی کردووه که فریای بکه ون که سیش نه بووه که فریای بکه ویته هه تا کو مردووه، له مه شه وه هه والی نازاردانی ناو گوږ بلاو بووه ته وه.

فادی که به حساب په خنه له قورئان ده گریته، ئه و ئایه ته ی سوره تی (الجمعه) ی که هینا وه په یوه ندی به سزای ناو گوږه وه نییه، بۆیه لیږده را په خنه کانی و پرسپاره کانی له سهر فه رموده کانی چه زره ته (صلی الله علیه واله وسلم) که باس له سزادانی ناو گوږ ده کات.

نازانم که فادی بۆ خوی سهر به که نیسه یه و پروای به ته ورات و ئینجیل و عیسا و موسا هه یه، مه گه ر ئه ویش باوه ری به زیندوو بوونه وه و سزاو پا داشتی قیامه ت نییه که ئه و پیغه مبه رانه سه لامی خویان لی بیته خه لکیان لی ناگادار کردووه ته وه، باشه ئه گه ر بپرسین تو چون باوه رت به شتی وا هه یه، ده لیته: ئه وانه پیغه مبه رن و ئه و په یامه یان له خوا وه هینا وه هه رچی ئه وان بیلین راسته، جا ئیمه ش به هه مان شیوه پروامان به پیغه مبه رایه تی چه زره تی (موحه ممه د) هه یه و هه رچی له قورئان و فه رموده راسته کاندایه پروامان پییه تی، چونکه (وَمَا بِنطِقُ عَنِ الْهَوَى) (النجم: ۳).

۴- وشتی می کچی به رده؟

پ ۱۸۱/ له سوره تی (الأعراف ۷۳- ۷۸) دا هاتووه:

(وَإِلَىٰ تَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّي غَيْرُهُ قَدْ جَاءتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسَوْءٍ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ * وَادْكُرُوا إِذْ جَعَلْنَاكُمْ خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ عَادٍ وَنَوَّأْنَاكُمْ فِي الْأَرْضِ فَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا آلاءَ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي

الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ * قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتَضَعُوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُرْسَلٌ مِّن رَّبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ * قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ * فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ * فَأَخَذْنَاهُمُ الرِّجْفَ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ).

پاش ئه وهی فادی له ته فسیری به یزایه وه ئه م دهنگو باسه ئه گو یزیتته وه بۆ خوینره ئینجا پرسیار ده کات: ئایا ئه وه مه عقوله که به ردیک ژان بیگریت و ناقه یه کی لی بیتته دهره وه؟ ناقه که ش هه موو ئاوی بیره که ی سه موو بخواته وه و شیر به دانیشتوانی هه موو شاره که بدات؟ ئایا ئه وه شیاوو مه عقوله کاتیک که می وشتره که ده بیتته مایه ی ئازار بۆ خه لکی شاره که به وه ی که ئازله کانیا ن به زستان و هاوین دهریکات و خه لکیش سه ری بېرن و خواوه ندیش هه موو خه لکی شاره که له به رامبه ر سه ری پینی وشتره که دا له ناو به ریته؟ ئایا ئه وه له شیاوو گونجاوه کانه که به رد وه لامی هاواری به چکه ی ناقه که بداته وه و له ت بیت و به چکه که ش بچیتته ناویه وه و بگه ریته وه، ئایا ئه مه له چیرۆکه کانی هه زار و یه ک شه وه ناچیت؟

ئیمه ش له وه لامیدا ده لئین ئه وه نده ی قورئان باسی کردوو بپرومان پنیته ی که خوای گه وره بۆ گه لی سه موو ده زه ته ی صالحی ناروو، وشتریک به لگه و نیشانه که ی بووکه موعجیزه بوو، گه له که ی بپروایان پینه کردو یه ککی زۆر سه رسه ختی خوایان بۆ نارد سه ری بری و خوای گه وره ش له ناوی بردن، ئه وه ی که له مه زیاتره ئیسرایلیاته و مال نییه به سه ر قورئانه وه، قورئان نافه رموی هه موو ئاوی بیره که ی خواردۆته وه و شیر ی داوه به هه موو خه لکی ناوچه که، قورئان نافه رموی ئازله لی ناوچه که ی به زستان و هاوین پاوناره، ئه م ورده کاریبانه عه قل بیبری یان نا په یوه ندی به قورئانه وه نییه، ته نها ئه وه نده یه که پیغه مبه ره که یان داوایان لیده کات که وازی لی بینن بۆ خو ی بله وه ریته و زیانی

پینه‌گه‌یه‌نن، ئیتر له‌به‌رد هاتۆته ده‌روه‌وه به‌چکه‌که‌ی چۆته‌وه ناو به‌رد له قورئاندا نه‌هاتوو، نه‌ك فادی به‌لكو زانایانی ئیسلامیش ئه‌و ده‌نگو باسانه وه‌رناگرن و ته‌نها ئه‌وه‌نده‌ی قورئان ئاماژه‌ی پیکردوو به‌پروایان پیه‌تی.

۵- پشکو له‌ناو ناگردا

پ/۱۸۲ له سوره‌تی (الشعراء ۱۷۶- ۱۹۰) دا هاتوو: (كَذَّبَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ * إِذْ قَالَ لَهُمُ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ * إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ * فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا * وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ * أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ * وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ * وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْنُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ * وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْأُولِينَ * قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ * وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَإِنْ نَطُنُّكَ لِمَنْ الْكَاذِبِينَ * فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ * قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ * فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ * إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ).

بۆ ته‌فسیری ئه‌م ئایه‌تانه و ده‌نگو باسی (أصحاب الأيكة) له‌گه‌ل شوعه‌ی بی پیه‌مبه‌ریاندا سه‌لامی خوای لیبیت، فادی له‌ ته‌فسیره‌کانه‌وه هه‌ندی شت بۆ خوینه‌ر دینیت گوايه ئیبن عه‌باس وتویه‌تی و ده‌یکات به‌ مال به‌ سه‌ر قورئانه‌وه و کۆمه‌لی په‌خنه‌ ده‌گریت و چه‌ند په‌رسیاریک ده‌کات، که خولاسه‌که‌ی ئه‌وه‌یه‌ خوا گه‌رمایه‌کی زۆری له‌ جه‌ه‌ننه‌مه‌وه بۆ ناردون به‌ جوړیک که نه‌ سیبه‌ر و نه‌ ئاوونه سه‌رداب سوودی پینه‌گه‌یاندون، پریان کردوو بۆ چۆله‌وانی، پاشان خواوه‌ند هه‌وریک بۆ ناردن که له‌ سیبه‌ره‌که‌یدا ساردی و شنه‌ی شه‌مالیان بینیه‌وه، یه‌کتریان بانگکردو له‌ ژیریا خپوونه‌وه، خواش به‌ وه‌وره‌ی که به‌ په‌سه‌ریانه‌وه بوو وه‌کو بلیسه‌ی ناگر سووری کرده‌وه و له‌ ژیر پێشیانه‌وه به‌ زه‌وی له‌رزه‌ لییدان و هه‌روه‌کو سوتانی کولله‌ له‌تاوه‌دا سووتان.

ئینجا فادی پرسیار دهکات و دهلیت: (له پهراوی پیروژدا وشه یهک له مەر پیاویکه وه که ناوی شوعه یب بووبیت و بۆ سەر مه دیه ن نیردرابیت نادۆزینه وه نه مه دیه نیش به ناگر له ناو چوو، ئایا ئه وه له گونجاوو شیاوه کانه که هه ورێک شنه ی شه مال و هه وایه کی خۆشی هه بیته، که چی له هه مان کاتدا ئاگریکی سووره وه بوو بیته، شاران بسووتینیت و له ناوی به ریت؟

ئینجا وه رگیپی پهراوی (هل القرآن معصوم) یش بۆ زمانی کوردی په خنه ی خۆی ده گری و ده لیته: (ئه مه ش وه کو ئه وه وه هایه که له هه وره وه له کاتیکیا بنچینه ی هه ور ئاوه، ناگر بکه ویتته وه، واته وه کو ئه وه وه هایه پشکوئی ناگر له ئاودا بیته) ئینجا ده لیته: (ئایا خواوه ندی خیرا سزاده ر پیداو یستی به وه هه مو ته کتیکاته هه یه تاکو کۆکوژی خه لکی بکات یان کاره کانی به (کن فیکون) ده کات؟).

وه لام/

فادی له م پرسیاره دا ده لیته له پهراوی پیروژدا باسی شوعه یب نه هاتوو، باشه ئه گه ر هاتنی دهنگو باسیکی قورئان له پهراوی پیروژدا به لاته وه گرنکه و به راستی ده زانیته، ئه ی بۆچی چیرۆکی گویره که ئالتونیه که که له قورئاندا هاتوو و له پهراوی پیروژیشتاندا هاتوو که چی نکولی لی ده که یته؟ پاشان زیاده ره وی ده که یته و ده لئین هیچ بنه مایه کی میژووی نییه؟

قورئان خوی گه ره به (موحه ممه د) دا (صلی الله علیه واله وسلم) نار دوویه تی و په یمانی داوه که بیپاریزیت و ئه وه تا دوا ی هه زار و چوار سه د سالّ نوسخه یه کی ئه مپۆی ههروهک ئه و نوسخه ده ستخه تانه یه که که له زه مان ی هاوه لانه وه بۆمان ماونه ته وه وه له مۆزه خانه کانی جیهاندا پاریزراون **(إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ)** (الحجر : ۹).

بهائی قورئان پاریزراوه

بۆیه قورئان راستترین و ته‌واوترین په‌راوی سهر پووی زهمینه و مهرجه‌عمانه بۆ ده‌نگوباسی گهلانی دیرین له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌رانیاندا و به‌هیچ جوریک ناکریت به‌راورد بکریت به په‌راوی پیروزی ئه‌هلی کیتاب.

له کاتی‌کدا که به هه‌زاران دیراسات و باسو لیکۆلینه‌وه‌ی زانایان هه‌یه که هه‌مووی جه‌خت ده‌که‌نه‌وه سهر ئه‌وه‌ی که په‌راوی پیروزیان (ته‌ورات و ئینجیل) ته‌حریف کراون بۆ نمونه:

په‌یمانگای ویستار له ئه‌مریکا له‌سالی ۱۹۸۵ دا له‌ئهمریکا دامه‌زراو سه‌ره‌تا سی زانا کاریان تیا‌ده‌کردو پاشان بوونه دوو سه‌د زانای بواری جیا‌جیای زانست بۆ چه‌ندین سال دیراسه‌ی ئینجیلیان کرد بۆیان سه‌لما که ته‌نها (۱۶٪) له‌سه‌دا شانزه‌ی ئینجیل راسته و له‌سه‌دا هه‌شتاو چواری ئه‌وه نییه که له خواوه هاتووه، په‌راویک ئه‌مه حالی بیت که‌ی په‌وايه بوتریت مادام باسیک تیا هاتووه یا نه‌هاتووه ببیته پیوه‌ر بۆ راست و دروستی ئه‌و باسه یان هه‌ر شتیکی تر؟!!

قورئان له‌باره‌ی تیا‌چوونی گه‌لی شوعه‌یبه‌وه ده‌فه‌رمویت:

* فَأَخَذْتَهُمُ الرَّجْفَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ (الأعراف : ۹۱) په‌جفه‌ش

زهمین له‌رزه‌یه.

* (وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا

الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ) (هود : ۹۴).

(الصيحة)ش ده‌نگیکی گه‌وره و به‌رزه که به هۆی زهمین له‌رزه‌که‌وه بووه.

* فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ (الشعراء :

۱۸۹).

(الظُّلَّة) هه‌وره، له ئایه‌ته‌که‌نه‌وه ده‌رده‌که‌ویت که زهمین له‌رزه‌یه‌کی به‌هیزی

ویرانکه‌ر داویتی له‌شاره‌که که ده‌نگیکی گه‌وره‌ی لێ‌په‌یدا‌بووه و پاشان بورکانیک

ته‌قیوه‌ته‌وه که هه‌وریکی دروستکردووه له‌تۆزو خۆل و ماده‌ی بورکانی که

ئاسمانی لی‌ته‌نیون و به‌وانه‌ش له‌ناوچوون.

وهك دهركهوت قورئان به هيچ جورێك ئه و شتانهی تیا نییه كه فادی له ئیسرائیلیاتهوه دهیهتێت و پرسپاری لهسهر دروست دهكات، ئاشكراشه كه زۆر قسه و باس و تهفسیریش له كۆنهوه بهدهم ئیبن عهباسهوه ههلبهستراون.

۶- رۆحی مرۆف له ئازهدا!

پ ۱۸۳/ له سورهتی (الاعراف: ۱۶۶) دا هاتوه: **(فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ)** (الاعراف: ۱۶۶) كاتێك یاخیبوون لهوهی كه نههیان لێكراوو بیهكن، پیمان وتن ببن به مهیمونی پسا.

فادی پهخنه لهم بهسهرهاتهی جوولهكهكان دهگریت كه له تهفسیری بهیزاویهوه وهری گرتوووه كه ئه و جوولهكانهی یاخی بوون و فرهمانی خویان شكاند بوون به مهیمون و بهراز و مهسخ بوون، فادی پرسپار دهكات و دهلیت: (ئایا سروشت ئه وهمان فیڕ ناکات، كه ههر شتیك وهچهكهی ههروهكو جوړهكهی خۆی دهردهچیت؟ ئایا ئه و كهسهی كه بلیت گهنم دهبیته به جو و، تری دهبیته ههنجیر ههروهكو ئه و كهسه وانیهی كه بلیت مرۆف بووته مهیمون و بهراز؟) وهرگێرهكهش بۆ زمانی كوردی پهخنه دهگریت و دهلیت (ئایا خواوهند خهلكی دهكات مهیمون له بهرئهوهی پاوی ماسی یان نههنگیان كردوووه له رۆژی شه مواندا؟ ئه گهر هه موو رۆژهكان رۆژی خواوهندن ئایا له بهر چیهی كه دهبوو تهنها له و رۆژه دا خواپه رستی بكریت؟).

وهلام:

له پهراوی پیروزی ئه هلی کیتابدا باسی موعجزات هاتوووه، فادی باوهری پینانه كه بهلگهی دهستهلاتی بیپایان و بی سنووری پهروهردگاره، ئه ی باشه بۆ چه ندو چونمان له گه ل دهكات بۆ ئه م شتانهی قورئانیش كه موعجزاتن.

بهائی قورئان پاریزراوه

دیاره له باری ئاساسییدا نه گهنم ئه بی به جو و نه به پیچه وانه شه وه، به لام ئه و خوایه ی که گهنم و جو و بوونه وهریشی به دیهیناوه ئه گهر ویستی گهنم ئه کا به جو و به پیچه وانه شه وه (**إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ**) یس ۸۲ .

قورئان له باره ی دانیشتوانی ناوچه یه کی گوئ دهریاوه که جوله که بوون له چه ند شوینیکدا سهر گوزه شته یان باس ده کات تا بیته په ندو عیبره ت و ده فهرمویت:

۱- (**وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ * فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ**) (البقرة: ۶۵، ۶۶).

واته: سویند به خوا بیگومان زانیوتانه و ئاگادارن چیمان به سهر ئه وانه هینا روژانی شه ممه ده ستریزییان ده کرد و له سنور دهرده چوون، بریارماندا و وتمان: بینه مهیمونی دوورخراوه له ره حمه تی خواو کردمانن به په ند بو هاوسه رده مه کانیان و ئه وانه ش که له دواتر دین، ههروه ها کردمانه ئاموژگاری بو پاریزکاران.

۲. (**وَأَسْأَلُهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرْعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ**) (الأعراف: ۱۶۳).

واته: پرسیار له جووه کان بکه دهرباره ی ئه و شاره ی له گوئ دهریابوو، له کاتیکیدا ئه وان له روژی شه ممه دا سنوریان ده به زاند (که بریار بوو له شه ممه دا هیچ کاریک نه که ن ته نها خواپه رستی نه بی).

کاتیکی له روژی شه ممه که یاندا ماسیه گه وره کانیان بو ده هاته سهر ئاوه که و ئه و روژانه ش که شه ممه نه بوون ماسیه کانیان بو نه ده هات، ئا به و شیوه یه به هوی یاخی بوون و لادانیانه وه تا قیمان کردنه وه.

۳- (يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَلْقُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَىٰ أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا) (النساء : ۴۷).

واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی په‌راوی ئاسمانیتان پیدراوه باوه‌ر بهینن به‌و قورئانه‌ی که ناردوومانه و به‌راست دانه‌ی ئه‌وه‌ی ئیوه‌یه، پيش ئه‌وه‌ی رۆژیک بیت که رووخسارانیکى بى دین پان و پلش بکه‌ینه‌وه و ئاسه‌واری دهم و چاونه‌هیلین و به‌ره‌و پشتی بکه‌ین و وده‌کو پشته‌ سه‌ری لى بکه‌ین، یاخود نه‌فرینیان لى بکه‌ین وده‌کو چۆن نه‌فرینمان له‌ خه‌لکانی رۆژانی شه‌مه‌وان کرد که به‌ فیل فه‌رمانی خویان شکاند، بیگومان هر فه‌رمانی خوییه که هه‌میشه و به‌رده‌وام ئه‌نجامدراوه.

له‌ ئایه‌ته‌کانه‌وه‌ تیده‌گه‌ین که ئه‌هلی کیتاب ئه‌م به‌سه‌ره‌اته‌یان زۆر به‌باشی زانیوه، بویه‌ پیمان ده‌فه‌رمویت: (وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ). یان ده‌فه‌رمویت: (وَأَسْأَلُهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ).

جا کاتیک عه‌بدوللای کوری سه‌لام له‌ شامه‌وه‌ هات بۆ مه‌دینه و گوئی له‌م ئایه‌ته‌ بوو: (يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَلْقُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَىٰ أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ)، به‌په‌له‌ هات بۆ لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ و موسلمان بوو، عه‌بدوللایه‌کى بوو له‌ زاناکانی جووله‌که و باش له‌م په‌ندو عیره‌ته‌ تیگه‌یشتبوو، ده‌یزانی که هه‌ره‌شه‌ی خوا راسته‌و دیته‌دی و هیچ شتیک ناتوانیت ری لیبگریت.

که موسلمانیش بوو وتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا له‌ ری زۆر ده‌ترسام که خوا (مه‌سخم) بکات و شکل و شیوه‌م بگوریت.

(کعب الأجاریش) که زانایه‌کی تری جووله‌که‌یه‌ خوی و که‌سوکاری له‌ زه‌مانی حه‌ززه‌تی عومه‌ردا به‌هوی ئه‌و ئایه‌ته‌وه‌ موسلمان بوون، کاتى گوئی له‌و ئایه‌ته‌

بهائی قورئان پاریزراوه

بوو یه کسه روتی: خواجه موسلمان بووم، ئینجا ده لئی کاتی موسلمان بووم و خۆم شت دهستم ده گئیرا به دم و چاوم دا ده ترسام خوا مه سخی کردبم.

کاتی که به نی قوره یزه په یمانیان شکاند و حه زرهت (صلی الله علیه واله وسلم) چووه سه ریان، له سه ر شووراکانیانه وه جنیویان ئه دا به موسلمانان، حه زرهت (صلی الله علیه واله وسلم) پیی فه رموون: (ئه ی براکانی مه یمون، ئایا خوا ریسوای کردن و سزا و خه شمی خۆی بو ناردون؟)، هاوه لآن له حه زره تیان پرسى ئایا مه یمون و به راز نه وه ی ئه وانن؟ ئه ویش فه رمووی: نه خیر هه رکه س خوا مه سخی بکات نه وه ی نابیت!

۷- جنۆکه و عیفریته کان

پ ۱۸۴ / له سوره تی (الحجر / ۲۷) دا هاتووه: **(وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ)** (الحجر: ۲۷) له وه وه بهر جنۆکه مان له ئاگر و گپ دروست کردووه.

له سوره تی (الذاریات: ۵۶) دا هاتووه: **(وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ)** (الذاریات: ۵۶). جنۆکه و مروقم دروست نه کردووه مه گه ر بو ئه وه نه بیت که بمپه رستن.

فادی چه ند ئایه تیکی تریش دینیت که باس له جنۆکه ده که ن و پاشان پرسیار ده کات و ده لیت: عیفریته کان له ئاگر دروست کراون و رۆحانین و داده به زن و به هه موو شوینه کاند دینه ناوه وه، ئایا چۆن زه واج ده که ن و ده مرن؟

فادی ئه یه ویت جیهانی جنۆکه له چاوی دنیا و جیهانی ماده وه تیبگات، له کاتی که پیکهاته و هه لسه کهوت و ژیانى ئه وان به جوریکی تره و ته نها ریگه ش بو ناسینیان و تیگه یشتن لییان قورئان و فه رمووده یه.

خوای گه وه مروقی له قور دروست کرد و پاشان بووه به م جهسته یه ی که خوین و گۆشته و ده خواو ده خواته وه و هاوسه رگیری ده کات و نه وه و وه چه ده خاته وه، جنۆکه ش خوای گه وه له بلێسه ی ئاگر دروستی کردوون، ئینجا چ

بهائی قورئان پاریزراوه

گورائیکیان به سهردا هاتووه یان نا نازانین، پاشان چۆن دهخۆن و دهخۆنه وه و دهژین و دهمرن و هاوسه رگری دهکهن تنها خوا دهیزانئ، ئیمه بروامان پییه تی، چونکه مه رجه عمان قورئان و فهرمووده یه.

ئینجا وه رگری پیش سه ره مه سه له یه که دینیت گوايه چه زره تی سوله یمان بالنده یه کی بینوه و توویه تی: (بۆ مردن له دایک ده بن و بۆ کاول بوون بینا ده کهن) ئینجا ئه مه ده باته وه بۆ ئه وه ی گوايه ئیسلام وا له خه لک ده کات گوی به دنیا نه دن و به هه ژاری بژین و ده سه لاتدارانیش دنیا به رن بۆ خویان و نه وه کانیان.

ئه مه ش ئه دریتته وه به سه ر خاوه نه که ییدا و قسه یه کی ناراست و تیگه یشتنیک یی سه قه ته، هه رگیز ئیسلام داوای له خه لکی نه کردووه به هه ژاری رازی بین، موسلمانان هه میشه په نا ده گرن به خوا له کوفر و هه ژاری، (اللهم انی أعوذ بك من الکفر والفقر)، هه روه ها ئیسلام هه رگیز داوای له موسلمانان نه کردووه سه رشۆر بکه ن بۆ سته مکاران و ته رکی دنیا بکه ن، قورئان و فهرمووده به ریزه وه باسی ئیش کردن ده کهن و به عیبادت ناوزه دی ده کهن.

۸- هه نگوین ده رمانی هه موو نه خوشیه که!

پ ۱۸۵/ له سوره تی (النحل: ۶۸ - ۶۹) دا هاتووه: (وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ * ثُمَّ كُلِي مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ).

په روه ردگارت سروه ی بۆ هه نگ کرد که له چیاکاندا و له ناو دره خندا هیلانه دروست بکات، پاشان له به ری هه موو جوړه رووه کیک بخوات و به ملکه چی رپگه ی په روه ردگاری بگریت، له هه ناویه وه هه مه ره نگه ی هه نگوین ده رده چییت که بۆ خه لکی چاره سه ری تیا به.

بهائی قورئان پاریزراوه

فادی په خنه له نایه ته که ده گریټ گوايه فهرموويه تی هه نگوین شیفایه بۆ هه موو نه خوښیه ک، له کاتی کدا نایه ته که ده فهرمویت : **(فیه شفاء للناس)** و نه یفه رموو: **(هو الشفاء للناس)**، ئەم دوو ته عبیره جیاوازن، قورئان ده فهرمویت شیفای تیا به بۆ خه لکی ئیتر نه یفه رموو شیفایه بۆ هه موو نه خوښیه کی خه لکی، هه رچه نده ئە مرۆ هه زاران لیکۆلینه وه کراوه له سه ر هه نگوین، هه مووی ئە وه ده سه لمینن که شیفایه بۆ زۆر نه خوښی و سوودی زۆری هه یه بۆ مرۆڤ. پاشان فادی ته زویرچی به شیکي فهرمووده یه ک ده هیئتی که ده لئیت:

له قه تاده وه ده گیزنه وه: پیاویک هات بۆ لای پیغه مبه ر وتی: براکه م هاواری سکی ده کات، پیغه مبه ریش وتی: هه نگوینی بده ری، ئە ویش رویشت، پاشان گه راپه وه وتی: هه نگوینم پیدای سوودی نه بوو، پیغه مبه ریش وتی: برۆ هه نگوینی بده ری، چونکه خوا وه ند راستی کردوو ه و سکی براکه ت درۆ ده کات، ئینجا فادی پرسیار ده کات و ده لئیت: ئە گه ر نه خوښ چاک نه بوو بیته وه چۆن خوا راست ده کات و سکی نه خوښه که درۆ ده کات؟ ئایا ئە وه لآمه راستگویی محمد یان هه قیقته تی هه نگوین درده خات؟ به شه که ی تری فهرمووده که که فادی نه یه پناوه ئە مه یه:

(پیاویک هات بۆ لای پیغه مبه ر(صلی الله علیه واله وسلم) وتی: براکه م هاواری سکی ده کات فهرمووی: هه نگوینی بده ری، بۆ دووه م جار هاته وه و هه مان شتی وته وه، پیی فهرموو: هه نگوینی بده ری، بۆ سییه م جار هاته وه و پیی فهرموو: هه نگوینی بده ری... پاشان هاته وه وتی: هه نگوینم دایه (چاک نه بوو)، هه زره تیش فهرمووی: (خوا راسته کات (که فهرموويه تی هه نگوین شیفای تیا به) و سکی براکه ت درۆ ده کات، هه نگوینی بده ری، هه نگوینی تری دایه چاک بۆه). ئە م فهرمووده یه که فادی به شی دوا یی نه هیئاوه به لگه یه که خوا راستی فهرمووه و نه خوښه که ش پاش چوار جار هه نگوین خواردن چاک بۆته وه.

۹- شه‌وره‌وی بۆ ئاسمان و گه‌رانه‌وه بۆ زه‌وی

پ ۱۸۶/ له سوره‌تی (الإسراء: ۱) دا هاتووه: (سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ) (الإسراء: ۱).

پاكو بیگه‌ردی بۆ ئه‌و خوایه‌ی که شه‌وره‌وی به‌ بنده‌ی خۆی کرد له‌ مزگه‌وتی حه‌رامه‌وه له‌ مه‌ککه بۆ مزگه‌وتی ئه‌قسا که ده‌وروبه‌ریمان به‌ره‌که‌تدار کردووه. ئینجا فادی له‌ ته‌فسیری به‌یزاویه‌وه چۆنیه‌تی رووداوه‌که باس ده‌کات و پاشان ده‌پرسیت (ئایا شاهیده‌کانی شه‌وره‌وی محمد کین؟ هه‌روه‌ها له‌ مه‌رجه‌کانی موعجیزه ئه‌وه‌یه له‌به‌رده‌می شاهیده‌کاندا بی‌ت و بۆ مروّقیش سوودمه‌ند بی‌ت، ئه‌مانه‌ش له‌ شه‌وره‌وی و به‌رزبوونه‌وه‌دا نییه، هه‌روه‌ها مزگه‌وتی ئه‌قسا له‌ سه‌رده‌می محمدا بوونی نه‌بووه به‌لکو ئه‌و مزگه‌وته له‌ دوا‌ی مردنی محمد به‌ نزیکه‌ی سه‌د سال دروستکراوه، ئایا چۆن محمد له‌و مزگه‌وته‌دا نوێژی کردووه و وه‌سفی ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌کانی ئه‌و مزگه‌وته‌ی کردووه؟).

وه‌لام:

شه‌وره‌وی موعجیزه‌یه‌کی پی‌غه‌مبه‌ره (صلی الله علیه واله وسلم) که خوا ویستی دلی پی‌غه‌مبه‌ری (صلی الله علیه واله وسلم) پی‌ بداته‌وه پاش ئه‌وه‌ی له‌ تائیف تووشی نا‌په‌حه‌تی و ئازاریکی زۆر بوو، مه‌رجیش نییه‌ شایه‌تی هه‌بی (وکفی بالله شهیدا) خوا به‌سه که شایه‌تی بۆ محمد ئه‌دات و له‌ قورئاندا باسی ده‌کات، باشه ئه‌گه‌ر ئه‌و براده‌ره‌ برۆای به‌ حه‌ززه‌تی موسا و عیسا هه‌یه و برۆای به‌وه هه‌یه که جو‌برائیل وه‌حی بۆ هیناون (که ئه‌مه‌ش بۆ خۆی موعجیزه‌یه‌که) باشه کێ جو‌برائیلی بینویه و کێ شایه‌تی بووه، ئینجا ئه‌و موعجیزه‌یه‌ چه‌ند بۆ مروّق سوودبه‌خشه ئه‌وه شتی‌که لای خوایه و و خۆی ده‌زانیت چی ده‌کات و بۆ ده‌یکات.

سوودی شه‌وره‌ویش بۆ دلدانه‌وه‌ی حه‌ززه‌ت ﷺ بووه که له‌و کاته‌دا زۆر تووشی ناخۆشی و ئه‌زیه‌ت و ئازار بووه.

بهائی قورئان پاریزراوه

بۆ مهسه له ی دروستکردنی (مسجد الأقصى) ش هزرهت (صلی الله علیه واله وسلم) ده فهرمویت که عبه یه که م مالی خواپه رستییه که ئیبراهیم دروستی کردوو و پاش چل سالی ش مزگه وتی ئه قسا دروستکراوه، له وه ئه چئ هه ر ئیبراهیم دروستی کردبیت، ئینجا تا سه رده می هزرهت (صلی الله علیه واله وسلم) چه ند جار روخواوه و دروستکراوه ته وه به تاییهت له زه مانی سوله یماندا سه لامی خوی له سه ر بیت.

له زه مانی هزرهت (صلی الله علیه واله وسلم) هه ندئ دیوار و ده رگا و په نجه ره ی مابوو که هزرهت (صلی الله علیه واله وسلم) له شوینه که دا نوپزی کردو ئه وه ی که دیبوی و خوا هینایه پیش چاوی و بوی وه سف کردن و که س له کافران که ئه وانیش پیشتر دیبویان نه یانوت وانیه!

پاشان هزرهتی عومه ر فه تی قودسی کرد چوو ه مزگه وتی ئه قسا و پاکی کرده وه و نوپزی تیا کرد، پاشان خه لیفه ی ئومه وی (وه لیدی کوری عه بدولمه لیک) بینای کرده وه له سه ر ئه و ئه ساس و دیواره ی که مابوو وه له کۆنه وه دروستکراوو.

۱۰- په پو سلیمانیه ی فه یله سوف!

پ ۱۸۷/ له سوره تی (النمل: ۲۰-۲۸) دا هاتوو ه: (وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدْهُدَ أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ * لَأُعَذِّبْنَهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحْنَهُ أَوْ لَيَأْتِيَنِي بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ * فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ نَحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَأٍ يَقِينٍ * إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ * وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ * أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبَاءَ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ * اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ * قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ

كُنْتَ مِنَ الْكَادِبِينَ * اذْهَبْ بِكِتَابِي هَذَا فَاَلْقِهْ اِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ).

سوله یمان سهلامی خوی لیبیت دوی کۆکردنه وهی بالنده کان به ناویاندا گهرا و وتی: له بهرچی هودهود نابینم یان نه وهیه له ناماده بوان نییه؟

وتی: یان ئازاریکی توندی ددهدم یان سهری دهپریم یان دهبی به لگه یه کی ئاشکراو پروونم بداتی، هودهودیش زۆر به نادیارى نه مایه وه و نیشته وه و به سوله یمانی وت: ده رکم به شتیکی کردوه که تو نایزانی، له سه به نه وه هه والیکى دیار و ئاشکرام بو هیناویت، من بینیم ژنیک پادشایه تیان دهکات، که هه موو شتیکی هه یه و تهخت و باره گایه کی زۆر مه زنی هه یه و بینیم که میله ته که ی کړنوش بو خۆر ده به ن نه ک بو خواوند، شه ی تانیس ئه م په فتاره ی لا جوانکردوون و به ربه سستی ریگه ی خواوندی لیکردوون و ریگه ی راست نادۆزنه وه، ئایا کړنوش بو نه و خواونده نابهن که هه رچی نادیار هه یه له ئاسمانه کان و زه ویدا به ده ریده خات، وه ده زانی که چی ده شارنه وه و چی ئاشکرا ده کن، نه و خودایه ی که جگه له نه و هیچ خواوندیک نییه مه گه ر نه و نه بییت که په روه ردگاری عه رشی مه زنه.

سوله یمان وتی: چاوه پروان ده که یین بزانی راست ده که ییت یان له درۆزنه کانیت، ئاده ی برۆ ئه م نامه یه ی من ببه و بویان هه لده و که ناریان لی بگره و بزانه وه لامیک ده ده نه وه.

پاش هه ندی باسی تری چه زه تی سوله یمان، فادی پرسیار دهکات و ده لییت: چ ئاقلیک وینای نه وه ی بو ده کریت که په راویزی سوله یمان پادشای دانا له جنۆکه و بالنده بییت؟

چۆن هودهود زانایی و دانایی له سوله یمان زۆتر بووه و کی به رکی سوله یمانی کردوه و توویه تی: هه والیکم زانیوه که تو نه تده زانی و له سه به نه وه هه والیکى زۆر راستم بو هیناویت؟!

چۆن هودهود سه رزه نشتی په رستنی بت دهکات و به شان و بالی یه کتا په رستیدا هه لده دات؟ وه چۆن هودهود به رۆلی نامه گۆرینه وه هه لده ستیت؟ وه چۆن هودهود له پادشایه تی سوله یماندا وا هه لسه که وت دهکات، که هه لسه که وت که ی له سه رو هه لسه که وتی پادشا و وه زیر و فه یله سوفه کانه وه یه؟

وه لآم:

خوای گه وره که هرچی بوی و چونی بوی دروستی دهکات (يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) المائدة ۱۷ ئەو توانایه ی داوه به هودهودو کردوویه تیبیه دانایه ک که سه زره نشتی بت په رستی دهکات و هه والی گه لی سه به ئو پادشا که یان بۆ چه زره تی سوله یمان دینیت، جا نه کیبه رکئی سوله یمان دهکات و نه دانایی له سوله یمان زیاتره و نه هه لسوکه و تیشی له سه روو هه لسوکه وتی پادشا و وه زیر و فه یله سوفه کانه وه یه، ئیتر فادی و اتیده گات و وای ته فسیر دهکات که یفی خۆیه تی و په یوه ندی به نایه ته کانه وه نییه .

ئینجا وه رگیزیش ده پرسى چۆن موحه ممه د(صلی الله علیه واله وسلم) زانیویه تی که ئەو میرووله یه ی سوپاکه ی سوله یمانی بینویه مینه بووه ؟ پاشان ده لئى: وشه ی جو برائیل و جنوکه و عیفریت خه یالاتی مرؤفه و به و وشانه وینای دهکات.

هه رچی قورئان باسی کردیبت له خوا وه یه و (موحه ممه د) (صلی الله علیه واله وسلم) هبچی له خۆیه وه نه هیناوه (وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ). ئینجا پرسیار دهکات ئەگه ره له قورئاندا وه سفی ئوممه ته کانی تریش به موسلمان دهکات ئەی که واته بۆ موسلمانان وازیان لی نه هیناون و بۆ چوونه ته سه ریان و داوای موسلمانبوونیان لی کردوون؟

له وه لامدا ده لئین: قورئان که ده فه رمویت بروادارانى گه لانی دیرینیش موسلمانن به و مانایه یه که په یه وه ی به رنامه ی خویان کردووه و ته سلیم بوون بۆ ئەوه ی که خوا داوای لی کردوون، به لآم که چه زره تی (موحه ممه د) (صلی الله علیه واله وسلم) هات و قورئانی هینا هه موو په یامه کانی تر که ته حریف کراون نه سخ ده بنه وه و ده بیت هه مووان شوینی ئەم پینغه مبه ره بکه ون که دوا پینغه مبه ره و بۆ هه موو مرؤفایه تیبیه تا قیامه ت.

۱۱- نَأْزَهُ لِيَكْ لَه نِيُو يَبْغَه مَبْهَرَانْدَا

پ ۱۸۸/ له سورتهی (النمل: ۸۲) دا هاتووه: (وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ).

کاتیك كه قسهی ئیمه‌یان دیته سهر له ئاخر زه‌ماندا گیانه‌وه‌ریکیان له زه‌وییه‌وه بۆ دیته‌ده‌روه، كه قسه‌یان له‌گه‌لدا بکات و ده‌لیت خه‌لکی باوه‌ری ته‌واوه‌تییان به‌نیشانه و به‌لگه‌کانی ئیمه‌نییه.

ئینجا فادی له‌ته‌فسیری به‌یزاوییه‌وه کۆمه‌لی سیفاتی ئه‌و گیانله‌به‌ره دینیت که له‌قورئان و فه‌رموده‌دا نییه.

له‌نزیک قیامه‌تدا خوی گه‌وره وه‌ک به‌لگه‌و نیشانه‌یه‌ک گیانله‌به‌ریک له‌زه‌وییه‌وه دروست ده‌کات و دیته‌ده‌روه و قسه‌له‌گه‌ل خه‌لک ده‌کات و ده‌لیت خه‌لکی باوه‌ری ته‌واوه‌تییان به‌نیشانه و به‌لگه‌کانی خوا نییه، به‌لام ئه‌مه‌چییه و چۆن ده‌بیئت ئه‌وه ته‌نها خوا خوی ده‌زانیت و کاری ئیمه‌نییه، ئینجا فادی به‌ئاره‌زووی خوی چی بوی له‌ته‌فسیره‌کانه‌وه ده‌یه‌ینئ و ته‌علیقی لی‌ده‌دات، هه‌مووی ئه‌دریته‌وه به‌سه‌ر خۆیدا و پيش ئه‌ویش به‌سه‌دان سالی زانایانی شاره‌زا ئه‌وه‌ه‌والانه‌یان هه‌مووی ره‌ت کردۆته‌وه.

ئینجا وه‌رگێریش په‌خنه له‌هاتنی ده‌جال و هاتنی رۆژی دوا‌ی ده‌گریت دياره ئه‌مانه‌ش هه‌موو غه‌یبن و ته‌نها مه‌رجه‌عمان قورئان و فه‌رموده‌یه.

۱۲- مَرْدُووِيهَك بُو مَاوَهِي سَالِيكْ خُوِي دَه‌دَات به‌سه‌ر گَالُوَكِي‌كِدَا

پ ۱۸۹/ له سورتهی (السبا: ۱۴) دا هاتووه: (فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةٌ مِنَ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ أَن لَّو كَانُوا يَعْلَمُونَ الْعَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ).

کاتیك فه‌رمانی مردنی ئه‌ومان برانده‌وه هه‌چ شتیك مردنی ئه‌وی بۆ ده‌رنه‌خستن (جنۆکه‌کان)، مه‌گه‌ر می‌رووی زه‌وی نه‌بیئت که گالۆکه‌که‌ی سوله‌یمانی خوارد،

بهائی قورئان پاریزراوه

کاتیڭ که کهوت ئهوسا جنۆکهکان بۆیان ده رکهوت که ئه گهر غه بییان بزانیایه له نازاری ریسواکهردا نه ده مانه وه .

ئینجا فادی له تهفسیری به یزایه وه باسی چۆنیه تی مردنی حه زره تی سوله یمانی هیناوه، گوايه سالیڭ یان زیاتر ماوه ته وه و خۆی داوه به سهر گالۆکه که یدا، گوايه چۆن له و ماوه دریزه دا لاشه ی تیکنه چووه، یان که سو کارو حاشیه ی لییان نه پرسیه وه .

ئه وه ی که قورئان باسی کردوه ته نها بۆ ئه وه یه که نه ئاده می و نه جنۆکه غه یب نازانن، چونکه ئه گهر غه بییان بزانیایه ئاوا له کارو فه رماندا نه ئه مانه وه، چونکه ئه وان به فه رمانی حه زره تی سوله یمان کاریان ده کرد .

ئینجا مه سه له ی مانه وه ی حه زره تی سوله یمان به سهر گالۆکه که یه وه و دریزه ی ئه و باسه (که جه ند ماوه ته وه) په یوه ندی به قورئانه وه نییه، ئه وه بۆ خۆشی موعجیزه یه که و ویستی خوی له سهر بووه، دیاره له مه سه له ی موعجیزه شدا چه ن و چۆنی ناویت .

۱۳- کیویک به ئاسماندا ده فرییت

پ ۱۹۰ / له سوره تی (النساء: ۱۵۴) دا هاتوه: **(وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِثْقَالِ حَبِّهِمْ).**

کیوی گورمان به سه ریانه وه به رزکرده وه له به ره ئه و به لێنه ی که دابوویان .

له سوره تی (الأعراف: ۱۷۱) دا هاتوه: **(وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ).**

کاتیڭ چیاکه مان به سه ریانه وه به رزکرده وه هه ره کو سیبه ریڭ، پییان وابوو که به سه ریانه ده که ویت، ئه وه ی که پیماندان له تابلوی یاساکان و رینماییه کان (ألواح موسی) توند بیگرن و ئه وه ی که تیا به تی بیخویننه وه و یادی بکه نه وه به لکو له وانه بن که خۆتان له خوا ده پاریزن .

ئینجا فادی پرسیار ده کات و ده لیت: ئایا ئه وه گونجاوه که خوا وه ند چیا یه ک له زه وی هه لکه نییت و چیا که به رز بیته وه بۆ ئاسمان و له ئاسماندا به هه لواسراوی

بهائی قورئان پاریزراوه

بمیینتته وه به بیئ ئه وهی له سه ر شتیک راگیر بیئ، تاکو خه لکی بترسینت و به زور وایان لیبکات یاساکانی قبول بکن؟ ئایا ئه مه له روی زانستییه وه له گه ل یاساکانی هیزی راکیشاندا دیتته وه و له روی نه ریتیشه وه له گه ل خو شه ویستی خوادا دیتته وه؟

وه لام:

دیاره ئه مه موعیزه یه و هه موو موعیزاته کانیش بۆ ده سه لات ی بی پایانی خوا ئاسانه، ئینجا ئه وهی سه یره فادی مه سیحیه و بروای به په راوی پیروزیانه که چهنده ها موعیزه ی تیا یه وه ک شق بوونی ئاوی ده ریا و په رینه وهی موسا و شوینکه وتنی و تیاچوونی فیرعه ون و سوپاکه ی، ئیمه ش ده پرسین ئه م دوو موعیزه یه جیاوازیان چییه، مه گه ره ره دووکیان به ویستی خوا ی بالاده ستی به دیهینه ری بوونه وه ره نه بووه که ه یچ شتیک له زه وی و له ئاسمانه کاند ا ده سه وسانی ناکات (وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا) فاطر ۴۴، گه لی به نی ئیسرائیلیش که له دوا پله ی سه ره ختی و په یمان شکیندا بوون ئه گه ره خوا ی خاوه ن ده سه لات ئه و موعیزه یه ی پیشان دابن تا با شتر پا به ندبن به عه دو په یمانه که یانه وه چی تیا یه، دیاره که س ناتوانی له خوا بپرستته وه له سه ر کاره کانی، ئه وه مرؤفه که لیپرسینه وهی له گه ل ده کریت (لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ) الانبیاء ۲۳

۱۴- چیا یه ک قسه ده کات

پ ۱۹۱/ له سوره تی (سبأ: ۱۰) هاتوه: (وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ مِنَّا فَضْلًا يَا جِبَالُ أَوْبِي مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَأَلْنَا لَهُ الْحَدِيدَ).

ئیمه له لای خو مان زیده چاکیمان به داوود دابوو به چیاو بالنده مان وت که پاکیزی خاوه ند و ته وبه و گریه ی به کول بۆ گونا هه کانی له گه ل بلینه وه و ئاسنیشمان بۆ نه رم کرد.

ئینجا فادی پرسیار دهکات و دهلیت: ئایا چیاکان لیته گیشتنیان ههیه، که دهک بهوه بکهن که زۆربهی مرۆف نایزانیت، وه ئه وه مانه تهی پیشنیار کرابوو ههلی بگرن، چیاکان رهتی بکه نه وه؟ یان له گه ل داووددا ویردو دوعاکانی بلینه وه؟ له وه لامدا دهلیتین:

بهلی ئه و خوییه که ههست و هۆشی داوه به ئاده میزاد که گوشت و خوینه، ئاساییه که به جوریک له جورهکان ئه وه ههست و هۆشهش بدات به چیاکان و تهسبیحاتی خوا بکهن و پاشان ئه مانه تی پیشنیار کراو که ئه مانه تی په یامدارییه وهری نه گرن، دیسان له فادی مه سیحی ده پرسین باشه تو بپروت به وهیه که عه ساکه ی موسا له کاتی هه لدانیدا بیته مار و ئه ژده ها و هه موو سیجره کانی ساحیره کان هه لبلوشی و دوا بیه بیته وه به عه ساکه و به ده ستیه وه بیگریت، ئه و خوییه ئه وه ی بو موسا کردوو هه ر ئه و خوییه که ئه م موعجزاتانه شی بو پیغه مبه ره کانی تری ئه نجامداوه.

۱۵- ئاسن ههروه کو میو نه رم ده بیته وه!

پ ۱۹۲/ له سورته تی (سبأ: ۱۰- ۱۱) دا هاتوو: (وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ مِنَّا فَضْلًا يَا جِبَالُ أَوِّبِي مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَأَلْنَا لَهُ الْحَدِيدَ أَنْ أَعْمَلَ سَابِغَاتٍ وَقَدَّرُ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ).

خوای گه وره ئاسنی بو داوود نه رم کردبوو که قه لغان و زریپوش و مه نجه لی به زنجیر هه لواسراوی لی دروست بکا، فادی پرسیار له م باره یه وه دهکات که چۆن ئاسن سیفاتی خۆی له دهستی داووددا ون دهکات و نه رم ده بیته؟ ئه مه ش موعجزه یه که و ویستی خوای له سه ره و جیی ره خنه نییه، ئه گه ره خنه له مه بگری ده ی که واته برپای به عیساو له دایکبوونی به موعجزه و هه لکیشانه وه ی بو ئاسمان و باقی موعجزه کانی تری هه مووی جیی پرسیارن، نازانم بو لای فادی بانیکه و دوو هه وا!!!

هه ر لی ره شدا وه رگری ده لیت پیغه مبه ران کارو پیشه یه کیان زانیوه و به ره نج و شانی خۆیان ژیاون، که چی له ولاته ئیسلامیه کاندای زۆربه ی کارو پیشه کان به

بهائی قورئان پاریزراوه

چاویکی نزم سهیر ده کرین، ئیمهش ده لئین هه ندی بیروبوچوونی هه لئی موسلمانان که به سووک سهیری هه ندی کار بکن په یوه ندی به ئیسلامه وه نییه، چونکه کارکردن له ئیسلامدا بو په یداکردنی بژیوی جوړیکه له عبادت و ئیسلام دژی ته مبه لئی و دهسته وسانی و کارنه کردنه.

۱۶- نوستنیکی (۳۰۹) سائله

پ ۱۹۳/ له سوره تی (الکھف: ۹- ۲۶) دا هاتووه: (أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا * إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ هه تا أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا).

فادی پرسیار ده کات و ده لئیت: چۆن حوت گه نج و سه گه که یان توانیویانه ۳۰۹ سالل به خه وتوویی بمیننه وه؟ ئایا وانه و دهرسی سودم ند له م چیرۆکه دا بو ئه مپو چیه؟

عه ره به کانی مه ککه له باره ی (موحه ممه د) ه وه (صلی الله علیه واله وسلم) پرسیاریان له ئه هلی کیتاب ده کرد، که ئایا هیچ ده زانن له باره یه وه و پیغه مبه ره یان نا، ئه وانیش له جاریکیاندا سی پرسیاریان فیژ کردن که لئی بکن تا بویان دهر بکه وئ که ئایا راست ده کا پیغه مبه ره یان نا، یه کئ له پرسیاره کان له باره ی (ذی القرنین) ه وه بوو، یه کئیکیان له باره ی رۆحه وه بووه، یه کئیکیشیان له باره ی هاوه لانی ئه شکه وته وه بوو، که له سوره تی که هفدا وه لامه کانیان هاتووه بو پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم)، دیاره ئه مهش هه روه کو بابه ته کانی تر موعجیزه یه و ئه هلی کیتابی ئه وسا که زانیارییان هه بووه له و باره یه وه ده مکوت بوون و حوججه و به لگه و بورهان بووه بویان که (موحه ممه د) (صلی الله علیه واله وسلم) پیغه مبه ری خواجه.

دیاره قورئان په یامی خواجه و بو رینمایی ئاده میزاد هاتووه تا چی چاکه بو دونیا و قیامه تی ئه وه بکات و چیش خراپه خوئی لی لا بدات، چیرۆکه کانی قورئانیش په روه رده کردنی مرؤفه، دیاره چیرۆکیش گرنگی خوئی هه یه له په روه رده دا و ئه مهش لای شاره زایانی بواری په روه رده روون و ئاشکرایه، جا که

بهائی قورئان پاریزراوه

ناوبراو ده پرسیت بۆ ئه مړو سوودی چیه، ده لئین: بۆ ئه مړو و بۆ سبه ینی و تا قیامه تیش سوودی خوی هیه له په روه رده کردنی مړو قدا، که مړو قیککی سالی موسلیحی لی در بچی و خزمهت به خوی و دهوروبه ری بکات.

۱۷- ره شه با له ژیر فه رمانی سوله یماندایه

پ ۱۹۴/ له سوره تی (الانبیاء: ۸۱) دا هاتوه: **(وَلَسَلِّمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ).**

بۆ سوله یمان ره شه بامان پام کردبوو که به فه رمانی ئه و دپوی بۆ ئه و زه و بیه ی که پیرو زمان کردوه و ئیمه به هه موو شتی کمان ده زانی.

ئینجا فادی دوو ئایه تی تریش له سوره تی (سبأ: ۱۲) و سوره تی (الانبیاء: ۸۱) ده هینی که باس له هه مان پام کردن ده که ن و پاشان له ته فسیری به یزاوییه وه هندی ته فسیر دینیت و ده که ویته پرسیار کردن له سه ری و ده لیت: ئایا سوودی پام کردنی ره شه با که عرشى سوله یمان بۆ کوئی بویت و که ی بیه ویت، وه به توندی و به خیرایى یان به هیوری به پیی حه زی سوله یمان هه لکات چیه؟ ئایا ئامانج له و باسه چیه؟ سوودی بۆ گه لی ئیسرائیل چی بووه؟

وه لام:

هه روه کو وه لامه کانی ترمان ده لئین: ئه وه ی زیاتر بللی له وه ی که قورئان فه رموویه تی مال نییه به سه ر قورئانه وه و قابیلی په تکر دنه وه یه، جا قورئان نه یفه رمووه ره شه با عرشى سوله یمانی هینا وه و بردووه، له وه ده چیت ره شه با که هه ورو بارانی بردبیت بۆ شام و بووبیته مایه ی پیت و خیرو به ره که ت بۆ ناوچه که، که ئه مه ش دیسانه وه له بابی موعجزاته و چه ن و چوونی ناویت، خوی گه وره چی بکات و چون بکات که س ناتوانی چه ن و چوونی له گه ل بکات، به لام مړو قه هه رده م به رپرسیاره له کاره کانی.

ئینجا وه رگپریش بۆ خوی باسی خیرایى بینین و خیرایى ره شه با و خیرایى ئه سپ و فرۆکه ی کۆنکوردی فه رهنسی ده کات و بۆ خوی که وتوه ته به راورد کردن و لیکدانه وه یه که هی وه لام دانه وه نییه.

۱۸- بالئنده به بهرد شهر دهکات

پ ۱۹۵/ له سوره تی (الفیل) دا هاتووه: (أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ * أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضَلُّيلٍ * وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ * تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ * فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ).

پاشان فادی پرسیار دهکات و دهلیت: ئایا چۆن فیل یارمه تی بت په رستان ده دات، به لام له یارمه تی مه سیحیه کان هه لیدیت و پاده کات هه رکه روویان کردبیته که عبه ی بته کان؟ ئایا ده بیته پۆله بالئنده کان له نیوان خویاندا چۆن له یه کتری تیگه یشتبن و چۆن شوینی رووداوه که یان زانییی و به ردیان له دم و قاجیان نابیی و سوپای مه سیحیه کانیاں جگه له بت په رسته کان به رده باران کردبیته؟ ئایا چۆن خواوه ند لایه نگری فیل و بالئنده و بت په رسته کانی که عبه ی کردووه له دژی مه سیحیه کان؟ وه چۆن ئه و سوپایه به و به رده بچوکانه تیاچوون؟

وه لام:

ئه بره هه به سوپایه که وه هاته سه ر مه ککه تا که عبه بروخینی نه ک شهر له گه ل عه ره به بت په رسته کان بکات، بۆیه عه ره به کانی قوره ییش ده وروبهری که عبه یان چۆل کرد و چوونه سه ر شاخه کانی ده وری مه ککه و سه یری که عبه و سوپا که یان ده کرد، عه بدولموته لیبی باپیری پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) هاته لای ئه بره هه و داوای حوشتره کانی لی کرد که له لایه ن سوپای ئه بره هه وه دهستی به سه ردا گیرابوو، ئه بره هه لای سه یر بوو که خه می حوشتره کانیتی و خه می که عبه ی نییه، ناوبراویش به ئه بره هه ی وت: من خواوه نی حوشتره کانم و که عبه ش خواوه نی خۆی هه یه که ده بیاریزی، ئه وه بوو سوپا که به و ده رده چوو که به هۆی بالئنده وه له ئاسمانه وه به به ردی بچووک به ردباران کران و تیاچوون.

ئەمە ئەو سالاھ بوو که پیغەمبەر(صلی الله علیه واله وسلم) تیایدا له دایک بوو، زۆر له و عەرەبانەى ئەو رووداوەیان دیبوو مابوون که ئەم سوورەتە هاتە خوارەوه، ئەگەر وانەبوايه له جیاتی جارێک هەزار جار به درۆیان دەخستەوه. پاشان خوای گەرە که عەبەى پاراست له دەست مەسیحیەکانى ئەو زەمانە که سوپاکەى ئەبرەهە بوو، وەنەبێ یەکتاپەرست بووبن مەگەر عیسا و دایکى سەلامى خوایان لیبیت بە خوا نازانن.

ئینجا خوای گەرە ویستی گەرەبى که عەبە پێشانى خەلکى بدات و ئامادەکارى یەك بێت بۆ داھاتوو که (موحەممەد)(صلی الله علیه واله وسلم) دەبیتە پیغەمبەر. ئینجا هەموو ئەوانەى که فادى پەخنەى لیدەگریت موعجیزەیه و لەگەڵ موعجیزەشدا که بە فرمانى خوای گەرەبە هیچ ناوتریت.

۱۹- شەرى بە چاوهوه بوون

پ ۱۹۶/ له سورەتى (یوسف: ۶۷) دا هاتووه: (وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِن بَابٍ وَاحِدٍ وَاَدْخُلُوا مِن أَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُم مِّنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ).

ئەى کورەکانم لە یەك دەرگاوه مەچنە ژوورەوه بەلکو لەچەند دەرگایەکی جیاوازهوه بچنە ژوورەوه و من ناتوانم هیچ توشهاتێکی خواوەند له ئیوه بگێرمەوه.

فادى له بەیزاویهوه هەندى باسو خواس دینى که گوايه مەبەستى یه عقوب ئەوهبووه که کورەکانى له یەك دەرگاوه نەچنە ژوورەوه له دەروازەى میسر تا به چاوهوه نەبن، ئینجا فادى پرسىار دەکات و دەلێت: ئایا قورئان ئەم چیرۆکەى له کویوه هینا که تەورات باسى نەکردووه، وه ئەفسانەیهکی داوه تە پال پیغەمبەرێک که لەگەڵ زانستدا نایه تەوه و لەگەڵ چاودێرى کردنى خواوەنددا نایه تەوه.

وه لام:

یه که م: له قورئاندا ئاماژهی بهوه نه کردووہ که له بهر به چاوه وه بوون ئه و
 فه رمانه ی به کوره کانی کردووہ، که واته قسه که ی فادی و په خنه که ی له جیی
 خویدا نییه .

دووہ م: چیرۆکه که له بهر ئه وه ی له ته وراتدا نه هاتووہ که واته راست نییه و
 ئه فسانه یه، ئه مه ش هه ر هه مان وه لامه کانی پیشوومان هه لده گری، که ته ورات و
 ئینجیلیکی ته حریف کراو که به هه زاران هه له ی تیا یه نابنه مه رجعه و پیوه ر نین
 بو پاستی قورئان، که ئه مه ش سه دان زانی ئه هلی کیتاب دانیان پیداناوہ و
 زوریشیان موسلمان بوون له کۆن و نویدا.

نمونه ش له م باره یه وه زوره، زانایه کی جووله که به پرؤفیسور مؤریس بوکای
 که جه راحیکی ناوداری فه ره نسیه و موسلمان بووه ده لیت، ئایا هاما ن که ناوی له
 قورئاندا هاتووہ و له ته ورات و ئینجیلدا باس نه کراوه راسته که له زه مانی
 فیرعه وندا بووه؟؟

مؤریس بوکای ده که ویته گه پان و پرسیارکردن و پاش هه ولئیکی زور ده چی بو
 مؤزه خانه ی هؤف له قیه ننا و ئه و به رده ده بینیت که هی زه مانی فیرعه ونه و
 میسری یه کۆنه کان ناوی هاما نیان به زمانی هیروگلیفی له سه ر تو مارکردووہ
 و به مه ش موعجیزه یه کی تری قورئان ده رکه وت، هه روه ک له سه ره تاوه ئاماژه مان
 بو کرد.

۲۰- نه وه ی ئیسرائیل و مانگا که

پ ۱۹۷/ له سوره تی (البقره: ۶۷- ۷۲) دا هاتووہ: (وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ
 يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقْرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُؤًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ *
 قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ
 ذَلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ * قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لُونَهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ
 صَفراءُ فَاقْع لُونَهَا تَسْرُ النَّاطِرِينَ * قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقْرَ تَشَابَهَ

عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ * قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ لَّا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةً لَّا شَيْءَ فِيهَا قَالُوا الْآنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبْحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ * وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ).

کاتیك که موسا به گهله‌کی خوی وت: خواوند فه‌رمانتان پیده‌دات که مانگایه‌ک سه‌ریبرن، ئه‌وانیش وتیان: ئایا تو ده‌ته‌وی گالته‌مان پی بکه‌یت، ئه‌ویش وتی په‌نا به‌خوا که من له‌ریزی نه‌زانه‌کان بم، وتیان له‌په‌روه‌ردگاری خۆتمان بو پیرسه بو‌مان دیاری بکات مانگا‌که چۆن بیئت، ئه‌ویش وتی: ئه‌و ده‌لیت: مانگا‌که نه‌پیری په‌که‌وتوو و نه‌که‌م ته‌مه‌نه به‌لکو ناوه‌نجییه، ده‌ئوه بکه‌ن که فه‌رمانتان پی ده‌دریئت، وتیان له‌په‌روه‌ردگار که‌تمان بو پیرسه که په‌نگه‌که‌یمان بو دیاری بکات، ئه‌ویش وتی: ئه‌و ده‌لیت: مانگایه‌کی زه‌ردی تو‌خه سه‌یرکه‌ر دل‌خۆش ده‌کات، وتیان: له‌په‌روه‌ردگاری خۆتمان بو پیرسه که مانگا‌که چۆن چۆنییه، چونکه چۆنییتی مانگا‌که‌مان لی تی‌کچوو و ئه‌گه‌ر خواوند خوازیار بیئت شاره‌زا ده‌بین.

موسا وتی: ئه‌و ده‌لیت ئه‌و مانگایه مانگایه‌کی بی هی‌زو لاواز نییه به‌هوی کیلان و ئاوکی‌شانه‌وه و به‌له‌کیش نییه. وتیان: ئیستا راستیت بو هی‌ناین ئه‌وسا سه‌ریانبری و خه‌ریکبوو نه‌یکه‌ن.

وه کاتیك ئیوه که‌سیکتان کوشت‌بوو له‌سه‌ر بکوژیه‌کترتان تووش ده‌کرد، خواوند ئه‌وه‌ی به‌ده‌رده‌خست که ئه‌تانشارده‌وه، ئه‌وسا وتیان پارچه‌یه‌ک له‌سه‌رپراوه‌که‌بدن له‌له‌شی کوژراوه‌که‌زیندوو ده‌بیته‌وه و ناوی بکوژه‌که‌ی ده‌لیت، ئه‌ئاوه‌ها خواوند مردوو زیندوو ده‌کاته‌وه و نیشانه‌ی خۆیتان پیشان ده‌دات به‌لکو تی‌بگه‌ن.

فادی ده‌لیت: میژووی به‌ره‌ی ئیسرائیل هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه تا کو‌تایی ئه‌م چیرۆکه‌ی تیا نییه، له‌وانه‌یه‌خواه‌نی قورئان هه‌ندیك له‌چیرۆکه‌که‌ی له‌ته‌وراته‌وه وه‌رگر‌تییت. له‌م پرسیاره‌ی فادیشدا دیسان ته‌ورات مه‌رجه‌عه‌و قورئان به‌راورد ده‌کات به‌ته‌ورات و مادام ئه‌م چیرۆکه‌ له‌ته‌ورات دا نه‌هاتوو که‌واته له‌میژووی به‌نی ئیسرائیلدا شتی وا پرووی نه‌داوه.

بهائی قورئان پاریزراوه

جاری مه رج نییه هه موو پووداویک و به سه راهاتیکی نه وهی ئیسرائیل له ته وراتدا تۆمارکرایت، له لایه کی تریشه وه رهنگه کاتی خوئی هه بووبی و لایرا بیئت، چونکه ئه و ته حریفاته زۆره ی به سه ر ته ورات و ئینجیلدا هاتوو به های میژوویی بو نه هیشتوننه ته وه و ناتوانزیت متمانه یان پی بکریت.

جاریکی تریش جه خت ده که یه وه له به رئه وهی قورئان به په یمان و به ئینی خوا خوئی پاریزراوه، که واته قورئان مه رجه عه و ته ورات و ئینجیل به ته رازووی قورئان ده کیشریئن نه ک به پیچه وانه وه.

بو زیاتر شاره زابوونیش له ته حریفاته کانی ته ورات و ئینجیل، په راوه کانی ئه حمه د دیدات و ده یان نوسه ری تر جه خت ده که نه سه ر ئه و مه سه له یه و چه نده ها پیگه ی ئینته رنیتیش باس له م بابه ته ده که ن وه ک (منتدیات أتباع المرسلین) که هه رکه س بیه وی ده توانی بگاته راستییه کان.

۲۱- نایا بروسکه فریشته یه

پ ۱۹۸/ له سوره تی (الرعد: ۱۳) دا هاتوو: (وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ

خِيفَتِهِ).

هه وره گرمه ستایش و پاکیزی خواوه ند ده کات و فریشته کانیش له ترسی خواوه ند ستایش ده که ن.

ئینجا فادی له ته فسیری به یزاویه وه ئه وه دینیت که گوايه هه وره بروسکه و هه وره گرمه مه لائیکه تن، پاشان پرسیار ده کات که چۆن هه وره بروسکه و هه وره گرمه که دیارده ی سروشتین مه لائیکه تن.

وه لام:

قورئان نه یفه رموو مه لائیکه تن، ته فسیری به یزاویش له هه رکوییه که وه ئه و قسه یه ی هیناوه راست نییه و په یوه ندی به قورئان و فه رموو ده ی راستی حه زره ته وه نییه.

به لام بؤ مه سه له ی ته سبباحتی هوره گرمه، هرچی له بوونه وهردایه ته سبباحتی خوا دهکات، هریه که و به جوریک که مرقه دهرکی پی ناکات، هر له گهردیله یه که وه هتا هه ساره و هریه که و شیوازی خوی هیه له ته سبباحتی خوا، قورئان ده فهرمویت: **(تَسْبِخُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا)** الإسراء: ۴۴.

۲۲- نازاری جادوو

پ ۱۹۹/ له سورتهی (الفلق) دا هاتوو: **(قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ * مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ * وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ * وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ * وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ)**. بلئی بانگ له په روه ردگاری به ره به بیان و بوونه وهران ده که م له هرچی شهریک که هیه و خولقاوه و له شهرپی شهو، کا تاریک دادیت و له شهرپی نه و ژنانه ی که فوو به گریپی په رۆدا ده که ن و له شهرپی هه سوو ده کان که ئیره یی ده به ن. ئینجا فادی نه و به سه رها ته دینیت که باس له جووله که یه که دهکات که سیحر له پیغه مبه ر(صلی الله علیه واله وسلم) دهکات و پاشان ده پرسیت چۆن ده بی سیحر کار بکاته سه ر نه و زاته موباره که. له وه لامدا ده لئین:

پیغه مبه ری خوا(صلی الله علیه واله وسلم) له ژیانیدا وه کو هر ئاده میزادیکی تر تووشی نه خووشی و ناخووشی و نارپه حه تی بوه، چه ندجار کافره کان و جووله که کان پیلانی کوشتنیان بؤ داناوه و چه نده ها جار له جه نکه کاندایه پیشه وه ی هاوه لاندایه بووه و ته نها خوا پاراستوو یه تی به پیی نه و په یمانه ی که پیی داوه: **(وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ)** (المائدہ : ۶۷).

نه م به سه رها ته ش شتیکه له و بابه ته، جووله که یه که سیحری له پیغه مبه ر صلی الله علیه واله وسلم کرد، چه زره ت صلی الله علیه واله وسلم وای لیها ت وه یزانی کاریکی نه نجامداوه و نه نجامیشی

بهائی قورئان پاریزراوه

نه دابوو، پاراپیه وه له خواو خواش شیقای داو سیحره که به تال بوویه وه.
(سه رچاوه: القرآن و نقض مطاعن الرهبان. د. صلاح الخالدي).

له کۆتایی وه لآمه کانی ئەم به شه دا جهخت ده که مه وه که قورئان پاریزراوه و په راه کانی تر ته حریف کراون، له په راوی پیروزیاندا هاتوو که که شتییه که ی نوح له سه ر شاخی ئارارات له نگه ری گرتوو ده وای ته و او بوونی لافاوه که، هه رچی گه پان و هه ولیان دا له سه ر ئارارات هیچ ئاسه واریکیان نه دۆزیه وه، قورئانیش پاش هه زاران سال دیت و نه که له ته ورات و ئینجیله وه هیچ وه رناگری به لکو ته حریفه که ی نه وانیش راست ده کاته وه و ده فه رمویت : که شتییه که ی نوح له سه ر شاخی جودی دوی توفانه که له نگه ری گرتوو وه دوايش قسه که ی قورئان راست ده رچوو، ئاسه واری که شتییه که ی نوح له سه ر شاخی جودی له تورکیا دۆزرایه وه . هه روه که له په راوی به ره و ئیسلامدا لاپه ره ۳۶۵ به م جوړه باسم کردوو ه :

۲۲- توفانه که ی نوح

قورئان باسی به سه رهاتی گه لانی دیرینی کردوو، یه کیک له و گه لانه ش گه لی نوحه و ده فه رمویت: { كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ * إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ * إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ * فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا * .. ثُمَّ أَعْرَفْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ * وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ } الشعراء: ۱۰۵- ۱۲۲... ئەم باسه ش ئیجازی غه یی قورئانی تیایه که دۆزینه وه ی پاشماوه کۆنه کان راستیتی ده سه لمینی.

سۆمه ریه کان باسی توفانیکیان تۆمار کردوو له سه ر له وحی قوری سوره وکراو که سالانی ۱۸۸۹ بۆ ۱۹۰۰ ی زاینی دا دۆزرایه وه له لایه ن کۆمه لیک شوینه واریناسی ئەمریکیه وه له عیراق، که باس له وه ده کات که پاشا (زیو سودا) خواناس و پاریزگار

بهائی قورئان پاریزراوه

بوو، ناگادار کرا توفان ده بیټ، که شتی دروست کردوو خه لکانیکی پرگار کرد له و توفانه و که حهوت شه و حهوت پوژی خایاند.

هه روه ها بابلییه کانیش تو ماریان کردوه، له سالی ۱۸۷۲ دا (سیدنی سمث) رایگه یاند که پیویسته پارچه کانی (مه لحه مه ی گلگامیش) کوبکریته وه که دوانزه له وحه یه، که له وحه ی یانزه ی باسی توفانه که ده کات که ده لیت: پیاویک به ناوی گلگامیش، (خوکان) فرمانیان دایه که که شتیه ک دروست بکات و واز له مولک و مال بیئی و، له سهر که شتیه که شی تووی هه موو شتیکی زیندووی هه لگرت، نه و که شتیه ی دروستی کرد دریژی و پانی وه کو یه ک بوو. بارانیکی زور باری و تاده گاته نه وه ی که ده لیت: که شتیه که له سهر شاخی (نیصیر) یان (نیزیر) نیشته وه که ده که ویتته نیوان دیجله و زابی خوارووه وه.

له نیوه ی یه که می سه ده ی سیی پیش زاینیشدا، له زه منی پاشا (انتیوخوسی یه که م) (۲۸۰-۲۶۰) ی پیش زاین یه کی به ناوی (بیروسوس) ی بابلی که کاهینی خوی (ردوک) ی بابلی بووه، به زمانی بابلی میژووی ولاته که ی به زمانی یو نانی به سی به رگ نوسیوه ته وه، که تیا یا باس له توفانیک ده کات، که گویا پاشایه ک به ناوی (ئه کسپوپوس) له خه ویا خوا ناگاداری ده کات له توفانیک که هه موو زه وی ده گریته وه و هیچ ناهیلی و، فه رمانی نه داتی که که شتیه ک دروست بکات، نه ویش که شتیه ک دروست ده کات که دریژییه که ی ۱۱۰۰ (یارد) هه پانیه که شی ۴۴۰ (یارد) هه هه موو خزم و هاوه لان و زینده وه رانیش له بالنده و چوار پی له که ل خواردن و خواردنه وه له گهل خویدا بار ده کات.

توفانه که زه وی داپوشی، که شتیه که له سهر شاخیک له نگره ی گرت، خوی و ژن و مناله کانی و که شتیه وانه که دابه زین و پاشا سوچه ی بو خوا برد.

ته وراتیش له (ئیصاح) ی شه ش تا (نق) له سیفری ته کویندا باسی نه و توفانه ده کاو ده لی: خوا بینی که خراپه ی مروق زور بووه له سهر زه وی، خه مبار بوو له م په فتاره ی مروق له زه ویدا و په شیمان بوو له دلیا، بریاریدا که مروق و چوار پی و

بهائی قورئان پاریزراوه

بالنده و گیانه وهران له سهر زهوی نه هیلی، وه تهنه نوح بهیلتیه وه که پیایوکی به و هفا و چاک بوو، نوح ئاگادار کراو فهرمانی درایه که شتییه کی گوره دروست بکات و به قیرو (قه تران) له ناوه وه و دهره وه دایپوشی تائاو نه چیتیه ناوی، وه له هه موو گیانله به ریک دووان، نیرو مییه کی تیا دابنی، ئەمه بیجگه له ژنه که ی و مناله کانی و ئاوفره تانی ناومالی.

چل شهو و چل پوژ باران باری و کانیه کانی زهوی ته قین و ئاسمانیش کرایه وه و توفانه که چل پوژی خایاند له سهر زهوی .. هه رچی هه بوو له مروؤ و گیانه وهران له سهر زهوی له ناو چون و نوح و ئەوانه ی له گه لیدا بوون مانه وه، تاکه شتییه که له سهر شاخی ئارارات گیرسایه وه، هه ندی له میژوونوسان و موفه سیره کان له و برپایه دان که توفانه که هه موو زهوی نه گرتیه وه و ده لئین : که له چوار شاری بیلادی پافیده یین دابووه (ئور، ئریش، شورباک، کیش) شوینیه واره کانیش جهخت ده که نه سهر ئه وه ی که ئه و شارانه توفانیک لئی داوه له سالانی ۳۰۰۰ پیش زاینیدا ..

له ناوه پراستی مانگی ئایاری سالی ۱۹۴۸ز دا شوانیکی کوردی تورکیا به ناوی ره شید سهرحان پاشماوه ی ته خته کانی که شتییه که ی نوحی دۆزیه وه که له سهر شاخی جودی بوو، که دانیشتیوی دئی (نه سار) ه، ئه وه ی سهیره ئەم ناوه ناوی هه مان ئەو دئییه که به زمانی بابلی به دئییه که ی نوح و تراوه که تیا یا ژیاوه .

له سالانی دوا ۱۹۵۳دا چهند کۆمه لئیکی شوینیه واراناس سهردانی شاخی جودیان کردو فهحسی ته خته ی به بهرد بووی که شتییه که یان کرد وه به (هاوتای کاربوئی تیشکده ر) فهحسیان کردو بو زانینی میژووی ته خته کان، بۆیان دهرکه وت ده گه رپتیه وه بو ۴۵۰۰سال پیش ئیستا، فه زلی گه وره ده گه رپتیه وه بو لیکۆله ران (دیفید فاسولد) و (رون وایت) وه هه ولی زۆری پرؤفیسۆری تورکی (احمد رسلان) له ماوه ی چل سالدا په نجا جار سه رکه وته سهر شاخی جودی بو دیراسه ی شوینی که شتییه که، که ته واو ده گونجی له گه ل ئه وه ی که له قورئاندا هاتووه :

(وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكَ وَيَا سَمَاءُ أَقْلَعِي وَغِيضَ الْمَاءِ ..) هود: ۴۴

بهائی قورئان پاریزراوه

وه ئه وینانهی جبهازی رادار له قولی ۲۵ مه تر دا کیشاویه تی بو ژیر به شی دواوهی که شتییه که، زور ورده کاری که شتییه که دیاری کردوه. که دریزییه که ی نزیکه ی ۱۷۱ مه تر ده بی گه وره ترین پانی نزیکه ی ۴۶ مه تر یکه ده بی و معدلی پانی نزیکه ی ۲۸ مه تر یکه ده بی، قولیه که ی نزیکه ی ۱۷ مه تر یکه ده بی.

زانایان به پریگایه کی زانستی ته واو دیراسه ی زوربه ی پارچه کانی که شتییه که یان پشکنیوه. به لام لیره دا باسی (انجر) یان (مرساه) یان له نگه ری که شتییه که ده که یان، که بو له نگه رکردن و هاوسه نگی که شتییه که هه لواسراوه به گوریس و شتی زور به ییز به بنی که شتییه که وه. یه که م پارچه ی که شتییه که که دوزرایه وه سیانزه دانه بو له و به رده نگی له نگه رگرتن که له به رزایی هه زاران پی له ئاستی ده ریاوه دوزرایه وه له و پییه ی که وا داده نریت که شتییه که ی پیا رویشتیبت.

که ره نگی کاتی ته واو بوونی توفانه که و که م بونه وه ی ئاوه که حه زره تی نوح و هاوکارانی ئه و گوریسانه یان پچرانی و به رده کان بلاو بو بونه وه. زانایان ده لاین په نگی (۲۴) (مرساه) ی هه بو بی هه رچه ند ئیستا (۱۲) ی دوزراوه ته وه، ئه و له نگه ره به رده نگی معدلی به رزی ۲,۵ مه تره قورسیشی (۴-۱۰) ته نه، لیکو له ر (دیفید فاسولد) که ناودارترین دوزره وه و پسپوره له م مه سه له یه دا، جه خت ده که نه سه ر ئه وه ی که ئه و به ردی له نگه رانه ئه وه یه که له قورئاندا ئاماژهی بو کراوه که بو خوی موعجیزه یه و ده فه رمویت (وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللّٰهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا اِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَّحِيْمٌ) هود: ۴۱

ئه وه ی که لیکو له رانی سه رسام کردوه، باشه چۆن ئه و به رده قورسانه به رز کراونه ته وه و چۆن کون کراون، چۆن هه لواسراون به که شتییه که دا بو هاوسه نگی و هه لگرتنی که شتییه که له به رده م شه پۆلی زور به رزدا که وه ک شاخ بووه هه روه ک قورئان ده فه رموی (وهی تجری بهم فی موج...) به لام دیاره وه لامی هه موو ئه وانه له وه دایه که خوی گه وره ده فه رموی ﴿وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحِّينَا﴾ هود: ۲۷ وه بو رویشتنیشی ده فه رموی ﴿تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا﴾ القمر: ۱۴ ...

پیشبرکی بیبناغہ کان

بہشی سیبہم

نوسینی : ٹیکرام کہریم

بهائی فورٹان پاریزراوہ

پیشه کی

الحمد لله رب العالمين و الصلاه و السلام على رسوله الامين و بعد:

پاش ئه وهی که بریانی پرۆژهی تیشک ئه رکی وه لامدانه وهی به شی هه له ره وشتیه کانیاں خسته سه رشانم له کتیبی "ئایا قورئان پاریزراوه"، ناوی خوام لیهنناو به شه وه لامی خۆم نووسی و ته واومکردو نزیکه ی سیصه د لاپه ره ده رچوو، که چی قه ده ری خوا به هه له له کۆمپیوته ره که مدا سپرایه وه و پاش چه ندین جار ریکۆفه ریش هه ره نه هاته وه، بۆیه به ناچاری ده ستم به وه لامدانه وهی ئه و به شه ی تری کتیبه که کرد که بریتیه له پیشبرکئیه که قه شه فادی ریکخستوو به خۆینه رانی کتیبه که ی به و هیوایه ی که خۆینه ران چه واشه بکات و وایان لیبکات به مه به سته وه جاریکی ترو دوان کتیبه که ی بخۆینه وه و قسه کانی ئه و وه ک موسه لله مات و به لگه نه ویست وه ربگرن! به و هیوایه ی خه لاتیک وه ربگرن که بریتیه له نوسخه یه که له ئینجیل به خۆرایی! جا منیش ئه وه م به ده رفه ت وه رگرت و ئه مه وی به خۆینه رانی کتیبه که ی قه شه فادی و خۆینه رانی ئه م زنجیره وه لامه ش ئه وه رابگه یه نم که ئه و پیشبرکئیه کاریکی منالانه و شتیکی گزیبازانه یه قه شه فادی په نای بۆ بردوو وه شووره ییه مرۆف داببه زئته ئه و ئاسته له نووسیندا.

وه لامه که ی من بۆ ئه و پیشبرکئیه دابه شئه بیته بۆ ئه م پیشه کیه و (۱۰) برگه و کۆتاییه ک.

ده برگه که بریتین له:

- ۱- ئایا قه شه فادی راسته کات که ئه لی (۱۰) جۆر هه له له قورئاندا هه یه؟
- ۲- نمونه یه که له هه له جوگرافییه کان وه ک قه شه فادی ئه یلیت.
- ۳- نمونه یه که له هه له میژووییه کان وه ک قه شه فادی ئه یلیت.
- ۴- نمونه یه که له وه هه له ره وشتیانه ی که قه شه فادی به حه رام و به تاوانی دائه نیته گوايه قورئان حه لالیکردوه!
- ۵- نمونه یه که له هه له لاهووتیه کان وه ک قه شه فادی ئه یلیت.
- ۶- نمونه یه که له هه له زمانه وانیه کان وه ک قه شه فادی ئه یلیت.

بهائی قورئان پاریزراوه

- ۷- نمونه‌یهك له هه‌له ياساییه‌كان وهك قه‌شه فادی ئه‌یلئیت.
- ۸- نمونه‌یهك له هه‌له كۆمه‌لایه‌تیه‌كان وهك قه‌شه فادی ئه‌یلئیت.
- ۹- نمونه‌یهك له هه‌له زانسته‌یه‌كان وهك قه‌شه فادی ئه‌یلئیت.
- ۱۰- نمونه‌یهك له و کارانه‌ی قه‌شه فادی به شووره‌یی دائه‌نی له ژیا‌نی پیغه‌مبه‌ردا (صلی الله علیه و اله وسلم).

قسه‌ی کۆتاییش بریتیه‌یه له تیشک خسته‌سه‌ر میتۆدیک‌ی نمونه‌یی بۆ مونا‌قه‌شه‌کردنی ئه‌و گومانانه‌ی که ناحه‌زانی ئیسلام لیره‌و له‌وی ئه‌یخه‌نه ناو خه‌لکی.

هه‌رچه‌نده برایان و خوشکانی تر به‌دلنیا‌ییه‌وه ئه‌بی‌ت وه‌لامی هه‌ریه‌ك له‌وه بره‌گه‌یان له به‌شه‌وه‌لامی خۆیاندا دابیته‌وه، به‌لام دیاره هه‌رکه‌سه‌و له دونیا‌دا شیوازیکی تایبه‌ت به‌خۆی هه‌یه بۆ نووسین و وه‌لامدانه‌وه که‌س ناتوانی به‌ شیوازی ئه‌ویتر بنووسیت و ئه‌مه‌ش حکمه‌تی گه‌وره‌ی خوی تیدا‌یه وه‌ك چۆن ئه‌م هه‌مووه جۆره‌ی له میوه دروستکردووه و هه‌ریه‌که‌یان تامیک ئه‌ده‌ن و ئه‌م هه‌مووه جۆره‌ی له گۆشت دروستکردووه و هه‌ریه‌که‌یان چیژیک ئه‌ده‌ن هه‌رواش چه‌ندین شیوازی نووسینی به‌ به‌نده‌کانی به‌خشیوه تا به‌ره‌مه ئه‌ده‌بی و فیکریه‌کان هه‌موو له‌یه‌ك نه‌چن و هه‌موو هه‌ر یه‌ك تام به‌ده‌ن و خه‌لك بیزاربین له خویندنه‌وه، ئه‌م به‌شه‌ی کتیبه‌که‌ش وه‌ك گوشراویک وایه بۆ بابه‌ته‌کانی کتیبی ئایا قورئان پاریزراوه بۆیه گومان له‌وه‌دا نیه که نابیته‌ شتیکی دووباره‌وه ئه‌م وه‌لامه‌ش دوور له چاوی وه‌لامه‌کانی تره‌وه ئه‌نووسریت.

به‌رنامه‌ی ئیمه‌ش بۆ وه‌لامدانه‌وه‌ی ئه‌و ره‌خخانه به‌ کورتی بریتیه له:

سه‌ره‌تا ره‌خنه‌که‌ی ئه‌و باسه‌که‌ین، پاشان تا بگونجی له کتیبی پیرۆزی قه‌شه فادیه‌وه هاوشیوه‌کانی ئه‌و بابه‌تانه ئه‌گوازینه‌وه که قه‌شه‌فادی به‌ره‌خنه‌و شوهری ئه‌زانئ له قورئاندا- و که‌چی ئاگای لی نیه ئه‌و باسه له کتیبه‌ی خۆشیدا هه‌یه-، تا له سنووری خۆیدا رایبگرین، ئه‌گه‌ر ئه‌وشتانه‌ی کتیبی پیرۆزی خۆی قه‌بوول، ئه‌ی ئیتر بۆ ئه‌مه‌ی قورئانی قه‌بوول نیه، ئه‌گه‌ر ئه‌مانه‌ی قورئانی لا نادرست و ناشیرینه

بهائی قورئان پاریزراوه

ئەى بۆ ئەوہى كتیبەكەى خۆى لا جوان و دروستە؟! به چ پپوه ريك ئەو جوانه و ئەم ناشيرين؟ ئەو قه بوولئەكات و ئەم ئەداتە دواوه، دوو پپوهرى جيا بۆ يەك بابەت! ئەمە وهك ئەلئین بریتیه له "الكيل بمكيالين" كه ئەوہش شورەبى و گزيبازيبه و كارنكيشه خەلكى ژيرو به ويژدان نايكات، ئەگەر له بەر ئەوہشه ئەوہى له كتیبى پيرۆزى خۆيدايه بۆيه وەرئەگرى له بەر ئەوہى واراھاتووہ و ئەمەى قورئان ھەر به ھەوہس وەرناگرى! ئەم ھەلسوكه و تەش ناعەقلانیه و پيشەى پياوى خويندەوارو نووسەرى بە پيرز نيه و زانايانيش ئەلئین: "تەرجيحى بيلا مورەجیح" -يانى دوو شتى وهك يەك ھەركەس ھەروا بى بەلگە باوى يەكئىكيان بدات بەسەر شتئىكى تردا- بيەقلى و ئارەزووپەرستيه، پاش ئەم بەراووردكارىه ھەلە حالئيبونەكەى فادى رۆشنئەكەينەوہ و دەريدەخەين كه ئەوہى ئەو بەرەخنەى ئەزانى تەنيا بەدحالئيبونئىكه يان ئارەزووپەرستئىكه و ھيچى تر.

سەرفەنەزەريشمان لەو ھەمووہ قسە و زانياريانە كردووہ كه قەشە فادى و ھەرگيرەكەشى خزاندووينا تە ناو كتیبەكەيان بە بى ئەوہ بيانگيرنەوہ بۆ سەرچاوەكانيان، چونكە ئەو ھەويرە ئاوى زۆرى ئەكيشا، و خەريكە لای ئەم جۆرە بنيادەمانە ئەوہش سادە ئەبيتەوہ كه كاتئىك رەخنەى ئەوہيان لئئەگرى و پيان ئەلئيت: تۆ ناوى سەرچاوەكانت نەھيئاوہ و له گيرفانى خۆتەوہ قسە ئەكەى، ئەم كەسانە ھەر زوو له وەلامدا ئەلئین: جا چيبه! با ناوى سەرچاوە نەھيئین! گرنگ ئەوہيه تۆ سەبارەت بەو چەمكەى ئيمە قسەى لەسەر ئەكەين ئيوہش قسەى لەسەر بكن و زانستيانە وەلاممان بدەنەوہ!

ئەوہى كه ئيمە بينيومانە لەم قەشە فادىە- و لە راستيدا ھەر ئەوہشه له زۆربەى بېرگەكانى نووسينەكەيدا بەھەلەيدا بردووہ- ئەوہيه كه كتیبى پيرۆزى خۆى كردووہ بە پپوہر بۆ(رەفزوقەبولئى) ئايەتەكانى قورئان! يانى ئەوہى قورئان بيلئيت و تەورات و ئينجيل نەيانووتبئيت يان ئەوان پيچەوانەى ئەميان وتبئيت ئەوہ لای قەشە فادى وەرئەگراوہ و ھەلەيەو ھەر ئەوہ راستە كه كتیبى پيرۆز بيلئيت! ئەمەش ئاشكرايە كه قسەيەكى زانستى نيه، عەقلانيش نيه، ميژووش پشتى ناگرئيت، واقيعيش ئەمە رەتئەكاتەوہ، ئيمە لەوہلامى يەكئىك لە پرسىيارەكانى ئەم كتیبەدا

بهائی قورئان پاریزراوه

ئەو ھەمان بە بەلگەو ھە روونکردوو ھەو ھە - لە کتیبی یە کەمی ئەم زنجیرە یە شدا ئەو ھەمان سەلماندوو ھە کە قورئان بە پاریزراوی گەشتوو ھە بە ئیئەم ھە قورئان ئەو تاکە کتیبە ئاسمانیە یە کە ھە ک خۆی ماو ھەو ھە گیانی ھە موو ئایینە کانی تریشی ھە لگرتوو ھە بە پاریزراوی ھە موو شتە جوانە کانی ئەو ئایینانە ی تری بە شیو ھە یە ک لە شیو ھە کان پاراستوو ھە تە نیا سورە تیک یان ئایە تیک یان وشەو تە نانە ت پیتیکیش چییە لی ئەو ھە و تاو ھەو بە دەنگ و بە رەنگی خۆی ھە دەستپاکانە نەو ھە دوا ی نەو ھە گوازراو ھە تەو بە لام - نە تە ورات و نە ئینجیل دوور نە بوون لە دەستتوو ھەردان و ئەمە ی بو قورئان کراو ھە بو ئەوان رینە کە و توو ھە بە لگە کان و ھۆیە کانمان لە ویدا باسکردوو ھە ئومید ئە کە یین کە راستیمان پیکابیت.

ئەو ھەش زۆر جیگە ی پرسیار ھە رگپر جگە لەو ھە ی قسەو سە رنجە کانی خۆی لەبری ئەو ھە ی بېردایە تە پەراویز کە چی ھە مووی لە مە تنی کتیبە کە ی فادیدا ناشتوو ھە تیکە لی کردوو ھە بە کتیبە بنە رە تیکە و خوینەر زۆر ماندوو ئە کات، جگە لە مە ش زۆر جار لە گە ل فادیشدا لیکئە گیرین و قسە کانیا ن دژ بە یە کتری ئەو ستنەو ھە، ئیئە چاومان لەو ھە ش داخستوو ھە کاتیک نە بیت کە قسە کە قوو رگی گرتبە ی و پئویست بوو بیت ئاماژە ی بو بکە یین.

ئەمە و لە سە رە تاو لە کو تایشدا پشتمان ھە ر بە خوای گە و رە قاییمە کە چیژو بە رە کە ت بخاتە ئەم نووسینە و بیکاتە چرا بو عە و دالانی راستە قینە .
پەروەردگار! سۆزور ھە مە تی خۆت بېرژە بە سەر پئغە مبەر و ئالی پئغە مبەر داو ئەم نزایە ش لە ئیئە ھە ر بگەر .

لە سلیمان ی و لە شەو ی قە درداو

لە ۲۳ ی رە مە زانی ۱۴۳۳ دا ئیکرام کە ریم نووسیویە تی

برگه‌ی یه‌که‌م

نایا قه‌شه فادی راستنه‌کات که نه‌ئی (۱۰) جور هه‌له له قورئاندا هه‌یه؟!

قه‌شه فادی له کتیبی "نایا قورئان پاریزراوه" دا نه‌ئی قورئان ده جور هه‌له‌ی تیدایه وه‌ک هه‌له‌ی یاسایی و هه‌له‌ی میژوویی و هه‌له‌ی جوگرافی و هه‌له‌ی کومه‌لایه‌تی و به‌و شیوه‌یه، به‌لام کاتیک ده‌ست به‌خویندنه‌وه‌ی نه‌و شتانه نه‌که‌یت که نه‌و به‌هه‌له‌یان نه‌زانی بۆت ده‌رئه‌که‌ویت که نه‌و شتانه هه‌له‌نین و نه‌و خراپ خویندنه‌وه‌ی بۆکردوون، و چه‌ندیش نه‌گه‌رپییت بۆ نه‌وه‌ی بزانی پالنه‌ری راسته‌قینه چیه که وای کردووه نه‌م قه‌شه‌یه نه‌و شتانه‌ی قورئان به‌هه‌له‌ بزانیته، هیچ نییه نه‌وه نه‌بیته که رقیکی بی‌پاساو نه‌جولینیت دژ به‌ئیسلام و له‌خۆپایی شه‌ری پیئه‌فرۆشیت، نه‌گینا نه‌و شتانه‌ی نه‌و به‌هه‌له‌یان نه‌داته قه‌له‌م هه‌ندیکیان له‌کتیبی پیروزی خوشیدا هه‌ن و نه‌و نه‌ک به‌هه‌له‌یان نازانی به‌لکو به‌پیروزی‌شان نه‌زانی! و ئیمه‌ش له‌باسه‌کانی داهاتوودا نه‌مه‌روونه‌که‌ینه‌وه به‌به‌لگه‌وه. وه‌رگیره‌که‌ی لای خۆمان-که نه‌ناوی هه‌یه و نه‌نیشان!- له‌ژیر شه‌وقی چراقوتیله‌که‌ی قه‌شه فادیدا له‌و کتیبه‌دا نه‌ئی: قورئان پاریزراو نیه و چه‌ندین هه‌له‌ی تیدایه! له‌مه خراپ‌تریش نه‌ئی قورئان خۆی نه‌مه‌ی راگه‌یاندووه! جا دیت دوو نایه‌ت له‌قورئان نه‌گری به‌ده‌سته‌وه‌و نه‌زانانه-و به‌راستی نه‌زانانه‌ش- دوو مانای ژور دوریان لیده‌رئه‌هینی و نه‌ئی نه‌وه‌تا قورئان خۆی شایه‌تی نه‌دات له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که پاریزراو نیه و هه‌له‌ی تیدایه! دوو نایه‌ته‌که‌ش بریتین له‌مانه:

۱- (هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ).

۲- (أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا).

بهائی قورئان پاریزراوه

ئایه تی یه کهم یانی: پهروه ردگاری تو هه ر ئه و خوايه یه که ئه م قورئانه ی نادر ووه ته سهر تو، که هندی ئایه تی ئه م قورئانه موحه که من و بناغه ن بو قورئانه که هه مووی، و هندی کی تر له و ئایه تانه موته شابیه ن، به لام ئه و که سانه ی که لادان له دلئاندا هه یه و مه یل به و لادانه ئه دهن، دین دوا ی موته شابیه هه کانی قورئان ئه که ون- نه که موحه که مه کانی-، به مه به سته ی ئه وه ی فیتنه یه کی پیبینه وه یان سه ره نجامی ئه و ئایه تانه بدوزنه وه، سه ره نجامی ئه و ئایه تانه ش خوا نه بی که س نایزانی ت و ئه و زانایانه ش بنجارو خاوه ن ریشه ن له زانسته ئه لئین: ئیمه ئیمانمان به م قورئانه هه یه و هه مووی هه ر له خوی خاوه نی ئیمه وه هاتووه، ئه وه ی خاوه نی عه قل و ژیری نه بی ت ئه مه نالئیت و نایخاته وه یادی خو ی.

مانای ئایه تی دووه میش ئه وه یه که: ئه وه ئه و خه لکه بو له م قورئانه ووردنابنه وه و لیبرابمینن، خو ئه گه ر ئه م قورئانه له لای جگه له خاوه بهاتایه ئه وه جیاوازی و قسه ی دژبه یه کی زور تیدا ئه بوو.

وه رگیره که ی لای خو مان ئه لی: (واته ئه گه ر قورئان ئایه تی له گه ل یه کتر ناکوکی زوری تیدا نه بی ت ئه و هه ندی کی تیدا یه ..)^{۹۷}! جا له سه ر ئه م پیشه کیه نه خو شه ئه نجامی کی نه خو ش دروسته کات و ئه لئیت: (ئه گه ر جیاوازی... له قورئاندا هه بی ت ئه وه به لگه یه له سه ر ئه وه ی که خاوه ند خاوه نی قورئان نیه، هه روه ها هه مان به لگه ش ئه وه ئه سه لمینیت که قورئان (معصوم: پاریزراو) نیه له هه ل^{۹۸}، جا قه شه فادی و وه رگیره که شی باجی ئه م به دحالیبوونه ی خو یانیا ن داوه و هاتوون ئه وه نده عه قلی خو یان برپویه تی ئایه تیا ن هه لژاردووه - وه که سی کی ساخته چی که خو ی ئه کاته دکتور له خه لکی و ده یان ده رمانی هه ل^{۹۸} ئه نووسی بو خه لکی و ده رده دارو کۆله واریانته کات- ئه مانیش هاتوون وایان کردووه و رایانگه یاندووه که قورئان "ده" جو ر هه ل^{۹۸}ی تیدا یه! به لام با ئیمه پیش ئه وه ی قسه ی خو مان بکه ی ن له سه ر ئه و ره خنا نه، قسه له سه ر ئه و دوو ئایه ته بکه ی ن که ئه و به هه ل^{۹۸}ه حالیبووه لیان.

^{۹۷} ل: ۵.

^{۹۸} ل: ۶.

نایه ته که ی سوورتهی النساء

وهرگیږه که ئه لای: مادامیک خوا ئه لای: ئه گهر ئه م قورئانه له لای جگه له خواوه بهاتایه ناکۆکی زۆری تیدا ئه بوو، که واته قورئان ناکۆکی زۆری تیدا نیه به لام ناکۆکی که می تیدایه و ئه وهش یانی قورئان پاریزراو نیه له هه له و به وشیه وهش قورئان هی خوا نیه!

ئه م چه مکه هه له یه ی ئه و دروستی کردوه بۆ مانا کردنی ئه و نایه ته له عه قلیکی نه خو شه وه سه رچاوه ی گرتوه، وه ک شاعیره که ئه لای:

وكم من عائب قولا صحيحا

وأفته من الفهم السقيم^{۹۹}

جا په نی گه و ره ئه وه یه وه ک خو هه لکیشانیکیش له به رده م خوینه رانیدا په نا بۆ مه نتیق و بورهانی عه قلی ئه بات! و ئه لای: قوتابییه که ئه لای: هیچ کۆششم نه کردوه مه به سستی ئه وه یه که کۆششی زۆری نه کردوه، ئه گینا کۆششی هه رکردوه، قورئانیش که ئه لای ئه گهر له خواوه نه بوایه ناکۆکی زۆری تیدا ئه بوو، که واته که ناکۆکی زۆری تیدا نیه، که واته ناکۆکی که می تیدایه.

من ته نیا دوو خال بۆ وه لامی ئه م به دحالیبوونه ی وهرگیږه کورده که ی لای خو مان ئه ده مه وه:

خاللی یه که م: ئه و تیگه یشتنه ی تۆ نه ک هه ر وانیه به لکو پیچه وانه که ی راسته، چونکه خوای گه و ره ئه فه رموی: (وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا).. یانی ئه م قورئانه که له لای خواوه هاتوه بۆ تۆ بیگومانبه که هیچ هه له ی تیدا نیه، چونکه ئه گهر ئه وه نه بوایه که له لای خواوه هاتوه هه له و ناکۆکیه کی زۆری تیدا ئه بوو، واته نایه ته که باسی قورئان ناکات، به لکو گریمانی کتیبیک باسه کات که له لای جگه له خواوه بیته، جا ئه گهر کتیبیکی وا بیته

^{۹۹} یانی چه ندین که س هه یه ره خنه و عیبه ئه گریت له قسه یه کی دروست، که چی له تیگه یشتنی

نه خو شی خو یه وه ئه و ره خنانه سه رچاوه ئه گرن!!

بهائی قورئان پاریزراوه

ئەو ھەلەو ناکۆکی زۆری تیدا ئەبیت لەبەر ئەو ھەلەو لای جگە لە خواو ھاتوو،
 کەواتە ماناکە روژنەو ئەم گریمانە بو قورئان نییە، بەلکو بو کتیبیکە کە لە لای
 خواو نەھاتبیت و جگە لە خوا ئەو کتیبە دانابیت، بو زیاتر روژنکردنەو ھەلەو ئەم
 چەمکە ئەلین: ئەم ئایەتە بورھانیکی عەقڵییە بەپێی زانستی مەنتیق لە دوو
 پیشەکی و ئەنجامیک دروستبوو

پیشەکی یەکەم: ئەگەر ئەم قورئانە لە لای جگە لە خواو بەھاتیە ئەو
 جیاوازی و ناکۆکیکی زۆری تیدا ئەبوو.

پیشەکی دووھەم: قورئانیش لای جگە لە خواو نەھاتوو.

ئەنجامەکی: کەواتە قورئان کە لە لای خواو ھاتوو هیچ جیاوازی تیدا نیە.

یان بەم شیوہیە ئەو پیشەکیانە ریزنەکرین:

پیشەکی یەکەم: ئەگەر قورئانیک لە لای جگە لە خواو بەھاتیە ئەو جیاوازی
 و ناکۆکیکی زۆری تیدا ئەبوو.

پیشەکی دووھەم: قورئانیکیش لای جگە لە خواو نەھاتوو.

ئەنجامەکی: کەواتە قورئانیک بوونی نییە کە جیاوازی تیدا بیت (کەم بیت یان
 زۆر بیت).

خالی دووھەم: ئەم مەفھومی موخالەفە کە وەرگیر دەریھێناو لە ئایەتە کە
 ھەلەییکی زانستی و ھەلەییکی لۆژیکیشە، ھەلەییکی لۆژیکییە چونکە ئەو
 مەبەستە قسەییکی بو ئەھینری دەریدەخات ئەو مەفھومی موخالەفەییە دروستە
 وەریبگری لەو قسەییە یان نادروستە، زانایان ئەلین: "السیاق تدل علی الوفاق"،
 سیاقی قسە بەلگەییە لەسەر گونجایی رستە کە لەگەڵ یەکترا، یانی کە خوی
 گەر ئەھەوئ باس لەگەرەیی قورئان بکات بو خەلکی چۆن ئەبێ بفرموی: ئەم
 قورئانە ھەلەو ناکۆکی زۆری تیدا نییە بەلام چەند ھەلەییکی کەمی تیدا! یان بو
 نمونە تۆ کە ئەلین: ئەم کۆمپیوتەرە ئەگەر یابان دروستی نەکردایە ئەو پرنەبوو
 لە کەموکورتی، دیارە مەبەستت نییە بلین پرنیە لە کەموکورتی بەلام

بهائی قورئان پاریزراوه

نیوهیه! یان تۆزیک که م یان زیاتر له نیوه که موکورتی تیدایه، ههرکه سیش ئه و خویندنه وه بۆ قسه که ی تۆ بکات ئه وه باجی بیعه قلی یان بیتامی خوئی ئه دات، یان که سیک که به تۆ ئه لی: ئه گهر له لای فلانه که سه وه بهاتایهت ئه وه دهفته ری دۆلارم پیئه دای، نابی تۆ وا بزانی مادامیک لای ئه و که سه وه نه هاتوی ئه وه راسته دهفته ری دۆلار وهرناگری به لام شتی که متر له و پارهی وه رده گری، ئه مه ی تۆ جگه له هه له حالیبون و خه یالپلوی چیتره؟ ده ی که وه رگپره که ی ئایا قورئان پاریزراوه ئه لی: (مادامیک خوا ئه لی: ئه گهر ئه م قورئانه له لای جگه له خواوه بهاتایه ناکۆکی زۆری تیدا ئه بوو، که واته قورئان ناکۆکی زۆری تیدا نیه به لام ناکۆکی که می تیدایه!) ئه مه چ جیاوازییه کی له و دوو حاله تی سه ره وه هه یه؟.. که ئه شلی: (قوتابیه که ئه لی: هیچ کۆششم نه کردوه مه به سستی ئه وه یه که کۆششی زۆری نه کردوه، ئه گینا کۆششی هه رکردوه)، ئه وه ش هه ر وانیه؟ چونکه له راستیدا ئه گونجی ئه و قوتابیه هه ر کتیه که شی نه کرد پیته وه و راستبکات که کۆششی هه ر نه کردوه، ئیتر فریانه که وتوو یان باوه ری به کۆششکردن نه بووه یان که مته رخه می کردوه یان چاوه پروانی ئه م و ئه و بووه له تاقیکردنه وه که دا وه لامه کانی پیبلینه وه.

ئه م مه فهموی موخاله فه یه هه له یه کی زانستیشه چونکه مه فهموی موخاله فه له هه موو باره کاندای کار ی پیناکریت و ته نیا له چه ند حاله تیکی تایبه تدا ئه و بنه مایه کار ی پیئه کریت^{۱۰۰}، بۆ نمونه: خوی گه وره که ئه فه رموی: (وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ

^{۱۰۰} زانایان روونیا نکر دووه ته وه که به چه ند مه رجیک مه فهموی موخاله فه کار ی پیته کریت و له هه موو باره کاندای ناکری کار ی پیبکریت، هه ندی له و مه رجانه:

۱- پیچه وانه ی بنه مایه که نه بیته له خوئی به هیتر بیت، بۆ نمونه: (وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا آفٌ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا) نابی بوتریت ئه گهر لییان بدهیت قه یناکات و ته نیا نۆفکردن هه رامکراوه!

۲- باسکراوه که له سیاقی مه دحکردندا نه بیته بۆ نمونه: (لَتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا). نابی بوتریت ئه گهر کۆشته که تازه نه بوو له لآن نییه!

فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ
الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا (النساء: ۱۰۱). یانی کاتیک که نه که ونه سهر سه فەر
 گوناھتان ناگات که نویژه کانتان کورتبکه نه وه نه گەر له دوژمن نه ترسان
 په لامارتان بدن. نایه ته که باسی نه وه نه کات که موسافیر بوی هیه نویژه کانی
 کورتبکاته وه نه گەر ترسی له دوژمن هه بوو، نه ی نه گەر ترسی نه بوو؟ نابی
 بووتریت بوی نییه نویژه کانی کورتبکاته وه با له سه فهریشدا بیټ، چونکه نه م
 مه فهورمی موخاله فیه لیژدها کاری پیناکریت.

له و نایه ته دا خوی گوره نه یه وی نه وه رابگه یه نیټ به پیغه مبهرو به هه موو
 دنیاو دلنیایی بدات: که قورئان هیچ ناکۆکی و جیاوازیه کی تیدا نیه له بهر نه وه ی
 له خواوه هاتووو خواش داناو زانایه، مه به سستی نایه ته که که ی نه وه یه بللی:
 ببورن! نه م قورئانه جیاوازی و ناکۆکی زۆری تیدا نییه به لام که میک جیاوازی و
 ناکۆکی تیدایه، چ بکه یین هه ر نه وه نده مان لیژانیوه! بویه نه م رسته ناموو
 نه شازه ی وهرگیژ که نه لی: (که واته قورئان ناکۆکی زۆری تیدا نیه به لام ناکۆکی
 که می تیدایه) نه له گه ل سیاق و نه له گه ل مه به سستی نایه ته که که دا نایه ته وه!؟

زیاد له نه مه ش خوی گوره ش له چه ندین شوینی تری قورئاندا نه م راستیه
 دوپاتنه کاته وه ، وه که له سورته تی "فصلت" دا نه فه رموی: (إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ
لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ (۴۱) لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ
مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ (۴۲)).. نه وانیه که کافر بوون به م قورئانه کاتیک هات بۆ لایان
 (لیمان و نمان) و له وه ش دلنیابن که نه م قورئانه کتیبکی خاوه ن ده سه لاته،
 پووچی و ناهه قی نه له به رده میه وه وه نه له پشتیه وه روویتی ناکات، نه م قورئانه له

۳-ته وه ی باسکراوه وه لام نه بیټ بۆ پرسیاریکی دیاریکراو بۆ نمونه: (لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُضَاعَفَةً). نابی
 بووتریت نه گەر سوو خواردنه که له سنوریکی که مدابوو نه وه قهیناکات.

۴-ناو براوه که له سیاقی گشتاندا نه بیټ بۆ نمونه: (وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ).. نابی بووتریت خوا ده سه لاتی
 به سهر شته هه بووه کاندایه یه وه ده سه لاتی به سهر نه بووه کان و مومکینه کاندایه یه.

لایهن دانایه کی سوپاسکراوه وه دابه زیوه . یان نه فه رموی: **(كِتَابُ أَحْكَمَاتِ آيَاتِهِ ثُمَّ فَصَّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَيْرٍ)**، یانی نه م په راوه په راویکه نایه ته کانی مه حکم و پته وکراون و له پاشان له لایهن کارزانی زاناوه شیکراونه ته وه . یان نه فه رموی: **(الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا)**، سوپاس بو نه و خوایه ی که نه م کتیبه ی بو عه بدی خو ی نارووه و نه یه یلاوه لاری تیدا بیت، که چی سبحان الله خاوه ن کتیبه کان نه یانه وی لاری بکن و به خواری پیشانی خه لکی بدن وه ک خوی گه وره نه فه رموی: **(قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ)**، بلی نه ی خاوه ن کتیبه کان! نه وه بوچی به رده می خه لکی ئیماندار نه گرن و نایه لن بچن به ریگای خوادا و نه تانه وی لارو خواری بکن له کاتی کدا ئیوه پیویسته شایه تی (به هق) بن، (ناگاداریش بن) خواس بیئاگا نییه له و ئیشانه ی ئیوه نه یکه ن.

نایه ته که ی سوورده تی نالی عیمران

خوای گه وره نه فه رموی: **(هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ (۷))**

نه م نایه ته - که قه شه فادی و وه رگی ری کتیبه که ی نه و نه یکه نه تانه یه ک و به لگه یه ک بو نه وه ی که قورئان پاریزراو نییه له هه له و که موکورتی، چونکه نایاتی موته شابی هاتی تیدایه و چه ند مانا هله ده گرن - میتودو ده ستوری کی زور گه وره و فراوانه بو تیگه یشتن له هه موو نایه ته کانی قورئان و له نه و که سانه ش که دم نه خه نه ناو نه م کانیوا ی قورئانه وه، نایه ته که پینج برگه ی زور گرن گ باسنه کات جیگه ی خو یه تی هه موو که سیک لیان رابمینیت و وردیان بکاته وه که نه وانیش بریتین له:

بهائی قورئان پاریزراوه

یه که م: ناساندنی ئایاته موحکه مه کان، ئایا چؤن سه رچاوه ن بؤ ته فسیری دروستی هه موو ئایه ته موته شابیهه کان؟

دووه م: ناساندنی ئایاته موته شابیهه کان و چؤنیئی هیئانه وه یان بؤ ژیر ئایه ته موحکه مه کان تا ته فسیری دروست بکریئن و که س بؤ مه رامی نادروستی خؤی به کاریان نه هیئیت؟

سییه م: باسی خه لگانیک ئه کات که هه ر شوین ئایه ته موته شابیهه کان نه که ون و زه میانئه کات، ئه وه چؤنه و بؤچی خوا زه میان ئه کات؟

چواره م: باسی خه لگانئ ئه کات که زانای ریشه دارن له زانستداو مه دحیانئه کات، که واته ئه و زانا بنجدارانه کامانه ن و بؤچی خوا مه دحیان ئه کات؟

پینجه م: ئامازه بؤ فه لسه فه ی ئه م موته شابیهه ئه کات، که واته فه لسه فه ی موته شابیهه چیه و بؤچی قورئان هه مووی موحکه م نییه ؟

له بهر ئه وه ی له کتیبی ژماره (۴۳) ی پرؤژه ی تیشکدا به دریزی باسی ئه م ده قه ده ستوریه و ته فسیره دروسته کانیشمان کردووه بؤ ئه م ده قه و له بهر ئه وه ش ئه م کتیبه له قه باره ی خؤی ده رنه چیت، لی ره دا هه موو ئه و خالانه باسناکه ی ن و ته نیا باسی خالی پینجه میان ئه که ی ن که نووسه رو وه رگیپرئ ئایا قورئان پاریزراوه له بهر ناخ پروخواوی خؤیان یان له بهر نیازی خرابیان له ده وری ئه و ئایه ته موته شابیههانه خول ئه خؤن به و ئومیده ی تانه یه کیان ده ست بکه ویت و بیده ن له قورئان.

خالی پینجه م:

فه لسه فه ی موته شابیهه چیه و بؤچی قورئان هه مووی موحکه م نییه ؟

زۆرکه س له کؤندا هه بووه و تا ئیستاش هه ر هه ن ئه پرسن: بؤچی هه موو قورئان به (موحکه م) ی دانه به زیووه تا هه موو که س تیگات لیئی و پیویست به وه نه بیت پرسیری بؤ بکه ی له زانایان؟! ئه پرسن: ئه بی هؤی چی بیت که قورئان موته شابیهه تیشی تیدایه و ئه و موته شابیههانه ش بووه نه ته هؤی سه رگهردانی چه ندین

کهس، چی ئه بوو قورئان هه مووی موحه کم بوایه و کهس ناچاری ئه وه نه بوایه بو ماناو مه بهسته کانی بگه پیتته وه بو لای زانا پیشه دارو خاوهن بنجه کان له زانستی شه ریه تدا؟! مه گهر قورئان کتیبی هیدایهت و بهرچا و پووونکردنه وه نییه؟. به بیروپای من دوو فهلسه فهی زور ورد له پشت بوونی ئه م ئایه ته موته شابهانه وه هه ن:

یه که میان: پیگه یاندنی زیاتری زانایان و ناساندنیان له ناو خه لکداو مه دحکردنی ناخ و عه قلیان، تا خه لکی لیان نزیك ببنه وه و بیانکه نه سهرچاوه ی خویان.
دووه میان: ترساندنی زیاترو ناساندنی یه که به یه که ی فیتنه چیه کان و زه مکردنی ناخ و عه قلیان، تا له لایه ک خه لک خویان لیبه دوور بگرن و نه بن به و داوو ته لانه وه که ئه و نیاز پیسانه ئه یاننینه وه، له لایه کی تریشه وه گلۆپیک سوری بیت بو ئه و که سانه ی که به شوین موته شابیهه کاندئا ئه پرون و پینازانن سه ره نجامیان له چیه وه دهرده چیت زوو به خویاندا بچنه وه و بچنه وه سهر میتودی زانا بنجداره کان که بریتیه له ته فسیرکردنی ئه و ئایه تانه له ژیر رووناکی ئایه ته موحه مه کاندئا، تا خویان و خه لکیشیان گهنده ل نه کردوه.

پرسیار ئه کریت ئه مه چون ئه سه لمیت؟ به پشتیوانی خوا ئه لئین:

سه بارهت ئامانجی یه که میان: زانایان چه ند خالیك ئه لئین، بو نمونه:

- ئیبن قوته بییه ئه لئیت: **(ولو كانت القران كله ظاهراً مكشوفاً حتى يستوي فی معرفته العالم والجاهل، لبطل التفاضل بین الناس و سقطت المحنة و ماتت الخواطر)**^{۱۱}، واته ئه گهر قورئان هه مووی هه ر پووکه شو و مانا ئاشکرا بوایه و زاناو نه زان وه ک یه ک بوونایه له تیگیشتندا لیی، ئه وکاته جیاوازی له نیوان خه لکدا نه ئه ما (ئه م زاناو ئه و نه زان) و تاقیکردنه وه نه ئه ما و فیکرو داهینان په کیان ئه که وت و ئه مردن.

^{۱۱} تاویل مشکل القران/ ابن قتیبه/ ص ۸۶

بهائی قورئان پاریزراوه

- زه مه خشه ری گه وره موفه سیریش ئه لئی: (ئه گهر بلئی: باشه قورئان بۆچی گشتی موحه کم نیه؟ ئه لئیم: ئه گهر گشتی موحه کم بوايه ئه وه هه موو که س خوی پیداهه لئه واسی له بهر ساده بیه که ی و پشتیانئه کرده ئه و شتانه ی که زوریان پیویسته و ئه بیته لیورد بینه وه و توئیزینه وه ی له سه ر بکه ن و به لگه ی لی دروستبکه ن^{۱۰۲} و وه ک ئه لئین: (مع الحاجة تقع الفكرة والحيلة و مع الكفاية يقع العجز و البلادة) واته: پیویستی و ناچاری ریگه خۆش ئه کات بۆ بیروکه دروست بوون و نه خشه دانان و تییری و بیمنه تیش ریگه بۆ هیچ لینه هاتووی و پالدانه وه خۆشه کات^{۱۰۳}، له یه کیکیان پرسی: بۆچی خۆزگه به وه ناخواری بگه یته سنووری تییری و کیفایه ت؟

وتی: حه زم له خووره وشتی خه لکی ته مه ل و ته وه زه ل نییه!

- زانایان ئه لئین: "هه رچی زانیاری هه یه له ناو مروفا، چ زانیاریه ئایینییه کان و چ زانیاریه مرویییه کان به شیکیان زانیاری ساده و سه ره تاین و به شیکیان زانیاری وورد و قورسن، قوتابی له زانیاریه سه ره تاییه کانه وه سه ره ئه خریت بۆ زانیاریه قورس و ئالۆزه کان و ئه مه شه وائه کات که مامۆستا کان فه زلیان هه بیته به سه ر قوتابیه کاندان. زانایان ئه فه رموون: ئه گهر به پیره وی گپرانه وه ی موته شابهه کان بۆ ژیر موحه مه کاندان ریگه بکه ین شتیکی زۆر که می قورئان ئه مینیتته وه که له و ئایه ته موته شابهانه یه که خوا نه بیته که س ماناکانی نازانیت وه ک: حه قیقیه تی (رۆح) و (کاتی هاتنی قیامه ت) و (سیفه ته خه به رییه کان) و (پیته تا کو جووته کانی سه ره تای سورته کان).

- خوی گه وره له ئایه تییدا هه موو قورئانی ناو ناوه (موحه کم) چونکه هه موو ئایه تییک موحه کمه و دامه زراوه و مه به ست و مانایه کی تاییه تی هه یه ئه گهر بیریتته وه

^{۱۰۲} الکشاف/ الزمخشري (۱/ ۲۷۹)،

^{۱۰۳} ئه و په نده ش وه ک په ندیکی کوردی لیها تووه که ئه لئی (الحاجه ام الاختراع)، پیویستی سه رچاوه ی داهینانه.

بۆ پال ئایه ته کانی تر و له ژیر پۆشنایی قسهی خواو پیغه مبهری خوادا ماناو ته فسیر بکریت، وهك ئەفه رمویت: (کتاب احکمت ایاته ثم فصلت من لدن حکیم خبیر).

- له ئایه تیکیشدا خوی گه وره هه موو قورئانی ناو ناوه (موته شابهاهات) چونکه هه موو ئایه ته کان له یهك ئەچن و هه موو بۆ یهك مانا و مه بهست ئاماژه ئەکهن، ئەهی ئەمه چۆن ئاراسته ئەکریت؟! زانایان له وه لامدا ئەلین: قورئان (ته شابوهی گشتی) تیدایه که مه بهست پیی ئەوه یه هه مووی گونجاوه و پیکه وه به ستراون و یهك راستی ئەوی تریان دهرئه خات، ئەم ته شابوهه گشتیه پیچه وانهی (ته ناقوزی گشتی) یه که بریتییه له سیفه تی قسهی به شهر، چونکه قسهی جگه له خوا ئەم (ته ناقوزه گشتی) هی تیدایه، واته یهك ئەو ویتریان هه لده وه شینیتته وه و له یه کتریان ئەترازینی و یه کتری پوچئه که نه وه، ئیتر ئەو به شهره هه رچی بیته و له هه ر پشته یه کی زانستدا قسهی کرد بیته، ئەم ریسایه فه یله سوفه کان و دکتوره کان و یاسادانه ره کان و زانایانی بواره جیاجیاکانی ژیان هه موو ئەگریتته وه، فه یله سوفه تازه کان گالته یان به قسه و بیرۆکه ی فه یله سوفه کۆنه کان دیت، دکتوره هاوچه رخانه کان به زانست و بۆچوونی پزیشکی په نجا سالی پیشته ر پیئه که نن، یاسادانه ره کانی ئەم سه رده مه سه یریان له عه قلبچوکی یاساناسه کانی سه دسال پیش ئیستا دیت. و بهو شیوه یه، وهك خوی گه وره ئەفه رمویت:

(ولوکان من عند غیر الله لوجدوا فيه اختلافاً کثیراً)، بۆیه ده قه قورئانیه کان "ته شابوهی گشتیان" تیدایه و یهك ئەو ویتر مه حکمه ئەکات، به لام قسهی جگه له خوا "ته ناقوزی گشتی" تیدایه و یهك ئەو ویتریان له رزۆک ئەکات و پوچی ئەکاته وه، خوی گه وره له مانایه دایه ئەفه رموی: (انکم لفی قول مختلف)، به لام دهر باره ی قورئان ئەفه رموی: "الله نزل احسن الحدیث کتاباً متشابهاً مثانی تقشعر منه جلود الذین یخشون ربهم ثم تلین جلودهم وقلوبهم الی ذکر الله، ذلک هدی الله یهدی به من یشاء و من یضلل الله فما له من هاد"

الزمر/۲۳. خوای پهروهردگار ئه و خوايه كه باشترین قسهی بۆ ناردوونه ته خواره وه، كه بریتیه له كتیبهك كه هه مووی له یه كتری ئه چیت و دووباره ئه بنه وه، -ئه و ندهش كه مه ندكیشه- ئه وانیه له پهروهردگاریان ئه ترسن- له كاتی خویندنه وه و گوئیۆگرتندا لی- موویان گرژئه بیته و پاشان پیستیان و دلایان نه رم ئه بیته و مه یلئه دات به قورئانه كه و یادی خوا، ئه وه له بهر ئه وه یه كه قورئان هیدایه تی خوايه و به هۆی ئه و هیدایه ته وه كچی بوی بهرچا و روشن و دلپوشنی ئه كات و ئه و كه سه ش خوا دهستی لی به ربدا ت و ویل بیته ئه وه كه س ناتوانیت بیته رینیشاندهری!

له مانه وه ئه گه یه ئه وه ی كه بی حكمت نییه خوای گه وه كتیبه كه ی خوی بكاته دوو به شه وه: "موحه كه مه كان و موته شابیهه كان"، تا ریزو پله و پایه ی زانایان ده ربخات و كاری گه وه و پر مه ترسییان بخاته سه رشان كه بریتیه له ته فسیر كردنی دروستی ئه م ده قه ده ستووریانه ی قورئان، به هینانه وه ی موته شابیهه كان بۆ ژیر موحه كه مه كان و له ژیر روشنایی ئه واندا مانا وردو قورسه كانی لی ده ربه یئن و نه یه لن خه لكانیك كه (زه یخ) و (ئینحراف) له دلایاندا هه یه قسه ی خوا و پیغه مبه ری خوا بكه نه به لگه ی ده ستیان بۆ سه رگه ردان كردنی خه لكی و به تال كردنه وه ی ئایین و په یامه كانی خوا، وه ك نه صارا كان هه ندی ئایه تی قورئانیان ئه كرد به به لگه بۆ خوايه تی عیسا و مه ریهمی دایکی یان وه ك ده سته گومرا و لاده ره كان كه به شوین ئایه ته موته شابیهه كاندا ئه چن ریه رو گه وه ره كانی خویان له خه لكی ئه كه نه ئه ولیا و ئه نبیا و شه پری خوینا ویشی له سه ر ئه كه ن و ئه و رایه موته شابیههانه ئه كه نه پیوه ر و ترازوو بۆ خه لكی، ئه وه ی رای وه كو ئه وان بوو دۆست و خۆشه ویسته و ئه وه شی رای وه ك ئه وان نه بوو ئه وه پیس و نه گریسه!

وه ك جار ان ئه یانوت: "من كان معی فهو قدیس ومن كان مع غیری فهو ابلیس".

له لایه کی تریشه وه بوونی ئه و موته شابیههانه له قورئاندا ده رگای لیكۆلینه وه له زانایان و خه لكی ئه كاته وه و یارمه تی عه قلّه كان ئه دات بچولین و ئیجتیهاد

بکەن، هەر ئه و لیکۆلینه وه و ئیجتیهاد کردنه یه وای کردووه له ناو که له پوری ئیسلامیدا مه سه له یه که نه مینئ زانایانی ئیسلامی به ریگه یه که یان زیاتر قسه و باسیان لئی نه کردبئ، خو ئه گهر قورئان هه مووی موحه کم و وشه ی ساده بوایه وه که "ئیبن قوته یبه و زه مه خشه ری" فه رموویان ئه وه عه قله کان دۆگما ئه بوون و بواری جووله و گه شه کردنیان که م ئه بویه وه و گه وره و بچوکی ئوممه تی ئیسلامی له یه که ئاست و یه که پله دا ئه مانه وه و دنیا له ناو خۆیاندا گرومله ی ئه کردن و له گۆشه یه کی ته سک و تاییه تا قه تیسسی ئه کردن.

- ئه م موته شابیهانه وه که ئه و تابلۆ نه خشین و جوانه وایه که به مه به سه ته وه پارچه پارچه کراوه و داوا ئه کریت له سه یرکه رانی که هه موو پارچه کانی بده نه وه ده م یه کتری و تابلۆ سه ره که یه که ی لیدر وستبکه نه وه و خه لاتی که وه ریگرن، جا ئه وانیه که ژیرو بنجدارن و خاوه نی سه لیه ی وردن پاش بیر کردنه وه یه کی زۆرو هه ول و کۆششیککی به رده وام سه ره له نوئ هه موو پاچه کان له پال یه کتریدا ریزئه که نه وه، هه موو گریمانه هه له کانی خه لکی تر ئه په ویننه وه و شایسته ئه بن بو ئه و خه لات و ریزو ناو داربوونه ی که هه مووان باسی بکهن. ئه م موحه کم و موته شابیهانه ش هه مان ئه رک و پاداشت ئه خه نه به رده م که سه زانا و بنجداره کان و ئه وانه ش که زوو هه ناسه یان ته واو ئه بیئ یان ئه که ون به سه ره له دا یان کۆلئه دهن و ئه چنه دواوه یان خۆیان و خه لکی تریش به تابلۆیه کی نو قسان فریو ئه دهن، که واته جیی خۆیه تی قورئان هه م موحه کم و هه م موته شابیهیشی تیدابیت و هه م زه می ئه وانه بکات که نابنه هاوه لی زانا بنجداره کان و وه که ئه وان بکهن، هه م مه دحی ئه و زانا ریشه دارانه ش بکات که به رده وام بو داهینانی زیاترو جوانتر تیده کۆشن.

ئامانجی دووه میان: که ترساندن و رسوا کردنی ناخپسه کانه، ئه مه به وردبوونه وه ی زیاتر له ئایه ته که بۆت ده ره ئه که وی خوی گه وره چۆن ئه و ئایه ته ی کردووه ته پیوه ری که بو ناسینی که سی زانا و ناخپاک، به هه مان شیوه کردووه تیه پیوه ری که بو ناسینه وه ی خه لکی ده روون نه خو ش و فیتنه چیش!

بهائی قورئان پاریزراوه

خوای گه وره له بری ئه وهی له ریگه ی پیغه مبه ره وه (صلی الله علیه و اله وسلم) خه لکی دووړو فیتنه چی به موسلمانان بناسینیت تا ناگایان لیان بیت و فریویان نه خون و ریگه ی ویرانکاریان لیگرن، دیت پیوه رو ده زگایه کی دوزره وه (کاشفه) بۆ هه تاهه تایه ئه داته موسلمانان و به هوی ئه وه ده زگایه وه ئه توانریت هه موو ئه و که سانه ده ربخرین که به رنامه ی له و شیوه یان له خه یالدا هه یه، بۆ نمونه: ئه گه که سیك زور به دوا دچوون بکات بۆ که سیکی دوکانداری ده وله مندو هه میشه بپرسیت: کابرا که ی ئه پوات بۆ دوکان؟ که ی دیته وه؟ له کام ریگه وه ئه پوات؟ کی له گه ل خوی ئه بات؟ و له گه ل کی دیته وه؟ و که ی پشوویه تی و ناچیت بۆ دوکان؟ و به و شیوه یه .. تو گومانت بۆ دروسته بیت که کابرا نیازیکی خراپی هه یه و نالاه وه له و بابه ته و ئیتر له وه دوا حه زره ریکی زیاتری لیته که ییت و به رده وام چاوت له سه ری ئه بیت نه که په نیک بدات، دهستی له کابرا بوه شینیت یان دوکانه که ی تالان بکات، ئایه ته که ی سووره تی ئالی عیمرانیش شتیکی له و شیوه یه ی تیدایه وه که ئه فهرمویت: **(فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ)**، به لام ئه و که سانه ی که لادان له دلایندا هه یه و مه یل به و لادانه ئه دن، دین دوا ی موته شایبه هه کانی قورئان ئه که ون- نه که موکه مه کانی-، به مه به سستی ئه وه ی فیتنه یه کی پیینینه وه یان سه ره نجامی ئه و ئایه تانه بدوزنه وه ^{۱۰۴}.

^{۱۰۴} زانایانی ئیسلام به ناو ره گ و ریشه ی وشه ی "فتنه" دا گه پا ون و مانا کانی ئه و وشه یان چپر دووه ته وه له یه که مانادا ئه ویش بریتیه له : دروستیونی ژینگه یه که ئالووده به بیرو پای نا کۆک که سه ر بۆ بیدینبون بکیشیت ئه گه ر زانایان میتودی دروست نه دنه خه لکی بۆ مامه له کردن له گه ل ئه و ژینگه یه دا: بۆ نمونه له م ئایه تانه رابمینی بۆ ئه و چه مکه: خوای گه وره ئه فهرمویت: **(وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ)**، **(وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ)**، **(وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ)**، **(وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ)**، **(وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ)**، **(فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ)**.

ئیمامی شاتیبی له کتیبی (الاعتصام) هکهیدا ئه فهرموئ: دایکمان عائیشه ئه فهرموئ: پیغه مبه ر(صلی الله علیه و اله وسلم) ئه م ئایه ته ی خوینده وه: "هو **الذي أنزل عليك الكتاب منه آيات محكمات**" تا کۆتایی ئایه ته که، جا فهرمووی: (فإذا رأيتم الذين يجادلون فيه، فهم الذين عنى الله فاحذروهم "، ئه گهر ئه وان ه تان بینی موجه له یان ده ربار ه ی قورئان ئه کرد ئه وه ئه وان ه ئه و که سانه ن که خوا مه به ستی تی و با چاوتان له سه ریان بی ت! دوا ی ئه مه ئیمامی شاتیبی ئه لئ: (وهذا أبين لأنه جعل علامة الزيغ الجدل في القرآن، وهذا الجدل مقيد باتباع المتشابه)، ئه مه زۆر رۆشنه، چونکه ئایه ته که قسه به شه پدانی له ناو قورئاندا کردو وه به نیشانه بۆ لادان و ناخپسی و ئه م قسه به شه پدانه ش هاومله له گه ل رۆیشتن به شوین موته شابیهه کاندوا تایبه ته به ئه وه .

که واته له میان ه ی ئه م پیوه ره قورئانی ه وه تی ئه گه ی ن که قه شه فادی و وه رگێره که ی لای خۆشمان له وان ه ن که ناخیان لادان ه ی ه و به شوین فیتنه وه ن و به رده وام بۆ برینی ک ئه گه رین تا به سه ریه وه بنیشنه وه، وه ک ئین ته می ه ی بلیمه ت (ره حمه تی خوا ی لی بی ت) ئه فهرموئ: **(بعض الناس كالذباب لا يقع الا على الجرح)!!** هه ندی کس وه ک می ش وان، به سه ر برینه وه نه بی ت نانیشنه وه!

سه ر ئه وه یه ئه م ئایه ته پیوه ره بۆ زانا و که سه باشه کان و پیوه ریشه بۆ نه زان و که سه خراپه کان، جیاوازی نیوان که سه نه زان و ناخپسه کان و که سه زانا و ناخپا که کان ته نیا له میتۆدی مامه له کردنیاندا یه له گه ل ئایه ته کانی قورئاندا، ئه گینا خۆ هه ردوولایان هه ولئ ته فسیرکردنی موته شابیهه کان ئه دهن، ته نیا ئه وه یه که ئه مان بی پیوه رو به نیازی له رزۆککردنی خه لک و فیتنه نانه وه وه ئه ئالین له مانا کانی ئه و ئایه تانه و ئه چن به دوا یاندا، به لام زانایان به پیوه رو به نیازی زیاتر مه حکه مکردنی خه لکی له رووی عه قلئ و رۆحی و کۆمه لایه تی ه وه ئه چن به دوا ی ئه و ئایه تانه داو بۆ ته فسیرکردن و مانا کردنی تی ئه کۆشن.

به م پییه جیگه بۆ ئه و ره خنه یه نامینیتته وه که هه ندی کس ئه یلی:

بهائی قورئان پاریزراوه

(باشه خوا له قورئاندا لومه ی ئه و که سانه ئه کات که به دواى موته شابها تدا ئه پوون و ئیوهش ئه لئین: ئه وه گه وره ییبه بو زانایان که له ئایه ته موته شابها کان ووردئه بنه وه و مانای دروستی لیده رئه هیئن، جا که واته لومه کراو کئیبه له ئایه ته که دا؟

شیخی ئیسلام ئین تهیمییه ئه فه رموئیت: (ولکن لم ینف علمهم بمعناه وتفسیره بل قال کتاب أنزلناه الیک مبارک لیدبروا آیاته وهذا یعم الآیات المحکمات والآیات المتشابها وما لا یعقل له معنی لا یتدبر وقال افلا یتدبرون القرآن ولم یستثن شیئا منه نهی عن تدبره والله ورسوله انما ذم من اتبع المتشابه ابتغاء الفتنة وابتغاء تأویلہ فأما من تدبر المحکم والمتشابه كما أمره الله وطلب فهمه ومعرفة معناه فلم یذمه الله بل أمر بذلك ومدح علیه)^{۱۰۰}.

خوای گه وره سه بارهت به موته شابها یه کان نه یفه رموه: که س مانا و ته فسیره کانی نازانی خوا نه بیئت، به لکو فه رموویه تی: که س ته ئویل و سه ره نجامی ئه و ئایه تانه نازانی خوا نه بیئت! ئه مهش قسه ی کاربه له نیوان هه موو ئه وانه دا که له م بابه ته دا بووه ته کیشمه کیشیان، خوای گه وره هه والیداوه که هه ر ئه و سه ره نجامی ئه و ئایه تانه ئه زانی... به لام نه فی ئه وه ی نه کردوه که مانا کانی و ته فسیره کانی نازانی، به لکو فه رموویه تی: ئه مه کتبیکی موباره که و بویه نار دوومه ته خواره وه تا له ئایه ته کانی وردببنه وه (ناو دیپه کانی بگه رین بو مانا و مه به سه ته کانی) ئه مهش ئایه ته موحه م و ئایه ته موته شابها یه کانیش ئه گریته وه، و ئه وه شی نه چیتته عه قلّه وه داوانا کریت لیووردبوونه وه ی بو بکریت، هه روه ها ئه فه رموئیت: ئه وه بوچی له قورئان وردنابنه وه، ده ی خو هیچ ئایه تیکی جیانه کردوه ته وه و ریگری کردبیئت له وه ی وردبوونه وه ی لیبکریت! خوا و پیغه مبه ری خوا ریگریان ته نیا له وه کردوه که شوین موته شابها یه کان ئه که ون

^{۱۰۰} دقائق التفسیر (۹۷/۱) ط، دار الانصار، په راویزی: النبذ فی اصول الفقه/ ابن حزم/ ص ۱۰۲، هه روه ها سه یری (مجموع الفتاوی: ۲۷۵/۱۲) بکه.

به مه به سستی فیتنه نانه وه و سهره نجامدۆزینه وه، به لام که سیک وردببیتته وه له ئایه ته موحه که مه کان یان موته شابیهه کان وه که خوا فه رمانی پیکردووه و به شوین مه به سستی و مانا کانیدا بگه پیت ئه وه خوا زه می ئه و کاره ی نه کردووه، به لکو فه رمانی پیکردووه و پیشیدا هه لته دات.

"قه سته لانی" ش ده رباره ی ئه و که سانه ی شوین موته شابیهه کان ئه که ون ئه فه رموی: (لیفتنوا الناس عن دینهم لتمکنهم من تحریفها الي مقاصدهم الفاسدة کاحتجاج النصارى بان القرآن نطق بان عيسى روح الله و کلمته و ترکوا الاحتجاج بقوله ان هو الا عبد انعمنا علیه وأن مثل عيسى عندالله کمثل آدم خلقه من تراب وهذا بخلاف المحکم فلا نصیب لهم فيه لأنه دافع لهم و حجة عليهم).^{۱۰۶}

یانی: ئه وانه ن که ئامانجیان دورخستنه وه ی خه لکه له ئایینه که یان، چونکه ئه توانن ئه و ئایه تانه بو مه به سستی خراپه کانی خو یان به کاریبهینن، وه که به لگه هیئانه وه ی گا وره کان به وه ی ئه یانوت: قورئان ئه لئ: عیسا رو حی خوا یه و وشه ی خوا یه! که چی وازیان له و به لگه یه ئه هیئا که خوا ئه فه رموی: نمونه ی عیسا وه که ئاده م وایه که خوا له گل خولقاندی، موته شابیهه کان پیچه وانه ی موحه که مه کانن که هیچ به لگه یه کی بو بیروپراکانی ئه وان تیدا نیه به لکو وه لامیان ئه داته وه و خه تاباریان ئه کات.

"ئیین قوته یبه" جوان ئه فه رمویت: (باشه خو ته فسیرزانیک نیه له مانا کردنی ئایه تیکدا وه ستابیت و ته فسیری نه کردبیت و بلیت: ئه مه موته شابیهه و خوا نه بی که س مانا که ی نازانیت، به لکو ته فسیری هه موو ئایه ته کانیان کردووه و ته نانه ت پیته تاک و جووته کانی سهره تای سوره ته کانیشیان ته فسیرکردووه وه که: الم، حم، طه...)، جا که هه موو زانایانی ئیسلام مانایان بو ئایه ته موته شابیهه کان کردبیت و خو یان لیلانه دابیت، ئه ی که واته ئایه ته که زه می کی ئه کات که ئه فه رموی: (فأما

^{۱۰۶} ارشاد الساری القسطلانی، ۵۱/۷. ط ۱ / ۱۴۱۰، مطبعة الذهبي للنشر والتوزيع.

الذین فی قلوبهم زیغ فیتبعون ماتشابه منه اتبغاء الفتنهو ابتغاء تأویلہ)؟
 ئایه ته که زهمی ئه و که سانه ده کات که:

۱- به رده وام له هه وئی کۆکردنه وهی ئه و ئایه ته موته شابهان دان که مانا کانیان به بی بردنه وهیان بۆ ژیر ئایه ته موحه که مه کان گریمان زۆر هه لده گریت و که م عیلم و خه لکی نه خوینده ار تووشی (قه له ق) ده که ن.

۲- ئه و که سانه ی به بی ئه وهی ریشه دارین له زانستی شه ریه تدا ده مه ئه کوتنه مانا کردن و ته فسیر کردنی ئه و ئایه تانه.

۳- ئه و که سانه ی که هه ندی قه ناعاتی پییش وهختیان هه یه و ئه یانه وی به و ئایه ته موته شابهانه بیان شه رعین و نه گه رینه وه بۆ لای ئایه ته موحه که مه کان.

۴- ئه و که سانه ی به گه رانیان بۆ کۆکردنه وهی ئه و ئایه تانه و مانا ده رهینانی نازانستی لییان مه به ستیان نانه وهی فیتنه یه له ناو موسلمانه کاند او ئه یانه وی سه رقالی و (جه ده لیکی نه زۆک) له ناو بازنه ئیسلامیه که دا دروستبکه ن و شه ره ئایه ت و چه دیسی پیبکه ن! له کاتی که ئایه ته کانی قورئان یه که ته واو که ری یه کن و چه دیس و ئایه تیش یه که به یانی ئه وی تریان ده کات.

۵- ئایه ته که زهمی ئه و که سانه ش ده کات که ئه یانه وی خویان به ته نها بنیشنه مل ئایه ته کان بۆ ده رهینانی مانا کانیان به بی گه رانه وه بۆ ته فسیری زانا گه وره و متمانه داره کانی ئیسلام له ناو صه حابه به ریزه کان و تابعینه سه رراست و به وه فاکاندا.

۶- ئایه ته که زه میکی تریشی تیدا یه ئه ویش ئه وه یه ئه و که سانه ی شوین موته شابیهه کان ئه که ون وه ک زانا ریشه داره کان له دلله وه نالین: (کل من عند ربنا) به لکو هر یه که یان سه ری له شتی که وه ده رده چیت، یه کی ئه لیت: قورئان مه خلوقه و جووله و هه لسه که وتی کۆمه لگه سه ره تاییه که ی عه رب له دوورگه ی عه ره بیدا دروستیکردوه، یه کی ئه لی: قورئان خوی مه خلوق نییه به لام له فزه کانی ئیمه و ده نگه کانمان که قورئانی پیئه خوینین ئه وه مه خلوقه و هه ندی

بهائی قورئان پاریزراوه

سه‌ری له‌وه‌وه ده‌رچووه که بلای: قورئان که لای خوا نیه و درویه و خواقسه ناکات و ناکری قسه بکات و یه‌کی ئه‌لی ماناکانی قورئان له‌خواوه‌یه و له‌فزو ده‌برپینه‌کانی هی پیغه‌مبه‌رن (صلی الله علیه و اله وسلم)^{۱۰۷} ... وه هه‌روه‌ها.

۷- ئایه‌ته‌که زه‌میکی تریشی تی‌دایه ئه‌ویش ئه‌وه‌یه ئه‌و جووره که‌سانه خولیاو خه‌یالیان ئه‌بیته مانا ده‌ره‌یینان له‌ ئایه‌ته‌ موته‌شابیه‌کان به‌ بی پی‌ره‌ویکردن له‌ مه‌نه‌جیکی ئیسلامی راسته‌قینه، ئه‌مه‌ش پی‌چه‌وانه‌ی (ش‌رع) و (عه‌قل) و (زانست) ییشه، چونکه شه‌رع ئه‌فه‌رمویت (فاسأل به‌ خبیراً)، (ولا ینبؤک مثل خبیئر)،

^{۱۰۷} ژور به‌داخوه هه‌ندی که‌س که له‌سه‌ر نوخبه‌ی ئیسلامییش حسیبه‌کرین ئیستا بره‌و به‌م بیروکه‌ ناشرعی و ترسانکه ئه‌ده‌ن له‌ نووسین و گو‌فارو کۆرو کۆبوونه‌وه‌کانیاند! که له‌ بناغه‌دا بیروکه‌یه‌کی شیعی و رافزییه‌و یه‌کیکی وه‌ک سروش و موسته‌فای مه‌له‌کیان (ته‌نزیری) چه‌واشه‌کاری بو ئه‌که‌ن و هه‌ولی ئه‌وه ئه‌ده‌ن که ره‌گ و ریشه‌ی بو بدۆزنه‌وه، هۆکه‌شی ئه‌وه‌یه شیعه‌ به‌گشتی بره‌ویان وایه ئه‌م قورئانه‌ مادامیک‌ صه‌حابه‌ نووسیویانه‌ته‌وه‌و گواستوویانه‌ته‌وه‌ بو دوا‌ی خو‌یان که‌واته‌ ده‌ستیان تی‌خستوه‌وه‌ گۆرپویانه‌! ئیستاش که ئه‌م قورئانه‌ی به‌رده‌ستی موسلمانان ره‌فزانکه‌نه‌وه ئه‌وه ناچارن و پی‌ره‌وی له‌و بنه‌مایه‌ی مه‌زه‌به‌که‌یان ئه‌که‌ن که ئه‌لی: (إقرأ كما یقرأ الناس حتی یقوم القائم، فإذا قام القائم قرأ کتاب الله عز وجل علی حده)، (الکافی، للکلینی، ۶۳/۲ کتاب فضل القرآن) یانی: وه‌ک ئه‌و خه‌لکه‌ قورئان بخو‌یننه‌وه تا مه‌هدی دیته‌وه! که مه‌هدی هاته‌وه قورئان وه‌ک خو‌ی ئه‌خو‌ینیته‌وه. بره‌واشیان وایه قورئان چوار به‌شه: به‌شیکیان باسی ئه‌وانه و به‌شیکیان باسی دوژمه‌نه‌کانی ئه‌وانه، به‌شیکیان یاساکانه، به‌شیکیان په‌ندوئامۆژگاریه‌ (الکافی، الکلینی، نوادر: ح: ۴)، بره‌واشیان وایه که ئه‌و قورئانه‌ی لای مه‌هدیه هه‌ر ئه‌و قورئانه‌یه دابه‌زیوه‌ته سه‌ر پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه و اله وسلم) و ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی‌شی حه‌قده هه‌زار ئایه‌ته!! له‌ کاتی‌که‌دا قورئان نزیکه‌ی (۶۰۰) ئایه‌ته، کوله‌ینی له‌ کافیدا (أصول الکافی: کتاب فضل القرآن، باب النوادر: ۱۳۴/۲) ئه‌لی: (إِنَّ الْقُرْآنَ الَّذِي جَاءَ بِهِ جَبْرَائِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ) إِلَى مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ) سَبْعَةَ عَشَرَ أَلْفَ آيَةٍ!! به‌ قسه‌ی کوله‌ینی بیته‌ زیاتر له‌ سییه‌کی قورئان نه‌ماوه‌و له‌و قورئانه‌دایه که‌لای مه‌هدیه!

له‌مه‌ زیاتریش بره‌ویان وایه که هه‌موو پیغه‌مبه‌ران تا ئیستا شتیکی و اشایانی باس بیته له‌ زانستیان نه‌خستوه‌ته ناو خه‌لگی و مه‌هدی که دیته‌وه دنیا پرئه‌کات له‌ زانست، مه‌لا باقری مه‌جلیسی له‌ (بحار الأنوار: ۳۳۶/۵۲) دا ئه‌لی: "عن أبان عن أبي عبد الله قال: العلم سبعة وعشرون حرفاً فجميع ما جاء به الرسل حرفان، فلم يعرف الناس حتى اليوم غير الحرفين، فإذا قام قائمنا أخرج الخمسة والعشرين حرفاً فبثها في الناس، وضم إليها الحرفين حتى يبثها سبعة وعشرين حرفاً!!"

بهائی قورئان پاریزراوه

(ان الله يحب اذا عمل احدكم عملاً ان يتقنه)، (عه قل) یش ئه لیت: پیویسته ده رگا به کللی خوی بگریته وه، پیویسته سه ره تای دروست دابنریت بؤ ئه وهی سه رئه نجامی دروست بدات به ده سته وه به پیچه وانه شه وه پیچه وانه درده چیت، زانستیش به وه موو لق پوپه وه هه یه تی پسپوری و (ته خه صوصات) ی داناهو ریگه نادات به بی بهرنامه یه کی زانستی دروست قسه له هیچ لقیکی زانستدا بگریت، چونکه زانسته که شه ئه شیوینریت و زیانی گوره شه ئه دریت له خه لک و کومه لگای مرو قایه تی.^{۱۰۸}

که واته وردبونه وه له قورئان کاریکی داواکراوه له شه رعداو کاریکی گوره شه، ئه و وردبونه وه و شورپوونه وه بؤ ناو مانا کانی ناو دیری ئایه ته کان چ له ئایه ته موحه که مه کاندایان له ئایه ته موته شابیهه کاندایان، نه ک زه مکر او نییه، به لکو مه دحکراویش، ئه وه شی لومه کراوه وه ک قسه ته لانی له سه ره وه فه رموی ئه وه یه به دوی ته ئویل و مانایه کدا بگریت که فیتنه یه کی پی دروستبکات له ناو موسلماناندا، یان پیچه وانه ی ئایه ته موحه که مه کان بیت، یان پیچه وانه ی حه دیسی - صحیح - بیت، یا خود پیچه وانه ی بنه ماکانی زمانی عه ره بی بیت، یان به بی هؤو - مور هجیح - باوی مانایه ک بدات به سه ر مانایه کی تردا.^{۱۰۹}

^{۱۰۸} بؤنمونه له سه ر هه ریه ک له وانه ی سه ره وه سه یری کتییی (زانسته کانی قورئان / به شی موحه کم و موته شابه) بکه به دریتی له ویدا باسما نکر دووه .

^{۱۰۹} ده سته ی قادیانیه کان ئیستا دیارترین ده سته و تا قمن که په نا بؤ مانا کاردنی نادروستی موته شابهات ئه بن و قه ناعهت و ئاینیکی تاییهت و سه ره به خویان دروست کردوه بؤ خویان که پیچه وانه یه له گه ل شته نه گۆره کانی شه ریعه تداو دژه به گیانی ئیسلامه تی، کتیییکی ره خنه بیمان ده رباره ی دیدو بیروچوون و میژوی قادیانیه یه کان نووسیوو به ناوی (قادیانیه ت له نیوان وه حی ئاسمانی و ئیلهامی به ریتانیدا) به دریتی باسی قوناغه کانی لادانی ئه و تا قمه ئه کات له پیوره ئیسلامیه کان، به راده یه ک هر به وه وه نه وه ستان شوین موته شابهات بکه ون به لکو ریبه ره که ی خویان که میرزا غولام ناویکه لیان بووه ته پیغه مبه ریک و خویان ناچاری ئه وه ئه که ن که ئایه تی (ماکان محمد ابا احد من رجالکم ولكن رسول الله و خاتم النبیین) ته ئویل و ته حریف بکه ن و بازیده ن به سه ریدا!

بهائی قورئان پاریزراوه

بۆ نموونه: سه رانی موعته زیله به رده وام بۆ ئه و ئایه تانه ئه گه ران له قورئاندا که ئه و مانانه ی لیوه رده گیری که (خوا نابینریت، قورئان مه خلوقه، قه زاو قه دهر نییه، که سی گوناھی که بیره بکات نه موسلمانه و نه کافره، به لکو له و نیوانه دایه، (حوسن و قوبح) دووشتی عه قلین و به عه قل ئه زانریت نه ک به شهرع...)، چونکه ئه و شتانه یان کردبوویه بناغه ی مه زه به که یان و ئه یانوویست بیشه رعینن! خه واریجه کان یه که مین که س بوون که دوور له میتود ئالان له موته شابیهه کانی قورئان و خویان و شوینکه وته کانیا ن به و دهرده برد، شیعه کانیش پاش ئه مان به هه مان ریگه دا رۆشتن و سه ریان له ده یان بنه مای نالوژیکی و ناشه رعیه وه دهرچوو، موعته زیله کانیش دوا ی ئه وان به هه مان هه له دا رۆشتن، (واصلی کوری عه تا) که بۆ یه که مین جار له چقاته کانی حه سه نی به صری گه وره تابییی جیا بوویه وه و به ردی بناغه ی بۆ (ئیعتزال) دانا "که شه وی لیئه هات رووی ئه کرده قیبله و دهستی به نوپژکردن ئه کردو قه له میک و چهن لاپه ره کاغه زیشی له پیش خۆیه وه داده نا و دهستی به قورئانخویندن ئه کرد، که ئه گه یشته ئایه تی که به لگه بوایه به دهستییه وه بۆ بۆردانی به رامبه ریکی دائه نیشته و ئایه ته که ی ئه نووسی و ماناکه ی خۆی لیده ره ئه هیئا و دیسان دهستی به نوپژه که ئه کرده وه".^{۱۱۰}

له "بیشری میرسی" یه وه ئه گینه وه - که ریبه رایه تی فیتنه ی "خه لقی قورئان" ئه کرد - وتویه تی: "لیس شیء أنقض لقولنا من القرآن، اذا احتجوا علیکم بالحديث فغالطوهم بالتکذیب، و اذا احتجوا بالآیات فغالطوهم بالتاویل".^{۱۱۱}

هیچ شتی که نییه وه ک قورئان قسه و بنه ماکانی ئیمه خا و بکاته وه، بۆیه هه رکه س به حه دیس موناقه شه ی کردن به وه به هه له یدا به رن بلین ئه و حه دیسه

^{۱۱۰} دراسات في الفرق و العقائد الاسلامیه، عرفان عبدالحمید، ص ۱۰۵.

^{۱۱۱} مجلة البیان - عدد " ۹۶ " شعبان، ۱۴۱۶ - ص ۱۲.

بهائی قورئان پاریزراوه

صهحیح و راست نییه، ئه گهر به ئایهت موناقه شهی کردن به وه به هه له یدا به رن بلین ئه وه ماناکه ی به و شیوه یه نییه تو ئه یلیئی و ته ئویله که ی به م شیوه یه یه ...!!

هه ر ئه مانه بوون که یه ک جار له میژوودا بویان ریکه وت دهسه لات بگرنه دست نه یاننتوانی له گه ل نه یاره کانیا ندا موسلمانانه و عاقلانه بجولینه وه، ریگه یان نه دا که س جیاواز له ئه وان بیر بکاته وه، نه یاننتوانی رای به رامبه ر قه بول بکه ن یان بین به "فکر" و "عه قل" موناقه شه یان بکه ن، به لکو هاتن به زیندانی و شکه نجه و کوشتن پروبه پروی ئه وانه بوونه وه که رایان له رایه کانی ئه مان نه بوو، له دوایشدا هه ر ئه هلی سووننه ت و جه ماعت به "فیکر" و "موناقه شه ی فیکری" تیکیاننشکندن و ئابرووی بیروپا نازانستییه کانی ئه مانیا ن بردو له دهسه لات دووریا نضستنه وه. موناقه شه کانی ئیمام عبدالعزیز الکنانی المکی له کتیبی "الحیده" دا له گه ل "بیشری مریسی" و سه رانی موخته زیله دا شایه تی ئه وه ن ئه هلی سووننه ت به چه کی فکرو "موخته زیله" ش به چه کی تو قانندن و دهسه لات مامه له یان له گه ل مه سه له زانستی و مه نتقییه کاندا کردووه و ریگه یان نه دا وه ئه و ئایه ته موته شابیه انه ببیرینه وه بو ژیر ئایه ته موحه که مه کان تا به و میتوده مانا و مه به سه ته کان روشن و گه شبینه وه".^{۱۱۲}

له مه وه بو مان روونبوویه وه که بوونی ئایه ته موته شابیه هه کان مانای ئه وه نیه قورئان پاریزرا و نیه و هه له ی تیدایه ! بوونی موته شابیه له قورئاندا بو فراوانکردنی زانستی زانایان و جولاندنی عه قلی عاقلانه و ده زگایه که بو که شفکردنی خه لکی ناخپیس و فیتنه چی، له به رئه وه بوونیا ن پیویستییه که له پیویستییه کان بو پاراستنی ژیا نی رو حی و عه قلی و کو مه لایه تی.

^{۱۱۲} کتیبی "الحیده" عبدالعزیز الکنانی المکی، هه ریه که له ئین ته میمه و ئیمامی شاتیبی باسی ده که ن و په سه ندیده ی خو یانی بو ده رئه برن، ئه م کتیبه به روونی ده ریئه خات کی ئه هلی فیکرو عه قله، موخته زیله، یان ئه هلی سونه ت و جه ماعت؟ زانا بنجاره کان یان فیتنه چییه کان؟ میتودی زانستی بو تیگه یشتنی دروست له موحه کم و موته شابیه چییه و میزاج و هه وه سپه رستیش چییه !

برگه‌ی دووهم

نمونه‌یه‌ك له هه‌له‌ جوگرافییه‌كان وه‌ك قه‌شه‌ فادی ئه‌ییلیت

قه‌شه‌ فادی و وه‌رگێره‌که‌ی هاوڕێی له‌م به‌شه‌دا به‌ حسابی خۆیان (ده‌) هه‌له‌یان له‌ پرووی جوگرافیاوه‌ له‌ قورئاندا دۆزیوه‌ته‌وه‌، به‌لام که‌ ئه‌یانخوینیته‌وه‌ به‌راستی به‌زه‌بییت به‌هه‌قلاندا دیته‌وه‌، نازانی ئه‌مه‌ چ سه‌رلێشیواوییه‌که‌ ئه‌مانه‌ی تیکه‌وتوو، باشه‌ ئه‌مانه‌ بۆ به‌وشیوه‌یه‌ خۆیان فریووئهدن و دژایه‌تی ئه‌م قورئانه‌ ئه‌که‌ن؟ ئه‌مانه‌ چۆن قه‌ناعه‌تیا به‌وه‌ کردوه‌ که‌ ئه‌و شتانه‌ هه‌له‌و هه‌له‌ی کوشنده‌شن له‌قورئاندا؟! قه‌شه‌ فادی ئه‌لی: قورئان که‌ ئه‌لی: **فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِنْ نَحِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَكُمْ فِيهَا فَوَاكِهٌ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ (١٩) وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورٍ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ وَصِغٍ لِلْأَكْلِينَ (٢٠)**.. باخی دارخورما و تریمان بۆ شینکردوون له‌گه‌ڵ میوه‌جاتیکی زۆر که‌ له‌و باخاتانه‌ ده‌خۆن و دره‌ختیکی تریشمان بۆ روواندوون که‌ له‌تووری سینا دیته‌ده‌روه‌ که‌ به‌پۆن شیننه‌بییت و پیخۆریشه‌ بۆ ئه‌وانه‌ی وه‌ك خواردن ئه‌یخۆن.

ئه‌مه‌ لای قه‌شه‌ فادی هه‌له‌یه‌، ئه‌زانن بۆچی ئه‌مه‌ هه‌له‌یه‌ لای ئه‌م ره‌خنه‌گره‌ بلیمه‌ته‌؟.. ئه‌لی: چۆن ئه‌بێ بیابانی وشکوبرنگی سینا به‌ دره‌ختی زه‌یتون به‌ناوبانگ بییت، له‌ کاتیکدا فه‌له‌ستین شیاوتره‌ که‌ به‌زه‌یتونه‌که‌ی به‌یادبخریته‌وه‌ نه‌ك ئه‌و سینایه‌ی که‌ خواوه‌ند له‌به‌ر قاتوو قریبه‌که‌ی له‌ویدا له‌ ئاسمانه‌وه‌ (شۆکه‌: گه‌زۆ) و په‌له‌وه‌ری بۆ گه‌لی ئیسرائیل نارد؟^{۱۱۳}

ده‌ی خویننه‌ری به‌پێز ئه‌وه‌ ره‌خنه‌یه‌؟ ئه‌وه‌ هه‌له‌یه‌؟! کابرا له‌به‌رئه‌وه‌ی خۆی قه‌شه‌یه‌و رقیکی میژوویی له‌ نیوان و ئه‌وان و جوله‌که‌دا هه‌یه‌، ئه‌یه‌وی قورئان مه‌دحی فه‌له‌ستین بکات له‌به‌ر ئه‌وه‌ی شوینی له‌دایکبوونی عیسا پیغه‌مبه‌ره‌ (سه‌لامی خوای لیبییت) نه‌ك مه‌دحی ده‌شتی سینا بکات که‌ شوین و خه‌لوه‌تگای

بهائی قورئان پاریزراوه

موسا پیغه مبهره (سه لامي خواي لیبیت)!! .. باشه بؤ ئه بی ئه مه هه له بیټ، به چ پیوه ریك ئه مه هه له یه له رووی جوگرافیه وه؟! له کاتیکدا له رووی زانستی وه ئه وه سه لماوه که دره ختی زه یتون و به تایبه تی ئه و جوړه زوړ چه وره ی که هه یه له ده شتی سیناوه گوازاوه ته وه بؤ هه موو ناوچه کانی تری ده ریای سپی ناوه راست^{۱۱۴}.

یان ئه لئ: که قورئان ئه لئ: **(وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ)** روژیش ئه پروات به ره و ئارامگایه ک که بؤی دانراوه، ئه مه نه خشه ی که سیکی به ده سه لات و زانایه. قه شه فادی ئه لئ به پیی زانستی جوگرافیا (!!) ئه مه هه له یه! ئه زانن بؤچی؟ خوئی وه لامئه داته وه ئه لئ: (خوړ ئارام و جیگرو به ده وری خویدا ئه سوړیته وه له جیی خویدا جیگورکی ناکات و ئه وه (زه وی) ه، که به ده وری خوړدا ده سوړیته وه، ئایا چوڼ قورئان ده لیټ: خوړ هاتوچو ده کات و ئارامگایه کی هه یه و به ره و ئه و ئارامگایه ده پروات!؟

نازانم جاری ئه م بابه ته چ په یوه نډیه کی به جوگرافیا وه هه یه؟ وردتر نه بوو بیوتایه له پرووی گهردووناسیه وه؟ ئه ی ئه و چوڼ زانی خوړ له جیی خویدا جیگورکی ناکات؟ یان خوړ نابی ئارامگایه کی هه بیټ به و ئاراسته یه پروات و له ویدا بکوژیته وه و ئارام بیټه وه و ئیتر نه تیشک و نه ته قینه وه و نه گه رمایی نه مینیت؟ باشه خو زانستی تازه نه ک دژ به قسه کان و (ته حلیله نازانستی ه کانی قه شه فادیه) به لکو زوړ وورد ئه وه ی قورئان ئه سه لمینیت و رایئه گه یه نیټ که خوړیش وه ک هه ر ئه ستیره یه کی تر له ریگه ی ئه وه دایه که پیر بیټ و بکوژیته وه و ئارام بگریټ!

^{۱۱۴} قضايا و اراء، السنة ۱۲۷- العدد (۲۰۰۳) - يونيو - ۲ من ربيع الثاني ۱۴۲۴ هـ، الأثنين: (من أسرار القرآن: الإشارات الكونية في القرآن الكريم ومغزي دلالتها العلمية، الآية" وشجرة تخرج من طور سيناء تنبت بالدهن وصبغ للأكلين" زغلول النجار.

زانستی تازه ده‌ریخستوو هه‌ مانگ به‌ خێرای ۱۸ کیلۆمه‌تر له‌ یه‌ك چركه‌ داو زه‌وی به‌ خێرای ۱۵ کیلۆمه‌تر له‌ یه‌ك چركه‌ داو خۆر به‌ خێرای ۱۲ کیلۆمه‌تر له‌ یه‌ك چركه‌ دا له‌ پۆیشتنی به‌رده‌ وامدان، مانگ و زه‌وی و خۆر هه‌موو پێگه‌ ئه‌بێن و ئه‌جولێن وه‌ك خوای گه‌وره‌ ئه‌فه‌رموی: **(وَ الشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ * وَالْقَمَرَ قَدَرْنَا مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ * لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ)**، هه‌یمن ئه‌پروات و سه‌رکه‌وت ئه‌پروات و سه‌ردار ئه‌پروات! ئه‌مه‌ یانی چی؟ مانگ له‌ پێش خۆره‌وه‌ رێده‌کات و خۆر ناتوانیٔ بیگرێته‌وه‌ چونکه‌ مانگ به‌ خێرای ۱۸ کیلو مه‌تر له‌ یه‌ك چركه‌ داو زه‌وی به‌ خێرای ۱۵ کیلۆمه‌تر له‌ یه‌ك چركه‌ داو خۆر به‌ خێرای ۱۲ کیلومه‌تر له‌ یه‌ك چركه‌ دا له‌ پۆیشتندا به‌رده‌ وامن، كه‌واته‌ خۆر چه‌ند بكۆشیت ناتوانیت بگاته‌وه‌ به‌ مانگدا هه‌مووانیش پارێزگاری له‌ خولگه‌ی خۆیان ئه‌كه‌ن، ئه‌مه‌ چیتره‌ ئه‌وه‌ نه‌بیٔ كه‌ ئایه‌ته‌كه‌ ئه‌یفه‌رموی: **(ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ)** ئه‌مه‌ ئه‌ندازه‌ دیاریکردنیكه‌ ده‌سه‌لاتداری زانا کردوو یه‌تی.

ئه‌مانه‌ چ جوړه‌ بنیاده‌میکن! خۆیان و ئایدۆلۆژیا نازانستی و نه‌خۆشه‌کانیان کردوو ته‌ پێوه‌ر بۆ راست و هه‌له‌! یان میزاج و هه‌وه‌سی خۆیان کردوو ته‌ پێوه‌ر بۆ ره‌فزو قه‌بوول! ئه‌مانه‌ یان عه‌قلیان بچوکه‌و ناتوانن بره‌وا به‌وه‌ بکه‌ن زانست زۆر پێشکه‌وتوو هه‌ ئه‌مان و بیروپراکانی ئه‌مانی به‌جیه‌یشتوو هه‌، یان زۆر بیویژدانن و نایانه‌وی به‌ هه‌یچ جوړیک دان به‌وه‌دا بنین که‌ قورئان کتیبیکی ئاسمانیه‌و ته‌ریب له‌گه‌ڵ عه‌قل و زانست و پێشکه‌وتنه‌کاندا رینه‌کات!

ئه‌مانه‌ بۆ خۆدزینه‌وه‌ له‌هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی په‌یوه‌ندیان به‌ ئایینی ئیسلامه‌وه‌ هه‌بیٔ هه‌موو پێگه‌یه‌ك ئه‌گرنه‌ به‌ر با ئه‌و رێگه‌یه‌ ناعه‌قلانی و نازانستیش بیٔ، ئه‌م فرتو فیل و خۆفریودانه‌مان به‌ درێژی له‌ کتیبی (پوخته‌یه‌ك ده‌ریاره‌ی بنه‌ماکانی ئیسلام) دا باسکردوو هه‌، له‌ویدا ووتوو مانه‌: خه‌لکانی عه‌لمانی به‌ چه‌ند

رېگه و شپواز ئاينيان له خوځيان دوورخستووه ته وه و پيشه و بنجيان بۆ ئه م دوورگرته يان له ئاين دروستکردووه، بۆ نمونه:

۱- له نووسين و دارپژانی راستيه زانستيه كاندا زياتر (صيغهي فعلی لازم) به کار دههينن، تا باسی خولقيته نه يه ته ناو! بۆ نمونه ئه لاین: "زه وی به پارچه يه که هه وری چر ده ور دراوه که پېگه ئه دات تيشکی پوژ ليوه ی بگاته سه ر زه وی و پله ی گه رماش وه کو خو ی به ئیته وه)، نالاین: خوا زه وی به پارچه يه که هه وری چر ده وره داوه که پېگه ئه دات تيشکی پوژ ليوه ی بگاته سه ر زه وی و پله ی گه رماش وه کو خو ی به ئیته وه، يان ئه لاین: (دووم ئوکسیدی کاربون که له هه وادا هه يه له گه ل هه لمی ئاودا يه کيانگرتووه که له سه رچاوه گه رمه کان هه لده ستیت. یان وه ک (أوبارين) ^{۱۱۰} ده لیت: (ژيان له سه ر ئه م زه ویه له ئه نجامی زنجيره يه ک کارلیکی کیمیایی ماده نائه نداميه کانه وه دروست بووه) ^{۱۱۶}.

۲- دین له بری وشه ی په روهردگار وشه ی سروشت به کارئه هینن، که ئه گه ر وشه ی خوا بخه ينه جيگه که ی له ورستانه دا، رسته کانش جوان ئه بن و مانا کانشيان هه موو راسته بنه وه، بۆ نمونه: داروين ده لیت: (سروشت ئه و هیزه يه که ئه توانی هه موو شتیک دروستبکات و سنوور بۆ ده سه لاتی نيه له شت دروستکردندا)، ده ی خۆ ئیمه ش هه ر به و شپوه يه پیناسه ی خوا ئه که ين: ئه لاین: (خوای گه وره ئه و هیزه يه که ئه توانی هه موو شتیک دروستبکات و سنوور بۆ

^{۱۱۰} ئوبارين مامۆستای کیمیایی ئه ندامی و زانای ئه کادیمیای سوڤيه تی جارن، که ستالین رایسپارد له پېگه ی زانسته وه ئه وه بسه لمییت که ژيان خودبه خود له ماده وه دروستبووه، تا عه قیده ی ره سمی ده وله تی پی پشتراست بگاته وه، به لام ئه و له گه ل هه موو ئه ندامانی ئه کادیمیایه ی خویدا هه ر ئه ونده ی بۆکرا پاش بیست سال ئه زمون له و مه یانده دا و له سالی ۱۹۵۰دا بلی: "ئه زمونه بايۆلۆژیه کان تا ئیستا ئه وه یان ده رخستوه که مومکین نيه له ماده کائینی زیندووی ساده دروستبکریت، به لام له داها توودا ئه م (په یمانه) هه ر دیته دی!! ئه مه ش هه ر بۆ رازیکردنی ستالین بوو، بپوانه کتیبی (الله: سعید حوی، ص ۷۵).

^{۱۱۶} سلسله تراث الأنسانیة (۲/۱۷۴).

دهسه لاتی نییه له شت دروستکردندا)، ئهوان ته نیا وشه ی خویان له رسته که ده رهیناوه و وشه ی سروشتیان خستوو ته جیگه ی، یان بپوانه (امیل بوترو) - یه کیک له فه یله سوفه هاوچه رخه کان - له کتیبی (العلم والدين في الفلسفة المعاصرة^{۱۱۷}) دا له سه ر زمانی (هیگل) هوه ده لیت : (سروشته هه موو هیزه پپووسته کانی له خۆگرتوووه بۆ ئه وه ی هه موو شتیکی لیدروست ببیت به پپی سیسته میک که ئیستا ئه توانیت دیاری بکریت، هیچ شتیک نییه که سروشت نه توانی ته فسیری بکات، هیچ شتیکیش له سه روو سروشته وه نییه، سروشت لای ئه وانیه که زانیاریان ده رباره ی هه یه و یاساکانی شاره زان به تایبه تی (سیستمی هه لبژاردن و گه شه ی سروشتی) ئه زانن که سروشت هه ر خۆی خۆی دروستکردوووه !).

برگه ی سییه م

نمونه یه ک له هه ئه میژووویه کان وه ک قه شه فادی ئه یلیت.

له م به شه دا قه شه فادی - به حسابی خۆی - (۵۵) هه لیه میژوووی له قورئان ئه گری، جا بۆ زیاتر ئاگاداربوون له ره خنه نازانستی و نامه ننتیقیه کانی ئه م قه شه یه سه یری ئه م ره خنه سه یره ی بکه ن له قورئانی گرتوووه له رووه میژووویه که یه وه ! قه شه فادی ئه لی: قورئان له وه دا هه لیه که ئه لی: (وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ آزرَ اتَّخِذْ أَصْنَامًا آلِهَةً إِنِّي أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ (۷۴).. ئیبراهیم به ئازهری باوکی ووت: ئه وه چه ند بتیکت کردوووه به خوا بۆخۆت؟ من وائه بینم که تۆش و گه له که شت له گو مپراییه کی ئاشکرادان.. جا قه شه فادی ئه لی: له رووی میژووویه وه ئه مه هه لیه، باوکی ئیبراهیم ناوی "تارح" بووه نه ک "ئازهر" !، به لگه ی چیه ؟ به لگه که ی ئه وه یه که ته ورات

^{۱۱۷} العلم والدين في الفلسفة المعاصرة: (ص ۱۰۵-۱۰۶).

بهائی قورئان پاریزراوه

واپوتوو له سیفری ته کویندا! ^{۱۱۸}، ئیمهش له وهلامی ئەم خۆلبه سه رخۆدا کردنه ی فادیدا ئەلین:

۱- ئایا گریمانی ئەوه نییه که باوکی ئیبراهیم (سهلامی خوای لیبت) دوو ناوی هه بوو، وهک چۆن چه زه ته یه عقوب دوو ناوی هه بوو، (یه عقوب) و (ئیسرائیل)، ئیتر بۆ ئەبی ئەوه هه له بیته که که سیک له ناوی زیاتری هه بیته؟

۲- ناکری تارح ناوی باوکی ئیبراهیم بوو، ئازهر شورته و له قه بی بوو، ^{۱۱۹}؟

۳- باشه تۆ پیکه نینت نایه به و که سه ی هه له له وتاریک بگریته که نووسه ری ئەو وتاره له بری ئەوه ی بلێ "بارزانی" نووسیویه تی کاک "مه سعود"؟! یان له بری مام جه لال حوسامه دین بنووسی؟! باشه ئەوه که ی ره خنه یه تۆ بلێ: (له رووی میژوو ییه وه ئەمه هه له یه چونکه (بارزانی ناوی "مه سعود" بووه نه که "بارزانی"!).

^{۱۱۸} قورئان به پێوه نازانی به لام سفری ته کوین به پێوه ئەزانی بۆ راست و هه له که ده یان قسه ی نامه نتیقی و نازانستی تیدایه، بۆ نمونه ئەلی: خوا له شه ش روژدا زه ی و ئاسمانه کانی دروست کردو ماندوو بوو، بۆیه بریاری دا روژی شه مه پشوبدات و به ویتته وه! "سفر التکوین الإصحاح ۲:۳" (فأکملت السموات والأرض وكل جندها. وفرغ الله في اليوم السابع... فاستراح...!).

^{۱۱۹} فه خری رازی له ته فسیره که یداو له منای "نازه ر" دا ئەلی: (.. قال ابن إسحاق ومقاتل والكلبي والضحاك: اسم أبي إبراهيم تارح وأزر لقب له، مثل يعقوب الملقب بإسرائيل..)، شیخ محمد تاهیر ئیبن عاشوریش ئەلی: (والذي يظهر لي أنه: أن (تارح) لقب في بلد غربية بلقب (أزر) باسم البلد الذي جاء منه، ففي (معجم ياقوت) أزر- بفتح الزاي وبالراء- ناحية بين سوق الأهواز ورامهرمز. وفي الفصل الحادي عشر من سفر التكوين من التوراة أن بلد تارح أبي إبراهيم هو (أور الكلدانيين)، وفي (معجم ياقوت) (أور) - بضم الهمزة وسكون الواو- من أصفاع رامهرمز من خوزستان، ولعله هو أور الكلدانيين أو جزء منه أضيف إلى سكانه، وفي سفر التكوين أن (تارح) خرج هو وابنه إبراهيم من بلده أور الكلدانيين قاصدين أرض كنعان وأنها مرًا في طريقهما ببلد (حاران) وأقاما هناك ومات تارح في حاران، فعلم أهل حاران دعوه: أزر، لأنه جاء من صقع أزر، وفي الفصل الثاني عشر من سفر التكوين ما يدل على أن إبراهيم عليه السلام نُبئ في حاران في حياة أبيه..)، سهیری ته فسیری "التنوير والتحرير" بکه بۆ ئایه تی (۷۴) له سوره تی (الانعام).

۴- قه شه فادی له و (۵۵) ره خنه یه ی له قورئان گرتوویه تی زیاد له (۳۵) یان به حوکمی ئه وهی که مادامیک ئینجیل وهک قورئان نالیئت که واته قورئان هه له یه و ئه وهی ئینجیل راسته !! باشه بۆ ئه بی ته ورات و ئینجیل پیوه ر بن بۆ راستی و ناراستی شتیکی میژوویی، به لام قورئان پیوه ر نه بیئت، له کاتیکیدا ئه و ورده کاریه ی بۆ نووسینه وهی قورئان کراوه نه بۆ ته ورات و نه بۆ ئینجیل نه کراوه، با بۆ نمونه ئه م به راورد کاریه کورته بکهین، تا بیویژدانی و نازانستی قه شه فادی روونبیته وه^{۱۲۰}:

۱- ئه م کتیبانه ی که چ مه سیحی و چ یه هودی ناویان ناوه (العهد القديم) و (العهد الجديد) که مه به ستیان به یه که میان ته ورات و نامه کانی موسایه (سه لامی خوی لی بی) و مه به ستیان به دووه میان ئینجیله کان و نامه کانی حه وارییه کانه، هیچیان به سه نه دیکی نه پچراو (سند متصل) نه گه یشتون به خه لکی، به لکو هه ره موویان نزیکه ی په نجا شه ست سال داوی حه زره تی مه سیح نووسراونه ته وه.

۲- هه ریه ک له و ئینجیلانه ش که نووسراونه ته وه به دهستی که سییک نووسراوه ته وه و کاری شه خصی بوون، نووسینه وهی ژیان و راسپارده کانی عیسایه له گوشه نیگای خویه وه، که ئه مه ش هه لده گری ئه و که سه قسه ی خوی تیکه لکردبی وهک (وشه) و وهک (بیروکه) و وهک (مانا) و هه لیشه گری زور شت هه یه له بیری کردبیئت و له بیری نه مابییت وهک (وشه) و وهک (بیروکه) و وهک (مانا) ش، چونکه پرۆسه ی شه خصی هه روایه - له هه موو کات و سه رده مییکدا - تیکه له به که م و کورتی، ناگری ئه و قسانه به قسه ی خوا دابنرین وهک چون موسلمانان بۆ نمونه سیره ی ئیبن هیشام به قسه ی خوا دانانین، چونکه له راستیدا لیكچوونیکی زور له نیوان کتیبه کانی سیره و ئینجیله کانداهه یه له رووی

^{۱۲۰} به دریزی له کتیبی یه که می ئه م زنجیره وه لاهه دا باسمان له پاریزراوی قورئان کردوه له رووی میژوویییه وه و به راوردیکی وردمان کردوه به ناپاریزراوی ئینجیله کان. ئه توان بۆ زانیاری زیاتر بگه رینه وه بۆی.

بابهت و شیوازه وه، وهك هندی له زانایان له وانه "دكتور سه فرحه والی" له کتیبی "العلمانیه" دا ئه لئ: (یه کئک له و کتیبه ئیسلامیانه ی که زور له ئنجیل ئه چیت له رووی بابته کانیه وه نهک له رووی میژووی نووسینه که یه وه بریتیه له کتیبه کانی ژیاننامه ی پیغه مبه ر(صلی الله علیه واله وسلم).. جا ئایا به هیچ شیوه یه که ئه گونجی بووتریت ژیاننامه که ی ئین هیشام بو نمونه بریتیه له نیگای خوا؟!.. ئه مه له رووی شهرع و له رووی عه قلیشه وه محاله.. له کاتیکدا که ژیاننامه ی ئین هیشام بیگومانه و براوه ته وه که هی خوئیته ی و به پرشته یه کی نه بچراو گوازاراوه ته وه بو نووسه ره که ی و روونوسی سه ره کی به زمانی عه ره بی پاریزراوه و دهستی وه رگیزانی پینه گه یشته وه، که ئه مانه (ته نانهت) بو ئنجیله کانیش رینه که وتووون! ^{۱۲۱}.

۳- مه سیحیهت و مه سیحیه کان دوا ی هه لکشانه وه ی حه زره تی مه سیح تووشی راوه دونان و شکه نجه و ئازاری زوربوونه وه، به تایبه تی له لایه ن یه هو دییه کانه وه، بویه هه ر یه که له و حه واریانه و قوتابییه کانیا ن ئاواره ی ولاتان بوون و که وتنه ژیر چاودیژی و که سیك یان دهسه لاتیک یان دهسه لاتاریک نه بوو له و رۆژگارانه دا ئه م قوتابیانه و مژده کانی حه زره تی مه سیح بگریته باوه شو به رگریان لیبکات و کار بو نووسینه وه و پاراستنیا ن بکات، له راستیدا ریوایه ته میژوویه کانیش باس له وه ئه که ن که ئنجیله کان له و ماوه یه دا نوسراونه ته وه.

۴- هه ر پاش ئه وه ی که - حه زره تی مه سیح - له دایک ئه بیته و سروشی له خواوه بو دیت یه هو د ئه چنه بنکلیشه ی حاکی رۆمانی ئه و کاته که ناوی (قه یسه ر گیباروس) ئه بی ئه ویش فه رمانی ده ستگیرکردنی حه زره تی مه سیح ئه دات و له خاچی ئه دات - به پیی قسه ی مه سیحیه کان - و ده ست به گرتنی شوینکه وته کانیشی ئه کات، پاش ئه م قه یسه ره شو دوو قه یسه ری تر دین که تالای دنیا ئه که ن به قورگی قوتابیانی حه زره تی مه سیحدا و قران ئه خه نه ناو

مه سحييه كانه وه، له سهردهمى قهيسه رى دووه مياندا "متى" ئنجيله كهى خوى
 نه نووسيته وه به زمانى "عبرانى" و "يوحنا" كه ئنجيليكى تايبه تى به خوښى
 هه يه وه ريه گيرپته سهر زمانى "يوانى". سه ختيرين سهردهم بؤ مه سحييه كان
 سهردهمى پاشا (نيرؤن) بوو له سالى (۶۴) زايى و پاشان سهردهمى پاشا
 (تراجان) له سالى (۱۰۶) زايى و سهردهمى (ديسيوس) بوو له سالى (۲۴۹)
 زانيدا و "پاشا نيرؤن" به وه تومه تبارى نه كردن گوايه نه مانه (رؤما) يان
 سوتانديت، بويه كه وتنه نه شكه نجه دان و نازاردانيان به شيويه كه كه ميژوو كه م
 شتى واى به خوويه بينيوه. بؤ نمونه: نه هاتن نه م مه سحييه يان نه گورپى و
 جلى نازهلان له بهر نه كردن و فرتيان نه دانه بهر سه گى هار و نه وانيش لهت و
 په تيان نه كردن. يان نه هاتن له خاچيان نه دان و جليكى چهورى نه وتينيان له بهر
 نه كردن و پاشان له شه ودا ناگريان تپه رنه دان و وهك چرا به كار يان نه هينان بؤ
 پووناك كردنه وهى پيگه و بانه كان و (نيرؤن) خوى له ژير پؤشنايى نه م (چرا
 ئاده ميانه) دا هاتو وچوى نه كرد!! .

(مهرقس) ئنجيله كهى خوى له م سهردهم دا نووسيه وه له و كاتدا له "رؤما"
 بوو ههروه ها (لوقا) ش ئنجيله كهى خوى له سهردهمى نه م قهيسه رده دا
 نووسيه وه.

پاش نه م سهردهمه (يوحنا) ش ئنجيله كهى خوى نووسيه وه و له سهردهمى
 (ده قليديانوس) دا كه نزيكهى سى سه د هه زار مه سيجى كوشت نه مه ش سالى
 (۲۸۴) زايى نه كات، نه وانى ميژووى مه سحييه ت نه نووسنه وه نه وه موو
 نه شكه نجه و نازار و توقاندنه نه كه نه هؤ كه (سندى) نه چپراو نييه بؤ ريوايه تى
 كتپه كانيان و نه وه ش وا ده كات كه په نا بؤ كارى نه ينى بريت و له كاتى نه ينى و
 خوشاردنه وه شدا چه ندين شت پوو نه دات كه راستى مه سه له كان نه شارپنه وه و
 دلنيايى كز ده بيت له مرؤقدا به رانبه ر راستى نه و زانيار ييانه .

بهائی قورئان پاریزراوه

۵- نهم پروسه‌ی نووسینه‌وه‌ی تهورات و ئینجیلانہ پروسه‌ی شه‌خصی بوون، "دو" ان له و ئینجیلنووسانه که بریتین له "لوقا" و "مهرقص" له بناغه‌دا هر چه‌زرتی عیسا‌شیان نه‌بینیوه و قوتابی نه و نه‌بوون، کاریکی تاکه‌که‌سی بووه و له په‌نهندا نه‌نجام‌دراوه و کاری پیدا‌چوونه‌وه و ته‌وسیق و مونا‌قه‌شه‌ی نه‌کراوه و نه‌ونده‌ی نووسیوه که له بیری ماوه و شته‌کانیشی به مانا گواستوه‌ته‌وه نه‌ک به له‌فز، که نه‌مه‌ش به ته‌واوی پی‌چه‌وانه‌ی پروسه‌ی نووسینه‌وه‌ی قورئانه که کاریکی ده‌سته‌جه‌مع‌ی و ئاشکرا بووه و به دیاری چاوی خه‌لکه‌وه بووه و پروسه‌ی جه‌مع‌کردنه‌وه‌ی قورئانه نووسراوه‌کان بووه و نه‌ک نووسینه‌وه‌ی نه‌وه‌ی رابووردووه و له لایه‌ن صه‌حابه‌کانی پی‌غه‌مبه‌ره‌وه (صلی الله علیه و اله و سلم) نووسراوه‌ته‌وه و به له‌فز نووسراوه‌ته‌وه نه‌ک به مانا، و دونیایه‌ک ورده‌کاری و مونا‌قه‌شه‌ش ته‌نانه‌ت له‌سه‌ر پی‌تیکیش کراوه، یان له‌سه‌ر شکلی نه‌و وشه‌یه کراوه که چوئن نه‌نووسریت، هر بۆ نمونه زانایان نه‌فه‌رموون: له‌هر شوینیکدا که باس له ئافره‌تیکی ناسراو کرایت نه‌وه وشه‌ی (إمرأت) نووسراوه - به تیی دریز- و له هر شوینیکدا باس له ئافره‌ت به گشتی کرایت نه‌وه وشه‌ی (إمرأة) نووسراوه - به تیی خیر- و له ری‌وپه‌سمه‌ی قورئان لایان نه‌داوه!

۶- خوی گه‌وره که باسی ئایینی مه‌سیحییه‌ت و یه‌هودییه‌ت نه‌کات نه‌فه‌رموی (یکتمون ما انزلنا من الکتاب) هه‌ندی له و شتانه‌ی له کتیبه‌که‌دا بۆمان دابه‌زاندن نه‌یانشارده‌وه، هه‌روه‌ها نه‌فه‌رموی: (یحرفون الکلم عن مواضعه). هه‌روه‌ها نه‌فه‌رموی: (ویل للذین یکتبون الکتاب بایدهم ثم یقولون هذا من عندالله و ما هو من عندالله و یقولون علی الله الکذب وهم یعلمون). جیاوازی نیوان نه‌م ئینجیلانہ‌ش له ناو خو‌یاندو جیاوازیان له‌گه‌ل ئینجیلی (برنابا) داو جیاوازیان له‌گه‌ل قورئانیشدا، نه‌و دلنیا‌یه نه‌دات به مروقی عه‌ودالی راستی که نه‌و کتیبانه‌ ده‌ستکاری زور کراون و بیروپای به‌شهری زوریان تی‌که‌ل بووه و به‌و شی‌وه‌یه‌ش نیوان زه‌وی و ئاسمانیان له‌گه‌ل قورئان و حه‌دسی پی‌غه‌مبه‌ردا (صلی الله علیه و اله و سلم) هه‌یه.

بهائی قورئان پاریزراوه

قورئان که هر له سهردهمی پیغهمبهر(صلی الله علیه واله وسلم) خویدا همووی نووسرایه وه و پیغهمبهر(صلی الله علیه واله وسلم) له ریگهی نووسهرانی (وحی) یه وه که ژماره یان له (چل) کهس و له ریوایه تیکی تردا (شهست) کهس بوون به و شیوه یه ی که له حه زره تی جو بره نیله وه وهری گرتبوو (وشه) به (وشه) گه یان دیه نووسهرانی (سروش) و هر جاریک (وحی) بهاتایه سهری ئەینارد به شوین یه کیک یان زیاتر له و شهست کهسه داو ئەو ئایه تانه ی بۆ ئە خوینده وه که بۆی هاتبوون، پیشی ئەفه رموو، له فلانه شوین و له لای فلانه ئایه ت و سووره تدا بینووسه . پاشان که ئەینووسی پیی ئە خوینده وه و ئەگه ره له یه کی کردبایه بۆی راستنه کرده وه، وهك زهیدی کورپی سابیت ئەفه رموی: **كنت اکتب الوحي عند رسول الله (صلی الله علیه واله وسلم) وهو یملی علي، فاذا فرغت، قال: اقرأه، فاقراءه، فان كان فيه سقط أقامه** ^{۱۲۲}، من له خزمه تی پیغهمبهر(صلی الله علیه واله وسلم) نیگام ئەنووسییه وه و ئەو بۆی ئە خویندمه وه، که لئنه بوومه وه، ئەیفه رموو: بیخوینه ره وه! منیش ئەمخوینده وه، جا ئەگه ر وشه یه کم لیبکه وتایه، پیغهمبهر(صلی الله علیه واله وسلم) بۆی راستنه کرده وه.

و پاشان حه زره تی ئەبویه کر له ریگهی لیژنه ی تایبه ت و به لگه نامه ی وردو وردکردنه وه و وردکردنه وه ی هموو ئەو په ره و پارچه قورئانانه وه که هه بوون جاریکی تر قورئانی دوا ی یه ک سال له مردنی پیغهمبهر (صلی الله علیه واله وسلم) کۆکرده وه و نووسییه وه ^{۱۲۳} و پاشان چۆن له سهردهمی حه زره تی عوسماندا، له پرووی ئەو قورئانه وه چه ندین نوسخه ی تر نووسرایه وه و نیردرا به هه ریمه کاندایا خه لکی گومانیان له سهر قورئان بۆ دروست نه بیئت و به دهردی یه هودو نه صارا نه چن، دواپی

^{۱۲۲} علوم القرآن، محسن عبدالحمیدو رشیدی علیان و غام قلدوری: ص ۴۳.

^{۱۲۳} له پیشه وه له سهره تای کتیبی "دهروازه یه ک بۆ زانسته کانی قورئان" دا به درژی و ورده کاریه وه پرۆسه ی نووسینه وه ی قورئانمان باسکردووو چۆن لیژنه ی بۆ دانراوه و ره چاوی وردترین سیستمی نووسینه وه کراوه بۆ کۆکردنه وه نووسینه وه ی قورئان، تکایه بۆی بگه ریته وه.

بهائی قورئان پاریزراوه

کهس نه زانی کامه قسه ی خواجه و کامه قسه ی خه لکی تره که خراوه ته ناو کتیبی
خواوه .

۷- ئینجیله کان دونیایه ک جیاوازی له نیوان خویاندا هه یه، جاری ئه مه یه ک
ئینجیل نییه به لکو چه ندین ئینجیل هه یه وه ک میژوو بۆمان ئه گپریته وه که
له سه رده می کوندا چه ندین ئینجیلی تر نووسراونه ته وه و ده ست به ده ستیان
پیکراوه و جیگه ی بپوای خه لکی نه صرانی بووه و کاریان پیکردوو، وه ک ئینجیلی
(مرقیون) و ئینجیلی (دیصان) و ئینجیلی (مانی) و ئینجیلی (سبعین) و ئینجیلی
(برنابا) و ئینجیلی (ته زکیره) و هه ندی ئینجیلی تریش... به لام له کۆتایی سه ده ی
دووه م و سه ره تایی سه ده ی سییه مدا کلئسا ویستی سنوریک بۆ کتیبه کانی ئینجیل
دابنیته و هات ته نیا چوار ئینجیلی له وه مووه ئینجیله په سه ند کردو سه لماندن
ئه ویش ئه مانه ن: (متی) و (مرقس) و (لوقا) و (یوحنا) که دوانیان وه ک وتمان له لایه ن
که سانیکه وه نووسراونه ته وه که قوتابی خودی حه زره تی مه سیحیش نه بوون! که
بریتین له (مه رقوس) و (لوقا).

جگه له وه ش ئه م ئینجیلانه له ناو خۆشیاندا جیاوازی زۆر هه یه و یه ک ئه وی تریان
هه لده وه شینیته وه له بری ئه وه ی یه کتری به سه لمینن... هه ر بۆ نمونه با سه یری ئه م
چه ند نمونه یه بکه ین:

أ: له هه ردوو ئینجیلی "متی" و ئینجیلی "لوقا" دا نه سه بی یه سووع - که بریتییه له
خوا لای ئه وان - ئه گپریته وه بۆ "داود"، له "متی" دا له نه وه ی "سوله یمانی کوپی
داوده (متی ۱: ۶)، که چی لای "لوقا" له نه وه ی "ناسانی کوپی داوده (لوقا ۳: ۳۱) .

ب: له "سفر التکوین" دا (۱: ۳-۵) ئه لئ: «خلق النور واللیل والنهار فی الیوم الأول»،
که چی له "سفر التکوین" دا (۱: ۱۴) ئه لئ: «خلق النور فی الیوم الرابع».

ج: کئ ئه و خاچه ی هه لگرتوو هه که به حسابی ئه وان خوا یان کوپی خوا ی له سه ر

له خاچدراوه !؟

بهائی قورئان پاریزراوه

مرقس (۲۱:۱۵)، ولوقا (۲۶:۲۳)، ومتی (۲۲:۲۷) هه موویان ئه لئین ئه و
 كه سه "سه معانی قه یروانی" بووه، كه چی "یوحنا" (۱۷:۹) باسی ئه وه ئه كات كه ئه و
 كه سه عیسا خۆی بووه (سه لامی خوای لیبت).^{۱۲۴}

۸- له و زانیاریانه ی پیشووه وه بۆمان دهرده كه ویت كه كتیبه ئاینه كانی تری وه ك
 تهورات و ئینجیل، چونكه ئهركی سه رشانی هه لگرانی ئه و دینه بووه بیپاریزن و
 بیگه یه نن، كه لئین و كه موکورتی زۆریان تیکه وتوووه و هه ریه كه ی له لایه كه وه هه ولئیکی
 شه خصی خۆی داوه بۆ ئه وه ی زۆرتترین پاسپارده و ریئماییه كانی ئه و
 پیغه مبه ره (صلی الله علیه وسلم) کۆبکاته وه و بیگه یه نیته خه لکی، یه کیککی تر به
 جوړیکی ترو ئه وه ی تریش به جوړیکی جیاواز له هه مووان، بۆیه کاره كه وای
 لیها توه جیاوازی و ناسازی زۆر له و کتیبه نه دا دروست بوون و جیاوازییه کانیش شتی
 وردو ناگرنگ نین، به لکو شتی گه و ره و زۆر هه ستیارین، بۆنونه یه کیکیان عیسا به
 عه بدی خوا ئه داته قه له م و ئه ویتریان ئه لئ: عیسا خوا یه یان کوپی خوا یه ! له هه موو
 کایه كانی تر دا هه ر به و شیوه یه یه چ بیرو باوه ر دهر باره ی "خوای موته عال بیئت یان
 دهر باره ی پیغه مبه ران یان دهر باره ی یاساو هه ل سوکه وته کان" بیئت.

خوای گه و ره دهر باره ی پاراستن و ئه رکی پاراستنی ئه و کتیبه یانه ئه فه رموی:
(لِّلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّيْبَانُونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ)
 (المائدة: ۴۴). وشه ی (اسْتُحْفِظُوا) واته داوای ئه وه یان لیکرابوو كه کتیبه كانی
 خو یان بیپاریزن.. به لام خوای گه و ره دهر باره ی پاراستنی قورئان ئه فه رموی: (إِنَّا
 نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ) (الحجر: ۹) كه به ئاشکراو به چه ند دلنیا
 کردنه وه ئه فه رموی (ئیمه خو مان قورئان ئه پاریزین) ئه وه بوو كه پاراستنی ئه و
 کتیبه نه سپی دردا به خه لکه كه خۆی نه یان توانی وه ك پیویست بیپاریزن و دهستی
 خه لکی (که م دین)، یان (بی دین) ی پیگه یشت و ئه مان له بهر (سته مکاری خو یان)
 و ئه وان له بهر (نه زانینی خو یان) ئه و هه موو کاره ساته یان به سه ر ئه و دینانه دا

^{۱۲۴} له کتیبه یه که می ئه م زنجیره وه لآمه دا به درئۆتر له ئه م بابه ته مان کۆلیوه ته وه.

بهائی قورئان پاریزراوه

هینا، به لّام که خوای گه و ره واده ی پاراستنی قورئانی دا، هر له سهرده می پیغه مبهردا (صلی الله علیه واله وسلم) ئه و هموو که ره سه یه ی بؤ فه راهه م کرد و پاشان هر له سالی یه که می دوا ی مردنی پیغه مبهردا (صلی الله علیه واله وسلم) و دروست دوا ی شهر ی خیل ی (موسه یله مه ی درؤزن) خستییه دل ی صه حابه وه که هه موو قورئان له یه ک (به رگ) دا کؤبکه نه وه تا له نه فه وتانی ته نانه ت ئایه ت و پیتیکیشی دلنیا ببن، ئه وه بوو له سهرده می عوسمانیشدا (ره زای خوای لی بیت) خوای گه و ره هه لومه رجه کانی وا ریکخست صه حابه بیر له زیاد کردنی روونوسی ئه و قورئانه بکه نه وه و به هریمه کاندای بلای بکه نه وه تا خوای گه و ره بؤ هه تا هه تایه دلنیا یی بداته خه لکی که ئه م قورئانه هر ئه و قورئانه یه که خوای گه و ره دایه جو بره ئیل و ئه ویش دایه چه زره تی موحه ممه د و ئه ویش (صلی الله علیه واله وسلم) گه یاندییه صه حابه کان و ئه وانیش به ئه مانه ته وه (ره زای خویان لی بیت) نووسیانه وه و گه یاندیانه هه موو مرو فایه تی ..

ئیتیر که وایه بؤچی قه شه فادی قورئان به پیوه نازانی به لّام ته ورات به پیوه ر ئه زانی و به پیی ئه و نیشانه ی راست و هه له ئه دات له بابته کان؟!

برگه ی چواره م

نمونه یه ک له و هه ئه ره وشتیانه ی که قه شه فادی به حه رام و به تاوانی دانه نیبت گوایه قورئان جه لاییکردوو ه!

قه شه فادی ئه وه ی لا هه له یه که قورئان مافی به رگریکردن ئه داته که سانی سته ملیکراو له به ران بهر سته مکاره کاندای و ئه وه به هاندان ئه زانی بؤ توندوو تیژی! ره خنه له وه ئه گریت که قورئان فه رموویه تی: **(فَمَنْ اعْتَدَىٰ عَلَیْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَیْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَىٰ عَلَیْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ (۱۹۴) یانی:** هه رکه سیئک دهستی بؤ دریزکردن ئیوه ش دهستی لییکه نه وه وه ک ئه و، خوشتان له (سزای) خوا بیاریزن و ئه وه ش بزائن خوا له گه ل خه لکی خو یاریزدا یه .

قهشه فادی برپای وایه که ئەگەر که سێک له خۆپایی و هەر بۆ چیژبردن زللهیهکی دا له لای راستت، تۆ لای چهپیشتی بدهری با زللهیهکی تری لێدات! ئەم بوختانهش ئەداته پال حه زرهتی عیسا (سهلامی خوای لیبیت) ، گوايه ئەو ئەم رهوشتهی دامه زراندهوه! ۱۲۵

سهیر ئەوهیه که ههولتهدات ئەم بووده لهیه بکاته بههایهکی بالا له ژيانداو سی چوار دهق له ئینجیل ئەگوازیتهوه بۆ سه لماندن و شیرینکردنی ئەم رهوشته! سروشتیه لای ئەم قهشهیه که مروفهکان له ناو کۆمه لگه کاندای بینه دوو توپژ: سته مکاریکی زلله وهشین و سته ملیکراویکی زلله لیدراو، دهی له راستیدا ئەم قسهیه ئەوهنده بیمانای نامه نتیقیه ته نانهت و هرگیره که ی لای خوشمان ناتوانی قه بولیبکات و به تیکه ل و پیکه لیه که وه ئەلی: (. ئەگەر به و شیوه یه ی که مه سیح ئەلیت له گه ل سته مکاردا هه ل سوکه وت بکه ی، ئەوه خه لکه کالفام و سه تحی و سه ربۆش و به دئیساسه کان و خه لکه گوشت و خوین په رست و خه لکه خیله کی و بنه ماله چیه کان هیه وانیه که له و رهوشته به رزانه و هرناگرن به لکو پتر له به دکاریه کانیاندا رۆده چن و به رده وام ده بن هه روه کو و تراوه - من امن العقاب اساء الادب- ئەو که سه ی له وه دلنیا بییت سزانداریت (بی ئەده بی ده نوینیت)، واته کورپی سه رجاده و کورپی ده رچووی به ندیگه کان و شه قاوه و چه قوکیشه کان گه ر له سزای تووند نه ترسن له خراپه کاریدا به رده وام ده بن).

جگه له مه، باشه ناخر ئەوه که ی ره خنه یه تۆ ناراسته ی قورئانی بکه ی که ریگه ئەدات ده ست له سته مکار بکه یته وه؟! چۆن ژیان به و جوړه رینمایانه به پیره ئەبریت، که ئەگەر که سێک له خۆپایی و هەر بۆ چیژبردن زللهیهکی دا له لای راستت، تۆ لای چهپیشتی بدیهی تا زللهیهکی تریشی لیبیت!؟ کام که س هیه له دنیا دا ئەگەر بۆی پرواته سه ر خو ی ناکات به که له گا به سه ر خه لکانی تره وه؟. ئەم قسه یه ی قه شه فادی زۆرتر له موزایه ده ئەچیت، چونکه نه خو ی و

بهائی فورئان پاریزراوه

نه کتیبی پیروزی و نه میژووی و نه ئیستای جیگه یه کی تیدا نیه بو وه ها ره وشتیک:

۱- خوی: ئایا ئاماده یه ئەم بنه مایه جیبه جیبکات، یه کیک له ولای به لاره بیته و بو خووشی شه قیکی تیه له لبات ئەو جاریکی تر هه لسیته وه و پشتی بو بکاته وه تا شه قیکی تری تیه له لبات؟! به دلنیا ییه وه نه خیر ئاماده نیه و دور نیه له سه ره و شه قه ئەگه ره له پیشی بروات خاکی ولاتیک به تووره که نه بیژیت، باشه خو ئیمه ی موسلمان نه زلله مان داوه له فادی و نه شه قمان تیه له داوه، ئەی بو ئەم بنه مایه مان له گه لدا به خه رجنادات و جنیوو بوختانی خویمان لیدور بخاته وه؟ ده ی خو ئەگه ره به پیی ئەو بنه مایه بیته ئەوه ئەگه ره تیشیه له لده ین هه ره ئەبی ئەو بمانبوو ریت و له گولێ کالترمان پینه لی! ده ی کوا ئەو وای کردووه؟ ئایا قه شه فادی وای کردووه له گه ل موسلماناندا؟ ئی دیاره نه خیر، ده ی که واته ئەم خو هه لکیشان و موزایه ده کردنه له پیی چی؟

۲- کتیبه پیروزه که ی خوی: له ئینجیله که ی قه شه فادیدا چه ند ده ق هاتوو ه که ئەو بنه مایه هه لده وه شینیتته وه، بو نمونه:

له (سفر التثنیه) دا هاتوو ه و ئەلی: «حِينَ تَقْرُبُ مِنْ مَدِينَةٍ لِتَحَارِبَهَا اسْتَدْعِيهَا لِلصُّلْحِ ۱۱ فَإِنْ أَجَابَتْكَ إِلَى الصُّلْحِ وَفَتْحَتْ لَكَ فَكُلُّ الشَّعْبِ الْمَوْجُودِ فِيهَا يَكُونُ لَكَ لِلتَّسْخِيرِ وَيُسْتَعْبَدُ لَكَ. ۱۲ وَإِنْ لَمْ تُسَالِمَكَ بَلْ عَمِلْتَ مَعَهُ حَرْبًا فَحَاصِرْهَا. ۱۳ وَإِذَا دَفَعَهَا الرَّبُّ إِلَيْكَ إِلَى يَدِكَ فَاضْرِبْ جَمِيعَ ذُكُورِهَا بِحَدِّ السَّيْفِ. ۱۴ وَأَمَّا النِّسَاءُ وَالْأَطْفَالُ وَالْبَهَائِمُ وَكُلُّ مَا فِي الْمَدِينَةِ كُلُّ غَنِيمَتِهَا فَتَغْنِمُهَا لِنَفْسِكَ وَتَأْكُلُ غَنِيمَةَ أَعْدَائِكَ الَّتِي أَعْطَاكَ الرَّبُّ إِلَيْكَ. ۱۵ هَكَذَا تَفْعَلُ بِجَمِيعِ الْمُدُنِ الْبَعِيدَةِ مِنْكَ جِدًّا الَّتِي لَيْسَتْ مِنْ مُدُنِ هَوْلَاءِ الْأُمَمِ هُنَا. ۱۶ وَأَمَّا مُدُنُ هَوْلَاءِ الشُّعُوبِ الَّتِي يُعْطِيكَ الرَّبُّ إِلَيْكَ نَصِيبًا فَلَا تَسْتَبِقْ مِنْهَا نَسَمَةً مَا ۱۷ بَلْ تُحَرِّمُهَا تَحْرِيمًا» (تثنیه: ۲۰: ۱۰-۱۸).

ئەگه ره نزیکبوویته وه له شاریک بو ئەوه ی شه ری له گه لدا بکه ی سه ره تا بانگی بکه بو ریکه وتن، ئەگه ره وه لامیاندا یته وه و شاره که یان بو کردیته وه ئەوه هه موو

بهائی قورئان پاریزراوه

ئەو میللەتانی لەویدا هەن ئەتوانی بخەیتە ژێر بارو بیانکەیتە کۆیلەیی خۆت، ئەگەر شارەکانیان تەسلیمنەکردی و بەلکو شەریان راگەیاندا لە دژت ئەو هەموو مارۆیان بدە و کە خوای پەرورەدگارت زالیکردی بەسەریاندا بەشمشیر سەری هەموو نێرینەکانیان بپەڕینە، سەبارەت بە ژن و منال و نازەلەکان و هەموو ئەو شتانەی لەو شارەدا هەن دەستکەوتن بۆ خۆتیان هەلگرە و دەستکەوتنیک کە خوای پەرورەدگارت لە دوژمنەکەتەوه پیتتەدات بیخۆ، ئابەم شیوێهە بکە لەگەڵ هەموو ئەو شارانەدا کە زۆر دوورن لیتەوهو و شاری ئەم میللەتانی نین و پەرورەدگارت خستووێتە ژێرچنگت ئەو زیندووێان تێدا مەهیلەو هەموو ناوچەکە بکە بە قەدەغە!! دەی ئیتیریانی چی "ئەگەر کەسێک زللەیهکی دا لە لای راستت، تۆ لای چەپیشتی بدەری با زللەیهکی تری لێدات؟! ئەمە موزایەدە نەبیت چیتەر؟ ئەو دەقەیی سەرەوه نەک هەر رینگە بە بەرگری لەخۆکردن ئەدا بەلکو شەری سەرۆمائی و شەری سووتاندنی تەپرو وشکە بەیهکەوه، ئەمە شەری جینۆسایدەو (شەپکی ئاسایی)ش نییە!

دەیان دەقی تری لەو شیوێهەیی سەرەوه هەیه لە تەورات و ئینجیلدا ئیتیریان قەشە فادی ئاگای لێیان نیە یان ئاگای لێیانەو خەلکی فریوئەدات و موزایەدە ئەکات، هەندێ لەو دەقانە:

– " لا تظنوا أني جئت لأرسي سلاماً على الأرض، ما جئت لأرسي سلاماً، بل سيفاً، فإني جئت لأجعل الإنسان على خلاف مع أبيه، والبنات مع أمها والكنة مع حماتها وهكذا يصير أعداء الإنسان أهل بيته " .. واگومان مەبەن من بۆ ئەو هاتووم ناشتی لەسەر زهويدا بروينم بەلکو هاتووم بۆ رواندنی شمشیر!!

– له کتیبی (سفر العدد: ۳۱: ۱- ۱۸) دا هاتووه و ئەلێ:

وَقَالَ الرَّبُّ لِمُوسَى: اَنْتَقِمْ مِنَ الْمِدْيَانِيِّينَ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ، وَبَعْدَهَا تَمُوتُ وَتَنْصَمُ إِلَى قَوْمِكَ. فَقَالَ مُوسَى لِلشَّعْبِ: جَهِّزُوا مِنْكُمْ رِجَالًا مُجَنَّدِينَ لِمُحَارَبَةِ الْمِدْيَانِيِّينَ وَالْاَنْتِقَامِ لِلرَّبِّ مِنْهُمْ. فَحَارَبُوا الْمِدْيَانِيِّينَ كَمَا أَمَرَ الرَّبُّ وَقَتَلُوا كُلَّ ذَكَرٍ وَقَتَلُوا

بهائی فورٹان پاریزراوه

مَعَهُمْ مُلُوكُهُمُ الْخَمْسَةَ: أُوَيَ وَرَاقِمَ وَصُورَ وَحُورَ وَرَابِعَ، كَمَا قَتَلُوا بَلْعَامَ بْنَ بَعُورَ بِحَدِّ السَّيْفِ. وَأَسْرَ بَنُو إِسْرَائِيلَ نِسَاءَ الْمَدْيَانِيِّينَ وَأَطْفَالَهُمْ، وَغَنِمُوا جَمِيعَ بَهَائِمِهِمْ وَمَوَاشِيَهُمْ وَسَائِرَ أَمْلاكِهِمْ، وَأَحْرَقُوا مُدُنَهُمْ كُلَّهَا بِمَسَاكِينِهَا وَحُصُونِهَا، وَأَسْتَوْلُوا عَلَى كُلِّ الْغَنَائِمِ وَالْأَسْلَابِ مِنَ النَّاسِ وَالْحَيَوَانَ.

—له (سفر حزقيال) ئامۆژگاری و وهسیت بۆ به نی ئیسرائیل ئەکات پییان ئەلی
 " لا تشفق أعینکم، ولا تعفوا عن الشيخ والشاب والعدراء والطفل والنساء اقتلوا
 حتی المھالك. (!) .

—له (سفر التکوین) یشدا به رۆشنی ئەلی: "اضرب أهل تلك المدينة بحد السيف
 بجمیع ما فیها حتی بهائمها"!! ئا ئەمانه چ راسپاردەیهکن که ئینجیل ئەیکات بۆ
 شوینکە و تهکانی و قەشه فادیش چی دەلی؟!؟

۳- میژووی قەشه فادی: نه میژووی دووری و نه میژووی نزکی قەشه فادی
 تۆماریکی تیدا نیه بۆ ئەو بنه مایه، به لکو به پیچه وانه وه، له میژووی دووریدا وهک
 کتیبه پیروزه کهی خوئی باسیئەکات پرۆسهی جینۆسایدیان به ریاکردوه،
 شمشیریان هه لکیشاوه له نه یاره کانیان نهک روومه تی دووه میان پیدابیت تا
 زلله یه کی تریشی لیبدەن، (که خوای پهروه رداگارت زالی کردی به سه ریاندا
 به شمشیر سه ری هه موو نیرینه کانیان به پرینه) ... میژووی تازهی خاچه رستیش
 له ولاتاندا له و میژووه کۆنه خوینا ویتره و مایه ی ئەوه یه قەشه فادی سه ردا بخت
 نهک ئاوه ها خوئی هه لکیشییت به سه ر خه لکید! باشه دادگا کانی پشکنین کی
 داینان؟^{۱۲۶} له سه رده می سه لاهه دینی ئە ییو بییدا خیلێ فادی چیان نه کرد له کاتی

^{۱۲۶} گۆستاڤ لۆبۆن ئەلی: (" لما أجلي العرب - يعني المسلمين - سنة ۱۶۱۰ م اتخذت جميع الذرائع للفتك بهم فقتل أكثرهم ، وكان من قتل إلى ميعاد الجلاء ثلاثة ملايين من الناس، في حين أن العرب لما فتحو أسبانيا تركوا السكان يتمتعون بحريتهم الدينية ، محتفظين بمعاهدتهم ورئاستهم ، وقد بلغ من تسامح العرب طوال حكمهم في أسبانيا مبلغا قلما يصادف الناس مثله هذه الأيام "، حضارة العرب - گۆستاڤ لۆبۆن، ص ۲۷۹.

بهائی فورٹان پاریزراوه

په لاماره کانیاندا بۆ دونیای موسلمانان؟ یان له کاتی په لاماره کانی بۆ سره بۆسنه و هیږه گۆشین؟.

محمد علی شه حود له کتیبی (موسوعة البحوث والمقالات العلمیة) دا-که نزیکه ی پینج هه زارو نوسه د وتاری تیدایه-له و کتیبه دا به دریژی باسی ئه و هیږش و په لامارانه ئەکات که خاچپه رستان کردوویانه ته سر جیهانی ئیسلامی و چۆن گۆمی خوینیان هه ستاندوووه و جیاوازیان نه کردوووه له نیوان پیرو گه نچ و ژن و منال و ته نانهت بیژمانیشدا، شه حود ئەفه رموی: (له و هیږشه دا که خاچپه رسته کان کردیانه سر شار ی قودس له شه وی ۱۴ ی یولیوی سالی ۱۰۹۹ ی زایینداو له روژی دوا ی ئه ودا ئه وه نده شه په که توند بوو، سه ربازه موسلمانان کان توانای بهرگریکردنیان له شاره که نه ما، ئه وه نه بیټ رایان کردوو په نایان برد بۆ مزگه وتی قودس و خو یان حه شاردا تیدایا، خاچپه رسته کانیش شوینیان که وتن و چوونه ناو مزگه وته که و له ناو ئه و مزگه وته دا قه سا بخانه یه کی زۆر ترسناکیان بهرپاکرد، وه که هندی له میژوونوسه کانیان ئه لی: **(کان جنودنا یخوضون حتی سیقانهم فی دماء المسلمین)**، سه ربازه کانمان قاچیان له خوینی موسلمانان کاندا چه قیوه !!

خاچپه رسته کان تا که موسلمانیکیش چیه جییان نه هیلاو خوینیان حه لاکردو کوشتیان، ئیتر له ریگه دا بینیبیتیان یان له ماله کاندا یان له مزگه وته کاندا، به بیئوه ی جیاوازی بکه ن له نیوان پیاوو ژن و منالدا، په لاماری هه موو ئه وانه شیان دا که په نایان بۆ مزگه وتی ئه قصا برد، که ژماره یان زیاتر له هه فتا هه زار که س ئه بوون، هه ندی له وانه پیئشه و او زاناو خواناس و دونیانه ویسته کانی ناو موسلمانان بوون، ئیبنولئه سپریش -له میژوونوسانی موسلمانان- ئه م ژماره یه باسنه کات، ههروه ها "ئیبینولعه بهری مالتی" ش -له مه سیحیه کان- هه ر باسی ئه کات، که ئه و به دهق ئه لی: **(ولبت الفرنج فی البلد أسبوعا یقتلون فیه المسلمین، وقتل بالمسجد**

بهائی فورئان پاریزراوه

الأقصى ما يزيد على سبعين ألفاً!! ئیتر قهشه فادی باسی کولمی راست و چهپ بۆ کی ئەکات؟!

ههروهها (گیپۆن) نووسهري ناوداري ئینگلیزی (مهسیحی) بۆ پشتراستکردنه وهی ئەم زانیاریانه ئەلی: (خاچپه رسته کان که خزمه تکاری خواوه نندن ئەو رۆژهی که دهسه لاتیان په یادکرد به سهر قودسدا له ۱۰۹۹ / ۷ / ۱۵ زاییندا بیرو پریان وابوو که بۆ ئەوهی ریز بۆ خواوه نند بنویین هاتن حه فتا هه زار موسلمانیان سه ربهری! هاوکات هیچ جۆره سۆزو به زه ییه کیشیان نه هاته وه نه پیره کان و نه منالان و نه ژنان، ئەم قه سا بخانه یه سی شه وو رۆژی ته وای خایاند، میشکی منالانیا نه کیشا به دیوارداو ئەیانپژاند، منالی شیره خوریان له سه ربانه وه هه لئه دایه خواره وه و ژن و پیاوه کانیشیان به ناگر ئەبژاندو سکی خه لکه که یان هه لئه دپی و ئەیانوت: با بزانی نالتوونی نه خواردوو! ..

پاش ئەمانه ئەو نووسه ره به سه رسورمانیکه وه ئەلی: **(کیف ساغ هؤلأ بعد هذا كله أن يضرعوا إلى الله طالبين البركة والغفران)**^{۱۲۷}، نازانم ئەمانه دوا ی ئەم هه مووه خوینپرشته نه چۆن ریگه یان به خویان ئەدا که له خوا بپارینه وه و داوا ی لیبووردن و به ره که تی لیبکه ن؟!

ئەمه پیره ویکردنیکی پیت به پیتی ئەوه نیه که ئینجیل فه رمانی پیکردوون که ئەلی: **" لا تظنوا أني جئت لأرسي سلاماً على الأرض، ما جئت لأرسي سلاماً، بل سيفاً"**؟! ئیتر قهشه فادی بۆچی موزایه ده مان به سه ره وه ئەکات و باسی روومه تی چهپ و راست ئەکات؟ کی ئەخه له تینیت: خوی یان وه رگیره که ی؟ ئیمه یان خوینه ره کانی؟!

ئەوان ته نانه ت بیرمه ندو رۆژه لاتناسه کانیشیان هه لگری ئەم رق و قینه یه ن و به و پالته ره پارو و زه کانیا ن خه رجئه که ن، ئەوه تا (روبرت بین) رۆژه لاتناسی

^{۱۲۷} المفصل في شرح آية لا إكراه في الدين، جمع وإعداد، الباحث في القرآن والسنة، علي بن نايف الشحود (۱/۳۴۰).

بهائی قورئان پاریزراوه

دیاری ئه مریکی له پیشه کی کتیبه کهیدا که ناوی لیناوه (السيف المقدس) - شمشیری پرؤز - زور راشکاوانه ئه لئ: (ئیمه فاکتوری زور به هیزمان ههیه بو ئه وهی توپژینه وه له عه ره به موسلمانان کان بکهین، و له شیوازی ژیان و هه لسوکه وتیان شاره زا ببین، چونکه ئه م موسلمانان ره ژوژیک بوو که هه موو دونیا یان خسته ژیر رکئی خویان، و دووریش نییه جاریکی تریش ئه و کاره بکه نه وه، ئه و ئاگره ی که موحه ممه د هه لئگی رساندووه تا ئیستاش هه ر بلئسه ی لیدیت، هه زار هو هه یه بو ئه وهی ئیمه له و قه ناعه ته دا بین که ئه و ئاگره هه رگیز ناکوژیته وه)!^{۱۲۸}، (کایتانی) ش که میریکی ده وله مهندي ئیتالی بوو، هه موو سه روه ت و سامانه که ی خه رجکرد تا ئه و سنوره ی مایه پووچ "ئیفلاسی" ی خو ی راگه یاند، بو ئه وهی توپژینه وه یه کی وردی بو بکه ن له سه ر هه موو جیهانی ئیسلامی - میژووی، ئیستای، سنوره جوگرافیه که ی، خاله به هیزه کانی ئیسلام و موسلمانان... هتد - ئه وه بوو به و خه رجیانه که سی کاروانی گه وره ی یه کله دوای یه کی ریخست بو دونیای موسلمانان و تو به رگی گه وره کتیبی بو به ره مهات و ناوینا (حولیات الإسلام)، ئه م میره له سه ره تای ئه و کتیبه دا ئه زانن چی ئه لئ و چو ن باس له و فاکتوره رانه ئه کات که پالی به مه وه ناوه ئه و کاره بکات؟ کایتانی ئه لئ: (إنه إنما يريد بهذا العمل أن يفهم سرَّ المصيبة الإسلامية التي انتزعت من الدين المسيحي ملايين من الأتباع في شتى أنحاء الأرض، ما يزالون حتى اليوم يؤمنون برسالة محمد، ويدينون به نبياً ورسولاً)!^{۱۲۹} که واته له راستیدا ئه مه یه واده کات فادی جگه له فادی که که سانی ره گه زپه رستن چاویان به ئیسلامدا هه لئه یه ت و به بوختان و ناهه قی بکه ونه ره خنه گرتن له ئیسلام و له قورئان به لکو به ری ئه م هه لکشانه ئیسلامیه بگرن!

^{۱۲۸} رسالة في الطريق إلى ثقافتنا لمحمود محمد شاکر، ص ۸۶.

^{۱۲۹} مذاهب فکریه معاصره لمحمد قطب، ص ۵۹۷.

٤- ٹیسٹای خیلے قہ شہ فادی: له ٹیسٹاو ئہم روژگارہدا کام کہس یان کام دہولہتی مہسیحی پیرہو لوہ ئہکن کہ قہ شہ فادی بہ خہ لکی ئہ فرؤشیئت؟ ئہ گہر زللہ یہ کی لیبدہ ی ئہ و روومہ تہ کہ ی ترت بدائی تا زللہ یہ کیش بدہ ی لہوی تریان؟ محمد علی شہ حود له کتیبی " موسوعۃ الخطب والدروس " دا بہ دریژی باسی تاوانہ کانی دہولہ تہ مہسیحیہ کان ئہ کات بہ رانبہر موسلمان و ئہ لی:

(..أيها المسلمون، وأما جرائمهم في دماء المسلمين فحدث ولا حرج، فملفاتهم سوداء من دماء المسلمين، ودم المسلم دم وحشي في قاموس أمريكا، ليس له حرمة ألبته، بل هو في نظر أمريكا أخس من الكلاب النجسة، وقد ثبت أنهم يقولون عن الرسول أنه رجل شاذ، وتزوج عدة مرات للوصول إلى السلطة، ومثل هذه الادعاءات الملعونة، تدرس لديهم في مناهجهم الدراسية، وقد أنتجوا أكثر من ٧٠٠ فيلم يسيء للإسلام والمسلمين. ويرى الرئيس السابق نكسون أن ليس هناك من شعب - حتى ولا الصين الشعبية - له صورة سلبية في ضمير الأمريكيين، بالقدر الذي للعالم الإسلامي.

أيها المسلمون، وهذه بعض جرائم أمريكا الديمقراطية، في قتلهم الوحشي الشنيع ضد المسلمين، لقد قُتل أكثر من مليون طفل عراقي، بسبب قصف الطائرات الأمريكية للعراق، وحصارها الظالم له خلال أكثر من عشر سنوات، وأصيب الآلاف من الأطفال الرضع في العراق بالعمى لقلّة الأنسولين، وهبط متوسط عمر العراقيين ٢٠ سنة للرجال، و١١ سنة للنساء، بسبب الحصار والقصف الأمريكي، وأكثر من نصف مليون حالة وفاة بالقتل الإشعاعي. وقد رفع أحد المحامين النصاري الأمريكيين دعوى على الرئيس الأمريكي جورج بوش - الأب - يطالب فيها بمحاكمته على أنه مجرم حرب، بسبب ما أحدثه في العراق من قتل وتدمير.

وارتكب الأمريكان المجازر البشعة، في حرب الخليج الثانية ضد العراق، فقد استخدمت أمريكا متفجرات الضغط الحراري، وهو سلاح زنته ١٥٠٠ رطل. وكان مقدار ما ألقى على العراق من اليورانيوم المنضب أربعين طنًا، وألقي من القنابل

الحارقة ما بين ٦٠ إلى ٨٠ ألف قنبلة، قتل بسببها ٢٨ ألف عراقي. وقتل الآلاف من الشيوخ والنساء والأطفال الفلسطينيين بالسلاح الأمريكي. وقتل الآلاف من اللبنانيين واللجائن الفلسطينيين في المجازر التي قامت بها إسرائيل بحماية ومباركة أمريكية.

وما بين تاريخ ١٤١٢ و١٤١٤هـ قتل الجيش الأمريكي الآلاف من الصوماليين أثناء غزوه للصومال. وفي عام ١٤١٩هـ شنت أمريكا هجوماً عنيفاً بصواريخ كروز على السودان وأفغانستان، وقصفوا خلاله معمل الشفاء للدواء في السودان، وقتلوا أكثر من مائتين، وحتى هذه الساعة، لا يوجد سبب واحد ومعلن للفجوة بين أمريكا والسودان غير الإسلام، بصفته كياناً عربياً أفريقياً إسلامياً موحداً، ولأجل ذلك كثفت أمريكا جهودها، وسعت للالتقاء بجميع المعارضين "الميرغني والصادق المهدي وقارنق" وأثبت جميع جيرانها ضدها، ودعمت حركة التمرد، وبعض الدول المحيطة بها.

والعجيب أن أمريكا تسعى بكل طاقتها، للضغط على العرب من أجل السلام مع إسرائيل، وفي نفس الوقت تقف بكل إمكانياتها في عرقلة السلام في السودان، من خلال توظيف النصارى في الجنوب، والذي تصل نسبتهم إلى ٥٪ من السكان فقط، ويأتي القرار الأمريكي المشؤوم يدين السودان، ثم تأتي الصواريخ الأمريكية لتقصف مصنع الشفاء للأدوية، وهي لا تملك أدلة تستدل بها، وهل يقبل المنطق أن هذا المصنع يهدد الأمن الأمريكي؟ إن الهدف الحقيقي لضرب السودان هو العنجهية الأمريكية، وإضعاف السودان اقتصادياً والضغط عليها سياسياً.

وقتل في أفغانستان خلال ثلاثة أشهر فقط، نتيجة القصف الأمريكي ما لا يقل عن ٥٠.٠٠٠ أفغاني، جُلِّهم إن لم يكونوا كلهم من المدنيين. وتسبب حصارهم لأفغانستان في قتل أكثر من ١٥.٠٠٠ طفل أفغاني.

وحصارها على ليبيا، إذ أدى هذا الحصار الغاشم إلى كوارث كبرى، وفواجع عظيمة، إذ بعد خمسة أشهر فقط من بداية الحظر الجوي والحصار، بلغت خسائر ليبيا ما يزيد على ٢ مليار دولار.

وقتل عسكريو أندونيسيا أكثر من مليون شخص بدعم أمريكي. وأما معاملتهم للأسرى فأسوء معاملة، فالإنسانية معدومة لديهم، والقيم الأخلاقية ليس لهم فيها ناقة ولا جمل، وقد تمثلت في أمريكا أعظم أنواع الإرهاب المنظم، وبلغ فيهم الاضطهاد والإرهاب مبلغاً لم يشهد مثله في عالمنا الحاضر، بل وعلى مر التاريخ المتقدم، لقد خالفوا الأديان والشرائع بل والقوانين الوضعية. لقد حرص الأمريكيون على إظهار التشفي من هؤلاء الأسرى في "غونتناما" في كل مناسبة، حتى بلغ بهم الحال أن يتركوا هؤلاء الأسرى في مقاعدهم، لأكثر من يوم ونصف بلا أي حراك، ومن دون تمكينهم من استخدام دورات المياه، ثم يعلنون ذلك لمجرد التشفي والتهكم والسخرية من هؤلاء الأسرى.

كما توضح الصور، أن الأمريكيين حرصوا على تعطيل كافة الحواس: السمع والبصر بل وحتى الفم والأنف، وضع عليها أغطية كثيفة، والمتأمل للصور يشعر بأن الأسرى يفقدون حتى الإحساس بالمكان، وربما الزمان، ومن الواضح خلال تصريحات المسؤولين الأمريكيين، أنهم لن يترددوا في استخدام أي وسيلة يتم من خلالها إهانة وتحطيم هؤلاء الأسرى. فهم بذلك خالفوا كل الأديان والشرائع، وخالفوا - أيضاً - القوانين الوهمية" فإن من الاتفاقات القانونية أن إجبار أسير الحرب على الإدلاء باعترافاته هو عمل إرهابي. هذه هي أمريكا لمن لا يعرفها وهذه بعض إنجازاتها (١٣٠).

ئمانه هه موو له لايهك، له لايهكى ترهوه با قسهيه كيش بو دز بكهين، ئهري وه رگيڤه كهى لاي خو مان له وه دا هه قى نيه كه ئه لى: (..ئه گه ر به و شيوه يهى كه مه سيح ئه لىت له گه ل سته مكاردا هه لسوكه وت بكهين، ئه وه خه لكه كالقام و

^{١٣٠} هه زمانكرد وهك ده قىكى ميژويى له م كتيبه دا تو مارى بكهين و بيگوازينه وه بو خوئينه ران.

بهائی فورٹان پاریزراوه

سه تحی و سه ربووش و به دئی حساسه کان و خه لکه گوشت و خوین په رست و خه لکه خیله کی و بنه ماله چیه کان هیچ وانه یه ک له و ره وشته به رزانه وهرناگرن به لکو پتر له به دکاریه کانیا نندا روده چن و به رده وام دهن هه روه کو و تراوه - من امن العقاب اساء الادب - نه و که سه ی له وه دلنیا بیټ سزانا دریت (بیئ ته ده بی دهنوینیت) واته کوری سه رجاده و کوری دهرچووی به ندیگه کان و شه قاوه و چه قوکیشه کان گهر له سزای تووند نه ترسن له خراپه کاریدا به رده وام دهن.

ئرئ باشه دین نه گهر نه مه ئیشی بیټ و بیټه تلیک بو به نجکردنی میلله تان و گیانی موقاوه مه تیان تیدا بکوژیت و فیری نه وه یان بکات که: " سمعتم أنه قیل **عین بعین و سن بسن، وأما أنا فأقول لكم: لا تقاوموا الشر! بل من لطمك علی خدك الأيمن فحوّل له الآخر أيضاً**"^{۱۳۱} ته بیئ نه و دینه چ رولیک بگریټ له ریخستنن ژیاندا، دین چوون ته بیټ سته مکار قه له و بکات و سته ملیکراو بکاته یاری ده ستیان؟

به لام یه ک شت هه یه به پیویستی نه زانم بو قه شه فادی و خوینه رانی به ریژی روونبکه مه وه، نه ویش نه وه یه که ته بیئ به شیوه یه کی واقعی سهیری ژیان بکه ین، ژیان که سی چاکی تیدایه و ماموستا هه ژار واته نی که سی واش هه یه له چاک چاکتره و هه شه له شه یقان خراپتره، ژیان شهرئ تیدایه و ناشتیشی تیدایه .. بویه نابیت له کاتی ریئمای دابه زانندا میسالیانه ریئمای دابه زینیت و ته نیا یه ک باری ژیان له پیش چاو بگری، نه مه یه جیاوازی راسته قینه ئیسلام و ئایین و بیروپاکانی تر، ئیسلام ژیان وه ک مه نزومه یه ک سهیره کات ته میان په یوه سته کات به ویانه وه و ته میان ته ویتریان ته واوئه کات، هه ندیک هه یه به راستیانه یان به مه به سته وه نه لئین: کاکه! دین ئیشی نه وه نییه قسه له مه سه له سیاسی و ئابورییه کاندای بکات و باس له ئیداره دانی ده ولته و یاساو حوکم بکات و ریئمای دابه زیت بو خه لکی چوون بزین، چونکه نه وانه کاری سیاسته مدارانه و ته بیټ دین

^{۱۳۱} ئینجیلی متی (۵ : ۲۸ - ۲۹)

ده خاله تی تیدا نه کات و خوئی نه پیچیت به سیاست و دوله ته وه، چونکه سیاست (موده ننه سه) و دین (موقه ده سه)!! دین کاری نه وه یه که ویزدانه کان به خه بهر بهینئی و دلله کان پر له ئومیدو دلنیایی بکات و کۆمه لیک به های پوخی بسه لمینیت و له پیش چاوی موقدا دایان بنیت و پاشان به چیرۆک و باسی پوخی خه لکه که ی بۆ که مه ندکیش بکات و په یوه ندی عه بدو خوا ریک بخت و به س! له وه لامدا نه لئین:

ئمه نه گه به رامبه ر دینیکی تری جگه له ئیسلام بووترییت جیگه ی خویه تی، به لام به رامبه ر ئیسلام نه وه بووترییت نه وه زور نارپه وایه به ده یان به لگه ی (شهرعی) و (واقیعی).. چونکه له ئیسلامدا نه موقد کراوه ته دوو له ته وه، له تیکی بۆ دین و له تیکی بۆ دونیا بجولیت، نه دونیاش کراوه ته دووله ته وه، له تیکی هی (قه یسه ر) بیت له ته که ی تری هی (خواو دین) بیت.. به لکو له ئیسلامدا دین بۆ خو شکردنی دونیا و سوگه رکردنی ئاخیره ت هاتووه، بۆ په روه رده کردنی پوچ و عه قل و دونیای موقد هاتووه، ئیسلام وه ک چۆن مه نزومه یه کی پوخی و نه خلاق و عیبادی له خوگرتووه، واش مه نزومه یه کی فیکری و سیاسی و ئابوری و زانستیشی له خوگرتووه... کیش برپا ناکات با برپوات دیراسه یه کی ئیسلام بکات و پاشان بیته وه سه ره له نوئی موناقه شه ی ئه م مه سه لانه بکات.

زیاد له نه مانه ش ئیسلام ده وره یه کی ته تبیقی به دریزای (چوارده) سه ده به خویه وه بینیه که له هه ندیک ده ورانی ده سه لاتیدا "موقایه تی" گه یشتوو ته چله پوپه ی ره فاهو خو شگوزهرانی و ده یان و سه دان به های به رزی داوه به خه لک له هه موو کایه کانی ژیاندا وه ک: سه ماحه ت و پیکه وه ژیان و گه شکردنه وه ی روچ و یه کسانى نیوان موقده کان و په یام بۆ جه نگ و ئاشتی و که ره سه بۆ دروستکردنی شارستانیه تیکی روخی و ماددی و عه قلی پیکه وه... پیغه مبه ر (صلی الله علیه و اله وسلم) نه فه رموی: (**إنما بعثت لأتمم مكارم الأخلاق**)، رواه أحمد. یانی من بۆ نه وه هاتووم که سیستمی ره وشته کان تیروته واو بکه م، نه مه ی قه شه فادی له

بهائی قورئان پاریزراوه

ئینجیله وه ئه یگوازیتته وه، رهوشتیکی جوانه له سنووریککی دیاریکراودا، بۆ نمونه منال له گه ل باوک و دایکیدا، هاوړی گیانی به گیانی له گه ل یه کتردا... به لام ئه م رهوشته نو قسانی هه یه و ئه بی تیروته واو بکریت بۆ نمونه: ئه و شته له که سی نامه رد قه بولنه کرئ، له سته مکار قه بولنه کرئ... وه هه روه ها.

قورئان ئه فه رموی: (**فَمَنْ اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ** (۱۹۴))، هه روه ها ئه فه رموی: (**مَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا**)، ئه وه بۆچی له پیناوی خوا و هه روه ها له پیناوی ئه و خه لکه مه زلومه دا ناجه نگن که تیکه له یه کن له ژن و له پیاو و گیروگازیانه به ده ست سته مکارانه وه.

پیغه مبه ریش (صلی الله علیه و اله وسلم) ئه فه رموی: (من رأى منكم منكراً فليغيره بيده ، فإن لم يستطع فبلسانه ، فإن لم يستطع فبقلبه ، وذلك أضعف الإيمان). رواه مسلم . هه رکه س له ئیوه ئه گه ر خراپه یه کی بینی با به ده ست بیگورپیت، ئه گه ر نه یتوانی بابه زمان بیگورشیت، ئه گه ر نه یتوانی بابه دل بیگورپیت و ئه وه ش لاوازترین پله ی ئیمان ه.

هه روه ها ئه فه رموی: (**انصُرْ أَخَاكَ ظَالِمًا أَوْ مَظْلُومًا ، قَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ ، هَذَا يَنْصُرُهُ مَظْلُومًا ، فَكَيْفَ يَنْصُرُهُ ظَالِمًا ؟ قَالَ : تَمْنَعُهُ مِنَ الظُّلْمِ**). براهه ت سته مکارپیت یان سته ملیکراو پشتی بگه ر، وتیان: ئه گه ر سته ملیکراو بوو پشتگرتنی باشه ئه ی ئه گه ر سته مکاربوو چۆن پشتی بگه رین؟ فه رموی: ده ستی بگه رین و مه یه لئ سته م له خه لکی بکات.

هه روه ها ئه فه رموی: (**مَنْ أُذِلَّ عِنْدَهُ مُؤْمِنٌ فَلَمْ يَنْصُرْهُ وَهُوَ يَقْدِرُ عَلَىٰ أَنْ يَنْصُرَهُ أَذَلَّهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَىٰ رُءُوسِ الْخَلَائِقِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ**). رواه أحمد . هه رکه سیك به دیاری چاوی ئه مه وه موسلماننیکیان زه لیل کردو ئه م به رگری لینه کردو

بهائی فورٹان پاریزراوه

ئەشیتوانی بەرگری لیبکات، ئەوە خوا لە روژی قیامەتدا ئەو بەدیاری چاوی هەموو خولقاوہکانەوہ زەلیل ئەکات!

ئیمامی عومەر(رەزای خوای لیبیت) ئەفەرموی: **(ولست أدع أحداً يظلم أحداً حتى أضع خدّه على الأرض، ثم أضع قدمي على الخلد الآخر. ثم إنني أضع خدي على الأرض لأهل العفاف وأهل الكفاف)**.. نایەلم کەس ستەم لە کەسی تر بکات و ئەگەر کردی روومەتیکێ ئەخەمە سەر زەوی و قاچم ئەخەمە سەر روومەتەکە تری، هاوژەمان لەگەڵ ئەمەشدا روومەتی خۆشم ئەخەمە سەر زەوی بۆ ئەو کەسانە کە خەلکێکی پاکن و بیژەرەرن.

شاعیرە کەش جوان ئەلی:

انك ان اكرمت الكريم ملكته

وان اكرمت اللئيم تمردا

یانى : تۆ ئەگەر ریز لە کەسی بەرپز بگری ئەو ئەیکەیتە مالى خۆت، بەلام ئەگەر ریز لە نامەرد بگری ئەو ئەندەیتەر هارو یاخی ئەبیت.

لەبەر ئەمانە ئەلین ئەو رینماییه لەگەڵ ئەو دا لە سنوریکدا بەهایه کی جوانه بەلام تیرو تەواو نیه و نوقسانه و راکیشانیشی بۆ ئەو هی بیدەیت بەسەر هەموو ژياندا هەلەیه و هەلەیه کی کوشنده شه و ژيان پرئه کات لە نادادی و نامەردی.

برگه‌ی پینجه‌م

نمونه‌یه‌ک له هه‌ئه لاهووتییه‌کان وه‌ک قه‌شه فادی نه‌ییلیت.

له‌م به‌شه‌دا قه‌شه فادی (۲۹) ره‌خنه نه‌گری له قورئان گوايه نه‌یزانیوه باسی بابته ره‌حیه‌کان بکات، بۆنمونه نه‌لی قورئان له‌وه تیئنه‌گه‌یشتوو که چۆن خواو عیساو مەریه‌م هه‌رسیکیان هه‌ر خوان و یه‌ک شتن! فادی نه‌لی: (هیچ مه‌سیحیه‌ک نه‌یوتوو که مەریه‌م خواوه‌نده (له‌گه‌ل هه‌موو ریژو ته‌قدیری‌کدا بۆ مەریه‌م) مه‌سیحیه‌کانیش سی خواوه‌ند ناپه‌رستن، به‌لکو یه‌ک خواوه‌ند له (وحدانیه‌ جامعه) تاک و ته‌نیاییه‌کی کۆکراوه‌دا نه‌په‌رستن که باوک و کوپو گیانی پیروژه^{۱۳۲}). جا سه‌یر له‌وه‌دایه که نه‌لی (قورئان له‌گه‌ل په‌راوی پیروژ (کتاب مقدس)^{۱۳۳} دا له‌سه‌ر نه‌وه ریکه‌وتوون که کردارو راناوی بگۆ له ره‌وت و صیاغی کۆدا بۆ خواوه‌ند نه‌گه‌رپه‌ته‌وه چونکه نه له په‌راوی پیروژداو نه له قورئاندا گوتیه‌ی (هیچ مه‌خلوقیه‌کی قسه‌که‌ر نیه، هه‌رکییه‌ک بی‌ت نه‌وه مه‌خلوقه کاتی‌ک به، که ده‌رباره‌ی خۆی به‌شیوه‌ی کۆ، قسه‌ی کردبی‌ت)، نه‌مه‌ش —واته قسه‌کردن به‌کۆ—، به‌لگه‌یه له‌سه‌ر یه‌کیته‌ی ناوه‌پۆک و جه‌وه‌ر له‌گه‌ل فره‌یه‌ی (بنچینه‌کان: الاصول: الاقانیم) دا له خودی خواوه‌ندی بالادا.^{۱۳۴} جا نمونه به‌ئایه‌ته‌کانی (وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّنْ مِّثْلِهِ) ^{۱۳۵} (إِنَّ وَلِيِّ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ)، جا قه‌شه فادی به‌ حسابی خۆی مادامیک خوی گه‌وره له ئایه‌تی یه‌که‌مدا به‌کۆ قسه‌نه‌کات و له‌دووهمدا به‌ تاک قسه‌نه‌کات که‌واته خوا کۆکراوه‌یه‌که

۱۳۲ ل: ۱۰۰.

۱۳۳ ئیمه هه‌له‌کانی وه‌رگیزمان راست نه‌کردوو ته‌وه و وه‌ک خۆی نووسیمانه‌ته‌وه، نه‌گه‌ر پئی بزانیته.

۱۳۴ ل: ۱۰۰.

۱۳۵ هه‌رچه‌نده نه‌وه ئایه‌ته‌که‌شی به‌ هه‌له نووسیه‌وه.

بهائی قورئان پاریزراوه

له عيساو مهريه م و خۆی!! و به هه رسيکیانه وه خواوه ند پیکئه هینن و ئه مه
ئاماژه یه کی قورئانه بۆ سی ئه قنومه که!!

بۆ وه لآمی ئه م سه رگه ردانیه به پیویستی ئه زانین که وه لآمیکی رۆشن و ته واو
بنووسین:

۱- ئه وه وانیه که له قورئاندا (هیچ مه خلوقیکی قسه که ر نیه، هه رکچییه ک بیّت
ئو مه خلوقه کاتیک، که ده رباره ی خۆی به شیوه ی کۆ، قسه ی کرد بیّت)، چونکه
له راستیدا قورئان ئایه تی زۆری له و شیوازه تیدایه که یه ک که سه و به کۆ
قسه ئه کات و ئاماژه ش نیه بۆ ئه وه ی که له گه ل خه لکی تر دا له یه ک خودا
کۆبوویته وه: ئه وه تا قورئان له سه ر زمانی داود پیغه مبه ر (سه لآمی خوا ی
لیبیّت) ئه لئ: (وَوَرَّثَ سُلَيْمَانَ دَاوُودَ وَقَالَ يَا ابْنُهَا النَّاسُ عَلَّمْنَا مَنطِقَ الطَّيْرِ وَأَوْتَيْنَا مِنْ
كُلِّ شَيْءٍ). فیرعه ون ئه لئ: (سَنُقْتَلُ أَبْنَاءَهُمْ وَ نَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ
قَاهِرُونَ). سوله یمانیش (سه لآمی خوا ی لیبیّت) ئه لئ: (سَنَنْظُرُ أَصْدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ
الْكَاذِبِينَ).. ئیتر نازانم کتیبه پیروژه که ی ئه و ئایه تی له و شیوه یه ی تیدایه یان نا،
ئه وه خۆی و ویزدانی خۆی، به لآم بنه مایه کی لۆژیکی هه یه ئه لئ: "استدل بالمعلوم
على المجهول" شتیکی زانراو بکه به به لگه و بۆ شتیکی نه زانراو، یانی شتیکی که
زانیا ریت له سه ری هه یه بیکه به پیوه ر بۆ ئه و شتانه ی تر که زانیا ریت له سه ریا ن
نیه، واته: که سیکی که له شتیکیدا قسه ئه کات تۆ نازانی راست ئه لئ یان درۆ ئه کات،
وه ره هه ندی پرسیا ری لیبیکه له و شتانه ی که خۆت وه لآمه کانیان ئه زانی، جا
ئه گه ر نه زانانه و له خۆیه وه وه لآمی ئه دایته وه و ئه وه به لگه یه که له وانی تریشدا
هه ر له خۆیه وه و نه زانانه قسه ی تیدا کردوه!

۲- ئه م عه قیده ئالۆزه ی مه سیحیه ت که بریتییه له بوونی سیّ خوا له یه ک
خوادا، بووه ته با ریکی زۆر قورس به سه ر شانی مه سیحیه ته وه و مایه ی
له رزۆکبوونی ئایینی مه سیحیه ت له دلئ ئه ندامه کانیاندا و زانا و خوینده واره
به ویزدانه کانیان دان به م راستیه دا ئه نین و له به رانه ردا سه رسوپمان و ئیعبا بی

بهائی قورئان پاریزراوه

خۆشيان بۆ روونی و سادهیی ئایه ته کانی قورئان دهرئه بېرن که چۆن توانیویه تی عه قیده یه کخوایه رستی زۆر به ئاسانی و سادهیی رۆشن بکاته وه، گۆستاڤ لۆبۆن^{۱۳۶} له ژیر ناو نیشانی (فلسفه القرآن وانتشاره في العالم) دا ئەلئیت:

"ئەگەر قورئان بگێرینه وه بۆ عه قیده سه ره کییه کانی: هه لئه گری ئیسلام به وینه یه کی نه صرانیه تی بزانی، له گه ل ئه وه دا که ئیسلام له زۆرێک له بنه ماکانیدا جیاوازه له نه صرانیه ت، به تایبه تی له یه کخوایه رستی ره هادا که بریتییه له بناغه بنه په تییه که ی، هۆکه شی ئه وه یه که ئه و خوا تاکو ته نیایه ی که ئیسلام خه لک بۆ لای ئه و بانگ ئەکات به ده سه لاته به سه ره هه موو شتی کدا و فریشته و پیاوه پیرۆزه کان و ئه و شتانه ی تر که پێویسته به پیرۆز رابگیرین (وه ک له نه صرانیه تدا هه یه) چوارده وری ئه و خواجه یان نه ته نیوه! له راستییدا ته نیا ئیسلام مافی ئه وه ی هه یه که به وه دا بنازی که یه که مین ئاینیکه یه کخوایه رستی هیناوه ته ناو جیهانه وه.

"لۆبۆن" ئاماژه بۆ ئاسانی (رینماییه کانی) ئیسلام ئەکات که ئه و په ری سانایی له یه کخوایه رستییه کی پوختدا ئەبینی، که نه ئینی هیزی ئیسلام له و ئاسانییه دایه و ئه وه یه وائەکات له هه موو که سیک زوو له ئیسلام تیبگات، به دلنیا ییه وه ئایینی

^{۱۳۶} لۆبۆن رۆژه لاتناسیکی خوینده وارو به ویزدانی فه ره نسی ناوداره، راسته که سیک ماتریالیسته به لام به ویزدان و بابه تیانه ئه نووسیت به تایبه ت به رانه به ئیسلام و شارستانیته ئیسلامی، سه ره تای ئه و کتیبه ی به م رسته یه کردوه ته وه که ئەلی: "لم يعرف التاريخ فاتحاً عدل ولا أرحم من العرب المسلمين"، هه ره له و کتیبه دا ئەلی: "إن حضارة العرب المسلمين قد أدخلت الأمم الأوربية الوحشية في عالم الإنسانية، فلقد كان العرب أساتذتنا ... وإن جامعات الغرب لم تعرف لها مورداً علمياً سوى مؤلفات العرب، فهم الذين مدّونا أوربية مادة وعقلاً وأخلاقاً، والتاريخ لا يعرف أمة أنتجت ما أنتجوه ... إن أوربية مدينة للعرب بحضارتها ... والحق إن أتباع محمد كانوا يذلّوننا بأفضلية حضارتهم السابقة، وإننا لم نتحرر من عقدتنا إلا بالأمس! وإن العرب هم أول من علّم العالم كيف تنفق حرية الفكر مع استقامة الدين ... فهم الذين علّموا الشعوب النصرانية وإن شئت فقل حاولوا أن يعلموها التسامح الذي هو أتمن صفات الإنسان ... ولقد كانت أخلاق المسلمين في أدوار الإسلام الأولى أرقى كثيراً من أخلاق أمم الأرض قاطبة ... (ص: ۴۲۰، ۴۶).

بهائی قورئان پاریزراوه

ئیسلام هیچ ناروونیی و گریوگوئالتیکی تیدانییه، که له راستییدا له نایینه کانی تردا ئه و ته ناقوزات و ناروونیا نه ئه بینین و سروشتی ساغیش پیی قه بوولناکریت.

هروه ها ئه لئ: (هیچ شتیك ئه و نده ی پایه کانی ئیسلام روون نین و دووربن له ئالۆزی، که باس له بوونی تاکه خوایه ک ئه کات و هه موو مرقه کان له بهرده م ئه و تاکه خودایه دا یه کسان ئه کات به یه کتری و پینج شه ش (۱۳۷) شت فه رز ئه کات که هه رکه س کاریان پیبکات ئه چیته به هه شت و هه رکه سیش پشتیان تیبکات ئه چیته ناو ئاگر، سه یرکه ! تو که له گه ل هه ر موسلمانیکدا کۆئه بیته وه، ئه و موسلمانان له هه ر چین و تویتیک بیته، ئه بینی چاک ئاگای له و شتانه هه یه که پیویسته ئیمانی پییان هه بیته و له چه ند خوله کیکدا به ئاسانی هه موو پایه کانی ئیسلامت بو باسه کات به چه ند رسته یه ک ! ئه م حاله ته ش به ته واوه تی پیچه وانیه له گه ل خه لکانیکی نه صرانیدا که (لئی پرسی) نازانی باسی (تثلیث) و (استحاله) ^{۱۳۸} و ئه و شتانه ت بو بکات که پرن له ناروونی مه گه ر ئه و که سه زانایه کی لاهوتی بیته که خه ریکی ورده کاریه کانی جه ده ل و موناقه شه ن به به رده وامی.

ئه وه ی که زور به روونی یارمه تی ئیسلامی داوه بو بلا بوونه وه ی به دونیادا ئه و فه رمانانه یه که باس له دادپه روه ری و چاکه کردن ئه کات، به هوئی ئه م

^{۱۳۷} ده قه عه ره بییه که ئه لیت: (وبضعة فروض) که (بضع) له (۳ تا ۹) ئه کات و ئیمه له نیوان شه ش ئه سلئ دین و پینج فه رعئ دیندا، (پینج شه ش) مان بو (بضع) ه که داننا .. (بضع) ئه گه ر پییتی (ب) ژیری هه بیته یانی (۳ تا ۹)، ئه گه ر سه ری هه بیته یانی پارچه یه ک له و شته، ئه گه ر بووری هه بیته یانی له زه تگا و به و شیوه یه مانای (فاطمه بضعة منی) و (و فی بضع احدکم صدقه) و (الایمان بضع و سبعون شعبه) مانانه کرین. ^{۱۳۸} (تثلیث) واته کۆبوونه وه ی خواوه ند له سئ که سدا (خوا) و (عیسا) و (مه ریهم)، که که س نازانی چۆن؟ عیسا و مه ریهم ئه گه ر خوا بن چۆن ئه بی بمرن؟ چۆن ئه بی نان و ئاوو ئه و شتانه بخۆن که له پاشاندا ئه بنه پاشه رۆ!!؟ یان ئایا خوا چ پیویستییه کی به کور هه یه!!؟ "استحاله" ش بریتییه له توانه وه و هه لبوونی خوا له عیسادا یان له مه ریهمدا (سبحان الله عما یشرکون)، که پره له شتی ناروون و نامه نتیقی و خوینه وارو بیرمه نده کانی خوینی مانوو بیزار کردوو هه هندیکیان هه ر گالته یان به و بیروپایانه دیت.

بهائی قورئان پاریزراوه

تایبه تمه ندییانه وه ئه توانین ته فسیری ئه وه هموو په روشیهی گه له نه صرانییه کان بکهین له وه رگرتنی ئیسلامدا، بۆ نمونه وه ک میصریه کان که کاتی خوئی له کاتی دهسه لاتی قه یصره کان قوسته ننتیینیه دا هه موو نه صرانی بوون که چی هه رئه وندهی بنه ماکانی ئیسلامیان ناسی خیرا موسلمانیتی خوئیان راگه یاند، هه ر به هوی ئه م تایبه تمه ندیییه ئیسلامه وه ئه توانین ته فسیری ئه وه ش بکهین بۆچی هیچ میلله تیکی تر نابنه نه صرانی! دواي ئه وهی که به ئاینی ئیسلام رازی ئه بن، ئیتر ئه و میلله ته زال و دهسه لاتدار بیټ یان ژیرده سته و بیده سه لات بیټ.

پیویسته ئه و که سهی که ئه یه ویټ بریار له سه ر سوودی کتیبیکی ئاینی بدات هه ر ته نیا سهیری بنه ما فه لسه فییه بیه یزه کان نه کات به شیوه یه کی گشتی، به لکو ئه بی سهیری مه وداي کاریگه ری ئه و بیروپایانه بکات، ئه گه ر له م رووه وه سهیری ئیسلام بکریټ ده رئه که وی که له هه موو ئاینه کان تر کاریگه ری زیاتری له سه ر خه لکی به جیهیلاوه، ئیسلام له گه ل ئه وه شدا له رووی فه رمانکردن به دادپه روهری و چاکه کردن و نویژ کردنه وه .. هتد له زۆربهی ئاینه کان تر ئه چیټ، که چی ئه م به شیوه یه کی زۆر ساده و ئاسان خه لکی له و کاروبارانه حالیه کات و بۆ هه موو که س قووتنه چیټ و زیاد له مه ئیسلام باشیش ئه زانیټ چۆن ئیمانیکی دامه زراوی توندوتۆل ئه رژینیه ناو ده روونه کان به راده یه ک هیچ گومان و گریمانیک له رزه ی تینه خات! ۱۳۹

۳- ئه م عه قیده ی سی خواوه ند له ناو یه ک خواوه نندا، عه قیده یه کی داهینراوه و هه ندی له قه شه و پیاوه ئاینیه کان پاش مه سیح(سه لامی خواي لیټیټ) دایانه ئیناوه و خزان دوویانه ته ناو مه سیحیه ت و مه سیح(سه لامی خواي لیټیټ) لی به رییه، وه ک چۆن هه ندی له سو فیه کان لای ئیمه ش عه قیده ی (فه نا فی الله و فه نا فی الشیخ و فه نا فی الرسول) یان داهینا، که هه مان ته سلیمی

بهائی قورئان پاریزراوه

نه صرانیه کانه^{۱۴۰} و خواو پیغه مبه رو ئیسلام لیی به ریین، ئه مه ش ئه یلین میژوو شایه ته، چونکه ئیجیلی به رنابا به ئاشکرا ئه م عه قیده ی ته سلیسه ئه داته دواوه، ئه م ئینجیله وه ک شیخ محمد رشید ره ز^{۱۴۱} (په حمه تولای هیندی^{۱۴۲} و پاش ئه وانیش یه کیکی وه کو (موحه ممه د عه لی قوتب) لیکولینه وه ی له سه رکردوه چه ند خالیکی تیدایه که کلئساو قه شه و پاپاکان لیی بیزارن و نایانه وی دانی پیدابنن له وانه:

أ- ئه وه ره ته کاته وه که حه زره تی عیسا کورپی خوابیت - سبحانه و تعالی - .
 ئه وه تا به ده ق هاتوه "أیها الأعزاء... ان الله العظیم العجیب قد افتقدنا فی هذه

^{۱۴۰} سهیر ئه وه یه هندی نووسه ری نه صرانی هه ولی ئه وه ئه دات که ئه م عه قیده ی ته سلیسه بخزینیته ناو ئیسلام و موسلمانانیشه وه، وه هیب خه لیل ئه لی: ته سلیس له ئیسلامیشدا هه یه! ئه وه تا ئه لی: "که که سیکی موسلمان سویند ئه خوات به چی سویند ئه خوات؟ ئه لیت: سویند به خوا سی جار، باشه بۆ ته نیا یه ک جار سویند ناخوات؟ له بهر ئه وه یه که ئه ویش مه به سستی "خواو باوک" و "خواو کور" و "خواو گیانی پیروز" ه... ههروه ها ته لاقیش له ئیسلامدا هه ر سیانه، ئه زانن ئه مه ش بۆچییه؟ چونکه ئیمه به ناوی خواو کوره که ی و گیانی پیروزه وه زه واج ئه که یین!! و ئه مه ش له گه ل هندی نۆزه نکاریدا گوازراره ته وه بۆ ناو ئیسلام... زانایانی ئیسلام وه لایم ئه م ورینه کردنه ئه دهنه وه و ئه لین: (ئه وه ی گومانی تیدا نیه که موسلمانان ته نیا یه ک خوا ئه په رستن و شه ریکی بۆ بریارنده ن و کاتیکیش که سویند ئه خۆن یان ته لاق ئه خۆن به هیچ جوریک مه به ستیان ئه وه نیه و ئه وه نابته به خه یالیاندا که وه هیب خه لیل ئه یلیت). ههروه ها وه ک شوخیکردنیک به و جوره بیرکانه عه لیفی نایف شه حود له زمانی زانایانه وه ئه گوازیته وه و ئه لیت: (.. یمن للنصاری أن یستدلوا أيضاً لصحة معتقد التثلیث بكون المخلفین ثلاثة، و عدة المطلقة الیائس ثلاثة أشهر، و یفرض علی المتمتع أن یصوم فی الحج ثلاثة أيام... و هكذا فکل هذه تصلح دلیلاً علی التثلیث؟! بروانه کتیبی: (موسوعة البحوث والمقالات العلمیة، جمع وإعداد الباحث فی القرآن والسنة، حوالی خمسة آلاف وتسعمائة مقال وبحث، علی بن نایف الشعود، المصدر: موقع شبكة مشكاة الإسلامیة <http://www.almeshkat.net>).

^{۱۴۱} خاوه نی (دار المناره)، زانایه کی گه وره ی میسریه و قوتابی شیخ موحه ممه د عه بده یه و خاوه نی ته فسیری "المنار" ه که زیاتر گرنگی به وه لآمدانه وه ی گومانه کان داوه تیدایا، (به رهمته بیت).
^{۱۴۲} خاوه نی کتیبی (إظهار الحق) ه، که لیکولینه وه یه کی وردو زانستیانه ی تیدایه له سه ر مه سحییته و سه رچاوه کانیان.

الأيام بنیہ "یسوع المسیح" برحمة عظيمة للتعليم والآيات التي اتخذها الشيطان ذريعة لتضليل كثيرين بدعوى التقوى مبشرين بتعليم شديد الكفر، داعين المسيح ابن الله".

ب- رہ تکر دنه وهی بیروباوه پری سیگانہ یی (التثلیث).... به دهق هاتوه له ئینجیلی برنابادا که ئه لئ: "... فرجوك من كل قلبنا ان ترضي بازالة الفتنة التي ثارت بسببك، لان فريقا يقول: انك الله، وآخر يقول: انك ابن الله، ويقول فريق انك نبي... فأجاب يسوع: .. إني أشهد أمام السماء واشهد كل ساكن على الارض اني بريء من كل ما قال الناس عني من اني أعظم من البشر .. لأنني بشر مولود من امرأة، عرضة لحكم الله، اعيش كسائر البشر عرضة للشقاء العام".

ج- له خاچدانى - حه زره تى مه سيح - ره تته كاته وه، ئه وه تا به دهق هاتوه "الحق أقول ان صوت يهوذا وشخصه بلغت من الشبه بـ"يسوع" ان اعتقد تلاميذه والمؤمنون به كافة انه "يسوع" كذلك خرج بعضهم من تعاليم "يسوع" معتقدين ان يسوع كان نبيا كاذبا".

د- ئینجیلی برنایا به دهق و به سئ شیوه مژده ی هاتنى حه زره تى موحه ممد (صلی الله علیه واله وسلم) ئه دات به خه لکی: جاریک به ناوی بی پیچوپه نای خوئی (محمد) و دوو جار به ره مزو له ریگه ی صیفه ته کانیه وه، ئه وه تا ئه لئ: "... ولكن سيأتى بعدي "مسيا" المرسل من الله لكل العالم.. له شوينئكى تردا ئه لئ: "... لكن رسول الله متى جاء يعطيه الله ما هو بمثابة خاتم يده فيحمل خلاصا ورحمة لامم الارض الذين يقبلون تعليمه.. وسيأتي بقوة على الظالمين ويبيد عبادة الاصنام بحيث يخزي الشيطان".^{١٤٣}

ه- ئه يسه لمينئى (زه بيح) و فيداكه بريتيه له حه زره تى ئيسماعيل نهك ئيسحاق.

و- ئه و سه فسه ته و فه لسه فه لئدانه ی قه شه فاديش که ئه لئ: ماداميك خواى گه وره له ئايه تى يه كه مدا به كو قسه نه كات و له دووه مدا به تاك قسه نه كات

^{١٤٣} هه موو ئه و ده قانه له كتئبى (نظرات في انجيل برنابا، محمد على قطب) وه رگبراون.

که واته خوا کۆکراوه یه که له عیساو مەریه م و خۆی و به هەرسێکیانەوه خواوه ند
 پیکه هینن و ئەمە ئاماژە یه کی قورئانە بۆ سی ئەقنومه که!
 له وهلامی ئەمەدا زانایانی زانستی کهلامی ئیسلامی له بابەتی "نه فی پینچ
 که موماته که" یان به پیی پۆلینی هەندیکیان "شەش که موماته" به پیی پۆلینی
 هەندیکی تر "هوت که موماته"، ئەو زانایانە ئەلین: پینچ یان شەش یان هوت
 گریمان هەیه بۆ ئەوهی که خوا ئەگەر تاقانە یان تاک و تەنیا نه بیّت-سبحانە
 وتعالی- ئەبۆ یه کی که له م ریمانە بوونی هەبیّت:

- ۱- یان چەند زاتی تری جیاو سەربەخۆی وهک خوا بیّت، هەموو خوا بن.
- ۲- یان چەند زاتی تری جیا هەبیّت وهک خوا بەلام تەواوکه ری خوا بن و
 سەربەخۆ نه بن.
- ۳- یان چەند زاتی تری وهک خوا هەبن، بەلام هەندیکیان خوابن و ئەوانی تر
 خوانه بن. به م سیانە ئەوتریّت "نه فیکردنی چەندی تی جیا: نفی الکم المنفصل".
- ۴- یان چەند زاتی تری په یوهست به خواوه هەبن که هەریه که یان خوایه که بن بۆ
 خۆیان و سیفه تی ئەویان وهگر تیّت.
- ۵- یان چەند زاتی تری په یوهست به خواوه هەبن هەموو پیکه وه خوابن و
 پۆیستیان به یه کتری هەبیّت.
- ۶- یان چەند زاتی تری په یوهست به خواوه هەبن هەندیکیان سیفه تی
 خوایه تیان وهگر تیّت نهک هەموویان، به م سیانە ی تر ئەوتریّت "نه فیکردنی
 چەندی تی په یوهست : نفی الکم المتصل".
- ۷- یان چەند زاتی تر هەبن -نه جیا بن له خواوه نه په یوهست بن به خواوه -
 به لام وهک خوا کاروکرده وهی بیّت له ناو ئەم گەردوونه دا..^{۱۴۴}

^{۱۴۴} مجلة المنار، محمد رشيد رضا، (۵۳/۳)، ههروهها بروانه، شرح السنوسيه، ص: ۴۱، له ویدا ئەلی: "حقیقه
 الوجدانية عبارة عن نفى التعدد في الذات والصفات والأفعال"، پاشان ئەلی: "فوجدانية الذات تنفي الکم
 المتصل والمنفصل، فالمتصل أن تكون ذاته مركبة من جواهر وأعراض أو أن تكون مركبة. ووجدانية

بهائی قورئان پاریزراوه

زانایان بۆ پوچکردنه وهی هه موو ئه و گریمانانه به گشتی یه ك به لگه ئه هیننه وه که بورهانیکى عه قلیه و له دوو پیشه کی و ئه نجامیک دروستبووه :

پیشه کی یه که م: ئه گهر ئه م بوونه وهره زیاد له خوايه کی تیدابووايه ئه وه هه رزوو تیکنه چوون و ئه بوو به ناکۆکیان له سه ر بپیاره کان.

پیشه کی دووه م:

بوونه وهر تیکنه چووه و ملیۆنه ها ساله له چه رخ و خولدايه به بی بشیوی.

ئه نجام: که واته تهنیا یه ك خوا هه یه له م بوونه وهره دا..

بۆ سه لماندنێ ئه مه ش چه ندين نمونه دیننه وه، بۆ نمونه ئه لاین: ئه گهر دوو خوا یان زیاتر ببوايه که واته دوو ئیراده یان زیاتریش ئه بوو، دوو ئیراده یان زیاتریش رووبکه نه شتیک (بۆ نمونه مراندنی که سیك یان هه ژارکردنی که سیك یان گیرۆده کردن یان رزگارکردنی که سیك)، ئه وه ئه بی یان ئیراده ی هه ر هه موویان بینه دی که ئه وه محاله له عه قلدا، یان ویستی هه ر هه موویان نه یه نه دی ئه وه دهسته وسانی هه موویان ئه گه یه نیت، یان ئیراده ی به هیزه که یان دیته دی و بیه یزه کانیا ن ئه به زن و ته سلیم ئه بن به ویستی ئه و، ئه و کاته ده رئه که وی که ئه وانه ی تر خوا نین و که سانیکی دهسته وسان و پاشکۆن و هه ر ئه وه یان خوايه که هه رچی ویست بیكات.

جا ئه گهر ئه م پیوه ره به کار به ینین بۆ ئه م دایک و کوپو باوکه ی که قه شه فادی ئه یه وی به زۆرو زۆرکاری بیخاته عه قلی خه لکه وه، ئه وه ئه بی بلاین: یان هه موویان به یه که وه خوان، یان ته واوکه ری یه که ترین و بییه که تر ی هه مووخوا ی که موکوورتن، یان درۆیه یه کیکیان خوايه و ئه وان ی تر هه موو به نده و خولقاوی ئه ون،

الصفات تنفي الكم المتصل والمنفصل، فالمتصل أن يكون له قدرتان وإرادتان، وتنفي المنفصل بأن يكون لأحد من المخلوقين كصفات الله تعالى، ووحدانية الأفعال تنفي الكم المنفصل فقط بأن يكون غيره يفعل كفعله وهذا محال لأن الله لا شريك له في أفعاله بل هو المنفرد بالإيجاد والإعدام. "بپوانه: "كتب ورسائل سعيد فودة في ميزان النقد العلمي، عبد الباسط بن يوسف الغريب، ص ۲۱۱.

وهك ئینجیلی بهرنابا ئه‌لی: "أني بشر مولود من امرأة، عرضة لحكم الله، اعيش كسائر البشر عرضة للشقاء العام"، یان وهك قورئان ئه‌لی: (مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ انظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ انظُرْ أَنَّى يُؤفَكُونَ).

له‌به‌ر ئه‌مانه‌یه که ئه‌لین: قه‌شه فادی خوی فریوداوه له‌وه‌دا که ئه‌وه ئه‌کاته به‌لگه بۆ ئه‌وه‌ی بیسه لمینی که قورئان پاریزراو نیه چونکه نالی: "عیساو ماریه‌م و خوا بوونه‌ته یه‌ک خواوه‌ند له (وحدانیه‌ جامعه) - تاک و ته‌نیا‌یه‌کی کۆکراوه‌دا - که بریتیه له باوک و کورپو گیانی پیروژه...".، که مه‌گه‌ر هه‌رخوی بزانی ئه‌وه چۆنه‌و چۆن شتی وا له‌عه‌قلدا جیی ئه‌بیته‌وه. چونکه ئه‌گه‌ر خوان بۆ ئه‌مرن؟ ئه‌گه‌ر به‌شیکیشن له‌خوا چۆن ئه‌بئی به‌شیک له‌خوا بمری؟ ئه‌گه‌ر عه‌بدی خواشن ئیتر خویه‌تی یانی چی؟ ئه‌گه‌ر ئه‌لین: نه‌خیر نه‌عیساو نه‌ماریه‌م خوان نین - وه‌ک قه‌شه فادی ئه‌لی: (..هیچ مه‌سیحیه‌ک نه‌یوتوه که ماریه‌م خواوه‌نده (له‌گه‌ل هه‌موو ریزو ته‌قدیری‌کدا بۆ ماریه‌م) و مه‌سیحیه‌کانیش سی خواوه‌ند نا‌په‌رستن، به‌لکو یه‌ک خواوه‌ند له (وحدانیه‌ جامعه) تاک و ته‌نیا‌یه‌کی کۆکراوه‌دا ئه‌په‌رستن که باوک و کورپو گیانی پیروژه...^{۱۴۰})، که‌واته ئه‌پرسین: عیسا چۆن بووه‌ته کورپی خوا، ئه‌گه‌ر له‌ماریه‌م بووه، ئه‌وه عیسا‌ی کورپی ماریه‌مه، و ئه‌گه‌ر له‌ژنیکی تریش بووه ئه‌وه عیسا‌ی کورپی ئه‌و ژنه‌یه! ئه‌و ژنه ئه‌گه‌ر به‌ژنی خوا ئه‌زانن - سبحانه‌و تعالی - ئه‌وه خوا ئه‌فه‌رموی: (أَنِّي يَكُونُ لَهُ وُلْدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ) خوا چۆن کورپی ئه‌بئی که ئه‌و ژنی نییه‌و هه‌ر خواش هه‌موو شته‌کانی خولقاندوه؟ ئه‌مه ئه‌گه‌ر عیسا (سه‌لامی خوی لیبت) به‌له‌دایکبوونیکی سروشتی و له‌ژنیکی بووبیت، خو ئه‌گه‌ر ئه‌لین: مه‌رج نیه له‌دایکبوون هه‌ر له‌تووی پیاوو به‌پریگه‌ی دووگیانبوون و مناللیبوونه‌وه‌وه بیبت، به‌لکو دره‌خت له‌دره‌ختی تر ئه‌بیبت و جوجک له‌هیلکه ده‌بیبت و به‌وشیوه‌یه... باشه ئیمه‌ش ئه‌پرسین: ئایا عیسا‌ش که

ئیوه به کوری خوی ئه زانن له خوا خوی بووه و له زاتی پاکی ئه و جیابووه ته وه یان له ژنیک بووه؟ ئه گهر له ژنیک بووه، ئه و ژنه ژنی خویه یان ژنیک ئاساییه وه که هه موو ژنه کانی تر، ئه گهر یه که میانه (واته له خوا بووه نه که له که سی تر)، ئه پرسین ئه ی مریه می پاکیزه چیه له م نیوه نده دا باسی ئه که ن و کلئ سا کانتان پرکردووه له په یکه ری ئه و؟ دیسان ئه پرسین: ئایا ئه م کورپی خوا بووه ته خویه کی سه ربه خۆ بۆ خوی یان بووه ته به شیک له خوا، ئه گهر خویه کی سه ربه خویه ئه وه بۆچی ئه مری و له خه لکی ئه بچریت؟ ئه گهر به شیکیشه له خوا عه قل نایپریت به شیک له خوا بمریت و له سیداره بدریت و قه مه بکریت به که له که یداو خوین فیچه بکات لئی!! ئه گهر دووه میشیانه (واته له ژنیک بووه که ژنی خویه، ئه وه مریه م زیاده له و ناوه داو ئه بی ئه و پیروزیه بۆ ئه و ژنه بیته نه که بۆ مریه م، ئه گهر سییه میشیانه (واته له مریه م بووه) ئه و بۆ که ستان دانپیدا نائین و باسی ناکن؟ هه موو ئه م گریمانانه به تال و نابی ئاستی عه قلی هه یچ که سی که ئه وه نده نزم ببیته وه وه لامی ئه م پرسیارانه به ئه ری بداته وه، چونکه به راستی، خوا ئه بی تاک و ته نیا بیته نه که سی لیبیته و نه له که س بووبیته، چونکه له هه رکه س بووبیته ئه وه ئه بی ئه و که سه له م گرنگترو گه وره تر بیته که هوی بوونی ئه مه، هه رکه سیسی لیبووبیته ئه وه ئه بی وه که ئه و بیته و سیفه ته کانی ئه و وه ربگریته و وه که ئه و بتوانی حوکم بکات و ئه وه ش محاله وه که عه قل و وه که واقیعیش... خوی گه وره چه ند جوان ئه فه رمویته:

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (۱) اللَّهُ الصَّمَدُ (۲) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (۳) وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا
أَحَدٌ (۴) بَلَى: خوا یه که، خوا پیویستی به بنده کانی نیه و ئه وان هه موو پیویستیان به ئه وه هیه، که سی لینه بووه و له که سیس نه بووه، که سیس نیه هاوتای ئه و بیته (نه له زاتیداو نه له سیفاتیداو نه له کاره کانیدا). خوا یه که یه کیش ته نه یه، سه رچاوه یه بۆ ژماره کانی تر، ژماره کانی تر پیویستیان به م هیه ئه م پیویستی به وان نیه پییش یه که هه یچ نیه پییش هه موو ژماره یه کی تر یه که هیه، یه که

دابهش نابی به سهر جگه له خویدا هموو ژماره کانی تر دابه شئنه بن به سهر ژماره ی تردا، ژماره یهك سهره تاي هموو ژماره کانی تره، هیچ سهره تا نیه بو ژماره یهك، خوای گورهش وایه، سبحانه و تعالی، سهرچاوه ی بوونه، له کهس نه بووه، هوی هموو شتیکه، هیچ شتیك هۆ نیه بو ئه و، هموو کهس پیویستی به ئه و هیه، ئه و پیویستی به کهس نیه، کهسی لینه بووه و له کهسیش نه بووه و تاك و تاقانه یه و کهس له ئه و ناچیت نه وهك زات و نه وهك سیفات و نه وهك کارو کرده وهش.

پیغه مبه ر(صلی الله علیه و اله وسلم) له گه ل کومه لیک مه سیحی سهرده می خویدا مونا زهره یه کی عه قلی و زانستی نه کات پیمان باشه که کورته یه کی لیتره دا بنوسین بو زیاده سوودی خوینه رانی به پیز.

ئین ئه بی حاتیم و ئین جه ریری ته به ری و ئین ئیسحاق و ئین مونزیر ده لئین : شانیدیکی گاوره کان له نه جرانه وه هاتنه خزمه تی پیغه مبه ر(صلی الله علیه و اله وسلم)، نزیکه ی شه ست سوار بوون، چوارده کهسیان له گوره پیاوانی ناویان بوون، له سه رووی همووشیانه وه فه رمانده و گوره پیاوی ئاینه کهشیان هاتبوون، له ناو ئه و چوارده پیاوه دا سی نه فه ریان هموو کاروباری ئه وانی به ده ست بوو، ئه میره کهیان ناوی "عه بدولمه سیح" بوو، کهسی خاوه ن بیرو پای ناویان بوو، هموو هر به قسه ی ئه ویان ئه کرد، به پرسی کاروانه کهشیان ناوی "ئه یه م" بوو، قه شه گوره ی ناویشیان ناوی "ئه بو حاریسه" بوو، بریتی بوو له زاناو حه بری گوره یان که پیشه واو به پرسی قوتا بخانه کانیا نیشیان بوو، ده رباره ی عیسا پیغه مبه ر(سه لامی خوای لیبت) که وتنه ده مه ده می و مونا قه شه کردن له گه ل پیغه مبه ر(صلی الله علیه و اله وسلم)، سیان له وان قسه یان ده کرد : جاریک وتیان : عیسا ی کورپی مه ریهم خوایه، چونکه مردوو زیندوو ئه کاته وه ، جاریک وتیان : کورپی خوایه، چونکه باوکی نه بووه . جاریکیش وتیان : عیسا یه کی که له سی خواکه، چونکه خوا هر ده فه رموویت :- کردمان و وتمان و بپارمان داو، ئه گه ر خوا ته نیا یه ک خوا بوایه ده یفه رموو: کردم، وتم، بپارم دا، ئه مانه به ده م

بهائی فورٹان پاریزراوه

خواوه درۆیان دروست ده کرد. پیغه مبهه (صلی الله علیه و اله وسلم) فہرمووی
موسلمان ببن! وتیان ئیمه هر موسلمان بووین پیش ئه وهش بین بؤ لای تو،
پیغه مبهه (صلی الله علیه و اله وسلم) فہرمووی: موسلمان نین، ئه زانم له بهرچیش
موسلمان نابن، له بهر خواردنی گوشتی به رازو هاوارکردنتان له شتی ناوتان ناوه
کوری خواو له بهر خاچپه رستننتان..

وتیان: باشه باوکی عیسا کییه؟ پیغه مبهه (صلی الله علیه و اله وسلم) بیدهنگ
بوو خوای گه وره سه ره تای سووره تی ئالی عیمرانی دابه زاند.. پیغه مبهه (صلی الله
علیه و اله وسلم) فہرمووی: ئیوه ئه وه ده زانن که هه موو کوپیک له باوکی خوای
ده چییت؟

وتیان: بهائی وایه، فہرمووی: ئه ی نازانن که خوای هه موومان زیندوووه و نامریت
که چی عیسا مردوووه و نه ماوه!

وتیان: بهائی وایه، فہرمووی: ئه ی نازانن که خوا به هه موو شتی که راده گات و
پزقی دهادات و ده شپیا ریژییت؟

وتیان: وایه، فہرمووی: ده ی عیسا کامه له مانه ده کات؟

وتیان: هیچیان ناکات. فہرمووی: هر خوا خوای وینه ی عیسا ی له سکی
دایکیدا کیشا هه رچوئیک که ویستبووی، ئی خو خوا ناخوات و ناشخواته وه. ئایا
ئیه نازانن که دایکی عیسا به عیسا وه سکی پر بووه وه که هه موو ژنیکی تر، و
عیسا هر وه کو منالانی تریش له دایک بووه، وه که منالانی تر گو شکر اووه و خواردن
و خواردنه وه و چوونه سهر ئاویشی وه که ئه وان بووه؟

وتیان: بهائی و ابووه، فہرمووی: ده ی ئیتر چوئن ئیوه قسه ی له وشیه یه
ده که ن؟ ئه وانیش بیدهنگ بوون، خوای گه وره ده رباره ی ئه مان سه ره تای
سووره تی ئالی عیمرانی دابه زاند تا ئایه تی هه شتاو ئه وه نده^{۱۴۶} و ئه وه بوو

^{۱۴۶} ته فسیری مونیری شیخ وه به زوحه یلی، ته فسیری ئایه تی: (ان مثل عیسی عند الله کمثل ادم) ال عمران.

بهائی قورئان پاریزراوه

پیغه مبه‌ر (صلی الله علیه و اله وسلم) بانگیکردن بۆ موباهه له‌کردن^{۱۴۷}، ئه‌وانیش وتیان: سی رۆژ لیمان بوه‌سته و وه‌لامتئه‌ده‌ینه‌وه، جا هه‌ستان و دوور له‌ چاوی خه‌لگی له‌گه‌ل عه‌بدولمه‌سیحه‌که‌ یاندا کۆبوونه‌وه و وتیان: عه‌بدولمه‌سیح رات چیه‌و چی بکه‌ین؟ ئه‌ویش وتی: کۆمه‌لی نه‌صارا! وه‌لاهی باش ئه‌زانن که ئه‌م موحه‌ممه‌ده‌ پیغه‌مبه‌ری خواجه‌ و لای ئه‌وه‌وه‌ هاتوو! و ده‌رباره‌ی هاوه‌له‌که‌ی ئیمه‌ش قسه‌ی کاربری هیناوه، ئیوه ئه‌وه‌ش ئه‌زانن که هیچ پیغه‌مبه‌ریک نه‌بووه نه‌فرینی له‌ گه‌لێک کردبیت و گه‌وره‌یان مابیت و بچوکیان له‌وه‌ودوا بۆ شین بووبیت، ئه‌گه‌ر شتی وابکه‌ن ئه‌وه به‌ده‌ستی خۆتان ره‌گ و ریشه‌ی خۆتان ده‌رده‌هینن! جائه‌گه‌ر هه‌ر سوورن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ده‌ست به‌ ئایینی خۆتانه‌وه‌ بگرن و تا ئیستا چۆنتان هیناوه‌ هه‌روا بمیننه‌وه‌وه‌ هه‌ر هه‌مان قسه‌ بکه‌ن ده‌رباره‌ی هاوه‌له‌که‌تان، ئه‌وه‌ وه‌رن له‌گه‌ل ئه‌م پیاوه‌دا رێکه‌ون و بگه‌رپینه‌وه‌ بۆ ولاتی خۆتان! ئه‌وه‌بوو هاتن و رێکه‌وتن له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوادا که ملکه‌چی ده‌سه‌لاتی ئیسلامی ببن و بپیک سالانه‌ بده‌ن به‌ پیغه‌مبه‌ری خوا و هه‌ر له‌سه‌ر ئایینه‌که‌ی خۆیان به‌رده‌وام بن، پیغه‌مبه‌ریش (صلی الله علیه و اله وسلم) پاشان به‌ صه‌حابه‌ به‌ریزه‌کانی فه‌رموو: **(ان کان العذاب لقد نزل علی اهل نجران، ان لو فعلوا لاستؤصلوا من الارض)**، له‌ ریوایه‌تیکی تردا ئه‌فه‌رموی: **(لو باهل اهل نجران رسول الله صلی الله علیه وسلم لرجعوا لا یجدون أهلا ولا مالا)**.^{۱۴۸}، ئه‌گه‌ر خه‌لگی نه‌جران موباهه‌له‌یان بکردایه‌ له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا (صلی الله علیه و اله وسلم) ئه‌وه کاتیک که ئه‌گه‌رانه‌وه‌ بۆ ولاتی خۆیان نه‌مال و نه‌منالی خۆیانیان ده‌ستنه‌ئه‌که‌وته‌وه‌.

^{۱۴۷} موباهه‌له: بریتیه‌ له‌وه‌ی دوو که‌س هه‌ر یه‌که‌یان لاق شتیک لێته‌دات که ئه‌وی تریان به‌ درۆزی ئه‌زانن، دین له‌سه‌ر ئه‌وه‌ رێته‌که‌ون که به‌یه‌که‌وه‌ دوعا بکه‌ن خوا له‌عنه‌ت له‌وه‌یان بکات که درۆ ئه‌کات و سه‌ره‌نجامی شته‌که‌ بسپێرن به‌خوا تا درۆزنه‌که‌ رسواببیت و بۆ خه‌لگی ده‌رئه‌که‌وێت کێ خاوه‌ن هه‌قه‌.

^{۱۴۸} سبیل الهدی والرشاد، فی سیره‌ خیر العباد، و ذکر فضائله‌ و اعلام نبوته‌ و أفعاله‌ و أحواله‌ فی المبدأ والمعاد، محمد بن یوسف الصالحی الشامی (۹۹/۱).

ئەم عەقیدە ئالۆزە لە کوی و ئەو عەقیدە سادەییە لە کوی که قورئان بە چەند نایەتیک روښنیئە کاتەو، وەک خوای گەورە ئەفەرموی: (وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنِ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ) واتە: کوی لەو کەسە ویلترە کە هاوار بکاتە جگە لە خوا کە تا قیامەت ناتوانی بیئت بە دەمیەو، ئەو جگە لە خوایانە هەر ئاگاشیان لە هاواری ئەو کەسانە نییە! .. دەی خۆ دیارە تەواوی فریشتەکان و پیغەمبەران و ئەولیاکان... هەموو بەی ئیستیسننا (من دون الله) ن و کەس نییە بویری بلی: ئەوانەش هەر خوان یان نیوخوا ن! -العیاذ بالله-

هەروەها ئەفەرموی: (إِنَّ الدِّينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادًا أَمْثَلُكُمْ فَأَدْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۱۹۴) أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبِطُّشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا قُلِ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُونِ فَلَا تُنظِرُونِ) یانی: ئەوانەى کە بیجگە لە خوان و ئیوخواواریان تیئە کەن، ئەوانیش وەک ئیوخوا بە نەندەییەکن و هیچی تر، ئادەى بانگیان بکەن و با ئەوانیش بین بە دەمتانەو ئەگەر ئیوخوا بەراستتانە! ئایا قاچیان هەیه پیی پرۆن؟ یان دەستیان هەیه و دەستی پییوخواشینن؟ یان چاویان هەیه پیی پروانن؟ یان گوئیان هەیه شتی پیی بیستن؟ .. پییان بلی: (فەرموون)! هاوبەشەکانی خۆتان بانگ بکەن و لە پاشاندا هەر پیلانیکتان هەیه لیمی بکەن و لە پیی هیچ مەووستن! .. پیغەمبەریش (صلی الله علیه واله وسلم) ئەم چەمکە زیاتر روښن ئەکاتەو و ئەفەرموی: (إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ ، وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ . وَاعْلَمْ : أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَىٰ أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ ، وَإِنْ اجْتَمَعُوا عَلَىٰ أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ ، رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ وَجَفَّتِ الصُّحُفُ) ، رواه الترمذی، وقال: حديث حسن صحيح.

یانی: ئەگەر داوای هەرشتیکت کرد هەر لە خوای بکە (چونکە جگە لەو توانای هینانی سوود یان لا بردنی زیانی نییە) و ئەگەر پشتیوانت ئەویست ئەو تەنیا خوا بە پشتیوان بزانه بۆ خۆت (بۆ کاروباری دنیا و ئاخیرەتیش) ، ئەو هەش بزانه ئەگەر

بهائی قورئان پاریزراوه

هه موو نوممهت کۆببنه وه بۆ ئه وهی سوودیک به تو بگهیه ن توانای ئه و شته یان نییه کاتیك نه بی که خوا بریاری دابیت، ئه گهر بشیانه ویت زیانیکت پیبگه یه ن تانوان، زیانیک نه بیت که خوا بریاری بۆ دابیت، قه له مه کان هه لگراون و کتیبه کانیش وشک بوونه ته وه .

به روونتر له مه خوی گه وره له ئایه تی (۱۰۶) و (۱۰۷) ی سوره تی (یونس) ئه وه رائه گه یه نیت که هم (زیان) و هم (سوود) ته نیا هه ر به دهستی خویه و هه رکه سیش هاوار بکاته جگه له خوا ئه وه سته م له خوی ئه کات و له دینی ئه کات و له خه لکی ئه کات... (وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ (۱۰۶) وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ (۱۰۷)). یانی: هاوار مه که ره جگه له خوا که نه ئه توانی سوودت پیبگه یه نیت و نه ئه توانی زیانت پیبگه یه نیت، ئه گهر وا بکه ی ئه وه ئه بیته که سیکی سته مکار، خو ئه گهر خوا زیانیکت بهینیتته ریگه ئه وه خوی نه بیت که سی تر ناتوانی لیتی دوور بخاته وه، خو ئه گهر ویستیشی تووشی خیریکت بکات ئه وه که س ناتوانی ئه و فه زله ت لیدوور بخاته وه، خوا که بیه وی هه ر عه بدیکی تووشی خیر بکات ئه یکات و هه ر ئه ویشه که لیبوورده و به سوژه ..

برگه ی شه شه م

نمونه یه ک له هه ئه زمانه وانیه کان وه ک قه شه فادی ئه یلیت

قه شه فادی له م به شه دا به عه قلی کولی خوی (۲۵) هه له ی ریزمانی له قورئان گرتوه، بۆ ئه وه ی بیسه لمینیت قورئان پاریزراو نیه و نابی به کتیبیکی ئاسمانی دابنریت، ئه و خوی له خوینه رانی ئه کاته ئه خفه ش و سیبه وه یه ی و ئیبن هیشامی ئه نصاری و ده مه کوتیتته نه حو صه رفی عه ره بی و وه رگیپر هه ژاره که ی لای خووشمان چاویلێته کات و پی له و ئاوه ئه خشینی که قه شه فادی گه وره ی بوی

رؤئه کات، قه شه فادی ئه لئی: ئه بوو قورئان نه بیوتایه (عشره کامله) له نایه تی (۱۶۹) ئه لبه قه ره دا که ئه فه رموی: (فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ)، هه ر به س بوو بیوتایه: (فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ (...)) ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ) و ئیتر ته واو! مادام قورئان و ایوتوووه و وهك قه شه فادی نه ووتوووه كه واته قورئان پاریزراو نیه! وئاسمانی نیه! وپره له هه له! ^{۱۴۹}

یان ئه لئی: قورئان راناوی كه سی تاکی به کارهیناوه كه بۆ جووت ئه گه پیته وه، ئه مه چۆن؟ ئه لئی: له سورته تی ته و به دا هاتوووه (يَخْلُقُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ)، قه شه فادی ئه لئی: ئه بوو بیوتایه (يَخْلُقُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُمَا إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ)، به لام ئه م قه شه مالویرانه ئه وه نده به خت یا وه ری نه بووه بلئی ئه ری با من سه یریکی ته فسیره کانی قورئان بکه م بزانه ئه مه ی من ئه یلیم راسته یان هه له یه، ئایا له زمانی عه ره بیدا ئه مه ی من قه بووله یان شوره ییه وا بلیم، ئیمام فه خری رازی له ته فسیره کهیدا - بۆ نمونه - ئه لئی: هه یه ئه پرسی: بۆچی خوای گه وره نافه رموی "یَرْضُوهما"؟ وه لامه که ی ئه وه یه که:

۱- له زمانی عه ره بیدا شتی وا ئه وتریت و دروسته، بۆ نمونه ئه لاین: (إحسان زید و إجماله نعشني وجبرني)، خو ئه وه دوو شته که چی "جبرنی و نعشنی" بۆ تاک به کار دیت، ئی خو له کوردیشدا ئه و جووره ده برپینه هه یه و دروسته، ئه وتری:

^{۱۴۹} ماوه ردی له کتیبی "النکت و العیون" هه کهیدا و له (۱/۱۴۱) دا باسی ئه و مانایانه ئه کات که له وشه ی "کامله" دا ده ستته که ویت و ئه فه رموی: (أحدها : أنها عشرة كاملة في الثواب كمن أهدى، وهو قول الحسن، والثاني: عشرة كملت لكم أجر من أقام على إحرامه فلم يحل منه ولم يتمتع. والثالث: أنه خارج مخرج الخبر، ومعناه معنى الأمر، أي تلك عشرة، فأكملوا صيامها ولا تفتروا فيها. والرابع: تأكيد في الكلام، وهو قول ابن عباس .

بهائی قورئان پاریزراوه

چاکه و پیاوه تی تو هه لیساندمه وه، تورپیی و بیمهحه بیه تی ماموستا کوره که مانی تیکشکاند، دهی خو له هه ردوو حاله ته که دا دوو شت و تراوه نه که یه که شت، که چی له پاشاندا کرداری تاکی بو به کارهاتووه. - هه لیساندمه وه نه که هه لیساندمه وه، تیکشکاند نه که تیکیانمشکاند -

۲- مادامیک ره زامه ندی خوا ره زامه ندی پیغه مبه ره، ئیتر پیویست نیه هی ئه ویش باسبکریت.

۳- پیغه مبه ریش هر بو ئه وه کارئه کات که خه لکی وا لییکات له خوای خویمان رازیبن و کاری بکه ن خواش لییان رازی بییت، که واته ئه بی هه موو هر له هه ولی ئه وه دا بن که خوا رازیبکه ن.

۴- نیازو مه به سستی ناودله کان ته نیا خوا پیی ئه زانیت، بویه ئایه ته که ته نیا باسی خوای کردووه.

۵- ناکری خوای گه وره به یه که وه له گه له که سی تر دا باس بکرین و یه کسان بکرین، وه که ریزو به زراگرتنیکی په روه ردگار... ئیمامی رازی خالیکی تریش باس ئه کات و ئه فه رموی: ئه شگونجی و زمانی عه ره بی ئه وه ش هه لئه گری که مانای ئه وه بییت: **(والله احق ان یرضوه ورسوله کذلک)**.

ئه ش یوازه له قورئاندا زور به کارهاتووه و خه لکی عه ره بیزان نه که هه ر لپی حالیه بن، به لکو ره وانبیژی و بیروکه ی جوانیشی لیده ره ئه هیئن، بو نمونه خوای گه وره ئه فه رموی: **(فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى)**، واته: وتمان ئا ده م! ئه مه دوژمنی توو خیزانه که ته، له به هه شت وه ده رتان نه نییت و بکه ویته زه حمه ت، نافه رموی: **"فَتَشْقَى"**، هه ردووکتان بکه ونه زه حمه ت، چونکه ئه وه ی پیویسته شانبداته ژیر زه حمه ت و بیته قه لغان له سه ر زه ویدا پیاوه نه که زن، خوا ماسولکه ی پته وو جه سته ی به هیزی به و داوه نه که به زن. بیان ئه فه رموی: **(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ)** نافه رموی: **(إِذَا دَعَاكُمْ)**، چونکه:

۱- ئه وه پيغه مبه ره هاوار ئه كات و بانگه وازئه كات نه ك خواي گه وره .
 ۲- هاوارو بانگه وازی ئه ویش هر هی خوايه و يه ك بانگه وازه . ریوايه تکراره كه كه سيكي ديليان هینايه خزمهت پیغه مبه رو ديله كه به ده نگی به رز ووتی: (**اللَّهُمَّ إِنِّي أَتُوبُ إِلَيْكَ، وَلَا أَتُوبُ إِلَّا مُحَمَّدٍ، فَقَالَ النَّبِيُّ: (عَرَفَ الْحَقَّ لِأَهْلِهِ)**)^{۱۰۰} ، واته: من بۆلای خوا ئه گه پيغه وه نه ك بۆ لای موحه ممه د! پیغه مبه ر(صلى الله عليه و اله وسلم) گوئی له و قسه يه بوو فه رمووی: مافه كه ی بۆ خاوه ن مافه كه سه لماندو له شوینی خۆيدا دايئا!

جا كه واته ئيتر قه شه فادی كه وه ك پيويست عه ره بی نازانیت و ئاگای له ورده كاری ئه و زمانه فراوانه نيه بۆ چپو له تاریكى ئه وه شينیت و خۆی به رسوا بوون ئه گه يه نیت؟ و ئه دات له و به ره وژووره؟! باشه كه سيك رسته ی "يا اصحاب سوره البقرة" به "ئهی هاوه لانی مانگا" ته رجه مه بكات، يان جياوازی نه كات له نيوان "أيمانكم" - "ئيمانكم" - و "أيمانكم" - "ئيمانكم" -^{۱۰۱} ، شوره يی نيه بۆی له رووی زمان و په وانبيژی عه ره بيه وه ره خنه له ره وانبيژی قورئان بگری؟! به راستی عه ره ب راست ئه لی: "شر البلیة ما یضحك" ، كوردیش ئه لی: "نه گبه تی باشه، قورته كه ی خراپه" يان ئه لی: "مه يمون جوان بوو ئاوله شی دهردا!"

برگه ی جه و ته م

نمونه يه ك له هه ئه ياساييه كان وه ك قه شه فادی ئه یلیت

قه شه فادی وه ك چۆن له به ش و بابه ته كانی تردا ئه چيیته سه ر كورسی ئوستادی و خۆی به كه سی خاوه ن ره گوريشه ئه زانی له و بابه تانه دا، لی ره شدا به هه مانشيوه ئه و پله يه به رنادات و وه ك ياساناسیكى موخه زره م ئه كه ويیته

^{۱۰۰} أخرجه أحمد ۳/۴۳۵ (۱۰۶۷۲).

^{۱۰۱} ئایا قورئان پاریزراوه، ل ۲۵۴.

بهائی قورئان پاریزراوه

پشکیننی قورئان بۆ ئه وهی هه له یاسایه کانی تیدا بدۆزیته وه و خه لکی فریوخواردوی قورئانی لئناگادار بکاته وه !!

بروانن ئه م پیاوه کلۆله چی ئه کاته ره خنه و به حسابی خوئی قورئانی پی هه لئه وه شینیته وه، قه شه فادی ده سترینی دزی پی نامرؤفانه یه و ئه لی: قورئان به پیچه وانه ی هه موو یاسا ئاسمانیه کان و زه و بیینه کانه وه یاسای برینی ده سته کانی دزی دانا، ههروه ها ئه لی: ئایا ئه و یاسایه سوکایه تیکردن نیه به مرؤفایه تی، ههروه ها ئه لی: ئایا برینی ده سته دز ئه و که سه له کارکردن و په یداکردنی بزئیوی به عاره قی ناوچه وان بیبه ش ناکات؟ ههروه ها ئه لی: ئه وانه ی ده ستیان ئه بریته وه (ته نانه ت دوا ی په شیمان بوونه وه شیان له دزیکردن).

جاری من نازانم ئه مه چ په یوه ندیه کی به وه و هه یه که قورئان پاریزراوه یان نا ئه گهر دز زیندانی بکریت یان غه رامه بکریت یان ده سته بریت؟! پاشان ئه م لیکدانه وه ی فادیه کی ئه لی دروسته و وایه .؟

دزی تاوانیکی گه وره و قیزه ونه، له ناخیکی پیس و بۆگه نه وه سه رچاوه ئه گریت، دز ئه یه ویت ئه وه ی خه لکی تر به عاره قی ناوچه وان ی په یدایکردوه - بۆ مال و منالی و ده یان ئومیدی مه شروعی خوئی و مال و منالی پیوه به ندرکردوه - ئه م هه روا به بی هیچ ماندوو بوونیک به دزیه وه له ماله که ی ده ربیهنیت و بیخاته سه ر ساجی عه لی، ئاماده یه له ریگه ی ئه و دزیکردنه یدا ئه گهر پییان زانی ئه وه خاوه ن ماله که ش زۆر خوینساردانه بکوژیت و ماله که شی به ریت و مناله کانیشی قه تل و عام بکات ئه گهر بزانی پییان زانیوه هه والی لیته دن، دز که شه وان له سه ر نووکی پیی به ئه سپایی ئه چیت بۆ دزی ئه وه ی نایه ت به بیرو ویزدانیدا ئه وه یه که له شیرینی خه ودا مالیکی هه ژار به خه بهر ئه هینیت و مناله کان تووشی دله خورپه و توقین ئه بن و دوور نیه که له ئه نجامدا تووشی چه ندین نه خووشی ده روونیش ببن و ژیانان له به ین بروات، دز بیرو لای ئه مانه هیچی نیه، بیرو لای ئه وه نیه ئاخر خو ئه و خه لکه ی ئه م ئه یه وئ دزییان لیبکات ئه و مال و

بهائی قورئان پاریزراوه

سامانهی به رهنج و زحمهت پهیداکردووه و عارهقی بۆ رشتوووه بۆ خوشکردن و جوانکردنی ژیاڼی منالّهکانی پهیدایکردووه و بهئو و حهرامه و ئهبی ئهویش بپروات رهنج بدات و شهریفانه و به رهنجی شان و عارهقی ناوچهوانی بژئیوی بۆ خوئی و مالّ و منالّی پهیدابکات نهک به دزیکردن و رووتکردنهوهی خهلکی، ئیتر نازانم قهشه فادی ئه م بهرگرییه زۆره بۆ له دز ئهکات، له بهر خوئیتهی یان له بهر چپیه؟ ئایا له دیدی ئه ودا ئه بی دز چی لیبکریّت؟ ئافهرین بکریّت؟ خهلات بکریّت؟ زیندانی بکریّت؟ دوو ئه وهنده یان که متر یان زیاتری مالّه دزینییه که غهرامه بکریّت؟ له ناوبریّت؟ کوّت و زنجیر بکریّت؟ چی لیبکریّت؟ ئیمه به باشی ئه زانین پیش وه لامدانهوهی ئه م پرسیارانه، وه لامی ئه و یهک دوو رهخنه نابهجی و نا لوژیکانهی قهشه فادی بدهینهوه که ئه لی: (قورئان به پپچه وانهی هه موو یاسا ئاسمانیه کان و زه وویینه کانه وه یاسای برپینی دهسته کانی دزی دانا)، هه روه ها ئه لی: (ئایا ئه و یاسایه سوکایه تیکردن نیه به مرؤقایه تی)، هه روه ها ئه لی: (ئایا برپینی دهستی دز ئه و کهسه له کارکردن و پهیداکردنی بژئیوی به عارهقی ناوچه وان بیبشه ناکات؟) هه روه ها ئه لی: ئه وانه دهستیان ئه برپیته وه (ته نانهت دواي په شیمانبوونه وه شیان له دزیکردن).

ئه م په ره گرافه ی فادی چوار چه واشه کاری تیدایه:

- ۱- دز ئه گه ر بپروای به عارهقی ناوچه وان ببوایه دزی نه ئه کرد! دزه کان که سانیکي ته مه لّ و بیکاران و له راستیدا مشه خۆرن و بارن به سه ر کۆمه لگه کانیانه وه و هانی خه لکی ئه دهن بۆ بیکاری و مشه خۆری.
- ۲- دزیکردن سوکایه تیه به مرؤقایه تی نهک برپینی دهستی دز، که مالّی خه لک و رهنجی خه لک و ئاسایشی خه لکی هه موو ئه برپیت.

۳- دز ئه گه ر په شیماننبیته وه له دزیکردن دهستی نابپریت^{۱۵۲}.

^{۱۵۲} زانایانی شافیعی مه زه ب - له راستین قسه یاندا حه نبه لیه کانیش به هه مان شیوه بیروپایان وایه که تۆبه کردن حه ددی دزیکردن له کۆلی ته و به کاره که دا ئه گریت، له بهر ئه وه ی خواي گه وره - دواي

بهائی قورئان پاریزراوه

۴- ئه وه هه ر قورئان نیه که به ته نیا یاسای ده سترپینی ده سستی بریار دابیت، به لکو ئه م یاسایه پیش ئیسلامیش هه بووه و له ئاینه کانی تریشدا هه بووه و کتیبی پیروزی توش ئه مه ئه سه لمینیت و شهرم بتگریت که ئه و قسانه ئه که ی، ته نانه ت ئه گه ر واشبیت ته نیا ئیسلام ئه م سزایه ی دانابیت ئه وه که ی مایه ی نیگه رانی و ره خنه یه کاتیک که ئه و ده رمانه پرپیستی ده رده که بیت و بنه پری بکات؟!

کامیان توندو تیزتره، حوکمی قورئان یان هی کتیبی پیروزی تو که ئه لئ: (من سرق انسانا و باعه او وجد في يده، يقتل قتلاً)، "خروج: ۲۱: ۱۶".

ئه م حوکمه توندو تیزه یان ئه وه ی که له کتیبی پیروژدا هاتوو هه ئه لئ: (إِذَا تَخَاصَمَ رَجُلَانِ رَجُلٌ وَأَخُوهُ وَتَقَدَّمتِ امْرَأَةٌ أَحَدَهُمَا لِتُخَلِّصَ رَجُلَهَا مِنْ يَدِ ضَارِبِهِ وَمَدَّتْ يَدَهَا وَأَمْسَكَتْ بِعَوْرَتِهِ فَاقْطَعْ يَدَهَا وَلَا تُشْفِقْ عَيْنُكَ)، سفر التثنیه (۲۵ : ۱۱) ئه مه قورس و توندو تیزه له سه ر ئه وه ی ژنه هه ژاره که له تاو میرده که ی ده سستی بو گونی ئه و پیاوه بردوو، سزاکه ی ئه وه یه که ده سستی بپریت!! بیئه وه ی قوپی کردبیت یان له بن ده ریهنابیت یان مه شلولی کردبیت! ئه و په ری ئه وه یه ئیشی پیگه یاندوو له تاو میرده که ی، ئایا گرتنی گونی زه لامیک- و ئیشگه یاندن پیی که هیشتا له ده که شدا باسی ئه وه ش نه کراوه بلئ ئه گه ر ئیشی پیگه یاند، به لکو ته نیا ئه لئ: - وَمَدَّتْ يَدَهَا وَأَمْسَكَتْ بِعَوْرَتِهِ - سزاکه ی ئه وه یه ئه و ده سته بپری؟! ئه مه سوکایه تیکردنه به مروقایه تی یان ئه وه ی قورئان که له سه ر دزینی مالی خه لکانی هه ژارو زه حمه تکیش که به هه زار کویره وه ری پیکه وه ی ناوه، ئیسلام ئه و سزای ده سترپینه ی بو داناوه؟ ئه ی ئه وه نیه له کتیبه پیروژه که ی خوتانداو وه که ته شریعیکی ئایینی ده قی له سه ر هاتوو؟

ئه وه ی که حه ددی دزیکردن روونته کاته وه - ئه فه رموی: (فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ)، ئه م ئایه ته به لگه یه له سه ر ئه وه ی که توبه کار حه دده که ی له سه ر نامینئ، چونکه ئه گه ر دوا توبه کردنیش هه ر حه ددی به سه ردا جیبه جی بکریت هیچ فه لسه فه یه که نامینئ بو ئه وه ی خوا باسی توبه بکات له ئایه ته که دا. بروانه: (الموسوعة الفقهية الكويتية).

ئەي مه گەر له ئینجیلی متی (۱۸ : ۸) دا نه هاتوووه له سهر زمانی مه سیح (سه لامی خوای لیبت) که ئەلی: (فان اعثرتک یدک او رجلك فاقطعها وألقها عنک .خیر لك ان تدخل الحیاة أعرج او أقطع من ان تلقى فی أتون النار الابدیة ولك یدان او رجلان . وإن أعثرتک عینک فاقطعها وألقها عنک . خیر لك أن تدخل الحیاة أعور من أن تلقى فی جهنم ولك عینان)، ئەگەر دهستت یان قاچت تاوانیکی پیکردی ئەوه دهست و قاچی خۆت بپرەوه و فرییان بده، ئەوه باشتره بچیته ناو ژیان به شەلی و دهستپراوی تا ئەوهی بخریته ناو ئاگری ههتا هتایی و دوو دهست یان دوو قاچت هه بیته، ئەگەر چاوت گوناھیکی پیکردی ئەوه دهریبهینه و فری بده، ئەوه باشتره به کویری ژیان به ریته سهر تا بخریته جهه ننه م و دوو چاوت هه بیته !! ئەي ئەمه چی لیده کهی قه شه فادی؟! ئەي باشه هر له ئینجیلی متی (۱۹ : ۳) دا مه سیح نالی: (لانه یوجد خصیان ولدوا هكذا من بطون امهاتهم .ویوجد خصیان خصام الناس .ویوجد خصیان خصوا انفسهم لاجل ملکوت السموات .من استطاع ان یقبل فلیقبل)، له بهر ئەوهی که کهسی واهیه هه به خه ساوی له دایک بووه، هه شه خه لک خه ساندوو یانه ، هه شه له بهر چوو نه ناو مه له کوتی ئاسمانه کان خۆی خه ساندوو! هه ره کهس ئەتوانی ئەوه قه بولبکات ئەوه با قه بوولی بکات و وابکات!

باشه خۆ ئەگەر ئیسلام ئەم سزایه ی دابنایه هات و هاواری دونیات لی بهرزه بوویه وه، ئایا کابرا دهستیکی بپری باشتره یان بیخه سینى و ئەو ئەندامه پیوسته ی له ژیاندا بو له ناوبه ری؟ خۆ کابرا که دهستیکیشی بپری دهسته کهی تری ئەمینیته وه بو و هه موو کاریکی خۆی پی ئەنجامه دات، به لام خه ساندت ئیتر چی جیگه ی بو ئەگریته وه؟ خۆ کهسی دهستیکی له مووچدا بو بپریته وه دیاره خه لکی ئەبیینیت و په ندی لیوه ره ئه گرن، به لام کابرا که خه ساندت کی پیئەزانیت و ئەو شته ی ئەبیینت تا بو بیته په ند؟ کابرا دهستیکی بپریت هه ره ئی و ئەتوانی رۆل ببیینت له ژیاندا، به لام که خه ساندت چ رۆلیکی ئەمینى له

بهائی قورئان پاریزراوه

ژياندا؟ چۆن ئەتوانی دواي ئەوه نهوه بخاتهوه، ئەمه جگه لهوهي كه ئەوهي ئەيخهسيئي ئيتر هه موو دونياي ليٽاريك ئەكهيت و چراي هيواي به ژيان ليئه كورژينيتهوهو ئەيكه يته توخميكي بيئوميڊو غه مباري هه ميشه و نازاني بۆچي ئەژي و بۆ كي ئەژي؟

قه شه فادي! كورد ئەلي: ئەگه ر ماله كهت له شوشه بوو بهرد مه گره كهس! عه ره بيش هه روا ئەلين، ده ي وهك قورئان ئەفه رموي دهرباره ي جوله كه "فاعتبروا يا اولي الابصار"، ده ي توش وانه يه فير بيه!

نهك ئەمانه، بفه رموو بزانه كتيبي پيرۆزي خوتان چي ئەلي دهرباره ي ئەوهي ئەگه ر گاي كابرايهك قوچي دا له پياويك يان له ژنيك و مناله كه ي پيله باربرد، بزانه سزاكه ي چيه؟ له سيفري خروجدا (۲۸:۲۱) دا ئەلي:

(إِذَا نَطَحَ ثَوْرٌ رَجُلًا أَوْ امْرَأَةً فَمَاتَ، يُرْجَمُ الثَّوْرُ حَتَّى الْمَوْتِ وَلَا تَأْكُلُونَ لَحْمَهُ، وَيَكُونُ صَاحِبُ الثَّوْرِ بَرِيئًا. ٢٩ أَمَّا إِنْ كَانَ الثَّوْرُ نَطَاحًا مِنْ قَبْلُ، وَسَبَقَ إِنْذَارُ صَاحِبِهِ، فَلَمْ يَكْبَحْهُ، فَقَتَلَ رَجُلًا أَوْ امْرَأَةً، يُرْجَمُ الثَّوْرُ، وَيُقْتَلُ صَاحِبُهُ)!

پاش ئەمه با باسي فهلسه فه ي ئەم دهستبرينه بكهين زۆر به كورتي^{١٥٢}:
 "دهستبرين" كراوه به سزاي دزيكردن، نهك "زينداني"، يان "غه رامه ي دارايي"، يان هه ر جوهره "نه عزيز" يكي تر، فهلسه فه كه ي ئەوه يه به بريني دهستي چه ند كه سيكي دهستپيس له ناو كوومه لگه دا- كه دهستيان خير بو كوومه لگه ناداتهوهو ئەيانه ويٽ وهك "زه روو" له سه ر خوييني خه لكي بژين- هه موو خه لكي تري دهستپيس ته ميخوارد ئەبي و ئەسله ميته وه له دزيكردن و ترساندن و توقاندني خه لكي بيوه ي و كاسبكار، به لام ئەگه ر وانه كرئ، بو نمونه سزاي دزيكردن بريتي بيٽ له "غه رامه ي دارايي"، يان "زيندانيكردن"، يان "ئيعدامكردن"، ئەوه دزيكردنه كه وهك خو ي ئەميينته وه، به لكو له وانه يه زياديش بكات وهك "چه نديتي" وهك "چونيتي" يش، پرسيارئه كرئت ئەمه چۆن؟

^{١٥٢} هه ركهس بيه ويٽ به درزۆرتر له م مه سه له يه بتويژنيته وه ئەوه با كتيبي ژماره (٨٠) ي تيشك بو نمونه بخوينيته وه.

خو دیاره هیچ عه قلیک لینا گه ری دزه کانی ناو کومه لگه که ی نازاد بن و ریورپه سمی تووند له گه لیاندا نه گیریتته بهر... با وا دابنیین له شاریتکا چهند که سیک له سهر دزیکردن نه گیرین و نه خرینه زیندانی و حوکمی چهند سال زیندانی بو هر یه که یان دهر نه کریت، ئایا نه م زیندانیان له زینداندان چي نه که ن؟ خو دیاره له زگه له ده میان نادریت، به لکو ده ست به قسه کردن و راگورپینه وه نه که ن له زیندانه که داو دیاره یه که م پرسیارو حیواریش که روو نه دات له نیوانیاندا شتیک ی له م شیوه یه نه بییت:

دزیک: له سهرچی گیراوی نه فه نی؟

دزیک ی تر: له سهر دزی.

دزه که: چیت دزیوه؟

دزه که ی تر: مالی فلان که س.

دزه که: چوندت دزیوه؟

دزه که ی تر دریزه ی دزی کردنه که ی و شیوازی مال دزینه که و چو نییتی گرتنه که ی و خاله بییه زه کانی خو ی به خه یال پراحتی باسه کات.

دیاره حیواره که پیچه وانه نه بیته وه و نه می تریان ده ست به پرسیارکردن له وی تریان نه کات و ده ستته که نه حیوارو مونا قه شه و راگورپینه وه له سهر شیوازه کانی دزیکردن و رو به رو بو بونه وه له گه ل یاساو بهر نامه کانی راوه دووناندا.

نه وکاته زیندانه که نه بیته خیه تگه یه ک و چهن دین شیوازی دزیکردن تاوتوی نه کریت و وه ک خولیک ی زانستی لیدیت و هه رییه که یان پاش نه وه، نه ک شیوازی ک، به لکو چهن دین شیوازی دزیکردن فی ر نه بیته و له وه و دوا بهر نه بیته گیانی کومه لگه و باری نه منی خه لکی (بیگونا ه) نه خه نه مه ترسییه وه... له بهر نه مه هه رچی دز هه یه کاتیک نه زانی سزا که ی بریتیه له زیندانی، خه یال پراحت نه بیته و ترسی نامینیت له گرتن و به خو ی نه لی: من له دزیکردندا ناگیریم و نه گه ر گیراشم نه وه ماوه یه کی که م زیندانی نه کریم و بهر نه بم و نه زمونی کیش وهر نه گرم. نه گه ر سزا که ش بریتی

بهائی قورئان پاریزراوه

بیټ له غهرامه‌ی مالی نه‌وه دیسان دزه‌که هر خه‌یالاً راحت نه‌بیټ و نه‌لی به‌خوی: ناگیریم و نه‌گر له دانه‌یه‌کیشدا گیرام ده‌ستکه‌وته‌کانی دزیه‌کانی تر نه‌دهم به‌ته‌نگی نه‌و دزیه‌داو کایه‌و مایه‌ بوخوم هه‌لده‌سمه‌وه، نه‌گر سزاکه‌ش ئیعدام و له‌ناوبردنیش بیټ به‌هه‌مانشیوه دز ناسله‌میته‌وه و قیروسیا نه‌کات له‌ ژیان و نه‌لی به‌خوی: تا هه‌م دزیئه‌که‌م و هه‌رکاتیش گیرام و ئیعدام‌کرام نه‌وه (۰۰۰) به‌گوریم و دوا‌ی من خه‌لکی هه‌رچی نه‌لین چاویان دهرئه‌هات!! باشترین به‌لگه‌ش هه‌موو کومه‌لگه‌ نائیسلامیه‌کانه‌ که خواخوا‌ی نه‌وه‌یانه‌ کاره‌با بکوژیته‌وه و بکونه‌ دزیکردنی دوکان و مالی خه‌لکی.

به‌لام نه‌گر سزاکه‌ ده‌ست‌برین بیټ وه‌ک خوا‌ی گه‌وره‌ نه‌فه‌رمویټ: (وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالاً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ) (المائدة: ۳۸). هه‌رکس له‌ پیاوو ژن دزیکرد خیرا ده‌ستیان برین، وه‌ک پاداشتیک بو نه‌و کرده‌وه‌ی که کردوویانه‌و وه‌ک مؤرو سزایه‌کیش که له‌ خواوه‌ بویان برپاوه‌ته‌وه، خواش به‌ ده‌سه‌لاته‌و له‌ رووی داناییشه‌وه نه‌م برپاره‌ی داوه... نه‌وه به‌دلنیا‌یی‌وه دزه‌کان له‌م سزایه‌ نه‌سه‌ل‌منه‌وه‌وه هزار حساب بو نه‌وه نه‌که‌ن: نه‌گر له‌ دزیه‌که‌دا گیران چۆن بتوانن دوا‌یی به‌ده‌ستیکی برپاوه‌وه به‌ناو خه‌لکیدا بگه‌رین و دۆست و دوزمن به‌ تیله‌ی چاو له‌ژیره‌وه بویان برپوانن!! ئیتر نه‌و کومه‌لگه‌یه‌ هه‌نگاو به‌هه‌نگاو به‌ره‌و ئارامی نه‌پوات و وای لی‌دیټ خه‌لکی دهرگای ماله‌کانیان بخه‌نه‌ سه‌رپشت و به‌ئارامی و بیټرس لی‌ببخه‌ون.

زانایانی ئیسلامی نه‌فه‌رموون: ده‌سته‌کان به‌ گشتی چوار جورن:

- ید عاملة، الاسلام یکرهما. (ده‌ستی‌ک کارده‌کات ئیسلام ری‌زی لی‌ده‌گریټ)
- ید عاجزة، الاسلام یطعمها. (ده‌ستی‌ک په‌ککه‌وته‌یه ئیسلام نه‌یژنیټ)
- ید عاطلة، الاسلام یشغلها. (ده‌ستی‌ک بی‌کاره ئیسلام نه‌یخاته‌سه‌ر کاریک)

بهائی قورئان پاریزراوه

- يد عابثة، الاسلام يقطعها^{۱۰۴} (دهستیک یاری به شته پیروژه کانی خه لکی
 نه کات ئیسلام، نه و دهسته نه بریت)

(دهستی ئیشکەر) ئیسلام ریژی دهگریت و ماچیشی دهکات و (ئیسپاتی)
 مولکیه تی بو نه کات و نه لی: (ان الله يحب العبد المحترف) خوا به نده یه کی
 خوشنه ویت که پیشه یه ک مومارسه بکات، ئیسلام که سی ئیشکەر نه کاته خاوه نی
 مال و سهروهت و سامانی خوی و نه و سامانه ی بو نه پاریزیت و هر که سیش
 به نارها و نه ماللی داگیربکات یان بیدزیت نه وه سزا نه دریت، و خه لکیش فییری
 نه وه نه کات که کریی که سی ئیشکەر بدن پیش نه وه ی عهره قی ناوچه وانی
 وشکبیتته وه!، (دهستی په ککه وته) ش ئیسلام مه عاشی بو برپوه ته وه و به شی
 کیفایه تی پیئهدات و پیویستی به دزینی مالی که س نابیت، (دهستی به تال و بی
 کار) یش ئیسلام کاری بو نه دوزیتته وه و نه یخاته سهر کار و دایده مه زینتی و به شی
 کیفایه تی نه داتی و پیویستی به دزی نابیت، نه مینیتته وه دهستیک به تال و بیکار
 نییه و گۆج و په ککه وته نیه و کاریش ناکات و نه یه ویته به (دزینی مالی خه لک)
 ژیانی به ریوه بیات! و له سهر خه لکی وه ک مشه خور بژی، نه و (دهسته دهستیک
 پیسه) و ئیسلام دیت و ده بریت، تا میکروبه که ی نه داته خه لکی و ئاسایشی (تاک
 و) (کۆمه ل) نه خاته مه ترسییه وه، چونکه نه وه باشتترین چاره سهره له راستیدا
 وه ک له پیشه وه باسمانکرد.

که واته قه شه فادی بو ره خنه له قورئان نه گری که دهستبرینی کردوه به
 سزا بو دزیکردن؟ که له شت تیناگات و له فه لسه فه ی شته که وردنابیتته وه بو
 گله یی له قورئان نه کات و گله یی له خوی و عه قلی خوی ناکات؟

له گه ل هه موو نه مانه شدا ئیسلام هه روا له خورا دهستی خه لکی نابریته، نه بی
 نه و مال له شوینی قایمدا بیت (یانی له "حرز" دا بیت، نه بی به دزیه وه بیات نه ک
 به ئاشکرا، نه بی نه و که سه ناچاری دزیکردن نه بوویته و نه بوونی

^{۱۰۴} سهیری کتبی "المال فی الاسلام" محمود غریب بکه بو دریزه ی نه م باس و خواسته

بهائی فورٹان پاریزراوه

پالیپیوہ نہ نابیت، کاتی گرانى و قاتوقرى نہ بیت و گومانى تیدا نہ بیت،... به و شیوہیہ، بهائی یاساکانى سزا له ئیسلامدا کاتى وا هیه هه لئه په سینرین له بهر "گومانیک" یان له بهر "باریکى نائاسایى" یان له بهر "حاله تیکى تابه تی" یان له بهر ئه وهى "خه لک ئاگای له و سزایانه نییه و نیازانن".

پیغه مبر (صلی الله علیه و واله وسلم) ئه فه رموی: **"ادروا الحدود عن المسلمین ما استطعتم فإن کان له مخرج فخلوا سبيله. فإن الإمام إن یخطئ فی العفو خیر من أن یخطئ فی العقوبة"**^{۱۵۵}.

عومهرى كورپى خه تتاب ئه فه رموی: **"لأن أعطل الحدود بالشبهات أحب إلى أن أقيمها بالشبهات"** هه ر بویه ساله گرانیه که "عام الرمادة" ده سترپینی هه لئه سارد له بهر ئه وهى هه موو خه لکی برسى بوو، ناچار بوو که دزی بکات بو ئه وهى نه مریت، هه روها کاتیک غولامه که ی حاته بی کورپى ئه بی به لته عه هوشتریکى له خیلئى "مزینة" دزی ده سستی نه پری چونکه بوی دهرکه وت سه رداره که یان وه ک پیویست تیریان ناکات، بویه دووقاتی نرخی هوشتره که غه رامه ی له سه رداره که یان سه ند بو ئه وهى ته میخوارد بییت . که کار به بنه ماى "دره الحدود بالشبهات" ئه کریت له بهر ئه وهیه که ئیسلام وه نه بی عه شقی سزاو توله کردنه وه بییت، به لکو مه به سستی ئه وهیه که خه لکی ته میخوارد بکات و تاوان تا ئه و په پری توانا که مبکاته وه، چونکه که میکیش له و سزایه به سه بو ترساندنئى خه لکی خراب^{۱۵۶} زانایان نمونه ی زور دیننه وه بو ئه م بنه مایه: بو نمونه ئه لئین: "ئه گه ر دن بریتی بوو له باوک یان له میرد ده سستی

^{۱۵۵} محمد بن علی بن محمد (الشوکانی) - نیل الأوطار - طبعة شركة الطباعة الفنية المتحدة: (۱۱۸/۷).
- وقد أخرج الحديث ابن ماجة من حديث أبي هريرة، وأخرجه الترمذي والحاكم والبيهقي من حديث عائشة وأخرجه البيهقي أيضا عن عمر وعقبة بن عامر ومعاذ بن جبل موقوفا وأخرجه من حديث علي مرفوعا ادروا الحدود فقط وأخرجه الطبراني موقوفا (الأشباه والنظائر للسيوطي طبعة مصطفى البابي الحلبي سنة (۱۹۵۹م)، ص ۱۲۲).

^{۱۵۶} مجلة مجمع الفقه الاسلامي التابع لمنظمة المؤتمر الاسلامي بجدة، تصدر عن منظمة المؤتمر الاسلامي بجدة

ناپریت" یان له کاتی گرانى و برسیتیدا بیټ، ئیسلام له و کاتانه شدا دهستی دز ناپریت، به لّام دياره خو خه لّات و به راتیشی ناکات له سهر ئه و دزیانه به لگو سزای تری ئه دات جگه له ده سترپین. ئه مانه ش به دریژی له کتیبه یاساییه کانی ئیسلامدا به دریژی باسیان لیوه کراوه و ئیره شوینی دریژه دان به و بابه تانه نیه.

برگه ی هه شتم

نونه یهك له هه ئه كومه لایه تیه كان وهك قه شه فادی ئه یلیت

ئه مه ئه و به شه بوو كه ئه رکی سهرشانی من بوو وه لّامی هه مووی بده مه وه، به لّام نه بوو به نسیمی من، له م به شه دا قه شه فادی (۲۱) تانه ئه دات له قورئان له روانگه ی ئه و ره خنه نالۆژیکی و نازانستیانه ی خو به وه بریار ئه دات كه قورئان پاریزراه نیه و ئاسمانی نیه!

یه كێك له و ره خنه ی قه شه فادی بریتیه له ره تکرده وه ی چه مکی جزیه، ئه لّی: چۆن میلله تیک ریگه به خو یان ئه دن كه به ناوی ئایینه وه له گه لّ خه لکیدا بجه نگن و هه لّبژیریان بکه ن له نیوان موسلمان بوون یان مردن یان سهرانه داندان؟^{۱۵۷}. له وه لّامی ئه م ره خنه یه دا دوو برگه بلّین:

یه که م: ئایا کتیبه پیروژه که ی قه شه فادی چی ئه لّی له م باره یه وه؟
دووه م: چه مکی جزیه له ئیسلامدا چیه و پاساوه کانی چه ندیک لۆژیکی و ئینسانین؟

یه که م: جزیه و کتیبی پیروز

ئه وه ی جیگه ی سهر سوپمانه له م قه شه چه واشه که ره ئه وه یه له هه رشوینیک و له هه ر بابه تیک قورئان ره خنه ئه گریت له دوور له نزیک ئاماژه بو ئه وه ناکات که

بهائی قورئان پاریزراوه

کتیبي پیرۆزی خویشیان ئه و باس و بابه تهی باسکردووہ یان نه یکردووہ؟! جوان باسیکردووہ یان ناشیرین باسیکردووہ؟ ئیتر یان ئه و ئاگای له کتیبي پیرۆزی خوئی نیه! یان ئاگای لییه تی به لام وائەزانی کەس ئاگاداری ئه و زانیاریانه نیه و قهیناکات ئه م باسیانبات و بیانخاته ملی ئیسلام و قورئان! ئه گینا یانی چی ئه وهنده به سه رسورمانه وه باسی جزیه ئه کات و ئه لئی: چۆن میلله تیک ریگه به خوینئه دن که به ناوی ئایینه وه له گه ل خه لکیدا بجه نگن و هه لبژیریان بکه ن له نیوان موسلمانبوون یان مردن یان سه رانه داندان؟!.. له کاتیکدا کتیبي پیرۆزده یان جار باسی ئه م جزیه وه رگرتنه ئه کات له سیاقی مه دحدا بۆ نمونه:

- له (سفر القضاة ١ : ١) دا هاتووہ که نه وه کانی ئیسرائیل داوا له خوا ئه کهن و ئه لئین: **(من منّا یصعد الی الکنعانیین اولاً لمحاربتهم . فقال الرب یهوذا یصعد . هوذا قد دفعت الارض الی یده)**^{١٥٨}

* له شوینیکی تردا ئه لئی: **(فلم یطردوا الکنعانیین الساکنین فی جازر . فسکن الکنعانیون فی وسط افرایم الی هذا الیوم وکانوا عبیداً تحت الجزیه)**، سفر یشوع ١٦ : ١٠

* له (الأعداد ٣٠ _ ٣٣) دا ئه بینین که جزیه له کهنعانیه کان ئه سه نن، هه روه ها جزیه له دانیشتوانی **(قطرون و نهلول و بییت شمس و بییت عناة)** و جگه له وانیش ئه سه نن .

* هه ر له کتیبه پیرۆزه که یاندا ئه بینین که چه زه تی سوله یمان (سه لامی خوای لیبییت) ده سه لاتی به سه ره موو میرنشینه کانداهه بووه له رووباره وه بۆ سه رزه مینی فه له ستین و تا ئه گاته سنوره کانی میصر، هه موو ئه وه ریمانه ش

^{١٥٨} له نوسخه ی به رده ستی مندا (١٩٩٩، عربی/ انکلیزی) نووسراوه: (بعد موت یشوع سأل بنو اسائیل الرب: من منا یذهب اولاً لمحاربة الکنعانیین؟ فاجاب الرب: یهوذا یذهب، فقد اسلمت الارض الی یده). الكتاب المقدس، کتاب الحیاة، (کتاب القضاة: ص ٣٩٦)، له (ص ٣٩٧) یشدا ئه لئی: "و لم یطرد ابناء زبلون الکنعانیین المستوطنین فی قطرون و نهلول، فاقام الکنعانیون بینهم، و فرضوا علیهم الجزیه...)", پاشان باسی چه ند خیل و میلله تی تر ئه کات که جزیه یان خراوه ته سه ر!

جزیه یان پیئنه داو له ته و اووی ژیانیناندا ملکه چی ئه و بوون، له "ملوك الأول ٤ : ٢١" دا و به دهق له کتیبی "الحياة" دا هاتوو: (فكانت هذه الممالك تقدم له الجزية وتخضع له كل ايام حياته)، له ژیاننامه ی (الفانديك) يشدا هاتوو: (كانوا يقدمون الهدايا ويخدمون سليمان كل ايام حياته).

* نهك هه ر ئه مه به لكو كتیبی پیرۆزیان پیره له شه ريعهت و سيسته م ده رياره ی باج و سه رانه كه زۆر قورستره له جزیه و مايه ی ناداديشه بۆ خه لکی، بۆ نمونه له (سفر التثنية ٢٠ : ١٠) دا هاتوو كه خوا فه رمان به موسا ئه كات و پيئنه لئى: (حين تقرب من مدينة لكي تحاربها استدعها الى الصلح. فان اجابتك الى الصلح وفتحت لك فكل الشعب الموجود فيها يكون لك للتسخير ويستعبد لك).

* نووسه رى "سفر صموئيل الثاني ٨ : ١" وهك له ژیاننامه ی داود دا هاتوو و ده رياره ی ئه و ئه گيرپيئته وه و ئه لئى: (وقهر أيضاً الموابيين وجعلهم يرقدون على الأرض في صفوف متراسة، وقاسمهم بالجلل . فكان يقتل صفيين ويستبقي صفاً . فأصبح الموابيين عبيداً لداود يدفعون له الجزية.)، له (العدد ١٥) يشدا هاتوو و ئه لئى: (وكان الرب ينصر داود حيثما توجه).

* بابه تى جزیه وه رگرتن بابه تيکی روونى ناو ته و راته و مه سيحيش (عليه السلام) يهك وشه چيه لئوه ی ده رنه چوو ه باس له وه بکات كه ئه و شه ريعه ته ی سپروه ته وه يان گۆرپويه تى و نه سخیکرد بيئت به شتيکی تر، نهك ئه وه به لكو به پيچه وانه وه ئه و سيسته مه ی دوپا تکر دو وه ته وه له ناو مه سيحيه كاندا، وهك له (رسالة رومية ٧: ١٣) دا به دهق هاتوو و ئه لئى: ((فاعطوا الجميع حقوقهم . الجزية لمن له الجزية . الجباية لمن له الجباية . والخوف لمن له الخوف والاکرام لمن له الاکرام) !

* مه سيح خوئشى جزیه ی داوه و ملکه چی ئه و ياسايه بووه له ژيانيدا وهك له (إنجيل: متى ١٧ : ٢٤ - ٢٧) دا هاتوو و ئه لئى: " ولما جاءوا إلى كفر ناحوم تقدم الذين يأخذون الدرهمين إلى بطرس وقالوا أما يوفي معلمكم الدرهمين ؟ قال بلى . فلما دخل البيت سبقه يسوع قائلاً ماذا تظن يا سمعان من يأخذ ملوك الأرض الجباية أو الجزية

أمن بينهم أم مز الأجنب . قال له بطرس من الأجنب . قال له يسوع فإذا البنون
أحرار . ولكن لئلا نعتهم اذهب إلى البحر والى صناديق السمكة التي تطلع أولا خذها
ومتى فتحت فاما تجد إستاراً فخذها واعطهم عني وعنك "

ئێتر نازانم قه شه فادی یان جگه له ویش چۆن دین قورئان به وه عه بیدار ئه که ن که
باسی جزیه ی کردوو؟ ئه ی مه گهر قه شه فادی نازانی که ئه وه له راستیدا
عه بیدار کردن و تانه دانه له کتێبه پیرۆزه که ی خوی پیش ئه وه ی تانه بیته له
قورئان؟!

دووهم: جزیه له ئیسلامدا

چه مکی جزیه چیه له ئیسلامدا؟ له سه رکی دانه نری؟ بره که ی چه نده؟ ئایا
له سه ری لانه چیت؟ که ی له سه ری لانه چیت؟

* (جزیه): بریتیه له و بره پارهییه که سالانه ئه خریتته سه ر پیاوی عاقلی نازادی
ئیشکه ری ده وله مهندی بالعی غه یری موسلمان که له ناو ده وله تی ئیسلامیدا
ئه ژی و قبوولی (هاولاتیته ی) کردوو له و ولاته دا، به لام ئیسلامی قبوول نه کردوو
ئاماده نیه به رگری له قه واره ی ئیسلامی بکات.

* جزیه ته نیا له پیاوانی عاقل و بالغ و هرده گیریت واته نه له ژن و نه له منال نه له
شیت و نه له کۆیله و هرنه گیریت.

* جزیه له پیاوانی هه ژارو بیئیش و هرنه گیریت.^{۱۵۹}

ئاسته کانی توانای جزیه دان سی ئاسته:

* یه که م: ئاسته ده وله مهنده کان وه ک: ئالتونچی، بازرگان، خاوه ن کۆمپانیاکان،
دکتۆری ناودار .. هتد.

* دووهم: ئاسته مامناوه نده کان وه ک ئه وانه ی سه ره وه به لام وه ک ئه وان
ناوبانگیان نییه بۆ ده وله مهندی و سه رمایه داری.

بهائی قورئان پاریزراوه

* سپهه‌م: ئاسته‌کانی خوار ئه‌وان وهك: ئاسنگه‌ره‌كان، دارتاشه‌كان، به‌كورتی ئه‌وانه‌ی كه پیشه‌یه‌کیان هه‌یه.^{۱۶۰}

* ئیمامی شافیعی ئه‌فه‌رموئیت: "سالیك جاریك جزیه ئه‌سه‌نریت و لانی كه‌م دیناریك لای سه‌روه‌شی ئه‌دریته ده‌ست برپاری موسلمانان".^{۱۶۱} ئه‌بو‌حه‌نیفه ئه‌فه‌رموئیت: "لای كه‌می (۵) دره‌مه‌و لای سه‌ری جیگه‌ی ئیجتیهاده".

* جزیه له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا به‌و مانایه‌ دیت، شتیک له‌ پاداشت و جه‌زای شتیک‌ی تردا بدریت واته: له‌ پاداشتی ئه‌وه‌ی كه‌ ئه‌مان سه‌رومالیان ئه‌پاریزریت سالانه (پینچ) دره‌م یان (یهك) دینار ئه‌ده‌ن، یان له‌ جه‌زای ئه‌وه‌ی كه‌ ئه‌مان كافر و ئیسلام قه‌بوول ناكه‌ن (و ئاماده‌نین به‌رگری له‌ قه‌واره‌و ده‌ولته‌ی ئیسلامی بكه‌ن) ئه‌وه‌ جزیه ئه‌ده‌ن.^{۱۶۲}

* پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه‌ و‌اله وسلم) بنه‌مایه‌کی داناوه‌ بۆ مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل خه‌لكی ناموسلمانداو ئه‌فه‌رموئیت: **(سنوا بهم سنة اهل الكتاب)**، واته: به‌ یاساو سیسته‌می خاوه‌ن كتیبه‌كان مامه‌له‌یان له‌گه‌لدا بكه‌ن، ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ بووبه بنه‌ماو له‌ ده‌ورانی خیلافه‌تی ئیسلامیدا هه‌موو دینه‌كان چ ئه‌و دینه‌ی ته‌رزیان له‌ ئاسمانه‌وه‌ هاتبوو چ ئه‌و دینه‌ش ته‌رزیان له‌ زه‌مینه‌وه‌ هاتبوو، واته: چ ئاینه ئاسمانیه‌كان و چ ئایینه‌ زه‌مینیه‌كانیش! مامه‌له‌ی ئه‌هلی کیتابیان له‌گه‌لدا ئه‌كرا به‌ قیاس له‌سه‌ر ئه‌م حه‌دیه‌ی پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه‌ و‌اله وسلم) كه‌ ده‌رباره‌ی ئاگرپه‌رستان ئه‌یفه‌رموئیت: "سنوا بهم سنة اهل الكتاب"، وهك "عبد

^{۱۶۰} الخراج، أبو یوسف (ص ۱۴۸).

^{۱۶۱} الأحكام السلطانية الفراء ۱۳۸.

^{۱۶۲} الأحكام السلطانية الفراء ۱۵۳، رسته‌ی(ئاماده‌نین به‌رگری له‌ قه‌واره‌و ده‌ولته‌ی ئیسلامی بكه‌ن) له‌ پیتناسه‌كه‌ی ماوردییدا نیه‌ به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی پیتناسه‌كه‌ وهك ئه‌لین "جامع و مانع" بیته‌ پیتوسته‌ ئه‌وه‌ی تیدا بیته‌، چونكه‌ هه‌ركات ئاماده‌بوون به‌رگری له‌ ده‌ولته‌ی ئیسلامی بكه‌ن ئه‌وه‌ یه‌كسه‌ر جزیه‌كه‌یان له‌سه‌ر لانه‌چیت.

بهائی قورئان پاریزراوه

الرحمن" ی کورپی "عوف" ده باره ی ناگرپه رستان نه فهرموی: (أشهد لسمعت رسول الله صَلَّى الله عليه وسلم يقول: سنوا بهم سنة أهل الكتاب).

ئیمامی شافیعی ریوایه تی نه کات، ئیمامی مالیکیش له "الموطأ" دا له جه عفری کورپی موحه مه ده وه نه ویش له باوکیه وه نه گپرتته وه : که عومهری کورپی خه تاب فهرمویه تی: "لا أدري ما أصنع بالمجوس"، عه بدورپره حمانی کورپی عه وف فهرموی: "أشهد لسمعت رسول الله صَلَّى الله عليه وسلم يقول: «سنوا بهم سنة أهل الكتاب»، من شایه تم که پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) نه یفه رموو: مامه له ی نه هلی کتیبیان له گه لدا بکه ن، هه رچه نده نه م فهرمووده یه "منقطع" ه ، به لام پیواونی رسته که ی هه موو "ثقات" ن، هه روه ها به زار وداره قوتنی وئیین نه بی شه بیه ش به مورسه لی ریوایه تیان کردوه.^{۱۶۳}

* ئیمامی به یه هقی به سه نه دی خوئی ریوایه ت نه کات و نه فهرموی: (وَرَوَيْنَا عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: أَلَا مَنْ ظَلَمَ مَعَاهِدًا وَأَنْتَقَصَهُ أَوْ كَلَفَهُ فَوْقَ طَاقَتِهِ أَوْ أَخَذَ مِنْهُ شَيْئًا بَغَيْرِ طَيْبِ نَفْسٍ مِنْهُ فَأَنَا حَجِيجُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، أَلَا وَمَنْ قَتَلَ مَعَاهِدًا حَرَّمَ اللهُ عَلَيْهِ رِيحَ الْجَنَّةِ، وَإِنْ رِيحَهَا لَتَوْجِدَ مِنْ مَسِيرَةِ سَبْعِينَ خَرِيفًا، وَفِي رِوَايَةٍ أُخْرَى: أَرْبَعِينَ عَامًا).^{۱۶۴}

له عومه ریشه وه نه گپرنه وه که: «أنه لم يأخذ الجزية من المجوس حتى شهد عبد الرحمن ابن عوف أن رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَخَذَهَا مِنْ مَجُوسِ هَجَرَ» ئیمام نه حمه د وبوخاری و نه بو داود و تیرمیزی ریوایه تی نه م حه دیسه نه که ن.^{۱۶۵}

* نه بو یوسف له " کتاب الخراج " دا نه لیت: " جميع أهل الشرك من المجوس وعبدة الأوثان وعبدة النيران والحجارة والصابئين يؤخذ منهم الجزية ما خلا أهل

^{۱۶۳} بروانه: (جامع الأصول: ۳/۲۶۴، نصب الراية: ۳/۴۴۸، نيل الأوطار: ۸/۵۶).

^{۱۶۴} السنن الصغرى، البيهقي (۱۴۱/۲)، باب: الصلح على غير الدينار.

^{۱۶۵} بروانه (جامع الأصول: ص ۲۶۱، نصب الراية: ص ۴۴۸، نيل الأوطار: ۸/۵۶، سبل السلام: ۴/۶۵).

الردة من أهل الإسلام وأهل الأوثان من العرب والعجم فإن الحكم فيهم أن يعرض عليهم الإسلام فإن أسلموا وإلا قتل الرجال منهم...^{١٦٦}.

* ئيمامى شافيعى له موسنده كه يدا ئه فه رموى: (أن رجلاً من المسلمين أخذ على عهد علي رضي الله عنه) وقد قتل رجلاً من أهل الذمة، فحكم عليه بالقصاص، فجاء أخوه، واختار الدية بدلاً عن القود، فقال له علي: "لعلهم فرقوك أو فزَعوك أو هددوك؟" فقال: لا، بل قد أخذت الدية، ولا أظن أخي يعود إلي بقتل هذا الرجل، فأطلق علي القاتل، وقال: "أنت أعلم، من كانت له ذمتنا، فدمه كدمنا، وديته كديتنا". يانى: له سه رده مى چه زره تى عه ليدا كابرايه كيان گرت كه يه كيك له ئه هلى زيممى كوشتبوو، بپياردرا به سهر كابرادا كه بكوژرئته وه، براى كابرا كوژراوه كه هات و خوينوه رگرتنى هه لَبْژارد له برى كوشتنه وهى كابرادا، عه لى پيئيفه رموو: له وانه يه كه ترساند بيئيان يان هه ربه شه يان ليكردبى؟ كابرا ووتى: نه خير(وانيه)، من خوم خوينم داواكردووه، چونكه ئه زانم خو به كوشتنى ئه وه كابرايه براكه م زيندوونابئته وه! عه ليش كابراى بكوژى به ره لاكرد، پاشان فه رموى: "أنت أعلم، من كانت له ذمتنا، فدمه كدمنا، وديته كديتنا"، تو خوت باشر ئه زانى، هه ركه س په يمانى له گه لمان هه بيئته وه خوينى وهك خوينى ئيمه وايه و خويندانه كه شى وهك خوينداني ئيمه وايه.. له دهر بپرينيكي تردا هاتووه كه ئه لئى: قه رزيشى وهك قه رزى ئيمه وايه.

* هه ر ئيمامى عه لى ئه فه رموى: (إنما بذلوا الجزية، لتكون دماؤهم كدمائنا، وأموالهم كأموالنا).. له "مصنف الامام عبدالرزاق" دا هاتووه كه كه سيكى موسلمان كه سيكى ئه هلى زيممى كوشت له سه رده مى عومهرى كوپرى عه بدولعه زيزدا، عومه ريش كابراى موسلمانى كوشته وه، ئه مه ش بويه وايه چونكه فه رموده ي پيغه مبه ر(صلى الله عليه واله وسلم) ئه وه ي بپيوه ته وه وهك ئه فه رموى: (من قتل معاهداً لم يرح رائحة الجنة، وإن ريحها ليوجد من مسيرة أربعين

^{١٦٦} بپروانه: "أحكام القرآن: الجصاص: (٣ / ١٠٠ - ١٠٢) .."

عاماً^{۱۶۷} . ئیبن حه جهریش ئەفه رموی: " المراد به من له عهد مع المسلمین، سواء كان بعقد جزية أو هدنة من سلطان أو أمان من مسلم"^{۱۶۸} .

ئینولقه ییمی جه وزییه ئەفه رموی: "المستأمن یحرم قتله، وتضمن نفسه، ویقطع بسرقة ماله"^{۱۶۹} . ئەوکه سهی ئەمانی پیدراوه حه رامه بکوژریت و ئەبی خوینی بیاریزریت، هه رکه سیش ماله که ی بدزیت دهستی ئە برریت .

عه بدوره ززاق له ئیبراهیمی نه خه عییه وه ئە گپریتته وه که له سه رده می عومه ردا پیاوئیکی موسلمان که سیکی له ئە هلی زیممه کوشت که خه لکی حیره بوو، عومه ریش له بری ئە و پیاو هدا کوشتییه وه .^{۱۷۰}

* مه یمنی کورپی مه هران ئە گپریتته وه که عومه ری کورپی عه بدولعه زیز نامه یه کی نووسی بو هه ندی له والیه کانی سه بارهت به ئە و موسلمانیه کی یه کیک له ئە هلی زیممه ی کوشتبوو، فه رمانی پیکرد که بکوژه که ته سلیم به که س و کاری کوژراوه که بکه ن تا ئە گه ر ویستیان له بری کوژراوه که یان بیکوژنه وه، یان ویستیان لیخوش ببن، مه یمنی کورپی مه هران ئە لی: والیه که ش بکوژه که ی ته سلیمکردن و درا له ملی و منیش سه یرمئه کرد!^{۱۷۱} .

* فه لسه فه ی جزیه دان وه ک زانایان باسی ئە که ن چه ند شتییه که :

۱- له به ره ئه وه ی "ئه هلی زیممه" هاوالاتین و وه ک موسلمانان ته واوی سوود له ته واوی دامه زراوه و ده زگا کانی ده ولت و ه رده گرن و "ئه مان" یان پی ئە دریت و نه ک هه ر ئە وه به لکو که مترین سته م چیه ناکه ویتته سه ریان، چونکه ئە وان

^{۱۶۷} الحضارة الإسلامية بين أصالة الماضي وآمال المستقبل، جمع وإعداد: الباحث في القرآن والسنة علي بن نايف الشحود. کتیبیکی گه رده ی نۆ به رگییه و دکتۆر علی نايف له ئینته رنیتته وه وه ریگرتوو وه کۆیکردوو نه ته وه، به راستی یه کیکه له هه ره کتیبیه ناوه زه کان ..

^{۱۶۸} هه مان سه رچاوه ی پيشوو.

^{۱۶۹} هه مان سه رچاوه ی پيشوو.

^{۱۷۰} هه مان سه رچاوه ی پيشوو.

^{۱۷۱} هه مان سه رچاوه ی پيشوو.

پینغه مبهری ئیسلام (صلی الله علیه و اله وسلم) خاوه نیانه و ئه و له په یمان و به لینه کانیا ن ئه پرسیتته وه .. ئیبن عومر ئه فهرمویت: **"کان آخر ما تکلّم به النبی (صلی الله علیه و اله وسلم) ان قال: احفظونی فی ذمتی"** ۱۷۲.

۲- داوا له "ئه هلی زیممه" ناکریت، سه ربازی بکه ن، بۆ ده ولته تی ئیسلامی و سنووره کانی ده ولته ت پپاریزن و به شداری شه پرو غه زا بکه ن وه ک چۆن داوا له موسلمانان کان ئه کریت و فرهزه له سه ربان، ئه وهش "لۆژیکیکي واقیعی" ئیسلامه که داوا له که سیک ناکریت که برۆای به عه قیده و دینی ئیسلام نییه بیته به رگری له قه واره که ی بکات!

۳- هه رکه سیکیش که به شداری (شه ر) بکات و به رگری له ولات و گه ل بکات، جزیه ی له سه ر هه لده گیریت.

۴- هه رکه سیکیش له "ئه هلی زیممه" موسلمان بیته ئه وه ئۆتوماتیکی جزیه ی له سه ر نامینیت و وه ک موسلمانان ته نیا زه کاتی شه رعی ئه که ویتته سه ر.

۵- ئه گه ر ده ولته مهندی موسلمان سالانه زه کات بدات، بۆ ئه هلی زیممه دوو حال هه یه: یان زه کاتیش له ده ولته مهنده کانی ئه وان بسه نریت که نه برۆایان به ئیسلام هه یه و نه برۆایان به زه کات هه یه، یان ئه بیته هیچیان لینه سه نریت و هیچ ئه رکیکیان له سه ر نه بیته به رانه بر به ده ولته ت.

جا له هه ردوو حاله ته که دا سته م و جیا کردنه وه دروسته بیته، ئه مه ی زه کاتی لیبسه نریت وه ک موسلمانان سته م و نار ه واییه و ئه و برۆای به زه کات و به ئیسلام نییه چۆن زه کاتی لینه سه نریت؟! ئه گه ر موسلمانان زه کات بدن و ئه وان هه ر هیچ نه دن ئه وهش سته م و جیا کردنه وه یه، وای لیدی "ئه هلی زیممه" هه موویان پاللیته دهنه وه و به رده وام داوای (ماف) ئه که ن و هیچ (ئه رک) یکیش ناکه ویتته سه ربان و سیستمیکی چینایه تی بیپاسا و - که سه ره نجامیشی باش نابیت - دروست ئه بیته له کۆمه لگه دا.

۶- جزیه له سهر "ئه هلی زیممه" نامینیت کاتیک موسلمانان توانای پاراستنو بهرگریکردنیان نه مینیت لییان.

(به لاهری) میژوونوسی چه رخی عه ببا سی له کتیبی (فتوح البلدان) دا ئه لیت: "موسلمانان کاتیک چوونه (حمص) جزیه یان له ئه هلی کیتابی ئه وئ سهند له وانه یان که نه یانویست بینه ناو ئیسلام، به لام کاتیک که زانیان پۆم سوپایه کی گه وره ی ناوه به یه که وه به نیازه بکاته سه ریان و شاره که یان لی بسه ننه وه، موسلمانان هه ستیان کرد که ناتوانن بهرگری له شاره که وه خه لکه که بکه ن، بویه هه موو ئه و جزیه ی وه ریانگرتبوو گه راندیان ه وه بو خه لکه که و پییان وتن: ئیمه توانای پاراستنی ئیوه مان نییه بویه خوتان ئازادن چیده که ن. "ئه هلی حمص" وتیان: **أَنْ وَيَلَايَتِكُمْ وَعَدْلُكُمْ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّا كُنَّا فِيهِ مِنَ الظُّلْمِ وَالْغَشْمِ، وَلِنُدْفَعَنَّ جُنْدَ هِرَقْلَ، عَنِ الْمَدِينَةِ مَعَ عَامِلِكُمْ**. رپوایه ته که ده لیت: **"وَنَهَضُوا بِذَلِكَ فَسَقَطَ عَنْهُمْ الْجَزِيَّةُ"** ۱۷۳. (*).

* خالیک هه یه و من زور به گرنگی ئه زانم که سه رنجی خوینه رانی بو پابکیشم ئه ویش ئه وه یه، ئه م جزیه دانه له سه ره تادا لای ئه هلی کیتاب و ئه وانه ی حوکی ئه وانیان هه یه زور سووکترو چاکتره له شه ریان قه بولکردنی ئیسلام، چونکه نه ئیسلام و نه ئه هلی ئیسلام نانا سن، به لام به درییایی میژوو ئه وه دووباره بووه ته وه که کاتیک "ئه هلی زیممه" - به تپه رپوونی کات و سال - جوانی و گه وره یی ئیسلامیان بو ده رکه و تووه و دادی ئیسلامیان بو پو شنبو ته وه، شایه تمانیان هینا وه بوونه ته موسلمان و ئیتر جزیه یان له سهر نه ما وه.

میژوو ئه لیت: "له سه رده می عومه ری کوری عه بدولعه زیزدا ئه وه نده خه لکه له "ئه هلی زیممه" موسلمان بوون و پوو یان کرده ئیسلام یه کیک له کاربه دهسته کانی عومه ر کاغه زیکی بو عومه ر نوسی و تییدا پیشبینی ئه وه ی کردبوو که له وانه یه هه موو "ئه هلی کتاب" موسلمان ببن، و سه رچا وه یه کی دارایی که جزیه یه هه

نه مینیت و (بیت المال) زیانکی گه وره ی لیکه ویت بۆ مه حکه مکردنی سوپا و سنوره کانی ده ولت. عومریش بۆی نوسییه وه و فرمووی: نامه که تم پینگه یشت و له مه به سته که ت حالی بووم، وه لاهی من حه زم له وه یه هه موو خه لکی موسلمان بین. من و تۆش ببینه جوتیارو ئه و کاته م خۆشه که دیارده ی وا ده بینم و ناماده م و پیمخۆشه من و تۆیش بچین زه وی بکیلین و نانی کاسبی ده ستی خۆمان بخۆین^{۱۷۴}.

* جزیه چ بره که ی و چ چۆنییه تیه که ی کاریکی ئیجتیهادییه و سه رۆکی

ولات و شوورای ئیسلامی بۆیان هه یه قسه له سه ر هه موو بره گه کانی بکه ن و یاسا و پینمایی تایبه تی بۆ دابنن و هه ندیک له زانایان ده لێن: دیاری کردنی جزیه و چۆنییه تیه که ی په یوه ندی به هه ردوو لایه نی (ئیسلامی) و (غه یره ئیسلامی) یه وه هه یه، واته به ره زامه ندی ئه هلی ئیسلام و ئه هلی ئایینه کانی تر دائه نریت، ته نانه ت ئه و بریارانه ئه چیته ناو شوورای ئیسلامی و له ویدا (متمانه ی) پیئه به خشریت و ئه بیته یاسا، جا که واته جزیه هه ر ته نیا وشه یه ک نییه دووسی قسه ی له سه ر بکریت و ته نیا گوئ بۆ رایه کی تایبه تی زانایه کی تایبه ت بگریت که له سه رده میکی تایبه تدا کردوو یه تی و ابزانریت ئه وه ئیتر تان و پۆی باسه که یه .

* جزیه شه هه میشه هاوړی نابیت له گه ل ئه هلی زیممه دا وه ک هه ندی

که س واگومانئ به ن، به لکو زانایان هه موو له سه ر ئه وه یه کپران که ئه م جزیه یه له بری سه ربازی نه کردن و هه رده گریت و ئه وه ی ناماده بیت سه ربازی بکات بۆ ده ولته تی ئیسلامی و به رگری له قه واره که ی بکات ئه وه ئۆتوماتیکی جزیه که ی له سه ر لانه چیت، بۆیه سه حابه و تابیعینه کان جزیه یان له سه ر ئه وانه لانه برد که ئه و ناماده ییه یان ده رئه بری، وه ک چۆن موسلمانان له گه ل خه لکی ئه رمینیا دا ئه مه یانکرد له سالی (۵۲۲) دا، یان حه بیبی کوری مه سله مه ی فیه ری له گه ل خه لکی ئه نتاکیه دا هه مان ئیشی کرد، نوینه ری ئه بو عوبه یده ی کوری جه رراحیش وایکردو

هموو ئه و سه حابانهش له گه لیدا بوون ئه وه یان قه بولکردو سه لماندیان، خه لکی قوبروسیش له سه رده می مو عاویه دا له سه ر ئه وه ری که وتن که بیلایه بن له به رانه ر ئه مان و رۆمه کاند او ته نیا خه راجیک بده ن.

* هه ندی له زانا یان و نو سه رانی ئه م سه رده مه قه ناعه تیان وایه که

چه مکی ها و لا تیبوون له م رۆژگاره دا جیگه یه کی بو چه مکی جزیه و سالانه نه هیشتوو ه ته وه و ه یچ حکومه تیک قه بوولنا کات له که سه به رگری له نیشتمان و ده وله ته که ی نه کات، خزمه تی سه ربازی ئیشیکی ته وزیمیه و به و شیوه یه ش جیگه یه ک نه ماوه بو جزیه وه رگرتن، مه گه ر حاله تیکی تازه له ناو ده وله تی ئیسلامیدا بیته پیش و له سه ر داوا و پیشنیاری ناموسلما نه کانی ناو ده وله تی ئیسلامی داوا ی وه ها ئیمتیا زیک له ده وله ت بکه ن و بلین: ئیمه تا ئیستا به بی ویستی خو مان سه ربازیمان پیکرا وه و داوا کارین ئه و ئه رکه مان له سه ر لایبری ت و له به رانه ردا سالانه یه کمان له سه ر دابنری ت، ده وله تیش ئه و داوا پیشنیاره یان لیقه بولبکات و خزمه تی سه ربازی و به رگری له ده وله تیان له سه رشان بخت و له به رانه ریدا جزیه یه ک یان سالانه یه کیان بخته سه ر.

له میانه ی ئه م دوو بره گه یه وه که با سما نکر دن (جزیه له مه سیحیه تداو جزیه له ئیسلامدا) روون ئه بیته وه که قه شه فادی چه نده نه زانانه و بیویژدانانه ده می بردوه بو با سی جزیه به گشتی و جزیه به تاییه تی له ئیسلامدا و به نا په وا کردوو یه تی به تانه یه ک له قورئان .

برگه ی نویه م

نمونه یه ک له هه ئه زانسته یه کان وه ک قه شه فادی نه یلیت

قه شه فادی له م به شه دا وه ک به شه کانی تر (۲۲) ره خنه له قورئان ئه گری بو ئه وه ی بیسه لمینیت که قورئان پاریزراو نیه، به لام له میانه ی ئه و ره خنانه وه بو ت ده رده که ویت که ئه م کابرایه چه نده خو ی فریوودا وه و له راستی

بهائی قورئان پاریزراوه

دوورکه وتوووه ته وه و خوئی تووشی ته ناقوز کردووه، با بۆ نمونه سهیری ئەم ره خنه یه ی بکهین: قه شه فادی ئەلی:

له سوره تی (الجمعه/٨) دا هاتوو: **قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ** (الجمعة: ٨). بلی ئەو مردنه ی له دهستی راده کهن به شوینیا نه وه یه، ئەوسا بۆ لای زانای په نهان و شایه تیدان ده گه رینه وه وه والی ئەو کارانه تان پیده دات که کردووتانه. پاشان ئەلی:

له حه دیسی بوخاریدا هاتوو: له عائیشه ی ژنی پیغه مبهریان گێرایه وه که ئەو وتوویه تی دووان له پیره پیاوانی یه هودی شاری مه دینه هاتنه لام و وتیان: خه لکی له ناو گۆره کانیاندا ئازار ده درین، منیش به درۆم خستنه وه و ئەوانیش له لای من چوونه ده ره وه.

پاشان پیغه مبه ره هاتوه و ئەوه م پی و ت که ئەوان پیمان وتم، وه به پیغه مبه رم وت: من له وه دا با وه رم پی نه کردوون، ئەویش وتی: ئەوان راستیان کردوو ئەوانه له ناو گۆرپا سزاو ئازاریک ده درین، که هه رچی گیانه وه ره هیه گوپی له ده نگیا نه، عائیشه وتی: پاشان هه رگیز له نوێژدا پیغه مبه رم نه بینوه مه گه ره دیوت: ئەی خودایه بانگ له تو ده که م، که بمپاریزیت له په ککه وته یی و ته مبه لی و ترسنۆکی و پیری و بانگت لیده که م که له ئازاردانی ناو گۆر بمپاریزیت.^{١٧٥}

^{١٧٥} ل: ٢٦٦. بۆ زانیاری زیاتری خوینه رانی به ریز ریوایه ته که نالی (دوان له پیره پیاوانی یه هودی)! به لکو ئەلی: دخل علی رسول الله صلى الله عليه وسلم، وعندی امرأة من اليهود، وهي تقول: هل شعرت أنکم تُفنتون فی القبور؟.. (جانازانم ئەم قه شه خانه گومانه بۆچی ئەلی: دوان له پیره پیاوانی یه هود هاتنه لام)!... بۆ فه رموده که بروانه (إتحاف الکرام بشرح عمدة الأحکام) عبد الرحمن بن عبد الله بن صالح السحیم. هه روه ها بروانه: (إکمال المعلم شرح صحیح مسلم - للقاضي عیاض، العلامة القاضي أبو الفضل عیاض الیحصبي (٥٣٧/٢)).

دواى ئه مه ئه م فه رمووده يه ي تری پیغه مبه ر(صلی الله علیه واله وسلم) دینیت که بوخاری ریوایه تیکردووه، پیغه مبه ر(صلی الله علیه واله وسلم) ئه فه رموی: (کاتیک که عه بد (مرؤف) ده خریته گوره که یه وه و هاوړیکانی به جیی ده هیلن گوئی له ته په ی پیلاوه کانیا ن ده بیټ، ئه وسا دوو فریشته دین و دایده نیشینن و پیی ده لئین: ده رباره ی ئه م پیاوه (موحه ممه د) چیت ده ووت؟ ئه ویش ده لئیت: شاهیدی ده دم که ئه و به نده و نیردراوی خوایه، ئه وسا پیی ده وتریټ: سه یری جیگا که ت بکه له ئاگردا، خوا بوی گورپو یته ته وه به جیگه یه ک له به هشتدا. پیغه مبه ر وتی: هه ردووکیا ن به یه که وه ده بینیت.

به لام بیباوه رو دووړو ده لئیت: نازانم، من ئه وه م ده ووت که خه لکی ده یووت، نه زانیومه و نه نویژو نه زرم نه کردووه، یان نه قورئانم خویندووه ته وه، ئه وسا به چه کوشی ئاسن له نیوان هه ردوو گوئی ده دن، ئه ویش هاوړیک ده کات، که هه رچی له و ناوه دایه گوئی لیی ده بیټ ته نها مرؤف و جنوکه نه بیټ/بوخاری، ج ۱ ص ۱۷۳) ۱۷۶.

پاشان قه شه فادی بو دروستکردنی گومان ئه لئیت: ئیمه ش پرسیار ده که یین: ئه گه ر مردوو له ناو گوردا بیسته ر بیټ و هه ست به ئازار بکات، ئایا له به رچی جگه له ئاژه لان که س هاواری ئازاری مردووی ناو گوره کان نابیستیت؟ وه ئه گه ر ئه وانهی له ناو گوردا ن دان به پیغه مبه رایه تی (موحه ممه د) دا بنین له ئازاردان ده به خشرین؟ ئه ی ئایا له به رچی موحه ممه د خوی بانگی له خوا کردووه بو ئه وه ی له ئازاردانی ناو گور بیپاریزیت؟ له وانیه ئه فسانه ی ئه و دوو پیره میرده ی که عائیشه به دروی خسته نه وه بو ئه وه بگه ریته وه که گوئیان له ده نگی که سیک بووه، که دواى ئه وه ی وایان زانیوه مردووه خیرا ناشتویانه و کاتیک که به ئاگاهاتوته وه داوای کردووه که فریای بکه ون که سیش نه بووه که فریای بکه ویت هه تاکو مردووه، له مه شه وه هه والی ئازاردانی ناو گور بلا بووه ته وه.

بهائی قورئان پاریزراوه

ئیمه بۆ وهلامی ئه م کابرا حولولی مهزه به ئه لئین:

- ۱- ئه م ئایه ته ی سورته ی ئه لجومعه چ په یوه ندییه کی هه یه به بابه تی سزای ناو قه بره وه وا تو لئینا لاویت ونه شته ری ره خنه ت لیه لگرتوه؟!
- ۲- تو ئه گه ر ئه ته وی باری سه رنجی قورئان ده رباره ی سزای ناوگۆر بزانی ئه وه برۆ ئایه تی (۴۶) ی سورته ی (غافر) بخوینه ره وه که ئه فه رموی: **(النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ)**..واته: سزای خوا چواره دوری شوینکه وته کانی فیرعه ونی گرت سزاکه ئاگره که به یانیان و ئیواران ئه برین بۆ ناوی و که قیامه تیش دیته پیشه وه فرمانه کریت که شوینکه وته کانی فیرعه ون بخه نه ناو تووندترین سزاوه. زانیانی ئیسلامی ئه م ئایه ته ئه که نه به لگه بۆ سزای ناوگۆر، یان سزای دوی مردن و پیش هاتنی قیامت^{۱۷۷}.

۳- ئه مه ی قه شه فادی ره خنه یه له هه دیس نه ک له قورئان، پیده چیت ئه وه له وه قه ناعه ته ی مه سیحیه کانه وه هاتبیت که قورئان و هه دیس وه ک یه کن و هه ردووکیان دانراو و زاده ی بیری پیغه مبه رن، یان له وانیه له بیروپایه وه هاتبیت که چۆن لای ئه وان جیاوازی نیه له نیوان ته ورات و ته لموددا و له نیوان ئیجیله کان و رینمایی پایاو کلئیساو راسپارده کانی کۆره جیا جیاو زۆره کانی کلئیساو پیاوه ئایینه کانیاندا، هه رواش سه بیری قورئان و هه دیسی کردبیت! به هه رحال ئه مه ی قه شه فادی په یوه ندی به هه دیسه وه هه یه نه ک قورئان، جا ئه گه ره ره ئه وه نه دی

^{۱۷۷} ایسر التفاسیر، ابوبکر الجزائیری (۴/۵۶). قورتوبی ئه لئیت: (والجمهور على أن هذا العرض فى البرزخ واحتج بعض أهل العلم فى تثبیت عذاب القبر بقوله - تعالى -: { النار يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا } ما دامت الدنيا.. قال مجاهد وغيره : هذه الآية تدل على عذاب القبر فى الدنيا ألا تراه يقول - سبحانه - عن عذاب الآخرة : (أدخلوا آل فرعون أشد العذاب)، وفى الحديث عن ابن مسعود : إن أرواح آل فرعون ومن كان مثلهم من الكفار ، تعرض على النار بالغداة والعشى ، فىقال : هذه داركم . . . بروانه: (التفسير الوسيط، محمد سيد طنطاوى)، ته فسیری ئه و ئایه ته.

بهائی فورٹان پاریزراوه

لیزانیبیت ئه وه شتیکه و ئه گهر نیازی گزیکردن و چه واشه کردنی خوینه رانیسی بیټ
ئوه شتیکی تره و له ههردوو حاله که شدا شوره بیه بوی وه ک شاعیره که ئه لای:

ان كنت تدري فتلك مصيبة

و ان كنت لاتدري فالمصيبة اعظم

۴- ئه وه ش که ئه لای: ئایا له بهرچی جگه له ئاژه لآن که س هاواری ئازاری
مردووی ناو گۆره کان نابیسیت؟ له وه لامدا ئه بی دوو خال روونبکهینه وه:
ا- تواناکانی مروّف سنووردان و ناتوانن ئه و هاوارانه ببیستن.

ب- ئه گهر ئه وه نده توانا به مروّف بدرایه ئه و ئازارانه ببیستن ئه وه له لایه ک
ژیان تال ئه بوو لای و خوشی و چیژ نه ئه ما له تاو ئه و ئازارانه، له لایه کی تریش
نهینی نه ئه ما له ژيانداو دهیان و به لکو سه دان کیشه بو ئه م مروّفه دروست ئه بوو
دوای مردنی که سه کوژراوو مردوو کانیان، چونکه هه رچی نهینی هه یه دهرئه که وت
و ئه زانرا ئه م مردوو کئی کوشتوووه کئی برپوهه و کئی کۆله وار کردوووه و مالی کئی
خواردوووه، له لایه کی تریشه وه ئازایه تی نه ئه ما له وه دا که خه لکی موسلمان ببن و
شوین دین بکه ون! چونکه ئه و کاته هه موو شتیکیان به چاوو گوئی خویمان دهرک
ئه کردو نه یانته توانی موسلمان نه بن! له بهر ئه مانه و له بهر ئه و شتانه ش که خوا
خوی ئه یانزانی مروّف گوئی له سزاو لپرسینه وه ی ناو گۆر نابیت. پیغه مبه ر(صلی
الله علیه واله وسلم) ئه فه رموی: **لولا أن لا تدافنوا لدعوت الله أن يسمعكم من عذاب
القبر ما أسمع** (مسلم ۲۸۶۸، النسائي ۲۰۵۸). واته: ئه گهر له بهر ئه وه نه بوایه
که دوای ئه وه مردووتان نه ئه ناشت داوام ئه کرد له خوا ئه وه ی من ئه ببیستم
له سزای ناو قه بر ئپوه ش بتانیبستایه. له ئه سه ریکشدا هاتوووه ئه فه رموی: (لو
تکاشفتم ما تدافنتم)^{۱۷۸}، یانی ئه گهر بو یه کتری دهریکه وتنایه ئه وه مردووتان
نه ئه ناشت!

^{۱۷۸} له کتیبی (الاخوان المسلمون رؤية من الداخل) وه رگراوه.

۵- تواناکانی ئەم مرقۆه هه موویان سنووریکى دیاریکراویان بۆ دانراوه، بینینی، بیستنی، بۆنکردنی، چهشتنی... وه ههروهها. ئەگەر بهاتایه خواى گه وره سنوورى ئەو توانایانهى له مهى كه ئیستا ههیه فراوانتر بکرايه ئەوه ژيانى دونیا لاره سەنگ ئەبوو، کۆمه لگه تیکه چوو، ئەم دونیایه به که لکی ئەوه نه ئەما که گوزهرانى تیدا بکهى، کۆمه لگهى مرقۆایه تی ئەگوررا بۆ کۆمه لگه یه کی ئازهلای و بگره گه نتریش، ئەمانه چۆن وایه؟

زانایان ئەلین: توانای بینینی مرقۆ له سنووریکى دیاریکراوایه، توانای بیستنی له نیوان (۵۰۰۰) تا (۲۰۰۰۰) له ره له ردايه، توانای بۆنکردنی له سنووریکدايه و... به و شیوهیه هه مو وهسته کانی تریشی هه روا سنووریکیان بۆ دانراوه، بۆنونه: میروله یه که له دوورى سه د مه تر نابینری چونکه له ناو سنوورى بینینی ئیمه دایه، هه ره ئەو میرووله یه چه ند دهنگیک ده ره کات به لام ئیمه گویمان لای نییه، چونکه له ده ره وهى سنوورى بیستنی ئیمه دایه، هه ره ئەو میرووله یه بۆنیک ده ره کات، به لام ئیمه ناتوانین ئەو بۆنه بکهین، چونکه نه هاتووه ته ناو سنوورى بۆنکردنی ئیمه وه، بۆ ههسته کانی تریش هه ره به و شیوه یه یه... به لام دروستکراوی تر هه یه ئەوانی ئەو بۆنه وه ریگریت یان ئەو دهنگه بیستیت یان ئەو رهنگ و بارستاییه له و دووریه وه ببینیت، بۆ ئیمه نیه و جوان نیه و عاقلانه نییه و بریاریکى زانستیان هه نیه که نکولى له و شتانه بکهین هه ره له به ره ئەوهى خۆمان بۆنیان ناکهین یان نایان بیستین یان نایان بینین! چونکه ئەوه ئاماژه یه بۆ به جیماوی ئیمه له زانست و له شارو شارستانییهت و به لگه ی نه زانین و عه قلبچوکیه بۆمان!

با ئەمه به شیوه یه کی تریش بلین: ئەگەر خواى گه وره ئەوه ندهى هیز به بینینی ئیمه بدایه - بۆ نمونه - بمانتوانیایه شت له سه ره رهنگى وه نه وشه ییه وه شت ببینین، یان بمانتوانیایه بۆن له دوورى یه که کیلومه تره وه بکهین، یان بمانتوانیایه گویمان له ئەو دهنگانه وه بوايه که له دوورى پینچ سه د مه تره وه یه لیمان، چی روویته دا له ژيانماندا؟

بهائی قورئان پاریزراوه

ئەوکاتە ئەبوو قسەکردن بەسەرە بواپە و هەرکەسە و هەر گەرەکه سەرەیان بۆ دابنرایە وەك چۆن سەرە ئاوو سەرەى نان و تۆبەتى كارەبا ديارئەكړيټ، مړوڤ ئەگەر ئەوەنده توانای بیستنی فراوان بکرایە گوئی له دەنگی ماله دراوسیځانی بهرو دواو تەنیشتهکانی خوی بواپە و ئەوانیش بۆ ئەم هەرودەها، ئەوکاتە ژیان ئەبوویە ژاوه ژاوو کەس بەکەس نەئەبوو، یان ئەگەر خوای گەرە سنووری بۆنکردنی ئیمەى مړوڤى ئەوەنده فراوان بکردایە کە بۆنى دراوسیځانی خۆمانمان بکردایە ئەو ئەوەنده بیزارئەبووین له بۆنى عارهق و مەبخاردنەو و زیارەکانی چواردەورمان کە ناچارئەبووین سەرى خۆمان هەلگرین و ژیانمان لیتیکئەچوو، یان ئەگەر خوای گەرە سنووری بینینی ئیمەى ئەوەنده فراوان بکردایە بمانتوانیایە بە ئەندازەى تیشکی "ئیکس" چاومان بریبکردایە، ئەو هېچ نرخیک بۆ جل و بەرگ و دیوارو خۆشاردنەو نەئەماو هەموو بەدەرەو ئەبووین و وەك ئازەلمان لیتەهات و هەموو نەك لەش و لاری یەكترمان ئەبینی لە ژێر جله کائمانەو بەلکو ناوو هەناوی یەكتریشمان ئەبینی و تەنانەت دیوارەکانیش ریگەیان له بینیمان نەئەگرت و هەموو له یەكەو دیاربووین و بەکەلکی ژیان نەئەماین وەك مړوڤ! کەواتە بۆچی ئیمە تواناکانمان سنووردارکراو و بۆ نمونە دەنگی ئەو سزایانە نابیستین کە مردوو له گۆرەکیداتووشی ئەبیټ، یان ئەو فریشتانە نابینین کە بەرپرسن له و سزادانە، ئەمە هۆکەیه تی کە ئیمە سنوور بۆ هەموو هەستەکانمان دانراو تا بەکەلکی ژیان بیین و ئەگەر وانەبیټ ئەو سوودی ژیان و مەبەست له ژیان نامینی.

مړوڤ ئەگەر له و رووبەرە بچوکەى تییدایە — ژووریک بیټ یان دەشتیک بیټ - کەمیک وردبیتتەو، هەزاران دەنگ هەیه له و شوینەدا کەچی ئەو نایانبیستت، هەزاران رەنگیش هەیه ئەو نایانبینیت، هەزاران بۆنیش هەیه ئەو بۆنیان ناکات، هەزاران تەن و تەنۆلکەش هەیه ئەو هەستیان پیناکات و نایانبینیت، هەزاران تام و چیژی جیاواز جیاوازیش هەیه ئەو ناتوانیت تامیان بکات... کەچی نەعەقلی خوی

و نہ زانست و نہ واقع ريگه‌ى پينادهن نكولى له و شتانه بكات له بهر ئه‌وه‌ى خوى به هسته‌كانى دهركيان پيناكات، چونكه ئه‌گه‌ر راداريك يان راديويه‌ك بهيئى هموو ئه‌و دهنگانه‌ى بۆ ئه‌دۆزىته‌وه‌و ئه‌يداته‌وه‌ كه له‌دره‌وه‌ى سنورى بيستنى ئەمدان، تەله‌فزيونىك بهيئى هموو ئه‌و رهنگانە‌ى بۆ درئەخات كه نه‌هاتونه‌ته سنورى بينينى ئەمە‌وه‌، تەرمۆمە‌ترىك بهيئى رادە‌ى شىي بۆ ئە‌خوينىته‌وه‌، مايكروسكرىپىك بهيئى هموو تەن و تەنۆلكه وردەكانى پيشانئە‌دات و به‌و شىوه‌يه‌. كه‌واته بۆ دونيا هەر ئه‌وه‌نده سنور به ناستى دهركى مرؤف بدريئ به‌كه‌لگه‌و زياتر له‌وه‌ى پيبدريئ ئه‌وه ئه‌بيته به‌لا به‌سه‌ريه‌وه‌و ژيانى له‌به‌ينئە‌بات و ئە‌بياته‌وه بۆ ناستى ئازەل و بگره خوارترو خراپ‌ترىش.

با له‌گۆشه‌نىگايه‌كى تريشه‌وه بۆ ئەم پرسى سزاي ناوگۆره‌ برونين: له‌ژير رووناكى زانستى ئەم سه‌رده‌مه‌دا هەندى دەزگا دروستكراوه بۆ پاراستنى كىلگه‌و شويئنه‌ گه‌شتياري و كشتياريه‌كان، ده‌نگىكى ناخۆش و زيكن ده‌رئەكات كه هەرچى مارو ميرووى ئەو ناوه هەيه هەراسان ئەكات و راويانئە‌نيئ، به‌لام مرؤف ئه‌و دهنگانه نابيستى چونكه له‌خوار سنورى بيستنى ئەوه‌وه‌يه، دەى دياره نكولى ليكردى ئەو راستيه نكوليكرده له زانست، له‌عه‌قل، له واقيع و هەرکه‌سپش نكولى له‌وه بكات كه ئەو ده‌زگايه ئه‌و جوړه ده‌نگه ده‌رئەكات خوى ئە‌كاته جيگه‌ى گالته‌ى خه‌لكى!

٦- له ديدى ئيسلامدا زۆر جيهان هەيه كه ئەمپۆ له دونياداو به‌م ئيمكاناته سنورداران‌وه مرؤف ناتوانىت بيانبينىت، وه‌ك: خواى په‌روه‌ردگار، به‌هه‌شت، جه‌ه‌ننەم، فريشته، په‌رى... هەموو جيهانه فراوان و گه‌وره‌كه‌ى غەيب و په‌نهانى، به‌لام مرؤف له قيامه‌تدا هەم فۆرم و هەم تواناكانيان ئە‌گۆردريئ، مرؤف له شىوه‌ى باوكه ئاده‌مدا دروستئە‌كرىنه‌وه، سنورى جه‌سته‌وه‌هسته‌كانيشى فراوان ئە‌كرىئ، سنورى بينين و بۆنكردن و بيست و غه‌ريزه‌ى سيكس و خواردن

بهائی قورئان پاریزراوه

و... هتد، فراوان ئه بیټ و توانای بینینی هه موو ئه وانه ی پیئته درپیت و به و شیوه یه دروستنه کریته وه که به که لکی قیامهت بیټ، خوای گه وره ئه فه رموی:

(وُنْفَخْ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ (٢٠) وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ (٢١) لَقَدْ كُنْتُمْ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكُمْ غِطَاءَكُمُ فَبَصُرْتُمُ الْيَوْمَ الْيَوْمَ حَدِيدًا).

فووئته کریټ به که ره نادا، ئه وه ئه و رۆژه یه که په یماندراوه بیټه پیئشه وه، هه موو که سیک دپته پیئشه وه یه کیک کیشی ئه کات و یه کیک شایه تی له سه ر ئه دات، بیگومان تو له بیئاگاییدا بووی له م راستیان، ئیمه ش په رده مان له سه ر چاوت لادا، وا ئه مرۆ چاوت زۆر تیزه (شتی زۆر ئه بینیت). مرۆڅ له قیامه تدا ئه توانیت خواو به هه شت و جه هه ننه م و فریشته و و شته غه یبیه کانی تر بینیت و له به رده م ئه و راسته گه ورانه دا بوه ستیته وه و زانیاری و زانستی بگاته پله ی "حق الیقین"^{١٧٩}.

٧- شاعیری گه وره مه وه وی عه للامه له پاچه شیعریککی ته علمی جواندا ئه م راستیان هه موو رۆشنه کاته وه که به دب ختیککی وه ک قه شه فادی لیان بیئاگایه و له و نیعمه ته گه وره یه بیبه شه که نیعمه تی تیگه یشتنه له ئایین و له خواو کاروباری خوا(جل جلاله).. مه وه وی بلیمه ت ئه فه رموی:

^{١٧٩} زانایان زانست (علم) ئه که نه چوار قوناغ: وه هم، دوودلی، گومان، زانست(یان یه قین)، زانست و یه قینیش ئه که نه سی پله (علم الیقین)(عین الیقین)(حق الیقین). وه هم بوونی له خوار له سه دا په نجاوه یه، دوودلی بوون و نه بوونی له سه دا په نجاویه، گومان بوونی له سه روو له سه دا په نجاوه یه، یه قین بوونی نزیک له سه دا سه ده، ئه م یه قینه ش بره بوون به بوونی شتیک(علم الیقین) ه، بینینی ئه و شته (عین الیقین) ه، چوونه ناو ئه و شته (حق الیقین) ه، یانی بره بوون به بوونی ولاتی چین-بو نمونه - (علم الیقین) ه، بینینی ولاتی چین له دووره وه یان له نزیکه وه (عین الیقین) ه، چوونه ناو ولاته که و شاره کانی ئه وه (حق الیقین) ه... بو مه سه له زانستی و مه عریفی و دینییه کانی ش به هه مان شیوه یه، له وه همه وه دستپیته کات تا ئه گاته دوا پله ی بره بوون، بو زانیاری زیاتر سه یری(أضواء البیان، محمد الأمين الشنقيطي) بکه، ته فسیری ئایه تی ٥١ سووره تی الواقعه. یان (تعريف عام بدين الاسلام، علی ته نتاوی).

بهائی قورئان پاریزراوه

ته عزیز و ته نعیم له حهق لا مه ده
 پیگه وه له سه ررؤح و جهسته
 له لای ئه هلی حهق راسه و تاقییه
 رؤح به عده ز^{١٨٠} مه وتی به ده ن باقییه
 وابزان ئه صه ح خه به ری داوی
 وهك "عه جبی ذه نه ب"^{١٨١} فه نای بو ناوی
 قول له ئه مری رؤح هه لئه که ی ، بییه س!
 قُل "الروحُ من أمر ربِّي" به س
 ئه مه که ده لئین "مه بیته" جه ماده
 نه حوی ته عذیبی بو ناوی، باده
 بوچ؟ با ئیجاد کا (معطي للجزا)
 له گشت ئه جزادا یا به عضي ئه جزا،
 (نوعاً من حياة بقدر ما
 يُدرك اللذة أو الالما)
 (وذا ، لعمري، لا يستلزم
 إعادة الروح لذاك البدن)
 (ولا التحرك ولا الاضطراب
 ولا ان يرى اثر العذاب)
 حه تتا مه صلوروب و مه قتولی پهل پهل
 مه تگولی (في البطن يُحيي ويسأل)
 مونه عه م ده وی، موعه ذذهب ده وی

^{١٨٠} له بنه په تدا (بعد ان) ه، به لام ماموستا مه لا که ریمی موده رپس ده نگه که ی نووسیوه .

١٨١ عجب الذنب: واته: بناغه ی کلک، پیغه مبه ر(صلی الله علیه واله وسلم) نه فه رموی: (وَيَبْلَى كُلُّ شَيْءٍ مِنَ الْإِنْسَانِ إِلَّا عَجَبَ الذَّنْبِ، فِيهِ يُرَكَّبُ الْخَلْقُ ، ثُمَّ يُنَزَّلُ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيَنْبُتُونَ كَمَا يَنْبُتُ الْبَقْلُ)) .
 متفق عليه . یانی: مرؤف هه موو شوینیکی تیا نه چیت بناغه ی کلکی نه بیته، له و بناغه وه جاریکی تر
 دروسته کریتته وه، پاشان خوا بارانیک ئه بارینیت له ئاسمانه وه، هه موو ئه و بناغانه ئه رویتته وه وهك
 چؤن تووی پاقله ئه رویتته وه .

هیچ که سیش چاوی با پیی نه که وی
 (مُخفی النار فی الشجرَ الاخضر)
 ده توانی ئیخفای ئه مانه به کسه ر
 ئه م نه شته فتن و نه دینی تویه
 ناوی به (نافی) ئه م گفتوگویه
 ده لائیل زورن باوه رت بوی
 تیفکری له لات که سی^{۱۸۲} که ده نوی
 له خه ودا ده گری و ده لئی و ده شنه وی
 هه لده سی و ده پوت پیی هه لده که وی
 نازاری ده وی، یا شادمانی
 تویچ هه ر وای له لای هیچ پیی نازانی
 (تَنبَه الی ذلک التحریر
 "النومُ اُخُ الموت" قد یشیر)
 (قال فی الاحیا حُجة الاسلام
 علیه الرحمة فی هذا المقام)
 مه قاماتی پر شیفای و ئیشارات
 (بعینها اشرب دَفَعَ الحرات)

مامؤستا مه لا که ریمی موده ریس شه رحیکی کورتی ئه م شیعره ئه کات و
 ئه فه رموی: له باسی سزای مردوو یا خووشی و ئارامیی له گوردای له ریگای راستی
 حه ق لامه ده و باوه رت و ابی که ئه م خووشی و ناخووشییه، ئه م نازارو حه سانه وه یه
 بو تی کرای له ش و گیانه، واته ئه م دوانه پیکه وه نازاریان پیده گا و پیکه وه بی
 نازارو به ختیارده بن، چونکه لای ئه هلی حه ق پوچ، واته گیان، پاش مردنی
 ئینسانه که هه ر ده مینی، وای بزانه که موخبیری راستگو خه به ریداو، وه ک چون
 ده فه رمویت: سه ری کلینچکه له دوادوی زنجیره ی برپه ری پشتی ئینسان ناپزی و

^{۱۸۲} ئه م (که) له شیعره که دا نیه به لام به رای من بیئه و (که) یه شیعره که له نگه و مامؤستا مه لا که ریمیش

هیچی ده رباره ی نه فه رموه.

بهائی قورئان پاریزراوه

دهمینیتته وه، جا مادام پوچ باقییه و له شیش هر هیه سزاو خوښی و نازارو رهحته تی بو له ش و گیانه هر دوکیان، که واته: ده خیل صد ده خیل نه که ی قولی لیئه لکه یت و ، بلئیت: پوچ خوینه یان ته راییه و، کاتی که ئینسان مرد ئه و خوین و ته راییه نامینئ و وشک و برینگه و ههست به نازارو رهحته تی یان خوښی و بهخته وه ی ناکات، ئیتر قولی بیر کردنه وه ت بیهسته و مه هیله ئه ملولا بکات، ته نها بلئ: نهینئ گیان و چوئیه تیه که ی کاری خویه و هر ئه و دهیزانی، وه ک له قورئانی پیروژدا خوا ئه فهرموی: **(قل الروح من امر ربي)** به پیی ئه م ئایه ته حه قیقته تی پوچ هر خوا ئهیزانی و، له وانه یه چه ندان سزا و پاداشت پوو بکاته گیان بی ئه وه ی که س پییزانی .

ئه و قسه یه ده یکن و ده لئین مردوو مادده یه که ی بی گیانه وه ک داری وشک و به ردی رهق و ته قه، سزاو خوښی پووی تیناکات و ههستی پیناکات ، قسه یه کی بو ش و بیکه لکه و وه ک بایه، له وانه یه خوا ههست له هه موو ئه ندام و به ش به شی له شدا یان هه ندیکیاندا دروستبکات، ئه وه نده ی ههست به خوښی و ناخوښی بکات، له مه شیاندا پیویست ناکات گیان به ته وای بو ئه و له شه بگه ریته وه یا مردوو که جموجول بکات، یا نیشانه ی سزاکات به له شیوه دیار بی .

ته نانه ت یه کی کرابی به دارا، یا کوژرابی و په ل په ل کرابی، یا درنده ی کیوی خواردیبتی، یا نه ههنگی ده ریا قوتی دابی، هر چون بی و به هر حالیک بی زیندوو ده کریته وه و پرسپاری لیده کری و ههست به خوښی و ناخوښی ده کات، با هیچ که سیش چاوی پیی نه که وی و که سیش پیی نه زانی .

ئه و خودا به ده سه لاته که بتوانئ له داری ته را مادده ی ئاگر بشاریته وه، له گه ل ئه وه شدا که ئاوو ئاگر دژی یه کن و پیکه وه نایان کری، ده توانئ به هر شیوه یه که له شیوه کان که هر خوی دهیزانی، مردوو زیندوو بکاته وه تا پرسپاری لیبرکی و ههست به نازاروو خوښی بکات .

بهائی قورئان پاريزراوه

ئيتر نه بينين و نه بيستنى تو بۆ ئم سزاو ناسزاى ناو گۆردا نابيتته ده ليلي ئه وه
 كه نيه، ئه گهر به چاوى باوه په وه سه يري مه سئه له كه بكه يت به لگه زوره،
 نه ختى ورد به ره وه، يه كى له پالتا ده خه وى، له خه وه كه يدا كه خه و ده بينى،
 ده گرى، پيده كه نى، قسه ئه كا، قسه ئه بيستى، هه لئه سى، دائه نيشى، راست
 ده روات، يا پيى هه لده كه وى، يان ئازارى پيده گا يان شاد ده بى .

ئهمانه هه مووى له بن ده ستتا پرووده دن و توش زه پرره يه ك ئاگات لى نيه،
 به لى راستيان گوتوه كه خه و براى مه رگه .

زاناي گه وره و ناودارى ئيسلام ئيمامى غه زالى له كتيبى (احياء علوم الدين) دا
 له م بابه ته وه چه ند پايه يه كى باس كر دووه كه ده رمانى ده ردى بيا وه پرى و
 دوو دلويه، ده له و سه رچا وه يه وه بخوره وه با تينويه تيت بشكى و گرى دلت
 دامركيته وه .

به لى ئيمامى غه زالى خواى ليخوش بى له و كتيب ه دا ئه فه رمويت: (له
 باوه ر كردن له م مه سئه له يه سى پايه هه يه: يه كه م ئه وه يه كه باوه رت بى به وه كه
 مار له پال مردووه كه دا هه يه و پييه وه ده دا، به لام ئيمه به چا و نابيينين، چونكه
 چاوى ئيمه به كارى بينينى ئم جوړه شته نايت، ئم شتانه له كاروبارى غه بين
 و زانينيان له وزه ئى ئيمه دا نيه، نابيين يارانى پيغه مبه ر(صلى الله عليه واله وسلم)
 باوه ريان به وه هه بووه كه جبرئيل ديت بو لاي پيغه مبه ر (صلى الله عليه واله
 وسلم) باوه ريشيان به وه هه بووه كه هه زره ت ده بينى، كه چى خويان هه رگيز
 نه يانده بينى، جا ئه گهر باوه رت به وه نيه كه جبرئيل هاتوته لاي پيغه مبه ر ئه وا
 برؤ ئيمانى خوت راستبكه ره وه، چونكه باوه ر به وه بايه خدارتره، خو ئه گهر
 باوه ر پشت به وه هه يه ئه وا بزانه له وان هه هوكانى ئازارو سزاو خوشى به ختيارى
 مردوو هه بن و ئيمه پيياننه زانين.

پايه ي دووه م ئه وه يه كه ته ماشاى ئه حوالى ئينسان بكه ي كه له خه ودا
 تووشى مارى ده بى و پييه وه ئه دات، يا له گه ل كه سيكا شه رده كا و له يه ك ده دن و

بهائی قورئان پاریزراوه

بهو په ریشانی و ترسه وه خه بهری ئه بیته وه، ئه و که سانه ش که وان له لایا هیچ نابینن، گومان له وه دانیه که نیسبهت به کابرای نوستوو ئه و ئازاره راسته و خه یال نیه و تیایا ده ژی، ئای چهنه پیخوښه که خه بهر ده بیته وه و له و ئازاره رزگار ده بی، ئاخو ئه گهر تا ماوه یه ک یان تا روژی دواپی و زیندوو بوونه وهی دوهم له و خه ودا بی، حالی چوڼ ده بی؟

هروه ها ئیمامی غه زالی ده فهرموی: "پایه ی سیهه م ئه وه یه باش بیرکه ره وه که زیانی مار له زاتی خویدا نیه، به لکو و له زهره که یا، زهره که یش به هو ی ئیشه که یه وه ئینسان په ریشان ده بی، جا ئه گهر ئه و نه و عه ئیش و ئازاره له گیانی یه کیکا بیی به بی مارو ژار، (به دلنیا ییه وه) راسته ئه گهر بلین: فلانه که س ئیشی ژاری مار و له له شیدا...). پاش ئه مانه ماموستا مه لا که ریم (به رحمت بیته) ئه فهرموی:

هه موو ئه م سی پایه یه نیسبهت به مردوو له قه برا شتیکی مومکینه و، هه رکه س باوه پ به یه کی له مانه نه کا له بهر ئه وه یه فکری کورته و ناگاته مه عنا، ئه گهر نا هه موو سه هل و ئاسان...^{١٨٣}

ماموستا مه لا که ریم راست ئه فهرموی ئه وان ه ی باوه پ به م شتانه نا که ن عه قلیان کول و کورته و برناکات تا بگاته مانا و مه به سته کان، ئه گینا له راستیدا ئه م باباته انه سوک و ئاسان و عه قل ته سه ووریا ن ئه کات، به لام دیاره قه شه فادی له مانه یه نه ک له وان ه ی تر.

٨- له و وه لامی ئه و پرسیا ره شدا که ئه لی: ئه گهر ئه وان ه ی له ناو گوړدان دان به پیغه مبه رایه تی (موحه ممه د) دا بنین له ئازاردان ده به خشرین؟ ئه ی ئایا له به رچی موحه ممه د خو ی بانگی له خوا کردوو به بؤ ئه وه ی له ئازاردانی ناو گوړ بیپاریزیت؟ .. ئیمه ش ئه لین: به لی، ئه وان ه ی که له قه بردا دان به پیغه مبه رایه تی

^{١٨٣} شرحی عه قیده ی مقرضیه، مه لا عه بدولکه ریمی موده ریس، ل: ٦٠٤-٦٠٨.

بهائی قورئان پاریزراوه

حه زره تی موحه ممه ددا ئه نین له نازارو سزا ئه به خشرین، توش بپروانا که بیت که یفی خوٚته، خوا ئه فه رموی:

(وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَضْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَضْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ (۸۱) فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ (۸۲) أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ (۸۳))

واته: خوی پیره وردگار په یمانی له هه موو پیغه مبه ران وه رگرتوو به هوی ئه و کتیب و داناییه ی پیمداون و پاشان پیغه مبه ریکیشتان بو ئه نیرم که ئه وه ئه سه لمینیت که نار دوومه له گه لتاندا ئه وه به دلناییه وه بپروای پیده هینن و سه ریده خه ن و ئه م په یمانه ی لیتانم وه رگرتوو ئه پپاریزن، هه موو وتیان: دان به وه دا ئه نین، خواش فه رموی: ده ی ئه م شایه تیه بده ن! و منیش له گه لتاندا به شایه ت ئه بم، هه رکه سیش دوای ئه مه پشته له بکات ئه وه له ریزی گونا هبار اندایه، ئایا شوین جگه له ئایینی خوا ئه که ون که هه رچی هه یه له ئاسمانه کان و زه میندا ملیان بو ئه و داوه چه زبکه ن یان چه زنه که ن و هه موو بو لای ئه و ئه گه رینه وه .

هه روه ها ئه فه رموی: (وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ (۱۳۵) قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ (۱۳۶) فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (۱۳۷).. ئه لئین: ئیوه ببنه یه هود یان نه صارا ئه و کات ئه که ونه سه ر ریگه ی هیدایه ت، بلئی نه خیر وانیه به لکو ئه بی له سه ر ریبازی میلیه تی ئیبراهیم بیت ریک و راست، ئه و که سیکی موشریک نه بوو، بلئین: ئیمه بپروامان به خوا هه یه و بپروامان هه یه به وه ی دابه زیوه بو مان و به وه ی دابه زیوه بو ئیبراهیم و ئیسماعیل و

بهائی قورئان پاریزراوه

ئیسحاق و یه عقوب و کوره کانی و بهوهی بۆ موسا و بۆ عیسا و بۆ هه موو پیغه مبه ران دابه زیوه، جیاوازی ناکهین له نیوانیان هیچ کامیکیانداو ئیمه خویمان ته سلیم هه ر به و خواجه ئه کهین، ئه گه ر ئه وانیش ئیمانیا ن هیئا به و شیوه یه ی ئیوه ئیمانتان هیئاوه ئه وه ئه که ونه سه ر ریگه ی هیدا یه ت و ئه گه ر پشتیشیا ن هه لکرد ئه وه به دلنیا ییه وه ئه که ونه ناو چه رمه سه ری و خواش به سه بۆ ئیوه و ئه و خواجه ش هه موو قسه یه که ئه بیسیّت و ئاگا داریشه له نهی نی ناو دلّه کان.

پیغه مبه ریش ئه فه رموی: (مَنْ قَالَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَنَّ عِيسَى عَبْدُ اللَّهِ وَابْنُ أُمَّتِهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ وَأَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَأَنَّ النَّارَ حَقٌّ أَدْخَلَهُ اللَّهُ مِنْ أَيِّ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ الثَّمَانِيَةِ شَاءَ. ^{١٨٤})

سه باره ت به وه ش که بۆچی پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) په نای به خوا ئه گرت له سزای گۆر، ئه وه له بهر ئه وه یه ئه رکی سه رشانه تی ئه و دوعایه بکات، پاشان ئه و مامۆستای ئه م مرۆقه شه و پیویسته خه لکی فیری هه موو جوړه دوعایه ک بکات، تا خه لکیش به شوینیدا بچن و وه ک ئه و له خوا بپارینه وه.

٩- له خو شیه وه ئه نجامگیری ئه کات و ئه لی: له وانیه ئه فسانه ی ئه و دوو پیره میزده ی که عانی شه به درۆی خسته نه وه بۆ ئه وه بگه رپته وه که گوئیان له ده نگی که سیک بووه، که دوا ی ئه وه ی وایان زانیوه مردووه خیرا ناشتویانه و کاتی که به ناگا هاتۆته وه داوا ی کردووه که فریای بکه ون که سیش نه بووه که فریای بکه ویت هه تا کو مردووه، له مه شه وه هه والی ئازاردانی ناو گۆر بلا بووه ته وه.

ئمه به لگه ی عه قلبچوکی فادیه که به و شیوه یه بۆ مه سه له یه کی ترسناکی له و شیوه یه ئه پوانیّت که دوا رۆژی خو ی پیوه ی به نده و بابه تیکی له و شیوه یه ئه کاته گا لته جا ری خو ی و بپوا به خورافه ی له وشیه یه ئه کات!

^{١٨٤} اخرجه أحمد ٣١٣/٥ (٢٣٠٥١).

بهائی قورئان پاریزراوه

به هر حال نيمه له پيشه وه به دريژي و به به لگه وه باسي نه وه مان کرد که سزای ناوگور راستيه که و عقل نه يسه لمينيت و نايينه کانيش بو نه وه هاتون که بو نه مرقه نه وه روشن بکه نه وه که مردن کوتايي ژيان و بوون نيه و ته نيا گواستنه وه ی قوناغيکه بو قوناغيکی ترو له ويدا روجه کان يان نه که ونه ناو خيرو خوشی و کامه رانيه وه يان نه که ونه ناو سزاو سزاو به دبه ختیه وه . . وه ک نه و دوو قوتابيه ی که نه میان بروای به دواروژ هيه و چاويپروه ته بروانامه ی به رزو رهنه دات و خوی له و شتانه نه گريته وه که قوتابيه ته مه له که ی هاوپيی سه رقالکردوه و نرخي بروانامه و دواروژي لا نه هيشتوه وه هر خه ريکی (مالا يه عني) يه و هموو وه قتي زايه نه کات و له پريکدا نه که ويته به رده م تا قيرکرنه وه و هيچ نازانيت و رسواي لای ماموستايان و قوتابيان و خزم و که سوکار نه بيت، که چی هاوپيکه ی که بو نه و روژه خوی ناماده کردوه و له خوشيه کاتيه کان خوی به دوورگرتوه، پله ی به رز به ده سته هيئت و نه که ويته خيرو خوشی و نه وی تر که گالته ی به خويندن و دواروژو شه هاده نه هات نه که ويته ناو ژينيکی تال و له ژيان جيئه مينيت، خو نه گه ژيان قه ره بووکردنه وه ی تيدا هيه نه وه نه و دنيا قه ره بووکردنه وه ی تيدا نيه و کيش گالته ی به قه برو قيامت و به هشت و جه هه ننه م ديت، موباره کی بيت، با بزاني کي ره نجخه سارنه بيت . .

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً
 أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالِنَارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ إِنَّهُ
 الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ (١٧) وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ
 كَذِبًا أُولَٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ
 اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ (١٨) الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ
 هُمْ كَافِرُونَ (١٩)

برگه‌ی دهیم

نمونه‌یهك له و كارانه‌ی قه‌شه فادی به شووره‌یی دانئه‌نی له ژییانی
پیغه‌مبه‌ردا (صلی الله علیه و اله وسلم).

قه‌شه فادی له و پیش‌برکی بیی‌ناغه‌دا که دایناوه بو خوینه‌رانی، دور له هه‌موو
ئه‌ته‌کیت و شه‌رمیک ئه‌لی: دانهر (٣٣) کاری شوهری له ژییانی پیغه‌مبه‌ری ئیسلامدا
دۆزیوه‌ته‌وه، باسی ئه‌وه‌یان بکه که تو به‌خراپ‌ترین کاری داده‌نییت و راقه‌یان
شیکاری بکه پاشان باسی هه‌رکام له و کارانه بکه که تو به‌شوهری داینانییت و
به‌رگری له دیدو بوچوونی خوٓت بکه^{١٨٥}

ئیمه له وه‌لامی ئه‌م قه‌شه فریوخواردووه‌دا ئه‌لین:

١- ئیوه ئه‌وه خوونه‌ریتی ناوتانه که قسه به پیغه‌مبه‌رانی خوا بلین و تانه‌یان
لیبدهن و شتی نا ئه‌خلاقی بدهن پالان، ئه‌وه‌نیه به‌رانبه‌ر به‌ه‌زرتی لوط له
ئینجیلدا ئه‌وه‌ی نه‌شی بو خه‌لکی بازارپیش ئه‌یده‌نه پالی! خوینه‌رانی به‌ریز!
سه‌یرکه‌ن چی ده‌رباره‌ی ئه‌م پیغه‌مبه‌ره‌ی خوا ئه‌لین:

" وخاف لوط أن یسکن فی صوغر، فصعد الجبل وأقام بالمغارة هو وابنتاه ،
فقالت الكبرى للصغرى : شاخ أبونا وما فی الأرض رجل یتزوجنا علی عادة أهل
الأرض کلهم، تعالی نسقي أبانا خمرا ونضاجعه ونقیم من أبینا نسلا ، فسقتا
أباهما خمرا تلك اللیلة، وجاءت الكبرى وضاجعت أباهما وهو لا یعلم بنیامها ولا
قیامها. وفي الغد قالت الكبرى للصغرى : ضاجعت البارحة أبی، فلنسقه خمرا اللیلة
أیضا، وضاجعیه أنت لکی نقیم من أبینا نسلا، فسقتا أباهما خمرا تلك اللیلة
أیضا، وقامت الصغرى وضاجعته وهو لا یعلم بنیامها ولا قیامها. فحملت ابنتا لوط
من أبیهما، فحملت الكبرى إبنا وسمته مؤب، وهو أبو المؤابین إلى الیوم.
والصغرى أیضا ولدت إبنا وسمته بن عمی، وهو أبو بنی عمون إلى الیوم."

یان ئەلین: کورپ گەورە یەعقوب بە دزی باوکیەوہ سەرچی کرد لەگەڵ
خیزانەکی باوکیداو باوکیشی بەمە ی زانی و هیچیشی نەکرد!!

" ثم رحل يعقوب من هناك ونصب خيمته على الجانب الآخر من مجدل عدر ،
وبينما هو ساكن في تلك الأرض ذهب رأوين فضاجع بلهة، محظية أبيه فسمع بذلك
يعقوب " ، سفر التكوين (٣٥ : ٢١-٢٢).. ئەمە ئەو یەعقوبە یە کە خۆیان ئەلین
جاریکیان لەگەڵ خوادا زۆران ئەگریت و خوا ئەدا بە ئەزوا ئەویش خەلاتی ئەکات
و بەرەکەت ئەرژینی بەسەریدا! هەمان کاری گەن ئەدەنە پال ئامنونی کورپی داود
لەگەڵ تاماری خوشکید، یان تۆمەتی عارەقخواردنەو و گەپان بەرووت و قووتی
ئەدەنە پال نوح و داودو ئەشعیاو کۆمەلی پیغەمبەری تر!!

ئەم قسە هەلەق و مەلەقانە ئەدەنە پال کەسانیک کە خوا کردوونی بە
پیغەمبەر و ناردوونی تا ببنە هیدایەت و رحمت بۆ خەلکی و فییری دینی
راستەقینە و ژینی بەختەوهریان بکەن و فییری ئەوهریان بکەن دەمپاک و دلپاک و
داوینپاکی پیرووی بکەن.. کەواتە سەیرنیه لە بەرانبەر پیغەمبەری ئیسلامیشدا
بینەزاکەتانە بوەستەو، ئەمانە پەروردهی دەستی "نشید الانشاد" ن کە
پەیامیکی ناو کتیبی پیروزیانەو ئەوهری کە مرقف رووی نایەت لە ژیر جیگەشدا
بیخوینیتەو ئەوهرندە شتی بەرەلایی تیدایە، هەر بۆ نمونە سەیر بکەن "نشید
الانشاد" چی ئەلین:

خوا تیر عارەقی خواردهو و سەرخۆش بوو جا بە خەلکەکەشی ووت: (کلوا
أَيُّهَا الْأَصْحَابُ اشْرَبُوا وَاسْكُرُوا أَيُّهَا الْأَحْبَاءُ)!! نشید الإنشاد: ١، هەرودها ئەلی:
(.. ما أجملك وما أحلاك أيتها الحبيبة بالذات. قامتك هذه شبيهة بالنخلة، وثدياك
بالعناقيد.. وتكون ثدياك كعناقيد الكرم و رائحة أنفك كالنفاخ، وحنكك كأجود الخمر
لحبيبي السائغة المرققة السائحة على شفاه النائمين، أنا لحبيبي، وإلي اشتياقه.
تعال يا حبيبي لنخرج إلى الحقل ولنبت في القرى.

لنبرکنّ إلى الكروم لننظر هل أزهر الكرم هل تفتح القعال؟ هل نور الرمان. هنالك أعطيك حبي.. لیتك كأخ لي، الراضع ثديي أمي، فأجدك في الخارج وأقبلك، ولا يخزونني. وأقودك وأدخل بك بيت أمي، وهي تعلمني، فأسقيك من الخمر الممزوجة من سلاف رمانی، شماله تحت رأسي، ويمينه تعانقني. (نشید ۱/۷-۱۳).

به راستی بوونی ئه وه مووه هاندانهی کتیبی پیروزی مه سیحیه کانه بو خه لک کوشتن و مه یخواردنه وه و سیکسکردن و ایگردوو نووسه ریکی گه وره ی وه ک بهرنا دشبو ده رباره ی ئه و کتیبه بلی: "کتیبی پیروز ترسناکترین کتیبه له سه ره ئه م رووی زه مینه، تا ئه توان له گه نجینه یه کی داخراودا به کلیل بیپاریزن^{۱۸۶}."

۲- پیغه مبه ران ته رزیکی تایبه تن له مرؤقه کان، خوی گه وره بو ئه وه ئه یاننیریت که بینه ریپیشاندهری هه مووان، ئه وه ی بو خه لکی قهینه کات بو ئه مان قهینه کات بیکه ن، و ئه وه ی بو خه لکی ئه ته کیتته بو ئه مان فه رزو حه تمه، و ئه بی به ره وشتی خو یان زیاتر خه لکی بانگبکه ن بؤلای خوا تا به قسه شیرینه کانیا ن.

. قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَرَزَقْنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ
أُخَالَفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَاكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ (۸۸)

- عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذْنَتْ لَهُمْ حَتَّىٰ يَتَّبِعَنَّ لَكَ الَّذِيْنَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ

(۴۳)

زانایان که باس له سیفته ی پیغه مبه ران ئه که ن، ئه لاین: چوار سیف هت فه رزه ئه بی له پیغه مبه راندا هه بی، دژه کانی ئه و چواره ش محاله له پیغه مبه راندا هه بن، هه ندی سیفاتیش مومکینه له پیغه مبه راندا هه بن، چواره فه رزه که بریتین له: راستگویی، چونکه ئه گه ر درو یان لیببیرا ئه وه خه لکی له په یامه کانیا ن ئه که ونه گومان، ده ستپاکی چونکه ئه گه ر ناپاکیان لیوه شایه وه خه لکی متمانه یان به

^{۱۸۶} إباحیات الكتاب المقدس (مسموح فقط لمن تجاوز ۱۸ عام)، قام بالتجميع و عمل الكتاب، و لید

بهائی فورٹان پاریزراوه

خویان و قسه کانیشیان نامینی، وریایی چونکه نه گهر گیلیتیان تیدا بیټ خه لکی هاوه لیتیان ناکه، گه یاندنی په یامی خوا بیشاردنه وه چونکه ناگری پیغه مبه ریټ و خوا رایسپارد بیټ به په یامیک و نه و نه یگه یه نیټ، دژه کانی نه م سیفه تانه ش محاله له پیغه مبه راندا هه بن، واته: درۆزنی، ناپاکی، بیعه قلی، شارده وهی دین له بهر ترسنوکی یان هه ر شتیکی تر، بو نه وهی هیچ که سیک بیانوی نه مینی له لای خوا، بو نمونه بلئی: پیغه مبه ره که ی نیمه درۆزن بوو، یان ناپاک بوو یان په یامه که ی پیغه مبه یاندین یان کابرایه کی گیلحال بوو، له بهر نه وه نیمه شوینی نه که وتین..

(إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالتَّيِّبِينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْآسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا (١٦٣) وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا (١٦٤) رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا (١٦٥) لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا (١٦٦)..

له بهر نه وه شوریه یی بو مروف تانه له پیغه مبه ران بدات، چونکه تانه دان له نه وان تانه دانه له خوا که نه یتوانیوه و نه یزانیه که سیکی ری کوپیک بنیری بو نه م خه لکه، نه م کابرا گیله یان نه م کابرا ناپاکه یان نه م کابرا ترسنوکه یان نه م کابرا درۆزنه ی بو نار دووین! بو یه له راستیدا پیغه مبه ران له پیوه ره کان نه درین نه و جا ره وانه نه کرین بو ناو خه لکی.

(ثُمَّ جِئْتَ عَلَى قَدَرٍ يَا مُوسَى (٤٠) وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي (٤١) اذْهَبْ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي دِكْرِِي (٤٢) اذْهَبَا إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى (٤٣) فَقَوْلًا لَهُ قَوْلًا لَيْنًا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى (٤٤) .

٣- پیغه مبه ری نیسلا میش وه که هه موو برا پیغه مبه ره کانی تری (سه لات و سه لامی خویان له سه ر بیټ) نه وه نده کامل و ساغ بووه، نه که ژیانی خوی

بهائی قورئان پاریزراوه

نهشاردووه ته وه، بهلكو ژيانی خوئی وهك كتیبئیکی کراوه کردووه ته وه بو خه لکی و ریگهی داوه که بینه ناو ژيانی و هرچی لیئنه بینن له کاتی خوئی یان ناخوئشیدا، له کاتی توورپهی یان ئارامیدا، له گه ل دؤستا بوو یان له گه ل دوزمن، له مالدابوو یان له مزگهوت یان له دهشت... هه مووی ریوایهت بکه ن و بیگپرنه وه بو خه لکی و هیچی نه شارنه وه!

نهك هه ر ئه وه بهلكو ئه فه رموی: رووگه ش بیئت ئه و كه سه ی شتیك له ئیمه وه ئه بیسیئت و به و شیوه یه ی له ئیمه ی بیستوو ه ئه یگه یه نیئت، چونکه له وانیه که سیك که ئه و شته ی پیئنه گات هوشیار تربیئت له و كه سه ی شته که ی پیئنه گه یه نیئت! له وانیه که سیکی تیگه یشتوو شتیك بگه یه نیی به که سیك له خوئی تیگه یشتوو تر بیئت^{١٨٧}. نهك هه ر ئه مه ش بهلكو لومه و گله یی قورس له و كه سه ئه كات که شتیکی له پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) بیستوو ه یان بینوو ه له خه لکی ئه شارنیته وه^{١٨٨}!!

هه مان ریگه شی به ژنه به ریژه کانی داوه که له ماله وه و له ناو ئه واندا هه رچی ئه لئی و هه رچی ئه كات.. بیگپرنه وه بو خه لکی، چونکه قسه و هه لسوکه وت و دانپیدا نانه کانی پیغه مبه ر هه موو دین و شه ریعه تن بو خه لکی و ئه و زاته پرکه ماله اته به سه ر لووتکه ی ره و شته به رزیه وه راوه ستاوه، وهك خوای گه وره ئه فه رموی: **(وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خَلْقٍ عَظِيمٍ)**.

پیغه مبه ران (سه لات و سه لامی خوایان له سه ربیئت) زانستیکی زوریان لای خواوه هیناوه و ئه رکی سه رشانیشیان بووه که ئه و زانستانه بگه یه ننه خه لکی و

^{١٨٧} پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) ئه فه رموی: ((نَضَرَ اللهُ أَمْرًا سَمِعَ مِنْهُ شَيْئًا ، فَبَلَغَهُ كَمَا سَمِعَهُ ، فَرُبَّ مُبَلِّغٍ أَوْعَىٰ مِنْ سَامِعٍ)) . رواه الترمذي ، وقال : ((حديث حسن صحيح)) .
^{١٨٨} پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) ئه فه رموی: ((مَنْ سَأَلَ عَنْ عِلْمٍ فَكَتَمَهُ ، أُلْجِمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِلِجَامٍ مِنْ نَارٍ)) . رواه أبو داود والترمذي ، وقال : ((حديث حسن)) . محمد ئیقبال لاهوریش جوان ئه فه رموی: "سیرتعد المسلم من خزي يوم يسأله فيه الرسول : لقد أخذت منا كلمة الحق فلماذا لم تُسلمها إلى الخلق؟! " قسه ی هه قت له ئیمه بیست ئه ی بوچی نه تگه یاند به خه لکی.

تاکه ریگهش بۆ ئهوه وهرگرتن و گه یاندنی ئهوه زانستانه بووه، وهک پیغه مبه‌ر (صلی الله علیه و اله وسلم) ئه‌فه‌رمویت: **(مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَبْتَغِي فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ، وَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ لَتَتَعَرَّقُ أَجْنَحَتَهَا لِطَالِبِ الْعِلْمِ رِضًا بِمَا يَصْنَعُ، وَإِنَّ الْعَالَمَ لَيَسْتَغْفِرُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ حَتَّىٰ الْحَيَاتُ فِي الْمَاءِ، وَفَضْلُ الْعَالِمِ عَلَى الْعَابِدِ كَفَضْلِ الْقَمَرِ عَلَى سَائِرِ الْكَوَاكِبِ، وَإِنَّ الْعُلَمَاءَ وَرَثَةُ الْأَنْبِيَاءِ، وَإِنَّ الْأَنْبِيَاءَ لَمْ يورَثُوا دِينَارًا وَلَا دِرْهَمًا وَإِنَّمَا وَرَثُوا الْعِلْمَ، فَمَنْ أَخَذَهُ أَحَدٌ بَحْظًا وَافِرٍ).** رواه أبو داود والترمذي .

هه‌رک‌ه‌س ریگه‌یه‌ک بگریته‌به‌ر لی‌وه‌ی فی‌ری زانستیک بی‌یت خواش ریگه‌ی به‌ه‌شتی بۆ ئاسان ئه‌کات، به‌دلنیا‌یی‌ه‌وه‌ فریشته‌کانیش بالیان پائه‌خه‌ن بۆ ئه‌وه‌ که‌سانه‌ی به‌دوای زانستدا ئه‌گه‌رین چونکه‌ له‌و کاره‌یان پازین، به‌دلنیا‌یی‌ه‌وه‌ ئه‌وه‌ی له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌میندان و ته‌نانه‌ت ماسی ناو ده‌ریا‌کانیش نزای خیر بۆ زانا‌کان ئه‌که‌ن، پیزو پله‌و پایه‌ی زانا وه‌ک پیزو پله‌و پایه‌ی مانگ وایه‌ به‌سه‌ر هه‌موو ئه‌ستیره‌کانی تره‌وه‌، زانا‌یان میراتگری پیغه‌مبه‌رانن، پیغه‌مبه‌رانیش دیره‌م و دیناریان لی‌ به‌جینه‌ماوه‌، به‌لکو زانستیان لی‌ به‌جی‌ماوه‌، هه‌رک‌ه‌س ئه‌وه‌ زانستانه‌ وه‌رگریت ئه‌وه‌ پشکیکی زۆری بۆ خۆی بردووه‌.

واش ده‌رچوو، ئه‌صحابه‌ به‌پیزه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه و اله وسلم) هه‌موو قسه‌و هه‌لسوکه‌وته‌کانی پیغه‌مبه‌ریان (صلی الله علیه و اله وسلم) گواسته‌وه‌ بۆ دوای خۆیان، هه‌موو دنیا‌یان ئاگادارکردووه‌ له‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه و اله وسلم) چۆن نانی خواردووه‌، چۆن خه‌وتوو، چۆن به‌رگی پۆشیوه‌، چۆن ده‌ستی به‌ئاو گه‌یاندووه‌، چۆن ده‌ست‌نوویژی گرتوووه‌ نوویژی کردووه‌ و هه‌جی کردووه‌ و جیهادی کردووه‌ و شه‌پی کردووه‌ و ناشتی کردووه‌، ره‌وشت و ئه‌ته‌کیتی پیغه‌مبه‌ریان له‌ چوونه‌سه‌رئاوه‌وه‌ بۆ گواستووینه‌ته‌وه‌ تا چونه‌سه‌ر کورسی حوکم و ده‌سه‌لات! وه‌ک به‌پیز شیخ‌ه‌لی ته‌نتاوی ئه‌فه‌رموی: (ئاده‌ی که‌سیکی گه‌وره‌م جگه‌ له‌ پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه و اله وسلم) پیشان‌بده‌ن ویرابیتی به‌ خه‌لکی بلی:

بهائی فورٹان پاریزراوه

هانى ئەو ھەموو ژيانم .. قسە کانم ... ئىشە کانم .. ھەمووى بگېرنەوھ: بۇ دۆست ...
بۇ دوژمن .. بۇ دوور .. بۇ نزيك .. بۇ شارى .. بۇ لادىيى .. بۇ نەخويندە وار .. بۇ
خويندە وارو پسپۆرە کان !

پيشانم بەن ! كام پياوى گەورە ھەيە لە ميژوودا بەو شيۆە دوورودريژە
ھەموو ژيانى تۆمارکرايىت، ژيانى گشتى و ژيانى تايبەتى خوڤشى، گشت رووداوه
گەورە و بچوکه کانى ژيانى ئاوه ها نووسرابيئەوھ؟ ئەو ھەزارو چوارصە دو
سد(۲۰)سى^{۱۸۹} و ئەو ھەندە سالە خەلك دواى ئەو دىن و دەچن، كى ھەيە وەك ئەو
ئاوھە وردو درشتى ژيانى تۆمارکرايىت؟^{۱۹۰}

شيخ على تەنتاوى(بەرەحمەت بيىت) خالىكى جوانى تر باسنەكات سەبارەت
بە ژياننامەى پيغەمبەر(صلى الله عليه واله وسلم)، ئەويش ئەو ھەيە كە ھەرچى
گەورە پياوھە كانى دونيا ھەيە يان تايبەتن بە ميللەتانى خوڤيان يان لە كايەكى
تايبەتدا ئەو گەورە يەتە يان دەرکە وتووھ، بەلام پيغەمبەرى ئىسلام(صلى الله عليه
واله وسلم) لە ھەموو كايە كانى ژياندا گەورە بووھ و گەورە يەتە كەشى شتيكى
جيهانى بووھ و بۇ ھەموو مرؤفايەتى بووھ، بۇ دىن و بۇ دونيا، بۇ شەرو بۇ ئاشتى،
بۇ دۆست و بۇ دوژمن، بۇ قەومى خوڤى و بۇ قەومە كانى تر، بۇ ژن و بۇ پياو، بۇ
گەورە و بۇ بچوك، بۇ عەقل و بۇ دل، بۇ خيزان و بۇ كۆمەلگە ... رينمايى داناوھ،
خوڤشى پيشەنگ بووھ لە جيبە جيكردى ئەو رينمايىانە داو شتيكى نەكردووھ
پيچەوانەى ئەو رينمايىانە بوويىت، يان پشتگوڤخستنى ئەو رينمايىانەى تيدا
بوويىت .. ئەبى واش بيىت، چونكە ئەو پەرورەدى دەستى خودايە و ديارى
خواوھندە بۇ ئەم مرؤفايەتية و جوهرە ئيل مامۆستاي بووھ، وەك خواى گەورە
ئەفەرموى:

^{۱۸۹} ئەو ئەفەرموى: "ھەزارو سېصەد"، چونكە باسى سەردەمى خوڤى ئەكات، ئيمە كرمانە ھەزارو چوارسەدوسى و

ئەو ھەندە، بۇ زانبارى خوڤنەرى بەرپۆز.

^{۱۹۰} تعريف عام بدين الاسلام، ص ۲۰۴.

(۱) وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ (۱) مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ (۲) وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ (۳)
 إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ (۴) عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ (۵) ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ (۶) وَهُوَ بِالْأُفُقِ
 الْأَعْلَىٰ (۷) ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ (۸) فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ (۹) فَأُوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا
 أُوْحَىٰ (۱۰) مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ (۱۱) أَفَتُمَارُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ (۱۲) وَلَقَدْ رَآهُ
 نَزْلَةً أُخْرَىٰ (۱۳) عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ (۱۴) عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ (۱۵) إِذْ يَغْشَى
 السُّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ (۱۶) مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ (۱۷) لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ
 (۱۸)

۴- سه بارهت به وهی که قه شه فادی هندی شت به شورهی ئه زانی که پیغه مبه ر(صلی الله علیه واله وسلم) کردوویه تی، ئه وه ئیمه لیردها ته نیا دوو نمونه باسه کهین له و (۳۳) نمونه ی که ئه و باسیانته کات، تا له و دوو نمونه وه خوینهر تیبگات ئه م قه شه بیویژدانه چهنده قاییم عه قلی خوئی داخستوو له ترسی ئه وهی نه وه ک راستیه کی ئه م قورئانه ی تیبجییت و سه رنجی رابکیشییت و بیسه لمینیت و بوی بیته پیوه رو ژیانی بگوریت وه ک ژیانی سه دانی گوری! ئه گینا یانی چی ئه و کابرایه ئه وه به شورهی ئه زانی که پیغه مبه ر(نه خوینده واره) ^{۱۹۱}!

یان قورئان ریگه ی گرتوو له وهی ژنه کانی دوا ی خوئی شووبکه نه وه ^{۱۹۲}، یان وه رگیپه بینا و نیشانه که ی ئه وه به شورهی یه کی گه وره ئه زانی که پیغه مبه ر(صلی الله علیه واله وسلم) له ژنی زیاتری هیناوه ^{۱۹۳}، یان ئه وه لای قه شه فادی شورهی یه کی زور گه وره یه که بووتریت پیغه مبه ر له پیشته ره به موسلمانان له خودی خو یان ^{۱۹۴}!! یان ئه وه به شورهی ئه زانی که پیغه مبه ر(صلی الله علیه واله وسلم) ده ست له دوژمنه کانی بکاته وه و شه پریان له گه لدا بکات و ئه و شه پانه

^{۱۹۱} ل: ۴۴۴.

^{۱۹۲} ل: ۳۵۸.

^{۱۹۳} ل: ۳۵۸ تا ۳۶۴.

^{۱۹۴} ل: ۴۴۵.

بهائی قورئان پاریزراوه

ناوېنیت(شهره داگیرکاریه کان)^{١٩٥}!! ئاخر له راستیدا ئه م ره خنانه جگه له رقبوون له هر شتیک په یوه ندى به ئیسلام و پیغه مبهری ئیسلامه و هه بیټ چیتره؟ بۆ ئه بى ئه وه شوورهی بیټ خوا پیغه مبهریکی نه خوینده وار بنیړیت به په یامیکی ئاسمانی هه مه لایه نه وه که هه موو جوانیه کانی ئایینه کانی تری تیدا بیټ له کاتیدا که جوانیه کانی ئه و له و ئایینه نای تردا نه بیټ^{١٩٦}.

نمونه یی به گه م

نه خوینده واری پیغه مبهری ئیسلام (صلی الله علیه و اله وسلم)

له گه ل ئه و ه دا قه شه فادی مانای وشه ی (امی) تیکه دات و ئه لئ: (امی) یانی که سی غهیره یه هودی، به لام موحه ممه د بویه مانای نه خوینده واری بۆ (امی) به کار بردوو ه بۆ نه خوینده وار تا جیگه بۆ ئه وه بکاته وه که قورئان وه ک موعجیزه بناسریت^{١٩٧}!!

ئه م ره خنه یه له گه ل ئه و ه دا قسه یه کی نازانستیانه یه وه که له دواوه باسی ئه که ین، شتیکی دووریشه و شو ره ی شه تو ناوی بنی کاره شوره ییه کان!

له وه لامی ئه م ره خنه نازانستی و ناجوانه دا ئه لئین:

به لئ پیغه مبهر(صلی الله علیه و اله وسلم) له گه ل ئه و شکوو گه وره یه تییه ی که هه بیوو پیاویکی نه خوینده واریش بوو، ئه وه ش نه که مییه بۆ پیغه مبهر(صلی الله علیه و اله وسلم) و نه زیانیش به دینه که ی ئه گه یه نئ، له دوو ئایه ته دا وشه ی (امی) له قورئاندا هاتوو ه:

^{١٩٥} ل: ٣٦٤.

^{١٩٦} قسه که ی هی نووسه ری گه وره جوړج به رناده شو یه، هه روه ها ئه لئ: (لقد درست محمدا باعتباره رجلا مدھشا، فرأیته بعیدا عن مخاصمة المسيح، بل یجب أن یدعی منقذ الإنسانية، وأوربا فی العصر الراهن بدأت تعشق عقیده التوحید، وربما ذهب إلى أبعد من ذلك فتعترف بقدره هذه العقیده على حل مشکلاتها، فبهذه الروح یجب أن تفهموا نبوءتی)، بروانه: (أرشیف ملتقى أهل الحدیث - ٣).

^{١٩٧} ل: ٤٤٣.

خوای گه وره نه فه رمویت: (وَاخْتَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِيَّايَ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيْنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ (١٥٥)

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْآغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (١٥٧) قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ (١٥٨) وَمِن قَوْمِ مُوسَىٰ أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ (١٥٩)، (الأعراف: ١٥٥ - ١٥٨).

واته: موسا هه فتا كه سى له گه له كهى خوى هه لبارد، تا بچن بو نه و شوينهى ئيمه بومان دياريكردبو، (كيوى تور)، كه كاتيكيش زه مين له رزه كه هات و گرتنى (موسا) وتى: په روه ردگارى من نه گه ر تو بتويستايه منيش و نه وانيشت به هيلاكدا نه برد، نايا له بهر كارى نه زان و گيله كانى ناومان ئيمه له ناو نه بهى - په روه دگارا - نه وه ناقيردنه وهى خوته نه يكه يته مايهى گومراهى بو هه ركه سيك بته وى و نه يكه يته مايهى هيدايتيش بو هه ركه سيك بته وى، هه ر تو پشتيوانى هه موومانى، لي مان خوش ببه و سوژت بيته وه پيماندا كه هه ر تو باشترين ليخوشبوى* شتى چاكامان له م دونيايه دا بو بنووسه و له ناخيره تيشدا هه روه ها ئيمه گه پراوينه ته وه بو لاي تو، خواهش فه رمووى: سزام تووشى هه موو نه وانه نه كه م كه نه مه وپت و سوژو په حمه تيشم هه موو شتيكى ناخنيوه و بو نه و كه سانه شى نه نووسم كه ته قوايان هه يه و زه كاتنه دن و هه روه ها نه وانهى كه بروايان به نايه ته كان (به لگه كان)ى من هه يه* نه وانهى كه شوين نه و پيغه مبه ره نه خوئينده واره نه كه ون كه (ناو و

سیفه ته کانی (له ته وراته که ی لای خویندا نه بینن، ههروه ها له ئینجیلدا، نه و پیغه مبه ره ی که فه رمانیان پیئه کات چاکه بکه نو به ری خراپه کردنیان لیده گریته و شته پاک و به سووده کانیان بو حه لال نه کات و شته پیس و زیانبه خشه کانشیان لی حه رامنه کات و نه رکه قورسه کانیان له سه ر لائه بات و نه و کوته و زنجیره ش له گه ردنیاندا به نه یشکینئ و هه موو نه و که سانه ش که بروای پیدینن و به رز رایئه گرن و سه ری نه خه نو و به شوین نه و (نور) هدا نه چن که له گه لیدا دابه زینراوه، نه وانه و ته نیا نه وانه سه رکه توو نه بن* نه ی پیغه مبه ر توش بلئ: خه لکینه، من پیغه مبه ری خوام بولای هه مووتان هاتووم نه و خواجه ی که خاوه نی مولکی ئاسمانه وکان و زه ویه که هیچ خواجه کی تر نییه نه و نه بی کاری زیندوو کردنه وه و کاری مراندن هه ر به ده ست نه وه بروا به خواو به و پیغه مبه ره نه خوینده واره بکه ن، که نه و په ری بروای به خواو قسه ی خوا هه یه و به شوینیدا برون به لکو هیدایه ت وه ربگرن.

له م چه ند ئایه ته دا دووجار وشه ی (الامی) به کار هاتوو که هه موو زانیانی زمانه وانای عه رب نه ئین: "الامی: من لایعرف الکتابه ولا القراءه، والامیه: جهل الکتابه والقراءه، نقول مکافحه الامیه"^{١٩٨}، واته: (امی) که سیکه نه نووسین و نه خویندنه وه نه زانیت، (امیه) ش (نه خوینده واری) بریتیه له نه زانینی نووسین و خویندنه وه، نه وترئ قه لآچو کردنی (امیه) واته نه خوینده واری.

پیغه مبه ریش (صلی الله علیه واله وسلم) خوئ نه فه رموئت: (انا امه امیه) یان نه فه رموئت: (ما أنا بقاریء) (ئیمه میلله تیکی نه خوینده وارین)، (من نازانم بخوینمه وه) زانیانی میژووش به دریزئ باسی هه موو ژیانای پیغه مبه ریان (صلی الله علیه واله وسلم) کردوه، که هیچ که سیکی تر نییه له هه موو دنیادا به و دریزیه ژیانای نووسرایته وه نه و نه بیته، که چی هیچ میژوونوسیک باسی نه وه ی نه کردوه که فلانه سال چو بیته بهر خویندن یان لای فلانه که س خویندوو یه تی، یان فلانه کتیبی نووسیبت، ههروه ها نه وه قورئان باسی نه خوینده واری (امی) پیغه مبه ر

^{١٩٨} المنجد في اللغة والاعلام/ ماددهی "ام".

بهائی قورئان پاریزراوه

(صلی الله علیه واله وسلم) دهکات و نه و هوش زمان (اللغة) که شتیکی (بیلایهن) هو (امی) به نه خوینده وار مانا نه کات و نه و هوش پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) خوئی دانپیډائنهئی وهک نه شلین: (الاقرار سید الادلة) نه و هوش میژوو... ئیتر نازانم بچی هندی که س هر سواری سه ریان نه بن و نکولی له (نه خوینده واری) پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) نه که ن و گوئی به نه م هو مو سه لماندنه ی ناده ن.. هؤکه ی، خوا زاناره. نه و هیه نه یانه وئی به به ردی دوو نیشانه بشکینن:

یه که م: سیفته ی پیغه مبه رایه تی له (محمد) بکه نه وه و وهک فه یله سوفیک و پیاویکی عه بقه ری ده ریخن، تا خوئیان له وه بدزنه وه که باس له شوینکه و تنی خوئی دینه که ی بکری و باسی یاساو پینماییه کانی وهک حه لال و حه رام بکری تا نه وو نه فلاتون و نه رستوو کیو کی یه کسان بکرین..

دووه م: به م سه لماندنه ره تی هه مو نه و نایه ت و فه رموودانه بکه نه وه و که باس له نه خوینده واری پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) نه که ن و به و هوش ریگه یان بو خوئشه بیت گومان و دووئی له سه ر هه مو برگه کانی ئیسلام دروستبکه ن و ره خنه له ته واری پینماییه و یاسا کانی بگرن و خه لکی وهک دیار ده یه کی کومه لایه تی - نه ک نایینیکی خوی - خه لک سه یری بکه ن.

شتیکی سه یرتر نه و هیه هه ندی له م ته زوویرچیانه (که وه رگیره که ی نایا قورئان پاریزراوه) یه کیکیانه و له کتیبی فشولی ئیسلامناسیه وه هه ندی قسه ی عه لی میرفیتروس نه گوازیته وه که به فیلبازانه میرفیتروس) نه لین: " به پیچه وانه ی نه و شته ی که سه رچاوه نایینییه کان ده یلین: حه زره تی موحه ممه د نه ک هه ر کابرایه کی نه خوینده وار نه بووه بگره زوریش خاوه نهوش و به فه ره نگ بووه، هه ر به پشتبه ستن به و زانیاری و فه ره نگانه وه بوو که نایینی ئیسلامی دامه زرانده ^{۱۹۹}.

^{۱۹۹} عه لی میرفیتروس، (ئیسلامناسی) (ل ۲۳)، نه و هیه نامانچی سه ره کی نه و که س و سه نته رانه ی که ره و اج بو خوینده واری و عه بقه ریبه تی پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) دروسته که ن و نکولی له نه خوینده واریه که ی نه که ن.

بهائی قورئان پاریزراوه

ئو نووسره گوماناويه به زمانیکي تری ساخته کارانه وه فیل له خوینهری ئەکات و ئەلئ: "بیگومان سه‌په‌رشتی کردنی دامه‌زراوه گه‌وره بازرگانیه‌که‌ی خه‌دیجه پیویستی به زانین و شاره‌زاییه‌کی زۆر بووه، ئەم مه‌سه‌له‌یه ده‌بیئت به‌تاییه‌تی به‌گویی ئو میژوو نووسانه‌دا بد‌ریته‌وه که پیغه‌مبه‌ر به‌که‌سایه‌تییه‌کی بی‌ئاگاو نه‌خوینده‌وار ده‌ناسینن"^{۲۰۰}.

فیله‌که‌ی له‌وه‌دایه دوو وشه‌ی (بیئاگا) و (نه‌خوینده‌وار) پیکه‌وه گری ئەدات وه‌ک ئه‌وه‌ی گوايه موسلمانان که ئەلئین پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه واله وسلم) نه‌خوینده‌واره ئه‌وه وه‌ک ئه‌وه وایه بلئین بیئاگایه!! یان وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌موو نه‌خوینده‌واریک هه‌ر ئەبی بی‌ئاگابیت یان هه‌موو خوینده‌واری حه‌تمه‌ن به‌ئاگایه، له‌کاتی‌کدا ئه‌و دوو شته‌- وه‌ک ئەلئین- که‌سیان (لازم) و (مه‌لنوم) یه‌که‌تر نین، ئەگوجی که‌سیک نه‌خوینده‌وار بیئت و زۆر عاقل و هۆشیار و لێوه‌شاهه‌ش بیئت هه‌روه‌ک ئەببیری خوینده‌واری وا هه‌یه هه‌ژاره (قل) له (فل) جیا ناکاته‌وه، به‌پاستی ئەم نووسه‌رانه‌ی ئیستا که په‌لاماری ئیسلام ئەده‌ن و نه‌شته‌ری په‌خنه‌ی نه‌زانانه‌ی لێهه‌ئه‌گرن! زۆرجار ئەکه‌ونه هه‌له‌ی واوه که هه‌یچ منالیکی سه‌ره‌تایشی تیناکه‌وی"^{۲۰۱}.

^{۲۰۰} هه‌مان سه‌رچاوه (ل ۹۹).

^{۲۰۱} بۆ نمونه‌وه ته‌نیا بۆ نمونه (مه‌زده‌کی) له‌ کیتی (عه‌ره‌ب و ئیسلام) دا لاپه‌ره (۱۸۲) ئەلئ: هه‌رچه‌نده عومه‌ر به‌ دادپه‌روه‌ری ناسراوه که‌چی خۆی له‌ کوشته‌وه‌ی بکوژانی عوسمانی کورپی عه‌فان لاداوه به‌ بیانوی ئه‌وه‌ی که ئیمامی عه‌لی گوتویه‌تی نابی چه‌ند که‌سیک له‌بری یه‌که‌سه‌ بکوژری.. جا توخوا خوینهری به‌پرز! هه‌یچ نه‌خوینده‌واریک نه‌زانینی وا ئەکات، (عومه‌ر) که پیش (عوسمان) مردبیئت و عوسمان دواي ئه‌و بووبیته خه‌لیفه ئیتر چۆن عومه‌ر هاته ژیان و دادگای بۆ بکوژانی عوسمان دانا؟ ئەگه‌ر نه‌یوتایه (عومه‌ر که به‌دادپه‌روه‌ر ناسراوه) من گومانی هه‌له‌ی چاپم ئەبردو ئەموت: له‌وه‌ئه‌چیت ناویکی تر بیئت جگه له‌ عومه‌ری کورپی خه‌تتاب، به‌لام دیاره کابرا هه‌ر به‌ پاستی مه‌به‌ستی عومه‌ری کورپی خه‌تتابه. یان ئەم وه‌رگێره‌ی ئایا قورئان پاریزراوه له‌ ده‌یان شویندا ئه‌و جۆر هه‌لانه ئەکات بۆ نمونه ره‌خنه له‌وه ئەگری که پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه واله وسلم) راویژی زۆری به‌ هاوه‌له‌ به‌پزه‌کانی کردوه، ئەلئ: (که‌واته محمد راپرسی به‌ هاوپیکانی کردوه و رای کامیان توندو

بهائی قورئان پاریزراوه

ئەم (میر فیتروس) ه-ی که وەرگێره که ی ئایا قورئان پاریزراوه قسه کانی دەر باره ی نه خوینده واری پیغه مبه ر به سه نه دو قسه ی کار بر ئه زانی- له لاپه ره (۲۴) ی کتیبه که یدا به راشکاوی ئه لئ: "مه سه له ی خوینده وار نه بوونی پیغه مبه ر درۆیه کی میژووییه، ویستیان که لک له م ئامرازه وهر بگرن و (محمد) وه ک که سایه تیبه کی ئه فسوناوی و سه رو سروشت بنوینن و بۆ به ره و پیش بردنی باوه ره ئه ندیشه کانی (به ناوی قسه ی خواوه) که لک له م په رجووه (معجزه) وهر بگرن، له کاتیکدا ده زانین وشه ی (امی) ده گه ریته وه بۆ (ام القراء = مه ککه) ی زیدی پیغه مبه ر" ت.

دوای ئه مانه په راویزیکی دوورو دریژی هیناوه که گوايه (ام القری) ئه گه ر (ی) نیسه ته ی بچیته سه ر ئه بیته (امی)، به و شیوه یه ش (امی) مانای نه خوینده وار نیه و به لکو مانای خه لکی مه ککه ئه گه یه نیت، له وه لامی ئەم (سواری سه ری خۆی بووه ی (میر فیتروس)) دا ئه لئین:

۱- تۆ له وه دا به هه له داچووی که هه رچی (أم القری) هه یه کردوته به (ام القراء)، چونکه (القری) کۆی (القریة) یه و (القراء) کۆی (قاری) ه، وه ک کابرای کورد ئه لئ: "ئو دوانه ته نیا خویان یه که" ^{۲۰۲} و زۆر له یه کتر جیاوازن.

۲- له زمانی عه ره بیدا وشه کان دوو جوړن: وشه ی ساده و وشه ی لیكدراو، وشه ی لیكدارویش سی جوړه: (مرکب مزجي) و (مرکب اضافي) و (مرکب أسنادي)،

تیژتر بوویت ئه و رایه یانی وهرگرتوه، بۆ نمونه له یه کێک له جهنگه کاندایا هه فتا که سیان به دیل گرت، دوای راپرسی به ابوبکرو عه لی و عومه ر، رای عه لی ئازادکردنیان بوو، رای به کریش هیشتنه وه ی دیله کان بوو، به لام محمد دوا رای وهرگرت که رای عومه ر بوو بۆ کوشتیان، ئه وه بوو محمد هه فتا دیلی جهنگی کوشت... (ل: ۳۹۱)، ده ی خۆ منالی سه ره تایش ئه زانی ئه و مه سه له یه هیچ وا نیه، نه که س کوژراوه و نه ئه وه ش رویداوه! به لکو پیچه وانه که ی راسته.

^{۲۰۲} شایانی باسه له هه موو کتیبه که دا هه ر به (القراء) (ام القراء) ئه ینوئ، چونکه دیاره هه ر نازانی جیاوازیان چیبه، ناشکرئ بوتری ئه مانه هه له ی چاپن، چونکه ئه ی هه له ی چاپ له وشه کوردییه کاندایا بۆ نییه یان ده گمه نه!.

بهائی قورئان پاریزراوه

وشه‌ی (مركب مزجي) وهك بعلبك، معدی كرب.. وشه‌ی (مركب اضافی) وهك (أم القری، صلاح الدین)، (مركب اسنادی) وهك (تأبط شرا، ذرحیا، حیص بیص)..
جا زانایانی زمانه‌وانی (علماء اللغة) ئه‌لین:

- وشه‌ی لیكداروی (مزجي) كاتیک (یاء)ی نیسبه‌تی بچیته سهر ئه‌وه پاشكۆكه‌ی لائه‌بریٔت و (یاء)ه‌كه ئه‌چیته سهر پیشه‌كه‌ی، وهك: (بعلبکی) بؤ وشه‌ی (بعلبك) هه‌ندیكیش ئه‌لین ئه‌چیته سهر هه‌ردووكیان واته: ئه‌بیته (بعلی بکی).

- وشه‌ی لیكداروی (اضافی) كاتیک (یاء)ی نیسبه‌تی بچیته سهر ئه‌وه سهره‌تاكه‌ی لائه‌بریٔت و (یاء)ه‌كه ئه‌چیته سهر پاشكۆكه‌ی وهك (ام القروی) (صلاح الدینی) هه‌ندیكیش ئه‌لین: ئه‌چیته سهر هه‌ردووكی له هه‌ندیٔ وشه‌دا وهك وشه‌ی لیكداروی (مزجي) نیسبه‌ت ئه‌دریٔت.

- وشه‌ی لیكداروی (اسنادی)یش (یاء)ه‌كه ئه‌خریته سهر سهره‌تاكه‌ی، وهك: (تأبطی).

٣- هه‌موو ئه‌و وشانه‌ی كه له عه‌ره‌بیدا پییان ئه‌وتری (كونیة) واته (أب) یان (ام) یان (ابن)ی پیوه بیٔت (یاء)ی نیسبه‌ته‌كه‌ی ئه‌چیته سهر به‌شی دووه‌می وشه‌كه، وهك:

أبو حنیفة - حنفي

ابن حنبل - حنبلي

ام القرا - قروي

ام غیلان - غیلاني

ابن سبأ - سبأی

بهائی قورئان پاریزراوه

ئیتیر ئه وه بنه ما (قاعده) یه له زمانی عه ره بیدا ناکرئ یه کئ له و لاهه پاست بیته وه و عه ره بی نه زانی و پیچه وانه ی (قاعده) قسه بکات (۲۰۳).

هه ولئیکه نه زۆکانه ی (میر فگروس) بۆ سه لماندنی ئه وه ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) کابرایه کی خوینده وار بووه به پیچه وانه ی راستیه میژووییه کان و زمانه وان ی و سه لماندنی خوا له قورئاندا و پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) خۆی له فه رموده دا - ئه وه یه گوايه پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) له ریکه وتننامه ی (حوده ییبیه دا که قوره یش داوا ده که ن وشه ی (رسول الله) بکوژیننه وه، عه لی نکولی لی ئه کات و پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) خۆی ئه یکوژینیتته وه و له جیاتی (محمد رسول الله) ئه نووسی (محمد بن عبدالله) جا ئه م به لگه یه ش له وان یه پیشووتری بیماناتره:

۱- چونکه ئه وه دژی ریوایه ته پاسته کانی میژووه.

۲- ئه وه دژی هه موو ئه و راستیانه ی تره که ئیمه له پیشه وه باسما ن کرد (قورئان - فه رموده - زمانه وان ی - راستیه میژووییه کان).

۳- دژی خویندنه وه ی لۆژیکانه ی ئه و ده قه یه که باسی سپینه وه و نووسینه وه ئه کات له و ریوایه ته دا..

سه ره تا ریوایه تی پاسته قینه ی میژوو بۆ رووداوه که ی حوده ییبیه ئه مه یه که هه موو نووسه رانی (سیره) باسی ده که ن..

ئیمامی بوخاری له (صحیح) ه که یدا ئه لئ: به پرائی کوپی عازب (په زای خوی لیئ) ئه لئ: کاتیک پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) ناشتی راگه یاند له گه ل خه لکی حوده ییبیه دا، عه لی کوپی ئه بوتالیب (په زای خوی لیئ) ناشتینه مه که ی له نئوانیاندا ئه نووسی، نووسی (محمد رسول الله)، موشریکه کان وتیان: مه نووسن (محمد رسول الله)، چونکه ئیمه ئه گه ر بمانزانیایه پیغه مبه ری خویت شه پمان له گه ل نه ئه کردی، پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) به عه لی فه رموو: بیسپه وه، (عه لی) یش وتی: من

^{۲۰۳} چون ئیمه ی کورد نه گه ر یه کئ بلی فلانه که س خه لکی (چواریه) له جیاتی نیسه بده تانانی به لای (چوارتای لای سلیمان، ئه چین به گژیا ئه مه ی (میر فیتروس) یش هه ر شتیکی وایه..

بهائی قورئان پاریزراوه

ئەو کەسە ناڤم ناوی تۆ ئەسپریتەوه، پیغەمبەر(صلی الله علیه واله وسلم)خۆی سڤیهوه^{٢٠٤}، ئیمامی (موسلیم)یش هەمان فەرمووده ئەهینئۆ و تەنیا لەفزی (بە دەستی خۆی سڤیهوه)ی زیاده له بوخاری^{٢٠٥}.

هیچ یه کێک له و دوو کتیبه (صحیح)ه باسی ئەوه ناکەن کە پیغەمبەر(صلی الله علیه واله وسلم)خۆی نووسیبیئۆ، هەموو ئەو کتیبانەش له (سیره)دا نوسراون بەم شێوهیه باسی نووسینی ئەو ئاشتینامهیه ئەکەن.. بۆنومنه (ابن کثیر) له تەفسیره کەیداو له (البدایة والنهایة)کەشیدا ئەلی: " ..

کە سوھەیلی کۆری عەمر هاتە لای پیغەمبەر(صلی الله علیه واله وسلم)وتی: بیئە با ئاشتینامه یەک له نیوان ئیمەو ئیو دا بنووسین، پیغەمبەر(صلی الله علیه واله وسلم) (عەلی) بانگ کردوو فەرمووی: (اكتب بسم الله الرحمن الرحيم)، سوھەیلی کۆری عەمر وتی: بەلام وەللّاهي من نازانم (الرحمن) چییە، نا، بنوسە (باسمک اللهم) وەک چۆن لەمەو پیش ئەتنوسی، موسلمانەکان وتیان: سویند بەخوا هەر ئەبئ بنوسی (بسم الله الرحمن الرحيم)، پیغەمبەر (صلی الله علیه واله وسلم)فەرمووی (قەیناکا) بنوسە (بسمک اللهم) پاشان پیغەمبەر فەرمووی: ئەمە ئەو ئاشتینامهیه کە موخەممەدی پیغەمبەری خوا نووسیویەتی..

سوھەیل هەلیدایەوه و وتی: وەللّاهي ئەگەر بمانزانیا تۆ پیغەمبەری خوای نە شەپمان لەگەڵ ئەکردی و نە بەرگری مائی خواشمان لئ دەکردی، بەلکو بنووسە (محمد بن عبدالله) پیغەمبەر(صلی الله علیه واله وسلم) فەرمووی: (والله اني لرسول الله وان كذبتموني، أكتب محمد بن عبدالله)، له رپوایه تیکی تردا ئیمامی ئەحمەد ئەفەرمووی: سوھەیل وتی: (لو نعلم انك رسول الله لأتبعناك، ولكن أكتب اسمك واسم ابیک)^{(٢٠٦)*}.

^{٢٠٤} ارشاد الساری (٤/٤٢٢).

^{٢٠٥} ارشاد الساری (٧/٤١٤).

^{٢٠٦} مختصر تفسیر ابن کثیر/ علی الصابونی ج ٢/ ص ٣٥٢ ط (٥/١٩٨٦) دار التعلیم/ بیروت/ لبنان.

* له هەموو دنیادا هەروایه (ئاشتینامه) ئەبئ بە پەزما نەدی هەردوولایه نی شەپکەر بنووسریت نەک یەک لایه نە.

بهائی قورئان پاریزراوه

(محمد حسین هیکل)یش له (حیاه محمد)دا ئەلئ: پیغه مبهەر (صلی الله علیه واله وسلم)عه لی کورپی ئە بوتالبی بانگ کردوو پیئی وت: **"اكتب بسم الله الرحمن الرحيم، سو هیل وتی: امسك لا اعرف الرحمن الرحيم، بل اكتب: بسمك اللهم"**، پیغه مبهەر (صلی الله علیه واله وسلم)فه رموی: **اكتب بسمك اللهم**، پاشان پیغه مبهەر (صلی الله علیه واله وسلم) فه رموی: **هذا ما صالح عليه محمد رسول الله سهيل بن عمرو...**، سو هیل وتی: **امسك، لو شهدت انك رسول الله لم اقاتلك، ولكن اكتب اسمك واسم ابيك، پیغه مبهەر (صلی الله علیه واله وسلم)فه رموی: اكتب هذا ما صالح عليه محمد بن عبدالله**. پاشان ته واوی بریگه کانی ئاشتینامه که یان نووسی^{٢٠٧}، (مبارکفوری)یش له (الرحیق المختوم: ص ٣٢٩)و موحه ممه د ئەلغه زالی له (فقه السیره: ص ٣٦٠)و موحه ممه د عه لی ئەلصه لابیش له (السیره النبویه: ٢/ص ٢٥٤ - ٢٥٥). دا هەر به هه مان شیوه باسی ئەو پیککه وتننامه یه ئەکه ن و که سیان باس له وه ناکه ن پیغه مبهەر (صلی الله علیه واله وسلم) خوئی ئاشتینامه که ی له عه لی وه رگرتبیت و له جیاتی (محمد رسول الله) (محمد بن عبدالله)ی نووسی.

(ابن کثیر) له (البداية والنهاية)دا ئەلئ: له پیاویه تیکی سه حیدا هاتوو که عه لی وتی: (والله لأمحوک ابدًا) پیغه مبهەر ئاشتینامه که ی له ده ست وه رئه گریت و ئە نووسی: (هذا ما قاضي عليه محمد بن عبدالله) به لام ئەم پیاویه ته زانا یان قسه یه کی زۆریان له سه ر کردوو ه و ئیمه ش له ته فسیری ئەو ئایه ته دا که ئە فه رموی: **(وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذَا لَأَرْتَابَ الْمُبْطِلُونَ)** (العنکبوت: ٤٨)^{٢٠٨}، هه ندیکمان باس کردوو ه^{٢٠٩}، جا (ابن کثیر) له ته فسیره که یدا ده رباره ی ئەم ئایه ته ئەلئ: واته ئەه ی پیغه مبهەر تو ما وه یه کی زۆر له ناو ئەم گه له دا بووی و ته مه نیکت له ناویاندا سه رف کردوو ه پيش ئەوه ی ئەم قورئانه ت بو بیت، که نه خویندنه وه وه نه

^{٢٠٧} حیاة محمد / هیکل / ص ٣٧٤.

^{٢٠٨} مه به ستی (ابن کثیر) ئەوه یه له ته فسیره که ی خویدا واته: (تفسیر القرآن العظیم: ابن کثیر) ئەو

مه سه له یه ی باس کردوو ه.

^{٢٠٩} البداية والنهاية (٥٣٣/٤).

بهائی قورئان پاریزراوه

نوسینت نه زانیوه، هر به و شیوه یه ش وه سفکراوی له کتیبه پیښووه کانداهک
خوای گه وره نه فرمویت:

(الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ
يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ
عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَاَلَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ
الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ)، (الأعراف: ۱۵۷).

به پیی نایه که پیغه مبه ر(صلی الله علیه واله وسلم) به هر به و شیوه یه ش تا
قیامت نه مینیتته وه نه تهوانی دیری یان پیتی بنوسی و نه تهوانی شتی
بخوینیتته وه، به لکو پیغه مبه ری خوا(صلی الله علیه واله وسلم) بو ه مو شتی
نوسه ری تاییه تی هه بووه، چ بو (سروش) نوسینه وه چ بو نامه ناردن به
هریمه کاندان هه ندی که سیش فرموده یه ک باس نه که ن گوايه پیغه مبه ری خوا
(صلی الله علیه واله وسلم) پیش نه وه ی بمری خوئی فیری نوسین کردوه نه وه
فرموده یه کی (ضعیف) ه و هیچ بناغه یه کی نییه ^{۳۱}.

نه مه بو راقه ی حالی یه که م که وتمان نه وه ی که نه لئ: دژی پیاویه ته راسته کانی
میژووه (!!)

هه روه ها نه مه دژی هه مو راستیه کانی تره که باسما نکردن:

– قورئان به (امی) ناویردوه، هه روه ها قورئان نه فرمویت: (وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ
قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخْطُهُ بِيَمِينِكَ إِذَا لَأَرْتَابَ الْمُبْتَلُونَ) (العنکبوت: ۴۸)، واته تو نه ی
پیغه مبه ری خوا پیش هاننی نه م قورئانه بو سه رت، نه ت نه زانی هیچ کتیبیک
بخوینیتته وه یان به ده ست شت بنوسی، نه گه ر وانه بوایه که واته، (خه لکی ناهه ق)
نه که وتنه ناو گومانه وه.

(سبحان الله)! وهک نه وه ی نه م نایه ته بو نه مپوو دهر باره ی که سانی وهک (میر
فیتروس و مه زده کی و زه رده شتی و بابه ک و قه شه فادی و...) و نه و پیرانه دابه زیبی!

^{۳۱} مختصر تفسیر ابن کثیر (۴/۳).

بهائی قورئان پاریزراوه

ثایه ته که نه فرموی (به معنا) نه گهر خوینده واربویتایه "خه لکیکی ناهه ق" ی وا هه بوو گومانی نه برد که نه قورئانه زاده ی بیرو بیرکردنه وه ی خۆت بیّت و سودت له سه رچاوه و خه لکی تره وه و هرگرتیّت، نه مه بنه مایه کی لوژیکی ورده که له دوو سه ره تاو نه نجامیک پیکهاتوه، وه که له زانستی (منگق) دا باس نه کری.

– تو نه خوینده وه نه نووسینت نه زانیوه له وه و پیش

– قورئانیش کتیبیکه نووسین و خوینده وه ی تیدا یه .

– که واته قورئان زاده ی بیرو بیرکردنه وه ی تو نییه و با هه موو که س دلنیا بن له م

پاستیییه، نه گهر تو خوینده واربویتایه جیگه ی خۆی بوو گومانیکه وه ها بریّت پیّت له لایه ن خه لکه وه، مادامیک نه وه یان وانیه که واته نه میشیان وانیه ..

به نیسبه ت خوینده وه ی لوژیکیانه ش بو نه وه مه سه له یه که نه لئ: پیغه مبه ر(صلی

الله علیه واله وسلم) ناشتینامه که ی له عه لی و هرگرت و به ده ستی خۆی سرپییه وه و

پاشان نووسی (محمد بن عبدالله) خوینده وه که ی نه وه یه که (عه لی) ره زای خوی

لیبی، پیی ناخوشبووه و شه ی (رسول الله) بکوژینیتیه وه به بی نه ده بی زانیوه و

نه یویستوه خه لکی و ابزانن سرپینه وه ی و شه ی (رسول الله) لای شوینکه و توانی

پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) مه سه له یه که نییه و زور شتیکی سروشتیه بویه

حه زی کردوه پیغه مبه ر(صلی الله علیه واله وسلم) خۆی نه و کاره بکات.

که پیغه مبه ر خۆی سرپییه تیه وه دیاره یه کیکی تر نووسیویه تیه وه، ئیتر عه لی

بووبیّت یان جگه له عه لی بووبیّت .. نه وه خوینده وه یه کی لوژیکیانه و هه ر له

خوینده وه ی پیایوی عاقله که کاتیک که سیك نه لئ: سه رۆك فلان نامه ی نووسی بو

فلانه سه رۆکی تر واتینه گات که مه رج نییه به ده ست و په نجه ی خۆی نووسی بیّتی،

چونکه هه لئه گری – نه نجومه نی شورا که ی یان ئوفیسی تاییه تی خۆی نامه که یان

نووسی بی و نه ویش موری کرد بی، نه وه شتیکی سروشتیه نه وه تا نه وتری "بنی الامیر

المدینه" واته: به بریارو ناگاداری نه و، نه که وه که نه نووسه رانه حاللی بوون، گوایه

"نه میره که خوی پاچ و بیلی هه لگرتبیت و بهرد به بهرد خه ریکی دروستکردنی شاره که بووییت"^{٢١١}.

ئه مانه هه مووی له لایه ک، له لایه کی تره وه باشه قورئان که ی ئه وه نده شتیکی بچوک و ساده یه پیغه مبه ر(صلی الله علیه واله وسلم) بتوانی دایینی و دایپریتیت – هه رچه نده زور خوینده وارو لیوه شاوهش بیت؟ نه ک پیغه مبه ر(صلی الله علیه واله وسلم) به لکو ته واوی زانا و فه یله سوف و خوینده وارو کانی دنیا تا قیامت ناتوانن شتیکی وه کو قورئان دابنن... کیش بروا ناکات فه رموو ئه وه عه رزو ئه وهش گه ز..

(وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّنْ مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (٢٣) فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ (٢٤) .^{٢١٢}

نمونه‌ی دووهم: چیرۆکی ئه فسانه‌یی غه رانیق

قه شه فادی له چه ند شوینیکی ئه م کتیه دا ئه وه دووباره و چه ند باره ئه کاته وه که پیغه مبه ر(صلی الله علیه واله وسلم) بو راکیشانی ببواوه ره کان له بیروباوه‌ری یه کخوپه رستی لایداوه و مه دحی بت و ئالیهه کانی قوره‌یشی کردوه و یستوو یه تی به قسه گه لیکی شه‌یتانی سه‌رۆکایه تیکردنی خوی به سه‌ر قوره‌یشه کاندایه بیاته وه!! ئه م قسه یه هه ر ئه و قسه یه یه که نو سه‌ری ئیسلامناسی عه لی میرفیتروس – که یه کیکه له سه‌رچاوه کانی وه رگی‌ری ئایا قورئان پاریزراوه له کاتی نووسینی کۆمینت و سه‌رنجه تایبه تیه کانی خۆیدا –، میرفیتروس له ویدا ئه لی: "ئه ستۆکرات و ده‌وله‌مهنده کان وای بو ده‌چوون که ئاینی موحه ممه د کۆتایی به ده سه‌لاتی ئابوو‌ری و ژیا نی سیاسی و سه‌روه‌ری چینایه تیا ن دینیت،

^{٢١١} بو زیاتر به لگه له سه‌ر ئه م خاله بپوانه (مدخل الى القرآن الكريم) عرض تاریخ و تحلیل مقارن، د. محمد عبدالله دراز، ص ١٤٠.

^{٢١٢} بو به‌ری قورئان و هه مه‌ره‌نگی بابه‌ته‌کانی و ئیعا‌زی قورئان سه‌یر کتیبی (مناهل العرفان/ الزرقانی) بکه، به‌تایبه‌تی به‌رگی دووهمی.

بهائی قورئان پاریزراوه

ئەرسۆکرات و دەوله مەندەکانی قورەیش به پێی لیکدانه وهیان به جۆریک دەستیان دایه دژایه تی کردن و ئازاردانی موحه ممه د ته نانه ت حه زره تی موحه ممه دیان بۆ ماوه یه کیش تووشی نائومییدی کردو درێژه ی کیشا، به لام له درێژه ی ئه و نائومییدییه دا بۆ ئه وه ی ئەرسۆکراته کانی قورەیش بکاته لایه نگری خۆی و پرایانکیشیت به لای خۆیدا دهستی کرد به ستایش و پیدا هه لگوتنی بته گرنه کانی قورەیش^{۲۱۳}، جا فادی دواى ئەمه باسى پووداوى هه لبه سترایى (غه رانیق) ئەکات^{۲۱۴}، گوايه پیغه مبه ر(صلی الله علیه واله وسلم) له مه ککه دا رۆژیک له که عبه دا ئه بێ سوره تی (النجم) ئه خوینی تا ئه گاته ئه و ئایه ته ی ئه فه رموی (أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ * وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ) (النجم: ۱۹ - ۲۰)، پیغه مبه ر(صلی الله علیه واله وسلم) ئەم دوو سێ پرسته یه زیاده کات و ئەلێ: (تلك الغرائق الاولى وان شفاعتهن لترتجى!)، ئەوانه بالنده ی به رزاییه کانه، تکایان وه رده گیری و ئومییان پیوه ئه به ستریت^{۲۱۵}، دواى ئه وه به رده وام ئه بیته له سه ر ئایه ته کان تا ئه گاته کۆتایی که ئه فه رمویت: (فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا)، ئیتر خۆی کپنوش ئه بات و هه رچی موسلمان و کافریش هیه کپنوش ئه بن و ئه وه واله ئه گاته هه موو دنیاو کۆچه رانی حه به شه ش ئەمه ئه بیستن و ئەگه پینه وه بۆ مه ککه ..

ئەم چیرۆکه درۆینه له دیر زمانه وه دەم به دەم گێپراوه ته وه وه هندی له موفه سیرو نووسه رانی (سیره) که گوێ به (سه نه دی) فه رمووده ناده ن ئەم چیرۆکه پووچه یان باسکردوو به بی ئه وه ی موناقه شه ی بکه ن و له وانیشه وه زۆربه ی زۆری (رۆژه لاتناسان)^{۲۱۶} وه ک دوو هه نگیان له داریکدا دۆزیبیته وه به رده وام باسی ده که ن، ئەم درۆو بوختانه له زۆر پوه وه پووچی و بی مانایی ئاشکرایه،

^{۲۱۳} ئیسلامناسی، ل ۲۶.

^{۲۱۴} ل: ۳۶۸.

^{۲۱۵} له دواوه رۆشنی ئه که ینه وه که غه رانیق به بالنده ناوتریت وه ک وه رگێر مانایکردوو.

^{۲۱۶} له وانه (کارل برۆکلمان) که هه لده گری (میر فطروس) له می وه رگرتی؛ له (تاریخ الشعوب الاسلامیه) دا، ل ۲۳۴ دا ئه لێ:

"محمد بته کانی قورەیشی لاپوچ بوو، به لام هه ر له سه ره تایی بانگه وازه که یوه دانی نا به گه وره یی ئه و بتانه دا!!".

بهائی فورٹان پاریزراوه

به لأم ئیمه زور به کورتی نه و وه لامانه نه نووسینه وه که به ریژ "محمد حسین هیکل" له (حیاه محمد) دا هیئاونی بو په تکرده وهی نه م چیرۆکی (غهرانیقه).
 "هیکل" له ژیر ناوینیشانی "فشۆلی (تهافت) چیرۆکی غهرانیق" دا نه لئ: "نه م چیرۆکی (غهرانیق) ه زیاد له یه کیک له نووسه رانی سیره باسیان کردوه، زیاد له موفه سیریکیش ئاماژه یان بو کردوه، زوریک له پوژه لاتناسانیش له سه ری پاره ستاون، نه م هه واله ش هه واله کی فشۆل و پووچه وه به که مترین لیکۆلینه وه له به ریه که هه لده وه شیت، سه یرم دی هه ندی موفه سیرو نووسه ری (سیره) باسیان کردوه، هه ر له به ر پووچی و بی مانایی نه م چیرۆکه یه که له "ئین ئیسحاق"^{۲۱۷} یان پرسى پات چیه به رامبه ری: بی دودلی وتی: زه ندیقه کان(*) دایانناوه! هه رچه ند هه ندی له وانه نه م چیرۆکه یان هیئاوه نه یانه وی پشت به هه ندی ئایه ت ببه ستن بو راستکرده وه ی چیرۆکه که وه ک ئایه تی: (وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيَنا إِلَيْكَ..)، هه روه ها ئایه تی: (وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ * لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ) (الحج: ۵۲ . ۵۳). جا هه ندی وشه ی (تمنى) به خویندنه وه مانا نه که ن! هه ندی تریش هه ر به (هیواو حه زه) زانراوه که ته فسیری نه که ن^{۲۱۸}.

نه مانه به دواشیاندا پوژه لاتناسان نه لئین.. موچه ممه د بو رزگارکردنی خوئی و شوینکه وته کانی له ده ست نه شکه نجه ی قوره یش خوئی برده پیشه وه له

^{۲۱۷} کۆنترین میژوونوسه که ژیانی پیغه مبه ری ﷺ نووسییه وه به سه نه دی خوئی ناوی (سیره النبی ﷺ): بن اسحاق) هه و به ناوی (السیره والمغازی) هه و چاپ کراوه.

* (زه ندیق) به که سه یکه نه وتری که هه ولی تیکدانی دین بدات و له پوکه شهیدا وه ک باوه ردار خوئی ده ربخات و له ژیره وه که نه له دین بکات، (المنجد: تزندق).

^{۲۱۸} حیاه محمد/ ص ۱۶۲.

بهائی قورئان پاریزراوه

قوره یش و ئه و پیاوه لډانه ی کرد به ناو ئایه ته کانی سوره تی (النجم) دا له وانه
 رۆژه لاتناس (سیر ولیم مویر)^{۲۱۹}، که ئه مه یان ئه لئ: به لگه له سه ر ئه وه ی چیرۆکی
 غه رانیق راسته ئه وه یه کۆچکه رانی حه به شه دوا ی ئه م هه واله گه رانه وه بۆ مه ککه،
 جا (محمد حسین هیکل) یه ک یه ک ئه و به لگه لاوازانه ر هت ئه کاته وه و به
 گو مانه که ی (مویر) ده ست پیده کات.

۱- هاتنه وه ی کۆچکه رانی حه به شه له به ر دوو هۆ بوو:

یه که میان: (موسلمانبوونی عومهری کورپی خه تتاب دوا ی کۆچی ئه وان به
 که میک)، موسلمانبوونی عومهریش به نه ینی نه بوو به لکو به ئاشکرا چوو ه ناو
 موشریکه کان و (تحدی) شی کردن و له گه لّ موسلماناندا چوو ه ناو که عبه و به کۆمه لّ
 نو یژیان کردو قوره یش ترسی ئه وه یان لی نیشته ئه گه ر ده ستیان بۆ بیه ن، دوور
 نییه شه ری ناو خۆیی (الحرب الأهلية) رپویدات^{۲۲۰}، ئین مه سعود ئه لئ: (ان اسلام
 عمر کان فتحا وان هجرته کان نصرا، وان امارته کانت رحمة)^{۲۲۱}. واته:
 موسلمانبوونی عومهر ده رگای خسته سه ر پشت بۆ موسلمانبوونی خه لکی تر و
 کۆچکردنه که شی سه رکه وتنیکی گه وره و بوو، خه لیفایه تییه که شی سۆزو ره حمه ت
 بوو بۆ خه لک.

دوو ه میان: له حه به شه دا کوده تایه ک کرا به سه ر نه جاشیدا موسلمانانی
 کۆچکردوو گه رانه وه یان به چاکترانی له مانه وه یان له حه به شه دا..

۲- ئه وانه ش پشت به و ئایه تانه ئه به ستن به لگه کان یان له به لگه ی (مویر) پووچ و
 سوکتره .. ئه وه نده به سه مانای ئایه ته کان خۆی بکه ینه به لگه .. خوا ی گه وره
 به دوا ی ئه و ئایه ته دا ئه فه رمووی: **(وَلَوْلَا أَنْ تَبْتَئَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكُنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا**

^{۲۱۹} هه مان سه رچاوه، (ل۱۶۲).

^{۲۲۰} زانایانی (سیره) ئه لئین: موسلمانبوونی (حه مزه و عومهر) به دوا ی یه کدا هۆی گه وره ی گه رانه وه یان بوو (السیره
 النبویه) الصلابی (۱/۲۷۹).

^{۲۲۱} هه مان سه رچاوه ی پیشوو.

بهائی قورئان پاریزراوه

قَلِيلًا (الإسراء: ۷۴). واته: نه گهر پامان نه گرتايه ی خهريك بوو شتیکي که م مهیل بدهی به کافران

واته: خوی گه وره پیغه مبهری پاراستووه و مهیلی نه داوه به کافران، که واته هینانی چیرۆکی (غهرانیق) به ته واوه تی ئاوه ژوو کردنه وهی ئایه ته که یه (خوا نه فه رموی: خه ریکبوو بینه فیتنه بۆت و له وهی بۆ تۆمان دابه زاندووه دوورت بخه نه وه، تا بوختانت پی بکن به دهم ئیمه وه و جگه له قورئان شتی تر بلایی به ناوی ئیمه وه، نه گه وات بگردایه نه وه موشریکه کان نه یان کردی به هاوړی و دوستی خوین، خو نه گهر ئیمه راوه ستاوو دامه زراومان نه کردایه ی نه وه زوری نه مابوو شتیکي که م مهیلیان بده یتی، نه گهر وات بگردایه که واته حقی نه وه بوو ئیمه ش تووشی لاوژی و دامای دویا و ناخیره تمان بگردایه ی نه وکاته ش که س نه بوو پشتیوانی لی بگردیتایه دژ به ئیمه) ^{۲۲۲}، ئایه ته کان ماناکه ی نه وه یه که پیغه مبه ر نه و کاره ی نه کردووه بۆیه نه مه نه ک به لگه نییه بۆ نه و مه سه له یه به لکو به لگه یه کی فشۆل و نه خو شنه ^{۲۲۳}.

۳- نه م چیرۆکه له پووی (زانست) یشه وه ناراسته، چونکه به جیاوازییه کی زۆره وه گیراوه ته وه، هه یه نه لئی وتی: **"تلك الغرائق العلا وان شفاعتهن لترجی"**، هه یه نه لئی: **"الغرائقه العلا ان شفاعتهن ترتجی"**، هه یه نه لئی وتوویه تی: **"ان شفاعتهن ترتجی"**، بی باسی (تلك الغرائق) یان (الغرائقه) یه کی تر نه لئی: **"وانها لهی الغرائق العلا" ریوایه تیکی پینجه م نه لئی: "وانهن لهن الغرائق العلا وان شفاعتهن لهی التی ترتجی"**.

^{۲۲۲} نه وهی ناو که وانه که له (حیاه محمد) ه که دا نیه و ته فسیری ئایه ته که یه و من بۆ پوونکردنه وهی

زیاتر هیناومه.

^{۲۲۳} حیاه محمد / ص ۱۶۴.

بهائی فورٹان پاریزراوه

ههندی کتیبی فهرمووده جگه له م پینج ریوایه ته هی تریش ئه هیئی، ئه م هه مووه جیاوازییه به لگه یه له سه ر ئه وه ی (چیرۆکی غه رانیق) شتیکی (موضوع) و داهینراوه و (ابن اسحاق) واته نی داهینراوی زه ندیقه کانه ^{۲۲۴}.

۴- به لگه یه کی ترکه له وان به هیتره .. سیاقی سورته ی (النجم) ه که هه لئانگه ی چیرۆکی (غهرانیق) پروی دابی ئایه ته کان ئه فه رمون: (لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى * أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّى * وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَى * أَلَكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَى * تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَى * إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَى) (النجم: ۱۸ . ۲۳).

واته: " پیغه مبه ره هندی له به لگه گه وره کانی خوی دیوه به دئنیاییه وه ئیوه ش (لات) و (عزی) تان نه دیوه، هه روه ها (مه نات) ی سییه مین ^{۲۲۵}، ئایا شتی نیرینه بۆ خۆتان پریار ئه دهن و شتی مینه ش بۆ خوا* که واته ئه وه به شکر دنیکی بی ویزدانانه یه* ئه مانه هه یچ نین ئه وه نه بیته هندی ناوه خۆتان و باوو باپیرانتان داتانه یان، هه یچ پیروزی و ده سه لاتیکیان له خوا وه پی نه دراوه، ئه و موشریکانه دوا ی وه هم و گومان و دوا ی هه وا و ئاره زوی نه فسیان نه بیته دوا ی هه یچ نه که وتون، به دئنیاییه وه له خوی په روه ردگار یانه وه ئه م هیدایه ته یان بۆ هاتوه، (واته با شوینی بکه ون) .."، که واته عه قل نایبری دوو پرسته مه دحی لات و عوززا بکات و چوار ئایه ت به دوا یدا زه میان بکات، ئه مه ده ری ئه خات چیرۆکی (غهرانیق) خورافه یه و زه ندیقه کان دایان هی ناوه ^{۲۲۶}.

۵- به لگه یه کی تریش که (خوا لیخوشبوو) شیخ موحه ممه د عه بده، هی ناویتی ئه ویش به لگه ی زمانه وانیه، شیخ موحه ممه د عه بده ئه لئ: " عه رب له هه یچ کات و

^{۲۲۴} هه مان سه رچاوه / ل ۱۶۵

^{۲۲۵} عه ره به کان (لات) و (عززا) و (مه نات) یان به کچی خوا ئه زانی (العیان بالله) بن ئه وه ی ئه و شتانه یان بینیی، (مختصر

تفسیر ابن کثیر/ الصابونی) (۳/ ۴۰۰).

^{۲۲۶} حیاة محمد/ ص ۱۶۵.

شویئیکدا وه سفی خواکانیان به تیرو تیور نه کردووه و (غرائیق) که کۆی (غریق) ه بریتیه له بالندهیه کی ئاوی رهش یان سپیی یان گهنجیکی سپیکه له ی جوان".

٦- به لگه یه کی تر که له هه موویان یه کلاکه ره ره وه تره ئه ویش ژییانی پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) خۆیه تی: موحه ممه د هه ر له منالیشه وه به (محمد الامین) ناسرابوو ه ته مه نی هیشتا نه گه یشتبو ه بیست و پینج سالی، رۆژیک پرساری له قوره یش کردو وتی: ئه گه ر بلیم له پشت ئه شکه وتیکه وه سوپایه ک بۆتان دامه زراوه بره ده که ن.. قوره یش وتیان: (نعم ماجربنا علیک کذبا قط)، ئیمه نه مان دیوه تۆ درۆت کردبئی، بیستو تانه که سیک درۆ به ده م خۆی و خه لگه وه نه کات درۆ به ده م خواوه یکات؟! له خه لک بترسی له خوا ناترسی؟! ئه وه کاریکی ده گمه نه و ئه وانه ی لیکۆلینه وه یان ده رباره ی که سایه تییه به هیزه کان هه یه زوو له مه تیئگه ن.. له هه مووی سه یرتر نه ترسی ئه م درۆزنانه یه که ئه و درۆیان یان ئاخنیبو وه ته ناو هه ستیارتیرین باسه کانی ئیسلام که باسی (توحید) و یه کتا په رستییه که موحه ممه د ته نیا بۆ ئه و پرسه هاتوو ه، له یه که م ساته وه ختی هاتنیه وه هیه چ موسا وه مه یه کی له سه ر ئه و مه سه له یه نه کردوو ه له کاتی کدا قوره یش ئاماده بوون هه رچی داوا بکات بیده ئی به و مه رجه ی وازیئنی له یه کتا په رستی.. که واته مه سه له ی (غرائیق) به ره هایه هیه چ بناغه یه کی نییه^{٢٢٧}.

زیاد له مانه ش به ریز (موحه ممه د حه سین هیکل) هینا وانی زانا یانی تری ئیسلام له چه ند رووی تره وه ئه م چیرۆکه هه لبه سترا وه یان په ت کردوو ه ته وه..

- ابن حجر (رحمه الله) ئه لئ: ئه وه ی ئه وتیری هۆی سو جده بردنی موشریکه کان له کاتی خویندنی سوره تی (النجم) دا ئه وه بو وه گوايه شه یتان شتی خستوو ه ته ده می پیغه مبه ر له و کاته دا نه له رووی (نقل) و نه له رووی (عقل) وه پاست

نییه^{٢٢٨}.

^{٢٢٧} حیاة محمد / ص ١٦٧.

^{٢٢٨} فتح الباری (٦١٤/٨).

بهائی قورئان پاریزراوه

- (ابن کثیر) (رحمه الله) ئه‌لئ: "زۆر له موفه‌سیره‌کان لێره‌دا چیرۆکی غه‌رائیق باس ئه‌که‌ن.. هه‌موو ئه‌و ریوایه‌تانه‌ی ئه‌م چیرۆکه‌ی پێ گێڕاوه‌ته‌وه (مرسل) نو که‌سیان (اسناد)یان نییه‌، له هه‌یچ پروویه‌که‌وه، خوازاناتره" ^{٢٢٩}.

له‌مانه‌ش زیاتر ئه‌وه‌یه‌، پێغه‌مبه‌ران وه‌ک زانایانی (زانستی که‌لام) باسی ده‌که‌ن چوارش‌ت له‌ هه‌قیاندا دروسته‌و دژه‌کانیان له‌ هه‌قیاندا (مه‌حال)ه‌.. پاستگۆیی (الصدق)، ژیری، وریایی (الفطنة)، که‌یاندنی دین (التبلیغ)، به‌ پێچه‌وانه‌شه‌وه (درؤ) و (گیلی) و (شاردنه‌وه‌ی دین) و (خیانه‌ت و ده‌سپه‌سی) له‌ هه‌قیاندا مه‌حاله‌.. جا زانایان ئه‌لئین: هۆکه‌شی ئه‌وه‌یه‌، ئه‌و پێغه‌مبه‌رانه‌ ئه‌گه‌ر ته‌نانه‌ت له‌ که‌نجیتیشیاندا (درؤ) یان لێده‌ریکه‌وی له‌وه‌ودوا خه‌لک بره‌ویان پیناکات که‌ بلئین (له‌ خواوه‌ سروشمان بۆ هاتوه‌)، یان ئه‌گه‌ر گیل بن کئ شوینیان ئه‌که‌وی، یان ئه‌گه‌ر (خیانه‌ت)یان لی‌ ده‌رده‌که‌وی، یان ترسنۆک بن و نه‌ویرن دین بگه‌یه‌نن به‌ خه‌لکی.. جا چیرۆکی هه‌لبه‌ستراوی (غه‌رائیق) هه‌موو ئه‌و بنه‌مایانه هه‌لده‌وه‌شینیتته‌وه‌و (درؤ) و (ترسنۆکی) و (خیانه‌ت) و (نائه‌مینی) ئه‌داته‌ پال پێغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه واله وسلم) و ریگه‌ خۆشه‌ئکات بۆ ئه‌وه‌ی چی خوا پێی ناخۆشه‌ به‌رانبه‌ر پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه واله وسلم) بو‌تریت ^{٢٣٠}.

(موباره‌ کفوری) ئه‌لئ: که‌ پێغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه واله وسلم) به‌ ده‌نگی پر کاریگه‌ری خۆی سوره‌تی (النجم)ی ئه‌خویند له‌ که‌عبه‌دا موشه‌ریکه‌کانیش که‌مه‌ندکیش بوون و له‌گه‌ل مۆسیقای ئایه‌ته‌کاندا ئه‌رۆشتن، ناگایان له‌ شیره‌که‌یانه‌ نه‌ماو که‌ گه‌یشتنه‌ کۆتایی ئایه‌ته‌کان (بئ‌ ویستی خۆیان) دوا‌ی ئایه‌تی **فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا**، ئه‌مانیش کړنوشیان برد.. به‌لام که‌ له‌ ژیر کاریگه‌ری ئایه‌ته‌کان و

^{٢٢٩} السيرة النبوية/ الصلابي: ٢٧٧/١

^{٢٣٠} هه‌ندئ له‌ زانایان کتیبی تایه‌تی داناوه‌ به‌دریزی موناقه‌شه‌ی هه‌موو پوهه‌کانی ئه‌م چیرۆکه هه‌لبه‌ستراوه‌ی کردوه‌و له‌ هه‌موو پوهه‌کانه‌وه‌ ره‌تیده‌داته‌وه‌، له‌وانه‌ کتیبی (نصب المجانیق لئسف قصة الغرائیق)، محمد ناصرالدین الالبانی.

بهائی قورئان پاریزراوه

دهنگه خوښه که ی پیغه مبهردا نه مان و هاتنه سهر خوښان بو ئه وهی خه لک گالته یان پی نه کات و پيسوا نه بن، له بهر ده م جه ماوهره که یاندا هاتن و وتیان: موحه ممه د به لات) و (عوززا) و (مه نات) دا هه لیداووه به ریزه وه باسیکردوون و سه لماندوو یه تی شه فاعه تیان وهرگیراوه^{۲۳۱}.

"عمر فروخ" له پهراویزه کانیدا له سهر (تأریخ الشعوب الاسلامیه) هکه ی (کارل بروکلمان)، له م باسی (غرانیق) هدا ئه لئ: "باشترین وه لام بو ئه م بوختانه ئه و وه لامه یه که زانای به ناوبانگی هیندی (مولانا محمد علی) نووسیویه تی که ئه لئ: ئه م ریوایه ته ته نیا لای (واقیدی) و (ته بهری) هه یه له گه ل ئه وه دا هه یچ سیبه ریکی پاستییان به سهروه نییه، چونکه هه موو کاره کانی پیغه مبه ر (صلی الله علیه واله وسلم) دژ به م ئاراسته یه یه و (واقیدی) ش به وه به ناوبانگه که کتیبه که ی پره له (ئیسرائیلیات) و (خورافیات) و (ته بهری) یش به وه به ناوبانگه که هه رچی ریویات هه یه کۆیکردۆته وه .. به لام ئیبن ئیسحاق که هه موو ژیان ی پیغه مبه ری هیناوه هه یچ باسیکی ئه م (غرانیق) هه ی نه کردوووه که ئیبن ئیسحاق (۴۰) سال پیش (واقیدی) ژیاوه و (۱۵۰) سال زیاتریش پیش (ته بهری) بووه (واقیدی) ش له ناو زانایانی فه رمووده دا به وه به ناوبانگه که فه رمووده ی هه لبه ستوووه و ئه وتری (یضع الاحادیث) و (غیر ثقة)^{۲۳۲}، ده ی ئیتر شووره یی نییه فادی و تاقمه که ی بنیشن به به شتی له م جوړه وه!؟

به م وه لامانه هاتینه کۆتایی ئه و پیشبرکی بیمانایه ی که قه شه فادی بو کتیبه که ی دایناوه و ئه وه ی که ناشی به رانبه ر به قورئان و ئیسلام و پیغه مبه ری ئیسلام بوتریت ئه و ووتوو یه تی، بیئه وه ی سل له هه یچ ئه ته کتیبکی نووسین و پیوه ره زانسته یه کان بکاته وه و گوی به وه بدات که ماله که ی خو ی له شووشه یه نابی

^{۲۳۱} الرحیق المختوم/ المبارکفوری، ص ۹۱

^{۲۳۲} تأریخ الشعوب الاسلامیه، (ص ۳۵)، (یضع الحدیث) واته / فه رمووده هه لده به ستی (فه رمووده نه کات)، (غیر ثقة) متمانه نییه به هه ر فه رمووده یه ک ئه و بیگتیرتته وه ..

بهائی قورئان پاریزراوه

بهرد بگریته ماله دراوسیکانی، نیمه ش نه وهی راستی بوویت له وه لامي نه و رقه په شان هی نه ودا ووتوومانه و پاش پشتیوانی خوا پشتمان به سرچاوه به ستووه و وه که نه وو وهرگیره که هی نه ومان نه کردووه نزیکه هی هزار لاپه په قسه یان نویسیوه، به بی نه وه سرچاوه کانی باس بکن، نه وه نه بیته له سره تای کتیبه که داو له پشت بهرگه که یدا بیست و دوو سرچاوه یان نویسیوه، که دوانیان قورئان و ئینجیلن و نه وانی تریان هر شوره ییه بچنه ناو لیستی سرچاوه وه.

قسه یه که له کوتاییدا

چهند میتوؤدیکی نمونه یی بو به ده ستهینانی موناغه شه یه کی سرکه وتوو

له زمانی قورئاندا وشه ی (جدل) زیاتر به کارده هیئت بو راگورنه وه و موناغه شه کردن، مه به ستیش به و وشه یه موناغه شه و حیوارکردنه له گه ل به رانبه ردا به مه به ستی نه وهی راستیه کی بو دهربخه ییت، خوی گه وره نه فه رموی: **(وگان** **الإنسان أكثر شيء جدلاً)** (الکھف: ٥٤). مروچ له هه موو شتیک زیاتر جه ده ل و موناغه شه نه کات.

به وردبوونه وه له نایه ته کانی قورئان بوته دهرنه که ویت که حیوارو موناغه شه کان له قورئاندا بو چهند مه به ستیکه:

١- سه لماندن ییروباوه په ئاینیه کان وه: بوونی خوا، که مالی خوا، زیندووبوونه وه، جیایی خولقاو خولقینه رو..... هتد.

٢- به ریه رچدانه وهی نکولیکه ران و پوچکردنه وهی به لگه و گومانه کانیان به زور شیواز.

٣- مه حکومکردنی به رانبه ر به قسه کانی خوی.

٤- دانانی چهند بنه مایه که بو مونازه ره و حیوار تا به رامبه ره که خوی له وه لامي کان نه درزیتته وه.

بهائی قورئان پاریزراوه

۵- قورئان نه نجامی حیواری لا زور مه به سته، بویه داوا له وانه دهکات که بانگه کرین بؤ موناقه شه کردن نه گهر له سهر یه ک وشه ش بووه (ریبکه ون) باشتره له وهی ههر که سه و به لایه کدا پروات و حیواره که بی نه نجام بیّت. بؤ سه لماندنی ههر یه که له و خالانه چند روونکردنه وه یه که بدهین:

بؤ یه که میان (سه لماندنی بیروباوهره ناینیه کان)، بؤ نمونه خوای گهره نه فه رموی:

۔ (لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ) واته:

نه گهر دوو خوا ببوایه له م زهوی و ناسمانه دا نه وه ههر دووکیان (چ زهوی و چ ناسمان) گنده ل نه بوون، تیک نه چوون... نه م به لگه یه یه (بورهانیکی عه قلییه و له دوو سهره تاو نه نجامیک دروست بووه:

سهره تای یه که م: نه گهر دوو خوا ببوایه، زهوی و ناسمانه کان تیکنه چوون.

سهره تای دووه م: زهوی و ناسمانه کان تیکنه چوون و به رده وامن.

نه نجامه که ی: که واته یه ک خواو ئیراده ی یه ک خوا هیه له زهوی و

ناسمانه کاندنا. نه مه چوون؟

زانستی (مه نتیق) نه لیت: "نه گهر نه م جیهانه دوو خولقیته ری هه بوایه نه وه دوو ئیراده ش کاریان نه کرد تئیدا، جا نه گهر یه کیکیان مه به سته بوایه فلان بمریت و نه ویان مه به سته بوایه نه مریت، نه وکاته ههر دوو ئیراده که نه که وتنه سهر نه و که سه جا نه و کاته یان ههر دووکیان نه هاتنه دی که نه مه کؤبوونه وهی دو دژه له یه ک کاندناو له عه قلدا نه مه مه حاله، یان ئیراده ی هیچ کامیان نه نه هاته دی، نه وه ش نوqsانی و دهسته وسانی ههر دووکیانی نه سه لماند، یان هی یه کیکیان سهری نه گرت و نوqsانی نه ویان نه سه لماو دهر نه که وت که نه ویان خوییه و نه می تریان درویه خوانییه و نوqsان و دهسته وسانه" ۲۳۳.

^{۲۳۳} علوم القرآن، مناع القطان، ص ۲۹۷. له پیشه وه له باسی چزکردنی پینچ چوئیه تیه که به دریزی باسمان له م بابه ته

بهائی قورئان پاریزراوه

– یان ئەفهرموئیت: (أَيْحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى * أَلَمْ يَكُنْ نُطْقَةً مِّن مَّنِيَّ يُمْنَى * ثُمَّ كَانَ عُلُقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّى * فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى * أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى) (القيامة: ٣٦ . ٤٠ .) واته: "ئایا مرؤف و حساب دهکات هه روا له خوړایی دهستی لی بهربدرییت و لپرسینه وهی له گهل نه کریت * باشه ئه و سه ره تا (دلۆپه مه نییه ک) نه بوو که فری درایه ناو ره حم * پاشان بوو به زالویه ک و خوا کردیه خولقاویکی ریک و پی ک و پاشان دوو توخمی نیرومی لی خسته وه * ئه مانه ده ری ناخه ن که خوی گه وره ئه توانی مردووش زیندوو بکاته وه...".

ئهم به لگه یه ش دیسان بورهانیکی لۆژیکیه و له چه ند سه ره تا و ئه نجامیک دروست بوون که کورته که ی ئه وه یه مادامیک خویه ک بتوانی هه مو ئه و سه ره تاییانه کۆنترۆل بکات، زیندوو بوونه وه ش کۆنترۆل ئه کات...

یه ک تیبینی ورد هه یه له م پرسی زیندوو بوونه وه دا ئه ویش ئه وه یه: خوی گه وره به دوو شیواز پرسی زیندوو بوونه وه ئه سه لمینیت: یه که میان له ریگه ی له ریگه ی کۆرپه له ی مرؤفه وه . دووه میان: له ریگه ی کۆرپه له ی رووه که وه . ئه مه یان چۆن؟

خوی گه وره بو یه که میان ئەفهرموئیت: (فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ * خُلِقَ مِن مَّاءٍ دَافِقٍ * يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ * إِنَّهُ عَلَىٰ رَجْعِهِ لَقَادِرٌ) (الطارق: ٥ - ٨). واته: با مرؤف وردبیتته وه له چی دروستکراوه، له ئاویک دروست کراوه که به گۆژم ده رده چیت، له نیوان سنگی ئافرهت و پشتی پیاوه دیتته ده ره وه، * خواش توانای به سه ره ئه وه دا هه یه جاریکی تریش دوی مردن زیندووی بکاته وه . له قورئاندا له چه ندان ئایه تی تر دا ئه م چه مکه باسکراوه .

بو دووه میشیان ئەفهرموئیت: (فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَىٰ طَعَامِهِ * أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا * ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا * فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا * وَعِنبًا وَقَضْبًا * وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا * وَحَدَائِقَ غُلْبًا * وَفَاكِهَةً وَأَبًّا * مَتَاعًا لَّكُمْ وَلَآئِعَامِكُمْ * فَإِذَا جَاءَتِ الصَّآخَةُ * يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ

بهائی قورئان پاریزراوه

من أٰخِيه * وَأُمِّهٖ وَأَبِيهٖ * وَصَاحِبَتِي وَنَبِيهٖ * لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ (عبس: ۳۷.۲۴). واته: (با مروّف وردبیتته وه له خواردنه که ی خوی، ئیمه له ئاسمانه وه ئاو خورپئه که ی نه وه و پاشان زهوی شق و لهت ئه که ی نه و یه کسه ر تۆو سه ر دهر دینئی و شین ئه بیته و تری و قامیش و زهیتون و دارخورماو باخی چرو میوه و ئالیک سه وز ده بن بۆ خووشی و خزمه تی خۆتان و ئاژه له کانتان، که له پر شریخه ی قیامت دیت ئه و کاته خه لکی له براو دایک و باوک و هاوړی (خیزان) و مناله کانی خوی را ئه کات و هه موو که سیک له و رۆژه دا ئه وه نده سه رقالی هه یه نه یه رژیته سه ر که سی تر)، له قورئاندا له چه ندان ئایه تی تر دا ئه م چه مکه ی دووه میش دووباره کراوه ته وه .

ئهی په یوه ندی ئه م دووانه (کۆرپه له ی) (مروّف) و (رووه ک) چی بیته له گه ل دووباره زیندووبونه وه ی مروّفه کاندا؟ یه ک په یوه ندی سه یرو زۆر ئاشکرا هه یه له و نیوانه دا ئه ویش ئه وه یه که: خوایه ک بتوانی له یه ک دلۆپ ئاو (مه نی) مروّفنیک ی زیندوو دروست بکات، یان له یه ک دهنکه (تۆوی) ره ق ئه م ده شت و دهره هه مووی به گزۆگیاو دارودره ختییه وه زیندووبکاته وه، ئایا ناتوانی جاریکی تر ئه و کاره دووباره بکاته وه؟

ئه م دوو کاره زیندووکردنه وه ی دارودره خت له ریگه ی تۆویکه وه، زیندوو کردنه وه ی مروّف له ریگه ی تنۆکه ئاویکه وه کاریکی ئاسانه، چونکه بناغه و بنچینه ی ئه و دووشته به که بسکراوی پاریزراوه له و (تۆو) و (تۆمه) دا، وه ک چۆن (جامی وینه یه ک) له پاشاندا هه زاران وینه ی له بهر ده گیریتته وه، ئه وانیش هه روا... خوایه ک بتوانی له تۆوی بنیاده میک مروّفنیک ی خاوه ن گیان دروست بکات له ره حمی ئافره تاندا ئه شتوانی له ره حمی قه به رکاندا سه رله نوئی زیندووی بکاته وه و بیهیئیتته وه بوون، خوایه ک چۆن ئه توانی له خواردنیک ی مردووی ناو گه ده، وزه و زیندویتی دروست بکات هه رواش ئه توانی له ناو گه ده ی خاکدا سه رله نوئی زیندویتی به رووه ک بداته وه... ئه و تۆمه رووه که به بارانی سروشتی زیندوو ئه بیته وه، ئه م

بهائی فورٹان پاریزراوه

(تۆوهی مرؤقیش) به بارانیکی تری لینج که هه دیس باسی ده کات سه رله نوی
ئه پویته وه و پاشان (گیان) هکه شی بۆ ئه گه پیتته وه .

بۆ دووه میان: (به رپه رچدانه وهی نکولیکه ران)، خوی گه وره بۆ نمونه
ئه فه رمویت:

- (أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ * أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا
يُوقِنُونَ) (الطور: ۳۵ . ۳۶). واته: ئه بیته یان هه روا له هه چه وه دروست بووبن و
خولقینه ریان نه بیته، یان خویان خولقینه ری خویانن، یان ئاسمانه کان و زه وییان
دروس کردبێ، نه خیر ئه مانه له دوولیدا ئه ژین..

زانایان ئه فه رموون: (أم) له زمانی عه ره بیدا به دوو شت ته قدیر و مانا ئه کری،
به (بل) و به (همزه ی استفهام)، واته: وای لی دی (أم خلقوا) ئه بیته: بل اخلقوا؟
هه روه ها ئه لێن: (أم) مانای (أضراب و استفهام) ی تیدایه، واته: ئه و شته نه وایه و
نه ئه بی واش بیته (ابن قتیبه) ئه لیت: "بل تأتي لتدارك كلام غلطت فيه" ۲۳۴...
به م پییه مانای ئایه ته که وای لیدیت: "ئه گه ر ئه وان برویان وایه که به بی
خولقینه دروست بوون، یان خویان خویانیان خولقاندوه، یان ئه وان زه وی و
ئاسمانه کان یان خولقاندوه، ئه وه ئه و شته نه وایه و نه ئه شی واش بیته به چه ندان
به لگه که عه قل پشتیان ئه گریت..

- شت له خۆیه وه نایهت، هه موو دروستکراویک ئه بیته دروستکه ریکی هه بیته.
- ئه م دوو خولقاوه (مرؤقه) و (زه وی و ئاسمانه کان) ئه بی (خولقینه ره که یان)
کی بی؟

- ئه گه مرؤقه ئه لی (خۆم) خولقینه ری خۆم، یان دایک و باوکم خولقینه ری
منن، ئه ی کی دایک و باوکی ئه وی خولقاندوه، و تائه گاته یه که م مرؤقه، ئه و یه که م
مرؤقه کی خولقاندویه تی: (خۆی)، یان (جگه له خۆی)؟

بهائی قورئان پاریزراوه

- نه گهر خوږه تی، نه ی بۆ هه زاران کاری خوږی ناگای لی نییه، هه زاران کاری به سهردا دیت حه زی لئی نییه و نایه ویت و ناشتوانی ریگه یان لی بگری، نه و کهسه کئییه که حوکم به سهر نه ودا نه دات، پیی نه لی: بمره، ناتوانی نه مرئ، پیی نه لی: پیر ببه، نه خوږش بکه وه، هه ژار ببه، نازار بده ره فلانه شوینی له له شیدا، دلی، سه ری ددانی، گورچیله ی... که واته نه وه وانییه که مرؤف خوږی خولقینه ری خوږی بیت، به لکو که سیکی تر له سه روو خوږه وه خولقاندوویه تی که خوای گه وره یه و حاکه به سه ری وه و فه رمانی (بوون) و (له ناوچوون) و (زیندوو بونه وه ی دووباره) به سهردا نه کات.

- ئی خو زه وی و ئاسمانه کانیش به لگه یه له سه ر نه وه ی که جگه له مرؤف (خولقینه ره) خو مرؤف خولقینه ری زه وی و ئاسمانه کان نییه، ده ی هه ر نه و خولقینه ره، هه مان که سه که مرؤفیشی خولقاندووه و ئامانجی دروستکردنه که شی دیاری کردووه.. له م جو ره ئایه تانه له قورئاندا زور هه یه بۆ نمونه:

- (أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ).

- (أَنْتَى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ)

(الأنعام: ١٠١).

- (وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا) (النساء: ٨٢).

- (وَمَا كُنْتُمْ تَتْلُونَ مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخْطُهُ بِيَمِينِكُمْ إِذَا لَأْرْتَابَ الْمُبْطِلُونَ)

(العنكبوت: ٤٨)

بۆ سییه میشیان (مه حکومکردنی به رانبه ر به قسه کانی خوږی) بۆ نمونه

نه فه رموی:

- (قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ

تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعَلَّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي

خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ) (الأنعام: ٩١)

- (أَفَعَيَّبْنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ) (ق: ١٥)

- (أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ أَنتُمْ أَعْلَمُ أَمْ اللَّهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ) (البقرة: ۱۴۰)

. (يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنزِلَتِ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ) (آل عمران: ۶۵).

. (أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ * أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ * نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ * عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ * وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ) (الواقعة: ۵۷، ۶۲).

بۆ چواره میان (دانانی چهند بنه مایه ک بۆ حیوار تا به رانبه ر خوی نه دزیته وه له وه لامه کان) بۆ نمونه خوی گه وره نه فهرموی:

- (قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ)

- (إِن تُؤْنِي بِكِتَابٍ مِّن قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَارَةٍ مِّن عِلْمٍ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ) (الأحقاف: ۴).

- (فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ) (البقرة: ۲۲).

. (قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّن بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَأَمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ) (الأحقاف: ۱۰).

له م چهند ئایه ته و هاوشیوه کانییه وه نه گهینه ئه وهی که قورئان چهند بنه مایه ک دائه نیئت پیش ئه وهی دهست به حیوار و مونا زهره بکریت، له وانه:

یه که م: پیوسته قسه ی بی به لگه وهرنه گیرئو بدریته وه به سهر خاوه نه که یدا.

دووهم: به لگه ش سئ جوره: ۱- به لگه ی ئایینی (قورئان یان ریویات) ۲۳۵.

۲- به لگه ی زانستی.

^{۲۳۵} شیخولخیسلام "نین ته میه" نه فهرمویت: "أو إشارة من علم" یانی: "ریویات" بهینن که زانیاری نه دات به دهسته وه، ههروها نه فهرمویت: سیفته تی مرؤقی دووروو نه وهیه که رهتی به لگه کانی (کیتاب) و (سوننه) نه کاته وه، نه وهتا خوی گه وره نه فهرمویت: "وَإِذَا قِيلَ لَهُم تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنافِقِينَ يَصُدُونَ عَنكَ صُدُودًا) (النساء: ۶۱).

بهائی قورئان پاریزراوه

۳- به لگه‌ی لؤژیکي، ۲۳۶ قورئانیش به زؤر شیواز نهم سی به لگه‌یه به کاردینئی بو حیوار کردن..

سییه م: دانانی (حه که م) ټک له حیواردا بو ئه وهی کؤنترؤلی حیواره که بکات و هه ق بدات به وهی هه قیه تی و ئه وهش مه حکوم و رسوا بکات که ناهه قی ئه کات و سواری سه ری خوی ئه بیټ. له زمانی قورئاندا به (حکم) و به (شاهد) زؤر جار ناو ئه بری (حکماً مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا)، (أَنْتُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهَةً أُخْرَى). چواره م: هه ر شتیک پیچه وانه‌ی (ثابینی راسته قینه - قورئان و حه دیس - بوو یان پیچه وانه‌ی (زانست و لؤژیک) بوو، ئه هلی ته خه صوص و شایه تحاله کانیش ره تیان ئه کرده وه له رووی (به لگه و سه لماندنه وه - الحجة والاثبات) هه وه، ئه وه پیویسته فری بدری و وازی لی بهینری..

ئه گه ره سهیری قورئان بکهین نمونه‌ی زؤر ئه بینی له قورئاندا نهم بنه مانه‌ی ره چاو کردوو، بو نمونه ئه و ئایه تانه‌ی که باسمانکردن و نهم بنه مانه مان لیان وه رگرت، هه روه‌ها بو نهم نمونانه‌ی تریش بپوانن... خوی گه وره ئه فه رموی:

(أَفَعَيِّرَ اللَّهُ أَتَّبِعِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِّن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ) (الأنعام: ۱۱۴).
(قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرْكُمْ بِهِ وَمَن بَلَغَ أَنتُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهَةً أُخْرَى قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ) (الأنعام: ۱۹)

(الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ) (الأنعام: ۲۰).

(فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ) (النحل: ۴۳).

^{۲۳۶} بو به لگه‌ی لؤژیکي بو نمونه خوی گه وره نه فه رمویت: (قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ * بَلْ إِلَٰهُهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَٰهَ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ) (الأنعام: ۴۰-۴۱).

بهائی قورئان پاریزراوه

. (وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُبِينٍ * تَأَنَّى عِطْفِهِ
لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنَذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ) الحج ٩٠.

بۆ پینجه م مه به ست له مه به سته كانی حیوار له قورئاندا كه بریتیه له (حیوار
ئه بیته ئه نجامی هه بیته) بۆ نمونه قورئان ئه فه رمویته:

. (إِنَّ مَثَلَ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ *
الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ الْمُمْتَرِينَ * فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ
فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ
لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ) (آل عمران: ٥٩، ٦١).

. (قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا
نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا مِّن دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا
مُسْلِمُونَ) (آل عمران: ٦٤).

. (فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ) (آل عمران: ٦٤).

ئه مه ش بۆ ئه وهیه كه (حیوار) نه بیته مه به ست و ئامانج، به لكو ئه بی هۆكاریک
بیته بۆ مه به ستیک، تا نه (حیوار) بیته مه به ست و (حوار من أجل الحوار) بیته و نه
(حیوار) یش بیته گالته جارپی و سوعه تکردن به یه کتری و کابرا ته واو ماندوت
بکات و پاشان وهك به رزه کی بانان بۆی ده ربجیته و تیر پیبکه نی پیته ٢٣٧
بۆیه قورئان بۆ نمونه ئه و سى ریگه یه ی داناو ه بۆ ئه نجامی گفتوگو ئه گه ر
هه ردوولا نه هاتنه سه ریه ك رای دیاریکراو.

^{٢٣٧}
براده ریک بۆی گێرپامه وه کورپکی مولحید روژکیان داواى لى ئەکات باسى بوونى خواى بۆ بکات،
ئه ویش پێی ئه لى: باشه ئه گه ر من بۆم سه لماندى كه خوا هیه وهك چۆن ئه و جگه ره ی ده ستت هیه
تو ئه یسه لمینى و ته سلیم به دین ئه بى؟ وتی: جا تو هه قت چیه به منه وه من ته سلیم به دین ئه بى یان
نا! وتم: ئه ی ئیتر مونا قه شه بۆچی بکه ین؟ وتی: هه ز ئه که م بزانم خوا هیه یان نا! وتم: باشه من
بۆت ئه سه لمینم تۆش به گوێی بکه، ئه گه ر واش نا که ی قه بوول بکه من "ده" شه قت تى هه لئه دم به
دیارچاوی خه لکه وه! کوره که پیبکه نی و سه یری لى هات؟؟ وتم: ئى خو من نایه م یه ك سه عات تو
بمهنی و بمبه ی و پاشان تیر پی بکه نی پیم و برۆی به بی هه چ!

- ١- یان له سهر یهک (بیرۆکه) ش بیټ رییکه ون (علی کلمه سواء بیننا و بینکم).
- ٢- یان (موباهله) روویدات و درۆزن رووره ش و پرسوا بکه ن (تُمْ نَبْتِهْلُ فَنَجْعَل لَّعْنَةَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ). (آل عمران: ٦١).

٣- یان ئه وان شایه تی بده ن بۆ به رانبه ر که به رانبه ر که ی هه قیه تی و ناهه قی ناکات: (اشهدوا بانا مسلمون)!

هه ندی له زانایان زیاتر له بنه مایه ک بۆ حیوارکردن دانه نین بۆ ئه وه ی حیواره که به ره همدار بیټ و خه لکی حیوارو موناقه شه کردن نه که نه هیوایه ت و ته نیا بۆ چیژبردن و قسه به شه پدان کۆبینه وه له گه ل به رانبه ره کاناندا بۆ نمونه هه ندی ئه لئین: ئه بی ئه م بنه مانه دابنرین بۆ گفتوگۆکردن و هه ردوو لا په یوه ند ببن پێیانه وه:

- ان كنت ناقلاً فالصحة أو مدّعياً فالدليل.
- موافقة النصوص الشرعية لفظاً ومعنى، أولى من موافقتها في المعنى دون اللفظ.
- لا ينبغي بتر الدليل والاستدلال بجزئه.
- الحق ما وافق الدليل بغض النظر عن قوله أو أعرض عنه.
- السكوت عما سكت الله عنه ورسوله (صلى الله عليه وآله وسلم).
- الدليل المقدم هو الدليل القطعي.
- الاثبات مقدم على النفي.
- الاستدلال على المسألة المتنازع فيها إنما يكون بالدليل المتفق عليه.
- الباطل لا يُرد بالباطل، بل بالحق.
- الامتناع عن مناظرة أهل السفسطة.
- النقل الصحيح لا يمكن أن يتعارض مع العقل الصريح والفطرة السليمة.
- درء التعارض بين نصوص الكتاب والسنة.
- لا يرد الحق لمجرد أن قائله مبطل، فالعبرة بالقول لا بالقائل.
- الإقرار بفضل المخالف لا ينقص قدر مخالفه.

بهائی قورئان پاریزراوه

- الرجوع إلى الحق خير من التماسي في الباطل.
 - العبرة بغلبة المحاسن وكثرة الصواب لا بالهفوة والزلة لأن المحسن غير معصوم.
 - خطأ المخالف لا يبيح ظلمه ولا يهدر حقه ولا يبيح الافتراء عليه.
 - نأخذ بالظاهر والله يتولى السرائر.
 - البينة على المدعي واليمين على من انكر.
 - التاريخ لا يثبت بالنفي.^{٢٣٨}
- ههنديکی تر پییان باشه که له ژیر ئه م بنه مانه دا- بۆ نمونه- مونا زهره بکریت:
- ١- وه لام ئه بی به لگه ی حاشاهه لئه گری تیدابیت، (واته له سه رچاوه ی ره سه نه وه بگوازیته وه).
- ٢- ره خنه ئه بی وه لامی به لگه ی نه یارانیشی تیدابیت ئه و جا وه رده گیریت.
- ٣- وه لام به به راوردکاری بیت به هیتره، له نیوان ئایینه کاندای بیت یان له نیوان بیرو بیرکردنه وه کاندای بیت.
- ٤- پیشه کیه کان پیویسته ساغ بن و خالی بن له ره خنه، تا ئه نجامی ساغ بدهن به دهسته وه.
- ٥- ته رجیحی ئه م پیوه ر یان ئه م دهق یان ئه م ئایین ئه ده ی به سه ر ئه وی تریاندا ئه بی له رووی موره جیحاته وه بیت نه که هه وه سپهرستی و میزاجکاری.
- به هه ر حال ئه بی حیوارو مونا قه شه به به رنامه وه میتودی تاییه تی بکریت تا به سوود بیت و ببیته مایه ی گورینی قه ناعه ته کان، هه روه ها دووریش بیت له سته م و بوختانکردن بۆ به رانبه ره کانت، ئه وه ش که گومانی تیدا نیه ئه وه یه هه رکه سه و هه ر شوینه و هه ربابه ته میتودی تاییه تی ئه وی و مه رج نیه ئه و میتوده ی بۆ فلانه که س ئه شی که جیدال و حیواری پیبکات هه مان میتودی بیت که فلانه که سی تر جیدال و حیواری پیئه کات، یان مه رج نیه ئه و میتوده ی بۆ فلانه بابته ئه شی که

^{٢٣٨} ئه م بنه مایانه م له چه ند سه رچاوه یه کی جیاواز وه رگرتوه نه که یه ک سه رچاوه ی تاییه ت، بۆ سوودی زیاتری خوینه ره به ریزه کانی تیشک.

جیدال و حیواری تیدا بکهیت هه مان میتۆد بیّت که جیدال و حیواری پیئکهیت له فلانه بابته تی تردا، وهك ئەلین: (لكل مقام مقال).

به م پيشنيارانە بۆ چۆنیتی به پړوه بردنی موناقة شه كردنیکى سه رکه وتوو، ديينه کۆتایی ئەم په رتووکە و هیوام وایه ئەم کتیبه ره خنەییه مان به سوودیّت و توانیبیتمان که به شیک له و ئەرکه ی ئایینه که مان و عه قلّ و ویزدان خستوو یه ته سه رشانمان به جیمانیهینابیت، له و په روه ردگاره داناو زانایه ش ئە پاریمه وه که عه قلّ و دلّمان پرېکات له خۆشه ویستی خۆی و پیغه مبه رانی و په یامی پیرۆزی خۆی و نه مانداته دهستی ئاره زوو په رستان و شه یتان و نه فسی یاخیمان.

و اخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين . . سلیمانی ٦ ی شه والی ١٤٣٣ به رانبه ر ٢٤

ی ٨ ی ٢٠١٢

سه رچاوه کان

به پێی به کارهینانیان له سه ره تاوه تا کۆتایی به کاربراون

١. الاعتصام، الشاطبي.
٢. ئایا قورئان پاریزراوه، عه بدولّا فادی.
٣. الجامع لأحكام القرآن، القرطبي.
٤. مباحث فی علوم القرآن، مناع القطان.
٥. الاحكام في أصول الأحكام، ابن حزم الظاهري.
٦. النبذ في أصول الفقه، تحقيق ابو عبدالله النجدي.
٧. تفسير النصوص، الجصاص.
٨. الإصابة، ابن حجر العسقلاني .
٩. تأويل مشكل القرآن، ئیبن قوته یبه .
١٠. الابريز ، عبدالعزيز الدباغ الفاسی.

١١. تفسير القرآن العظيم، محمود شلتوت.
١٢. التفسير المنير، وهبة الزحلي .
١٣. الصواعق المرسله، ابن قيم الجوزية.
١٤. الفتاوي المدينية، ابن تيمية.
١٥. درء تعارض العقل و النقل، ابن تيمية.
١٦. تفسير الكشاف، الزمخشري .
١٧. ارشاد السارى القسطلاني، ٥١/٧. ط ١ / ١٤١٠، مطبعة الذهبي للنشر والتوزيع.
١٨. دراسات في الفرق و العقائد الاسلاميه، عرفان عبدالحميد.
١٩. مجلة البيان - عدد " ٩٦ " شعبان، ١٤١٦.
٢٠. سلسلة تراث الأنسانية.
٢١. العلم اسرار وخفايا
٢٢. العلمانية، سفر الحوالي.
٢٣. مواقف حاسمة في تاريخ العلم : جيمس . ب . كونانت.
٢٤. كؤزارا، حه ميره شيد هه ورامى.
٢٥. موسوعة الإعجاز العلمي، محمد كامل عبدالصمد.
٢٦. سروشت له تهرازوى ژيرييدا، محمد ملا صالح شاره زورى.
٢٧. علوم القرآن، محسن عبدالحميدو رشدي عليان و غانم قدوري.
٢٨. ئينجيلي متى
٢٩. حضارة العرب، گوستاف لؤبؤن.
٣٠. نظرات في انجيل برنابا، محمد على قطب.
٣١. مجلة المنار، محمد رشيد رضا.
٣٢. سبل الهدى والرشاد في سيرة خير العباد، وذكر فضائله وأعلام نبوته وأفعاله وأحواله في المبدأ والمعاد، محمد بن يوسف الصالحي الشامي.

٣٣. النكت و العيون، الماوردي.
٣٤. المال في الاسلام، محمود غريب.
٣٥. نيل الأوطار، الشوكاني، طبعة شركة الطباعة الفنية المتحدة.
٣٦. مجلة مجمع الفقه الاسلامي التابع لمنظمة المؤتمر الاسلامي بجدة، تصدر عن منظمة المؤتمر الاسلامي بجدة.
٣٧. الأحكام السلطانية، الماوردي .
٣٨. الخراج، أبو يوسف .
٣٩. فتوح البلدان، البلاذري.
٤٠. سيرة عمر بن عبدالعزيز، السيوطي.
٤١. ايسر التفاسير، ابوبكر الجزائري .
٤٢. الاخوان المسلمون رؤية من الداخل، عبدالحليم محمود.
٤٣. شهرحى عه قيدهى مه رضيه، مه لا عه بدولكه ريمى موده پريس.
٤٤. إباحيات الكتاب المقدس(مسموح فقط لمن تجاوز ١٨ عام)، قام بالتجميع وعمل الكتاب، وليد المسلم.
٤٥. تعريف عام بدين الاسلام، علي الطنطاوي.
٤٦. المنجد في اللغة والاعلام، ماددةى "ام".
٤٧. ئيسلامناسى، عه لى ميرفيتروؤس.
٤٨. مختصر تفسير ابن كثير، علي الصابوني، ط (٥)، ١٩٨٦، دار التعليم، بيروت، لبنان.
٤٩. حياة محمد، محمد حسين هيكل.
٥٠. البداية والنهاية، ابن كثير.
٥١. فتح الباري، ابن حجر العسقلاني.
٥٢. السيرة النبوية، الصلابي.
٥٣. الرحيق المختوم، المباركفوري.
٥٤. تأريخ الشعوب الاسلامية، كارل بروكلمان.

بهائی فورٹان پاریزراوه

وه لّامی پرسیاره جوگرافی و میژووییه کان

بهشی چوارهم

فاضل قهره داغی

بهائی فورٹان پاریزراوه

پیشه کی

قوتابی به وه لامدانه وهی پرسیاره سووکه کان پیشناکه ویّت و زانیاریه کی نه و تو ناخاته سهر زانیاریه که مه کانی، نه گهر ژیانیشی به وه لامی ره خنه ساده کان به ریته سهر پیویسته بیر له شاره زابوون نه کاته وه.

وه لامدانه وهی کتیبی (ئایا قورئان پاریزراوه) وه کو راهینانه سووکه کانی قوتابیانه که نه گهر له بهر خه لکه هه ره نه شاره زا که نه بوایه بیر له وه ناکه یته وه دیریکیش له باره یه وه بنوسی.

نه مه کیشه یه بو نووسه ر که ناچاره له بهر نه شاره زایی به شیک له خوینه ران وه لامی کتیبیک بداته وه نه و ئاسته نزمه ی هه یه، به لام نه گهر نووسه ر ناچار بو وه لامی ره خنه ی ساده بداته وه با به لای که مه وه به نه اندازه ی زانیاریه هه له و ساده کان زانیاری دروست و ده وله مند پیشکش به خوینه ران بکات. له م کتیبه ش هه ولمان داوه نه وه بکه ین نه گهرچی نه وه وه وله هه موو ره خنه کانی نه گرتوته وه.

نه مه بو ره خنه ی ساده، به لام وه نه بیّت ره خنه ی تر له ئیسلام و قورئان نه و به هیزه بن که بینه ته حه دایه کی جدی بو نووسه ر چونکه کوتاییه که ی نه وه یه هه موو ره خنه کان ساده ن وه وه نده هه یه ئاسته کانی ساده یی جیاوازن و له و ئاسته وه ده سته پیده که ن که قسه ی بازارین تا ده گه نه نه و ره خنانه ی ته نها که میک زیره کانه ترن و تیکه لن به چاوبه ست نه ویش کاتیک به رگی دهره وه یان قه باره یه کی زانستی و فیکری زور گه وره یان پیده دات.

به لام بوچی نه و ره خنانه ی له ئیسلام و قورئان به زوری ساده ن؟
خوینه ر بو ی هه یه بلیت: نه وه به هو ی لاوازی ره خنه گرانه، نه وه راسته به لام نه ک به ره هایه چونکه نه گهر ده نووسه ر لاواز بن ده یان نووسه ری ((به هیژ)) هه ن.

بهائی قورئان پاریزراوه

خوینەر ههروهه ها بۆی ههیه بلّیت: ئهوه بههۆی بههیزی ئیسلامهوهیه، بهلام دهتوانین وهلامی ئهوه بدهینهوهو بلّین: بهائی خودی ئیسلام بههیزه بهلام هیشتا هه رپهخنه ی لاواز دهبینین.

بۆ ئهوهی پرسیارهکه نهبیته مهتله دهلّیم: ((نیازی نووسه)) هۆی ئهوهیه که رهخنهکان بهزۆری لاواز بن. نووسهری لهو جۆره کاتیک دهست دهداته رهخنه پیشتر نیازیکی ههبووه که شتیک بنووسیت ئیسلام ((تهفروتونا بکات))، کهسیکیش لهو نیازهوه دهست پیبکات و عهقلیهتی بهپپی ئهو نیازه کاربکات نهک تهنها ناتوانیت ئهو شتانه ببینیت که تهنانهت ئهوی ناحهز به ئیسلام پیویسته بلّیت شتی جوانن بهلکو لهوه زیاتر ناتوانیت رهخنهیهک بنووسیت که بجیته خانه ی رهخنه ی جیددییهوه.

ئهوهی ئیمه دهمانهویت رهخنه ی جیددییه، مهرجیش نییه راست بیته چونکه راستی و ناراستی پاش ههلسهنگاندنی ئهو رهخنهیه برپاریان لیدهدریت. گرنگ ئهوهیه رهخنهکه جیددی بیته، لهوهش گرنگتر رهخنهیهک بیته بهرهو تیگهیشتنیکی زیاترو باشت له ئیسلام بمانبات.

کتیبی (ئایا قورئان پاریزراوه) وهرگێرانی کوردییه بۆ کتیبیکی عه ره بی بهناوی (هل القرآن معصوم) و له نووسینی کهسیکه بهناوی (عبدالله عبدالقادی). ناوی دووهمی نووسه ئاشکرای دهکات که کهسیکی مهسیحیه چونکه مهسیح له بیروباوهپی مهسیحی به (فادی) ناسراوه لهبهر ئهوهی گوایه بۆ (فیدا) لهخاچدراوو، ئهویش باوهرپیکه له شوینی خۆی باسی دهکهین.

بهه جۆرهش و بهر لهوهی کتیبهکه بخوینیهوه نیازی نووسه دهزانی، دهشزانی ههروهها که مهبهستی نووسه ئهمهیه: رهخنه له تهورات و ئینجیل دهگیریت که دهستکاری کراون بهلام ئهوهتا بۆتانی دهسهلمینم که قورئان کتیبی خودا نییه. ئهنجامی ئهو بیرکردنهوهیهش شتیکی سهیره: نووسه دهیهویته بیسهلمینیت که

بهائی قورئان پاریزراوه

قورئان کتیبیکى خودایى نییه به لّام بیئوه وى بتوانیت بیسه لمینیت که ته ورات و ئینجیل کتیبى خودایین و دستکاری نه کراون.

ئیترا له وه زیاتر کارمان به نیازی نووسه ر نییه و ئه وه نده به سه بزائین که چه زکردن به راستی و هه ولدان بۆ دۆزینه وه ی راستی له پشت نووسینی کتیبه که وه نین، له وه شه وه ده زائین بۆچی نووسه ر ئه وه لانه ی کردوه، بیگومان به ئاسانیش ده زائین نیازی پشت وه رگیزانی کوردی کتیبه که چیه که دیسان چه زکردن نییه به راستی و هه ولدان نییه بۆ دۆزینه وه ی به لکو وه رگیزانیکه له میانه ی شه ر دژی ئیسلام یان دژی هیزه ئیسلامیه کان یان دژی هه ردووکیان.

ئیمه ئه وه ده زائین ئه ی خوینه ریگ که باوه رپی به ئیسلام نییه یان باوه رپه که ی ته واو نییه ؟

بۆ خوینه ر ئه وه ی گرنگه بیزانیت ئه م پرسیاره یه : ئه گه ر کتیبیک به و نیازه نووسرابیته وه وه رگیزدرا بیت ئه ی چۆن بتوانم مامه له ی له گه ل بکه م؟ چی بکه م باشه ؟ برپای پیبکه م و بلیم نووسه ر شاره زایه ؟ به درۆی بزائیم نووسه ر دوژمنه ؟ یان چی بکه م؟

به بۆچوونی خۆم ئه وه ی پیویسته خوینه ریگ له م جوړه، واته خوینه ریگ نه شاره زایه و باوه رپی له قه، بیگات ئه وه یه زانیارییه کان هه لپه سیریت تا وه لامی له باره یانه وه ده ستبکه ویت، واته بریار بدات برپاری کۆتایی نه دات تا گوئ بۆ هه ردوو لایه نه که نه گریت. ئه مه ره فتاری که سیکه که به لای که مه وه ریز له عه قلی خۆی ده گریت. ده لیم به لای که مه وه هه رچه نده ئه وه شتیکی که م نییه.

وه لامی کتیبی له م جوړه له بهر خوینه ری نه شاره زایه، به لّام له بهر ساده یی کتیبه که ئه رکه که نارپه حه ته وه ک چونکه کاریکی نارپه حه ته، بۆ نمونه، هه ولّ بده ی بیسه لمینی خۆر کاتیک له رۆژه لاته وه هه لدیت ئه وه زه ویه که به ئاراسته ی رۆژئاوا ده خولیته وه. هه رچه نده به دوو توپی بچوک یان دوو سیو و مؤمیک سه لماندنئ هه وه ئاسانه به لّام ده زانی که خه لکیک هه ن سه لماندنئ ته نانه ت

بهائی قورئان پاریزراوه

ئەمەش بۆیان کاریکی ئاسان نییە، که کاریش گەیشته ئهوه ناره‌حه‌تی ده‌بیته نیعمه‌ت و ئه‌رکی وه‌لامدانه‌وه ده‌بیته ئه‌شکه‌نجه‌یه‌کی عه‌قلی، به‌لام ئه‌گه‌ر وه‌لام به‌هیزو ده‌وله‌م‌ند بوو ناره‌حه‌تییه‌کان پاش ته‌واوبوونی وه‌لامه‌کان ته‌واو ده‌بن، ئە‌نجامه‌که‌ش چاندنی سه‌وزاییه له‌ناو بیابانی ده‌به‌نگی.

ئه‌وه‌ی له‌و کتیبه‌ی کابرای ره‌خنه‌گرو له‌ چوارچۆه‌ی کاره‌کانی پرۆژه‌ی (تیشک) به‌ر خۆم که‌وتبوو (پاستر به‌سه‌رم سه‌پینرا) و به‌نابه‌دلاییه‌وه وه‌رم‌گرتبوو ره‌خنه‌ جوگرافییه‌کان بوو (نوسه‌ری ره‌خنه‌که‌ش ناوی پرسیاریان لی‌ ده‌نی‌ت). دواتریش به‌شی ره‌خنه‌ میژوویییه‌کانیشم خسته‌ پال، به‌لام ئه‌مه‌یان خۆم وه‌رم‌گرت ئه‌ویش وه‌کو ئه‌رکیک به‌رامبه‌ر قورئان و خۆشه‌ویستییه‌ک بۆی، دوا‌ییش زانیم ئه‌و که‌سه‌ی ئه‌و به‌شه‌ی پی‌ سپێردرابوو دا‌وای لی‌یوردنی کرد چونکه‌ باسه‌کان هی‌ میژووی کۆن.

که‌واته‌ به‌شه‌ جوگرافییه‌که‌ ئه‌رکی پرۆژه‌که‌ بوو به‌سه‌رمه‌وه، کاریش له‌و به‌شه‌ به‌ بیزاریییه‌وه به‌پۆه‌چوو ئه‌ویش به‌هۆی ئه‌و ئه‌رکه‌ و به‌هۆی ناچاربوون به‌ وه‌لامی ره‌خنه‌ی ساده‌و مندالانه‌و تووشبوون به‌ ئه‌شکه‌نجه‌ی عه‌قلی و ده‌روونی به‌هۆی مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل دوو که‌سه‌ی ده‌به‌نگ، نوسه‌ری عه‌ره‌بو وه‌رگی‌پێ کوردی. به‌لام به‌شه‌ میژوویییه‌که‌ خۆم کردبوومه ئه‌رک به‌سه‌ر خۆم "ئه‌رکیک به‌رامبه‌ر قورئان، بۆیه‌ به‌ش‌پۆه‌یه‌کی تر به‌پۆه‌چوو: سه‌رباری مانه‌وه‌ی ده‌به‌نگی نوسه‌ره‌که‌ (له‌و به‌شه‌ش وه‌رگی‌پم پشت‌گۆی‌خست) به‌لام وه‌لامدانه‌وه تامی هه‌بوو، دوا‌ییش به‌ره‌که‌تی ئه‌و به‌شه‌ به‌شی جوگرافی‌شی گرت‌ه‌وه کاتی‌ک بۆ پ‌کردنه‌وه‌ی که‌موکورتییه‌کان گه‌رامه‌وه بۆی.

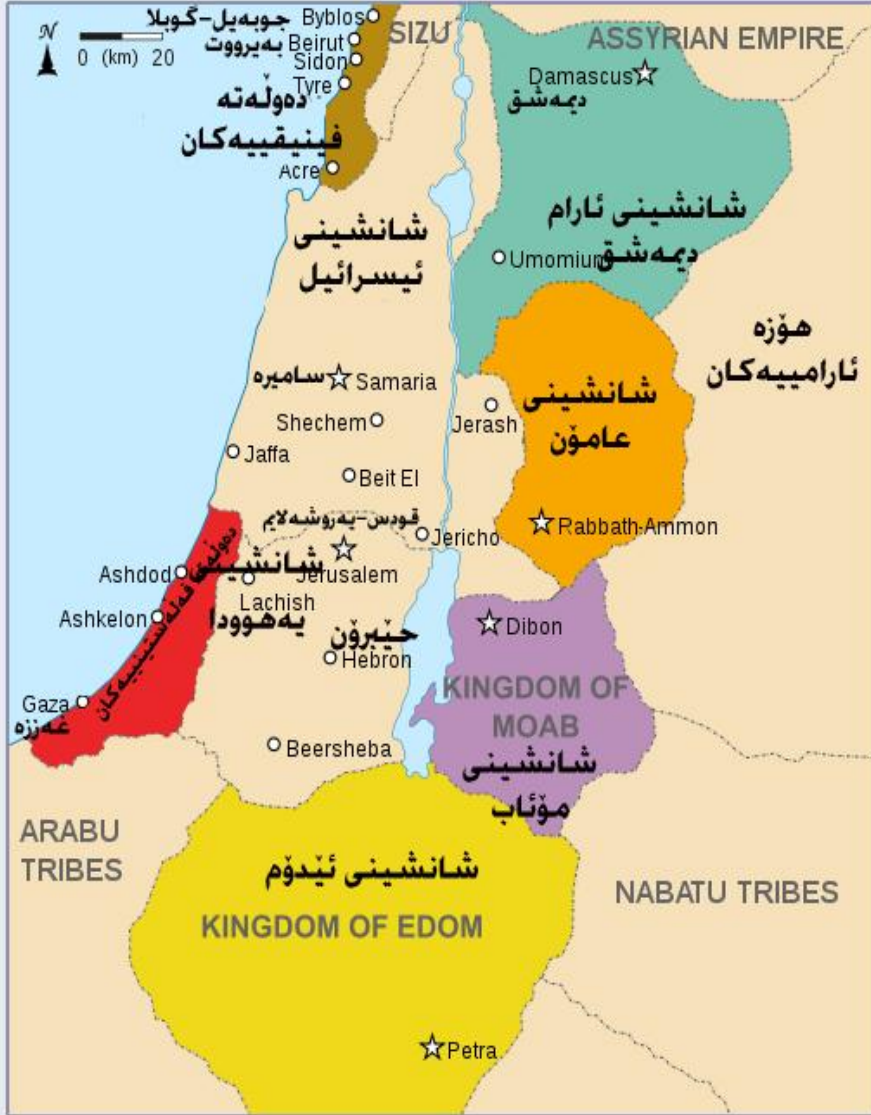
کاریکی تری ئه‌م کتیبه‌ش که‌ هینده‌ی وه‌لامی ره‌خنه‌کان به‌ گرنگی ده‌زانم قسه‌کردنه‌ له‌سه‌ر موفه‌سه‌یره ئیسلامییه‌کان که‌ شتی سه‌یروسه‌مه‌ره‌یان نه‌قل‌کردوووه له‌ لی‌کۆلینه‌وه‌یه‌کی پ‌یشت‌ر نمونه‌ی ئه‌و شتانه‌م بینبوو. زۆری ئه‌و گ‌یرانه‌وانه‌ش له‌ جووله‌که‌ و مه‌سیحییه‌کان و پی‌ویسته‌ لی‌یان به‌ئاگا بین و بزانی‌ن چ

زیانئیکیان به عه قلی موسلمان گه یاندووه .. بیگومان جگه له زیانگه یاندن به ئیسلام چونکه ئه و ته فسیرانه بوونه ته تویشووی ره خنه گرانی وهك ئه وهی خویمان . عبدالفادیش تا راددهیه کی گه وره پشتی به شته سهیرو بیبناغه کانی لای موفه سیران به ستووه بیئه وهی بزانیته که به و کاره ی که متر ره خنه له قورئان دهگریته و زورتر شه ر له گه ل که فی ده ریا دهکات .

له م کتیبه ناوونیشانی پرسیاره کانی ره خنه گرم وهکو خو ی داناوه ، پشتیشم به دهقه عه ره بییه که به ستووه مه گه ر کاتیک کارم به وه رگیڤه کوردییه که هه بو بیته ، ئه ویش ته نها بو ئه وهی وه لأمی خو ی و زانیارییه کانی و وه رگیڤانه که ی بده مه وه ، ته نهاش بو به شی جوگرافی ئاماژه م بو به شیک له قسه کانی وه رگیڤه کردووه و وهك وتم له به شی میژوویی پشتگویم خستووه ئه ویش چونکه قسه کانی پیویست نین ، خو شی وهکو شتیکی زیاده ی بی لزووم خو ی خنیوه ته ناو باسه کانه وه ، ئه و برهش که ئاماژه ی بو کراوه نمونیه که ده بیته له سه ر کاری ئه و وه رگیڤه ، مروقی هه ر ئه وه نده کاری به بوونه وه ری وا ده بیته .

ئه م کتیبه زاراوه و زانیاریی زوری له خوگرتوووه و به شیکیان پیناسه یان بو کراوه ، به تایبه تیش له په راویزه کان ، به لام هیشتا زوری تر ماوه پیناسه ی بو بکریته . کتیبه که ماوه یه کی زور له لام مایه وه و ماوه یه ک ئیشم لی ده کردو ماوه یه ک بو کاری تر وازم لیده هیئا ، دواکه وتنیشی له سنووری خو ی ده رچوو بو یه به باشم زانیوو زانیاریی زیاترو قسه ی زیاترو ره خنه ی زیاتر بو چاپی دووه م هه لبگرم ، ئه وهش ئه گه ر خوینه ر برپاری دا شایه نی چاپی دووه مه ، هیواداریشم وا بیته .

بهائی قورئان پاریزراوه

پادشاهان شینه کان و ناوچه کانی فه له ستینی کۆن و دهوروبهاری سه دهی نۆیه می پیش زاین
 نه خشه ئه سلویه که: Richard Prins

به شی یه که م

پرسیاره جوگرافییه کان

١- ئاوا بوونی خور له ناو بیر

یه که م پرسیری جوگرافی عبدالقادی له باره ی چیرۆکه که ی زولقه پنهین و باسی خورئاو ابونه . سه ره تا ئایه ته کان ده هیئتیه وه :^{٢٣٩}

((وَسْأَلُونَكَ عَنِ الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا * إِنَّا مَكْنَانٌ لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا * فَاتَّبِعْ سَبَبًا * حَتَّى إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا...-الكهف: ٨٣-٨٦)).

ئینجا ته فسیری (به یزای) ده هیئتیه وه که جووله که کان له باره ی ئه سکه ندهری گه وره له پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) یان پرسی ئه ویش پیی وتن که خودا ده سه لاتی له سه ر زه ویی پی به خشیبوو، ئه ویش بو ئه و شوینه که وته ری که خور لیی ئاوا ده بییت و بینی له بیریکی قورولیته (بئر حمئة) ئاوا ده بییت و له چوارده وری بیره که که سانیکی هه بوون بتیان ده په رست. ئینجا به یزای ده لییت که ئیبنو عه بباس بیستی موعاویه وشه که به (حامیه) واته گه رم ده یخوینده وه ئه ویش پیی وت نه خیر خویندنه وه که حه میئه (حمئة) یه موعاویه ش ناردی به دوا ی که عبولئه حبار (ئه و زانا جووله که یه ی ببوو موسلمان) و لیی پرسی: خور چۆن ئاوا ده بییت؟ ئه ویش وتی له ناو ئاو و قور.

عبدالقادی ده پرسیت: ئه گه ر خور ملیونیک وسی هه زار جار له زه وی گه وره تر بییت چۆن له بیریک ئاوا ده بییت، مه به ست ئه و بیره ی زولقه پنهین بینیبوو و ئاو و قورپه که ی بینی و ئه و خه لکانه شی بینی که له لای بوون؟
قسه کانی عبدالقادی ته واو.

یه که م شت ده رباره ی ئه و ته فسیره ئه وه یه به یزای وشه ی (قیل)، واته وترا، به کار ده هیئت، ئه و وشه یه ش شیوازیکه بو (تمریض)، واته لاوازکردنی

^{٢٣٩} له م به شه و له به شی پرسیره میژووییه کان ئه گه ر ویستبیتمان ئه و ئایه تانه ته واو بکه ین که عبدالقادی ته واوینه کردبوون ته واوکارییه که مان به خه تی لار داناوه .

بهائی فورٹان پاریزراوه

گيڙانه وه كه. له زانستی فهمووده ش ته عبیری (رُويَ عن النبي) واته له پیغه ممبر گيڙداريه وه بؤ لاوازکردنه، به لَام وشه ی وترا (قیل) زؤر له خوار ئه وه شه وه یه چونکه قسه یه كه خاوه نه كه ی دیار نیه. كه سیکی نه شماره زاش كه نه زانیت وشه ی (وترا) واتای چیه گيڙانه وه كه ده بیته گيڙانه وه یه کی باوه پيکراو. ئینجا له کۆتایی ئه و گيڙانه وه یه ش كه عبولئه حبار ده لیت: ((ئاوا له ته ورات^{٢٤٠} ده بیین)) پیوستیشه هر وا بیت چونکه پرسپاره كه له جووله كه یه كه له باره ی شتیكه وه کراوه، پرسپاری له و جووره ش واتا پرسپارکردنه له هه بوونی یان چۆنیته یی باسکردنیته له ته ورات، له بهر ئه وه ش له و گيڙانه وه بیینه مایه موعاویه پرسپویه تی: ((چۆن ده بینی خۆر ئاوا ده بیته؟؟))، واته چۆن له کتیبه کانی جووله كه هاتوه.

^{٢٤٠} وشه ی ته ورات به چهند واتایه كه به کاردیت: به واتای پینج کتیبی یه كه می په یمانی کۆن Pentateuch و ئه و واتایه له و کتیبانه و له کتیبی تری جووله كه هاتوه، له و پینج کتیبه ههروه ها به واتای هه موو یاسا کانی تایبته به یه كه بابه ت به کارهاتوه، وشه كه به واتایه کی فراوانتریش به کاردیت وه كه هه موو په یمانی کۆن:

Louis Isaac Rabinowitz, *Torah*, in; *Encyclopaedia Judaica*, vol.20, p.39.

په یمانی کۆن زاراوه یه كه مه سیحیه کان بؤ کتیبه کانی جووله كه به کاریده یزن و به عبیری پیی ده و تریت (ته ناخ) و بریتیه له سی به ش: ته ورات (پینج کتیبی یه كه م)، پیغه ممبران، نووسینه کان. په یمانی نویش بریتیه له چوار ئینجیله كه له گه ل ژماره یه كه نووسراوی تر وه كه نامه کانی پؤلس و کاره کانی نیردراوان و نامه ی نیردراوی تر. تاد. كه نیسه مه سیحیه کان ریك نین له سه ر کتیبه قانونیه کانی هه ردو په یمانه كه و جیاوازیان هه یه له وه رگرتنی هه ندیک کتیب یان په تکرده وه یان. له م کتیبه ش ناوی کتیبه کانی ته ورات (پینج کتیبی یه كه م) كه زؤر دین: ته کون (دروستبوون) Genesis، خروج (دهرچوون) Exodus، ته ثنیه Deuteronomy، كه متریش له وانه دوو کتیبه كه ی تر: ژماره کان (العدد) Numbers و لایویه کان Leviticus. له ده قه عبیره یه كه ناوه کان جیاوازن و بریتین له وشه ی سه ره تای هه ر کتیبیک. لیله بؤ ئاماژه بؤ کتیبه کان به زؤری وشه عه ره بییه کان ده نووسین بؤ ئه وه ی خوینه ر بگه ریته وه بؤ وه رگيڙانی عه ره بی، به لَام بیگومان له گه ل ئاگادار بوون له وه ی وه رگيڙانه کانی ته ورات جیاوازیان هه یه. سه باره ت به په یمانی نویش ئاماژه كه بؤ چوار ئینجیله كه به قانونی له قه له م دراون هه ر به عه ره بی: مه تتا Matthew، مه ر قوس Mark، لوقا Luke، یوحه ننا John له گه ل کتیبه کانی تر به عه ره بی و کوردی.

بهائی قورئان پاریزراوه

عبدالقادى كۆتايى قسه كهى كه عبولئە حبارى نه نووسيوه چونكه دهيزانى كه له جياتى ئه وهى ببيتە رهخنه له قورئان ده ببيتە رهخنه له تهورات. نهك تهنها ئه مه شمان ههيه وهك نيشانه له سه ره لېژاردنى عبدالقادى به پيى حەزى دلى خوى به لكو به لگهى تر ههيه ئه ویش پشتگوڤخستنى قسه كهى به يزايويه: ((رهنگه گه يشتبيتە كه نار دهرياي چواردهور (به حرى موحيت) و^{٢٤١} خورى به و جوره بينيبيت چونكه تهنها ئاوى له بهردهم بوو بويه قورئان ده لئيت: بينى خور ئاوا ده بيت و قورئان نه يوت: خور ئاوا ده بوو)).

كه واته هه ره ئه و كاته و سه ربارى هينانه وهى باسى سه يرو دوور له عه قل هيشتا موفه سيره كان عه قلئان فه راموش نه كردووه و بيريان له و ئيحتمالانه كردوته وه كه زياتر له گه ل عه قل و واقع گونجاون. ئه وهش كه پيويسته تيبينى بكه ين ئه وهيه به يزايوى قسهى سه يروسه مه ره و بيبه لگهى زورى نه قل كردووه ئه مهش كارىكى باوى ناو زور موفه سيرو گيره ره وهى فه رموده بوو بۆ ئه وهى نووسينه كانيان جيگهى سه رنج بن، يان به لاي كه مه وه بۆ ئه وهى هه رچيبه كيان زانيوه به خه لكى بگه يه نن.

نموونه يه كه له باسى سه ير باسه كهى به يزايويه كاتيك له و خه لكه ده وييت كه لاي ده رياكه بوون و ده لئيت: وتراوه پۆشاكيان پيىستى ئاژه له درهنده كان بوو. يان له باسى زولقه رنه ين و بۆچى وا ناو نراوه ژماره يه كه قسه ده هينيتته وه كه هيجيان هيج به لگه يه كيان له سه ر نيبه و له م جورانه ن: وتراوه بويه ناو نرابوو خاوه ن دوو شاخه كه چونكه رۆژه لات و رۆژئاواى جيهان گه رابوو، وتراو يشه له بهر ئه وهى له كاتى زولقه رنه ين دوو قه رن (سه ده يان نه وه) خه لك تيبه رپين، وتراو يشه دوو

^{٢٤١} البحر المحيط: باوه رى ئه و كاته بوو، كه له يونانيه كانه وه وه رگه روه و كه ده ريايه كه هه يه ده ورى هه موو وشكانيى داوه، وشه ي نوڤى موحيتى عه ره بى به واتاى ئوقيانووس له وه وه هاتووه. ئوقيانووس (ئوكيانوس) خودا وه نديكى يونانى بوو.

بهائی قورئان پاریزراوه

شاخ، واته دوو پرچی هه بوو، و تراویشه چونکه تاجه که ی دوو شاخی پیوه بوو... تاد. هیچیش له مانه به لگه یان له سهر نییه و ته نها قسه ن.^{٢٤٢}

به دورزانینی ئه وه ی خۆر له ناو بیریک یان کانیه ک ئاوا ببیت له ته فسیری تریش هه ن “ ئینو که ئیر (سالی ٧٧٤ ی کوچی مردوه) له ته فسیره که ی ده لیت: واته زولقه پنهین خۆری بینی له دیدی خۆی له ده ریای چوارده ور (موحیت) ئاوا ده ببیت، هه موو که سیکیش بگاته که ناری ئه و ده ریایه خۆر به جۆریک ده بینیت وه ک چۆن له نا ئه و ده ریایه ئاوا ببیت.^{٢٤٣}

ئینو که ئیر هه روه ها ئه و قسانه ش به درۆ ده خاته وه که گوايه زولقه پنهین ماوه یه ک ده پۆشت و خۆر له پشته وه ی ئاوا ده بوو. به لام سه رباری ئه وه هه ر خورپاتی نه قلکردوه بیئوه ی گومانی خۆی له باره یانه وه پیشان بدات وه ک پوایه تیکی دووردریژی باسه که ی که عبولئه حبارو ئینو عه بباس و موعاویه که (ابن حاضر) شیعیک ده لیته وه گوايه هی (توبه ع) ه که پیش ئیسلام بوو و باسی زولقه پنهین ده کات و باسی چوونی بۆ رۆژئاوا و رۆژه لات و باسی ئاوابوونی خۆر له ناو قور... که شیعی له و جۆره هه لبه ستنیکی ئاشکرایه. له وه ش خراپتر ئه وه یه گێرانه یه وه ک له ته فسیری (ئینو جوړه یج) ده هیئیته وه له باره ی ئه و خه لکه ی لای رۆژئاوا بوون و شاره دوانزه هه زار ده رگایه که یان و که ئه گه ر ده نگه ده نگی خه لکی ئه و شاره نه بووایه خه لکی (واته مرقه کانی سهر زه وی) گوئیان له ده نگی خۆر ده بوو که ده که ویته خواره وه (یان که ئاوا ده ببیت).

^{٢٤٢} به بۆچوونی خۆم ئه وه ی دوایی له هه موویان مه عقولتره واته خاوه نی تاجیکی دوو شاخی. ئه و جۆره شاخانه ش نمونه یان له میژوو هه یه بۆ نمونه له ولاتی نیوان دوو پویار تاجی شاخدار تاییه ت بوو به خوداوه نده کان، ئه و تاجه دوو شاخ یان زیاتری پیوه بوو.

^{٢٤٣} تفسیر ابن کثیر، ج ٥، ص ١٩١

بهائی قورئان پاریزراوه

به م جوړه ش نه گهر پشت به ته فسیره کان ببهستین ره خنه گرتن له قورئان ده بیته کاریک هیئده ئاسان ته نانهت عه بدالفادیش و وهرگیږه کوردییه که ش ده توانن بیکن.

(ته بهری) له ته فسیره که ی گومانی له باسی کانیه لیته یان کانیه گهرمه که نه کردوه به لکو وه کو موفه سیره کانیه تر ویستوو یه تی ریځکخات له نیوان دوو خویندنه وهی (حمئة) و (حامیه).

(نه لبه غه وی) ش له ته فسیره که ی قسه ی (نه لقوته بیی) نه قل ده کات که ده کریت و اتاکه نه وه بیته لای خورئاوا کانیه کی لیته هه بوو یان له بهر چاو وا دیار بوو.^{۲۴۴} شته سهیره کانیه ناو ته فسیره کان که سیئی زولقه پنه نیشی گرتوته وه، (نه لسه وکانی)، زانای ناوداری یه مهن، قسه کان نه قل ده کات که هیچیان به لگه یان له سه ر نییه و به م جوړه ن:

زور جیاوازیان هه بووه له باره ی دهر باره ی زولقه پنه یه وه “ و تراوه: نه سکه ندهر کورپی فیهله قووسی یونانییه (بزانه چون فیلیپوس بووه فیهله قووس) که مولکی هه موو دونیای که و ته ده ستو نه سکه ندهرییه ی بنیات نا، ئیبنو ئیسحاقیش وتی: پیاوئیکی میسرییه ناوی مه رزه بان کورپی مه رزه به ی یونانییه له نه وه ی یونان کورپی یافت کورپی نوح. و تراویشته: پادشایه که ناوی (هرمس) ه، و تراویشته: پادشایه که ناوی (هردیس) ه، و تراویشته: لایکی رومه، و تراویشته: پیغه مبه ریگ بووه، هه روه ها و ترا عه بدیکی صالح بوو، و تراویشته: ناوی عه بدوللا کورپی نه لسه حاک، و تراویشته: موضع ب کورپی عه بدوللا له نه وه ی که هلان کورپی سه به ئ... تاد ته نانهت و تراویشته فریشته بووه.^{۲۴۵}

ئینجا (شه وکانی) چهند قسه یه که ده کات که دهر پری نه وه که سانه یه که خو یان به زاهیری ده ق دهبه ستنه وه. شه وکانی قسه ی نه وانه ده گریته وه که وتوو یانه

^{۲۴۴} تفسیر البغوی، ج ۵، ص ۱۹۹.

^{۲۴۵} الشوکانی، فتح القدر، ج ۳، ص ۳۰۷.

بهائی قورئان پاریزراوه

رهنگه خۆر له بهرچاوی زولقه رنهین بهو جوړه ئاوا بووبییت دواى ئه وه ده لئیت دووریش نییه بوتریت که ریگری نییه له وهى خودا توانای ئه وهى دابییتی که ده ریای چواردهور (به حری موحیت) بپریت تا بگاته ئه و کانیهی که خۆر تیى ئاوا ده بییت، چیش ریگری له وه ده کات پاش ئه وهى خودا باسی ئه وهى کردووه که گه یشتبووه خۆرئاوا بوون و ده سه لاتى له زه وى پى به خشیبوو؟ ده ریا به شیکه له زه وى، به دوورزانینیش (به دوورزانینی ئه وهى خۆر له کانیهک ئاوا بییت) نابیته هوى ئه وهى قورئان به پیچه وانهى زاهیره کهى وه ربگیریت.^{۲۴۶}

هر بویه پیویسته وهى زانایانى پیشوو نه کریته مال به سه ر ئیسلام و قورئان. کاریکی موسلمانیش به پال وه لامى ئه و په خنانه پاککردنه وهى ئه و ته فسیرانه یه له و جوړه قسانه. پیویستیشه ئه وه بلین که شه وکانى زانایه کی موجه هیدی لیتاتوو بوو له زانسته ئیسلامیه کان و مرؤف به سییتی کتیبه ناوداره کهى (نیل الاوگار) بخوینیته وه بو ئه وهى له شاره زابوونى ئاگادار بییت.

شتیکی سه یری شه وکانیش ئه وه یه که ئه و سالى ۱۲۵۰ کۆچى مردووه واته (۱۸۳۴) ی زاینى که چى ئاگای له دوو کیشوه ره کهى ئه مه ریکا نییه. ئه وه تا ده لئیت: ((که گه یشته خورئاوا بوون، واته کۆتایى زه وى له لای خۆرئاوا وه چونکه له پشت ئه و کۆتاییه ده ریای چواردهور (موحیت) هه یه که مرؤف ناتوانییت به ناوی بپروات)).^{۲۴۷} که ئه مه زانیاریی سه رده مه کهى نه بوو به لکو هی زۆر پیش ئه و سه رده مه “زۆر له شه وکانیش کۆنتر ئوقیانووسى ئه تله سى به شى خۆرئاواى به حری موحیت بوو.

شه وکانى ئه و قسانه ی ده ور به رى سالى ۱۸۱۰ ی زاینى (۱۲۲۴ ی کۆچى)^{۲۴۸} نووسیوو، ئه مه ریکای ئه و دیو ئه تله سیش سالى ۱۶۹۹ دۆزرا بووه وه، واته زیاتر له

^{۲۴۶} الشوکانى، فتح القدير، ج ۳، ص ۳۰۸

^{۲۴۷} سه رچاوه و لاپه رده ی سه ره وه.

^{۲۴۸} وهک له کۆتایى به رگی یه که م خوی نووسیویه تی.

بهائی قورئان پاریزراوه

سی سده سال پیشتر، نهو سالهش که شهوکانی نهو قسانه‌ی نووسیویو نزیکه‌ی دوانزه سال بوو دهستووری دهولته‌ی نهومهریکا دانرابوو و کواماری نهومهریکا دامه‌زرابوو، لهو کاته‌ش پاپوره‌کان له نهوروپاوه ئوقیانووسی نهتله‌سیان به‌رهو کیشوهری نهومهریکای باکوورو باشوور ده‌بیری و له‌ویوه ده‌هاتن، هه‌مووشی به‌هیزی با .

نو سالیس دواي نهو قسه‌یه‌ی شهوکانی، واته هیشتا شهوکانی مابوو، یه‌که‌م پاپور که به هیزی هه‌لم کار بکات ئوقیانووسی نهتله‌سیی بیری له ساقانای (له ویلایه‌تی جیورجیا) بو لیقه‌ریپول له به‌ریتانیا و به ۲۷ رۆژ نهو ئوقیانووسه‌ی بیری. لهو ماوه‌یه پاپوره‌که ته‌نھا ۸۰ سه‌عات هیزی هه‌لمی به‌کارهینا،^{۲۴۹} به‌لام ماوه‌ی گه‌شته‌که‌ی ناو نهو ده‌ریای موحیته، که ده‌رکه‌وت موحیت نییه، که‌متر ده‌بووه‌وهو سالی ۱۸۳۸ واته چوار سال دواي مردنی شهوکانی دوو که‌شتی له یه‌ک رۆژ گه‌شته‌نه نهومهریکا، یه‌کیکیان له ئایرله‌ندا و ۱۹ رۆژی پی چوو و نهوه‌ی تر له به‌ریتانیا و ۱۴ رۆژو نیوی پی چوو و هه‌موو گه‌شته‌که‌یان به هیزی هه‌لم بوو.^{۲۵۰} لهو سه‌رده‌مه بوو که ئیمامیکی زانا وه‌کو باسه‌ کونه‌کان ته‌ماشای ئوقیانووسی ده‌کرد.^{۲۵۱}

²⁴⁹ Paul Butel, *The Atlantic*, p.234.□

²⁵⁰ *Ibid.*, p.233-4.

^{۲۵۱} باسمان له‌وه نییه موسلمانان ئاگیان له‌ودیو نهتله‌سی نه‌بوو، نه‌گینا نهو ئاگییه هه‌بووه، به‌لکو مه‌به‌ستمان نمونه‌ی کاری موفه‌سیرانه له‌سه‌ر قورئان کاتیک پشت به قسه‌ی بییه‌لگه ده‌به‌ستن یان ئاگیان له سه‌رده‌می خو‌یان نه‌بیته‌وه‌بینه هوی ره‌خنه‌گرتن له قورئان و په‌روه‌ده‌کردنی خراپی عه‌قلی مرۆفی موسلمان. به‌لام وه‌نه‌بیته‌نه‌ها زاناکه‌ی سه‌ده‌ی نۆزده نه‌وه‌ی حالی بووبیته‌به‌لکو نمونه‌ی سه‌یرتری پاش زیاتر له سه‌ده‌و نیویک هه‌یه، نمونه‌که‌ش شیخ (عبدالله الدویش)ی فه‌رموده‌ناسه که سالی ۱۹۸۹ کۆچی دواي کردووه و که له ره‌خنه‌و راستکردنه‌وه‌کانی بو کتیبه‌که‌ی سه‌ید قوتب (فی ظلال القرآن) که له‌سه‌ر داوای هه‌ندیک که‌س نووسیویه‌تی و سالی ۱۹۹۰ بلابووته‌وه، واته ته‌نھا (۲۴) سال پیش ئیستا، ره‌خنه‌ له سه‌ید ده‌گریته‌ کاتیک باس له خولانه‌وه‌ی زه‌وی ده‌کات و ته‌نانه‌ت ده‌لیته‌ باسکردنی جووله‌ی زه‌وی

بهائی قورئان پاريزراوه

ئىنجا بزانه فخر الدين الرازى كه زياتر له ٦٠٠ سالّ سالّ پيش شه و كانى ژياوه چۆن نزيكتر له زانست وعقلّ ئه وهى ليك داوه ته وه. ئه و باسى سىّ جۆر بۆچوونى كردووه يه كه ميان ته فسيره بلاوه كه كه كانى ليه يان كانى گهرم، پاشان دووهم و سييه ميس ده لئيت:

ليكولينه وهى دووهم: به به لگه سه لمينرا كه زهوى توپه و ئاسمان چوارده ورى داوه.. ئىنجا ده لئيت خور چه ندين جار له زهوى گه وره تره ئيتر چۆن به عقلّ ده چييت ئه و خوره بچيته ناو كانىيه كى زهوى. پاشان باسى ته ئويله كانى ئايه ته كه ده كات كه يه كيكيان ئه وه يه خور له پشتى ده رياوه ئاوا ده بييت، يه كيكي تر ئه وه يه لاي روژئاواى زهوى ده ريا ده ورى داوه و زور گهرمه، سييه ميشيان ئه وه يه ئه هلى هه والّه كان (واته گيرانه وه كان) ده لئين خور له كانىيه كى پر ئاو و ليه ئاوا ده بييت ئه مەش زور دووره چونكه ئه گهر مانگيرانىكمان ته ماشا كردو بينيمان روژئاوايه كان ده لئين ئه و مانگيران له سه ره تاي شه و روويدابوو، خه لكى روژه لاتيش ده لئين له سه ره تاي روژ روويدابوو، ئه و كاته ده زانين كه سه ره تاي شه و لاي خه لكى روژئاوا سه ره تاي روژى دووهمه لاي خه لكى روژه لات، به لكو ئه و كاتەش كه لاي ئيمه سه ره تاي شه وه له ولاتىكى تر كاتى عه سره وه له ولاتىكى تر كاتى نيوه روپيه وه له ولاتىكى سييه م كاتى چيشته نگاوه و كاتى هه له اتنى خوره له ولاتىكى چواره م نيوه ي شه وه له ولاتىكى پينجه م... ئىنجا له وه وه ده گاته

خىلاقى قورئان و سوننه ت و ئىجماعى زانا يانه: عبدالله بن محمد بن احمد الدويش، المورد الزلال فى التنبيه على اخطاء الظلال، مجلد ٣، ص ١٩٧.

سه باره ت به قسه كه ي سه يديش كه: زه مانىك تيپه رپيوو خه لك و ايانده زانى زهوى جيگيره (الدويش) ده لئيت: هه ق ئه مه يه كه قورئان و سوننه ت ده لاله تيان له سه ر داو پيغه مبه رو سه حابه و سه له فى ئوممه ت و ئيمامه كانى له سه ر روشتببون (فماذا بعد الحق الا الضلال). هه روه ها بۆ قسه كه ي سه يد كه زهوى توپيكي بچووكه له بوشايى مه له ده كات ده لئيت: ئه مه قسه يه كى باتله له بهر چه ند هۆيه ك يه كه ميان ئه وه يه قسه يه كى داهينراوه و ده رچووه له قسه ي سه له فى ئوممه ت و ئيمامه كانى و ئىجماعى موسلمانان (٢٠٠ل).

ئەوہی کہ ئەو قسە یەہی دەلئیت خۆر لە قورپو لیتە ئاوا دەبئیت پێچەوانەہی
یەقینە. ^{۲۵۲}

بگەرپینەوہ سەر تەفاهەتی قسەکانی عبدالقادی و ئەم چەند تئیبینیہ بلئین:
نابراو باسی دیوارەکہی یەئجوج و مەئجوج دەکات کہ بە ئاسن کراوہ بەلام
باسی پۆکردنی مسی تواوہی بەسەری نەکردوہ، دەشلئیت دیوارەکہ بووہ
بەرہەستیکێ قایم کہ تا رۆژی قیامەت کہس دەرکی پی ناکات خودا نەبئیت.
واشبرانم ھەلەیک لێرە ھەیەو لەجیاتى وشەى (لا یدرکە) پئویستە (لا یدکە)، واتە
نایکوتئیت، بئت چونکہ ئایەتەکہ لەسەر زمانى زولقەرپنەین دەلئیت: (فاندا جاء وعد
رہی جعلہ دکاء). بەھەر حال وەرگێرپی کوردی چی نووسراوہ وەرگرتووہ گواہی تا
رۆژی قیامەت خودا نەبئیت کہس نازانئیت لەکوئییە (لاپەرہ ۱۷). ئینجا لە
پاشکۆکہی خۆی (لاپەرہ ۱۸) کہمیک وەرپنەہی کردوہو نووسیویەتی کہ شوورای
چین زۆر گەورەہی و زۆر کۆنە کہ چی تا ئیستا ماوہ ئەہی ئەو بەرہەستە بۆچی تا
ئیستا نەدۆزراوہتەوہ؟ وەرپنەکەش لەوہیە کہ ھەر خۆی دەلئیت شوورای چین
ھیندە مەزنە لەپرووی مانگەوہ دیارە واتە ئاساییە خەلکیش دەرکی پئبکەن و بەم
جۆرە لەگەل کہمیک بەکارھینانی عەقل مرفۆ دەزانئیت کہ بەرہەستیکێ نیوان دوو
کیو کہ پەرنگە دەرہەندیکێ زۆر تەسک بئت زیاتر بۆی ھەہی لەژێر بەردو خۆلی
ھەرەسکردووی دوو بەشنی کیوہ کہ ون بئت ئەوہش جگە لەوہی مەرچ نییە
شپوہی بەرہەستە کہ دیواریکێ ریک بئت و ھەر ئەوہندە بەسە تا پارەہیک ستوونی
بئت بۆ ئەوہی ئەو دوو گەلە نەتوانین بەسەری سەرکەون ئیتر بەدریژایی کات بۆتە
بەشیک لە زنجیرە چپاکە.

وەرگێرپی کوردی لەباسی خۆر ئاماژە بۆ ئەو فەرموودەہی دەکات کہ خۆر لە
رۆژی قیامەت بەدووری میلیک لە سەری خەلکەوہ نزیک دەبئیت بەلام ئەو دەلئیت
یەک میل لەکاتیک فەرموودە کہ گومانى راوییەکہی تى ھەہی کہ دەلئیت نازانئیت

بهائی قورئان پاریزراوه

پینگه مېر مه به سستی له میل چیه: ماوهی سهر زهوی یان ئه وه ندهی کلچوک (ئو) داره ی بۆ کردنی کل له چاو به کار دیت) دریزه، به واتای دوو همیشه وشه ی میل مه جاز ده بیت و نیشانه یه له نزیکه و به به واتای دوو هم میلی ئه و کاته بریک زورتتر بوو له میلی ئیستا، بیگومان هیشتا زور نزیکه بویه رهنگه واتا مه جازیه که راستتر بیت هه رچهند ئایه تی ته کویر باسی خور ده کات (اذا الشمس کورت) واته خر کرا که رهنگه ئه مه ئاماژه بیت بۆ بچوو ککردنی قه باره ی خور ئیتر مه رج نییه به و بارسته و تین و هیزه ی ئیستای بیت. ئه مه ش وه کو هاوکی شه یه که که پریتی له نه زانراو و که س ناتوانیت له خویه وه بریار له سهر یه که نه زانراو له وانه بدات که چنده. ^{٢٥٣}

وه رگیزی کوردی ئه و باسه ی ته به پری ده هیئتیه وه که گوايه که خور ئاوا ده بیت وله ئاسمانیکه وه بۆ ئاسمانیکی تر به رز ده کړیته وه تا ده گاته ئاسمانی هه وته م ئینجا ده گاته ژیر عهرشی خوداو سوجه بۆ خودا ده بات و ئه و فریشتانه ش که کاروباری خوریان پی سپی دراوه سوجه ده به ن ئینجا خور له خودا ده پرسیت له کوپوه هه لدیت ئیتر جبریل پۆشاکیکی تیشک له رووناکیه عهرشی بۆ ده هیئت ئه ویش ده ی کاته به ری... تاد. (له گیزانه وه که وشه ی "حله" هه یه که پۆشاکه به چهند واتایه ک: پۆشاکیکی باشی نو ی یان پۆشاک ی دوو پارچه یی یان سی پارچه یی.. به لام وه رگیزی کوردی ده لیت مله وانه)، له سه نه دی ئه و فه رموده یه که دوو که س هه ن (خلف بن واصل و عمر بن صبح أبو نعیم البخی) که هه لبه سستی فه رموده یان دراوته پال. ^{٢٥٤} شیخه که ی ته به ریش (واته ئه وه فه رموده که ی لی

^{٢٥٣} فه رموده که له سه حی موسلم (کتاب الجنة وصفة نعيمها وأهلها-باب صفة القيامة، ح ٢٨٦٤، ص ١٣١٠)، وه رگیزی کوردیش نالیت له چ کتیبیک هاتوه، سه رباری ئه وه ش ده قیک به عه ربه ی ده هیئت که فه رموده نییه به لکو کؤکراوه ی کورتی ئه و فه رموده یه و چهند فه رموده یه کی تره. پاش گه رانیکی خیراش به ئینته رنیت بینیم ئه و قسه یه به شیکه له چهند ئاموزگارییه ک بۆ لاوان.

^{٢٥٤} د. محمد بن طاهر البرزنجی، ضعیف تاریخ الطبری، ج ٦، ٨٢، ص ٢٧، ١.

بهائی قورئان پاریزراوه

وه رگرتوه)، محمد بن أبى منصور الأملى، نه ناسراوه^{٢٥٥} كه ئەم نه ناسراوييه بهسه بۆ لاوازکردنى هەر فهرموودهيهك. ته بهرى خوښى لاوازی کردوه.^{٢٥٦}

٢- زهوى جيگيره

عبدالقادى ئەم ئايه تانه دههينيتتهوه:

((خَلَقَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَاللّٰهُ فِي الْأَرْضِ رَوَّاسٍ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ - لقمان: ١٠)).
 ((وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا ... - الرعد: ٣)).
 ((وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَّاسٍ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ - الحجر: ١٩)).
 ((وَاللّٰهُ فِي الْأَرْضِ رَوَّاسٍ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ - النحل: ١٥)).
 ((وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَّاسٍ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ - الانبياء: ٣١)).

ديسانه وهش پهنا بۆ ته فسيري به يزاوى ده بات كه باسى ئەو ئايه تانه ده كات و ده لئيت ته فسيري ئايه ته كانى سووره تى (النحل) ده كاته پوخته تى ته فسيري هه موو ئەو ئايه تانه: خودا كيوه كانى سه قامگير كردوه نه وه كو^{٢٥٧} زهوى لار بيتته وه جووله جوول بكات و ناجيگير بيت.

به يزاوى ده لئيت زهوى توپيكي سوو كه له ي ساكار بوو و هه قى هه بوو وه كو فه له كه كان به خولانه وه بجووليتته وه يان به هوى بچووكترين هوكارى جووله بجووليتته وه ئيتر كه كيوه كان له سه ر بووه كه ي دروستكران لاكانى لاسه ننگ بوون و

^{٢٥٥} وهك خاوهنى كتيبي شنيخه كانى ته بهرى باسى كردوه كه هيچ باسيكى نه بينيوه له كتيبه كانى تاييهت به گيره ره وه كانى فهرمووده: اكرم بن محمد الاثري، معجم شيوخ الطبري، ٣٣٣، ص ٦١٢.

^{٢٥٦} د. محمد بن طاهر البرزنجي، ضعيف تاريخ الطبري، ج ٦، ٨٢، ص ٣٨، ه ٢.

^{٢٥٧} وشه ي (كراهة) ليتره وانا (نه وه كو) وه رگرتي كورديش پيتاوپيت وه ريگرتاوه وای لي كردوه: خوا پي ناخوش بووه زهوى لاريان بكاتته وه !!

بهائی قورئان پاريزراوه

کيوه کان به هوی قورساييه که يانه وه به ره و مه رکه ز چوون ئيتر وه کو ميخيان ليهاات که ناهيلن زهوی بچولئيه وه (به يزاوی، ج ٣، ص ٣٩٠).

هرچه نديش ئه و ته فسیره ويستوييه تي له زانسته وه نزيك بيته وه به لام هيشتا ته فسيريکی سهرده می خوييه تي و کاريکی دووره له گيانی زانسته وه ئه گهر ئه و ته فسیره بکريته مال به سهر قورئان. وهک وتيشم ته فسیره که ويستوييه تي له زانستی سروشت نزيک بيته وه، له و پروه شه وه که زهوی وه کو گو باس ده کات تا راده يه ک نزيك ببوه وه.

ره خنه ی عبدالفاديش ئه مه يه:

ئيمه ده پرسين: که ئه وه روون بيت زهوی هر بيستوچوار ساعات جاريک به ده وری خوی ده خولئيه وه و له و جولئيه شه و و روژ دروست ده بن و زهوی له ساليک يه ک جار به ده وری خور ده خولئيه وه و له و خولانه وه يه چوار وه رزه که دروست ده بن ئيتر چون زهوی راخراو و ته ختکراو و جيگير ده بيت و ناجوولئيت و کيوه کان ريگري ليده که ن له وه ی لاربيته وه و بچولئيه وه؟

له بهر ئه وه ش مه به ستي ئه م وه لامه باسکردنی ئيعجازی زانستی له قورئان نييه خوينه ر ده توانيت ئه و بابه ت و کتیبانه له و باره يه وه بخوينئيه وه. تيکه لکردنی ته فسيري قورئانيش به خودی قورئان کاريکی هه له يه و بو خوی جيگه ی ره خنه يه چونکه ته فسير نابيته حاکم به سهر قورئان به تاييه ت له و مه سه لانه ی په يوه ندييان به زانستی روژگار وه هه يه.

زانراويشه که زهوی به واتايه ک ته خته و به واتايه کی تر گوييه. زهوی گوييه ئه گهر باسی هه مو زهوی يان هه ساره ی زهوی بکه ين. زهويش ته خته ئه گهر مه به ستمان له و روويه ره ی له سهر ده زين. زانراويشه که له هر خاليکی دياريکراوی و ئه و قه وسه ی له و شوينه به هوی خريی زهوييه وه دروست ده بيت گوشه يه کی هينده بچووکه که وه کو نه بو و وايه. باسکردنی ته ختکردنی زهوی بو که سانيکه له سهر پووی زهوی ده زين که مروقه کانن و خينابه که له گه ل مروقه کراوه و بو زيان و

بهائی قورئان پاريزراوه

گوزهرانی ئه وه: ((زهويم بۆ دريژو پان کردنه وه و شاخم تى داناو هه موو جوړه پووه کيکم تى پواند)).. ئه مه خيتابه که يه، ئينجا ئايا گونجاو ده بوو بوترايه: ((زهويم بۆ خرکردن و شاخم تى داناو هه موو جوړه پووه کيکم تى پواند))؟ باس باسى ژيان و گوزهرانى مروقه که ليړه باسى ته ختکردنى زهوى گونجاوتره. به م جوړه ره خنه گرتن له وه سفى زهوى به وهى ته خته له جيگهى خوى نيبه چونکه يه ک پرووى راستيه کهى وهرگرتووه و ره چاوى سياقى باسه کهى نه کردووه که له بارهى ژيانى مروقه له و شوينهى له سه رى راوه ستاوه نه ک له بارهى زهوى وه ک ته نيکى ناسمانى.

ده ورى کيوه کانيش له پارگرتنى زهوى چه ند واتايه که هه لده گريت نه ک ته نها ئه و واتايهى به يزاوى باسى کردووه و عبدالقادى کردوويه تى به مال به سه ر قورئان، واته ده ورى چياکان له وهى زهوى وه کو ته نيکى ناسمانى له جووله بکه ويئت و عبدالقادى ئه و جووله يه بکاته جوولهى زهوى به ده ورى خوى و به ده ورى خوړ... ئه مه بازىکى گه وره يه، ئه گينا جووله کان زهوى هه ر ئه و دوانه نين.. ئهى چى ده ليين بۆ جوولهى چينه کانى زهوى؟ ئه گه ر بمانه ويئت له و ئايه تانه تيبگه ين پيوسته به م جوړه بيربکه ينه وه: کيوه کان ريگرى له چينه کانى زهوى ده گرن که بجوولين يان به سه ر يه کتر بخزين، يان به و شيوه يهى جيؤلوجيا وردکاريه کانى داوه: کيوه کان به هوى جوولهى چينه کانى زهوى دروست بوون، واته له و سه رده مه جوولهى چينه کانى زهوى هه بووه و له دواى ئه وه وه جووله که يان سنووردار بووه و هى ئه وه نيبه زهوى له بنى پيى مروقه بجوولينيت.^{٢٥٨}

٢٥٨ وه رگيڙى كوردى ويستوييه تى زانستيبانه قسه بکات و باسى جوولهى ئه و چينانهى کردووه به لام داماوييه که له وه يه که هه ر ئه و باسه خوى پشتگيريى ده ورى کيوه کان له سه قامگيرکردنى روى زهوى ده کات به لام چونکه به چاويکى شووقاوه وه قسه ده کات خوى ده خه له تينيت

٣- نه ستیره کان بؤ بهرده بارانکردنی شهیتانه کان

((وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ - تبارك: ٥)).

إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِرِيَّةٍ الْكَوَاكِبِ * وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ * لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَيُقَذَّفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ * دُخُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ * إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ - الصافات: ٦-١٠))

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ * وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ * إِلَّا مَنْ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ مُّبِينٌ - الحجر: ١٦-١٨))

عبدالقادى ته فسیری به یزاولی ده هیئتیه وه که هه ساره کان چران و بؤ جوانین (سوورتهی الحجر، ج ٣، ص ٣٦٤ و الصافات، ج ٥، ص ٤) ئینجا به یزاولی له ته فسیری (وجعلناها رجوما للشیاطین) ده لیت: واته: سوویدیکی تریشمان بؤ داناون ئه ویش ره جمکردنی دوزمنه کانتان، و تراویشه که ئه وانه مان کردوته گومان بؤ شهیتانه مرؤقه کان که بریتی له نه ستیره گره کان (ج ٥، ص ٣٦٢)، مه بهستی له وه یه که ئه و نه ستیرانه ی ده که ونه خواره وه ده بنه سه چاوه ی زانیاری بؤ نه ستیره گره کان (شهیتانه مرؤقه کان) سه باره ت به پیشبینی دوارپوژ به لام ئه مانه زانیاری نین به لکو گومانن.

عبدالقادى ئه وه ی سوورتهی (ئه لحيجر- الحجر) و باس ده کات: که ئاسمان له دهستی شهیتانه کان پاریزراون به وه ی ناتوانن بؤی سه رکه ون و وه سو سه بخنه دلئ خه لکه که ی و ته سه روف بکن به شیوه یه که فه رمان به و ئاسمانه بده ن و ئاگایان له کاروباره کانی بیته مه گه ریه کیکیان نه نیییه که بدزیت. ئینجا باسی قسه که ی ئینو عه بباس ده هیئتیه وه که شهیتانه کان ریگریان لی نه ده کرا گوئ له هه واله کانی ئاسمان بگرن به لام که عیسا له دایکبوو بؤ ماوه ی سی سال ریگریان لی کراو کاتیکیش موحه ممه د له دایکبوو به نه یزه که کان ریگریان لی کرا.

بهائی قورئان پاریزراوه

عبدالقادى ده پرسیت: ئەگەر هەر هه ساره يهك جيهانئىكى زه به لاج بيت بۆ خوى ئيتر چۆن ده توانين ته سه ور بکه ين که فريشته يهك به قه باره ي مروؤ وه کو به ردئىک ده ست بداته ئەو هه ساره يه و بيگرئته شه يتان بۆ ئەوه ي دهنگى خه لکى ئاسمان نه بيستيت؟ ئايا ئەو هه موو ته نه ئاسمانيانه بۆ ئەوه دروستکراون که ببنه تفاقى سه ربازى بۆ به رده بارانکردنى شه يتانه کان؟

عبدالقادى ده لئيت به يزوى وا ته فسيرى ده کات وهک چۆن ته فسيرى خوى بيت له کاتئىک به يزوى پوونکردنه وه ي داوه چونکه گرتنى نه يزه که کان له و شه يتان و جنۆکانه ي ده چنه ئاسمانى يه که م بۆ بيستنى هه وال له فه رمووده کان هاتووه . فه رمووده کان ده لئين جنۆکه کان ئەو گوئگرته بۆ فالچى و کاهنه کان ده که ن و هه والئىكى راستى ئاسمان ده بيسترو ده يگه ننه جادووگه ران و کاهنه کان و ئەمان سه د دروى له گه ل تئیکه ل ده که ن.^{٢٥٩} سووره تى (الجن) باسى گوئگرته که ده کات و باسى ئەوه ناکات بۆ کاهنه کان بووه ، له سه ر زمانى جنۆکه کانئيش ده لئيت که شوئينيان هه بوو له ئاسمان تئى داده نيشتن و گوئيان ده گرت به لام له مه ودوا هه ر که سيئيان گوئ بگرئت نه يزه کئىک چاوه رپئى ده کات ئينجا هه ر له سه ر زمانى جنۆکه کان ده لئيت: ئيمه ش نازانين به م ريگرئيه ويسترا خراپه يهك به ئەهلى زهوى بگه يه نرئيت يان خودا ويستى ژيرى (ياخود هيدايت) يان پئيه خشيت: ((وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْمَعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شَهَابًا رَصَدًا * وَأَنَا لَا نَدْرِي أَشَرُّ أَرِيدَ بِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَمْ آزَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا - الجن: ٩-١٠)).

عبدالقادى وهک ئاگاشى له فه رمووده و ته فسيرى تر نئيه ناشزانئيت که سه رجه م ئايه ته کان له گه ل فه رمووده کان باسى هه ساره ناکه ن که ده گيرئنه جنۆکه کان

^{٢٥٩} صحيح البخارى، كتاب التفسير، باب الا من استرق السمع فاتبعه شهاب مبين، ج٦، ح٤٧٠١، ص٨٠-٨١ "كتاب التفسير، باب قوله حتى اذا فزع عن قلوبهم...، ج٦، ح٤٨٠٠، ص١٢٢" له وهش كورتتر له هه مان كتئب: كتاب الطب، باب الكهانة، ج٧، ح٥٧٦٢، ص١٣٦. صحيح مسلم، كتاب السلام، باب تحريم الكهانة و اتيان الكهان، ح٢٢٢٩، ص١٠٦٢، كورته كه ش: ح٢٢٢٨، ص١٠٦١.

بهائی قورئان پاریزراوه

به لکو باس له نه یزه که. عبدالفادی وهک چۆن قه باره ی نه یزه که کانی گه وره کردوو قه باره ی فریشته کانیشی بچووک کردۆتوه کاتیگ ده لایت هینده ی مرۆفن. ئینجا ئایه ته کان نالین فریشته کان ئه و بهردانه ده گرنه شه ی تانه کان، ئیمه هر ئه وهنده ده زانین که بهرده کانیا ن تیده گیریت.

ئهو په خنه یه ش له جیگه ی خوی نییه که گوايه ئه وه سارانه بۆ بهرده بارانکردنی شه ی تانه کان دروستکراون چونکه ئایه ته کان وا نالین، ته نانه ت به یزاویش که عبدالفادی پشتی پیوه به ستوووه وا نالیت چونکه عبدالفادی هر خوی قسه که ی به یزاوی نه قل ده کات که بهرده بارانکردنی دوژمنه کانی مرۆف سوودیکی تره نهک تاکه سووده.

قسه له سه ر وه رگێرانی کوردی:

له په راویز ده نووسیت زانست هه له ی زاواوه کانی رۆژه لاتن و پۆژئاوابوونی سه لماندو هه روه ها له گه ردوون نزم (دنیا) و به رز (سماء) دوو چه می ریژه یین و کتیبه ئاینییه کان له وه هه لهن (لاپه ره ٢٠، پ ١٤).

ئهمه ش ته نها قسه یه چونکه قورئان یان هر کتیبیک یان قسه یه ک که ده کریت پیویسته به پیی حالی ئه و که سانه بیته که قسه که یان له گه ل کراوه، بویه هر که سیکی سه ر زهوی ئاسمان به رزاییه و رۆژه لاتن له رۆژه لاتنه وه ده بیته و رۆژه لات ناویکه وه سفی شوینیک ده کات که ده که ویته ده سته راستی ئه و که سه ی پووده کات باکوور، باکووریش خالیکه یان ته وه ریک به ئاراسته یه ک ده پوات گوشه ی نه وه د پله له سه ر ته وه ره که ی تر دروست ده کات که ته وه ری رۆژه لات-رۆژئاوايه . به و پییه ی وه رگێریش پیویسته له جیاتی وشه ی (رب المشرق-خودای رۆژه لات یان رۆژه له اتن) له قورئان ده بوايه بوترایه : ((خودای ئه و خاله ی که تیشکی خوری بهرده که ویت کاتیگ زهوی به ده وری خوی ده سوورپیته وه))!! یان هه موو جاریک له جیاتی ((السماء الدنيا-ئاسمانی نزم)) بوتریت ((ئهو بۆشاییه نزیکترین شوینه له زهوی)). خۆ ئه گه ر ئه وه ش کرا ئه و کاته ده و ترا قورئان نازانیت زاواوه

بهائی قورئان پاریزراوه

بۆ ئاسانکردنه وه به کاربهنییت و به پستهی دریژ ته عبیر له وشه‌ی کورت ده‌کات. پیویسته ئه‌وه‌ش بلّیین که ((السماء الدنيا)) مه‌رج نییه ئاسمانی نزم بیّت چونکه وشه‌که له (دنی) واته نزیك بوووه هاتوو وه واته ئاسمانی دنیا ئاسمانی نزیکه چونکه نزیکتین شوینه له زه‌وی.

عبدالقادى قسه‌که‌ی به‌یزاوی نه‌قلکردوه: ((والتنکیر للتعظیم))، مه‌به‌ستیش له وشه‌ی (مصاییح) که به (نه‌کیره-نه‌ناسیندراو)، به‌کوردیش: چراگه‌ل، هاتوو نه‌که وه‌ک (موعه‌رره‌ف-ناسیندراو) که به‌کوردی (چراکان) وه به‌عه‌ره‌بی (المصاییح) به‌یزاوی ده‌لّیت ئه‌و ته‌نکیره بۆ گه‌وره‌کردنه. به‌ش به‌حالی خوشم نازانم بۆچی ئه‌مه (واته مصاییح) گه‌وره‌کردنه و بۆچی ناساندنی وشه‌که (واته المصاییح) گه‌وره‌کردن نییه، گرنگ ئه‌وه‌یه به‌یزاوی مه‌به‌ستی ئه‌وه بوو بۆیه پاش باسی (ئاسمانی نزیك) ده‌لّیت: ئه‌وه‌ش ریگری له‌وه ناکات که هه‌ندیک هه‌ساره له ئاسمانه‌کانی سه‌ره‌وه هه‌بن. وه‌رگی‌ری کوردی له‌مه تینگه‌یشتوو وه ((والتنکیر للتعظیم-نه‌ناساندنه‌که بۆ گه‌وره‌کردنه)) ی کردوو به ((شرۆفه‌که‌ش بۆ گه‌وره‌کردنه))، واته پوونکردنه وه یان ته‌فسیر بۆ گه‌وره‌کردنه.

عبدالقادى دواى باسى قسه‌که‌ی ئیبنو عه‌بباسه که له‌دواى له‌دایکبوونی موحه‌مه‌ده‌وه به نه‌یزه‌که شه‌یتانه‌کان ریگرییان لى کرا بچنه ئاسمانه‌کان، قسه‌که‌ی به‌یزاوییش نه‌قل ده‌کات: ((ولا یقدح فیه تکنونها قبل المولد لجواز أن یكون لها أسباب أخر وقيل الإستثناء منقطع أي ولكن من استرق السمع))، که ئه‌مه وه‌لامی په‌خنه‌یه‌که که به‌یزاوی زانیویه‌تی له قورئان ده‌گیریت: بۆچی نه‌یزه‌که‌کان له‌دواى له‌دایکبوونی پیغه‌مبه‌ره‌وه بۆ راوانانی شه‌یتانه‌کان به‌کارهاتوون له‌کاتی‌ک ئه‌و نه‌یزه‌کانه پیش ئه‌ویش هه‌ر هه‌بوون وه‌ر ده‌که‌وتنه خواره‌وه؟ وه‌لامه‌که‌شى ئه‌وه‌ی سه‌ره‌وه‌یه که به‌کوردی ئه‌مه‌یه: ده‌کریت هۆکاری تریان هه‌بیّت، واته هۆکاری تر هه‌بن بۆ که‌وتنه خواره‌وه‌ی نه‌یزه‌که‌کان. وه‌رگی‌ری کوردیش ئاوا ده‌نووسیت: ((وه نابیّت که‌سی موسلمان بۆ ئه‌و باسه هۆی تر لی‌کبداته‌وه)). واته

بهائی قورئان پاريزراوه

وه رگيڙه كه له قسه كه تينه گه يشتووه و به حه زى خوئى و به پيى نيازى خوئى له وه رگيڙانه كه ئه و قسه يه ي كردو ته كوردى، به يزاوى ده لئيت كه ئه وه ره خنه نيه كه نه يزه كه كان پيش له دايك بوونى پيغه مبه ر هه بوون چونكه ده كرئيت هوئى تر بو كه وتنه خواره وه يان هه بوويٽ، وه رگيڙه كه ش ده يكاته فه رمانئى رگري كه كه سى موسلمان به دواى هوئى تر بگه رپٽ، ئه مه ش ته نها بو نه زانويه كه ي ناگه رپٽه وه به لكو هه روه ها بو فيكره يه كي ئاماده له ميشكى ئه و يش نايٽ موسلمان پرسيار بكات، كه دياره ئه م پرسيار نه كردنه بو چند شتئى زور كه من كه خو خه ريك كردنى پيئانه وه ده بيته فريدانى قسه ي بيبه لگه، وه ك پرسيار له وه ي چو ن خودا ئه زه ليه و سه ره تايه ك نه بووه بو هه بوونى.

به يزاوى هه ر له و قسه يه ي سه ره وه ي بو چوونئى تر ده لئيت كه وشه ي (الا- بيجه، مه گه ر) ئه مه ي ئيستسنائى (مونقه طيع) ه كه له زمانى عه ره بى برئتيه له ده ركردنى شتئى له شتئى تر كه به شئى نيه لئى. ئه گه ر ئه و جو ره ئيستسنائه نه بيٽ ئايه ته كه ئه م واتايه ي ده بيٽ: ((خودا بورجى له ئاسمان دروست كردو پازانديه وه بو ته ماشا كه ران و پاراستنى له هه ر شه يتانئى به ردبارا و نكرا و مه گه ر له شه يتانئى پاريزراو نه بيٽ كه به دزيبه وه گوئى بگريٽ ئه و كاته نه يزه كي شويئى ده كه ويٽ)). به پيى ئه مه ش خودا ئاسمانى له و شه يتانانه نه پاراستووه كه بگه نه ئه وئى و گوئى بگرن مه گه ر دواتر كه نه يزه كيان بو ده نئيرئيت. به پيى ئه و جو ره ئيستسنائه ش بيٽ وشه ي (الا- بيجه له، مه گه ر) به واتاى (لكن- به لام) هاتووه و به م جو ره ئاسمان پاريزراوه له هه موو شه يتانئى به لام ئه گه ر هات و شه يتانئى گه يشته ئه وئى. تاد. وه رگيڙى كوردى كه نازانئيت ئيستسنائى مونقه طيع چييه ده لئيت: ((وه و تراوه بيجه ليكردنى تيدا نيه))!!

ئه نجامى ليكدانه وه ي سه رجه م ئايه ته كانئيش ئه وه يه كه جنوكه كان گوئيان له هه واله كانى ئاسمان ده گرت به لام ريگري ئه وه يان لئى كرا، هه ر يه كي كيش ئه وه بكات نه يزه كي تيده گريٽ (نه و تراوه ها ويژه ره كه فريشته يه يان هو كارئى تره).

بهائی قورئان پاریزراوه

موسلمان باوه‌ری به و نه‌دازه‌یه‌یه چونکه باوه‌ری به قورئانه. فه‌رموده‌ش نه‌وه پوون ده‌کاته‌وه چوون کاهنه‌کان هه‌واله‌کانی دواړوژ ده‌زانن: جنوکه‌که شتیکی که‌می ده‌سده‌که‌ویت (وه‌کو نایه‌ته‌که‌ش ده‌لئیت: الا من خطف الخطفة) کاهنه‌که‌ش نه‌وه‌دو نو درو له‌گه‌ل نه‌و زانیارییه تیکه‌لاو ده‌کات.

بو که‌سیکیش باوه‌ری به‌وانه نییه نه‌مه ته‌فسیریکه بو به‌شیک له پیشبینییه‌کانی جادو‌وگه‌رانی ناودار که راست ده‌رچوون (نه‌وانه‌ی لی‌ده‌رچیت که پیشبینی گشتین وه‌ک شه‌ری نیوان دوو هیزو هه‌ندیک باسی گشتی ناو شه‌ره‌که). که‌سیکیش بیه‌ویت به‌پیی زانسته سروشییه‌کان ته‌فسیری نه‌یزه‌ک بکات ریگری نییه چونکه:

۱- هه‌ر جنوکه‌یه‌ک بجیته ناسمان بو گو‌یگرتن نه‌یزه‌کیکی تیده‌گریت به‌لام پیچه‌وانه‌که‌ی مه‌رج نییه راست بیت واته هه‌ر نه‌یزه‌کیک بکه‌ویتته خواره‌وه بو جنوکه‌یه‌ک نیردراوه، نه‌وه‌ش که پیویسته مروقه‌هه‌ولی بو بدات نه‌وه‌یه لی‌کولینه‌وه له نه‌یزه‌کان بکات و هوکاره سروشتیه‌که‌ی که‌وتنیان بزانیته.. تاد، نه‌وه‌ش که په‌یوه‌ندیی به شتی تره‌وه هه‌یه زانیارییه‌کی که‌مه‌و پیویست ناکات به‌دوای بجیت چونکه نه‌وه‌ ده‌بیته لی‌کولینه‌وه به‌بی به‌لگه‌و ته‌نها به‌قسه‌کردن نه‌ک لی‌کولینه‌وه‌ی زانستی.

۲- لی‌کدانه‌وه به‌پیی زانسته‌کانی سروشت لایه‌نه سروشتیه‌که‌ی ده‌رده‌خات نه‌وه‌ش واتای نه‌وه نییه که به‌پال نه‌وه لایه‌نیکی شاراوه هه‌یه. گه‌وره‌ترین فراوانترین نمونه خودی بوون و گه‌ردوونه. کاتیک زانسته‌کانی سروشت له گه‌ردوون ده‌کولنه‌وه خو‌یان له‌به‌رده‌می بوونیکی ماددی ده‌بیننه‌وه له پیکه‌اته‌ی له‌شی زینده‌وه‌ران و پیکه‌اتی ناسمان و زه‌وی و مادده.. تادو هه‌ول ده‌دن لی‌یان تیگه‌ن و راستیه‌کانی ناشکرا بکه‌ن و پاشان مامه‌له‌یان له‌گه‌ل بکه‌ن به‌لام به‌شیکی شاراوه هه‌یه که ناینه‌کان ناشکرای ده‌که‌ن نه‌ویش که دروستکاریک بو نه‌م بوونه هه‌یه و له‌خو‌راو بو رابواردن دروستی نه‌کردووه و مروقه‌لیی

بهائی قورئان پاریزراوه

ده پرسریتته وه و روژی زیندوو بوونه وه و به ههشت و دوزه خ هه ن. ئه گه زانسته کانی سروشت هه مو نهئینییه کانی گه ردوون بدۆزنه وه (که ئهسته مه ئه مه له ژیانی مروّقیه تی ئه نجام بدریّت) هیشتا ناتوانیّت ئه و لایه نه شاراو هیه به درۆبخاته وه. وه نه بیّت زانسته کانی سروشت به ته واوی له و دیوه شاراو هیه بیّده نگ بن چونکه له گه ل گه شه سه ندنی زانست زیاترو زیاتر ده رده که ویّت که دروستکاریک بو ئه م گه ردوونه هه یه، له بهر ئه وه شه بیبا وه پری ته و ژمیکی به هیژ بوو له سه ده ی نوژده ی زاینی له بهر ئه وه ی زانست تازه خه ریک بوو ده چوو ه ناو نهئینییه کانی گه ردوون به لام سه ده ی بیست ئه و له خوّیابی بوونه ی ره و انده وه.

خالیکی تریش که گرنگه باسی بکه ین و ده چیتته خانه ی فیکرو فهلسه فه ئه مه یه: ئینکارکردنی هه بوونی جنۆکه و شه یتان و هه ر بوونه وه ریکی تر که نایبینین ته نها هه ولّ نییه بو بیرکردنه وه ی زانستی به لکو خودپه رستییه کی مروّقه ده شاریتته وه و پرسیاریک هه یه شایسته ی ئه وه یه له مروّقی بیبا وه پ بکریت: بوچی ده بیّت له م گه ردوونه فراوانه ته نها توّی مروّقه هه بی؟

ئه و مروّقه ی وا ده زانیّت بوونه وه ری تر له م گه ردوونه غه یری خوّی نییه جگه له وه ی بیرکردنه وه که ی زانستی نییه، چونکه بریار له سه ر شتیك ده دات که به لگه ی له سه ر نییه و با وه پری به وه حیی خوداییش نییه، به لکو هه روه ها بیّبه شه له خه یال، ده شزانین به شیکی زانست توانای خه یالّه، زانستی سه رده می نویش خه یالی مروّقی فراوان کردو زانستی فه له ک به شیکی گه وره ی له و خه یالّه بهرکه وتوو ه.

٤- جهوت ئاسمان و جهوت زهوییه که

عبدالقادی ئه م ئایه تانه ده هیئیتته وه:

((اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا - (الطلاق: ١٢)).

بهائی قورئان پاریزراوه

((هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ - البقرة: ٢٩)).

((فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيْنًا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ - فصلت: ١٢)).

((وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرَضُونَ - الانبياء: ٣٢)).

((أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُؤُوفٌ رَحِيمٌ - الحج: ٦٥)).

((أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ - ق: ٦)).

عبدالقادى په نا ده باته وه بهر ته فسیرى به یزاوی و ده لیت که به یزاوی ته عبیری ((سقفًا محفوظًا)) ی سوورته ی الانبیاء به وه ته فسیر ده کات که ئو سه قفه به فه رمانی خودا پاریزراوه له وه ی که بکه ویتته خواره وه، هه روه ها ((مالها من فروج)) ی سوورته ی (ق) به وه ته فسیر کردوه که خودا ئو ئاسمانه ی به لووسی دروست کردوه و چینه کانی به یه که وه نووساون.

عبدالقادى ده پرسیت:

چون ده لیت ئو بوشاییه ی که به ناکوتایى له سه روومان به ربوتته وه سه قفیکى لووسه و بوی هیه بکه ویتت و حوت سه قف له و جور هه ن؟ چون ملیونه ها هه ساره که له ناو بوشایى بیسنوری ئاسمان مه له ده که ن چرایه کن نووسیتراون به و سه قفه؟ چونیش ده لیت که زهوییه که مان، که یه کیکه له ملیونه ها هه ساره و ئه ستیره، حوت هه ساره له جورى خوی هیه؟^{٢٦٠}

^{٢٦٠} نایه ته که مه به ستی له شه شی زهویى تره و به هه موویان حوت زهوین. هه روه ها مه رج نییه ئو شه ش زهوییه ی تره و کو زهویى خومان بن چونکه به کارهینانی وشه ی (مثلهن) بؤ ژماره یه واته: حوت زهویشى دروست کردوه... نه ک حوت هاوشیوه ی زهویى دروست کردوه. لیکن لینه وه له و زهویانه و ئو ئاسمانانه کاریکى مرؤفه که خودا نه ک ته نها ریگه ی پیداره به لکو هانیشی داوه، نه ک ته نه اش بؤ زهوییه کان و ئاسمانه کان به لکو بؤ هه موو بوونه وه: قل سیروا فی الارض فانظروا کیف بدأ الخلق ثم الله ینشیء النشأة الآخرة (العنکبوت: ٢٠). تیبینی بکه که نایه ته که باسی دروست کردنی دووه م، که زیندوو بوونه وه ده گریته وه، ده کات و به م

بهائی قورئان پاریزراوه

وهك بينيمان ديسانه وه ته فسيريك دهكاته مالّ بهسهر قورئان ئه گينا قورئان باسى
 حهوت ئاسمان و حهوت زهوىي كردووه به لّام باسى لووسىي ئاسمانى نه كردووه و
 باسى چؤنئيتىي ئه و ئاسمانانه ناكات. ته عبيريكيش هه قه سه رنجى ئيمه ي خه لكى
 ئه م سه رده مه رابكيشيت ئه وه ي له سووره تى (فصلت) هه يه: ((**وَأُوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ
 أَمْرَهَا**)). منى كه سى ئه و سه رده مه ميّشكم يه كسه ر بؤ ئه وه ده چيْت كه هه ر
 ئاسمانئيك (يان هه ر گه ردوونئيك) له و حهوت ئاسمانه ياسايى فيزيايى تايبه تى خؤى
 هه يه، وه كو ئه وه شه خدا بليْت: هه ر ئاسمانئيكيش ياسا فيزياييه كانى خؤى پى
 به خشيوه .

وه حى زياتر له گه ل قورئان په يوه ست ده كريْت چونكه زانراوه قورئان وه حىي
 خودايه بؤ پيغه مبه ره كه ي. به لّام ئه وه ش زانراوه كه وه حى بؤ شتى تريش
 به كارها تووه وهك بؤ هه نگ: ((**وَأُوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى التَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ
 الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ** - النحل: ۶۸)) كه ئاشكرايه خدا قسه ي بؤ هه نگ نه كردووه
 به لكو وه حىيه كه ي بؤ هه نگ بريتييه له و غه ريزه يه ي خستوييه تيبه ئه و ئازّه له .

به م جوّره قورئان وه حىي كه لاميبه (وه حىي قسه يه) بؤ پيغه مبه ر بؤ ئه وه ي
 خؤى و ئيمانداران به پيى ئه و وه حىيه بجوولئينه وه و وه حىي هه نگ غه ريزه يه بؤ
 ئه وه ي پيى بجوولئيت و وه حىي گه ردوونيش ياساكانئيتى كه ده يجوولئين. ئينجا
 تيبينى بكه ين له گه ل وشه ي وه حى ئامرازي (الى) واته (بؤ) له حاله تى قورئان و
 هه نگ به كارها تووه، واته وه حىيه كه ((بؤ)) پيغه مبه رانه و ((بؤ)) هه نگه، به لّام له
 حاله تى ئاسمانه كان ئامرازي (فى) واته (له) به كارها تووه، به م جوّره ش خودا
 وه حىي دا به هه نگ، به لّام وه حىي دانا له ئاسمانه كان ئه ويش چونكه ئه و
 وه حىيه ي له ئاسمانه كان هه يه چؤته ناو ئه و ئاسمانانه و بؤته به شيك لييان،
 ئاسمانه كانئيش گيانه له به ر نين و بؤيان نييه له ده ره وه ي ياساكان كار بكه ن،

جوّره ئايه ته كه ئاماژه يه نهك ته نها بؤ دروستبوونى زهوى و ئاسمان كه خودا مرؤقى هانداوه
 بزانيْت چؤن بووه به لكو دروستبوونى مرؤقى يه كه ميش، واته ئاده م.

بهائی قورئان پاریزراوه

تهنانهت له ناوچوونی ئەستیره کانیس به پپی یاسا ده بیئت و ئاسمانه کان نازانن
خویان چی ده کهن له کاتیگ تهنانهت ئاژه لیش که به غه ریزه ده جوو لیته وه
ده زانیئت چی ده کات و جوړه ئیراده یه کی هه یه .

سه بارهت به وهی خودا ناهیلئت ئاسمان به سه ر زهوی بکه ویت و ئه وه ده کریته
په خنه له قورئان“ ته نها عه قلی مندالانه یه که ئه و جوړه په خنه یه ده گریت
چونکه هه ساره کان و ئەستیره کان به شیکن له ئاسمان و کاتیگ ده لئین ((ئاسمان))
ناتوانین هه ساره کان و ئەستیره کانی لیّ ده ربکه یین بویه هه ر به پپی ئه و یاسایانه ی
خودا له گه ردوون دایناون هه ساره کان و ئەستیره کان له گه ل زهوی تووشی
پیکدادان نابن یان زهوی بو لای خویان رابکیشن، باسکردنی که وتنیس به سه ر
زهوی بو تیگه یشتنی خه لکه چونکه ئه گه ر خوړ زهوی بو لای خوئی رابکیشیت
له به رچاوی ئیمه وه کو ئه وه یه خوړ به سه ر زهوی بکه ویت، قورئانیش ناچیت
ته عبیریگ به کاربه نیئت که ببیته سه ر لیشیوانی خه لکی ئه و سه رده مه وه ک بلیت
خوړ زهوی بو لای خوئی رابکیشیت، زانینی ئه وه ی که ئه مه حاله ته راسته قینه که یه
کاری سه رده مه کانی دوا ی هاتنی قورئانه .

ئیمه ش که ده زانین ئه مه تایبه ته به زانستی فه له ک و فیزیا ئه وه ش ده زانین که
ئه وه ی دۆزراوه ته وه زۆر له وه که متره که هیشتا نه دۆزراوه ته وه، کیش نالیئت
ئه گه ر ئه و یاسایانه تیگچن هه موو ئه و گه ردوونه ی ده یبینین (که په نگه ئاسمانی
یه که م بریتی بیت له م گه ردوونه) هه رهس نه هینیئت و ئه و هه رهسه به ره و چه قی
گه ردوون نابیت؟ ئه و کاته زه ویش و هه ساره کانیس و ئەستیره کانیس به ره و ئه و
چه قه هه رهس ده هیئن، له و کاته شو له و کاته زهوی به ره و ئه و چه قه ده پروات
ئەستیره ی تر به خیراییه کی زیاتر به ره و هه مان چه ق ده پوون و به م جوړه به ر له
گه یشتنی زهوی بو ئه و چه قی گه ردوونه ئەستیره یه ک یان هه ساره یه ک له وان ه به ر
زهوی ده که ویت و به م جوړه که وتنی ئاسمان به سه ر زهوی ته عبیر له واقع بکات
نه ک ته نها ته عبیریگه به پپی بینینی خه لکی سه ر زهوی. سه رباری پیشکه وتنی

بهائی قورئان پاریزراوه

سهردهم گهردوون هینده نه زانراوه که هر قسه یه که له باره یه وه بوی هیه پاست در بچیت.

دهتوانین زور له سهر زهوی و ئاسمان قسه بکهین، دهتوانین زانیارییه کانی سهردهم به به لگه بهینینه وه به و شیوه یه ی پسیورانی ئیعجازی قورئان باسی لیوه ده کهن به لام پاش هه موو ئه و باسانه ئه و بنه ما سهره کییه مان له بیر نه چیت ئه گهر ره خنه گر بین یان وه لامی ره خنه بدهینه وه: به دروخستنه وه ی قورئان به پیی زانستی سهردهم کاریکی زانستی نییه چونکه زانست نه گه یشتوته کوتاییه کانی.

٥- مانگه کانی نه سیئ

((إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ * إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُجَلِّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِيُؤَاطُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيَجْلُوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنٌ لَهُمْ سُوءٌ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ - التوبة: ٣٦-٣٧)).

عبدالقادى ده لیت: هه موو زانایان به حسابی سالی هه تاوی میژوو داده نین که ئه مه یان جیاوازیی مانگی (نه سیئ) ی هیه له سالی مانگی. ئایا ئه مه کوفره؟ چۆنیش حسابی ئه ستیره ناسیی سروشتی به کوفر بزانیان؟

قسه کانی ته و او بوون.

پیویست ناکات زور له سهر ئه وه برۆین چونکه سهر له بهری زانیارییه کانی عبدالقادى هه لهن له بهر ئه وه ی مانگی (نسیئ) جیاوازیی نیوان سالی هه تاوی و سالی مانگی نییه به لکو (نه سیئ) به واتای دواخستن بریتی بوو له و کاره ی موشریکه کانی پیش ئیسلام ده یان کرد ئه ویش گۆرینی شوینی مانگه حه رامه کان.

بهائی قورئان پاریزراوه

مانگه حه رامه کان مانگه کانی ذو القعدة و ذو الحجة و موحه پرهم بوون که به دواى يهک دههاتن ههروه ها مانگی رهجهب که ته نیا بوو. موشریکه کانی عه رب شه پرکردنیان له و چوار مانگه حه رام کردبوو، سیانی یه که م له بهر حه جکردن و ماوه ی چوون بۆ حه ج و گه پانه وه لی و مانگی رهجه بیش بۆ عومره ^{٢٦١} به لام ماوه یه که بهر له ئیسلام دهستکاری ئه وه بیان کردو بۆ مانگی موحه پرهم که شه پری تیی حه رام کرابوو ده یانوت ئه مسالّ حه لاله و ئه و حه رام کردنه یان ده برده مانگی دواى ئه و واته صه فهر. ^{٢٦٢} به یزاوی که عبدالفادی پشتی پیوه به سنبوو شتیک له م باره یه وه به کورتی باس دهکات به لام دیاره عبدالفادی ئاگای لی نه بووه.

به م جوړه ئه و دواخستنه ((زیاده یه له کوفر))، واته کوفریکی تره موشریکه کان ده یانکرد ئیتر ئه وه نه په یوه ندیی به سالی هه تاوی و مانگیه وه هه یه و نه په یوه ندیی به حسابی ئه ستیره ناسییه وه هه یه.

نیازی دوور له مه بهستی زانستی، واته نیازی شه پری ئایدیۆلۆجیا دژی ئیسلام، له پاشکۆی وه رگی پری کوردی ئاشکرایه که له وه رگی پری ئایه ته که باسی ئالۆگۆپرکردنی مانگه حه رامه کانی کردوو، واته که میکی زانیوه ده رباره ی ئه و باسه که چی ره خنه له مامۆستا نه زانه که ی ناگریت که هه له ی کردوو و له جیاتی ئه وه باسی رۆژمیره کانی (مایا) و (ئینکا) دهکات - بپروانه خواره وه بۆ هه له کانی له و باسه - که به که لکی ره خنه گرتن له ئایه ته که ی نایه ت، به لام چۆن وای لی بکات به که لک بیت؟ ده لیت: که واته مه رج نییه ژماره ی مانگه کان به پیی سووری مانگ به ده وری زه وی دیاری بکریت. که واته ئه ژمارکردنی مانگو رۆژه کانی سال به هر شیوه یه که بیت له ئه و په پری نه گونجانی ده شییت هه له بیت به لام کوفر نییه

^{٢٦١} تفسیر ابن کثیر، ج ٤، ص ١٤٨.

^{٢٦٢} تفسیر ابن کثیر، ج ٤، ص ١٥٠، ئیبنو که ثیر قسه ی تریش ده رباره ی چۆنییتی حه رامکردن و حه لاکردنی مانگه که ده گپریته وه به لام ئه مه یان په سه ند دهکات و پوایه ته کان ده هینیتیه وه که که سیکی ئه و سه رده مه ئه و بپریاره ی بۆ ده دان، لاپه ره ١٥١-١٥٣.

بهائی قورئان پاریزراوه

(٢٥ل). یه عنی چی؟ یه عنی وه رگیز سهره تا ویستی هه لهی مامۆستا که ی داپۆشیئت که چی که دهستی خسته ته فسیری ئایه ته که واتاکه ی له دهست ده رچوو و قسه هه له که ی مامۆستا که ی کرده وه. ئه وه ی سهیره یه کسه ر له دوا ی ئه و قسه یه جار یکی تر ته فسیره ناسرا وه که ده لئیه وه واته باسی ئالوگۆر کردنی مانگه هه رامه کان. ئیتر نازانم ئه و به هره یه ناوبنیین چی که مرۆف نه زانیت خۆی چی ده لئیت.

ئینجا وه رگیزی کوردی نه زانییه کی تر ده خاته پال ئه وه کاتیک ده لئیت پینغه مبه ر له کاتی بیهیزی گله یی ئه وه ی کردوه موشریکه کان ریزیان له و چوار مانگه نه گرتوه و له کاتی په یدا کردنی ده سه لاتی ته وا وه تی ئیعتیباری بۆ ئه و چوار مانگه دانه ناوه به به لگه ی ئایه تی پینجه می سووره ته که (فاذا انسلخ الاشهر الحرم فاقتلوا المشرکین حیث وجدتموهم..) واته دوا ی ته وا بوونی ئه و چوار مانگه شه ر بکه ن دژی موشریکه کان، ئیتر فه رمانی جه نگ سه رتاسه ری دژی موشریکه کان ماوه به لام سه ره تای ئایه ته که واته (فاذا انسلخ الاشهر الحرم) نه سخ کراوه، به واتایه کی تر سه ره تا وتراوه که جه نگ له و چوار مانگه قه ده غه یه و که ئه و چوار مانگه ته وا بوون شه ری سه رتاسه ری دژی موشریکه کان بکه ن به لام دوا یی وتراوه نه خیر شه ره سه رتاسه ریبه که له و چوار مانگه ش بکه ن. ئاشکرا شه ئه مه ته نها قسه یه چونکه به لگه نییه که ئه و به شه ی ئایه ته که نه سخ کراوه.

باسی ئه و چوار مانگه ی ئایه تی (فاذا انسلخ الاشهر الحرم) به جۆری تر کراوه. بۆچوونیک ده لئیت ئه و چوار مانگه چوار مانگه هه رام کراوه ناسرا وه کانن: په جه ب و ذو القعدة و ذو الحجة و موحه پرهم (ئایه تی ٣٦ و ٣٧) به لام بۆچوونی تر ئه وه یه که ئه و چوار مانگه بریتین له و چوار مانگه ی له سه ره تای سووره ته که باسیان کراوه (ئایه تی ٢): فسیحوا فی الارض اربعة اشهر، ئه وانیش چوار مانگی مؤلت بۆ موشریکه کان نه ک چوار مانگه هه رام کراوه ناسرا وه که و ئیبنو که ثیر ئه وه په سه ند

بهائی قورئان پاریزراوه

دهکات ^{٢٦٣} ، ئه وهش له پراستتر ده چیت چونکه دوو باسه که په یوه نندیان به یه که وه هیه . به یزاویش به هه مان شیوه ئه وه به پراست نازانیت و ده لیت: دواى ئه و ئایه ته ی باسی چوار مانگه حه رامکراوه که (په جهه ب و نو القعدة و ذو الحجة و موچه پرهم) دهکات هیچ ئایه تیک نه هات نه سخى بکات (به یزاوی، ج ٣، ص ١٢٩-١٣٠). به م جوړه ئایه ته کان و موفه سپره کان باسی شتیک ده که نو وه رگپر باسی شتیکى تر دهکات.

نیازی شه پر دژى ئیسلام و قورئان له وهش دهرده که ویت کاتیک وه رگپر ده یه ویت ئیسلام وه ک ئاین تاوانبار بکات به لام مه سیحیه ت وه ک ئاین تاوانبار نه کریت کاتیک باسی ئیسپانییه کان و داگیرکردنى ئه مه ریکای باشوور دهکات و ده لیت: له پری خراب که لک وه رگرتن له سوزى مه سیحیه تی ناشتیخوازه وه کوشتوپریکی نوریان له هیندییه سووره کان کردبوو (ل ٢٥)، ئینجا تاوانیکیش ده خاته پال ئه و هیندییه سوورانه که قوربانى به شه رییان بو خوداوه نده کانیان ده کردو ئه وه له گه ل موسلمانان به راورد دهکات، ئه وهش پارانه وه یه کی سهیره بو هاودینه کانى ماموستاکه ی: له بهر ئه وه ی هیندییه ئه مه ریکیه کان ^{٢٦٤} قوربانى به شه رییان بو خوداوه نده کانیان ده کرد که واته شایه نی ئه وه بوون قه تلوعام بکرین! ^{٢٦٥}

^{٢٦٣} تفسیر ابن کثیر، ج ٤، ص ١١١.

^{٢٦٤} وه رگپر کوردی ده نووسیت (هنده سووره کان). لیکوله ره وانى ئه نترپولولجیا زاراوه ی هیندییه ئه مه ریکیه کان له جیاتی هیندییه سووره کان به کار ده هینن.

^{٢٦٥} ئه و بیرکردنه وه یه پاساو بو ئاینه کانى تر ده هینتته وه و نیشانه ی دپراندى که سایه تیه نمونه ی هیه له ولاتانى موسلمانان. چه ند سالتیک له مه وه بهر له کوریک نووسه ریکى لاو له موداخه له یه کی باسی به زه یی روژئاوا ده کرد که چو ن جه لاد (ئه وه ملپه پاندى خه لگی جیبه جی ده کرد) کاتیک به و کاره هه لده ستا هینده دلگران ده بو فرمیسک به چاوی ده هاته خواره وه !! ئه و نووسه ر عه قلی ئه وه ی نه بو له خو ی پیرسیت: که ئه وه نده دلگران بوو کاریکى تر نه بوو بیکات و واز له و کاره بهینیت؟ کاتیک مروّف که سایه تیی دپرانده عه قلیشى له گه ل له دست ده دات.

بهائی قورئان پاریزراوه

بیبنه مایی ئه و بهراوردییه ش که وهرگیز له نیوان ئه و قوربانیدانه و جهنگی موسلمانان دهیکات ئاشکرایه چونکه کوشنار له ئیسلام جهنگو پووبه پووبونه وهی دوژمنه و ئه گهر دوژمن وازی هینا موسلمانانیش وازی لیده هینن: ((فَاذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخَدُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ واقعدوا لهم كلَّ مرصدٍ فإن تابوا وأقاموا الصلاة وآتوا الزكاة فخلوا سبيلهم إنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ)) له کاتیک قوربانییه به شه رییه کان قوربانیدان به مندال و کۆیله و دیلی جهنگه واته کوشتنی دوو جوړ مرۆقه: دیلی جهنگو که سانیک جهنگاوه رنین. هه قیشه پیرسین: ئه گهر موسلمانان قه سابخانه ی به کومه لیان بو هیندییه ئه مه ریکییه کانیا بگردایه ئایا وهرگیز به و جوړه باسی تاوانی قوربانیی به شه ری هیندییه ئه مه ریکییه کانی ده کرد؟

وتمان وهرگیزی کوردی باسی رۆژمیره کانی مایا و ئینکای کردوه. وهرگیز به و داماواییه ی خۆی پیشنیاریک بو ماموستا داماوه که ی دهکات: من پیموایه ده بوو به پیز عبدالله عبدالقادی له سه ر سالژمیتری گهلانی تر قسه ی بگردایه و له وپوه په خنه ی له دهقی ئایه ته که ی بگرتایه بو نمونه لای (ئینکایی و مایاییه کان) ژماره ی مانگه کانی سال (١٨) مانگه و ئه و چوار رۆژه ی که ده میننه وه له (٣٦٤) رۆژه که به رۆژه شوومه کانی سال ده یانناساندن هه رچه نده (هنده سووره کانی ئه مه ریکا- وای نووسیوه) واتا (مایاییه کان) که خاوه نی شارستانییه تیکی به رز بوون رۆژه کانی سالیان به (٣٦٥) رۆژ دانا بوو... تا دوا ی قسه کانی (لاپه ره ٢٤-٢٥).

دواییش هه ر وهگیز خۆی ده نووسی: ده کریت باسی ئه وه ش بکه ین که هنده سووره کان سیسته میکی تریان هه بوو که ساله که ی ٢٠ مانگه و مانگی ١٨ رۆژه له گه ل پینچ رۆژی تا قانه و ئه مانه ده یانکرده ٣٦٥ رۆژی ساله که (٢٥ل).

بهائی قورئان پاريزراوه

ئاشكرايه وهرگيپر (يان ئه و كه سهى ئه و زانياريبانهى ليوه نه قلّ كردووه) ئه وهى يه كه مى له سهرچاوه يه ك وهرگرتووه و ئه وهى تر كه جياوازيى هه يه له سهرچاوه يه كى ترو ناريكييه كهى به وشهى (ده كرئيت) داپوشيوه .

به دهر له وهى (هنده سووره كان) نينو به دهر له وهى به ته نيا مايا هيندىي ئه ميريكى نه بوون، زانياريبه كانى تر هه له و بيسه روبه رن . وهرگيپر رۆژميري ئينكايى و ماييى تيكلّ كردووه له كاتيك ئه و دوانه دوورن له يه ك . زانياريبه كان سه بارهت به رۆژميري ئينكا (له ولاتى پيرو له ئه ميريكاى باشوور) كه من و هه موويان له و تۆمارنوسه ئيسپانييه كه مانه وهرگيراون (سه دهى ١٦ و ١٧ى زايىنى) و به پيى ئه وان ساله كه ١٢ مانگ بوو به لام كي شه له و باسانهى ئه وان هه يه بويه ليكۆله ره وه يه ك ده گاته ئه و ئه نجامهى ١٣ مانگ بوون نه ك ١٢^{٢٦٦} و تيكرپراى ژمارهى رۆژه كانى مانگه كان ده و روبه رى ٢٨ رۆژ بوو.^{٢٦٧}

رۆژميريى مايا (له گواتيمالا و باشوورى مه كسيك و شوينيى تر) هاوشيوهى هه يه له ئه ميريكاى ناوه راسهت وه ك ئه وهى (ئه زتتيك) و به پيچه وانهى رۆژميريى ئينكاييش كه زانيارى له باريه وه كه مه ورده كارى زۆرتريى له سه ره و ته نانهت، وه ك ليكۆله ره وه يه ك ده لئيت، ئه و رۆژميره بوو خه يالى جيهانى راكيشابوو.^{٢٦٨} له و رۆژميره ١٨ ماوه هه ر يه كيكيان ٢٠ رۆژه (نه ك وه ك وهرگيپر نوسيوه تى ٢٠ مانگ هه ر يه كيكيان ١٨ رۆژه) و پينج رۆژى تر هه ن بۆ ئه وهى ساله كه ببئته ٣٦٥ رۆژ،^{٢٦٩} ئينجا هه ر يه ك له بيست رۆژه كه ناوى تايبه تى خوى هه يه .^{٢٧٠} به پال سالى ٣٦٥ رۆژى سالى ٢٦٠ رۆژيش هه بوو كه له ١٣ ژمارهى رۆژ (له ١ تا ١٣) و

²⁶⁶ R. Tom Zuidema, *Calendars in South America*, in; *Encyclopaedia of the History of Science*, p.20 (Let. C).

²⁶⁷ *ibid*, p.21.

²⁶⁸ Tom Jones, *Calendars in Mesoamerica*, in; *Encyclopaedia of the History of Science*, p.13 (Let. C).

²⁶⁹ *ibid*, p.14.

^{٢٧٠} بروهه سهرچاوهى سه ره وه (١٥ل) بۆ ناوه كانيان له وهى مايا و له وهى ئه زتتيك.

٢٠ ناوی روژ پیکهاتبوو و بناغی سرووته کان و فاله کان... تاد بوو و زورترین گرنگی هه بوو له ژیانی روژانه ی^{٢٧١} ئەمه ریکای ناوه پاست. ئەمه به شیک بوو له زانیارییه کان دهرباره ی روژمیره کانی ئەو گه لانه ئەوه ش قسه فریدانی وهرگیپر بوو.

٦- ئاودانی زهوییه کانی میسر به باران

عبدالقادى كه كه سێكى میسرییه و پیویسته بهر له هه موو كه سێك گرنگی باران بو میسر بزانیته رهخنه ی ئەوه ده گریته كه گوايه قورئان و ایزانیوه میسر به باران ده بووژیته وه له کاتیک میسر بارانی كه مه و ژیانی له سه ر پوباری نیله. ئەمه ش ئایه ته كه یه له سووره تی یوسف:

((ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْرِضُونَ - يوسف: ٤٩)).

باسه كه له چیرۆکی یوسفه كه خه ونه كه ی پادشای به وه لیکدایه وه كه هوت سالی به پیت دینو دواى ئەوان هوت سال میسر تووشی قاتوقپی ده بیته و ساله كه ی دواى ئەوه باران ده باریت. وهك وتم عبدالقادى ده لیت ئەمه پیچه وانه ی واقعه چونكه باران به كه می له میسر ده باریت و په یوه ندی نییه به به پیتی میسر وه كه ئەوه به هوی لافاوی نیله وه یه نهك باران.

قسه كه ی عبدالقادى راسته و زانیارییه کی زانراوه كه كشتوكال له میسر پشت به باران نابه ستی به پوباری نیله وه، به لام بهر له هه موو شتیک ئایه ته كه ده لیت (يُغَاثُ النَّاسُ)، فرمانی (أغاث) یش واته فریاكهوت یان به هانای چوو و ئایه ته كه به ناشکرایی باسی بارانی نه کردوه. به لام گریمان باسی باران کرابیت ئەوه هیچ له مه سه له كه ناگوریت و ئەنجام یه كه چونكه باران سه رچاوه ی پوباری نیله.

²⁷¹ ibid, p.14.

بهائی قورئان پاریزراوه

هموو سالیك روبری نیل له وهرزیکی دیاریکراو بهزدهبیتهوه و ئه و لافاوه زهویی چواردهوری دادهپوشیت و ئه و لافاوه ئاودییهکی سروشتیه و کاری مروفی دهچیته پال کاتیک جووتیاران سوود له و لافاوه وهردهگرن. بهلام خودی لافاوه که بههوی چیههیه؟ خو ئه گهر هیچ دهریاره ی چوئیتی دروستبوونی لافاوه که نه زانین به لکو ئه گهر ته نانهت هه ر ئه وهنده بزانی که میسر روبری هیه بیرکردنه وهیه کی قولی ناویت تا بزانی ئه و روبره به ره می بارانه که هوی ئاوی سه رچاوه کانیتی.

گومان له وه نییه که عبدالفادی زانیویه تی باران سه رچاوه ی ئاودییه میسره، به لام باسکردنی ئایه ته که به و شیوه یه په نابردنه بو درو، یانیش ئه گهر دروکردن نه بیته هینه له سه ر ئایه ته که نه وه ستاوه تا بزانیته چهند له گه ل واقع ده گونجیت که ئه مهش کاری که سانی ده مارگیره که له ئاست ئه و مه به سته ی خو یان بیرکردنه وه یان په کی ده که ویت و به یه ک ئاراسته ده چیت.

روباری نیل که له دوو لق (له گه ل لقیکی بچووکت له باکور^{٢٧٢}) پیکدیته سه رچاوه ی خو ی له باران وهرده گریته. ده ریاچه گه وره کانی روزه لاتنی ئه فه ریکا سه رچاوه لقه که ی نیلن که پیی ده وتریت نیلی سپی. ئه و ده ریاچانه بارانی سه ره تای هاوین و پایز به شیوه یه کی کاتی کۆده که نه وه و دوا ی چهند مانگیك به تالی ده که نه وه.^{٢٧٣} ئه و لقه گیا و گه لای و ماده ی ئورگانیی زور له دارستانه کانه وه ده بات.^{٢٧٤} بارانیکی زوری هاوینیش له حه به شه سه رچاوه ی لقه که ی تره که نیلی شینه و به زوری ئه میان سه رچاوه ی لیتیه که له گه ل خو ی ده بیات و ده یگه نیته زهویی میسرو ئه و زهوییه هموو سالیك به پیت ده کات.

^{٢٧٢} ج.ه. بریستد، تاریخ مصر من اقدم العصور حتى الفتح الفارسی، ص ١.
²⁷³ Karl W. Butzer, *Nile*, in; *Oxford Encyclopedia of Ancient Egypt*, Vol. 2, p.543.
^{٢٧٤} ف. زاماروفسکی، اصحاب الجلاله - الاهرامات، ص ١٢٠.

بهائی قورئان پاریزراوه

میسرییه کان سوود له و لافاوه وهرده گرن بهوهی جوگه هه لده که نن و پرد دروست ده که ن بۆ گرتنی ئاوی لافاوه که، دواي دابه زینی ئاستی ئاوه که ش جوگه کان بۆ ئاودییری به کار ده هیئن. ^{۲۷۵}

سه ره تای لافاوه که که ئه و بارانه ده هیئیت له ۱۸/۱۷ ی حوزه یران ده گاته قاهره و ئاسته که ی به ره به ره به زده بیته وه و په نگه که ی به هوی لیته وه ده گوریت و ئه مه تا ۲۶ ی ئه یلول به رده وام ده بیته و پاشان داده به زیت و له سه ره تای کانوونی دووم ده گه ریته وه ئاسته کۆنه که ی و په نگه که شی وه کو خوی لی دیته وه. ^{۲۷۶}

وه نه بیته ئه مه زانیارییه ک بیته ئیستا زانربیت، ئه وه له کۆنه وه زانرابوو و ئه وه تا ئیبنو که شیر (سالی ۷۷۴ک-۱۳۷۳ زاینی مردووه) له ته فسیری سووره تی (المؤمنون) ئایه تی ۱۸: ((وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَاهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ)) ده لیت: خودا باران به پی پیویست ده بارینیت “ نه زۆر ده بیته زهوی و ئاوه دانی تی کبدات و نه که م ده بیته به شی کشتوکال و به روبووم نه کات و ته نانه ت ئه و زهویانه ی پیویستیان به ئاوی زۆره و به رگه ی باران ناگرن خودا ئاویان له ولاتی تره وه بۆ ده هیئیت ههروه ک زهوی میسر که خودا کاتی باران له ولاتی حه به شه وه ئاوه که ی بۆ ده هیئیت، ئه و ئاوه ش به قورپکی سووره وه دیت و زهوی میسر ئاوده دات. ^{۲۷۷}

سه رده می میسری فیرعه ونیش بۆچوونی ئه فسانه یی هه بوو ده رباره ی نیل وه ک ئه وه ی سه رچاوه که ی له پشتی تافگه ی یه که مه وه یه و له دوو ئه شکه وتی ژیر زهوییه وه ده رده چیت، خودا وه ند (ئوزیریس) شیان به سه رچاوه ی ئه و روباره

^{۲۷۵} بروانه: بریستد، تاریخ مصر...، ص ۴

^{۲۷۶} زاماروفسکی، اصحاب الجلاله، ص ۱۲۰.

^{۲۷۷} تفسیر ابن کثیر، ج ۵، ص ۴۷۰.

ده زانی و هه چهنده له کاتی بنه ماله ی بیستویینجه وه^{٢٧٨} ده یانزانی بارانه کانی سوودان په یوه نندیان به لافاوی نیله وه هه یه به لام ئه و باوه پریان هه ر مابوو که سه رچاوه که ی له پشتی تا فگه ی یه که مه وه یه.^{٢٧٩}

٧- هه وره گرمه یه کیکه له فریشته کان

گوایه قورئان هه وره گرمه به فریشته ده زانییت. ئایه ته که ش ده هیئتیه وه:

((وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ - الرعد: ١٣)).

کوا ناو بردنی ئه و فریشته یه؟

عبدالقادی وه کو جاره کانی تر ته فسیری به یزاوی و فه رموده یه که ده کاته مال به سه ر قورئان:

به یزاوی ده لئیت: له ئیبنو عه بباسه وه “له پیغه مبه ریان پرسی ده رباره ی هه وره گرمه ئه ویش وتی: فریشته یه که هه وری پی سپیتردراوه و قامچی (مخاریق) ی^{٢٨٠} ئاگر پییه پال به هه وره وه ده نئیت (به یزاوی، ج ٣، ص ٣٢٢). عبدالقادی ئینجا فه رموده یه کی (ترمذی) ده هیئتیه وه هه ر له ئیبنو عه بباسه وه: جووله که چوونه لای موحه ممه دو وتیان پیمان بلئ هه وره گرمه چییه؟ ئه ویش وتی یه کیکه له فریشته کان هه وری پی سپیتردراوه و (مخاریق) ی ئاگری پییه پال به وه وره وه ده نئیت بو ئه و شوینه ی خودا ده یه وئیت. وتیان: ئه ی ئه و ده نگه چییه که

^{٢٧٨} پئیده چئیت یوسف له سه رده می هیکسوس ژیا بیئت که بنه ماله ی پانزه یه مه واته نزکی نو سه ده پیش بنه ماله ی بیستویینجه م.

^{٢٧٩} د. سمیر ادیب، موسوعة الحضارة المصرية القديمة، ص ٣٧٣.

^{٢٨٠} وشه که (مخاریق) هه که کوی (مخراق) هه و به چهند واتا به که دئیت، یه که له وانه شمشیر، به لام له وه بلاوتر قامچی په رۆیه ئه ویش په رۆیه یان پۆشاکه مندالان لولوی ده که ن و شه ری پئیده که ن یان یه کتری پئیده ترسینن، بروانه، ابن منظور، لسان العرب، ج ١٣، ص ١١٤٣.

بهائی قورئان پاریزراوه

ده بیستریټ؟ وتی: سهرزه نشترکردنیټی بۆ هور تا ئه و کاتهی ئه و هه وره ده گاته
 ئه و شوینهی فرمانی پیدراوه. وتیان: راست ده کهیت.^{٢٨١}

عبدالقادی ده لیت: ئیمه ش ده پرسین: ئه گه هه وره گرمه بریتی بیت له و کاره بایه ی
 له پیکدادانی هه وره کان دروست ده بیت ئیتر بۆچی ده لیت هه وره گرمه یه کیکه له
 فریشته کان؟

به در له وهی هه وره گرمه کاره باکه نییه به لکو ته وژمی هه وایه به هوی جیاوازی
 پاله په ستوه که پاش گه رمبونه وهی هه وای ئه و شوینه به هوی گه رمی بروسکه وه
 وه ک ده بینین عبدالقادی ته فسیریک ده کاته مال به سهر قورئان، له و ته فسیره شو
 له سونهی (ترمذی) ش روایه ده هیئتیه وه و بیته وهی باس له وه بکات سه حیه
 یان لاوازه یان هه لبه ستراوه ئینجا ئه و دوو روایه ته (که یه ک روایه تن) ده کاته
 قسه ی قورئان له سهر ئه و دیاردهیه.

سه باره ت به باسی هه وره گرمه که فریشته یه لیکۆلینه وه یه له باره یه وه هه ن وه ک
 بۆ نمونه ئه وهی دوکتۆر (حاکم المطیری) که ره تی ده کاته وه، چ ئه و
 گێرانه وه که ی (مه رفوع) ن، واته ئه وانه ی سه نه ده که یان ده گاته پیغه مبه ر، که
 دروست نین و چ ئه وانه ی (مه وقوفن) واته ئه وانه سه نه ده که یان ده گاته
 سه حابیه که که قسه ی زۆر له سهر سه نه ده که یان هه یه.^{٢٨٢}

^{٢٨١} وه رگێری کوردی له وای وه لامی جووله که که: (راست ده کهیت) نیشانه ی پرسیری داناوه.
 که سیک ئه و نیشانه یه به هه ند وه رگێری وا ده زانیټ جووله که گومانیان له وه لامه که ی پیغه مبه ر
 هه یه به لام راسته که ی ئه وه یه ئه وان پشتگیری وه لامه که ی ئه و یان کردووه. ئینجا ئایا دانانی
 نیشانه ی پرسیر هه له ی چاپه یان به مه به ست بووه یان نه زانی وه رگێره؟

282

<http://www.dr-hakem.com/portals/Content/?info=TIRRNUpsTjFZbEJoWjJvBU1RPT0rdQ==.jsp>

لیکۆلینه وه یه کی تری دووردریژی هه یه و کورته که ی ئه وه یه روایه ته (مرفوع) هه کان سه حیه
 نین و روایه ته مه وقوفه کانیش سه حیه نین به لام هه یانه سه حیه ن و ده گه رینه وه بۆ
 (که عبولئه حبار) که زانایه کی جووله که یه و سه رده می عومه ر کوری خه تتاب یان پیشتر ببووه
 موسلمان و شتی زۆری ئیسرائیلیات له وه وه وه رگێرا بوون. باسی هه وره گرمه ش تیکه ل به باسی
 تر کراون که له فرموده ی سه حیه هاتوون:

ئەو هی خوۆشه عبدالفادی که ریوایه ته که هی (ترمذی) هی هیئاوه قسه ی له سه ر جووله که نه کردوو ه که باوه پریان به وه کردوو ه خو ئه گه ر هه له له قورئان هه بیته هه له له زانیاریه کانی زاناکانی جووله که ش هه یه که سه رچاوه که یان ته ورات بوو، به لام کاتیك مرؤف مه به سستی چال هه لکه ندن بیته ئاگای له وه نه بیته که ی ده که ویته ناو چاله که ی خو یه وه .

٨- دۆلی تووا

له میانه ی قسه ی خودا له گه ل موسا ئەمه هاتوو ه:

((إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى - طه: ١٢)).

ههروه ها له النازعات هه یه و عبدالفادی نه ینوسیه وه:

((إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى - النازعات: ١٦)).

عبدالفادی ده لیت موفه سیره موسلمانه کان وتوو یانه تووا (طوی) ناوی دۆله که یه به لام به پی ته ورات موسا مه په کانی (یه ثرون) ی^{٢٨٢} ده له وه پاند، که کاهنی (میدیەن-میدیان) و خه زووری بوو ئینجا چوو بو لای (حۆریب)، چیا ی خودا و فریشته ی خودا وه ند به گریکه وه له ناو تووتک ده رکه وت.. تاد. عبدالفادی دوا ی باسی ئه وه ده لیت: ئه گه ر موسا له چیا ی حۆریب بوو بیته ئیتر قورئان ناوی (تووا) ی له کو یوه هیئا له کاتیك حۆریب ناوی کیویکی ناوداره له (سینا ت)؟

عبدالفادی ناوی به یزاوی نه بردوو ه بو ئه وه ی سه رچاوه که به نادیا ری بمینیته وه ئه گینا به یزاوی جگه له ته فسیری وشه که وه ک ناوی دۆله که ته فسیری تریشی وتوو ه که تووا ناو نییه (ج، ٤٣، ص ٤٣). له ته فسیرکانی تریش ههروه ها به و دوو

بەئى قورئان پارىزراۋە

جۆرە باس كراۋە، بۇ نموونە ئىبىنو كەئىر بەلام دەلىت تەفسىرى يەكەم، كە ناۋى دۆلەكەيە، راسترە،^{۲۸۴} ئەۋەش گونجاوترە بۇ ئايەتەكە.

لەلايەكى ترەۋە ئىمە دوو ناومان ھەيە بۇ دوو شوئىن نەك بۇ يەك شوئىن، يەكەمىيان ناۋى چىايە (=خۆرىب) و ئەۋەى تر ناۋى دۆلە (=تووا) كەۋاتە رەخنەكە لە جىگەى خۆى نىيە، بەتاببەتەش كە باسەكە لە تەۋرات نالەت چۆتە سەر چىاكە بەلكو چو بۇ چىاكە (خروج: ۳: ۱)، كە دەكرىت ئەۋ شوئىنەى لىى بوو دۆلەكى نىك چىاكە بووبىت. تەننەت ئەگەر ناۋى ناۋچەكەش خۆرىب بىت پىۋىستە پاستىيەك دەربارەى ناۋە كۆنەكان بزائىن ئەۋىش كە ژمارەى ناۋە جوگرافىيە فەۋتاۋەكان زۆرتىن لەۋ ناۋانەى ماۋنەتەۋە، ھەرۋەھا ناۋى شوئىنەكان لە دۆلەۋ چىاۋ پوبار دەگۆرپىن ھەر سەردەمىك ناۋىكىيان ھەيە جگە لە ژمارەيەك ناۋەكە ئەسلە كۆنەكەيان دەپارىزىن.

لە مېژۋى كوردستان ھەزاران ناۋەۋتاۋن كە ناۋى پوبارەكان و شارەكان و گوندەكان و چىاكان. ئەگەر ئىستا يەك ناومان ھەبىت بۇ دۆلەك ئەۋا كاتى خۆى ناۋىكى تىرى ھەبوۋە، لە سەردەمى لەۋە كۆنترىش دۆلەكەى ناۋىكى كۆنتىرى ھەبوۋە تەنھا بەشىك لەۋ دۆلانە ناۋى كۆنىيان پاراستوۋە. بۇ نموونە ناۋى شارىكى كۆنى ناۋدارمان لە باشۋورى پۆژئاۋاى كەركوك ھەيە كە شوئىنەۋارەكەى ئىستا پىى دەۋترىت (يورغان تەپە) و لە ناۋەپاستى ھەزارى دوۋەمى پىش زائىن ناۋەكەى (نوزى) بوو، بەلام پىشۋ ئەۋەۋ لە سەردەمى ئەكەدى كە سەدان سال پىشتر بوو ناۋەكەى (گاسور) بوو.

لەۋ ناۋانە جوگرافىيە كۆننە تەنھا كەمىكىيان دەزانىن ئەۋانەش كە لە نووسراۋە كۆنەكان ھەن ۋەك ناۋى (زاموا) بۇ ناۋچەى پارىزگاي ئەمپۇى سلىمانى يان (ئارراپخا) بۇ كەركوك ھەرۋەھا ژمارەيەك ناۋى چىاۋ پوبارو شارو گوند. بەشىكىش لەمانە تا ئىستا ماۋنەتەۋە ۋەك كىۋى (كوللار) كە لە نووسىنەكانى

^{۲۸۴} تفسىر ابن كئىر، ج ۵، ص ۲۷۶-۲۷۷.

بهائی قورئان پاریزراوه

پادشایانی ئاشور هاتوووه و بریتیه له زنجیره ی ئاسۆس-کیوه ره شو که تا ئیستا له یهك شوین ناوی ماوه ته وه ئه ویش له به شی باشووری زنجیره که به ناوی (کۆلاره) یان چیا ی ئه زمړ که کۆن (ئازیرو- رهنکه ئه سله که ی ئازیر بیت) بوو. خوینه ره مه سیحیه کانی عبدالقادی که وا دیاره کتیبه که ی خو ی بو ئه وان نووسیوه به ره ورووی ئه و گومانه ده بنه وه که نازانریت چیا ی خوړیب کام چیا یه یه چونکه ئه و ناوه ئیستا وجودی نییه بۆیه دیاره عبدالقادی ده یه ویت بلایت: ئه وه تا قورئانیش باسی دۆلی تووا ده کات که وجودی نییه و له گه ل خوړیب لئی تیكچوو ه.

به لام ئایا چیا که به راستی ناوی خوړیب بوو؟ کیشه یه ک له و چیا یه هه یه چونکه له به لگه نامه ی (ئیلۆهیمی) و به لگه نامه ی (ته ئنه وی) چیا که ناوی خوړیبه به لام له به لگه نامه ی (یه هوه هی) و (که هه نووتی) ناوی (سینا) یه.²⁸⁵

زانباریی زۆر که میش هه ن بو ئه وه بتوانریت چیا پیروزه که ده ستنیشان بکریت کامه یه و ئه و باسانه ی پینج کتیبی یه که می په یمانی کۆن وا ده که ن موسته حیل بیت شوینه که ی ده ستنیشان بکریت.²⁸⁶

بو ته واوکردنی ئه و به شه ش خراپ نییه ئه گه ر باسیکی کورتی هه له کانی وه رگیڕ بکه ین:

عبدالقادی ده لیت موسا چوو ه پشتی ده شتایی یان چۆله وانی (ماوراء البریه)، وه رگیڕیش، که (تووا) ده کاته (ته وا)، وایزاینوه باسی ئاوه دانی کراوه بۆیه ده لیت: پشتی ئاوه دانی. عبدالقادی ده لیت: چیا ی خودا خوړیب (جبل الله

²⁸⁵ Ora Lipschitz, S. David Sperling, *Mount Sinai*, in; *Encyclopaedia Judaica*, vol.18, p.627.

لیکۆله ره وان چوار سه رچاوه یان بو پینج کتیبه یه که مه که ی په یمانی کۆن (واته ته ورات) ده ستنیشان کردوو ه که ئه وانه ی سه ره وه ن و ئه وانه به لای که مه وه له سه ده ی شه شه می پیش زاین کۆکرانه وه و پیکه وه ئه و پینج کتیبانه یان پیکه ینا که ئیستا له به رده ستان: ستیفن م. میلر، روبرت ف. هوبر، تاریخ الكتاب المقدس ص 29.

²⁸⁶ *ibid*, p.628.

حوریب)، وهرگپیش ده لئیت: چپای (ئه لالا حورهیب)، واته جگه له هه لهی ناوی چپاکه (حورهیب له جپاتی حوریب) وایزانیوه (الله حوریب) ناوی چپاکه یه. عبدالقادی باسی قسه کردنی خودا له گه ل مووسا ده کات که مووسا فریشتهی خودای به گپیکه وه له ناوه پراستی دره ختی تووترکه وه^{۲۸۷} دره که وت، ئینجا خودا قسهی له گه ل کرد، وهرگپری کوردیش وشه ی تووترک به عه ره بی (واته: علیقة) نه زانیوه و وایزانیوه ئه مه وشه یه که په یوه ندیی به هه لواسین (علق) هه یه بویه ده نووسیت: له وی (له شیوه ی بلئسه ی ئاگر به هه لواسراوی فریشتهی خودا وه ندی بۆ دره که وت))!! ئیتر نازانین کامیان هه لواسرابوو“ مووسا یان فریشته که!

۹- زهیتوون له چپای سینا

((فَأَنشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَّكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ * وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورٍ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ وَصِغَ لِّلْأَكِلِينَ - المؤمنون: ۱۹-۲۰)).

عبدالقادی ده لئیت: موفه سپره کان وتوویانه مه به ست له دره خته که زهیتوونه ئینجا ده پرسیت: بیابانی سینا به دره ختی زهیتوون ناسراو نییه، باشتر نه ده بوو فه له ستین ناو به ریټ که زهیتوونی هه یه نه ک سینا که هینده بی به روبووم بوو خودا له ئاسمانه وه گه زۆ (مه ن) ی بۆ به نو ئیسرائیل ناردبوو؟

به واتایه کی تر عبدالقادی ده لئیت ئه گه زهیتوون له سینا هه بوایه خودا گه زۆی بۆ به نو ئیسرائیل نه ده باراند، ئیمه ش ده لئین بیگومان زهیتوونی ناوچه که و ناوچه کانی دراوسپیش، به شی ئه و خه لکه ی نه ده کرد که به پپی کتییی ده رچوون شه ش سه د هه زار پیاده بوون جگه له ئافره تان و مندالان و ژماره یه کی زۆری

^{۲۸۷} به عیبری له کتییی ده رچوون: 𐤁𐤃𐤁 به عه ره بی علیقة، به ئینگلیزی bush. دره ختیکی درکاوویه و به کوردی دره ختی تووترکه، پروانه ئه م سه رچاوه یه بۆ باسی ئه و دره خته، هه ره ها ئه و قسه یه ی که دره خته که له سینا نییه بویه به دره ختی له جۆی ئاکاسیا زانراوه:

Norman McLean, *Bush*, § 1, in; *Encyclopædia Biblica*, vol. I, col. 614.

بهائی قورئان پاریزراوه

بیگانگانه، نه وهش جگه له وهی زهیتوون پټویستی به ئاو و کاتی زوره بو خوشکردن. نه مهش به که میک بیرکردنه وه، که دیاره رهخنه گر نه و بره که مهشی نییه، مروث دهیزانیت.

عبدالفادی که پشت به به یزای ده به ستیت نه مجارهش پشتگوئی ده خات و به گشتی باسی موفه سیره کان ده کات بو نه وهی قسه که ی تری نه و موفه سیرانه بشاریت وه که یه کیک له قسه کان سه بارهت به کیوه که نه وه یه کیویکه له فهله ستینه (ج، ل ۱۵۱).

به هر حال نه وهی گونجاوه درهخته که زهیتوون بیت، زهیتوونیش له سینا هیه، قورئانیش باسی هه موو سینای نه کردوه به لکو کیوی سینا، بوشی هیه کاتی خوی داری زهیتوون له وی زوربوو بیت وه ک چون چیا ی زهیتوون له فهله ستین که که متر به رده لانه له چاو کیوه کانی نزیک و کاتی خوی دهوله مند بوو به پوهه و به تایه تی زهیتوون به لام ژماره یان زور که مپوته وه (نه مه قسه ی سالی ۱۹۰۲هـ).^{۲۸۸} پوهه ری نه و زهویبانهش که به زهیتوون چینرابوون ته نانهت دوی نه و سالی ش پوهه و که مپوون چووبوون وه ک چون باسکراوه که له دروستبوونی دهوله تی ئیسرائیل وه پوهه ره که له که مپوونه وه یه (ئاماری سالی کانی ۱۹۵۹ تا ۱۹۶۹).^{۲۸۹}

هه بوونی زهیتوون له ناو به رده لانه کان له کتیبی ته ثنیه (کتیبی پینجه می ته ورات) وه که یه کیک له نیعمه ته کانی خودا به سه ره به نو ئیسرائیل باس کراوه له سه ره زمانی موسا هاتوه: زهیتی ده ده می له به رده نه ستی (تثنیه ۳۲: ۱۳)، واته زهیتوون له ناوچه شاخاوییه کان و ته نانهت له ناو به ردیش زیاد ده کات.^{۲۹۰}

²⁸⁸ Lucien Gautier, *The Mount of Olives*, in; *Encyclopædia Biblica*, vol. III, cols. 3498-9.

²⁸⁹ پروانه:

Shaked Gilboa, *Olive (In Israel)*, in; *Encyclopaedia Judaica*, vol.15, p.407.

²⁹⁰ Jehuda Feliks, *Olive*, in; *Encyclopaedia Judaica*, vol.15, p.406.

۱۰- رۆشتنی خۆر

((وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ - يس: ۳۸)).

عبدالقادى ته فسیرى به یزاوی ده هیئیتیه وه که پیویست ناکات لیږه نه قلی بکه یڼ چونکه ئه وهی گرنکه ته علیقی عبدالقادى له سه ر باسی جوولئیه خۆر. ئه وه ده لئیت: خۆر جیگیره وه به ده وری خۆی ده خولیتیه وه وه له شوینیهی ناجوولئیت و زه وی خۆی به ده وری خۆر ده سووړپته وه ئیتر چۆن قورئان ده لئیت خۆر ده پوات و به ره وه شوینئیکى جیگیربوونی ده جوولئیتیه وه؟

وه لآمی ئه وه زۆر به کورتی ده درپته وه: زانیارییه کانی عبدالقادى زۆر کۆن چونکه ئه وهی ئیستا زانراوه که خۆر سه رجه می سیسته مه که (خۆر وه سه ره وابهسته کانی) ده جوولئین و به ده وری چه قی مه چه په ی کاکیشان ده خولیتیه وه. که واته خۆر وه ستا و نییه و ده جوولئیتیه وه. مه به ستیش له شوینئیکى جیگیربوونی خۆر یان وه ستانی ئه وه جوولئیه یه به هه ر هۆیه ک بیټ، یانیش وه ستانی له کاتی پوودانی قیامت که یه که میان بابه تی زانستی فه له که و کارى ئه وه زانسته یه ئه وه ئاشکرا بکات و دوو میان زانیارییه که له قورئان هه یه و په یوه ندیی به قیامتیه وه هه یه و په رنکه زانستی فه له که بتوانیت تیوریک له و باره وه یه، واته تیکچوونی که ردوون و چاره نووسی خۆر زه وی، ته رح بکات.

سه باره ت به خویندنه وهی (لا مستقر لها) له جیاتی (لمستقر لها)، که عبدالقادى له به یزاوی نه قلکردوه، واته له جیاتی ئه وهی خۆر بجوولئیتیه وه تا ده کاته شوینی جیگیربوون (لمستقر لها) خویندنه وه که (لا مستقر لها) واته خۆر ده جوولئیتیه وه وه ستانی نییه. عبدالقادى ئه وه ده کاته په خنه که هه بوونی خویندنه وهی جیاوازی نایه ته که به جوړیک و اتاکه بگورپت و اتای ئه وه یه قورئان دروست نییه.

ئه وه په خنه یه له جیگه ی خۆی نییه چونکه ئه گه ر دوو خویندنه وه هه بن و هه ریه کیکیان واته یه کی هه بیټ ئیمه دوو حاله تمان هه یه: دوو و اتاکه دژ به یه ک

نه بن که ئەمه کیشه نییه، حاله تی دووه میس دوو واتاکه دژ به یه ک بن وه ک حاله تی ئیستا ئەو کاتهش پیویسته یه کیک له دوو خویندنه وه که پاست بیت ئەوهش ئەگەر به پاستی دژ به یه ک بن که گومانم هه یه وا بیت له بهر ئەوهی واتای ههردوو خویندنه وه که پاستن: یه که میان پاسته چونکه روژیک دیت جوولای خور بوه ستیت، دووه میسیان پاسته چونکه له ئیستاوه تا ئەو کاته خور بهردهوام له روژشته و وهستانی نییه.

۱۱- شیوهی مانگ

((وَالْقَمَرَ قَدَرْنَا مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ * لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ - یس: ۳۹-۴۰)).

عبدالقادى تهفسیر به یزوی دههینیته وه که روژشته که چەند مه نزلگایه که که بیستوهه شتن و ناویان دههینیته، هه ر شه ویکیش داده بهزیته یه کیکان و نه تیى ده په رینیت و نه لیى به جیده مینیت ئینجا که ده گاته دوایه مین مه نزلگا باریک ده بیته وه و ده بیته که وانه و (عرجون) واته (شمراخ) ی کون،^{۲۹۱} نه خور بوی هه یه بگاته وه به مانگ له خیرایی روژشتن و نه شه و پیش روژ ده که ویت و هه موویان له فه له کیک مه له ده که ن واتا به ته ختی به ناو ئەو فه له که ده پون (به یزوی، ج ۴، ص ۴۳۴).

به یزوی به که میک دریزتر ئەوانه ی سه ره وه ده نووسیت به لام به هه ر حال نازانین پرسیاره که ی عبدالقادى چیه و له چی ن پارزیه. ئەو ته نها ئەو تهفسیره ی نه قلکردوه. وه رگپری کوردی لای خویه وه ئەوهی روونکردوته وه که به پیی ئەو دوو ئایه ته زهوی چه قی گهردوونه و هه موو ته نه ئاسمانیه کان به خوریشنه وه له

^{۲۹۱} عرجون هیشووی خورمايه یان هیشووی خورمای وشکه یاخود ئەو لاسکه ئەستوریه که هیشووی خورما هه لده گریت: لسان العرب، ج ۲۲، ص ۲۷۸۱ به لام وه رگپری کوردی ده نووسیت: قه دی دارخورما.

بهائی قورئان پاریزراوه

رووته ختیکي بازنهیی به دهوری زهوی ده سوورپینه وه به لام هموویان له همان پووتهخت نین (لاپه ره ۲۹). به لام کی باسی تهختیی کردووه؟ نه وه تهفسیری به یزاوییه نه ک نایه ته که ی قورئانه که وا ده لیت. نایه ته که وه ک نایه تی تر باسی (فه له ک) ده کات، که له زمانی عه ره بی، به در له و اتا فه له کییه کان که پیی دراون، چه ند واتایه کی هه یه که زوریان له دهوری واتای (خری) ده خولینه وه.^{۲۹۲}

وه رگیپی کوردی بو باسی نایه ته که که شه و پیش روژ ناکه ویت باسی ناوچه کانی باکووری فنله نداو نه رویچ و ئالاسکا ده کات که هه له اتن و ئاوابوونی خور له کاتی نیوه شه و ده بینن (ل ۳۰). به لام نیوه شه و چییه؟ نه ی شه و خوی چییه؟ ئیمه شه و به و کاته ده لیتن که ئاسمانی تاریکمان لیوه دیار ده بیت، به سه عاتی دیاریکراوی روژه که شه ده لیتن شه و، به لام سه عاته کان ریکه و تنی خومانه بو نه وه ی به زمانی ژماره قسه بکه یین و باشتر له یه کتر تمبه گه یین، ئیتر با له هه ر شوینیکي زهوی سه عات ژماره یه ک بخوینیت، نه وه به پیی زاراوه ی خومان شه وه نه گینا شه و له نه سل تاریکیه ئیتر با نه و تاریکیه شه ش مانگیشی پی بچیت و با نه و کاته ی که به حساب شه وه خور ببینریت“ له بهر نه وه ی خور ده بینریت که واته روژه. شه و و روژیش نه وانن که له سه ر زهوی هه ن، نه گه ر ئیره ئیستا شه و بیت نیوه که ی تری گوی زهوی روژه.

۱۲- کیوی قاف

نه مه ش گوايه کیویکه چواردهوری هموو زهوی داوه .
عبدالقادی هیچی ده ستناکه ویت له تهفسیری به یزاوی (بروانه که ته نانته
به یزاویش نه و حیکایه تانه نه قل ناکات) پشت به کتییی (عرائس المجالس!!)^{۲۹۳}

^{۲۹۲} بروانه، ابن منظور، لسان العرب، م ۵، ص ۳۴۶۴-۳۴۶۵.

^{۲۹۳} عرائس المجالس له نووسینی الثعلبی پره له خورافه ت و نه و چیرۆکه له ناو قسه یه کی عه لی کوری نه بو تالیب هه یه و گتیرانه وه که بی سه نه ده: الثعلبی، عرائس المجالس، ص ۵.

بهائی قورئان پاریزراوه

ده بهستیت بۆ ته فسیری پیتی (ق) له و سووره تهی هه مان ناوی هیه، ئەمهش
حیکایه ته که یه:

خودا کیویکی گهره ی دروست کرد له یه ک (زه به رجه د) ^{۲۹۴} ی سهوز که سهوزایی
ئاسمان هی سهوزی ئه وه. به و کیوه دهوتریت قاف چواردهوری هه مووی داوه و
ئوه شه که خودا سویندی پی خواردهوه و فهرموویه تی: ق والقران المجید.

ئینجا باسی کتییی (قصص الانبیاء) دهکات که ئەمه ی تی هاتوو: عبدالله کوری
سهلام پرسیری له موحه ممه د کرد: بهرترین لوتکه ی سه زهوی چییه؟ ئەویش
وتی: کیوی قافه، وتی: ئەو کیوه چییه؟ وتی: له زومرودی سه وزه و سهوزی
ئاسمان له وه وه یه. وتی ئە ی پیغه مبهری خودا راستت کرد، ئە ی بهرزی کیوی
قاف چهنده؟ وتی سه فهری پینجسه د ساله وتی ئە ی ئە و ماویه چهنده که مرؤف
به دهوری هه مووی ده پروات؟ وتی سه فهری دوو هه زار ساله. ^{۲۹۵}

ئو به شه ی ره خنه که ی عبدالقادی ته واو بوو (له خواره وهش قسه له سه ره به شه که ی
تری ده که یین). ئینجا نۆره ی ئیمه یه بپرسین: ئەمه قسانه شایه نی ئە وهن وه لامیان
بدریتته وه؟ قسه کان خویان به درۆده خه نه وه چونکه باسه که ده باره ی
قورئانه که گوايه مه عسووم نییه که چی وه کو پرسیاره کانی پیشوو ته فسیری بۆ
ده هینریتته وه.

بزانین ئینو که ئیر چۆن باسی قاف دهکات:

ده گپنه وه له هه ندی سه له ف که (ق) کیویکه چواردهوری هه موو زهوی داوه،
له وهش ده چیت ئە مه له خورافه کانی ئیسرا ئیلییه کان بیت که هه ندی خه لک لییان
وه رگرتوون کاتیک بینیان ئە و شتانه ی که ئیسلام نه پشتگیریان دهکات و نه
به درۆیان ده خاته وه جائزه له جووله که وه بگریین و باس بکریین. به بۆچوونی

^{۲۹۴} جۆره به ردیکی گرانبه هایه.

^{۲۹۵} نهینوسیه سه رچاوه که هی کتیه، هی هه ر که سیکیش بیت ئاشکرایه وه کو ئە وه ی
پیشوو.

بهائی قورئان پاریزراوه

خۆشم (واته ئیبنو کهثیر) ئەمه و هاوشیوه کانی دروستکراوی هەندیک زندقی ئیسرائیلییه کانی که دین له خه لکی تیکه لده که ن.. ئینجا ده لئیت: فه رموده ی پیغه مبه ریش ((شت بگێر نه وه له به نو ئیسرائیل و هیچ ئیحراجیه کیش نییه)) بۆ شتی که عه قلّ قبوولی بکات.^{۲۹۶}

به م جوړه ئیبنو کهثیر چۆن ئەو درۆیه ی داوه ته پالّ زندقه کانی جووله که که چی عبدالقادی به پینووسی خۆی ئەوه نه قلّ ده کات که قسه ی فلان و فیساره و هیشتا ده یداته پالّ قورئان.

عبدالقادی دوا ی قسه که ی سه ره وه ی ده لئیت: سه رچاوه ی چیرۆکی کیوی قاف ئەوه یه که له کتیبی یه کی که له جووله که کان هاتوه که پیی ده وتریت (حکیگاه)، به شی ۱۱ فه سلّی ۱، له ته فسیری وشه ی عیبری (تو هو) که به ده گمه ن به کار دیت و واتا که ی فزاو بۆشاییه. له سیفری ته کوینیش (۲:۱) هاتوه. کتیبی حکیگاه ده لئیت: ((تو هو ئەو هیله سه وزه یه که چوارده وری هه موو جیهانی داوه و له وه وه تاریکی ده رده چیت)). به م جوړه وشه عیبرییه وه رگێدر اوه که واته (هیلّ) بریتییه له (تاو). کاتیکیش سه حابییه کان، هیشتا ئەمه قسه ی عبدالقادییه، بیستبوویان نه یانزانیوو که واتا که ی (هیلّ) به لکو لیان تیکچوو بوو و وایانزانیوو زنجیره چیا یه کی گه وره یه ناوی قافه. ئیتر چۆن قورئان ئەوه ی پیی ده لئین ئاسۆ (که هیلّکی وه همیه) به کیویکی راسته قینه ده زانیت؟

بینیمان عبدالقادی ده لئیت ئەسلّی باسی کیوی قاف له کتیبی کی که سیکی جووله که هاتوه که ناوی (حکیگاه) ه. راسته که شی ئەوه یه هه گیگاه کتیبی کی سه ره به خۆ نییه و هی که سیکی جووله که به تابیته نییه به لکو به شیکه له ته لموود. ته لموود پینج به شه و هه ر به شیک ژماره یه ک باسه، کۆی باسه کانیش ۶۳ باسن.^{۲۹۷}

^{۲۹۶} تفسیر ابن کثیر، ج ۷، ص ۳۹۴.

^{۲۹۷} ته لموود ۳۱۵ بریتی بوو له رافه کردنی ته ورات به وته نه که به نو سین، که باوه ری جووله که وشه وایه ئەو رافه کردنه وه کو ته ورات خودا دابووی به موسا به لام به شیوه ی ده می.

بهائی قورئان پاریزراوه

حه گیگاھ ۶۶۶۶۶ دوايه مين باسی دووه مينه به شه که به و به شه ده وتریت مؤعید ۶۶۶۶ واته فيستیقاله کان. حه گیگاھیش بریتیه له به خشینه کانی فيستیقاله کان و په یوه سته به جه ژنی ده رچوون له میسر^{۲۹۸} به خشینی قوربانینی خو به خشانه هر که سیک بوخوی،^{۲۹۹} که ئاهه نگ گپران به ده رچوون له ته ورات باسکراوه، هه روه ها په یوه سته به دوو جه ژنی تریشه وه.^{۳۰۰}

سه بارهت به توهو ۶۶۶ که عبدالقادی به (تو هو)^{۳۰۱} ناوی ده بات و ده لیت له حه گیگاھ به هیلی سهوز ناوبراوه “ باسی هیلی سهوز له و شوینه ی حه گیگاھ دیت

دواتریش که رافه کردنه کان زور بوون ئه وانه نووسرانه وه. ئه و نووسینه دوروبه ری سالی ۲۰۰ زاینی و بو پاراستنی له لایه ن رابی یه هوودا هه ناسی (یه هوودای ناسی) یه وه و به هاوکاری زانی تر دهستی پیکردو ئه مه یان به شنی یه که می ته لموود پیکده هیئت واته (میشناه)، له دوی ئه وه ش موناقه شه ی زور له سهر میشناه کران که ورده کارین له سهر شریعت و رافه کردن و چیرۆک نامۆژگاری و میژوو که به و به شه و ترا گه مارا ۶۶۶ (له وه به دوا تا ده ورپه ری ۵۰۰ ی زاینی). دوو ته لموودیش هه ن: ته لموودی ئورشه لیمی (یه روشالمی) که ده ورپه ری ۴۵۰ ی زاینی نووسینه وه ی کۆتایی پیهات و ته لموودی بابلی که سه ده یه ک دوی ئه وه له ولاتی بابل نووسینه وه ی کۆتایی پیهات و ئه مه یان دریزتره و ته لمووده قانونیه که یه: ستیفن م. میلر، روبرت ف. هوبر، تاریخ الكتاب المقدس، ص ۱۱۴-۱۱۵، به کورتیش له باره ی میشناه و گه مارا:

A. W. Streane, A Translation Of The Treatise Chagigah from The Babylonian Talmud, pp. 148-9, p.150.

هه ردو ته لمووده که به شیوه ی حیوار دارپژراون به شیوه ی پرسیارو وه لام یان ئیعترازو وه لامدانه وه.

^{۲۹۸} جه ژنی پیساح (فصح به عه ره بی)، بروانه به شنی میژوویی. جیاوازی له باره ی واتای وشه که وه هه یه و لیڤه به ستومانه ته وه به پوودا وه که وه.

²⁹⁹ A. W. Streane, *op. cit.*, p. 147.

³⁰⁰ *ibid.*, p. 147 n3.

^{۳۰۱} له کتیبی ته کوین، یه که م کتیبی ته ورات، توهو و بوهو ۶۶۶ ۶۶۶ هاتوو که وسفی زهوییه سه ره تای دروستبوونی، واتا که شی: بی شیوه و به تال، یاخود ویرانه و به تال، ئه مه ی دواپی، واته (ویرانه) له جیاتی (به تال) جگه له وه ی له هه ندیک و ده رگپزانی ته ورات هه یه هه روه ها له حه گیگاھ هاتوو:

A. W. Streane, , *op. cit.*, p. 58.

قسه ی عبدالقادیسه ئه وه ده گه یه نیئت توهو ته نها له حه گیگاھ و کتیبی ته کوین هاتنیئت، به لام وشه که هه روه ها له کتیبی ئیرمیا (ع: ۲۳). له کتیبی (ئیشعی) و له یه ک ئیصاح جاریک به

بهائی قورئان پاریزراوه

دوای باسی سهره‌تای بوون که به‌تالی و ویرانی بوو وه ک چۆن له کتیبی ته‌کون هاتوو: زهوی بی شیوه (یان ویرانه) و به‌تال بوو (ته‌کون: ۱: ۲)، دوای ئه‌وه‌ش خودا فه‌رمانی دا پووناکی هه‌بیت و جیا‌یکرده‌وه له‌نیوان پووناکی و تاریکی و شه‌و و پۆژی دروستکرد (ته‌کون: ۱: ۲-۵)، له‌و شوینه‌ش که باسی شه‌و و پۆژه، واته ته‌کون: ۱: ۵، هه‌گیگه‌ ده‌لێت: ئه‌مه (بارایتا)^{۳۰۲} یه: به‌تالی هیلکی سه‌وز بوو ده‌وری هه‌موو جیهانی داوه‌و له‌وه‌وه تاریکی ده‌رچوو.^{۳۰۲}

له‌م باسه‌و له‌باسه‌کانی خواره‌وه (ئه‌وانه‌ی په‌راویز ده‌رباری تۆهوو و بۆهوو) خوینه‌ر ده‌زانیت که هه‌چ شتی‌ک کیوی قاف له‌گه‌ل هیله‌ سه‌وزه‌که‌ی هه‌گیگه‌ کۆبکاته‌وه جگه‌ له‌وه‌ی که هه‌ردووکیان ده‌وری شتیکیان داوه: یه‌که‌میان ده‌وری

واتای (ویرانه) دیت و دوای ئه‌وه به‌ واتای له‌به‌ره‌یج یان بێمه‌به‌ستی (به‌عه‌ره‌بی: عبث به‌ئینگلیزی in vain) دیت، بروانه هه‌روه‌ها:

F.F. Bruce, *And the Earth was without Form and Void, An Enquiry into the exact Meaning of Genesis 1, 2, p.23.*

له ئیشعیا (۳۴: ۱۱) له‌گه‌ل په‌ت و به‌رد باسکراوه‌و دواتر به‌ گوریسی پێوانه‌ و شاول لیک‌درا‌بوونه‌وه، بۆ ئه‌مه‌یان بروانه:

Hannu Töyrylä, *Slimy Stones and Philosophy: Interpretations of tohu wa-vohu as Matter and Form, p.3.*

ئه‌م سه‌رچاوه‌یه لیک‌کۆلینه‌وه‌یه‌که ده‌رباره‌ی تۆهوو و بۆهوو له سه‌رچاوه‌کانی جووله‌که‌و لیک‌دانه‌وه‌یان لای زانا و فه‌یله‌سووفه‌کانیان. تۆهوو و بۆهوو له ته‌رگومی بابلی یاخود ته‌رگومی ئۆنکیلۆس به واتای ویرانه و به‌تالی هاتوو (بروانه به‌شی پرسپاره میژوو‌ییه‌کان بۆ ته‌رگوم):

J. W. Etheridge, *The Targums of Onkelos and Jonathan Ben Uzziel on the Pentateuch (Genesis and Exodus), p.36.*

له ته‌رگومی یوناتان کورپی عوزیئیل (پاسته‌که‌ی: ته‌رگومی فه‌له‌ستینی) به‌م جوژه پوونکراونه‌ته‌وه: چۆل بووه له کورانی مرۆڤو به‌تال بووه له ئازهل:

J. W. Etheridge, *ibid.*, p.157. □

^{۳۰۲} ته‌عبیری ((ئه‌مه بارایتیه)) واته ئه‌و قسه‌یه له بارایتا אֶרֶץ הָאָדָמָה هاتوو که ئه‌میان بریتیه له یاسایه‌ک یان بنه‌مایه‌کی ده‌ره‌وه‌ی (مشناه) که‌ه‌ی رابی یه‌هوودای ناسی:

A. W. Streane, *op. cit.*, p.147.

بابه‌ته‌کانیشی بریتین له بابته‌ی دژ به به‌هه‌مان بابته‌کانی (میشناه)، هه‌روه‌ها زانیاری زیاتر بۆ میشناه‌ ده‌دات، هه‌روه‌ها بابته‌یکی جیاواز لێی:

Stephen G. Wald, *Baraita*, in; *Encyclopaedia Judaica*, vol. 3, p.124.

³⁰³ A. W. Streane, *op. cit.*, pp. 58-9.

بهائی فورٹان پاریزراوه

زهویی داوه و ئه وهی تر دهوری جیهانی داوه، ئیتر چ شتیک هیلیکی سهوز له گهل
کیویک کۆده کاته وه و کوا باسی دروستبوونی تاریکی له و کیوه؟ عبدالقادی یه کیکه
له و په خنه گره بیبههرانهی خشتیک له شوینیک ده بینین و ههول ده دن له و خشته
کۆشکیک دروست بکه ن.

سه بارهت به قسه که شی که په چه له کی توهوو بریتییه له وشه ی (تاو) به واتای
هیلا و سه حابییه کان ئه و وشه یه یان بینیه نه یان زانیوه واتاکه ی هیلا و وایان زانی
زنجیره چیا یه کی مه زنه پیی دهوتریت قاف.. ده لیین ئه و قسه یه ی عبدالقادی
دیسان پیکه وه به ستنی دوو شتی دوور له یه ک: هیلا و زنجیره چیا، ههروه ها تاو و
قاف، سه باری ئه وه ش وشه ی تاو ۱۱ ته نها واتای هیلا نادات به لکو ههروه ها هیما
و نیشانه .. تاد و وشه ی گونجاوتر بو هیلا هه ن.

به شی دووه م

پرسیاره میژووییه کان

له م به شه بابه ته له یه کچوو ه کانمان پیکه وه کۆکردۆته وه، بۆ نمونه هه موو
 باسه کانی مه سیح و مه ریه ممان له یه ک به ش کۆکردۆته وه یان هه موو
 باسه کانی پیغه مبه ران... تاد

میسر و فیرعه ون و ئیسرائیلییه کان

۱- هاما ن وه زیری فیرعه ون بوو

((... إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِبِينَ - القصص: ۸)).

((وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانُ عَلَى الطِّينِ

فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أُطْعَمُ إِلَى إِلَهٍ مُوسَى وَإِنِّي لأظنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ - القصص: ۳۸)).

((وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَامَانُ ابْنِ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ - غافر: ۳۶)).

عبدالقادى نووسیویه تی: قورئان ده لیت هاما ن وه زیری فیرعه ون بوو به لام
 میژوو ده یسه لمینیت هاما ن وه زیری ئه حشویریش بوو و ماوه ی نیوان فیرعه ون و
 هاما ن نزیکه ی هه زار سال بووه . فیرعه ون پادشای میسر بوو و هاما ن وه زیر بووه
 له بابل . کتیبی ئه ستیریش له ته ورات ده لیت هاما ن وه زیری ئه حشویریش پادشای
 فارسه کان بوو که یۆنانییه کان پییان دهوت زرکیس (قسه ی عبدالقادى ته واره).

ئەگەر راست بیټ پیغه مبهری ئیسلام ناوی هامانی له کتیبی ئیستیر 𐌹𐌶𐌰𐌺 ٢٠٤
 وه رگرتووہ ئەو پرسیاره دیتە پیشه وه: بۆچی له وه هموو باسهی مؤردخای و
 ئیستیر و هامان و ٢٠٤ ئەحه شویرۆیش ٢٠٥، موحه ممه د لیی تیك بچیت و به وه زیری
 فیرعه ونی ٢٠٦ بزانیٔ؟ ئەوه چیرۆکیك بوو نهك دپړیك له ناو به سه رهاتیك تا لیی تیك
 بچیت.

ئەگەرچی یادی ئیستیر بۆته جه ژنیك به ناوی (پوریم) و له وه جه ژنه کتیبه که
 به دهنگی به رز ده خوینریته وه به لام گومان له وه کراوه که کتیبی ئیستیر که ناو
 به سه رهاتی هامانی له خوگرتووہ کتیبیکی قانونی (واته دروست) ی په یمانی کۆن
 بیټ، تاکه کتیبیکی شه له ده ستنوسه کانی ده ریای مردوو نییه ٢٠٧ و یه کیکه له وه
 کتیبانهی گومان له راستی تییان هه یه.

سه بارهت به هامانیش کتیبه که به هامانی (عه مالیقی) ٢٠٨ ناوی ده بات. ئەگەر
 هامان خه لکی ناوچهی باکووری نیمچه دورگی عه ره ب بو بیټ ئەوه زیاتر
 گونجاوه وه زیری فیرعه ونیکی میسر بیټ، نهك ته نها له بهر نزیکیی ناوچه که به لگو
 له بهر ئەوهی هه ندیک که سانی ئاسیایی گه یشتبوونه پلهی به رز له میسر. له وه
 سه رده مه خه لگیکی زۆری که نغانی و سووری چوو بوونه میسر و ببوونه به شیك له

٢٠٤ باسیکی له وه دوور د ریزترم هه یه له بارهی هامان له لیكۆلینه وهی (ئاماژه کانی قورئان بۆ
 ره مسیسی دووه م وهك فیرعه ونه کهی موسا) که له کۆنگرهی (به رگری له قورئان) پیشکه ش
 کرا، لی ره ش زیاده زانیاری هه ن که له لیكۆلینه وه یه نین.
 ٢٠٥ ئەحه شویرۆیش 𐌹𐌶𐌰𐌺 به عیبری، خشایارشا به فارسی و کسیرکسیس Xerxes به
 یۆنانی، له ئینگلیزی به زیرکسیس ده خوینریته وه.
 ٢٠٦ قورئان ته نها ناوی هامان ده بات و پله کهی نالیٔت، واته دانانی پلهی وه زیر بۆ هامان
 تیگه یشتنی خه لکه له قورئان.

٢٠٧ ستیفن م. میلر، روبرت ف. هوبر، تاریخ الكتاب المقدس، ص ٤٤.
 ٢٠٨ عه مالیق 𐌹𐌶𐌰𐌺 گه لیکن شه پریان دژی موسا و گه له کهی کرد پاش ده رچوونیان له میسر
 پاش ئەوهی گه یشتنه سینا. له کتیبی ته کوین عه مالیق کوپه زای (عیساوی) برای یه عقوبه
 (تکوین ٣٦: ١٢). عه مالیق وهک یه کیك له دوژمنه کانی به نو ئیسرائیل باس کراون.

بەئى قورئان پارىزراۋە

كۆمەلگەى مىسىرى. ئەوانە ناۋى مىسىرىيان لەخۆيان نابوو بەلام ھەشبوۋە ناۋى ئەسلىى خۆى ھىشتبوۋەو ۋەك ئورخىيا كە بوۋە سەركردەيەكى سەربازىيى سىتتىي يەكەم، باۋكى رەمىسىى دوۋەم. ئورخىيا بەئەسل ناۋىكى (خوررى) يە: ئورخى-تېشوپ.^{۳۰۹} كورپەكەى ئورخىياش ناۋى يوپا (يوپئ) بوۋكە ناۋىكى كەنعانىيە و^{۳۱۰} ئەۋىش فەرمانبەرئىكى گەرە بوۋ لاي رەمىسىى دوۋەم.

ھەندىك نووسەرى ئىسلامى ھەۋلىيان داۋە بۇ دۆزىنەۋەى ناۋىكى مىسىرىي كۆن لە ھامان بچىت يان لىۋەى نزيك بىت، بۇ نمونە باسى ھاورپىيەكى مندالىي رەمىسىى دوۋەم كراۋە كە چەند پلەيەكى بەرزى لاي رەمىسىى ۋەرگرتبوۋ ئەۋىش ئىمىن ئم ئنت (ئامون ئم ئىنت) و كە ناۋى خوداۋەند ئامون لە ناۋەكەى لە ھامانەۋە نزيكە.

ئامون ئم ئىنت ياۋەرى رەمىسىى بوۋ لەۋ كاتەى رەمىسىى جىگرى باۋكى و مىراتگرى بوۋ. جگە لەۋەش كەسوكارى دەسەلاتدارىشى ھەبوۋن^{۳۱۱}.

داۋى مردنى (سىتتىي يەكەم) باۋكىشى و بوۋنى رەمىسىى دوۋەم بە فىرەۋنى نوئ پلەى ئامون ئم ئىنتى بەرزكردەۋە بۇ پلەى سەركردە عارەبانەكانى پادشاۋ چاۋدىرىي ئەسپەكان^{۳۱۲} كە پلەيەكى بەرز بوۋ چونكە ھەموۋ كەسك نەدەبوۋە بەشك لە ھىزى ئەسپسوارى، دواترىش كرايە سەركردەى مىلىشياكانى (معجى - medji)، كە ھىزىكى تاييەتى پۇلىسن بۇ پاراستنى شارەكان و گۇرستانەكان، ئىنجا بەرپوۋەبەرى پىشەسازى.^{۳۱۳} ناۋبراۋ كارى رامسىوم

^{۳۰۹} كىنىث كىتشن، رمىسىى الثانى، ص ۵۶.

^{۳۱۰} ك. كىتشن، رمىسىى الثانى، ص ۵۶. لەم ۋەرگىرانە عەرەبىيە نووسراۋە (اورخى)، راستەكەشى (خ) نەك (ح). لە ئەسلە ئىنگلىزىيەكەش: ئورھىيا، واتە بە (ھ).

^{۳۱۱} ك. كىتشن، رمىسىى...، ص ۵۵.

^{۳۱۲} ك. كىتشن، رمىسىى...، ص ۷۳.

^{۳۱۳} ك. كىتشن، رمىسىى...، ص ۱۹۹.

بهائی قورئان پاریزراوه

(په سرستگه ی جه نائیزی ره مسیس) پی سپیډر درابوو و به پړیوه بهری پرؤژه شوینه وارییه کانی پادشا بوو.^{۳۱۴}

سه بارهت به باسی ئیستیر وه زیریکی خشایارشا به ناوی هامانه وه نه ناسراوه به لکو له وهش ناچیت هیچ له و به سه ره اتانه ی چه وساندنه وه ی جووله که له سه رده می خشایارشا و شووکردنی ئیستیر به و هه بووبن. چیرۆکه که ش ناماقووله چونکه به هوی ئه وه ی مؤرخای، مامی ئیستیر، کړنووشی بو هامان نه بر دبوو هامان بریاری دابوو جووله که له ناو به ریټ.

وه گرتنی باسه کان وه ک میژوویه کی راسته قینه کیشی زوری میژوویان به دواوه یه، جگه له وهش پیلانه که پره له و شتانه ی دووره پووبدهن وه ک ئه وه ی مؤرخای ناسراوه که جووله که یه کی ناو کۆشکه که چی ئیستیر که ناموزایه تی و ته به نای کردووه و رۆژانه ی سه ردانیی ده کات ده توانیت ره گه زو ئاینی خو ی بشاریته وه.^{۳۱۵} لیکۆله ره وان هه ولیان داوه ئیستیر بکه نه که سیکی تر له سه رده میکی تر وه ک بو نمونه ئیستیر کلیۆپاترای سییه م بیټ که هاوړپی جووله که بوو و ژنی په تلیمۆسی سییه م یوریگیتیس (سه ده ی دووه می پیش زاین) که ئه میان له جیاتی خشایارشا بیټ، هامانیش حزبی دژ به جووله که له کۆشکی په تلیمۆس^{۳۱۶}. بوچوونیک تر ئه وه یه نو سه ری کتیه که چیرۆکه که ی هونیوه ته وه بو ئه وه ی ته فسیری فیستقالیک بکات که هیه، واته پوریم.^{۳۱۷} بوچوونیک تریش ده لیت ئیستیر و مؤرخای دوو خوداوهندی بابلی مه ردوخو عشتارن.^{۳۱۸} ده شکریت جووله که جه ژنیک و هه کو نه ورؤزیان وه رگرتبیټ و کردبیتیان فیستقالی خو یان و دواپی چیرۆکی سه رکه وتنی جووله که به سه ر

^{۳۱۴} ک. کیشن، رمسیس...، ص ۱۷۹.

^{۳۱۵} Albert I. Baumgarten, S. David Sperling, Scroll of Esther, in; Encyclopaedia Judaica, vol. 18, p.216.

^{۳۱۶} بو ئه مه و بو بوچوونی تر بیوانه سه رچاوه ی سه ره وه.

^{۳۱۷} ibid, p.217.

^{۳۱۸} ibid, p.216.

هامانیان بۆ زیادکردبیت وهك چۆن چیرۆکی كاوه و زوحاك لای كورد بۆته چیرۆکیکی هاوشانی نه ورۆز، بۆیهش وا ده لئین چونكه بۆچوونیک ده لئیت كه پیده چیت پوریم، كه له ۱۴ و ۱۵ ی ئادار^{۳۱۹} ده گپدر، له فیستقالی ئیرانیی (فاقاردیگان) وه رگبراییت و كه ئه میان له ۱۱ ی ئازاره وه بۆ ۱۴ ی ئازاره وه به رده وام ده بیت و له وه رگپرائی حه فتایی په یمانی كوئیش^{۳۲۰} له جیاتی پوریم جه ژنه كه به فرورایا Phourdaia یان فوردا یا ناوراوه^{۳۲۱}.

به كورتی زۆر شت هه ن ده رباره ی چیرۆكه كه ی ئیستیرو جه ژنی پوریم باسكارون و ئه وه ی لیره گرنگه ئه وه یه باسی ئیستیرو هامان له چیرۆك ده چن و گومانه كان به ته واوه تی ئه و باسه یان ده وره داوه و هیچ له و باسانه نه له دوورو نه له نزیك په یوه ندییان به باسی هامانی قورئانه وه نییه مه گه رته نها ناوی هامان. هامان له قورئان خاوه ن پیلاننیک نه بوو به لكو جیبه جیكار ی فه رمانه كانی فیرعه ون بوو.

۲- قاروون و هامان میسری بوون

((وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنُ وَهَامَانَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ - العنكبوت: ۳۹)).

((وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ * إِلَى فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ * فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ - غافر: ۲۳-۲۵)).

^{۳۱۹} جووله كه مانگه كانیان له بابلییه كان وه رگرتووه، ئادار ده كه ویته دوو مانگی ئیستای شوبات و ئازار.

^{۳۲۰} چیرۆكه كه، كه بۆته جیگه ی په خنه، به كورتی ده لئیت پادشای په تلمیوسی دووه م، سه ده ی سییه می پیش زاین، له میسر داوای كرد په یمانی كوئ بکریته یونانی بۆ ئه وه ی بیخاته کتیبخانه ی ئه سکه نده ریه ئیتر حه فتا و دوو زانای جووله كه ی هینا و ئه وان وه رگپرائه كه یان كرد.

³²¹ ibid, pp.216-217.

عبدالقادى ده لیت: مرؤف له و ئایه تانه وه واى ده چیت که قاروون و هامان له نه ته وهى فیرعه ون بوون به لام ئەمه هه له یه چونکه قاروون ئیسرائیلی بووه نهک میسری و له قهومی موسا بو وهک چۆن له قورئان هاتووه: ((ان قارون کان من قوم موسی فبغی علیهم - القصص: ۷۶)).

* * * *

ئه گهر مه بهست له ناردنی موسا بۆ قاروون ئەوه بیت قاروون میسری بوو بیت چونکه پیکه وه له گه ل فیرعه ون و هامان ناوی براوه ئەوه قسه ی په خنه گر په خنه نییه به لکو بیانوو چونکه هه ر خۆی ئایه ته که ی سه ره وه ی نووسیوه بۆ سه لماندنی ئەوه ی قاروون له نه ته وه ی موسا بو. سه باره ت به قاروونیش که گوايه قۆره حی ته وراته بپوانه دواتر.

۳ - گویره که ی زێرینی دروستکراوی سامیری بوو

((قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ (۸۵) فَرَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ يَا قَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُم مَّوْعِدِي (۸۶) قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حُمُلْنَا أَوْزَارًا مِّنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ (۸۷) فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌّ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَى فَنَسِيَ - طه: ۸۵-۸۸)).

عبدالقادى ده پرسیت: سامیره شاریکی فه له ستینه و ئەو کاته ی ئیسرائیلییه کان له میسر ده رچوون و جوودی نه بووه و هاروون له سه ر داوا ی ئەوان گویره که ی بۆ دروست کردن. ئیتر چۆن که سیکی سامیری گویره که که یان بۆ دروست ده کات پێش ئەوه ی سامیرییه کان بینه بوون؟

* * * *

ئەو باسانەى خوارەوہ شمان ہەرچەندە لە پووی لیکۆلینەوہى میژوویى و شوینەوارییەوہ ئەو دووردریژە نین، بەلام پەنگە خوینەرى ئاسایى بە دووردریژیان بزانیّت، ئەم دریژەپیدانەش پێویستە بۆ ئەوہى خوینەر بزانیّت کە باس لە میژووی کۆن بەو سادەییە نییە کە عبدالقادى کردوویەتى کاتیک ویستوویەتى بە چەند وشەیکە باسیک بپیننیتەوہ.

ھاروون گوێرەکەکەى دروستکردبوو؟

قسەکەى عبدالقادى کە ھاروون گوێرەکەى بۆ ئیسرائیلییەکان لەسەر داواى خویمان دروستکردبوو قسەیکە لە تەورات ھەیکە، باوەرپیکى نەشیاویشە پینغەمبەرێک کاریکی وا بکات، قورئانیش بۆمان باس دەکات کە ھاروون بەو دروستکردنەى گوێرەکەکەو بە پەرستنى نارازى بوو، ئەمەش گونجاوترە لە گێرانەوہکەى تەورات.

وہنەبیت گێرانەوہکەى تەوراتى بەردەستمان تەنھا لەگەلّ کارى پینغەمبەران نەگونجاو بیت بەلکو لەوہ زیاتر لەگەلّ باسەکانى خودى تەورات گونجاو نییە.

ئیمە دەبینین کە لە تەوراتو لەو کاتەى ھاروون گوێرەکەکە دروست دەکات خودا قسە لەگەلّ موسا دەکات و باسى ھاروونى برائى بۆ دەکات کە بیکاتە کاهن و باسیکی دووردریژی بۆ دەکات کە چى بۆ بکات وەک باسى وردەکاریى جلو بەرگی کاهنیتی کە بۆ ھاروون و کورەکانى بکرین، ئەو کارەش بۆ ھاروون نەوہکەى تاهەتا دەبیت، ئەم باسەش یەک ئیصحاخى تەواوى داگیرکردووە (ئیصحاخى ۲۸ کە ۴۳ بڕگەیکە) ئینجا پێورەسمى بە کاهنکردنى ھاروون کە دەبیت موسا بیکات و پێورەسمەکانى تر کە پەيوەندیان بە ھاروون و کورەکانییەوہ ھەیکە کە ئیصحاخى ۲۹ یان داگیرکردووە، پاشان ئەو شتانەى دروستبکرین و لەوانەش باسى ھاروون ھاتووە کە چى بکات (ئیصحاخى ۳۰).

واته له و کاته ی خودا ئه و هه موو قسه دووردریژانه له گه ل موسا ده کات سه بارهت به هاروون و کورپه کانی و کاره نوپکه یان که کاهنیتی بوون له پر ده بینین هاروون خه ریکی شتیکی تره که خودای توورپه کردو ئیسرائیلییه کانی له سه ر سزا دا ئه ویش دروستکردنی گویره که که له سه ر داوای ئیسرائیلییه کان (ئیسحاحی ۳۲: ۵-۱).

ئهم باسانه وا پیشان دده دن که خودا ئاگای له کاره که ی هاروون نه بوو و له و کاته ی هاروون ئه و گونا هه گه وره یه ی ده کرد خودا دواپوژیکی شکواری بو خوی و نه وه کانی داده مه زرانده، که ئه مه نارپکییه کی ئاشکرایه .

شاری سامیره له کاتی موسا

په خنه ی ئه وه گیراوه که سامیره له و کاته ی موسا بنیات نه نرابوو ئیتر چون ناوی سامیری هاتوو، وه لاهه که ش یه کیکه له سی وه لام:

یه که م ئه وه یه گپرانه وه ده توانیت ناوی شوینیک بلیت که کاتی پروداوه که نه بووبیت وه ک چون کاتیک ناوی کوردستان به کارده هینین بو باسکردنی میژوی کونی کوردستانی سه رده می گه له کونه کانی وه ک گوئییه کان و لولوییه کان و خوررییه کان.. تاد، واته کاتیک کورد وه ک ئه م نه ته وه یه ی ئیستا په یدا نه بوو و ناوی کوردستانیش هه روه ها په یدا نه ببوو. نمونه یه کی تر به کارهینانی زاراوه ی فه له ستین له لایه ن میژوونوسان و شوینه وارناسانه وه بو سه رده مانیک که هیشتا ئه و ناوه په یدا نه ببوو. به م واتایه ش ده کریت ناوی سامیری بو نیشاندانی ئه وه ی ئه و که سه خه لکی شوینیکه که کاتی خوی ناویکی تری هه بووه و دواپی ناوه که ی بوته سامیره و هه روا ماوه ته وه . ئه م وه لامه ش بو ئه م حاله ته که متر په سه ند ده که یین له چاو دوو وه لامه که ی تر له بهر ئه وه ی له قورئان وه سفی سامیری له میانه ی گفتوگووی راسته وخوو هه اتوو: ((قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ (طه: ۸۵).. قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ - طه: ۹۵)) مه گه ر له و حاله ته ی ناوی شاره که له کونه وه سامیره بووبیت و ناوی شه مرۆن یان شه مرۆن

(ناوی عیبری سامیره) دهستکاریکردنیکی عیبری بووه وهك چۆن دهقه ئاشورییهكان بهو شارهیان دهوت سامیرینا نهك شۆمهروئن (بپروانه خوارتر).

سامیره یان شۆمهروئن

وهلامی دووهمیش ئهوهیه که سامیره کاتی موسا بهههمان ناوهوه ههبووه و گێرپانهوهکهی (کتیبی پادشایان) له پهیمانی کۆن سهبارهت به دروستکردنی دواتری سامیره راست نییه. ئه و شارهی پیی دهلیین سامیره به عیبری پیی دهوتریت شۆمهروئن ^{۲۱۶} . به پیی کتیبی پادشایان (پادشایان ۱۶ : ۲۴) شۆمهروئن پیشتر گردیک بوو پادشای ئیسرائیل (پادشانشینه باکوریه کهی جووله که) ^{۲۲۲} عۆمری (عامهری یاخود عۆمهری) ^{۲۱۷} (دهوربهری ۹۰۰ پیش زاین) کرپیوی له خاوهنه کهی که ناوی شیمیر ^{۲۱۸} بوو و شاری شۆمهرونی له سه ر لوتکه کهی بنیات نا. ناوی شاری شۆمهروئن (سامیره) ش له ناوی (شیمیر) هوه هاتوه. ئه و چیرۆکهی که رهچه له کی ناوی شاری شۆمهروئن بو شیمیر ده گێرپته وه جینگه ی گومانه چونکه که متر پیی تیده چیت که سیک شاریک بنیات بنیت و بیکاته پایته ختی پادشانشینه کهی و له جیاتی هه ر ناویکی تر ناوی ئه و که سه به کاربهیتت که شوینی ئه و شارهی لی کرپیوو. ئه م هه وه له بو دیاریکردنی رهچه له کی ناوهکان نمونه تری هه یه کاتیک خه لک واتای ناوی شاریک یان گوندیک نازانن و نزیکترین وشه له زمانی خویان یان زمانیکی بیگانه ده دۆزنه وه بو ئه وهی ناوی ئه و شوینه ی بدهنه پالی. جاری وایشه که وشه یه کی مه عقوولی نزیك نه بیت ته فسیری زور سه یر په یدا ده بن. ^{۲۲۳} له بهر ئه وه وای بو ده چین ناوی

^{۲۲۲} له دوا ی سوله یمانی پیغه مبه ره وه ده وه له ته که ی بووه دوو به ش: ده وه له تی باکور که پیی وترا ئیسرائیل و سامیره سییه م و دوا یه مین پایته ختی بوو، ده وه له تی باشووریش که پیی وترا ده وه له تی یه هووداو پایته خته که ی قودس بوو.

^{۲۲۳} له کورده واریی خۆمان نمونه ی له مه هه یه وهك ته فسیرکردنی ناوی گوندی (دیگه له) به وه کابرایه ک ((گه لاوگه ل)) ده پۆشت!

گرده که پیشتریش هر شۆمه رۆن بووه و عۆمري ناوه که ی وه کو خۆی هیشتۆته وه و نمونه ش له میژوو له سهر ئه مه زۆره .

جیگه ی سامیره شوینه واری پیش شوینه واره ئیسرائیلیه کانی له خۆ گرتوه . پیشکینه شوینه وارییه کانی زانکۆی (هارقارد) له سهره تای سه ده ی بیست له سامیره ده ریانخستبوو که له ژیر ئه و چینه ی وا گومان ده بریت هی ئیسرائیلیه کان بیت که لوپه ل دۆزراونه ته وه که دیاره ده گه پینه وه بو خه لکی پیش ئه وان له سهرانسهری فه له ستین ئه و که لوپه لانه دۆزراونه ته وه .^{۳۲۴} به لام ئه گه ر ته نانه ت پیش عۆمريش ناوه که شۆمه رۆن نه بووبیت په نگه ناوی گرده که شیمیر (ناوی که سه که ی گرده که ی به عۆمري فرۆشتبوو) بووبیت که ئه م ناوه نزیکه له ناوی شۆمه رۆن . هه روه ها ده کریت ناوی ئه و شوینه به رز له وشه ی (شامه ر)، به واتای (دیمه ن)، دارپژرایت.^{۳۲۵}

کیشه یه کیش ئه وه یه تا چه ند باوه ر به گپرانه وه که ی په یمانی کۆن بکه ین که عۆمري سامیره ی بنیات نابوو . ئیمه نازانین کۆنترین کۆشک که له وی دۆزراوه ته وه بو ئه و سه رده مه ده گه پینه وه هی عۆمريه یان هی پیش ئه وه . (رایزنه ر)، که به پیره به ری پیشکینی دوو سالی ۱۹۰۹ و ۱۹۱۰ له راپۆرتی سالی ۱۹۰۹ ده رباره ی پیشکینی شوینه واری زانکۆی هارقارد له سامیره ده لیت هیچ نووسراویک له کۆشکه ئیسرائیلیه که نه دۆزراوه ته وه و پیشکینه کانیش ناوی ته نانه ت یه ک پادشای ئیسرائیلیان لی به ئه نجام نه که وتوون و ده ستنیشانکردنی ئه وه ی بیناکه کۆشکه ئیسرائیلیه که ی عۆمريه ، دوا ی ئه ویش هی ئاخاب ، ده گه پینه وه بو به لگه شوینه واریه کان.^{۳۲۶} دواتریش له راپۆرتی ته وای هه رسی سالی که له دوو تۆی کتیبیک ده رچوو ده لیت که له پیشکینی سالی ۱۹۰۹ وه

³²⁴ George A. Reisner, *The Harvard Expedition to Samaria Excavations of 1909*, in; *JSTOR*, vol. 3, No. 2, April, 1910, p.252.

³²⁵ A. E. Cowley, *Samaria*, in; *Encyclopædia Biblica*, vol. IV, col. 4255.

نوسه ره که ده لیت که ده کریت هه روه ها شیمیر ناوی تیره بیت.

³²⁶ G. A. Reisner, *op.cit.*, p.248.

وا دیار بوو که یه کهم بینای سهر لوتکه ی گرده که له پووی قه باره و پیکهاته وه و دروستکردنه وه پادشایانه بووه و ده بیټ کاتی کرپنی گرده که له لاین پادشاکانی ئیسرائیله وه دروستکرا بیټ، به لگه ش له سهر ئه وه له پشکنینی ۱۹۱۰ بوو کاتی که ژماره یه که له ته گوزه ی نووسراو دوزرانه وه “گوزه یه کی سهرده می ئوسورگونی دووم (پادشای بنه ماله ی ۲۲ میسر که به ره چه له که لیبی بوو) ی هاوچه رخ ی ئاخاب که ئه میان دوا ی عۆمری بوو، له ته سواله تی نووسراوی ئیسرائیلی.. تاد. رایزنه ره هیشتا گومانه کان پیشان ده دات کاتی که ده لئیت بینا که له کۆشک ده چیت نه که په رستگه و هه رچه نده به لگه کان ئاشکرا نین به لام خو یان ناویان ناوه کۆشکی ئیسرائیلی.^{۳۲۷} میژووی ته واوی له ته سواله نووسراوه ئیسرائیلییه کان نه زانراوه و له و کۆشکه نه دوزراونه ته وه که به هی عۆمری زانراوه به لکو له و به شه ی کۆشکه که که در یژکراوه ی ئه و کۆشکه یه و به هی ئاخاب زانراوه.^{۳۲۸}

به م شیوه یه و هه رچه نده به لگه شوینه وارییه کان پشتگیری ئه وه ده که ن که یه که م بینای سهر گرده که کۆشک بووه، به لام بریاردان له سهر ئه وه ی کۆشکه که هی عۆمری بووه ناکریت سهد له سهد به دلنیا ییه وه وه ربیگریټ و ده مینیټه وه ئه و پرسیاره: ئایا پیش ئه وه ی عۆمری ئه و شوینه بکاته پایته ختی خو ی شوینه که شاریک نه بوو؟ به و جو ره ش ناو بردنی سامیری له لاین قورئانه وه مه به ست لی ی که سیکی خه لکی شاری سامیره ی کاتی موسا و پیش ئه وه ی بیټه پایته ختی پادشانشینه باکوورییه که ی جو له که.

ئه وه ی جیگه ی سه رنجه سامیره له ده قه ئاشورییه کان، واته سامیرینا یان سامیرینا، وه کو شیوه عیبرییه که ی نییه که شومه رو نه. ئینجا ئایا ناو عیبرییه که ده ستکاریکراوه و سامیرینا ناوه ئه سلویه که یه ؟

³²⁷ G. A. Reisner, in; *Harvard Excavations at Samaria, 1908-1910, vol. 1, p.60.*

³²⁸ G. A. Reisner, *The Harvard Expedition to Samaria, op.cit., p.227.*

شاری سومور

وه لامي سنيهميش نه وه يه مه رج نيه ساميري له ساميره وه هاتبيت و بوي هه يه
 كابر اي ساميري خه لگي شوينيكي تر بوويت. ته وراتيش كاتيک باسي ده رچووني
 ئيسرائيليه كان له ميسر باسي نه وه ده كات كه شه شه سد هزار كه س بوون جگه
 له منداله كان، هه روه ها ژماره يه كي زوريان له گه ل ده رچوون (خروج ۱۲: ۳۸)، واته
 نه وان ه ي ده رچوون هه موويان ئيسرائيلي نه بوون و بوي هه يه ساميري يه كيك له وان
 بوويت.

زور پيش ره ميسي دوهم، كه زور ترين بوچوون كه نه و فيرعه وني سهرده مي
 موسا بو، شارايك له سووريا هه بووه به ناوي سومور Šumur. دور نيه
 ساميري خه لگي نه وي بوويت و چوويتته ميسر له گه ل ئيسرائيليه كان ميسر
 جي هيشتبيت. ئيتمالي نه وه ي ساميري و خه لگيكي تري سومور چوويتته ميسر
 به وه به هيزتر ده بيت كاتيک ده زانين نه و شاره مه لبه ندي نه و ناوچه يه ي سووريا
 بوو كه سهر به ميسر بوو. له وه ش زياتر سومور گرنگ ترين شاري سهر به ميسر
 بوو له باكور.^{۳۲۹}

سومور له رورئاواي سووريا بوو به لام شويني ته واي نه دوزراوه ته وه. پيشتر به
 (سومره) ي نه مرؤ زانرا بوو له باكوري شاري ته رابلوس^{۳۳۰}، به لام بوچوونه نوپكان
 شوينه كه ي به (ته ل كازهل) ده ستنيشان ده كه ن (بروانه خواره وه).

به پي (نوئو قيبه ر) كه تيينيه كاني سهر نامه كاني ته ل نه لعه مارنه ي^{۳۳۱}
 نووسيوه سومور بريتييه له سيمورؤس (Simyros) Σίμυρος لاي ستيفانوسي

^{۳۲۹} بروانه:

Trevor Bryce, *Letters of the Great Kings of the Ancient Near East*, p.151.

³³⁰ O. Weber, in; *Die El-Amarna Tafeln*, 2, S.1141.

³³¹ ته ل نه لعه مارنه، (ئخت ئاتون) ي كوئن، شوينه واري پايته ختي ئيخناتون بوو. له وگرده
 ژماره يه ك نامه دوزراوه كه به خه تي ميخي و زماني نه كه دي نووسرا بوون. نه كه دي زماني
 جيهاني نه و سهرده مه بوو و بو ئالوگوي كردني نامه به كارده ات. نامه كان له پادشاياني بابل و
 تاشورو ميتتاني و خاتي... تاد هه روه ها له فه مانره واکاني شام بو ئيخناتون و ئامينخوتي

بهائی قورئان پاریزراوه

بیزهنتی (سهدهی شهشه می زاینی)، کسیمورا (Ximyra) ای سترابونی جوگرافیاناسی یونانی (۶۴.پ.ز-۲۴ ن)، زیمیرا Zimyra ای پلینیؤسی رومی (سهدهی یهکه می زاینی). به نووسینی هیروگلیفیش دنوسرا صمر (یان جمر) *dmr*^{۳۳۲}. به پیی ئه و نووسینه ش قاوله کان نه دنوسران بویه ده کریت سومور بیت یان صمه ر یان صیمیر. تاد.^{۳۳۳} ئه وه ی گرنکه و جیگه ی سهرنجه شیوه یه کی نووسینی ناوه که یه لای تحوتمسی سنیه می بنه ماله ی ۱۸ میسر که به م جوریه: صنمیرئ *d3-my-r3* که نزیکه له صامیرا یان صمه میره. پادشا له له شکرکه شییه شهشه می له سالی سییه می و دوی چوونه قادش (قدشو به میسری) ده چیته صئمیرئ ئینجا ئارقاد یان ئارواد (به هیروگلیفی: *3-r3-t-wt*)^{۳۳۴} که ئه و دوو شاره نزیکه سومور بوون. پادشا باسی زیانگه یانندن به دوو شاره که ده کات به لام هیچ سه بارهت به سومور نالیت. فیرعه ونه که ده لیت کوران و برایانی سه روکه کانی ئه و ناوچانه ی بؤ میسر گواسته وه، واته له و کاته وه که سانی سهر به بنه ماله فرمانرئه واکان له میسر ده ژیان و دیاره که سانی سهر به سومور له ناویان بوون. ناوی سومور به هه مان ئه و شیوه یه ی له نووسینی تحوتمسی سنیه م هاتووه له نووسینه کانی (که رنه ک) ی سیتی یه که می بنه ماله ی ۱۹ و باوکی ره میسیی دووه م هاتووه.^{۳۳۵}

باوکی له گهل ژماره یه ک نامه بی ناوبردنی پادشاکه، چهند نامه یه کی که می ئه مانیش بؤ پادشا و فرمانرئه وای تر، نامه ی که سانی تریش له و ئه رشیفه هه ن جگه له چهند دقیکه داستانه کان.^{۳۳۲} O. Weber, , in; Die El-Amarna Tafeln, 2, S.1141.^{۳۳۳} له ناوه میسرییه که هیمای یه که م تیکه له له (د) و (ج) و به هیماگورپینی لاتینی به d و خه تیک له ژیر ته عبیری لی ده کریت، ههروه ها (لا) ی عبیری، واته (ص) که ئیستا به (تس) ده خوینریتنه وه.

^{۳۳۴} Breasted, vol, II, S465, p.198.

^{۳۳۵} Breasted, vol. III, S114, p.114.

بریتسد بؤ ئه م یان ده لیت له ده که که لا هاتووه که پیوسته ر ۲۳. بیت (هه مان سه رچاوه و لاپه ره په راویزی b).

بهائی قورئان پاریزراوه

وهك وتمان بۆچوونىكى نوپتر سه بارهت به سومور ئه وه يه (تهل كازهل)ى^{۳۳۶} سوورياه نزيك ده رياو رۆژئاواى شارى (حيمص)ه و ئه مه يان پشتگيرى شويئنه وارى زياترى هه يه . سومور هه روه ها رۆژئاواى شارى (قادش)ه كه شه پرى ميسرييه كان و خاتيهه كانى له سه ر هه بووه و يه كيك له قوناهه كانى ئه و جه نغه له كاتى ره ميسيسى دووه م بوو .

تهل كازهل Tell Kazel كه پشكنينى شويئنه رايى تى كرا بۆ ئه وه ي بزانييت شارى سومور يان سيمورا Simyra يه ناوى له كتيبي ته كوينا و دهقه كانى ميسرى كاتى تحوتمسى سييه م و له وحه كانى تهل ئه لعه مارنه و دهقه ئاشورييه كان و نووسه ره كلاسيكييه كان (يونانى و روماييه كان) هاتوووه .^{۳۳۷}

له كتيبي ته كوينا (۱۰: ۱۸) و له كتيبي يه كه مى هه واله كانى رۆژان (سفر اخبار الايام الاول، ۱: ۱۶) كه سى سه مارى (تسه مارى) 𐎧𐎢𐎽𐎢𐏁 كورپى كه نغانه ئه ويش كورپى حام كورپى نووچه . هه رچه نده ئه مه باسى سه رده ميكي زور كوئن دهكات به لام ئاشكرايه كه ره سته ي نوئى به كارها تووه واته ناوى شارى يان تيره يه كى سه رده مى نووسينه وه ي ئه و رسته يه ي په يمانى كوئن به كارها تووه بۆ باسكردنى سه رده ميكي كوئنتر .

ناوى سومور له چه ندين نامه ي تهل ئه لعه مارنه هاتوووه . ناوى شارى سومور له و نامانه به چه ند شيوه يه ك هاتوووه : سومورى، سومور، سومورا، زومورى^{۳۳۸} .

^{۳۳۶} هيج نووسراويك له تهل كازهل نه دۆزراوه ته وه پشتگيرى ئه وه بكات به لام ته واو دياره كه ئه وييه ئه ويش به پشتبسته ستن به شويئنه ستراتيجيه كه ي و به دۆزراوه زوره كانى كه ده گه رپنه وه بۆ سه رده مى برۆنزى نوئى و چينه كانى ۱ و ۲ ي سه رده مى ئاسنين، واته ئه و كاته ي سومور ده وريكي سه ره كى هه بووه له ئاموررو:

Leila Badre, Tell Kazel-Simyra, BASOR, 343, Aug. 2006, p.67.

³³⁷ Leila Badre, Tell Kazel-Simyra, p.65.

^{۳۳۸} بۆ ئه و شيوانه و شيوه ي نووسينى ناوه كه و ژماره ي ئه و نامانه و ئه و ديپانه ي ناوى شاره كه ي تى هاتوووه بپوانه ناوى شاره كه له پيرستى ناوى جوگرافيه كان:

E. Ebeling, in; Die El-Amarna Tafeln, II, S.1158.

یه کیټکه له و نامانه نامه ی ریب-ئاددا (ریب-ئاددی، ریب-خاددا) یه (نامه ی ژماره EA68) که فه رمانپه وای گوبلا (جوبه یلی ئیستا له لوبنان) بوو و بۆ پادشای میسر ئیخناتون نارده بووی، ریب-ئاددا به فیرعه ونه که ده لئیت که به هوی صوموره وه، که فه رمانبه ریکی فیرعه ون فه رمانپه وای بوو، گوبلا پاریزرابوو. ده شلیت دوژمنایه تی جه نگاوه رانی (خاپیرو) SA.GAZ.MEŠ به رامبه ری زۆر گه وره یه بۆیه فیرعه ونه که دوانه که ویت له ناردنی یارمه تی بۆ صومور نه وه کو په یوه ندی به خاپیرو بکه ن^{۳۳۹} نامه یه کی تری هه مان که س (EA76)، ناوی شاره که به شیوه ی صومورا ده بات. له م نامه یه ریب-ئاددا به فیرعه ون که ولاتی پادشا (واته ناوچه کانی سه ر به فیرعه ون) و شاری صومور که پایته ختی پادشایه له وی په یوه ندییان به خاپیرو GAZ.MEŠ^{amêlu} وه کرد ئه ویش ده سته وه ستان بوو. ئینجا داوای ناردنی سه رباز ده کات.^{۳۴۰}

جگه له خاپیرو پادشانشینی بچوکی (ئاموررو) دوژمنیکی تر بوو و له باکووری گوبلا بوو و تا ئوگاریت دریز ده بووه وه و سه ره تا سه ر به میسر بوو و دوایی لیی یاخی بوو. نامه یه کی تر ریب-ئاددا (EA71) بۆ وه زیری فیرعه ونه که یه و لومه ی ده کات که بۆچی به پادشای نه وت بۆ ناردنی سه رباز بۆ گرتنی صومور (صومورا). قسه ش به عه بدی عه شیرتا، فه رمانپه وای ئاموررو، ده لئیت که ئه و

³³⁹ Knudtzon, Die El-Amarna Tafeln, I, 68, S.361.

له و نامانه ناوی ئه و خه لکه که به کۆچه ری و چه ته یی، هه روه ها کۆیله، ناسرابون به زاراوه ی سومه ری SA.GAZ یان GAZ .. هاتوه و به (خاپیرو) زانراوه که ئه میان به ئه که دییه. خاپیرو یان عاپیرو نه ته وه یه کی دیاریکراو نه بوون به لکو زاراوه یه ک بوو بۆ که سانیکی ولاتی دووپوبارو سووریوا و ده وره یی و ناوه که یان زۆر پیش په یدابوونی ئیسرائیلییه کان هه بوو بۆیه بۆچوونی جیاواز ده رباره ی په یوه ندیی ئه وان به زاراوه ی (عیریه کان) هه یه به لام به شیوه یه کی گشتی بۆچوونی زال ئه وه یه خاپیرو په یوه ندییان به عیریه کان هه نییه و زاراوه یه کی نه ته وه یی نییه. میسریه کان پئیان وتوون (عپرو) که ده کریت به (عه پرو) یان عه پیرو بخوینرته وه.

³⁴⁰ Knudtzon, Die El-Amarna Tafeln, I, 76, S.383.

بهائی قورئان پاریزراوه

چیه تا ولاتی پادشا بۆ خۆی بهریت؟ باسی بههیزبونی عهبدی عهشیرتاش دهکات بههۆی کۆمهلانی خاپیرو GAZ amêlu^{۳۴۱} وه.

صومور کهوتبووه دهستی عهبدی عهشیرتا، دواى مردنی ئەمیش کهوتهوه دهستی میسرینهکان، بهلام گهورهتریوونی دهسهلاتی کورپانی عهبدی عهشیرتا بهسه ناوچهکه وای کرد صومور له مهترسی بیئت، ئەوهش بوو جارێکی تر کهوته دهستیان، ئەو کهسهش که زیاتر ناوی دیت (نازیرو)ی کورپی عهبدی عهشیرتا بوو که هیشتا خۆی وهک وابهستهی فیرعهونی میسر خۆی بۆ ئەو فیرعهونه پیشان دهدا.^{۳۴۲} شارهکه بههۆی شهرو گهمارۆوه خراپی بهسه هاتبوو، ئیخناتونیش فهرمانی به نازیرو دابوو بنیاتی بنیتهوه، ئەویش بهلئینی پێدا بهلام بهلگه لهسهه ئەوه نییه که بهلئینهکهی جیهجیکردبیئت.^{۳۴۳}

له دهقه ئاشوریهکان هههه سى ناوی صومور (به شیوهی صیمیرا) و زیمارا (رهنگه سههاری تهورات بیئت) و سامیره (سامیرینا) وهه سى شوینی جیاواز دهدهکهون و ئەمه ئیحمالی سههچاوهی ناوی کابرای سامیری زیاد دهکات بۆ دوان وهه له خوارتر پروونی دهکهینهوه.

صومور لای ئاشوریهکان به صیمیرا Šimirra ناوبراوه “تیگلات پلاسهه سیهه م (۷۲۷-۷۴۵ پ.ز) باسی ژمارهههک شاری ناوچهکه دهکات که صیمیرا بهکیکیانه دواى ناوی گوپلا .. که ئەمانههی خسته ژێر دهسهلاتی خۆی. ههه لهه نووسراوهه پاش صیمیرا شاریکی تر ههیه ئینجا ناوی شاری زیمارا Zimarra^{۳۴۴}. شارهکانی باکووری کهناری سووریا له هههیمیک ریکخراپوون که مههکهزهکهی صیمیرا بوو.^{۳۴۵} دواتر ناوی صیمیرا بهپال سامیره له نووسراویکی سارگوونی دووههه می

³⁴¹ Knudtzon, Die El-Amarna Tafeln, I, 71, S.367

³⁴² Trevor Bryce, Letters of the Great Kings of the Ancient Near East, p.146ff.

³⁴³ *ibid.*, pp.151-2.

³⁴⁴ Luckenbill, Ancient Records of Assyria and Babylonia, vol. I, S815 (p.292).

³⁴⁵ Nicholas Geoffrey Lemprière Hammond, Empires and Other States of the Near East, p.468.

بهائی قورئان پارێزراوه

ئاشوری سه‌بارهت به شه‌ری سالی دووه‌می (۷۲۰ پ.ن) دژی چه‌ند شارێکی سووریا و فه‌له‌سه‌تین وه‌ك قارقارو صیمیرا و دیمه‌شقو سامیره (له ده‌قه‌كه‌: Samirina) و غه‌ززه‌ و به‌پشتیوانیی فیره‌ونی میسر جه‌نگا.^{۳۴۶} هه‌بوونی ناوی زیمارا به‌پال صیمیرا له یه‌ك ده‌قی تیگلات پلاسه‌ری ئاشوری ئیحتمالیکی ترمان بۆ سه‌رچاوه‌ی ناوی (سامیری)ی قورئان زیاد ده‌كات و به‌م جۆره‌ نه‌ك ته‌نها صومور یان (صیمیرا)مان هه‌یه بۆ ئه‌سلی ناوی سامیری به‌لكو (زیمارا)شمان هه‌یه. له‌رێگه‌ی ئه‌و ده‌قه‌ی سه‌ره‌وه‌ی تیگلات پلاسه‌رو ده‌قیکی تری ئاشكرا ده‌بی‌ت كه زیمارا شارێکی تره‌و جیا‌یه له صیمیرا و سامیره. ناوی سامیره له‌م ده‌قه‌ی تری تیگلات پلاسه‌ر به‌شیوی سامیرینا Samirina بوو و له هه‌مان ئه‌و ده‌قه‌ ناوی صیمیرا هاتوه‌ كه له‌گه‌ل چه‌ند شارێك له‌سه‌ر كه‌ناری ده‌ریا بوون.^{۳۴۷} كه‌واته ده‌كری‌ت سامیری خه‌لكی زیمارا بووبی‌ت هه‌رچه‌نده ئیمه زیاتر ئه‌وه په‌سه‌ند ده‌كه‌ین كه خه‌لكی صومور (صیمیرای ئاشوری) بووبی‌ت، ئه‌وه‌ش به‌بی ئه‌وه‌ی ئیحتمالی هه‌بوونی سامیره له كاتی موسا پشتگویی‌بخه‌ین وه‌ك چۆن له سه‌ره‌وه‌ پوونمان كرده‌وه‌و كه به‌م جۆره ده‌كری‌ت سامیری خه‌لكی یه‌كێك له‌و سی‌ شاره‌ بووبی‌ت.

به‌م شیوه‌یه‌ش نه‌ك ته‌نها وه‌لامی ئه‌و په‌خه‌یه ده‌دینه‌وه به‌لكو هه‌روه‌ها ئیمه زیاتر له یه‌ك وه‌لامان هه‌یه. وه‌ك وتیشم باسی میژووی كۆن و شوینه‌وار به‌و ئاسانییه نییه كه‌سیك ناویك ببینی‌ت و به‌سه‌رپییی ئه‌نجامی‌کی لی‌ ده‌ره‌بێنی‌ت.

له سه‌رچاوه‌ی خواره‌وه: سترابۆ پیتی وتوو هه‌مورا Simyra (به‌پیتی خویندنه‌وه‌ی یۆنانیی Y شتیکی نزیكه له "و" و ئیستا (سومرا)یه، به‌لام نووسه‌ره‌كه صومور به زه‌مار Zemar ده‌نووسی‌ت كه له ته‌ورات هاتوو (ته‌كۆین ۱۰: ۱۸)، به‌لام به‌بۆچوونی خۆمان ئه‌وه هه‌له‌یه چونكه وه‌ك باسمان كرد له نووسراوه‌كه‌ی سه‌ره‌وه‌ی تیگلات پلاسه‌ری سییه‌م له دوا‌ی ناوی صیمیرا شارێکی تر ئینجا شاری زیمارا Zimarra هاتوو كه ناوی ئه‌میان نزیكتره له زه‌مار.

³⁴⁶ Luckenbill, Ancient Records of Assyria and Babylonia, vol. II, S5 (p.3).

³⁴⁷ D. D. Luckenbill, Ancient Records of Assyria and Babylonia, vol. I, S772 (p.276).

۸- فیرعهون له خنکان پزگاری دهبیّت

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ الْعَرْقُ قَالَ
آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ * آلآنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ
وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ * فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِدَنِكَ لَتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَ آيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ
عَنِ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ - یونس: ۹۰-۹۲)).

عبدالقادى دهلیت ئەم ئایەتە دەلیت فیرعهون له خنکان پزگاری بوو به لام له
سوورەتى القصص دەلیت فیرعون خنکا:

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِّنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانُ عَلَى الطِّينِ
فَاجْعَلْ لِّي صَرْحًا لَعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لأظنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ * وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ
فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ * فَأَخَذْنَا هُوَ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ
فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ - القصص: ۳۸-۴۰)).

کەواتە قورئان لە گەڵ خۆی ناریکە هەر وەها ناریکە لە گەڵ قسەى داوودى
پێغه مەبەر کە وتبووی: ((پالێ بە فیرعهون و هیژە کە یەوہ نا بو ناو دەریای سووف
(یەم سووف) ۵۱-۶۱)) (مەزموری ۱۳۶: ۱۵).

ئەگەر بە پێی تەفسیری باو قسە بکەین دەلیت ناریکی نییە لە نێوان دوو باسە کە ی
قورئان چونکە دوو میان بە ئاشکرا باسی خنکانی فیرعهون دەکات، یە کە میشیان
هەر باسی خنکان دەکات بە لام ئەوە لاشەى فیرعهون بوو کە پزگاری بوو نە ک
فیرعهون بە زیندوووی.

ئایەتە کە دەلیت (پزگارت دەکەین بە لاشەتەوہ) یان (بەھۆی لاشەتەوہ پزگارتان
دەکەین) و ئەوہی لێ تێدەگەین کە فیرعهون خنکا بە لام لاشە کە ی پزگاری بوو،
ئەوہ شە ئەوانەى باسی ئیعیجازی قورئان دەکەن دەیکە نە بە لگە لە سەر ئیعیجاز،
واتە قورئان باسی ئەوہ دەکات لاشەى فیرعهون پزگاری بوو بو ئەوہی بییەتە

بهائی قورئان پاریزراوه

نیشانه بۆ ئو که سانهی دواى خۆی، له سهدهی نۆزدهش مۆمیاکهی رههسیسی دووهم دۆزرایهوه و تا ئیستا ماوه و خهلك دهتوانن ببینن.

ئوهی جیگهی سهرنجه ئوهیه ئو مهزمورهی عبدالفادی کردویهتی به بهلگه که فیرعهون خنکا بۆ خۆی بهلگه نییه: خودا فیرعهون و هیزه که پال پیوهنا بۆ ناو دهریای (سووف)، بهلام به ئاشکرا نالییت خنکا. ئوهش وای کردوه له لیکۆله رهوهیهکی تهورات که بلایت موسا باسی تیکشکاندن له شکرى فیرعهونی کردوه بهلام قهت باسی له ناوچوونی خودی فیرعهونی نه کردوه^{۲۴۸}، واته هه مان ئو قسهیه دهکات که عبدالفادی کردویهتی به رهخنه بهسهر قورئان.

لیره ئه گهر به کورتیش بیته پیم باشه باسیکی خنکانی فیرعهون بکه م که باسیکه له لیکۆلینه وهیهکی پیشتری خومه:^{۲۴۹}

زۆربهی بۆچوونهکان و بهلگهکان ئوهن که رههسیسی دووهم فیرعهونی موسا بوو، بهلام شیکردنه وهی مۆمیاى رههسیسی دووهم (که له پووی دهره وه کرابوو) نهیسه لماندوه که به خنکان مردبوو، ههروهها ئوهشی ئاشکرا کردبوو که له کۆتایی ژیاى ژمارهیهک نهخۆشیی پیری هه بوو و نهخۆشییهکانی به جۆریک بوون نهیاند ههیل سوارى عاره بانه ی جهنگ بیته شوینی به نو ئیسرائیل بکه ویت. له وهشه وه ئو بۆچوونه م خسته پوو که پووداوی دهرچوون له کۆتایی ژیاى رههسیس نه بوو به لکو پیشتر بوو و رههسیسی دووهم له دهریا خنکابوو بهلام خنکان (غرق) واتای مردن نییه بۆیه وای بۆچووبوو که رههسیسی دواى ئوه تا مردنی له حاله تی بیهوشی بوو. بۆ پالپشتی ئوهش ئوه م کرده بهلگه که تهنها یهک جار باسی خنکانی خودی فیرعهون کراوه و جارهکانی تر باسی نالی فیرعهون یان سه ربازهکانی فیرعهون کراوه. ههروهها ئایه تی ((**فاخذناه و جنوده فبذناهم فی الیم وهو ملیم**—الذاریات: ۴۰)) ههیه که موفه سیران وشه ی (ملیم) یان به لومه کراوه

³⁴⁸ Douglas Petrovich, Amenhotep II and the Historicity of the Exodus-Pharaoh, pp.89-90.

^{۲۴۹} لیکۆلینه وه که م له کۆنگره ی بهرگری له قورئان که پیشتر ئاماژه م بۆ کردبوو.

تهفسیر کردووه بهمهرجیک ئه وه له گه ل زمانی عه ره بی ناگونجییت، ئه و وشه یه ش یه ک جاری تر به کارهاتووه ئه ویش بۆ یوونسی پینغه مبه ر که خۆی فریډایه ده ریاو نه هه نکه که قووتی داو نه مردو ئه و حاله ته ی تووشی ببوو له هی لۆمه کردن ناچیی: ((**فَالْتَقَمَهُ الْحَوْتُ وَهُوَ مُلِيمٌ** - الصافات: ۱۴۲))، بۆیه له وه ده چییت ئه وه ی فیرعه ون حاله تیکی له و جوړه بییت نه ک مردن به هۆی خنکانه وه .

۳۰- کچی فیرعه ون یان ژنه که ی؟

((**وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنٍ لِّي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ** - القصص: ۹)).

سووره تی قه صه ص باسی ئه و ئافره ته ده کات که مووسای له روباره که هه لگرته وه که ژنی فیرعه ون بوو، ته وراتیش ده لییت کچی فیرعه ون چووه روباره که خۆی بشوات و سه به ته که ی بینی و که نیزه که ی نارد بۆ هه لگرتنه وه ی و بینی مندالیکه ده گری ئیتر دلای بۆی نه رم بوو و وتی ئه مه مندالیکی عیبرییه کانه ... تا ده گاته ئه وه ی که گه وره ده بییت دایکی ده یهینیته وه بۆ کچه که ی فیرعه ون و ئه م ده یکاته کوپی خۆی (خروج: ۲: ۱۰-۵). عبدالقادی ئه م باسه به کورتی ده هیینیته وه .

* * * *

له قورئان باسی ئه وه نه کراوه کی مووسای هه لگرته وه، ئایه ته که ی پیش ئه وه ده لییت: ((**فالتقطه آل فرعون ليكون لهم عدواً وحزناً**...)). ده کرییت کچه که ی فیرعه ون بییت. له ئایه ته که ی دوا ی ئه وه ش ژنه که ی فیرعه ون به فیرعه ون ده لییت مه یکوژن به لکو به که لکمان بییت یان بیکه یه مندالی خو مان. که واته گپرا نه وه که ی ته ورات باسه که ی کورتکردۆته وه و که سایه تییه که ی کردۆته یه ک که س ئه ویش کچی فیرعه ون. نمونه ی تریشمان هه یه له کورتکردنه وه له باسه کانی ته ورات که دواتر ده یانبینن. به ئاسانیش تیده گه یه حه زی ژنه که ی فیرعه ون به وه ی منداله که بکاته

کورپی خوی بۆچی بووه. ره مسیسی دووه م چهن ژنیک بوو و نزیکه ی سه د کورپو کچی هه بووه، منداله کانیشی به رده وام ده مردن و کاتیک خوی مرد نه وهنده ی کورپی نه مابوو. رهنگه نه و ژنه ی فیرعه ون مندالی نه ده بوو، یان کچی بووه و حهزی ده کرد کورپی هه بیته.

به لام جگه له م وه لامه ده توانین نه وهش بلین که هه ردوو باسه که راستن واته ئافره ته که کچی فیرعه ون و ژنیشی بوو. چه ندین فیرعه ون خوشکی خویان یان، نه مه شیان که متر، کچی خویانیان ده هینا. واش دیاره نه وه تایبهت بووه به بنه ماله ی پادشایانه. رهنگه هویه کی نه وهش بگه ریته وه بو نه وهی که نه و جوره ژنه یانه، که له نه فسانه کانی تایبهت به خوداوه نده کان هه یه، وه ک ئیمتیاژیکی پادشایانه ته ماشا ده کرا که پادشاکه له خه لکه که جیا ده کاته وه.^{۳۵۰} هه رچه نده به پال نه وه ری پی تیده چیت ده وری هه بوو بیته له هیشته نه وهی ده سه لات له ناو بنه ماله که.^{۳۵۱}

ره مسیسی دووه م که پالیئوراوی گه وره یه بو نه وه فیرعه ونی موسا بیته ژماره یه ک ژنی هه بووه که یه کیکیان بنت عنات، کچی گه وره ی خوی له ئیزیس نفرت (ئست نفرت) ی ژنی. کچیکی تری ره مسیس مریت ئیمن (مریت ئامون) له ژنه که ی نفرتاری. کچیکی تری که دواتر بووه ژنی ناوی (نبت تاوی) بوو. یه کیکی تر (حنت می رع) که ناسراو نییه.

به پی لی کۆلینه وه یه کیش نمونه ی زور که م هه ن بو ژنه یانی له م جوره له ناو خه لکی ساده له میسری فیرعه ونی.^{۳۵۲} رهنگه ژنه یانی براو خوشک له ناو پادشایانی سه رده می پادشانشینی نوئ و به تایبه تی بنه ماله ی ۱۸ (بنه ماله که ی پیش نه وهی ره مسیسی) زیاتر هه بوو بیته، به لام له سه رده می تریش هه بووه،

³⁵⁰ Ian Shaw, Paul Nicholson, *The British Museum Dictionary of Ancient Egypt*, p.171, Terry G. Wilfong, *Marriage and Divorce*, in; *Oxford Encyclopedia of Ancient Egypt*, vol. II, p.343.

³⁵¹ Wilfong, *ibid*, p.343.

³⁵² *ibid*, p.344.

ته‌ناش له سه‌رده‌می پۆمایی له میسر ژنهنانی براو خوشک له ناو خه‌لکی ئاسایی
بلاو بووه‌وه. ^{۳۵۳}

۳۱- فریدانی مندالان بو ناو روبره‌که پیش له‌دایکبوونی موسا بوو نه‌ک دواى ناردنى به پیغه‌مبهر

((وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَدْرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذُرْكُمُ الْهَتَكَ قَالَ
سَنُقْتَلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ - الاعراف: ۱۲۷)).
((إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ
وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ * وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا فِي الْأَرْضِ
وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ * وَنُفَصِّلُ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ نُورًا وَنُورِي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا
مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ * وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ
وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ - القصص: ۴-۷)).

عبدالقادى ده‌لێت له سووره‌تى ئه‌عراف میسرینه‌کان شکاتی موسایان لای
فیرعون کرد ئه‌ویش وتی منداله‌کانیان ده‌کوژین و ئا‌فره‌ته‌کانیان ده‌هیلینه‌وه،
سووره‌تى قه‌صه‌صیش باس له فیرعون ده‌کات که پیش له‌دایکبوونی موسا
منداله‌کانی ده‌کوشت و ئا‌فره‌ته‌کانی ده‌هیشته‌وه، به‌م جو‌ره‌ش ئه‌و دوو ئایه‌ته‌
نارێکن به‌یه‌کتر.

* * * *

کاتی‌ک ره‌خنه‌ ده‌گیریت به‌وه‌ی که نارێکی له باسه‌کان هه‌یه پیویسته‌ بزانی‌ت که
نارێکی کاتی‌ک راسته‌ ئه‌گه‌ر یه‌کێک له دوو شته‌که هه‌بی‌ت و ئه‌وه‌ی تر نه‌بی‌ت. ئه‌م
حاله‌ته‌ش ئه‌و نارێکیه‌ نایگری‌ته‌وه چونکه هه‌ردوو کاره‌که ده‌کری‌ت هه‌بووبن، واته
ده‌کری‌ت پیش له‌دایکبوونی موسا کوشتنی منداله‌کان روویدا‌بی‌ت، ده‌شکری‌ت دواى

بهائی قورئان پاریزراوه

ئەوێ مووسا بوو پینغه مبهەر کاره که دهستی پیکردبیته وه. کاتیکیش دهلیین ((دهکریت هه بووبن)) مه به ستمان له مه نهجی بیرکردنه وه و په خنه یه ئەگینا له قورئان به ئەکیدى هه بووه چونکه جاری دووهم که باسکراوه و وهک له ئایه ته کان دیاره دواى ئەوێ سیحری جادووگه رانی فیرعه ون به تال بوو و ئەمان باوه پریان به مووسا هینا:

((قَالَ فِرْعَوْنُ آمَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَّكْرْتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ * لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ * قَالُوا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ * وَمَا نَقِمُ مِنْهَا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَنَا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَقَّنَا مُسْلِمِينَ * وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَنْدَرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَدْرُكُوا آلَهُتَكَ قَالَ سَنَقْتُلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ - الاعراف: ۱۲۳- ۱۲۷)).

عبدالقادى نازانیت که ئەو په خنه هه له یه باسیکی تهورات دهگریته وه ئەویش ئیشی سوخره ی به نو ئیسرائیل که فیرعه ون پپی ده کردن پیش له دایکبوونی مووسا (خروج: ئیصحاى ۱) و به رده وام بوو بو دواى ئەو کاته ی مووسا بووه پینغه مبهەر، به لکو قورستریش کرا له سهریان (خروج: ئیصحاى ۵). ئایا دهکریت بلێین دوو باسه که دژ به یه کن؟

۳۲- مارهیی ژنه که ی مووسا

((قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَانِي حِجَجٍ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ - القصص: ۲۷)).

عبدالقادى دهلیت زانراوه که یه ثروتن، خه زووری مووسا ههوت کچی هه بووه نهک دوان و یه کیکیانی دا به مووسا بیته وه ی ههشت یان ده سال خزمهتی بکات. ئەوێ خزمهتی خه زووری کرد وهک مارهیی کچه که ی یه عقووب بوو که ههوت سال خزمهتی کرد (تکوین ۲۹: ۱۸).

* * * *

تا چهند دهتوانین باوهر بهوه بکهین لهکاتیك خودی تهورات نارپکه لهبارهی خهزوری موسا؟ تهورات (خروج ۲: ۱۸) ناوهکهی به رهعوئیل **לַלַיִל** دهبات (هروهها له کتیبی ژمارهکان ۱۰: ۲۹ که چوارهم کتیبی پینج کتیبی تهورات)، بهلام له ئیصراحی دواى ئه و (خروج ۳: ۱)، هروهها له چهند شوینیکی تری کتیبی (دهرچوون) ناوی به یهثروئن (یترو، یثرو) **יִתְרוֹ** دهبات. له کتیبی ژمارهکان **חֻבָּב הַכּוּרִי** کوری رهعوئیله بهلام له کتیبی قازییهکان (۴: ۱۱) **חֻבָּב** خهزوری موسایه. لهو دوو کتیبی تهورات (دهرچوون، ژمارهکان) خهزوری موسا به میدیانی (خهلکی میدیان) ناوبراوه بهلام له قازییهکان به قینی **קִינִי** (قضاة: ۱۶ و ۴: ۱۱).^{۳۰۴}

هر لهویش تهورات دهلیت موسا مهپهکانی خهزوری دهلهوهپاند که ئه مه واتای ئه وهیه کاری بو خهزوری دهکرد. سهبارهت بهوش که یه عقوب وهکو مارهی حهوت سال خزمهتی خهزوری کرد شتی نامه عقول لهو باسه هیه ئه ویش که یه عقوب هزی له راحیل بوو و حهوت سال خزمهتهکهی بو باوکی تهواو کرد ئینجا باوکی پی دا، واته یه عقوب حهوت سال چاوهپیی کردو کاری کرد تا ئه وی دهستکهوت. چیرۆکه که دواى ئه وه دهلیت باوکی راحیل کچهکهی تری دا به یه عقوب، چونکه گه وره که یان بوو، بیئوهی یه عقوب بزانیته چونکه شهو بوو بویه یه عقوب داوای راحیلی کرده وه ئه ویش وتی دواى ههفتهیه که دهیداتی بهو مهرجهی حهوت سالی تر کاری بو بکات (تهکوین ۲۹: ۹-۲۸).

جگه له نامه عقولیهتی چیرۆکه که بهلام وا دیاره دوو چیرۆکنو تیکه له به یه کرابن. چیرۆکی دووهم، ئه ویش تهنها ئه م بره: راحیل دهدریته به یه عقوب ئینجا حهوت سالی کار بکات، ریی تیدهچیت بویه دوور نییه له چیرۆکی تر

^{۳۰۴} بو ئه مانه وهولای وهلامی ئه و نارپکیبانه بپوانه:

Nahum M. Sarna, S. David Sperling, *Jethro*, in; *Encyclopaedia Judaica*, vol. 11, pp. 251-2.

وه‌رگيراوه و تىكه‌ل به چيروكه سه‌يره‌كه‌ى پيشتر كراوه ئه‌و‌يش كاركردن بۆ‌حه‌وت سال ئينجا يه‌عقوب راحيل به‌ينيت، سه‌ربارى ئه‌وه‌ش فيلى لئده‌كرئت.

۳۳- ئيسرائيل ميراتىي ميسرى نه‌گرت

((قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ
لِلْمُتَّقِينَ * قَالُوا أَوَذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِنَا وَمِن بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ
وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ - الاعراف: ۱۲۸-۱۲۹)).

عبدالقادى په‌خه‌نى ئه‌وه ده‌گريت كه قورئان هه‌له‌ى كردوه كاتيك باسى ئه‌وه‌ى كردوه ميسر بووه ميراتىي به‌نو ئيسرائيل. عبدالقادى قسه‌ى به‌يزاوى ده‌گريته‌وه كه گيراويا نه‌ته‌وه كه ميسر به‌شيك بوو له ولا تانه‌ى ده‌ست به‌نو ئيسرائيل له كاتى داوود كه‌وت (ج ۳، ص ۵۱). عبدالقادى ده‌لئت هه‌موو كه‌س ده‌زانيت كه خاكى كه‌نعان نه‌ك ميسر بووه ميراتىي به‌نو ئيسرائيل.

* * * *

هه‌لبه‌ت له‌و دوو ئايه‌ته‌ى كه عبدالقادى هه‌تاوئى ئاشكراتر و گونجاوتر بۆ مه‌به‌سته‌كه‌ى هه‌يه ئه‌وه‌يش له سووره‌تى الشعراء:

فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِّن جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ * وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ * كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ (الشعراء: ۵۷-۵۹).

ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌شى ببينايه دلى خوشت ده‌بوو به‌لام مه‌خابن دلخوشييه يه‌كه‌مه‌كه‌ى له‌جىگه‌ى خوى نيه‌يه چونكه قسه‌ى به‌يزاوى ته‌نها قسه‌يه، ئه‌م ئايه‌ته‌ى دوايش ئه‌گه‌ر بيزانايه هه‌ر سوودى نه‌ده‌بوو چونكه به‌ئى به‌پاستى به‌نو ئيسرائيل ميراتىي ميسريان گرت به‌لام له‌كوى؟

له‌فه‌له‌ستين و ده‌وروبه‌رى له‌به‌ر ئه‌وه‌ى ئه‌وانه مولكى ميسر بوون. دواى ره‌مسيى دووه مرنپتاحتى كورپى و فیره‌ونه‌كانى دواى ئه‌و هه‌ولئى گه‌راندنه‌وه‌ى

هه یبه تی میسر له و ناوچانه یان دابوو به لّام ورده ورده ئه و ناوچانه یان له ده ست درده چوون و به نو ئیسرائیل ورده ورده ده ستیان به سهر چند ناوچه یه که ده گرت تا شکومه ندییه کی گه وره یان له سه رده می داوود و زیاتر سه رده می سوله یمان دامه زرا.

ده باره ی گورزه کان له میسر

دوو پرسیار هه ن: ژماره ۳۴ که باسی هه موو گورزه کان هه و ژماره ۵۱ که باسی لافاوه.

۳۴- گورزه کان که له میسر دران ده بوون نه که نو

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَاسْأَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا مُوسَى مَسْحُورًا * قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَمَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا * فَأَرَادَ أَنْ يَنْتَقِزَهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا * وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جُنْنَا بِكُمْ لَبِيفًا (الاسراء: ۱۰۱-۱۰۴).

عبدالقادى لیره سی ره خنه ی هه یه:

- ۱- له قورئان باسی نو گورز کراوه به لّام ته ورات باسی ده گورز ده کات.
- ۲- پاش له ناوچوونی فیرعه ون و له شکره که ی له ده ریا به نو ئیسرائیل له میسر نیشته جی نه بوون به لکو له که نعان.
- ۳- فیرعه ون نه یده ویست جووله که له میسر ده ربکات به لکو ده یویست بیانیه یلته وه بو ئه وه ی کویله یان بکات.

سه باره ت به گورزه کان نایه ته که باسی نو گورز ناکات به لکو نو نیشانه که موفه سیره کان به چند جوړیک ته فسیریان کردووه و ئه مانه ی خواره وه نزیکترن له ده قه کانى قورئان:

بهائی قورئان پاریزراوه

نیشانه‌ی کردنی داره‌که به مار، نیشانه‌ی ده‌سته‌که، خوین، بوق، کولله، لافاو، ((قوممه‌ل))، قاتوقری، خنکان له ده‌ریا.

نیشانه‌ی دوایه‌مین نیشانه نه‌بوو بۆ فیرعه‌ون چونکه دوا‌ی له‌ناوچوونی له‌شکره‌که‌ی فیرعه‌ون بوو به‌لام ده‌توانریت بوتریت نیشانه بوو بۆ خه‌لکی میسر به‌گشتی. ده‌شکریت له‌جیاتی ئه‌وه (الرجز) بیت که سزایه‌کی ناونه‌براهه:

((وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرَّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِن كَشَفْتَ عَنَّا الرَّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَاتْرُسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ * فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرَّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بِالْغُوهِ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ - الأعراف: ۱۳۴-۱۳۵)).

سزاکانی ته‌وراتیش ده‌ سزان: خوین، بوق، می‌شوله، می‌ش، ته‌پوتۆز، دوومه‌ل، ته‌رزه، کولله، تاریکی، مردنی تۆبه‌ره‌کانی میسرینه‌کان. به‌م جووره‌ش ئه‌وانه‌ی له‌ قورئان باسکراون جیاوازن له‌وانه‌ی ته‌ورات چونکه ئه‌وانه‌ی قورئان نیشانه‌ن که به‌شیکیان سزان و ئه‌وانه‌ی ته‌ورات سزان و ده‌کریت سزای تره‌ه‌بن له‌ قورئان باس نه‌کرا‌بن یان به‌پێچه‌وانه‌وه ده‌ سزاکه‌ی ته‌ورات له‌وه که‌متر بن و نووسه‌رانی ته‌ورات زیادیان کرد‌بن.

سه‌باره‌ت به‌ په‌خنه‌ی دووه‌میش که گوايه قورئان وتوویه‌تی ئیسرائیلیه‌کان له‌ میسر نیشته‌جی بوون، ئه‌وه هه‌له‌یه‌که ده‌گه‌رپته‌وه بۆ تیگه‌یشتنی عبدالقادی چونکه ئایه‌ته‌که ده‌لایت: ((وَقُلْنَا مِن بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ))، مه‌به‌ستیش له‌ زه‌وی لیره‌ ئه‌و زه‌وییه‌یه که له‌ ئایه‌تی تر به‌ ((زه‌وی پیروژ)) ناوبراهه‌ واته‌ فه‌له‌ستین و ده‌وربه‌ری وه‌ک چۆن له‌سه‌ر زاری موسا ده‌لایت: ((يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ... - المائدة: ۲۱))، له‌دوا‌ی خنکاندن‌ی قه‌ومه‌که‌ی فیرعه‌ونیش: ((وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَعَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا... - الأعراف: ۱۳۷)).

سه‌باره‌ت به‌ په‌خنه‌ی سییه‌م که قورئان ده‌لایت فیرعه‌ون ویستبووی به‌نو ئیسرائیل له‌ میسر ده‌ربکات به‌لام ته‌ورات ده‌لایت فیرعه‌ون ده‌یویست بۆ کۆیلیتی

بیانهیلیتته وه قورئان پروونه له وهی فیرعه ون نه یویست ئیسرائیلییه کان ده رچن چونکه جگه له وهی که له قورئان فیرعه ون نه زوری لیکردبوون و نه ریگه ی پیدابوون ده رچن ئه و ته نانه ت قبولیشی نه کردبوو ده رچن (پروانه نایه ته کانی دواتر) و ده رچونه که یان به شه و بوو: ((وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرَبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَافُ دَرْكًا وَلَا تَخْشَى - طه: ۷۷))، ((وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكُم مُّتَّبِعُونَ - الشعراء: ۵۲))، ((فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُم مُّتَّبِعُونَ - الدخان: ۲۳))، شه و پره و بییه که شه، که پرواله تی ده قی ته و راتیشه، گونجاوتره له باسه که ی ته و رات که له لایه که ده لیت فیرعه ون پاش گورزی مردنی توبه ره کان ریگه ی دا ئیسرائیلییه کان ده رچن، میسرییه کانیش خویان دا کوکیان لیکردن که ده رچن (خروج ۱۲: ۳۱-۳۳)، که چی هه رچه نده میسرییه کان زانیان به نو ئیسرائیل ولات جیده هیئن قبولیشیان کرد که لوپه لی زیو و زیرو و پو شاکیان به قهرز بده نی. دیاره نووسه رانی ته و رات بو پاسا و هیئانه وه بو ئه مه ئه وه یان زیاد کردوو که خودا نیعمه تی به ئیسرائیلییه کان به خشی که میسرییه کان ئه و که لوپه لانه یان به قهرز پیدان (خروج ۱۲: ۳۵-۳۶، هه روه ها ۳: ۲۱-۲۲، هه روه ها ۱۱: ۲-۳).^{۳۰۰} ئه و قسه یه شه که له کتیبی (ژماره) هاتوو ته فسیری ئه وه ناکات به لکو ئالوژتری ده کات. له و کتیبه و تراوه که ئیسرائیلییه کان به به رچاوی میسرییه کان ده رچوون چونکه میسرییه کان خه ریکی ناشتنی توبه ره کانیا ن بوون (العدد ۳۳: ۳-۴) چونکه کتیبی ده رچوون باسی و هه رگرتنی که لوپه له کان پاش مردنی توبه ره کان ده کات، که واته نه که ته نها میسرییه کان شته کانیا ن به ئیسرائیلییه کان دا

^{۳۰۰} داواکارییه کونه که ی مووسا ئه وه بوو بو ماوه ی سی رۆژ بچنه چۆله وانی بو ئه وه ی جه ژنی خودا بگپرن و ئه مه وه کو فیئیک بوو بو ئه وه ی به ته و اووه تی له میسر هه لبین (خروج ۵: ۳)، به لام سیاقی باسی ریگه پیدانه که ی فیرعه ون و داواکه ی میسرییه کان و ده خوازیت ریگه پیدانه که بو ده رچوونیکه ته و اووه تییه نه که کاتی، ئه وه شه به ئاشکرایه له (خروج ۱۱: ۱) دیاره که خودا پیش گورزی توبه ره کان ده لیت: ((کاتیکیش به ره لاتان ده کات به ته و اووه تی لیره ده تانکاته ده روه))، هه روه ها (خروج ۱۲: ۳۹): ((چونکه له خاکی میسر ده رکران)).

بهائی قورئان پاریزراوه

هه‌رچه‌نده ده‌یانزانی ولات جیدده‌هیلن به‌لکو له‌وه زیاتر ئه‌و کاره‌یان کرد له‌و کاته‌ی ئه‌و کاره‌ساته له‌هه‌موو ماله‌کان قه‌وما‌بوو.

قورئان باسی داواکارییه‌که‌ی موسا که فیرعه‌ون ئیسرائیلییه‌کان به‌ره‌لا بکات: ((وَقَالَ مُوسَىٰ يَا فِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ * حَقِيقٌ عَلَيَّ أَن لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ - الاعراف: ۱۰۴-۱۰۵))، ((وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ * أَنْ أَذُوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ - الدخان: ۱۷-۱۸)). ئه‌وان به‌لئینیان به‌موسا دا قه‌ومه‌که‌ی به‌ره‌لا بکه‌ن به‌لام پاشگه‌زبوونه‌وه: ((وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَىٰ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِن كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ * فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بِالْعُوقُ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ - الاعراف: ۱۳۴-۱۳۵)).

بۆیه ره‌نگه وشه‌ی (زه‌وی) له‌ ئایه‌تی ((فَأَرَادَ أَنْ يَنْتَفِرَ مِنْهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَعْرَفْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا)) هه‌مان وشه‌ی زه‌وییه که مه‌به‌ست لئیی زه‌ویی پیروژ، واته فیرعه‌ون ویستی نه‌چنه ناو‌فه‌له‌ستین که سه‌ر به‌و بوو و هه‌ر ئه‌و بوو ناچار ی کردبوون ئه‌و ریگه‌یه بگرنه به‌ر که له‌ ریگه‌ی میسر-فه‌له‌ستین دووریانده‌خاته‌وه. له‌ ته‌وراتیش گۆرپینی ئه‌و په‌وته باس کراوه به‌لام ته‌فسیریکی تری پیدراوه که گوایه‌ خودا ئه‌و په‌وته‌ی پی‌گۆرپین:

((کاتیکیش فیرعه‌ون گه‌له‌که‌ی به‌ره‌لا کرد خودا ریگه‌ی خاکی فه‌له‌ستینییه‌کانی پی‌پیشان نه‌دان هه‌رچه‌نده نزیك بوو چونکه خودا وتی: نه‌وه‌کو گه‌له‌که په‌شیمان ببه‌وه ئه‌گه‌ر تووشی جه‌نگ ببن و بگه‌رینه‌وه بو میسر، ئیتر خودا پرووی گه‌لی وه‌رچه‌رخان به‌ره‌و ریگه‌ی چۆله‌وانیی ده‌ریای سووف- خروج ۱۳: ۱۷-۱۸)). ئه‌وه‌ش که ئه‌م بۆچوونه‌مان به‌هیز ده‌کات ئه‌وه‌یه باسی ئه‌م هه‌ولله‌ی فیرعه‌ون بۆ ریگه‌گرتن له‌ به‌نو ئیسرائیل بچن بۆ فه‌له‌ستین و خنکانی له‌ ده‌ریا له‌ یه‌ک ئایه‌ت هاتوو به‌جۆرێک تیده‌گه‌ین له‌ یه‌ک کات بوو، دیاریشه‌ پی‌ش ئه‌وه‌ی له‌شکره‌که‌ی

نوقمی ده ریا بیټ به نو ئیسرائیل به ره و فه له ستین ده چوون نه ویش نه یویست بچن به لکو ویستی ده ستگیریان بکات.^{۳۰۶}

۵۱- لافاو بو میسریه کان

((فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْدَّمَ آيَاتٍ مُّفْصَلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ - الاعراف: ۱۳۳)).

عبدالقادى پاش ناوبردنی ده گورزه که که له میسریه کانى دا ده لیټ لافاو له میسرى کاتى فیرعه ونى نه دا به لکو پرووداویکی ناودار بوو تووشى قه ومى نوح بوو وهك له قورئان هاتوو.

* * * *

یه کیک له و گورزانه ی له ته ورات هاتوون پرووداویکی نزیکه له لافاو. گورزه که به کورتی به گورزی ته رزه ناسراوه به لام نه گهر ورده کاریه که ی ببینن ده زانین که پیویسته نه نجامه که ی لافاو بوویټ چونکه باسی ناردنى ته رزه به نه اندازه یه کی زور گوره ده کات که له وه ته ی میسر دامه زرابوو نمونه ی نه بووه (خروج ۹: ۱۸) و سه رانسه ری میسر گرتوه (خروج ۹: ۲۲ و ۲۵) و شتیکی زور مه زن بوو که هاوشیوه ی له هه موو زه ویی میسر پرووی نه دابوو له و کاته وه ببوو نه ته وه (خروج ۹: ۲۴)، دوایش ده زانین ته نها ته رزه و هه وره گرمه ش نه بوو به لکو بارانیش بوو (خروج ۹: ۳۳). ته رزه و بارانى مه زنى وا له هه ر شوینیک بباریت لافاوی به دوا نایه ت؟ بیگومان لافاوه که دیت نه گهر له زه وییه کی ئاسایی بیټ، به لام بو میسر

^{۳۰۶} وشه ی (استفز) و شیوه کانى له چه ند ئایه تیکی قورئان هاتوون که یه کیکیان له گه ل ده رکردن ناگونجیت: واستفزز من استطعت منهم بصوتك که قسه ی خودایه له گه ل ئیبلیس. واتایه کی (فر) بریتییه له ترساندن (لسان العرب، ۵، ص ۳۰۴۹). نه سلئى فرمانى (استفزز) یش لای قورتوبى (برین) ه (الجامع لاحکام القران، ۱۳، ص ۱۱۸)، به م شیوه یه ش ده توانین بلین فیرعون ویستی پیگه ی گیشتن به زه ویی پیروزیان پی بپریت که دیاره نه مه نیازی بوو.

بهائی قورئان پاریزراوه

لافاوکه که هتمیه چونکه به شه ناوه دانه که میسر بریتیه له دۆلئیک نیلی به ناو ده پوات، دۆلی نیلیش هینده به رتهسکه به جوړیک که له و شوینه تافگه ی به کم (له باشووری میسر) جیده هیلیت بۆ ته نها ۱۰ میل (۱۶ کیلومه تر) فراوان ده بییت و کاتییک ده پرئیته ناو ده ریا (واته له باکوور و که زوییه که فراوان ده بییت) ده وروبه ری ۳۱ میل (نزیکه ۵۰ کیلومه تر) ده بییت^{۳۰۷}، به لام له هندیکی شوین زور له وهش که متر ده بییت، بویه هه مووئه و ته رزه بارانه له شوینیکی بچوک کۆده بنه وه و ئاستی رووباره که به رزده که نه وه و ده بنه لافاو.

۳۵- به رده که ی جوړیب بیره کانی ئیلیم نییه

وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِن رِّزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ - البقرة: ۶۰))

وَقَطَعْنَا لَهُم مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِمْ سَبْعَ مَسَارِعَ يَوْمَ إِذْ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنْ يَضْرِبَ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْعَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ - (الاعراف: ۱۶۰))

قورئان باسی موعجیزه یه کی موسا ده کات: کاتییک قه ومه که ی داوا ی ئاویان لی کرد خودا فه رمانی پئیدا به داره که ی له به رد بدات ئیتر دوانزه کانی، به ژماره ی دوانزه تیره ی قه ومه که ی، ته قینه وه. عبدالقادی ده قی ته ورات ده هیئیته وه که خه لکه که گه یشتنه (ئیلیم) و دوانزه کانی و هفتا داره خورمایان بینی (خروج ۱۵: ۲۷) پاشان ئه و بیان جیهیشت و چوونه چۆله وانبی (سین) که که وتۆته نیوان ئیلیم و سینای (سیناء) ۱۶: ۱، له ویشه وه چوونه (رفیدیم) و ئاو له وی

بهائی قورئان پاریزراوه

نه بوو، خه لکه که ش بیزاریی خوئان له مووسا دهربری ئه ویش داوای له خودا کرد، خوداش پیی وت ده چمه سهر ئه و بهردهی له (حوریب) له توش به داره که لیی بده و ئاوی لی دهرده چیت (خروج ۱۷: ۱-۶).

* * * *

په خنه که ی عبدالفادی ئه وه یه ئه و دوانزه کانیهی ئیلیم ئه و بهردهی حوریب نییه. په نکه مه بهستی ئه وه بیت دوانزه کانیه که له ئیلیم هه بوون و لیدانی بهرده که له حوریب بوو به لام له وی دوانزه کانی نه بووه به لکو ته نها باسی ئا و دهرچوون کراوه.

مافی خوشمانه بپرسین: چۆن بوو له ئیلیم **אֵלִים** به ژماره ی تیره کانی به نو ئیسرائیل کانی هه بوون، به لام له حوریب **אֵלִים** دوانزه کانی به داره که ی مووسا هه لئه قولان؟ ئه مه ش بۆ خوئی دوو پرسیاره: یه که میان ئه وه یه دوانزه تیره که ده گه نه شوئینیک و ده بینن دوانزه کانی بویان ئاماده ن (له هه ندیک وه رگی پانی ته ورات له جیاتی دوانزه کانی دوانزه بیر هه بوون)، که ئه مه یان له ریکه وتیکی زۆر سه یر ده چیت به پیچه وانه ی قورئان که ئه مه بۆ کاریکی به ئه نقه ست ده گه ریئیتته وه. دووهم پرسیاریش ئه وه یه پاش ئه و ریکه وته سه یره ده چنه رفیدیم **אֵלִים** که ئاوی لی نه بوو و داوای ئا و ده که ن که چی کاره به ئه نقه سته که و موعجیزه خوداییه که وه کو ریکه وته که ی پی نه کرا و له جیاتی دوانزه کانی یه ک کانی هه لقولاً.

ئاشکرایه هه بوونی دوانزه کانی بۆ دوانزه تیره بۆ ئه وه ی هه ر تیره یه ک کانیی خوئی هه بیت هه ر وه ک قورئان ده لیت: ((قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبُهُمْ)). ته نانه ت له ته وراتیش و له باسی رویشتن له سینه وه بۆ رفیدیم و تراوه: ((پاشان هه ر کۆمه لئیکی به نو ئیسرائیل له چۆله وانیی سین دهرچوون به پیی قوناغه کانیان)) (خروج ۱۷: ۱).

که واته کیشه که له ده قی ته ورات هه یه.

بهائی قورئان پاريزراوه

به پال هه موو ئه مانه شه وه نارېكېيه كه له باسه كاني ته وراتي بهرده ستمان هه يه چونكه ئه وه ي له سه ره وه بينيمان له كتيبي (دهرچوون) بوو، به لام له كتيبي (ژماره) شتي تر هه يه: بيژاريي ئيسرائيليه كان له رفيديم نه بوو به لكو له چۆله وانبي صين (تسين) بوو ((كه قاديشه)). چيرۆكه كه ش ليره جياوازه چونكه له جياتي فه رماني خودا كه مووسا به داره كه ي له بهرده كه بدات پي ي وت قسه له گه ل بهرده كه بكات به لام مووسا دوو جار داره كه ي به بهرده كه كيشاو ئاو ده رچوو. ئه مه ش شتيكي بچووكه له چاو ئه مه ي خواره وه:

ئهم پووداوه ي كتيبي (ژماره) له دواي سالي دووه مي دهرچوونيان بوو، به لام باسه كه ي كتيبي (دهرچوون) له سه ره تاي دهرچوونيان بوو، ئه ويش له مانگي دووه مي دهرچوونيان (خروج ۱۶: ۱)، زياتر يش له وه ته ئيك دهبين كاتيک ده بينين له مانگي سييه مي دواي دهرچوونيان له رفيديم چوون بو سيناء (خروج ۱۹: ۱).

كتيبي (ژماره) ش چۆله وانبي سين ۶۱۵ ۶۱۶ و چۆله وانبي صين (تسين) ۶۱۷ ۶۱۸ ي به دوو شويني جياواز پيشان داوه. پيرپه وي ئيسرائيليه كانيش ئه وه ده رده خات: ده چنه چنه شوينيک پاشان ئيليم كه دوانزه كانيه كه ي لي بوو پاشان ده رياي سووف (ده رياي سوور)، پاشان چۆله وانبي سين پاشان دوفقه ۶۱۹ ۶۲۰ پاشان ئالوش ۶۲۱ پاشان رفيديم له ويش ئاو نه بوو بيخونه وه به لام كتيبه كه باسي دهرچووني ئاو له بهرده كه ناكات پاشان چۆله وانبي سيناء، ئينجا پاش ژماره يه ك قوناغ و شويني تر گه يشتنه چۆله وانبي صين كه قاديشه (العدد ۳۲: ۹-۳۶). ئا ليره ش، واته چۆله وانبي صين باسي دهرچووني ئاوه كه له بهرده كه كراوه (ئيصاحي ۲۰) نه ك رفيديم، وه ك كتيبي دهرچووني باسي كرده وه، كه ئهم ريفيديمه دواي سين بوو (العدد ۲۰: ۱-۱۱)، ئه مه ش مانگي يه كه مي سالي سييه م بوو نه ك سه ره تاي دهرچوونيان و به م جوړه نارېكيي نيوان دوو كتيبه كه هه يه. ئه وه شي زياتر گومانه كه ناهي ليت ئه وه يه له كتيبي دهرچوون مووسا شوينه كه ناو دهنيت مه سساھ ۶۲۲ و مه ريباه ۶۲۳ له بهر ئه وه ي

بهائی قورئان پاریزراوه

گه له که ناکوکی له گه لّ خودا کردو له بهر ئه وهی خودایان تاقیکرده وه (خروج ۱۷: ۷)، له کتیبی ژماره ش خودا شوینه که ناو ده نیت مه ریبا له بهر ئه وهی به نو ئیسرائیل ناکوکیان له گه لّ په روه دگاریان کرد (العدد ۲۰: ۱۳)، واته باسی یه ک پووداوی ده رچوونی ئاو له بهر د کراوه به لام له هه ر کتیبیک له م دوانه له کاتیک شوینیکی جیاواز باس کراوه“ له کتیبی ده رچوون له رفیدیم بوو و له کتیبی ژماره له چۆله وانی صین بوو. سه رباری هه موو ئه مه ش ناوی مه ریبا له هه ردوو شوینه که هه یه.

له ناو ئه م ناریکیانه ش چۆن ده توانین بلیین ته وراتی به رده ستمان حاکمه به سه ر قورئان و قسه که ی ئه و راسته سه باره ت به چیرۆکی دوانزه کانیه که ؟

۳۶- دوو له وحه که ی شه ریه ت

((وَكُنَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مُّوعِظَةً وَتَفْصِيلاً لِّكُلِّ شَيْءٍ فَخَذَهَا بِقُوَّةٍ وَأَمَرَ قَوْمَكَ بِأَخْذِهَا بِأَحْسَنِهَا سَأَرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ - الاعراف: ۱۴۵)).

عبدالقادی ده لیت زانراوه که مووسا شه ریه تی له سه ر دوو له وحه نه ک چه ند له وحیک نووسییه وه و له سه ر ئه و دوو له وحه ده ئامۆژگارییه که ی نووسی نه ک ورده کاری هه موو شتیک.

ئیمه ش ده لیت هه روه ها زانراوه که له کتیبی ده رچوون ده ئامۆژگارییه که به پال ئامۆژگارییه کان و یاساکانی تر هه ن که ئه وانه ی جگه له ده ئامۆژگارییه که (خروج ۲۰) سی ئیصاح داگیرده که ن“ ئیصاحی ۲۱ تا ۲۳، ئه وه ش ئه و کاته ی مووسا (له گه لّ هارپوون) له کئوی سینا بوو و خه لکه که له خواره وه بوون، ئه و یاسایانه ش ئه وانه ن که قورئان به ورده کاری هه موو شتیک (تفصیلا لکل شیء) ناویان ده بات. مووسا دوا ی هه موو ئه و حوکمانه ی به خه لکه که وت و ئه وان به یه ک ده نگ وتیان کار به هه موویان ده که یین، مووساش هه موو ئه و شتانه ی

بهائی قورئان پاریزراوه

نووسی (خروج: ۲۴: ۳-۴)، که چی ده بینین بۆ به یانی کتیبی په یمانیان بۆ ده خوینیتته وه (خروج: ۲۴: ۷)، ئینجا به فرمانی خودا خوئی و هاپوون و حه فتا و دوو گه وره ی به نو ئیسرائیل سه رکه وتن و خودایان بینو و پیکه وه خواردیان و خواردیانه وه (خروج: ۲۴: ۹-۱۱)، ئینجا خودا پیی ده لیت ته نها تۆ سه ریکه وه و له وی چاوه پری بکه تا دوو له وحی به رده که ت بده می که شه ریه ت و ئامۆژگارییه کانیا ن له سه ره که بۆم نووسین (خروج: ۲۴: ۱۲) .. که واته

۱- موسا پیشتر حوکمه کانی شه ریه تی نووسی.

۲- دواتر خودا پیی وت له سه ر دوو له وحه که شه ریه تیش و ئامۆژگارییه کانی بۆ ده نووسی.

دوای ئه وه ش ژماره یه ک داواکاری زۆری خودا که به نو ئیسرائیل بیکه ن: که لوپه لی زۆرو زیو و مسو قوماشی وه نه وشه یی و... تاد و دروستکردن تابوت و میزی نانی پیشکه شنکاری و مناره و نیشه جیه ک و شوینی سه ربپین و پۆشاک کاهنه کان.... ئه مانه و شتی زۆری ترو هه موو به ورده کاری زۆر که پینج ئیصاح (۲۵-۳۰) داگیرده که ن، ئینجا ته ورات ده لیت: که خودا قسه کانی له گه ل موسا له سه ر کیوی سینا ته واوکرد دوو له وحی ئامۆژگارییه که ی دایه (۳۱: ۱۸)، به لام وه ک وتمان نه ک ته نها ئامۆژگاری به لکو شه ریه تیشی بۆ نووسیوو.

له دوای ئه وه ش گه رانه وه که ی و بینینی گویره که زپینه که و شکاندنی دوو له وحه که (خروج: ۳۲) و دوایی خودا پیی ده لیت دوو له وحی به رد بتاشه وه کو ئه وانه ی پیشوو و من قسه ی سه ر دوو له وحی پیشوو یان له سه ر ده نووسم (خروج: ۳۴: ۱)، هه ر وه کو جاره که ی تریش موسا چل رۆژو چل شه و له کیوی سینا ده مینیتته وه (ئه مجاره به رۆژوو ده بیت) و خودا چه ند ئامۆژگارییه کی ده کات که له ناو ئه وانه ته نها نه په رستنی غه یری خودا و پاراستنی شه ممه یان له ده ئامۆژگارییه که ی پیشوو ده چن که چی ته ورات لیره ده لیت: خودا پیی ده لیت ئه م قسانه م بنووسه، پاش باسی مانه وه ی بۆ چل رۆژو چل شه و: موسا له سه ر دوو

بهائی قورئان پاریزراوه

له وحه كه قسه‌ی په‌یمانی نووسی (واته خوئی نووسی نهك خودا بوئی نووسی) كه ده ئاموژگارییه‌كه‌ن (خروج: ۲۴: ۱۴-۲۸)، به‌واتایه‌کی تر ده ئاموژگارییه‌كه لی‌ره ده‌بنه شتیکی تر، جگه‌له‌وه‌ی وه‌كو وتمان پی‌شتر پیی ده‌لیت من قسه‌کانی خوتم له‌سه‌ر دوو له‌وچه تازه ده‌نووسم و دوا‌یی ده‌بینن موسا خوئی ئه‌وانه (كه جیاوازیان زوره له‌وانه‌ی پی‌شو) ده‌نووسیت.

ناریکیه‌کی تریش ئه‌وه‌یه ئه‌و شوینه له کتیبی ده‌رچوون چپای سینا بوو (خروج ۱۹: ۱۶ و ۲۰) به‌لام له کتیبی ته‌ئنیه به‌خه‌لکه‌که ده‌لیت خودا له چپای خو‌ریب قسه‌ی له‌گه‌ل کردن (تثنیه ۴: ۱۰، ۱۵).

كه‌واته جاریك باسی ده ئاموژگارییه‌كه‌یه و جاریك باسی ئه‌وان و شه‌ریعه‌ته، سه‌ره‌به‌ری باسه‌کانیش ناریکیان له‌خو گرتووه، له‌ناو ئه‌و ناریکیانه‌ش کی ده‌توانیت بلیت ئه‌وه‌ی موسا وه‌ریگرتبوو دوو له‌وح بوون یان هه‌زار؟

۳۷- نایا داوایان کردبوو خودا ببینن؟

((وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ * ثُمَّ بَعَثْنَاكُم مِّن بَعْدِ مُوتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ - البقرة: ۵۵-۵۶)).

((يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَى أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ وَإَتَيْنَا مُوسَى سُلْطَانًا مُّبِينًا - النساء: ۱۵۳)).

عبدالقادى ده‌لیت قورئان باسه‌كه‌ی ته‌وراتی پی‌چه‌وانه کردۆته‌وه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌لیت به‌نو ئیسرائیل داوایان کرد خودا ببینن له‌کاتیک ته‌ورات ده‌لیت كه به‌نو ئیسرائیل له خودا ترسان و به موسایان وت تو قسه‌مان له‌گه‌ل بکه‌و با خودا قسه‌مان له‌گه‌ل نه‌کات با نه‌مرین (خروج ۲۰: ۱۹). په‌نگه موحه‌مه‌د ویستبیتی عه‌ره‌ب بترسینیت کاتیک داوایان کردبوو کتیبیکان له ئاسمانه‌وه بو دابه‌زینیت.

بهائی قورئان پاریزراوه

عبدالقادى تهنهئا ئه و پرسته يه ي سهره وه دههينئيه وه سه باره ت به باسى به نو ئيسرائيل كه دهنگى خودايان نه بيستبوو، به لام هه ر ته ورات خوئى باسى ئه وه دهكات كه به نو ئيسرائيل دهنگى خودايان بيستبوو:

له كئيبى ته ثنيه دواى ده ئاموژگار ييه كه موسا پييان ده لئيت: ئيوه وتتان ئه وه تا په روه ردگار (يه هوه ه) شكومه ندى و مه زئيتيى خويمان پى پيشانداين و له ناوه پاستى ئاگر گويمان له دهنگى بوو (تثنية ۵: ۲۴). كه واته گويمان له دهنگ بوو هه رچه نده دواتر باسى قسه كه يانه كه ده لئين: ئه گه ر دهنگى په روه ردگار ببيستن ده مرين (تثنية ۵: ۲۵). له ئيصحاحى پيش ئه وه ش موسا هه مان شتيان پى ده لئيت: په روه ردگار (يه هوه) له ناوه پاستى ئاگره كه قسه ي له گه ل كردن و دهنگى قسه كردنتان ده بيست و ويئه تان نه ده بينى (تثنية ۴: ۱۲).

داواكردى بينينى خودا شتيكى ون نيه له ته ورات به لكو ئاماژه هه ن بوئى، بو نمونه:

دابه زه گه ل ئاگادار بكه روه وه نه وه كو خويمان بكه ن به شوينه كه بو لاي په روه ردگار بو ئه وه ي ته ماشا بكه ن^{۳۰۸} ئيتر كه سانىكى زوريان ده كه ون (خروج ۱۹: ۲۱). كه واته نيازىكى ته ماشا كردن هه بوو. له هه مان كئيبيش (خروج ۲۴: ۹-۱۱) باسى موسا و هاروون و ناداب و ئه بيهوو له گه ل حه فتا شىخى ئيسرائيل سه ركه و تن و خوداى ئيسرائيليان بينى و له ژير دوو پيى وه كو عه قيقى شينى روون و^{۳۰۹} وه كو ئاسمان بوو له پاكي به لام ده ستي نه برد بو ئه شرافى به نو ئيسرائيل ئيتر خودايان بينى و خوارديان و خوارديانه وه. ده قيقى تريش بو قبولنه كردنى خودا كه ببينن

^{۳۰۸} يان به پيى وه رگيرانى تر: بو ئه وه ي په روه ردگار ببينن. يان: بو ئه وه ي هه ول بده ن خودا ببينن.

^{۳۰۹} ئه م پرسته يه به پيى وه رگيرانه كان ده گوڤيئيت: شتيكى دروستكراو وه ك عه قيقى شينى روون، وه كو ئه رزيه ي ياقوتى شينى روون...

له (تثنیه ۴: ۱۵): ئیوه هیچ وینه‌یه‌کتان نه‌بینی ئه‌و رۆژ‌ه‌ی په‌روه‌ردگار له‌ حوریب له‌ناوه‌پاراستی ئاگره‌وه‌ قسه‌ی له‌گه‌ل‌ کردن ئه‌ویش نه‌وه‌کو گنده‌ل‌ ببنو په‌یکه‌ریکی تاشراو بو خوتان دروست بکه‌ن.

۳۸- قوره‌ح نه‌ک قاروون

((إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولِي الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ - القصص: ۷۶)).
 ((فَحَسَفْنَا بِهِ وَبَدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ
 - ۲۸: ۸۱))

عبدالقادری ده‌لیت زانراوه که قاروونی قورئان (کروئوسوس)ی پادشای لیدیایه (۵۶۰-۵۴۶ پیش زاین) که که‌سیکه له‌ناو عه‌ره‌بو و غه‌یری عه‌ره‌ب به‌ ده‌وله‌مندی ناوداره‌و هیچ پاساوێک نییه بو تیکه‌ل‌کردنی به‌ قوره‌ح که باسه‌که‌ی له‌ ته‌ورات هاتوه‌و هیچ په‌یوه‌ندییه‌ک نییه له‌نیوان قاروون و قوره‌ح که له‌گه‌ل‌ داڤان و ئه‌بیرام شو‌ریشیان له‌دژی موسا گێرا، زه‌ویش ده‌می کرده‌وه‌و قووتی دان (العدد ۱۶).

* * * *

به‌لی له‌وه‌ ناچیت هیچ په‌یوه‌ندییه‌ک هه‌بیت له‌ نیوان قاروون و قوره‌ح ۳۶:۱۶ چونکه قاروون، به‌پیی قورئان، که‌سیک بوو له‌پاده‌به‌ده‌ر ده‌وله‌مهند بوو و گونا‌هه‌که‌ی ئه‌وه بوو سامانه‌که‌ی به‌ به‌خششی خودای نه‌ده‌زانی و سته‌مکاری به‌رامبه‌ر قه‌ومی موسا کردبوو، به‌لام هیچ باسیکی سامانی قوره‌ح له‌ ته‌ورات نه‌کراوه‌ جگه‌له‌وه‌ی له‌ باسی نغروبوونی وتراوه: ((هه‌موو ئه‌وانه‌ی هی قوره‌ح بوون له‌گه‌ل‌ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی هه‌یانبووه))^{۳۶۰} نغروبوون (العدد ۱۶: ۳۲). سه‌ره‌تای باسه‌که‌ش ئه‌وه بوو

^{۳۶۰} ((ئو شتانه‌ی هه‌یانبووه)) یان ((هه‌موو که‌له‌وپه‌له‌کانیان)) یان ((هه‌موو پاره‌کان)).

بهائی قورئان پاریزراوه

سىّ كه س: قوره ح و دوو برا: داثان ۱۶۱۶ و ئه بيرام (ئه فيرام) ۱۶۱۶ هه روه ها ئون
 ۱۶۱۸ كورپى پيلىيٲ ۱۶۱۶ و كورپانى رائيوبين (ريئوبين) ۱۶۱۶ له گه ل
 خه لگانىكى به نو ئيسرائيل: ۲۵۰ سه روكى كومه له كه. ئه وانه به موسا و هاروونيان
 وت: به سه! هه موو كومه له كه پيروزه ئيتر بوجى خوتان به سه ر كومه لى خودا
 به رزده كه نه وه. رهوداوى نغروبونه كه ش له و كاته بوو كه به نو ئيسرائيل له
 چوله وانى بوون و ئه مه له گه ل سه روه ت و سامانى قاروون ناگونجيت، هه روه ها
 له گه ل خانووه كه ي چونكه ئه وانه له خيوه ت بوون. داثان و ئه بيرام به موسا
 ده لئىن: تو له زه وييه ك ئيمه ت ده ركرد كه شىرو هه نگوينى لى ده رڤڤيت بو ئه وه ي
 له چوله وانى بمانمريئى. پيشى ده لئىن ئيمه ت نه هينا بو زه وييه ك شىرو هه نگوينى
 لى ده رڤڤيت.. (العدد: ۱۶-۱۲-۱۴). ته نها يه ك شت قاروون و قوره ح كوده كاته وه:
 نغروبون له زه وي، وه ك چون ته نها يه ك شت قاروون و كروسوس Croesus
 كوده كاته وه ئه ويش ده وله مهندي. كروسوس په يوه ندى نيه به قاروونه وه چونكه
 ليديا كه ده كه وته روتئاواى توركياء ئيستا دوور بوو له ميسر و له فه له ستين و
 كروسوس پادشاهى ولاتيك بوو نه ك ته نها كه سيكى ده وله مهندي. ئه و مه نه جه ش،
 واته زانينى كه سيكى سه رچاوه يه ك به كه سيكى ترى سه رچاوه يه كى تر ته نها له به ر
 يه ك شتى له يه كچوو مه نه جه يكى لاوازه و مه به ستي زياتر ره تكدرنه وه ي يه كيكه له
 سه رچاوه كانه و له كارى ئه وانه ده چيٲ كه ناوى شاريك له وپه رى جيهان
 ده بيستن و له گه ل شاريكى ولاتى خويان به راوردى ده كه ن.

۳۹- سوله يمان يان ئه بشالوم؟

((وَأُوودَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَخْتُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَمَمٌ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ
 * فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَا حُكْمًا وَعَلَّمْنَا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُودَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا
 فَاعِلِينَ- الانبياء: ۷۸-۷۹)).

بهائی فورئان پاریزراوه

ئەم چیرۆکه دەربارەى ناکۆکییە که که سوله‌ییمان به ئاماده‌بوونی داوودی باوکی چاره‌سەری کرد. به‌کورتی عبدالقادی قسەى موفه‌سیره‌کان ده‌هینیتەوه که ئەو کاته سوله‌ییمان یانزه سال بوو. عبدالقادی پەخنەى ئەوه ده‌گریت که ناکریت داوودی خاوه‌ن ئیلهام نه‌توانیت ئەو کیشەیه چاره‌سەر بکات و سوله‌ییمان کوپى قسە له‌ حوکمه‌کانی بکات. ئەو که‌سه‌ش که پەخنەى له‌ حوکمه‌کانی داوودی باوکی گرتبوو ئەبشالۆم کوپى بوو که ویستبووی شوپش له‌دژی باوکی بکات و دلێ خەلکی بۆ لای خۆی پاده‌کیشاوه‌ ده‌یوت: کى ده‌مکاته دادوهر بۆ ئەوه‌ى هەقى سته‌ملیکراو بسه‌نم، پاشان شوپشیکی سه‌رنه‌که‌وتووی به‌ریاکرد (۲ سه‌موئیل: ۱۵).

* * * *

ئەوه‌ى عبدالقادی باسی ده‌کات شتیکی جیاوازه، ئەوه‌ى کتیبی دووه‌می سه‌موئیل باسی ئەبشالۆم (ئەفشالۆم) **אֲבִשָׁלֹם** له‌ که داوودی باوکی ناشیرین ده‌کرد. ئەو ریگەى به‌ هەر که‌سیک ده‌گرت که ده‌چوو له‌ لای باوکی بۆ ئەوه‌ى حوکمی بۆ بدات و دیوت: که‌س نییه‌ له‌ لایه‌ن پادشاهه‌ گویت بۆ بگریت، خووشی لای خه‌لکه‌که‌ شیرین ده‌کرد تا دواتر له‌ باوکی یاخی بوو، به‌لام چیرۆکه‌که‌ى سوله‌ییمان یه‌ک رووداو بوو ئەویش چاره‌سەری کیشەى نیوان خاوه‌نى کێلگه‌که‌ و خاوه‌نى مه‌ره‌کان بوو.

۵۲- شائوولی پادشا بیان جدعونى قازى؟

((وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلَكُهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ (۲۴۷) وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ

بهائی قورئان پاریزراوه

الْمَلَأْتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِنَّ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (۲۴۸) فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللَّهِ كَمْ مِّنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةَ كَثِيرَةٍ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ (۲۴۹) وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ (۲۵۰) فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ-البقرة: (۲۴۷-۲۵۱)).

له چیرۆکی داوودو تالووت و جالووت له قورئان تالووت (پادشای ئیسرائیلییه کان) به له شکره که ی ده لئیت خودا به رووباریک تاقیتان ده کاته وه "ئه وه ی لئی خوارده وه ئه وه له منه و له وه لئی نه خوارده وه له من نییه مه گهر که سیک چنگیک ئاوی هه لگرت، کاتیکیش گه یشتنه پووباره که زۆربه یان لییان خوارده وه .

عبدالقادی ده لئیت قورئان ئه م چیرۆکه ی شائوول، که به تالووت (طالوت) ناوی ده بات، له گه ل چیرۆکی جدعونی قازی (گیدعۆن ۱۶۱۶) ی تیکه ل کردوه که به خوارده وه ی ئاوی پووباره که تاقیکرایه وه ئه ویش له میانه ی شه ره که یان دژ به میدیانییه کان (خه لکی میدیه ن یان میدیان) (قضاة ۷: ۱-۸) و به م جوړه قورئان شائوول یاخود تالووتی به گیدعۆن داناوه و شه پ دژی فه له ستینییه کانی له جیاتی شه پ دژی میدیانییه کانی داناوه .

ئه گهر په یمانی کۆنی به رده ستمان به لگه نامه یه کی میژوویی دوور له گومان بوایه ئه و ره خنه یه جیگه ی بایه خ ده بوو، به لام حالی په یمانی کۆن پیچه وانه یه و له م باسه ی شائوول ۱۶۱۶ و داوود (داوید ۶۱۶) نارپکی هه یه . بو نمونه جاریک باپیری شائوول به ئه بیئیل ۱۶۱۶ ناوبراوه (اصموئیل ۹: ۱)، جاریکیش به نیر ۱۶ ناوی هاتووه (۱ اخبار ۸: ۳۳ و ۳۹: ۹). ته نانه ت له کتیبی تاییه ت به هه مان

پینغه مبهر جیاوازییه کی وهك ئەمه ده بینین: له کتیبی ای صه موئیل پاش ئەوهی داوود گۆلیات **אֶלְיָאָהוּבָא** (جالووتی قورئان)ی فهلهستینی کوشت سه ره که ی بۆ ئۆرشه لیم (یه روشه لایم) برد (۱ صموئیل ۱۷: ۵۴) ئەو کاتەش هیشتا شائوول وهك پادشای ئیسرائیلییه کان مابوو، که چی له کتیبی ۲ی صه موئیل کاتیك داوود کرایه پادشا ئۆرشه لیم له دهستی ئیسرائیلییه کان نه بوو به لکو له دهستی (یه بووسییه کان) بوو و ئەوانه نه یانه هیشتبوو داوود بچیته شاره که (۲ صموئیل ۵: ۶). له هه مان شوینیش باسی ئەوه کراوه که ته مەنی داوود سی سال بوو کاتیك بووه پادشا، چل سالی ش پادشایی کرد، له حیبرۆن **אֶלְיָאָהוּבָא** ههوت سال و شهش مانگ پادشایی به سه ره یه هوودا کردو له ئۆرشه لیم سیوسی سال پادشایی به سه ره هه موو ئیسرائیل و یه هوودا کرد (۲ صموئیل ۵: ۴-۵).

نارپکییه کی تر ئەوه یه له کتیبی یه که می صه موئیل داوود ده بیته عوودژه نی شائوول و شائوول زۆری خوشده ویت و ده بیته چه کهه لگری و ده شانیت باوکی داوود بیشای **אֶלְיָאָהוּבָא** یه چونکه پیی ده وتریت بیشای کورپکی هه یه ده زانیت عوود بژهنیت، هه روه ها شائوول په یامبه ران بۆ بیشای ده نیتریت که داوودی بۆ نیتریت، دوا بیش که داوودی به دل ده بیته بۆ باوکی ده نیتریت که داوودی به دل بووه و با لای بمینیته وه (۱ صه موئیل ۱۶: ۱۸-۲۲)،

که چی له هه مان کتیب و کاتیك داوود ده چیته به رده می له شگری فهلهستینییه کان بۆ شه رکردن له گه ل گۆلیات شائوول له ئە بنیر **אֶלְיָאָהוּבָא** ی سه رۆکی له شکر ده پرسیت ئەو کورپه کورپی کینیه ئەویش سویندی بۆ ده خوات که نازانیت، دوا یی له داوود ده پرسیت (۱ صه موئیل ۱۷: ۵۵-۵۸).

له م ئیصاحه باوکی داوود خواردن به دهست داوود بۆ سی برا که ی ده نیتریت که شوینی شائوول بۆ شه ری فهلهستینییه کان که وتبوون و له و قسه یه ی نیوان داوود و شائوول کاتیك داوود وتی بۆ شه ری گۆلیات ده چیت هه ست به وه ناکریت که

بهائی قورئان پاریزراوه

شائوول پیش ئه وه داوودی ناسیبیت یان ئه و که سه بیت که له ئیصاحی پیشتر
ئو که سه بوو که زوری خوئده ویست و هه لگری چه کی بوو.^{۳۶۱}

که حالی سه رچاوه که ش و بیت بومان هه یه بپرسین: ئه ی بۆچی په پینه وه له
روباره که و باسی خواردنه وه ی ئاوه که ی سه ر به چیرۆکی شه ری شائوول و گۆلیات،
نه ک گیدعوئن و میدیانیه کان نه بووبیت؟

مه ریه م و مه سیح

چه ند پرسیاریکی عبدالقادی هه ن په یوه ندییان به مه سیح و مه ریه می دایکییه وه
هه ن:

پرسیاره کانی ۵ - ۹ - ۱۰ - ۱۱ - ۴۰ تایبه تن به مه ریه م.

پرسیاره کانی ۴۱ - ۵۲ - ۵۴ - ۵۵ تایبه تن به مه سیح.

۵- مه ریه می پاکیزه خوشکی هاروونه و کچی عیمرا نه

((وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَقْتَ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا
وَكُتُبِهِ وَكَانَتْ مِنَ الْقَانِتِينَ - التحريم: ۱۲)).

((فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلَةً قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا * يَا أُخْتَ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ امْرَأَ
سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمَّكَ بَغِيًّا - مريم: ۲۸-۲۹)).

عبدالقادی ده پرسیت: ئینجیل ده لیت مه ریه می پاکیزه کچی (هالی) یه (لوقا: ۳: ۲۳)
ئیتر چۆن قورئان ده لیت کچی عیمرا نه که ئه م باوکی موسایه یان ده لیت

^{۳۶۱} بۆ سۆی په خنه که ی سه ره وه: ناوی باپیری شائوول، وه زعی ئورشه لیم کاتی کوشتنی
گۆلیات، نه ناسینه وه ی داوود... سوودمان له پیگه یه کی مه سیحی وه رگرتوو که گوايه وه لامی
ئو گومانانه و گومانی زوری تر ده داته وه. هه ندیک زانیاریشمان بۆ ئه و په خنانه ی سه ره وه زیاد
کردوو:

بهائی قورئان پاریزراوه

خوشکی هاروونه له کاتیک له نیوان مەریه م و له لایه ک و عیمران و هاروون و مووسا له لاکه ی تر ۱۶۰۰ سال ماوه هه یه ؟

* * * *

ئەمە یه کیکه له و پەرخانە ی که بەردەوام دووباره دەکرێنە و دەبیته مایه ی دلخۆشیان گوايه به لگه یه له سه ر ناراستی قورئان له کاتیک که به لگه یه له سه ر نه شارەزایی خۆیان .

بپیار له وه ی که قورئان مەریه می به خوشکی راسته وخۆی هاروونی زانیوه نیشانه ی نه شارەزاییه له قورئان چونکه خودی قورئان له دوا ی مووسا و هاروون باسی تالوت و داوود و سوله یمانی کردووه ، باسی پیغه مبه ره کانی به نو ئیسرا ئیلیشی کردووه و باسی ئه و پیغه مبه رانه ی کردووه که ئیسرا ئیلییه کان باوه رپیان به هه ندیکیان نه کردووه و هه ندیکیان کوشتووه . به واته یه کی تر قورئان باسی سه رده مانیکی زۆری نیوان مووسا و هاروون له لایه ک و مەریه می دایکی مەسیح له لاکه ی تر کردووه . ئه وه ش ئه و په ری بیئاگاییه له قورئان که ئه و باسانه نه زانرین و ته نها باسی ته عبیره که ی قورئان بکریت ((ئە ی خوشکی هاروون)). موفه سیره کۆنه کان ئه وه یان زانیوه و زانیویشیانه ئه و ته عبیره واتای په چه له کی مەریه مه که سه ر به لقه که ی هاروونه .

هه مان شتیش بۆ ناو بردنی مەریه م وه ک کچی عیمران (عه مران) لایه ک و که هاروون و مووسا ش کوری عیمران که ئاشکرایه باس له دوو عیمرانه یه کیکیان عیمرانه کۆنه که یه و ئه وه ی تری باوکی مەریه مه ، یان له یه ک کات مه به سستی له هه ردووکیان بییت .

سه یریشه عبدالقادی ناوی ئینجیلی لوقا (۳ : ۲۳) ده بات وه ک سه رچاوه بۆ ئه وه ی که گوايه مەریه م کچی (هالی) یه له کاتیک له و شوینە نه سه بی مەسیح و تراوه که کوری یووسفه کوری هالی کوری ... تاد تا ده گاته یه هوودا کوری یه عقووب و له وه ش بۆ کۆنتر تا ئاده م . واته رواله تی ده قه که پیمان ده لیت هالی باوکی

یوسفی ده زگیرانی مه ریه م بوو نه ک باوکی مه ریه م که ئه مه یان، واته زنجیره که هی مه ریه م و عیسیایه، بۆچوونه نه ک پواله تی ده قه که (پروانه ههروه ها پرسپاری تایبته به قسه کردنی مه سیح له بیئشکه). عبدالقادی ئاگای له ئینجیله که ی خوشی نییه .

۹- زه که رییا سه رپه رشتی مه ریه م ده کات

((إِذْ قَالَتِ امْرَأَةُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَدَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ * فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ * فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنَّىٰ لَكَ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ - ال عمران: ۳۵-۳۷)).

قورئان باسی ژنی عیمران، که دایکی مه ریه م، ده کات که سکی به مه ریه م پریبوو و منداله که ی سکی، که به ته مابوو کوپ بیت، بۆ خودای نه زر کرد. دواییش که مه ریه می بوو خودا وایکرد زه که رییا که فاله تی بکات. هه ر کاتی کش زه که رییا ده چوو مه حراب لای مه ریم ده بیینی خواردنی لایه. لیئشی پرسپی سه باره ت به و خواردنه ئه ویش وتی ئه وه له لای خودا وه یه .

عبدالقادی ده لیت ئه مه له گه ل روودا وه کانی میژوو نارپیکه چونکه مه ریه م کچی عه مران (به پیی ته ورات) نه شووی کردبوو و نه مندالی ببوو. مه ریه م خوشکی هاروونه و ناوی دایکی یوکابد (یۆکییید، یۆخییید) ۶۶ هـ. عبدالقادی لی ره ژنی عیمرانی به دایکی موسا و هاروون زانیوه ئه وه ش ته نها له بهر ئه وه ی قورئان وتوو یه تی (ژنی عیمران)، عیمرانی ش باوکی موسا و هاروونه، له کاتیک قورئان لی ره مه به سته له دایکی مه ریه مه که دایکی مه سیحه (پروانه پرسپاری ۵ و ۵۳).

دوای ئه وه عبدالقادی ده نووسی ت:

بهائی قورئان پاریزراوه

تاكه ئافره تيش كه ئه وهى ناو سكى خوى نه زر كردبوو حهننا **7777** ى دايكى صه موئىلى پيغه مبه ر بوو. باسى ئه وهش نه هاتوو كه زه كه ريبا له هه يكه له ئورشه ليم ده ژيا تا سه رپه رشتى ميره م بكات چونكه زه كه ريبا خه لكى (حى برؤن) بوو و كاتيك ده چوو له هه يكه له خزمه ت بكات ته نها بو ماوه ى پانزه پوژ له سالك به تروپشك ده چوو (لوقا ۱: ۴۰-۵). كه سيش ناچي ته ناو ميحراب يان تى ناميني ته وه جگه له سه روكى كا هنه كان ئه و يش سالى يه ك پوژ له روژى گه و ره ى كه فاره ت و به خو ينى قوربانيه ك بو ئه وه ى كه فاره تى گونا هه كانى گه ل بكات (۱ ملوك ۸: ۶ و ۹: ۱۶). زه كه ريباش سه رپه رشتى ميره مى نه كرد چونكه ميره م سه ر به سيبتى يه هو دا بوو و زه كه ريبا له سيبتى لاوى بوو (عبرانيين ۷: ۱۴)، زه كه ريباش له حى برؤن ده ژيا و ميره م له ناصيره .

له و شو ينه ى عبدالقادي ئاماژه ى بو ده كات كه ميره م له سيبتى يه هو دا بوو و زه كه ريبا له سيبى لاوى بوو واته (عبرانيين ۷: ۱۴) ته نها باسى ئه وه كراوه كه مه سيح له سيبتى يه هو دا بوو و باسى زه كه ريبا نه كراوه، ئه وهش گرنگ نيه چونكه ده زانين زه كريبيا له سيبتى لاوى بوو له بهر ئه وه ى كا هن بوو، كا هنه كانيش له سيبتى لاوى بوون. هه موو باسى (عبرانييه كان) يش گرنگ نيه چونكه ئه وه قسه ى پؤسه . (عبرانييه كان) بري تيه له نامه كانى پؤسه بو عبرانييه كان (سه ده ى يه كه مى زا ينى) كه هه نديك زانا ى مه سيحى كو ن گو مانيان هه بووه هى پؤس بي ت يان هه ر نوو سيني كى ترى ني در او ان بي ت.^{۳۶۲}

ئو به شهش قسه ى سه يرو سه مه ره ى تى هه يه . له و به شه پؤس باسى پادشايه ك ده كات ئه و يش مه لكى صادق (مه لكى تسيديق) **7777** كه ئي براهيم ده يه كى له هه موو شتيك دا به ئه و يش به ره كه تى لى كرد (ته كو ين ۱۴: ۱۸). پؤس ده لي ت لاوييه كان ده يه ك له گه ل وه رده گرن، به لام كاتيك لاوى له پشتى ئي براهيم

^{۳۶۲} بروانه: ستيفن م. ميلر، روبرت ف. هوپر، تاريخ الكتاب المقدس ص ۶۹، هه روه ها: ۹۴، ۹۷، مارتن لوتريش به راستى نه زانيوه، ل ۲۰۹.

بهائی قورئان پاریزراوه

بوو ئیبراهیم ده یه کی دا به مه لکی صادق (عبرانیین ۷: ۵-۱۰). پۆلس ده لئیت گوايه خودا به مه سیحی وتووہ تۆ کاهنی تا هه تا له سه ر پله ی مه لکی صادق (عبرانیین ۵: ۶). ئەمەش شتیکه له باسه که پۆلس به لام عبدالفادی به و پرسته یه ویستوو یه تی بیسه لمینیت زه که رییا سه ر په رشتی مه ریهم نه کردووہ. شایه نی وتنیسه ئەگه ر به پئی ئەو نامه یه ی پۆلس بیت پیویسته پیچه وانه ی قسه که ی عبدالفادی بیت، واته له بهر ئەوه ی مه سیح که کور ی مه ریهمه که هه نووتی هه یه ئەگه رچی له سیبتی یه هوودایه هه رووه کو که هه نووتی زه که رییا که له سیبتی لاوی بوو ده کریت زه که رییا سه ر په رشتی مه ریهم بکات وه ک چۆن ئیبراهیم (باپیری گه وره ی لاوی) ده یه کی دا به مه لکی صادق که مه سیح له سه ر پله ی ئەو بووه کاهن.

به ده ر له پۆلس و نامه که ی و هه ر سه باره ت به قسه که ی عبدالفادی گوايه زه که رییا که فاله تی مه ریهم نه کردووہ چونکه زه که رییا له سیبتی لاوی بوو و مه ریهم له سیبتی یه هوودا بوو، ئەو زانیارییه هه یه که ئەلیصابات (ئیلشیشبع אֱלִישַׁבַּע به عیبری) ژنی زه که رییا له کچانی هاروون بوو، میرده که شی له گرووی ئەبیا بوو (لوقا ۱: ۵)، که گروویکی کاهنه کان بوو، واته هه ردوو له سیبتی لاوی بوون و ئەلیصابات به خزمی مه ریهم ناوبراوه ^{۳۶۲} و به م جووره خزمایه تی له نیوان زه که رییا و مه ریهم هه بوو، ئەمەش هه موو ئەگه ر نه کریت که فاله تی بکات له بهر ئەوه ی له سیبتیکی تر بیت، به لام عبدالفادی ئەوه ی نه وتووہ و به لگه شی له سه ر نه هیناوه.

^{۳۶۲} ئینجیلی لوقا ئیصاحی یه که م: ۳۶. قسه که له سه ر زمانی جبريله که مژده که به مه ریهم ده دات و ده لئیت هه مان مژده دراوه به ئەلیصابات خزمت. گریمانه یه کیش هه یه که له ته ره فی دایکیه وه لاوی بووه و له ته ره فی باوکیه وه نه وه ی داوود (له سیبتی یه هوودا) بوو، به لام ده بوايه ئەمه باس بکرایه:

Paul W. Schmiedel, Mary, in; Encyclopædia Biblica, vol. III, col. 2957.

زنجیره بنه ماله‌ی مه‌سیح له مه‌تتاو لوقا هینده جیاوازیی زوریان هه‌یه که زور جار په‌نا براوه بۆ گریمانه‌ی ئه‌وه‌ی یه‌کیکیان هی یوسفه و ئه‌وه‌ی تریان هی مه‌ریه‌مه به‌لام ئه‌وه نارپکه به‌وه‌ی که باسکراوه و که هه‌ردووکیان ئاماژه بۆ یوسف ده‌که‌ن، به‌لکو هه‌روه‌ها دوورخستنه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی یه‌کیکیان هی مه‌ریه‌م بیته هه‌ر له‌سه‌ره‌تای لوقاوه‌یه که وتراوه مه‌ریه‌می خزمی ئه‌لیصابتی هاروونیه، به‌لام ئه‌گه‌ر واش بوتریته که یه‌کیکیان هی مه‌ریه‌م بیته ئه‌وانه کاتیک دانران بیروکه پاکیزه‌یی مه‌ریه‌م نه‌بوو، که‌واته بۆ عه‌قیده‌ی پاکیزه‌یی ناچار بوون ته‌عبیری ((وا زانرابوو)) بخنه ناو قسه‌که، به‌لام ئه‌گه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه بیر له‌تبخنینه‌کی وا کرابیته که‌واته به‌هیچ جوړیک زنجیره‌ی پشته‌کان بایه‌خی نییه.^{۳۶۴}

سه‌بارهت به‌ باسی میحرابیش که عبدالقادی ره‌خنه‌ی لیگرتووه‌ی پروانه‌ی پرسپاری ژماره ۱۰.

۱۰- دوورکه‌وتنه‌وه‌ی مه‌ریه‌م

((وَأذْكَرُ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا * فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا * قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا * قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا * قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا * قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَقْضِيًّا-مریم: ۱۶-۲۱)).

عبدالقادی ده‌لیته قورئان نالیته بۆچی مه‌ریه‌م چووه شوینیه‌کی رۆژه‌ه‌لاتی و له‌که‌سوکاری خۆی دوورکه‌وته‌وه و حجابیه‌کی دانا له‌نیوان خۆی و ئه‌وان پێش ئه‌وه‌ی مژده‌ی مه‌سیحی پیدریته. ئایا شه‌پری بووه له‌گه‌ل که‌سوکاری هه‌رچه‌نده به‌ته‌قوا ناسرابوو؟ بۆچیش کچیک دوور له‌که‌سوکاریه‌وه ده‌ژی هه‌رچه‌نده قورئان ده‌لیته مه‌ریه‌م له‌میحراب بوو به‌سه‌ریه‌رشتیاریی زه‌که‌رییا؟ ئینجیلیش ده‌لیته مه‌ریه‌م له‌ناصره‌ بوو و ده‌زگیرانی یوسفی دارتاش بوو (لوقا: ۲۶-۳۶).

³⁶⁴ Paul W. Schmiedel, *ibid.*, cols. 2957-2958.

* * * *

ئەمەش شایەنی قسەکردن نییە چونکە شتیک نییە لەو باسەى قورئان لە دوورکەوتنەوهى مەریەم جیگەى پرسیار بیئت، کاتیکیش زەکه‌رییا کە فالەتى مەریەم دەکات ئەو بەهیچ واتایەکی ئەو ناگەیه‌نیئت کە بەردەوام لای خۆى بووبیئت، عبدالقادیس بەهەلە لە هەبوونی مەریەم لە میحرا بە کە تیدەگات چونکە وای داناوە میحرا بە کە لە مالى زەکه‌رییا یان شوینیک لەو جۆرە بیئت. لە ئینجیلی سەرەتای یەعقوب کە یەکیکە لە ئینجیلەکانی ئەپۆکریفا باسی ئەو کراوە کە دایکی مەریەم، کاتیک هیشتا مەریەم شەش مانگ بوو، میحرا بیکی لە ژوورە کەى خۆى بۆ دروستکرد (انجیل البدایە لیعقوب ۶: ۲).^{۳۶۰} هەروەها تا تەمەنى گەیشتە دووانزە سال لە هەیکەل مایەو ئەینجا یوسف هەلبژێدرا بۆ کە فالەتکردنى (انجیل البدایە لیعقوب ۸-۹).

دیاریش نییە چوونی مەریەم بۆ ئەو شوینە روژەلاتیە ماوہیەکی پى چوو یان کەمى پىچوو ئەینجا فریشتە کە چوو لەو مژدەى مەسیحی پىدا.

۱۱- مەریەم لە دەشتایى مندائە کەى دەبیئت و ئەم

لەژیریەو قسەى ئەگەل دەکات

((فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَدَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا (۲۲) فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّنْسِيًّا (۲۳) فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا (۲۴) وَهَرِي إِلَيْكَ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطُ عَلَيْكَ رَطْبًا حَبِيًّا (۲۵) فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيَنَّ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنَّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا - مريم: ۲۲-۲۶)).

^{۳۶۰} ابوکریفا العهد الجديد، ج ۱، ص ۵۴

بهائی قورئان پاریزراوه

عبدالقادى ده لئيت: مەريەم له (بهيت لهحم) عيسای بوو ههروهك چۆن پيغه مبه رانی تهورات سه دان سال به رله وه پيشبينييان كردبوو نهك له تەنیشت قەدى دارخورمايهك. مەريەم مەسيحی له بهيت لهحم بوو و كۆرپه كهی له گه وپه كه دانا (لوقا ۲: ۲۰-۱) سه يريشه منداله كهی له ژيرييه وه قسهی له گه ل دهكات و پيی ده لئيت قەدى دارخورماكه رابوه شينيت و له خورماكهی بخوات و ئاوی جوگه كه بخواته وه، نه گه ر كه سيكيش به لای تپه پری پيی بليت نه زرم كردوه بو خدا به رۆژوو بمو قسه له گه ل هيچ مرؤفیک نه كه م. ئيتر كوا رۆژوو له كاتيک خورماي خواردوو و ئاوی خواردوته وه و قسه شی کردوه؟

* * * *

قورئان ئاشكرا باسی جوړی نه و رۆژوو دهكات كه رۆژوو له قسه كردن، گوناھی عبدالقاديشه له وه تيناگات، خو نه گه ر رۆژوو بيت له خواردن و خواردنه وه نه وه له دواي خواردن خورماكه و خواردنه وهی ئاوه كه يه . پووژووگرتنی قسه نه كردنیش نارپك نييه له گه ل قورئان كه ده لئيت ((فَإِمَّا تَرِينَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا)) چونكه (قهول) له زمانی عه ره بی مه رج نييه به زمان بيت به لكو هه ر ئاماژه يه ك به نه نداميكي له ش كه واتايه كي هه بيت به قهول ناو ده بريت، بو نمونه كه سيك ئاماژه يه ك به ده ستي دهكات نه مه ی بو به كارديت: ((فقال بيده هكذا))، قسه ی مه ريه ميش له و جوړه يه واته ئاماژه ی بو ده می کرد كه پۆژووی له قسه كردن گرتوه .

سه بارهت به وهش كي قسه ی له گه ل مه ريه م كردوه نه وه يان ديار نييه وه هه نديك به عيسای ده زانن و هه نديكي تر به جبريلي ده زانن،^{۳۶۶} هيچ موفه سيريك قسه ی يه كلاكه ره وه ی نييه، نه گه ر گرنگيش بوایه قورئان باسی ده کرد به لام لای قورئان قسه كه گرنگتر بوو له قسه كه ر.

^{۳۶۶} بروانه: ته فسیر ابن کثیر، ج ۵، ص ۲۲۴.

٤٠- هاجهريان مهريه م؟

(هه مان پينچ ئايه ته كه ي سووره تي مريم له پرسيا ري (١)).

عبدالفا دی ره خنه له قورئان ده گري ت كه با سي هاجه ري دا يكي ئيسماعيل له ته وراتي كردوه به با سي مه ري ه م. ئايه ته كان ي سووره تي مه ري ه م ده لئ ي كاتي ك خه ري ك بوو مه ري ه م منداله كه ي لاي قه دي داره خورما كه بب ي ت وتي خو زگه پيش تر بمر دمايه، ئي تر له خواره وه بانگي كرد خه فته نه خو ي چونكه خدا كه ت كان ييه كي له ژي رته وه دانا وه، قه ده كه ش بچو وئ ي نه خورما ت به سه ر ده بار ي ني .

عبدالفا دی ده لئ ي ت ئه وه هاجه ر بوو كه بو چۆ له واني هه له ات به خو ي و ئيسماعيل ي كور ييه وه، كاتي كيش تينو وي بوو خودا كان ييه كي بو پ ه خسان د، به لام مه ري ه م نه بو چۆ له واني هه له ات و نه پي ويسي تي به ئا و بو و نه له ژي ر داره خورما بوو.

ئه مه تي گه يشتن يكي لاره چونكه قورئان با سي چۆ له واني ناكات. قورئان با سي شو يني يكي دوور ده كات. به لام ئايا مه ري ه م به پاس تي قه ت هه لئه هات بوو؟ به پي ئينجيل نه خير "ئه وه تا له ئينجيلي مه تا مه ري ه م له گه ل يووسفي ده زگيراني و كور يه كه ي بو ميسر هه له اتن (مه تا ٢: ١٣-١٥).

ته نانه ت قورئان كه با سي رو شتن ي مه ري ه م بو شو يني يكي دوور پيش ئه وه ي منداله كه ي بب ي ت له گه ل لوقا گونجا وه كاتي ك با سي ئه وه ده كات كه قه يسه ر برياري دا خه لك ناو نووس بكر ي ن، يووسفيش كه خه لكي به ي ت له حم بوو مه ري ه مي به سكر ييه وه له ناصيره وه بو به ي ت له حم له گه ل خو ي برد (لوقا ٢: ١-٦)، ني وان ناصيره و به ي ت له حم زياتر له سه د كيلومه تره. كه واته مه ري ه مي چو وه شو يني يكي دوور له كه سو كارييه وه و له وي منداله كه ي بوو.

۴۱- خوانیك له ئاسمان دانه به زیبوو

((إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِّنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ * قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ * قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِّنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيداً لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِّنكَ وَارزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ * قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنزِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ مَنكُمُ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَّا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ - المائدة: ۱۱۳-۱۱۵)).

عبدالقادى ده‌لێت له ئینجیل نه قوتابییه‌کانی مه‌سیح داواى خوانیكى ئاسمانیان لى کردبوو و نه خوانیك له ئاسمان دابه‌زیبوو به‌لكو ئه‌و كه‌سانه‌ی له چۆله‌وانی شوینی مه‌سیح كه‌وتن بۆ ئه‌وه‌ی رینماییه‌کانی بییستن زۆر له‌گه‌لى مانه‌وه‌، مه‌سیحیش نه‌یویست ئه‌وانه به‌زمانی به‌پۆژوووه‌هه‌ بنیڕیته‌وه‌ نه‌وه‌كو هیزیان لى بپریت ئیتر ئه‌وه‌ بوو پینچ نان و دوو ماسی هینا و به‌ره‌كه‌تى به‌سه‌ر ئه‌و خواردنه‌ پێژاند ئه‌وانیش لێیان خواردو لێشى مایه‌وه‌ . عبدالقادى ده‌لێت په‌نگه‌ چیرۆكه‌كه‌ی قورئان ده‌رباره‌ی دابه‌زینی خوانیك له ئاسمان ئه‌نجامی خراب تیگه‌یشتنه‌ له هه‌ندیک ئایه‌تى ئینجیل ئه‌گینا له چوار ئینجیله‌كه‌ه‌ باسی شیوی خودایی (العشاء الربانی) هاتوو كه‌ مه‌سیح کردییه‌ یاده‌وه‌رییه‌ك بۆ له‌خاچدانى .

ئه‌وه‌ی عبدالقادى باسی ده‌كات پووداویكى تره‌ ئه‌گینا له ئینجیل ئاماژه‌یه‌ك هه‌یه‌ بۆ شیوی خودایی (دواشیو). له ئینجیلی یوحه‌ننا داواى ئه‌م پووداوه‌ كه‌ موعجیزه‌ی زۆرکردنی خواردن بۆ خه‌لكه‌ زۆره‌كه‌ه‌ بوو و كه‌ نزیکه‌ی پینچ هه‌زار پیاو بوون بۆ پۆژی داوایی خه‌لكیكى زۆر چاوه‌پێیان ده‌کردو داوایی كه‌ دۆزیانه‌وه‌ لێیان پرسى: چى بکه‌ین بۆ ئه‌وه‌ی کرداره‌کانی خودا بکه‌ین، یه‌سووعیش وه‌لامیدانه‌وه‌: ((ئمه‌ کرداری خودایه‌: باوه‌ر به‌و كه‌سه‌ بکه‌ن كه‌ ناروویه‌تى)).

بهائی قورئان پاریزراوه

پېيان وت: ((چ نيشانه يه كه ده كه ي بؤ ئه وه ي ببينين و باوه رپت پېبكه ين؟ چي ده كه ي؟ باوكانمان گه زؤيان له چؤله واني خوارد، وهك نووسراوه: خودا ناني له ئاسمانه وه داني بؤ ئه وه ي بخؤن)) (يوحنا ۶: ۲۸-۳۱).

دواتريش مه سيح پېيان ده لئيت خؤي ناني ژيانه، هه ركه سيك بؤلاي بجيت برسيي نابيت وكي باوه رپي پي بهينيت قهت تينووي نابيت (يوحنا ۶: ۳۵)، پاشان وه لامي جووله كه كاني دايه وه كه ره خنه يان ليگرتبوو كاتيک وتبووي منم ئه و نانه ي له ئاسمان دابه زي: ئه و كه سه ي باوه رپم پېبهينيت ژيانكي هه تاهه تايي ده ژي، منم ناني ژيان، باوكانتان گه زؤريان له چؤله واني خواردو مردن. پاشان ده لئيت نانه كه لاشه مه كه بؤ ژياني جيهان ده يبه خشم (يوحنا ۶: ۴۱-۵۱)، پاشان: ((ئه گه ر لاشه ي كورپ مرؤف نه خؤن و خوينه كه ي نه خؤنه وه ژيانتان تي نييه، ئه و كه سه ي لاشه م بخوات و خوينم بخواته وه ژيانكي هه تاهه تايي هه يه)) (يوحنا ۶: ۵۳-۵۴).^{۳۶۷}

تېبيني بكه كه له ئينجيلي يوحنه نا باسي خواردني لاشه ي مه سيح و خواردنه وه ي خوينه كه ي دواي باسي به ره كه ت خستن له ماسي و نانه كه بؤ ئه و خه لگه زؤره، به لام باسه كه ي له ئينجيله له يه كچووه كان، واته مه تتاو مه رقوس و لوقا دواتره و له جه ژني فصح (فيصح) ۴، (پيسه ح ۳۵) بووه، كه جه ژني جووله كه يه به بؤنه ي ده رچوونيان له ميسرو رزگار بوونيان.^{۳۶۸}

^{۳۶۷} خواردني له ته نانه كه و خواردنه وه ي شه راب به پيي ئه و باوه رپه سرووتكي مه سيحييه و يه كيكه له حه وت نهينيه كاني كه نيسه ي كاتوليكي و دوو نهينيه كه ي كه نيسه ي پروتستانتي و پيي ده وترتت ئه فخارستيا Eucharist يان نهيني قوربانتي پيرؤز. به پيي زؤريه ي مه زه به مه سيحييه كان نانه كه به پاستي ده بيته لاشه ي مه سيح و شه رابه كه به پاستي ده بيته خويني مه سيح. مه زه به ي تري مه سيحيه ت ئه وه به هيمايه ك و به يادكرده وه ده رانن.

^{۳۶۸} له مه تتا باسي چيرؤكي به ره كه تي خواردنه وه له ئيصحاحي ۱۴ه و باسي خواردني لاشه كه ي و خواردنه وه ي خوينه كه ي له ئيصحاحي ۲۶ه، له مه رقوس دوو چيرؤكي له يه كچووي دوو كاتي جياواز له ئيصحاحي ۶ و ۸، باسي لاشه و خوينه كه ش له ئيصحاحي ۱۴ه، له لوقا چيرؤكه كه له ئيصحاحي ۹ه و لاشه و خوينه كه له ئيصحاحي ۲۲ه.

بهائی قورئان پاریزراوه

که واته له ئینجیلی یوحه ننا باسی خواردنی لاشه ی مه سیح و خواردنه وه ی خوینه که ی له میانه ی دواشیو یا خود شیوی خودای نه کراوه و باسی لاشه و خوینی مه سیح له و شوینه، واته له باسی موعجیزه ی زورکردنی خواردن، باسی دواشیو لاواز ده کات، به م شیوه یه ش ناتوانین دواشیو به رووداویکی میژوویی راسته قینه و بی گومان بزاین.

عبدالقادی بۆ دواشیو ئاماژه بۆ هر چوار ئینجیله که، به ئینجیلی یوحه نناوه (یوحنا ۱۳: ۱-۳۰)، ده کات، به لام ئەمه یان جیاوازه له بهر ئەوه ی له سی ئینجیله که ی تر رووداوه که له کاتی جه ژنی فیصح بو و له یوحه ننا پیش جه ژنه که قوتابییه کانی بینی (یوحنا ۱۳: ۱). له وه ی یوحه نناش ته نها باسی کاتی خواردنی ئیواره کراوه (یوحنا ۱۳: ۲)، باسی نانخواردنیش نه کراوه ته نها له دوو برگه: یه که میان کاتیک مه سیح ده لیت: ئەوه ی نانم له گه ل ده خوات پاژنه ی خو ی له دژم به رزکرده وه (یان: له دژم وه ستا) (یوحنا ۱۳: ۱۸) و ئەو برگه یه ی په یوه ندیی به یه هو دای سکار یۆته وه هه یه که مه سیحی راده ستی جووله که کرد ئەویش کاتیک مه سیح ده لیت یه کیکتان راده ستم ده کات، یه کیکیش له قوتابییه کانی له باوه شی ده بیت و له سه ر داوای قوتابییه کی تر لیی ده پرسیت کییه ئەویش ده لیت ئەو که سه نانه که ی بۆ تیّه لده سووم و دهیده می ئینجا مه سیح ئەوه ده کات و دهیداته یه هو دا (یوحنا ۱۳: ۲۱-۲۶). ئیتر ئەو باسانه مائاوا یین و ئاموژگارین و کۆبوونه وه که نانخواردنیکی ته قسی نه بوو، له وه ی باسیشمان کرد زیاتر باسی نانخواردنی له خۆنه گرتووه و باسی لاشه و خوینی مه سیحی نه کردووه.

۵۳- له بیشکه قسه ده کات

((وَبُكِّلُمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ - آل عمران: ۴۶)).

((إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ادْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدتُّكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِأَذْنِي فَتَنفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِأَذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِأَذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِأَذْنِي وَإِذْ كَفَّمْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ - المائدة: ١١٠)).

((فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا - مريم: ٢٩)).

عبدالقادى دهليٽ به پيى ئينجيل مهسيح له حيكهت و بالاو نيعمهت گه شهى دهسه ند (لوقا: ٢٢: ٥٢) بويه پروينه دابوو مهسيح له بيٽشه قسهى كردبيٽ (قسهى عبدالقادى ته واو).

ئه گهر سه رچاوه ش نه بيت بو قسه كردنى مهسيح له بيٽشه عهقل ئه و قسه كردنه (يان هر موعجيزه يه كى ترى له و جوړه) ده خوازيت چونكه چون تومت له سر داىكى لاجيٽ ئه گهر منداليكى ئاسايى بيت؟^{٣٦٩} ئهى بوچى جووله كه به پيى

^{٣٦٩} له ئينجيلى ناقانونيى مهتا (ئيصاحى ١٢) يوسف و مريم سرروتيك ده كه ن (خواردنه وهى ئاوى تاقيكردنه وهى خوداوه ندو حوت جار روشتن به ده ورى مه زيه حى هه يكه ل) كه ئه گهر دروژن بن نيشانه يه كه له ده موچاويان دهرده كه وٽ. ئه وان سرروته كه يان كردو هيج نيشانه يه كه دهرنه كه وتو ئه وه بوو به لگه يه كه بو بيتاوانييان: عبدالمسيح بسيط، ابوكريفا العهد الجديد، ص ١١١، د. ابراهيم سالم الطريزى، ابوكريفا العهد الجديد، الكتاب الاول، ج ١، ص ٩٥-٩٦. له ئينجيله قانونييه كان شتيك نيه بو به لگه له سر بيتاوانيى مريم جگه له چنه د شتيكى ناراسته وخو وه هاتنى مه جووسه كان كه هاتن بو لاي پادشاي جووله كه چونكه ئه ستيره كه يان له روژه لات بينيبوو (مهتا ٢: ١ به دواوه)، له لوقا فريشتهى خودا قسه له گه ل چه ند شوانتيك ده كات و مژدهى مهسيح ده دات (لوقا: ٨-٢٠)، دواتر خواناسيك به ناوى سيمعان داوى به ركه ت بو منداله كه ده كات و مژده ده دات كه ده بيته پرگارى و شكومه ندى (لوقا: ٢٥-٣٥)، پيغه مبه ريكي ئافره تيش به ناوى حه ننا كچى فه نوئيل باسى مه سيجى كردووه (لوقا: ٣٦-٣٨) كه هيج له مانه به س نه بوون وه نيشانه يه كى خودايى بو بيتاوانيى مريم، سه باره ت به دوو ئينجيله قانونييه كهى تريش واته مه رقوسو يو حه ننا ئه و دوانه باسى منداليٽيى مهسيح ناكه ن.

بهائی فورئان پاریزراوه

شهریعتی خوځیان سزای په جمیان به سهر مهربم نه سه پاند؟ به پئی شهریعتی جووله که سزای به ردباران بو چه ند که سیك هه یه: ئو که سه ی ژنیکی هیئاو کاتیك چوو لای رقی لی ه لگرتو تومه تی خسته پالی ئه گهر تومه ته که درو بوو پیاوه که سزا دهریت به لام ئه گهر قسه که ی راست دهرچوو تا مردن به ردباران دهرکرت (تثنیه ۲۲: ۱۳-۲۱)، پیاوئیکش ئه گهر له گهل ژنیکی میردار بنوئت هردوکیان به ردباران دهرکرت (تثنیه ۲۲: ۲۲)، حاله تیکی تریش که نزیکه له حاله ته که ی مهربم ئه وه یه پیاوئیک له گهل ئافرته تیکی دهرگیراندار بنوئت ئه گهر له شار بوو هردوکیان به ردباران دهرکرت چونکه ئافرته ته که دهیتوانی هاوار بکات به لام ئه گهر له ناوی کیلگه بوو ته نها پیاوه که به ردباران دهرکرت چونکه ئافرته ته که هاواری کردبوو و که س گوئی لی نه بوو (تثنیه ۲۲: ۲۳-۲۷).

ئینجیلی به رده ستمان ئه وه ی به قسه یه کی سه یر چاره سهر کردوو ئه ویش ئه وه یه لای خه لک یوسفی دهرگیرانی مهربم لای خه لک باوکی منداله که بوو: له لوقا هاتوو که کاتیك عیسا دهستی پیکرد (واته دهستی کرد به وه عزو بانگه وازو موعجزه) ته مهنی دهوروبه ری سی سال بوو... دواي ئه وه ش پشته کانی دهرمیریت تا ئاده م به م جوړه: کورپی یوسف^{۳۷۰} کورپی هالی^{۳۷۱}... تاد (لوقا ۳: ۲۳-۳۸)، له ئینجیلی مه تتاش: یه عقوب یوسفی لی بوو ئه ویش پیاوه که ی مهربم که یه سووعی لی بوو (مه تتا ۱: ۱۶).

^{۳۷۰} ژماره یه که وهرگیران وه ک پوونکرده وه ی قسه که رسته ی: (وه ک خه لک وایانده زانی) ده خاته ناو که وانه وه به نیشانه ی پوونکرده وه ی وهرگیره به لام وهرگیرانی تر رسته که ده خاته ناو قسه که بی که وانه به جوړیک وای تیده گه ی له خودی قسه ی ئینجیلی لوقایه. بو وهرگیرانه جیاوازه کانی ئه م (بو ئینگلیزی) ته ماشای ئه م لینکه بکه:

<http://www.biblegateway.com/passage/?search=Luke+3%3A23>

^{۳۷۱} ده قه که پوونه که هالی باوکی یوسفه، به لام ته فسیریک ده لیت باوکی مهربم: قاموس الکتاب المقدس، ص ۱۹۵۸. به لام باسی پشته کانی یوسف که باوکی عیسا نییه شتیکی بیمانایه بویه ئه و بوچوونه له راستر ده چیت که زنجیره ی پشته کان هی مهربم.

بهائی قورئان پاریزراوه

ئەمە بەشیکى گەرەى چیرۆكى عیسا له بنه وه هه لده ته كینیت چونکه یه كه م موعجزه ی عیسا له ئینجیل بریتی بوو له وه ی بی باوك هاتوته بوون، كاتیكیش خه لك واده زانن كورپی یوسفه موعجزه كه هیچ واتایه كى نامینیت. خو ئه گەر باسى باوه ره كه یان بکه ین كه كورپی خودایه ئه و كاته گرفته كه له بیواتاییه وه ده چیته خانه ی نامه عقوولى له بهر ئه وه ی ئیددیعای ئه وه ی كورپی خودایه نامه عقوول ده بیئت له گه ل هه بوونی باوكیكى به شه ری.

له وه ش ناچیت ئیسرائیلییه كان باوه رپیان به باوكییتی یوسف هه بووبیت، باوه رپیشیان به له دایكبوونه موعجزه كه یان نه كردبوو بۆیه ئاساییه تۆمه تی زینای بده نه پال مه ریهم چونکه باوكی دیار نه بوو، به لام به هۆی شتیكى نادیاره وه نه یانده توانی ئه وه بسه لمینن تا سزای بده ن، چیش له موعجزه یه ك شیاوتره ئه و شته نادیاره بیئت؟ قورئان پێكه كاتیک باسى قسه ی جووله كه له باره ی مه ریهمه وه ده كات: ((وبكفرهم وقولهم علی مریم بهتانا عظیما- النساء: ۱۵۶))، واته وتنی بوه تانیكى گه ره به رامبه ر مه ریهم، له وه شه وه قسه كردنی مه سیح به ساواپی له گه ل پروداوه كه پێكه .

ترس له كوشتنی مه ریهم به ئاشكرایی له ئینجیلی یه عقووب، كه به ئه پۆكریفا زانراوه، هه یه ئه ویش كاتیک یوسف ده زانیت مه ریهم سکی پر بووه و ده گری و له خۆی ده پرسیت ئه گەر گوناوه كه ی بشاریته وه دژی شه ریعه تی خودا ده وه ستیت و ئه گەر ئابرووی به ریت ده ترسیت ئه وه ی سکی فریشته یه ك بیئت و ئه و كاته خوینیکى بیتاوان بداته ده ست سزای مردن.^{۳۷۲}

ترسی یوسفیش كه مه ریهم ئابرووی بچیت له ئینجیله قانونییه كه ی مه تتاش هه یه، پێویستی شی کرد فریشته ی خودا له خه و پێی بلیت مه ریهم تاوانی

^{۳۷۲} عبدالسیح بسیط، ابوكریفا العهد الجدید، ص ۸۷، د. ابراهیم سالم الطرزی، ابوكریفا العهد الجدید، الكتاب الاول، ج ۱، ص ۸۵.

بهائی قورئان پاریزراوه

نه کردووه و باسی چۆنئیتی سکرپوونه که ی بۆ بکات و فریشته که به لگه ی له پهیمانی کۆن بۆ بهینئته وه (مهتتا ۱: ۱۸-۲۳)

به لām به پالّ حوکمی عه قلّ و مهنتق ئینجیلی تر هه ن ئه گه رچی ئه وانیش به هه مان شیوه به ئه پۆکریفا دانراون باسی قسه کردنی مه سیح به ساوایی ده که ن. یه ک له وه ده قانه پیی ده وترئیت ئینجیلی عه ره بیی مندالئیتی که که نیسه به هه لبه سترای ده زانئیت. له وه ئینجیله (ئیسحاحی ۱) مه سیح له بیشکه قسه ی له گه لّ دایکی کردووه.^{۲۷۲} ده قئیکی تر که پیی ده وترئیت ئینجیلی ناقانونی (ئه پۆکریفا) ی مهتتا مه سیح ته مه نی دوو سالّ ده بیت و قسه له گه لّ ئه ژدیهاکان ده کات.

په نگه ئه م پرسیاره بکرئیت: ناشئیت پیغه مبه ری ئیسلام زانیاریه کانی له ئینجیلی مندالئیتی عه ره بی، که باسی قسه کردنی مه سیحی کردووه، وه رگرتبئیت؟ ئه وه ی ئه و ئیحتماله په ت ده کاته وه ئه وه یه هه یچ شتئیکی ئه و ئینجیله، که باسی مندالئیتی مه سیح ده کات، له قورئان باس نه کراوه هه رچه نده به شی زۆر باسی موعجیزه کانی مه سیحه. له کۆی ۵۵ ئیسحاحی ته نها سیّ موعجیزه ی ناو قورئان باسکراون: چاککردنه وه ی گولی و زیندووکردنه وه ی مردوو یه ک و دروستکردنی چۆله که به قور و به خشینی گیان پییان. هه روه ها ئه و موعجیزانه له قورئان به ناو باسکراون بیّ هه یچ ورده کاریه ک وه ک له وه ی له و ئینجیله هاتوون. جگه له وه ش و وه ک له قورئان دیاره ئه و موعجیزانه له کاتی گه وره یی مه سیح کران نه ک به مندالی وه ک له و ئینجیله باس کراون. موعجیزه یه کی تر که چاککردنه وه ی نه خۆشییه ک بوو تووشی چاوی منداله کان ده بوو جیاوازه له موعجیزه ی قورئان چونکه ئه وه ی قورئان چاککردنه وه ی چاوی کویری زگماکه. به هه ر حالئیش موعجیزه یه که م و دووه م به شیوه ی تر له ئینجیله قانونیه کان باسکراون. به م جۆره ش ئه و ئینجیله

^{۲۷۲} عبدالمسیح بسیط، ابوکریفا العهد الجديد، ص ۱۳۱، د. ابراهیم سالم الطرزی، ابوکریفا العهد الجديد، الكتاب الاول، ج ۱، ص ۱۱۵.

زۆر له باسه‌کانی قورئانه‌وه دووره‌و ناتوانییت به سه‌رچاوه‌ی موعجزیه‌ی قسه‌کردنی مه‌سیحی ساوا بزانییت.

۵۴- له قور باندیه دروست ده‌کات

((إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدتُّكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ-المائدة: ١١٠)).

((وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَانْفُخْ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُتَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخُرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ-آل عمران: ٤٩)).

ئایه‌ته‌کانی قورئان باسی موعجزیه‌یه‌کی مه‌سیح ده‌که‌ن که باندیه‌ی به قور دروست ده‌کردو به فه‌رمانی خودا گیانی ده‌کرد به له‌شیان‌و ده‌یکردن به باندیه‌ی زیندوو. عبدالقادی دوا‌ی هیئانه‌وه‌ی ئه‌و ئایه‌تانه‌ ده‌لیت: موسلمانان ده‌لین مه‌سیح به‌مندالی باندیه‌ی له قور دروست ده‌کرد، مه‌سیحیه‌کانیش باوه‌پریان ئه‌وه‌یه مه‌سیح وشه‌ی خودایه‌و ئه‌و بوو ((هه‌موو شتی‌ک به‌و بوو، به‌غه‌یری ئه‌ویش هه‌یج شتی‌ک له‌وه‌ی بوو نه‌ببوو-یوحنا ١: ٣)). کاتی‌کیش مه‌سیح بوو به‌جه‌سته ٣٠ سال‌ مایه‌وه‌ پێش ئه‌وه‌ی وه‌عز بکات‌و موعجزیه‌کانی لی‌ بوه‌شنه‌وه (لوقا ٣: ٢٣).. (قسه‌ی عبدالقادی ته‌واو).

* * * *

ئایه‌ته‌کانی قورئان ئاشکران که دروستکردنی باندیه‌کان له‌ کاتی‌ گه‌وره‌یی‌و پێغه‌مبه‌رایه‌تبییه‌که‌ی بوو نه‌ک کاتی‌ مندالی. باسنه‌کردنی ئه‌و موعجزیه‌یه‌ش له‌و

بهائی قورئان پاریزراوه

ئینجیلانہ به لگه نیهه که که نه کرابوو. مه سیح موعجیزه‌ی زۆری نواندبوو که هه موویان له ئینجیلهکان باس نه کراون وهک دوايه مین ئایه تی ئینجیلی یوحه ننا ئاشکرای ده کات کاتیڤ ده لئیت: ((شتی زۆری تری کردبوو که ئه گهر یهک به یهک بنوسرین باوهر ناکه م که جیهان خۆی کتیبه نووسراوهکان له خۆ بگریت - یوحنا ۲۱: ۲۵)). له کۆتایی ئیصاحی پئشتریش: ((نیشانه‌ی زۆری تریش که یه سووع له بهردهم قوتابییهکانی کردنی له م کتیبه نه نووسراون - یوحنا ۲۰: ۳۰)).^{۲۷۴}

باسی دروستکردنی بالنده‌ی قورپو زیندووکردنیان له کاتی مندایی مه سیح له ئینجیله ئه پۆکریفهکان هاتوو. له ئینجیلی ئه پۆکریفای مه تتا (ئیصاحی ۲۷)^{۲۷۵}

باسی ئه وه کراوه که له منداییه وه، که ته مهنی چوار سال بوو^{۲۷۶}، ئه وه‌ی ده کرد، هه مان شتیش له ئینجیلی ئه پۆکریفای تۆما به لام به پینچ سالی^{۲۷۷}

ههروه‌ها ئینجیلی عه ره‌ببی منداییتی ئه ویش کاتیڤ هه وت سالی ته مهنی ته‌واو کرد (ئیصاحی ۳۶ و ۴۶).^{۲۷۸} که‌واته باسێک له و جۆره هه بووه له ده ره وه‌ی ئینجیله قانونییهکان.

بینیمان عبدالقادی پشت به ئینجیلی یوحه ننا ده به ستییت بۆ ره تکرده وه‌ی ئه وه‌ی مه سیح بالنده‌ی له قورپو دروست ده کرد ئه و کاته‌ی مندال بوو، وتیشمان قورئان

^{۲۷۴} هه‌رچه‌نده ئه مه‌ی دوا بیان له باسی گه‌رانه وه‌ی مه سیح و خۆده رخستنی بۆ قوتابییهکانی باس کراوه، به لام له و باسه هه یچ نیشانه‌یهک نه وتراوه جگه له وه‌ی شوینی بزماره‌کانی له خاچدانه‌که‌ی پیشاندان به جۆریڤ ده‌قه‌که ته‌نها ئه وه هه‌لده‌گریت که نیشانه‌کان بریتی بن له‌وانه‌ی له پۆزی یه‌که مه وه کردنی.

^{۲۷۵} بروانه: عبدالمسح بسیط، ابوکریفا العهد جدید، ص. ۱۲۰-۱۲۱، د. ابراهیم سالم، ابوکریفا العهد جدید، الكتاب الاول، ج ۱، ص ۱۰۴.

^{۲۷۶} وا ده‌رده‌که‌وئیت له باسه‌که‌ی ئیصاحی ۲۶ هه‌رچه‌نده بۆ دروستکردنی چۆله‌که‌کان نه وتراوه ته مهنی چه‌ند بووه.

^{۲۷۷} بروانه: عبدالمسح بسیط، ابوکریفا العهد جدید، ص. ۹۶، د. ابراهیم سالم، ابوکریفا العهد جدید، الكتاب الاول، ج ۱، ص ۶۵، ص ۷۲-۷۳، ص ۷۷-۷۸.

^{۲۷۸} عبدالمسح بسیط، ابوکریفا العهد جدید، ص. ۱۴۶ و ۱۵۰، د. ابراهیم سالم، ابوکریفا العهد جدید، الكتاب الاول، ج ۱، ص ۱۳۱ و ۱۳۵.

بهائی قورئان پاریزراوه

باسی مندالیی نه کردووه، به لام گریمان مه سیح موعجیزه ی وا به مندالیی کردبیت
 نه وه کاریکی پیویسته بو نه و دوو پرسته یه ی ئینجیل یوحنا، واته: ((هموو
 شتیك به و بو،^{۳۷۹} به غیری نه ویش هیچ شتیك له وه ی بو نه ببوو))، هروه ها بو
 رسته کانی پیشتتر: سه رتا وشه بو، وشه لای خودا (یان له گه لا خودا) بو، خودا
 وشه بو. چونکه نه گهر وادیت پیویسته مه سیح له یه که م رژی له دایکبوونییه وه
 موعجیزه بنوینیت نه ک نه و که سه ی که هموو شته کان له ریگه ی نه وه وه دروست
 ببوون چاوه ری بکات تا ته مهنی سی سالی بو نه وه ی مژده بکات و وه عز بکات و
 موعجیزه بنوینیت.

۵۵- باوه رنه هیئان به له خاچدانی مه سیح

((وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ
 وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا * بَلْ
 رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا - النساء: ۱۵۷-۱۵۸)).

عبدالقادی ده لیت: بوچی قورئان له خاچدانی مه سیح و کوشتنی له سه ر دهستی
 جووله که ره تده کاته وه هه رچه نده جووله که ددان به وه ده نین و مه سیحیه کان
 ته ئیکدی له سه ر ده که ن و شانازی پیوه ده که ن؟ سه رتا پای ئینجیلیش باسی
 له خاچدانی مه سیح و مژده دانه به مه سیح وه ک فیداکاری مروقایه تی. له قورئانیش
 ده یان ئایه ت هاتوون که قورئان ته ورات و ئینجیل پشتر است ده کاته وه، قورئانیش

^{۳۷۹} نه و پرسته یه ی عبدالقادی هیئاویه تی به چهن د جوړیک وه رگپر دراوه: خودا هه موو شتیکی
 له ریگه ی نه وه وه دروست کرد، خودا هه موو شتیکی له ریگه ی وشه وه دروست کرد، هه موو شتیکی
 له دهستی نه و بوون، نه و هه موو شته کانی دروست کرد...

بهائی قورئان پاریزراوه

له شوینی تر باسی مردنی مه سیح و هه لسانه وهی و به رزبونه وه بو ئاسمان ده کات ^{۳۸۰}، ئینجا، به پال ئایه ته کانی سه ره وه، ئه م ئایه تانه ده نووسی ت:

۱- ((إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ)) .

ته واو کردنی ئایه ته که ش: ((وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلِ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ - آل عمران: ۵۵)) .

۲- ((فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ)) .

سه ره تای ئایه ته که ش: ((مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُمْ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُمْ فِيهِمْ - المائدة: ۱۱۷)) .

هه ره ها:

((وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا - مريم: ۳۳)) .

عبدالقادى ده لیت:

ئایا سهیر نییه که سیک پاش شه شسه د سال بیت و له خاچدانى مه سیح به پاست نه زانیت؟ پروداوی له خاچدان راستییه کی میژوویییه رۆماییه کان و یونانه کان و جووله که و مه سیحیه کان تواریان کردبوو. له مه جمعه ی (نیقیه) ش که سالی ۳۲۵ سازدرا ئوسقوفه کان یاسای باوه پیان نویسی که له خاچدانى مه سیح بو پرزگاریی مرؤف پشتراست ده کاته وه، ئه ویشه ئه و یاسایه ی که هه موو مه سیحیه ک له هه موو که نیسه یه ک له هه موو شوین و سه رده میک ده یخویننه وه. شوینه واره کانی مه سیحیه کانیش له بیست سه ده رابوردوو که نیشانه کانی خاچیان پیوه یه ئیتر چۆن که س میژوویتییه له خاچدان به پاست نازانیت؟ (قسه ی عبدالقادى ته واو).

* * * *

^{۳۸۰} لیره وه لامی ئه وه به دووردیژی نادهینه وه که قورئان باسی مردنی مه سیح و هه لسانه وه ی نه کردوو چونکه واتای وشه ی (متوفیک) دیار نییه مردنه یان بردنه وه ی بی مردنه. سه باره ت به به رزبونه وه ی، یان راستتر به رزکردنه وه ی، ئه وه یان له قورئان هاتوو ه.

بهائی قورئان پاریزراوه

سه ره تا پيويسته مه جمه عى نيقه نه كړيته به لگه له سه ر ئاينى مه سيح له بهر
 ئه وهى كؤده ننگى مه سيحيه كان له سه ر ئه و برياره ي مه جمه كه نه بوو.^{۳۸۱}
 مه جمه كه ش له بناغه وه بؤ يه كلا كړدنه وهى ناكوكيه كان بوو و به تايبه تى
 سه باره ت به يروباوه رپه كانى (ناريوس)، واته ناكوكيه كه هه بووه. سه باره ت به
 له خاچدانيش ديسان برياره كه ي مه جمه كه، كه سى سده له دواى ديارنه مانى
 مه سيح سازدرا، نابيته به لگه له سه ر ئه وهى خودى مه سيح بوو كه له خاچدرا،
 به لكو ناشيپته به لگه له سه ر رووداوى له خاچدانه كه خوى.

له خاچدانى مه سيح

عبدالقادى ده لئيت: رووداوى له خاچدان راستييه كى ميژووييه رومايه كان و
 يونانه كان و جوله كه و مه سيحيه كان تو ماريان كړدبوو. ئيمه ش ده لئين خو ئه گه ر
 ده يان سه رچاوه ي وا باسى له خاچدان بكن هيج له مانه بايه خه يان نييه ئه گه ر
 له لايه ن كه سانيكه وه نه نو سراين كه بؤ خو يان ناگادارى ئه و رووداوه بوو.^{۳۸۲}
 چونكه باس كړدى رووداوه كه به تنها به س نييه بؤ سه لماندى له بهر ئه وهى بؤى
 هه يه ئه و سه رچاوانه باسى رووداوه كه يان له خه لكه وه وه رگرتبىت، به م جوړه ش
 هه موو مه سه له كه واى لى ديت: كه سيك له خاچ درا كه وازنرابوو مه سيحه، ئه و
 باسه ش له ناو خه لك بلاوبووه، دواتر ش ميژوونووس و نووسه ر هاتوون ئه و
 رووداوه يان باس كړدوه و كه سيان شايه تحال نه بوون، ته نانه ت شايه تحالى خودى
 مه سيح ش نه بوون.

به لام گومانه كان له رووداوى له خاچدان گه وره ترن چونكه گومانى كى گه وره تر
 هه بووه ئه و يش كه به راستى مه سيح هه بوويت بؤيه ئه و جوړه سه رچاوانه نه ك

^{۳۸۱} بروانه ده قه كه كه به ياساى باوه رى پى و ترا له: د. حنا جرجس الخضرى، تاريخ الفكر
 المسيحى، ص ۶۳۱.

^{۳۸۲} مه به ستمان ليره نو سينه ميژووييه كانه ئه گينا گوايه يو حه ننا ناگاي له مه سيح و
 له خاچدانى بوو، به لام كى ده توانيت به دلنيايييه وه بليت يو حه ننا كه سيكى راسته قينه بووه يان
 خوى ئه و ئنجيله ي نووسيوو؟

بهائی قورئان پاریزراوه

تهنھا بۆ سه لماندنې رووداوى له خاچدان به لكو له وه زياتر وه كو به لگه له سره هه بوونى مه سيح ده هيئرئينه وه .

قسه كهى عبدالفاديش كاتيک ده لئيت: سهيره پاش شه شسه د سال كه سيك بيټ و له خاچدانه كه به درؤبخاته وه په خنه يه كه ئاراسته ي خوى ده بيټه وه چونكه نه گه ر بيو تايه پاش شه ش سال په خنه كهى مه عقول ده بوو چونكه ماوه كه كه مه و ئيحتمالى تيخنيى درؤ كه متره له ماوه ي شه شسه د سال كه نه مه يان ماوه يه كى زوره به جوړيک به ئاسانى درؤكان ده چنه پال راستيه كان . دووباره كرده وه ي زانياريه كيش بۆ ماوه ي شه شسه د سال نايټه به لگه له سره ئه وه ي زانياريه كه پاسته وه ك چؤن دووباره كرده وه ي چيرؤكى مردنى (ته مموون) و گه پانه وه ي له به هاران، وه ك دواتر باسى ده كه ين، بۆ ماوه ي سه دان سال نه بوته به لگه بۆ راستيى ئه و چيرؤكه .

ئيمه ده توانين ليړه بوه ستين چونكه نه مه به سه بۆ وه لامدانه وه ي قسه كانى عبدالفادى به لام له گه ل باسى له خاچدان و فيدا^{۳۸۲} ده رؤين بۆ ئه وه ي خوئنه ر بزانيټ چؤن شه پوله كانى ده رياهه كى گومان يارى به و باوه رپه ده كه ن و چؤن مرؤڅ له دواى خوئنده وه ي زياتر له باره يانه وه خوى له ناو چ گيژاويك ده بينيت و به م جوړه ده زانيټ ئه و باوه رپه له سره چ بناغه يه ك دروستكراوه .

نمونه له سره سه رچاوه ي ميژوويى كه گوايه باسيان له خاچدانى مه سيحيان وه ك رووداوكى ميژوويى كردووه ئه مانه ن:

سه رچاوه يه كى رؤمايى له وانه هى وتاربيژو كاربه ده ست و ميژوونووسى رؤمايى تاكيټوس Tacitus ۴، ده وروبه رى (۵۶ - ۱۲۰) ي زايىنى، ئه ويش كتيبيى سالنامه كان و له ميانه ي باسى سووتانى شارى رؤما له سه رده مى ئيمپراتوره كه ي،

^{۳۸۲} وشه ي عه ربىي فيدا (الفداء) كه بۆ ئه م مه به سه ته به كارديت له جياتيى قوربانى يان قوربانيدان به كارده هيئنين بۆ ئه وه ي ئه و وانا تايبه ته ي بده ينى كه له بيرباوه رپى مه سيحى هه يه .

بهائی قورئان پاریزراوه

واته نیرۆن و دواى باسى پروداوه که و دواى باسى هۆکاره که ی که دیار نییه نه گهر پروداویکی نه خوازراو بووبیت یان به نه خشه ی ئیمپراتۆر و که نووسه ران باسى ههردوویکیان کردبوو (کتیبی ۱۵ : ۳۸)^{۳۸۴}، تاکیتوس ده لیت که بۆ نه هیشتنی ئه و باوه پره ی که وا ئاگره که به هۆی فه رمانیکه وه بووه نیرۆن گونا هه که ی خسته سه ر توئیژیک که پیان ده وتریت مه سیحیه کان و نه شکه نجه یه کی باشی به سه ر سه پانندن. تاکیتوس ده لیت ئه م ناوه، واته مه سیحیه کان، به هۆی خریستوس (مه سیح) *Christus* وه بوو که تووشی سزایه کی سه خت بوو له سه رده می تیپیژیوس له سه ر دهستی پونتوس پیلانوس که یه کیکه له نوینه ره کانمان (کتیبی ۱۵ : ۴۴).^{۳۸۵} که واته نه که ته نها کاتی له دایکبونی تاکیتوس به لکو خودی ده قه که ش ئاشکرایه که باسی ئاکامی مه سیح دووباره کردنه وه ی قسه یه کی بلاوه، سه رباری نه وه ش نه باسی کوشتن و نه له خاچدانی نه کردوه.

نمونه یه کی تر میژوونوس فلاقیوس جۆسیفوس *Flavius Josephus* ه که به په چه له که جووله که بوو و دواى چووه پال رۆماییه کان و که له کتیبیکی خۆی باس مه سیح و له خاچدانی و هه لسانه وه ی ده کات،^{۳۸۶} هه روه ها ئه و ده قه ی لای مه سیحیه کان بۆ هه بوونی مه سیح گرنگه و به (شایه تی فلاقیانی) ناسراوه، به لام گومان له و باسه کراوه و لیکۆله ره وه کان وای بۆچوون که یان باسه که له لایه ن مه سیحیه کانه وه له و کتیه تیخنراوه و یان باسه که هه یه به لام مه سیحیه کان ده ستکاریان کردوه چونکه جۆسیفوس به گه وره یی باسی مه سیح ده کات و وه کو که سیک باوه پری به مه سیح هه بیت وه سفی ده کات له کاتیک ئه و که جووله که بوو و

³⁸⁴ The Annals of Tacitus, p.301.

³⁸⁵ *ibid*, p.304.

^{۳۸۶} جۆسیفوس مه سیح به وه وه سفی ده کات که پیاویکی دانا بوو نه گهر په وای بیت پیی بلین پیاو (واته مروۆ) و شتی نایابی کردبوو و مامۆستا بوو و راستیی فیڕ ده کردن. بۆ ده قه که پروانه:

Flavius Josephus, *The Antiquities of the Jews*, Book 18, Ch. 3, Section 3.

بهائی قورئان پاریزراوه

دوای به شداریکردنی له شوپرسی جووله که کان دژی پوما خوئی دا به دهسته وه و چوه پال پومایه کان.

ناوبردنیکی تری مه سیح له لایه ن جو سیفوسه وه هیچی له خو نه گرتوه چونکه باسی به سه رهاتیکی کورته، که دوای مه سیح بوو، ئه ویش له باره ی برای مه سیحه وه یه و به م جو ره یه: برای ئیسوس (عیسا) که (ئه میان) پیی ده و ترا مه سیح.^{۳۸۷} به م شیوه یه و له کتیبکی بیست به رگی سه باره ت به میژووی جووله که له دروستبوونی بوونه وهره تا جهنگی یه که می جووله که و پوما (که سالی ۶۶ ی زاینی دهستیپیکردو جو سیفوس له و شوپرشه یه کیک بوو له سه رکرده جووله که کان) جو سیفوس ته نها له م دوو نمونه یه باسی مه سیح ده کات که یه کیکیان جیگه ی گومانه.

نوسه ری تریش ئالوس Thallus ی سامیرییه^{۳۸۸} ئه ویش له باره ی رۆژگیران له رۆژی له خاچدانی مه سیح، به لام ئه مه شیان جیگه ی گومانه چونکه کتیبه که ی ئالوس فه وئاوه و که سی تر قسه که ی لی وهرگرتوه ئه ویش جولیس ئه فریکانوس Julius Africanus (نوسه ریکی مه سیحی سه ده ی سییه م) و په خنه ی لی گرتوه که ئه و پۆژگیرانه ی به دیارده ی سروشتی ناوناوه نه ک موعجیزه چونکه ئه و کاته مانگ ته واو بوو و رۆژگیران له کاتی مانگی ته واو ناگیریت.^{۳۸۹} که واته ئالوس باسی رۆژگیرانی کردوه نه ک مه سیح و ئه مه له ئه فریکانوسه هاتوه.^{۳۹۰} ئه مه ش جگه له گومان ده باره ی ئه و کاته ی ئالوس ئه وه ی نووسیوو که گوايه سالی ۵۲ ی زاینی بووه و ئه مه له راست ناچیت به لکو زور له وه ده چیت له سه ده ی دووه م بوو بیت.^{۳۹۱}

³⁸⁷ Flavius Josephus, *op. cit.*, Book 20, Ch. 9, Section 1.

^{۳۸۸} د. حنا جرجس الخضری، تاریخ الفكر المسيحي، ص ۳۴۱ هه روه ها ص ۱۵۴ به لام بی باسی مه سیح.

³⁸⁹ Richard Carrier, *Thallus and the Darkness at Christ's Death*, p.186.

³⁹⁰ *ibid.*, p.187.

³⁹¹ *ibid.*, pp.188-189.

بهائی قورئان پاریزراوه

بهم شیوهیه نه‌گهر به‌دوای نه‌و ئیددیعیایانه بچین که سه‌رچاوه میژووییه‌کان باسی له‌خاچدانی مه‌سیحیان کردووه هیچمان ده‌ستناکه‌وئیت،^{۳۹۲} شتی راسته‌قینه‌ش ده‌ستبکه‌وئیت گرنه‌گ نییه چونکه وه‌ک باسمان کرد میژوونوس باسی شتیکی کردووه به‌و شیوهیه‌ی له‌خه‌لکی بیستووه واته له‌خه‌لکی بیستووه مه‌سیح له‌خاچدراوه .

نه‌مه‌یان بۆ سه‌رچاوه پۆماییه‌کان، بۆ سه‌رچاوه‌ی جووله‌که‌ش نه‌و له‌خاچدانه له‌تلموود هاتووه،^{۳۹۳} به‌لام له‌خاچدانه‌که به‌شیوه‌یه‌کی جیاواز له‌وه‌ی ئینجیله‌کان باسکراوه . که‌واته راسته جووله‌که‌ ددان به‌وه‌ ده‌نئین که میسیحیان له‌خاچداوه، به‌لام نه‌مه‌ قسه‌ی خویانه‌و نه‌و گومانه ده‌مینئته‌وه که ئایا به‌راستی نه‌و که‌سه‌ی له‌خاچدرا مه‌سیح بوو یان که‌سیکی تر.

قورئان نه‌وه ته‌ئکید ده‌کاته‌وه که جووله‌که‌ ده‌لئین مه‌سیحیان کوشتووه به‌لام نه‌ کوشتبوویان و نه له‌خاچیان دابوو به‌لکو وایانزانیبوو نه‌وه‌یان کردبوو: ((وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا - النساء: ۱۵۷)) که عبدالقادی خوی نه‌و ئایه‌ته‌ی هیناوه‌ته‌وه .

موفه‌سیره‌کانی قورئان سه‌باره‌ت به‌ رسته‌ی (ولکن شبه لهم) ده‌لئین که‌سیکی هاوشیوه‌ی مه‌سیح بووه که له‌خاچدراوه‌و چه‌ند گێرانه‌وه‌یه‌ک بۆ نه‌مه‌ ده‌هیننه‌وه که زۆرتریان به‌م جووره‌ن: مه‌سیح به‌ قوتابیه‌کانی وت: کامتان خودا وه‌کو

^{۳۹۲} به‌پال نه‌وه‌ی به‌لگه‌ی میژووی له‌سه‌ر چیرۆکی له‌خاچدان نییه ده‌بینین که حالی چیرۆکی هه‌لسانه‌وه‌ی مه‌سیح له‌وه‌ خراب‌تره . سه‌رباری نه‌و حاله‌ خرابه‌ی چیرۆکی له‌خاچدان که‌چی کاتیک نه‌وان دینه سه‌ر چیرۆکی هه‌لسانه‌وه‌ ده‌لئین رووداوی له‌خاچدان ده‌توانریت له‌پووی میژووییه‌وه بسه‌لمینریت به‌لام نه‌مه بۆ هه‌لسانه‌وه ئاسان نییه، پروانه نه‌مه سه‌رچاوه که چۆن باسی کیشه میژووییه‌کانی له‌خاچدان و دواتر باسی هه‌لسانه‌وه ده‌کات: تاریخ الفکر المسيحي، ص ۳۵۴-۳۵۵.

^{۳۹۳} پروانه: تاریخ الفکر المسيحي، ص ۱۴۸.

شیوہی منی لیدہکات و دهکوژریت و دواپی دهبیتہ هاورپم له بههشت، ئیتر یهکیکیان نهوهی قبول کردو نهویان گرت و لهخاچیان دا.^{۳۹۴} له گپرانهوهیهکی ئیبنو ئیسحاق و پاش باسکردنی نهوه، که له مهسیحیهکی وهرگرتبوو که بیووه موسلمان، پاش باسی خوکوشتنی یههودای سکاریوت (یهودا الاسخریوطی) ش که به (یودس زکریا یوطا) ناوی دهبات دهلئت: هه ندیک نهصرانی دهلین نهوه کهسهی شیوہی بووه شیوہی مهسیح (یودس زکریا یوطا)^{۳۹۵} بوو نهوانیش لهخاچیان دا نهویش دهیوت: من نهو نیم، من نهو کهسه م که شوینه کهیم پی پیشان دان.^{۳۹۶} بهچاوپوشینیش له دروستی نهو گپرانهوهیهش “گپرانهوهیه که”^{۳۹۷} گرنگه چونکه ئیبنو ئیسحاق له سهدهی ههشته می زاینی ژیاوه و بهم شیوہیه لهو کاته نهو باسه هه بووه. گرنگی نهو گپرانهوهیهش له وهیه که شیوہهکی لهو گپرانهوهیه دهچیت که لهو ئینجیلهی به ئینجیلی بارنابا^{۳۹۸} ناسراوه باس کراوه.

لهو ئینجیله و تراوه که یههودای سکاریوت پاش نهوهی پیش دوژمنهکان کهوت بو شوینی مهسیح شیوہهکی گوراو وهکو نهوی لی هات نهوانیش به مهسیحیان زانی و گرتیان (برنابا ۲۱۶: ۱-۹)، دواپیش له خاچدراو نهو ههر نکوئی لهوه

^{۳۹۴} تفسیر ابن کثیر، ج ۲، ص ۴۴۸-۴۵۲.

^{۳۹۵} دیاره (یودهس) که شیوہی (یوداس) یونانییه.

^{۳۹۶} تفسیر الطبری، ج ۹، ص ۳۷۴، تفسیر ابن کثیر، ج ۲، ص ۴۵۲.

^{۳۹۷} تهبری له محمد بن حمید الرازی له سلمة بن الفضل له ابن اسحاق گپراویه تییه وه. جیاوازی له بارهی موحه ممد کوری حومه ده وهیه له نئیوان (ثقة) و (درؤزن)، بروانه: الحافظ المزی، تهذیب الکمال، ج ۲۵، ۵۱۶۷، ص ۹۷-۱۰۸. رهنگه نزیکترین بوچوونیش له ئینسافه وه قسهیهکی یه حیا کوری مهعینه که ئیبنو حومه یه جیگه می متمانهیه و کیشه که خوئی نییه به لکو نهو فرمودانهی له شیخه کانیه وه وهریانه گریت (ل ۱۰۱). له پهراویزی موحه ققیقی کتیه که ش هاتووه: به پیی ترمذی بوچوونی بوخاری له بارهیه وه باش بوو پاشان لاوازی کرد (پهراویزی ۵، ل ۱۰۷). نهو پوایه تهش له شیخه که بیه وهیه، واته سلمة بن الفضل الابرش که زۆرینه لاوازیان کردووه: تهذیب الکمال، ج ۱۱، ۲۴۶۴، ص ۳۰۵-۳۰۹.

^{۳۹۸} جگه له ئینجیلی بارنابا نامهکانی بارنابا هه ن که په یوه نندیان بهو ئینجیله وه نییه.

بهائی قورئان پاريزراوه

ده کرد که مه سيحه (برنابا ۲۱۷)^{۳۹۹}. ئيتر به دهر له دروستي گيرانه وه که ی ئينبو ئيسحاق و له راستي ئينجیلی بارنابا ئه وه بره راستيه ده ميئيته وه که قسه يه کی وا هه يه و ئه و ئيحتيماله ی له سهر وه ئاماژه مان بو کردو که له ئينجیلی بارنابا هه يه، واته له يه کچوونه که بريتي بووه له وه ی يه هوودای سکارپوت شيوه ی گؤراو بووه شيوه ی مه سيح، له ناو موسلمانان زؤر که متر ناسرابوو و ئه وه ی زؤرتر په سهند کرابوو ئيحتيماله که ی تر ئه ویش که يه کيک له حه وارييه کانی مه سيح له سهر داوای خوی چوو ه سهر شيوه ی مه سيح.

کيشه و موناقه شه ی زؤریش هه بووه له باره ی ئينجیلی بارنابا، که نوسخه ی ئيتاليی هه يه که وه رگيردراوه بو ئينگليزي و نوسخه ی ئيسپانيی هه بوو که ون بووه^{۴۰۰}. نوسخه ئيسپانييه که له سه ری نووسرابوو که له ئيتالييه وه وه رگيردراوه^{۴۰۱} که سيکيش له سالی ۱۵۷۵ ئه م ئينجيله ی کؤپی کردوو ه يان دابه ئناوه.^{۴۰۲}

به پيی بلاوکراوه ی عه قیده یی گيلاسيوس Gelasian Decree ئينجیلی بارنابا يه کيکه له ئينجيله قه ده غه کان، ئه گهر سه رده می ئه و بلاوکراوه يه ش وه ک به شيوه يه کی گشتی پيشنيار کراوه سه ده ی پاش پاپا گيلاسيوس بوويت ئه و کاته ئه مه ده بيته شايه تيه ک بو مانه وه ی ئه و ئينجيله تا کاتي موحه ممه د.^{۴۰۳}

(مارگوليوت)ی رۆژه لاتناس، ئاماژه بو ئه وه ده کات که ئه و ئينجيله لای موسلمانان نه ناسراو بوو ئه ویش وه کو وه لامی ئه و قسه يه ی ده لئيت ئه و ئينجيله

^{۳۹۹} بو ئه مانه بروانه وه رگيرانی ئينگليزي ئه سله ئيتالييه که:

Lonsdale and Laura Ragg, *The Gospel of Barnabas*, p.417ff.

ههروه ها وه رگيرانه عه ره بييه که:

انجيل برنابا، ت. د. خليل سعاده، ص ۳۱۳ به دو اوه.

⁴⁰⁰ Lonsdale and Laura Ragg, *The Gospel of Barnabas*, p.x.

⁴⁰¹ *ibid*, p.xi.

⁴⁰² *ibid*, p.xliii.

⁴⁰³ *ibid*, p.xlv.

بهائی قورئان پاریزراوه

لای عه رب ناسرابوو، سی له زانا ئیسلامیه کانیس ناو ده بات^{۴۰۴} که ئه و ئینجیلیه یان نه ناسیوه هه رچه نده له باره ی مسیحیه ته وه نووسیویانه: کۆنترینیان ئیبنو حه زم (۴۵۶ی کۆچی مردووه) له کتیبی الفصل فی الملل والاهواء والنحل، ئه وه ی تر ئیبنو ته یمیه (۷۲۸ی کۆچی مردووه) له (الجواب الصحیح لمن بدل دین المسیح)، هه روه ها لیکۆلینه وه که ی ابو الفضل السعودی که ۹۲۴ی کۆچی نووسراوه و له سه ر بناغه ی کتیبی ابو البقاء صالح الجعفری بوو. به پال ئه مانه ش بیلیۆگرافیای حاجی خلیفه (۱۰۶۷ک- ۱۶۵۶- ۷ ن) هیچ ئاماژه یه کی بو هیچ ئینجیلیکی له م جۆره، به زمانی عه ره بی، نه کردووه.^{۴۰۵}

کورتیه هه موو باسه کانی سه ره وه ش به م جۆره ده بیته:

-قورئان ناراسته وخۆ پیلانی جووله که بو له خاچدانی مه سیح باس ده کات بۆیه پووداوی له خاچدان راسته به لام ئه وه ی له خاچدرا مه سیح نه بووه و جووله که وایانزیابوو ئه و بووه، به م جۆره ش پووداوی له خاچدانی به درۆنه خستۆته وه وه ک عبدالقادی ده لیت به لکو له خاچدانی خودی مه سیحی به درۆخستۆته وه.

-هه ولدان بو ئه وه ی له خاچدانی مه سیح به به لگه ی میژووی بسه لمینریت سه رکه وتوو نییه چونکه هه ر که سیك باسی کردبیت شایه تحال نه بووه به لکو قسه که ی له خه لکی تر وه رگرتوووه.

-ئه وه ی وه کو به لگه ی میژووی له سه ر له خاچدان هینراوه ته وه جیگه ی گومانه.

-ناکۆکی له نیوان مه سیحیه کان له باره ی کۆتایی مه سیحه وه هه بووه: ((وَأَنَّ الدِّينَ اِخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِيَ شَكٌّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ))، جووله که ش خویان له وه

^{۴۰۴} مارگۆلیۆت پشت به لیستی (شتاینشنایده ر) ی رۆژه لاتناس ده به ستیت بو ئه مه و ناوبردنی سی زانا که کتیبی ئه وانه ئه و کاته چاپکرا بوون، واته نمونه کان له وه زیاترن.

⁴⁰⁵ *ibid*, p.xlviii.

ابو الفضل السعودی خاوه نی کتیبی (المنتخب الجلیل من تخجیل من حرّف الانجیل) که هه لپژاردیه ی کتیبی (تخجیل من حرّف الانجیل) له نووسینی ابو البقاء صالح بن الحسین الجعفری.

بهائی قورئان پاریزراوه

دلنیا نه بوون که مه سیحیان کوشتووه: ((وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا)). ئیستاش که باسی باوه پری فیدا ده که یین ده زانین بۆچی په وایه گومان له وه بکه یین مه سیح بوو که له خاچ درابوو.

فیدا و چوار ئینجیله که

باوه پری فیدا باوه پریکی گه وره ی مه سیحیه ته. باوه پره که به کورتی ئه وه یه مه سیح که له خاچ درا هه لگری گونا هه کانی مروثایه تی بوو و ئه و له خاچدانه ی که فاره تی گونا هه کانمان بووه. ئه مه ش وه ک وتمان به کورتی ئه گینا ورده کاریی تری هه ن و باوه پره که له وه ئالۆرتره و له خواره وه هه ندیک له و ورده کارییانه باس ده که یین. قسه که ی عبدالقادی که گوايه ((سه رتاپای ئینجیلش باسی له خاچدانی مه سیحه و مژده دانه به مه سیح وه ک فیدا کاری مروثایه تی)) هه له یه چونکه سه رتاپای ئینجیل باسی ئه وه نییه. له خاچدانه که به شیکه، به شیکی بچووکیشه، له باسه کانی ئینجیله کان، ئه وه ش دیاره بۆ هه ر که سیك ئه و ئینجیلانه ی خویند بیته وه. دیسانه وه ش سه رتاپای ئیجیل باسی فیدا نییه، به لکو ئاماژه کان بۆ فیدا ته نها له چه ند شوینیک هه ن، ده شلئین ((ئاماژه)) ئه گینا له هیچیان به شیوه یه ک باس نه کراوه یه کلاکه ره وه بیته. ته رکیزکردن له سه ر له خاچدان و هه لسانه وه و فیدا له ئینجیل کاری که نیسه بوو نه ک خودی ئینجیله کان.

ئه وه ی باوه پری فیدا ده خاته گومانه وه ئه و هاواره ی مه سیحه له سه ر خاچ له ئینجیلی مه تتاو مه رقوس: ((خوداکه م، خوداکه م، بۆچی جیته ییشتم؟)) (مه تتا ۲۷: ۴۶، مرقس ۱۵: ۳۴). له ئینجیلی یوحه نناش دیسان قسه یه ک هه یه که مه سیح له سه ر خاچ ده یلیت و هی که سیکی ئاساییه له سه ره مه رگ: ((پاشان یه سووع بینی که هه موو شتیک ته واو بوو ئیتر بۆ ئه وه ی کتیبه که ته واو بیته وتی: تینوومه))^{۴۶}

^{۴۶} وه رگیزانی تر بۆ ئه مه هه یه وه ک (وه رگیزانی ژبانی نوی) که وه رگیزانیکی پیتاو پیت نییه: یه سووع زانی که ئیستا هه موو شتیک ته واو بوون. هه موو شتیک به و شیوه یه پوویمان دا که نووسینه پیرۆزه کان و تبوویمان روو ده دن. ئه و وتی: تینوومه.

بهائی قورئان پاریزراوه

(یوحنا ۱۹: ۲۸)، قسه یه کی تریش که ریځ پیش مردنی و هی که سیځ نییه له بهر فیدا له خاچ درابیت: ((یه سووع به دهنگیکی بهرز هاواری کردو وتی: باوکه! گیانی خوّم به دوو دهستی تو ده سپیږم)) (لوقا ۲۳: ۴۶).

ئوهی له ئینجیل هاتوو ته ئکیدکردنه له سهر باوه پرهینانی خودی مروّقه که یه وهک پریگه ی پزگاری. ئه وه له هر چوار ئینجیله که ده بینریت، وهک نمونه ش له ئینجیله کانی مه تتاو مه رقه س و لوقا ئاموژگاریه که ی مه سیح بو قوتابییه کانی هاتوو: ئه و که سه ی ده یه ویت به دوام بیت با خاچه که ی هه لگریّت و شوینم بکه ویت (مه تتا ۱۶: ۲۴، مه رقس ۸: ۳۴، لوقا ۹: ۲۳). یان له یوحنه نا: ئه و که سه ی گوئی بو قسه کانم ده گریّت و باوه پ به و که سه بهینیت که ناردمی ژیانیکه هه تاهه تایی هه یه (یوحنا ۵: ۲۴)، زوری تریش له و جوړه، به لام باسی فیدا، واته مه سیح بو فیدای جیهان له خاچ درا، ئاشکرا نییه له بهر ئه وهی هه موو باسه کان به پال فیدا ئه و ته فسیره ش هه لده گرن که مردنی مه سیح قوربانییه که له پیناوی گه یاندنی په یامه که بووه (وهک چوّن پیغه مبه رانی پیشتر هه مان قوربانیان دابوو) نهک به مردنی ئه و گونا هه کانی ئه وان بسپریته وه.^{۴۰۷}

ئه گهر ته ماشای باسه کانی فیدا له ئینجیله کان ئه مانه ده بینن:

مه سیح له دواشيو نانه که ده داته قوتابییه کانی و ده لیت ئه مه لاشه که مه که له جیاتی ئیوه ده به خشریت، بو په رداخه که ش ده لیت ئه م په رداخه په یمانی نوییه

^{۴۰۷} له باره ی عه قیده ی فیداوه و تراوه که مه سیح کاتیک بو گونا هه کانی مروّقه له خاچ درا خوئی بوو به گونا وهک پؤلس ده لیت: ((خودا ئه و که سه ی گونا هه ی نه کردبوو کردیه گونا هه بهر ئیمه بو ئه وهی ئیمه ببینه چا که ی خودا له و))!! (۲ کورنثوس ۵: ۲۱). کاریش ده گاته ئه وهی له باره ی ئه و قسه یه ی مه سیح، واته ((خودا که م، بوچی جیت هیشتم؟)) بوتریت که خودا غه زه ب له مه سیحی له خاچ دراو ده گریّت که نوینه ری مروّقا به تی گونا هه کاره، ئه و مروّقا به تیبه ی حوکی مردنی به سهر دراوه، بپوانه: تاریخ الفكر المسيحي، ص ۳۵۸ ئه ویش له قسه یه کی کارل بارت که لاهوتیبه کی ناوداره.

بهائی قورئان پاریزراوه

به خوینه که م که بۆ ئیوه ده ریژریت (لوقا ۲۲: ۱۹-۲۰)،^{۴۰۸} ئەمه نهك تهنه بۆی ههیه واتای قوربانیدان بۆ گه یاندنی په یامه که بیټ به لکو واتایه کی بچووکتیشی هه بیټ ئه ویش قوربانیدانی مه سیحه بۆ ئه وهی قوتابییه کانی سه لامهت بن وهك چۆن له ئینجیلی یوحه نناو کاتیک بۆ گرتنی مه سیح ده چن مه سیح پیمان ده لیټ: پیم وتن من ئه وم، ئه گه ر منتان ده ویت با ئه مانه (واته قوتابییه کانی) برۆن، ئینجا نووسه ری ئینجیله که ده لیټ: ((ئه ویش بۆ ئه وهی ئه و قسه یه جیبه جی بیټ که کردبووی: ئه و که سانه ی به منت دان که سیانم له ناونه برد)) (یوحنا ۱۸: ۸).

ههروه ها باسی دوو قوتابییه که که مه سیح گوايه پاش هه لسانه وهی له مردن قسه ی له گه ل کردن و سه ره تا نه یانناسییه وه و کاتیک لیی پرسین باسی چی ده که ن وتیان باسی رووداوه کانی تاییه ت به یه سووع ده که ین دواییش ده لیټن: به ته مابووین ئه و فیداکاری ئیسرائیل بیټ (لوقا ۲۴: ۱۳ به دواوه). تیبینیش بکه ئه و که سه ی وه لامی ده داته وه به م جوړه باسی مه سیح ده کات: مرۆفیککی پیغه مبه ری به توانا له کردار و گوفتار بوو له به رده م خوداو هه موو گه ل.

دوای ئه وه ش بۆ یانزه قوتابییه که ی ده رکه وت و قسه ی بۆ کردن و یه کیک له قسه کانی ئه وه بوو که نووسرابوو مه سیح ئازار بچیزیت و له مردووان له سییه م روژ هه لسیټ و به ناوی ئه وه وه بانگه وازی سرپینه وهی گونا هه کان بۆ هه موو میلیه تان بکریت (لوقا ۲۴: ۴۷). دیاریشه ئه مه به راشکاوی فیداکاری نییه به لکو چه مکی گشتیی سرپینه وه گونا هه کانی میلیه تانه له ریگه ی ناوی مه سیحه وه نهك له ریگه ی فیداکارییه که .

^{۴۰۸} له ئینجیلی مه رقوس باسی خوینه که ی ده کات که بۆ زۆریک ده به خشیت (مرقس ۱۴: ۲۴)، له ئینجیلی مه تتاش که نوپتره و پشتی به ستووه به مه رقوس هه مان شت هه یه و ته عبیری (بۆ سرپینه وهی گونا هه کان) بۆ زیادکراوه (متی ۲۶: ۲۸).

بهائی قورئان پاریزراوه

له ئینجیلی مەر قوس^{۴۰۹} که به کۆنترین ئینجیل له چوار ئینجیله که زانراوه ئەمه ههیه:

چونکه کورپی مرۆف ههروهها بۆ ئەوه نه هاتوو هه خزمهت بکریت به لکو بۆ ئەوهی خۆی خزمهت بکات و بۆ ئەوهی خۆی وهک قوربانیهک بۆ زۆر خه لک بیه خشیته (مرقس ۱۰: ۴۵)، که دیسانه وه ئەو واتایه قوربانیهش هه لده گریته که له سه ره وه باسمان کرد، واته خۆبه ختکردن له پیناوی گه یاندنی په یامه که. فیداکارییه که له یۆحه نناش هه یه به لām دیسان مانای تر هه لده گریته. با تیپینی ئەوهش بکهین که ئینجیلی یۆحه ننا جیاوازییهکی زۆری هه یه له سی ئینجیله که ی تر. ئەگه ره له و ئینجیلانهش مه سیح به نمونه قسه دهکات ده بینین له یۆحه ننا قسه کردن به نمونه دواتر دیت و له سه ره تا ئەو قسانه ی مه سیحی گوايه وتوونی له قسه ی که سیك ده چن په یوه ندیی به جیهانی ده ور به ری خۆیه وه نه بیته. ئەوهش که گومان ده خاته باسه کانی ئەو ئینجیله ئەوه یه گوايه یۆحه ننا نووسیویه تییه وه و گوايه یه کیک بوو له دوانزه قوتابییه که مه سیح بوو^{۴۱۰} به لām

^{۴۰۹} دوو نووسه ری کتیی میژوی کتیی پیروژ ده لێن که له ده ستنوو سه کۆنه کان ئینجیلی مەر قوس کتوپیری به باسی ئەو ئافره تانه ی لای گۆره به تاله که ی مه سیح بوون و که تر سابوون کۆتایی پی دیت، هه ره له سه ره تاشه وه ئەم کۆتاییه سه ری له هه ندیک مه سیحی تیکدابوو چونکه سلبی بوو ئەگینا بۆچی ئەو ئافره تانه به هه لسانه وه ی مه سیح دلایان خۆش نه بوو؟ بۆ وه لāmی ئەوهش که سیك له سه ده ی دووهم ژماره کانی ۹ تا ۲۰ ی بۆ ئەو ئیصاحه زیادکرد ئەویش به پشتبه ستن به ئینجیله کانی تر ههروهها به پشتبه ستن به کاره کانی نیردراوان: ستیفن م. میلر، روبرت ف. هویر، تاریخ الكتاب المقدس، ص ۷۳. دوو نووسه ری ئەم کتیبه ده لێن به شیکی زۆری ئینجیلی مەر قوس باسی ئازاره کانی مه سیح و مردنی دهکات (ل ۷۳)، به لām ئەمه موباله غه یه چونکه له کۆی ۱۶ ئیصاح ته نها سی ئیصاحی کۆتایی باسی هه موو به سه رهاتی پیلانگێران له دژی مه سیح تا گرتنی و له خاچدانی، جگه له وان ههش باسیکی کورت له باره ی ئازاره کان و هه لسانه وه ی مه سیح له ئیصاحه کانی ۸ و ۹ و ۱۰ هه یه.

^{۴۱۰} گومان ئیستا هه یه که یۆحه ننا خۆی نووسیپی به لکو شوینکه وته یه کی یۆحه ننا بووه و دوا یی یه کیک یان زیاتر زیاده ی له سه ره کرد: ستیفن م. میلر، روبرت ف. هویر، تاریخ الكتاب المقدس، ص ۷۶. نمونه ی ئەوهش ئەوه یه ئینجیله که دوو کۆتایی هه یه یه کیکیان له

بهائی قورئان پاریزراوه

شیوازی ئالۆزی باسهکان له قسه سادهکان شوینکه وتوانی پیغه مبهران ناچن.

هر له سه ره تاي ئینجیله کهش باسی فیداکاری کراوه:

یوحه نای عیما دکار^{۴۱} مه سیح ده بینیت و ده لیت: ئەمه تا به رخه که ی خودا که گوناھی جیهان لاده بات (یوحنا ۱: ۲۹)، به لام هیشتا ئەوه ته فسیری تریش هه لده گریت جگه له فیدا، به هه مان شیوه ش قسه ی مه سیح که خودا له بهر ئەوه ی جیهانی خۆشویست تاکه کوره که ی به خشی هه روه ها قسه که ی که خودا کوره که ی نارد بۆ ئەوه ی جیهان پرگار بکات (یوحنا ۳: ۱۷)، ئاماژه کانی تریش به هه مان شیوه بۆ خۆبه خشین: ئەو نانه ی دهیده م لاشه که مه که بۆ ژیا نی جیهان ده یبه خشم (یوحنا ۶: ۵۱)، هه روه ها: منم شوانی باش، شوانی باشیش ئەوه یه که خۆی بۆ مه ره کان ده به خشی ت (یوحنا ۱۰: ۱۱).

ئایا فیدا کارییه که ده ستکاری کردنیکی مه سیحیه کانی دواتره بۆ قسه کانی کاهنه جووله که کان؟ له ئینجیلی یوحه ننا هاتوو ه که کاهنه کان و فه ریسیه کان کۆبوونه وه بۆ باسی موعجیزه کانی مه سیح و وتیان ئەو مرو فیه موعجیزه ی زۆر ده کات و ئەگه ر وازی لیه یئین خه لگیکی زۆر با وه پری پیده هیئن ئیتر رۆماییه کان دین و شوینه که مان و میله ته که مان ده بن، ئینجا سه رۆکی کاهنه کان له و ساله که قه یافا Caiaphas ی ناو بوو وتی: ئیوه هیچ شتی ک نازانن و بیر له وه ناکه نه وه که یه ک مرو ف بۆ گه ل بمریت با شتره بۆ ئیمه نه ک هه موو میله ته که له ناو بچیت. نووسه ری ئینجیله که ی یوحه ننا لیره ده لیت: ئەم قسه یه ی له خۆوه نه وتوو ه به لکو له بهر ئەوه ی سه رۆکی ئەو ساله ی کاهنه کان بوو پیشبینی کرد مه سیح بریاری

ئیحصاحی ۲۰ و ئەوه ی تر له ۲۱ که دوا یه مین ئیحصاحه، به پیتی ئەوه و به لگه ی تر پیده چیت که نووسه ریکی تر ئیزافه ی بۆ کردوو ه به لام ریزی له ئەسله که گرتوو ه بۆیه هه ردوو ده قه که ی به ته نیشته یه که وه داناو ه: تاریخ الکتاب المقدس، ص ۷۶-۷۷.

^{۴۱} لای مه سیحیه کان، به عه ره بیش: یوحنا المعمدان، یه حیای پیغه مبه ریشه لای موسلمانان. یوحه نناش که ئینجیلی یوحه ننا ی به ناوی ئەوه وه نراوه که سیکێ تره.

بهائی قورئان پاریزراوه

داوه بۆ میللهت بمریت، نهك ته نهاش بۆ میللهت بهلكو بۆ ئهوهی کورانی خودا که پهرتهوازهن له تاکیک کۆبکاتهوه (یوحنا ۱۱: ۴۷-۵۲).

ئهگهر ئینجیلی یوحه ننا ئاشکراتر باسی فیدا بکات (هه رچه نده وهک وتمان واتای تر هه لده گریت) ئه وا کۆتایی ئه و ئینجیله، یان راستر هه ردوو کۆتاییه که ی، گورز له باوه ری فیدا ده وه شینن. له کۆتایی یه که می ئینجیله که (ئیسحاحی ۲۰) نووسه ری ئینجیله که، که چهند جارێک خۆی به م شیوه یه وه سف ده کرد: ((ئهو قوتابییه ی یه سووع خوشی ده ویست))، له گه ل قوتابییه کی تر چوو بۆ گۆره که ی مه سیح و دوا ی ئه وه ی چوو ه ناو گۆره که و کفنه کان و ده سپره که سه ر سه ری بی نی ((باوه ری هینا چونکه هیشتا کتیبه که یان نه ده زانی: پیویسته له مردووان هه لسیته)) (یوحنا ۲۰: ۹). واته له و کاته هه ر ئه وه نده ی زانی: مه سیح له مردن هه لده ستیت.

هه موو ئیسحاحه که ش باسی فیدا ناکات ئه گه رچی مه سیح بۆ مه ریهمی مه جده لی ده رکه وت و قسه ی له گه ل کردو دوا یی بۆ قوتابییه کانی ده رکه وت و قسه ی له گه ل کردن، یه کیکیش له قوتابییه کان که ناوی تۆما بوو له وی نه بوو و باوه ری نه کرد ئینجا مه سیح بۆ ئه وان و بۆ تۆما ده رکه وت و قسه ی له گه ل ئه م کرد، له هه یچیش له مانه باسی فیدا نه کراوه. کۆتایی ئیسحاحه که ش ئه وه یه نووسه ره که ده لیت: نیشانه ی زۆری تریش له به رده می قوتابییه کانی کردنی له م کتیبه نه نووسراون، به لام ئه مانه نووسراون بۆ ئه وه ی باوه ر به یینن که یه سووع مه سیحی کور ی خودایه و بۆ ئه وه ی به ناوی ئه و ژیانیکتان هه بیته ئه گه ر باوه رپتان هینا (یوحنا ۲۰: ۳۰-۳۱). ئه مه ش په یامی ئینجیله که یه: به هۆی باوه ره یینان به مه سیح مرۆڤ ژیانیککی جیاوازی ده بیته.

له ئیسحاحه که ی تریش که دیاره بۆی زیادکراوه و بۆته کۆتایی دووه می ئینجیله که و سه رباری باسی ده رکه وتنی بۆ قوتابییه کانی و قسه کردنی له گه لیان به دریزایی ئیسحاحه که باسی فیدا نه کراوه به مه رجیک باوه رپکی وا گرنه ده بوایه

بهائی قورئان پاریزراوه

له لایه ن مه سیحه وه بویان ئاشکرا بکرایه، به جۆریک ئه و بۆچوونه مان بۆ دروست ده بیته که باسی فیدا له سه ره تای ئینجیله که ههروه ها له به شه کانی دواتر که له سه ره وه باس مان کردن زیادکراون و له ئه سلئیکی تره وه وه رگیراون و خراونه ته ناو ئینجیلی یوحه ننا یان به پیچه وانه وه باسی ئه سلئیکی ئینجیلی یوحه ننان به لام کۆتاییه که هی ئه سلئیکی تره وه وه کو خۆی خراوه ته ناو ئه و ئینجیله .

ئه وه ی به ئاشکرای فیدا له نامه کانی پۆلسی نێردراو هه یه که مه سیحی نه بینیه به لکو قوتاییه کانی بینیه وه .^{۴۱۲} بۆ نمونه له نامه ی یه که می پۆلس بۆ مه سیحیه کانی کۆرنئوس ده رباره ی ئه و ناکوکیانه ی که وتۆته نیوانیان ههروه ها بۆ ئامۆژگاریکردنیان ده لیت: مه سیح بۆ گونا هه کانمان مرد به پیی کتیبه کان و نێژراو له سییه م رۆژ هه لسا یه وه^{۴۱۳} به پیی کتیبه کان .. (۱ کورنئوس ۱۵ : ۳-۴)،

^{۴۱۲} پۆلس، که ناوه عیبرییه که ی شائووله پیاویکی ئاینی جووله که بوو مه سیحیه کانی ده چه وسانده وه، دواتر که به ره و دیمه شق بۆ ئه و کاره ده چوو گوایه مه سیح بۆی ده رکه وت و پیی وت: شائوول .. شائوول بۆچی ده مچه و سیئیه وه؟ پاشان شائوول باوه ری پیده هیئیت (اعمال الرسل ۹ : ۱ به داوه). لیکن له ره وه کان وای بۆ ده چن نامه کانی پۆلس یه که مین له ناو کتیبه کانی په یمانی نو ی که نووسرایینه وه و ته نانه ت پیش ئینجیله کانیش بوون که باسی ژیا نی مه سیحیان ده کرد: ستیفن م. میلر، روبرت ف. هوبر، تاریخ الکتاب المقدس، ص ۶۹. پۆلس ده ورئیکی گه وره ی له مه سیحیه هه بووه و به دامه زرنه ری دووه می مه سیحیه ته ده زانریت.

^{۴۱۳} باسی ئه وه کراوه که زیندوو بوونه وه ی مه سیح لاسایی کردنه وه ی چیرۆکی ته مموز (دوموزی) یه، که چیرۆکی سومه رییه و که به هاران زیندوو ده بیته وه و هاوینان و پاییزان ده گه پیته وه بۆ جیهانی مردووان و سرووتی میلی هه بوون بۆ گریان بۆی. به پیی چیرۆکه که شه ی تانه کانی جیهانی خواره وه به داوی ته مموز، که خودا وه ندیکی شوانه، ده گه پین بۆ ئه وه ی بیخه نه جیگه ی ئیناننا (عشتاری ژنی که تازه له و جیهانه ده رچوو بوو و ده بینن له گه وری مه ره کانی ئیتر به چه که کانیان په لاماری ده دن و ده یکوژن، لای که نعانیه کان خودا وه ند به ل له سه ر ده ستی خودا وه نده دوژمنه که ی ده کوژریت، ئه دۆنیسی خودا وه ندیش وه کو ئه و دوانه ده مریت و زیندوو ده بیته وه، بۆ ئه مانه و بۆ به راوردی له گه ل مردن و نازاره کانی مه سیح و هه لسانه وه ی پروانه: د. فاضل عبدالواحد علی، من الواح سومرالی التوراة، ص ۳۵۱-۳۵۶. بۆ چیرۆکی دابه زینی عشتار بۆ جیهانی خواره وه (ده قی سومه ری و بابلی) و په یه ندیی ئه وه به

بهائی قورئان پاریزراوه

به لّام وا دیاره ئه و به شه بۆ ئه وهی قه ناعه تیان پیبکات که زیندوو بونه وه ههیه چونکه له برگیه ی ۱۲ ی ئه و ئیصاحاحه تا کۆتاییه که ی باسی ئه وه ههیه: به لّام ئه گهر مژده به هه لسانه وهی مه سیح له مردووه کان ده کریت چۆن که سانیک له ئیوه ده لّین هه لسانه وهی مردووان نییه؟^{۴۱}

به لّام نامه که ی بۆ خه لکی رۆما فیکره یه کمان ده داتی سه باره ت به په چه له کی فیدا که مه سه له ی کاری چاکه و پرگارییه: ئایا کاری چاکه پیویسته بۆ پرگاری؟ باسیکی وا، به لّام به شیوه یه کی تر، له ناو موسلمانان هه بووه ئه ویش ئایا کرداره کان به شیکن له باوه پر یان به شیکن نین لّی. له ئیسلام تا قمی مورجیئه ته یکی دیان له سه ر باوه پر ده کردو کرداریان نه ده کرده به شیکن له باوه پر. هه چه نده دوو باوه پر ده که، واته فیدا لای مه سیحیه کان و ئیجاء لای موسلمانان جیاوازیان ههیه به لّام یه کیکن له و شتانه ی کۆیانه کاته وه بریتییه له پرگاربوون به هوی کرداره وه.

مه سه له ی کردار له ئایینی جووله که په یوه ندیی به شه ریعه ته وه ههیه که پیویسته باوه پردار پا به ندی شه ریعه ت (ناموس) بیّت. ئه رکه کانی شه ریعه تیش بۆ میله تانی بته رستان زۆر قورس بوون بۆیه ئه و بۆچوونه دروست بوو که ئه و کارانه بۆ باوه پر

ته مموزه وه بروانه هه روه ها: طه باقر، مقدمه فی ادب العراق القديم، ص ۲۳۵-۲۴۹، بۆ وه رگی پانی ته وای ده قه سومه رییه که بروانه:

S. N. Kramer, *Inanna's Descent to the Nether World*, in; ANET, pp.52-57.

گریان بۆ ته مموز له ناو جووله که ش بلاو ببووه وه ک چۆن له کتییی حه زقیال (حزقیال ۸: ۱۴) هاتوو که بینی ئافره تانیک دانیشتبوون بۆ ته مموز ده گرین، من الواح سومر، ص ۳۵۵، ئه وه ش یه کیکن بووه له کاره خراپه کانی ئیسرا ئیلییه کان که خودا پیشانی حه زقیالی دابوون. داستانه میسرییه که شمان له بیر نه چیّت که باسی کوشتنی ئۆزیریس له سه ر ده سنی سیّتی برای و زیندوو کردنه وهی له سه ر ده سنی (حۆری کۆری ده کات.

^{۴۱} قورئان له باسی ئه هلی ئه شکه وت ده لّیت که خودا ویستی خه لک باوه پر به یّنن به به لّینه که ی و به قیامه ت: (وَكَذَلِكَ أَعْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا - الكهف: ۲۱)، تیگه یشتنیش له مه ئاسانه چونکه زه حمه ت بوو بۆ میله تانیک له مندالییه وه فیرکراون که مردوو ناگه پّیته وه باوه پر به زیندوو بونه وهی هه موو مردووان بکه ن.

گرنگ نین. یه کێك له ئهركه گرنگه كانی شهریعت خهتانه كردن بوو كه جیاكه رهوهیه کی نیوان باوه پداران و بتپه رستان بوو و به پیتی تهورات په یمانی خودایه له گه ل گه له كه ی. پۆلس له و نامه یه باسی ئه وه دهكات چاكه ی خودا^{۴۱۰} به بی شهریعت دهركه وت (واته چاكه خودا پیویستی به شهریعت نه بوو بۆ ئه وه ی ده ریکه ویت)، چاكه ی خودا به هۆی باوه رهیتانه به مه سیح (رومیه ۳: ۲۱-۲۲). ئه م چاكبوونه ش به خۆپایی ده بیته له پینگه ی فیداوه بۆ ئه وه ی چاكه ی خۆی پیشان بدات بۆ سرپینه وه گونا هه كۆنه كان (رومیه ۳: ۲۴-۲۵)، نمونه ی ئیبراهیمیش ده هیئتته وه كه ئه گه ر به كرداره كان چاك بوویته ئه وه شانازییه بۆی به لام نه ك لای خودا چونكه به پیتی كتیبه كه باوه ری هینا بوو ئیتر بۆی به چاكه حساب بوو (رومیه ۴: ۲-۳). به لئینیش بۆ ئیبراهیم یان نه وه كه ی بۆ ئه وه ی بیته میراتگری جیهان به شهریعت نه بوو به لكو به چاكه ی ئیمان (رومیه ۴: ۱۳) چاكه ش ته نها بۆ ئه وه نه ژمیردره به لكو بۆ ئیمه ش كه باوه رمان به و كه سه هینا كه مه سیحی له مردووان هه لساند، ئه و مه سیحی له بهر گونا هه كانمان ته سلیم كرا و بۆ ئه وه ی چاك بین هه لسیئرا)) (رومیه ۴: ۲۳-۲۵).

پۆلس له و نامه یه باسی نه ك ته نها چاكبوون به هۆی قوربانیه كه ی ((كوپه كه ی خودا)) دهكات به لكو ههروه ها ئاشتبوونه وه له گه ل خودا به هۆی ئه و قوربانیه ی ((كوپه كه ی))، ئه وه ش نه ك ته نها له و قوناغه، واته ئه و كاته ی مرۆف خراپه یان ئه و كاته ی دوژمن بوو به لكو ده لئیت له دوا ی چاكبوونمان زۆر له پیشتره به خوینه كه ی

^{۴۱۰} وشه ی چاكه هه رچه نده واتای پیتاوییتی زارواه مه سیحیه كه ده دات به لام واتای ته واوی نادات. وشه كه به عه ره بی (بر-ه)، چاك كرنیش (تبریر) justification ه. زارواه كه له عه قیده ی مه سیحی بریتیه له راگه یاندنی چاكی و ئاشتبوونه وه له گه ل خودا، ئه و كه سانه ش كه باوه ر به مه سیح ده هیئن خودا چاكیان را ده گه یه نیته. لای كه نیسه ی كاسۆلیکی چاك كرن به هه ردوو باوه رو كرداره، لای پروتستانتیش چاك كرن به باوه ره به ته نیا. چه مكه كه ته ركیز له سه ر به خششی خودایی و باوه رو فیدا دهكات. له و وشه یه ش به كارهیئانی نوێ كه به كوردی پیی ده لئین (پاساوه یئانه وه) هاتوه، چونكه پاساوه یئانه وه نیشاندانی چاكه ی كاریك كه پاساوی بۆ ده هیئرئته وه.

بهائی قورئان پاريزراوه

له توورپه يې پرگارمان بېت و زور له پيشتره له دواي ناستبوونه وه مان به هوي ژيانى
 نه وه وه پرگارمان بېت (روميه ۵: ۸-۱۰)، به واتايه كى تر فيدا تهنه بؤ سرپينه وه
 گوناھ پيوست نيه به لكو له دواي نه و سرپينه وه يه زورتر پيوسته .

له مه وه نه ك تهنه عه قيده ي فيدا لاي پولس ناشكرا ده بېت به لكو ره چه له كه كه شى
 ده زانين نه و يش پيشخستنى باوه ره و سووكردنى كرداره له سر باوه پرداران .
 ناشكراشه كه بچووكردنى كردار پيوستى به پر كردنه وه يه، باوه ريش نه و
 پر كردنه وه يه ده كات، به لام، نه گه ر به راوردى بكه ين له گه ل ئيسلام ده بينين كه له و
 كاته خودى باوه ر لاي به شيك له موسلمانان به س بوو له عه قيده ي پولس باوه ر به
 مه سيح په يوه ست كرا به پروداوى له خاچدانه كه و پي كه وه عه قيده ي فيدايان
 دروست كرد .

به لام وه نه بېت كيشه ي قورسي شه ريعه تى جووله كه و كردارى چا كه به تهنه
 به ره مه پنه رى باوه رى فيدا بووبن، به لكو واى بؤ ده چين شتى تروش ه ن وه ك
 خو جيا كردنه وه له جووله كه و نمونه ي قوربانويه كه ي ئيبراهيم و كوره كه ي:

۱- خو جيا كردنه وه له جووله كه، كه باوه ريان به مه سيح نه هيتابوو و له خاچيان
 دابوو و شوينكه و تووه كانيان ده چه وساندنه وه، پيوست بوو بؤ دوور كه و تنه وه
 لييان، هه روه ها بؤ نه وه ي نه و ئاينه وه كو ئاينيكى نوئى ده ريكه ويئ نه ك تهنه
 ته واو كه رى ئاينى پيغه مبه ره كانى جووله كه . ويستگه يه كى نه و خو جيا كردنه وه يه
 برىتييه له جه ژنى فيصح كه بؤ ئيسرائيليه كان برىتى بوو له ياد كردنه وه ي
 پرگار بوونيان له فيرعه ون.^{۴۱۶} فيصحى مه سيحى له جياتى نه وه ي په يوه ندى به

^{۴۱۶} خواردنه كه ي كاتى ده رچوون به م جوړه يه له (خروج ۱۲: ۱-۲۰): نانى هه لئه هاتوو يادى
 نه وه ي كه ئيسرائيليه كان به په له ميسريان جي هيتشت و هه ويره كه يان فريانه كه وت هه لبيئ،
 خو ينى به رخه سه رپراوه كانيش درا له دوو لاته نيشت و به شى سه روه وه ي ده رگاي نه و ماله ي
 به رضى تى ده خوريت بؤ نه وه ي به لاي خودا (مردنى توبه ره كان) نه و مالانه جيا بكا ته وه و به ر
 نه وان نه كه ويئ (خروج ۱۲: ۷ و ۱۳). له كتيبى ته ثنيه، كه باسى سه رده مى دواى ده رچوونه،
 كه ميك جياوازي هه يه (تثنية ۱۶).

بهائی قورئان پاریزراوه

سه بربرینی مه پړیک و خوینی نه و مه روه و خواردنی نانی هه ویریکي هه لئه هاتوو بووه قوربانیدانی ((به رخه که ی خودا)) و ته نکیدکردن له سهر خوینی مه سیح و خواردنی نانه که له و جه ژنه مه سیحیه. ^{۴۱۷} به م شیوه یه ش په یوه سترکردنی فیصح به پزگار بوون شیوه یه کی تری له مه سیحیه و هرگرت و بووه خالیکی خوجیا کردنه و له جووله که. ^{۴۱۸}

فیصحی جووله که به م شیوه یه یه: شه وه که ی گوشتی مه پړیکي نیر یان گیسکیکي یه که ساله ده خوریت (پپویسته به ناگر بپرژینریت نه که بکولینریت یان به کالی) و بو به یانییه که ی هیچی لی نه مینیت و نه وه ی ده مینیت به ناگر بسووتینریت، له و هوت روزه ش هیچ نانیک نه خوریت جگه له نانیک که هه ویره که ی هه لئه هاتوو دواشیوی مه سیح هاوشیوه کرا له گه ل خواردنی فیصح که رزگاریی ئیسرائیلییه کان بوو له میسر، مه سیحیش به هه مان شیوه بووه هوی پزگاری، هه روه ها بووه به رخه سه برپراوه که ی جه ژنه که.

۲- له میژووی به نو ئیسرائیل قوربانیه که ی ئیبراهیم هه بوو نه ویش کاتیک خودا فه رمانی پیدابوو ئیسحاقی کوپی سه بربریت (و بیسووتینیت) فریشته ی خودا بانگی ده کات که دهستی بو نه بات، ئینجا ئیبراهیم به رانیک ده بینیت دوو شاخی له ده وه نه که گیریان خواردوو نه ویش ده بیات و له جیاتی کوره که ی ده یسووتینیت

^{۴۱۷} دواشیوه که ی مه سیح که له ئینجیله کان باسکراوه کیشه یه کی گهره ی ناوه ته وه له پووی ده ستنیشا کردنی ته وای کاته که ی له گه ل نه وه ی که ئایا مه سیح خواردنی فیصحی جووله که ی ده خوارد پروانه: حنا جرجس الخضري، تاریخ الفكر المسيحي، ج ۲، ص ۳۱۵-۳۲۰.

^{۴۱۸} له سی ئینجیله له یه کچوو که (مه تتاو مه رقوس و لوقا) دواشیو خواردنی فیصحه که و یادکردنه وه ی دوا خوانی ئیسرائیلییه کان پیش هه لئه اتیان له میسر بوو به لام له ئینجیلی یوحه ننا نه وه رۆزی پیشتر بوو. له و سی ئینجیله که خواردنی فیصحیان خوارد نان و شه رابه که بوونه له شو خوینی مه سیح به لام یوحه ننا وای ده بینی که مه سیح خوی نه و به رخه یه که له خوانی فیصح ده خوریت بویه وتی که مه سیح نه و کاته مرد که به رخی فیصح سه رده برپرا: ستیفن م. میلر، روبرت ف. هوبر، تاریخ الكتاب المقدس، ص ۷۵. پروانه ته نکید کردن له سه ر خوینی مه سیح چ له دواشیوو چ له نه ده بیاتی مه سیحی.

بهائی قورئان پاریزراوه

(تهكويين ۲۲).^{۴۱۹} بهم جوړهش ئيسحاق پرزگاری بوو و نهوهيهکی لی دروستبوو. کردنی مهسیحیش به بهرخیک که دهکریته قوربانی (ئمهتا بهرخهکهی خودا که گوناھی جیهان لادهبات - یوحنا ۱: ۲۹) دهبیته میژوویهکی نوی بو ئاینه نویکه. خوداش دوی پرزگارکردنی ئيسحاق پهیمان به ئیبراهیم ددات که بهرهکهتی لی بکات و نهوهکهی وهکو ئهستیرهی ئاسمان و لمی سهرکه نار دهریا زیاد دهکات (خروج ۲۲: ۱۷)، چیش له چیرۆکی مهسیحیش هاوشیویهی ئه و پهیمان به بو دامه زاندنی پهیمانیکي نوی له قوربانیهک باشتره؟ که واته با مهسیح له جیاتی بهرانه که (لیره دهبیته بهرخ) بو رزگاری بیت. ئه و هتا پولس دهلیت: ((به خوینی خوی، نهک به خوینی گیسک یان گویره که، یهک جار چووه شوینه پیروزه که و فیدایه کی هه تاهه تایی دهستکه وت - عبرانیین ۹: ۱۲))

ئه گهر هه موو زانیارییه کانی سه ره وه کۆبکه یه وه ده گه یه نه چه ند ئه نجامیک له باره ی له خاچدان و هه لسانه وه ی مه سیح و بوونی به قوربانیه گونا هه کان:
 ۱- که سیک له خاچدرا که باوه ری مه سیحی ده لیت مه سیح بووه و قورئان ده لیت که سیکی تر بووه.
 ۲- شوینکه وته یه ک یان چه ند شوینکه وته یه کی مه سیح لاشه ی که سه له خاچدرا وه که ی له گوړه که فراندو وایزانیبوو مه سیحه.

^{۴۱۹} جیاوازی ئه و چیرۆکه له گه ل ئه وه ی قورئان زوره چونکه ئه مه یان باش نه هؤنراوه ته وه: ئيسحاق نازانیت بو کوی ده بریت و بوچی، به لام قورئان پهیمان ده لیت که ئیبراهیم به کورپه که ی (که ناوی نه و تراوه) ده لیت به ته مای چیه و کورپه که ی قبوولی ده کات فه رمانی خودا به جیهی پینیت، له وه ی ته وراتی به رده ستمان په یدابوونی بهرانه که له ریکه وت ده چیت و که س پی نالیت ئه وه قوربانیه کورپه که یه تی، به لام له وه ی قورئان له لایه ن خودا وه ئی ردا وه و به ئاشکراییه و تراوه که قوربانیه کورپه که یه تی

بهائی قورئان پاریزراوه

۳- هه موو باسه کانی بینینی مه سیح دروستکراون یان وه همن هر وه کو بینینی مه سیح له لایه ن پۆلسه وه که ماوه یه کی زۆر بوو دواى ((له خاچدانى)) که ناچار نین پروا به و بینینه بکه یین.

۴- له خاچدانه که په یوه ست کرا به قوربانیه که ی جه ژنی فیصحی جووله که و بووه به دیل بۆ فیصحی جووله که و مه سیح بووه به رخى فیصح که سهرده بپرديت.

۵- به هۆی په یوه ستبوونی فیصح به بزگارییه وه و به هۆی پروادوی له خاچدانه که ئه و له خاچدانه بووه هۆی بزگاری ئه ویش له پریگه ی قوربانیه وه.

۶- له سهرده مه کانی دواتر پاساوی گه و ره هه بووه بۆ قوربانى وه ک هۆکاری لیخۆشبوون ئه ویش به هۆی باوه پ به مه سیحه وه چونکه که نیردراوه کان چونه ناو میلله تانی تری غه یری جووله که، ئه وانه وه کو جووله که شه ریه تیان نه بوو، شه ریه تی جووله که ش زۆر قورس بوو بۆیه سووککردنی باری سه رشانیان پیویست بوو. له مه شه وه ته ئکید له سه ر به خششی خودایی و له سه ر باوه پ به مه سیح کرا، هیچ شتیکیش بۆ ئه مه له و باوه په گونجاوتر نییه که خودا کوره که ی خۆی کردبیته فیدای گوناوه کانی مرۆف. چیرۆکی ئیبراهیمیشمان له یاد نه چیت که ویستی کوره ی بکاته قوربانى.

۷- باوه پى نویش که مه سیحیه ته دهره کانی فیداکارییه که ی ئیبراهیم و ئیسحاقی گۆری: کوره که له په یمانی کۆن ئیسحاق بوو و له په یمانی نوێ بووه مه سیح که په یمانی نوێ لیوه ی ده ست پی ده کات.

۸- هه لسانه وه ی مه سیح لاساییکردنه وه ی داستان و چیرۆکی میلله تانی تره، هه ولیشه بۆ ئه وه ی تازه باوه پداران قه ناعه ت به زیندوو بوونه وه ی مردووان بکه ن که شتیکی نوێیه بۆیان یان به عه قلیان ناچیت.

ده باره ی پیغه مبه ران

ئیراهیم

۴- نازهر باوکی ئیراهیمه

((وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ آزرَ اتَّخِذْ أَصْنَامًا آلِهَةً إِنِّي أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ - الانعام: ۷۴)).

عبدالقادى ده لیت راسته که ی ئه وه یه که کتیبی پیروز وتوویه تی ئه ویش باوکی ئیراهیم ناو تاره ح بوو (تکوین ۱۱: ۲۷).

* * * *

چۆن بزانی تاره ح، که ناوه که یه له وه رگی رانه عه ره بییه کان و که به عیبری تی راخ
 ۳۳۶ - به راستی ناوی باوکی ئیراهیم بوو؟

ئهو که سه ی باوه ری به ته ورات وه ک وه حییکى ئاسامانى نه بیته ناتوانیت هیچمان پی بلیت له باره ی راستی و دروستی ناوی تاره ح. له نیوان ئیراهیم و موسا، که گوايه ئه میان ته وراتی نووسی بووه وه، نزیکه ی شه شسه د سال بوو و ماوه یه کی دووری وا ناوه کان و به سه ره اته کان ده خه نه خانه ی گومانه وه. ئه وانه ی باوه رپیان به ته ورات وه ک وه حییکى ئاسمانی هه یه (به م جو ره ش ره خنه له قورئان ده گرن که تاره حی کردووه به نازهر) ناتوانن هه روه ها وه لامی ئه و پرسیاره بده نه وه که بوچی قورئان له ناو ئه و به سه ره اته انه ی که گوايه له ته ورات وه ریگرتوون هه له له له شتیکی ساده ی وا بکات که ناوی که سیکه و به و جو ره زور جیاوازه باسی بکات.

به لام ته نانه ت ئه و که سه ش که باوه ری وایه خودی موسا ته وراتی نووسی بووه وه ناتوانیت له وه دلنیامان بکاته وه که ناوه که به دروستی نووسراوه ته وه. ناوه کانی ته ورات نمونه ن له سه ر ئه و دلنیانه بوون و له و نمونانه ئه وانه وه رده گرین که له سه رده می ئیراهیم بوون:

بهائی قورئان پاریزراوه

چونکه شاره که هیچ پادشایه کی نه بووه به و ناوه و ناوی ئاریوک له ناویکی خورری ده چیت و^{۴۲۳} رهنگه ئاریوک ناویکی سهرده میکی دواتر بوویت له باسه کان تیخنراوه.

له هه مان باس ناوی ئه مرافیل **מֵרַפְאֵל** هاتوووه که پادشای شینعار **שִׁנְעָר** بوو، که ئه میان ولاتی بابل بوو. رهنگه ئه مرافیل گورینی ناوی هامورابی بیئت (به ئه که دی ده نووسریت: خامورابی به لام پیده چیت به شیوهی تر بخوینریته وه وه که عه ممو رافی، حه موو رابی... تاد). بزانه چۆن کتیبی ته کوین له جیاتی بابل ناوی شینعار ده بات، ئه مرافیلش ده کاته هاوپه یمانی کده رله عۆمیر به لام ئه گهر راست بیئت ئه مرافیل هامورابی بیئت و کده رله عۆمیر کودور- مابوک بیئت هه له یه که له میژوووه که ی ته وراتی به رده ستمان هه یه له بهر ئه وه ی هامورابی هاوچه رخی کودور- مابوک نه بوو به لکو هاوچه رخی ریم- سینی کوری بوو.

هه له یه کی میژووی تری ئه و کتیبه ئه وه یه گوايه خودا به لئینی به ئیبراهیم دابوو نه وه که ی ئه و ولاتانه یان ده سته که ویت که ده که ونه نیوان نیل و فورات، یه کی کیش له و ناوانه ولاتی خاتییه کان (خیت) که ئاشکرایه ئه و کاته، واته سه ده ی ۱۹ یان ۱۸ ی پیش زاین، خاتییه کان نه هاتبوونه گوره پانی میژووو. میژووی خاتییه کان زۆر له وه نویتره. پیشتر خاتییه کۆنه کان هه بوون که له ئه نادۆل بوون به لام ئه و خاتییه نه ی له سووریا ده سترۆشتوو بوون و ولاته که یان له ئه نادۆل بوو ده گه رینه وه بو سه ده ی ۱۴ ی پیش زاین. باسی خاتییه کان بو سه رده می موسا گونجاو بوو که له سه رده می ره مسیسی دووهم، هاوچه رخی موسا، شه ر له سووریا له نیوان میسرو خیتا هه بوو و دواتر په یمانی ئاشتییان پیکه وه به ست.

^{۴۲۳} خوررییه کان له به شیکی گه وره ی کوردستان نیشته جیپوون و به تاییه تی له باکووری کوردستان به لام له و سه رده مه گه یشتبوونه باشوورتر وه که ناوچه کانی پشده رو هه ولیرو که رکوک و نه گه یشتبوونه ناوه راست و باشووری ولاتی دوو پبار.

بهائی قورئان پاريزراوه

به پال ئهوانه وه و هرچه نده ناوی باوکی ئیبراهیم له قورئان ئازهره به لام موفه سیره ئیسلامیه کان ئاگایان له ناوی تارح بوو که له تهورات هاتووہ بویه ئهوانیش ئه و قسه یه یان وتووہ و بو ناوی ئازهر چند شتیکیان وتووہ وه که ئه وهی ناوی باوکی ئیبراهیم تارح بووه و ئازهر ناوی بته، تهفسیریکی تریش ئه وه یه ئازهر جنیویکه، ته به ریش که ئهوانه نه قل دهکات ئه وهی په سهند کردووہ ناوه که ئازهر بیته و ده کریت دوو ناوی هه بو بیته یان یه کیکیان نازناو بو بیته.^{۴۲۴}

سه ریش نییه ئه گهر عبدالفادی که هه موو جاریک په نا بو به یزاوی به ریت ئیستا پشتگویی بخت چونکه به یزاوی ئه و بو چونانه دووباره دهکاته وه. به یزاوی ده لیت له کتیبه کانی میژوو هاتووہ که ناوی باوکی ئیبراهیم تارح بوو بویه و ترا که تارح و ئازهر دوو ناوی ئه ون، و تراویشه ناوه که تارحه ئازهریش وه سفه به واتای پایوی به ته من یان که سی لار و تراویشه بتیک بوو تارح ده بیه رست.^{۴۲۵}

واته ته نها بو مه به سستی ره خنه عبدالفادی به یزاوی پشتگویی خستووہ.

بوچوونی خو شم ده باره ی ناوی باوکی ئیبراهیم ئه وه یه که ناوی ئازهره، وه که چون به شیک له موفه سیره کان ده لین و زا هیری قورئانیش نیشانی ده دات، قسه کانی ئه و موفه سیرانه ش که ده لین که ئه وه ناوی بته یان جنیوه یان... تاد بو گونجاندنه له گه ل باسه که ی ته ورات و قسه یه کی بییناغه ن. بو ئهوانه ش که قورئان بو سه رچاوه عیبری و مه سیحیه کان ده گه ریننه وه ئه وه دووباره ده که مه وه که ئه وان ناتوانن وه لامی ئه م پرسیاره بده نه وه: چون قورئان ئه و هه موو به سه ره اتانه و ناوی هه موو ئه و که سانه ی و هرگرتووہ به لام له شتیکی و ئاسان هه له دهکات و نازنیت ناوی باوکی ئیبراهیم له ته ورات چی بووه؟

^{۴۲۴} تفسیر ابن کثیر، مجلد ۳، ص ۲۸۸-۲۸۹.

^{۴۲۵} تفسیر البیضاوی، مجلد ۲، ص ۴۲۲.

۲۲- ئیبراهیم له کوئ و نه مروود له کوئ؟

((أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أَحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ - البقرة: ۲۵۸)).

ئایه ته کهه باسی موناقه شهی نیوان ئیبراهیم و ئه و که سهی خوئی به خوداوه ند ناوبردبوو که ناوی نه له قورئان و نه له فهرموودهی صحیح نه هاتوه. له تهفسیره کان، به لکو تا ئیستاش، وا باوه پادشاکه نه مروودی ناو بووه که ئه و ناوه له تهورات هاتوه، عبدالفادیش پاش هینانه وهی قسه یه کی به یزای ده پرسیت: چۆن ئه و شته له نیوان ئیبراهیم و نه مروود پووی دا له کاتی که نه مروود سی سه د سال پیئش ئیبراهیم بوو؟ له نیوان ئیبراهیم و نووح دوانزه نه وه هه بوون (لوقا ۳: ۳۴- ۳۶) و له نیوان نه مروود و نووح چوار نه وه هه بوون (ته کوین ۱۰: ۱-۸).

* * * *

وهك وتم ناوی نیمرۆد (نه مروود) **בְּיָמָיו** نه له قورئان و نه له فهرمووده نه هاتوه، که واته خه تای ئه و که سانه یه که خه تایانه.

له پووی میژوویشه وه پادشایه که نه ناسراوه له سهردهمی ئیبراهیم ناوی نیمرۆد بووبیت. ئه گهر شوینی ئیبراهیم دیار نه کرابیت ده توانین بلیین رهنگه پادشای وا هه بووبیت و ناوی توومار نه کراوه به لام له بهر ئه وهی تهورات باسی ئه وه ده کات ئیبراهیم له ئوری کلدانییه کان^{۴۲۶} بوو گومان سه بارهت به نیمرۆد زۆر به هیز ده بیت چونکه ناوی پادشایانی ئه و سهردهمه و ئه و شوینه زانراون. ناشلیین ناوبردنی ئوری کلدانییه کان له لایه ن تهوراته وه هه له یه هه رچه نده کلدانییه کان، که تیره یه کی ئارامین، نزیکه ی هه زار سال دواى ئیبراهیم پوویان کرده ولاتی دووپوبار، ئه ویش له بهر ئه وهی دیاره تهورات ئه و ناوه به کارده هینیت که کاتی نووسینه وهی یان دیسانه وه نووسینه وهی باو بوو.

^{۴۲۶} به شیوهی (ئوور کاسدیم) **בְּיָמָיו** هاتوه.

پاستیشه باسی نیمرؤد وهك پادشایه کی هاوچه رخی ئیبراهیم هه له یه کی گه وره یه، به لام ئه وه له یه گوناھی کییه؟ قورئان ئه وه ی نه وتوو ه به لكو قسه ی موفه سیره ئیسلامیه كانه، به لام گونا هه كه هی ئه وانیش نییه چونكه ئه وان باسی هاوچه رخی ئیبراهیم و نیمرؤدیان له سه رچا وه كانی جووله كه وه وه رگرتوو ه وهك له خواره وه پوونی ده كه ینه وه.

به پئی ته ورات نیمرؤد كورپی كووش ۱۵: ۸، كووشیش كورپی حام كورپی نووچه (تكوین ۱۰: ۱-۸)، واته راسته نیمرؤد زؤر كوئتره له ئیبراهیم، ئه ویش ئه گه ر نیمرؤد كه سیکی راسته قینه بیته كه وای نازانین راسته قینه بیته. باسه كه ی نیمرؤدیش پر له هه له یه چونكه گوايه سه ره تای پادشانشینه كه ی بابل و ئوروك ئه كه د بوو (تكوین ۱۰: ۱۰) كه ئه مه هه له یه چونكه ئه گه ر نیمرؤد راسته قینه بیته هینده كوئنه كه هیشتا هیچ له و شارانه دروست نه ببوون به لكو باشووری عیراق هیچ نیشه جییه کی لی نه بوو و ده ریا داپووشیبوو. نووسه رانی ته وراتی به رده ستان میژوو یه کیان نووسیوه به پئی زانیاری سه رده می خوین (بروانه زیاتر له باسی بورجی بابل).

دیاره موفه سیره ئیسلامیه كان ناوی نیمرؤد (نه مروود) و به سه رهاتی له گه ل ئیبراهیمیان له کتیبه كانی تری جووله كه وه رگرتوو ه وهك بو نمونه (کتیپی یاشه ر) ۶: ۶. ئه و کتیبه فه وتابوو به لام له دوو کتیبی قانونی جووله كه ناوی هاتوو ه: یه شووع (۱۰: ۱۳) و (۲ صموئیل ۱: ۱۸)، ئینجا گوايه دوایی دؤزرایه وه و بلاو کرایه وه به لام بیته وه ی دلنیایی هه بیته له ئه گه ری ئه وه ی راست بیته. ئیبراهیم له و کتیبه بته كانی تیراحی باوکی ده شکینیت (یاشه ر ۱۱: ۳۳)،^{۴۲۷} پاشان نیمرؤد

⁴²⁷ The Book of Jasher, p.29.

ئه مه وه رگرتانیکی ئینگلیزی نوسخه یه کی عیبرییه كه سه ده ی حه قده بو یه كه م جار له چاپدرا، ئامازه ش بو نوسخه ی تر كراوه كه به ساخته ی ده زانن، نوسخه ی ساخته ش جار جار ده رده كه وتن. (لا په ره ۷ پیشه کی لی كۆله ره وه یه ك).

ئبراهیم ده گریټ (یاشه ١٢: ١) و^{٤٢٨} دواتر له سه ر پېشنیاری گه وره کانی ولاته که ده یخاته ناو ئاگره وه به لام پزگاری ده بیټ (یاشه ١٢: ٥-٢٧).^{٤٢٩} سه رچاوه ی تری جووله که ش که باسی هاوچه رخیټی ئبراهیم و نیمرؤد بکات ته لموده، بؤ نمونه ئه م قسه یه: با نیمرؤد بیټ و شایه تی بدات که ئبراهیم بته کانی نه په رستبوو (عابداه زاراه- ١٣)^{٤٣٠} و نیمرؤد بوو که ئبراهیمی فریډایه ناو ئاگره که (پیسسه حیم- ١١٨).^{٤٣١}

که واته گوناھی موفه سیره ئیسلامیه کان نییه چ جای ئه وه ی باسه که په یوه نندی به قورئانه وه هه بیټ. هه له ی موفه سیره کان ئه وه یه که ئه و باسه یان نه قلکردووه، پیش ئه وه ش گوناھی عبدالقادییه که ئاگای له و سه رچاوانه نییه.

یوسف

پرسیاره کان سه باره ت به یوسف: ژماره ٦ و ژماره کانی ٢٤ تا ٢٩.

٦- یوسف نیازی بوو خراپه بکات

((وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ وَهَمَّ بِهَا - یوسف: ٢٤)).

عبدالقادی ئاماژه بؤ ئه وه ده کات که قورئان وای باسکردووه که یوسف نیازی بوو کاری خراپه له گه ل ژنی عه زیزی میسر بکات به لام ئه مه دژی میژووی پیروزه که ده لیت کاتیک ئافره ته که ویستی کاری خراپه بکات یوسف داواکه ی قبول

⁴²⁸ The Book of Jasher, p.31.

⁴²⁹ *ibid*, pp.32-34.

⁴³⁰ The Soncino Babylonian Talmud, Abodah Zarah, book I, p.7; M. L. Rodkinson, The Babylonian Talmud, vol.XI, ch.I, p.4.

⁴³¹ The Soncino Babylonian Talmud, Pesochim, book IV, p.93; M. L. Rodkinson, The Babylonian Talmud, vol 5, ch.X, p.252.

بهائی فورٹان پاریزراوه

نه کردو کاتیک دهستی دایه کراسه که یوسف کراسه که ی بۆ جیهیشت و هه لهات
(تکون ٣٩ : ٩).

* * * *

ئایه ته که ش به ته واوی:

((وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهْ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهٖ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهٗ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهٗ
مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ)).

ئوهی لای عبدالقادی سهیر بوو، واته یوسف نیازی فاحیشهی بوویت، لای
موفه سیره کۆنه کانیش سهیر بوو بۆیه به پال ئه و لیكدانه وهیه باسه که به جوریکی
تر لیک دراوه ته وه. ته عبیری ((هم بها)) بۆ یوسف نه ک نیازی په لاماره بۆ کردنی
فاحیشه له لایه ن یوسف وه به لکو ته نها ئه و نیازهی چوو ده ل، به پیی ته فسیری
تریش که ئاواته خواز بوو ببیته ژنی خوی، به پیی ته فسیری تریش ویستی لیی
بدات. ٤٣٢

به بۆچوونی خۆشم ئه و ته فسیرانه بیمانان چونکه له گه ل ئایه ته که یه کناگرنه وه که
ده لیت (لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهٖ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهٗ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا
الْمُخْلَصِينَ) که زاهیری ئه و ئایه ته زۆر ئاشکرایه: ئافره ته که ویستی په لاماری
بدات و یوسفیش ویستی په لاماری بدات نیشانه که ی خاوه نه که ی نه بینایه، ئاواش
بۆ ئه وهی خراپه و فاحیشه له یوسف دوربخهینه وه.

ئایه ته که زۆر ئاشکرایه که ئه و شته به دلی یوسف چوو به لام خودا پاراستی، ئیت
پیویست به زۆر له خۆکردن ناکات بۆ ئه وهی ته فسیریکی دور له واتای ئایه ته که
بهینریته وه.

بگه رپینه وه سه ر عبدالقادی و بلین که ئه سلن ئه وه جیگه ی ره خنه نیه چونکه
خودا باسی یه ک ساتی کورتی لاوازیی یوسفی کردوه که ئه ویش مرفه و
جاروباری تووشی ئه و لاوازییه ده بیته. ده شبوایه عبدالقادی ره خنه ی له ته ورات

بگرتایه که شتی زور خراپی پیغه مبه ران باس دهکات وهك بؤ نمونه (لئوت) که به پیی ته ورات له دوی له ناوبردنی سه دؤم ۵۲۵ و عاموره (عاموره) ۱۱۶۱۶ دوو کچه که ی سهرخوشیان کردو له گه لی نوشتن بؤ ئه وه ی وه چه یان له باوکیان هه بیئت چونکه باوکیان پیر ببوو و مالّه که پیایوی تی نه ده ما، ئیتر یه کی مندالیکی له باوکیان بوو (ته کوین ۱۹: ۳۱ به دواوه). جیاوازیی دوو چیرۆکه که جیاوازیی دوو تیروانینه که مان بؤ دهرده خات: قورئان بؤمان باس دهکات که یوسف له کاری خراپه پاریزرا، ته وراتیش، که دیاره له م به شه په یوه ندیی به وه حیی خوداییه وه نییه، ناراسته وخو پیمان ده لئیت که خودا بیباک بوو له و کاره خراپه.^{۴۳}

۲۴- کورانی یه عقوب داوا ده که ن یوسف یاریان له گه ل

بکات

((قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ * أَرْسَلَهُ مَعَنَا غَدًا يَزْتَعُ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ - یوسف: ۱۱-۱۲)).

قورئان باسی ئه وه دهکات براکانی یوسف له یه عقوبی باوکیان داوا کرد یوسفیان له گه ل بنیروی بؤ ئه وه ی ئه ویش یاری بکات. عبدالفادیش ده بینیت له ته ورات شتی تر هه یه ئه ویش که یه عقوب یوسفی نارد بؤ ئه وه ی دلنیا بیئت له سه لامه تی ئه و برایانه ی، کاتیکیش بینییان وتیان ئه وه تا خاوه نی خه ونه کان هاتوو با ئیستا بیکوژین و فری بدینه بیریک و بلین درنده یه کی خراپ خواردی و

^{۴۳} هوی دروستکردنی چیرۆکه که دیاره: گه راندنه وه ره چه له کی دوو گه لی ناوچه که بؤ کاریکی فاحیشه چونکه کۆتایی چیرۆکه که ئه وه یه که کچه گه وره که کوره که ی ناو نا مؤتاب ۱۱۶۱۶ و ئه و بووه باوکی مؤتابیه کان و کچه بچوکه که کوره که ی ناو نا بین عامی ۱۱۶۱۶-۱۱۶۱۶ ئه میان باوکی عامونیه کان (به نی عامون ۱۱۶۱۶-۱۱۶۱۶). ئه و گه راندنه وه یه جگه له وه ی واتای سووکایه تییه، هه روه ها هه ولئیکه بؤ ته فسیرکردنی ره چه له کی گه لان.

بهائی قورئان پاریزراوه

بزانین خه ونه کانی چی ده بن. (ته کوین ۳۷: ۱۲-۲۰- عبدالقادی به کورتی ده یهینیتیه وه).

قورئان ریگتر باسی ئه وه ده کات: سه ره تا باسی ئه وه ده کات که براکانی یوسف بریاری کوشتنی ده دن، یه کیکیشان ده لیت فری بدنه بریک، ئینجا ده چنه لای باوکیان و داوای لی ده کن یوسفیان له گه ل بنیریت بو یاری و لی ده پرسن بوچی متمانه ی به وان نییه، ئینجا قه ناعه تی پیده که ن. به لام باسه که ی ته وراتی به رده ستمان له نامه عقول ده چیت: یه که م له بهر ئه وه ی براکانی یوسف که زورن ده چن بو له وه پاندی ئاره له کانیا و دوا ده که ون که چی یوسف بو سورایان ده نیریت که یه عقوب له وانی خوشر ده ویست چونکه به پیری بو یه تی (ته کوین ۳۷: ۳) و یه که سه و مندالتره. کاتیکیش یوسف ده گاته لایان بیر له کوشتنی ده کن. ئه مه ی داوی ریگه ی تیدچیت به لام ناگاته ریگی سیاقی قورئان که نه خشه و پیلانه که پیشتر داریژرابوو.

۲۵- داهینانی مندالیک شایه تمانی ده لیت

((وَأَسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَى الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ * قَالَ هِيَ رَاوَدْتَنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدًّا مِنْ قَبْلِ فَصَدَّقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ * وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدًّا مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ * فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قُدًّا مِنْ دُبُرٍ قَالَتْ إِنَّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ * يُونُسُ أَعْرَضَ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ إِنَّكِ كُنتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ - يوسف: ۲۵- ۲۹)).

باس له رووداوه که ی نیوان یوسف و ژنی عه زیزی میسر ده کات کاتیک یوسف له دهستی ژنه که پای کردو ئه و کراسه که ی له دواوه پاکیشاو دپاندی، ژنه که ش تۆمه تی خسته پال یوسف، ئینجا که بینیا کراسه که ی یوسف دپاوه

بهائی قورئان پاریزراوه

((شایه تیک له که سوکاری نافرته ته که وتی نه گهر کراسه که ی له پیشه وه دراپیت ژنه که راست دهکات و یوسف درؤ دهکات و نه گهر کراسه که ی له پشته وه دراپیت ژنه که درؤ دهکات و یوسف راست دهکات)).

وهک دياره قورئان نالیت نه و شایه ته کی بووه، به لام به بیرکردنه وه یه کی که م، یان هر به بی بیرکردنه وه، مروّف ده زانیت که سیکی گه وره یه نه ک مندال چونکه میشکی مروّف بو مندال ناچیت. نه ی بچی فهرموده یه ک هه یه ده لیت مندالیکی ناو بیشکه بوو؟ به یزایو که عبدالقادی شتی لیوه نه قلّ دهکات ده لیت: وتراوه نه که سه ناموزایه کی ژنه که بووه، وتراویشه خالوزایه کی بووه که مندالیکی ناو بیشکه بوو (به یزایو ۳، ل ۲۸۳).^{۴۳۴} واته به یزایو هه دوو قسه که نه قلّ دهکات و هه ردوویکیان به (وتراوه) وه سف دهکات. بو دوو میشیان پشت به فهرموده یه ک ده به ستیت که چوار که س به مندالی قسه یان کردووه که یه کیکیان نه وه بوو (ج ۳، ص ۲۸۳)^{۴۳۵}، که فهرموده که به و له فزه دروست نییه.^{۴۳۶}

کاره که ی به یزایو خوی له خوی هه له یه، واته هه له یه نه و ته فسیرانه نه قلّ بکرین که (وا وتراوه و وا وتراوه)، عبدالقادیش له وه خراپتری دهکات به وه ی ته نها قسه ی دووه می نه قلّ کردووه و ئینجا ده یکاته ره خنه به سه ر قورئانه وه، به لام کاره که ی عبدالقادیش له وه ش خراپتر چونکه شایه تیی منداله که له سه رچاوه یه کی جووله که هه یه نه ویش (کتیپی یاشه ر)، که پیشتر باسماں کردبوو. له و کتیبه، که وه کو چیرۆکه کانی تر چیرۆکی یوسف دریزتر له وه ی ته ورات ده گیریتته وه، له و کاته ی پیوانی (پوتیفار) له یوسف ده دن پوتیفار منداله که ی که یانزه مانگ ته مه نی

^{۴۳۴} عبدالقادی قسه که ی به یزایوی به هه له وه رگرتووه و نووسیویه تی: وتراوه ناموزایه کی بوو که مندالیکی ناو بیشکه بوو.

^{۴۳۵} تفسیر ابن کثیر، ج ۴، ص ۳۸۳-۳۸۴.

^{۴۳۶} فهرموده ی صه حیح به و شیوه یه هه یه به لام شیوازه که ی جیاوازه و باسی شایه ته که ی یوسفی تی نییه، پروانه (السلسله الضعیفة والموضوعه) ی نه لبانی (ج ۲، ح ۲۸۸۸). به پال ئیسناده که ش نه لبانی له به ر ناریکی له گه ل قورئان ره تی ده کاته وه (لاپه ره ۲۷۳).

بهائی قورئان پاریزراوه

بوو ده که ویتته قسه و دایکی خوئی تاوانبار ده کات و راستیی پووداوه که یان بۆ ده گپیتته وه (کتیبی یاشهر ٤٤: ٦٤-٦٦).^{٤٣٧}

باقیی په خنه کانی عبدالفادیش نیشانه ی په خنه ی سه ریپین: چۆن میرده که ی قبول ده کات خوئی و یوسف پیکه وه له ماله که بمیننه وه؟ بۆچیش یوسف له بهر پاکیه که ی ده خاته به ندیخانه؟

ئیمه نازانین یوسف دوا ی ئه و پووداوه له چ شوینئیکی ماله که مایه وه، به لام ده زانین خانووی ده وله مه ندان و بهر پیرسان گوره بوون و ده زانین ئه و خانووه وه کو خانووه که ی عبدالفادی نه بووه ته نها ژن و پیاو و منداله کانیا ن له خو گرتبیت به لگو کزیله ی و خزمه تکاریشی لی بووه، ده شزانین قورئان قسه ی پیاوه که ده گپیتته وه که به ژنه که ی وتووه داوا ی لیخوشبوون بکات چونکه تاوانی کردووه، واته پیاوه که دهر فته تیکی به ژنه که دابوو، ده شزانین هه موو پیاوه کان وه کو یه ک له حاله تی وا ره فتار ناکهن. کاره که ی دواتریش هه ر خوئی ته فسیری هیشتنه وه ی یوسف ده کات، واته به پیوستیان زانی ماوه یه ک یوسف دووربخه نه وه به جوړیک دووربکه ویتته وه له و ماله و قسه ی خه لک بپرن و وایان تیبگه یه نن یوسف تاوانبار بووه.

عبدالفادی وه لامی ئه وه ی نییه که بۆچی بیتاوانیی یوسف ئاشکرا نه بوو. عه زیزی میسر له ته ورات باوه ری به ژنه که ی کرد که یوسف تاوانبار، پاشان دهر چوونی یوسف له به ندیخانه به هوئی ئه وه ی ته فسیری خه ونی پادشای کرد، به لام قورئان باسی ئه وه ده کات که یوسف هه ر له به ندیخانه خه ونه که ی بۆ پادشا ته فسیر کرد، کاتیکیش پادشا ناردی به دوا ی یوسف بۆ ئه وه ی له به ندیخانه ی دهر بچیت و بچیتته لای، یوسف قبولی نه کرد و به نیردراوه که ی وت: بگه پیره وه بۆ لای گه وره که ت و پیی بلی مه سه له ی ئه و ئافره تانه چی بوو که ده سستی خو یان بری. که پادشاش ئه و ئافره تانه و ژنی عه زیزی میسری کو کردنه وه ئافره ته کان وتیان شتی

⁴³⁷ The Book of Jasher, p.141.

بهائی قورئان پاریزراوه

خراپمان له یوسف نه بیستوووه و ژنی عهزیزی میسر ددانی به تاوانی خوئی نا، ئینجا یوسف له بهرچاوی پادشا گه وره تر بوو و وتی بیهینن بۆ لام بۆ ئه وهی بیکه مه که سیکی تایبه تی خۆم. ئەم سیاقه زۆر گونجاوه بۆ دهرخستنی بیتاوانیی یوسف نه که ته نها توانای یوسف له بواری ته فسیری خه ون که ئه وه به س نییه چونکه بۆی هه بوو خه لک بلین توانا که ی پرزگاری کردبوو، هه ر بۆیه ش له گێرانه وه که ی قورئان یوسف نه یویست به هۆی ئه و توانایه وه له به ندیخانه پرزگاری بیت. له باسه که ی ته ورات یوسف ته نانه ت له به رده می خاوه نه که ی به رگیشی له خوئی نه کرد.

ئهو باسانه له ته وراتی به رده ستمان ونن، له به ر ئه وه ش که موسلمان باوه پری به وه یه ته ورات له لایه ن خوداوه هاتوو ه پئویسته موسلمان بلیت ئا لی ره ئه و باسانه بۆ مه به سستی کورتی په پینراون، نموونه ی تریشمان له په خنه ی (به ندکردنی بنیامین) هه یه. ئه وه ش بزانه ن که کتیی ته کوین له دروستبوونی بوونه وه ره ده ست پی ده کات و به چیرۆکه که ی یوسف کۆتایی پی دیت، ئه و به سه ره ات و زه مه نه زۆرانه ش دیاره پئویستیان به کورته کردنه وه هه بووه.

٢٦- داوه تیکی ئافره تانه ی وه می

((وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَةٌ الْعَزِيزَةُ تَرَاوُدُ فَتَاهَا عَن نَّفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ * فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَأً وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ * قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاودْتُهُ عَن نَّفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا آمُرُهُ لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونًا مِّنَ الصَّاغِرِينَ - يوسف: ٣٠-٣٢)).

عبدالقادی دوو په خنه ی هه یه: یه که میان ئه وه یه چۆن ژنی ئه فسه ریکی گه وره داوه تیک بۆ گه وره ژنانه ی شاره که ده کات بۆ ئه وه ی له به رده می ئه وان رایبگه یه نیت

بهائی قورئان پاریزراوه

شهیدای کویله کهی بووه و پهردهی حهیا له پرووی خوی ههلبمالیت بیئه وهی له ئابرووچوون بترسیت؟ دووه میشیان چۆن ئه و ئافره تانه له جوانی یوسف ئاگیان له خویان نابیت و دهستی خویان به چه قوی دهستیان ده برن بیئه وهی ههستی پییکه ن.

* * * *

عبدالقادی دووه میان به خه یالی نه خۆش ناوده بات، به لام ئه وه نیشانهی نه خۆشی عه قله که یه تی چونکه ئه وه حاله تیکه تووشی هه موو که س ده بیت، واته شتیک ده بیته هوی سه رسامبوون یان ترسی یان ئه و که سه له ناکاو ده بریت و بیئه وهی ئاگی له خوی بیت کاریک ده کات په نگه ئازاریشی بدات. ئینجا له بهر ئه وهی مرۆقه کان زۆرن و سروشته کانیش زۆرن کاردانه وهشیان زۆر جیاواز ده بیت، واته له گه ل زۆربوونی ژماره ی که سه کان ئیحتماله کانیش زۆتر ده بن.

که واته ئه گه ر په خنه ت گرت په خنه له رووداوێک مه گره به وهیه ناماقووله ئه گه ر رووداوه که په یوه ندیی به که سی زۆره وه هه بیت (که لیڤه مرۆقه). نمونه له وهی سه ره وه ئاسانتر په خنه گرتنه له راستیته ی هه بوونی که سی که به بیستنی دهنگی فرۆکه تووشی وریوون ده بیت. هه له ی ئه م په خنه یه ئه وهیه مرۆقه کان زۆرن جیاوازن و کاردانه وهشیان به رامبه ر به شته کان و رووداوه کان جیاوازه.

هه مان بنه مای په خنه گرتنیش په خنه ی یه که میش ده گریته وه، واته هه له یه پرسیار بکریت که چۆن ژنی عه زیزی میسر بی شه رم به و ئافره تانه ده لیت حه زی له کویله که ی بوو. هه له که و وه ک پیشتر روونم کرده وه له وهیه که ئیحتمالیه تی رووداوه که زۆره له بهر زۆری ئه و که سانه که په یوه ندییان پیوه ی هه یه (کوی مرۆقه کان). په خنه که ی عبدالقادیش ناراسته وخۆ پیمان ده لیت له کوی ملیاران ئافره ت یه ک ئافره ت نییه ئاوا بی په رده باسی حه زی خوی ئاشکرا بکات.

وه لامي تریشمان بو ئه و په خنه یه ئه وهیه به ده ر له وهی نازانین عه زیزی میسر ئه فسه ر بووه یان نا و به ده ر له وهی مه رج نییه ژنه کان ژنی ئاسایی بوون یان

گه وره ژنی شار بوون وهك عبدالقادی ده لئیت، ژنی عه زیزی میسر ئه وانی بو ئه وه کونه کرد بووه وه تا حه زی خوی بو یوسف رابگه یه نیت چونکه ئه و قسه یه پیشتر بلاوبوه وه، کۆکردنه وه یان بو ئه وه بوو پیشانیان بدات لومه کردنی ئه وان له جیگه ی خوی نییه و یوسف ئه وه ده هینیت حه زی لی بکریت. خالیکی تر که نیشانه ی بیئاگایی عبدالقادییه له میژووی میسری فیرعه ونی ئه وه یه ئه و جوړه باسانه له و کومه لگه یه ئاسایی بوون. ده قیکی ناسراو هه یه ده گه ریته وه بو سه رده میکی دواتر ئه ویش سه رده می ره مسیسی دووه م له ده قه له سه ر زاری کچیک که قسه له گه ل خو شه ویسته که ی ده کات و پیی ده لئیت که ده یه ویته بچیته ناو روبره که بو خوشتنو ئه ویش ته ماشای بکات و ریگه ی پی بدات جوانیه که ی له ته نکترین جله وه بینیت.^{٤٣٨} په یوه ندییه کانی نیوان ئافره ت و پیاو له میسری فیرعه ونی، به لکو تا ئیستا که مترین موحافزکاری هه بووه له چاو کومه لگه ی تری روژه لاتی.

٢٧- بۆچی به ندکردنی یوسف دریزه ی کیشا؟

((وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنَسَاهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ - يوسف: ٤٢))

پاش ئه وه ی یوسف خه ونی هه ر یه کیک له و دوو که سه ی له به ندیخانه له گه لی بوون ته فسیر ده کات به و که سه ده لئیت که رزگاری ده بیته و به پیی خه ونه که ده بیته ساقیی پادشا باسم بکه لای گه وره که ت، واته لای پادشا، ئیتر شه یقان ئه وه ی له بیر ده باته وه و یوسف چه ند سالیکی له به ندیخانه ده مینیته وه. عبدالقادی قسه ی به یزاوی نه قل ده کات که پیغه مبه ری ئیسلام وتوویه ی: ره حمه تی خودا له یوسفی برام ئه گه ر ئه وه ی نه وتایه پاش پینج ساله که حه وت

^{٤٣٨} کینیث کیتشن، رمسیس الثانی، ص ٢١٣-٢١٥.

بهائی قورئان پاریزراوه

سال له بهندیخانه نده مایه وه. عبدالقادی ئینجا ده پرسیت ئایا حرامه مروؤ
له کاتی تهنگانه پشت به برای خوی ببهستیت؟

عبدالقادی نمونه ده هیئتیه وه که ئه وه حرام نییه وه له بت ئیمهش ده توانین
نمونهی تر بهیئینه وه که حرام نییه به لام مهسه له که به و جوره نییه. جاری
عبدالقادی ته وای قسهی به یزویی نه قل نه کردوه که ئایه ته که هی (فانساه
الشیطان ذکر به - شهیتان باسی خاوه نه که هی له بیر برده وه) ده گه ریئیتیه وه بو
ساقیه که، واته شهیتان باسی یوسف لای خاوه نه که هی، واته لای پادشا، له بیر
ساقیه که هی برده وه. ئینجا به یزوی ته فسیره که هی تر ده لیت ئه ویش که شهیتان
زیکری خودای له بیر یوسف برده وه بویه پشتی به غیری خودا به ست. ئه م دوو
ته فسیره لای موفه سیری تریش هه ن، بو نمونه ئینو که شیر هه ردوودکیان باس
ده کات و که کی له موفه سیره کان ئه و دوانه ی وتوو، یه که میشیان په سه ند
ده کات و ده لیت ئه و فهرمووده یه زور لاوازه. ^{٤٣٩} قورتوبیش باسی دوو بوچوونه که
ده کات و بو ئه و له ته فسیره ی بیرچوونه وه که بو یوسف ده گه ریئیتیه وه دوو
گیرانه وه ی بیبنا ما ده هیئتیه وه که گوايه جبریل چووه لای یوسف و پیی وت
سزاکه ی ئه وه یه چند سالیك له بهندیخانه بمیئیتیه وه. ^{٤٤٠}
به یزوی ده لیت هه رچنده پشتبه ستن به مروؤقه کان له کاتی تهنگانه به شیوه یه کی
گشتی دروسته به لام شایه نی پایه ی پیغه مبه ران نییه (ج ٣، ص ٢٩٠) که ئه مه
قسه ی خویه تی و به لگه ی پیچه وانه هه یه بو ئه وه.

^{٤٣٩} تفسیر ابن کثیر، ج ٤، ص ٣٩١. فهرمووده که به شیوه یه کی تره نه ک پاش پینج هه وت،

بروانه هه روه ها ته فسیری قورتوبی، الجامع لاحکام القرآن، ج ١١، ص ٣٥٦.

^{٤٤٠} تفسیر القرطبي، ج ١١، ص ٣٥٥.

که واته عبدالقادی ته نها یه که ته فسیری وه رگرتووه و نه وهی تری پشتگوی خستووه. به بۆچوونی خویشان ته فسیرکردنی نه وه به سزادانی یوسف له پروی سیاقی باسه که وه ته فسیریکی لاوازه.

ئه گهر بشگه پیننه وه بۆ کتیبی یاشهر ده بینین ههردوو باسه که ههیه: کاتیك یوسف به و کهسه ده لیت که رزگاری ده بیت باسم بکه لای گه وره کهت (یاشهر ٥٦: ١٠)^{٤٤١} باسی نه وهی که کابراکه له بیرچوو باسی یوسف بکات به لام باسی شهیتان نه کراوه و باسی له بیرچوونه وهش نه کراوه به لکو هوئی باسنه کردنه که گه رینراوه ته وه بۆ خودا ((باسی نه کرد لای پادشا وه که به لینی پی دابوو، نه مهش له لایه ن پهروه رداگاره وه بوو بۆ نه وهی سزای یوسف بدات له بهر نه وهی متمانهی به مرقف کرد)) (یاشهر ٥٦: ١٩) ئیتر یوسف بۆ ماوهی دوو سالی تر له زیندان مایه وه و مانه وه که ی بوو به دوانزه سال (یاشهر ٥٦: ٢٠).^{٤٤٢} هه مان شتیش له کتیبی تره ن وه که ته رگومی^{٤٤٣} یه که می ئورشه لیمی له سه ر پینج کتیبی یه که می

⁴⁴¹ The Book of Jasher, p.145.

⁴⁴² *ibid.*, p.146.

^{٤٤٢} (ته رگوم) پاڤه کردن و روونکردنه وه و دریزه پیدانی په یمانی کۆنه بۆ زمانیکی تر که به دهم دهوتریت. کاتیکیش باسی ته رگوم ده کریت مه به ست له وه رگیژانه بۆ زمانی ئارامی. وشه که هینده به رامبهری زمانی ئارامی زانراوه که جووله که کانی کوردستان که به ئارامی قسه ده که ن به زمانه که یان ده لئین ته رگوم:

Encyclopaedia Judaica, vol. 19, p.513.

زمانی عیبری له دوا ی پاگواستنی جووله که وه بۆ بابل چیتر وه کو زمانی رۆژانه نه مایه وه. له سه ره تای سه ردمی مه سیحی جووله که ی میسر به یونانییه کی مه کدۆنی قسه یان ده کرد، نه وانیه ی بابلیش به زمانیک قسه یان ده کرد که بنچینه که ی ئارامی بوو له گه ل تیکه له یه کی که می عیبری و زمانی بیگانه، بپوانه:

J. W. Etheridge, The Targums of Onkelos and Jonathan Ben Uzziel on the Pentateuch (Genesis and Exodus), p.3f.

ته رگومه کان سه ره تا به دهم بوون و دوا یی بوونه نووسین. چه ند ته رگومیکیش هه بوون ته رگومی بابلی یان ته رگومی ئونکیلۆس که ته رگومی په سمیه. ته رگومی ئورشه لیمی، یان پاستر فه له ستینی، هه یه که نه و شیوه یه ی ماوه ته وه هی پاش پیغه مبهری ئیسلامه، ته رگومی تریش هه ن، بپوانه:

F. C. Burkitt, *Targums*, in; Encyclopædia Biblica, vol.IV, col.5028.

بهائی قورئان پاریزراوه

پهیمانی کون، که مانه وهی یوسف بۆ هه مان هۆ دهگه پینیتته وه^{٤٤٤} ههروه ها له پارچه کانی ته رگومی ئورشه لیمی که ئه میان دریزه به و قسه یه ده دات و دهگه پیتته وه بۆ نووسینی پیروز که له وی هاتوو: نه فرهت له و که سه ی متمانه به گوشت (واته: لاشه، مرؤف...) بیه ستیت و موباره ک بیت ئه و که سه ی متمانه به وشه ی پهروه رده گار ده کات.^{٤٤٥}

که واته به پال جیاوازیی باسه کانی قورئان و موفه سیره کان له لایه ک و کتیبی یاشه رو ته رگوم له لاکه ی تر باسی مانه وه ی زیاتری یوسف له زیندان وه کو سزایه کی خودایی به ئاشکرای له و کتیبانه هیه و به م جوړه ته نها گوناھی نه قلکردنی ئه و جوړه باسانه ده چیتته ئه ستوی موفه سیرانی ئیسلام، که له پووی بابه تی سه ره کیی ئه م کتیبه مان، واته په خنه گرتن له په خنه گر له قورئان، گوناھی ئه وان نییه به لکو گوناھی کتیبه کانی جووله که یه، به لام له پووی ته فسیری قورئان ناتوانین به گوناھی نه زانین له بهر ئه وه ی ته فسیر پرکرا به و قسانه ی خه لک وه کو راستی ته ماشایان ده کرد چونکه له زاناوه ده رچوون، له وهش خراپتر ئه وه یه حوکم و بیرکردنه وه و په فتار له سه ر ئه و جوړه قسانه بینا کراوه

ئه و بیرکردنه وه یه ش که بۆ هیچ شتیک پشت به غه یری خودا نه به ستريت ته نانه ت کاتی زه رووره تیش بیرکردنه وه یه ک بوو له کومه لگه موسلمانه کونه کان هه بووه و زیاتر په یوه ست بووه به ته سه ووفی کون که ده یویست په یوه ندی راسته خو له نیوان خودا و مرؤف هه بیت بویه ته نانه ت ئه و ته سه ووفه بایه خی به فه رموده ش

به هه له ش به ته رگومی فه له ستینی و ترابوو ته رگومی یوناتان کوپی عوزیئیل، که ئه میان ته رگومیکی تره . ئاشکرایه وشه که له گه ل فرمانی عه ره بیی (ترجم) و ناوی عه ره بیی (ترجمه) یه که ده گریت. له کۆتایی سه ده ی نۆزده و له سه ده ی بیست ژماره یه کی تری ده ستنوس، وه ک ئه وانیه ی قاهره و ده ریای مردوو دۆزرا نه وه که ریژه یه کی که میان ته رگومن.

⁴⁴⁴ J. W. Etheridge, *The Targums of Onkelos and Jonathan Ben Uzziel on the Pentateuch (Genesis and Exodus), Section IX, Ch. XL, pp.299f.*

⁴⁴⁵ J. W. Etheridge, *ibid.*, p.300.

نه دده داو هه یانبوو ده بیوت (حدثني قلبي عن ربي)، بویه ئاساییه ته فسیری له و جوره هه بیته یان ئه و هۆکاره ی له کتیبه کانی جووله که و تراوه په سه ند بکریته .

۲۸- به ندنه کردنی بنیامین

((قَالَ بَلْ سَأَلْتُ لَكُمْ أَنْفُسَكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ * وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا أَسْفَىٰ عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِذْضُتَّ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ - يوسف: ۸۳-۸۴)) .

عبدالقادى باسى چوونى براکانى یووسف بۆ میسر و خوڤنه ناساندی یووسف و گلدانه وهى شه معوونى برائى تا براکانى تری برا بچووکه کيان بهینن که له ولاتى خوڤان مابوو ئه ویش بۆ ئه وهى بیسه لمینن که سیخوړنن، ئه مه ش له قورئان باس نه کراوه پاشان که له گهل بنیامین گه رانه وه یووسف بنیامینی به تۆمه تی دزینی په رداخه که ی گرت ئه وانیش به رگرییان له بنیامین کرد ئینجا یووسف خوڤى به وان ناساند، به م جوره براکانى یووسف سى جار چوونه میسر به لام قورئان ده یکاته چوار جار .

جگه له ره خنه گشتییه که ئه ویش ساغنه بوونه وهى دروستی هه موو باسه کان و ورده کارییه کانی ته وراتی به رده ستمان بۆ ئه وهى بیکه نه بناغه بۆ زانینی دروستی قورئان، ره خنه یه کی ترمان هه یه :

باسه که ی ته ورات شتیکی نارپکی هه یه ئه ویش گرتنی بنیامین که شتیکی زیاده یه له بهر ئه وهى یووسف یه کسه ر له وى خوڤى ناساند، به واتایه کی تر یووسف پیلانیکی گپرا، که تۆمه تی دزیکردن بوو، بۆ ئه وهى بنیامینی برائى لای خوڤى گل بداته وه و براکانى تر بپۆنه وه به لام که براکانى باسى حالى خوڤیان و باوکیان کرد ده ستی کرد به گریان و خوڤى ناساند، ناشزانین چۆن یووسف ده یویست پاش

بهائی قورئان پاریزراوه

گه رانه وهی براكانى باوكى بزانیټ خوی یوسف بووه و بچیته میسر بۆ لای، به لكو له چیرۆكه كه هیچ نه خشه یه كى یوسف دیار نییه بۆ هاتنی باوكی. په ننگه له بهر نه وهش بیټ قسه یه كى یوسف زیادكراوه (ته كوین ٤٥: ٣) دواى نه وهی خوی به براكانى ناساند نه ویش كاتیك پرسیاری لى كردن: ((باوكم هیشتا زیندووه؟))، نه م پرسیارهش له جیگه ی خوی نییه چونكه یوسف ده یزانی باوكی ماوه له بهر نه وهی هه ر له و شوینه و پیش نه و پرسیاره و پاش نه وهی بریاری دا بنیامین گل بداته وه پیى وتن: ئیوهش به ئاشتییه وه بچن بۆ لای باوكتان (ته كوین ٤٤: ١٧)، یه كسه ریش یه هوودا قسه یه كى دووردریژی له گه ل ده كات و باسى باوكی ده كات كه پیره و دلی به بنیامینه وه به ستراره ته وه و نه گه ر بزانیټ ونبووه ده مریت (ته كوین ٤٤: ١٨ به دواوه)، دیسانه وه یه كسه ریش یوسف خوی ده ناسینیټ و ده پرسیت: باوكم هیشتا زیندووه؟ (ته كوین ٤٥: ١ به دواوه)، بۆیه وای بۆ ده چین پرسیاره كه زیاده یه كه بۆ پرکردنی نه و كه لیڤنه ی باسمان كرد، واته نه گه ر بنیامین لای یوسف بمایه وه، براكانى تریشی برۆشتنایه وه لای باوكیان باسى چوونی یه عقوب بۆ لای یوسف نه ده كرا، به لكو پیوستیشی ده كرد جارێكى تر له سه ر فه رمانی باوكیان بچوونایه لای یوسف.

كه واته وا دیاره له م شوینه و بۆ كورتی شتیك په ریڤنراوه كه زنجیره ی پووداوه كان ته واو بكات و ببیته هۆكار بۆ چوونی یه عقوب هه روه ها بۆ نه وهی پیلانه كه ی یوسف بۆ گلدانه وهی بنیامین وه كو شتیكى زیاده ده رنه كه ویت.

گیڤرانه وه كه ی قورئانه ریكتره چونكه پیلانه كه ی یوسف بۆ هیشتنه وهی بنیامین بوو تا لای خوی گلی بداته وه و له و برایانه ی پزگاری بكات. براكانى یوسف جگه له گه ركه یان ده گه ریڤنه وه لای باوكیان و پاشان به فه رمانی باوكیان ده گه ریڤنه وه بۆ لای یوسف ئینجا یوسف خوی ده ناسینیټ، له م سیاقه ش پیلانه كه ی یوسف شتیكى زیاده نییه.

۲۹- کراسیکی سیجری

((أَذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا فَأَلْقُوهُ عَلَىٰ وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا وَأُنْزِلَنِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ-يوسف: ۹۳)).

عبدالقادى قسهی موجهید، موفه سیری به ناوبانگ که له ئیبنو عه بباس ته فسیر ده گئیریتته وه، ده هیئیتته وه که ئه و کراسه ی یوسف که دای به براکانی بۆ ئه وه ی بیده ن به سهر ده موچاوی یه عقووبی باوکی و ئه ویش چاوی چاکبووه وه.. ئه وه هی ئیبراهیم بوو و دواتر دای به ئیسحاق و ئیسحاق دای به یه عقووب و که یوسف گه وره بوو یه عقووب کردیه ناو قامیشیکی زیو و وه کو نوشته به ملی هه لئواسی. ئه و کراسه ی ئیبراهیم ئه وه بوو که جبریل له ئاوریشمی به هه شت بۆی هینا پاش ئه وه ی جله که یان له بهر داکه ندو خستیانه ناو ئاگر.. تاد.^{۴۴۶}

عبدالقادى ده پرسیت چۆن خه لکی زه وی جلی به هه شت له بهر ده که ن و چۆن موعجیزه ده کات بۆ ئه وانه ی کراسه که بووه میراتیان و چیی به سه رهاتووه و ئایا گائته به و که سانه ناکه ین که نوشته ده که نه مل و به ری منداله کانیان... پیویست ناکات هیچ وه لامی عبدالقادى بده ینه وه چونکه ئه مه ی نه قلی کردووه قسه یه و په یوه ندیی به قورئانه وه نییه و گئیرانه وه که ش دروست نییه، بۆیه نه قلمان کرد بۆ ئه وه ی خوینهر بزانیت چۆن ته فسیری بیبنه ما، به تاییه تیش که به ناوی موفه سیرانی ناودار ده لکئیریت، زیان به ئیسلام ده گه یه نیت.

^{۴۴۶} بروانه بۆ ئه وه ته فسیری قورتوبی، ۱۱، ص ۴۴۶. گئیرانه وه که له (السُدِّي) له باوکییه وه له موجهید. هه روه ها بروانه تفسیر البغوی، مجلد ۴، ج ۱۳، ص ۲۷۵ که ته نها ناوی موجهیدی هیناوه، له (الضحاک) یشه وه کراسیکی به هه شت بوو.

نوح

۷-نوح داوای گومپایی دهکات

((وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَالًّا-نوح: ۲۴)).

عبدالقادى دهپرسیت: چۆن نوح داوا له خوداکه‌ی دهکات خه‌لکی زیاتر گومپا بکه‌ن؟ خوداش سه‌رچاوه‌ی گومپایی نییه و نوح هه‌ز به گومپایی ناکات و میژووی پیروژ شایه‌تیی ئه‌وه‌ی بۆ ده‌دات: نوح پیاویکی چاکه‌کاری کامل بوو له‌ناو نه‌وه‌کانی خۆی (ته‌کوین: ۶: ۹)، هه‌روه‌ها ((نوح وه‌عزی چاکه‌کاری ده‌کرد)) (۲پوتروس ۲: ۵)

ئایه‌ته‌که هه‌مووی: وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَالًّا.

نوح داوای گومپایی کی‌ی کردووه؟ هه‌ر قه‌ومه‌که‌ی خۆی بووه و هه‌مووش که‌له‌ره‌ق بوون. ئینجا دوعاکه بۆ سته‌مکارانه نه‌ک بۆ هه‌موو خه‌لکی. عبدالقادى که ده‌لئیت نوح له میژووی پیروژ به پیاویکی چاکه‌کار ناوبراوه نه‌ک پیاویکه دوعا له خه‌لک ده‌کات ده‌یسه‌لمیئیت که ئاگای له ته‌ورات نییه چونکه له ته‌ورات به‌شیوه‌یه‌کی خرابتر وینه‌کراوه. له ته‌ورات هاتووه کاتیک خودا بینی خرابه‌کاریی مرۆڤ له زه‌وی زۆر بووه خه‌فته‌ی خوارد که مرۆڤی دروست کردبوو و وتی ئه‌و مرۆڤه له‌سه‌ر پووی زه‌وی ده‌سپمه‌وه که دروستم کردووه، مرۆڤ و ئاژه‌له‌کان و بالنده‌کانی ئاسمانیش (ته‌کوین: ۶: ۵-۷).^{۴۴۷}

^{۴۴۷} داوای لافاوه‌که‌ش دیسان په‌شیمان بوونه‌وه ده‌خاته پال خودا که گوايه ده‌لئیت له‌مه‌ودوا نه‌فره‌ت له زه‌وی ناکه‌م له‌به‌ر مرۆڤ و هه‌موو زینده‌وه‌ریک له‌ناو نابهم (ته‌کوین: ۸: ۲۱).

۱۴- خنکانی کوره‌که‌ی نووح

((وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَب مَعَنَا وَلَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ * قَالَ سَأُوِي إِلَى جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ-هود: ۴۲-۴۳)).

عبدالقادسی قسه‌ی به‌یزاوی ده‌هینیتته‌وه که که‌نعان کورپی نووحه و قبوولی نه‌کرد له‌گه‌ل نووح سواری که‌شتیه‌که بیټ ئیتر خنکا. زانراویشه (ئه‌مه‌ش قسه‌ی عبدالقادیه) نووح ته‌نها سی کورپی هه‌بوو: سام و حام و یافث و سی ژنیان هه‌بوو، به‌و جوړه ئه‌وانه‌ی چوونه که‌شتیه‌که هه‌شت که‌س بوون: نووح و ژنه‌که‌ی و سی کوره‌که‌ی و ژنه‌کانیان. ئیتر کوا باسی خنکانی که‌نعان؟ زانراویشه که که‌نعان هیشتا له‌دایک نه‌ببوو. که‌نعانیش کورپی نووحی نه‌بوو به‌لکو کورپی حام بوو ئه‌ویش پاش لافاوه‌که (ته‌کوین: ۱۰: ۱ و ۶ و ۱۵).

* * * *

به‌یزاوی (ج ۳، ل ۲۳۵) باسی خویندنه‌وه‌ی تری رسته‌ی (ونادی نوح ابنه) ده‌کات ئه‌ویش (ونادی نوح ابنها) واته کورپی ژنه‌که‌ی که به‌خپوی کردووه... ئیتر هه‌موو ئه‌مانه قسه‌ن و ده‌کرینه مال به‌سه‌ر قورئان ئه‌گینا قورئان باسی نه‌کردووه ئه‌و کورپی نووح کی بوو و ناوی چی بوو، ئه‌وه‌ی ته‌وراتیش باسی ده‌کات ئه‌کید نییه واته ناوی کوره‌کانی نووح و ئه‌وه‌ش ئه‌کید نییه به‌راستی که‌نعان کورپی حام بووه، به‌لکو ئاشکراشه بوچی که‌نعان کراوه‌ته کورپی حام وه که له‌خواره‌وه باسی ده‌که‌ین.

که‌نعان له هه‌زاری دووه‌می پیش زاین وه که زاراوه‌یه‌کی جوگرافی بریتی له زه‌وییه‌کانی روژه‌لاتی ده‌ریای ناوه‌راست که روژئاوای روبری ئوردون، هه‌روه‌ها فینیقیا (زه‌وییه‌کانی که‌نار ده‌ریا له لوبنان و به‌شیک‌ی که‌ناری ده‌ریا له سووریا و

بهائی قورئان پاریزراوه

فهلستين) و به شیکي باشووری سووریا.^{٤٤٨} هیچ ناوبردنیکی ئەکیدیش نییه بۆ ئەو زاراوهیه له ههزاری سییه می پیش زاین.^{٤٤٩} یه که م ناوبردنی کهنعانیش له لهو حیکي میخی شاری ماری^{٤٥٠} له سهدهی ههژدهیه می پیش زاین بوو.^{٤٥١} کهنعان له دهقه میسریه کانیش دهرده که ویت و یه که م جار ناوبریت له سهده می ئامنحوتپی دووه م (١٤٥٤-١٤١٩ پ.ز) بوو^{٤٥٢} و دواتریش له نووسینی فیرعه و نهکانی تریش هاتوو و له سهده می ره مسیسه کان به پال و لاتی کهنعان شاری کهنعان هه بوو که ئەمیان شیوازیکی تری ناوی شاری (غهزه) بوو^{٤٥٣} یه کیک له وانهی له سهده می ئەو ناوی

⁴⁴⁸ James M. Weinstein, *Canaan*, in; *Oxford Encyclopedia of Ancient Egypt*, vol. 1, p.227.

⁴⁴⁹ *ibid.*

^{٤٥٠} ماری شاریکه له سووریا له سهه فورات ماوهیه که دهوله تیکی سه ره به خو بوو و ماوهیه که سهه به ئاشووریه کان بوو و حامورابی بابل پاش ئەوهی ماوهیه که هاوپهیمانی بوو ویرانی کردو ناوی سراپه وه له میژوو. بیعه سهیه کی فه ره نسی له سییهکانی سهدهی بیست کاری تی کردو هه زاران دهقی میخی دۆزیه وه که به شیکیان نامه بوون له فه رمانه وایانی شاره که یان بۆ ئەوان هاتبوون جگه له نامه ی تریش. نامهکانی ماری که له ناو میژووناسان و شوینه وارناسان زۆر ناودارن زانیاری به نرخ و زۆریان پیشکهش کرد دهر باره ی سیاسهت و جهنگو کاری دیپلوماسی و سیخوپی ئەو سهده مانه و به شیک له و زانیاریانه په یوه ندییان به کوردستانی کۆنه وه ههیه.

⁴⁵¹ J. Weinstein, *ibid.*

⁴⁵² *ibid.*, p.228.

ئەم سههراوهیه، واته مه وسووعه ی ئوکسفۆردی تایبهت به میسری کۆن، میژووی ((به رز)) به کارده هیئت، به پئی میژووی ((نزم)) یش ئامنحوتپی دووه م له ١٤٢٧-١٤٠٠ پ.ز حوکمی کردوو. له میژووی میسری فیرعه و نی دیاریکردنی سالی فه رمانه وای پیادشاکان جیاوازی ههیه و میژووی نزم و به رزه هیه. له پادشانشینی نوی جیاوازییه که نزیکه ی چاره که سهدهیه که، له پادشانشینی ناوه راست و کۆنیش له په نجا سال زیاتره و بۆ بنه ماله کۆنتره کان له وه زیاتره: W. A. Ward, in; *Encyclopedia of the Archaeology of Ancient Egypt*, p.273.

جیاوازی له و جۆرهش له میژووی ولاتی دووربار هه بووه و کاتی خو ی سی جۆر بوو: درێژو ناوه راست و کورت، به لام ئیستا ته نها ناوه راست و کورت به کاردین. کۆنترین سالی که به وردی ده ستنیشان کرابیت له میژووی میسر سالی ٦٦٤ ی پیش زاینه و له وه به داوه سالهکانی به پئی فه رمانه وای پیادشاکان و به پئی هاوچه رختیی پادشایانی ولاته جیاکان ده ستنیشان کراون.

⁴⁵³ J. Weinstein, *op. cit.*, p.227.

بهائی قورئان پاریزراوه

که نعان هاتووه ره مسیسی دووه مه که پالئوراویکی به هیزه بوئه وهی به فیرعونه که ی موسا بزانییت.

له بهر ئه وه ئاشکرایه که زاراوهی که نعان که له کاتی ده رچوونی ئیسرائیلییه کان له میسر هه بووه و ناوچه یه کی فراوان بووه دزه ی کردووه به ناو باسه کانی ته ورات و له وه وه ناوی ئه و ناوچه گرنگه دراوه به ناوی کوره زایه کی نوح، واته ناوی ناوچه که سه رچاوه ی ناوی که سه که یه . ناویکیش ئه وه سه رچاوه که ی بیته بایه خ بو باسکردنی له ته ورات یان لای موفه سیره کانی قورئان که شتی زوریان له جووله که وه رگرتووه نابیته و به م جوړه ره خنه له قورئان به پشتبه ستن به قسه ی به یزاوی کاریکی بی بنه مایه ، هه روه ها بهر له وه ی ره خنه له موفه سیره کان بگیریته (که هه قه ره خنه یان لی بگیریته) پیویسته ره خنه بگیریته له باسه کانی جووله که که خنراونه ته ناو ته ورات.

لیره ش پیکه وه به ستنیک هه یه له نیوان که نعان کوری حامو که نعانیه کان . که نعانیه کان که بته رست بوون و دوژمنی ئیسرائیلییه کان بوون خنراونه ته ناو ته ورات که ئه مانه نه وه ی که نعان و حامی باوکی که نعان کاری نه شیاوی کردبوو . به پیی ته ورات نوح سه رخوش ببوو و له ناو ره شماله که ی خوی پروتکردبووه وه ، حامیش باوکی بینی و به دوو براکه ی تری وت ئه وانیش چون باوکیان داپوشی بیئه وه ی ته ماشای بکه ن ئینجا که نوح ئه وه ی زانی به ره که تی بو سام داواکردو دوعای بو یافت کردو له عنه تی له که نعان کردو که بیته کویله ی سامو یافت (ته کوین ۹ : ۲۱-۲۷). ته وراتی به رده ستیش ته نکید له سه ره که نعان ده کات کاتیک دوا ی ئه وه ی باسی ئه وه ده کات که کوره کانی نوح که له که شتییه که ده رچوون سامو حامو یافت ده لیت: حامیش باوکی که نعان (تکوین ۹ : ۱۸)، ئینجا باسی کرده وه که ی حام ده کات.

هه ر بویه ش سه یر نییه که مصراییم، باوکی میسرییه کان، بکریته کوری حام، به لکو به شیوه یه کی گشتی ئه وانیه که دژ به خودان له نه وه ی حام بوون وه ک

بهائی قورئان پاریزراوه

نیمرؤد کورپی کووش کورپی حام که له خاکی شینعار بوو (که له و خاکه وه بابلویه کلدانییه کان په لاماری جووله که یان دا)، له خاکی نیمرؤدیش ئاشور دهرچوو (ئاشورییه کانیش دژی جووله که جهنگابوون)، فه له ستینییه کانیش که دیسان دژی جووله که شهریان کردبوو له نه وهی میصراییم بوون، له که نعانیش خاتییه کان و په بووسییه کان و ئامورییه کان و گرگاشییه کان .. تاد (تکوین ۱۰: ۱-۲۰)، که گویه خدا به لئینی دابوو به ئیبراهیم خاکی ئه م چواره گه له گه له که نعانیه کان (له گه له گه لی تریش) بداته نه وه که ی (تکوین ۱۵: ۱۸-۲۱).

له مه شه وه ئاساییه بزانیین بۆچی که نعان بووه ئه و کورپی نوح که له خدا یاخی ببوو و له گه له خه لکه که ی خنکاو دهرزانیین سه رچاوه ی ئه و باسه ی موفه سیره کانی قورئان کی بوو.

۱۹- نزم و بی نه رزشه کان شوینی نوح نه که وتبوون

((وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ * أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ * فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشْرًا مَثَلًا وَمَا نَرَاكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَزَادُنَا بَادِي الرَّأْيِ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَنْتَظِمُكُمْ كَاذِبِينَ - هود: ۲۵-۲۷)).

((وَجَعَلْنَا دُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ - الصافات: ۷۷)).

عبدالقادی ده لئیت قورئان باسی ئه وهی کردووه که نزمه کان و بی نه رزشه کانی قهومی نوح باوه رپیان پی کردبوو، به لام به پی ته ورات و ئینجیل که س له قهومه که ی باوه رپی پی نه هینابوو و ئه وانیه له گه لی چوونه ناو که شتییه که ژنه که ی و کورپه کانی و ژنه کانی کورپه کانی که ئه مانه نزم و بی نه رزشن. له لایه کی تره وه عبدالقادی ئایه ته که ی سووره تی (الصافات) ده کاته به لگه که خودا نه وهی نووحی هیشته وه، که واته ئه و قسه یه ی له نیوان نوح و قهومه که ی که هه ندیک له قهومه که ی باوه رپیان پی هینابوو قسه یه که پووی نه دابوو.

عبدالقادى كه نايه ته كه ى صافات ده هينئته وه نايه ته كه ى پيشترى باس ناكات :
 ((وَجِئْنَا وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ - الصافات: ۷۶)) كه ته ئكیده له سر ئه وه ى
 كه سوكارى له گه ل بوون. له لايه كه ى تره وه عبدالقادى نه يتوانيوه كه ميك بربكاته وه
 تا بزانيت كه راسته كه سانئك له قه ومى نوح باوه پريان پيھينا بوو ئه وانيش
 ژنه كانى كوره كانى! ئه مه ش هه مووى ئه گه ر بلين راسته ته نها كه سوكارى نوح
 له گه ل بوون له كه شتيه كه، به لام قورئان شتيكى تر ده لئت:

((حَتَّى إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ آثِنٍ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ
 عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ - هود: ۴۰))، به جورئك وا تيده گه ين كه
 ئه وانى باوه پريان پيھينا بوو جگه له كه سوكارى چه ند كه سيكى كه من، له زاويزى
 ئه مانه ش له گه ل نه وه ى نوح هه موو نه وه كانى داهاتوو بوونه نه وه ى نوح.
 سه باره ت به وه سفكردى شوئكه وتوانى نوح به وه ى كه نزمو بى ئه رزشن ئه وه
 قسه و تيروانىنى قه ومه كه ى نوح بوو بؤ كوره كانى نوح و به تاييه ت ژنه كانيان كه
 ئافره تن، هه روه ها بؤ ئه و خه لكه كه مه ى باوه پريان هينا بوو.

ئه ييووبى پيغه مبه ر

دوو پرسياريش هه ن په يوه ندييان به ئه ييووبى پيغه مبه ر وه هه يه :
 پرسيارى ژماره (۱۵): ئه ييووب كوره زاي ئيسحاقه و پرسيارى ژماره (۴۹): ژنى
 ئه ييووب.

سه رده مى ئه ييووب

۱۵ - ئه ييووب كوره زاي ئيسحاقه

((وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ
 وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ - الانعام: ۸۴)).

بهائی قورئان پاريزراوه

تايه ته كه ئه ييويوب ده كاته نه وهى ئيبراهيم، ره خنه كهى عبدالفاديش نه وهيه ئه ييويوب له سهردهمى ئيبراهيم نه بوو. له پرسىارى ژماره (٤٩) ش ده لئيت: زانراوه ئه ييويوب پيش يه عقووب بوو. كه واته ئه گهر دوو قسه كهى عبدالفادى كۆبكه ينه وه ئه ييويوب پيش ئيبراهيم بوو، به واتايه كى تریش ئه ييويوب پيغه مبه ريك بووه له غهبرى به نو ئيسرائيل، به لكو ههر خووشى له م پرسىاره ده لئيت ئه ييويوب له ولاتى عه رب پهيدا ببوو، به م جوړه ش له بىرى چۆته وه كه ههر خووى له پرسىارى (١٢) ده لئيت پيغه مبه ران له به نو ئيسرائيله وه بوون نه ك له ميلله تانى تر.

عبدالفادى قسه كهى به يزاوى نه قل ده كات كه ده لئيت: ئه ييويوب كورپى (ئاموص)ه،^{٤٥٤} له سيبته كانى (عيص) كورپى ئيسحاق، ده شپرسيت ئاموص باوكى (ئيشعيا)ى پيغه مبه ر له كوى و ئه ييويوب له كوى؟

وتمان ئه نجامى قسه كانى عبدالفادى نه وهيه ئه ييويوب پيش سهردهمى ئيبراهيم بووه، به لام هه رچييه ك له بارهى سهردهم كه يه وه ده وترتت ته نها قسه يه و نازانريت سهردهم كهى كهى بووه. چه ند بۆچوونيكيش ده بارهى سهردهم كهى هه ن: سهردهمى ئيبراهيم، سهردهمى تيره كانى به نو ئيسرائيل (كاتيك - به پيى ته لموود/ف.ق - ئه ييويوب ديناي كچى يه عقووبى هيئا)، كاتى ده رچوونى له ميسر، سهردهمى قازييه كان، كاتى گه رانه وه له ئاواره ييه كهى بابل، و تراويشته هاوچه رخى شاژنى (سه به ئ) و ئه حه شوپرووش (پادشاي هه خامه نشى) بوو هه نديكيش ده لين ئه ييويوب قه ت نه بووه و باسه كه چيروكيكى ره مزييه. بۆچوونى زور بلاويش سهردهمى موسا بوو و راويژگارىي فيرعه ون بوو، ته نانه ت جووله كه نارپكن ئه گه ر ئه ييويوب جووله كه بووييت يان نا.^{٤٥٥}

^{٤٥٤} ئاموص، ئامؤس ٣١٧٥٨ باوكى ئيشعيا (يه شه عياهوو) ١٦٧٧٧٧٧. شتتيكى واى له باره وه نه زانراوه، ئه ويش جيايه له عامؤس ٥١٧٥٥ (سه دهى هه شته مى پيش زان) كه ماويه كهى كه م دواى ئاموص بوو و پيغه مبه ريكي ناسراوه و كتبخ هه به ناويه وه.

⁴⁵⁵ Judith R. Baskin, *Book of Job* (section: in the Aggadah), in; Encyclopaedia Judaica, vol. 11, p.356.

بهائی قورئان پاریزراوه

سه بارهت به و هوش که خودی موسا ئه و کتیبه ی ئه ییووی نووسیوو یان ته نانته پیش موساش بووه^{٤٥٦} به پئی په خنه گریکی نوی که س ئیستا^{٤٥٦} به رگری له و جوره بوچوونانه ناکات^{٤٥٧}.

ناوی ئه ییووب، جگه له و کتیبه ناوی ئه وی هه لگرتووه، له کتیبی حه زقیال (یحیژکیل) **לְחַזְקֵיךָ** هاتووه: خودا ئه و خاکه سزا ددات که گونا ه ده کات و ئه گه نووح و دانیال و ئه ییووبیش له وی بن ده توانن ته نها خو یان پرگار بکن به هوی کرداره چاکه کانیانه وه (حزقیال ١٤: ١٤)^{٤٥٨}،

سه رده می دانیالی پیغه مبه ر که گوايه خاوه نی کتیبی دانیاله له گه ل هی حه زقیال (که سالی ٥٩٢ پ. ز بانگه وازی پیغه مبه رایي کردبوو) زور له یه که وه نزیکن، بو یه هاتنی ناوی دانیال له گه ل دوو پیغه مبه ری زور کون جیگه ی سه رنجه. په نگه ئه مه هوی ئه وه بیته و دانیاله به که سیکی تر بزانیته که زور کونه. ناوه که له ده قی عیبری کون (که بی بزوینه کانه) بریتییه له دنئل **לְחַזְקֵיךָ** و له ده قی (ماسوری) ش^{٤٥٩} که بزوینه کان بو ده قه عیبرییه کان دانراون: دانیئل **לְחַזְקֵיךָ**. له هه موو حاله تیکیش هیشتا هر کیشه که له ناو ته مومژ ده مینیته وه و سه رده می

^{٤٥٦} مه به ست له وشه ی ئیستا کاتی نووسینه وه و بلاوکردنه وه ی ئینسکلۆپیدیای کتیبی پیروز (سالی ١٩٠١ یه که م جار بلاو بووه وه).

⁴⁵⁷ T. K. Cheyne, *Book of Job*, in; *Encyclopædia Biblica*, vol. II, col. 2465.

^{٤٥٨} په خنه له ناوی دانیال گیراوه و به نووسینی هه له زانراوه که راسته که ی (حه ناک) ه واته ئه خنوخ:

T. K. Cheyne, *Enoch*, in; *Encyclopædia Biblica*, vol. II, col. 1295.

به لام ئه و دانیاله ی ئه و ده قه به دانیالی پیغه مبه ر نه زانراوه به لگو به که سیکی زور داناو راست، سه رده مه که شی زانراو نییه (هه مان سه رچاوه و ستوونی سه ره وه).

^{٤٥٩} ماسورا ده قی ته قلیدی عیبری په یمانی کونه و له سه ده ی شه شه می زاینی دهستی پیکردو له سه ده ی ده می زاینی کوتایی پیهات به مه به سستی ریخستنی و دیاریکردنی کتیبه قانونییه کان و دانای بزوینه کان بو ی.

ئەییوب چاره سەر نه کراوه تا به دنیاییه وه بتوانزیت په خنه له قورئان بگیریټ به وهی کردوویه تی به نه وهی ئیبراهیم.

جگه له کتیبی ئەییوب و ئاماژه که ی کتیبی چه زقیال باسی ئەییوب له کتیبیکی تر هه یه که ناوی (په یمانی ئەییوب) ه که گوايه ئەییوب ده لیت من له کورانی عیساو ﷺ (برای یه عقوب) م،^{٤٦٠} به لام بیگومان پشت به وه نابه ستریت و هه یه له م باسه و له باسه کانی تری جووله که و مه سیحیه کان ئەسلک هه یه بۆ قسه ی موفه سیره موسلمانه کان و په خنه ی عبدالفادی له به یزاوی، که ناوی عیساو به عیص ده بات،^{٤٦١} له جیبی خوئی نییه.

به یزاوی ره چه له کی ئەییوبی له میژوونوسانه وه رگرتوو ه بۆ نمونه میژووی ته به ری که له ریگه یه کی لاوازه وه له وه هب کوری مونه بییه و^{٤٦٢} که ئینو ئیسحاقی^{٤٦٣} تییه که ئەییوب کا برایه کی پۆمی بووه و کوری ئاموص کوری رازح کوری عیص کوری ئیسحاق کوری ئیبراهیم بوو.^{٤٦٤} ته به ری ده لیت غه یری ئینو ئیسحاقیش ده لیت: کوری مووص کوری ره عویل کوری ئەلعیص کوری ئیسحاق.^{٤٦٥}

⁴⁶⁰ M. R. James, Testament of Job, p. 1.

له م سه رچاوه یه ی خواره وه ئەییوب ئاشکراتر باسی په یوه ندیه که ی له گه ل یه عقوب ده کات به وهی به کورو که کانی ده لیت: ئیوه له په گه زیکی هه لبرژدراو و پیزلیگیروای نه وهی یه عقوبین که باوکی دایکتانه:

Maarten Wisse, Scripture between Identity and Creativity, p.35.

^{٤٦١} وه ک چۆن ته به ری باسی کردوو ه که ئیسحاق دوو کوری هه بوو له رفقه ی ژنی: عیص و یه عقوب که به یه ک سک ببوون: ضعیف تاریخ الطبری، مجلد ٦، ص ٢٢٨.

^{٤٦٢} تابعیه که که شتی زۆر له ئیسرائیلیات و کتیبه کانی ئەهلی کیتابی گیراوه ته وه.

^{٤٦٣} خاوه نی کتیبی سیره تی پیغه مبه ر.

^{٤٦٤} ضعیف تاریخ الطبری، مجلد ٦، ص ٢٣١.

^{٤٦٥} ئەوهی بی سه نه د وتوو ه.

دهمینیته وه قسه که ی که ئه ییووب که له ولاتی عه ره ب بوو له کوی و ئیبراهیم و ئیسحاق که له خاکی فه له ستین بوون له کوی. بو ئه مه ش پیویسته باسی شوینی ئه ییووب بکهین

ولاتی ئه ییووب

قورئان باسی ده کات که ئه ییووب نه وه ی ئیبراهیم بوو، ئه گه ر ئه ییووب له دوورترین شوینی ولاتی عه ره بیش بوویت ئایه ته که کیشه ی نییه چونکه ئیسماعیل کوی ئیبراهیم بوو و چوو بووه ئه و شوینه ی دوایی بووه ولاتی عه ره ب و په خنه که ی عبدالقادی بی بناغه یه، به لام نه که ته نها ئه وه به لکو کتیبی ئه ییووب باسی ولاتی عه ره ب ناکات.

له کتیبی ئه ییووب و تراوه ئه ییووب له ولاتی عووص بوو. عووص (عووتس) ٢٦٦ (به ئینگلیزی Uz) وه کو ناوی ولات هاتووه، به لام هه مان ناو به کارهاتووه بو ناوی مرؤف:

عووص ٢٦٦ کورپکی ئارامه که ئه میان کورپی سام کورپی نووحه (ته کوین ١٠: ٢٣) ن ههروه ها عووصیکی تر هه یه که کورپی گه وره ی (ناحور) ه واته برزای ئیبراهیمه (ته کوین ٢٢: ٢١)، ههروه ها عووصیکی تر که کورپی (دیشان) ه که ئه میان کورپی سه عیر ٦٦٦ ی خورییه ٦٦٦ (ته کوین ٣٦: ٢٨) که له ولاتی ئیدوم ٥٦٦ بوون (٢١: ٣٦).^{٤٦٦} و به پیی ته کوین (ئیدوم) هه ر (عیساو) ٦٦٦ خویه تی که برای یه عقوبه و له ناوچه ی سه عیر نیشه جی بوو (ته کوین ٣٦: ٨).

سه باره ت به عووصیش وه ک ناوی شوین به پیی تیروانیی ته قلیدی ناوه که په یوه ست کراوه هه م به ناوچه یه که له باکووری فه له ستین و هه م به ناوچه یه که له باشووری فه له ستین.^{٤٦٧} وه که له له کتیبی ئه ییووبیش هاتووه و شوینه که ی دیار

^{٤٦٦} بو ئه مانه و قسه کردن له سه ریان پروانه:

T. K. Cheyne, *Uz*, in; *Encyclopædia Biblica*, Vol. IV, 5238-9.

^{٤٦٧} *ibid.*, 5238.

نییه: پیاویک هه‌بوو له ولاتی عووص ۲۶۱ ناوی ئه‌یووب (ئییۆب، ئییۆف) ۲۶۱:۱
 بوو. عووص له (لاواندنه‌وه‌کان) ^{۴۶۸} و تراوه له ولاتی ئیدۆمه. له‌وه‌قه‌ ئه‌مه
 هاتوو: دلّت خوڤ بیّت ئه‌ی کچی ئیدوم که له عووص نیشته‌جییه (مراشی ۴:
 ۲۱). ^{۴۶۹}

ناوچه‌ی ئیدۆم باشووری فه‌له‌ستین و باشووری رۆژئاوای ئوردون بوو ئیتر چون
 عبدالقادی ده‌بیاته سه‌ر ولاتی عه‌ره‌بو به‌هه‌له‌ی ده‌زانیت که له‌گه‌ل فه‌له‌ستین
 په‌یوه‌ست کراوه؟ به‌پێچه‌وانه‌شه‌وه‌ وه‌ک باسما‌ن کرد ئیدۆم به‌ عیساو، برای
 یه‌عقوب، په‌یوه‌ست کراوه چونکه عیساو به‌ باوکی ئیدۆم له‌ ته‌ورات ناوبراوه.
 له‌سه‌ر قسه‌که‌ی به‌یزاویش له‌ پرسیاوی (۴۹) که ده‌لیت و تراوه ژنه‌که‌ی ئه‌یووب
 (لیا)ی کچی یه‌عقوبه و تراویشه (ره‌حمه) کچی (ئه‌قرایم)ی یوسفه عبدالقادی
 ده‌نوسیت: زانراوه ئه‌یووب پێش یه‌عقوب و یوسف بوو ئیتر چون کچی
 یه‌عقوب ده‌هینیت یان کوپه‌زای یوسف ده‌هینیت؟ وتیشمان هه‌چی ئه‌کید
 له‌باره‌ی سه‌ردمی ئه‌یووبه‌وه نه‌زانراوه و به‌یزاوی هه‌رچیه‌کی نه‌قلکردوه
 له‌سه‌رچاوه‌کانی جووله‌که‌و مه‌سیحیه‌کانی نه‌قلکردوه.

خوڤاگری ئه‌یووب

۴۹-ژنی ئه‌یووب

((وَحُذْ بِيَدِكَ ضِعْفًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنُتْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ - ص: ۴۴))

^{۴۶۸} ئه‌و لاواندنه‌وانه به‌هی ئیرمیای پێغه‌مبه‌ر زانراون و له‌ناوبردنی قودس و تراون که سالی ۵۸۶
 پێش زاین بوو.
^{۴۶۹} یان له‌وانه‌یه عووص نه‌بیّت به‌لکو تیکدانی وشه‌ی ئارص (ئارتس)، واته‌ خاک یان ولات،
 بیّت یان دووباره‌کردنه‌وه‌ی وشه‌ی خاکه که پێش ئه‌و وشه‌یه هاتوو:

بهائی قورئان پاریزراوه

عبدالقادى له پرسىارى ژماره ۴۹ و له باره ی ژنه که نهیووبه وه ده لیت:

۱- نهیووب ئارامگرو به حیلیم بوو چوئن له ژنه که ی توورپه ده بیئت و هره شه ی لیده کات سه د جه لده ی لی بدات ته نها له بهر نه وه ی خاوه خاوی کردبوو (کاتیک بو کاریک چووبوو).

۲- چوئیش سویند ده خوات سه د قامچی لی بدات به لام خودا ناموژگاریی ده کات به سه د چیلکه (راسته که ی: لاسک)^{۴۷۰} یه ک جار لیی بدات ئیتر سوینده که ی ناکه ویت؟

نه م دوانه شی له ته فسیری به یزاوی وه رگرتوو (ج ۵، ص ۴۹) و شتی له م جووره له ته فسیره کانی تر هه یه.^{۴۷۱}

^{۴۷۰} نه گه ر باس له گیا بکریت به لام نه وه به شتی تر ته فسیر کراوه، وا دیاره مه به ست له چه پیک بوو و باس له سه د لاسک بی بناغه یه.

^{۴۷۱} تفسیر ابن کثیر، ج ۷، ص ۷۶. هۆکه ش له و ته فسیره: وترا پرچی فروشت و به پاره که ی خواردنی بو کرپی، و تراش له بهر هوی تر. له ته فسیری (الفخر الرازی) ش: ناکوک بوون سه باره ت به هوی سوینده که ی نهیووب. الرازی به دووری ده زانیت هۆکه نه وانه بن که باس کراون وه کو نه وه ی هانی میرده که ی دابوو به قسه ی شهیتان بکات بو نه وه ی چاکبیته وه یان له بهر نه وه ی پرچی فروشتبیت بو کرپنی خواردن و ده لیت نزیکترین نه وه یه بو کاریک چوو و دواکه وت: تفسیر الفخر الرازی، ج ۲۶، ص ۲۱۵، پیشتریش چیرۆکیک ده گپیته وه که نه و قسه یه ی شهیتانی تی هاتوو (ص ۲۱۲). قورتوبی له ته فسیره که ی چوار قسه نه قل ده کات: تفسیر القرطبی، ج ۱۸، ص ۲۱۷-۲۱۸. پیش نه وه ش باسی چیرۆکه که و شهیتان و ژنی نهیووب و نه و قسانه ده هیئتیه وه سه باره ت به هوی نه خۆشیه که ی و دواپی هه موویان پووجه ل ده کاته وه، ئینجا قسه ی قازی ابن العربی ده هیئتیه وه که هیچ شتی که له باره ی نهیووبه وه نه هاتوو جگه له دوو نایه ت و یه ک پیت له فرموده له باره یه وه راست نییه جگه له یه ک فرموده (که په یوه ندبی به نه خۆشیه که یه وه نییه) و ده لیت که واته چوئن نه و باسه بیسترا؟ ئیسرائیلیاتیش لای زانایان به ته و اهوتی ره فز کراوه بویه ته ماشایان مه که و گوئیان لی مه گره (ص ۲۱۲-۲۱۵). جیگه ی تیبنیشه که دواپی وه ک و تمان له باره ی سویند خواردنه که ی نهیووب چوار هۆ ده هیئتیه وه که یه که میان هی ئینو عه بباسه (صه حابیه ناوداره که به ته رجومانی قورئان ناسراوه) و دووه میان هی سه عید کوپی موسه ییبه (گه وره تابعی فرموده ی له ژماره یه که صه حابی بیستبوو) و سیه میان هی یه حیا کوپی سه للامه (موفه سیرو فرموده زان و عه ره بیزان که ژماره یه که تابعی بینبوو) و غه یر نه و، بو چواره میش ناوی که سی نه وتوو (ص ۲۱۷-۲۱۸)،

بهائی قورئان پاریزراوه

چیرۆکی ئهییوب، وهك له كتیبی ئهییوب هاتوو، یهكێكه له بهشهکانی پهیمانی کۆن و چیرۆکی بێتام دووردیژه و پره له قسه و حکمهت و سکالو باسی خودا به جۆریك به دروستکراو دیته بهرچاومان، بهلای کهمهوه وردهکارییهکان و قسهکان و موناقهشهکان. پهنگه له بهر ئهوه شه هه ندیک زانای جووله که به پروداویکی راسته قینه یان نه زانیوه. کورتهی ئه و چیرۆکهش ئه وه یه شه یتان به خودا ده لیت ئهییوب بی به رامبه ر خواپه رستی ناکات خوداش پی ده لیت: بچۆ زیانی لی بده به لام ده ست له خوی مه ده، ئه ویش ده چیته و ده بیته هوی له ده ستدانی منداله کانی و ئاژه له کانی به لام ئهییوب هه ر خۆراگر ده بیته. ئهییوب سکالای سی هاورپیکه ی ده کات (که له چیرۆکه که ناویان هاتوو) و گونا ه ده خاته به ر خودا که چاکه کاران سزا ده دات و واز له خراپه کاران ده هینیت، ئه وانیش سه رزه نشتی ده که ن و ئامۆژگاری ده که ن، ئه ویش وه لامیان ده داته وه، به و شیوه یه ش هه ر دوو لا قسه ده که ن و وه لامی یه کتر ده ده نه وه، دواتر یه ککی تر که ته مهنی له وان که متر بوو و له وی بوو و تا ئه و کاته بیده نگ بوو له ئهییوب تووپه ده بیته چونکه وای دانا بوو که له خودا باشته ره هه روه ها له سی هاورپیکه ی ئهییوب تووپه ده بیته له بهر ئه وه ی وه لامیکیان نه بوو و ئهییوبیان به تاوانبار زانی (ئهییوب ۳۲: ۲)، پاشان گوايه له ناو زریانه وه دهنگی خوا دیت سه رزه نشتی ئهییوب ده کات (ئهییوب، ئیصاحی ۳۸ به داوه)، بۆ نمونه پی ده لیت: من تاوانبار ده که ی بۆ ئه وه ی تو چاکه کار^{۴۷۲} بی (ئهییوب ۴۰: ۸) هه روه ها سه رزه نشتی سی که سه که ده کات.. تاد.

به لام ئه و هویانه ش له و قسانه ن که قورتوبی به و شیوه یه ی سه ره وه باسیان ده کات، ئه وه ی گرنگه لیره قسه که ی ئیبنو عبه یسه که بهر ئه و وه سفه ده که ویت، قورتوبیش به شیوه ی لاوازکردن (واته: وترا) باسی ناکات به لکو ده لیت (گپرایه وه یان وتی - حکاه).

^{۴۷۲} بۆ زاراوه ی (چاکه) و واتا تایبه ته که ی بپوانه باسی پۆلس له و به شه ی تایبه ته به له خاچدانی مه سیح.

به م جوړه عبدالقادی خوشی نه یزانیوه چی له و چیرۆکه ی په یمانی کۆن هاتووه کاتیك باسی خۆراگریی ئه ییووب دهکات و که به ژنه که ی ده لئیت: ((تو وه کو یه کیک له نه زانه کان قسه ده که ی، خیر له خودا قبول بکه ین و خراپه ی لی قبول نه که ین؟)) و ناگای له باقی چیرۆکه که نییه که چۆن ئه ییووب کاتیك سی که سه که لا دهن جنیو به پۆژه که ی دهدات و ده لئیت ((خۆزگه ئه و پۆژه له ناوچووايه که تیی له دایک ببوم)) (ئه ییووب ۳: ۱ به دواوه)، سکاالی ئه وهش دهکات که خودا چاکه کاران نازار دهدات و واز له خراپه کاران ده هینئیت و ئه وه ده خاته پال خوداوه که دهرووخیئیت ئیتر ئه وه ی پووخواندی بینا ناکریتته وه و دهرگا له سهر مرۆڅ داده خات ئیتر ئه و دهرگایه ناکریتته وه (ئه ییووب ۱۲: ۱۳-۱۴) و میلیله تان زیاد دهکات ئینجا له ناویان دهبات (ئه ییووب ۱۲: ۲۳) .. تاد.

ده بوايه عبدالقادی باسی ئه و چیرۆکه ی په یمانی کۆنی نه کردایه و ته نها باسی خۆراگریی ئه ییووبی له قورئان بگردایه .

به لام ته نانهت ئه وهش به که لک نایهت چونکه چیی تر هیه بیزانین قورئان نه یوتووه؟ هیچمان نییه و قورئان ته نها ئه مه ی وتووه: ((چه پکیک ببه و پیی لی بده و سوینه که ت مه شکینه - ص: ۴۴)). ئه وه ی له م به شه ئایه ته دیزانین ئه وه یه ئه ییووب سویندیکی خواردبوو که به پیی سیاقه که ئه وه بوو له که سیك بدات، به لام که سه که کئییه و سویندخواردن بۆ لیدانه که له بهر چی بووه؟ قورئان هیچمان پی نالئیت، باسی ژماره ی لیدانه کانیشمان بۆ ناکات. ئیمه ههر ئه و ئایه ته دیزانین، له وهش به دواوه قسه ی موفه سیره کان، ههر که سیك بن، به پیزه وه له سهر ره فه یه ک داده نیین، عبدالقادیش با به ئاره زوی خوی پشت به و ته فسیرانه ببه ستییت و به حه زی خوی نه شاره زایی خوی له کتیبه پیرۆزه که ی خوی ببه لمیئیت.

ده مینئیه وه به راوردی چیرۆکی ئه ییووب له گه ل چیرۆکه کانی ولاتی دوورپوار که عبدالقادی باسی نه کردووه . ئه و چیرۆکانه لای ره خنه گران ئه سللی چیرۆکه ئیسرائیلییه که ی ئه ییووبن، چیرۆکه کانیش ئه مانه ن:

بهائی قورئان پاریزراوه

١- ناودارتین چیرۆک و نزیکترینیان له چیرۆکی ئهییووب چیرۆکی بابلییه بهناوی (خودای دانایی شکۆمەند بکه م)، که دهگه پیته وه بۆ سهردهمی کاشییهکان و^{٤٧٣} زیاتر به ناوه نوێکهی: ئهییووبی بابلی ناسراوه. پالەوانی چیرۆکه که پیاویکی دهولمهندی خوداناسه که خوداوهندهکان پشتی بهردهدهن و ئاگاهکی لئی توورپه دهبیت و پیاوه گه ورهکان پیلانی له دژ دهگپرن و تهنانته که سوکاریشی خراپ مامهلهی له گه له دهکن، بهلام هه ر باوهری به دادپهروهری قهدهر دهکات و که روژی پرگاری دیت، دوايش ئه و پوژه دیت. له و چیرۆکه پالەوانه که هاوشیوهی ئهییووب دهولمهند و خوداناس بوو، هاوشیوهی ئهیش هه موو کهس، به که سوکارییه وه، جی دههیلین. هوی نه هه مته تیه کانی ئهییووبیش ئه وه بوو خودا ته سلیمی به شهیتان کردبوو، له چیرۆکه بابلییه که ش هۆکه ئه وه بوو مهردوخ، گه وره خوداوهندی بابلی، له گه له خوداوهندهکانی تر ته سلیمیان کردبوو بۆ خه لکه خراپه که.^{٤٧٥}

٢- چیرۆکی دووه م، که پیده چیت هی کوتایی سهردهمی کاشی یان سه ره تای هه زاری یه که می پيش بیت و حیواریکه له نیوان پیاویکی به ئازارو هاوپییه کی دانا که دلنه وایی دهکات. شیوازی ئه م چیرۆکه جیاوازه و ئه و که سه ی تووشی نه هه مته تی بووه گومان و گالته جارپی خوی پيشان ده دات و کار ده گاته راده ی کوفر کردن.^{٤٧٦}

^{٤٧٣} کاشییهکان خه لکی لوپستانی کوردستان بوون و له سه ده ی ١٦ ی پيش زاینی ولاتی دوورپاریان داگیرکردو بۆ زیاتر له چوار سه ده فرمانه واییان کرد (١٥٩٥-١١٥٧ پ.ن).
^{٤٧٤} بۆ کورته ی چیرۆکه که بپوانه: د. فاضل عبدالواحد علی، من الواح سومر الی التوراة، ص ٣٧٩-٣٨٩، طه باقر، مقدمه فی ادب العراق القديم، ص ١٤٨-١٥٠. بۆ وه رگێرانی ته وایی چیرۆکه که ش:

Robert H. Pfeiffer, *Akkadian Observations on Life and the World Order, "I will praise the Lord of Wisdom"*, in; ANET, pp.434-437.

^{٤٧٥} د. فاضل عبدالواحد علی، من الواح سومر الی التوراة، ص ٣٨٩.

^{٤٧٦} بۆ کورته که ی بپوانه: د. فاضل عبدالواحد علی، من الواح سومر، ص ٣٧٧-٣٧٩، طه باقر، مقدمه فی ادب العراق القديم، ص ١٥٢-١٥٣. بۆ وه رگێرانی ته وایی:

٣- له و دوانهش كۆنتر چيرۆككى سومهرييه كه له پينج بهش پيكاها توه بهم شيوهيه: پيوسته مروف خزمهتي خوداوهندهكاني بكات، ئهوكهسهي تووشي نهخوشي و بهدبهختي بووه به فرميسكو دوعا پرودهكاته خوداوهندهكهي، بهشهكه گهورهكesh پارانهوهكاني ئهوكهسهيه، كوتاييهكي باش كاتيک خوداوهند پارانهوهكاني قبول کرد، دوايش شكومه ندردي خوداوهندهكهي.^{٤٧٧}

هيچ له مانهش نابنه سهراوه بو چيرۆكه قورئانيهكهي ئهيووب چونكه ئهوهي له قورئان هاتوه تهنه باسي ئارامگرتني ئهيووب له گهل ئاماژهيهكي ناراسته وخو بو له دهستداني مال و كه سوکاري، كه ئه مه حاله تيکه له هه موو كومه لگه و سه رده ميک پروده دات، به لام چيرۆكه كه ي په يمانی كۆن شتي زوري له خو گرتوه كه له و چيرۆكانه ي سه روه بچن و به تاييه تي چيرۆكي ئهيووبي بابلي، بويه ده كريت چيرۆكي ناو په يمانی كۆن ئه سايكي راسته قينه ي تيکه له به باسه كانی چيرۆكه بابلييه كه كرديت، به تاييه تيش ئه گه ر تيبيني بکهين، وهك پيشتر باسمان کرد، كه چيرۆكي په يمانی نوي باسي خوراگري ئهيووب ده كات به لام ناوه كه ي پره له بيئارامي و سكالأ كردن و دووري له خوراگري.

١٢- هه ر ئومه تيک پيغه مبه ريک له خوي بوي ده نيردريت

((وَلَكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ - يونس: ٤٧)).

Robert H. Pfeiffer, *Akkadian Observations on Life and the World Order, "A Dialogue about Human Misery"*, in; ANET, pp.438-440.

^{٤٧٦} د. فاضل عبدالواحد علي، من الواح سومر الى التوراة، ص ٣٨٩.

⁴⁷⁷ S. N. Kramer, *Man an his God, A Sumerian Variation of "Job" Motif*, in; ANET, p.589.

وهرگيراني هه موو چيرۆكه كه ش له لاپه ره ٥٨٩-٥٩١. بوانه كورته كه ي له: د. فاضل عبدالواحد علي، من الواح سومر...، ص ٣٧٦.

بهائی قورئان پاریزراوه

((وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ... - النحل: ٣٦)).

((وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ... - النحل: ٨٩)).

عبدالقادى دهلیت به پپی ئه و دوو سووره ته مه ککيه خودا بۆ هر ئوممه تیک پیغه مبه ریکی نار دووه که که سی خویانه. کتیبی پیرویش دهلیت پیغه مبه ران له به نو ئیسرائیله وهن بۆ ئه وان و بۆ هموو جیهان، ئینجا عبدالقادى ده پرسیت ئه گهر قسه کانی قورئان راست بن ئه ی بۆچی خودا پیغه مبه رانی نه نار دووه بۆ ئوممه ته کانی ئه فریقا و ئه وروپا و ئه مریکا و ئوسترالیا که که سی ئه و ئوممه تانه بن؟

* * * *

ئه وه راست نییه که ته ورات پیغه مبه رانی به ستوته وه به به نو ئیسرائیل چونکه به نو ئیسرائیل کوران و نه وه یه عقووبن، پیش یه عقووبیش پیغه مبه رانی تر هه بوون: نوح، ئه خنوخ. ته نانه ت ئه وه بۆ ئیبراهیم و ئیسحاق باوکی یه عقووبیش راست نییه.

جگه له مهش پیغه مبه رانی تر باس کراون که ئیسرائیلی نه بوون ئه گهرچی موناقه شه ی ئه وهش کراوه که به راستی ئیسرائیلین یان نا. ته لموود باسی ئه وه ی کردووه که حهوت پیغه مبه ر هه بوون له غهیری جووله که وهك ئه ییووب و بیلعام کوری به عۆر **בְּלִילִים בְּ-בְלִילִים**.^{٤٧٨} که ئه میان له ته ورات له گه ل خودا قسه ده کات و خودا قسه ی له گه ل ده کات و وه حیی خودای بۆ دیت و پیشبینی ده کات (کتیبی ژماره ئیصحاکی ٢٢ به دواوه).

⁴⁷⁸; M. L. Rodkinson, The Babylonian Talmud, Tract Baba Bathra (Last Gate), Ch.1, p.46.

موناقه شه ی ئه وهش ده کريت که ئه وانه ئیسرائیلی بوون یان نا و به تایبه تی ئه ییووب که پای یه کتیکانه که ئیسرائیلی نه بوو: هه مان سه رچاوه لاپه ره ٤٧.

سه بارهت به پیغه مبه رانی تر بۆ ئەفه ريقا و ئەورووپا و ئەمهریکا و ئوسترا لياش... نه بوونی تۆمار دهرباره ی پیغه مبه ران واتای ئەوه نییه نه نیردراون وهك چۆن نه بوونی تۆماری زۆریك له پادشاكانی ئەو كیشوه رانه به لگه نییه له سه ر ئەوه ی پادشایان نه بووه .

١٣- ئادهم و بته كان

((هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمَلًا خَفِيًّا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلتْ دَعَا اللّٰهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنُكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ * فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا فَتَعَالَى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ - الاعراف: ١٨٩-١٩٠)).

عبدالقادى قسه ی موفه سیره كان و به تاييهت به یزاوی ده گيرپيته وه كه كورته كه ی ئەوه یه كاتيك حه ووا سکی پر بوو ئيبليس چووه بۆ لای و له وه ترساندى كه له وانه یه ئەوه ی سکی ئازهلک بیت سه گیک یان به رازیک (وشه ی به راز زیاد کردنی عبدالقادیه) و نازانیت له کوپیه وه دهرده چیت " له پاشه وه یان له ده می یان سکی هه لده درپیت و ده یكوژیت. حه وواش ئەوه بۆ ئادهم ده گيرپيته وه و توشی خه فهت ده بن ئینجا ئيبليس ده چیت وه لای و ده لیت: من پله م لای خودا به رزه ئەگه ر داوا له خودا بکه م بوونه وه ریکی ریک بیت و به ئاسانی لیت وه ده رچیت ناوی بنییت عبدالحارث، ناوی ئيبليسش لای مه لائیکهت الحارث بوو، ئیتر به رده وام خه ریک بوو له گه ل حه ووا و ئادهم تا ناویان نا عبدالحارث. به یزاویش سه بارهت به و ئایه ته (جعلا له شرکاء فیما اتاهما) منداله کانیا ن ناو نا عبدالعزی و عبد مناف. عبدالقادى ده پرسیت: ئەو چیرۆکه سهیره له کوپیه هاتووه؟ عوززاو مه ناف كه خودا وه ندى عه ره به كان له کوپ و ئادهم كه له به هه شت بوو له کوپ بۆ ئەوه ی بته كانی عه ره ب خودا وه ند بن بۆ ئادهم و منداله كانی به ناوی ئەوانه وه بنیت؟

بهائی قورئان پاریزراوه

دیسانه ودهش ناماژہ بۆ وشه‌ی و ترا (قیل) نییه که به‌یزاوی به‌کاربه‌یناوه و وتمان بۆ قسه‌ی لاواز به‌کار دیت. به‌یزاوی دوا‌ی گپرانه‌وه‌ی ئه‌و چیرۆکه ده‌لئیت: شتی له‌م جوړه شایسته‌ی پیغه‌مبه‌ران نییه (به‌رگی ٣، ل ٨٣)، به‌لام عبدالقادی ئه‌وه نه‌قل ناکات بۆ ئه‌وه‌ی چیرۆکه‌که وه‌ک قبوولکراو پیشان بدات. ئیتر جگه له به‌یزاوی ناوی موفه‌سیره‌کانی تر نالئیت.

ئیبنو که‌ئیر له باسی ئه‌و ئایه‌ته‌چه‌ند فه‌رمووده‌یه‌ک ده‌هینئیته‌وه‌وه له‌دوا‌ی قسه‌کردن له‌سه‌ریان ده‌گاته ئه‌وه‌ی ئه‌و باسه قسه‌ی سه‌حابیه‌ی و په‌نگه له‌ جووله‌کانه‌ی بوونه موسلمان وه‌ریگرتبیت (جزء ٣، ل ٥٢٧). دواتریش پ‌روایه‌ته‌کانی ئیبنو عه‌بباسی سه‌حابی ده‌هینئیته‌وه‌ که‌چه‌ند تابعیه‌یه‌ک لییان وه‌رگرتووه و ژماره‌یه‌کی زۆری سه‌له‌فو خه‌له‌فو که‌سانیک که له ژماردن نایه‌ن له موفه‌سیره‌کانی دوا‌یی.. ئینجا ده‌لئیت ئه‌مه له قسه‌ی ئه‌هلی کیتاب، ئه‌و ته‌فسیره‌ش هه‌لده‌بژیریت که ئه‌م ئایه‌ته‌تایبه‌ت نییه به ئادم و حه‌ووا به‌لکو موشریکه‌کان له نه‌وه‌ی ئه‌وان (٥٢٧-٥٢٨).

١٦- مووسا و خه‌زر

((فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَّدُنَّا عِلْمًا-الک‌هف: ٦٥)).

ئایه‌ته‌که باسی ئه‌و که‌سه ده‌کات که له مووسا زاناتر بوو و وه‌کو پیغه‌مبه‌ر باس نه‌کراوه هه‌رچه‌نده ئه‌و شتانه‌ی ده‌یزانین له هی وه‌حیی پیغه‌مبه‌ران ده‌چن. فه‌رمووده ئه‌و که‌سه به‌ خه‌زر (الخضر) ناده‌بات. تا ئیره کیشه‌یه‌که‌مان نییه. کیشه‌که له و کاته‌وه ده‌ست پیده‌کات که موفه‌سیره‌کان قسه ده‌که‌ن. عبدالقادی قسه‌ی به‌یزاوی ده‌رباره‌ی ئه‌و که‌سه هیناوه‌ته‌وه که ئه‌وه‌ی لیره جیگه‌ی

بهائی قورئان پاریزراوه

مه بهست بیټ ئه وه یه خه زر ئیلیای پیغه مبه ر بووه، که ئه مه قسه ی به یزاوییه ^{٤٧٩} نه که قورئان و فهرمووده، له ژیر ئه و دیواره ش که هی دوو کورپه بیباوکه که بوو گه نجینه یه که هه بووه که ئه مه قسه ی قورئانه، له سه ر ئه و گه نجینه یه ش چه ند حیکمه تی که نووسرابوون که یه کیکیان ئه مه یه: لا اله الا الله محمد رسول الله ^{٤٨٠}.. که ئاشکرایه ئه مه یان قسه ی حیکاتخوانه کانه، هه موو ئه و به سه رهاته ش کاتی ئه سکه نده ری زولقه رنه ین بوو، ئه ویشیان قسه ی قورئان نییه .

عبدالقادی ده لیت موسا سالی ١٥٠٠ پیش زاین له میسر ژیاوو و ئیلیا سالی ٩٠٠ ی پیش زاین له فه له ستین ژیاوو و ئه سکه نده ر سالی ٣٣٢ پیش زاین له یونان ژیاوو ئیتر چوون شایه تمانی بو موحه ممه د که له نیمچه دورگی عه رب له سه ده ی حه وته می زاینی ژیاوو ده دن؟ چوون ئه و که سانه که هه ر یه کیکیان له سه رده می که ولاتی که بوون له یه ک کات و له یه ک شوین کۆبینه وه؟

ئه گه ر به یزاوی به و زانیارییه ی سه رده می خو ی هه یبوو بگه رپایه ته وه ژیان وه لامی عبدالقادی ده دایه وه که موسا له میسر ژیاوو به لام چوو بووه ده ره وه ی میسرو ئه سکه نده ر له یونان بوو به لام به روژه لات و روژئاوا گه رپاوو، شایه تمانیش بو موحه ممه د به نووسین بوو و ئه و نووسینه باسی دواپوژی کردوو و باسی کۆبوونه وه له گه ل ئه و که سانه نه کراوه .

به یزاوی ده لیت خه زر کاتی فه ره یدون ژیاوو و له پیشه وه ی له شکره که ی ئه سکه نده ر زولقه رنه ین بوو و تا سه رده می موسا مایه وه (ج ٣، ص ٥٠٨). هه لبه ت ئه مه به یزاوی و ئه م قسه سهیره ی له و که سه وه رگرتوو که لیی

^{٤٧٩} راسته که ی به یزاوی چه ند قسه یه که سه به ره ت به خه زر ده هینیته وه که ئیلیاس یه کیکیانه، ج ٣، ص ٥١٠.

^{٤٨٠} به یزاوی چه ند (وترا) ی که نه قل ده کات که یه کیکیان ئه وه یه گه نجینه که نووسراوی عیلم بوو یان له وحیکی زپ بوو له سه ر نووسراوه: لام سهیر بوو چوون که سیک باوه ر به قه ده ر ده کات ئینجا خه فه ت ده خوات و لام سهیر بوو که سیک باوه ر به پزق ده کات چوون ماندوو ده بیته ... تاد، له کۆتایی نووسراوه که ش: لا اله الا الله محمد رسول الله. ج ٣، ٥١٧.

وه رگرتووه، ئیمهش به و زانیارییهی سهرده ممان که هیشتا هر که من شتی تر ده لئین وهک: جیگه ی گومانه موسا و کون ژیا بوو (واته ١٥٠٠ پیئش زاین) و ئیحمالی گه وره تر ئه وه یه له سهرده می ره مسیسی دوهم بووه که سی سهده دوی ئه وه بوو، ئیلیاش به هه مان شیوه وا کون نییه، ئه سکه نده ریش سالی ٣٣٢ شه ری له سووریا و لو بنان ده کردو به ره و میسر ده چوو نهک له یونان بوو. عبدالفادیش قسه ی بیبنه مای هه ندیک موفه سیری تیکه ل به گپرا نه وه کانی بوخاری و موسلم ده کات.

١٧- تیکه لکردنی ناوه کان

((وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ * وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَى وَعِيسَى وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ * وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ - الانعام: ٨٤-٨٦)).

عبدالفادی ره خنه ی ئه وه ده گریت که ئه و ناوانه به بی پیزبه ندی ریخراون چونکه هه ندیکیان له پیشترن به لام دواتر ناوبراون و به پیچه وانه وه، بو نمونه داوود و سوله یمان دوی ئه ییوب^{٤٨١} و یوسف و موسا و هاپوون ژیا بوون که چی ناوه کانیا ن پیئش ئه وان هاتوون... تاد.

پیوستیش ناکات له سه ر وه لامی ئه و ره خنه یه برۆین چونکه دیاره ئه و که سه نازانیت له زمانی عه ره بی ئامپازی (و) بو کۆکردنه وه یه بی مه رجی ریزبه ندی واته ئه گه ر بلئین: (جاء الرجل وابنه - پیاوه که و کورپه که ی هاتن) ده کریت هه ردووکیان پیکه وه هاتبن، ده شکریت پیاوه که پیئش کورپه که ی هاتبیت هه روه ها ده کریت کورپه که پیئش باوکی هاتبیت. بو دیاریکردنی پاش و پیئش ئامپازی (پاشان)

^{٤٨١} کاتی ئه ییوب نه زانراوه و ته نانه ت جووله که ش جیاوازیان له باره ی سهرده مه که یه وه هه یه . پروانه باسی تابه ت به ئه ییوب له م کتبه مان.

به کاردیت که دوو جوړی هه یه ئه ویش به پیی ماوه ی نیوان دوو هاتنه که: (ف) بۆ ماوه ی کورتو (ثم) بۆ ماوه ی دریژ. سه رباری ئه وهش کام پیغه مبر پیشتر و کامیان دواتر ژیا بوو له ئایه ته کانی تری قورئان دیارکراوه.

١٨- ئه خنوخ نه ک ئیدریس

((وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا * وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا - مريم: ٥٦-٥٧)).
 عبدالقادی قسه ی به یزاوی پاشان قسه ی ته ورات ده هیئتته وه. سه ره تا ده لیت به پیی به یزاوی ئیدریس باپیری باوکی نووچه و ناوی (أخنوخ) ه، ناوی ئیدریسیش له (ده رس) وه هاتوو^{٤٨٢}. تاد پاشان قسه ی ته ورات ده هیئتته وه که ئه خنوخ باوکی مه توشاله^{٤٨٣} (که ئه میان باپیری نووچه) و ئه خنوخ ٣٦٥ سال ژیا بوو و دواپی نه دوززایه وه چونکه خودا بردییه لای خوئی (ته کوین ٥: ٢١-٢٤) که شتیک له م بابه ته له ئینجیل (عبرانیین ١١: ٥) هه یه.

عبدالقادی په خنه ی ئه وه ده گریت ناوه که ئه خنوخه^{٤٨٤} نه ک ئیدریس. وادیاریشه موفه سیره کان به هوئی ئایه تی (ورفعناه مکانا علیا) له باسی ئیدریس وتویانه ناوی ئه خنوخه چونکه به پیی ته ورات خودا بۆ لای خوئی بردییه وه. په نگه ئه وه راست بیټ به لام ئه وه قسه ی موفه سیره کانه. هر موفه سیره کانیشن که وتویانه خودا سی لاپه ره ی له سه ر دابه زاندوو و یه که م که س بووه به قه له م شتی نووسیوه و زانستی ئه ستیره و ژماردن زانیوه، که ئه میان باوه پی جووله که بووه و مه سیحیه کان و دواتر موسلمانان لییان وه رگرتوون.^{٤٨٥} ته رگومی

^{٤٨٢} به یزاوی په خنه له وه ده گریت له پرووی صه رفه وه دروست نییه به لام ده لیت دوور نییه له و زمانه واتاکه ی له وه وه نزیک بیټ (ج، ٤، ص ٢٢).

^{٤٨٣} מתושלח יאן مه توشیله ح מתושלח.

^{٤٨٤} خه نوخ، هه نوخ חנוך.

⁴⁸⁵ T. K. Cheyne, *Enoch*, in: *Encyclopædia Biblica*, vol. II, col. 1296.

فهلستینیش ده لیت ناوی ئه خنوخ پیی و ترا میتاترون Metatron واته نووسه ری گوره.^{۴۸۶} هر به پیی زمانی عه ره بیش موفه سیره کان و توویانه ناوی ئیدریس له دهرسه وه هاتوه، به لام به پیی زمانی عیبری په نگه واتای (لیبران) یان (رینمای)ی هه بیت،^{۴۸۷} بویه ناوه عه ره بییه که له واتای دووه مه وه نزیکه.^{۴۸۸}

نه مروود و بورجی بابل

سی باسیش دهرباره ی نه مروود یه که میان پرسیری ژماره ۲۰ و ئه وه ی تر ژماره ژماره ۲۲ و ئه وه ی تریان ژماره ۵۰ په یوه ندیی به بورجی بابل وه یه. سه ره تا دووه میان:

۲۰- قسه ی سه رسامکهری خه یائی دهرباره ی بورجی بابل

((قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ - النحل: ۲۶)).

ئایه ته که باسی که سانیکی پیش موشریکه کانی مه که ده کات که چۆن فیل و پیلانیان ده گپرا خوداش له بناغه وه بینای ئه و گه لانه ی دارمان، سه قفیش به سه ریان پروخا (واته ئه و گه لانه ی له بنجه وه هه لکیشا). به یزاوی لیره ده لیت ئه وه وه کو نمونه و وینه کردن باسکراوه ئینجا ده لیت: و تراویشه که مه به ست له مه

⁴⁸⁶ *ibid.*

ده قه که ش له:

J. W. Etheridge, *The Targums of Onkelos and Jonathan Ben Uzziel on the Pentateuch (Genesis and Exodus)*, Ch.5, p.175.

⁴⁸⁷ T. K. Cheyne, *Enoch, op. cit.*, col.1294.

^{۴۸۸} واتایه کی ناوه که (به ئه زمون)ه، پروانه وشه ی (خنوخ) له: قاموس الکتاب المقدس. په نگه ناوه که یه کبگریته وه له گه ل وشه ی (محنک)ی عه ره بی که دارپژراوی فرمانی (حنک) بیت که هه مان واتای هه یه.

نه مروود کورپی که نعانہ که له بابل کۆشکه که ی دروستکرد که نه ستورییه که ی (واته به رزییه که ی) پینج هزار گز بوو بو ئه وه ی ناگای له کاروباری ئاسمان بیت خوداش فرمانی دا به با هه لبات ئه ویش کۆشکه که ی به سهر خۆی و قه ومه که ی پوو خاندو له ناوچوون (ج ٣، ص ٣٩٣).

عبدالقادى ده پرسیت: به یزاوی ئه مه ی له کوئ هیناوه که نه مروود کورپی که نعانہ؟ نه خیر نه مروود کورپی کوش کورپی حام کورپی نووچه (ته کوین ١٠: ٦-٨).
ده بوايه عبدالقادى ئه مه ی بگردایه ته ره خنه له به یزاوی نه ک قورئان، به لام بهر له وه ره خنه له و باسه خه یاله ییه ی خنراوته ناو ته وراتی به رده ستمان. هه روه ها باسه خه یالیه که ی نیمرۆد که ده لیت نیمرۆد کورپی کوش بوو و بووه که سیکی به هیزو سه ره تای فه رمانره واییه که ی له بابل و ئیریک (ئوروک) و ئه که دو که لنه له ولاتی شینعارو له وپوه بو ئاشور ده رچوو و شاره کانی نه ینه واو ره حۆبۆت-عیر و کاله ح و ریسینی نیوان نینه واو کاله حی دروست کرد (ته کوین ١٠: ٨-١٢).

وه ک له پرسیاریکی پیشتر باسمان کرد ناو بردنی ئه و شوینانه ئاشکرای ده کات که ئه م باسه تیکه لکردنی باسی نویتره به باسه ئه سلیه که ی ته ورات، بو نمونه ئاشور لییره وه کو فه رمانره وایه ک باس کراوه له کاتی که ناوی خودا وه ندی ئاشورییه کان بوو هه روه ها ناوی شاری ئاشور بوو. ئه گهر ئه و گریمانیه ش بلین که ئه سلای ناوه که هی که سیکه ئه وه ده مینیتته وه که نینه وا (نینوا) له ئاشور کۆنتره، کاله حیش (به ئاشوری: کالحو) زۆر نویتره.^{٤٨٩} ناو بردنی کالحوش له وه ده قه نیشانه یه له سهر ئه همیه تی له وه سه رده مه بۆیه وای بو ده چین تیخنینی ئه و ناوه ده گه رپیتته وه بو سه رده می شالمانه سه ری سییه می کورپی ئاشور ناصیرپالی

^{٤٨٩} پادشای ئاشوری شالمانه سه ری یه که م (١٢٧٤-١٢٤٥ پ.ن) کالحوی دروست کرد به لام دواى ئه و فه رامۆش کرا. ئاشور ناصیرپالی دووه می (٨٨٣-٨٥٩ پ.ن) شاره که ی دروستکرده وه و کردیه پایته ختی خۆی و به تابه تی بنکه ی سه ربازی و دواى ئه و دیسانه وه فه رامۆش کرا.

بهائی قورئان پاریزراوه

دووه ميان كه ميگ دواتر به تاييهت كه شالمانه سر جه نگی له دژي جووله كه بهرپاگردبوو.

عبدالقادى دواى ئه وه به هه موو قه ناعه تيگه وه باسى چيرۆكى بورجه كهى بابل له تهورات ده گيپيته وه كه خه لك له دواى لافاوه كه شارتيك و بورجيكيان دروستكر د ئير خودا زمانه كه يان شيواند (به عه ره بى: ببل) ئه وانيش نه يانتوانى له يه كتر تيگه ن بۆيه ش شاره كه ناونا (بابل).

ئه وهى سهيره و له پيشتريش بينيمان ئه وه يه چۆن عبدالقادى ده يه ويته قه ناعه ت به شويگه وتوانى ئاينه كهى بكات كه قورئان هه لهى كردوو له و كاتهى ده قيگى ئه فسانه يى خودى تهورات به راورد بكات له گه ل قسه ي موفه سي ره كانى قورئان نه ك خودى قورئان.

سه بارهت به ره خنه ناراسته خوگه ي عبدالقاديش كه خه لكى دواى لافاوه كه، نه ك نيمرۆد وه ك به يزاوى ده لئيت، بورجى بابليان دروستكر دووه "له كه له پوورى جووله كه ئه وه هه يه كه دروستكر دنى بورجه كه ئه و كاته بوو كه نيمرۆد پادشا بوو،^{٤٩٠} موفه سي ره ئيسلاميه كه ش هيجى له خوويه وه نه هيتاوه.

٥٠- فيرعه ون بورجى بابلى له ميسر بينات نا!

((وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانُ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أطَّلِعُ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لأظنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ - القصص: ٣٨)).

هه ره له باره ي باسى بورجه كهى بابل عبدالقادى ده لئيت ئه و بورجه ي قورئان ده لئيت گوايه فيرعه ون داواى كرد دروست بكرت بورجه كهى بابله كه پاش لافا و دروست كرا. باسى هامانيش ده كات كه وه زيرى فيرعه ون نه بووه.

⁴⁹⁰ The Soncino Babylonian Talmud, Book II, Abodah Zarah 53b, p.63, note 20.

بهائی قورئان پاریزراوه

سه بارهت به هامان بپروانه پیشتر. ئه و ئایه تهی قورئانیش زور ئاشکرایه نه له دوورو نه له نزیك په یوه نندی به بورجه خه یالییه که هی بابله وه نییه. باسی بورجه که شمان پیشتر باس کردو ئیستا خوینهر ده زانیت ئه و قسه یه له وړینه زیاتر نییه. به لام لاشمان سهیر نه بیته ره خنه ی وا بگریته چونکه که سیک نه مه به ست و نه مه نه جی زانستی بنو نووسین بو جه نگی ئاینه کان به کار بهیته توشی وړینه ی وا هر ده بیته.

باسی که عبه

عبدالقادى له دوو خالی جیاواز باسی که عبه: پرسىارى ژماره ٢١ به ناوى: که عبه مالى زوجه له و پرسىارى ژماره ٤٨ به ناوى که عبه مه قامى ئیبراهیمه و قسه کانیاں له یه که وه نزیکن:

٢١- که عبه مالى زوجه له

((وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَن طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ * وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ * وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ - البقرة: ١٢٥-١٢٧)).

عبدالقادى ده لیت ته ورات باسی چوونى ئیبراهیم له ئورى کلدانییه کان بو خاکی که نعان ده کات و باسی چوونى بو ولاتی عه ره بو دروست کردنى که عبه له گهل ئیسماعیل ناکات. عبدالقادى باسی که عبه و بته زوره کانى پیش ئیسلام ده کات و ده لیت چوونى که عبه مالى خوداو خانه ی پاداشت و ئه مان ده بیته له کاتیک که مالى بته کانه و یه که م جار بو په رستنى زوجه ل دروست کرابوو و هر که سیک به سه ری زال بیت زور له خه لکه که هی ده کات سرووته کانى مه زه به که هی بکات؟ کاتیکیش موحه ممه د ده ستی به سه ر که عبه گرت زوربه ی سرووته ئاینیه کانى هیشته وه وه ک

حه جکردن و ته وافو ئیحرام و عومره و بهرد هاویشتن و ماچکردنی بهردی ره شو و سه ربین.. تاد ئاماژهش بۆ کتیبی (تاریخ الکعبه)ی دوکتور خه ربوطلی و کتیبی (الجدور التاريخية للشريعة الاسلامية)ی (عبدولکه ریم خه لیل-راسته که ی خه لیل عه بدولکه ریم). وه لآمی ئه مانهش له خواره وه یه .

٤٨- که عبه مه قامی ئیبراهیمه

((إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ * فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مِّمَّا وُضِعَ لِّلْبَرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ - ال عمران: ٩٦-٩٧)).

لیرهش به شیک له قسه کانی سه ره وه دووباره ده کاته وه، کتیبه که ی تاها حسینی ش دهر باره ی شیعی جاهیلی زیاد ده کات که ئه و فیکره یه وتوو.

پیوستمان به کتیبی هیچ که سیک نییه تا بزاین که ئیسلام به شیک سروتته کانی سه ر به که عبه ی هیشته وه ئه وهش هیچ کیشه یه ک دروست ناکات له بهر ئه وه ی ئه و سروتانه پاشماوه ی سه رده می ئیبراهیم و ئیسلام ئه وانه ی گه پانده وه بۆ ئیسلام و پاکی کردن له شیرک و کاره خراپه کان که تیکه لی ببوون. خو ئه گه ره ی سه رده می ئیبراهیمیش نه بن ئاساییه ئه و سروتانه وه ربگیرین ئه گه ره له شیرک پاک بن و گه وره کردنی خودا له خو بگرن، ئه و سروتتهش که شیرکی له خو گرتوو ده کریت ئه و شیرکه ی لی لابریت و به شه گونجا وه که ی بهیلریته وه .

ئه وه ی جینگه ی سه یریشه ئه وه یه ئه گه ره باسی ئیبراهیم و پاشماوه ی سروتته کان لای عه ره بی سه رده می پیغه مبه ر ما بن به جوریک ده بنه سه رچاوه یه کی میژووی بو یان.. ئه وانه یه کسان ده کرین به ئه فسانه کانی سه ر به که عبه وه ک ئه وه ی عه ره ب که عبه ی بۆ په رستنی زوجه ل دروست کردبوو. نووسه ری (تاریخ الکعبه) خو ی ئه و چیرۆکانه نه قل ده کات و هر خو ی ده یانخاته خانه ی ئه فسانه . ئه و

بهائی قورئان پاریزراوه

دهلئیت چیرۆك هه ن دهلئین پێش ئیبراهیم مه لائیکه ت که عبه یان دروست کردو هه یه دهلئیت که عبه له گه ل ئاده م هاته خواره وه هه یه دهلئیت ئاده م و هه ووا دروستیان کردبوو. تاد^{٤٩١} ئیتر هیچ شتی کم له و کتیبه نه بینوه باسی زوحه ل بکات و ئه و قسه یه له داهینانی عبدالقادی ده چیت یان له سه رچاوه یه کی تر وه ریگرتوو ه که ئه میان به هه له قسه کانی ئه و کتیبه ی نه قل کردوو ه. باسی زوحه ل له لایه ن که سانیک ی تره وه کراوه که باوه ری هه ندیک که س وایه که عبه مالی زوحه له، ئینجا له بهر ئه وه و له بهر ئه وه ی زوحه ل سه ره په رشتیاری که عبه بوو ئه و که عبه یه زور ماوه ته وه.^{٤٩٢} هه مو ئه مه ش له میانه ی ژماره یه ک قسه ی ئه فسانه یی و بیبه لگه . سه به ره ت به ئامازه ش بۆ کتیبه که ی خه لیل عه بدولکه ریم هیچ شتی که له حاله که ناگوریت چونکه ئه وه ی وتوو یه تی ده رباره ی هیشته نه وه ی سه رو ته کانی حه ج و عومه شتی کی زانراوه . بۆ کتیبه که ی تاها حسینی ش ئه وه ی وتوو یه تی بریتی یه له به ئه فسانه زانی نی ئه و قسه یه ی ده لئیت ئیبراهیم که عبه ی دروست کردوو ه و چیرۆکی کی نو ییه ، ئیسه لامی ش که هات له بهر هۆیه کی ئای نی قبوولی کرد، قوره ی شیش له بهر هۆیه کی ئای نی و سیاسی قبوولی کرد.^{٤٩٣}

^{٤٩١} د. علي حسني الخربوطلي، تاريخ الكعبة، ل ١١ به دواوه .

^{٤٩٢} محمد حسين الطباطبائي، الميزان في تفسير القران، ته فسير سوره الانعام، ج ٧، ص ٢٤٦، سه ربار ی ئه وه ش ده لئیت شتی وای تریان وتوو ه هینده ناشیرین باسیان نا که م. ئامازه ش بۆ مه سه وودی ده کات که ده لئیت که سا بیئه حه وت مالیان لا گه وره بوو که یه کیکیان که عبه یه به ناوی زوحه ل (ص ٢٤٧).

^{٤٩٣} طه حسين، في الشعر الجاهلي، ص ١٧. ئه و کتیبه ی تاها حسین نمونه یه که له سه ر فیکره یه کی به هیز که خاوه نه که ی سه قه تی ده کات. فیکره ی کتیبه که ئه وه یه که شیعری جاهیلی هی پێش ئیسه لام نییه به لکو هی سه ره ده مه ئیسه لامییه کانه و خراوه ته پال شاعیرانی پێش ئیسه لام بۆیه ئه و شیعره نا بیته بنه ما بۆ ته فسیری قورئان و فه رموو ده به لکو به پیچه وانه وه قورئان و فه رموو ده بنه مان بۆ ته فسیری ئه و شیعره، لاپه ره ٥-٧، به لام شتی تری بیبه لگه له م فیکره یه ده پیچیته وه و په وتی با سه کان ده بیته قسه ی نازانستی و بیبه لگه و یان سه رچاوه نا لئیت یانیش سه رچاوه ی وا ده لئیت که با سه کانیان جیگه ی متمانه نین.

٢٣- ئیسماعیل یه کیکه له پیغه مبهران

((وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا - مريم: ٥٤)).

عبدالقادى ده پرسیت: چۆن ئیسماعیل یه کیکه له پیغه مبهران له کاتیک ته ورات به م شیوه یه وه سفی ده کات ((که سیکی کیوی ده بیته دهستی له سه ره هه موو که سیکی ده بیته دهستی هه موو که سیکی له سه ره نه وه ده بیته)) (ته کوین ١٦: ١٢).

عبدالقادى ته نها نه وه قسه یه ته ورات وه ده گریته ته نها نه وه وینه یه بۆ ده کیشتیه به لام ته ورات شتی تریش ده لیت وه ک قسه ی خودا له گه ل ئیبراهیم: سه باره ت به ئیسماعیل نه وه داواکه ی تۆم بیست. نه وه تا به ره که تی له سه ره ده که م و به ره مدارى ده که م و ژماره که ی زۆر زۆر ده که م. ده بیته باوکی دوانزه سه روک و ده یکه مه میلیه تیکی گه وره (ته کوین ١٧: ٢٠).

ههروه ها قسه ی فریشته که له گه ل هاجه ری دایکی ئیسماعیل: ده یکه مه میلیه تیکی مه زن (ته کوین ٢١: ١٨).

به م جو ره ش ته ورات باسی ئیسماعیل ده کات: خوداش له گه ل کوپه که بوو ئیتر گه وره بوو (ته کوین ٢١: ٢٠).

خۆ نه گه ر پیغه مبه رایه تی ئیسماعیل له باسه کانی ته ورات ده ستکاری کرایته شتیکی ئاسایی ده بیته نه ویش بۆ نه وه ی هه موو سه ره وه ریبه کان بۆ ئیسه ق، باوکی ئیسرائیلییه کان، بیته. تیبینی نه وه ش بکه که یه عقوب له سه ره مه رگی خۆی دوانزه کوپه که ی بانگ ده کات و پییان ده لیت له دواپۆژ هه ره یه کیان چیی به سه ره دیت. هه ندیکیش له و کوپانه به خراپ باس ده کات (ته کوین ٤٩). یه که له وانه ش (لاوی) یه که به خراپه باسی ده کات هه رچه نده لاوی بۆ ماوه یه کی زۆر کاهنیتی، واته کاری به جیهینانی سه روته ئاینیه کان وه که سه ربپینی ئاژهل و هه لگرتنی تابووتی په یمان و ته فسیرکردنی شه ریعه ت و خزمه تکردن له ئاهه نگه کان و قه زاوه تکردن.. تاد، تابه ت به سیبته نه وه وه بوو.

بهائی قورئان پاریزراوه

لاشمان سهیر نه بیټ نه گهر ته وراتی بهرده ستمان پیغه مبه رایه تی ئیسماعیلی سرپیټه وه چونکه نمونه له سهر نووسینه وهی ته ورات به پیی خواست ته نانه ت خودی ئیسرائیلیه کانیشی گرتوته وه وهک چۆن له چیرۆکی یوسف تیبینی کراوه که سهره تا ریئوبین یوسف رزگار دهکات کاتیک به براکانی دهلیت له جیاتی کوشتنی یوسف فرپی بده نه ناو بیره که (ته کوین ۲۷: ۲۱-۲۴)، به لام یه کسه ر دوی ئه وه یه هوودا ده بیټه رزگار که ره وهی یوسف کاتیک پیشنیار دهکات یوسف به ئیسماعیلیه کان بفرۆشریت (ته کوین ۲۷: ۲۵-۲۷)، هوی ئه مه ش، وهک دوو لیکۆله ره وه ده لئین، لایه نگیرییه چونکه باسی یه که م ده گه ریټه وه بو سه رچاوه (ئیلوهیمی) یه که ی ته ورات چونکه نه وهی ریئوبین له پادشانشینه باکووریه که نیشه جی بوون و به م جوړه ریئوبین کراوه ته رزگار که ره وهی یوسف، باسی دوو همیشیان ده گه ریټه وه بو سه رچاوه (یه هوه هی) یه که ی ته ورات چونکه نه وهی یه هوودا له پادشانشینه باشووریه که نیشه جی بوون بویه ئه و کراوه ته رزگار که ره وهی^{۴۹۴}.

هوی دوورخستنه وهی ئیسماعیل هه ره کو دوورخستنه وهی (عیساو) لایلا ه . عیساو برای گه وهی یه عقوب بوو به لام یه عقوب ((برا گه وره یی)) یه که ی لی کریبووه وه (ته کوین ۲۵: ۳۱-۳۴)، یان وه کو دوی دوو ئیصاح یه عقوب به

^{۴۹۴} ستیفن م. میلر، روبرت ف. هوبر، تاریخ الكتاب المقدس، ص ۳۱. ته ورات چه نه سه رچاوه یه کی هه یه "یه کیکیان سه رچاوه ی یه هوه هی پی و تراوه (زۆرتر پیده چیت هی سه ده ی نویه می پیش زاین بیټ) چونکه ناوی خودا وه نه به (یه هوه) هاتووه وهی پادشانشینه که ی باشووره (یه هوودا) پاش په رتبونوی ده وله ته که ی سوله یمان، سه رچاوه یه کی تریش ئیلوهیمی پی و تراوه (زۆرتر پیده چیت هی سه ده ی هه شته می پیش زاین بیټ) چونکه ناوی خودا وه نه به شیوه ی (ئیلوهیم) هاتووه وهی پادشانشینه که ی باکووره (ئیسرائیل)، په نگه دوی که وتنی ئیسرائیلیش به ده سستی ئاشوریه کان چه نه ده ستنووسیکی ئه و سه رچاوه یه برابیته باشوورو له گه ل سه رچاوه یه هوه هیبه که کۆرابیته وه ئه ویش له ده وروبه ری سه ده ی هه وته می پیش زاین. جگه له م دوانه ش دوو سه رچاوه ی تر هه ن: تاریخ الكتاب المقدس، ص ۳۰-۳۱.

پلانی دایکی فیلی له ئیسحاقی باوکی کرد، که وای تیگه یاند عیساوه و نهیوت یه عقوبه و یه عقوب به ره که ته که ی لی وه رگرت (ته کوین ٢٥)، ئیسماعیلیش به هه مان شیوه برا گه وره ی ئیسحاقه به لام برا گه وره ییه که بو ئیسحاق بو و خودا، هه رچه نده به ره که تی له ئیسماعیلیش کردبوو، به لام وتی که په یمانه که ی له گه ل ئیسحاق ده بیست (ته کوین ١٧: ١٩). عیساو به باوکی ئیدوم ٥١٦٨ ناوبراوه (ته کوین ٣٦: ٤٣) و کتیبی ته کوین چهند جارێک دووباره ی ده کاته وه: ((عیساوش که ئیدومه))، نه دومییه کانیش درواسی جووله که بوون و کیشه یان له گه لیان هه بووه و له چاو ئیسماعیلییه کان (عه ره ب) کیشه کانیا ن زۆتر بوون، به واتایه کی تر نه و هه لویسته له ئیسماعیل و عیساو ده گه رپته وه بو په یوه ندیی جووله که به دراوسی کانیا نه وه.

له دوو کتیبی جووله که هه لویست له ئیسماعیل باشتره. له کتیبی یوبیله کان^{٤٩٥} (به شیوه یه کی گشتی له ناوه راستی سه ده ی دووه می پیش زاین) ئیبراهیم به ره که تی کردووه له کوره کانی و خیزانه کانیا ن و نه وه کانیا ن ئه ویش به شیوه ی کۆ بیئه وه ی که س جیا بکرپته وه. ئیسحاق و ئیسماعیلیش وه کو یه ک مامه له یان له گه ل کراوه و نه و برگه یه ی باسی ده رکردنی هاجه ر (دایکی ئیسماعیل) له لایه ن سارا (دایکی ئیسحاق) وه که له کتیبی ته کوین هه یه لابراوه هه رچه نده هیلکی جیا که ره وه له نیوان ئیسماعیل و عیساو له لایه ک و ئیسرائیل له لایه کی تر کراوه.^{٤٩٦}

^{٤٩٥} تایبه ته به کتیبی ته کوین و به شیک له کتیبی ده رچوون. له زۆریه ی زۆری تایفه مه سیحیه کان به نادرست زانراوه به لام لای که نیسه ی نه رتو دۆکسی حه به شی به قانونی زانراوه.

⁴⁹⁶ Roger Syren, *Ishmael and Esau in the Book of Jubilees and Targum Pseudo-Jonathan*, in; *The Aramaic Bible*, p.311.

له ته کوین (٢٥: ١-٦) باسی به خششی ئیبراهیم بو کوره کانی کراوه، به لام له کتیبی یوبیله کان (ئیسحاقی ٢٠) پیش نه و به خششه ئیبراهیم ئیسماعیل و دوانزه کوره که ی و ئیسحاق و دوو کوره که ی و کوره کانی قه طورا (ژنی ئیبراهیم) و کوره کانی نه مانی بانگ کردو نامۆژگاری دووودریژی کردن و له کۆتایی به ره که تی له هه ر هه موویان کرد ئینجا به خششه که ی دانی:

بهائی قورئان پاریزراوه

هه لویستی کتیبه که ی تر، واته (تهرگومی یوناتانی ساخته) به و نه اندازه باشه نییه چونکه ئیسماعیل و کوره کانی به ریگر ناوده بات به لام هه لویستیکی باشی هه یه له و کاته ی هیشتا ئیسحاق له دایک نه ببوو و دوا یی له پر ئه و هه لویسته ده گوریت. ^{٤٩٧} هه لویستیش له عیساو خراپتره له چاوه کتیبی یوبیله کان. ئه م هه لویستانه ش پیده چیت دهربری گۆرانکاری په یوه ندی جووله که به دراوسیکانیا نه وه بن که ماوه یه ک ناشتی بووه و ماوه یه ک شهر بووه. ^{٤٩٨} جیاوازی کتیبه کان له ترگومه قانونیه که دیاره، واته تهرگومی بابلی که هه روه ها به تهرگومی ئونکیلوس ناسراوه که ئه و برگه یه ی تهورات دهرباره ی ئیسماعیل: ((که سیکی کیوی ده بیته دهستی له سهر هه موو که سیک ده بیته و دهستی هه موو که سیک له سهر ئه و ده بیته - ته کوین ١٦ : ١٢)) ده بیته په یوه ندی پشتبه ستن به

George H. Schodde, *The Book of Jubilees*, pp.61-62.

هه لباردن ئیسرائیل (یه عقووب) و نه وه که شی نه ک ئیسماعیل و عیساو (١٥ : ٢٢):

ibid., p.51.

⁴⁹⁷ R. Syrén, *op. cit.*, pp.313-314.

⁴⁹⁸ *ibid.*, p.314.

پیده چیت باسی ئیسماعیلیه کان له (تهرگومی ئورشه لیمی بۆ کتیبی ته ثنیه) نمونه یه ک بیت له سهر کاری بارودۆخی کاتی نووسراو له سهر هه لویسته و له سهر هۆنینه وه چیرۆک. له و ترگومه و له تهرگومی فه له ستنی (که به هه له پیی دهوتریت تهرگومی یوناتان بین عوزئیل) بۆ پینچ کتیبه که باسی ئه وه کراوه که گوايه موسا ده لیت خودا شه ریه تی دابوو به مندالانی عیساو به لام قبوولیان نه کردو دابوو به مندالانی ئیسماعیل ئه وانیش قبوولیان نه کرد به لام تهرگومی ئورشه لیمی هۆکه ده گهرینیتته وه بۆ ئه وه ی مندالانی عیساو بینان تی نووسراوه که نابیت کوشتن ئه نجام بدن بویه قبوولیان نه کردو مندالانی ئیسماعیل بینان نووسراوه نابیت بینه دز:

J. W. Etheridge, *The Targums of Onkelos and Jonathan Ben Uzziel (Leviticus, Numbers and Deuteronomy)*, Ch.XXXIII, pp.672-673.

ئاشکرایه که واقعی عهره بی نیمچه دورگه ی عهره بی ئه و کاته بریتی بوو له نیشته جیبوونیکی که م له گه ل کۆچه ریه کی زۆر که به شیکیان خهریکی په لامارو تالانی بوون وه ک چۆن ئه وه پيش ئیسلا م هه بووه .

بهائی فورٹان پاریزراوه

یه که وه: پیویستی به هموو که سیکه وه ده بیئت و هموو که سیک پیویستی پیی
ده بیئت.^{٤٩٩}

به م شیوه یه ده توانین تیبگه یین بچی پیغه مبه رایه تیئی ئیسماعیل له ته ورات باس
نه کراوه.

٤٢- خه ئکی شاره که

((وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ (١٣) إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُم مُّرْسَلُونَ (١٤) قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ (١٥) قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُم لَمُرْسَلُونَ (١٦) وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ (١٧) قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجِمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ (١٨) قَالُوا طَائِفُكُمْ مَعَكُمْ أَن يَكُنْ أَتَيْنَ دُكْرًا بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ (١٩) وَجَاء مِنَ أَقْصَى الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ (٢٠) اتَّبِعُوا مِن لَّا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ (٢١) وَمَا لِي لَأَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (٢٢) أَلَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرِدِ الْرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَّا تُغْنِ عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُقْدِرُونَ (٢٣) إِنِّي إِذًا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ (٢٤) إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُونِ (٢٥) قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ (٢٦) بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ (٢٧) وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُندٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ (٢٨) إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ - يس: ١٣ - (٢٩)).

به یزاوی حیکایه تی ئه و شاره، که گوایه ئه نتاکیا بوو، ده گپریته وه که به کورتی
ئه مه یه: حه بیبی دارتاش باوه ری به دوو نیردرای عیسا کرد که یه حیا و یونس

⁴⁹⁹ R. Syrén, *op. cit.*, pp.313-314.

جیگه ی سه رنجیشه که ئه و ته رگومه ناوی کوره کانی ئیسماعیل ده هینتیت و ده لیت له گوندو
شاره کانیان... واته نه وه ی ئیسماعیلی کرده نیشته جیبوو نه ک کۆچهر، په نگه بویه
هه لویسته که لیره جیاوازه و نه وه ی ئیسماعیل به چه ته نه ناسینرون، پروانه بو ئه و قسه یه ی
ته رگومه که:

J. W. Etheridge, *The Targums of Onkelos and Jonathan Ben Uzziel (Genesis and Exodus), Ch.XXV, p.87.*

بوون، و تراويشه كه سى تر بوون، پادشاش ئه و دوانه ي گرت پاشان عيسا شه معونى نارد و ئه و خوى نه ناساند ئينجا بووه هوى ئه و هى دوانه كه موعجزه كان ئه نجام بدهن... تاد (ج ٤، ص ٤٢٨)، پاشان ده لئيت حه بيب يه كئيك بوو له وانه ي باوه ريان به موحه ممه د هئناو شه شسه د ساليان له بهينه... (ص ٤٢٩-٤٣٠). ئه مه ش به شئيكى مه عقوولى چيرۆكه كه يه كه پره له شتى سه يرو سه مه ره.

عبدالقادى ده لئيت ئه نتاكيا له ده ستى رۆمه كان بووه ئيتر چۆن پادشاي ده بئيت؟ چۆنئيش حه بيب باوه ر به موحه ممه د ده هئنيئيت له كاتيك شه شسه د ساليان له نيوانيان هه يه؟ پاشان له ناو نيتر دراوانى عيسا كه س نه بووه به ناوى شه معون و يونس چونكه شه معون كورپى يه عه قووب كورپى ئيسحاق كورپى ئيبراهيمه، يونسئيش يان يونان ئه و پئغه مبه ره بوو كه نه هه نكه كه قوتى دا.

دياره عبدالقادى ئاگاي له و قسه يه ي به يزاوى نه بووه كه بۆ يه حياو يونس ده لئيت: و تراويشه كه سى تر بوون، به ش به حالى خوئشان نازانين به يزاوى ئه و قسانه ي له كوى هئناوه به لام پئده چئيت وهك زور شتى تر له سه رچاوه مه سيحيه كانى تر وه ريگرتووه و تاكه خه تاي به يزاوى و غه يرى به يزاوى ئه وه يه ئه و چيرۆكانه يان له و سه رچاوانه وه رگرتووه، خوئشان له ئه گه رى هه لبه ستن به وشه ي ((وترا)) په راندؤته وه، به لام به م كاره ته فسيريان به چيرۆكى له و جوره پركردوه.

عبدالقادى كاتيك ره خنه له به يزاوى سه بارهت به شه معون ده گريئ نه يزانويه كه شه معون ناو هه بووه له ناو دوانزه قوتابيه كه ي مه سيح، له جياتى يه كئيكش دووان كه يه كئيكيان به پوتروس (پيترؤس به يونانى) ناسراوه و پيى ده و تريئت سيمعان (كه ئه مه شئوه عه ره بيه كه يه تى) يا خود شه معون پوتروس كه كاسؤليكيهت به يه كه م پاپاي خوى ده زانئيت و كه نيسه ي ئه نتاكيا ي دامه زراند بوو پاشان كه نيسه ي رؤما! ته نانهت ناويك نزيكئيش له يونس، كه به يزاوى ناوى هئناوه و عبدالقادى ده لئيت كه سى وا نيه له ناو قوتابيه كانى مه سيح، هه يه ئه وئيش يوحنه ننا كه به

یونانی پپی دهوتریت ئیوانیس Ιωάννης و نزیکه له ناوی یوونس به یونانی:
یوناس Ionas هه‌رچه‌نده دوو که‌سی جیاوازن.

سه‌باره‌ت به باوه‌په‌ینانی‌هه‌بیبیش به موحه‌مه‌د، ئە‌گه‌ر گێ‌رانه‌وه‌که‌ راست بی‌ت، شتیکی سه‌یر نییه‌ چونکه‌ دیاره‌ له‌ پی‌غه‌مه‌رانی تری بیستوهه‌، به‌لام به‌یزاوی پی‌مان نالی‌ت ئە‌وه‌ی له‌ کی‌ وه‌رگرتوهه‌، چاره‌سه‌ری سه‌رچاوه‌ی پرگومان و نه‌بوونی سه‌رچاوه‌ش وشه‌ باوه‌که‌یه‌ ((وترا)). به‌ئه‌ندازه‌ی نازانستی ئە‌و قسانه‌ش قسه‌که‌ی عبدالفادی بی‌بایه‌خه‌ که‌ ده‌لی‌ت چۆن ئە‌نتاکیا پادشای ده‌بی‌ت له‌ کاتی‌ که‌ ده‌وله‌تی رۆما حوکمی ده‌کرد. چی‌رۆکه‌که‌ خۆی بی‌ بناغه‌یه‌ ئیتر چ شتیکی پاستی له‌سه‌ر بی‌نا ده‌کریت؟ گریمان له‌جیاتی پادشا فه‌رمان‌په‌رایه‌کی هه‌بوو“ چی له‌و حیکایه‌ته‌ سه‌یره‌ ده‌گۆریت؟ به‌هه‌ر حال ده‌بوایه‌ عبدالفادی ره‌خنه‌ی له‌ ئینجیلی به‌رده‌ستمان بگرتایه‌ که‌ وتویه‌تی کاتی مه‌سیح هی‌رودۆس پادشای یه‌هودیه‌ بوو (لوقا ۱: ۵)، هه‌رچه‌نده ئە‌ویش وه‌کو پادشای ئە‌نتاکیا سه‌ر به‌ رۆما بوو، یه‌که‌م جاریش نییه‌ عبدالفادی بی‌سه‌لمینیت ناگای له‌ ئینجیله‌که‌ی خۆشی نییه‌.

٤٣- هود و عاد؟

((وَالِیٰٓ عَادِ اٰخَاهُمْ هُوْدًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُۥ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُفْتَرُونَ - هود: ۵۰)).

((وَلَمَّا جَاءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُوْدًا وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهُۥ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيْظٍ - هود: ۵۸)).

((وَالِیٰٓ عَادِ اٰخَاهُمْ هُوْدًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُۥ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ (٦٥) قَالَ الْمَلٰٓئِكَةُ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهِۦ اِنَّا لَنَرٰكَ فِیۡ سَفَاهَةٍ وَاِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ (٦٦) قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِيۡ سَفَاهَةٌ وَّلٰكِنِّيۡ رَسُوْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ (٦٧) اُبَلِّغُكُمْ رِسٰلٰتِ رَبِّيۡ وَاَنَا لَكُمْ نٰصِيْحٌ اٰمِيْنٌ (٦٨) اَوْعَجِبْتُمْ اَنْ جِءَكُمْ ذِكْرًا مِّنْ رَبِّكُمْ عَلٰی رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَاذْكُرُوْا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ مِنْۢ بَعْدِ قَوْمِ نُوْحٍ وَّرٰدَكُمْ فِی الْخَلْقِ بَسْطَةً فَاذْكُرُوْا اٰلَاءَ اللّٰهِ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُوْنَ (٦٩)

قَالُوا أَجِئْنَا لِنُعْبَدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ (٧٠) قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ أَتُجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءِ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِن سُلْطَانٍ فَانظُرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِّنَ الْمُنتَظِرِينَ (٧١) فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَايِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ - الأعراف: ٦٥-٧٢).

بهيزاوی دهلیت: هوود کورپی عهبدوللا کورپی پهباح کورپی نه لخوا هوود کورپی عاد کورپی عووص کورپی ارم (نارام؟) کورپی سام کورپی نووچه، وتراویشه هوود کورپی شالح کورپی نه رفه خشه د کورپی سام کورپی نووچ.. ئینجا حیکایه تیځ نه قل دهکات که نه وانه بتیان ده په رست و هوودیان به درؤخسته وه و سیّ سال بارانیان لی گرا وخودا سیّ هوری نارد“ سپییه ک و سووریک و په شیک، که سیکیش له ناسمانه وه هاواری بو یه کیځ له گوره کانیاں کرد که ناوی (قیل بن عشر) بوو: هه لېږږه بو خوت و قه ومه که ت نه ویش وتی په شه که م هه لېږارد.. تا کوتایی نه و چیرۆکه بی سهروبنه (بهيزاوی ج ٢، ص ٣١-٣٥)، که نه مه ی سهره وه به شیکي که می بوو و بهيزاوی له وه زیاتری باس کردووه که عبدالقادی نه قلی کردووه.^{٥٥}

عبدالقادی له سهر نه و باسانه ناو هستیت به لکو په خنه ی نه وه ده گریت که ته ورات ناوی هیچ پیغه مبه ریکی نه بردووه له نیوان نووچ و ئیبراهیم و ناوی هیچ که سیځ له نه وه ی نووچ نابات ناوی عاد بوو بیت و باسی سزای باران بران بو سیّ سال ناکات مه گره له سهرده می ئیلیای پیغه مبه ر.

هیشتا نه وه ی عبدالقادی نه قلی کردووه زور له وه که متره که بهيزاوی باسی کردووه به لام و دیاره عه قلی عبدالقادی نه وه نده بچوکه حیکایه ته که ی بهيزاوی به هه ند وهر گرتبوو بو یه په خنه ی لی نه گرتبوو. نوممه تی ئیسلامیش نه وه نده کیښه ی له و جوړه حیکایه تانه تووش بووه به په خنه یه کی له جوړی عبدالقادی

^{٥٥} به پئی ناوی نه و که سانه ی له چیرۆکه که هاتوون و به پئی باسکردنی چوون بو که عبه سهرچاوه ی چیرۆکه که می مه سیحی و جووله که نییه به لکو داهینانی موسلمانیکه.

بهائی قورئان پاریزراوه

تووشی نه بووه . وه لآمی عبدالفادی به ئاسانی به وه دهریته وه که نه بوونی ناوی پیغه مبه ریك له نیوان نوح و ئیبراهیم له تهورات به لگه نییه له سر نه بوونی پیغه مبه ری و ا . سه بارهت به نه وهی نوحیش و قسه که ی عبدالفادی که هیچ که سیك له نه وهی نوح نییه ناوی عاد بیته خودی تهورات له کوره کانی ئارام ده وه سنتیت که (عووص) ٢٦٦٦ یه کیکیانه ئیتر دواي ئه وانه کورانی ئه وان نالیته ئه مهش ((وتراوه)) که ی به یزاوی ده گریته وه که عاد (باوکی باپیری هوود) کورپی نوح کورپی ئارام کورپی سامه ، سه بارهت به ((وتراوه)) که ی تر ، واته هوود کورپی شاله ح کورپی .. تاد ، تهورات یه ک کورپ بۆ شاله ح داده نیته ئه ویش عابه ر (عه بیتر) ٦٦٦٦ (ته کوین ١٠ : ٢٤) . ئه و ناوانه ش جیگه ی گومانن و هه ندیکیان به دلنیا یییه وه راست نین ، بۆ نمونه عیلام و ئاشورو ئارام کراونه ته کورپی سام به مه رجیک هیچ له مانه ئه و کۆنه نه بوون وه ک سام ، وه ک پیشتریش باسمان کرد نووسه رانی ته وراتی به رده ستمان گه ل و ناوچه کانی کاتی خۆیانان خنیه ته باسه هه ره کۆنه کان .

سه بارهت به وهش که باران بران بۆ ماوه ی سی سال ته نها کاتی ئیلیای پیغه مبه ر بووه ، له ئینجیلی لوقا سی سال و شهش مانگ بوو (لوقا ٤ : ٢٥ و نامه ی یه عقوب ٥ : ١٧) ، سی ساله کهش (یان که متر) له کتیبی یه که م پادشایانه (باسی باران بران له ١ ملوک ١٧ : ١) چونکه باسی باران بارین له سالی سییه م کراوه (١ ملوک ١٨ : ١) که ئه مه ده کات سی سال یان که متر . دیاریشه عبدالفادی زانیویه تی ئه م جیاوازییه له ماوه که هه یه بۆیه سه رچاوه ی باران برانی سه رده می ئیلیای نه نووسیوه ، ده شلیین (دیاره زانیویه تی) و حوسنی زه نی پی ده به ین ئه گینا پیشتر بینیمان چۆن ئه و شاره زاییه ی له ئینجیل و تهورات نییه .

به کورتی نه باسه که ی به یزاوی و نه ره خنه که ی عبدالفادی هی ئه وه نین کاتیان پیوه بکوژرین مه گه ر بۆ باسکردنی دوو کاره سات : کاره ساتی دهستی موفه سیران و کاره ساتی ره خنه گران له قورئان .

٤٤- زولکیفل

((وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِّنَ الصَّابِرِينَ - الانبياء: ٨٥)).

((وَأَذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِّنَ الْأَخْيَارِ - ص: ٤٨)).

عبدالقادى دهلیت که تهرات ناوی زولکیفل (ذو الکفل)ی نه هیناوه، قسه که ی بهیزاویش نه قلّ ده کات سه بارهت به بۆچوونه کان دهر باره ی ئه و پیغه مبه ره که وتراوه سهد پیغه مبه ری به نو ئیسرائیل بۆ لای ئه و هه له اتن ئه ویش دالده ی دانو که فیلیان بوو (بهیزاوی، ج ٥، ص ٥٠)، که ئه مه یه کیکه له دوو ته فسیر بۆ زولکیفل که هیچ به لگه یه کی قورئان و فه رموده ی صه حیحیان له سه ر نییه و ته نها قسه ن. عبدالقادى به پال ره خنه که ی که ئه ویش وه کو ئه و قسانه هیچ بایه ختیکی نییه، واته که ناوه که له تهرات نه هاتووه، ده لیت ئه و که سه ی ئه و سهد پیغه مبه ره ی شارده وه عۆبه دیا (عۆبه دیا هوو، عۆقه دیا هوو لا ١٦٦٦٦٦)، وه زیری پادشا ئاخاب (ئاخاب) بوو و که پیاویکی له خوداترس بوو کاتیک شارن ئیزنییل (ئیزنییل) پيغه مبه رانی کوشت (١ ملوک ١٨: ٣-٤). عبدالقادى باسی ته فسیری خه لکی تریش بۆ زولکیفل ده کات.

دیاریشه موفه سیره ئیسلامیه کان باسی عوبه دیا یان له تهرات بیستبوو و کردبوویان به زولکیفلی قورئان به حسابی که فاله تکردن. دیاره له بهر ئه وه ی تهرات وه کو خوداناسیک نه ک پیغه مبه ری ک باسی کردووه بهیزاوی وتوویه تی ناکۆکی هه بووه که پیغه مبه ر بووه یان نا.

٤٥- خه لکی رهس؟!

((وَعَادًا وَثَمُودَ وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا - الفرقان: ٣٨)).

له باسی خه لکی (رهس) عبدالفادی قسه ی بهیزاوی ده هیئتیه وه که چهند بۆچوونیک له باره یانه وه ههیه، ئیمهش تهنها بۆ ئه وهی خوینهر بیبایه خیی ئه و قسانه بزانییت که بیبه لگه هاتوون خووشمان و خوینهریش پیانه وه سه رقال ده کهین: خه لکی رهس بتیان ده په رست خوداش (شوعه یب) ی بۆ ناردن ئه وانیش به درۆزنیان زانی. کاتیکیش له ده وری رهس بوون که بیریکی بینانه کراوه^{٥١} پۆچوو و خووشیان و خانووه کانیان نغرو بوون، و تراویشه رهس شاریکی لای (یه مامه) یه پاشماوهی (شه موود) ی لی بوون خودا پیغه مبه ریکی بۆ ناردن... و تراش رهس خه نده که، و تراویشه رهس بیریک بوو له ئه نتاکیا هه بیبی دارتاشیان تی ی کوشتبوو. و تراویشه ئه وانه خه لکی هه نزه له کوپی سه فوانی پیغه مبه ر بوون خودا به بالنده یه ک تاقیی کردنه وه که هه موو په نگیکی له خو گرتبوو و ناویان نابوو عه نقا له بهر ئه وهی ملی دریژ بوو، له کیوه که ی ئه وانیش ده ژیا و منداله کان ئه و خه لگه ی ده فراند ئیتر هه نزه له دو عای لی کردو بروسکه یه ک لییدا، پاشان خه لکه که هه نزه له یان کوشت بۆیه له ناوچوون، و تراویشه خه لکیکن پیغه مبه ره که یان به درۆخته وه و خستیانه ناو بیریک (بهیزاوی، ج ٤، ص ٢١٨)^{٥٢}. پاش نه قلکردنی ئه و وریانهش که ته نها ئیسلامیان پی له که دار ده بییت عبدالفادی ده پرسیت ئه و رهسه چیبیه؟ له چ ولاتیکه؟ چ کاتیکه؟ بۆچی قورئان ئه مه ی بۆ روون نه کردینه وه ئه گه ر ئه و رهسه ئه سلنه هه بییت؟

^{٥١} له لسان العرب، ج ١٩، ص ١٦٤١ واتایه کی رهس: بیریکی کۆن.

^{٥٢} بۆ ئه مانه و تفسیری تر بپوانه ته فسیر ابن کثیر، ج ٦، ص ١١١ که ئه و قسه بیبه لگانه لیزهش به رده وام ده بن.

بهائی قورئان پاریزراوه

پیوستیش ناکات خوینەر زۆر زیرهک بیټ بو ئهوهی بزانیټ ئه مه ته نانهت ره خنه نییه چونکه کاتیك قورئان باسی ئه وهی کردووهرنگ شوینه که و کاته که نه بووه به لکو وانه که بوو سه بارهت به پیغه مبه ران و خه لکه که یان و ئاکامی ئه و خه لکانه ی پیغه مبه رانیان به درؤخستۆته وه . هه لبهت ره خنه گری و ئاگای له وه نییه که له ته ورات ناوی شوینی وای هه ن که پروون نه کراونه ته وه و پروونکردنه وهی شوینه کان هینده ی خودی باسه کان گرنگ نییه ، یه ک له وانه ولاتی عووص که عبدالقادی له باره ی ئه ییووبه وه باسی کردووهر شوینه که ی دیار نییه و ئه و به دلنیا ییه وه ده لیت له ولاتی عه ره ب بووه .

٤٦- ته نانهت لوقمانیش پیغه مبه ره ؟

((وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَفِيٌّ حَمِيدٌ * وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ - لُقْمَان: ١٢-١٣)).

عبدالقادی قسه ی به یزاوی ده هینیتته وه که لوقمان کورپی باعورپه له نه وهی ئازهر خوشکه زای ئه ییووبه یان پووری (؟) و تا سه رده می داوود ژیا و علمی لی وه رگرت . تاد . عبدالقادی ده لیت: چۆن ئه م لوقمانه پیغه مبه ره ؟ چۆنیش به یزاوی ده لیت هاوچه رخی ئه ییووب و داووده له کاتیك له نیتوان ئه م دوانه ٩٠٠ سال هه ن؟ ولاتی (عووص) یش له کوئی که ئه ییووب له وئی ژیا بوو و ولاتی فه له ستین له کوئی که داوود له وئی ژیا بوو؟ (قسه ی عبدالقادی ته واو).

سه بارهت به سه رده می ئه ییووب و ولاتی عووص هیچ شتیکی دلنیا که ره وه نییه له باره یانه وه ، هه ر بۆیه ش ناتوانین بزانیان له نیتوان داوود و ئه ییووب چه ند سال بووه و ئه مه مان پیشتر باس کردبوو . به لام ئه مه گرنگ نییه چونکه له سه ر نه زانی بنیاتنراوه و ئه وه ی گرنگه ئه وه یه نه قسه ی زانایان و نه قسه ی به یزاوی موفه سیر

به لگن بؤ ئه و باسانه ی که ده قیگی قورئان یان فہرمووده ی صہحیحیان له باره وه نہ هاتووه، بؤیه قسه که ی به یزاوی که لوقمان کورپی کیی بووه وه کو نہ بوو وایه و وه ک پیشتتر وتبوومان عبدالفادی شه پی له گهل که فی دهریا کردووه. تہنہا یه ک شتی دلنیا که ره وه له ده قه کان هہ یه ئه ویش هہ بوونی لوقمانه که ئاشکرا نییہ پیغہ مبه ر بووه یان وه ک به یزاوی ئاماژہ ی بؤ کردووه که زوریی زانایان له سہر ئه وه ن که دانا بووه نہ ک پیغہ مبه ر (به یزاوی، ج ٤، ص ٣٤٦).

٤٧- ئه سکه نده ری گه وره پیغہ مبه ره!

((حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَّوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَا ذَا الْقُرْنَيْنِ إِنَّمَا أَنْتَ تُعَذِّبُ وَإِنَّمَا أَنْتَ تُنحِتُ فِيهِمْ حُتْمًا * قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نَعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا - الکہف: ٨٦-٨٧)).

عبدالفادی قسه ی به یزاوی و ئیبنو هیشام نہ قل ده کات که زولقه پنه یں ئیسکه نده ری گه وره بوو، پاشان قسه ی به یزاوی که زولقه پنه یں ئیسکه نده ری پومی بوو که پادشای فارس و روم بوو، وتراویشہ پادشای روزه لات و روتئاوا بوو بؤیه ش پیی وترا زولقه پنه یں. به یزاوی ژماره ی قسه ی تر له سہر زولقه پنه یں ده هینیتتہ وه که بی بیناغه و به لگن. پاشان ده لیت ناکوکی هہ بووه که ئایا زولقه پنه یں پیغہ مبه ر بووه یان نا به لام زاناکان ریکن که باوه پدارو چاکه کار بوو (به یزاوی، ج ٣، ص ٥١٩).

عبدالفادی ده لیت چؤن خودا ئه سکه نده ری بتپہرست ده کاتہ پیغہ مبه ر؟ ئه م قسه یه ش له قسه کانی ناو ته فسیره که ی به یزاوی بیماناتره چونکه قورئان نہ یوتووہ زولقه پنه یں ئه سکه نده ر بوو. به یزاوی تہ نانہ ت نہ شیزانیوه ئه سکه نده ر رومی نہ بووه به لگو مه کدونی بووه و یونانییہ کانی له پرؤژہ فراوانکارییہ کانی خوی به شدار کردبوو. عبدالفادیش هہ له ده کات و ده لیت یونانی بوو. موفہ سیری

بهائی قورئان پاریزراوه

تر وهکو ئیبنو که ئیر زانیویانه که ئەسکه ندر زولقه پنهین نه بوو به لام ئەو هیشتا قسه ی که سانی تر نه قل ده کات که زولقه پنهین له سهرده می ئیبراهیمی پیغه مبهه بووه^{٥٠٣}.

قسه کانی تری عبدالفادیش سه بارهت به وهی گوايه خۆر له بیریک ئاوا ده بوو له پرسپاره جوگرافییه کان باس کراوه، به لام لیڤه ده پرسیت: خۆر به دهوری زهوی ده خولیته وه یان زهوی به دهوری خۆر ده خولیته وه؟ ههروهها باسی بهر بهسته که ی ئەسکه ندر ده کات که شوینه واری نییه. ئەم په خنیه ش کاتی که راسته ئەگه ر وینه ی له م جۆره مان بۆ ئەو بهر بهسته هه بیته: دیواریکی ستوونی ته واو بیته و زۆر درێژ بیته و له و کاته وه تا ئیستا که شوهه وا هیچی لی نه کرد بیته، به لام بیگومان ئەو وینه یه خه یالییه و ده توانین وینه یه کی واقعیتری بۆ بکیشین: مه رج نییه ستوونی بیته به لکو ئەوه نده به سه گۆشه یه کی له گه ل زهوی دروست کرد بیته که سهر که وتن به سهری زهحمهت بیته، زۆریش بهرز بوو، ئەگه ر له ده می گه لییه کی ته سکیش بیته پیویست ناکات درێژ بیته تا به زهقی ده ربکه و بیته، له و کاته شوهه تا ئیستا که شوهه وا ده ستکاری کردووه و وهکو دوو کیوه که ی دوو لاته نیشته لی کرد بیته، دارمانی دوو کیوه که ش ژیره که یانی پرکردووه له بهردو خۆل. تاد. وینه ی له م جۆره ئاساییه بۆ ئەوانه ی ده زانن چۆن زهمن و که شوهه وا کار ده که نه سه ر شوینه واره کانی ده ستکردی مرۆڤ و ده یانشارنه وه یان به شیکیان ده شارنه وه، به لام عه قلی چه قبه ستوو له سه ر ئەو وینه یه ی یه که م جار دروست بووه چه قده به ستیته. که واته په خنه که له سه ر بناغه ی وینه یه کی خه یالی کراوه.

^{٥٠٣} تفسیر ابن کثیر، ج ٥، ص ١٨٩

وتهیهك بو كوتایی

وهك بینیمان رهخنه کی کورت و بیبه لگه یان به لگه لاوازه کانی عبدالفادی چهند بایه خیان هه یه ئه ویش کاتیك ئه و رهخانه دهخینه بهر تیشکی سه رچاوه کان و زانیاری به لگه دار، ئه و هس به مەرچیک هیشتا ئه و وه لامانه به کورت ده زانین و هیشتا به حه زی دلئی خومان سه رچاوه مان به کارنه هیناوه . له مه شه وه خوینهر ده زانیت چهند بیبایه خن ئه و جوره رهخانه کی له کتیبه کان و له ئینته رنیت بلا بوونه ته وه و تاکه خالی به هیزیان ئه وه یه پرووده که نه خوینهریک ئاگای له هیچ شتیك له و باسانه نییه .

به لام وه نه بیته ئه و رهخانه کی که به پروالته زانستین و ئه و رهخانه کی پشت به سه رچاوه ده به ستن حالیان له وانه کی عبدالفادی باشتهر بیته، به لکو رهنگه موباله غه نه بیته ئه گهر بلئین ئه وانه کی عبدالفادی و ئه وانه کی پروالته تیان رهخنه کی زانستین یه ک ئاستیان هه یه .. بوچی؟ چونکه بناغه کی هه ردووکیان یه ک شته، هه ردووکیان هه مان قسه یان هه یه به لام هاوشیوه کانی ئه وه کی عبدالفادی به پرسته کی کورت و بی سه رچاوه باس ده کرین، ئه وانه کی تریش دریزترو به پشتبه ستن به سه رچاوه وه باس ده کرین. بناغه کی رهخنه کان یه که، کرۆکیشیان یه که، ئه وه نده هه یه ئه وانه کی رهخنه کانیاں به سه رچاوه پر ده که ن و گوايه به زمان و مه نهه جیکی زانستی قسه ده که ن. کاتیکیش له و سه رچاوانه ده کۆلیته وه ده بینن سه رچاوه کان باسی شتیك ده که ن ده چیته خانه کی ئیحتیمال نه ک دلئیایی، ئه و که سانه ش که ناوی ئه و سه رچاوانه ده نووسن موناقه شه کانی ئه و سه رچاوانه ده که نه زانیاری ئه کید. به شیکی تری سه رچاوه کانیشیان زانیاری تریان له خوگرتوو که په یوه ندیبان نییه به ئه سلئی بابه ته که یان په یوه ندییه کی لاوازیان هه یه و ئه مان وه کو چاوبه سستیك

له خوینەر ناویان دهنوسن وهك چۆن پشتگیری بۆچوونهكانیان دهكهن. بهم شیوهیهش ئهوانه ی له پریگه ی ریزکردنی سه رچاوه وه چاوبهست له خوینەر دهكهن وهكو ئه كرۆباته كانی سیرك دینه به رچاوه له كاتیك كهسانی وهكو عبدالقادی وهكو موهریجی ئه و سیركه دهردهكهون.

ئهوانه ی یه كه م راسته وخۆ و ناراسته وخۆ به خوینەر دهلین: لیكۆلینه وه كه مان زانستییه و پر سه رچاوه یه، به لام ئه و زانیاریانه ی ئه وان ده یانلین دهریا یه کی گومانن و گیزاویکن له شته نئه كیده كان وهك چۆن به شیك له و گومان و نئه كیدییه مان له م كتیبه بینی. گومان گه یشتوته ئه وه ی نهك ته نها كتیبه كانی ئه هلی كیتاب و خاوه نه كانیان و باسه كانیان بگریته وه به لكو گومان له خودی ئه و كه سانه بكریت كه ئه و كتیبانه باسیان دهكهن. وهك باسیشمان كرد گومان ته نانهت له هه بوونی مه سیح هه بووه و مه سیحیه كان پیوستیان به وه بوو به به لگه بیسه لمینن كه مه سیح هه بووه. گومان له وانی تریش هه یه وهك مووسا و ئیبراهیم و نوح و باقی پیغه مبه ران. ئه وان، وهكو موسلمانه كان، پیوستیان به باوه ربه بۆ سه لماندن ی هه بوونی ئه و كه سانه. موسلمان و مه سیحی و جووله كه باوه ر دهكهن ئه و كه سانه هه بوون له بهر ئه وه ی خودا باسی ئه وانه ی كردوه، به لام كه به لگه كه باوه ر بیته چۆن جووله كه یهك ده توانیت غه یری خۆی قه ناعهت پیبكات كه موسا كه سیکی راسته قینه بوو نهك پاله وانی چیرۆکیکی خه یالی؟ مه سیحیه ك چۆن ده توانیت بۆ غه یری خۆی بیسه لمینیت مه سیح هه بووه چ جایی ئه وه ی له خاچدراو دوا ی سی رۆژ هه لسا یه وه و بووه فیداكار؟

موسلمان دورترین كه سه له و گیزاوه چونكه میژووه كه ی نزیکه و باسی پیغه مبه ره كه ی ده ماوده م و بی پچران، به پال نووسراو، پیی گه یشتووه. میژووی پیغه مبه ری ئیسلام وهكو ئیستایه کی لی هاتووه نهك میژوویه کی

دوور. کتیبه که ی ئیسلام، که له کاتی پیغه مبهروه تا ئیستا که سانیکى زور هه بوون له بهریان بوو، باسی ئه و پووداوانه و ئه و پیغه مبهرانه دهکات که واته بو موسلمانیک باوه رپی پیى بیئت گومان له و پووداوه و له هه بوونی ئه و پیغه مبهرانه نییه، ته نها ئه و کیشه یه ش ده مینیتته وه که چۆن قه ناعه ت به غه یری خۆی بکات که ئه وانه راستن، به لام ئه مه یان ته نها یه ک کیشه یه له کاتیک کیشه ی جووله که و مه سیحیه کان دوانن: خه لکی تر باوه رپیان نییه به باسه کانیان، خوشیان ناتوانن به لگه یه کی بیگومان له سه ر دروستی نه قلکردنی کتیبه کانیان پیشکه ش بکه ن.

به لام ئه و نه قلکردنه بیچپرانه ی قورئان به ته فسیری موفه سیران تیكدرا، ته فسیر پر کرا له قسه ی بیبناغه و له و قسانه ی له کتیبه کانى جووله که و مه سیحی وه رگیراون و هه ندیکیان بوونه ته راستی، وه ک ناوی نه مروود، پادشاکه ی کاتی ئیبراهیم، که وابزانین وای لیها تووه که س گومانی له راستی ئه و ناوه نییه. به م جووره ش موفه سیران ئه و گیزاوه یان بو نه قلکردین که ئه هلی کیتاب تییکه وتبوون.. با ئه مه یان بو لیکۆلینه وه یه کی داها توو بیئت.

سه رچاوه

١. قورئانی پیروژ.
٢. صحیح البخاری، النسخة اليونانية (الطبعة السلطانية)، اشرف محمد بن زهير بن ناصر الناصر، ط١، دار طوق النجاة، بیروت، ١٤٢٢.
٣. صحیح مسلم، ط١، دار طيبة، الرياض، ١٤٢٧-٢٠٠٦.
٤. ژماره یهك له وه رگێرانه كانی په یمانی كۆن و په یمانی نوێ (چاپكراو و ئه لكترونی).
٥. ابن كثير، ابو الفداء اسماعيل بن عمر، تفسير ابن كثير (تفسير القرآن العظيم)، تحقيق سامي بن محمد السلامة، ط٢، دار طيبة، ١٤٢٠-١٩٩٩.
٦. الطبري، محمد بن جرير، تفسير الطبري (جامع البيان في تفسير القرآن)، طبعة دار المعارف، نسخة الكترونية.
٧. القرطبي، محمد بن أحمد بي ابي بكر، تفسير القرطبي (الجامع لاحكام القرآن)، تحقيق: د. عبدالله بن عبدالمحسن التركي واخران، ط١، دار الرسالة، ١٤٢٧-٢٠٠٦.
٨. البغوي، ابو محمد الحسين بن مسعود، تفسير البغوي (معالم التنزيل)، تحقيق وتخريج الاحاديث: محمد عبدالله النمر واخران، دار طيبة، ١٤١١.
٩. الشوكاني، محمد بن علي بن محمد، فتح القدير، الجامع بين فني الرواية والدراية، دار الفكر، بيروت (المكتبة الشاملة، مرقمة بالتوافق مع المطبوع).
١٠. الرازي، فخرالدين محمد بن ضياء الدين عمر، تفسير الفخر الرازي (التفسير الكبير، مفاتيح الغيب)، ط١، دار الفكر، ١٤٠١-١٩٨١.
١١. الطباطبائي، محمد حسين، الميزان في تفسير القرآن، ط١ المحققة، مؤسسة الاعلمي، بيروت، ١٤١٧-١٩٩٧.

١٢. المزي، الحافظ جمال الدين ابو الحجاج يوسف، تهذيب الكمال في اسماء الرجال، تحقيق وتعليق د. بشار عواد معروف، ط١، مؤسسة الرسالة، ١٤١٣-١٩٩٢.
١٣. البرزنجي، محمد بن طاهر، تاريخ الطبري، تحقيق، دار ابن كثير، دمشق، بيروت، ١٤٢٨-٢٠٠٧.
١٤. الثعلبي، ابو اسحاق احمد بن محمد بن ابراهيم النيسابوري، قصص الانبياء (عرائس المجالس)، مطبع الحيدري، ١٢٩٤.
١٥. محمد ناصرالدين الالباني، سلسلة الاحاديث الضعيفة والموضوعة واثرها السئ في الامة، الطبعة الاولى للطبعة الجديدة، مكتبة المعارف، الرياض، ١٤١٢-١٩٩٢.
١٦. الدويش، عبدالله بن محمد بن احمد، المورد الزلال في التنبيه على اخطاء الظلال، ط١، دار العليان، ١٤١١-١٩٩٠.
١٧. الفالوجي الاثري، اكرم بن محمد زيادة، معجم شيوخ الطبري، ط١، الدار الاثرية، دار ابن عفان، ١٤٢٦-٢٠٠٥.
١٨. الطرزي، الدكتور ابراهيم سالم، ابوكريفا العهد الجديد، تجميع لكتابات ابوكريفا المسيحية الكتاب الاول، اناجيل ابوكريفا المخفية، الجزء الاول، ط١، ٢٠٠١.
١٩. الطرزي، الدكتور ابراهيم سالم، ابوكريفا العهد الجديد، تجميع لكتابات ابوكريفا المسيحية الكتاب الثاني، اناجيل الخدمة و الحكمة الغنوسية لمكتبة نجع حمادي، ط١، ٢٠٠٥.
٢٠. الطرزي، الدكتور ابراهيم سالم، ابوكريفا العهد الجديد، تجميع لكتابات ابوكريفا المسيحية الكتاب الثالث،... الاناجيل السرية و مكتبة نجع حمادي، ط١، ٢٠٠٧.

٢١. القس عبد المسيح بسيط أبوالخير، أبوكريفا العهد الجديد، كيف كتبت؟ ولماذا رفضتها الكنيسة؟ الجزء الأول: الكتب المسماه بأناجيل الطفولة والألام، ط١، ٢٠٠٧
٢٢. نخبة من الأساتذة ، قاموس الكتاب المقدس، نسخة الكترونية، د.ت.
٢٣. ستيفن م. ميلر، روبرت ف. هوبر، تاريخ الكتاب المقدس منذ التكوين وحتى اليوم، ت. وليم وهبة، مجدي وهبة، ط١، دار الثقافة، القاهرة، ٢٠٠٨.
٢٤. جيمس هنري بريستد، تاريخ مصر من اقدم العصور حتى الفتح الفارسي، ت. الدكتور حسن كمال، ط٢، مكتبة مدبولي، القاهرة، ١٩٩٦ (الاصل الانكليزى: ١٩٠٥).
٢٥. كينيث كيتشن، رمسيس الثاني، فرعون المجد والانتصار، ت. د. احمد زهير امين، الهيئة العامة المصرية للكتاب، ١٩٩٧.
٢٦. ف. زاماروفسكي، اصحاب الجلالة-الاهرامات، ترجمة د. هاشم حمادي، دار السوسن، دار الكلمة، دمشق، ١٩٩٩.
٢٧. د. سمير اديب، موسوعة الحضارة المصرية القديمة، ط١، العربي، القاهرة، ٢٠٠٠.
٢٨. انجيل برنابا، ت. خليل سعادة، ط١، مطبعة المنار، القاهرة، ١٩٠٧.
٢٩. القس الدكتور حنا جرجس الخضري، تاريخ الفكر المسيحي، يسوع المسيح عبر الاجيال، القاهرة، دار الثقافة، ١٩٨١.
٣٠. ابن منظور، جمال الدين محمد بن مكرم بن علي، لسان العرب، دار المعارف، القاهرة، د.ت.
٣١. د. علي حسني الخربوطلي، تاريخ الكعبة، ط٢، دار الجيل، بيروت، ١٩٩١.
٣٢. د. طه حسين، في الشعر الجاهلي (الاصل)، نسخة الكترونية.

٣٣. د. فاضل عبدالواحد علي، من الواح سومر الى التوراة، ط١، دار الشؤون الثقافية العامة، بغداد، ١٩٨٩.
٣٤. طه باقر، مقدمة في ادب العراق القديم، دار الحرية، بغداد، ١٩٧٦.

1. Badre, Leila, *Tell Kazel-Simyra: A Contribution to a Relative Chronological History in the Eastern Mediterranean during the Late Bronze Age*, Bulletin of the American Schools of Oriental Research (BASOR), 343, Aug. 2006.
2. Bard, Kathryn A. (editor), *Encyclopedia of the Archaeology of Ancient Egypt*, Taylor & Francis e-Library, 2005.
3. Beattie, D.R.G., McNamara, M.J. (editors), *Targums in their Historical Context*, Sheffield Academic Press, 1994.
4. *The Book of Jasher Referred to in Joshua and Second Samuel*, New York, 1840.
5. Breasted, James Henry, *Ancient Records of Egypt, Historical Documents from the Earliest Times to the Persian Conquest*, vols. II-III, Chicago, 1906.
6. Bruce, F.F., *And the Earth was without Form and Void, An Enquiry into the exact Meaning of Genesis 1, 2*, in; *Journal of the Transactions of the Victoria Institute*, 78, 1946, pp.21-37.
7. Bryce, Trevor, *Letters Of The Great Kings Of The Ancient Near East, The Royal Correspondence of the Late Bronze Age*, Taylor & Francis e-Library, 2005.
8. Butel, Paul, *The Atlantic, Seas in History Series*, transl. by Iain Hamilton Grant, London, New York.
9. Carrier, Richard, *Thallus and the Darkness at Christ's Death*, *Journal of Greco-Roman Christianity and Judaism*, 8, 2011-2012, pp.185-191.

10. Cheyne, T. K., Black, J. Sutherland (*editors*), *Encyclopædia Biblica, A Critical Dictionary of the Literary Political and Religious History, The Archaeology Geography and Natural History of the Bible, Vols. I-IV, New York, 1899-1903.*
11. Epstein, Rabbi I. (*editor*), *The Soncino Babylonian Talmud (E-Book).*□
12. Etheridge, J. W., *The Targums of Onkelos and Jonathan Ben Uzziel on the Pentateuch with the Fragments of the Jerusalem Targum from the Chaldee, Genesis and Exodus, London, 1862.*
13. Etheridge, J. W., *The Targums of Onkelos and Jonathan Ben Uzziel on the Pentateuch with the Fragments of the Jerusalem Targum from the Chaldee, Leviticus, Numbers, and Deuteronomy, London, 1865.*
14. Fitzgerald, Madeleine A., *The Rulers of Larsa, A Dissertation presented to the Faculty of the Graduate School of Yale University in Candidacy for the Degree of Doctor of Philosophy, 2002.*
15. Hammond, Nicholas Geoffrey Lemprière, *The Cambridge ancient history, III, Part 2, Empires and other States of the Near East, from the eighth to the sixth Centuries B.C., Volume 3, 1991.*
16. James, M. R. (*translator*), *Testament of Job, the Blameless, the Sacrifice, the Conqueror in many Contests (e-article).*
17. Josephus, Flavius, *The Antiquities of the Jews, Translated by William Whiston, (e-book).*
18. Knudtzon, J. A., *Die El-Amarna Tafeln mit Einleitung und Erläuterungen, Leipzig, 1915.*

19. Luckenbill, Daniel David *Ancient Records of Assyria and Babylonia*, vol. II, Chicago, 1927.
20. Petrovich, Douglas, *Amenhotep II and the Historicity of the Exodus-Pharaoh*, *The Master's Seminary Journal*, 17/1 (Spring 2006) pp.81-110.
21. Pritchard, James B. (*editor*), *Ancient Near Eastern Texts relating to the Old Testament (ANET)*, 3rd ed., Princeton, 1969.
22. Ragg, Lonsdale and Laura, *The Gospel of Barnabas*, Oxford, 1907.
23. Redford, Donald B., (*editor in chief*), *Oxford Encyclopedia of Ancient Egypt*, Oxford University Press, 2001.
24. Reisner, George A., *The Harvard Expedition to Samaria Excavations of 1909*, in; *JSTOR*. vol. 3, No. 2, April, 1910.
25. Reisner, George A., C. S. Fisher, D. G. Lyon, *Harvard Excavations at Samaria, 1908-1910*, vol. 1, Cambridge, Harvard University Press, 1924.
26. Rodkinson, Michael L. (*translator*), *The Babylonian Talmud*, 1918 (E-Book).
27. Schodde, George H., *The Book of Jubilees*, Translated from the Ethiopic, Oberlin, Ohio, 1888.
28. Selin, Helaine (*editor*), *Encyclopaedia of the History of Science, Technology, and Medicine in Non-Western Cultures*, 2nd edition, Springer , 2008 (E-Version).
29. Shaw, Ian, Paul Nicholson, *The British Museum Dictionary of Ancient Egypt*, The American University in Cairo press, 1997.

-
30. Skolnik, Fred (*editor in chief*), *Encyclopaedia Judaica*, 2nd Edition, Keter Publishing House, 2007.
31. Streane, A. W., *A Translation of The Treatise Chagigah from The Babylonian Talmud*, Cambridge, 1891.
32. Tacitus, Publius, *The Annals of Tacitus*, Translated by A. J. Church, W. J. Brodribb, London, 1906.
33. Töyrylä, Hannu, *Slimy Stones and Philosophy: Interpretations of tohu wa-vohu as Matter and Form*, 2000 (*e-article.*)
34. Wisse, Maarten, *Scripture between Identity and Creativity, A Hermeneutical Theory Building upon four Interpretations of Job* (*e-book*).

بهائی قورئان پاریزراوه

وه لامي پرسياره كومه لايه تيبه كان

به شی پینجه م

ياسين نه حمده زهنگه نه

بهائی قورئان پاریزراوه

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

پیشه کی

نه یارانئ ئیسلام به گشتی و گاوره کان به تاییه تی هر له سهره تای هاتنی ئایینی پیروزی ئیسلامه وه تا ئهم ساته وهخته به هه موو شیوازیک دژایه تی ئیسلامیان کردوه و بۆ ئهم مه به ستهش دژایه تی کردنی قورئان له یه که مایه تی کاره که یاندا بووه، چونکه ئهو راستیانیه یان زانیوه که قورئان گه وره ترین کاریگری له سهر دل و دهر وون و ههست و نهست و ژیانئ مسولمانان هه یه، و نهیئی هیزو توانای مسولمانان به هوی پابه ند بوونیا نه وه یه به قورئانه وه، ئهمه و قورئان تاکه کتیبی خواجه، که وهک خوی ماوه ته وه و دهستکاری نه کراوه.

ههر خویندنه وهی قورئان و گوئی لگرتن و توژیژینه وهی بۆته مایه ی مسولمان بوونی ژماره یه کی زۆری خه لکی نامسولمان.

دژایه تی ئیسلام و په یامه پاک و بیگه رده که ی هۆکاری خوی هه یه و، چونکه تاکه ئایینه سهره پای هه موو ئاسته نگ و به ربه سته کان به رده وام له گه شه کردن و بلاو بونه وه دایه، ئه وه تا راپۆرتی ریخراوی لیبوورده یی ئایینی (له که نه دا ئاماژه به وه دهکات ئایینی ئیسلام تاکه ئایینه که به رده وام ژماره ی شوینکه وتوانی له هه لکشان و زیادبووندان، و له کاتیکدا به رده وام ژماره ی گاوره کان له که مبوونه وه دان. به پیی ئاماری تازه ی مه وسوعه ی جیهانی ویکیبیدا ژماره ی مسولمانان له جیهاندا گه شتۆته (١٥٢٠٠٠٠٠٠٠) ملیاریک و پینج سه دو بیست ملیون کهس، ئهمهش دهگاته ریژه ی له ٢٣،٦٪ کۆی دانیشتوانی جیهان، ریخراوی لیبوورده یی ئایینی پیشبینی دهکات ئیسلام بیته ئایینی پله یه ک پیش هاتنی سالی ٢٠٢٣.

هه ربۆیه به رده وام هیپش دهکریته سهر ئیسلام و هه ولی دوورخستنه وهی خه لکی لیده دریت و له بهرچاوی گه لان ناشیرین دهکریته، بۆ ئهم مه به سته

بهائی قورئان پاریزراوه

به رده وام کونگره و کونفرانس ده به ستریت، و ملیاره ها دؤلار خرج ده کریت بؤ به دیهینانی ئەم ئامانجه قیزه ونه .

خوای گه ورهش له قورئانی پیروزدا فرموویه تی (إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ
أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ) الانفال ۳۶ .

به واتای: بیگومان ئەوانه ی بیباوه پرن، مال و سامانی خوایان به خت ده که ن بؤ ئەوهی به شینه یی به ربه ست دانین و ریگری بکه ن له به رده م ئاین و ریازی خوادا، جامال و سامانیان له ناینده دا بؤ ئەم مه به سته خرج ده که ن! پاشان ده بیته په شیمانی و حسره ت له سهریان، له دوایدا شکست ده هینن، بیگومان ئەوانهش که بیباوه پوون بؤ دۆزه خ کۆده کرینه وه و راپیچ ده کرین. ته فسیری ئاسان لاپه ره ۱۸۱ .

هه روه ها فرمویه تی: (بُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَا أَنْ يُمْ
نُورُهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ) التوبة ۳۲ .

به واتای: ده یانه ویت نورو ئایینی خوا به قاله ی ده میان بکوژینه وه و خاموشی بکه ن (به لام خه یالیان خاوه) خوا ناهیلت ئاواتیان بیته دی و هیچ شتیکی تری ناویت جگه له وه نه بیت ئاین و نوری خو ی سه ربخات و نوری خو ی ته واو بکات و ده ری بخت، هه رچه نده کافرو بیباوه پان پی سه غله ت و دلته نگ بن. ته فسیری ئاسان لاپه ره ۱۹۱ .

لیرده نا مازه به به سه ره اتیک ده که ین که راستی وته کانمان ده سه لمینت، سه رۆک وه زیرانی پیشووتری به ریتانیا (ویلیام گلاستون) له ئەنجومه نی عمومی به ریتانیا، قورئانیکی به ده سته وه گرت و وتی: ئیمه ناتوانین ئیسلام و مسولمانان له ناوبه رین تا سی شت له ناو نه به ین، نوژی هه ینی، حه ج، ئەم کتیه به، یه کیک له ئاماده بوان هه ستا تا قورئانه که بدپینی و له ت و په تی بکات، ئەویش وتی: گه مژه من ئاوهام ناویت، من ده مه وی له دل و هه ل سوکه وتیاندا بیدرینین. هه روه ها

بهائی قورئان پاریزراوه

وتی: مادام ئه م قورئانه له دهست مسولماناندا بیټ ئه وروپا ناتوانیټ دهست به سه ر
رۆژه لاتدا بگریټ.

کتیبی ئایا قورئان پاریزراوه؟ له نووسینی عبدالله فادی، به شیکی ئه وه وه له
نه زۆکانه یه که دژی ئیسلام و قورئانیش وه ک سه رچاوه ی یه که می گیراوه ته به ر،
وه رگریټیکی نادیاریش به سه قه تی کردویه تی به کوردی و کۆمه لئ سهرنج و تیبینی
داوه، به هیوای ئه وه ی رۆله کانی ئه م میلله ته له دینی هه ق و راستی دورخاته وه و
خزمه تیك به نه یارانی ئیسلام بکات.

به ندهش که ئه رکی وه لامدانه وه ی به شی حه وته می کتیه که م پیسپیدرا
له لایه ن برایانی به ریژی (پرۆژه ی تیشک) ه وه، که تاییه ته به پرساره
کۆمه لایه تیه کان، وه لام دانه وه ی ئه م پرسیاره سواوانه کاریکی ئه وتۆ نیه و به لام
داواکرا به کورتی بیټ چونکه خوینه رانی ئه م سه رده مه زیاتر هه ز به کتیب و
نامیلکه ی قه باره بچوک ده که ن.

سبحانک اللهم وبحمدک اشهد ان لاله الا انت

یاسین ئه حمه د زه ننگه نه

سلیمانی، کانوونی یه که م ٢٠١٢

۱- بۆچی شایه‌تی دانی ژن نیوهی شایه‌تی دانی پیاوه؟!

(فادی) ره‌خنه له قورئان ده‌گریت به‌وهی له شایه‌تیداندا جیاوازی کراوه له نیوان ژن و پیاودا، به‌وهی شایه‌تی دانی ژن، نیوهی شایه‌تیدانی پیاوه، هه‌روه‌ک له قورئانی پیروژدا هاتووہ (وَاسْتَشْهَدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَصِلَ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكَّرَ إِحْدَاهُمَا الْآخَرَى) البقره ۲۸۲. به‌واتای: بادوو پیاو له خۆتان شایه‌تی له‌سه‌ر(قه‌رزو مامه‌له) بگرن ئینجا ئه‌گه‌ر دوو پیاو ده‌ست نه‌که‌وتن بۆشایه‌تی، ئه‌وا با پیاویک و دوو ژن بن شایه‌تیه‌که‌ بده‌ن له‌و که‌سانه‌ی که‌ رازین به‌شایه‌تیدانیان، نه‌وه‌کو یه‌کیک له ئافره‌ته‌کان بیری بچیت با ئه‌ویتریان بیری به‌یئیته‌وه. (ته‌فسیری ئاسان لاپه‌ره (۴۸)

به‌لام (فادی) ئه‌م مانا و راستیانانه نازانیت و بۆیه ره‌خنه له قورئان ده‌گریت و وای داده‌نیت ئه‌مه سوکایه‌تیکردنه به ئافره‌تان، هه‌ر وه‌ک ده‌لیت (ئیمه‌ش پرسیار ده‌که‌ین) بری ئه‌و سه‌رزه‌نشست و رسوا کردنه چه‌نده، که له‌م دید و بۆچونه سوکایه‌تی پیکه‌ره‌وه ده‌رده‌چیت، که ئیجگار دووره له پره‌نسیبه‌کانی هاوسانی له که‌سیتی مروّقایه‌تیدا ؟ ئایا چه‌ندین له ژنان وه‌کو که‌سی تاک بونیان نیه، که زۆر چاکترن له ژماره‌یه‌کی زۆر له پیاوانی نه‌زان ؟

ئه‌وه‌لامدا ده‌لیین:

ئو بابته‌ی ئایه‌ته‌که‌ فه‌رمانی شایه‌تیدانی پی ده‌کات بابته‌ی قه‌رزه، ئه‌مه‌ش بابته‌ی دارایی روته‌و ریوشوینی دیاریکراوی خۆی هه‌یه، په‌یوه‌ندی به‌ مامه‌له و سه‌ودای نیوان خه‌لکه‌وه هه‌یه، وه‌ک ئاشکرایه ئه‌م ورده‌کاریانه زیاتر په‌یوه‌ندی به پیاوانه‌وه هه‌یه، ژنانیش زۆرجار بایه‌خ به‌م بابته‌انه ناده‌ن و فه‌رامۆشی ده‌که‌ن، چونکه له‌گه‌ل سروشت و چه‌ز و خولیاياندا یه‌کناگریته‌وه، به‌گشتی گه‌ر داوا له ژنان بگریت ئاگاداری ئه‌و ورده‌کاریانه بن و له یادی نه‌که‌ن و ببپاریزن ئه‌وا ناتوانن

بهائی قورئان پاریزراوه

بیپاریزن، گهر داوایان لی بکریټ ئه و ورده کاریانه باس بکن و رونی بکنه وه و بیگپرنه وه ئه و ناتوانن وهك خوی به ته وای رونی بکنه وه.

گهر ئافره تیش بکریټه شایهت له م ورده کاریه داراییانه و دواتر داوی شایهتی دانیان لی بکریټ ئه و زورجار ناتوانن ئه و ورده کاریانه وهك خوی بخنه روو، ئه مهش ده بیټه مایه ی فه وتانی مافی خه لکانی دی.

وته کانی (فادی) هه له ونا راسته و به و شیوه یه نیه که ئه و ده رکی پی کردوه، بابه ته کهش هیچ په یوه ندیه کی به زولم و رق و سوکایه تیکردنه وه نیه و په یوه ندیشی به چاک دانانی ره گزی پیاوان به سهر ئافره تانه وه نیه، ئه م بابه ته بابه تیکی داراییه و ورده کاری و ریوشوینی خوی هه یه.

به پیی دیدو بوچونی ئیسلامی، ژنان یه کسانن به پیاوان له مرؤقایه تیدا، به لام هه ندیک جیاوازی له نیوان هه ردوو ره گزه دا هه یه، له پیکهاته یدا تا بتوانیت په یامه مرؤقایه تیه که ی جیبه جی بکات، هه روه ها پیاوانیش خالی جیاوازی تایه تیان هه یه تا په یامه مرؤقایه تیه که ی به دی بینیت.

کهس نکۆلی له وه ناکات هه ندیک له ژنانی باوه ردارو چاکه کار و خوا په رست باشتیرین له زور له و پیاوانه ی که خراب و نا له بارن، ئه مه و خو پاریزی و خوا په رستی بنه مای ریژلینانه لای خوی گه وره.

هه روه ها ئه م شایه تیدانه بو به رده م دادگا نییه و، تایبه ته به سه ودا و مامه له ی نیوان هاوولاتیانه وه، کاتیک قه رز ده دن به که سیك، بابینوسنه وه گهر نه یان توانی باشایهت راگرن. له دادگادا قازی و دادوه به پیی سروشتی کیشه کان شایه تیدان قبول ده کات، دادوه له هه ندی حاله تدا ته نها شایه تی ژنان وه رده گریټ له و کیشه و پرسانه ی که تایبه تن به ئافره تانه وه، چونکه ئافره تان له و بوارانه دا زانیاری و شاره زاییان زیاتره، وهك شیردان، حه یز، سه لمانندی مندالبون، له هه ندی حاله تدا شایه تیدانی ژن و پیاو وهك یهك وه رده گریټ وهك له (لیعان) و زور بابه تی ئایینی گزنگ وهك ریوایه تی فه رمووده، بینینی مانگ.... هتد

۲- بۆچی به شه میراتی ژن نیوهی به شه میراتی پیاوه؟

خوای گه وره له قورئانی پیروژدا فرمویه تی (يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ
حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ). النساء ۱۱.

به واتای: خوا رینموویتان ده کات و فرمانتان پی دها دهربارهی نه وه کانتان
له بواری میراتی گرتندا (ئویش ئه وهیه) که به شی نیرینه یه کیان به شی دوو میننه یانه.
(فادی) ده لیت (ئایا له بهرچی کورپو کچ له میراتدا هاوسان نه بن؟ ئایا هر
یه که یان هه مان جهسته یان نیه، که پیویستی به خۆراک و پۆشاک هه یه؟ ئایا
پیداویستی ژیان له سه رهردوو لایان هر یه کیک نیه و هه مان شت نیه؟ به لکو
له وانه یه داواکاریه کانی ژیان له سه ره کچانی مندال یان قهیره کچ و بیوه ژنه کان سهخت
و گرانتز بیئت)

(فادی) پیشنیار ده کات ژنان و پیاوان له میراتدا یه کسان بن، به پاساوی
یه کسان بوونیان له پیداویستی خواردن و خواردنه وه و پۆشاک، وه وای داده نیئت
ئافرهت له پیاو زیاتر پیویستی به مانه یه، وه وهرگرنتی دوو بهش له لایه ن پیاوه وه
به سته م و نارها و ده زانیئت و به پیشخستنی پیاوی داده نا به سه ره ئافره ته وه.
له وه لامدا ده لیبین:

پیدانی پیاو دوو هینده ی ئافرهت (له هه ندیک باردا) په یوه ست نیه به
چاکدانانی پیاوه وه، چونکه پیاو چاکتر نیه له ئافرهت به هوی ره گه زه وه، چاک
نیه له بهر ئه وه ی پیاوه، به لکو چاکیتی لای خوای گه وره به پییی ته قواو
کرده وه کانه، بی گویدانه ره گه ز، رهنگ، زمان، ته مه ن، ره چه له ک، مال و سامان،
پله وپایه، به ریزترین کهس لای خوای گه وره ئه و کهسه یه که خواریزتر بیئت جا
ئه و کهسه پیاو بیئت یان ژن، ده و له مه ند یان هه ژار، رهش یان سپی.... هتد.

هه ره ک خوای گه وره له قورئانی پیروژدا فرمویه تی (إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ
أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ) الحجرات ۱۳.

بهائی قورئان پاریزراوه

بهواتای: بهرپرترینتان لای خوا ئه و که سانه تانه که زورتر له خواترسه و فرمان بهرداری خواجه، بیگومان خوا زاناوئاگایه بههمووان. تفسیری ئاسان لاپهړه .٥١٧

دابهشکردنی میرات له روانگه ی پیداوایسته کانی لاشه بو خواردن و خواردنه وه و پوښاک ته ماشا ناکریت، چونکه پیاو و ژن له وه دا په کسانن.

کاتیک پیاو دوو هینده ی ئافره تیکى پى ددریت له (هه نديک حاله تدا) بههوى ئه و ئه رك و بهرپرسياريه تیه وه یه که پى سپردراوه، پیاو بهرپرسه جا له هر بارىكى خیزانى و دارایدا بیټ، باوك بیټ یان هاوسه ر، برا بیټ یان كور، ده بیټه موعیل و به خپوکه رى ئه و ئافره تانه ی که له لایه تى، جا هاوسه رى بن یان دایك یان خوشك یان پور ده بیټ پیداوایستی و خه رجیه کانیان دابین بکات، به لام ژنان هیچ له مانه له ئه ستو ناگرن بارى دارایى و خیزانیان له هر حاله تیکدا بیټ، هر کات ئافره ت ویستی له مالى خوى خه رج بکات ئه وه وهك به خشش و هاوکارى دیته ئه ژمار کردن، به واتایه کى تر پیاو بهرده وام ده بیټ خه رج بکات و ئافره تیش بهرده وام وه رى ده گریټ.

ئايا هموو ئه مانه به لگه و پاساو نین بو ئه وه ی پیاوان له و حاله تانه دا دوو هینده ی ژنان وه رگرن له میراتدا.

ئهمه و ژنان له چوار حاله تدا نیوه ی پیاوان وه رده گرن، دووهینده ی ئه م حاله تانه وهك پیاوان وه رده گرن، زور حاله ت هه یه زیاتر له پیاوان وه رده گرن، یان بهش وه رده گرن وپیاوان بیبه شن، ئه مهش بابه تیکى دوور و دریزه و بوار نیه به دریزى روونى بکه ینه وه.

٣- فره ژنی

(فادی) رهخنه له و نایه ته ده گری که فره ژنی چه لال کردووه، ههروه ک خوی گه وره فهرمویه تی (وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُفْسِدُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِمَّنِّي وَثَلَاثَ وَرُبَاعَ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا) النساء ٣.

به واتای: ئەگه ترسان له ئەنجام نهدانی دادپهروهی له گه ل کچه بی باوکه کاندای (ئه گه ر بیانکه نه هاوسه رتان، ئه وه واز له وان بهینن) ئه وه له ئافره تانی تر که چه لالان بو تان ژن ماره بکه ن دوو دوو، یان سیان سیان، یان چوار چوار (ئه لبه ته له یه ک هاوسه ر زیاتر مه رج و بارودوخی تاییه تی خو ی هه یه) خو ئه گه ر ترسان له وه ی که نه توانن دادپهروه ر بن (له نیوان هاوسه ره کانتاندا) ئه وه بایه ک ژن ماره بکه ن، یان ئه و که نه زه کانه ی که هه تانن (که دیارده یه کی کاتی بوو، ئیسلام بنه پری کرد) ئه وه ی باسکرا نزیکتره له وه ی سته م نه که ن (ئه گه ر په پیره ی بکه ن). ته فسیری ئاسان لاپه ره ٧٧.

دوای ئه وه ی (فادی) پوخته ی ته فسیری به یزاوی سه باره ت به و بابه ته تو مار کردووه و نایاته که ره تده کاته وه و ده لیت (ئیمه ش پرسیار ده که ین: ئایا خیزان خانه یه کی بچو ککراوه ی کو مه لگا نیه؟ وه هه بونی پیاویک له نیوان چوار ژن و ژماره یه کی زور که نه زه کدا شیوه یه که له سته مکاریه کان، وه گو په پانی خه شم و قین و پیکدادانه و کارگه یه که، که ژنانی ته لاقدر او و مندالانی ئاواره ی بی تاوان به ره م ده هیئت، وه ئه گه ر پیاویک له هه مان کاتدا چوار ژن یان زیاتری هه بوو، ئایا له بهر چی ژنانیش هه ول نه دن له یه ک کاتدا شوو به چوار پیاو نه که ن؟ ئایا دادپهروهی له وه دا نیه که یاسای بنچینه یی پیاده بکه ین، که یه ک (حه وا) بو یه ک (ئاده م) بی ت؟).

بهائی قورئان پاریزراوه

ههروهها به (ما) دهبرنی لهژنان کردووه، که بۆ نا ئاقل بهکار دیت، بهمه بهستی ههنگاونان بۆ پیاده کردنی ئهوبۆ چونه ی که ژنان له بهر ناته واوی ئهقلیان رهوتیکی نا ئهقلانیان ههیه.

له وهلامدا دهلیین:

فرهژنی له پیش ئیسلامدا له سایه ی ئایینه ئاسمانی و دهسکردهکان و له نیو موشریک و بیباوه رهکاندا جزووری هه بووه، ئیسلام فرهژنی دا نه هیئاوه، به لکو ریکی خستۆته وه و سنووری بۆداناوه و مه رجدار ی کردووه، تاخر اپ به کار نه هیئزیت.

ئهمه و فرهژنی ریپیدراویکی مه رجداره، و واجب نیه له سه ر پیاوان، مه رجداره به دادپهروه ری پیاو له نیوان خیزانهکانیدا، گه ر دادپهروه ر نه بوو، ئه وا گونا هباره، هه ر کاتی ک پیاو له نیوان هاوسه رهکانیدا دادپهروه ر بوو، ئه وا هه موو ئه و مه ترسیانه نامینیت و ده ره ویته وه که نه یارانی فرهژنی باسی لیوه ده که ن. به دادپهروه ری له نیوان هاوسه رهکاندا مال ده بیته می رگی ئاشتی و ئارامی و سۆز و خۆشه ویستی و منداله کانیش به شیوه یه کی ته ندروست و چاک پهروه رده ده بن، له ژیا نی هاوه لان و دواتریشدا که چه ند ژنیکیان هیئاوه و دادپهروه ر بوون له نیوانیاندا، نمونه ی جوان و به رجه سته ن.

گه ر هه ندیک مسو لمان ئه م ریپیدانی فره ژنیه به خراپ به کار بینن و زو لم و سته م له هاوسه ره کانیا ن بکه ن، ئه وا به رامبه ر به خوی گه وره به رپر سیارن، خۆشیا ن ده ره نجامی سته م و هه لسو که وته خراپه کانیا ن له ئه ستۆ ده گرن، خوی گه وره که بواری داوه له هه مان کاتدا مه رچی دادپهروه ری بۆ داناوه.

به لام سه باره ت به وه ی که سونه تی خوی گه وره ئه وه یه که پیاو ته نها یه ک ژن به یینیت ئه وه درۆ و بو هتانیکی گه وره یه به ناوی خواوه ده کریت، سه باره ت به وه ی ئاده م ته نها حه وای ماره کردووه، ئه وه به لگه یه کی لاوازه چونکه له و کاته دا له نیو مرؤفدا ته نها حه وا هه بووه، ئه مه و زۆریک له پیغه مبه ران سلأوی خوی گه وره یان

بهائی قورئان پاریزراوه

لیبیت چەند خیزانیکیان هەبوو، وەك محمد و داود، سولهیمان،.... سلاوی
خوایان لیبیت.

رەخنە گرتنی (فادی) لەم پرسەدا بەلگەى نەزانی و بیباوەپییەتی، ئەوەى
خوای گەرە حەلالی بکات و ریی پبیدات ئەوا بەرژەوهندی و واقع بینى و
حیکمەت هەر لەوهدایە.

دەپرسین ئایا فرەژنى بۆ ژنان چاکتر و پاکتر و شکۆدارترە بەوەى چەند
ئافرەتیک هاوسەرى پیاویك بن بەو مەرجانەى ئامارژەمان پبیدا یان فرە دەزگیران و
بەناو خۆشەوستان کە سەرتاپای سوکایەتیکردنە بەئافرەت و وەك کالایەک
تەماشای دەکریت بۆ تیرکردنی ئارەزوو سیکسیهکان و دەبیتە مایهیی
بلاوبونەوەى خراپە و داوینپیسى و تیکچوونى شیرازەى کۆمەلایەتی.

ئەمە و فرەژنى وەك ریبیدانی شەرى پاساوو حیکمەت و بەرژەوهندى تیدایە
وەك:

۱- زۆربوونى ژمارەى ئافرەتان لەچاو پیاواندا: بەهۆى شەپو کارەسات و
رووداوه جۆراو جۆرەکانەو کە زۆربەى زۆرى قوربانیهکان پیاون، ژمارەى ژنان
چەند بارە دەبیتەو. بۆنموونە گەر (۲۰۰) پیاو هەبوو، لەبەرامبەردا (۴۰۰) ژن
هەبوو، هەریپیاویك ژنیکی هینا، ئەوا (۲۰۰) ئافرەت بەبى مێرد دەمینیتەو، رەنگە
دەولەت، کە سوکار، کۆمەلگا، بتوانن پبداویستی دارایی ژانیان بۆداین بکەن،
بەلام بەسروش و فیتەرتى خۆى ژن پبویستی بەپیاو بۆ تیرکردنى لایەنى
سیکسى، جا بۆ تیرکردنى سیکسى سى گریمانى لەبەردەمدایە و چوارەمى نیه: یان
بەریگایەکی شەرى چبژ لەپیاو ببات یان بەریگایەکی ناشەرى یان ئەبى خۆى
خەفەبکات و نەفسى کویربکاتەو! ئیسلاام و عەقل و واقع و بەرژەوهندى دوو
گریمانەکەى ئەخیر رەتئەکەنەو و ئەوەى یەکەم بەبژاردەى چاک ئەزانن چونکە
دەیان سوودو فەلسەفەى لەپشتەو، رۆژئاوا ئەگەرى دووهم هەلەبژیریت کە

بهائی قورئان پاریزراوه

سه راپا زیان و مالویرانیه بۆ ئافرهت، هه ندی ئایینی دهستکردیش گریمانه ی یه که م هه لده بژیرن که له راستیدا پیره له سته م و نادادی.

٢- به شیک له ئافره تان به هۆکاری جیاواز وه ک نه خۆشی، ناتوانن خواستی میرده کانیان بهیننه دی، پیاوه کانیش مافی خۆیا نه له م بارانه دا هاوسه ریکی تر هه لبه ژیرن، ریزو مافی هاوسه ری یه که میشیان بپاریزن.

٣- نه زۆکی، جاری واهه یه ئافره ت به هه ره هۆکاریک بیته، مندالی نابیته و راپۆرتی پزیشکی روونی ده کاته وه، پیاویش چه ز به مندال ده کات و مافی سروشتی خۆیه تی ژنیکی تر بهینته، به هیوای ئه وه ی خوای گه وره نه وه ی پی ببه خشیت.

٤- هه ندیک له پیاوان به سروشت و پیک هاته ی خۆیان لایه نی سیکیسیان به هیزه و هاوسه ره کانیشیان ناتوانن له ئاستی چه زوو خواسته سیکیسیه کانی میرده کانیا ندان. له م کاته دا هانا بوئه وه ده بن که ژنیکی تر بهینن.

٥- چاره سه ره بۆزور کیشه ی کۆمه لایه تی وه ک قهیره یی کچان، بیوه ژنان... هتد.

سه باره ت به وه ی که ژنان بۆیان هه بیته چه ند پیاویکیان هه بیته به لگه ی نه زانینی نووسه ره که یه، وه لامدانه وه ی ئه مه ش زۆر هه لده گریته ئه وه نده به سه بلاییین له گه ل سروشت و توانای ژندا یه کناگریته وه، ده بیته مایه ی تیکه لبوونی نه وه کان، هیه نه وه یه ک نازانته کی باوکیته، ئه گه ری ئه وه هه یه هه ره یه ک له و پیاوانه بانگه شه ی ئه وه بکه ن که باوکی ئه و منداله ن، له مه شدا خراپه و تاوانی کۆمه لایه تی و دهرونی و مروقایه تی هه یه.

ههروه ها نوسه ر به نه زانی ده لیت ئایه ته که (به (ما) ده ربپنی له ژنان کردووه، که بۆ نا ئاقل به کاردیت، به مه به سته هه نگاونان بۆ پیاوه کردنی ئه و بۆ چونه ی که ژنان له بهر ناته واوی ئه قلیان ره وتیکی نا ئه قلانیان هه یه) ئه مه ش وانیه، چونکه

بهائی قورئان پاریزراوه

(أ) حرف عطف للتخيير (ما) اسم موصول مبنيّ في محلّ نصب معطوف على واحدة) بؤيه (ما) ليرهدا (اسم معطوف) ه.

ههروهها وهرگيريش لهپهراويزي باسهكهدا(مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ) بههلهو بهبي بهلگه ليكدهداتهوهودهليت (خاوهني قورئان (كچاني بي باوك و كويله مي، وهچهي ههژار كراوان وهك يهك سهرنج دهدات و بهيهك چاو لهگل كچاني خاوهن سامانهكاندا سهيريان ناكات. ههرلهم ديدو تيروانينهشهويه كهلهناو مسولماناندا مندالي بي باوان بهسوك سهيريان دهكرت، يان وهك كچاني باوكدارو خاوهن سامان سهرنج نادرين.) دياره ئه قسانه سهراپاي درويهو دووره لهراستي و هيچ بنهمايهكي نيه، ئيسلام زور ريزي لهبي باوكان ناوهو خودي پيغهمبريش (صلي الله عليهواله وسلم) بهبي باوك و دايك گورهبووه، داواي لهمسولمانان كردووه كه يارماتي و چاوديري ههتيوان بكنه ئه وهتا فهرموويه تي (انا وكافل اليتيم في الجنة هكذا. و اشار بالسبابة والوسطى، وفرج بينهما شيئاً) رواه البخاري. بهواتاي من و سهرپه رشتياري بي باوكان له بههشتدا پيكه وهين ههروهك چون نهو دوو پهنجيه پيكه وهيه. بؤيه چه ندين دهقي پيرؤز ههيه ئاماژه بهم بابه ته دهكات و بواري خستنه رويمان نيه گهر كه سيكيش به زبري مامه له لهگل كه سيكي بي باوكدا بكات نهوه نيشانه ي تينه گه بشتنيتي له ئيسلام و پي گونا هبار ده بيت. ههروهها ئيسلام تاكه په يام و بهرنامه يه كه ريزي هه ژاراني گرتووه و كاري بو نه هيلان يان كه مكرنه وه ي نازارو مهينه ته كانباني كردووه. بووني كه نيزه كه ديارده يه كي كاتي نهو سهردهمه بووه، ئيسلام بههنگاوي كرداري و بهپله بهندي چاره سهري كردووه سه ره تا ريزو شكؤو كه سايه تي بوگيرونه ته وهو مامه له ي چاك و ته ندروستي له گه لكردوون.

٤- لیډانی ژئان

(فادی) ره خنه له وه ده گریټ که لیډانی ژئان له هندی حاله تدا ریډیډراوه، هروه که له قورئانی پیروژدا هاتوه (وَاللّٰتِي تَخَافُوْنَ نُشُوْرَهُنَّ فَعِظُوْهُنَّ وَاَهْجُرُوْهُنَّ فِي الْمَضٰجِعِ وَاَضْرِبُوْهُنَّ فَاِنْ اَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوْا عَلَیْهِنَّ سَبِيْلًا اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيًّا كَبِيْرًا) النساء ٣٤.

بهواتای: ئه و ئافره تانه ی ئیوه دترسن سه ریډیچی و سه رکه شی بکه ن، سه رها تا ئاموژگاریان بکه ن (ئه گهر سوودی نه بوو) له ناو جیډا پشتیان تیښکه ن، (ئه گهر ئه وهش سوودی نه بوو) لیډان بدن (به مه رچیک لیډانه که له دم و چاو نه بیټ و ئاسه وار به جینه هیلیټ) ئه گهر به م هویانه له لادان و یاخی بوون وازیان هیټا، ئه وه ئیتر سته میان لی مه که ن و ریگه ی تر مه گرنه بهر (بو ئازاردانیان) بیگومان خوا بهرزو بلندو گوره یه (ئه گهر سته میان لیښکه ن ټوله تان لیډه سیټیټ). ته فسیری ئاسان لاپه ره ٨٤

قورئان بانگه شه بو ئه وه ده کات ئه گهر (ژنیټیک له لیډان و وشکی هه لسوکه وت یان له خو لیگرتنه وه ی میډه که ی ترسا، ئه وه با ژنه که په نا به ریټه بهر کومکاریکی هه لسه نگانندن له که سوکاری خوئی و میډه که ی تاکو له نیوانیاندا به چاکه ناو بیژوانی بکه ن.

(وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُورًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا) النساء ١٢٨

هروه ها نو سه رده لیټ: ئه گهر پیاو له یاخی بوون و سه رکیشی ژنه که ی ترسا ئه وا له سه ریته ی که ئاموژگاری بکات پاشان لیی دابریټ، پاشان لیی بدات ئه گهر چی به زله یان به مست بیټ یان به قاچ (له قه) یان شه قی تی هه لډات یان به قامچی لیی بدات یان دار.

بهائی قورئان پاریزراوه

دواتر ناوبراو دهقیك له ئینجیل دههینی سەبارەت بە خۆشه‌ویستی پیاو بۆ خیزانه‌که‌ی، بە‌مه‌ش ده‌یه‌وێت به‌راورد بکات له‌ نیوان قورئان و ئینجیلدا، قورئان تۆمه‌تبار ده‌کات به‌وه‌ی بانگه‌شه‌ بۆ زولمکردن له‌ ئافره‌تان و سوکایه‌تی‌یکردنیان ده‌کات، به‌لام ئینجیل بانگه‌شه‌ بۆ خۆشه‌ویستی و ریزلیانی ئافره‌تان ده‌کات.

له‌ وه‌لامدا ده‌ئییین:

قورئانی پیرۆز بانگی پیاوان ده‌کات بۆ ژیا‌نی پر له‌خۆشه‌ویستی ومیهره‌بانی له‌گه‌ڵ هاوسه‌ره‌ کانیاندا، ئە‌مه‌ش به‌ ئایه‌تی‌ک له‌ ئایه‌ته‌کانی خوا داده‌نریت (وَمَنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْتَبِرُونَ...) (الروم ۲۱).

به‌واتای: یه‌کی‌ک له‌ نیشانه‌و به‌لگه‌کانی ئە‌وه‌یه: که‌ هه‌ر له‌خۆتان هاوسه‌ری بۆ درووست کردوون بۆ ئە‌وه‌ی ئارام بگرن له‌ لایداو له‌ نیوانتاندا خۆشه‌ویستی و سۆزو میهره‌بانی فه‌راهه‌م هیناوه، به‌پاستی ئا له‌و دیاردانه‌دا نیشانه‌و به‌لگه‌هه‌یه‌ بۆ که‌سانیک بێرده‌که‌نه‌وه‌و تێده‌فکرن. ته‌فسیری ئاسان لاپه‌ره‌ ۴۰۶.

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره‌ نه‌می له‌ پیاوان کردوه‌ سته‌م له‌ ئافره‌تان بکه‌ن و ئازاریان بده‌ن (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرْتُوا النِّسَاءَ كَرْهًا وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبِينَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا) (۱۹) وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا (۲۰) وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْنَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا) النساء ۱۹-۲۱.

به‌واتای: ئە‌ی ئە‌وانه‌ی باوه‌رتان هیناوه‌ درووست نیه‌ بۆتان ژنان به‌زۆر بکه‌نه‌ میراتی خۆتان و ده‌ستیان به‌سه‌ردا بگرن، (وه‌کو که‌ل و په‌لی تری ناوما‌ل)، ناچاریان مه‌که‌ن تا هه‌ندیک ماره‌بی‌تان بۆ بگه‌رێنه‌وه، مه‌گه‌ر ئە‌وان گونا‌هیکی ئاشکراو دیار ئە‌نجام بده‌ن، هاوژینیان به‌جوانی له‌گه‌لدا به‌رنه‌ سه‌ر، ئە‌گه‌ر

بهائی قورئان پاریزراوه

خۆشتان نه ویستن و لییان بیزاربوون، ئەوه دوورنیه و دهشتت هه زتان له شتیک نه بیته و خوا بیكات به مایه ی خێرو بیتری زۆرو بی سنوور.

خۆ ئەگەر ویستتان هاوسه ریک بخرنه جیگه ی هاوسه ریکی ترو ماره ییه که ی (ئالتون و سامانیکی) زۆرتان پیدابوو، ئەوه نابیت هیچ شتیکی لی بگێرنه وه و لی که م بکه نه وه، ئایا ئەو ماره ییه ی که پیتان داوه و وه ری ده گرنه وه لیان به درووست کردنی بوختانیکی ناره واو گوناوه سته میکی ئاشکرا!؟

جاچۆن دروسته ماره ییان لی وه ربگرنه وه، له کاتی که داوه چونه ته لای یه کتره ژنانیش په یمان و به لینیکی گه وره و گرنگیان لی وه رگرتوون (له کاتی ماره کردنیاندا). ته فسیری ئاسان لاپه ره ٨٠-٨١.

به ده گمه ن ژن له گه ل میرده که یدا جیاوازی ده بیت و سه رکه ش و یاخی ده بیت، له م باره دا پیویسته پیاو چاره سه ری ئەم باره بکات، برپاری درووست بدات، پیش ئەوه ی بگاته ته لاق و جیابوونه وه، خوی گه وره سی هه نگاوی پله به ندی داناوه:

ئامۆژگاری کردن و بیرخستنه وه ی به په یامی خواو و ئاگادارکردنه وه ی له ده رئه نجامی سه رکه شی، گه ر ئەم شیوازه سو دی نه بوو ئەوا په نا بو دورکه وتنه وه لی له سه ره جیگادا، گه ر ئەم هه نگاوه ش سو دی نه بوو ئەوا ده توانی به لیدانیکی سوک لی بدات.

نه قورئانی پیروژ و نه پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ریگای داوه به و شیوازه لیدانه ی که (فادی) وه سفی ده کات، ئەمه و هیچ زانا و فه قیه و توێژه ریک به م شیوه وه سفه باسی نه کردوه، ئەمه و ناشیت به کاره یانی دار یان له قه به کاره یینریت بو لیدانی ئافره ت چونکه ئەمه شیوازیکه له تۆله سه ندن نه ک میکانیزمیکی په روه رده یی و شیوازیکی چاره سه ر بیت.

لیدانی ئافره تی سه رکه ش وه ک شیوازیکی چاره سه ر ده بیت لیدانیکی سوک بیت به ناو له پ یان به په نجه کان، یان به سیواک، ئەمه و نابیت ده م و چاو

بهائی قورئان پاریزراوه

بگریته وه و له بهر ئه وهی لای خوا به ریزه، ههروه ها هیچ شوینه وه ریک به جی نه هیلت، ههروه ها نابیت توند بیت، لیدان بهم مهرجانهی زانایان باسیان کردوه ته نها ناوی لیدانه و له ختووکه دان ده چیت، و لایه نیکی مه عنه وییه. دویاتی ده که یه وه زۆریه ی پیاوان مه گهر زۆر ناچارین په نا بو ئه م شیوازه بهرن، ئه مه و له حاله تی زۆر ده گمه ندا به کاردیت، به شیکی بهرچاو له زانایان وتویانه چاکترین شت دوور که وتنه وه یه له لیدان ئه مه و له سونه تی کرداری پیغه مبه ردا (صلی الله علیه وسلم) هه رگیز له هاوسه ره کانی نه داوه و هه ر چه ند کیشه و گرفت و پاساو هه بو بیت.

ه- ژن و جیابوونه وه

له قورئانی پیرۆزدا هاتوه گهر پیاو ژنه که ی ته لاقی سی به سی دا ئه وا بو ی حاله ل نابیته وه مه گهر کاتیک پیاویکی تر ماره ی بکاته وه (فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ) البقرة ۲۳۰.

به واتای: خو ئه گهر (بۆجاری سنیه م، پیاو ژنه که ی خو ی) ته لاق دا ئه وه ئیتر جاریکی تر بو ی حاله ل نابیت مه گهر دوا ی ئه وه ی شوویه کی تر بکات و (هاوسه ری دووه می به شیوه یه کی ئاسایی ته لاقی بدات، یان بمریت)، ئه وه بو یان هه یه بگه رینه وه بو لای یه کترو (ژیانی ژن و میردایه تی ده ست پیبکه نه وه)، ئه گه ر گومان و رایان وابوو ده توان سنوره کانی خوا راگرن و (ژیانیکی ئاسوده یی ببه نه سه ر)، جا ئه وه ی که باسکرا سنوره کانی خوی گه ورن، روونیان ده کاته وه بو گه لیک که بزائن و تیبگه ن. ته فسیری ئاسان لاپه ره ۳۶.

به لام گهر میردی ته نها گریبه سستی هاوسه رگری ئه نجامدا به مه به سستی حاله ل بوون و گه رانه وه ی بو لای هاوسه ری یه که می و سه رجیی له گه ل نه کرد ئه وه نابیت، ههروه ک پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) نه فره تی کردوه له دوو پیاو

بهائی قورئان پاریزراوه

(المحلل) میړدی دووهم و(المحلل له) میړدی یه کهم هه روه که فهرموویه تی: (لعن رسول الله المحلل والمحلل له) رواه احمد والنسائي والترمذي وصححه
 (فادی) به سروشتی خوئی ئەم راستیانه رت ده کاته وه و نکوئی لی ده کات و جنیو و سوکایه تی به پیغه مبه ر ده کات و ده لیت (ئیمه ش پرسیار ده که یین: ئایا که سانی ئەقل مهن ئەم سیستمه نامۆیه ره تناکه نه وه؟ ئایا له بهرچی قورئان بانگه شه بو ریکه وتنی ته لاقدر و گه رانه وهی ژنیک بو لای میړدی یه که می به مهرچی جووتبونی ژنه ته لاقدر اووه که له گه ل پیاویکی تر دا گری ددات، که به (المحلل) حه لال کهر ناوزه دی ده کات؟ وه ئایا له بهرچی پیغه مبه ر نه فره تی له (المحلل) حه لال کهر و (المحلل له) حه لال بو کراو میړدی پیشوو کردوه، ئایا یاسادانه ره که مسته حه ق و شایسته تر نیه به نه فره ت؟)

له وه لامدا ده لئین:

(فادی) به فرت و فیل و چه واشه کردن و ده یه ویت خوینهر چه واشه بکات، ناوبراو به ناو بانگه شه بو ئەوه ده کات داوا له ژیر مه ندان ده کات که ئەم سیستمه نامۆیه رت بکه نه وه، چونکه به پیی دیدی ئەو پیچه وانه ی ئەقل و ژیرییه، به لام ده لئین ئەم یاسایه له چیدا له گه ل ئەقل و ژیریدا یه کناگریته وه، خوی گه وره یاسای ته لاقی بو داناوین و به سی ته لاق دیاری کردوه، له کاتیکدا له سیستمی نه فامیدا به شیوه یه کی ره هاو کراوه بووه، پیاو ژنه که ی سه د جار ته لاق ددا و دواتر ده یه ئناوه، به لام ئایینی ئیسلام هات و ته لاقی دیاریکرد به سی ته لاق.

ئافره تیش دواي ته واو بوونی ماوه ی عیده که ی له میړدی یه که می ده توانیت شوو بکاته وه، ئایا ئەم ریپیدانه چ تیگریانیکی هه یه له گه ل ژیریدا، پیاوی دووه میش گه ر ته لاقیدا هیچی تیدا نیه، هیچ ریگریه کیش نیه جاریکی تر ئەم ئافره ته شوو بکاته وه به میړدی یه که می دواي ته واو بوونی عیده که ی له میړدی دووه می، بۆیه ئەقلی دروست به هیچ شیوه یه ک پیچه وانه نیه به م شه ریعت و په یامه .

میړدی دووه م گه ر ئافره ته که ی ماره کرد به پیی بنه ما شه رعیه کان و وه ک ژن و میړدیکی ته واو له رووی ئەرک و مافه وه ئەمه پیی ناوتریت (المحلل) چونکه ئەم

بهائی قورئان پاریزراوه

کهسه مه بهستی نیه بیگپرتهوه بو میری یه کهم و هیچ مه رجیکی له سه ر نیه که سه رجیئی له گه ل نه کات.

وه رگیپریش له په راویزدا ده لیت (المحلل، حه لالکهر) پیاوی دووهم، که ژنه که ی لی ماره ده کريت که ژوربه ی جار ده بی ته لاقی بداته وه بو میددی یه که می ئه مه ش به پیی ریکه و تنیکی پیش وه خت بووه، واته ئه و پیاوه ی ژنی سی به سی ته لاقدر او ده هینی پاشان ته لاقی ده دات بو میددی پیشووی ژنه که و بوئی حه لال ده بی)، (محلل له، حه لال بوکراو) میددی یه که می ژنه که (یان ئه و میددی که ته لاقی داوه) که پیغه مبه ر نه می لی کردووه به پیی ده قی ئایه تی (بعولتهن احق بردهن) واته میددی کانیا ن موسته حه قترن، که ژنه ته لاقدر اوه کانیا ن بگه رینه وه لای خو یا ن ئاما ژه یه که بو به جاش ماره کردنه وه، که له سزادان و ته می کردنیکی سیکی شه رعیکراو ده چیت و میصریه کان به و پیاوه ی دووهم ده لاین کوبری، واته پرد) له وه لامی قسه بی بنه ماو بی سه روو به ره کانی وه رگیپر دا ده لاین: ئه م روونکردنه وانیه ی سه رتاپا هه له یه و وانیه و نازانین کامیانی بو راست که یه وه، ئه وه ی خه لکی پیی ده لاین ماره به جاش له ئیسلامدا بوونی نیه و تاوان و فرت و فیله و هه ر ریکه و تنیک له و باره یه وه حه رامه وه ههروه ک پیشتر له فه رموده که دا ئاما ژه مان پیدا (لعن رسول الله المحلل والمحلل له) واته: پیغه مبه ری خوا (صلي الله عليه وسلم) نه فره تی له حه لال که ر و حه لال بو کراو کردووه

ههروه ها ئایه تی (بعولتهن احق بردهن) البقره ٢٢٨.

به مانای: هاوسه ره کانیا ن شایسته ن به گیرا نه وه یان، له ماوه ی چاوه روانی و عیده دا ئه مه ش بو ته لاقی ره جعییه، به هیچ شیوه یه ک په یوه ندی به م باس و ته وه ره وه نیه.

٦- ژن و حیجاب

له سوره تی النور ئایه تی ٣١ دا هاتووه (وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ) با سه رپوشه کانیا ن بدن به سه ر سینه یاندا، (خومر) کوئی (خه مار) ه که ژن سه ری

بهائی قورئان پاریزراوه

پئی داده پوئشی وه (جیوب) کۆی (جیب) ه که سنگ ده گریته وه، ههروه ها جیب ملیوانی کراس ده گریته وه، بهمهش ماناکه ی ده بیته به (با به سه رو پوئشه کانیان سه ر و ملیان داپوئن - یسترن اعناقهن بغطاء راسهن) ئیمهش پرسیار ده کهین (ئایا چۆن ژن ده خریته پوئشاکیکی (داشاردنه وه) که له به ندینگه ده چیت ؟ (داشاردن) حیجاب) و خوشاردنه وه ی ژنان گیانی کارکردن و چالاک ی و نازادی که سیته ی ژنان ده کوژیت و مروئایه ته ی بو سه رده می کویلیایه ته ی ده گریته وه).

له وه لامدا ده لئین:

(فادی) که هیرش ده کاته سه ر حیجابی ئافره تان و به شیوازیکی ناشیرین باسی ده کات خۆی قه شه یه کی گاوره و گاوره کانیش گوايه بانگه شه ی پاکیزه یی و خاوینی ده که ن و دژایه ته ی داوین پیسی و تیچوونی شیرازه ده که ن، حیجاب پاراستنی ئافره ته و بلاوکرده وه ی پاکی و چاکه خوازییه له کومه لگادا.

کی ده لئیت حیجاب به ندیخانه ی ژنانه ؟ به لگه ی ژیری و زانستی و واقعی حال، پیچه وانه ی وته کانی (فادییه) ئافره تانی داپوئشراو نمونه ی کارو چالاک ی و زیره کی و داهینان و رۆلی پوزه تیف و کاریگه ریان له کومه لگادا بینوه، وه ک په رله مانتار، پزیشک، ئەندازیار، مامۆستا، فه رمانبه ر.... هتد. هیچ کات حیجاب گیانی نازادی ژنانی نه کوشتوه، به لکو پیچه وانه که ی راسته.

ئه وانه ی دژایه ته ی حیجاب ده که ن مه به ست و مه رامی تریان هه یه و به ناوی نازادی و یه کسانی ژنانه وه پیلانه کانی خۆیان جیبه جی ده که ن، بازرگانی به جوانی و لاشه ی ئافره ته وه ده که ن و وه ک کالایه ک سه وداو مامه له ی پیوه ده که ن، ریکلامی که نال و روپه ری رۆژنامه و گوئارو مالپه ره کان راستی وته کانمان ده سه لمینن.

ههروه ها نوسه ر گوايه قه شه یه و خاوه ن ئایینی ئاسمانییه و به رگری له ئینجیلی ده ستکاری کراو ده کات ئایا چی ده قیکی ئایینی مه سیحی دژایه ته ی بالاپوئشی و

حیجاب دهکات و بانگه شه بۆسفوری و روت و قوتی دهکات، بیگومان وه لامه کهی دیاره و شتی له و بابه ته بوونی نیه .

۷- زۆر لیکردن بۆ زهکاتدان

(فادی) ئایه تهکانی سوره تی تهوبه دهخاته روو که باس له ده رکردنی زهکات دهکات (وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ) (۵۸) وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ (۵۹) إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمَوْلَىٰ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ.....) (التوبه ۵۸-۶۰)

به واتای: هه یانه تانه و ته شهر له تو ده دات له دابه شکردنی زهکات و ده سته و تدا (پرو پاگه نده دهکات که گوایه عه دا له ت و دادی تیدا نیه)، جا ئه وانه ئه گهر به شیان بدریت رازین، ئه گهر بیبهش بکری لئی، ئه و خیرا ئه وان رق هه لده گرن و کینه له سینه ده گرن. خو ئه گهر ئه وانه رازی بونایه به و به شهی که خوا به نسیبی کردون و پیغه مبه ر (صلی الله علیه و اله وسلم) پئی به خشیون و به دل بیان وتایه) خوامان به سه (که لیمان رازی بیته)، ئیمه فه رامۆش ناکات له ئایینه دا هه ر پیمان ده به خشیته له فه زل و زیاده ریزی خوئی، پیغه مبه ره که شی له وهی دهستی ده که ویت پیمان ده به خشیته، به راستی ئیمه ئاوات و مه به ستمان گه رانه وهیه بۆ لای خواو به ده ست هینانی ره زامه ندی ئه وه (ئه وکاته پاداشتی هه ردوو جیهانیان بۆ خویمان مسۆگه ر ده کرد). بیگومان زهکات ته نها بۆ هه ژاران و نه داران و ئه وکه سانه ی که کارمه ندن به سه ری هه وه به و مسولمانه نوئیانه ی که هیشتا ئیمان جیگیر نه بووه له دلاینداو بۆ ئازاد کردنی کۆیله کان و بۆ (یارمه تی دانی) قه رزداره کان و بۆ گه یاندنی ئایینی خوا (هه ر بواریک که خزمه ت به بانگه وازی ئیسلام بکات و ئایینی خوا به ره و پیش و سه رکه وتن بیات) هه روه ها بۆ ئه و

بهائی قورئان پاریزراوه

ریبوارانهش که پاره یان لیده برپیت و نه دار ده که ون، (دابہ شکر دنی زه کات به و شیوه یه) فہرزه له لایه ن خواوه له گہ ر دنی ئیمانداراندا، خواش زاناو دانایه (له سامان به خشین و فہرز کردنی زه کاتدا). ته فسیری ئاسان لاپہرہ ۱۹۶.

دواتر باسی شہری هہلگہ راوه کان ده کات له لایه ن خلیفہ ئہ بوبہ کری سدیقه وه (خوای لیّ رازیبیت) که ریگرییان له زه کاتدان گرت وخه لیفه ش خالیدی کوری وه لیدی بوئاردن و شہری له گہ ل کردن و گہ رانه وه ژیر سایه ی ئیسلام.

(فادی) ده لیت (ئیمه ش پرسیارده که یین: ئه گہ ر زه کات پایه یه که له پایه کانی ئایین و ئایینیش بوخوایه، ئایا ئه و ئایینه به ئایینیکی راست داده نریت ئه گہ ر ئیمه مومارہ سه ی بکه یین، به لام نه ک وه ک خوازیاوو خو به خشیک، به لکو به زوره ملی و سه رکوتگہ ری؟ وه ئه و زه کاتہ ش که شمشیری خالیدی کوری وه لیدو هاوشیوه کانی کزی ده کاتہ وه خواوه ند رهنزی ده کات چونکه ئه وه چاکه گہ ری نییہ.

له وه لامدا ده لیین:

زه کات پایه یه که له پایه کانی ئیسلام ده بیت مسولمان به سنگفراوانی و رهامه ندی و خو شحالیه وه بیدات، نه ک سزای دارایی و سه رانه، ههروه ک له قورئانی پرورددا هاتووه (حُدْ مِنْ اَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلَّ عَلَيْهِمْ اِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَّهُمْ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ) التوبه ۱۰۳.

به واتای: له هه ندی مال و سامانی ئه و (ئیمانداراندا) زه کات و خیر وه ریگره، چونکه ده بیته هوی خاوی نکردنه وهی مال که یان و پاک کردنه وهی دل و دهرونیان و دوعای دابارینی رهمه ت بکه به سه ریانداو ئه گہ ر مردیشن نوژیان له سه ر بکه، چونکه به راستی دوعاو نوژی کردنی تو مایه ی دنئیایی و ئارامییه بویان، خواش هه میشه بیسه روزانایه. ته فسیری ئاسان لاپہرہ ۲۰۳

مسولمانان پابه ندن به دروشمه ئیسلامیه کان و ئاره زووه مه ندانه جیبه جیی ده که ن و چونکه به مه نزیک ده بنه وه له خوای گه وره و شاد و خو شحالن چونکه به پابه ند بوون به هه شت و رهامه ندی خوا به ده ست ده هیئن.

بهائی قورئان پاریزراوه

شهرکردن له گه‌ل ئه‌وانه‌ی ریگری زه‌کاتیان ده‌کردله‌لایه‌ن ئه‌بویه‌کری سدیقه‌وه (خوای لی رازیبت) له‌به‌ر ئه‌وه نه‌بوو که زوریان لی بکریت تا زه‌کات بده‌ن، هه‌روه‌ک (فادی) گومان ده‌بات، به‌لکو له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌وان هه‌لگه‌ر‌ابوونه‌وه چونکه نکۆلیان له‌ واجبوونی زه‌کات ده‌کرد، نکۆلی کردن له‌ واجبکردنی زه‌کات ده‌رچوونه له‌ ئایینی خوا، هه‌روه‌ک زانراوه شهر کردن له‌گه‌ل پاشگه‌زبووه‌کان واجب و ریپیدراوه.

وه‌رگێر له‌ په‌راویزدا ده‌لێت (خالیدی) کوپی وه‌لید هه‌رئه‌وشه‌وه‌ی، که مالیکی کوپی نویره‌ی کوشت چوه لای ژنه‌که‌ی سه‌ره‌رای‌ئه‌وه‌ی مالیکی کوپی نویره‌ی ژنه‌که‌ی موسولمانیش بوون، ئه‌وه‌ه‌فتاره‌ی خالید ئه‌و کاته ئاسایی بوو که مالیکی کوپی نویره‌ی به‌هه‌لگه‌ر‌او (مرتد) ناوزه‌د کراو ته‌کفیرکرا. هه‌لبه‌ته‌ له‌ یاسای جه‌نگی ئیسلامدا هه‌لگه‌ر‌اوه‌ یان نا موسلمان ده‌بیته‌ بکوژریته‌ و ژنه‌که‌یشی بۆ موسلمانان بیته‌، که‌واته‌ کفراندن (التکفیر) هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌له‌گه‌ل خودی ئیسلامدا هاتوه‌). ئه‌مه‌ش درۆیه‌کی تره‌ و هه‌لبه‌سته‌راوه‌ و هه‌چ به‌لگه‌یه‌ک نیه‌ بیسه‌لمیئیت، خالید کوپی وه‌لید کاتیک رووبورووی مالیکی کوپی نویره‌ی بووه‌وه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ناوبراو خۆی و هۆزه‌که‌ی به‌بپاری ئه‌م زه‌کاتیان نه‌ده‌دا که‌پایه‌کی سه‌ره‌کی ئیسلامه‌ دوا‌ی وتو و پێژو مشتومر له‌و باره‌یه‌وه‌ کوژرا، خالیدیته‌ له‌و شه‌وه‌دا نه‌چۆته‌ لای خیزانی مالیک هه‌چ به‌لگه‌یه‌کی راست نیه‌ بیسه‌لمیئیت ئه‌مه‌و له‌رووی شه‌رعه‌وه‌ درووست نیه‌و ریپینه‌دراوه‌.

هه‌روه‌ها وه‌رگێر وه‌ک نه‌ریتی خۆی هه‌ندی قسه‌ی بی سه‌روبه‌رو بیبنه‌مای هه‌یناوه‌ ده‌لێت (زه‌کات): پاککردنه‌وه‌... واته‌ دارایی په‌یدا کراو پیسه‌، واته‌ به‌فرو فیله‌ کۆکراوه‌ته‌وه‌و به‌به‌خشینی (٢، ٥٠٪) پاک ده‌بیته‌وه‌، زه‌کات له‌خاوه‌ن سامان و دارایی ده‌سه‌ندرا تا‌کو له‌ریی ده‌سه‌لاته‌وه‌ به‌سه‌ره‌ژاراندنا بیه‌خشریته‌وه‌، به‌لام پاشان بوو به‌ (بیت المال) و دارو ده‌سته‌ی ده‌سه‌لات بۆ خۆیان قورخیان ده‌کردو خودی محمه‌دیش له‌وه‌ په‌شیمان بووه‌ وه‌ که‌زه‌کات به‌هه‌ژاران بدریته‌، ئه‌گه‌ر

بهائی قورئان پاریزراوه

ناچه مکی وشه ی (سونالکهر بۆ بژیوی ژیان) به و شیوه بهر فراوانه له کولتوری ئیسلامدا سه ری هه لته ده دا) وته کانی ناوبراو ههروهک سه رنجه کانی تری هه لبه ستراوو بیبنه مان

نیشانه ی رق و قینی تی له ئیسلام و چاوی به هیچ ده قی کی قورئاندا هه لئا یه ت، زه کات پایه یه کی سه ره کی ئیسلامه و مسو لمانی راسته قینه به ئه رکی سه شانی ده زانی ت پیوه ی پابه ند بی ت و له بهر ژه وه ندی چین و تو یژه هه ژارو لیقه و ماوو ده ست کورته کانه که ئایه ته که به جوانی روونی کردو ته وه، ئه م مال و سامانه به شیوه یه کی جوان و شه رع ی و کو ده کر ی ته وه و دا به ش ده کر ی ت،

هیچ کات پیغه مبه ر له پیدانی زه کات به هه ژاران په شیمان نه بو ته وه ئه مه ش درو یه کی شاخداره و، هه رکات مسو لمانان به ته واوی پابه ند بن به دانی زه کات ئه وه ند ه ناشتی کو مه لایه تی و دا په روهری و خو شگوزهرانی مه یسه ر ده بی ت، تا ئه م ساته وه خته ش زه کات رو لی بهر چاوی هه یه له یارمه تی و کو مه کی هه ژاران پرۆژه خیر خوازیه کاندا.

٨- دا به شکردنی ده سه که وته کان

فادی ره خنه له قورئان ده گر ی ت سه بهاره ت به دا به شکردنی ده سه که وته کان (وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ...) الانفال ٤١.

به واتای: (ئه ی ئیمانداران) ئاگادار بن و بزانه که) به راستی هه رچه کتان ده ست که وت (له جهنگی بیباوه پاندا) ئه وه بیگومان پینج یه کی بۆ خواو پیغه مبه رو خزمانی نزیک ی پیغه مبه رو هه تیوان و هه ژاران ور ییواراندا... ته فسیری ئاسان لاپه ره ١٨٢

فادی ده لی ت ئی مه ش پرس یار ده که ی ن (ئایا چۆن به ناوی خواوه له دوا ی رشتنی خوینی خه لکی سه روسامانی شیان تالان ده کر ی ت؟ وه چۆن سه رکر ده ی

بهائی قورئان پاریزراوه

ئایینی تالانی وهرده گریټ، (ئایا خواوه ند کاری به تالانکردنی مائی خه لکی چیه ؟ تاکو بگۆی قورئان پینچ یه کی له تالانی بۆ لادات وهرگپ) له وه لامدا ده لئین:

جیاوازی زۆر هه یه له نیوان تالان و ده سته که وتی جهنگ و سه رکرده ی ئایینی تالان ناکات و دژی تالانیه، به شهرع و یاساش ده سته که وتی جهنگد دروست و ریپیدراوه، ده سکه وته کان بریتین له هه موو ئه و که لوپهل و که ره ستانه ی له بیباوه پان وهرده گریټه وه دوا ی شکسته ینان و ته سلیم بوونیان له مه دیدانی جهنگدا، ئه م ده سکه وتانه خوا ی گه وره چه لالی کردووه بۆ بروداره مواهیده کان، له کاتی کدا بۆ مسولمانانی پیشوو چه لال نه بوو، ئه و کات ئه وان ده سکه وته کانیان کۆده کرده وه و پاشان ده یان سوتاند له م باره یه وه پیغه مبه ری خوا فه رموویه تی (... و احلت لی الغنائم، ولم تحل لاحد من قبلی...) رواه مسلم

فادی نکۆلی له شه پی بی باوه پان ده کات ته نانه ت گه ر بیباوه پان ده سته پیشخه ر بوون و شه پریان به مسولمانان فرۆشت، کوشتنی ئه وان به خوین رشتن داده نی و مسولمانان به سته مکار.

٩- وهرگرتنی سه رانه له له خاوه ن کتیبه کان

فادی ره خنه له قورئان ده گریټ سه باره ت به وهرگرتنی جیزیبه (قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ) التوبة ٢٩.

به واتای: (ئه ی ئیمانداران) دژی ئه وانه ی که باوه پی (راست و دروستیان) به خواو به روژی قیامه ت نه و ئه وشتانه ی خواو پیغه مبه ره که ی به چه رامیان داناوه به چه رامی نازانن و پیپه وی دینی چه ق نابن، له وانه ی که کتیبیان پیدراوه له (گاوو جوو) بجهنگن، هه تا ئه وکاته ی به ناچار ی باج پیشکه ش به ده وه له تی

بهائی قورئان پاریزراوه

ئیسلام دهکهن، (لهجیاتی نهوهی کهگیان و مال و سامانیان پاریزراوهو بهشدارى جهنگ ناکهن). تهفسیری ئاسان لاپهړه ١٩١

(فادیش) دهلیت ئیمهش پرسیار دهکهن (چون میلله تیک ریگه به خویمان دهدهن بهناوی ئایینه وه لهگهله خه لکیدا بجهنگن و هه لبرئیریان بکهن له نیوان مسولمان بوون یان مردن یان سهرانه داندا ؟

له وهلامدا دهلیتین:

شهرکردن لهگهله بیباوه پانی خاوهن کتیبه کان و وهرگرتنی جزیه لییان ئیجتیهادی مسولمانان نیه تا بلتین پیکاوایانه یان به ههله دا چوونه، به لکو فرمانیکی راشکاوانه ی خوی گه ورهیه و لهسهر مسولمانانه جیبه جیبی بکهن. هۆکاری وهرگرتنی جزیه به لگهیه لهسهر پابه ند بونیان بو دسته لاتی ئیسلام و راگرتنی زولم و سته میان لهسهر مسولمانان، له بهرامبهردا مسولمانان دهیانپاریزن و بهرگریان لی دهکهن، پاریزگاری له مال و سامان و خوینیان دهکهن، نهوان له بهرامبهردا بریک پاره دهدهن به مسولمانان بهرامبهر نه و پاراستنه، بویه پیپی وتراوه جزیه چونکه بریتیه له پیدانی شتیک له بهرامبهر شتیکدا، نهوان له مسولمانانه وه نهمن و ئاسایش و نهامنیان بو دابین دهکریت، له بهرامبهردا بریک پاره دهدهن.

نهمه و جزیه له ئافره تان و مندالان و بهسالچوان و هه ژار و دستکورتته کان وهرناگریت، گهر تیفکرین دهبینن دانی جزیه زیاتر له بهرژه وهندی بیباوه پاندایه، چونکه نهوان زهکاتیان لهسهرنیه، چونکه زهکات پایه و کۆله کهیه کی ئیسلامه و له مسولمانان وهرده گریت.

وهرگرتن له سهره باسه شدا کۆمه لی قسه ی بی سهر و بهرو بیبنه ما دهییت، سوکایه تی و بهخواو قورئان و ئیسلام دهکا، له وهلامدا دهلیتین: ئیسلام ئایینی ههق و راستی خویه و دواپه یامی ئاسمانه بو مروقایه تی و ئیسلام ئایینی عهره ب یان گه لیکی دیاری کراو نه بووه و نابیت، هیچ دهقیکی نه ئایینه ئاماژه بهمه

بهائی قورئان پاریزراوه

ناکات، ئیسلام کاتیک باجی له سهر خاوهن ئایینه کانی تر داناوه به ناوی جیزیه له بهرامبهردا ئازادی کهسی و ئایینی و سهرو مالیانی پاراستوووه و زه کاتیش نایانگریتهوه چونکه زه کات پایه یه کی ئیسلامیه و ئه وان ناگریتهوه، ههروهها به شداری شهپیشیان پینه کراوه چونکه ئه و شهپانهی ئه وکات کراوه له پیناوی بهرگری کردن له ئیسلام و بلاو کردنه وهی په یامه کهیدا بووه، به لام به شداری کارایان هه بووه له دامو ده زگا کانی دهوله تداو پوستی هه ستیاریان هه بووه وهک وه زاره تی دارایی.

ناوبراو ئیسلام به دینی تاییه تی عهره ب دادنیت، له کاتیکدا کوردو گه لانی تری وهک تورک و فارس و مه لاوی و... هتد مسولمانن و رۆلی کاریگه ریان هه بووه و هیه له ئیسلامدا، و کودیش زۆرینه ی هه ره زۆری هه ر مسولمانه ناوبراو به قسه زیرو بی مانا کانی سوکایه تی به کوردو کوردستان و هه ست و سۆزی ملیونه ها کورد ده کات.

ههروهها ناوبراو کۆمه لیک قسه ی ساویلکانه و بی ئه رزش ده کات یهک له وانه ده لیت بۆ جیزیه وهرده گیریت به لام دیاری له بی باوه رپان وهرناگیریت، فهرمووده یه کی هیناوه (انا لانقبل زبد المشرکین) به لام دهق و فهرموده ی ترمان هه یه که پیغه مبه ری خوا دیاری وهرگرتوووه که فهرموده ی (أَنْ يَهُودِيَّةَ أَهْدَتْ لِرَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - شَاةَ مَسْمُومَةٍ) متفق علیه. بۆیه رای په سه ند ئه وهیه که دیاری له بیباوه رپان وهرده گیریت جا خاوهن کتیب بن یان نا، به مه رجیک بابته ی دیاریه که شتیکی قه دهغه کراوه نه بیته له ئیسلامدا و پیغه مبه ریش دیاری وهرگرتوووه، ههروهها ناوبراو فهرموده ی (لاتستضیئو بنار المشرکین) به هه له لیکداوه ته وه، وتویه تی به ناگری هاوبه ش پهیدا که ران رووناک مه بنه وه، به لام فهرمووده که زانایان وتویانه ئه مه ره وان بیژی تیدایه و به مانای راویژو پرس و را به بیباوه رپان مه که ن دیت، چونکه ئه گه ری ئه وه هیه زانیاری هه له تان بده نی.

١٠- زورکردن له که نیزه کان بؤ خراپه کاری

فادی رهخنه له فهرموده ی خوا دهگریټ له م باره یه وه (وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَعُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهَنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ) النور ٣٣.

بهواتای: به زور که نیزه کانتان هان مه دهن بؤ داوین پیسی، نه گهر نه وان پاک داوینیان دهویست (دبئی پیاوی نازاد زیاتر پاک داوینی مه بهست بیت)، بؤ نه وهی له و ریگه چه و ته وه مال و سامانی ژیانى دنیا به دهست بهینن، جا نه وهی به زور نه و گونا هه یان پی بکات نه وه به راستی خوا دواى نه و زور بوهینانه یان لی خو شبوو میهره بانه و چاو پو شییان لی ده کات. ته فسیری ئاسان لاپه ره ٣٥٤ ناوبراو راقه ی ئایه ته که و هو کاری دابه زینی له ته فسیری به یزای وه رگرتووه، پوخته که شی نه وه یه عبدالله ی کورپی ئوبه ی شهش که نیزه ی هه بووه زوری لی ده کردن بؤ زینا کردن و باجی خستبوه سهریان، هه ندیکیان له لای پیغه مبهری خودا (صلی الله علیه وسلم) سکالایان کرد نه وکات ئایه ته که دابه زى بؤ سه رزه نشتکردنی عبدالله ی کورپی ئوبه یی و ریگریکردن له و کاره خراپه.

مانا که شی نابیت زور له که نیزه کان بگریټ بؤ زینا کردن یان ناردنیان بؤ زینا کردن، ته نانهت گهر زورشیان لی نه کریټ چونکه ره زامه ندی نواندن له سه ر زینا کردن حه رامه، هه روه ها ناردنیان بؤ زینا کردن یان زور لی کردنیان هه ر حه رامه، مه رجیش له (ان اردنا تحصنا) به قهید و بهر به سټیک نیه نه هی کردن، چونکه نه هی کردن له زینا کردنیان گشتیه، جا نه گهر ویستیان پاریزراو بن یان نا، به لام نه م مه رجه بؤ رونکردنه وهی واقعی حاله، چونکه ئایه ته که دابه زیوه بؤ نه و که نیزه نه ی که پاکیزه بونه و خو پاراستنیان ویستووه.

گهر نه مانه پاکیزه یی و پاراستنیان بویت که که نیزه ن، نه و نازاده کان هه ر له سه رتاوه نه فرهت له کاری زینا ده کن.

بهائی قورئان پاریزراوه

فادی ده لئیت (ئیمهش ده پرسین) ئایا چاکتر نه بوو که فرمان به که نيزه کان بدات تا کو گوږپراهه لئیان بو خواو یاخیبونیشیان له مروؤف ناشکرا بکهن و نه خوازراو قبول نه کهن، ئایا له بری ئه وهی بلئیت (خواوه ند لیبوردو میهره بانه) ئه وه باشت نه بوو، که بلئیت خواوه ند سزای سهخته مه گهر بو ئه وانه نه بیئت که په شیمان ده بنه وه و توبه ده کهن (ان الله شدید عقاب الا علی من تاب)

له وه لامدا ده لئیان:

پیشنیاری فادی به لگه ی نه زانینه چونکه وا ده لئیت با ئایه ته که فرمان به و کچه که نيزه نه کان بدات تا گوږپراهه لئیان فرمانه کانی خوا بن و ئه نجامدانی کاری خراب قبول نه کهن، کئی ده لئیت ئه وان ئه م کاره یان نه کردوو چونکه ئه وان فرمانی خواوه نه که یان (عبدالله ی کورپی ئوبه یان) ره تکرده و ته وه و ئه نجامدانی داواکاریه کانیشیان ره تکرده و ته وه، سکالای حالی خویان هیناوه بو لای پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ئه م کاره یان له میانه ی گوږپراهه یان بو خوی گه وره بوو، ناوبراو ره خنه به وه ده گریت که ئایه ته که به (ان الله غفور الرحیم) کۆتایی هاتوو، پیشنیار ده کاته به دهسته واژه ی (ان الله شدید عقاب الا علی من تاب) چونکه کۆتایی ئایه تیک که نه هی له حه رام و خرابه کاری بکات ناشیئت به ته رغیب و لیخۆشبوون و سۆز و به زه یی کۆتایی بیئت چونکه نه گونجاوه، ده بوايه به سزا و هه ره شه کۆتایی بیئت.

کۆتایی هاتنی ئایه ته که به ته رغیب و لیخۆشبوون و دروست و گونجاوترینیا نه ئه م ته رغیبه بو ئه و که سانه نین که زۆر له و که نيزانه ده کهن بو کاری داوین پیسی به لکو ته رغیب بو که نيزه کانه چونکه ئه و که نيزانه به زۆر زینایان پی ده کهن، به لام ئه وانه ی زۆر له که نيزه کان ده کهن بو زیناکردن ئه و خوی گه وره سزای سهختیان ده دا.

۱۱- په کڅستنې شاهیدې دان و جه لده لیدانی شاهیده کان

(فادی) ره خنه له قورئان ده گریټ له م باره یه وه (وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شَهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ) النور ۴.

به واتای) ئه وانهای که بوختان ده کهن بؤ ئافره تانی داوین پاک و خاوهن میرد پاشان ناتوانن چوار که سیش به شاهید بهینن، ئه وان هه شتا قامچیان لی بدن و هرگیز شایه تیان لی وهرمه گرن، ئه وان له ریزی تاوانبارو له سنور ده رچوه کانن. ته فسیری ئاسان لاپه ره ۳۵۰.

ئهم ئایه ته ئاگاداری ده داته مسولمانان تا له خوایانه وه خه لکی تومه تبار نه کهن به زینا کردن، وه داوا له مسولمانان ده کات خوایان به دوور بگرن و وریابن، بویه داوای چوار شایه تی کردووه که به چاوی خوایان ببینن پیاویک له گه ل ئافره تی کدا زینا ده کات، گهر چوار شایه تی نه دهن ئه واهه تر هه شتا جه لیدیان لی ده دریت.

(فادیش) ده لیت ئیمه ش پرسیار ده کهین (نایا چؤن بؤ چوار کهس هه لده که ویت که چاودیری و شاهیدی روداویک بن که هه میشه له په نهان ونهینیدا رووده دات؟! وه چؤن فه رمان ده دریت به لیدانی هه شتا لیس له سی شاهید ئه گه ر هات و به چاوی خوایان روداویکیان بینی و شایه تیان تیدا دا، له بهر ئه وهی ئه وان شاهیدی چواره میان له گه لدا نیه، داواکردنی چوار شاهید له هه رگیزو مه حاله وه نزیکه و بی توانا کردن و په کڅستنې شاهیدی دان به مه بهستی ئه وه یه که تاوانبار ته بریه بیټ).

له وه لامدا ده لیتین:

ئه وهی له ئایه ته که دا به مه رج هاتووه، بریتیه له چوار شایه ت راست و دروستن و حکمه ت و دانایی و بهرزه وهندی گشتی تیدایه، چونکه ده بیته مایه یی پاراستنی ریز و شکوی و ناموسی هاوالاتیان و، ریگری ده کات له هه ر هوکاریک بؤ

بلاوکردنه وی واته وات و قسه لۆکه له نیو خه لکیدا به مه بهستی سوکایه تیکردن به که سیک یان خانه واده یه ک، به مهش خراپه کاری بلاوده بیته وه و خه لکان له وانه یه به هۆکاری نارپه واو بوونی کیشه و به رژه وهندی که سی بوختان بۆ خه لکی بکه ن و له که داری بکه ن، له مه شدا زیناییکی زۆر بهر تاک وخیزان و کۆمه لگا ده که ویت.

بۆیه ئیسلام ریگری کردوه له وانه ی که ناتوانن چوار شایهت ئاماده بکه ن که کرداری زیناکه یان به چاوی خۆیان بینیییت ئه واهشتا لیس له وانه ده دریت که باسیان له کرداری زیناکه کردوه.

راسته بینینی چوار کهس که دوو کهسی زیناکه ر بینن له کاتی زیناکردندا کاریکی ئه ستمه چونکه زیناکردن به نهینی و له شاراوهدا ئه نجام ده دریت، به لام له گه ل ئه مه شدا پیویستی به به لگه و شایهت و رونکردنه وه هیه.

ئامانجی بنه پهرتی قورئان جیبه جیکردنی سزا به سه ر زیناکه راندا نیه، به لگو ئامانجی خاوینکردنی کۆمه لگایه له کرداری چه په لئی زینا و دژایه تی کردنی، وه دورخستنه وه ی زینا له هزر و سۆزی ئه وانه شی که هزی لیده که ن، ئه مه و زیناکه ران گه ر له سزایی دنیایی رزگاریان بییت ئه واهه رگیز له سزای روژی دواپی رزگاریان نابییت.

مایه یی سه رسوپمانه که (فادی) هه ر ئایه تییک له ئایه ته کانی قورئان ره تده کاته وه و نکۆلی لی ده کات، به مه رجدانانی چوار شاهید لای (فادی) په کخستنی شایه تی دان و ته بریه کردنی تاوانباره به لام گه ر ئایه ته که مه رچی سوکی دابنایه بۆ سه لماندنی زینا ئه و کات ده یوت ئایه ته که توندو تیژه، جا قورئان هه رچی بلیت لای ئه و هه ر هه له یه چونکه له بنه رته وه برپای پیی نیه.

۱۲- جه‌لده‌لیدانی زیناکه‌ر به‌ ناشکرا

خوای گه‌وره سه‌بارت به جه‌لده‌لیدانی زیناکه‌ر فہرموویہ تی (الرَّانِيَةُ وَالرَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةً جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَائِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ) النور ۲
 به‌واتای) سہد قامچی له‌هہر یه‌که له پیاوو ئافرہ تی زیناکه‌ر بوہ‌شینن، به‌زہیی نہ‌تانگریٲ له جیہینانی فہرمانی خودا بویان، ئه‌گہر ئیوہ باوہ‌رتان به‌خواو روژی دوایی هیئاوہ، با دہستہ‌یہ‌کیش له ئیمانداران ئامادہی سزاکہ‌یان بن. تہ‌فسیری ئاسان لاپہرہ ۳۵۰.

فادیش دہ‌لٲت: ئی‌مہ‌ش پرسیار دہ‌کەین (ئایا چاکتر نیہ که به روچیکی سوک و میہرہ‌بانیه‌وہ چارہ‌سہری ئه‌و هہ‌لہ‌کارانہ بگریٲ؟ مہ‌سیحیہت فہرمان به جه‌لده‌لیدانی هہ‌لہ‌کار نادات، به‌لکو شہرمہ‌زاری کؤمہ‌لی دہ‌کات، پاشان ئه‌گہر پەشیمان بووہ و توبہ‌کردنی خوئی راگہ‌یاند قبولی دہ‌کاتوہ و پیشوازی لیدہ‌کات).

له وه‌لامدا دہ‌لٲین:

(فادی) وای دہ‌بینٲت که سزای زیناکه‌ر توندہ و تۆلہ‌سہ‌ندنہ‌وہ و توندوتیژی تیدایہ، به تاییہت که جه‌لده‌لیدانی که‌سہ‌کان به‌شیوہ‌یہ‌کی ئاشکرایہ و به‌شیک له برواداران دہ‌بینن، وه‌سزای زیناکه‌ر له ئینجیلدا به‌باشتر دہ‌زانٲت له سزای زیناکه‌ر له قورئاندا، چونکہ سزا له ئینجیلدا به‌گیانیکی به‌زہیی و نہرمی جیبہ‌جی دہ‌گریٲ.

قسہ‌کانی فادی نارہ‌واو رەتکراوہ‌تہ‌وہ چونکہ خوای زانا و دانا دہ‌زانٲت جیبہ‌جی کردنی ئه‌م حوکمہ دہ‌بیٲتہ مایہیی دورخستنه‌وہی خہ‌لکی له زیناکردن و تہمبی دہ‌بن، له‌بہر ئه‌وہی دہ‌ترسن له‌بہ‌رچاوی خہ‌لکیدا شہرمہ‌زار بن و خہ‌لکی سزاکہ‌یان ببینٲت، ئه‌وانہ‌شی ترسی خویان له دلدا نہ‌بیٲت ئه‌وا له ترسی خہ‌لک و

بهائی قورئان پاریزراوه

شهرمه زاریدا خوځیان ده پاریزن، ئه مه و سزا له ره گه زی کارو کرده وه کانه (الجزء من جنس العمل) هر تاوانیک تا گه وره ترو زیان به خستر بیټ ئه وا سزا که ی سه ختره .
 وه رگپیش خوځی ئاسا کومه لئی بابه تی تی که لکردوو، وه ک: سیکس خوځه ویستی به لام ئیسلام به زینا ناو زه دی کردوو، ئه مه ش وانیه مه گه ر له کلتوری وه رگپیدا وا بیټ، کاری سیکی و ئه نجامدانی به شیوه یه کی شهرعی و دروست ریپیدراوه و پیوستیه کی سروشتی مروفه، به لام زینا کردن ئه نجامدانی کاری سیکی به لگه ل که سانیکدا که هیچ گریبه ستیکی هاوسه رگری له نیوانیاندا نیه، زیان و خراپه کانی زینا کردن زورن و بابه تی سه ربه خوځی ده ویټ، سه باره ت به وه ی جه لده لیسانی زیناکار له ئیران کراوته هه لواسین، ئه مه که ی خه تای ئیسلامه ئیران به و شیوه یه ره فتاریکات.

هه روه ها ده لیټ له ولاتی ئیمه دا به هوځی زینا کردنه وه ئه وه ی ده کورزیټ ته نها کچ یان ژنه که یه به لام کور یان پیاو وه ک به رزه کی بانان بو ی ده رده چیت، به ناوبراو ده لیټین له سزاداندا جیاوازی نیه له نیوان نیرو میدا، ئه وه ی له کومه لگادا ده کریت ئیسلام لیټی به رپرس نیه خه لکی به شیوه یه کی ناره واو دور له شهرع و به رنامه ی خواو یاسادا سزای کچان و ژنان ده دهن.

۱۳- به ندرکدنی هه میشه یی

فادی باس له سزایه ک ده کات سه باره ت به زینا که له قورئاندا نه سخ بوته وه
(وَاللّٰتِیْ یَاتِیْنَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِکُمْ فَاَسْتَشْهَدُوْنَ عَلَیْهِنَّ اَرْبَعَةً مِنْکُمْ فَاِنْ شَهِدُوْا فَاَمْسِکُوْهُنَّ فِی الْبُیُوْتِ حَتّٰی یَتَوَفَّاهُنَّ الْمَوْتُ اَوْ یَجْعَلَ اللّٰهُ لِهِنَّ سَبِيْلًا) النساء ۱۵.
 به واتای) ئه و ئافره تانه ی که زینا ده که ن له ژنانتان ئه وه چوار شایه تیان له خوټان له سه ر بگرن، جا ئه گه ر شایه تیاندا ئیوه له مالدا به ندیان بکه ن، تا مردن

بهائی قورئان پاریزراوه

یه‌خه‌یان پیّ ده‌گریّت یان خوا ده‌رویوکیان لیّ ده‌کاته‌وه. ته‌فسیری ئاسان لاپه‌ره
۸۰.

ئەم حوکمه فادی ده‌شیوینیّ و ده‌لّیت ئیمه پرسیار ده‌که‌ین (ئایا له‌ حاله‌تی
به‌م شیوه‌یه‌دا بۆ خه‌تاکار وا چاکه‌ که بۆ هه‌میشه‌یی به‌ند بکریّت؟ ئایا چۆن
کچیکی ۱۶ سالان بۆ نمونه ئە‌گه‌ر قه‌ده‌ری وابوو ۸۰ سالّ بژه‌یت به‌ند ده‌کریّت؟
چاکتر وایه‌ بوار و هه‌ل به‌ کچان و ژنانی هه‌له‌کار بدریّت بۆ په‌شیمان بوونه‌وه و
ژیاننکی پیروژ و نوی.

زانایانی ئیسلام ده‌لّین ئە‌م ئایه‌ته‌ واته‌ (النساء ۱۵) به‌ ئایه‌تی (النور ۲)
جه‌له‌لیدانی زیناکار له‌ ژنی بیّ می‌رد مه‌نسوخه‌، وه‌ به‌ ئایه‌تی سه‌نگه‌سارکردنی
ژنی می‌رداری زیناکاریش مه‌نسوخه‌، هه‌ر چه‌نده‌ ئایه‌تی به‌ردبارانکردن
خویندنه‌وه‌که‌ی نه‌سخ کراوه‌، وه‌ قورئان له‌ سوره‌تی النساء ۲۵ دا ده‌لّیت (ومن لم
یستطع منکم...) وه‌ ئە‌گه‌ر که‌سیک له‌ ئیوه‌ هه‌ر نه‌یتوانی ژنی (محصنه‌) داوین
پاکی ئیماندار به‌یننیت ئە‌وا با (له‌ که‌نیزه‌ک) ما ملکت ایمانکم کۆیله‌می)
ئیمانداره‌کان به‌یننیت، وه‌ ئە‌گه‌ر خراپه‌یه‌کی سیکسی لییان رویدا ئە‌وا نیو هینده‌ی
ژنه‌ محصنه‌کانیان له‌سه‌ره‌ وه‌ ئە‌گه‌ر دان به‌ خۆدا بگرن ئە‌وه‌ بۆ ئیوه‌ چاکتره‌و
خوداوه‌ندیش خۆشنود و میهره‌بانه‌) جه‌له‌لده‌کردنی کۆیله‌می نیو هینده‌ی
جه‌له‌لده‌کردنی ژنی ئازاده‌ به‌لام نازانین نیوه‌ی ره‌جم به‌رده‌باران کردن چه‌نده‌؟.

له‌ وه‌لامدا ده‌لّین:

قسه‌کانی فادی و پاساوه‌کانی نیشانه‌ی نه‌فامیه‌تی، چونکه‌ ئە‌و نازانیت
حوکمی به‌ند کردنی زیناکار حوکمیکی کاتیه‌، دواتر خوی گه‌وره‌ نه‌سخی
ده‌کاته‌وه‌ ئە‌م حوکمه‌ش له‌سه‌رده‌می پیغه‌مه‌ری خوادا جیبه‌جیّ نه‌کراوه‌، هیچ
ریوایه‌ت و فه‌رموده‌یه‌کی راست تاکه‌ روداویکیان بۆ باس نه‌کردوین که‌ ئافره‌تیکی
زیناکار له‌ ماله‌که‌یدا تا مردن به‌ند کرابیّت، هیچ ئافره‌تیکی زیناکار نه‌مردووه‌ به
هۆی به‌ند کردنه‌وه‌، چونکه‌ هیچ حاله‌تیکی زینا له‌ و ماوه‌یه‌دا رووینه‌داوه‌، به‌لگه‌ش

بهائی قورئان پاریزراوه

له سهر ئه وهی حوکمی به ندکردن کاتیه، وتهی پهروه دگاره که فهرموویه تی (او)
یجعل الله لهن سبیلًا).

حوکمی نه سخبونه وهی له قورئاندا هاتوو (الرَّانِيَةُ وَالرَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ
مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَائِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ) النور ۲.

راستر و سهلمینراو ئه وهی ره جمرکردن له قورئاندا باس نه کراوه هیچ
ئایه تیکیش تیلاره ته که ی له قورئاندا نه سخ نه بوته وه، ئه مه و نه سخ له قورئاندا
نه سخی حوکمه له گه له مانه وهی خویندنه وهیدا.

ئه مه و سزای که نیه کان نیوهی سزایی ئازاده کانه (فَانكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَأَتُوهُنَّ
أَجْرَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ الْمُحْصَنَاتِ غَيْرِ مُسَافِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَحْدَانٍ فَإِذَا أَحْصِنَّ فَإِنْ أَتَيْنَ
بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ
وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ) النساء ۲۵.

که نیه کان کاتیک شوپان کرد دوی شوکردن گهر زینپان کرد ئه وه سزایان
به سه ردا ده چه سپیت نیوهی ئه و سزایه یی که به سه ر ئافره تیکی ئازاددا جیبه جی
ده کریت، له بهر ئه وهی سزایی ئافره تیکی ئازادی میردار ره جم کردنه ئه وه
که نیه کان سزایان ده دریت به جه لده لیدان چونکه نیو ره جم کردن نیه و ره جم
کردنیش دوو له ت نابیت، له م حاله ته دا جه لده ی لی ده دریت.

وه رگپیش کومه لی قسه ی بیجی و سوکایه تی ده کات و هه ندیکی له دو توی
باسه که ماندا وه لام دراوه ته وه، ناوبراو دژایه تی پرۆسه ی هاوسه رگری شه رعی ده کات
و به کویلایه تی ناوزه دی ده کات و گوايه ئه مه ده بیته مایه ی چه وسانه وهی ئافره تان
و پیشیلکردنی مافه کانی، هه روه ها ده لیت: ئایه وشه ی که نیه ک له ئه مرپودا کام
له ژنان و کچان ده گریته وه؟ ئایا که نیه ک یه کسان نیه به (باعه الحب: البغاء) بیان
ئه وژنانه ی که ئاره زوی موماره سه ی سینکس ده کن له گه له زیاتر له پیاویکدا؟ جاری
بوونی که نیه حاله تیکی تایبه تی قوناغیکی میژویی بووه و ئیسلام به ته ندروستی
مامه له ی له گه لدا کردوه و کاری جدی بو له ناوبردن کردوه، هه ربویه ژنان و کچانی

بهائی قورئان پاریزراوه

ئەم سەردەمە ناگریتتەو، ئەو ژنانەشی که کاری لەشفرۆشی دەکەن سەرەتا ستمی گەورە لەخۆیان و کۆمەلگا دەکەن و شیرازەیی ژبانی کۆمەلایەتی دەشیوینن، زۆر جار ئەوانە بەناچاری بازرگانی سیکیسیان پێوە دەکریت و وەک کۆیلەیی سپی ئەم سەردەمە مامەلەیان لەگەڵدا دەکریت، هیچ ژنیکی ژیرو بەرەوشت ناروات هەر ساتەیی لەگەڵ که سیکدا کاری سیکیسی بکات و خۆی و خەلکی تووشی ئایدزو چەندین نەخۆشی تری مەترسیدار بکات، ناوبراو بەم قسانەیی بانگەشە بۆ بەرەلایی و داوین پیسی دەکات و کار لەسەر تیکدانی شیرازەیی خیزان دەکات.

۱۴- تۆلە سەندنەو

خوای گەورە لە قورئانی پرۆزدا فرمویەتی (وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ) النحل ۱۲۶.

ئەگەر تۆلەتان سەندنەو ئەوا بە هەمان ئەو سزایەیی دراوین سزا بدەن و ئەگەر دان بەخۆدا بگرن ئەو چاکترە بۆ دان بەخۆدا گرەکان، ئەم ئایەتە دوای جەنگی ئوحد لە سالی دووهمی کۆچیدا دابەزی که مسولمانان تووشی نارەحەتی و شکست بوون، ئیمامی حەمزە (خوای لی رازی بیّت) شەهید کرا و بی باوەرەکان سکیان درپی و لاشەکیان شیواند.

فادی لە بەیزاویەو گواستویەتیەو و دەلیت بەیزاوی وتی (گوتراوه کاتیک که پیغەمبەر (صلی الله علیه واه وسلم) بینی جەستەیی حەمزە شیویندراوه وتی: سویند بەخوا ئەگەر خوا بەسەریاندا سەری خستم ئەوا لە جیبی تۆ جەستەیی حەفتا کهسیان دەشیوینم) ئەوسا ئەم ئایەتە دابەزی و پیغەمبەریش (صلی الله علیه واه وسلم) که فارەتی سویندەکی دا.

فادی رەخنە دەگری و دەلیت ئیمەش پرسیار دەکەین (ئایا تۆلە سەندنەو رۆح ریک و پیک دەکات و ئەمنیەت دەپارێزیت؟ ئیمە بەدەست وەیشومە تالەکانی تۆلە سەندنەو دەنالینن.

بهائی قورئان پاریزراوه

مه‌سیح وتی: ئه‌وانه‌ی شمشیر به شمشیر ده‌کن، واته ئه‌وانه‌ی تۆله ده‌سهندنه‌وه له‌ناو ده‌چن. ئه‌و جیاوازیه‌ چه‌ند زۆره له‌ نیوان گوته‌ی محمد که وتویه‌تی سویند به‌خوا ئه‌گر خودا به‌ سه‌ریاندا سه‌ری خستم ئه‌وا له‌ جی‌یی تۆ جه‌سته‌ی ۷۰ که‌سیان ده‌شیوینم، وه له‌نیوان وته‌ی مه‌سیح که ده‌لئیت: ئه‌گر براه‌ت چه‌فتا که‌په‌تی چه‌وت جاری هه‌له‌ی له‌گه‌ل کردیت ئه‌وا لی‌یی ببوره.

له‌ وه‌لامدا ده‌لئین

ئایه‌ته‌که‌ ری‌گه‌ی داوه به‌ که‌سێک زولمی لی‌ کرابیت تۆله‌ی خوی له‌و که‌سه بکاته‌وه که زولمی لی‌ کردوه، له‌ هه‌مان کاتدا ئامۆژگاری و رینوینی ده‌کات به‌ ئارامگرتن له‌سه‌ر ئه‌و نارپه‌حه‌تی و لی‌بوردن له‌ که‌سی به‌رامبه‌ر. ره‌خه‌نه‌کانی فادی لاوازن، چونکه تۆله‌سه‌ندنه‌وه به‌ ئه‌ندازه‌ی ئه‌و زولم و سه‌مه‌ی کراوه و بواردان به‌ ری‌گری کردن له‌سه‌تمکاری ناچپته‌ خانه‌ی تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ی عه‌شایه‌رییه‌وه، سزای هاوشیوه‌ بئه‌مایه‌کی ئیسلامیه و جیاوازی زۆره له‌ نیوان ئه‌و دوو باره‌دا، هه‌ر چه‌نده قورئان بواری داوه تۆله له‌ زالم و سه‌تمکار وه‌ربگریت، به‌لام له‌ هه‌مان کاتدا رینمایی مسولمانان ده‌کات بۆ چاکتر له‌مانه که بریتیه له‌ لی‌بوردیه‌ی و به‌خشین، هه‌روه‌ک خوی گه‌وره له‌ قورئانی پی‌رۆزدا فه‌رمویه‌تی (وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ) (۳۹) وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ (۴۰) وَلَمَنْ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ (۴۱) إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۴۲) وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ) الشوری ۳۹-۴۳.

وته‌کانی فادی ره‌تکراوه‌ته‌وه و چونکه له‌سه‌ر بئه‌مایه‌کی ناراست بیناکراوه، چونکه ئه‌و وته‌یه‌ی خراوته‌ پال پی‌غه‌مبه‌ر (صلی الله علیه‌واله وسلم) پی‌غه‌مبه‌ری خوا نه‌ی وتوه، زانایانی فه‌رموده و ته‌فسیر کۆکن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌م فه‌رموده‌یه راست نیه، ئه‌مه‌و ئه‌و وته‌یه که خراوته‌ پال پی‌غه‌مبه‌ر به‌ شیوازو ده‌قی تریش

بهائی قورئان پاریزراوه

هاتوون به لام هه موویان لاوازن و کاریان پی ناگریت جا ئه و ره خنانه ی فادی گرتویه تی خوئی له خویدا به تال ده بیته وه.

هه روه ها کاتیک پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه و اله وسلم) شاری مه ککه ی فتح کرد له هه موو ئه وانه خووش بوون که ده ستیان سور بوو به خوینی مسولمانان ئه وه تا بکوژی حه مزه (وه حشی کوپی حه رب) و (هندی کچی عوتبه) که ناوسکی حه مزه یان بو برد لییان خووش ده بیته.

فادی هه موو ئه م راستیانه ده زانیته و باسی ناکات و به ئه نقه ست و ته و فرموده ی لاواز ده هیته وه تا زه می پیغه مبهری خوا بکات و به خه یالی خوئی له پایه یی که مبه کاته وه.

۱۵- غه زا کردن

فادی ره خنه له م ئایه ته ی قورئان ده گریته سه باره ت به تی کووشان و خو ئاماده کردن له پی ناوی خوادا (وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ) الانفال ۶۰. هه رچیه که له توانا تاندا هه یه له هیز و سواره خو ئانیان بو ئاماده بکه ن، دوژمنانی خوا و دوژمنانی خو ئانی پی بترسینن، وه هه ندیکی تری جگه له وان که ئیوه نایانناسن و نایانزانن به لکو و خوا ده یانناسیت وه هه رچی شتیک که له ریگه ی خودا سه رفی ده که ن، پی تان ده دریته وه و ئیوه سه مته تان لی ناگریته.

ناوبراو هه ندی له ته فسیری به یزاوی وه رگرتووه سه باره ت به ته فسیری ئایه ته که که فرمان به مسولمانان ده کات به خو ئاده کردن به هه موو توانایانه وه له هیز و چه ک بو روبه رو یونه وه ی دوژمنانی خوا و دوژمنانی خو یان و ریگری کردن له په لامار و هیرشه کانیان.

بهائی قورئان پاریزراوه

فادیش دهلیت ئیمهش پرسیار دهکهین (که چۆن قورئان فهрман به خوئامادهکردن و هه لگرتنی چهك دهدات بۆ غهزاو داگیرکردن له پیناوا ئاییندا و هه له پیناوا ئاییندا مال و دارایی خهلك زهوت دهکهن و بهزۆری زۆرداری وا له خهلك دهکهن که ئه و دینهیان قبول بیته ؟ شمشیر ئه و به لگهیهیه که هیچ چهند و چونیکی تیدا ناکریت).

له وه لامدا دهلیین:

(فادی) ئه وهی له قورئان ناوی که رینمایمی مسولمانان بکات بۆ چهك هه لگرتن و شهپرکردن له گه ل دوژمنیکی شهپرکهردا که چاویان بریوه ته ولاتی مسولمانان و تالانکردنی مال و سامانیان، ئه و دهیهو بیته مسولمانان ته سلیمی نه یاره کانیان بن گه ر دوژمنه کانیان شهپرپان پی فرۆشت با ته سلیم بن، وه قورئانیش با کتیبی خوشه ویستی بیته فهрман به مسولمانان بکات دل و دهست و دهرونیان بۆ دوژمنه کانیان بکه نه وه.

نه یارانی ئیسلام به رده وام چاویان بریوه ته خاک و ولاتی مسولمانان، به رده وام له پیلاندا بوونه و به دووی هه لومه رگی گونجاودا گه راون بۆ هیرشکردنه سهریان و داگیرکردنی ولاته کانیان و میژووی ئیسلامی پره له گه واهی دانی کرداری ئه م راستیانه.

ئه وهی (فادی) دهلیت دووره له بنه مای زانستی و لۆژیکه وه چونکه هه ر گه ل و نه ته وه یه ك خاوه نی هه ر ئایین و بیروباوه رپیک بیته، به رامبه ر به دوژمنه شه ره نگیز و په لامار دهره کانیان ده وه ستن چونکه به رگری کردن له خاک و مال و خو یان و به رپه رچدانه وی په لامارو شه پره کانیان مافیکی سرووشتی و فیتره یه کی مرۆفایه تیه و خوای گه وره به خشیویه تی به مرۆفه کان.

ئه وانهی که خوای گه وره فه رمانی خوئاماده کردن و خو سازدان و روبه پروو بونه وه یانی کردووه، بریتین له دوژمنیکی شهپرکه ری په لامارده ر، له و بی باوه رانه ن که دژایه تی مسولمانان ده کهن و پیلانیان لی ده گین و پلان داده نین بۆ شه پر

بهائی قورئان پاریزراوه

کردن و کۆسپ و به‌ربه‌ست له به‌رده‌م دینه‌که‌یان داده‌نێن، ئامانجیش له خۆئاماده‌کردن ترساندنێ دوزمنان و هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی پیلانه‌کانیان. ئامانجی مسوولمانان له ئاماده‌سازی بریتی نیه له داگیرکردنی ولاته‌کانیان و کوشتن و بردنی مال و سامانیان یان زۆرلی‌کردنیان بۆ نیو ئایینی پیروزی ئیسلام هه‌روه‌ک (فادی) وای بۆ ده‌چیت، مسوولمانان په‌یام و به‌رنامه‌که‌یان به‌ به‌لگه و سه‌لماندنه‌وه بلاوده‌که‌نه‌وه و رووده‌که‌نه ئه‌قل و دل و ده‌رونی خه‌لکی. مسوولمانان فه‌رمانیان پێی کراوه به‌ بانگه‌واز کردن بۆ دینی خوا به‌ حیکمه‌ت و ئاماژگاری جوان و به‌ پێز، ئه‌مه‌ش کاری بنچینه‌یه‌یه له بانگه‌وازا به‌لام گه‌ر بێ باوه‌ره‌ سته‌م کاره‌کان به‌رامبه‌ر به‌ بانگه‌وازان راوه‌ستان و ده‌ستیان کرد به‌ ئازاردان و کوشتنیان و هه‌یج بواریکی ناشتی و پیکه‌وه ژیانیان نه‌هه‌یلایه‌وه، ئه‌و کات مسوولمانان بێ ده‌نگ نابن و به‌رگری له‌ ئایین و به‌رنامه‌ی خۆیان ده‌که‌ن و روبه‌پوی ئه‌و سته‌مکارانه ده‌بنه‌وه.

۱۶- ده‌مارگیری بی‌زراو

فادی ره‌خنه له قورئان ده‌گریته به‌وه‌ی ریگری کردووه له بڕواداران پشتگیری بێ باوه‌ر و جوله‌که و گاوه‌ره‌کان بکه‌ن، هه‌روه‌ک له قورئانی پیروژدا هاتووه (بِأَيِّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ) المائده ۵۱. ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رپتانان هه‌یناوه پشت به‌ به‌ جوله‌که و گاوه‌ره‌کان مه‌به‌ستن چونکه ئه‌وان پشتیوانی یه‌کترن، هه‌ر که‌سه‌یک له ئیوه پشتیان پێی به‌ستیت ئه‌وا له ئه‌وانه و خواوه‌ندیش ری‌نمایی به‌ خه‌لکی خراپ نابه‌خشیت.

ناوبراو دوا‌ی ئه‌وه‌ی راڤه‌ی ئایه‌ته‌که‌ی له ته‌فسیری به‌یزاوی وه‌رگرتووه و دواتر ده‌لێت (ئیمه‌ش په‌رسیار ده‌که‌ین ئایا ئه‌نجامی ئه‌م ئامۆژگاریه قورئانیه جگه له داخران به‌سه‌ر خوددا چی تهره؟ ئایا مسوولمانان چۆن له نیوان ژنه‌پێنان له (اهل

الکتاب) دا که ژنی کیتابی مندالہکانیان بؤ پورهده دهکات و ئیش و کاری مالہکانیان بؤ بهرپوه دهبات، وه له نیوان ئه م ئایه ته فکر داخراوه دا گونجاندن و تهبابی دهکهن.

چهند زور بووه ئه و تواناو لیوه شاوه ییبه کی به هوئی دووبه ره کی ئایینی وه به فیرۆ چوه! مه سیحیه ت بانگه شه بؤ ناشتی و خۆشه ویستی و خزمه تی هه موو مروؤف دهکات، ههروه ک پوره ردگاری ناشتی ئه و مه سیحه ی که له نمونه ی سامریه کی کارچا کدا فیری کردین، که چۆن قوربانی بدهین و خزمه تی هه موو مروؤف له هه موو نه ژاد و زمان و ئایینیک وه ک یه ک بکهین.

ئامۆژگاری قورئان کاتیک له جینگه ی خۆیدا بوو که مسولمانان براوه بوون به لام ده مارگیری ئایینی ئه مپۆ گیانی برایه تی له نیو گه لاندنا په رت و بلاو ده کاته وه و په کی پیشخستنی مسولمانان ده خات.

له وه لامدا ده لئین:

(فادی) جیاوازی ناکات له نیوان وه لاولو پشتگیری له گه ل مامه له کردنی جوان و دروست و ریگه پیدراو، وه لاولو پشتگیری له سه ر بنه مای هاوپه یمانی و په یوه ند کردنی چاره نووس به یه کتریه وه، به لام مامه له کردنی چاک و پیکه وه ژیان هه ماهه نگی و هاوکاری له نیوان مسولمانان و بی باوه ره موسالیمه کان کاریکی خوازاوو پیویسته و له بهرژه وهندی هه موو لایه ک کۆتایی دیت. قورئانیش جیاوازی کردوه له نیوان پشتگیری قه دهغه کراو له گه ل مامه له کردنی چاک و باشدا، ههروه ک قورئانی پیروز فه رموویه تی (لَا يَنْهَاكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ) (۸) إِنَّمَا يَنْهَاكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ) الممتحنه

بهائی قورئان پاریزراوه

بهواتای: دلنیاش بن که خوا قه ده غه ی ئه وه تان لی ناکات که چاک ره فتاری و دادپه روه ری بکن له گه ل ئه و که سانه دا جه نگیان دژ نه کردون و دژایه تی ئایینیان نه کردون و له شوینه وارتان دهریان نه کردون، چونکه به راستی خوا دادپه روه رانی خویش ده ویت. به راستی خوا ته نها قه ده غه ی ئه وه تان لی ده کات که پشتیوانی بکن له وانه ی که جه نگیان به رپا کرد دژی ئاین و دهریان کردن له شوینه واری خویشان و پشتیوانی ئه وانیان کرد رۆلیان هه بوو له دهرکردنتاندا، ئه وه ش پشتیوانیان لی بکات، و خویشی بوین جا ئه وانه هه ر سته مکارن. ته فسیری ئاسان لاپه ره ۵۵۰.

ئه مه و ئامۆژگاری قورئانی هه رگیز بیرو هزری مرۆف داناخات به لکو به پیچه وانه وه ده بیئت مایه ی کرانه وه و فراوان بوونی بازنه ی بیرکردنه وه چونکه راسپارده کانی قورئان به رده وام جه ختی کردۆته وه له سه ر (یعقلون، تتفکرون، اولی الالباب.....) ژنه پنهان له خاوه ن کتیه کان بویه ری پیدراوه چونکه مسولمانان بپروایان به هه موو بیغه مبه ران و کتیه ئاسمانیه کان هه یه و سته می ئایینی له ژنه کان ناکه ن و ریگری یان لیناکه ن و منداله کانیش په روه رده ی ئیسلامی وه رده گرن، چونکه ئه رکی باوکه منداله کانی به چاکی و به پیی په یام و به رنامه ی خوی گه وه په روه رده بکات.

ئیسلام دژی ده مارگیری ئایینی بووه و که س به زۆر ناکریت به مسولمان چونکه زۆر کردن که سی دوو په ره م دینیت نه که مسولمانی بپروادار ئایه تی (لاکراه فی الدین) باشترین به لگه یه، پابه ند بوون به ئیسلامه وه به رده وام به لگه و خالی به هیزی مسولمانان بووه کاتیک لایان دابیت و دوور که وتبیتنه وه له رینمایی و ئامۆژگاریه کانی تووشی لاوازی و دواکه وتن بوونه.

۱۷- نایا قورئان بانگه شه بۇرق و کینه دهکات

فادی رهخنه له و نایه تانهی قورئان دهگرت گوايه به دیدو بۆچونی ئەو بانگه شهیه بۆ رقبونه وه له هه موو مروفايه تی، نایه ته کانیش بریتین له (**فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَثَخْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَتَاقَ فَإِمَّا مَنَّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَآتَتْصَرَّ مِنْهُمْ وَلَكِنْ لِيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ**) محمد ۴

به واتای) (ئەم فرمانه بۆ کاتی روبه روو بونه وه یه له گۆرپه پانی جهنگدا) جا کاتیک گه یشتن به وانە ی بۆ باوه پ بوون، بینه دهست لییان و له گه ردنیان بدن (ئەگینا ئەوان نیوه ده کوژن) تا کاتیک کوشتاری زوریان لی ده کەن، ئینجا که هیزیان نه ما به دیل بیانگرن و به توندی بالهستیان بکه ن ئەوسا یه کیک له م دوو کاره یان له گه لدا ئەنجام بدن یان به پیاوه تی و منه ت، یاخود به گۆرینه وه و فیدیە نازادیان بکه ن، تا شه پ کوژی دیت و ئاسه واری نامینیت و دوژمنان چه ک داده نین بریاره که ئاوه ایه، ئەگه ر خوا بیویستایه خۆی تۆله ی لیده سه ندن به لام ده یه ویت به یه کتر تاقیتان بکاته وه، ئەوانه ش له پیناو خوادا شه هید بوون هه رگیز پاداشتی هه ول و کوژشیان به زایه نادات. ته فسیری ئاسان لا ۵۰۷.

هه روه ها نایه تی (**يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبَشِّرِ الْمَصِيرِينَ**) التحريم ۹. به واتای: ئەی پیغه مبه ر(صلی الله علیه واله وسلم) کوژش بکه و بجهنگه دژی کافرو دووروه کان و توند تیژ به له سه ریان، ئەوانه شوینیان دۆزه خه، نای که سه ره نجامیکی خراپه، ته فسیری ئاسان لا ۵۱۱.

فادی ده لیت کاتیک که محمد له مه ککه بوو له گه ل هه موو خه لکیدا ناشتی خواز بوو، ریژی یه هودی و مه سیحی و صابیئه ی ده گرت و ده یگوت ئەوان ده چنه به هه شته وه هه روه کو له سوره تی المائده ۶۹ دا هاتوه (**إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئُونَ وَالنَّصَارَىٰ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ**)

بهائی قورئان پاریزراوه

به واتای به راستی ئه وانه ی که ئیمان و باوه پرتان هیئاوه له ئومه تی محمد (صلی الله علیه و اله وسلم) و ئه وانه ی بوون به جوو و ئه وانه ی صابیئن (فریشته په رست و ئه ستیره په رستن) و گاوره کان، هر یه که له و دهسته و تا قمانه ئه گهر باوه پری دامه زراو به خواو به روژی دواپی بهیئیت، و کارو کرده وه ی چاک و دروست و به سود ئه نجام بدات، ئه وانه نه ترس و بیم یه خه یان ده گریت نه خه م و په ژاره روویان تی ده کات (کاتی که له بهر روئشای قورئانه وه ئه و باوه په ده هیئن). ته فسیری ئاسان لا ۱۱۹.

به لام کاتی که محمد له مه دینه دا به هوئی (الانصار) پشتیوانه کانه وه به هیز بوو ئیتر فه رمانی به کوشتنی هه موو ئه و که سانه داوه که مسولمان نین و وتی یان ده بیئ سهرانه بدن و یان ببنه مسولمان ! ئه مه ش مانای کورتکردنه وه ی برایه تیه ته نها له ناو چوارچیوه ی ئیسلامدا و روخاندنی پایه کانی برایه تی گشتیه و مانای پچراندنی خو شه ویستی و چاک هه لسوکه و تکردنی نیوان چینه کانی مروقه، به م شیوه یه ش مسولمانه کان نیشته جی بوونی نامسولمانانیا ن له هه موو دورگی عه ره بیدا یاساخ کرد.

ئه وه لامدا ده ئیین:

وته کانی فادی پره له هه له و دروو ناته واوی وه:

۱- گوایه پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه و اله وسلم) له شاری مه ککه دا ریژی له جوله که و گاور و صابیئه کان گرتووه و پیی وتوون ئیوه ش ده چنه به هه شته وه، ئه م وته یه ناهه قه و دووره له راستیه وه چونکه له شاری مه ککه دا بوونی جوله که و گاور و صابیئه کان نه بووه. چونکه خه لکی مه ککه پیکه اتبوون له قوره یش و عه ره به کان له گه ل سی چوار که سیکی گاورد. هه روه ها پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه و اله وسلم) له شاری مه ککه دا بانگه وازی خه لکی کردووه بو یه کتا په رستی و به رنامه ی خوی گه وره و ئاگاداری کردونه ته وه له سزای خوی گه وره، خوی گه وره ش فه رمانی به پیغه مبهر و بروادارانی شوینکه و تووی کردووه که خو پپاریزن له شه پری موشریکه کان که ئه مه ش

بهائی قورئان پاریزراوه

حیکمه تی زۆری تیدا بووه، چونکه خوی گه وره ده زانیت قونایگی نوی دیته ناروه که شه پ و روبه پوبونه وهی تیدا رووده دات.

۲- ههروه ها راست ناکات گوايه پیغه مبه ر (صلی الله علیه و اله وسلم) له شاری مه که که دا جوله که و گاور و صابینه کانی ناگادار کردوته وه که ده چنه به هه شته وه، به پیی ئایه تی ژماره ۶۹ له سوره تی المائده .

ئه م ئایه ته له شاری مه دینه دا دابه زیوه (چونکه سوره تی مائیده سوره تیکی مه دهنیه)، ههروه ها ئایه تی ناوبراو نالیت جوله که و گاور و صابینه کان له به هه شتدان به لکو ناگادار ده کاته وه که باوه پرداره مسولمانه کان ئه وانه ی شوینکه وهی پیغه مبه ری خوان و ئه وانه بروداری راسته قینه ن و له به هه شتدان، به لام جوله که و گاور و صابینه کان ئیمانی هیچ که سیکیان وه رناگیریت تا پروا به خواو رۆژی دواپی و کرده وهی چاک نه که ن، ئه مه ش نایه ته دی تا کاتیک ئیمان به هه موو کتیبه کانی خوا نه هینن له نیویاندا قورئان وه ئیمان به هه موو پیغه مبه ران بهینن له نیویاندا محمد (صلی الله علیه و اله وسلم).

جا ئه گه ر جوله که یان گاور یان صابینه ئیمان به قورئان و به پیغه مبه رایه تی محمد (صلی الله علیه و اله وسلم) نه هینن ئه و ئیماندار نین و له به هه شتدا نین، چونکه جیاوازیان له نیوان پیغه مبه رانی خوادا کردووه و پروایان به هه ندیکیان هیناوه و به هه ندیکیان نه هیناوه و ئه مه ش بی باوه پیه کی ئاشکرایه، هه روه که له قورئاندا هاتووه (إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا) (۱۵۰) أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا (۱۵۱) وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا) النساء ۱۵۰-۱۵۲.

به واتای بیگومان ئه وانه ی باوه پ به خواو پیغه مبه ران ناهینن و ده یانه ویت جیاوازی بکه ن له نیوان خواو پیغه مبه ره کانیدا (گوايه باوه پیان به خوا هه یه به لام به

بهائی قورئان پاریزراوه

پیغه مبه ران نیه) (یا خود) ده لئین باوهر ده هیئین به هه ندیک له پیغه مبه ران و باوهر به هه ندیکان ناهینین و ده یانه ویت له و نیوانه دا ریگه و بهرنامه یه ک بو خویان به دست بیهینن. ئا ئه و جوهره که سانه به راستی هر بی باوهرن و بو بیباوهران سزیه کی سهر شوپرکه رمان ئاماده کردووه. ئه وانه ی باوهریان به خواو پیغه مبه رکان هیئاوه هیچ جوهره جیاوازیه کیان نه کردووه له نیوان هیچ کامیاندان باوهریان به هه موویان هه یه، ئا ئه وانه له ئایینه دا خوی گه وره پاداشتی خویان ده داتی خوی گه وره ش هه میشه و بهر ده وام لیخوشبوو میهره بانه (بو باوهر داران). ته فسیری ئاسان لا ۱۰۲.

۳- به پیی گومانی ناوبراو گوایه پیغه مبه ر (صلی الله علیه و اله وسلم) کاتیک کچی کرد بوشاری مه دینه و به هیز بو شوینکه و توانی زیادی کرد بوچوون و تیروانینه کانی گورابه رامبه ر به خه لکانی ترو وازی له ئاشتی هیئنا به رامبه ر به خه لکی و جهنگی راگه یاند دژ به خه لکی و فه رمانی کرد به کوشتنی هه رکه سیک که مسولمان نه بیئت گه ر جیزیه نه دات، خه لکیش به رامبه ر سی بژارده بوون، مسولمان بوون، جیزیه دان، یان شه پرکردن.

وته کانی ناوبراو ناهه ق و درویه کی ئاشکرایه، ئه و ده یه وی بلیت محمد (صلی الله علیه و اله وسلم) بیرو بوچوونه کانی ده گورپیت و قورئان دانهری خویه تی حوکمه ئیسلامیه کانیش خوی دای ده نیت.

خوی گه وره خوی فه رمانی به مسولمانان کردووه له قوناغی مه ککه دا خویان بیارینن له شه ری موشریکه کان و ئارام بگرن له سه ر ئه و ئازارو نارپه حه تیه ی توشیان ده بیئت، هه ر خوی گه وره ش له مه دینه دا ده رگای لیکردنه وه و ریگای پیدان بجه نگن له گه ل دوژمنه په لامارده ره کاندان سوره ته مه دهنیه کانیش ئه م راستیه مان بووون ده که نه وه.

بهائی قورئان پاریزراوه

۴- ناوبراو ده لئیت قورئان به بانگه شه کردنی بوبرایه تی ئیسلامی پایه کانی برایه تی گشتی ده پووخینیت، وبوندی خوشه ویستی و مامه له کردنی باش له نیوان خه لکیدا ناهیلئیت.

ئهمهش بوختان و درۆیه کی زهقه پیچه وانه یه به بنه ماکانی ئیسلام، بانگه شه کردنی قورئان بوبه هیزکردن و قولکردنه وه ی برایه تی له نیوان مسولماناندا، مانای بچراندنی برایه تی نییه له نیوان مرۆقه کاندای، خوی گه وره داوا له مسولمانان دهکات په یوه نیان له گه ل خه لکیدا چاک بییت و به باشی مامه له یان له گه لدا بکن و هاوکاریان بکن ئهمهش به کاری خیرو چاکه بویان ئه ژمار ده کریت، به لگه ی زورمان هه یه له وانه (لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ) الممتحنه ۸.

به واتای) دلنیاش بن که خوا قه ده غه ی ئه وه تان لی ناکات که چاک ره فتاری و دادپه روهی بکن له گه ل ئه و که سانه دا جهنگیان دژ نه کردون و دژایه تی ئایینیان نه کردون و له شوینه وارتان ده ریان نه کردون، چونکه به راستی خوا دادپه روه رانی خوش ده ویت. ته فسیری ئاسان لا ۵۵۰.

(يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ) الحجرات ۱۳

به واتای) ئه ی خه لکینه بیگومان ئیمه هه مووتانمان له نیر و مییه ک دروست کردوه، (که باوکه ئاده م و دایکه حه وایه) و کردومانن به چه نده ها گه ل و تیره و هۆزی جۆربه جۆر تا یه کتر بناسن و په یوه ندیتان خوش بییت به یه که وه. به راستی به ریزترینتان لای خوا ئه و که سانه تانه که زۆرتتر له خوا ترسه و فه رمانبه ری خودایه، بیگومان خوا زانا و ئاگایه به هه مووان. ته فسیری ئاسان لاپه ره ۵۱۷.

ئهمه و ریگری کردن له مانه وه ی له نیشته جی بوونی نامسولمانه کان له حیجازدا بو ئه وه ده گه رپتته وه، له سه رده می پیغه مبه ردا خه لکی حیجازوو دورگه ی عه ره بی هه موو مسولمان بوون، ئه وانه شی مسولمان نه بوون دانیشتووی ناوچه که نه بوون،

بهائی قورئان پاریزراوه

مسولمانان مافی خویانه (اقامه) نه‌دهن به‌که‌سانی تر له‌بهر به‌رژه‌وه‌ندی و ئاسایشی ولاته‌که‌یان.

ئهمه‌و یاسا‌گکردنی نا‌مسولمان له‌دوورگه‌ی عه‌ره‌بیدا هیچ ره‌ه‌ندیکی نه‌ته‌وه‌یی عه‌ره‌بی له‌پشته‌وه‌نه‌بووه‌چونکه‌بیری نه‌ته‌وایه‌تی و نه‌ته‌وه‌په‌رستی کوپرانه‌له‌ئیسلامدا ره‌ت کراوه‌ته‌وه‌، ئه‌وه‌ی ئیستا پئی ده‌وتریت نیشتیمانی عه‌ره‌ب و نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌ب هیچ په‌یوه‌ندیکی به‌ئیسلامه‌وه‌نیه‌بانگه‌شه‌که‌رانی بیری نه‌ته‌وایه‌تی عه‌ره‌بی و دامه‌زیننه‌رانی که‌سانی مه‌سیحی بوونه‌وه‌ک (میشیل عه‌فله‌ق، شبلی عه‌یسه‌می و...بیرمه‌نده‌عه‌ره‌به‌عه‌لمانیه‌کان) بوون. ئه‌وه‌ی ولاته‌عه‌ره‌بیه‌کان له‌م سه‌رده‌مه‌دا ده‌یکه‌ن له‌دوو‌رو نزیکه‌وه‌په‌یوه‌ندی به‌ئیسلامه‌وه‌نیه‌و به‌لکو‌رۆر جار دژی بنه‌ما سه‌ره‌کیه‌کانی ئیسلامه‌.

۱۸- یاسای بتپه‌رستی

له‌سوره‌تی المائده له‌ئایه‌تی ۹۷ دا هاتووه (جَعَلَ اللَّهُ الْكُفَّةَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ قِيَامًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ)

به‌واتای: خوا، که‌عبه‌که‌(بیت‌الحرام)ه‌کردوویه‌تی به‌هۆی هه‌ستانه‌وه‌و بوژاندنه‌وه‌ی خه‌لکی (له‌هه‌ردوو دنیا‌دا) هه‌روه‌ها مانگه‌حه‌رامه‌کانیش و دیاریی و قوربانیه‌دیاری کراوه‌کان، ئه‌وه‌ش بو‌ئه‌وه‌یه‌چاک بزائن و دلنیا بن که‌خوا ئاگاداره‌به‌هه‌رچی ئاسمانه‌کاندایه‌و هه‌رچی له‌زه‌ویدا هه‌یه‌، به‌راستی خوا به‌هه‌موو شتیک زانایه‌. ته‌فسیری ئاسان لا ۱۲۴.

خواه‌ند که‌عبه‌ی کردۆته‌مالیک که‌کاری ناشایسته‌تیایدا یاسا‌غه‌و کردویه‌تیه‌روگه‌و نزرگه‌ی خه‌لکی و مانگی قه‌ده‌غه‌وئو گیانه‌واره‌رانه‌ی که‌ده‌به‌خشی‌رین) ئاشکرایه‌که‌(الحج:مه‌به‌ست) کردن بو‌که‌عبه‌و سروته‌کانی مه‌به‌ست و به‌ماچکردنی به‌رده‌ره‌شه‌که‌شه‌وه‌بو‌سه‌رده‌می نه‌زانی ده‌گه‌پیته‌وه‌، عومه‌ری کوپری

بهائی قورئان پاریزراوه

خه تاب به بهرده ره شه که ی وت (والله اني لأعلم أنك حجر لا تضر ولا تنفع، ولولا أني رأيت رسول الله يقبلك ما قبلتك). رواه مسلم، (سویند به خوا ده زانم که تو به ردیکیت و نه سودت هه یه و نه زیان، به لام گهر نه مدیبایه که پیغه مبهر ماچت ده کات ماچم نه ده کردیت).

ئه مه له کوی و گوته کانی سروشت له کوی؟ وه کو گوته ی (سودی په یکه ری داتاشراو له کویدایه، که دروستکاره که ی تاشیویه تی یان دارپژراویکه، که فی رکاری درویه به راده یه که دروستکاره که ی، که دروستیکردوه پشتی پی ده به ستیت، له وه دا که بو ئیوه ی دروست کردووه؟ وه یل بو ئه و بگویی که به دار ده لیت به خه به ره روه! وه به به ردی که پ ده لیت ئاگاداربه! ئایا ئه وانه خه لکی فی ر ده که ن؟ ئه و تا به ئالتون و زیو تو یژمالکراوه به لام هه رگیز هیچ رۆحیکی له ناودا نییه.

وه هوشه ع پیغه مبهر ووتی (ئه میستا تا وانه کانیان زیاد ده کات چونکه به کارامه یی خویان بتیک له زیوی خویان وه کو په یکه ریکی دارپژراو دروستده که ن، هه مویشی کاری پیشه وه رانه، ئه وان واته (پیشه وه ران) له باره ی ئه و بتانه و ئه و که سانه ش که ده یان په رستن ده لیتن (مرؤف سه ربیره کان گویره که ماچ ده که ن، له به ر ئه وه هه روه کو هه وری به ره به یان ئاونگ زوو ده پۆن وه کو (کا) که له خه رمان لا ده بریت وه کو دوکه ل له کونی دیواره وه درده چن.

ئیمه ش پرسیار ده که یین ئایا به رده ره شه که رۆحی تیدایه تا کو هه ست به گرمی ئه و ماچه بکات، که مسولمانان له سه ری مۆر ده که ن؟ ئایا ئه قلی هه یه تا کو ده رک به و ریژ و ته قدیره ی مسولمانان بکات که لئیده گرن؟ ئایا له به رچی مسولمانان به و شیویه ریژ له به ردیک ده گرن، که عه ره به کانی سه رده می نه زانی ریژیان پی له بته کانیان ده گرت؟ ئایا چۆن محمد به ره و به خشینی ریژلینانیکی ئایینی له به رد هه نگاوی نا؟ وه چۆن محمد ئه و به رده ی له مه ککه هیشته وه هه روه کو بته کانی تر له که عبه دووری نه خسته وه؟

له وه لامدا ده لئین:

بهائی قورئان پاریزراوه

۱- حەج فەریزە یەکی ئیسلامەو، سەرەتا خوای گەرە فەرمانی بە ئیبراهیم پیڤغەمبەر کرد (دروودو سلأوی خوای لەسەر) حەج بکات، دواتر نەفامەکان ئەنجامیان دەداو داب ونەریتی خۆیان تیکەل دەکرد، خوای گەرەش جارێکی تر دروشمی حەجی گەرانهووە بۆسەر سیماو بنەما ئیمانی و روحیەکان، کاتیکی مسوڵمانان فەریزە ی حەج ئەنجام دەدەن ئەوا فەرمانی خوای گەرە جیبەجی دەکەن. خوای گەرەش لەم بارە یەووە فەرموویەتی (وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهَّرْ بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ (۲۶) وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ) الحج ۲۶-۲۷

بهواتای) (ئە ی پیڤغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم بەیاد بێنە) کاتیکی شوینی کەعبەمان دیاری کرد بۆ ئیبراهیم (دوای تەواو بوونی، فەرمانمان پێ دا) کە هیچ جۆرە هاوہاتیکم بۆ بپیار نەدەیت و (بیکە بە بنکە ی یە کخواناسی) و مائی من پاک بکەرەووە بۆ ئەوانە ی بە دەووریدا دەسوپینەووە، یاخود بە پیوہن یان لە کپنووش و سوژدە بردندان. جا بانگی خەلک بکەو جار بە دە لە ناویاندا با بێن بۆ حەج، ئەوانیش بە پیادە دین بە دەم بانگەوازە کە تەوہ یان بە سواری (ئەو و شترانە ی کە دووری ماوہ کە) لاوازی کردوون و لە ھەموو ریگە یەکی دوورەووە ھەر دین. تەفسیری ئاسان لا ۳۳۵.

۲- ماچ کردنی بەردە رەشە کە (الحجر الاسود) دەست لێدانی نەریتیکی نەفامی نیو بە لکو تەشریعیکی ئیسلامیە، ئەمە ئەوا ناگە یە نییە کە مسوڵمانان ریز لەو بەردە دەگرن لە بەر ئەوہ ی بەردە، بە لکو فەرمانی خوای گەرە جیبەجی دەکەن، ماچکردنیان بۆ بەردە رەشە کە وە ک تەواف کردنە بە دەوری کەعبە دا ئەوان عیبادەتی خوای گەرە دەکەن لە ھەردوو بارە کە دا.

وتەکانی ئیمامی عومەر (خوای لی رازییەت) جوان و شکۆدارو وە لامیکی جوانە بۆ نوسەر بە لگە یە لە سەر پوختی و درووستی عەقیدە ی ئیسلامی.

بهائی قورئان پاریزراوه

به لام مه سیحیه کان پهیکه ری (عیساو مریه م) (دروودو سلاوی خویان لیبت) درووست ده که ن و له کلئساکاندا هه لی ده واسن.

۱۹. نهو یاسایانه ی که وا کومه نگا ده بییزنییت و رته ی ده کاته وه

له سوپه تی النساء ئایه تی ۸۹ دا هاتووه (وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وِلِيًّا وَلَا نَصِيرًا)

به واتای) (نهو دوو پووانه) ئاواته خوازن که ئیوه ش بی باوه پ بن وه ک خویان بی باوه پ بوون، نهو کاته (ههردوو لاتان) یه کسان ده بن له بی باوه پیدا، که واته له وانه پشتیوان و یاوهر مه گرن هه تا کۆچ ده که ن له پیناوی خوادا، خو نه گه ر یاخی بوون و پشتیان تی کردن، ئیوه بیانگرن و بیانکوژن له هه ر کویدا نه وانه تان ده سته که وت، هه رگیز نه که ن نه وانه بکه نه یاوهر و هاوکار. ته فسیری ئاسان لا ۹۲.

ئیمه ش پرسیار ده که یین (ئایا نه مه له گه ل میژووی مسولماناندا ده گونجیت، که له کات و زه مانیکدا پشتیان به مه سیحیه کان به ستووه؟ ههروه ها له م سه رده مه دا پیداویستی کومه لایه تی و سه ربازی داوی یارمه تیکردنیان له بیانی به سه ردا ده سه پینیت چونکه خو که نارگیرکردنی رامیاری دژه وانه ی سسته مه کانی مه ده نیه ت و شارستانیه تیه و کومه لگه ش رته ی کردو ته وه چونکه گونجاوو چاک نییه.

ئیسلام داوی له مسولمانان کردووه ئاشنایه تی و دوستانیه تی بیباوه پان نه که ن به تاییه ت نه وانه ی شه پرتان له گه ل ده که ن و شه پرتان پیده فروشن.

له وه لامدا ده لیین:

نه مه مانای نه وه نییه مسولمانان دابراون و له گه ل غه یری خویاندا مامه له ناکه ن و گوژه گیرن په یوه ندی سیاسی و ئابوری و روشنبیری و هند نابه ستن. به لگو به پیچه وانه وه مسولمانان بویان هه یه په یوه ندی سیاسی و ئابوری و زانستی و

بهائی قورئان پاریزراوه

فهرهنگی له گه‌ل نه ته‌وهو ئایین زاکانی تردا ببه‌ستن بۆ به‌رژه‌وه‌ندی هاوبه‌ش و سودو قازانجی گشتی.

ئه‌مه‌و ئایه‌ته‌که تاییه‌ته به‌و بیباوه‌پانه‌ی دژایه‌تی ئیسلام ده‌که‌ن و پیلان ده‌گێرن و سوپن له‌سه‌ر دوورخستنه‌وه‌ی مسولمانان له‌دینه‌که‌یان، ئایه‌ته‌که داوا ده‌کات مسولمانان هوشیارو بیداربن ئاشنایه‌تیان له‌گه‌لدا نه‌که‌ن چونکه له‌بۆسه‌دان بۆ مسولمانان. به‌لام گهر مسولمانان له‌هه‌ر قوئاغیکی میژوویدا به‌هه‌ر پاساوێک بێت، ئاشنایه‌تی و دۆستایه‌تی پشتگیری بیباوه‌پانان کردبیت شه‌ریان دژ به‌ مسولمانانی هاودینی خۆیان کردبیت ئه‌وه و لایان داوه‌ له‌و گوناھیان کردووه‌.

۲۰- پۆل پۆل دینه‌ ناو ئیسلامه‌وه

خوای گه‌وره له قورئانی پیرۆزدا ده‌فه‌رموی (إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا) النصر .۳-۱

به‌واتای) کاتیک یارمه‌تی و کۆمه‌کی خوا دیت، شاری مه‌که‌که‌ رزگار ده‌کریت و ده‌رگای ئازادی والا ده‌کریت. خه‌لکیش بینی پۆل پۆل ده‌چنه‌ ریزی ئایینی خواوه. ئه‌وسا ئیتر تۆ سوپاس و ستایشی په‌روه‌ردگارت بکه‌و داوای لیخۆشبوونی لی بکه‌، چونکه به‌راستی خوا زۆر چاوپۆشی ده‌کات و ته‌وبه‌ وه‌رگه‌.. (ئومیده له ئایینه‌یه‌کی نزیکدا، خوای بالاده‌ست سه‌رکه‌وتنیک ببه‌خشیت، ئه‌و کاته ئیمانداران هه‌ست ده‌که‌ن ئه‌م سوره‌ته تازه‌ دابه‌زیوه‌). ته‌فسیری ئاسان لا ۶۰۳.

ئیمه‌ش پرسیار ده‌که‌ین (ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی له زانراوه‌کانه ئه‌وه‌یه که خه‌لکی به‌سروشت و چاولیکه‌رو لاساییکه‌ره‌وه‌ن و کۆمه‌لانی خه‌لک و تیره‌و هۆزه‌کان ته‌ئسیریان له‌سه‌ر یه‌کتر هه‌بووه‌و وایکردووه‌، که عه‌ره‌ب و جگه له عه‌ره‌بیشی به‌ره‌و چوونه ناو ئیسلامه‌وه راکیشاوه که‌چی مسولمانه‌کان ئه‌و حاله‌ته‌یان به‌

بهائی قورئان پاریزراوه

ئاسانکاری له لایهن خواوه داناوه، که چی به خه یالی که سدا نه هاتوووه به شاهیدی دان بۆ ئیسلام وه سفیان کردوووه.

ئهی مسولمانان له بارهی بت په رستهیه وه چی ده لاین له کاتیکدا ژمارهی شوینکه وتوانی بت په رستی چه ندین جار له وه زۆرتره، که به ئایینی محمد ئایینه نندن، وه هینده یان په رستگا هیه که ئه ژمار ناکرین، وه زۆربه یان له جوانی دیمهن و ده وله مه ندیدا بۆ وینه و ههر له هندستانه وه تا سیریا دریز ده بنه وه، ئایا ده بیته بت په رستی له خوا وه ننده وه بیته؟!

له وه لامدا ده لاین:

۱- خه لکی به چاولیکه ری و لاسایی کردنه وه مسولمان نه بوونه، که روا بوایه ده بوایه ههر له سه ره تا وه عه ره به کان مسولمان بوونایه، ئه وه تا قوره یش بۆ ماوه ی بیست سال به هه موو هیزوو توانایه کی مادی و مانه وییه وه دژایه تی ئیسلام و مسولمانان یان ده کرد تا له ئازادکردنی شاری مه که که دا شکستیان هینا.

۲- سه رکه وتن له لایهن خوی گه وره وه یه وه هه ره ئه ویشه دل و ده روونی مرۆقه کان ده کاته وه بۆ په یام و به رنامه که ی و خه لکی پۆل پۆل دینه ناو ئیسلامه وه، به رده وام خه لکی دینه ناو ئیسلامه وه له رۆژه لات و رۆژئاوا دا خوی گه وره له قورئاندا فه رموویه تی (وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ) النور ۵۵

به واتای خوا به لاینی دلنیا به خش و ته واوی داوه به وانهی باوه رپان هیناوه له ئیوه و کارو کرده وه چاکه کان یان ئه نجامداوه به راستی له ئایینه ده کی نزیکدا جینشین و پایه داریان ده کات له ولاتدا هه روه ک چون ئیماندارانی پیش ئه مانی جینشین کردوووه و ئه و دین و ئایینه یان بۆ ده چه سپینیت خوا خوی پپی رازیه، هه روه ها ترس و بیمیان بۆ ده گۆریت بۆ ئارامی هیمنی، ئه و کاته به ته واوی ههر

بهائی قورئان پاریزراوه

من ده پهرستن و هه رگیز هیچ جوره هاوهل و شه ریکیکم بۆ بریار نادهن، ئه وسایه
 ئه وهی دوی ئه و پایه داریه بیاوهر بیت، ئا ئه و جوره که سانه هه ر تاوانبار و له
 سنور ده رچوون. ته فسیری ئاسان لا ۳۵۷.

(هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَىٰ الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ

شَهِيدًا) الفتح ۲۸

به واتای: خوا ئه و زاته یه که پیغه مبهری خوی ره وانه کردوه، هاوړی له گهل
 رینموویی و په یامی راست و دروستدا، بۆ ئه وهی زالی بکات به سه ره موو په یام و
 به نامه یه کی تردا، خوا خویشی به سه بۆ شایه تیدان و ئاشکر کردنی ئه و راستیه.
 ته فسیری ئاسان لا ۵۱۴.

۳- به رده وام ئیسلام به هیزوو تونایه سه ره پای شهرو په لاماری هه مه لایه نهی
 نه یارانی، هه ر روژیک تیده په ریئت ژماره یه کی تری خه لک مسولمان ده بن، و دینه ناو
 بازنه ی ئه م ئایینه پیروژه وه، هه رچه نده هیچ ولات و حکومه تیک به راستی و
 دروستی ئیسلام پیاده ناکات، به لام له ئاستی خه لک و جه ماوه ردا روژ به روژ
 گه شه ده کات و په رده سینیت.

۴- له کو تایی سه ده ی یه که می کوچی، ئایینی پیروزی ئیسلام له روژه لات و
 روژئاوادا به شیوه یه کی سه رسورهینه ر بلاو بوه وه و گهل و نه ته وه جیاوازه کان پۆل
 پۆل هاتنه نیو ئایینی پیروزی ئیسلامه وه، له سنووری چینه وه تا ده گاته
 ئه نده لوس، چونکه دینیکی حه قه و له گهل سروشتی پاک و فیتره ندایه.

۲۱- شهری سه ختی نیوان مسولمانان

خوای گه وره له قورئاندا ده فه رمویت (وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا
 وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا

بهائی قورئان پاریزراوه

وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُم مِّنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ (ال عمران ۱۰۳).

بهواتای (هولّ بدن) هر هه مووتان به توندی دهست بگرن به ئایینی خواوه و پهرت و بلاو مه بن، یادی ناز و نیعمه تی خوا بکه نه وه له سهرتان، (چونکه) کاتی خۆی دوژمنی یه کتر بوون، ئه وه بوو دله کانتانی به هۆی نیعمه تی (ئیسلامه وه) په یوه ست کرد به یه که وه و هه موو بونه برای یه کتر (هه روه ها ئه و کاته) ئیوه له سهر لیواری چالیکی ئاگر وه ستا بوونو (خه ریک بوو بکه ونه ناوی) به لام خوا (به رهحم و میهره بانی خۆی) له و ئاگره رزگاری کردن، ئا به و شیوه یه خوا ئایه ته کانی خۆیتان بۆ رونده کاته وه، بۆ ئه وه ی هیدایهت وه ربگرن. ته فسیری ئاسان لا ۶۳.

ئیمهش وه لامی ره تکرده وه ی ددهینه وه به وه ی، که ئه م قسه یه پوچ و به تاله چونکه له سهرده می محمددا شه پ و په لاماری یه کتردانی عه رب له و په پیدا بووه محمد بۆ خۆی له ۲۹ شه پدا به شداری کردووه ۴۷ شه پ که محمد به شداری تیدا نه کردووه به لکو یه کیک له هاوه له کانی له بری خۆی ناردووه. واته تاکو کاتی مردنی محمد ۷۶ شه پ رویداوه، هه رچه نده هه ندی سهرچاوه ته نها ئه و شه پانه ی که وا محمد به ۷۰ شه پ داده نین، واته ته نها ژماره ی ئه و هه موو شه پانه ی تاکو کاتی مردنی محمد له نیون خودی عه ره به کاندای رویداوه له گه ل ئه و شه پانه دا که خۆی به شداری تیدا کردووه ۹۹ شه پ بووه، وه کاتی کیش که محمد مرد ئه بو به کر هه لسا به شه پ کردن له دژی هه لگه پراوه کان له ئیسلام که هه مویان عه رب بوون و دانیش توانی ناوچه جیا جیا کانی دورگه ی عه رب بوون.

وه له دوا ی مردنی عومه ری کوری خه تابیش شمشیریان له ملی یه کتر ده سوی، هه روه ها عومه ر و عوسمان به کوژراوی مردن وه شه پی (حوشتر) له نیوان عایشه ی ژنی پیغه مبه ر و عه لی کوری ئه بی تالیبی ئاموزا و زاوای محمد رویدا.

بهائی قورئان پاریزراوه

پاشان شهر له نیوان معاوییه و عه لی حسینی کورپی عه لی و له گه ل محمدی کورپی نه بوبه کر، که عمری کورپی عاص کوشتی. له سالی ۷۱ کۆچیدا ئاژاوه ی عبدالله ی کورپی زوبییر و جه ننگ له نیوان نه وو چه حاجی کورپی یوسفی سه قه فیدا رویدا، که له سه رده می خه لافه تی عبدولمه لیک ی کورپی مه روانی ئومه ویدا بوو، که چه حاج له و جه ننگه دا کورپی زوبییر و ژماره یه کی زۆر له هه لکه وتوانی ناو مسولمانانی کوشت و له کاتی ئابلوقه دانی مه ککه دا به هوی مه نجه نیقه کانیه وه هه ندیکیشی له که عبه روخاند.

ئیسلامگه ره کان ده لاین له سه رده می عومهری کورپی عبدالعزیدا که به (خامس الخلفاء) ناوی ده بن گوايه هینده ئاسایش بووه وه کو نه وه ی گورگ و مه ر به یه که وه ئاویان خوارد بیته وه، به لام نه وه درۆیه کی شاخداره چونکه هه ر نه وه خه لیفه یه قه ده غه ی کردووه، که مه سیحیه کان نه سپ سوارین، وه پۆشاک یکی به سه ردا فه رز کردبوون که نیشانه یه کی وه های پیوه بیته تاکو بناسرینه وه، وه نه وه ره مزه ی ئیسلام جاریه کانی خوی خنکاندیان.

وه هه روه ها نه وه غه دره سه رزه نشتکراوه ش، که له سه رده می خه لافه تی عبدالله دا روویدا که عبدالله له تیره ی به نی کیلاب بوو. نه وه غه دره ی که کیلابه کان له قه بیله کانی به نی فه زاره یان کرد، که به شیوه ی فیل و هه لئه تاندن و سویندی درۆ، که شمشیریان لی خستنه کارو زۆریان لی کوشتن.

پاشان به نو قه بیس هاتن و زۆریان له فه زاریه کان و به نو کیلابیش کوشت. ئابه و شیوه زه مانه به نی کیلابی ده ستریزکار وه رچه رخاند. وه کاتیک نه م هه والانه به عبدومه لیک ی کورپی مه روان گه یشته وه نه ویش نامه یه کی بو چه حاج نوسی، که له و رۆژگاره دا چه حاج والی حیجاز و تائف و یه مامه و یه مهن بوو، که سوار بیته و بچیتته سه ر به نی فه زاره، چه حاجیش چوه سه ریان و هیچ (خه و بین، بالخ، مندال) یکی تیدا نه هیشتن مه گه ر هه مووی کوشتن.

بهائی قورئان پاریزراوه

حالی عه رب ئابه م شیوه بوو له سه رده می ئیسلامدا، که روبه پرو یان به فیل و غدر له پشته وه یه کتر یان ده کوشت.

تایا ئه و ناشتی و راهاتن له گه ل یه کتر و چاک بوون و ته بایی نیوان، که ئیسلام هینایه ناو عه ربه وه کامه یه ؟ جگه له ۱۴ چه رخی خوینین و ئه و په ری هه ژاری، ئه م ئیستاشی له سه ر بیټ هه تا عه رب وابه ستی (الجهل، والقتل، قورئان) بیټ. واته گیرۆده ی بلندگه رایئ ئایینی بیټ و وه ها بزانیټ به ته نها یه که هه قیقه ت هه یه که ئه ویش لای ئه وه ئه وه و دهره وه ی (عه ربه بایه تی و ئیسلام) ببوغزینیټ.، نه ک خودی عه رب و به عه رب کراوه کان ئارامی به خوئیانه وه نابینن، به لکو پشیوی و ئاژاوه بو گشت گه لانی دنیاش ده خوئیقینن، وه چیتر بو عه رب ئیسلام ناچیته سه ر، که پیناسیان شه ره نگیزی و نه زانی و ئه نفالچیتی بیټ.

له وه لآمی نوسه رو وه رگیڤردا ده لئین :

عه ربه به کان له پیش ئیسلام و سه رده می نه فامیدا به رده وام له شه پرو ئاژاوه و دووبه ره کیدا بوون، ژیانیان لیوان لیو بوو له رق و قین و ئاژاوه و زولم و ستم کردن، له سه ر بچوو کترین شت شه ریان ده کرد. به لآم دوا ی ئه وه ی که مسولمان بوون و پابه ند بوون به په یام و به رنامه ی خواوه خو شه ویستی و برایه تی و یه کریزی و هاوکاری و هه ماهه نگی جیگای شه پرو دووبه ره کی گرته وه. بو نمونه شه ری نیوان ئه وس و خه زره ج له پیش ئیسلامدا، هه ر به گه یشتنی پیغه مبه ر بوشاری مه دینه یه کیک له و کاره گرنگانه ی کردی درووستکردنی برایه تی و ته بایی بوو له نیوان ئه وس و خه زره جدا و هه ردوو هوژییش به شیوه یه کی جوان و ناوازه پیشوازیان له موهاجیره کان کرد.

ئه وشه پانه ی له سه رده می پیغه مبه رد (صلی الله علیه واه وسلم) روویانداوه شه ری نیوان نه ته وایه تی و خیله کی نیوان عه ربه به کان نه بووه، به لکو شه ری نیوان

بهائی قورئان پاریزراوه

موشريك و بیباوه پان بووه له گه ل مسولماناندا، مسولمانانیش شه پری بهرگرییان کردوو له ئاین و بیرو باوه پره که یان.

بهائی راسته دواى وه فاتى پیغه مبه ر (صلی الله علیه و اله وسلم) هه ندی کیشه و جیاوازی که وته نیوان مسولمانانه وه و چه ند شه پریکی نه خوازراو روویانداو ژماره یه کی بهرچاو له مسولمانان کوژران.

لاپه پره کانی میژوو پره له سهروه ری و شانازی له زۆر بواری جیاچیدا، به لام بی که لین و که موکورتی نه بووه، چونکه جیاوازی هه یه له نیوا ئیسلام وه ک ئاین و بهرنامه ی خوی گه وره که خوی له دوو سهرچاوه ی سه ره کیدا ده بینیته وه، له گه ل میژوو ئیسلامی که تاییه ته به مسولمانانه وه به ده سه لاتدارو جه ماوه ره وه، بۆیه میژوو تواماری رووداوه کانی پیشوو به باش و خراپه وه.

ئه م قوناغه کاره ساتیک بوو تووشی مسولمانان بوو، به لام دواتر نه ماو چاره سه ر کرا، گیانی برایه تی و یه کرپزی گه رایه وه نیو مسولمانان. ئه مه و ئه و شه رو جیاوازیانه نه بووه مایه ی لادان و ده رچوونیان له ئیسلام. ئه مه و بوونی کیشه و گرفت له نیوان خه لکیدا کاریکی حه تمیه و هه ر روو ده دات، مسولمانانیش فریشته نین و پاریزراویش نین له هه له و که موو کورتی، هه روه ک خوی گه وره له قورئانی پیروزدا فه رموو یه تی (وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ) هود ۱۱۸-۱۱۹

به واتای) خو ئه گه ر په روه ردگارت بیویستایه ئه وه هه موو خه لکی ده کرد به یه ک تاqm و کو مه ل، (به لام) به رده وامیش ئه و خه لکه جیاوازن له نیوانی یه کتردا له ئاین و بهرنامه و بۆچوندا.

مه گه ر ئه وه ی به زه یی په روه ردگارت گرتبیتیه وه، هه ر بۆ ئه و مه به سه شه خوی گه وره دروستی کردوون (واته) به شیوه یه ک دروستی کردوون بتوانن ئازادی بیروباوه ر و بۆچونیان هه بیت، ئینجا راستیان پی بلیت و بۆیان رونبکاته وه و

بهائی قورئان پاریزراوه

برپاری په روه ردگاری تو دهرچووه و ته واو بووه، که دوزخ پر ده که م له گروى پهری و خه لکی (نه وانه ی خویمان شیاوی ناگر ده که ن). ته فسیری ئاسان لا ۲۳۵.

هه روه ها مسولمانان توانیان شارستانی که پیشکه وتو و ناوازه دروست بکه ن و له هه موو لایه کی جیهانه وه خه لکی روى تیپکات بو فیرونی زانست و مه عریفه به هه موو به شه کانیه وه، بوسه دان سال رابه رایه تی جیهان بکه ن، زوریک له نوسه رو بیرمندان و میژوونوسانی روژئاوا دان به م راستیانه دا دهنین و ده لین روژئاوا قه رزاری جیهانی ئیسلامیه .

نه مه و به پپی سه رچاوه باوه پیکراوه کان ژماره ی غه زاکانی پیغه مبه ری خوا(صلی الله علیه و اله وسلم) (۲۸) غه زایه و له (۹) غه زادا شه پر رویداوه و نه وانی تری به بی شه پر ئامانجی خو ی پیکاوه و خویشی به شداری (۹) یانی کردووه، سه باره ت به عومه ری کورپی عه بدول عه ریز (ره حمه تی خوی لیبت) ریزی زوری نا مسولمانه کانی گرتووه به تاییه ت له گا وره کان، زور مافی بو گه راندوونه ته وه میژوو گه واهی نه و راستیانه یه . سه باره ت به وه ی له لایه ن جاریه کانی خو یه وه خنکینرابیت، درو یه کی شاخداره، ناوبراو به هو ی دادپه روه ری و دلسو زیه وه که ه یچ مرو فیکى راستگو نکولی لیناکات، ده رمان خوارد کراوه و به هو یه وه کوچی دوا یی کردووه، ته نانه ت له و که سه ش خوش بووه که به پاره و فیت و پیلانی هه ندیک له میره کانی به نی ئومه یه نه نجام دراوه چونکه به رژه وه ندی مادی و ده سه لاته کانیان له سایه ی که سیکی دادپه روه ری وه کو نه ودا که وتبووه مه ترسیه وه .

به رده وام قورئان فاکته ری برایه تی و یه کپیزی نیوان مسولمانان بووه، هه رکاتیکیش مسولمانان دوور که وتبینه وه له قورئان و په یامی ئیسلام به نه ندازه ی دوور که وتنه وه یان تووشی زیان و نوشستی بوونه میژووی کون و نوی شاهیدی وته کانمانه .

ئیسلام ئایین و به رنامه ی خوا یه بوسه رجه م مرو فایه تی و نه ک ئایینی عه رب یان نه ته وه، یان هو زیکى دیاری کراو، ئیسلام مایه ی سو زو به زه ییه بوسه رجه م

بهائی قورئان پاریزراوه

مرؤفایه تی (وما رسلناک الا رحمة للعالمین) دژی شهرو سته م و خراپه کارییه، و ته کانی نوسه ر بیبینه ماو لاوازه و پیچه وانه یه به هه موو پیوه ره زانستی و بابه تیه کان، نه مرؤ زوربه ی مسولمانانی جیهان عره ب نین و له مسولمانه عره به کان زیاتر پابه نندن به ئیسلام و سهنگ و کاریگه ری خویشیان هه یه، ولاتانی وهک و نه ندونیسیا، مالیزیا، تورکیا، به نمونه .

وه رگپیش به بی به لگه و ئاماژه دان به سه رچاوه ی راست و باوه رپیکرا وبه تیکه لی چهند خالیک ده وروژینی که تاییه ته به شه ری نیوان مسولمانان ده یه ویت بیکاته به لگه و ئایینی پیروزی ئیسلامی پی له که دار بکات، ناوبراو وهک و تمان نه یه توانیوه و ته کانی بسه لمینیت گریمان گهر به شیکی نه و قسانه ش راست بوون نه و نه شهرو بارگرژی و لادانانه مال نین یه سه ر ئیسلامه وه به لکو نه نجامده ره کانی هه رکه سیکیش بن تاوان بارن و گهر له سزای دونیایی ده رباز بوو بیتن نه و سزای دواروژ ده یانگریته وه وه رگیز ده رباز نابن.

ناو براو مسولمانان به شه ره نگیزو نه نفالچی له قه له م ده دات، به و بی ویزدانه ده لئین ئایا جهنگی جیهانی یه که م و دووه م که ملیونه ها مرؤق بوونه قوربانی و چه کی نه تومی و کیمیاوی تیدا به کارهات، کی نه نجامی دا، هه موو شهرو کوشتاره کانی تر له ئاستی جیهانیدا تا نه م ساته وه ختانه کی کردوو یه تی و کی لی به رپرسیاره، ملیونه ها مسولمان له سه رده می ستالین و حوکمه کومونیسته کانی نه وروپای روژه لآت و رژیمه عه لمانیه دیکتاتوره کان کوژران و بریندار بوون، کی کردی و له پیناوی چیدا بوو، پیشترشه ری خاچپه رسته کان کی کردی و بوچی کرا، نه وه ی رژیمه دیکتاتورو عه لمانیه کانی ناوچه که کردوو یانه و ده یکه ن و مسولمانانیش هه ر قوربانین، با دوور نه روین شه ره کانی رژیمه عه لمانیه کانی عیراق به گشتی و به عسیه کان به تاییه تی دژ به گه لی کورد که چه کی کیمیاوی دروستکراوی روژئاواو له بهر چاوی روژئاوادا به کار هاتووه، ئایا سه رده می ده سه لاتی ئیسلامی خویناوی بوو یان سه رده می ده سه لاتی روژئاواو

بهائی قورئان پاریزراوه

علمانیه ده سنکرده کانی کی ٦ ناسایشی مروثایه تی خستوتته مه ترسیه وه زلهیزنو داگیرکه ران یان مسولمانان، نه وهی توژقالیک ویزدانی هه بیته و چاویلکه ی روژئاوایی له سهر چاوی لابیات نهوا راستیه کانی بو روون ده بیته وه هاش و هوشی نه یارانی نیسلام و نه لقه له گوئیکانی فریوی نادات.

سهرچاوه کان:

- تفسیر البیضاوی، المسمى انوار التنزیل واسرار التاویل، للامام القاضي ناصرالدين ابی سعید عبدالله ابی عمر بن محمد الشیرازی البیضاوی المتوفی سنة ٧٩١، وبهامشه حاشیة العلامة ابی الفضل القرشی الصدیقی الخطیب، حققه و بین الاحادیث الموضوعة والضعیفة والاسرائیلیات فیه.

الشیخ عبدالقادر عرفان العشا حسونة، دارالفکر، بیروت ١٩٩٦م.

- القرآن ونقض مطاعن الرهبان، الدكتور صلاح عبدالفتاح الخالدي، دار القلم -

دمشق، الطبعة الاولى ١٤٢٨ - ٢٠٠٧

- تنزیه القرآن الکریم عن دعاوی المبطلین، د. منقذ السقار (انترنیت).

- الاجوبة الجلیة فی الرد علی الاسئلة المسیحیة، شبهات نصاری حول القرآن الکریم،

الحسینی الحسینی معدی، دارالکتاب العربی، دمشق - القاهرة، الطبعة الاولى ٢٠٠٧

(انترنیت)

- ته فسیری ناسان، ماموستا برهان محمد امین

- سائیتی (معهد افاق التیسیر للتعلیم عن بعد)

- سائیتی (رسول الله)

وه لامي پرسياره رهوشتييه كان

بهشی شه شه م

توفیق که ریم

بهائی قورئان پاریزراوه

بهائی قورئان پاریزراوه

پیشه کی

هه چهند کتیبی ئایا قورئان پاریزراوه له نویسی (عبدالله عبدالقادی)، ئاستیکی ته و او نزم و نازانستی هه یه و کۆنیش بوه، پیوستی به زۆر له سهروهستان و مشتومر نییه .

وه لێ چونکه کتیبه که تازه کراوه به کوردی و ئه مپۆش له شیوه ی ئه و گومانانه خه لکیکی تریش ده یانورویژین، بۆیه که پرۆژه ی (تیشک) وه لامدانه وه ی به شیکی کتیبه که ی پی سپاردم، داواکه یانم قبولکردو هه ولما به کورتی و پوختی وه لامی بده مه وه .

واده زانم ئه و گومان و پرسیارانه ی که ئه مپۆ له مه یدانه که دا ده وروژینریت، به پی پی پیوست وه لامدانه وه یان به جی ده بیئت، خوینه ریکی زۆریش چاوه پروان ده که ن.

به لگه شم هه شت سالی ئه زمونه له پرۆژه ی (تیشک)، که تائینستا نه وه د کتیبی بلاو کردۆته وه و به شی هه ره زۆریان ته رخا ن بۆ وه لامدانه وه، جیگای دلخۆشیه که پیشوازییه کی به رفراوانیان لیده کریت و به شیکیان دووباره و سی باره به تیرازی زۆر چاپ ده کرینه وه .

من نامه ویت درێژه به م پیشه که به بده م وه لسه نگاندنی کتیبی (ئایا قورئان پاریزراوه؟) و وه رگێرانه کوردیه که ی بکه م.

چونکه له کتیبی یه که می وه لامدانه وه که برای به رپزم کاک ئیکرام که ریم به تیرو ته سه لی له و مه سه له یه دواوه .

بۆیه راسته و خو دیمه سه ر وه لامی به شی (سیهه م، که پرسیاره په وشتیه کانه) و له لاپه ره (۸۱) تا لاپه ره (۹۸) ی کتیبه که یه، شایه نی وتنه سه رباسه کانی ئه م کتیبه وه که له کتیبه که ی (ئایا قورئان پاریزراوه) چۆن هاتوون وه که خو یان دانراونه ته وه .

خوا پشت و په نامان بیئت - نوسه ر ۲۰۱۲/۱۲/۲۲

بهائی قورئان پاریزراوه

۱- جه لاکردنی ئینکاریکردن له خوا

ئەم ناوێشانە ی سەرەوێ دەستپێکی پەخنە، یان پرسیارە پەوشتییه کانی کتیبی (ئایا قورئان پاریزراوه؟) یه، بۆ ئەم مه به سه ته ش ئایه تی (۱۰۶) ی سوره تی (النحل) ی به به لگه هیناوه ته وه، گوايه مۆله تی به کوفر کردن و نکولی کردنی له بوونی خوا داوه .

ئایه ته که ش ئەمه یه (مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيْمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيْمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ) (النحل/ ۱۰۶).

واته: هه رکه س برۆای به خوا بووبی و له پاشان حاشای لی بکات، (سزا ده دریت) مه گین که سی ناچار بکری و له باوه ری دانیای بیته. به لام که سیک به حاشاکه ی دلخۆش بیته، به رتو په یی خوا که وتون و نازاری زۆر دژوار ده درین.

له به رامبه ریشدا وته یه کی به ناوی (مه سیح) هوه (درودی خۆای له سه ر بیته)، گواستووه ته وه، که به توندی به گژ کوفر کردن و پاشگه زبوونه وه دا ده چیت، هه رچه نده بۆ تیگه یشتن له حوکمی ئایه تیک یان فه رمووده یه ک، پیویست ده کات، ئەو ئایه ت و فه رموودانه ی له و باره وه هاتوون، کۆبکری نه وه و به وردی لییان پامینریت تا حوکمه که روونده بیته وه، به لام خۆشبه ختانه ئەو ئایه تیکی به به لگه هیناوه ته وه که ماناکه ی ئەوه نده پروونه، ئەگه ر ئایه ت و فه رمووده کانی دیکه ش که له و باره یه وه هاتوون، کۆنه کری نه وه، هیشتا ماناکه ی دژ به بۆچوونی نووسه ره، که گوايه ئینکاریکردنی په روه ردگاری جه لال کردبیت، به پیچه وانه وه ئەو ئایه ته هه په شه ی سه خت له وانه ده کات که مسولمانن و پاشان له مسولماننییان پاشگه زده بنه وه .

ئەم ئایه ته و کۆمه له ئایه ت و فه رمووده یه کی تر، ئەوه نده هه په شه یان له سه ر پاشگه زبوونه وه کردووه، که زۆربه ی هه ره زۆری زانیانی ئیسلام فه توای

بهائی قورئان پاریزراوه

کوشتنی ئه و جوړه که سانه یان داوه که پاشگه زده بڼه وه له ئیسلام و بییدین ده بڼه وه .

ئوه نده هیه ئه م ئایه ته پیروژه، دادپه روانه مامه له ده کات و جیاوازی ده کات له نیوان که سانیك که به خوشی خویان ده ستبه رداري ئیمان که یان ده بن و که سانیكیش که ده ستبه ردارنه بوون، به لام به توپزی و له ژیر هه پره شه ی کوشتندا وشه یه کی کوفریان له دم دهرده چیت، بی ئه وه ی دلایان له خشه ی تیکه ویت .

هوی هاتنه خواره وه ی ئایه ته که ش زانراوه، وه ک (ابن کثیر) ده گپرتیه وه :
بتپه رسته کان عه ماری کوری یاسریان برد و ئه وه نده یان ئه شکه نجه دا، تا چه ند قسه یه ک له وانه ی ده یانویست پییان کرد، دواپی هات و ئه مه ی بو پینغه مبه ر صلى الله عليه وسلم گپراپه وه، ئه ویش فهرمووی: دلّت چونه ؟ وتی: به ئیمان دامه زراوه . فهرمووی:
ئه گه ر ناچار یان کردیته وه بیلیره وه، پاشان ئه م ئایه ته دابه زی **(إِلَّا مَنْ أٰكْرَهٗ وَقَلْبُهٗ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيْمَانِ)**^{۰۰۴}

نوسه ری (ئایا قورئان پاریزراوه) هه ر بو ئه وه ی ره خنه بگریت، دوا ی گپراپه وه ی سه ربوورده که له ته فسیری (البیضاوی) یه وه، قسه یه کی ئه وه ی کردووه ته ده ستپیچ، که ده لیت: (ئه مه ش به لگه یه له سه ر مؤله تدان به کوفرکردن له کاتی ژورلیکردندا).

هه رچه نده به پیودانگی ئه م سه رده مه، په خنه که له به رژه وه ندی ئیسلامی پیروژه، چونکه دیاره ئایینی ئیسلام هینده ریژی مروقی لایه و ژیان دیه پاریزیت و گیانی لابه نرخه، ته نانه ت مؤله تی داوه به مسولمانان که بو پاراستنی ژیان خویان، به ناچاری قسه به بیر و باوه ره که ی خویان بلین .
به لام ئه گه ر وردتر له و حوکمه بپوانین به م شیوه یه :

گه ر ئیمانداریک بو ده ستبه رداربوون له ئیمان که ی هه پره شه ی کوشتنی لیکرا و دلنیاش بوو هه پره شه که جیبه جی ده کریت، ئه و کاته به ناچاری بو دی دروسته که

^{۰۰۴} ته فسیری (ابن کثیر) ب ۱ ل ۰۶۸ .

بهائی قورئان پاریزراوه

به سه رزاره کی کوفری له دهم دهریچیت که پیی دوتریت (پوخست)، هه رچه نده باشتر وایه (عه زیمهت) هه لبریزیت و خورآگرییت و تا ده کوژدیت هیچ هه له یه که نه لیت، وهک: خورآگرییه که ی: یاسر و سومه یه و خوبه یب و بیلال که جگه له بیلال، سیانه که ی تریان له ژیر نه شکه نجه دا گیانیان دهرچوو، بی ئه وه ی وشه یه کیان له دهم دهریچیت بیباوه ره کان پازیی بکن.^{۵۰}

سه یر ئه وه یه که سه رنجی ته فسیری (البیضاوی) ده ده یت، ده بینیت نو سه ر ته فسیره که ی بژارده کردووه و قرتاندویه تی، هه ر ئه وه نده ی لئ گواسووه ته وه که مه رامه که ی خوی پی به دیبه ینیت و بیکات به ره خنه له قورئانی پیروژ، نه گه ر نا (البیضاوی) به تیروته سه لی مه سه له که ی هی ناوه، که ده یخوینیته وه گرفت یان ره خنه هه لئاگریت، با سه رنجی ته فسیره که بده ین، (البیضاوی) ده لیت: (ئه مه ش به لگه یه له سه ر مؤلّه تدان به کوفرکردن له کاتی زورلیکردندا، هه رچه نده باشتر وایه خوی لیباریزیت، له به ر شکوی ئابینه که، وهک ئه وه ی باوکی عه مار کردی، وهک ئه وه ش که ده گپنه وه: موسه یله مه دوو که سی گرت و وتی به یه کیکیان: چی به (محمد) ده لیت؟ وتی: پیغه مبه ری خواجه. وتی ئه ی به من چی ده لیت؟ وتی: هه روه ها توش پیغه مبه ری خواجه. ئه وی ئازاد کرد. وتی به که سه که ی تر: چی به (محمد) ده لیت؟ وتی: پیغه مبه ری خواجه. وتی: ئه ی به من چی ده لیت؟ وتی: که یم. سی جار پرسیاره که ی لئ دوویات کرده وه، ئه ویش هه مان وه لامی دایه وه، بویه کوشتی. ئه م هه واله گه یشته پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئه ویش فه رموی: یه که میان پوخسه تی خوایی هه لبراردووه، دووه میشیان قسه ی حه قی راگه یاندوه پیروژی بیت.^{۵۱}

^{۵۰} به سه رهاته کانیان له زوربه ی سه رچاوه باوه رپیکراوه کاندایا باسکراوه.

^{۵۱} ته فسیری البیضاوی ۲۴۱/۳-۲۴۲.

بهائی قورئان پاریزراوه

دهبوو نووسه دهسټپاک بوايه و هه موو قسه کانی بهيزاوی له و باره وه بگواستايه ته وه، که بهيزاوی خوږاگری و عهزيمهت به پهسه ندر داهه نيت نهک روخسه ته که.

له بهر پروونی بابه ته که، وانا زانم له م باره وه پيوستمان به زياده له سهه روشتن هه بيت، ته نيا نه وه نده به سه بلين:

ئيسلام واقعيانه له مروڤ و تواناکانی دهروانیت و مامله ی له گه ل دهکات. له کاتیکدا ئيمانداران تووشی ئه شکه نجه ی تاقه تپرووکين ده بنه وه، پئی باشه خوږاگر و دامه زراو بن، با گیانیشیان له و پیناوه دا به خت بکه ن، وه لی ئه گه که سیک بهرگه ی نه گرت و کوفریکی له ده م ده رچوو، ئيسلام نه وه ی لیناگریت، چونکه به زور کوفره که ی پیکراوه. ئه م مؤله تدانه ش ناچاریه و به چند مه رجیکه وه یه، که پیش ئيسلامیش له هه موو ئایینه کاندای ریگه ی پیدراوه، چونکه سروشتی مروڤ نه وه ده خوازیت.^{۰۰۷}

جگه له وه ش نه و به زور کوفریکردنه هیچ حوکمیکی له سهه دانامه زریت و به گوربانکاری حساب ناکریت، به تاييهت نه مروڤ له بنده کانی جارنامه ی گه ردوونی مافه کانی مروڤدا، به ئاشکرا نه و زورلیکردنه له گورپینی بیروباوه پ، په تده کریته وه و بنیاتی له سهه نانریت. له هه موو یاسا نیوده وه تیه کانی شدا دانپیدانانی زوره ملی هیچ دادوه ریک حوکمی له سهه نادات و خاوه نه که ی پی تاوانبار نابیت، با دانی به تاوانی گه وره شدا نابیت.

ده ی مادام هه رچی ئاین و یاسا هه یه له سهه بیتاوانی دانپیدانانی زورلیکراو کوکن، که واته نه م حوکمه شه رعیه ی قورئان جیگه ی شانازییه نهک په خنه لیگرتن.

^{۰۰۷} نه وه ی حه ز دهکات زیاتر له م باسه بخوینته وه، با بگه ریته وه بو ته فسیری ئایه ته که له (تفسیر

بهائی قورئان پاریزراوه

ئەم راستییه هیئده زهقه، بابای وەرگیڤری کتیبی (ئایا قورئان پاریزراوه) کردوو به گژی قهشهی نووسه ری کتیبه که دا و ناچاری بووه بهرپه رچی بداته وه و پهراویزیکی دوور و دریزتر له وەرگیڤرانه که ی له سهر بنووسیټ و له به شیکیدا بلیت: (هه لویستی پیغه مبه ر له مه دا نه رمونیانییه کی پیوه دیاره، واته ئەم په خنه یه له م باسه دا به نمونه هینراوه ته وه، له بهرزه وهندی هیله گشتییه کانی باسه کانی ئەم نووسینه دا نییه ..)^{۵۸}.

په خنه ی وەرگیڤر له نووسه ر ئه وه یه، که ئیسلام ئایینی توندوتیژی و قبولنه کردنی بیروپرای جیاوازه، ئەم باسه ی نووسه ر پیچه وانه که ی دهسه لمینیت، واته: ده ریده خات که ئیسلام هیئده نه رمونیانه ته نانه ت لادانیشی له دینه که ی خوی لا قبوله. سه یریش ئه وه یه وەرگیڤر مۆدیلینکی نویی له وەرگیڤراند دا هیناوه، که پهراویزه کانی خوی به جیا له گه ل نووسینه که دا داناوه و نه یخستونه ته پهراویزی کتیبه که وه، به مه ش کتیبه که ده بیته تیکه له یه ک له نووسین و وەرگیڤران. له به شیک ی ئه و پهراویزان ه ی وەرگیڤر دا ده رده که ویټ، مه رامی (نووسه ر) و (وەرگیڤر) له و کتیبه دا پیچه وانن و هه ریه که یان به نیازیکه وه کتیبه که ی بلاو کردوو ته وه. هه رچی نووسه ره وه ک مه سیحییه کی بهرگیکار و ده مارگیر بو مه سیحیه ت ده یه ویټ به راوردی ده قه کانی ئینجیل و قورئان بکات، ئه وان ه ی ئینجیل به راست له قه له م بدات و په خنه له قورئان بگریټ. براده ره وەرگیڤره که ش ده یه ویټ هه موو ئایینه کان، ته نانه ت باوه ر به خوی پهروه دگاریش په تبکاته وه، بویه لیره و له شوینی دیکه شدا، قسه کان یان به ریه ک ده که ون و وەرگیڤر کۆمینتی خوی هه یه و قسه کانی قه شه بهرپه رچ ده داته وه، وه ک له نمونه ی پیشوودا ده رده که ویټ.

^{۵۸} ئایا قورئان پاریزراوه؟ ل ۸۲.

۲- چه لاکردنی سه ریچی کردن له سوینددا.

ره خنه یه کی دیکه ی نووسه ر له ئایه تی (۲۲۵) ی سوره تی (البقرة) یه، که ده فه رمویت **(لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبْتُمْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ حَلِيمٌ).**

واته: خوا به سویندی سه رزاره کی گونا هو له سه ر نانوسی، به لام نه گه ر له ته هی دلتانه وه بیئت، خودا لیو ده پرسیتته وه. خودا له هه له ده بوری و له سه ر خوویه. پاش نه وه ی نووسه ر راقه ی ئایه ته که ی له ته فسیری (البیضاوی) گواستووه ته وه، که زور پوئشه و جیگه ی ره خنه لیگرتن نییه، که چی نه و سوینده سه رزاره کی یانه به هاندان بو درو کردن داده نیئت و ده پرسیتت: (ئایا بنه ماکانی زیده چاکی و فزل و به رزییه، که مروف درو بکات؟)

بیگومان نه خیر، درو له خرابترین نه و سیفه تانه یه که ئیسلام به توندی هه ره شه ی له سه ر کردووه. ته نانه ت له هه ندیک شوینی قورئاندا دروزن به هاومانای کافر هاتووه، له ده یان شوینیشدا، هه ره شه ی سه خت له درو کردن کراوه، صه دان فه رمووده ش هه ن دژ به درو کردن و له هه ندیک شوینیشدا بو ئاستی پتپه رستی هاوشان کراوه، نه وه تا پیغه مبه ری ئیسلام ﷺ ده فه رمویت **(الَا أَنْبئُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكِبَائِرِ قَالُوا بلى بارسول الله قال الأشراك بالله وعقوق الوالدين، وكان متكئا فجلس وقال الاوقول الزور وشهادة الزور فما زال يكررها حتى قلنا ليته سكت).**^{۵۰۹}

واته: ئاگادارتان بکه م له گه وره ترین تاوان وتیان به لئ نه ی پیغه مبه ری خوا، فه رموی: هاوه ل بو خوا بریاردان و بی گوئی دایک و باوک، پیغه مبه ری خوا پالی دابووه جا دانیشت و فه رموی: ئاگادارین هه روه ها قسه ی درو شایه تی درو، نه وه نده نه م وته یه ی دووباره کرده وه تا وتمان خوژگه بی ده نگ بوایه.

^{۵۰۹} متفق علیه.

بهائی قورئان پاریزراوه

ته نانهت که له پیغه مبهریان پرسى: ده گونجیت مسولمان زینا بکات، دزی بکات؟ فرمووی: بهائی. به لّام که پرسیمان: ئه ی ده گونجیت درؤ بکات؟ فرمووی: نه خیر.

به لّکو له ئیسلامدا درؤ به سوّعبه تکر دنیسه وه دروست نییه، وهک ئه و جارهی که دایکه که به مندالّه که ی وت: وهره بتده می، (خورمایه کی پیبوو)، پیغه مبهر ﷺ فرمووی: ئه گهر هیچت پی نه بوایه به درؤ حسیب ده بوو بۆت.

هر له بهر ئه و هه ره شه توندانه یه له درؤ و درؤ زنان، که زانایانی فرموده ئه گهر درؤیه کیان له فرموده ناسیک بیستبیت، به سبووه بۆ ئه وه ی ئیتر فرموده ی لیوه رنه گرن.

ته نانهت خراپترین جوړی درؤ به وه داده نین که که سیک له قازانجی ئیسلام فرموده یه که به درؤ بگیریته وه، با نیازیشی گه رانه وه و پابه ندبوونی خه لکیش بیت به ئیسلامه وه.

ده بوو نووسه ر له بری ئه و پرسیاره گوماناوییه بی بنه مایه، ئایه ته که ی ته واو بخویند بایه وه که تیایدا ده فرمویت (لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ) (المائدہ ۸۹).

واته: خوا به سویندی سه رزاره کی و دوور له مه به ست به گونا هبارتان دانانیت به لّام به سویندی له ناخی دلتانه وه بی و نه یبه نه سه ر، به گونا هبارتان داده نی و له بارته قای ئه وه دا خواردن بدهن به ده هه ژار. له و خواردنه ی به ئاسایی ده یدهن به خیزانی خو تان. یان ده بیت جلکی ده هه ژار باربو ده دن. یان کۆیله یه ک پرگار بکه ن، که سیک ئه مانه ی نه بوو با سیپۆژان به پۆژوو بیت. ئه مه قه ره بووی

بهائی قورئان پاریزراوه

سوینتتانه که به نه نقهست خواردیبتو، سویندی خوتان پاریزنو به جیی بینن. ئاوا خوا نیشانه کانی خوی بوتان روونده کاته وه، که ئیوه شوکرانه ی بکن. ههروه ها نووسر ده بوو ئاگاشی له جوړه کانی سویند بوايه له ئیسلامدا، که جوړیکیان سویندی درویره (الیمین الغموس) و گوناوه که ی هیئنده گه وره یه که فاره تیشی نییه، به لام ئه و سویندانه ی بو ئاینده ده خوریت، دواپی خاوه نه که ی واده زانیت بیشکیئیت باشه، ئه مه یان که فاره تی ده دریت. جوړی سیهه میس که باسه که ی نووسره، ئه و جوړه سویندانه یه که مروؤف به بی نیاز له ده می درده چیت (یمین اللغو)، ئه مجوره سوینده له بهرئه وه ی کابرا بی مه بهست ده لیت و زمانی له سهری راهاتووه، له ئیسلامدا حسابی له سهر ناکریت و خاوه نه که ی پیی تاوانبار نابیت.

بو زیاتر تیگه شتن له سویندی سهرزاره کی (یمین اللغو) رهنگه کیرانه وه ی ئه م رووداوه به سبیت:

پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ چهند هاوه لیککی له گه ل ده بیت، به لای خه لکیکدا تیپه رین که نیشانه شکینیان ده کرد، یه کیکیان که تیره که ی هاویشت، وتی: به خوا پیکام، به لام نه ییپکابوو، هاوړیپه کی پیغه مبهر وتی: ئه ی پیغه مبهری خوا سوینده که ی که وت، ئه ویش فهرمووی: سویندی نیشانه شکینان له غوه و که فاره تی نییه.

هه ر له وباره شه وه عایشه ده لیت: پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرموویه تی: (سویندی - له غو-) ئه وه یه کابرا له ماله که ی خوی ده لیت، به ره وه لا، نه وه لا).^{۵۱} ده بینن ئه مروؤش له و جوړه سویندانه زور ده خوریت و له دم درده چیت، به بی مه بهستی دروکردن.

به لام له ئیسلامدا نه ک هه ر ئه و سویند خواردنه، به لکو به بی سوینده که شی، ئه گه ر بابای قسه که ر، مه بهستی دروکردنبوو، یان زانی قسه که درویره، بیگومان حه رامی وتوو و قسه که ی نادروست و گوناوه، با سویندیشی له سهر نه خواردیبت.

^{۵۱} التفسیر الکبیر الامام فخر الدین الرازی ج ۶-۵ ص ۸۲.

بهائی قورئان پاریزراوه

وابزانم تا ئیره وه لامی پرسیاره که ی عه بدولفادی نووسه رمان دایه وه و پونمانکرده وه که ئیسلام درؤکردنی حه لال نه کردوه .

سه بارهت به وه رگیڤری کتیبه که ش، له گه ل ئه وه ی زمانی عه ره بیی نووسینه که زور ئاسانه، وه لئ وه ها دیاره وه رگیڤر له وه رگیڤرانه حه رفیه که شیدا بو زمانی کوردی، ساتمه ده کات، ته نانهت له عه ره بییه که دا هه له یه کی چاپ کراوه و له بری وشه ی (لا یعدبه) که له ته فسیری (البیضاوی) هیناویه تی به (لانعتد به)، که به م هه له یه سیاقی رسته که تیکده چیت، وه رگیڤری به سته زمان هه ر به وه هه له یه وه وه رگیڤراوه .

له وه ش ناقولآتر، مانای کۆتایی ئایه ته که (والله غفور رحیم) ی به : (خوداوه ند له هه له کردن دلئارام و خو شنووده) کردوه .

که مه گه ر وه ک خه سه ن و خه سه یین کچی کام پیغه مبه ربوون، هه موو وشه کان راستگریته وه . خوداوه ند به مانای (اله) دیت، که هه موو په رستراویک ده گریته وه . (الله) ناوی ته نها ئه و خودایه یه که باوه رداران باوه رپیان پییه تی، ئه مه ش له (هه له کردن) ی زیاده ی وه رگیڤره و لیڤردها سه ر ده شکینیت. (دلئارام) به مانای (غفور) نایهت، (خو شنوود) یش (رحیم) ناگریته وه .

جا وه رگیڤرک له چوار وشه دا پینج هه له ی کردبیت، ده بیت له و کتیبه قه به یه دا، چ کاره ساتیکی قه وماندبیت .

من جاریک له کتیبی (کچانی خوادا) که ئه ویش نه خوینده واریک ته رجه مه ی کردبوو، خویندمه وه، ئایه تی **(فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعَنَّ وَأَسْرَحَنَّ سَرَا حًا جَمِيلاً)** (الاحزاب ۲۸) وه ها لیڤدرا بووه وه: وه رن با زینتان بکه م به باشتین زین، تومه ز وه رگیڤر پیتی (ح) له **(وَأَسْرَحَنَّ سَرَا حًا)** به (ج) تیگه شتووه و لای ئه و بووه به (أسرحن سراجاً جميلاً) بویه ئه و زینانه ی دروستکردون، خوا لیمنه گریت، وا تیده گه م وه رگیڤری هه ردوو کتیبه که یه کن، چونکه له نه خوینده واریی وه رگیڤرانه کاند هه له کانیا ن ته واو له یه کده چن!

بهائی قورئان پاریزراوه

خۆزگه که سیکی به تاقهت عه ره بی و کوردیه که ی ئه و دوو کتیبه ی به راورد کردبا، جا دهرده که وت چ فهرته نه یه کیان به رپا کردوو و ئه و بۆچوونه ی منیش که واده زانم وهرگیڤی ههردوو کتیبه که یه که سن پوون ده بیته وه .

به لام که به و حاله شهروه له وهرگیڤانه که ده بیته وه، ئیدی باوی بۆ خوش ده بیته و ده که ویته کۆمینته نووسین، یان پاستر و وردتر بلین، ده که ویته جنیودان و قسه ی بی به لگه هه لپشتن، راستیه که ی مرۆ چه ندی بگه ریته شتیکی بایه خدار و زانستیان تیدا نادۆزیتته وه، که شایسته ی وه لامدانه وه بیته .

سه رنج بده ن له م کۆمینته ی له سه ر ئه م به شه نووسیویه تی: (ئه گه ر سه رنج بده ن ده بینین نه که مه سیحیه کان، به لکو صابئه (صوبی) و یه زدان ی واته ئایدیالییه کان و چه نفاییه کان و هتد... به هینده ی مسولمانه کان سویند ناخۆن...، که چی مسولمانان له بهر بچووکتین هۆ گه وره ترین سویند ده خۆن و...) یان ده لیت: (پیده چیت ئه و به ئاسایی دانانه ی سویند خواردنی درۆ، کاریکی وای کرد بیته که خه لکی رهفتاری درۆزنی و فیلبازی به کاریکی ئاسایی و بگه ره به زیره کی و وریایش ناودیر بکه ن،...).

ئیمه پیشتر باسی قیزه ونیی درۆمان کرد له ئیسلامدا، که به ته نیا به سه تا خاوه نه که ی بخاته دۆزه خه وه، له فه رموده دا هاتوو: (وَإِنَّ الْكُذْبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ، وَأَنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ، وَأَنَّ الرَّجُلَ لِيَكْذِبَ حَتَّى يَكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَابًا)^{٥١}. واته: درۆکردن خاوه نه که ی به ره و خراپه کاری ده بات، خراپه کاریش به ره و

ئاگری ده بات، وه که سیک ئه وه نده درۆ ده کات تا لای خوا به درۆزن ده نوسریت. به لام با پرسیاریک له وهرگیڤ بکه یین: تو چۆنت زانی صابیه کان درۆ ناکه ن؟ ئه مه ده بیته به تیکه لی و هاورپیه تی کردنیان بیته، ئه گه ر وایه و هاورپیه تیت کردون؟ ئه دی چۆن فیڤی عه ره بی نه بوویت تا کتیبه که به رپکوپیک بکه ییت به کوردی؟ چونکه ئه مرۆ صابیه کان له عیراقدا زیاتر به عه ره بی ده دوین!

^{٥١} متفق علیه.

بهائی قورئان پاریزراوه

به لّام سه بارهت به درؤكردنی مسولمانان، هه رگیز ئیسلام تئیدا تاوانبار نییه، ئایا نه گهر كه سئك پئچه وانه ی یاسا جولایه وه، تاوانبار یاسایه یان كه سه كه؟

خؤ نه گهر بوتريت له كۆمه لگه ی رۆژه لاتدا له بهر دواكه وتویی درؤ ده كريت، پاسته. به لّام ئه مهش مسولمانه پابه نده كان ناگريته وه، به لكو ئه وانه ده گريته وه كه به سه رپيی له ئاین ده پروانن و پئوه ی پابه نند نین.

ئه و حوكمهش كه وه رگيپر له كۆتاییدا ده ريكردووه (پئده چيیت ئه و به ئاسایی دانانه ی سویند خواردنی درؤ كاریکی وای كرده ییت كه خه لکی په فتاری درؤزنی و فيلبارييه كاریکی ئاساییه ربه رگرنه زیره کی و وشياريش ناودیی بكن..)

بپیاره كه له سه ر بنه مایه کی هه له دارپیزراوه، چونكه سویندی درؤ له ئیسلامدا نهك به ئاسایی دانه نراوه، به لكو به یه كئك له گه وره ترين تاوان سه ير ده كريت، كه واته بپیاره كهش ته واو هه له یه .

۳- حه لّا كردنی فریودان به دارایی

سه بارهت به دلّراگيراوان كه به شيكّن له وه هشت جوّره كه زه كاتيان پئده شيّت، له ئایه تی (۶۰) سوره تی (التوبه) دا ده فه رمويّت **إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ**.

واته: زهكات هه رده بئ بدریّت هه ژاران و كه م دهستان و ئه و كه سانه ی پئ پاده گن، به ختیش بكرئ بؤ هوگری نه یاران و پزگار كردنی كویلان و قه رزداران له پای خوداو له رپيگا به جيماواندا. بپاریكه له خوداوه، خودا زانا و كارزانه.

نوسه ر ئه و زهكات پئدانه ی دلّراگيراوان به به رتیل و فریودان داده نيّت بؤ مسولمان كردنی خه لکی نامسولمان و ده پرسیت: (ئایا ئاین ته فره دان به پاره و پوول حه لّال دهكات بؤ ئه وه ی بچنه ناویه وه؟ ئایا خه لکی به كری ده گريّت و به رتیلی پئده دريّت بؤ ئه وه ی هه ره شه و په شه كوژی ئه وانه بكن كه ئه و

بهائی قورئان پاریزراوه

ئایینه یان ناوئیت؟ ئایا ئه و پاره و پووله به ناوی زه کاته وه کۆده کرئیته وه، پاشان ده درئیت به دلگراگیرکراوه کان، به زه کات داده نرئیت یان به رتیل و ئیفساد (گهنده لئی داراییه؟)

یاسای زه کات له ئیسلامدا پۆشنه، له دهوله مه ندان وهرده گیرئیت و به سه ر هه شت نوئیدا دابه شده کرئیت که هه ژار و که مده رامه ت و قه رزار و پئیوار و مووچه خۆر و به نده ئازادکراوه کان و نۆمسولمان و سوپان.

حه وت له و توئیزانه جیگه ی موئافه شه ی نووسه ر نین، سه باره ت به نۆمسولمانه کان، دیاره ئیسلام مه به ستیه تی ئه وانه ی مسولمان ده بن زیاتر هانیا ن بدات و له سه ر مسولمانبوون دلخۆشیان بکات، که باوه ره ئینه که یان ئاسووده یان ده کات نه ک به ده خت.

له لایه کی دیکه وه ئیسلام واقعیانه مامه له له گه ل تا ک و کۆمه لگه ده کات، که سیك که تازه مسولمان ده بیئت، تا به ته وای باوه ره که ی داده مه زرئیت و له ئایین تئیده گات، ده بیئت پیز و هاوکاری مسولمانان ببینئیت به رامبه ری، جگه له وانه ش هه زکردن به ده سته که وت و پاره، سروشتی مرۆقه کانه، بۆیه ئیسلام مامه له ی واقعیانه یان له گه لدا ده کات و له بری خه فه کردنی هه زه کانیا ن به شیکیان بۆ دابین ده کات.

وا ده زانم په فتاری هه ر خانه خوئییه ک (ده و له ت، حیزب، ئایین) یك له گه ل نوئیکاندا هه روایه .

ئه و مه سیحیه ته ی نووسه ر پئیوه ی پابه نده، سالانه ملیۆنان دۆلار ته خشانوپه خشان ده کات بۆ به مه سیحیکردنی پۆله ی مسولمانان و له و پیناوه شدا به چه نندین شیوه هاوکاریان ده کات.

هه ر له کوردستانی ئیمه دا چه نندین قوتابخانه و په یمانگا به ناوی جۆراوجۆره وه کراونه ته وه و موژده ده ران تئیاندا پاره ده به خشنه وه، تا پۆله ی مسولمانان بکه ن به مه سیحی.

بهائی قورئان پاریزراوه

که واته ئیسلام له دوای ئه وهی نامسوئمانیک (به بی زور لیکردن و به په زامه ندیی خوئی) مسوئلمان ده بیئت، مافیکی ئاسایی خوئیته تی که به لوتفه وه مامه له ی له گه ل بکات و خه لات و دلنه وایی بکات.

ئه م زه کات پیدانه ش مه رج نییه له هه موو شوپین و سه رده می کدا هه بیئت، به لگو ده سه لات ده توانیئت بیوه ستینییت، وه ک ئه وهی خه لیفه عومه ر له سه رده می خویدا پرایگرت.

واته ده سه لاتداری ئیسلامی به پیی به ژه وه ندیی گه ل و ولاته که ی ده توانیئت هاوکاریی خه لک و که سایه تی ئومسوئلمان بکات، یان نا. ئه م په فتاره ش له ئیستادا زور ولات به شیوه ی جوړاوجوړ و به نیازی جواننیشاندانی پووی گه شی ولاته که یان پیاده ی ده که ن، وه ک له زور ولاتی ئه وروپیدا به جوړیک له جوړه کان له ئیستادا هه یه .

وه ک ده بینین ولات هه یه هه ر بو سه رنجراکیشانی هاوولاتیانی ولاتانی دیکه، هاوکاری و پشتیوانی ده کات له وانیه تازه ده چنه ولاته که یه وه، یان پیناسی نیشته جیبوون وه رده گرن، یان ده یانه ویت فیری زمانی خوئیانی بکات. سه باره ت به وه رگیپیش، له م به شه دا دووباره جگه له وه رگیپانه پر هه له که ی، مه سه له ی سه یر و دوور له بابه ته که ی وروژاندووه .

جاریک (والمؤلفة قلوبهم) ی به (ده سه ته مؤکردنی نه یارانی ئیسلام) وه رگیپراوه (۵۱۲) هیشتا قه شه که به ویزدانتره له وه رگیپر، چونکه ئه و پاره ی ئایه ته که ی له ته فسیری (البیضاوی) یه وه وه رگرتووه، که ته فسیریکی به ناوبانگه، با که م و زیادیشی لیکرد بیئت. نازانم ئه م براده ره وه رگیپر، بو ئه گه ر له به ر خاتری فیربوونی عه ره بییه که شی بیئت، له ته فسیریکی کوردییه وه مانای ئایه ته که ی وه رنه گرتووه، تا له مانای (والمؤلفة قلوبهم) بگات، که هیچ خاوه ن ته فسیریکی به و شیوه ی ئه و مانای ئایه ته که ی نه کردووه: ماموستا هه ژار به (هوگری نه یاران) مانای

بهائی قورئان پاریزراوه

ثایه ته که ی لیکداوه ته وه، ماموستا محمده د بامؤکیش به (ئه وانه ی دلایان داده هینری بؤ خوشه ویستی ئیسلام) و ماموستا بورهانی ئه مینیش به (نؤمسولمانه کان) مانای کردووه ^{۵۱۳}.

پهنگه وهرگیپر له تایبه تمه ندیه کانی زمانی عه ره بی و به تایبه ت زاراوه قورئانییه کان، نه گات، بویه له خویه وه مانایان ده کات و مانای (والمؤلفه قلوبهم) به (دهسته مؤکردن) لیکداوه ته وه.

له خومه وه نالییم وهرگیپر عه ره بی نازانیت، سه رنجی ئه م دیره بدهن چۆن کردوویه تی به کوردی (هم اشرف قدیترقب بأعطائهم ومراعاتهم اسلام نظرئهم) (أشرف) پیاوه به رزه کان وا چاوه پروان ده کهن که ئیسلام پییان بدات وه کو هاوتاکانیان موراعاتیان بکن.

من باس له په کیکی و بزپکاویی رسته وهرگیپر دراوکان ناکه م، باسه که م ئه وه یه دیاره وهرگیپر له (مه علوم) و (مه جهولی) فعلی عه ره بی سه ر ده رنکات، ئه گه رنا ئه و دیره ی به م شیوه یه وهرده گیپرا:

ئه وانه پیاوماقولا نیکن که چاوه پروان ده کریت، به پیبه خشینیان و دلراگرتنیان، هاوشیوه کانیان مسولمان بین.

ده با خوینهر وردببیتته وه له زمانی وهرگیپر و زاناییه که ی، له به رامبه ر قورئانییک که زمانزان و په وانبیتزانی عه ره ب سوژده یان بؤ پاراوی و ناسکیی وشه و رسته کانی بردووه. ئه م براده ره ی لای ئیمه ش به و حاله وه په خنه ی لیده گریت!

وهرگیپر کۆمینتی له سه ر ئه م به شه ش نووسیوه.

کۆمینتی یه که م نووسیویه تی ((له سه ره تادا زه کات بؤ فه قیر و هه ژار بووه، به لام له وه په شیمانبوونه وه که بؤ هه ژاران بیت، به لکو بؤ شه ره به رده وامه کانی ئیسلام و سه رانی ده سه لات به کارده هات، وه کو به رتیلیش ده درا به دوپوو و

^{۵۱۳} سه رنجی مانای ثایه ته که بده له هه رسی ته فسیری قورئانی پیروژ و پوخته ی ته فسیری قورئان و ته فسیری ئاسان.

بهائی قورئان پاریزراوه

باوهر لاوازهکان، تهنیا خیر و حهسه ناتیان بۆ ههژاران هیشتهوه، بۆ ئهوهی خه لکی ههژار بهردهوام چاوبه رهوژیری خوینمژان بن...)).

هر ئهوهنده ده لیم: نووسهر که ده لیت (له سهره تادا زهکات بۆ فه قیر و ههژار بووه)، ده بوو بۆ هیشتهنه وه و به های نووسینه که ی، ئاماژه ی به تهنیا سه رچاوه یه ک کردبا، چونکه زهکات له سهره تادا هه ر فه رز نه بووه، تا به هه ژار یان ده وله مه ند بدریت، به لکو زهکات له سالی دووی کۆچیدا فه رز کراوه، واته پازده سال پاش پیغه مبه رایه تی^{۵۱۴}.

دواییش ده لیت: (به لام له وه په شیمان بوونه وه) هه ر ئه و ئایه ته ی که نووسه ر پووبه رووی بووه ته وه، ده یسه لمینیت په شیمان نه بوونه وه (أما الصدقات للفتراء والمساكين) خو ئه گه ر وه رگێر ئه مه شی لیتیکچووه، ده بوو سه یری ئیستای ده وله مه ندانی کوردستانی کردبا که زهکات به هه ژاران ده دریت و په شیمان بوونه وه شی تیدا نییه، پیغه مبه ری خوا ده فه رمویت (أن الله افترض عليهم صدقة تؤخذ من أغنياهم فترد علی فقرائهم)^{۵۱۵}.

واته: په روه رداگار زهکاتی له سه ر فه رز کردوون، له ده وله مه ندانه کانیان ده سه نریت و ده دریت به هه ژاره کانیان.

وه رگێر ده شلیت (وه کو به رتیلیش ده درایه دووپوو و باوهر لاوازان).

وه ک ده زانین دووپوویی مه سه له یه کی ده روونییه، که س نازانیت کی دووپوه (منافق)، که ئه وه ش نه زانریت چۆن به رتیلی ده دریتی؟

ئه وجا که ده لیت: (ته نها خیر و حه سه ناتیان بۆ هه ژاران هیشته وه) ئه مه ش هه له یه و به وشپوه نییه، بۆیه ئه و حوکه می که له سه ر ئه و بنه ما بیبه لگه یه

^{۵۱۴} الفقه المنهجي علی مذهب الامام اشافعی تألیف د. مصطفی البغا. مصطفی الخن والشیخ علی الشریجی دارالمصغسی.

دمشق الطبعة الاولى ۱۴۲۹-۲۰۰۸ ص ۱۵۹.

^{۵۱۵} منفق علیه الفقه المنهجي ص ۱۵۹.

بهائی قورئان پاریزراوه

هیناویه تیه وه (بۆ ئه وه ی خه لکی هه ژار به رده وام چاوبه ره وژییری خوینمژان بن)، به لگه یه کی بی بنه مایه، چونکه له سه ر بنه مایه کی ناراسته و گریمانه یه کی ناحه قه. وه ک ده شزانی له ئیسلامدا (زه کات) بریاریکی خواپیه و مافی هه ژاره له و ماله ی لای ده وله مه نده، که واته باسکردن له چاوشوپی مانایه کی نییه.

کوئینتی دووه می وه رگیپر له سه ر نووسینه که، ته واو جیگه ی سه رسوپمانه، چونکه له سه ر مه سه له ی ریزمان و ورده کاریی مانای وشه ی عه ره بی قسه ده کات! وه ک وتم وه رگیپر له عه ره بییه ساده که ساتمه ده کات، نازانم چۆن ویاویه تی بجیته ناو ده ریای بیینی زمانی عه ره بییه وه؟! له ویشه وه کۆمه لیک ئه نجامگیری سۆشیاالیستانه ده کات! من دلنیام قسه کانی له شوینیکی دیکه وه هیناوه وه ی خۆی نییه، نازانم بۆ به هی خۆی حساب کردووه! لیڤه دا وه رگیپر ئه وه نده بریاری بیبنه ما ده دات، زۆر ده خایه نیته تا وه لام بدریته وه، ئه وه نده ش ساده ن من وه لامدانه وه ی به پیویست نازانم.

بۆ نمونه ده لیت: ((له دوا ی سه ره له دانی ئیسلامه وه، به شیوه یه کی چاک کار له زمانی عه ره بیدا کراوه، که له گه ل شرۆفه و مه به سته کانی ئه م ئایه تانه دا بیته وه))^{۱۶} ئه م قسه یه ده بوو زمانزانیکی بیکردایه به ورده کارییه وه، تا وه لامی بدرایه ته وه. یان ده لیت (هه روه ها به لگه میژووپییه کان ئه وه ده سه لمینن که (الانفال) تالانییه کان و زه کات هه مووی بۆ ده سه لات و په راویزه که ی بووه و له پاشان کراوه ته (بیت المال) (خانه ی دارایی) و بۆ هه ژاران سه رف نه کراوه)، وه رگیپر ده بوو له و به لگه میژووپیانه دوو سی دانه ی به نمونه بهینایه وه، تا شتیکی به خوینه ریش سه له مینیت.

جگه له وه ئیمه پیشتر ده قی قورئان و فه رموده مان هینا که زه کات بۆ هه ژارانه، پیش هه موو تویره کانی تر.

^{۱۶} ئایا قورئان پاریزراوه ل ۸۶.

بهائی قورئان پاریزراوه

هر دهسته واژه‌ی (دهسه لات و پهراویزه‌که‌ی) ده‌یسه لمینیت وهرگیپر نه‌و قسانه‌ی له شوینی دیکه دزیوه و به ناوی خوویه‌وه تواماری کردوون، نه‌گه‌ر نا له زمانی کوردیدا دهسته‌واژه‌یه‌کی به‌مشیویه نییه، هیچ نه‌بیّت له بری (په‌راویزه‌که‌ی) که وهرگیپرانی ده‌قاو ده‌قی (حواشییه) عه‌ره‌بییه، ده‌بوو (داروده‌سته‌که‌ی) به‌کاره‌ینابا، که له‌ناو کورده‌واریدا باوه.

ئیدی وهرگیپر له جنیونامه‌که‌ی له‌سه‌ر زمانی عه‌ره‌بی و قورئان، به‌رده‌وامه و به ناوی خوویه‌وه ده‌لیت و هیچ فوو له دۆ ناکات، تا ده‌گاته نه‌وه‌ی بلی (په‌روه‌ردگارکه‌ی نه‌و که له ریگه‌ی مامه‌له و قازانج (اضعاف مضاعفة) وه، قازانج و سوودی حه‌لال کردووه) وه‌ک وتم، نه‌م قسانه وهرگیپر به ناوی خوویه‌وه نووسیویه‌تی، نه‌گه‌رنا هی نه‌و نییه، بویه له باسه‌که لایداوه و سه‌بارت به حوکمی سوو قسه ده‌کات، که له راستیدا قورئان زور به راشکاوانه، ده‌فه‌رمویت **(الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ)** (البقرة ۲۷۵).

واته: نه‌و که‌سانه‌ی نزول (سوو) ده‌خون راستبون‌وه‌یان له‌و دونیا، وه‌ک پاپه‌رینی که‌سیکی شه‌یتان ده‌ستی لی وه‌شان‌دیّت وه‌هایه. هر چونکه نه‌مانه ئیژن: مامه‌له‌ش هه‌روه‌ک نزوله (سوو). خودا سه‌ودای په‌وا دیوه و نزولی پی ناره‌وایه. سا هه‌رکه‌سیک ئاموژگاری ده‌بییه و ده‌ست هه‌له‌ده‌گری، له‌و شتانه‌ی له‌مه‌و به‌ر ده‌ستی داوه‌تی ده‌به‌خشری و خودا به‌کاری راده‌گا هه‌رکه‌سیکیش دیسان بجیته‌وه سه‌ری ده‌بن به یاری ئاگر و تا هه‌تایه تیا ده‌بن.

یان ده‌فه‌رمویت، نه‌گه‌ر واز له سوو خواردن نه‌هینن ده‌بیّت جه‌نگ له گه‌ل خودا **بِكَانَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ { ۲۷۸ } فَإِنْ**

بهائی قورئان پاریزراوه

لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِن تُبْتِغُوا فَلَکُمْ رُؤُوسُ أَمْوَالِکُمْ لَا تَظْلُمُونَ وَلَا تَظْلُمُونَ {۲۷۹} (البقرة).

واته: ئەئى گه لی خاوهن باوه پان ئەبئى له خودا بترسن ئەگەر به پاست باوه پدارن، ئەو سو دەى هئشتا ماوتانه نه تانه وئى. ئەگەر دەستى لئى هه لئه گرن سا بزائن ئیوه ده گه لئى خودا و پیغه مبه ره کهى دا شه پئى ده کهن. ئەگەر دەستى لئى هه لگرن ده سمایهى خو و بستینه وه، ئیتر ئەوسا نه ئیوه ناهه قئى ده کهن نه ناهه قئیتان لئى ده کرى.

بۆیه هه ره مه سه له یه کى دئى بۆ جیاوازی ده سبتدات، به دلئیا ییه وه حوکمى سوو جیگه ی مشتومپ نییه و قورئان و فه رمووده و کۆپرای زانایان له سه ره حه رامبوونیه تى. دياره وه رگيپر باشيش نازانیت بابته کان (که هئى خوئى نین)، رپکیان بخت. له دوا په ره گرافدا، وه رگيپر پرسيارک و ئامۆژگارییه کى بۆ ئیسلام هه یه، ده پرسیت: (ئایا له بهر چیه که ئیسلام له په هه نده کانی تری ژيانی پۆژانه دا له سه ره ئەو بنه مایه کار ناکات که هه ندیک ئایهت لابران، هه ره کو چۆن کارکردن به ئایه تى (المؤلفة قلوبهم) لابران؟)

جا ئەگەر حوکمى کارکردن به و ئایه ته لابرانیت، ئیتر بۆ په خنه ی لیده گریت؟ هه ره ئەم قسه یه ی وه رگيپر دژى په خنه کانیه تى له سه ره ئایه ته پیرۆزه که^{۱۷}. جگه له وهش وه رگيپر ده بوو چه ند ئایه تیک به ئینیتته وه که لابراره، گه ره ئەوه ی کردبا، بیگومان ده بوو به داهینان و کارى که س نه کرده. دياره ئەو پرسياره که ی وه رگيپراوه و لئى تینه گه یشتوو ه که مه به ست له (الناسخ والمنسوخ) که زانستیکى سه ره به خوئیه و ئیره جیگه ی ئەو باسه نییه، بۆیه که وتوو ته ئەو هه له یه شه وه.

کارکردنیش وه ک ئەو ده لئى به (والمؤلفة قلوبهم) پانه گیراوه، به لکو بۆ چوونى ده سه لاتداری ئیسلام به پئى به رژه وه ندیى گه ل و ولات، برپاره که دیارى ده کات.

^{۱۷} به لام ئەگەر ئەو واده زانیت که کارکردن به ئایه تى (والمؤلفة قلوبهم) پاگراوه ئەدى بۆ ئەم باسه ی ته رخانکردوو به بۆ ره خنه لیگرتنى، خو ده بوو ده ستخوشى کردبا؟

بهائی قورئان پاریزراوه

ناموژگاربییه که شی ئه وه یه (چاک وایه ئایه ته حه ربی و شه پانگیزه کان و ئه و ئایه تانه ش که دهره وه ی ئیسلام دهبوو غزینن و ئه و ئایه تانه ش که بلندگه رای بی عه رب و شو فینز می و فاشییه تی ئیسلامی زه قده که نه وه و ئیسلام به پاستینه ی په ها ناو دهبه ن، هه ر وه کو ئایه ته سپدراوه و لابراره کانی تر بسپردرینه وه).

ئه م ناموژگاربیانه پرۆزه ی که سیکه که زاتی ئه وه ی نییه ناوی خو ی له به رگی کتیبه که ی بنوسیّت، ئه ی چۆن زاتی پرۆزه یه کی وه ها به رفراوان ده کات؟ بو گو پینی به رنامه ی نزیکه ی دوو ملیارد مسولمان؟

پاشان په خنه گرتن به قسه هه لپشتن نابیت، ئه و ئایه تانه ی ئه و باس له سپینه وه یان ده کات، دهبوو چه ند نمونه یه کی لیهنابایه وه، کامانه ن ئایه تی بوو غزاندن یان بلندگه رای بی عه رب و شو فینز می ئیسلامی؟ پاستیه که ی ناموژگاربییه کانی وه رگپر له په خنه و جنیوه کانی سه قه ترن.

۴- جه لاکردنی کوشتن

له م به شه دا نووسه ر (۱۶) ئایه تی له قورئانی پیروزه وه هیئاوه، که به بپروای ئه و، هه موویان هاندانن له سه ر کوشتن و کوشتار و به رامبه ر سپینه وه ن، له دوایشدا به چه ند پرسیاریک په خنه کانی ده خاته پروو، له یه که م پرسیاریدا ده لیت: (تایا زۆر له خه لکی ده که ن تاوه کو ئاین به شمشیر قبول بکه ن؟)

له و شازده ئایه ته ی ئه و هیئاونیه ته وه، وه ک:

۱- (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ) (الأنفال ۶۵).

واته: ئه ی پیغه مبه ر هانی باوه پداران بده بو غه زا ئه گه ر ئیوه بیست که س بنو خو راکرین هیزتان به دووسه د که س ده شکیت ئه گه ر سه د که ستان خو راکریت، به ئیزنی خوا دوو هه زار که س له خوا نه ناسان را ده نین، چونکه ئه وان که سانیک ی بی ئاوه زن.

بهائی قورئان پاریزراوه

۲- (يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا وَمَن يَرْتَدِدْ مِنكُمْ عَن دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ) (البقرة ۲۱۷).

واته: لیت دهرسن توشی شهر بوون له مانگی شهر به سا چونه؟ بیژه شهر له هه یقی وادا گوناهیکی زور گه وره یه و پیگه ی به خوا به ستن و حاشا له خوا کردن و مالی خوا به پیز نه گرتن لیوه دهرنانی خه لکه که ی له لای خودا تاوانی هه ره مه زنه، ئاژاوهش بو شارپانه وه له کوشتنی خراپتره، ئه وان دهست و لی به رنادهن، هه رده گه ل ئیوه به شه رپین هه تا ئه گه ر بویان بلوی ئیوه له دینه که ی خوتان وهر بگیزن هه رکه سیش له دین وهر گه پیو به خودا نه ناسی بمری پهنج خه ساری دونیا و قیامت دهن و ده که ونه ناو دۆزه که وه تا هه تا هه تیا دهن.

۳- (انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ) (التوبة ۴۱).

واته: سوکبارین یان گرانبارین، بو غه زایه ری دابگرن و له گیان و مال بهخت کردن درین مه که ن. گه ر بزنان گه ر به قازانجی خوتانه.

۴- (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ) (التوبة ۷۳).

واته: ئه ی پیغه مبه ر له خودا نه ناسان و ئه وان ه ی دوو پوی ده که ن به شه ر وهر وه به توندو تیژی په فتاریان له گه ل بکه، ئه نوای ئه وان جه هه نده مه و دوا پۆژی دژاریان هه یه.

۵- (فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّى إِذَا أَثْخَتْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَتَاقَ فَإِمَّا مَنًّا بَعْدَ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّى تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانتَصَرَ مِنْهُمْ

بهائی قورئان پاریزراوه

وَلَكِنْ لِّيَبْلُؤْا بَعْضُكُم بَعْضًا وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ {۴}
 سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ {۵} وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا لَهُمْ (محمد ۴-۶).

واته: ئیتر هر گاتوشی ئه و بی دینانه بوون له ملیان دهن پاش و نچرو نچر کردنیان شه ته کیاندهن. ئه وسا یان هر به چاکه نازادیانکهن، یان به رخوینیان لی بستینن، هه تا شه پ به کۆتایی دیت ئه گهر خودا بی ویستبا بوخوی تۆله ی لی دهستاندن به لام ویستی به یه کتریتان به ئزموی، ئه و که سانهش له پای خودا کۆژاون کرده یان به فیرو نادا. به م زوانه ریگه یان پی نیشانده داو کارو باری ژیانیان بو ته کوز دهکا. ده شیانباته ئه و به هه شته ی که پیشه کی بو ی باس کردون.

۶- (فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلْمِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتَرَكُمُ أَعْمَالِكُمْ)
 (محمد ۳۵).

واته: سست مه بن و داوای شه پرویستانی مه کهن، هر ئیوه به سه ر ئه واندان، ئیوه خوداتان ده گه له و هر گیز پاداشتی خه باته که تان لی که مناکاته وه. راستیه که ی ئه وه یه کۆی ئه م شهش ئایه ته که نووسه ر هیناونی و شازده ئایه ته که ی دیکه ش له قورئاندا هاتوون، که باس له جهاد و تیکۆشان ده کهن و پرواداران ی له سه ر هانده دهن. جگه له ده یان فرموده ی پیغه مبه ری ئیسلام له سه ر هه مان مه به ست. به لام بو تیگه یشتن له مانای جهاد و حوکم و جوړه کانی جهاد، پیویست ده کات سه رجه م ده که کان له و باره وه هاتوون وه ربگرین، چونکه ده که کان به شیکیان راقهن بو به شه کانی تر و هه موو پیکه وه وینه ی ته واوی بابه ته که مان بو ده خه نه پروو.

وهك چۆن ئه گهر بمانه ویت له حوکمی یاسایی بابه تیک بگه ین، ده بییت هه موو ئه و ده که یاساییانه ی له سه ر ئه و بابه ته هه ن، بهینین و لییان بکۆلینه وه، تا ده گه یه حوکمیکی دروست.

بهائی قورئان پاریزراوه

جا نه گەر له کۆی ئه و ئایهت و فهرمودانه بپروانین که له باره ی جیهاده وه هاتوون، ده کړیت له م خالانه دا کۆیان بکهینه وه:

۱- جیهاد حوکمیکی شه رعیی چه سپاوه و فه رمانیکی خوا ییه و تا کو پۆزی قیامت به رده وام ده بییت، به به لگه ی ده یان ئایهت و فه رموده ی پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که ده فه رمویت: **(الجهاد ماض الى يوم القيامة)**.

۲- جیهاد له ئیسلامدا که به مانای تی کۆشان دیت، باز نه یه کی فراوانتری هه یه له شه ر و کوشتار، وه ک نه زان و ناحه زان ده یانه ویت هه ر به و مانایه لی کبدریته وه . به پیی ده قه شه رعییه کان جیهادی دوژمنان، جیهادی نه فس و شه یتان، جیهادی گه نده لئ و سته م، جیهادی دوپووه کان، جیهادی بانگه واز و به یانکردنی دین، جیهادی ئارامگرتن هه یه .

هه ریه که له و جوړانه ش زانایان قسه یان له سه ر کردوون و به لگه یان له سه ر هیناونه ته وه، با له ناوانی زا راوه کانیشدا جودا بن.

با سه رنجی به شی ک له و ئایه تانه بده یان له سه رده می مه که دا هاتوونه ته خواره وه که جیهاد به مانای (قتال) له سه ر مسو لمانان فه رز نه بوو، که چی باس له جیهاد ده که ن، وه ک: **(ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ...)** ^{۵۱۸}.

واته: جا ئه وسا که په روه رهنده، له وانه وا پاش ئه و ئه زمونه سه ختانه زیدی خۆیان به جی هیشت و چونه جیهاد خۆ پراگربوون په روه رهنده پاش ئه مانه دیاره له وانه ده بو ری و دلۆقانه .

(وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ) ^{۵۱۹} .

واته: ئه وانه ی له رای ئیمه دا چونه جیهاد، ئیمه ش ئه وان به پریگه ی خۆماندا ده به یان دیاره خودا لایه نگری کار چاکانه .

^{۵۱۸} النحل ۱۱۰.

^{۵۱۹} العنکبوت ۶۹.

بهائی قورئان پاریزراوه

(وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ) ۵۲۰.

واته: هه رکهس ده چیتته غه زایه جیهاد بوخوی دهکا دیاره خودا له هه موو کهس بی نیازه.

(فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا) ۵۲۱.

واته: سا تو هه رکیز به گوئی خوا نه ناسان مه کهو به هه موو هیزو تواناوه هه ر به گزیاندا وه ره وه.

دیاره هیچ له مانای (جیهاد) له م نایه ته پیروژانه دا به مانای جهنگ و کوشتار نه هاتوون، چونکه نایه تی سهرده می مه کهن، واته له و سهرده مه دا هاتوونه ته خواره وه که هیشتا مسولمانان له مه که دا بوون. یان نه گهر سهرنجی نه م نایه ته بدهین که له مه دینه دا هاتووه ته خواره وه (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَنَسِ الْمَصِيرُ) ۵۲۲.

واته: نه ی پیغه مبهری خوا له گهل خوا نه ناسان و نه وانیه ی دوو پوویمی ده کهن جیهاد بکه به توندو تیژی ره فتاریان له گهل بکه نه نوای نه وان جه هه نده مه و دوا پوژی دژاریان هه یه.

خو ئاشکرایه خه لکی دوو پوو وه ک کافر دیارنن و به پوآلت باوه پردارن، بویه له مسولمانان جودانا کرینه وه، که واته نه گهر جیهاد ته نیا به مانای کوشتن بیت، شهر له گهل دوو پوودا چوون ده کریت؟! کاتیک پیغه مبهری خوا له ریگی وه حییه وه ناسیونی، رازی نه بووه مونافیقه کان بکوژرین، چونکه خه لک به و شیوه نه یناسیون.

مه بهست له هیئانه وه ی نه و نایه تانه، نه وه یه که (جیهاد) جووری زوره و نا کریت له یه ک بوردا کورتی هه لنین.

۵۲۰ العنکبوت ۶.

۵۲۱ الفرقان ۵۲.

۵۲۲ التوبه ۷۲.

بەئى قورئان پارىزراوہ

۳- دياره ئەوہى ئەمۇ قسەى زۆر لەسەر دەكرىت و نووسەرى رەخنەگرىش لە ھىنانەوہى ئايەتە پىرۆزەكاندا مەبەستىبووہ، جۆرىكى سەرەكىى جىھادە، راستىيەكەشى ھەر زاراوہى جىھاد بەكارھات، بىرى مۇقۇ بۇ لای ئەم جۆرەيان دەچىت، ئەویش مانای تىكۆشانە بە ھىز و بازوو، يان بە مانای جەنگ و شەركردنە لەگەل بەرامبەردا.

كە ئەم جۆرەى جىھاد لە ئىسلامدا گىرنگىى زۆرى پىدراوہ و بە چلەپۆپە و لووتكەى ئىشە باشەكان دادەنرىت. ئەم جۆرە جىھادە و مواھىدەكانىش ھىندە گەورەىى و پىزىيان لە دەقە شەرعىيەكاندا باسكراون، بۆيە ھەر كە ناوى جىھاد ھات، يەكسەر سەرنج دەچىتە سەر ئەم جۆرەيان.

مىژوووى ھەزار و چوارسەد سالى مەسولمانانىش سەلماندىيەتى سەرورەى و سەربەزىى ئىسلام و مەسولمانان بەندە بەم جىھادەوہ.

رەنگە ئەمە نەھىنى سەرەكەش بىت كە نەيارانى ئىسلام ئەوئەندە رەخنە لەم جۆرە جىھادە دەگىن، تا مەسولمانانى لى دووربەنەوہ و لای ئەوانىش بە ناشىرىن وينا بكرىت، نەوېرن باسى بكن و خۆيانى بۇ ئامادە بكن.

ئىتر ئەوانىش بە وىستى خۆيان بكنە داگىركردنى خاك و ئاوى مەسولمانان و لەسەر دىندارى بىيانچەوسىننەوہ و ئايىنەكەشيان سەركز بكنە و بىكەن بە ئايىنىك كە خۆيان لى پازىن.

خۆ ئەگەر ئەگەر مەسولمان بە ناوى جىھادەوہ ھەلەى كوشندەى كىردىت و زىادەرەوى و لادانى بووېت لە ئەحكامى جىھاد، دوژمنانىش ھىندەى تر ھەلەكانيان لى زەقكردبنەوہ، وەك دەلەين دۆ و دۆشاويان بە ھەردوولاوہ تىكەل كىردىت، ھەرگىز ھەموو ئەمانە پاساوين بۇ نارەوايەتى جىھاد و تىكۆشان و خۆدزىنەوہ لى لە كات و شوئىنى خۆيدا.

۴- بەلام ئايا جىھادى جەنگى چۆنە؟ دژى كى بەرپا دەكرىت؟ لە ئىسلامدا كاميان لەپىشە، ئاشتى يان جەنگ؟ جۆرەكانى جىھاد كامانەن؟ ئەمانەو زۆر

بهائی قورئان پاریزراوه

پرسیاری دیکه له م باره وه ره وایه وه لام بدرینه وه، چونکه له بهر نه و هویانه ی له پیشه وه وتمان، وشه ی (جیهاد) ناروونی و به هه له تیگه یشتنی زوری بو دروست بووه و به بی پروونکردنه وه، به هه له ته فسیرکردنه که ی ناره ویته وه.

۵- نه وه ی لیږده دا جیگه ی ده بیته وه له باره ی نه و جوړه ی جیهاده وه له سه ری بدوین، نه وه یه ئیسلام که ماناکه ی خو ی له ئاشتییه وه (سلم) هاتوه، ئاشتیخوازیی پیش جهنگ و شه پ خستوه. خو ی به ئایینی ئاشتی و په حمه ت ده زانیت بو هه موو مرو قایه تی، به م به لگانه ی خواره وه:

(يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِّمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ، يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ)
(المائدة ۱۵-۱۶).

واته: نه ی نه هلی کتیب بزانه نه وه ی که هاتوته لاتان پیغه مبه ریکی ئیمه یه زور له و مه به ست و باس و خواسه ی که ئیوه له کتیبی خو حه شارودا نه و بو تانی ده رده خات و بو تانی ئاشکرا ده کاو له زورانیشی واز دینی له لای خواوه پوناکی و کتیبیکی دیاری ده رتانه بو هاتوه. به و قورئانه، خوا نه وانه ی شوینی په زای ده که ون ده خاته سه ری هیمنی و به ئیزنی خو ی به تاریکی ده ریان ده خاو به ره و پوناکیان ده با ریگه ی راستیان نیشان ده دات.

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السَّلَامِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ) (البقرة ۲۰۸).

واته: نه ی گه لی خاوه ن باوه ران هه مووتان ئاماده ی فرمانده ری بن پیمه نینه جی پای شه یتان ئاشکرایه که شه یتان پیتان دوژمنه.

(وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَامِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ) (الأنفال ۶۱).

بهائی قورئان پاریزراوه

واته: ئەگەر داوای شەپەسیان کت قبوڵی که و هەر خۆت به خودا بسپیره، هەر خۆی گوی دێرو زانایه.

(إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاؤُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يُقَاتِلُوكُمْ أَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتِلُوكُمْ فَإِنِ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَالْقَوَا إِلَيْكُمُ السَّلَامُ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا) (النساء ۹۰).

واته: مه گین ئەوانه‌ی په‌یمانیا‌ن له‌گه‌ڵ که‌سانیکدا هه‌یه، که ئەوانیش بوونه هاو‌په‌یمانی ئیوه، یا‌ن ئەوانه‌ی له‌ناچاری هاتوونه به‌ر دا‌لده‌ی ئیوه و له‌ناو‌ناوه‌دا دوو دل ماون که به‌گه‌ژ ئیوه‌دا بچن یا‌ن توشی خزم کوشتن بن ئەگەر خودا مه‌یلی لی‌ با، هینده‌ی ده‌سه‌لات پی‌ ده‌دان که به‌گه‌ژتاندا بچنه‌وه و سه‌ریش که‌ون. ئەگەر خۆیا‌ن له‌ئیوه دوور خسته‌وه و به‌گه‌ژتاندا نه‌هاتوون و ده‌یا‌نه‌وی شه‌رتان له‌ناوتانا نه‌میییت خودا پی‌گه‌ی پی‌ نه‌داون که ئیوه ده‌ستیان بو‌ به‌رن.

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمٌ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِّن قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا) (النساء ۹۴).

واته: ئە‌ی گه‌لی خاوه‌ن باوه‌پان ئیوه وه‌ختی بو‌ غه‌زا به‌پ‌ری دا ده‌پ‌ون هه‌موو شتی لی‌ک بده‌نه‌وه نه‌که‌ن له‌به‌ر ژیا‌نی دو‌نیا به‌وه‌ی که فه‌رمانبه‌ری خۆی ده‌رپ‌یوه بیژن: تو‌ خاوه‌ن باوه‌پ‌نیت ئیوه ئەگەر ما‌لی دنیا‌تان گه‌ره‌که ده‌سه‌که‌وتی ژۆر و لا‌ی خودا. ئیوه‌ش به‌ری هه‌روابوون و باوه‌پ‌یتان به‌خوا نه‌بوو خودا ئیوه‌ی به‌به‌زه‌ی خۆی خو‌ینده‌وه سا به‌وردی به‌کاری خو‌ خورد ببه‌وه خودا له‌ هه‌رکاری ده‌یکه‌ن ناگاداره.

سه‌رنجی ئەو وشانه‌ بده‌ که خه‌تیا‌ن به‌ ژێردا هاتوون، هه‌موویان مانای ناشتی ده‌گه‌یه‌نن، که‌واته ناشتی بنه‌مای سه‌ره‌کییه له‌ په‌یوه‌ندی مسو‌لمان له‌گه‌ڵ ئەوانی تر‌دا، لوبه‌ر پ‌وشنای (وَإِن جَنَحُوا لِلسَّلَامِ فَاجْنَحْ لَهَا) .

بهائی قورئان پاریزراوه

۶- (جیهاد) یش به مانای شه پرکردن له گهل دوزمندا، به هموو جوړه کانیه وه، له سره نه وه نییه بهرامبهر کافره و ده بیئت شه پرې له گهل بکریت و بکوژیت، به لکو بیباوه پان نایینی ئیسلامیان بو روونده کریته وه، جا نه گهر مسولمان بوون باشه، نه گهر نا، وازیان لی ده هیتریت و ده پاریزرین و ده ستریزتی کردنه سهریان حه رامه ^{۵۲۳}.

دروشمی (لَا اِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِن بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ) ^{۵۲۴}.

واته: له م دینه دا به زوردا سه پانندن نیه. شاره زایی له گومرایی هاویر ده کرا هه رکی له تاغوت نه بانه و بروای به خودا بهینیی، هه نگلیکی هینده توندی به ده سته وهیه، هه رگیز پسانی بو نیه خوداش بیسه رو زانایه.

ئه م دروشمه ده بیته بنه مایه کی ئیسلامی له ئازادی و مافی مروقددا له سره هه لبتاردنی کام نایینه ی خوئی دهیه ویئت.

که واته ئه دی جیهاد به مانای جهنگ به هیز و بازوو به رانبه ر دوزمن چون فهرزکراوه و بوچی فهرزکراوه و چهند جوړه.

۷- جوړه کانی جیهاد

له ئیسلامدا جیهاد به مانای جهنگ و تیکووشان، دوو جوړی سهره کی هه یه: **جوړی یه که م**

جیهادی به رگری: وه که هه ر به رگریه که له ده ستریزتی کردنی دوزمن بو سه ر خه لک و خاک و نیشتمان، قورئان ده فره مویت (وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ) (البقرة ۱۹۰).

واته: ئیوه ده گهل نه وانده که شه پر به ئیوه ده فروشن، له پای خودا بجه ننگ نابی ده ستریزتی بکه ن خودا له ده ست دریزتی که ران خوئی نایه.

^{۵۲۳} موسوعة بيان الإسلام القسم الأول المجلد التاسع ج ۱۴.

^{۵۲۴} البقرة ۲۵۶.

بهائی قورئان پاریزراوه

(الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ فَمَنِ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ) ۵۲۵.

واته: له مانگی شه‌ر به‌س به‌رامبه‌ر به مانگی شه‌ر به‌س، شکاندنیکی هر ریژیکیش تۆله‌ی هه‌یه، سا هرکه‌سێک ده‌ستدریژی له ئیوه‌کرد ئیوه‌ش هر به ئەندازه‌ی ئەو ده‌ستدریژی بکه‌نه‌وه له‌خودا ترستان هه‌بی‌ت خوا ده‌گه‌ل خۆپاریزانه.

ب - یان به‌رگری له چه‌وساندنه‌وه‌ی مسوولمانان له‌سه‌ر ئایینه‌که‌یان و ئازادی بانگه‌وازی ئیسلامی، ئەمه‌شیان کاتی‌که کۆمه‌لێک مسوولمان له‌سه‌ر دینه‌که‌یان ده‌چه‌وسینرینه‌وه، یان ریگه نادریت بانگه‌وازی ئیسلامی ئازاد بی‌ت، ئەو کاته قورئان ده‌فهرمویت (وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةً وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ) ۵۲۶.

واته: له‌گه‌لیان شه‌ر بکه‌ن تا ئازاوه نه‌مینی و دین گشتی دینی خودا ده‌بی‌ت سا ئەگه‌ر ته‌می گرتوبون ئەوسا هرکارێکی بیکه‌ن خودا ده‌بیینی.

ج - یان بۆ پرگارکردنی خه‌لکی چه‌وساوه له‌ژیر زه‌بر و زه‌نگی خوینمژان (وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ نَصِيرًا) ۵۲۷.

واته: بۆچی ئیوه‌ ناچنه‌ غه‌زا له‌پای خوداو له هیز لیگیراوه‌کان. له‌به‌ر پیاوان و ژنان و مندالانی که ده‌لین: ئە‌ی په‌روه‌رینمان له‌م شاره‌ وا خه‌لکه‌که‌ی ناحه‌قی کارن پرگارنکه‌و له‌لای خۆته‌وه یارو یاوه‌ریکمان بۆ دیار بکه‌.

۵۲۵ البقرة ۱۹۴.

۵۲۶ الأنفال ۳۹.

۵۲۷ النساء ۷۴-۷۵.

بهائی قورئان پاریزراوه

د. هویه کی دیکه ی ئەم شەری بەرگرییە پەیمانشکینیی بەرامبەرە، مەبەست شەپە دژی هاوپەیمانیک که پیشتر پەیمانی ناشتی بەستوو، بەلام دوابی ناپاکی دەکات و لەژێرەوه خەنجەری دوژمنکارانە دەوێشینی، قورئان دەفەرمویت (إِنَّ سَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ، الَّذِينَ عَاهَدتْ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ، فِيمَا تَتَّقَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرَّدَ بِهِمْ مَن خَلَفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَدَّكُرُونَ) ۵۲۸.

واتە: خراپترین زیندەوهران لای خودا ئەو کەسانەن کە خودایان نەناسیووە و ئی تریش بپروا ناهینن. ئەو کەسانە ی پەیمانەت دەگەڵ بەستن و لە پاشانا هەموو چاران پەیمانیا ن هەڵدەوێشێن و هیچ ترسی خودایان نیە. جا ئەوانەت کە لەشەپدا بەگیر هینا و پرای ئەوانەش کە هاتوون پشتیان بگرن بپەتینە، بەشکو تەمی گرتوو ببن.

ه. - هویه کی دیکه ی جەنگی بەرگری، چەسپاندنی ناشتی و ئاسایشی ناوخوییه، کاتی کە لایەنیک یان زیاتر پشیوی لە ولاتدا نایهوه، ئەگەر پریگه ی دیبلۆماسی سوودی نەبوو، دەبی ت بە زۆر ئاژاوه کە دابمرکیتەوه و ئاسایش جیگیر بکری ت (وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَت إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ) ۵۲۹.

واتە: هەرگا لە ناو باوەرداران دوو گرو بەگژی یە ک پاجوون، ئیوه ناشتیا ن بکەنەوه ئەگەر یەکیان گەرەکی بوو ناهەقی لەوی تر بکا ئیوه بەگژی ئەوه پاجن کە هەر دەیهوی شەپ بکا. هەتا بو فەرمانی خودا مل کە چ دەکا ئەوسا بەبی لایەنگیری پیکیان بینن و بە یەکسانی بە کیشەکیان پرا بگن لە ئەو کەسانە ی بە یەکسانی پی رادەگن خوا خوشی دی.

۵۲۸ الأنفال ۵۴-۵۶.

۵۲۹ الحجرات ۹.

بهائی قورئان پاریزراوه

له بهر ئه و هۆيانه ی روونمان کرده وه، له ئیسلامدا جهنگی بهرگری ده کریت، له وه بهلگانه ی هینامانه وه، ده یان بهلگه ی دیکه له قورئان و سونه تدا هاتوون که ره وایه تیی جیهادی بهرگری ده سه لمینن و زانایانیش له سه ر ئه م جوړه جیهاده یه کده ننگن.

بیرمان نه چیت ئیمه باس له ده سه لاتیکي ئیسلامی ده که یین، نه ک تاکی مسولمان، دیاره هه لومه رج و توانای ئه و ده سه لاته ش کاریگه ریی زوری ده بیت له م بواره دا.

ئه وه ی ئه مپۆ له جیهاندا ده بیینین، هه موو ده سه لاته جیاوازه کانی دنیا (به دینی و نادینییه وه) ره وایه تییان به م جوړه جهنگه داوه و زوریشیان پیاده ی ده که ن.

جوړی دووهه م: جهنگی رزگاریخوازی (جیهاد الطلب).

ئه م جوړه یان زانایان قسه ی زوریان له سه ر کردووه و بوچوونی جیاوازیان ده ربړیوه، رهنگه لیکۆلینه وه که ی دکتۆر یوسف قه رزاوی، پوخته یه کی گونجاوی به ده سه ته وه دابیت، که پاش ورده کارییه کی زۆر، ده لیت: کاتیک مسولمانان له په لاماردانی کوفر ترسان، ئه وه دروسته ئه مان ده ستپیشخه ریی په لاماردانه که بکه ن.

واته: شه پرکردن له گه ل کافردا ته نیا له بهر بیباوه پریه که ی نیه، به لکو له گه ل بیباوه رپوونیشدا دوژمنکارییه تی به رامبه ر مسولمانان و ئایینه که یان، ئه وکاته بو نه هیشتنی ئازاردانی مسولمانان و دینه که یان، جیهادی رزگاریخوازی ئه نجامه دریت.

ماوه ته وه بلین ئه م جوړی دووهه مه ی جیهاد که ده سه لات ئه نجامی ده دات، کۆمه لیک بنه ما و مه رجی هه یه، که ته واو ته با و گونجاون له گه ل ئه و بنه مایانه ی، ئه مپۆ له یاسا نیوده وه له تییه کاندایا داریژراون، وه ک: نه کوشتنی دیل و ده ستنه بردن بو مندال و ژن و په ککه وتووان و... دوورکه وتنه وه له کاولکاری گشتی وه ک: باخ

بهائی قورئان پاریزراوه

و مه زرا و کارگه و نه وانه ی ژیرخانی ئابوریان له سه ر به نده ^{۵۲۰}. ئه م دابونه ریته به رزانه ی ئیسلام له جه نگدا سه رنجی زۆر له زانا و پۆشنبیره گه وره کانی ئه وروپای پاکیشاوه و شایه تی جوانیان داوه، له نمونه ی گوستاف لۆبۆن، سیرتوماس ارنولد، ول پورانت، که پۆژه لاتناس و زانای ناوداری ئه وروپین، که لیسه دا جیگه ی شایه تیدانه که یان نابیته وه ^{۵۲۱}.

جا ئه گه ر سه رجه م ئایه ته پیرۆزه کان له سه ر جیهاد کردن بهینین، ده بینین دابه ش ده بن به سه ریه کیک له م جوۆره جیهادانه دا، هیچیشیان به مانای شه په نگیزی نایه ن، تیاندانایه نیه که س به شمشیر بکوژیت، یان کوشتنی خه لکی حه لال بکات.

به لکو جیهاد یان بو به رگریه له دین و ژینی مسولمانان، یان بو پاراستنی ئازادی بانگه وازی ئیسلامی و خه لکی چه وساوه یه .

لۆژیکی هه موو ژیریکیش هه ردوو جوۆره که ی لا په وایه، ئه گه ر زلله یه کیان لای راستدا، لای چه پیشیان به ری با لی بدن، دووره له واقع. به لکو هه ر ولاتیک ده سه لاتی هه بوویت، با زۆر دادپه روه ر بوویت و حه زی به ئاشتییش کردیت، لۆژیکی **(فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ)** (البقرة ۱۹۴) جیبه جیکردوو، ئه مه ش پوخته یه کی وه لامی پرسیاره گومانایه که ی (فادی) یه، که قورئان پیشت زۆر جوانتر و به رزتر وه لامی دابوو وه و فه رمویه تی **(وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرَهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ)** (یونس ۹۹).

واته: ئه گه ر خودا که یفی لیبا، دیاره هه رکی له م زه مینه ن تیکرا باوه پریان ده هینا، ئاخۆ تۆ ده ته وی به زۆر ئه م مه ردمه بپوا بینن.

^{۵۲۰} به ده ستکاریه وه له کتییی فقه الجیهاد د. یوسف القرضاوی به رگی یه که م لاپه ره ۴۵۰-۴۶- وه رگراوه.

^{۵۲۱} ئه وه ی ده یه ویته ئه و شایه تیانه زیاتر بخوینیته وه با سه یری کتییی (ساحة الإسلام) د. عبدالعزیز ال.

۵- جه لاکردنی راووروت و تالانی

نوسهر نایه تی غه نیمه ی هیناوه که ده فهرمویت (وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّن شَيْءٍ
فَأَنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِن كُنْتُمْ آمَنْتُمْ
بِاللَّهِ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّقَىٰ الْجَمْعَانِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ) ^{۵۳۲}.

واته: ئەگەر باوه پرتان به خوداو باوه پرتان به وهش هه یه که پوژی لیك
هه لاواردن بو عه بدی خوومان ناردە خوار ئەوی پوژی که دوو کوومه ل توشی
یه کببون، ده بیئت ئەوه ندهش تی بگن هر تالانیک و ده سته کوه پینج یه کیکی
به شی خوداو پیغه مبه ره و بو خرمان و هه تیوان و هه ژاران و پیبوارانه، خودا توانای
به سهر هه موو شتکدا هه یه.

له دواییشدا ده پرسیت: (ئایا خواوه ند فه رمان به کوشتنی خه لکی و بردن و
دزینی مال و سامانیک ده دات و ده لیت: ئەوه چه لال و چاکه؟ ئایا خوا مالی
خه لکی به که سیکی تر چه لال ده کات؟)

سه باره ت به کوشتنی خه لکی و چونیه تی جه نگ و جیهاد و جو ره کانی، له
بابه تی پیشوودا وه لاممان دایه وه.

مه سه له ی به تالان بردنی مال و سامانیان و چه لالی خوار دنیشیان، به م
شیوه یه یه:

غه نیمه ت واته (ده سته کوه ت): ئەو سه روه ت و سامانه یه له جه نگدا به رده سته
جه نگاوه ران ده که ویت و له کاتی تی کشکانی دوژمندا ده یگرن، وه ک: چه ک،
سه روه ت و سامان، پاره و که لوپهل...

وه لامی پرسیاره که ی و نووسه ریش له سه ر ئەو ده سته که وتانه ئەوه یه، باشه
ئەگەر دوو سوپا شه پریان کرد و لایه کیان سه رکه وت، چی به و که ره سه

بهائی قورئان پاریزراوه

جؤراوجؤرانه ده کریت که له مهیدانی جه نگدا دهستیان به سهردا گرتووه؟ تو بلئی لایه نی سهرکه وتوو بچن ریگه به له شکره شکاوه که بگرن و بلین: مه پون ئه و که ره سانه هی ئیوهن به لکو بیانبه نه وه!

دیاره جه نگ و قسه دارپشتن له یه ک جیان، جه نگ یاسای خوئی هه یه، ئه وه ی تیکشکا کاره ساته که ی له وه قورستره بیه ویت، یان بتوانیت بگه پیته وه بو کؤکؤدنه وه ی شمه کی سوپای شکستخواردوو و به زیوی.

به پیچه وانه وه زور جار سوپای سهرکه وتوو خه رجیی خویشی ده خاته ئه ستوی سوپای تیکشکاو. با دوور نه پوین، له شه ری نیوان (عیراق - ئیران)، (ئه مه ریکا - ئه فغانستان)، (عیراق - کوهیت)، (ئه مه ریکا - عیراق)، (ناتو - قه زافی)، که ره سه و شمه کی سوپای تیکشکاو چییان لی به سهر هات؟ له ئیسلامدا هه ره به شیک له وه چه لاکراوه، که ئیستا له جیهاندا پیاده ده کریت، جیاوازی هه ره ئه وه نده یه له ئیسلامدا دابه شکرده که پوین کراوه و هه رلایه پشکیکی دیاریکراوی بو براوه ته وه، به لام ئه مانی دیکه ده سه لات هه مووی ده بات و هیه به شی جه نگاوه ره کان نادات.

بویه پرسپاری نووسه ر ناواقعی و بیجییه له م بواره دا.

به لام دیاره له م پرسپاره و له پرسپاره کانی دیکه شه وه (فادی) ده یه ویت بلیت ئه م قورئانه کتیبی خوی گه وره نییه، چونکه خودا ئه و جوره فه رمانانه ناکات، به لکو کتیبه که نووسراوی (محمد) ه، بویه هه له و که موکورتیی تیدایه، ئه مه یان جیگه ی باسی ئیمه نییه و خوینه ره ده توانیت بگه پیته وه بو کتیبی یه که م له م زنجیره ی وه لامدانه وه دا، که به تیروته سه لی ئه و گومانانه ی ره واندوو ته وه، کتیبه که ش به ناوی (وه لامه زانستییه کان) هه ردوو ماموستایان (ئیگرام که ریم و ئه ندازیار عوسمان) نووسیوانه .

هه رچی وه رگپیشه هه ندیک کؤمینتی له سه ر ئه م به شه نووسیوه، جگه له بیسه روبه ره یی کؤمینته کان، هه رچیم کرد په یوه ندییه کم نه بینی له نیوان

بهائی قورئان پاریزراوه

کۆمیتته کان و باسه که دا، کۆمیتتیکیان ده لیت: ((ئه گهر مسولمان له توانایدا بیته صه دان هه زار یان ملیونه ها که سی فهره نسی و ژاپۆنی و چینی و هیندی و نه مساوی و سویسری بی دین و بته پرست و زیناکاری کافری ... ی... ی هتد، بکوژیت، ئه وا خوا له گونا هه کانی ده بوریت)).

ئه وهی که میک ناگای له میژوو بیته، ده زانیته چه ندین سه ده مسولمانان ده سه لاتداریوون و ئه و کوشتاران هه شیان نه کردوو، گهر باسی ئه مپروش بکه یین، نزیکه ی هه موو ولاتانی ئیسلامی که مسولمانان زۆرینه ن، که مینه خاوه ن ئاینه کانی دیکه یان تیدا نیشته جین، ئه و کوشتار و جینۆسایدی وه رگپه به خه یالپلای باسیان ده کات، پروینه داوه . هه ر له کوردستانه که ی ئیمه وه بیگه ره تا ولاتانی عه ره بی و مالیزیا و ئه نده نوسیاو... په یوه ندی زۆرینه ی مسولمان به که مینه کانی دیکه وه، سروشتی و بی گرفته .

بۆیه براده ری وه رگپه ته نها قسه ی باخه لی خۆی باس ده کات، که پیچه وانه ی ده قه شه رعیه کان و میژووی هه زار و چوار سه د سا له و ئه مپروشمانه، موسلمانان له گه ل زۆر له و ولاتانه ی ئه و ده یان لیت، تیکه لیبوون، له سه ر بی دینی و بته پرستیش که سیان نه کوشتوون .

باوه ر ناکه م خوینه ر له مه زیاتر چاوه پروانی وه لآمی قسه ی وا نابه رپرسیاران ه و بی بنه ما بکات، بۆیه خۆمان به وه لآمی کۆمیتته کانی وه رگپه وه خه ریک ناکه یین .

۶- جه لا ئکردنی سویند خواردن

له م به شه دا نو سه ر چه ند ئایه تیکی له قورئانی پیرو ز هینا وه ته وه، که تییا ندا په روه ردگار سویند ده خوات، وه ک: (وَالْفَجْرِ {۱} وَلَيْالٍ عَشْرِ {۲} وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ {۳} وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِر) (سورة الفجر ۱-۴).

واته: سوینده که به به ری به یان، له شه وانیشدا به ده یان، به جوت، به تاک، به و شه و گاره که داده بریت.

بهائی قورئان پاریزراوه

(وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا} ۱} وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّاهَا} ۲} وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا} ۳} وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا} ۴} وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا} ۵} وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا} ۶} وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا} ۷} فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا} ۸} قَدْ أَفْلَحَ مَن زَكَّاهَا} ۹} وَقَدْ خَابَ مَن دَسَّاهَا} (الشمس ۱-۱۰).

واته: سویند به خورو به تیشکی، به م هه یقه ش که به دووی دا دیت سویند به و پورزه ش که تیف تیفی هه تاو ده دات، به وشه وهش که دای ده پویشی، به و ئاسمانه و به وهی ئه وی وه دی هینا، به و زه مینه و به وهش که واپانی پاخیست، به گیانی مرو سوینده که و به وهشی ریکی خستوه ئه وسا هه موو تاوانباری و پارێگاری، ده ویزدانی گه یاندوه، دیاره هه رکی گیانی خه وین پراگرتوه پزگار بووه، هه رکه سیکیش ده گونا هیه وه پیچاوه دۆراندوویه.

(وَالضُّحَى} ۱} وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى} ۲} مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى} (الضحى ۱-۳).

واته: سویندیک ده خوم به چیشته نگاو، به جهنگی هه دادانی شه، په روه رنده ت نه وازی له تو هیناوه نه لیت قه لسه.

له دوا ییدا په خنه له و سویند خواردنانه ده گریت و ده لیت: (له بهرچی خاوه ن قورئان سویند به هه موو شتیک ده خوات؟ ئایا خاوه نی و ته ی راست پیوستی به سویند خواردن هه یه بو ئه وهی جهخت له سه ر قسه کانی بکاته وه؟)

نووسه ر وه ک به شه کانی دیکه، برپای به وه نییه که قورئان فه رموده ی خواجه، بویه ده لیت (خاوه ن قورئان)، به شیکی زور له پرسیاره گومانانوییه کانی ئه و له ویوه هه لده قولیت، خو ئه گه ر باوه ری هه بوایه که قورئان فه رمایشتی خودایه، ئه و کات ته سلیمی په روه ردگار و فه رمایشته که شی ده بوو.

به پیچه وانه ی نووسه ره وه، وه رگنیره که باوه ری به خودا هه ر نییه، بویه زور جار قسه کانی له گه ل نووسه ردا لیکده ده ن.

سه باره ت به سویند خواردنی په روه ردگاریش له و ئایه تانه دا، لای مسولمان که باوه ری به خوا و فه رمایشته کانی هه بیئت، هیچ کیشه یه ک له و سویندانه دا نابینیت.

بهائی قورئان پاریزراوه

به لآم نه گهر به دواى حيكمه تى سويند خواردنه كه دا بگه ريت، له م چه ند خاله دا وه لامى ده سنده كه ویت:

۱- قورئانى پيرۆز به زمانى عه ره بى دابه زيوه، له زمانى عه ره بيشدا، سويند خواردن پيکهاته يه كى زمانه كه يه وه وانبيژان و شاعيرانى نه و سهرده مه، هه ميشه سويند خواردن به شيك بووه له دهر برين و دارپشته كانيان.

قورئانيش كه لايه نى ره وانبيژى به شيك له ئيعجازه كه يه تى، هه ر ده بوو هه مان رپچكه بگريته به ر. نه گهر قورئان سويندى تيدا نه بايه، له روى ره وانبيژييه وه له م سهرده مه دا به كه موکورت حساب ده کرا.

۲- سويند خواردن مه رج نيه ته نيا بو ره وانده وهى گومان بيت له قسه يه ك، به لكو زورجار بو جه ختكرده وه يه، يان بو سهرنجراکيشانى به رامبه ره، يان به گرنگ دانانى سويند پيخوراوه كه يه. سهرجه م نه و ئايه ته قورئان يانه ي سوينديان تيدا يه، يه كيك له م حيكمه تانه يان تيدا به ديده كریت، ئايا كاتيك داك و باوك سويند ده خون كه روله كه يان خوشده ویت، بو جه ختكرده وه يه يان گومان سرينه وه؟

۳- سويند خواردن تا نه مرۆش جيگه ي بايه خه و له هه موو دنيا دا باوه و حسابى گه و ره ي له سهر ده كریت، سهرنج بده سهرجه م سهرۆكه كان پاش متمانه پيدرانيان، يه كه م كارىك ده يكه ن سويند خواردنه به به رچاوى گه له كه يانه وه. هه روه ها سهرۆك وه زير و هه موو وه زير و په رله مانتاران و خاوه ن پؤسته بالاكانى ديكه، سويند ده خون. دواى نه وهى خه لك هه ليان ده بژيرن و به راستگو و جيگه ي متمانه دياريان ده كه ن، گومان يان ليان نيه، كه چى نه وان هه ر سويند ده خون!

۴- له سهرجه م كتيبه ئاسمانيه كانى پيش قورئاندا، سويند خواردن هاتووه، به پيچه وانه ي قسه كانى (فادى) كه ده ليت مه سيح سويندى نه خواردوه.

له ئينجىلى مه تادا هاتووه (من حلف بالهيكل فليس بشيء ولكن من حلف بذهب الهيكل يلتزم، ايها الجهال والعميان، ايهما اعظم الذهب ام الهيكل الذى يقدرس الذهب، ومن حلف بالمذبح فليس بشيء ولكن من حلف بالقربان الذى عليه يلتزم،

به لئ قورئان پاریزراوه

ایها الجهال والعميان ایها اعظم القربان ام المذبح الذی یقدس القربان؟ فیان من حلف بالمذبح فقد حلف به وبكل ما علیه، ومن حلف بالهیکل فقد حلف به وبالساکن فیه، ومن حلف بالسماء فقد حلف بعرش الله والجالس علیه) ^{۵۳۳}.

له (ته کوین) یشدا هاتووه (بذاتی أقسمت) ^{۵۳۴}.

بیگومان ئەم سویند خواردنانه له هه موو کتیبه ئاسمانییه کانی دیکه شدا، به شیوه یه که له شیوه کان هاتوون.

که واته سویند خواردن له قورئاندا زۆر ئاساییه وشتیک نییه که له پیش یان له پاش قورئاندا نه بووبیت.

نوسه ده یه ویت بلیت لای مه سیح سویند خواردن نه بووه، له کاتی که دا راستییه که ی به پیچه وانه وه یه، وه که له سه ره وه نمونه مان هیناوه. بۆ یه ده لیت: (مه سیح وتی: هه رگیز سویند مه خۆن، نه به ئاسمان له بهر ئه وه ی کورسیی خودایه، نه به زهوی له بهر ئه وه ی شوین پیی خواجه، نه به ئورشه لیم له بهر ئه وه ی شاری پاشای گه وره یه، هه روه ها سویند به سه رت مه خۆ له بهر ئه وه ی تۆ ناتوانیت یه که تال له قژی سه رت سپی بکه یت یان ره شی بکه یت، به لکو ده بییت وه لامتان به لئ بییت، یان نه خیر بییت).

ئەم قسه یه ئەگەر مه سیح وتبییت، له بهر ژه وه ندی ئیسلامه، چونکه داوا له شوینکه وتوانی ده کات سویند به دروستکراوه کانی خوا نه خۆن، که ئەمه ته واو له گه ل باوه ری مسولماناندا یه کده گریتته وه، که لای دروست نییه سویند به غه یری خودا بخوریت.

جگه له وه ش له ئیسلامدا ته نانه ت سویند به خوای په روه ردگاریش تا ده کریت نه خوریت و خۆی لیبپاریزیت باشتره، راست وه که ئەو قسه یه ی که دراوته پال مه سیح (علیه السلام).

^{۵۳۳} انجیل متی ۱۶: ۲۲-۲۳.

^{۵۳۴} التکوین ۲۲.

بهائی قورئان پاریزراوه

ناشپیت به تهنیا قسه یه کی مه سیح بکریت به به لگه و بوتریت، له مه سیحیه تدا سویند خواردن نییه، چونکه ئه و تهنیا قسه یه پیچه وانه ی چهن دین ده قی دیکه ی ئینجیله، هه روه ها تا ئه مپوش لای مه سیحیه کان سویند خواردن هه یه و ده بینین هه موو سه روک و به رپرسه بالاکان سویند به ئینجیل ده خون.

۷- چه لاکردنی درؤ

راستییه که ی ناو نیشان و ناوه روکی ئه م به شه یانم لا سهیر بوو، نووسه ر باس له چه لالابوونی درؤ ده کات له ئیسلامدا، له کاتی کدا ئیسلام درؤ به یه کی له گونا هه گه وره کان ده ژمیریت. پیغه مبه ری ئیسلام هه ر له مندالییه وه تا پیغه مبه رایه تی، له ناو بته پرسته کاندنا ناو نرابوو (راستگۆی ده ستپاک)، قورئان ده یان ئایه تی هه ره شه کردنی له سه ر درؤ کردن تیدایه، هه میشه زانایانی فه رموده به شیکیان له کتیبه کانیان تاییه ت کردوه به ناوی (حه رامیی درؤ کردن)، ئیتر نازانم نووسه ر چون ئه و زاته ده کات که درؤ چه لاکردن بخاته پال ئایینی ئیسلام؟ چونکه شه ریعه تی ئیسلام هینده درؤی قیزه ون کردوه، تا گه یشتووه ته ئه وه ی حوکمی درؤ لای هه موو خوینده وار و نه خوینده وار و گه وره و بچووکیک، پوونه.

پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رموویه تی (وَأَنْ الْكُذْبَ يَهْدِي إِلَى الْفَجْرِ، وَأَنْ الْفَجْرِ يَهْدِي إِلَى النَّارِ)^{۳۰}.

به لام با بچینه سه ر به لگه کانی نووسه ر که بو چه لالابوونی درؤ له ئیسلامدا هیئاو نیه تییه وه:

یه که م به لگه ی ئایه تی (۲۲۵) له سوره تی (البقره) یه، که ده فه رمویتی (لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبْتُمْ فَلَوْلَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ).

^{۳۰} رياض الصالحين ص ۲۷۹ تحريم الكذب الامام النووي دارالفكر-بيروت-لبنان.

بهائی قورئان پاریزراوه

واته: خوا به سویندی سهرزاره کی گوناھو له سهر نانسوی، به لام ئه گهر له ته هی دلتانه وه بیټ، خودا لی ده پرسیتته وه، خودا له هه له ده بوری و له سهر خوڤیه. پیشتر وه لامی سویندی سهرزاره کیمان له م ئایه ته پیروژه دا دایه وه، به لام ئه م ئایه ته هیچی دهرباره ی حه لالبوونی دروی تیدا نییه، ده فهرمویت: سویندی سهرزاره کی که بی مه به ست له ده مه وه دهرچیت، لیتان ناگریټ، که ئه م جوړه سویندانه رۆژانه له ده می هه موومان دهرده چیت، وه ک: نه وه لا ناچم، یان به ره وه لا ده یکه م.

ئینجا دووباره ئایه تی ۱۰۶ی سوره تی (النحل) ی هینا وه ته وه (مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيْمَانِهِ إِلَّا مِنْ أَكْرَهٍ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيْمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ).

واته: هه رکه س برپای به خوا بووبی و له پاشان حاشای لی بکا (سزا ده دری) مه گین که سی ناچار کری و له باوه ری دلتیابی، به لام که سی به حاشاکه ی دلخو شبی و به تورپیی خوا که وتون و نازاری زور دژوار ده درین.

ئه م گومان هه له به شی پیشوودا وه لاممان دایه وه، له راستیدا په یوه ندییه کیشی به دروستی و نادروستی درۆه نییه، به لکو ئه م ئایه ته واقعیانه مامه له له گه ل مروقه کاند ده کات، ده لیت: له سهر بیر و باوه ره که ت خوړاگرو به ئارام به، چه نده ئازار و ئه شکه نجه بدریټ، دانبه خو تا بگره، به لام ئه گهر که سی که به رگه ی نه گرت و به ناچاری هه له یه کی له ده م دهرچوو، ئه وا په روه ردگار لی ناگریټ. نازانم له کویدا باسی دروی تیدایه؟

به پیچه وانه وه، من ده بینم ئه و دوو ئایه ته فه رمانی توندیان تیدایه له سهر راستگویی و هه ره شه ش ده که ن له درۆ کردن.

ئه وجا فه رموده یه که ده هینیتته وه که په بیعی کوپی سولیمان له ئوموکه لسومی کچی عه قه ربه وه ده لیت (گویم لینه بووه پیغه مبه ری خوا مؤله تی به شیک له درۆکردنی دابیت، مه گهر له سی شتدا نه بیټ، پیغه مبه ری خوا ده یوت: ئه و

بهائی قورئان پاریزراوه

کهسهی ناشته‌وایی (صلح) له نیوان خه‌لکیدا بکات، به درۆزنی دانانیم، که قسه‌یه‌ک ده‌کات و هیچ مه‌به‌ستیکی نییه و هیچی ناویت، مه‌گه‌ر پیکه‌وتن نه‌بیئت، هه‌روه‌ها ئه‌و پیاوه‌ی له شه‌ر و جه‌نگدا قسه‌ ده‌کات و ئه‌و پیاوه‌یش که له‌گه‌ل ژنه‌که‌یدا قسه‌ ده‌کات و ئه‌و ژنه‌ش که می‌رده‌که‌ی ده‌دوینیت).

مانای ئه‌م فه‌رموده‌یه‌ راسته و پیغه‌مبه‌ری خوا فه‌رمویه‌تی، به‌لام با له‌سه‌ر برکه‌ به‌ برکه‌ی فه‌رموده‌که‌ وردبینه‌وه: که سه‌ره‌تای برکه‌که‌ ئه‌وه‌یه (گویم لی‌نه‌بووه پیغه‌مبه‌ری خوا مؤله‌تی به‌شیک له درۆکردنی دا‌بیئت) هه‌ر ئه‌م برکه‌یه‌ به‌لگه‌یه‌کی روونه له سه‌ر هه‌رامبوونی درۆ له ئیسلامدا.

برکه‌ی دووه‌م: (ناشتکردنه‌وه‌ی به‌شه‌په‌اتوان)، بیگومان خه‌لکی له نیوان خۆیاندا شه‌ر و ناکوکی ده‌که‌ن، کاتی‌ک که‌سی‌ک ده‌که‌و‌یتنه نیوانیان تا پیکیان بینیته‌وه، ئه‌و دوو لایه‌نه لای ئه‌و قسه‌ی به‌رز و نزم و زبر ده‌که‌ن به‌رامبه‌ر یه‌که‌تری، ئایا کابرای ناو‌بژیوان چی بکات، ئایا به‌ ناوی راستگویییه‌وه ئه‌و قسانه‌ بۆ ئه‌وانی تر بگپه‌ریته‌وه تا ئاژاوه‌که ئالۆزتر بکات، یان قسه‌یه‌کی خیر بکات باشه و ئه‌و دوو لایه‌نه ساردبکاته‌وه و ئارامیان بکاته‌وه؟ دیاره مادام نیازی کابرا پیکه‌په‌نانه‌وه‌یانه، هه‌ر ده‌بیئت قسه‌ی خیر بکات، با زیاده‌رۆییشی تیدا بیئت، وا ده‌زانم لۆژیک پیمان ده‌لیت ئه‌مه‌یان باشه، هه‌رگیز ناشته‌وا‌ییش به‌مشیه‌وه نه‌بیئت نا‌کریت.

برکه‌ی سه‌یه‌م: له کاتی جه‌نگدا هه‌موو لایه‌ک هه‌ولێ فریودانی یه‌که‌تر و پاراستنی نه‌په‌ینی نه‌خشه‌ی جه‌نگ و شارده‌نه‌وه‌ی به‌رنامه‌ی خۆیانن له جه‌نگدا به‌رامبه‌ر یه‌که‌تری، ئه‌مه‌یان له رابوردوو و ئیستاشدا هه‌موو دنیا له ئاستی تاک و کۆمه‌ل و ده‌وله‌تانی‌شدا، پیاده‌ی ده‌که‌ن، په‌خنه‌ لیگرتنی هه‌له‌یه. زانیاری هه‌له‌ ناردن بۆ دوژمن، تا ئیستاش پلانیکی هه‌موو سوپایه‌که له کاتی شه‌ردا، فریودانی دوژمن به‌شیه‌وه‌یه‌ک ئه‌و وابزانیت هیرش له قۆلکه‌وه‌ ده‌بیئت، به‌لام تو‌به‌ پیچه‌وانه‌وه هیرش له قۆلکی تره‌وه‌ ببه‌یت، یان وابزانیت پاشه‌کشه‌ ده‌که‌یت،

بهائی قورئان پاریزراوه

به لّام تو په لامار بدهیت. یان هر لیتیکدانیکي دیکه. ئەمه یاسای شه‌په و کهس نکولئی لی ناکات، بویه په‌خنه‌که زور بیچئییه له و باره‌وه.

برگه‌ی چواره‌م: گفتوگویی نیوان ژن و میرد و زیاده‌په‌وی له دهربرینی سۆز و خوشه‌ویستی، یان شاردنه‌وه‌ی نیگه‌رانی له یه‌کتر، عه‌قل و امان پیده‌لئیت، دهرووناسان هه‌روا ده‌لئین، کۆمه‌لناسان هه‌مان قسه‌ ده‌که‌ن، کۆمه‌لگه‌ هه‌ر ئە‌وه پیاده‌ ده‌کات، که ژن و پیاو زیاده خوشه‌ویستی بو یه‌کتر دهرده‌بهرن، که ئە‌گه‌ر به‌ته‌رازووی راستگویی و درۆ کردن بیپورئیت، به‌ درۆ دهرده‌چیئت، به‌لّام پیغه‌مبهری خوا ئە‌و زیاده په‌ویبانه‌ی له چوارچیوه‌ی گوناها‌دا دهره‌ئیناوه. تو سه‌رنجی دیوانی سه‌رجه‌م شاعیران و په‌خشانووسان و هه‌موو ئە‌دیبه‌کان بده: له دهربرینی خوشه‌ویستیدا کامیان زیاتر تیپه‌رئینئیت، به‌تواناتر ئە‌ژمار ده‌کرئیت، ئایا که مه‌وله‌وی ده‌لئیت:

گولّ چون رووی نازیز نه‌زاکه‌ت پۆشان

وه فراوان چون سه‌یل دیده‌ی من جۆشان

ئایا ئە‌مه به‌رزئی ناستی شیعیر و شاعیر دهرده‌خات یان درۆ؟ نالی به‌م شیوه

عه‌یبی حه‌ببیه ده‌پۆشیئت:

پیم ده‌لئین مه‌حبوبه‌ خیل و قیچه‌ مه‌یلی شه‌ر ده‌کا

خیل و قیچه‌ یان ته‌رازووی نازی که‌می سه‌ر ده‌کا

ئوه‌ی نیوان ژن و میرد، دهربرینی هه‌ست و سۆزه، نه‌ک درۆ کردن، به‌لّام به‌

ته‌رازووه‌که و هه‌ا دهرده‌چیئت، بویه پیغه‌مبهری خوا ریگه‌ی پیداهه.

ئوه‌ی له نیوان ژن و میردا و دروسته، دهربرینی زیاده خوشه‌ویستییه و

پانه‌گه‌یاندنی بیزاریه‌که که پۆژانه له نیوانیاندا پووده‌دات.

پاشان به‌ ناوی فه‌رموده‌وه هیناویه‌تی (ئه‌گه‌ر قسه‌یه‌کتان بو هات ده‌لاله‌ت له

پینمایي کردن یان به‌رپه‌رچی خراپه‌ی دایه‌وه، ئە‌وا وه‌ریگرن و قبولی بکه‌ن،

بهائی قورئان پاریزراوه

وتبیتم یان نه موتبیت، نه گهر له منه وه و تراویکتان بۆ هات ده لاله تی له خراپه کردن بوو یان پینمایي کردنی ره تکرده وه، نه وه وه ریمه گرن، چونکه من جگه له هق و راستی شتیکی تر نالیم).

من ده قیکی وه هام وه که فرموده، نه بینوه. ده بوو نووسه ر ناماژی به سه رچاوه که بکردبایه، به تایبته که به ناوی فرموده وه هیناویه تیه وه، به لام نه و پرگه یه ی که ده لیت (وتبیتم یان نه موتبیت) ناکۆکه له گهل دوا پرگه دا (من جگه له هق و راستی هیچ شتیکی تر نالیم).

ههروه ها ناکۆکیشه له گهل چه ندين ئایهت و فرموده دا، قورئان ده فرمویت (یا ایها الذین امنوا اذا جاءکم فاسق بنبأ فتبینوا).

واته: نه ی گه لی خاوه ن باوه ران هه رگا له فرمان لاده ریک ده نگوباسیکتان بۆ دینی، به وردی لی ورد بنه وه.

واته دلنیا بن له راستی و دروستی هه واله که، نه و جا باوه ری پی بکه ن، نه ویش به لیکۆلینه وه و ورده کاری کردن ده بیت له ناوه رۆک و سه رچاوه ی هه واله که.

نه م ئایه ته ته و او ناکۆکه له گهل نه وه ی نووسه ر به ناوی فرموده وه هیناویه تیه وه.

فرموده یه کی سه حیجی پیغه مبه ری خواش هه یه که ده فرمویت (من کذب علی متعمداً فلیتنبوء مقعده من النار).

واته: هه رکه سیک درۆی به ده م منه وه کرد به ده س نه نقه ست، با جیگه ی خۆی له ناگر دیاری بکات.

نه م فرموده یه جگه له هه ره شه له و که سانه ی به ناوی پیغه مبه ری خواوه درۆ ده که ن، نه وه شی لیوه رده گیریت که نابیت هه رکه س وتی پیغه مبه ر وای فرمووه، ئیتر ئیمه باوه ری پی بکه ی ن.

بهائی قورئان پاریزراوه

بۆیه زانایانی ئیسلام یه کده ننگن له سه ر دلنیا بوون له سه رچاوه ی فه رموده،
 ئه و جا وه ری بگرین، هه مووشیان یه کده ننگن له سه ر حه رامیی له خووه قسه کردن به
 ناوی پیغه مبه ره وه، با له قازانجی ئیسلام و ئیمانیش بیته. له م پوه وه
 فه رموده ناسان بی ئه ندازه ورده کارییان کردوه و ئه گه ر به ئه سته میش له
 پاستگویی که سیک که وتبنه گومانه وه، ئیتر قسه یان لی وه رنه گرتوه، ئه و نمونه
 به ناویانگه ی نیوان ئیمامی بوخاری و کابرای ده شته کی، به سه بۆ سه لماندنی ئه م
 پاستیه، کاتیک بوخاری پیکایه کی دوور و دریز ده بریت بۆ بینینی کابرایه کی
 ده شته کی، که گوايه ئه و فه رموده یه کی لا هه یه، به لام که ده بینیت ده یه ویت به
 فیله حوشتره له ده ست به ربووه که ی بگریته وه، ئه وه ده کاته نیشانه ی ئه گه ری
 درۆکردنی کابرا و فه رموده که ی لیوه رناگریته.

زانایانی فه رموده ده لاین خراپترین جووری درۆ قسه کردنه به ناوی
 پیغه مبه ره وه و فه رموده هه لبه ستنه، با نیازیش هاندانی خه لک بیت له سه ر خیر و
 ترساندنیشیان بیت له سه ر شه ر، بۆیه قسه که ی (فادی) له م باره وه بی بنه مایه.
 له به شی پیشوودا ئه مانه مان پوونتر کرده وه، به لام وا باشه له و ئایه ت و
 فه رموده زۆره ی که هه ن له سه ر حه رامیی درۆکردن، چه ند دانه یه کیان به ئینینه وه،
 تا بیبنه مایی و ناراستی قسه کانی (فادی) زیاتر سه لمینیت:

خوای گه وه ده فه رمویت:

(لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ) (أل عمران ۶۱). واته: نه فرینی خوا بۆ ئه وانیه ی وا

درۆزنن.

(وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ)

(العنکبوت ۳).

واته: ئیمه ئه وانیه ی به ر له مانیشمان به تاقی کرده وه، بی گومانه خوا ئه وانیه ی

پاستیان ووت ئه وانه ش که درۆزنن دیاری ده کات.

بهائی قورئان پاریزراوه

پیغه مبهری ئیسلامیش دهفه رمویت: (ایاکم والکذب فإن الکذب یهدی إلى الفجور وإن الفجور یهدی إلى النار وإن الرجل لیکذب ویتحری الکذب حتی یکتب عند الله کذابا وعلیکم بالصدق فإن الصدق یهدی إلى البر وإن البر یهدی إلى الجنة وإن الرجل لیصدق ویتحری الصدق حتی یکتب عند الله صدیقا * (صحیح)
 _ وأخرج البخاري ومسلم نحوه ، مختصر صحیح مسلم ۱۸۰۹ ، صحیح الجامع (۰۴۰۷۱).

واته: وریای درۆبن، چونکه درۆ به ره و خراپه کاری ده بات، خراپه کاریش ده بات به ره و ناگر، به پراستی که سیک هیئده درۆده کات و له سه ریشی ده پوات تا لای خوا به درۆزن ده نوسریت. وریای پراسگویییش بن چونکه پراست گویی به ره و چاکه ده بات، چاکه ش به ره و به هه شت ده با، به پراستی که سیک هیئده پراستت گۆ ده بی و به رده و امیش ده بی له سه ری تا لای خوا به پراستگۆ ده ناسریت.

هه روه ها پیغه مبهری خوا دهفه رمویت: (أنا زعيم بييت في ريبض الجنة لمن ترك المراء وإن كان محقا وبييت في وسط الجنة لمن ترك الكذب وإن كان مازحا وبييت في أعلى الجنة لمن حسن خلقه * (حسن) - الصحيحة ۲۷۳ . (زعيم : الضامن والكفيل . ريبض الجنة : المراد ما حول الجنة وفي أطرافها).

واته: من زه مانه تی مالیک له که نارای به هه شتتدا ده ده م بۆ که سیک واز له ده مه قالی بینیت با له سه ر پراستیش بی، زه مانه تی مالیکیش ده ده م له ناوه پراستی به هه شتدا بۆ که سی که واز له درۆ کرد بینی با به سه وعبه تیش بی و مالیکیش له سه ره وه ی به هه شت بۆ که سیک پره وشت جوان.

۸- جه لا لکردنی توئه سه ندانه وه

به م ناو نیشانه ی سه ره وه نوسه ر په خنه له ساده ترین مافی به رامبه ر ده گریت، که به رگری له خو کردنه .

بهائی قورئان پاریزراوه

ره‌خنه‌کەشی له‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌دا چ‌ر کردو‌ه‌ته‌وه‌ که ده‌فه‌رمو‌یت (الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ) (البقرة ۱۹۴).

واته: مانگی شه‌ر به‌س به‌رانبه‌ر به‌ مانگی شه‌ر به‌س، شکاندنی هه‌ر ر‌یزیک‌یش تۆله‌ی هه‌یه، سا هه‌رکەسی دەستدریژی له‌ ئیوه‌ کرد ئیوه‌ش هه‌ر به‌ ئەندازه‌ ئه‌و دەست در‌یژی بکه‌نه‌وه‌و له‌ خودا ترستان هه‌بی خوا ده‌گه‌ل‌ خۆپار‌یزانه‌. (ده‌ش‌ل‌یت: ئی‌مه‌ شو‌ینه‌واری خراپی ئه‌و تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ به‌ بلاوی ده‌بین‌ین به‌هۆی ئه‌و قسه‌یه‌وه‌!)

له‌به‌رامبه‌ریشدا کۆمه‌ل‌یک قسه‌ی به‌ناوی (مه‌سیح) و پۆلس و بوترو‌س ه‌یناوه‌ته‌وه‌ که داوا ده‌که‌ن هه‌رگ‌یز تۆله‌ نه‌سه‌ن‌یت‌ه‌وه‌.

له‌و قسانه‌ که ئه‌و ه‌یناویه‌تی‌ه‌وه‌ به‌ناوی مه‌سیحه‌وه‌ ئه‌وه‌یه: ((دوژمه‌کان‌تان خۆش بو‌یت،...)) یان (بیستوتانه‌ که‌وتراوه: چاو به‌ چاو و دان به‌دان،... به‌لام من پ‌یتان ده‌ل‌یم: به‌ره‌نگاری شه‌ر مه‌بنه‌وه‌، به‌لکو ئه‌وه‌ی زلله‌یه‌کی له‌ لای راستت دا، لایه‌کی دیکه‌شی روو ت‌یکه‌)).

وه‌لام‌یش بو‌ ئه‌م ره‌خنه‌یه‌ ئه‌وه‌یه:

۱- ئه‌م قسانه‌ی مه‌سیح و پۆلس و بوترو‌س که هه‌موو مه‌سیحیه‌کان باوه‌ریان پ‌ینانه‌و له‌ ئینجیله‌کاندا ه‌یناویانه‌و پ‌یشتر راستیانکردۆته‌وه‌، ئایا مه‌سیحیه‌کان خۆیان چه‌نده‌ پ‌یوه‌ی پابه‌ند بوون، له‌ ماوه‌ی دوو هه‌زار سالی میژووی مه‌سیحیه‌تا؟

ئایا شه‌ره‌ پ‌یرۆزه‌کان و شه‌ری خاچی‌ه‌کان له‌ پ‌یناوی چیدا هه‌ل‌گیرسان. له‌ میژووی نو‌یشدا له‌ ماوه‌ی سی سهد سالی ر‌ابردوودا ئایا ئه‌وروپای مه‌سیحی به‌ هه‌زاران کیلۆ مه‌تریان نه‌ب‌ری و جیهانی ئیسلامیان داگیر نه‌کرد؟ به‌ هه‌زارانیان ل‌ینه‌کوشتن و تا ئیستاش سه‌روه‌ت و سامانی جیهانی ئیسلامی به‌ تالان نابه‌ن؟

بهائی قورئان پاریزراوه

که واته نه گهر مه سیحیه کان نه وانه به وته ی مه سیح ده زانن بو هر گیز پیوه ی
پابه ند نه بوون؟

یه کیك له و توله سندنه وانه ی که میژوو بو ی تومار کردووین نه ویه کاتیک
خاچیه کان هاتنه شامو سوریا یان داگیر کرد له چهرخی رابردودا، قه شه یه کیان
چوه سه ر گوره که ی سه لآحه دینی نه یوبی و وتی: ها سه لآحه دین نه وه
گه راپینه وه!

ئا یا نه مه توله سندنه وه و ه لگرتنی کینه یه کی چهنده یی نیه به رامبه ر
سه لآحه دین؟

له وه ش پوووتر کاتیک فه ر په نساییه کان نوینه ریان نارد بو ریکه وتن له گه ل
جه زائرو قسه یان تیگگرا نوینه ره جه زائریه که لی توپه بو باوه شینه که ی
دهستی تیگرت، کابرای فه رهنسی نه مه ی کرده بیانوو کوبونه وه که ی تیگداو له
توله ی نه وه دا هیرشیا ن کرده سه ر جه زائرو بو ماوه ی یه که سه ده زیاتر
جه زائریان داگیر کرد.

به راستی توله سندنه وه ئاوا ده بیئت!

که واته به شایه تی میژوو واقعی جیهانی مه سیحیه ت نه و وتانه ته نها بیردورهن
و له دنیا ی خه یالدان، هر گیز پراکتیزه یان نه کردوه.

به لکو زور له وه زیاتریشیا ن کردوه، واته نه که هر (فَمَنْ اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا
عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ) یان جیه جی کردوه، به لکو زور له سنوری (ولا
تععدوا) شیا ن تیپه راندوه.

۲- بویه نه و قسه باوانه ی که ده درینه پال مه سیح پیناچیت قسه ی نه و بیئت،
چونکه جی به جی نه کراوه و ناشکریت، هه روه ها زور دووره له سروشتی هه موو
مروقیکی ئاساییه وه، پیچه وانه شه له گه ل هه موو په یامی ئاسمانی و دنیا ییه کان،
له راستی دا من زور به گومانم له وه ی که قسه ی مه سیح بیئت.

بهائی قورئان پاریزراوه

خَو (العین بالعين والسن بالسن) له دستوره که ی حاموراپیه وه (که یه که م دستوره نوسراوه و به مرقایه تی گه شتبیّت) چه سپینراوه و بوه به بنه مایه کی به لگه نه ویست، هر که سیکیش وتویه تی باوهرم پیی نیه، به کردار نیشی پی کردوه.

ته نانه ت له م چهرخی بیست و یه که مه دا سهرجه م یاسا نیوده و له تیه کان، وه لامی دستدریژیکردنیا ن به ره و ا داناوه بۆ هر گه ل و حکومتیک که واته ره خنه که له جیگه ی خویدا نیه و ناشکریت (مه سیح) ی پیغه مبه ری خواو که سایه تی مه زنی میژوی مرقایه تی قسه ی وه ها بکات.

۳- بنه مای یاسا داپشتنی سزا بۆ ریگه گرتنه له دستدریژی، واته پیویسته خه لک هه ست به بوونی سزادان بکات نه گهر تاوان و دستدریژی کرد، چونکه به شیک له مرقه کان نه گهر هه ست به بوونی سزا نه که ن و له تۆله نه ترسن، ده بن به درنده به لکو خراپتریش.

بۆیه تۆله سه ندنه وه ی سزادان جوریکه له گه پاندنه وه ی ژیان بۆ خه لکی تر **(ولکم فی القصاص حیاة یا اولی الألباب)** هر له سهر نه م بنه مایه ش یاسای سزادان بۆ سهرجه م دستدریژی ه کان له دنیا دا داپیژراون وه ک: سزای کوشتن، دزی، ناپاکی، لیدان، ... که واته بنه مای (نه گهر زله یه کیان کیشا به لای راستندا، لای چه پیشیان بۆ وه ریگه ره) پیچه وانه ی هه موو یاسا کانه و پشیوی نانه وه یه و ریگه خۆشکردنه بۆ چه قۆکیش و چه ته و چه قاوه سورده کان تا به که یفی خویان ته راتین بکه ن و سته م و خراپه کاری نه نجام بده ن.

نه وه سی به لگه ی زه ق له سهر راستی بنه مای (فَمَنْ اعْتَدَى عَلَیْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَیْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَیْكُمْ).

بۆیه ره خنه گرتنه که ی (فادی) ره خنه یه کی نالوژیک و نا واقعیه .

۴- خالیکی گرنه هه یه له م بواره دا ده بیّت له به رچاوی بگرین، نه م ریگرتنه له دستدریژی و وه لامدانه وه یه که نیسلام دیاری کردوه، دژ به وانه که به ناحق

بهائی قورئان پاریزراوه

خویان و ستمه که یان دهسه پینن، زیاتریش روو له دهسه لاتی دهولته و کومه لگه ی مسولمانانه.

به لام له بواری شه خسیدا واته نه گهر که سیك خراپه ی له گهل مسولمانیکدا کرد، له گهل نه وه ی نهو مسولمانه مافی خویه تی داوی خوی بکات و هه قی خوی وه رگریت، به پیچه وانه وه ئیسلام هانی ده دات که لیخوشبوو لیبوورده بییت، له و پوه وه ده یان دهق له قورئان و فرموده دا هاتوه و پاداشتی گه وره برپار ده دن بو نه وانه ی له حه قی خویان خوشده بن، ههر بونمونه قورئان ده فرمویت:

(وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ) (النور: ۲۲).

واته: بلا چاویان لی بپوشنو له هه له کانیاں ببورن، مه گهر ئیوه حه زناکه ن له گوناهانو ببوری، خودا له گونا هه بوری و دلوقانه.

(وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ) (الشوری: ۴۳).

واته: بو که سیکی خو راگر بی و له توله چاوپوشی بکا نه مه یه کی له کاره په سه نده کانه.

(وَإِنْ تَعْفُوا وَتَصْفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ) (التغابن: ۱۴).

واته: نه گهر چاویان لی بپوشنو واز بیننو بیان به خشن، خوداش له گونا هه بوری و دلوقانه.

پیغه مبهری ئیسلامیش ده فرمویت:

(الراحمون یرحمهم الرحمن ارحموا من فی الأرض یرحمکم من فی السماء). واته:

به به زه بیه کان خوی به به زه ی به زه ی پیاندا دیته وه، په حم بکه ن به وانه ی له سه ر زه ویدان نه وی له ئاسمانه ره حمتان پی ده کات.

(إنما یرحم الله من عباده الرحماء). واته: خوا په حم به به نده به په حمه کانی

ده کات.

بو به رجه سته کردنی نه م ئاکاره به رزه سه دان نمونه له ژیا نی پیغه مبهرو

هاوه لانی و میژووی ئیسلامدا هه یه که لیرده دا ته نها دوو نمونه یان ده هیئینه وه:

بهائی قورئان پاریزراوه

یه که م: له گه لّ نه و هه موو دوژمنایه تی و کوشتن و ئازارو نه شکه نجانده که بته پرستان بهرامبهر به پیغه مبهری خواو هاوه لانی له شاری مه که دا کردیان، که چی کاتیك مسولمانان فه تی مه که یان کردو ده سه لاتیان به سه رداگرت، پیغه مبهری ئیسلام له بری تۆله و هه ق سه ندنه وه، پیی فه رمون: برۆن هه مووتان ئازادبن.^{۵۳۶}

نمونه ی دووه م: کاتیك بوختانی داوین پیسی بۆ دایکمان عائیشی کرا، یه کیک له وانیه ی که زۆر پرو پاگه نده که ی بلاو ده کرده وه (مسطح) ی خزمی نزیک ی نه بوبه کری باوکی عائیشه بوو، که جگه له خزمایه تی نه بوبه کر چاکه ی زۆری له گه لّ کردلوو، بۆیه که پاش مانگیك تا نارپه وایی بوختانه که ده رکه وت نه بوبه کر نه ک تۆله ی لیکاته وه، به لکو ته نها نیازی کرد ئیتر چاکه ی له گه لّ نه کات، که چی قورئانی پیروژ نه وه شی بۆ نه بوبه کر به رپه وا نه زانی و فه رموی^{۵۳۷}:

(وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ) (النور: ۲۲).

واته: با نه وانیه ی له ناوتاندا ده وله مه ندن، سویند نه خۆن که خزمان و هه ژاران و ئاواره کانی رای خودا بی به ش ده که ن، بلا چاویان لی پپۆشن و له هه له کانیان ببورن، مه گه ر ئیوه هه زناکه ن له گوناھانو ببوری، خودا له گوناھ ده بوری و دلۆقانه .

جا به هاتنه خواره وه ی ئایه ته که نه بوبه کر فه رموی به لّی خوا ی گه وره هه زده که م لیم خۆشبییت و بریاریدا له وه وه به دوا هه روه ک جارانی پییش بوختانه که له گه لّیدا مامه له بکات.

^{۵۳۶} نه م باسه به درییی له ژیاننامه کانی پیغه مبهری ئیسلامدا له باسی فه تی مه که دا هاتوه .

^{۵۳۷} رووداوه که به تیرو ته سه لی له ته فسیری سوهره تی نه عزابدا هاتوه .

بهائی قورئان پاریزراوه

که واته ئیسلام ئاینی لیبوردهیی و دلفراوانیه، نهك کینه و تۆله، داننانیشی به نه هیشتنی قبولکردنی دستدریژی تهنا له بهرژه و هندی کۆمه لگه و یاسای کشتیه . به و هموو سنوردانان و ریگه گرتنهش که ئیسلام یاسای بۆ دارپشتوو . له پاستیدا قورئان زۆر له جیگه ی خۆدایه که فرموویه تی (فَمَنْ اَعْتَدَى عَلَیْكُمْ فَاَعْتَدُوا عَلَیْهِ بِمِثْلِ مَا اَعْتَدَى عَلَیْكُمْ).

۹- جه لاکردنی ناره زووکان

گومانیکى تر که عه بدوللا فادی وروژاندویه تی به وتهی ئه و فره ژنییه . ئه م گومان دروستکردنه له پیش ئه و و دواى ئه ویش وروژینراوه . زانایانی ئیسلامیش به تیروته سه لی وه لāmیان داوه ته وه ، ئه وه ی له پیشه کیی ئه م وه لامه دا بیلیین ، ئه وه یه : زاراوه ی فره ژنی هه له یه کی مه به ستداره ، چونکه (تعدد دالزوجات) مانای (چه ند ژنی) بۆی پاستتره تا فره ژنی، وه ک ده زانین (فره) یانی (زۆر)، که به بیستنی، ژماره یه کی زۆر دیته گوئ، له کاتی کدا ژنه یان ته نیا تا چوار جه لاله ، ده لیین جه لاله نه ک واجب و فهرز .

چه ندرنی له ئیسلامدا به مه رجی دادپه روه ری پیاو، به ده قی قورئان و سونه ت، ریگه ی پیدراوه (وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِّنَ النِّسَاءِ مِمَّنَّىٰ وَثَلَاثَ وَرُبَاعَ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا) (النساء ۳).

واته : ئه گه ره له مه ر کیزه هه تیوه کانه وه ، له وه ترسان که نه توانن به ته رزیکی هه ق و په وا ده گه لییان بجولینه وه ، ده توانن وازیان لی بیین و ژنانی تر چه ندی خۆتان پیتان باشه و پیتان ده شین ماره بکه ن، دوان بن یان سیان پیکه وه یا چواریش بن هه ره وه یه . ئه گه ره ترسان نه توانن ژنه کانتان وه کو یه ک ته ماشا بکه ن با یه کیك بی یان وه ل ئه وانه رابویرن که بونه ته مولکی خۆتان . بۆ خو له غه در پاراستن، ئه مه ئاکاری په سه نده .

بهائی قورئان پاریزراوه

نازانم بۆ نه یارانئ ئیسلام به ره خنه ی ده بینن، له کاتی کدا هه ر ئه وان پئیگه ده دن پیاویک چه ندین کچه هاوړی (گیل فریند) و دلخوازی هه بیته، وه ک ئه وه ی ئه مړۆ له ئه وروپا ده بینن، ئه ی چی ده لئین به رامبه ر به و هه مووه ناپاکیی هاوسه رگی ریه ی که ژن و میرد له یه کدی ده که ن؟ خو ئه گه ر سه رنجی ژیانئ به پرسیان و ده و له مه ندانی پوژه لات بده ی، به پوژه لاتیش پازیی نابن سالانه چه ند سه فه ر بۆ و لات ه گه شتوگوزارییه کان ده که ن، بی ژماردن ئافره تان ده گوړن، ئه دی ئه مه ناوده نیئ چی؟ زوړبه ی ئوتیلی شوینه گه شتوگوزارییه کان چه ندین ئافره تیان راگرتووه و هه موو سه یرانکه ریگ به ئاره زووی خو ی چه ندی ده ویت ده بیات.

جا ده بیته ئه مانه کامیان سته م بیته له ئافره ت؟ پیاویک به ئاشکرا ژنیکی تر به یئیت یان له گه ل چه ند ئافره تی دیکه دا به نا ئاشکرا ده ست تیکه ل بکات؟
ئه مه ته نیا له لایه که وه، لایه نه که ی دی حه لالبوونی چه ندژنی، جگه له رووه شه رعیه که ی، چه ندین نه ینی و حکمه تی گه وره ی له خو گرتووه، له وانه:
۱- پاستیه کی سه لمینراوی واقعیی و زانسته ی که له پرووی جه سته یی و جنسییه وه، ئافره ت زووتر له پیاو پیده گات و زووتریش ده وه سته ی و په کی ده که وی.

هه ر بۆ نمونه، زوړبه ی ئافره تان له نیوان (۴۵-۵۰) سالی دا، ئیتر توانای مندالبوونی نامینی، به لام پیاوان تا (۷۰) سالییش ئه و توانایه یان هه یه، واته زیاتر له بیست سال ئیوانیانه.

۲- له زوړبه ی چه رخ و کوومه لگه کاند، ژماره ی ئافره ت له پیاوان زیاترن، به هو ی جه نگ و کارکردن و جو له وه، جا ئه و ئافره تانه ی له پیاوان ده میننه وه و زیاترن و یه ک پیاوی سه لئیان ده ست ناکه ویت، یان ده بیته به نیو پیاو پازیبن، یان تا ده مرن له خو کپکردنه وه دا بن، یان داوینپسی هه لبرژین، مه علومیشه له م سی بژارده یه، یه که میان له دووه که ی دی دروست و پاستره.

بهائی قورئان پاریزراوه

۲- ئافرهت جگه له حاله تی مندالبون و زه یستانی، که نزیکه ی چل پوژ ده خایه نیت، له مانگه کانی دیکه شدا ده که ویتته (بینویژی) حه یزه وه، که زورینه یان ههفته یه که و هه ندیک جار ده شگاته پازده پوژ، له و حاله تانه دا نابیت سه رجیی له گه ل بکریت، جا له و حاله تانه دا پیاو ناپاکی بکات باشه یان به ئاشکرا خیزانیکی تری هه بیت؟

۴- به شی زوری کومه لگاگان پزته یه کی زور کچانی قهیره و بیوه ژنیان تیدایه، که متر وایه کوره گه نجه کان بیانخوازن، ئایا تا ده مرن و هها بمیننه وه یان باشه شوو بکه ن به پیاویکی ژندار.

۵- نه زوکی ژن، ئه و پیاوه ی که حه زی له منداله و که چی خیزانی نه زوکه، چاره ی چیه؟ له کاتی کدا له گه ل ژنه که شی یه کیان خوشده ویت و نایانه ویت جیا بینه وه؟

ئه گهر که سیک بلت ئه م حاله تانه بو ئافره تانیشه، وه ک: نه زوکی پیاو، یان لاوازی جنسی، بیگومان له م حاله تانه شدا ژنانیش ده توانن ته لاق له میرده کانیا ن وه ربگرن، به و مه رجانه ی که دانراون.

ئه م حیکمه تانه ی چه ندژنیتی، سال له دوای سال له ناو کومه لگه کاندایه زیاتر^{۵۳۸} ده سه لمیت، بویه گومان دروستکردن له په وایه تی چه ندژنی، مانایه کی نییه و کاریگه ربوونه به م شارستانیته ی که فیمینیزی به ره مهیناوه.

پرسیاریکی دیکه ش که نووسه ر ده یوروژنیت، ئه وه یه: (ئایا ئاینیک که له خواوه هاتبیت، به پچچه وانه ی ئه و شه ریه ت و یاسایانه ی خودا وه نده وه پینگه به فره ژنی ده دات، له کاتی کدا له سه ره تای خه لیه و دروستکردندا مروقی له نیرو مییه ک دروستکرد و کردی به یه ک جه سته؟)

^{۵۳۸} به ده ستکاریه وه له کتیبی (ئافرهت و خیزان له سایه ی شه ریه تدا) ماموستا عه لی باپیر وهرمگرتوه. شایه نی باسه که زاراوه ی چه ندژنی

بهائی قورئان پاریزراوه

به دلنیاييېوه چه ندرن هینان له پيش ئيسلام و له ئايينه کانی تریشدا هر هه بووه، به پيی به لگه ميژووييه کان، نهو پيغه مبه رانه ی که (فادی) دان به پيغه مبه رایه تياندا ده نيټ، چه ند ژنيان هه بووه، وه کو له مه و دوا باسيان ده که ين. که واته يه کژنی له خه ليقه وه نه بووه و ئيسلام داينه هیناوه، به لکو له کومه لگاکانی پيش ئيسلاميش چه ندرنی هه بووه.

نهو ره خنه يه ش له پيغه مبه ری خوا ده گريټ، که چون حزی له هه رژنيک بيټ هیناويه تی، نه مه وه لومه که يه تی:

پيغه مبه ری ئيسلام ﷺ له ۶۳ سالی ته مه نيدا، ۲۵ سالی تيپه راند ئینجا ژنی هینا. له گه ل نه وه ی ژيانی نهو زور به وردی نوسراوه ته وه و پاش به پيغه مبه ربوونيشی دوژمنی زوری بو دروست بوو، که چی له هه موو کتبه کانی ميژوودا تاقه سه رچاوه يه ک نييه که ئاماژه به وه بکات، لادانیکی نه خلایقی له و بيستوپينج ساله ی ته مه نيدا پرويدا بيټ. ته نانه ت دوژمنه کانشی که چه ندین ناو و ناتوره یان بو ده تاشی، وه ک: جادووگه ر، شیټ، سه رليشيواو، ... به لام هه رگيز تومه تی شوین ئاره زوو که وتنيان بو دروست نه ده کرد، چونکه هيچ به لگه يه کيان نه ده بوو، که سيش بروای پينه ده کردن.

له ته مه نی بيستوپينج ساليشدا، بيوه ژنيکی چل ساله ی هینا، که پيش نهو دوو ميژدی دیکه ی کردبوو. جا گه نجیک له هه ره تی لاويدا که يه کيک بوو له جوانترين لاوانی هوزه که ی، ئافره تیک بخوازيټ پازده سال له خوی به ته مه نتر بيټ، به لگه يه کی ئاشکرایه له سه ر شويننه که وتنی به ئاره زووی جنسی.

تا خاتوو خه ديجه ش له ته مه نی ۶۵ ساليدا وه فاتی کرد، پيغه مبه ری خوا ﷺ ژنی دیکه ی نه هینا. زور پروونيشه پياوان له خوار په نجا سالیه وه له دووی ئاره زوو ده گه رپين، پاش نه وه ئاره زوویان که مده بيټه وه.

بهائی قورئان پاریزراوه

ئەم سى خالەى سەرەوه وه لآمى ئەو بيشه رمىيه كه باس له حەز و ئاره زوى
پيغه مبهرى خوا ده كه ن له مه سه لهى ژنه ئانيدا. ئەگەر بيشيانه ويٽ بو به لگه
ديكه بگه پيټين، دياره ژورمان به ده سته كه وي، له وانه:

يه كه م: له ناو پيغه مبه راندا ته نيا پيغه مبه رى ئيسلام نه بوو كه چه ند ژنى هينا
بيٽ، به لكو به پيټى ئەو به لگانهى له به رده ستدان، پيغه مبه رانى ديكه و كه سايه تيبه
هه لكه وتوو ه كانى ميټوو و پييه ران و سه ركرد ه كانى پيش و پاش پيغه مبه رى
ئيسلاميش، چه ند ژنيان هيناوه.

جا له بهر ئەوهى باسه كه له سه ر پيغه مبه رى خوايه، ئيمه ته نيا به لگه به
هاوشيو ه كانى ده هينينه وه كه پيغه مبه رانن، له وانه وه ك پيشتر وتمان باوكى
پيغه مبه ران ئيبراهيم (درودى خواى له سه ر بيٽ)، كه دوو ژنى هه بوو (ساره) و
(هاجر)، له ساره (ئيسحاق) و له هاجر يش (ئيسماعيل)ى بووه. به لكو جگه له و
دوانه ش، چه ند كه نيزه كيكيشى هه بووه، وه ك له ته وراتدا هاتوو ه كه ده ليٽ:
(به لآم مندالى كه نيزه كه كان كه له ئيبراهيم بوون، ئيبراهيم به خششى پيدان و له
ئيسحاقى كورى دوورى خستنه وه... (التكوين ۲۵: ۶).

هه ر له ته وراتدا هاتوو ه كه يه عقوب چوار ژنى هه بووه، كه (ليئة، راحيل،
به لهه، زلفة) بوون.

ئيتر له دواى يه عقوبيش كه ئاينى جوله كه به هاتنى ئەو ده سته پيد ه كات،
پيغه مبه رانى ته ورات و پيش ته ورات چه ند ژنيان هيناوه، وه ك ته ورات
ده يگيرپيټه وه، داوود نوو ژنى له يه ك كاتدا هه بووه، سوله يمان نه وه دوو ژن و
كه نيزه كى هه بووه.

هه ميشه (چه ند ژنى) له ئاينى جوله كه دا ريگه پيدراو بووه، تا له سه دهى
يازده دا كو بوونه وهى (دورمن)ى به ناوبانگ قه ده غه ي كرد، هه رچه نده تا ئيستاش
هه نديك له تيره كانيان وه ك چاوليكردن له پيغه مبه رانى جوله كه، هه ر چه ند ژن
ده هينن.

بهائی قورئان پاریزراوه

له ئایینی مه سیحیه تیشدا چونکه وهک ته واکاری ئایینی موسا هاتووه، وهک قورئانی پیروز ده فهرمویت (وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ) (الصف ۶).

واته: که عیسی کوری مریه میش گوتی: ئە ی بەری ئیسرائیل ئە من پیغه مبهری خوام بۆ لای ئیوه، ئەو ته وراته ده سه لمیتم که له پیش مندا هاتووه، مژده و لیی پیغه مبهریک له پاش من دی و ه ناو ئەحمەد، وهختی به چەند نیشانە ی دیاری دەر وه هاته لایان وتیان ئە مه هەر به ئاشکرا جادووه.

بۆیه بی دوو دلای ده لئین: عیسا چەند ژنی حەرام نه کردووه، به لکو له ئینجیلی مه تا نمونە یه که هاتووه ته وه به لگه یه له سه ر ئە وه ی چەند ژنی دروسته لای ئە وان.^{۵۳۹}

که واته چەند ژنی، ئیسلام یان پیغه مبه ر داینه مه زاندووه، به لکو ریبارژیکی کۆنه و له هه موو شارستانیەت و ئایینه کانداه بووه، له له پیشیشیان وه ئایینی جوله که و مه سیحیه کانیش دانیان پیدا ناوه، ته نیا له یه ک حاله تدا نه بیته، ئە ویش گۆشه گیر و ئەسقوفه کانه که نه یان توانیوه راهیب بن و چەند ژنیکیشیان هه بیته، بۆیه ته نیا یه ک ژنیانه ئی ناوه.

له جیهانی مه سیحیه تیشدا یاسا داهینراوه کان چەند ژنیان قه ده غه کرد، نه ک خودی ئایینه که.

مامۆستا محمه د فوئاد هاشمی (ئە و زانا مه سیحیه ی که مسولمان بوو)، ده لئیت: (داننانی مه سیحیه ت به چەند ژنه ئیناندا تا سه ده ی حه قده مابوو وه).

ئە م ره خنه ی فره ژنییه پیشتر جوله که له پیغه مبه یان گرتبوو، که وتبوویان ئە م پیاوه ته نیا هه ز و خه می ژنه ئینانه، خو ئە گه ر پیغه مبه ر بوایه کاروباری

^{۵۳۹} سهیری (بیان الاسلام)، بهشی دوو، ج ۱، ۲، بکن.

بهائی قورئان پاریزراوه

پیغه مبه رایه تی له ژنه پنان سه رقالی ده کرد، جا خوی پوره ردگار ئه م نایه تی ناره خواره وه (وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ لِرُسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ) (الرعد ۳۸).

واته: هه لبت پیش توش پیغه مبه رانمان ناردون، ریگه شماندان ژنو نه ته وه شیان هه بن، هیچ یه ک له و پیغه مبه رانه ش نه یتوانیوه هیچ به لگه یه ک نیشان بدات، مه گین خودا ئیزنی دابی و وه ختیکی تایبه تی هه یه که نوسراوه.

دووه م: کاتیکی پیغه مبه ری ئیسلام هات، فره ژنی له ناو عه ره بدا باو بوو، ئایینه کانی دیکه ش به پیغه مبه ره کانیشیان هه وه، پیا ده یان کرد بوو (جگه له عیسا درودی خوی له سه ر بیته)، به لام پوره ردگاری ئه و فره ژنییه ی به ره های نه هیشته وه و به چوار ژن سنورداری کرد، هه رسولمانیکیش زیاد له چواری هه بوو، زیاد هه کی ته لاقداد. له و کاته شدا پیغه مبه ری ئیسلام نو ژنی هه بوو، جا ئه گه ره ئه ویش وه ک هاوه لانی کردبا، بو خیزانه کانی زیانیکی گه وره بوو، چونکه ئه وان به ده قی نایه تی قورئان (دایکی مسولمانانن) و که س بو ی نییه ماره یان بکات، بو یه به برپاریکی خوی هه ره نو یانی لای خوی هیشته وه :

(يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ اللَّاتِي آتَيْتَ أُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتٍ عَمَّكَ وَبَنَاتٍ عَمَّاتِكَ وَبَنَاتٍ خَالَاتِكَ وَاللَّاتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُّؤْمِنَةً إِنْ وَهَبْتَ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَّكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا) (الأحزاب ۵۰).

واته: ئه ی پیغه مبه ر ئیمه ئه و ژنانه تمان بو ره و دیوی که ماره یته پی گه یاندوون ئه وانه ش که له ده سه که وته کانداد ده سه که وتوون و خودا کردونیه پیشکی تو هه ره ها دو ت مامه کان و دو ت پلکانت و دو ت خالانت و کیژه کانی خوشکی دایکت، که ده گه ل تو ئاواره بوون به تو ده شین، هه ره ژنیکی باوه رداریش به و مەرجه خوی ببه خشی به پیغه مبه ره و پیغه مبه ریش گه ره کی بی ماره ی بکا،

بهائی قورئان پاریزراوه

ئەمەش ھەرتایبەتی تۆیە، نەك بۆ باوهدارانى تر ئیئمه خویمان زانیومانە که دەرباھەری ئەو ژنانەى بهوان رەوان و ئەوانەى دەبنە که نيزه کیان چلۆن بپاریکمان داوه، تا هیچ گيروگرفتیک روونەدا خودا له گوناھ دەبووری و دلۆفانە.

به لآم له گەل ئەو هاشدا بپاریکی دیکه ی بۆ دەرچوو، که نابیت ئیدی ژنی دیکه بهینیت، تەنانەت ئەگەر لیشیان مرد یان تەلاق درا (لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدِ وَلَا أَنْ تَبْدَلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا) (الأحزاب ۵۲).

واته: دواى ئەمانه که خودا پیتی رەوا دیبوی ژنانی ترت پی ناشی بۆشت نیه ئەو ژنانەت به ژنی تر بگۆریه وه، با دەلالی و جوانیه که شیان دلای توی بۆ خوئی کیشابی، مه گین ئەوانه ی له دەسکه وته کاندایه ترۆکه وتوون، خودا به سەر هه مووشتدا چاودیره.

سەرنچراکیش ئەوه یه مسولمانانی تر بۆیان هه یه چەند ژنی دیکه بهینن، به و مەرجه ی پیکه وه له چوار تپیه ر نه بن، به لآم پیغه مبهری ئیسلام بوی نه بوو له و تۆیه زیادی بکات، با چەند خیزانیکیشی بمریت یان تەلاقیان بدات.

سپهه م: ژنهینانه کانی پیغه مبهری خوا پین له ورده کاریی شه رعی و حیکمه تی مرویی، ئەگەر سەرنجیان بدهین، روونده بیته وه که هه ریه که یان مانایه کی تایبه تی هه بووه، ژنهینانیکی ئاسایی نه بوون. ده کریت بیانکه یین به دوو به شه وه:

أ- **مانایه کی گشتی**، که ئیشیکی گه وره ی ژنه کانی پیغه مبهری خوا گه یاندنی هه لسوکه وت و ره فطار و کرداری خیزانه کانی پیغه مبهری خوا بووه به مسولمانان، چونکه پیغه مبهری ئیسلام سه رقافلّه و چاولیکراوه، مسولمانان ده یانه ویت له کاروباری خیزانیشدا چاوی لیبکه یین، ئەم ئەرکه به رفراوان و پیر ورده کارییه ش به ئافره ت و دوان نه ده کرا.

له لایه کی دیکه شه وه گه وره یی و لیها توویه کی دیکه ی پیغه مبهر ده رده خات، که بتوانیت به دادگه رانه مافی (۹) خیزان بدات و به سه ریان بکاته وه، له گەل ئەو

بهائی قورئان پاریزراوه

هموو سه رقائی و عیباده تانه شدا، که هاوه لانی ته واو سه رسامی ئەم توانایه بوون و له ناو خویناندا بووبوو بهاس و خواس.

هر له و مانا و حکمه ته گشتیانه ئەوه یه که بیباکی پیغه مبهه درده خات له و هموو درۆ و بوختانانه ی بۆی ده کرا، وهک جادوباز و فالچی و... خو ئەگهه پیغه مبهه ی ئیسلام که میک له خوئی گومانی هه بوايه، ئەو ژنانه ی که هه ریه که یان له شوینیکه وه ده یهینان، له خوئی کۆنه ده کردنه وه، تا نهینیه کانی دزه پیبکه ن. وهک چۆن ره وشت به رزی پیغه مبهه درده که ویت له وه دا که ئەو ژنانه ی هه موو هه لسوکه و تیکی زۆر تاییه تی پیغه مبهه ریان گێراوه ته وه، یهک ژنیان بیزار ی، یان که موکورتیه کی پیغه مبهه ی خوی نه گێراوه ته وه.

مانایه کی تر له و ژنهینانانه ی پیغه مبهه ﷺ دروستکردنی خزمایه تی و به هیژکردنی و دوورخستنه وه ی شه پی نه یاران بووه له خوئی و مسولمانان، وهک: هینانی کچی ئەبو سوفیان و صفیه ی کچه جوله که و جوه بیریه ی به نی موئله ق و... که پاشان هه موویان بوون به هۆی نزیک تر بوونه وه و مسولمانبوونی زۆربه ی بنه ماله و هۆزه کانیان.

ب - مانا تاییه تیه کان

ئهگه ر سه رنجی یه کبه یه کی ژنه کانی پیغه مبهه ﷺ بدهین، ده بینین هه ر ژنهینانیکه مانایه کی تاییه تی ئایینی و مرۆیی گه وره له خو ده گریت، زۆر له وه مه زنترن که چه ز و هه وه سیان تیدا بخوینریته وه، وه ره سه رنجده یین: له یه که م ژنیه وه که خاتوو خه دیجه بووه، پازده سال له خوئی گه وره تر بووه، پیش ئەویش دوو شووی تری کردبوو.

ده بیت بیرکه یه وه چه زیکه گه نجانه له ژنهینانیکه وه هادا ده دۆزریته وه؟! به مه رجیک له و ماوه یه دا که خه دیجه خیزانی بوو، تا گه یشته په نجا سالی، پیکه وه به و په پی دلسۆزی بۆ یه کتر ده ژیان و ژنیشی به سه ردا نه هینا.

بهائی قورئان پاریزراوه

که خدیجه گه یشتبوهه ته مهنیکی ژورتر له وهی پیاو مهیلی پیاوانه ی بوی هه بیته، له و ماوهی هاوسه ریباندا نه گهر پیغه مبهه ره زی له زوری ژن هه بویه، هینانی گونجاوتر و ئاسانتریش ده بوو، به لام خدیجه له لایه کی دیکه وه بووبوو به پشتیوانیکی گهره و ئارامبه خشیکی بیوینه بو پیغه مبهه ری خوا له گه یاندنی بانگه وازه که یدا.

ژنی دووهه میس که سه ودهی کچی زهمعه بوو، ئه ویش حالی له ژنی یه که می باشتر نه بوو، راسته به گه نجیتی خاوهن جوانی و بنه ماله بوو، به لام پوژگار هاریبوی، چونکه میزده که ی له کاتی گه پانه وه یان له حه به شه دا، کچی دوایی کردبوو. خویشی له وپه ری هه ژاریدا بوو و بیکه س و بی دهر بوو. پیغه مبهه ری خوا هینای تا باری سه رشانی سووک بکات و بو ئه ویش بیته دایکیک بو منداله کانی، جگه له وه فا بو میزده که ی و هوزه که ی، که ده بنه خالوانی پیغه مبهه ری خوا، واته (به نی نه جار).

عائیشه ی کچی نه بووبه کریش دیاره چ پوئیکی گهره ی بینی بو به هیتر کردنی خزمایه تی و دروستبوونی یه ک خیزان له نیوان پیغه مبهه ری خوا و نه بووبه کری باوکیدا. هه روه ها له گه پانه وه ی فه رموده کانی پیغه مبهه ری خوا دا، که چه ندین فه رموده ی گه پراوه ته وه که جگه له نه ولای که س نه بووه، هه روه ها (۲۲۱) فه رموده شی گه پراوه ته وه.

ئه و جیاوازییه له ته مهنیشیاندا له و پوژگاردا زور باو و ئاسایی بووه و که س په خنه یه کی لینه گرتون، تا هاتنی پوژ هه لاتناسان که به ده سته نه نقه ست به ته رازووی لاسه نگی نه مرپویان که وتنه ره خنه گرتن^{۵۴}.

^{۵۴} - سه بارت به ته مهنی عائیشه له کاتی شووکردنیدا دلگه رترین بابته که بینبیتیم نووسینیکی ()

که ماموستا سه لام ناوخوش به بوختی کردووه تی به کوردی له ژماره () ی گوفاری ستانده ردا بلاویکردووه ته وه. زور زانستیانه دهیسه لمینیت که عائیشه له کاتی شووکردنیدا ته مهنی له (۱۷) سال که متر نه بووه.

بهائی قورئان پاریزراوه

ئیدی ژنه کانی دیکه ی پیغه مبهری خوا جگه له عائیشه، هر هه موویان بیوه ژن بوون، هر ژنه پانیکیش مانایه کی قوولی مرویی تیدایه و دانایی پیغه مبهر ناشکرا دهکات له شیوهی مامه له کردن له گه ل هاوه لانیدا.

هه شیان بووه وهک روونکردنه وهی حوکمیکی شهرعی هیئاوونی، وهک: زهینه بی کچی جه حش، که پیشتر خیزانی (زهید) بوو، ئه ویش بهنده ی نازاد کراو و به کوپ کراوی (متبنی) پیغه مبهری خوا بوو، که له دابوونه ریتی عه ره بدا ژنه کانیان بووک و خوویان کوپی خواونه پیشووه کانیان بوون، خوی گه ورهش ویستی ئه و دابوونه ریته ناراسته هه لوه شینیتته وه و بریاریدا که پیغه مبهری خوا (زهینه ب) بهینیت. هر به و ژنه پاننهش ئه و باوه نه ما و بنه بر کرا، هر چه نده له سهر پیغه مبهری خوا زور قورس بوو.

(وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا) (لأحزاب ۳۷).

واته: ئه وسا ئه وی خودا چاکه ی ده گه ل کردو توچ چاکه ت ده گه ل کردوه، تو پیت ئه وت: دهس له ژنی خو بهرمه ده و ده بی له خودا بترسی. شتیکیشته له دلی خودا دهشارده وه، که خوا هه ر ناشکرای ده کرد. هه ر له مه ردمیش ده ترسای، که چی خوا شیواتر بو لیی بترسی. جا کاتی زهید له هاوو جوته که ی خوی به ئاره زو گه بیشت، ئه ومان کرده هاوو جوتی تو، هه تا خاوه ن باوه ره کان له خواستنی ژنی زپ کوپانی خوویان - له دوی ئه وهی ته لاقیان دان - لومه نه کرین، هه ر فه رمانی خودا بدا ده بی پیک بی.

له م به شه دا قسه کان پوخت ده که ینه وه و ده لین:

بهائی قورئان پاریزراوه

- پیغه مبهری خوا تا ته مه نی بیستوپینچ سالی زگورد بووه، ژنهینانه کانیشی به و ته رتیبه، رینماییه کی خوابی بووه و هر ژنیکی بوئه و قوناغهی که هیناویه تی، زور گونجاو بووه، که بانگه وازی ئیسلامی پیدا تیپه ریوه.

- هه موو خیزانه کانی به بیوه ژنی هیناون ته نیا عائیشه ی به کچی هیناوه، له کاتیکی هانی هاوه لانی داوه که کچ بهینن.

- عائیشه له ناو ئافره تاندا زورترین فهرموده ی گپراوه ته وه و زورترین زانستی بلاوکردووه ته وه، ئه وه ش حکمه تیکی خوابیه که هر به مندالی لای پیغه مبهری خوا بووه تا له و ته مه نه پیدا فهرموده کان له بهر بکات و بیان پاریزیت، ئه وه شی ده و تریت عائیشه ته مه نی ۷ سالان یان ۹ سالان بوه، قسه یه کی ورد نییه.

- دوو له ژنه کانی پیغه مبهر له خوی گه وره تربوون، خه دیجه (۱۵) سال و سه وده (۵) سال، که ژنی یه که م و دووه می پیغه مبهری خوا بوون.

- تا په نجا سالی جگه له خه دیجه ژنی دیکه ی نه هیناوه.

- گرنگه بزاین که به و پوونکردنه وانه دا دهرده که ویت ژنهینانه کانی پیغه مبهری خوا جیاوازه له ژنهینانی پاشا و ده سه لاتداره کان.

بویه ناکریت بلین پیغه مبهری خوا بوئه و هه وه س ژنه کانی هیناوه، له گه له ئه وه ی به شیک له پیکهاته ی مرؤف ئه و لایه نه بایولوجییه یه و پیغه مبهری خواش ئه و لایه نه ی فهراموش نه کردووه، ئه گه ر بیکردبا که موکورتی ده بوو بوئی. به لام پاشا و سه روکه کان به شی زوریان ژنهینانیان ته نیا بو پابواردن و که یف و سه فای خویان بووه، بویه گه نجتین و جوانترین ئافره تیان هه لبژاردووه، پاراوه ترین کوشک و جیگیان بو دابینکردوون، چه ندین شیوه ی خه لات و زه ویوزاریان بو ته رخان کردوون. که واته ناکریت ژنهینانه کانی پیغه مبهری خوا، که پرن له حکمه ت و یاسا پیزی، به راورد بکریت به ژنهینانی پاشا و ده سه لاتداران.

سه رچاوه کان

- ۱- التفسیر الکبیر للامام الفخر الرازی، الطبعة الثالثة.
- ۲- تهفسیری قورئانی پیروژ هه ژار موکریانی،
- ۳- پوخته‌ی تهفسیری قورئان محمه د مه لا صالح، چاپی هه شته م.
- ۴- تهفسیری ئاسان بو تیگه یشتنی قورئان، بورهان محمه د ئه مین
- ۵- تفسیر ابن کثیر.
- ۶- الفقه المنهجي على مذهب الامام الشافعي تأليف د. مصطفى البغا، د. مصطفى الخن، الشيخ علي الشريجي. دمشق الطبعة الأولى ۱۴۲۹.
- ۷- موسوعة بيان الإسلام الرد على الافتراءات والشبهات. تحت إشراف نخبة كبار العلماء، الطبعة الأولى.
- ۸- فقه الجهاد د. يوسف القرضاوي، الطبعة الثالثة.
- ۹- رياض الصالحين الامام النووي در الفكر - بيروت - لبنان.
- ۱۰- ئافرهت و خیزان له سایه‌ی شه‌ریعه‌تدا، مامؤستا عه‌لی باپیر.
- ۱۱- وه‌لامی پرسیاره‌کان ره‌واندنه‌وه‌ی کۆمه‌لێک گومان سه‌باره‌ت به‌ راستییه‌کانی ئیسلام د. کریم أحمد، چاپی یه‌که‌م.
- ۱۲- القرآن وَتَقْضُ مَطَاعِنَ الرَّهْبَانِ، د. صلاح عبدالفتاح الخالدي، الطبعة الأولى.
- ۱۳- أزواج الأنبياء محمد راجي حسن مناس، الطبعة الأولى.

پیرست

- ۱۹۱..... به‌شی یه‌که‌م: وه‌لامی پرسیاره زانستییه‌کان
- ۱۹۳..... پیشه‌کی ئیکرام که‌ریم
- وورده‌کاری پرۆسه‌ی کۆکردنه‌وه‌و نووسینه‌وه‌ی قورئان به‌لگه‌یه له‌سه‌ر پارێزراوی
- قورئان ۱۹۵
- یه‌که‌م: به‌لئینی خوا بو پاراستنی قورئان ۱۹۵
- ۱- قوئاغی سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه واله وسلم): ۲۰۲
- ۲- قوئاغی سه‌رده‌می چه‌زره‌تی ئه‌بویه‌کر (خوای لی رازی بی‌ت) ۲۰۷
- ۳- قوئاغی سه‌رده‌می عوسمانی کورپی عه‌ففان (ره‌زای خوای لی بی‌ت) ۲۱۵
- ۴- قوئاغی سه‌رده‌مه‌کانی دوا‌ی عوسمان (خوای لی رازی بی‌ت) ۲۳۱
- پیشه‌کی ئه‌ندازیار عوسمان ۲۵۳
- ۱- په‌یکه‌ریک ده‌بو‌رپینیت ۲۶۲
- ۲- موستیه‌ی جادویی! ۲۶۵
- ۳- ئازاردانی ناو گۆپ ۲۶۶
- ۴- وشتری می کچی به‌رده؟ ۲۶۸
- ۵- پشکو له‌ناو ئاگردا ۲۷۰
- ۶- رۆحی مروّقه له‌ ئازه‌لدا! ۲۷۳
- ۷- جنۆکه و عیفریته‌کان ۲۷۶

- ۸- هه نگوین دەرمانی هه موو نه خو شیه که ! ۲۷۷
- ۹- شه و پره وی بو ئاسمان و گه پانه وه بو زه وی ۲۷۹
- ۱۰- په پو سلیمان هی فه یله سوف ! ۲۸۰
- ۱۱- ئازهلک له نیو پیغه مبه راندا ۲۸۳
- ۱۲- مردوویه ک بو ماوه ی سالیک خوی ده دات به سه ر گالوکیکدا ۲۸۳
- ۱۳- کیویک به ئاسماندا ده فرییت ۲۸۴
- ۱۴- چیا یه ک قسه ده کات ۲۸۵
- ۱۵- ئاسن هه روه کو میو نه رم ده بیته وه ! ۲۸۶
- ۱۶- نوستنیکی (۳۰۹) ساله ۲۸۷
- ۱۷- ره شه با له ژیر فه رمانی سوله یماندایه ۲۸۸
- ۱۸- بالنده به به رد شه ر ده کات ۲۸۹
- ۱۹- شه پری به چاوه وه بوون ۲۹۰
- ۲۰- نه وه ی ئیسرائیل و مانگا که ۲۹۱
- ۲۱- ئایا بروسکه فریشته یه ۲۹۳
- ۲۲- ئازاری جادوو ۲۹۴
- ۲۳- توفانه که ی نوح ۲۹۵
- به شی دووهم: پیشبرکی بییناغه کان ۲۹۹
- پیشه کی ۳۰۱

- ۳۰۵..... برڳه ی یه که م
- ۳۰۵..... ئایا قه شه فادی راستئە کات که ئە لئ (۱۰) جۆر هه له قورئاندا هه یه؟!.....
- ۳۱۲..... فەلسە فە ی مۆتە شایبە چیبه و بۆچی قورئان هه مووی موحکه م نیه؟.....
- ۳۲۷..... برڳه ی دووهم
- ۳۲۷..... نمونە یه که له هه له جوگرافییه کان وه که قه شه فادی ئە یلئیت.....
- ۳۳۱..... برڳه ی سییه م
- ۳۳۱..... نمونە یه که له هه له میژووییه کان وه که قه شه فادی ئە یلئیت.....
- ۳۴۰..... برڳه ی چواره م
- نمونە یه که له وه له ره وشتیانە ی که قه شه فادی به حه رام و به تاوانی دائه نئیت
- ۳۴۰..... گوایه قورئان حه لائیکردوو ه !.....
- ۳۵۵..... برڳه ی پینجه م
- ۳۵۵..... نمونە یه که له هه له لاهووتیه کان وه که قه شه فادی ئە یلئیت.....
- ۳۷۰..... برڳه ی شه شه م
- ۳۷۰..... نمونە یه که له هه له زمانه وانیه کان وه که قه شه فادی ئە یلئیت.....
- ۳۷۳..... برڳه ی حه وته م
- ۳۷۳..... نمونە یه که له هه له یاساییه کان وه که قه شه فادی ئە یلئیت.....
- ۳۸۳..... برڳه ی هه شته م
- ۳۸۳..... نمونە یه که له هه له کۆمه لایه تیه کان وه که قه شه فادی ئە یلئیت.....

- ۳۹۴ برڳه ی نۆیه م
- ۳۹۴ نمونه یه كه له هه له زانستیه كان وهك قه شه فادی ئه یلئیت.
- ۴۱۱ برڳه ی ده یه م
- نمونه یه كه له و کارانه ی قه شه فادی به شووره یی دائه نی له ژیا نی پیغه مبهردا (صلی الله علیه و اله وسلم)..... ۴۱۱
- ۴۴۰ قسه یه كه له كۆتاییدا
- ۴۵۱ سه رچاوه كانی به شی دووه م
- ۴۵۵ **به شی سییه م: وه لاهی پرسیاره جوگرافی و میژووویه كان**
- ۴۵۷ پیشه کی
- ۴۶۴ به شی یه كه م: پرسیاره جوگرافییه كان
- ۴۶۵ ۱- ئاوا بوونی خۆر له ناو بیر.....
- ۴۷۵ ۲- زه وی جیگیره
- ۵۱۲ به شی دووه م: پرسیاره میژووویه كان
- ۵۱۲ میسر و فیرعه ون و ئیسراییلییه كان
- ۵۱۲ ۱- هاما ن وه زیری فیرعه ون بوو
- ۵۱۶ ۲- قاروون و هاما ن میسری بوون.....
- ۵۱۷ ۳- گویره كه ی زیپینی دروستكراوی سامیری بوو.....
- ۵۱۸ هاروون گویره كه كه ی دروستكردبوو؟

- شارى ساميره له كاتى موسا ۵۱۹
- ساميره يان شۆمه رۆن ۵۲۰
- شارى صومور ۵۲۳
- ۸- فيرعه ون له خنكان پزگارى ده بېت ۵۲۹
- ۳۰- كچى فيرعه ون يان ژنه كه ي؟ ۵۳۱
- ۳۱- فرپيدانى مندالان بو ناو پوباره كه پيش له داىكبونى موسا بوو نه ك دواى ناردنى به پيغه مبه ر ۵۳۳
- ۳۲- ماره يى ژنه كه ي موسا ۵۳۴
- ۳۳- ئيسرائيل ميراتىي ميسرى نه گرت ۵۳۶
- ده رباره ي گورزه كان له ميسر ۵۳۷
- ۳۴- گورزه كان كه له ميسر دران ده بوون نه ك تو ۵۳۷
- ۵۱- لافاو بو ميسرييه كان ۵۴۱
- ۳۵- به رده كه ي حوريب بيره كانى ئيليم نيه ۵۴۲
- ۳۶- دوو له وحه كه ي شه ريعه ت ۵۴۵
- ۳۷- ئايا داوايان كردبوو خودا ببينن؟ ۵۴۷
- ۳۸- قوره ح نه ك قاروون ۵۴۹
- ۳۹- سوله يمان يان نه بشالوم؟ ۵۵۰
- ۵۲- شائولى پادشا يان جدعونى قازى؟ ۵۵۱

- مهريه م و مهسيح..... ۵۵۴
- ۵- مهريمى پاكيزه خوشكى هارپوونه و كچى عيمرانه ۵۵۴
- ۹- زهكه ريبيا سه رپه رشتى مهريم دهكات ۵۵۶
- ۱۰- دووركه وتنه وهى مهريم ۵۵۹
- ۱۱- مهريم له دهشتايى منداله كهى ده بيت و ئه م له ژيرييه وه قسه ي له گه ل
دهكات ۵۶۰
- ۴۰- هاجه ريان مهريم؟ ۵۶۲
- ۴۱- خوانك له ئاسمان دانه به زييوو ۵۶۳
- ۵۳- له بيشكه قسه دهكات ۵۶۵
- ۵۴- له قور بالنده دروست دهكات ۵۷۰
- ۵۵- باوه رنه هينان به له خاچدانى مهسيح ۵۷۲
- له خاچدانى مهسيح ۵۷۴
- فيدا و چوار ئينجيله كه ۵۸۲
- ده باره ي پيغه مبه ران ۵۹۵
- ئيراهيم ۵۹۵
- ۴- ئازهر باوكى ئيراهيمه ۵۹۵
- ۲۲- ئيراهيم له كوئى و نه مروود له كوئى؟ ۵۹۹
- يووسف ۶۰۱

- ۶- یوسف نیازی بوو خراپه بکات. ۶۰۱.....
- ۲۴- کورانی یه عقوب داوا ده که ن یوسف یارییان له گه ل بکات ۶۰۳
- ۲۵- داهینانی مندالیک شایه تمنی ده لیت ۶۰۴
- ۲۶- داوه تیکی ئافره تانه ی وه می ۶۰۷
- ۲۷- بۆچی به ندکردنی یوسف دریژه ی کیشا؟ ۶۰۹
- ۲۸- به ندنه کردنی بنیامین ۶۱۳
- ۲۹- کراسیکی سیحری ۶۱۵
- نوح ۶۱۶
- ۷- نوح داوای گومرایی ده کات ۶۱۶
- ۱۴- خنکانی کورپه که ی نوح ۶۱۷
- ۱۹- نزم و بی ئه رزشه کان شوینی نوح نه که وتبوون ۶۲۰
- ئه ییووبی پیغه مبه ر ۶۲۱
- سه رده می ئه ییووب ۶۲۱
- ۱۵- ئه ییووب کورپه زای ئیسحاقه ۶۲۱
- ولاتی ئه ییووب ۶۲۵
- خۆراگری ئه ییووب ۶۲۶
- ۴۹- ژنی ئه ییووب ۶۲۶
- ۱۲- هه ر ئومه تیک پیغه مبه ریک له خوی بوی ده نیردریت ۶۳۱

- ۱۳- ئادەم و بته كان ۶۳۳
- ۱۶- موسا و خەزر ۶۳۴
- ۱۷- تىكە لكردى ناوه كان ۶۳۶
- ۱۸- ئە خنوخ نەك ئىدىرىس ۶۳۷
- نە مروود و بورجى بابل ۶۳۸
- ۲۰- قسەى سەرسامكەرى خەياللى دەربارەى بورجى بابل ۶۳۸
- ۵۰- فىرەون بورجى بابلى لە مىسر بينات نا! ۶۴۰
- باسى كەعبە ۶۴۱
- ۲۱- كەعبە مالى زوحە لە ۶۴۱
- ۴۸- كەعبە مە قامى ئىبراھىمە ۶۴۲
- ۲۳- ئىسماعىل يە كىكە لە پىنغە مبه ران ۶۴۴
- ۴۲- خەلكى شارە كە ۶۴۸
- ۴۳- هوود و عاد؟ ۶۵۰
- ۴۴- زولكىفل ۶۵۳
- ۴۵- خەلكى رەس؟! ۶۵۴
- ۴۶- تە نانەت لوقمانىش پىنغە مبه رە! ۶۵۵
- ۴۷- ئەسكە ندىرى گە ورە پىنغە مبه رە! ۶۵۶
- وتە يەك بو كۆتايى ۶۵۸

- ۶۶۱..... سەرچاۋەكانى بەشى سېيەم
- ۷..... بەشى چوارەم: ۋەلامى پېشەكى كىتپەكە ۋ سەرنجەكانى ۋەرگېر
- ۹..... پېشەكى نوسەر
- ۱۱..... ئايا قورئان پارىزراۋە
- ۱۴..... قورئان ناكۆكى تېدا نيه
- ۱۸..... سەلماندىك
- ۲۴..... قورئان دەمى كەسى نەبەستۋە
- ۳۲..... خاۋەن كىتپەكان بە قورئان دلخوشن
- ۳۴..... بۆ ئەۋەندە ناۋى موخەمەد دەگەل ناۋى خوا ھاتۋە؟
- ۳۶..... دابە شىكردى قورئان بەھەق ۋ بەناھەق
- ۴۱..... جىھانىكى سەوزيان شمشىر
- ۴۵..... قورئان ھەردوۋ ژيانى دونياۋدۋارپۇژى پىكەۋە گرېداۋە
- ۴۹..... دەستاۋدەستىكردى دەسەلات سوننەتتىكى كەۋنپىيە
- ۵۱..... ئازاردانى مېروۋ لەنيۋان قورئان ۋ يانيزمدا
- ۵۶..... قورئان ۋ شەپەنگىزى
- ۶۳..... خوا بۆ باۋەپھىنان زۆر لە كەس ناكات
- ۶۵..... كەسى پوناكېرېتت ئەزانىت قورئان زادەى ئەقلى مروۋ نيه
- ۶۸..... پېرۇزى بۆ قورئانە نەك ۋوشەى عەرەبى

- پیشەکی ۶۷۱
- ۱- بۆچی شایه تی دانی ژن نیوه ی شایه تی دانی پیاوه؟! ۶۷۴
- ۲- بۆچی به شه میراتی ژن نیوه ی به شه میراتی پیاوه؟ ۶۷۶
- ۳- فره ژنی ۶۷۸
- ۴- لیدانی ژنان ۶۸۲
- ۵- ژن و جیابوونه وه ۶۸۶
- ۶- ژن و حیجاب ۶۸۸
- ۷- زۆر لیکردن بۆ زه کاتدان ۶۹۰
- ۸- دابه شکردنی ده سکه وته کان ۶۹۳
- ۹- وه رگرتنی سه رانه له له خاوه ن کتیبه کان ۶۹۴
- ۱۰- زۆرکردن له که نیزه کان بۆ خراپه کاری ۶۹۷
- ۱۱- په کخستنی شاهیدی دان و جه لده لیدانی شاهیده کان ۶۹۹
- ۱۲- جه لده لیدانی زیناکه ر به ئاشکرا ۷۰۱
- ۱۳- به ندرکردنی هه میشه یی ۷۰۲
- ۱۴- تۆله سه نده وه ۷۰۵
- ۱۵- غه زا کردن ۷۰۷
- ۱۶- ده مارگیری بیژراو ۷۰۹
- ۱۷- ئایا قورئان بانگه شه بۆ رق و کینه ده کات ۷۱۲

- ۱۸- یاسای بٲپه رستی ۷۱۷
- ۲۰- پۆل پۆل دینه ناو ئیسلامه وه ۷۲۱
- ۲۱- شه پری سه ختی نیوان مسوئلمانان ۷۲۳
- سه رچاوه کان: ۷۳۰
- به شی شه شه م: وه لامی پر سیاره رهوشتییه کان** ۷۳۱
- پیشه کی ۷۳۳
- ۱- هه لالکردنی ئینکاریکردن له خوا ۷۳۵
- ۲- هه لالکردنی سه ریچیکردن له سویندا ۷۴۰
- ۳- هه لالکردنی فریودان به دارایی ۷۴۵
- ۴- هه لالکردنی کوشتن ۷۵۳
- ۶- هه لالکردنی سویند خواردن ۷۶۸
- ۷- هه لالکردنی درۆ ۷۷۲
- ۸- هه لالکردنی تۆله سه ندنه وه ۷۷۸
- ۹- هه لالکردنی ئاره زووه کان ۷۸۴
- سه رچاوه کانی به شی شه شه م ۷۹۶

ده رباره ی ئەم کتیبە ..

ئەم کتیبە ی بەر دەستان کۆکراوە ی شەش کتیبە کە لە وه لامي کتیبیکدا نووسراوه بەناوی (ئایا قورنن پاریزراوه؟) کە کتیبیکە دژ بە قورنن نووسراوه، پرۆژە ی تیشک بە شەش کتیب وه لامي داوه تەوه و بە زنجیره بلاویانکردۆتەوه، ئیمەش (گروپی راگە یاندن) لە تۆری ئایە، بە باشمان زانی کە ئەو کتیبە پیکەوه بلاوبکەینەوه.

ئیمە بروامانوايه کە نه عهقل نه ته كنه لوژياو نه زانست و فهلسهفه ناتوانن جیگه ی دین بگرنهوهو بیمنهت بین لپی، به لام به دلنیا ییهوه ههم عهقل و ههم زانست ئەتوانن به ههموو هیزیانیهوه بینه پالپشت بو راستیه کانی ئیسلام و زهرووره تی ئەو راستیانە بسهلمینن بو ئەم مرۆقه وهك تاك و وهك کۆمه لگەش، وهك فیکرو وهك سیاسه تیش.

ئیمە ده رگای توپژینهوه له تۆری ئایه دا بهم کتیبه ئە کهینهوهو ئومید هوارین کە وهك پرۆژه پیرۆزه که ی تیشک ژماره ی توپژینهوه کانمان تا سه د نه وه ستیت ..

وما ذلك علي الله بعزیز ..

گروپی راگە یاندنی تۆری ئایه